BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III
RACCOLTA
VILLAROSA
E
7(14

A
1-2

Digitized by Google

Raccolta Vill.
E.7(14

Digitized by Google

BULLARUM
PRIVILEGIORUM AC DIPLOMATUM
Romanorum Pontificum
AMPLISSIMA COLLECTIO

Cui acceſſere Pontificum omnium Vitæ, Notæ, & Indices opportuni

OPERA ET STUDIO

CAROLI COCQUELINES

TOMUS QUINTUS
PARS QUINTA

Ab Anno II. GREGORII XV. uſque ad Annum III. URBANI VIII. ſcilicet ab Anno 1622. uſque ad Annum 1626.

ROMÆ MDCCLVI.

TYPIS, ET SUMPTIBUS MAINARDIS

SUPERIORUM FACULTATE, ET PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

Digitized by Google

Digitized by Google

Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Principi

JOANNI JACOBO MILLO

TITULI S. CHRYSOGONI
S.R.E. CARDINALI AMPLISSIMO.

JOANNES MAINARDI FELICITATEM.

A Quo tempore, JACOBE CARDINALIS AMPLISSIME, plurimis magniſque me beneficiis devinxiſti, nulla mihi profecto acrior haeſit animo cogitatio, quam

* * ut

Digitized by Google

ut publico aliquo teſtimonio, quantum benignitati Tuae debeam, omnibus declararem. Verum, ut qui tenuiore fortuna utar, vehementer dolebam, omnem mihi interclusam eſſe viam, quâ huic deſiderio meo ſatisfacerem. Opportune tandem ea ſeſe obtulit occaſio, quâ ſi minus pro AMPLITUDINE TUA, Tuorumque in me magnitudine meritorum, pro mea certe optima in Te voluntate, & obſervantia, ac pro iis, quae ſuppetunt, viribus remunerari Te poſſim aliquo munere. Cum enim Tomi Quinti Collectionis Apoſtolicarum Conſtitutionum Pars Quinta meis impreſſa formis edenda eſſet in lucem, illam clariſſimo Nomini Tuo conſecrandam decrevi, quae firmiſſimi, quo me tueris, patrocinii Tui, ſummique, quo ego Te proſequor, obſequii veluti teſtis prodiret in publicum. Neque vero hic, quemadmodum ii ſolent, qui magni alicujus Viri, & Illuſtris Nomen libris ſuis inſcribunt, abſtinere me propterea profitebor tuis laudibus praedicandis, quod eas exiſtimem Epiſtola comprehendi non poſſe. Nam qui ita agunt, ii magnitudinem argumenti ſui videntur deprimere, quaſi campum, quo expatiari ſibi liceret, ſi nacti eſſent ampliorem, eas laudes pro dignitate ſe perſequi poſſe confiderent. Ego vero de tuis laudibus

ideo

ideo mihi tacendum exiſtimo, quod ne prolixiſſimo quidem commentario intelligam eas me poſſe complecti. Illud tamen tacitus nullo modo praeterire poſſum, quantus vir ipſe ſis, ex BENEDICTI XIV. judicio graviſſimo ac maximo, quemvis facile poſſe coniicere; qui diſpertiendis virtuti praemiis Te praefecerit, eamque Reipublicae partem tibi mandaverit, qua rite recteque adminiſtranda ſalus univerſae Reipublicae continetur. Quo quidem munere obeundo ſumma ſemper eminuit integritas Tua & juſtitia & fides; qui Te nec importunis precibus, ſi quae ab eo quod aequum eſt alieniores videantur, expugnari, vel crebris ſalutationibus ſervilique obſequio demulceri patiaris, virorumque doctrina, & probitate praeſtantium poſtulationes ultro beneficiis tuis antecapere ſoleas. Praeterea Sapientiſsimus PONTIFEX, propter ſummam omnis anteactae vitae Tuae innocentiam, probatamque diu multumque ſingularem prudentiam Tuam, qui ſibi omnium cariſſimi eſſe debent Nepotes ſuos curae & inſtitutioni Tuae optimo conſilio mandavit: quo quidem nullum majus argumentum eſſe puto, prudentiſsimum Principem eas omnes in Te deprehendiſſe virtutes, quibus aſsidua Tuì conſuetudine

expe-

expetendum maxime ſit imbui nobiliſsimorum adoleſcentum ingenia. Quamobrem de Tuis laudibus, quas vel animi Tui reſpuit magnitudo, vel oratio mea ſatis aſſequi poſſe deſperat, ſilendum mihi eſſe ratus, Te, quod ſupereſt, oro obteſtorque, ut hoc munuſculum aequo libentique animo excipias: quod ſi tibi gratum fuiſſe intellexero; ex ea, quae ſemper ad hunc diem meo animo inſedit, cogitatione declarandi ſummam in Te meam voluntatem & obſervantiam, profecto mihi videbor fructum eſſe ampliſsimum conſequutus. Vale.

IN-

INDEX CHRONOLOGICUS PONTIFICUM

Quorum Bullæ in hac Tomi Quinti Parte Quinta continentur.

GREGORIUS XV. An. 1622. habet Conſt. LIX. Pag. 1.

URBANUS VIII. An. 1623. habet Conſt. CLXXXIII. 117.

IMPRI-

Digitized by Google

IMPRIMATUR

Si videbitur Rmo Patri Sacri Palatii Apoſtolici Magiſtro.

Ferd. Maria de Rubeis Archiep. Tharſi Viceſg.

IMPRIMATUR

Fr. Joſeph Auguſtinus Orſi Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apoſtolici Magiſter.

IN-

Digitized by Google

INDEX
RUBRICARUM BULLARUM,
ET PRIVILEGIORUM OMNIUM
Quæ in hac Tomi Quinti Parte Quinta continentur,

Quæ hoc Indice ☞ deſignantur, erant in Editione Cherubini.

GREGORIUS XV.

L.

☞ DE exemptorum privilegiis circa animarum curâ Sacramentorum adminiſtrationem, & Sanctimonialium Monaſteria, & Prædicationem Verbi Dei. p. 1.

Subſequuntur hic aliquot Dubia ſuper iſta Conſtitutione exorta; Quorum reſolutiones mox ſubiicientur. 3

Subſequuntur declarationes ad ſupradicta dubia a Congregatione Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum datæ, & a Gregorio Decimoquinto, ac poſtmodum ab Urbano Octavo reſpective approbata. Ibid.

Subſequuntur alia duo Dubia ab eadem Congregatione declarata, & a Sanctiſſimo Domino Noſtro approbata. 4

L I.

☞ Cæremoniale in Electione Summi Romani Pontificis obſervandum. 5

L I I.

☞ Canonizatio S. Thereſiæ Virginis, tam Fratrum, quam Monialium Carmelitarum Diſcalceatorum Fundatricis; Ejuſque relatio in numerum Sanctarum Virginum, & Feſtivitatis inſtitutio die quinta menſis Octobris quotannis celebrandæ. 17

L I I I.

☞ Inſtitutio Collegii Sancti Bonaventuræ in Civitate Pragæ pro Studentibus Fratrum Minorum Conventualium Ordinis Sancti Franciſci cum applicatione annui redditus, ab Imperatore Ferdinando II. eis aſſignati. 22

L I V.

☞ Confirmatio Privilegiorum, Gratiarum, & Indultorum tam ſpiritualium, quam temporalium conceſſorum Ordini, & Fratribus Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. 23

L V.

☞ Beatificatio Servi Dei Fr. Petri de Alcantara Ordinis Minorum Strictioris Obſervantiæ Diſcalceatorum Profeſſoris, Provinciæ Sancti Joſephi in Regno Caſtellæ Fundatoris, cum Officio, & Miſſa unius Confeſſoris non Pontificis die 19. Octobris celebrando a tota Religione dictorum Minorum. 24

L V I.

☞ Quod Feſtum S. Annæ Matris Mariæ Virginis de præcepto ubique obſervetur. 25

L V I I.

☞ Electio, & deputatio Joſephi a Matre Dei in Miniſtrum Generalem totius Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, ut una cum quatuor hic deſcriptis Sociis vocem habeat activam, & paſſivam, totumque corpus Religionis ad novennium regat. 26

L V I I I.

☞ Erectio Congregationis de Propaganda Fide. Ibid.

L I X.

☞ Annuli Cardinalitii, ſive pretium a Cardinalibus recens promotis Annuli cauſa perſolvi ſolitum, S. Congregationi de Propaganda Fide addicitur. 28

L X.

Impoſitio Subſidii ducentorum millium ſcutorum a Regni Portugalliæ Eccleſiaſticis Regi perſolvendi pro defenſione Indiarum Orientalium contra invaſiones Hæreticorum, atque Infidelium. 30

L X I.

Odoardus Parmæ, & Placentiæ Dux in Confalonerium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ deſignatur. 33

L X I I.

Moniales omnes Hoſpitalariæ Regni Galliarum, exceptis his quæ in Urbe, & Suburbiis Pariſiorum commorantur, Ordinariorum Juriſdictioni ſubjiciuntur. 35

L X I I I.

☞ Revocatio quarumcumq; conceſſionum vivæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis. 37

L X I V.

☞ Contra Hæreticos in locis Italiæ, & Inſularum adjacentium quovis prætextu commorantes, eorumque fautores. 38

L X V.

Impoſitio Decimarum pro Republica Venetorum ratione Belli contra Turcas. Ib.

L X V I.

Epiſcopo Adureoſi committitur regimen Monaſteriorum Monialium Reformatarum Ord. S. Benedicti in Galliæ Regno, in locum Archiepiſcopi Senonenſis. 41

Digitized by Google

LXVII.

Subſidium centum millium Ducatorum ab Eccleſiaſticis Regni Galitiæ Regi Catholico pro fabricandis navibus ad deſendendas oras Maritimas ex infeſtationibus hæreticorum, & Piratarum præſtari poſſe permittit. 43

LXVIII.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis aſſerendi B. Mariam Virginem Conceptam ☞ fuiſſe in peccato originali. 45

Sequitur conceſſio Fratribus Ordinis Prædicatorum de materia Conceptionis Beatiſſimæ Virginis Mariæ inter ſe in privatis colloquiis differendi. 46

LXIX.

Quod in excommunicationem, & cenſuras ☞ eccleſiaſticas non incurrant, qui frumenta, & alias hujuſmodi Annonæ ſpecies, extra Statum Eccleſiaſticum certis in caſibus extrahunt. 47

LXX.

Confirmatio, & ampliatio Conſtitutionis ☞ Clementis VIII. circa novorum Conventuum Regularium erectiones. Ibid.

LXXI.

Privilegia, & Indulta Patriarcharum, Ar☞chiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Cappella Sanctitatis Suæ aſſiſtentium. 48

LXXII.

Confirmatio Privilegiorum omnium, & In☞dultorum tam per viam extenſionis, quam alias conceſſorum, ac communicatio ſingularum gratiarum tam ſpiritualium, quam temporalium, quibus Congregationes Caſſinenſes, & Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Bononienſis fruuntur, & gaudent, Congregationi Lateranenſi Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Auguſtini. 53

LXXIII.

Confirmatio, & ampliatio Conſtitutionis Pii ☞ Quarti editæ contra Sacerdotes in Confeſſionibus Sacramentalibus pœnitentes ad turpia ſollicitantes. 54

LXXIV.

Indultum Congregationis Fratrum Jeſuato☞rum S. Hieronymi, ut a locorum Ordinariis approbati poſſint in Parochialibus Eccleſiis Domorum Regularium ipſius Congregationis dumtaxat Parochianorum confeſſiones audire. 55

LXXV.

Confirmatio diviſionis Provinciæ Sancti Au☞guſtini Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Hiſpaniarum in quatuor Provincias, ac electionis Vicarii generali nonnullarumque Conſtitutionum per dictos Fratres in Capitulo factarum. 56

LXXVI.

Confirmatio fundationis Collegii Anglicani in Civitate Ulyſſiponenſi pro Alumnis Anglis. 60

LXXVII.

Declaratio, & approbatio Privilegiorum ☞ Notarii Archiconfraternitatis Charitatis de Urbe circa tranſmiſſiones Commiſſariorum in cauſis extra Urbem; ac regiſtrationem compoſitionum, liberationum, ac quarumcumque gratiarum a Sacra Conſulta conceſſarum. 61

LXXVIII.

Extinctio curæ animarum Parochialis Eccle☞ſiæ Sancti Nicolai in Agone, ejuſdemque applicatio Parochialibus Eccleſiis circumvicinis, ac ipſius Eccleſiæ cum Cameris Rectoralibus, & univerſa ſuppellectili conceſſio Confraternitati ſub invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingorum. 62

LXXIX.

Committitur Nuncio Apoſtolico Neapoli, & Vice-Gubernatori Civitatis Beneventanæ, ut procedant contra bonorum Detentores Monaſterii Abbatiæ nuncupatæ Sanctæ Mariæ de Ferrara Sancti Benedicti, vel alterius Ordinis Beneventanæ, vel Theanen., aut Nullius Diœceſis. 65

LXXX.

Confirmatio Decretorum a Rege Catholico latorum circa excluſionem mercatorum, & aliorum ab habitu Militiarum de Spatha, Calatrava, & Alcantara. 66

LXXXI.

Cathedralem Eccleſiam Pariſienſem in Metropolitanam erigit, eidemque Suffraganeos aſſignat. 67

LXXXII.

Regi Catholico facultas conceditur ſtatuta Militiarum de Calatrava, & Alcantara quoad admittendos, reducendi ad formam ſtatutorum Militiæ Sancti Jacobi de Spatha. 69

LXXXIII.

Domus, & Collegia Soc. Jeſu in Regnis Sinarum, & Japoniæ exiſtentia a ſolutione Decimæ, vel Vigeſimæ Parochiis, aliiſque Eccleſiis eximuntur. Ibid.

LXXXIV.

Inſtitutio Feſtivitatis S. Joachim Parentis Bea☞tiſſimæ Mariæ Virginis ſub duplici officio die 20. Martii quotannis celebrandæ, & in Breviario, & Miſſali, & Kalendariis impoſterum imprimendis, deſcribendæ. 72

LXXXV.

Subſidium decem, & octo millionum aliàs a Paulo Papa Quinto Regi Catholico conceſſum in Regno Caſtellæ ab eccleſiaſticis quoque ſolvendum ad nonnullas alias res extenditur. Ibid.

LXXXVI.

Oppidum S. Miniatis in Civitatem, & Eccleſiam Collegiatam S. Mariæ, & Sancti Geneſii in Cathedralem erigit. 74

LXXXVII.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo ſtatuitur omnes Clericos, Presbyteroſque ſeculares etiamſi Militum Hieroſolymitanorum, Vicarii, Cappellani, miniſtri ſervientes, Procuratores, aut familiares ſint, ab Ordinariis tanquam a Sede Apoſtolica delegatis viſitari poſſe. 77

Præ-

LXXXVIII.

Præcipit Literas, & Scripturas gratis tradi Miniſtris Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ab Officialibus Curiæ Romanæ. 78

LXXXIX.

Facultas Nuncio Franciæ componendi controverſias vertentes inter Avenionenſes, nonnulloſque ſubditos Regis Chriſtianiſſimi ſuper Confiniis, & Flumine Durentiæ. 79

XC.

Sæcularizatio Monaſteriorum Sancti Gildaſii, & Burgidolen., ac Prioratus de Gramont Ordinis Sancti Benedicti Bituricen. Diœceſis, & erectio Collegiatæ Eccleſiæ, & Collegii Societatis Jeſu in eodem Oppido cum applicatione bonorum Monaſteriorum, & Prioratus prædictorum Eccleſiæ Collegiatæ, & Collegio hujuſmodi, ac reſervatione juris patronatus Henrico de Bourbon Principi Condæo, & ejus ſucceſſoribus. 80

XCI.

Regi Catholico facultas conceditur conferendi Officia Militaris Ordinis, ſeu Societatis del Tuiſon extra Capitulum generale ejuſdem Ordinis, ſeu Societatis. 86

XCII.

Revocatio quarumcumque licentiarum ☞ legendi, & tenendi quomodolibet libros prohibitos quibuſcumque perſonis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus conceſſarum. Ibid.

XCIII.

Congregationi Matris Dei conceduntur exemptiones omnes, & Privilegia Clericis Regularibus Mendicantibus conceſſa. 87

XCIV.

Confirmatio Literarum Cardinalis Ludoviſii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarii, quibus vigore Pontificii Chirographi facultatem Ferrarienſibus tribuit vectigal imponendi ſuper Armentis exteris in Territorio ejuſdem Ducatus Hibernantibus. 88

XCV.

Revocatio quarumcumque Præcedentia- ☞ rum, ſeu Paternitatum Fratribus Minoribus S. Franciſci de Obſervantia, præter Conſtitutiones Ordinis auctoritate apoſtolica confirmatas, conceſſarum. 90

XCVI.

Communicatio, & extenſio privilegiorum, ☞ immunitatum, & exemptionum, gratiarum, indultorum, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus quibuſvis aliis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, per quoſcumque Romanos Pontifices conceſſorum, & in futurum concedendorum ad Sacrum Ordinem Carthuſienſem. Ib.

XCVII.

Jubilæi conceſſio Chriſtifidelibus Armeniæ, ad quos mittuntur Miſſionarii Ordinis Prædicatorum. 91

XCVIII.

Confraternitatem SS. Benedicti, & Schola- ☞ ſticæ a Paulo Quinto erectam, erigit in Archiconfraternitatem cum facultate alias Confraternitates aggregandi, illiſque Indulgentias, & gratias ſpirituales communicandi. 92

XCIX.

Inſtitutio Feſtivitatis S. Brunonis Confeſſo- ☞ ris Fundatoris Ordinis Carthuſianorum ſub ſemiduplici Ritu, die 6. Octobris ubique terrarum celebrandæ, & in Breviario, Miſſali, & Kalendariis impoſterum imprimendis apponendæ. 93

C.

Suppreſſio curæ animarum in Parochiali Ec- ☞ cleſia Sancti Pantaleonis de Urbe, & illius applicatio Eccleſiæ Sancti Euſtachii, ejuſque conceſſio Congregationi Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Urbe. 94

Conceſſio uſus perpetui dictæ Eccleſiæ facta per Paulum Quintum Congregationi Clericorum Secularium B. Mariæ. 97

CI.

Contra Maleficos, & Sortilegos cum Dia- ☞ bolo pactum facientes, a fideque apoſtatando alios lædentes. Ibid.

CII.

Abdicatio curæ animarum a Parochiali Ec- ☞ cleſia Sancti Andreæ de Funariis de Urbe, ac ejus translatio ad Parochialem Eccleſiam Sancti Nicolai ſimiliter de Funariis, ſeu alteram viciniorem Eccleſiam; ejuſque conceſſio Confraternitati Sculptorum, & Lapicidarum, ſub invocatione SS. Quatuor Coronatorum in Urbe olim inſtitutæ. 98

CIII.

Juriſdictiones, & facultates Scipionis Cardi- ☞ nalis Burgheſii, aliorumque pro tempore Card. Protectorum Hoſpitalis Pauperum Dementium de Urbe, cauſas cognoſcendi; necnon Officialium, & Miniſtrorum ſuorum. 100

CIV.

Extenſio, & nova conceſſio privilegiorum ☞ Cappellanis Romani Pontificis conceſſorum pro Cappellanis hujus Pontificis. 102

CV.

Confirmatio Erectionis Novitiatus Fratrum ☞ Congregationis Jeſuatorum S. Hieronymi in Domo Regulari SS. Joannis, & Pauli de Urbe a Petro Card. Aldobrandino Protectore pro regularis diſciplinæ reſtitutione, & conſervatione inſtituti. 108

CVI.

Facultates pro Cappellano Majori, & Cappella Regis Catholici. 109

CVII.

Quod Loca Montium Cameralium ad Congregationem de Propaganda Fide ſpectantia extingui, ſeu redimi nequeant. 112

CVIII.

Confirmatio Concordiæ pro componendis controverſiis inter Avenionenſes, &

Regem Chriſtianiſſimum pendentibus initæ. 112

CIX.

Committitur Epiſcopo Parmen., ut ea ab Eccleſiaſticis obſervari curet per Decennium, quæ Dux ſolet ſtatuere pro curanda Annonæ abundantia. 115

URBANUS VIII.

I.

Privilegia, & Indulta conceſſa Conclaviſtis qui inſervierunt præcedenti Conclavi. 117

II.

Canonizatio Beati Philippi Nerii Congregationis Oratorii Fundatoris. 123

III.

Canonizatio Beati Ignatii Lojolæ Societatis Jeſu Fundatoris. 131

IV.

Canonizatio Beati Franciſci Xaverii e Societate Jeſu. 137

V.

Officiali Curiæ Eccleſiaſticæ Xanctonenſis committitur unio Monaſterii B. Mariæ de Caſtellariis Ordinis Ciſtercien. ejuſdem Xanctonen. Diœceſis Domui Pariſienſi Congregationis Oratorii. 145

VI.

Confirmatio Conſtitutionis Pii Quinti, & ejus Succeſſorum de non alienandis, & infeudandis Civitatibus, Terris, & Locis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ. 147

VII.

Caſtra ad Monaſterium Farfenſe aliàs ſpectantia, & Cameræ Apoſtolicæ quoad temporale Dominium addicta regimini Gubernatoris a Romano Pontifice eligendi ſubjiciuntur. 148

VIII.

Confirmatio translationis hæreditatis Joannis Pizzullis e Conventu S. Andreæ de Frattis de Urbe Ordinis Minimorum Sancti Franciſci de Paula, ad Conventum, & Collegium ejuſdem Ordinis in Regione Montium. 150

IX.

Regulæ, Ordinationes, & Conſtitutiones Cancellariæ Apoſtolicæ. 152

X.

Indictio Orationis Quadraginta Horarum ad divinum auxilium initio Pontificatus pro ſalutari Catholicæ Eccleſiæ regimine implorandum. 165

XI.

Confirmatio Decretorum Sacræ Congregationis Concilii, quibus caſſatis Capituli Atrebatenſis aſſertis Privilegiis, competens Epiſcopo aſſeritur juriſdictio ad formam Concilii Tridentini.

XII.

Eccleſiarum Argentinen., & Paſſavien. Adminiſtratori interdicitur, quominus Feuda ad eaſdem Eccleſias pertinentia Hæreticis, ſeu de Fide Catholica male ſentientibus locet. 168

XIII.

Confirmatio Capitulorum pro Mercatoribus Nationum Florentin. Mediolanen. Venetæ, & Bononien. in Civitate Placentiæ. 169

XIV.

Extenſio Indulti recitandi Officium, & Miſſam celebrandi de Beata Margarita de Corrona, Moniali Tertii Ordinis Sancti Franciſci pro omnibus, tam Viris, quam Mulieribus dicti Ordinis ubique exiſtentibus. Ibid.

XV.

Deputatio Archiepiſcopi Creten. in viſitatorem totius Regni Cretæ. 170

XVI.

Confirmatio Literarum Pauli Quinti ſuper carnibus in Regno Siciliæ mactandis. 171

XVII.

Friderico Cardinali Borromæo Archiepiſcopo Mediolanen. committitur PP. Jeſuitis, Barnabitis, & Cappuccinis inhibeat, ne Alumnos Seminariorum Mediolanen, ad habitum regularem admittant. 172

XVIII.

Confirmatio Literarum Gregorii XV. ſuper regimine Monialium Carmelitarum Diſcalceatarum Regni Franciæ. Ibid.

XIX.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, & Exemptiones pro Dapiferis, qui Pontifice, cæteriſque S. R. E. Cardinalibus in Conclavi inſervierunt. 173

XX.

Erectio Commendæ Bononien. Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani in Bajulivatum Prioratum nuncupandum. 177

XXI.

Confirmatio Literarum Gregorii XV. de Privilegiis Militiæ Beatæ Mariæ Theutonicorum conceſſis per Sedem Apoſtolicam. 179

XXII.

Definitiones, & declarationes ſuper reaſſumptione Calepodiorum, depoſitione Solearum, & delatione Capucii rotundi, largioriſque Mozzettæ, ac protenſi Mantelli, a Fratribus Minoribus Ordinis S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ deferendi. 180

Sequitur declaratio ſupradictæ Conſtitutionis. 181

XXIII.

Collectori Generali ſpoliorum Cameræ Apoſtolicæ in Regnis Portugalliæ committitur, Archiepiſcopo Elboren., & Militibus Militiarum S. Jacobi, & S. Benedicti de Avis terminum viginti dierum præfigat ad arbitros conſtituendos, qui controverſias omnes inter eos vertentes definiant. 182

XXIV.

Mandatum Nuncio Apoſtolico apud Helvetios de compellendo Eccleſiaſticos ad obſervantiam Conſtitutionis Pauli Papæ Secundi, quæ incipit: *Ambitioſæ*, de Bonis Eccleſiarum non alienandis, ſive locandis. 183

Decla-

XXV.

Declarat Ordinariom Collegiatæ S. Joannis ☞ de Abbatiſſis Vicen. Diœceſis noo eſſe Archipresbyterum præfatæ Eccleſiæ, ſed Epiſcopum Vicentinum. 184

XXVI.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo declarator, Clericos, qui incedunt io habitu, & tonſura, quamvis ſervitio peculiaris Eccleſiæ non ſint ab Epiſcopo addicti, gaodere privilegio Fori juxta Concil. Tridentin. cap. 6. ſeſs. 23. 185

XXVII.

Profeſſi in Congregatione Clericorum Regularium ☞ Miniſtrantium Iuſirmis, in Domibus Novitiatuum, vel aliis diſtinctis Domibus, donec ad Sacros Ordines promoveantur, ex illarum redditibus vivere poſſunt. Ibid.

XXVIII.

Revocatio ſacultatum diſponendi de Officiis ☞ Vacabilibus Romanæ Curiæ, eorumqoe pretio, & moderatio Indultorum transferendi penſiones. 187

XXIX.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo ſtatuitur, cognitionem cauſarum Criminaliom Clericorum Civitatis, & Diœceſis Atrebaten. ad ſolum Epiſcopum ſpectare. 188

XXX.

Confirmatio alterius Decreti ejuſdem Congregationis, quo declaratur, ſacultatem approbandi Confeſſarios ad confeſſiones audieodas, atque licentiam concedendi Regularibus, qui in Eccleſiis non ſuorum Ordinum ſacras conciones ſunt habituri, necnon benedictionem iis, qui io ſuorum Ordinum Eccleſiis prædicare voluerint, ſoli Epiſcopo competere in Diœceſi Atrebateo. 189

XXXI.

Confirmatio alterios Decreti, quo ſtatuitur Capitulum, vel Decanum Atrebaten. non poſſe ſibi caſus reſervare, nec a caſibus ab Epiſcopo reſervatis abſolvere, nec literas Dimiſſoriales concedere. Ib.

XXXII.

Confirmatio Decreti, ſive Declarationis ejoſdem Coogregatioois qoo ſtatoitur, Indulgentias, tam io Cathedrali Atrebaten., quam extra eam io tota Diœceſi, ab Epiſcopo, adhibitis duobus de Capitulo, eſſe publicaudas. Ibid.

XXXIII.

Confirmatio alterius Decreti, quo ſtatoitur, convocationem Synodi Atrebaten., & coocurſum Parochialium Eccleſiarum, etiamſi de Jurepatronatus Capituli fuerint, inſtituere, ad ſolum Epiſcopum pertinere. Ibid.

XXXIV.

Confirmatio alterios Decreti ejuſdem Congregationis, quo declaratur, Capitulum Atrebaten. non poſſe exercere nundinas, mercatos, ac ſtrepitus Judiciorum prophanorum in dicta Eccleſia, ac ejus cœmeteriis. 190

XXXV.

Philippo IV. Hiſpaniarom Regi Indultum conceditor retinendi Ducatum Mediolanenſem cum Regno Siciliæ. Ibid.

XXXVI.

Erectio Militiæ Chriſtianæ ſub titulo Conce☞ ptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, & Regula S. Franciſci, cum Privilegiorum, Exemptionum, & Indultorum conceſſione. 191

XXXVII.

Indultum Militibus Militiæ Chriſtianæ Nationum Gallicæ, & Belgicæ obtinendi penſiones uſque ad ſummam 500. ducatorum auri de Camera. 194

XXXVIII.

Probibitio, neqois Habitum, & Crucem aſſertæ cujuſdam Militiæ Chriſtianæ ab Apoſtolica Sede non approbatæ deferat. 195

XXXIX.

Confirmatio Literarum Pauli Qointi pro Univerſitate, & Hominibus Comitatus Venayſini. Ibid.

XL.

Confirmatio, & innovatio Conſtitutionum ☞ Gregorii XIII., Clementis VIII., & Pauli V. ſuper bono regimine Fratrum Reformatorum Strictioris Obſervantiæ Ordinis S. Franciſci editarum: nonnullis aliis additis Decretis. 196

XLI.

Archiepiſcopus Mediolanenſis deputator Administrator perpetuus Seminarii Aſconæ Comeoſis Diœceſis. 198

XLII.

Facultas Epiſcopis Hiſpaniarum compellendi eccleſiaſticos ſeculares, & regulares ad teſtificandum in cauſis nobilitatis, & puritatis ſanguinis. Ibid.

XLIII.

Indictio Viſitationis omnium Eccleſiarum, ☞ Monaſteriorum, & Locorum Piorum Almæ Urbis; necnon Orationis Quadraginta Horarum cum Indulgentiarum elargitione pro recta dictæ Viſitationis directione. Ibid.

Seqoitur mandatum viſitandi in Parochialibus Eccleſiis infirmos, eiſque eleemoſyoam elargiendi. 200

Sequitur ſacultas cognoſcendi caoſas quaſcumqoe etiam criminales abſque irregularitatis incurſu. Ibid.

Seqoitur Indoltum Viſitatoribus exercendi ubique Pontificalia. 201

Sequitur aliarom ſacoltatum conceſſio. 202

Deputatio Secretarii. 203

Sequitur ſacultas Viſitatoribus avocandi ad ſe quaſcumqoe cauſas occaſione dictæ Viſitationis in aliis Tribuoalibus, & coram aliis Judicibus antea cæptas, vel inſtructas, ac in ſtatu, in quo reperiuntur. 204

XLIV.

Hiſpaniarum Rex, ejuſque Miniſtri a cenſuris abſolvuntur, in qoas incurrerant, ob exactum quoddam vectigal ab Eccleſiaſticis in Oppido Matriti, abſque Sedis Apoſtolicæ licentia. Ibid.

Index Rubricarum.

XLV.

Confirmatio Privilegiorum, Exemptionum, & aliarum Gratiarum Hoſpitali Sancti Joannis Hieroſolymitani conceſſorum. 205

XLVI.

Confirmatio Literarum Gregorii XV. quibus Congregatio Monachorum Ordinis S. Benedicti Helvetiorum ab Ordinariorum juriſdictione eximitur. 207

XLVII.

Extenſio facultatis Archiepiſcopo Creten. conceſſæ viſitandi Inſulam Cretæ; 208

XLVIII.

Prorogatio duorum menſium favore Caroli Barberini Pontificiarum Militiarum, Arciumque Peruſinæ, & Anconitanæ Præfecti, ejuſque Locatenentium ad juramentum in manibus Cardinal. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarii præſtandum, & Inventarium dictarum Arcium conficiendum. Ibid.

XLIX.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo ſtatuitur nihil prorſus eſſe ſolvendum Epiſcopis, aut eorum Officialibus pro exhibenda ratione bonorum, eleemoſynarum, teſtamentorum, & legatorum a Fratribus Congregationis Joannis Dei. 209

L.

Indictio Jubilæi univerſalis pro Anno 1625., ac ſuſpenſio quarumcumque aliarum Indulgentiarum dicto Anno durante. 210

Sequitur ſuſpenſio aliarum Indulgentiarum hoc Anno Sancto durante. 212

LI.

Super ſolutione 150. mil. ſcut. pro munitione Civitatis Mediolanen. 213

LII.

Moderatio Literarum Gregorii XV. ſuper diviſione Provinciarum Fratrum Minorum de Obſervantia S. Franciſci Reformatorum Regni Siciliæ. 215

LIII.

Confirmatio Literarum Gregorii Decimitertii, & Clementis Octavi quibus declaratur per onera Eccleſiaſticis ſecularibus, & Regularibus Bononien. impoſita nullum præjudicium Privilegiis, & exemptionibus Hoſpitali Sancti Joannis Hieroſolymitani aliàs conceſſis inferri. 216

LIV.

Approbatio Statutorum in Capitulo Generali Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula editorum circa ea, quæ agenda ſunt in caſu mortis Generalis totius Ordinis. 218

LV.

Præceptum Priori, & Fratribus Militibus Prioratus Alemaniæ Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani ne bona, & privilegia dicti Prioratus lædi permittant. 221

LVI.

Confirmatio, & renovatio Conſtitutionum Pii Quinti, & Sixti Quinti ſuper ſolutione Communium, Annatarum, & Quindecimviorum, ac indicatione unionum. 222

LVII.

Extenſio Indultorum Cruciatæ ad Eccleſiaſticos ſeculares, & regulares Regnorum Hiſpaniarum. 224

LVIII.

Confirmatio emptionis Oppidi de Lizheim ad Fridericum Comitem Palatinum Rheni ſpectantem factæ ab Henrico Lotharingiæ Duce cauſa propagandæ in eo religionis catholicæ. 225

LIX.

Confirmatio privilegiorum Congregationis Joannis Dei ſub Regula Sancti Auguſtini, & communicatio indultorum Ordinibus Mendicantium, & præſertim Congregationi Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, eorumque locis, & perſonis conceſſorum, & concedendorum. 226

LX.

Prorogatio, ſeu nova conceſſio indulti juris nominandi ad Canonicatus, & Præbendas Eccleſiarum Colonien. Rectori Univerſitatis Colonien., adjectis tamen nonnullis legibus per nominatos ſervandis. 228

LXI.

Confirmatio Privilegiorum Ordini Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula conceſſorum. 231

LXII.

Lucas Antonius Virili Commiſſarius Apoſtolicus deputatur, ut interſint actis a Franciſco Maria de Rovere Urbini Duce faciendis, Literiſque ſcribendis ad fidelitatis juramento ab ipſo, Arciumque ſui Dominii Præfectis, & Gubernatoribus Locorum Romano Pontifici, & Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ præſtandum neceſſariis. 233

LXIII.

Devolutio ad Cameram Apoſtolicam Urbini Ducatu, mandatur nonnullis Delegatis, curent eos in Fortalitia, & Arces ejuſdem Ducatus admitti, qui ab Hæredibus defuncti Ducis Franciſci Mariæ de Rovere ad Inventarium Tormentorum, Armorum, cæterarumque rerum conficiendum deſignabuntur. Ibid.

Sequitur facultas eiſdem Apoſt. Commiſſariis recipiendi fidelitatis Juramentum a Gubernatoribus, aliiſque Officialibus Status Urbini Sanctæ Sedi Apoſtolicæ præſtandum. 234

LXIV.

Confirmatur Decretum Regis Hiſpaniarum circa modum inquirendi de nobilitate, & puritate ſanguinis. 235

LXV.

Revocatis Pauli V. Literis, quibus Provincias de Peraiba, Itamaraca, Riogrande, & Maranham Provinciæ de Pernambuco univerat, eædem Provinciæ Eccleſiæ S.Salvatoris reſtituuntur. 236

LXVI.

Impoſitio Decimæ pro Epiſcopo Eyſteten. in tota ejus Diœceſi. 237

Tranſ-

Index Rubricarum.

LXVII.

Tranſlatum Generalibus Armorum Ferrariæ jus ſuper Militia Bononienſi, Legato Bononienſi aſſeritur. 239

LXVIII.

Declaratio, quod Indulgentia portiunculæ hoc Anno Sancto non revocatur. 240

LXIX.

Ne Fratres Reformati Diſcalceati Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hiſpaniæ, poſt emiſſam profeſſionem, ſub quovis prætextu, tranſeant ad alios quoſcumque Ordines, etiam Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula, excepto Carthuſianorum Ordine. Ibid.

LXX.

Facultas Lucæ Antonio Virili Commiſſario Apoſtolico in Dominiis Ducis Urbini creandi Notarios. 241

LXXI.

Beatificatio Ven. Servi Dei Jacobi de Marchia, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, una cum conceſſione celebrandi Miſſam, & Officium de Communi Confeſſorum non Pontificum in Eccleſia dicti Ordinis, ubi Corpus ejus requieſcit. ☞ Ibid.

Sequitur extenſio dictæ conceſſionis ad omnes Fratres ejuſdem Ordinis ubique exiſtentes. 242

LXXII.

Indultum recitandi Officium, & celebrandi Miſſam de Beata Clara de Monte Falchio Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, pro Ordinis prædicti Fratribus. & Monialibus. ☞ Ibid.

LXXIII.

Congregationi Monachorum Cœleſtinorum Ordinis S. Benedicti communicantur gratiæ, & privilegia omnia Congregationi Caſſinenſi, aliiſque Monachorum Congregationibus conceſſa, & concedenda. ☞ 243

Sequitur facultas conceſſa Abbati Generali eas faciendi functiones, quas illi Abbates exempti facere conſueverunt, habituque Prælatorum Regularium, & in Monaſteriis ſuis Ordinis Pontificalibus indumentis utendi, ac Miſſas ſolemniter celebrandi, &c. 245

LXXIV.

Facultas Nuncio Poloniæ procedendi contra Eccleſiaſticos, ac etiam contra Epiſcopos, & Archiepiſcopos, qui in Regem Poloniæ, vel ejus natos conſpiraverunt. 246

LXXV.

Adhortatio ad Archiepiſcopum Arboren. de erigendo Seminario, reſidendo, atque Eccleſia reparanda. Ibid.

LXXVI.

Revocatio quarumcumque licentiarum a Prædeceſſoribus Pontificibus, loca regularia erigendi non ſervata forma Conſtitutionis Clementis Octavi, & Decretorum Sedis Apoſtolicæ conceſſarum, quæ nondum effectum ſuum ſortitæ ſunt. Ac prohibitio illa de cætero erigendi abſque licentia Ordinariorum. ☞ 247

LXXVII.

De Regularibus Apoſtatis, & Ejectis, ac de innovatione, declaratione, & obſervantia generalium decretorum, quæ Clemens VIII. pro Regularium reformatione, Novitiorumque receptione edidit. ☞ 248

Subſequuntur ſupradicta Decreta generalia Clementis Papæ Octavi. 250

Secundum Revocationis, & ampliationis ejuſdem Decretum. 251

Decreta alia pro reformatione Regularium, tam Monachorum, quam Mendicantium cujuſcumque Ordinis, & inſtituti. Ibid.

Aliud Decretum de licentia obtinenda a Fratribus Romam venientibus. 254

Aliud Decretum ſuper caſuum reſervatione ab omnibus Regularium Superioribus obſervandum. Ibid.

Aliud de formula concedendi facultatem pro Novitiis ad regularem habitum recipiendis in Monaſteriis, & Locis deſignatis. 255

Aliud Decretum ſuper forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum, & profeſſionem. 256

Aliud de inſtitutionibus ſuper receptione, & educatione Novitiorum Religioſorum in Monaſteriis, & Conventibus deſignatis, vel deſignandis Clementis ejuſdem juſſu editum. Ibid.

LXXVIII.

Declaratur Indulgentias Cruciatæ Regnorum Hiſpaniarum non comprehendi in ſuſpenſione Indulgentiarum occaſione Anni Jubilæi 1625. 259

LXXIX.

Deputatio Franciſci Ubaldi Sac. Rotæ Auditoris in Præſidentem, & Judicem probationum Equitum Religionis Militiæ Chriſtianæ. ☞ 260

LXXX.

Revocatio conceſſionum diverſorum Officiorum, ac Privilegiorum, Exemptionum, Gratiarum, & Indultorum, in præjudicium Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ emanatarum. ☞ 261

LXXXI.

Confirmatio Erectionis Seminarii in Diœceſi Cariaten. in Oppido Verzini. 268

LXXXII.

Declaratio, quod conſenſus Monialium, ſine quo mulieres ſeculares licentiis Monaſteria ingrediendi uti non poſſunt, expreſſe, capitulariter, & per ſecreta ſuffragia de cætero haberi debeat. Ibid.

LXXXIII.

Inſtitutio Confraternitatis Aulicorum Urbis in Eccleſia S. Nicolai ad Cæſarinos ſub invocatione Confraternitatis Urbanæ; Cum conceſſione Eccleſiæ S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis ad pia opera inibi exercenda. ☞ 269

Sequitur conceſſio Eccleſiæ Sancti Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis ſitæ dictæ Confraternitati, ad pia opera

opera per ejus Confratres in ipſa caercenda. 270

LXXXIV.

Magno Magiſtro Militiæ Chriſtianæ facultas conceditur Militiæ adſcribendi eos, qui per biennium Sedi Apoſtolicæ inſcrvierint. 271

Sequitur prorogatio proximi Capituli generalis ad annum. 272

LXXXV.

Eccleſiaſtici Regni Siciliæ permittitur, ut quoddam ſubſidium Regi præbere queant. 273

LXXXVI.

Indultum Fratribus Jeſuatis Sancti Hieronymi Ordinia Sancti Auguſtini, quod abjecto Caputio albi coloris, aliud coloris eorum habitus, eaque forma, qua cæteri Mendicantes utuntur, deinceps geſtare valeant. 274

LXXXVII.

Confirmatio Confraternitatis Muſicorum ſub Viſitationis Beatæ Mariæ, S. Gregorii Papæ, ac S. Cæciliæ Titulo, antea in Eccleſia Congregationis Clericorum Regularium Sancti Pauli Decollati de Urbe inſtitutæ, cum indultorum, ac indulgentiarum conceſſione. 275

Sequitur revocatio prohibitionis, de qua in §.6., ac indulti, de quo in §.7. Conſtitutionis præcedentis. 276

LXXXVIII.

Confirmatio Conſtitutionum in Collegio Græcorum de Urbe ſervandarum. 277

LXXXIX.

Beatificatio Venerabilis Servi Dei Franciſci Borgia Societatis Jeſu cum indulto recitationis Officii, ac Miſſæ celebrationis. 284

XC.

Facultas Commiſſario Cruciatæ Regnorum Hiſpaniarum publicandi etiam typis Literas Apoſtolicas ſuper indultis ejuſdem Cruciatæ emanatas. Ibid.

XCI.

Cavetur, quominus officia tam oneris, quam honoria in Collegio Sancti Franciſci de Paula in Regione Montium de Urbe pro Fratribus Ordinis Minimorum Provinciæ Calabriæ erecto, ab aliis, quam ab ejuſdem Provinciæ Fratribus exerceantur. 285

XCII.

Contra male ad Sacros, vel Minores Ordines, ſeu Clericalem characterem Ordinantes, & male Ordinatos. 289

XCIII.

Præceptum Epiſcopo Calaguritan., & Calceaten. ut ea revocet, quæ contra Clerum ipſius Diœceſis geſſit, non obſtante inhibitione Auditoris Cameræ Apoſtolicæ. 290

XCIV.

Erectio Collegii Hibernorum in Oppido Lovanii Mechlinien. Diœceſis. 291

XCV.

Commiſſio Berlingerio Epiſcopo olim Ariminen. generali totius Ducatus Urbini quoad Dux vixerit ab ipſo deputato Gubernatori, ut eveniente ejuſdem Ducis obitu, Poſſeſſionem illius Ducatus, Civitatum, & Dominiorum, nomine Sanctæ Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ appræhendat. 292

XCVI.

Facultas Nuncio Apoſtolico inferioris Germaniæ exhibendi habitum Militiæ Chriſtianæ tribus perſonis per conſilium ejuſdem Militiæ nominandis. 294

XCVII.

Confirmantur Conſtitutiones editæ pro Collegio Hibernorum Lovanii erecto. 295

XCVIII.

Congregationi Oratorii D.N.J.C. Pariſiis erectæ communicantur Privilegia Congregationi Oratorii a B. Philippo Romæ inſtitutæ a Romania Pontificibus conceſſa. Ibid.

XCIX.

Indultum Fratribus Ordinis Minimorum S. Franciſci de Paula accipiendi legata cum perpetuo onere Miſſarum, & ſuffragiorum. 296

C.

Uladislaus Regis Poloniæ Filius Enſe, & Pileo donatur. 298

CI.

Præſcribitur, quo pacto ſanctimoniales, aliique impediti, indulgentias Anni Sancti lucrari poſſint. Ibid.

CII.

Deputatio Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Transtyberim loco Eccleſiæ S. Pauli extra Urbem ſtante ſuſpicione peſtis, una cum conceſſione (cumulative tamen) omnium Indulgentiarum, ac ſpiritualium gratiarum dictæ Eccleſiæ S. Pauli conceſſarũ pro præſenti Anno Sancto. 299

Sequitur deputatio Eccleſiarum S. Mariæ de Populo, Sanctæ Mariæ Transtyberim, ac S. Laurentii in Lucina de Urbe, loco Eccleſiarum Sancti Sebaſtiani, Sancti Pauli, & Sancti Laurentii extra Muros, pro ſeptem Urbis ejuſdem Eccleſias viſitantibus. 300

CIII.

Monentur Locorum Ordinarii, ut Chriſtifideles per Concionarios hortentur ad ſuccurrendum indigentiis Sacrorum Locorum Jeroſalem. 301

CIV.

Jubet ſub pœna excommunicationis, & privationis vocis activæ, & paſſivæ, ne ex Bibliotheca Genuenſi Ordinis Minimorũ extrahantur quomodolibet libri. Ib.

CV.

Nuncius Apoſtolicus apud Hiſpaniæ Regem Collector deputatur pecuniarum ex redditibus Cruciatæ Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſt. ſolvendarum. 302

CVI.

Revocatio Literarum Pauli V. quibus cavetur, quominus Beneficia Civitatis Calaritanæ ex Turritana Urbe Originariis, & v. v. conferantur. Ibid.

CVII.

Erectio cuſtodiæ Bavariæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia

Digitized by Google

vantia Reſormatorum, in Provinciam Reformatorum Diſcalceatorum Bavariæ nuncupandam, cum communicatione omnium gratiarum ſpiritualium, & temporalium Provinciis Hiſpaniarum conceſſarum, ac nonnullis aliis ordinationibus pro bono hujus Provinciæ regimine, 305

C V I I I.

Commiſſio Collectori Portugalliæ, ut curet in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum ſuperſederi ab exequutione Literarum Gregorii XV. de exemptorum privilegiis circa curam animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, Monialium Monaſteria, & Prædicationem Verbi Dei. 307

C I X.

Indultum Tinienſibus conſequendi Indulgentiam Anni Jubilæi in ipſa Tinienſi Inſula. Ibid.

C X.

Facultates Provinciæ Romandiolæ Præſidii conceſſæ ad Annonam in eadem Provincia procurandam. 308

C X I.

Facultas eidem Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præſidii Bannitos abſolvendi, etiamſi parti læſæ non ſatisfecerint, dummodo abſtineant a loco patrati delicti. 309

Sequitur conceſſio ſimilium Facultatum Marchiæ Anconitanæ Gubernatori quoad Affictum Montis Marciani. 310

C X I I.

Mandat Metropolitæ Ruſſiæ, ut Synodum Provinciale ſingulis quadrienniis celebret. 311

C X I I I.

Piſano Archiepiſcopo committit, ut curet Archiepiſcopum Mithilenarum a Græcis Liburni commorantibus recipi, atque audiri, Ibid.

C X I V.

Confirmatio quorumdam Statutorum Eccleſiæ Metropolitanæ Eboren. de probationibus ſupèr puritate ſanguinis ab iis faciendis, qui ad Dignitates, aliaque Beneficia ejuſdem Eccleſiæ promoventur. Ibid.

C X V.

Ex Voto Congregationis Concilii declaratur, in translationibus Epiſcoporum Eccleſiæ vacationem ab ea die eſſe computandam, qua Epiſcopus ab ejus vinculo abſolvitur in Conſiſtorio. 315

C X V I.

Adhortatio ad Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, ut ipſi, & Chriſtifideles omnes bonis operibus muniti, Deum pro pace, & concordia inter Chriſtianos Principes inducenda, & Chriſtiani populi incolumnitate aſſequenda efficacibus precibus exorent. 316

C X V I I.

Declaratio, quod Regnum Portugalliæ in Legatione Hiſpaniarum comprehendatur. 317

C X V I I I.

Prohibet, quominus Imagines nondum a Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, ſplendoribus, & Laureolis proponantur, vel Tabellæ, & Luminaria ad eorum Sepulchra apponantur &c. 318

Sequitur declaratio præinſertæ prohibitionis. 319

C X I X.

Confirmatio Literarum Clementis Octavi de forma ſervanda in electione Generalis, Præſidentis &c. Congregationis S. Joannis Evangeliſtæ in Portugallia. Ibid.

C X X.

Indulgentia Plenaria Deum precantibus pro præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus. 322

C X X I.

Inquiſitori Portugalliæ facultas conceditur ad quinquennium abſolvendi Neophytos relapſos Provinciarum, & Inſularum tranſmarinarum Regi Portugalliæ ſubjectarum. 324

Sequitur declaratio, quod quinquennium currere incipit a die publicationis prærelatarum literarum apoſtolicarum. 325

C X X I I.

Quod Fratres Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in Hiſpania, & Indiis, ad Doctoratus, ſeu Magiſterii in Sacra Theologia gradus promovendi, ab Examinatoribus in Capitulo Generali a Priore Generali deputandis examinentur, ut Magiſtralibus exemptionibus, & dignitate gaudere poſſint: Cum extenſione Conſtitutionis Clementis Octavi qua ſublata fuerunt vota ex gratia conceſſa in Capitulis Provincialibus in quibuſdam Provinciis Hiſpaniarum, & Indiarum, ad omnes Provincias Italiæ. Ibid.

Sequitur extenſio Conſtitutionis Clementis Octavi qua ſublata fuerant vota ex gratia conceſſa in Capitulis Provincialibus quarumdam Provinciarum Hiſpaniæ, & Indiarum ad omnes Provincias Italiæ totiuſque Ordinis. 326

C X X I I I.

Nannetenſi Epiſcopo committitur cura Monialium Reformatarum Ordinis S. Benedicti in Galliis. 327

C X X I V.

Statuitur Presbyteros Congregationis Sancti Joannis Dei non poſſe Miſſarum eleemoſynam percipere, nec ad Prælaturas promoveri, præviiſque tantum Examinatorum Literis teſtimonialibus ad Sacros Ordines eſſe promovendos. 328

C X X V.

Confirmatio Statutorum Militiæ Chriſtianæ ſub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis inſtitutæ. 329

C X X V I.

Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de obedientia pro PP. Ordinis Cappuccinorum Provinciæ Flandriæ, qui ad Sacros Ordines promoventur, Epiſcopis a Provinciali non præſtanda. Ibid.

Decla-

CXXVII.

Declarat facultates abſolvendi ab hæreſi, & caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, & in Bulla Cœnæ Domini particularibus per ſoma, ultra Mootes per S. S., ſeu Sanctum Officium conceſſas non compræhendi ſub generali ſuſpenſione occaſione Anni Sancti. 330

CXXVIII.

Confirmatio Literarum Pauli Papæ Quinti quibus Communitati Anconitanæ duæ tertiæ partes pecuniarum ex maleficiis, mulctiſque provenicntium conceduntur. 331

CXXIX.

Beatificatio Ven. Servi Dei Andreæ de Avellino Clericorum Congregationis Regularium Theatinorum, cum conceſſione Clericis dictæ Congregationis ubique exiſtentibus, quotannis in die illius obitus Miſſam, & Officium de communi Confeſſ. non Pont. celebrandi. ☞ 333

CXXX.

Jubilæum pro omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Civitate, & Diœceſi Pariſien. commorantibus, anno 1626. Ib.

CXXXI.

Irritatio Decretorum per nonnullos Judices Regni Portugalliæ contra libertatem, & immunitatem Eccleſiaſticam, ac Collectoris, ejuſque officialium Juriſdictionem, latorum. ☞ 334

CXXXII.

Decreta S. Congregationis Concilii de celebratione Miſſarum, ac de probibitione illas moderandi, ſeu reducendi abſque Sedis Apoſtolicæ licentia. Necnon de earumdem oneribus perpetuis ſuſcipiendis: Et de Religioſorum numero ultra redditus, & conſuetas eleemoſynas locorum Regularium non babendo. ☞ 335

Sequuntur Dubia, ac declaratione aliquot Sacræ Congregationis Concilii Sanctiſſimi Domini Noſtri Urbani Papæ Octavi auctoritate editæ ſuper Decretis ejuſdem Congregationis de celebratione Miſſarum. 338

Subſequuntur declarationes, ſeu Reſponſiones ad ſupradicta Dubia. 339

CXXXIII.

Confirmatur concordia inita inter Capitula, alioſque Eccleſiaſticos Regnorum Caſtellæ, & Legionis ſuper ſolutione decimæ a nonnullis Pontificibus Philippo Quarto Hiſpaniarum Regi conceſſæ, ac prorogatæ. 340

CXXXIV.

Indultum pro Fratribus S. Franciſci de Obſervantia in partibus Indiarum Occidentalium exiſtentibus, quod de ſuorum Superiorum licentia a quocumque Catholico Antiſtite de conſenſu Diœceſani ad omnes etiam Presbyteratus Ordines extra tempora, & non ſervatis interſtitiis promoveri poſſint. ☞ 345

CXXXV.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Fratrum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quo ſtatuitur, ad ſolum Definitorium ſpectare nominationem Religioſorum ad faciendam Redemptionem: Cavetur autem, ne bona ad hunc effectum donata, aliis Religioſis, quam, ut præfertur, nominatis, tradantur. 146

CXXXVI.

Confirmatio nonnullorum Decretorum pro reformatione Fratrum Ordinis Minorum Conventualium in Regno Poloniæ. 147

CXXXVII.

Mandatum Præſidi Romandiolæ de capienda poſſeſſione Ducatus Urbini eveniente Ducis obitu cum facultatibus neceſſariis, & opportunis. 148

CXXXVIII.

Erectio Collegii Nationis Maronitarum in Monte Libano. ☞ 350

CXXXIX.

Confirmatio Conſtitutionum Collegii Maronitarum in Monte Libano erecti. 355

CXL.

Commiſſio Cardinalibus de la Rocheſancault, & de la Vallettæ in cauſa Monialium Carmelitarum Diſcalceatorum Regni Franciæ vertente inter Subdelegatum Apoſtolicum, & Epiſcopum Leonenſem. 352

CXLI.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii. quo declaratur, eligi non potuiſſe a Capitulo duos Vicarios Eccleſiæ Limanæ, illius Sede Archiepiſcopali vacante. 353

CXLII.

Abſolutio Regis Catholici, ejuſque Miniſtrorum a cenſuris, in quas incurrerant ob exactum quoddam vectigal ab Eccleſiaſticis ultra ſexennium a Paulo Quinto conceſſum. 354

CXLIII.

Quod Capitulum Generale Ordinis Prædicatorum impoſterum quolibet ſexennio celebrari debeat. 355

CXLIV.

Confirmatio Erectionis Collegii S. Bonaventuræ Fratrum Minorum Conventualium Pragen. per Gregorium XV. factæ, mutato tamen nomine S. Bonaventuræ in nomen Sancti Antonii de Padua. 356

CXLV.

Indultum, quod Servus Dei Franciſcus Borgia, olim Dux Gandiæ, & deinde Religioſus profeſſus, ac tertius Præpoſitus Generalis Societatis Jeſu, Beatus nuncupari, & in die ejus obitus Miſſa celebrari, & Officium de communi Confeſſorum non Pontificum in Eccleſiis, & Domibus Regularibus dictæ Societatis recitari poſſit. ☞ 357

CXLVI.

Declaratur Bullam Cruciatæ, & facultatem eligendi Confeſſarium, non ſuffragari Canonicis Regul. Congr. S. Crucis Portugalliæ, qui in hac ſubjecti eſſe debent diſpoſitioni ſuorum Prælatorum &c. 358

Indul-

Digitized by Google

Index Rubricarum.

CXLVII.

Indultum pro Ordine Fratrum Minorum Officium de Sancto Conrado Tertii Ordinis S. Franciſci Profeſſore in die ſuæ feſtivitatis recitandi ſub ritu ſemiduplici, & de communi unius Confeſſoris non Pontificis. 359

CXLVIII.

Prohibitio ne degentes in Statu Eccleſiaſtico ☞ mediate, vel immediate Sedi Apoſtolicæ ſubjecto libros, ab eis ubicumque compoſitos de quacumque materia tractantes, abſque Cardinales Vicarii, & Magiſtri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam abſque Ordinarii, & Inquiſitoris loci licentia deferant, aut imprimendos tranſmittant. Ibid.

CXLIX.

Beatificatio Servi Dei Felicis de Cantalicio ☞ Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Cappuccinorum. Ac indultum, quod de eo Miſſa celebrari, ac Officium recitari poſſit a Fratribus dicti Ordinis in Nancei, Romaricomontis, & Cantalicii Oppidis exiſtentibus, & Romæ ab omnibus ad Eccleſiam ipſius Ordinis, ubi Corpus ejuſdem requieſcit, confluentibus. 360

Sequitur extenſio hujus indulti ad omnes Fratres dicti Ordinis ubique exiſtentes. Ibid.

CL.

Abrogatio omnium Indultorum, gratiarum, ſeu declarationum, quæ obſervantiæ Regulæ S. Franciſci quomodolibet contrariæ ſunt. Ac approbatio Statutorum editorum in Capitulo Generali Romæ die 17. Maii 1625. celebrato. Necnon confirmatio Statutorum Barchinonenſium pro Ultramontana Familia, noviſſime Segobiæ recognitorum, & approbatorum. 361

Sequitur approbatio Statutorum editorum in Capitulo Generali Romæ celebrato die 17. Maii 1625. 362

Sequitur confirmatio Statutorum Barchinonenſium pro Ultramontana familia, noviſſime Segobiæ recognitorum, & approbatorum, dummodo S. Canonibus, Concilio Tridentino, Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Regularibus ipſius Ordinis inſtitutis non adverſentur. 365

Sequuntur Ordinationes factæ in Generali Congregatione. 366

Subſequuntur Decreta Sac. Congregationis a SS. D. N. Fratrum Minorum de Obſervantia S. Franciſci Ciſmontanæ familiæ conſultationibus præpoſitæ. 369

CLI.

Confirmatio nonnullorum Statutorum pro Studii Generalis Civitatis Peruſinæ directione. 370

CLII.

De bonis juriſdictionalibus ad Eccleſias, & Loca Pia ſpectantibus in feudum, vel emphyteuſim non dandis, neque ultra triennium locandis, aut conceſſionibus hujuſmodi renovandis, ſive prorogandis. 374

CLIII.

Indultum, quod Fratres Diſcalceati B. Ma- ☞ riæ de Mercede Redemptionis Captivorum Officium, & Miſſam de communi Confeſſoris non Pontificis recitare poſſint de S. Raymundo d. Ordinis, dum vixit, profeſſore, & Procuratore generali, ac S. R. E. Cardinale in die ſuæ feſtivitatis. 376

CLIV.

Quod in Principatu Cathaloniæ, ac Comitatu Roſſilionis, & Ceritaniæ ſervetur Conſtitutio Gregorii XIV. ſuper Immunitate Eccleſiarum. 377

CLV.

Indultum, ac Decretum, ut Feſtum Sancti Bernardi ſervetur de præcepto in Dominiis Reipublicæ Genuenſis, ac in Regno Corſicæ. 378

CLVI.

Exemptio ab Ordinariorum juriſdictione Hoſpitali S. Antonii de Sancto Antonio Viennenſi a nonnullis Romanis Pontificibus conceſſa confirmatur, iis exceptis, quæ reſpiciunt curam animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem. Ibid.

CLVII.

☞ Inſtitutio Archivii Generalis in Urbe. 379

CLVIII.

Confirmatio Literarum Pii Papæ Quinti pro Sacra Domo Lauretana ſuper notificandis Legatis in favorem ipſius Domus factis. 382

CLIX.

Super ſubſidio duodecim millionum ab Incolis Regni Caſtellæ Regi Catholico perſolvendo. 384

CLX.

Confirmatio Reformationis Canonicorum Regularium Congregationis S. Salvatoris in Lotharingia. 386

CLXI.

Inſtitutio Archivii Sacri Collegii Sanctæ ☞ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium in Palatio Vaticano, in quo conſervari debeant Scripturæ, & alia Acta ad ipſum Collegium quomodolibet pertinentia, necnon Proceſſus ſuper qualitatibus promovendorum ad Cathedrales Eccleſias, & Monaſteria Conſiſtorialia coram dd. Cardinalibus formati. Ac unio officii Secretariatus Congregationis Cardinalium ſuper proviſionibus conſiſtorialibus deputatorum Officio Clerici Itali d. Sacri Collegii Secretarii. Ibid.

Sequitur Decretum Romæ in Palatio Apoſtolico Quirinali feria 2. die 22. Junii 1626. in Conſiſtorio ſecreto editum de clavibus Ærarii Sanctioris, ejuſque Scriniorum, ac Portarum fidelius poſthac cuſtodiendis. 391

CLXII.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo ſtatuitur, ut Archidiacono Eccleſiæ Vilnenſis viſitanti Diœceſim nomine Epiſcopi non debeantur, nec condonentur diſtributiones quotidianæ. Ibid.

Ere-

Digitized by Google

CLXIII.

Erectio Montis non vacabilis Salis cum annuo redditu ſcutorum ſex pro quolibet loco, & ampliſſimis privilegiis. 392

CLXIV.

Deputatio Torquati de Comitibos in Præfectom Generalem Armorum, necnon Tormentorum Bellicorum, & Militum, quos pro recuperatione fortalitiorum, & aliorum locorum Vallis Tellinæ Comitatus Bormii conſcribi contigerit, cum facultate recipiendi Fortalitia, loca, & arma in depoſitum nomine Sedis Apoſtolicæ. 394

Sequitur Subrogatio Joannis Baptiſtæ Nari in locum Torquati de Comitibus Locumtenentis Generalis Militiarum, Armorum, & Propuguaculorum Vallis Tellinæ in eventum recuperationis Comitatus Bormii. 395

CLXV.

Quod Fratres Reformati Diſcalceati Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hiſpaniæ in Africa, & aliis Turcarum partibus poſſint celebrare ſuper Altare portatili, & antequam illuceſcat dies, ac etiam abſolvere fideles à caſibus reſervatis, necnon eiſdem indulgentias impartiri. 396

CLXVI.

Confirmatin, & approbatio Conſtitutionis Gregorii XV. de Electione Rom. Pontiſ., ac Cœremonialis continentis illius Ritus. 397

CLXVII.

Suppreſſio Congregationis Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium. 399

CLXVIII.

Confirmatio Sententiæ ſuper reſciſſione contractos venditionis cujuſdam Villæ ad Præceptoriam, ſeu Commendam Militiæ de Calatrava. 401

CLXIX.

Martiniani, ac Furnenſes Iprenſis Eccleſiæ Canonici æque, ac Morinenſes nuncupati habiles redduntur ad Dignitates in eadem Iprenſi Eccleſia obtinendas. 402

CLXX.

Contra eatrahentes, ſeu permittentes, ut extrahantur Libri, ac etiam Manuſcripta a Bibliothecis Fratrum Ordinis Prædicatorum. 409

CLXXI.

Confirmatio Indulti a Sixto Papa V. Capitulo Cathedralis Eccleſiæ Leodicenſis conceſſi eligendi ad Præpoſituras, & Abbatias tum ejuſdem Capituli, tum etiam Collegiatarum illius Civitatis, & Diœceſis, cum conceſſione alterius Indulti quoad reſignationes faciendas. 410

CLXXII.

Declaratio, quod S. Eliſabetha Regina Portugalliæ Tertium Ordinem S. Franciſci expreſſe fuerit profeſſa. 413

CLXXIII.

Præcipitur omnibus Monachis Ordinis Sancti Benedicti, ut Breviario, & Miſſalia Paulo Papa V. approbatis utantur. Ib.

CLXXIV.

Beatificatio Ven. S. D. Mariæ Magdalenæ de Pazzis cum facultate celebrandi Miſſã, & Officium Romæ, & Florentiæ. 414

CLXXV.

Confirmatio Reſolutionis quorumdam Dubiorum circa XI. XVII., necnon XXII. Capita ſeſſ. 25. de Regularibus Concilii Trident. per S. Congreg. factæ pro Archiepiſcopo Manilen. in Indiis. 415

CLXXVI.

Facultas Regi Catholico nominandi Judices ad cognoſcendas cauſas inter Archiepiſcopum Elboren., & Militias S. Jacobi, & S. Benedicti de Avis vertentes, ipſi autem Archiepiſcopo tres ex nominatis Judicibus recuſandi. 416

CLXXVII.

Confirmatio onionis, Congregat. Oratorii Aquen. in Provincia, Congregationi Oratorii D.N.J.C. Regno Franciæ. 417

CLXXVIII.

Avocatio quarumcumque cauſarum inter Collectorem Generalem ſpoliorum, & Commiſſariom Cruciatæ in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum. 418

Sequitur Mandatum eidem Collectori Spoliorum de capienda juridica informatione ſuper nonnullis erroneis propoſitionibus prædicti Commiſſarii Cruciatæ circa facultatem licentias concedendi Miſſam celebrandi in privatis Domorum Oratoriis. 419

CLXXIX.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redempt. Captiv. Recollectorum nuncupatorum. Ibid.

CLXXX.

Commiſſio Lucano Epiſcopo Miniſtros illius Reipublicæ abſolvendi a cenſuris, in quas incurrerant, ob exactum quoddam ab Eccleſiaſticis vectigal ultra conceſſionem Sedis Apoſtolicæ. 420

Sequitur facultas Clero Reipublicæ Lucanæ concordandi cum Republica ſuper exactione, & ſolutione nonuullorum vectigalium. 421

CLXXXI.

Deputatio Epiſcoporum Laudenſis, & Comenſis, ac Pœnitentiarii Eccleſiæ Mediolanenſis in Protectores Collegii Helvetorum, & Rhetorum ejuſdem Civitatis. 422

CLXXXII.

Confirmatio Conſtitutionum pro Monachorum Congregationis Cœleſtinorum Ordinis Benedicti gubernio emendatarum, atque editarum. 423

CLXXXIII.

Revocat omnia, & ſingula, privilegia, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, & inſtitutorum Religioſis in Regnis Hiſpaniarum exiſtentibus, tam per Apoſtolicam Sedem, illiuſque in dd. Regnis Nuntios, quam eorum Superiores conceſſa, ac prohibet, illa de cætero abſque Apoſtolicæ Sedis licentia concedi. 424

INDEX
INITIALIS BULLARUM,
Quæ in hoc Volumine referuntur.

A

ACcepimus. 246
Ad apoſtalatum. 419
Ad audientiam. 246. 334
Ad Eccleſiæ Romanæ. 33
Ad perſonam tuam. 35
Ad ſacram. 56
Ad aures noſtras. 183
Ad uberes. 87. 90
Admonet Nos. 387
Æternus. 165
Aliàs. 41. 72. 79. 171. 184. 195. 207. 208. 215. 216. 222.224.228.239. 270. 307. 319. 326.329.331.352. 354. 356. 357. 401.
Annonæ copiæ. 308
Apoſtolatus officium. 72. 86. 112. 378.
Apoſtolicam decet. 296
Apoſtolici muneris. 26. 355

C

CHriſtifidelium. 97
Circumſpecta. 48. 117. 225. 328
Clerum Leodienſem. 410
Cæleſtis aquæ. 169
Commiſſi Nobis. 240
Conſervationi. 301
Conſiderantes. 233. 234
Creditum humilitati noſtræ. 348
Cum ad regularem. 256
Cum aliàs. 47. 302
Cum dilectus filius. 233. 234 292
Cum in paſtorali. 202
Cum inter multiplices. 78
Cum Nos. 260. 271. 309. 310. 311. 317. 330. 351.
Cum nuper. 212. 240
Cum ſæpe. 335
Cum ſicut. 65. 69. 86. 115. 172. 185. 188. 189. 190. 198 295.345.409. 413. 418.
Cupientes. 198. 200

D

DEcet. 5. 166. 172. 179. 259
Divinæ miſericordiæ. 322
Dominici gregis. 346
Domini noſtri. 93. 242. 359
Dum ad ſacram. 62

E

EXigit. 61
Ex de.ito. 145
Ex illo die: 213
Eximius. 43
Eximii. 46
Ex injuncti. 382
Ex injuncta. 55.90.150.169.245.417
Exponi Nobis. 66. 77. 209. 235. 268. 273. 353. 377. 378. 391. 420. 421. 415.

G

GRata familiaritatis. 101

H

HOdie a Nobis. 325
Honor laudis. 25
Humanæ ſalutis. 374
Humanarum rerum. 276

I

IMmortales. 298
Imperſcrutabili. 191
In Cathedra. 413
Injuncti Nobis. 25. 53. 231. 365
Inſcrutabili. 1. 26
In Sede. 24. 241. 284. 333. 414
In ſpecula. 170. 360
In ſupereminenti. 22. 291. 350. 370
In ſuprema. 30
In ſuprema. 80.148.180.362.386.419

Inter cætera. 285
Inter multiplices. 108

M

M *Ilitantem Eccleſiam.* 198
Militanti Eccleſiæ. 422
Militantis Eccleſiæ. 60. 177. 237
Motu proprio. 392

N

N *Omine dilecti filii.* 329
Nobis nuper. 315
Nuper. 181. 194. 195. 242. 284. 290. 294

O

O *Fficii noſtri.* 201
Omnes gentes. 210
Omnipotens. 17
Omnipotentis Dei. 97
Onerosa. 182. 274. 416
Orthodoxæ fidei. 272. 384

P

P *Aſtoralis officii.* 90. 168. 379. 424
Paſtoris æterni. 91. 269
Paterna. 299. 300
Pias Chriſtifidelium. 92
Pietatis. 275
Piis Catholicorum Regum. 109
Pontificia ſolicitudo. 298
Præclaro. 190
Pro excellenti. 74
Pro noſtra munere. 340

Q

Q *Uæ ad reſtituendos.* 347
Quoniam. 200

R

R *Ationi congruit.* 123. 131. 137
Regimini. 94. 98. 112
Regularis diſciplinæ. 250
Rerum. 203
Romanum decet. 28
Romanus Pontifex. 37. 173. 196. 236. 247. 303. 325. 402.
Romani Pontifices. 221
Romani Pontificis. 38. 47. 358

S

S *Acra Congregatio.* 248
Sacroſanctæ. 38. 185
Sacroſancti. 147. 243
Sacroſanctum. 226. 268. 295. 305. 311. 327. 361. 423.
Salvator noſter. 307. 333
Salvatoris. 301. 376
Sanctiſſimus. 45. 152. 186. 251. 254. 255. 256. 318. 359.
Secretis. 289
Sedes Apoſtolica. 69. 324
Sinceræ fidei. 88
Singularia. 208
Singulari. 204
Superni benignitas. 201

T

T *Onitrua.* 316

V

U *Niverſalis.* 205. 277
Univerſi. 54. 67
Ut ea. 218
Ut in proſequendo. 204
Ut penuriæ. 241

CON-

CONSTITUTIONES GREGORII XV.

ANNO II.

I.

De Exemptorum privilegiis circa animarum curam, & Sacramentorum adminiſtrationem, Sanctimonialium Monaſteria, & Prædicationem Verbi Dei.

Nonnulla dubia ſuper iſta Conſtitutione exorta fuere, ſuper quibus emanatæ ſunt declarationes Sacræ Congregationis Concilii, ab iſtomet Gregor., & Urban. VIII. ejus Succeſſore reſpective approbatæ, quæ hic ſubiiciuntur.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitut.

INSCRUTABILI Dei providentia univerſalis Eccleſiæ regimini, meritis licet imparibus, præſidentes, paſtoralis noſtræ ſollicitudinis partes eſſe dignoſcimus, in eam curam præcipue incumbere, ut a dignis, & probatis tantum Sacerdotibus ſancte adminiſtrentur eccleſiaſtica Sacramenta, atque ut Virginum Deo ſacrarum Monaſteria diligentiſſime cuſtodiantur, & viri aſſumantur idonei ad prædicationis officium ſalubriter exequendum.

Concil. Trid. ſeſſ. 23. c. 15. circa Confeſſorum idoneitatem, & approbationem diſponit.

§. 1. Sane Tridentinæ Synodi decretis provide cautum eſt, nullum Presbyterum, etiam regularem, poſſe Confeſſiones ſecularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, niſi aut Parochiale beneficium habeat, aut ab Epiſcopis per examen, ſi illis videbitur eſſe neceſſarium, aut aliàs idoneus judicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat.

Et ſeſſ. 25. c. 10, & c. 5. circa ſanctimoniales ſtatuit.

§. 2. Necnon, ut in Monaſteriis, ſeu Domibus virorum, ſeu mulierum, quibus imminet animarum cura perſonarum ſecularium, præter eas, quæ ſunt de illorum Monaſteriorum, ſeu locorum familia perſonæ tam regulares, quam ſeculares ejuſmodi curam exercentes, ſubſint immediate in iis, quæ ad d. curam, & Sacramentorum adminiſtrationem pertinent, juriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi, in cujus Diœceſi ſunt ſita. Itemque, ut Epiſcopi univerſi ſub obteſtatione divini judicii, & interminatione maledictionis æternæ in omnibus Monaſteriis ſibi ſubjectis ordinaria, in aliis vero Sedis Apoſtolicæ authoritate clauſuram ſanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter reſtitui, & ubi inviolata eſt, conſervari maxime procurent; inobedientes, atque contradictores per cenſuras eccleſiaſticas, aliaſque pœnas, quacumque appellatione poſtpoſita, compeſcentes.

Et ſeſſ. 24. cap. 4 circa Prædicatores Verbi Dei.

§. 3. Atque, ut regulares in Eccleſiis ſuorum Ordinum prædicare volentes, ſe coram Epiſcopis præſentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Eccleſiis vero, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, nullo modo prædicare poſſint ſine Epiſcopi licentia: Contradicente autem Epiſcopo, nulli, etiam in ſuorum Ordinum Eccleſiis, prædicare præſumant.

Hic autem Pontifex ſuper hujuſmodi decretis nonnulla adjiciit quo ad exempt. privil. circa animarum curam, & Sacramentorum adminiſtrationē.

§. 4. Verum, quia experientia compertum eſt, eccleſiaſtici regiminis rationes poſtulare, ut decretis ejuſmodi aliquid adjungatur, matura deliberatione noſtra, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac generali, ac perpetuo valitura Conſtitutione decrevimus, ſtatuimus, & declaramus, ut deinceps tam regulares, quam ſeculares, quomodolibet exempti, ſive animarum curam perſonarum ſecularium Monaſteriis, ſeu Domibus regularibus, aut quibuſvis aliis Eccleſiis, vel beneficiis, ſive regularibus, ſive ſecularibus incumbentem exerceant; ſive aliàs eccleſiaſtica ſacramenta, aut unum ex illis miniſtrent, prævia Epiſcopi licentia, & approbatione, ſive quoquomodo in dictæ curæ exercitio, aut in eorumdem Sacramentorum, vel alicujus ex illis adminiſtratione de facto, abſque ulla auctoritate ſe ingerant in his, quæ ejuſmodi curam, ſeu adminiſtrationem con-

concernunt, omnimodæ juriſdictioni, viſitationi, & correctiooi Diœceſani Epiſcopi, tamquam Sedis Apoſtolicæ delegati, plene in omnibus ſubiiciantur. Ad hæc tam regulares, quam ſeculares hujuſmodi nullis privilegiis, aut exemptionibus tueri ſe poſſint, quominus, ſi deliquerint eirca perſonas intra ſepta degentes, aut eirca clauſuram, vel circa bonorum adminiſtrationem Monaſteriorum Monialium, etiam regularibus ſubjectarum, ab Epiſeopo loci ſimiliter tamquam ad hoc Sedis Apoſtolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant.

Et quoad Confeſſores.

§.5. Confeſſores vero, ſive regulares, ſive ſeculares quomodocumque exempti, tam ordinarii, quam extraordinarii, ad Confeſſiones Monialium, etiam regularibus ſubjectarum, audiendas nullatenus deputari valeant, niſi prius ab Epiſcopo Diœceſano Idonei judicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & adminiſtraores bona ad ejuſdem Monaſteria Sanctimonialium, ut præfertur, etiam regularibus ſubjectarum, pertinentia, ſive regulares extiterint, ſive ſeculares, quomodolibet exempti, Epiſcopo loci, adhibitis etiam Superioribus regularibus, ſingulis annis rationes admioiſtrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque juris remediis cogi, & compelli queant. Liceatque Epiſcopo ex rationabili cauſa Superiores regnlares admonere, ut ejuſmodi Confeſſores, atque Adminiſtratores amoveant: iiſque Superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Epiſcopus facultatem prædictos Confeſſores, & Adminiſtratores amoveodi quoties, & quando opus eſſe judicaverit. Ac ſimiliter poſſit Epiſcopus, una cum ſuperioribus regularibus, quarumeumque Abbatiſſarum, Prioriſſarum, Præfectarum, vel Præpoſitarum eorumdem Monaſteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per ſe, vel per alium intereſſe, ac præſidere; abſque ulla tamen ipſorum Monaſteriorum impenſa.

Et et quoad Prædicatores.

§.6. Ac demum habeat Epiſcopus, tamquam dictæ Sedis delegatus, auctoritatem coercendi, ac puniendi quoſcumque exemptos tam ſeculares, quam regulares, qui in alienis Eccleſiis, aut quæ ſuorum Ordinum non ſunt, abſque Epiſcopi licentia, & in Eccleſiis ſuis, aut ſuorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipſo contradicente, prædicare præſumpſerint, Ita ut Epiſcopi in ſupraſcriptis caſibus in prænominatas perſonas, in præmiſſis omnibus, & ſingulis, aut circa ea quoquo modo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra viſitationem, per cenſuras eccleſiaſticas, aliaſque pœnas, uti ejuſdem Sedis delegati, procedere, omnemque juriſdictionem exercere libere, & licite valeant.

Et ita, nec aliter iudicari poſſe decernit.

§.7. Decernentes, ſic per quoſcumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Auditores, nec non Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis omnibus plene derogat.

§.8. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumqoe perſonarum, atque Ordinum tã Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Jo: Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuſvis terius inſtituti, etiam neceſſario, & in individuo exprimendi, Monaſteriorum, Conventuum, Capitulorum, Eccleſiarum, & aliorum quorumcumque tam ſecularium, quam regularium locorum, nec non illorum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clauſis, aut ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſsis, etiam Mari Magno, ſeu Bulla Aurea, aut aliàs nuncupatis; Conſervatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Epiſcopi deferre minime teneantur; & quibuſvis aliis, ſob quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, quibus quoad ea, quæ eiſdem præſentibus adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicationẽ Romæ factã, omnes ligare ſtatuit.

§.9. Cæterum, quia difficile foret, præſentes literas ad ſingula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innoteſcant, mandamus illas ad valvas Lateranen., & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, atque Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ publicari, & inibi affigi, & per aliquod temporis ſpatium dimitti, eiſque detractis, earum exempla eo in luco relinqui.

Tranſumptis credi mandat.

§.10. Ac volumus, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Prælati, ſeu perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, in judicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis origi-

Digitized by Google

originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctionem pœnalem ſubjicit.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum ſtatuti, declarationis, decretorum, derogationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 5. Febr. 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecondo, nonis Februarii, Pontificatus Noſtri Anno II.

In nomine Domini Amen. Anno a Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1623. indictione ſexta, die vero octava Menſis Februarii, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri D. Gregorii divina providentia Papæ XV. anno Secundo, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum Sancti Joannis Lateranen., Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem earumdem literarum originalibus appenſis per aliquod temporis ſpatium, & exinde remotis, deinde dimiſſis earumdem literarum copiis affixis, ut moris eſt, per nos Coſmum Medinm, & Alexandrum de Roccbis Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſores.

Octavius Spada Magiſter Curſorum.

Subſequuntur hic aliquot Dubia ſuper iſta Conſtitotione exorta; Quorum reſolutiones mox ſubiicientur.

Poſita Conſtitutione Gregorii Papæ XV. de Exemptorum privilegiis &c. Dubitatur.

I. AN liceat Epiſcopis viſitare Altaria regularium Eccleſiarum, quibus cura animarum perſonarum ſecularium non incumbit, aut loca, ubi in iiſdem Eccleſiis aſſervatur ſanctiſſimum Eucbariſtiæ Sacramentum, vel ubi audiuntur Confeſſiones perſonarum ſecularium?

II. An Epiſcopi poſſint Regularibus præſcribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum perſonarum Confeſſiones audiant, vel aliàs illorum privilegia reſtringere, ac moderari in Sacramentis adminiſtrandis?

III. An facultas Epiſcopis per Conſtitutionem attributa in exemptos tam ſeculares, quam regulares, intelligatur etiam tributa in perſonas nullius Diœceſis?

IV. An eadem facultas competat inferioribus Prælatis proprium territorium, ac juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentibus?

V. An per eamdem Conſtitutionem in illis verbis, poſſit Epiſcopus una cum ſuperioribus regularibus quarumcumque Abbatiſſarum, &c. electionibus per ſe, vel per alium intereſſe, ac præſidere: Jus Abbatiſſas confirmandi Epiſcopis attributum cenſeatur.

VI. An Confeſſores Monialium ante editam Conſtitutionem deputati, debeant ab Epiſcopo examinari, & approbari?

VII. An Superiores regulares ſimiliter ante ipſius Conſtitutionis publicationem electi, ſeu deputati, alia indigeant Epiſcopi approbatione pro Confeſſionibus ſanctimonialium ſibi ſubjectarum audiendis.

VIII. An Confeſſiones, quas audiunt Superiores regulares electi, ſeu deputati, vel confirmati poſt publicationem, & ſcientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtenta Epiſcopi approbatione, ſint nullæ, atque irritæ, necne?

IX. An Regulares generaliter ab Epiſcopo approbati ad Confeſſiones perſonarum ſecularium audiendas, cenſeantur etiam approbati ad audiendas Confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum?

X. An Regularis ad audiendas Confeſſiones Monialium unius Monaſterii ab Epiſcopo approbatus, Confeſſiones Monialium alterius Monaſterii audire poſſit?

XI. An Confeſſores Regulares extraordinarii ſemel ab Epiſcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confeſſiones pro una vice infra annum ad præſcriptum ſacri Concilii Tridentini, poſſint, virtute dictæ approbationis, pluries tamquam Confeſſores extraordinarii, earumdem Confeſſiones audire, abſque nova Epiſcopi licentia?

XII. Cum in eadem Conſtitutione ſtatutum ſit, ut liceat Epiſcopo ex rationabili cauſa Superiores regulares admonere, ut amoveant Confeſſores Monialium, atque Adminiſtratores bonorum ad earumdem Monialium Monaſteria pertinentium: iiſque Superioribus id facere detrectantibus, habeat Epiſcopus facultatem prædictos Confeſſores, & Adminiſtratores amovendi quoties, & quando opus eſſe judicaverit: An ejuſmodi cauſam Epiſcopus Superioribus regularibus ſignificare teneatur?

XIII. An eadem Conſtitutio qua parte ſupponit Epiſcopi juriſdictioni Regulares delinquentes circa perſonas degentes intra ſepta Monaſteriorum Monialium, aut circa clauſuram, vel bonorum adminiſtrationem eorumdem Monaſteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an vero ſolum in notoriis, & cum ſcandalo populi?

Subſequuntur declarationes ad ſupradicta Dubia a Congregatione Card. S. Concilii Tridentini Interpretum datæ, & a Gregorio XV., ac poſtmodum ab Urbano VIII. reſpective approbata.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, Conſtitutionem ſan. mem. Gregorii XV. de exemptorum privilegiis, nequaquam ſubiicere Regulares exemptos, quibus cura animarum perſonarum ſecularium non incumbit, Epiſcoporum juriſdictioni in his, quæ Sacra-

mentorum adminiſtrationem concernunt, niſi cum in Sacramentis perſonis ſecularibus adminiſtrandis iidem Regulares delinquunt, ac propterea.

AD I. Dubium reſpondit; Epiſcopis non licere in vim ejoſdem Conſtitutionis viſitare Altaria Eccleſiarum Regolarium, quibus non incumbit animarum cura perſonarum ſecularium, neç loca, ubi in iiſdem Eccleſiis aſſervatur Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, vel ubi Confeſſiones perſonarum ſecularium audiuntur.

Ad II. Hac in parte Conſtitutionem nihil novi juris induxiſſe, nec ullam novam auctoritatem Epiſcopis in Regulares attribuiſſe: Ideoqoe in vim ipſius Conſtitutioois non poſſe Epiſcopos Regularibus præſcribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum perſonarum Confeſſiones audiant, vel aliàs illorum privilegia in Sacramentis adminiſtrandis reſtringere, aut moderari. Quod ſi aliunde Epiſcopis hujuſmodi facultas competat, illam non fuiſſe ab eadem Conſtitutione ſublatam.

Ad III. Cenſuit ejuſmodi facultatem non intelligi tributam Epiſcopis in perſonas nullius Diœceſis,

Ad IV. Non competere.

Ad V. Jus confirmandi Abbatiſſas minime fuiſſe Epiſcopis per Conſtitutionem attributam.

Ad VI. Confeſſores quidem extraordinarios Monialium nullatenus poſſe poſt Conſtitutionem illarum Confeſſiones audire, niſi prius ab Epiſcopo Diœceſano idonei judicentur, & approbentur. Ordinarios vero Confeſſores ante Conſtitutionis publicationem deputatos poſſe, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confeſſionibus Sanctimonialium audiendis abſque alio examine, & approbatione Epiſcopi. Quod ſi contingat, ut illorum facultas a Sede Apoſtolica ultra triennium prorogetur, tonc debere eos ab Epiſcopo examinari, & approbari.

Ad VII. Superiores regulares electos, ſeu deputatos ante ipſius Conſtitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competat audiendi Confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum, poſſe, durante eorum officio, pergere ſine alia Epiſcopi approbatione in Confeſſionibus audiendis illarum tantum, quæ ſponte, ac proprio motu id ab eis petierint. At vero eos, qui poſt Conſtitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis, ſeu dignitatibus, expleto jam tempore a Conſtitutionibus cujuſque Ordinis, vel aliàs legitime præfinito, ad alıod tempus coofirmabontur, nequaquam poſſe Sanctimonialium Coofeſſiones audire, niſi prius a Diœceſano Epiſcopo idonei judicati, atque approbati fuerint.

Ad VIII. Confeſſiones hojoſmodi nullas, atque irritas eſſe.

Ad IX. Regulares generaliter ab Epiſcopo approbatos ad Confeſſiones perſonarum ſecularium audiendas, nequaquam cenſeri approbatos ad audiendas Confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum, ſed egere quoad hoc ſpeciali Epiſcopi approbatione,

Ad X. Regularem ad audiendas Confeſſiones Monialium unius Monaſterii ab Epiſcopo approbatum, minime poſſe audire Confeſſiones Monialium alterius Monaſterii.

Ad XI. Confeſſores extraordinarios ſemel deputatos, atque approbatos ab Epiſcopo ad Monialium Confeſſiones pro una vice audiendas, haud poſſe pluries in vim approbationis ejuſmodi illarum Confeſſiooes audire: ſed ab Epiſcopo toties eſſe approbandos, quoties caſus deputationis contigerit,

Ad XII. Non teneri ejuſmodi cauſam ſignificare Superioribus regularibus; ſed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Epiſcoporum, quorum conſcientiam Sacra Congregatio ſerio oneravit, ne facultate ſibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, ejus rei in diſtricto Dei judicio rationem reddituri.

Ad XIII. Conſtitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi ſcandalo.

Quæ Sacræ Congregationis reſponſa ad ſe relata fel. rec. Greg. XV. & SS. D. N. Urbanus VIII. in omnibus approbarunt.

A. Card. Caetanus.

Proſper Fagnanus S. Cong. Secr.

Subſequuntur alia duo Dubia ab eadem Congregatione declarata, & a Sanctiſſimo D. N. approbata,

AN Regularis abſque legitima licentia accedens ad Monaſterium Monialium regularibus ſubjectarum, ibique in loco colloquiis deſtinato cum Moniali colloquens, a Diœceſano Epiſcopo, tamquam Sedis Apoſtolicæ delegato, coerceri, & puniri poſſit? Dub.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, poſſe. Quam Congregationis ſententiam Sanctiſſimus Dominus Noſter Urbanus VIII. ad ſe relatam approbavit. Reſolutio d. Dub.

An liceat Epiſcopo in vim Conſtitutionis ſan. mem. Greg. XV. de exemptorum privilegiis, punire Regolares, qui ad Abbatiſſæ electionem procedunt ante tempus ipſi Epiſcopo ſignificatum, aut die electionis eidem nullatenus prænunciata? Dub.

Sacra Coogregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum reſpondit. Regulares ex eadem Conſtitutione ita demum teneri Epiſcopo ſignificare diem electionis Abbatiſſæ, eumque uſque ad præfinitum tempus expectare, ſi antea ipſe expreſſe declaraverit, ſe uti velle facultate ſibi hac in parte attributa, Abbatiſſarumque electionibus per ſe, vel per alium intereſſe, ac præſidere. Poſt eam vero declarationem licere Epiſcopo animadvertere in Regulares, qui ante tempus ſignificatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatiſſæ electionem procedunt. Declaratio d. Dub.

Coſ. Card. de Torrea.

Proſper Fagnanus S. Cong. Secr.

Cœre-

LI.

Cœremoniale in Electione Summi Romani Pontificis obſervandum.

Pleniſſimam hujus Pontificis circa Pontificis electionem diſpoſitionem vide in ejus Conſtit. XLI. Æterni. Tom. V. Par. IV. fol. 400. pro cujus obſervantia poſtea editum fuit Cœremoniale, cujus tenorem habes hic inſertum.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitutionis

DEcet Romanum Pontificem, quæ ad Eccleſiæ Catholicæ felix regimeo ſalubriter a ſe ſtatuontur, nt quam facillime obſerventor, paſtorali ſolicitudine providere, & ea, per quæ a ſe decreta debitum ſortiuntur effectum, ſtabilire. Siqoidem poſtquam uovam Conſtitutionem de Romani Pontificis electione, ob cauſas in ea capreſſas, divina aſpirante gratia edidimus; ne ejus uſus, & obſervantia, veteri Rituali Eccleſiæ Romanæ fere inotili ob eamdem Conſtitotionem reddito, proprii Cœremonialis directione deſtitueretur; novum, prout ſequitor, confici mandavimus. Quod cum poſt nonullorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium commiſimus, diligens, ut res poſtulabat, adhibitum examen, confectum fuerit, & a Nobis approbatum; ut illud cum omnibus, & ſiogolis io eo contentis, inviolabiliter obſervetor, ex noſtri paſtoralis officii debito, provideodum cenſuimus.

Tenor autem illius eſt, qui ſequitur.

CŒREMONIALE.

De Exequiis Rom. Pontificis.

ROmaoo Pontifice vita functo, Cardinales, præſtito in prima Congregatione juramento de obſervanda Cooſtitutione Gregorii Papæ XV. de reformatione Conclavis, una cum aliis Conſtitutionibus, qoæ legi, & jurari in ea hactenus conſueverunt, eacquias pro ejus auima, juata ritum huc uſque obſervatum, per oovem continoos dies facere debent, niſi forte in illis oovem diebus aliquod feſtom ea præcipuis, & magnis incideret, propter cojus obſervantiam exequias intermitti debere Cardinalibus videretur; hoc eoi caſu in numero quidem novem dierum exeqoiarum intermiſſarum dies computaotur: verum impenſa, quæ in omiſſis exequiis facienda eſſet, in pauperes Chriſti juxta Pii IV. Couſtitutionem diſtribuenda eſt.

Impenſis exequiarum.

Qua etiam Conſtitutione, nt exequiarum impenſis, qoæ jam in immeuſum eacreverant, modus, & fiois aliquis eſſet, caotum eſt, ne impenſæ illorum novem dierum, decem ducatorum millium ſummam, computatis omnibus, præter regalia Populo Romano præſtari ſolita, excedcrent, & nt earum impenſarum diſtributio juſte' fieret, tribus ea antiquioribus Cardinalibus, uni ſcilicet ex quolibet Ordine, ac S. R. E. Camerario, commiſſa fuit.

Miſſa Spiritus Sancti in Baſilica S. Petri celebranda.

Exequiis defuncti Pontificis completis, & interim Conclavi opportuno præparato, Cardinales in Baſilica S. Petri, vel alibi pro temporis, & loci opportunitate conveniont, ubi per Decanum Sacri Collegii, vel eo impedito, per alium ea antiquioribus Cardinalibus, Miſſa de Spiritu Sancto celebratur, & in fine per aliquem Prælatum, aut alium virum doctum habetor oratio, in qua monentor, ut ſepoſitis omnibus privatis affectibus, ſolum Deum præ oculis habentes, Sanctæ Romanæ, & univerſali Eccleſiæ de Paſtore ſufficienti, & idoneo providere, omni qua poſſunt brevitate, ac diligentia curent, ad Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Sacrorum Conciliorum præſcriptum.

Ingreſſus in Conclave.

Re divina peracta, clericus cœremoniarum capit Crucem Papalem, & procedit, quam Cardinales ſequuntur, Epiſcopi primum, deinde Presbyteri, poſtremo Diaconi cum ſuis cappis violaceis: Crucem præcedunt familiares Cardinalium, & immediate Cantores (Hymnum, *Veni Creator Spiritus*, cantantes) poſt Cardinales ſequuntur Prælati, atque ita proceſſionaliter procedentes, Conclave ingrediuntur, & cum ad Cappellam pervenerint, Cardinalium Decanus apud Altare dicit Orationem (*Deus, qui corda fidelium*) qua finita leguntur, & jurantur per Cardioales Conſtitutiones de Romani Pontificis electione, & una cum eis Conſtitutio noviſſima Gregorii XV. Deinde Cardinales poſt ſermonem habitum per Decanum, quo eos convenientibus verbis ad electionis oegotium rite, & recte peragendum hortatur, ad cellas ſorte ioter eos juxta Conſtit. Pii IV. diſtributas, divertunt, & poſt prandiom omnes rurſus ſimul congregantur, Officiales Conclavis, & alii præſtant Sacro Collegio juramenta conſueta.

Hora claudendi Conclave.

Cardinales aotem ingreſſi Conclave non exeant, veſpere reverſuri, ſed in ipſo omnino permaneant. Ipſumque Conclave, poſt ter juſſu Cardinalis Decani perſonatam campanulam, videlicet prima vice circa primam horam noctis, ſecunda circa ſecundam, & tertia circa tertiam, eacluſis omnibus, qui in conclavi remanere non debent, intus, & extra claudatur, & claves S. R. E. Camerario, ac Magiſtro cœremoniarum, & Prælatis cuſtodibus Conclavis juxta ſolitum aſſignentor.

Conclaviſtæ.

Deinde accenſis funalibus, tres Cardinales capita ordinum, & Camerarius una cum Magiſtro cœremoniarum latebras, & angulos omnes Conclavis diligenter perquirunt, ne quis ex iis, qui eſſe in Conclavi prohibentur, intus remanſerit. In Conclavi autem eſſe poſſunt familiares Cardinalium, & alii officiales, & mioiſtri Conclavis, qui in Conſtitutione Pii IV. recenſentur, quibus adduntur duo alii, unus famulus pro Ma-

Digitized by Google

Magiſtris cœremoniarum, & alius pro Secretario Sacri Collegii, hac tamen conditione adjecta, ut famulus Magiſtrorum cœremoniarum, actu uni ex illis inſerviat, & per ſex menſes ante fuerit ejus continuus commenſalis, quæ conditio in famulo Secretarii ſimiliter exigitur: omnium autem iſtorum Conclaviſtarum poſt prandium diei ſequentis fit recognitio, ne quis inter illos forte eſſet ex iis, qui in Conclavi eſſe non poſſunt, quæ recognitio, ut certius fiat, jubentur Conclaviſtæ omnes intrare cappellam, & poſtea ſingillatim recenſentur.

Colloquiis, literis, cibis, & veſtibus.

Clauſo conclavi, ſervari debent omnia, quæ de colloquiis, literis, & cibis, & quæ, de non ingredientibus Cardinalibus, aut iiſdem, aut eorum familiaribus, poſtquam ingreſſi ſunt, exeuntibus, in Conſtitutione Pii IV. ſancita ſunt. Quod vero attinet ad veſtes, non ſolum cum ad electionem Cardinales procedunt, croceis uti debent, ſed juxta vetus cœremoniale, cum aliquid collegialiter agendum eſt.

Capitula ante electionem ac voce activa Cardinalium.

Porro capitula, quæ ante electionem fieri ſolent a ſingulis Cardinalibus ſubſcribenda, etiam ad favorem conclaviſtarum fieri poterunt, vel ante ingreſſum conclavis, vel poſt ingreſſum, dummodo per ea non retardetur, aut differatur ingreſſus, vel electio. Quoniam autem juxta Conſtitutionem Pii IV. Cardinales, qui ſaltem in ordine Diaconatus conſtituti non ſunt, ad electionem Romani Pontificis non admittuntur, inſpiciendum erit, antequam ad electionis negotium procedatur, an aliqui ex Cardinalibus præſentibus ordine prædicto careant, nam ſi careant, a ſuffragio ferendo excludendi erunt, niſi privilegio Pontificio muniti ſint. De Cardinali autem, cui ante mortem Pontificis, os fuit clauſum, aliquando dubitatum eſt, votum a Pio V. fuit hæc dubitatio ſopita per ejus decretum editum 26. Januarii 1571. quo declaravit hujuſmodi oris clauſuram cœremoniam quamdam eſſe ea de cauſa introductam, ut Cardinales antequam in Conſiſtoriis, & Congregationibus ſuffragium ferant, de modeſtia, quæ ab ipſis in his, & aliis actibus adhiberi debet, quodammodo admoneantur, non autem pertinere ad præcipuam Cardinalium facultatem, quæ circa ſummi Pontificis electionem verſatur, quæ declaratio Pii V. ſemper hucuſque obſervata fuit.

Modo præcavendi nullitates electionis ab executoribus Conſtit. Gregorianæ.

Quoniam autem ea Gregoriana Conſtitutione ad actum electionis ſub pœna nullitatis devenire non poſſunt Patres, niſi clauſo Conclavi: tres Cardinales, & Camerarius ejuſdem Conſtitutionis exequutores deputati providebunt, ut ſtatim poſt clauſum Conclave, diligens per aliquos fiat inquiſitio ſuper ipſa clauſura, eaque in effectu reperta, curabunt, ut de ea publicum fiat documentum per Magiſtrum cœremoniarum rogandum, & poſt hujuſmodi documentum, etiam ſi Conclave in totum, vel pro parte de facto apertum fuiſſe reperiatur, ſemper tamen clauſum, & pro clauſo cenſeri, & haberi debet ad effectum validitatis electionis, donec de conſenſu duarum partium Cardinalium præſentium, per ſecreta ſuffragia apertum eſſe declaretur. Hæc tamen declaratio, electioni, quæ ante ipſam facta fuerit, nullatenus præjudicare debet, neque ob ipſam declarationem, præcedens electio impugnari poteſt.

Formis electionis.

Mane ſequenti poſt clauſum præcedenti nocte Conclave, poſt ſolitum campanulæ ſonum conveniunt Cardinales in eo præſentes, qui infirmitate non ſunt impediti, ad Cappellam Paulinam, & ibi celebrata conſueta Miſſa, & facta Cardinalium communione, ſtatim ad negotium electionis procedere debent, quod quidem hodie ex Greg. Conſtitutione, uno tantum ex tribus modis, ſive formis peragendum eſt, alioquin electio nullitatis vitio ſubjacet.

Prima forma eligen. Papam per inſpirationem.

Primus modus eſt, qui quaſi per inſpirationem vocatur: quando ſcilicet omnes Cardinales, quaſi afflati Spiritu Sancto, aliquem unanimiter, & viva voce Summum Pontificem proclamant; circa quem modum, ea Conſtitutione Gregoriana, infraſcripta notari poſſunt.

Primum, hæc forma electionis practicari poteſt ſolum in conclavi, & eo clauſo. Secundo, debet fieri electio ſecundum hanc formam ab omnibus, & ſingulis Cardinalibus in Conclavi præſentibus. Tertio, communiter, & nemine eorum diſſentiente. Quarto, nullo præcedente de perſona tractatu, & per verbum (eligo) intelligibili voce prolatum aut ſcripto expreſſum, ſi voce non poſſit proferri, exemplum autem hujus poteſt eſſe hujuſmodi. Si aliquis Patrum, clauſo Conclavi, nullo, ut præfertur præcedente ſpeciali tractatu, diceret, Reverendiſſimi Domini: perſpecta ſingulari virtute, & probitate Rmi Dni N. judicarem illum eligendum eſſe in ſummum Pontificem, & ex nunc ego ipſum eligo in Papam. Deinde hoc audito, ſi cæteri Patres, nemine excepto, ſequentes primi ſententiam, eodem verbo (eligo) intelligibili voce prolato, aut ſi non poteſt, in ſcriptis expreſſo, eumdem N. de quo nullus ſpecialis tractatus præceſſit, communiter eligerent, ipſe N. eſſet canonice electus & verus Papa, ſecundum hanc electionis formam, quæ dicitur per inſpirationem.

Secunda forma eligen. per compromiſſ.

Secundus modus eſt per compromiſſum, quando ſcilicet Cardinales ad electionem per hanc formam, ſeu viam procedere volentes, committerent aliquibus ex Patribus eligendi poteſtatem, ut vice omnium Eccleſiæ Catholicæ provideant de Paſtore, cujus formæ praxis poteſt eſſe hujuſmodi. Primo omnes, & ſinguli Cardinales in Conclavi præſentes, nemine eorum diſſentiente, in aliquos ex Patribus compromiſſum faciunt, exempli gratia in hanc formam. *In nomine Domini. Amen.* Anno ab ejuſdem &c. Menſe &c. Die &c. Nos Epiſcopi, Presbyteri, & Diaconi S. R. E. Cardinales omnes, & ſinguli in Conclavi exiſtentes, videlicet NN. (& ſingillatim omnes nominentur Cardinales) elegimus, & eligimus per viam procedere compromiſſi, & unanimiter, & concorditer, nemine diſcrepante, elegimus

com-

Digitized by Google

compromiſſarios N. N., & N. Cardinales &c., quibus damus plenariam facultatem, & poteſtatem providendi S. R. E. de Paſtore, ſub hac forma videlicet (Hic optimum erit, ut Cardinales compromittentes exprimant modum, & formam, ſecundum quam compromiſſarii debebunt eligere, & ſecundum quam electus debet cenſeri verus, & legitimus Papa, ut puta, ſi electi ſint tres compromiſſarii, declarandum eſt, an ad hoc, ut electio ſit valida, prius proponere debeant Sacro Collegio perſonam, vel perſonas ab ipſis nominandam, vel nominandas ad Pontificatum, an vero abſolute debeant electionem peragere; an omnes tres debeant convenire in unam perſonam, an vero ſufficiat, quod duo in unam concordent, & an debeant nominare aliquem de Collegio, vel etiam aliquem extra Collegium; & alia his ſimilia.) His autem, vel aliis ſimilibus expreſſis, addi compromiſſioni ſolet tempus, ad quod uſque volunt Cardinales, poteſtatem compromiſſarios habere eligendi, & poſtea ſubjunguntur hæc verba. Et promittimus Nos illum pro Romano Pontifice habituros, quem DD. compromiſſarii ſecundum formam prædictam duxerint eligendum, vel alia ad formam compromiſſariis præſcriptam accommodata.

Secundo, completo hujuſmodi mandato, compromiſſarii ad partem in aliquo loco ſeparato ſe conferunt, & de electione facienda tractant, & ſolet inter eos præmitti proteſtatio, quod per quamcumque prolationem verborum, ſuum dare conſenſum non intelligunt, niſi in ſcriptis illum expreſſe ponant. Et hæc proteſtatio videtur neceſſaria inter compromiſſarios, ut verbis humanis, & reverentialibus inter ſe ſine præjudicio uti poſſint.

Tertio, facta per compromiſſarios electione ſecundum formam eis præſcriptam, & ſervatis iis, quæ Gregorius Decimuſquintus in ſua Conſtitutione juſſit, electus per hujuſmodi viam compromiſſi eſt canonicus, & verus Papa.

Tertia forma eligen. per ſimplex ſcrutiniū vel cum acceſſu.

Tertius modus, ſeu forma Electionis Romani Pontificis eſt, quæ vocatur per ſcrutinium, vel per ſcrutinium, & acceſſum, cujus formæ ritus ſecundum Gregorianam Conſtitutionem, quæ vult non ſolum ſcrutinium fieri ſecretum, ſed etiam acceſſum, continet tres actiones, alteram, quæ ante ſcrutinium, alteram, quæ ſcrutinium, & tertiam, quæ poſtſcrutinium appellari poteſt.

Ante ſcrutinii actus ſunt quinque, videlicet præparatio ſchedularum ſcrutinii, & acceſſus; Extractio ſcrutatorum, & deputatorum pro votis infirmorum per ſortem; ſcriptio ſchedularum ſcrutinii; Earum complicatio, & obſignatio.

Schedularum præparatio ad Magiſtros Cœremoniarum pertinet, qui eas impreſſas, ubi fieri poterit, alioquin unius manu ſcriptas ſecundum formam inferius deſcribendam accipient tam pro ſcrutinio, quam pro acceſſu, & ponent in duobus diſcis vulgo (bacili) nuncupatis, quos in menſa ante Altare collocabunt, ut inde poſſint Cardinales, cum opus fuerit, ſchedulas ſumere,

Forma ſchedularũ ſcrutinii.

Forma autem ſchedulæ ſcrutinii quoad ejus figuram attinet, erit altera parte longior, hoc eſt plus longa, quam lata; longitudo ejus erit fere palmi, latitudo autem dimidii palmi. Quo vero ad contenta in ea, in anteriori ejus parte, quæ brevitatis gratia facies nominari poteſt, tria continere debet: Primo in ſuperiori parte ſecundum ejus latitudinem, duo hæc verba (Ego Card.) cum tanta ab invicem diſtantia, ut inter ipſa, nomen proprium Cardinalis eligentis ſcribi poſſit, & paulo inferius duos circulos parvos, ad loca ſigillorum indicanda.

Secundo, in medio continere debet hæc verba.

Eligo in Summum Pontificem Reverendiſſimum Dominum meum D. Cardinalem.

Forma ſchedulę acceſſus.

Tertio, in parte inferiori alios duos parvos circulos, ad loca ſigillorum ſimiliter demonſtranda, Forma vero ſchedulæ acceſſus, eadem prorſus eſt, quæ ſcrutinii, niſi quod in medio ejus, loco verborum (Eligo in Summum Pontificem Rm̃um Dominum meum Card.) ponuntur hæc verba (Accedo Rm̃o D. meo D. Cardinali. Verum facilius, quæ dicta ſunt, percipientur ex infraſcriptis figuris, & exemplis,

Digitized by Google

EXEMPLUM FACIEI SCHEDULÆ SCRUTINII.

Ego *Card.*

Eligo in Summum Pontificem
Rm̃um D. meum D. Cardin.

Digitized by Google

Forma Schedulæ Acceſſus.

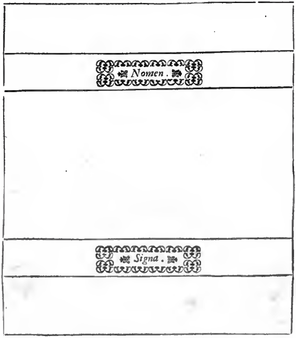
EXEMPLUM FACIEI SCHEDULÆ ACCESSUS.

Ego *Card.*

Accedo Reverendiſſimo Domino meo D. Cardin.

In exteriori autem parte Schedularum tam Scrutinii, quam Acceſſus, quæ tergum nominari poteſt, duo ſunt imprimendi limbi ex illis, quos ad ornatum librorum impreſſores adhibent, & vulgari vocabulo, *fregi*, nuncupant., quorum primum circa ſui medium continet hoc verbum, *Nomen*, impreſſum ſecundum longitudinem ipſius limbi; alterum vero continet hoc verbum, *Signa*, ſimiliter impreſſum, ut præcedens. Hi autem limbi excogitati ſunt ad obſcurandum diaphanum paginarum, ne ſcilicet ad lumen nomina, & ſigna eligentium conſpici poſſint; ubi vero impreſſoris copia non fuerit, limborum defectus lineis ſuppleri poterit. Sed hæc fient clariora per interpoſitam figuram tergi Schedularum ſcrutinii, & acceſſus.

EXEMPLUM TERGI SCHEDULARUM SCRUTINII, ET ACCESSUS.

De Scrutatoribus, & Infirmariis.

Secundus actus Anteſcrutinii eſt extractio Scrutatorum, & Deputatorum pro votis infirmorum; quæ extractio, antequam ad Scrutinium procedatur, ſorte facienda eſt, hoc modo. In uno ſacculo, aut vaſe, publice ponantur tot Schedulæ, vel ſi magis placet, ſpherulæ ligneæ palam numeratæ, quot ſunt Cardinales præſentes in Conclavi, cum eorum nominibus; Deinde per ultimum Diacoonum extrahantor primo Scrutatores tres, & poſtea tres Deputati pro votis infirmorum, qui brevitatis gratia infirmarii appellari poſſunt, de quorum omnium officio inferius ſuo loco ſcribetur. Quod ſi in extractione Scrutatorum, & infirmariorum, ac etiam Recognitorum, de quibus ſuo loco dicetur, extracti fuerint Cardinales, qui ob infirmitatem, aliudve impedimentum muneribus prædictis ſatisfacere non poſſint, alii non impediti, loco illorum extrahantur. Peracta vero extractione, ſchedulæ, ſeu ſpherulæ eorom, qui extracti fuerunt, in ſacculum, ſeu in vas iterum coniiciantur.

Tertius actus Anteſcrutinii eſt Schedularum Scrutinii ſcriptio, quæ fiet hoc modo. Ad duas, vel plures parvas menſas, quæ erunt cum atramento, & calamis paratæ in loco Cappellæ apto, ut qui ſcribunt conſpici poſſint, quid vero ſcribitur, non poſſit, accedent Cardinales per ordinem, incipiendo a Decano, & ibi ſedentes in ſcabellis paratis, Schedulam quiſque ſuam acceptam prius ex diſco, ſcribet hoc modo. Primo in prima parte in ſpatio inter verba (Ego Card.) ſcribet proprium nomeo; deinde in ſecunda parte nomen illius, quem eligit, charactere tamen, quantum fieri poteſt, alterato, ut manus ſcribentis cognoſci non poſſit; & caveat, ne plures in Schedula ſcribat, quia ſuffragium juxta Gregorianam Conſtitotionem eſſet nullum. In tertia vero parte ſigna, hoc eſt numerum aliquem, & dictum aliquod Scripturæ, ſeu verbom, aut aliquid bujuſmodi; ut in exemplo, pro faciliori intelligentia oculis ſubjecto, videre eſt.

EXEMPLUM SCHEDULÆ SCRUTINII SCRIPTÆ.

Ego Bonifacius Card. Caetanus.

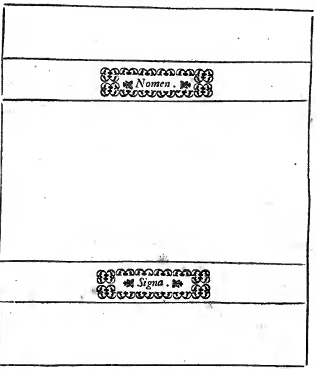
Eligo in Summum Pontificem
Rev. D. meum Cardin. Baronium.

18. *Gloria in excelſis.*

Ego Robertus Card. Bellarminus.

Eligo in Summum Pontificem
Rev. D. meum Cardin. Baronium.

18. *Gloria in excelſis.*

De complicanda Schedula.

Quartus actus anteſerutinii eſt Schedularum complicatio, quæ, ot expeditius peragi a Cardd. valeat, poterit a Cœremooiariis Magiſtris, cum eas præparant, fieri in huoc, qui ſequitur modum. Binæ fient plicaturæ ex utraque parte cujuſque Schedulæ, itaut nomeo eligentis, & ſigna eum fuerint ſcripta, maneant tecta ex utraque parte a limbis; deiude quud reliquum eſt, ita complicetor, ut Schedula fere ad latitodinem pollieis redigatur, prout ex complicata Schednla, quæ hic exempli gratia pooitur, conſpiei poteſt.

Quid hac in re peragi debeat a Magiſtris Cœremoniarum.

Cætetum Magiſtri Cœremoniarum, Schedulas non complicatas, ot ſupra, ſed explicatas, & cum eera rubra iu parvis eirculis, ponent io diſcis; & Cardinales poſtquam eas ut ſupra ſcripſeriot, eo uſque ſolom plieabunt, quo nomen, & ſigna eligentis tegantur, reliquas autem plicaturas tune facient, eum Schedulas, ut iofra dicetur, obſignaverint.

De Schedulis obſignandis.

Quintus, & poſtremus actus Anteſcrutinii eſt Schedularum obſignatio, quæ ab uno quoque Cardinali faeienda erit in tergo Schedularum cum ſigillo ad hoc parato io loco parvorum circulorom, obi cera fuerit poſita. Porto ſigillum oon debet eſſe ſolitum Cardinalis, ſed aliud, & ſecrete habitum, & ita ſimplex, ut facile notari poſſit, veluti, ſi in ſigillo ſeulpantur aut tres numeri, aut tres literæ, vel literæ, oomeri, vel una tantum imago, & hæc de Anteſerutinio ſufficiant. Cæterum, quod attinet ad Cardinales infirmos, aut aliter impeditos, ioſerius ſuo loco dicetur.

De Scrutinio, ejuſque partibus.

Sequitur ſecunda actio, quæ oomine Scrutinii appellata fuit, Octo ſunt hujus actionis actus, videlicet; Delatio Schedulæ, Juramenti præſtatio, Poſitio Schedulæ in calicem, Schedularum mixtio, Earum numeratio, Scrutinii publicatio, Schedularum in filum inſertio, earumque depoſitio ſeorſum.

De delatione Schedulæ in Calicem, & Juramento.

Delatio Schedulæ, & duo ſequentes actus, qoi melius ſimul deſeribuntur ob eorum connexitatem, hoc modo fient. Quilibet Cardinalis propriam Schedulam, poſtquam illam ſcripſerit, obſignaverit, & complicaverit, duobus primis digitis ſumet, ac elevata manu palam deferet ad Altare, penes quod ſtant Scrutatores, io quo eſt calix ma-

magnus ad recipiendas Schedulas paratus, & patena coopertus, ibique genuflectens aliquantulum orabit; deinde ſurgens, alta, & intelligibili voce, jurabit in hanc formam, quæ in tabella ſuper Altari poſita deſcripta habetur: TESTOR CHRISTUM DOMINUM, QUI ME JUDICATURUS EST, ME ELIGERE, QUEM SECUNDUM DEUM JUDICO ELIGI DEBERE, ET QUOD IDEM IN ACCESSU PRÆSTABO. Poſt hæc ſchedulam in patenam ponet, & per patenam mittet in calicem; quo facto inclinabit ſe ad altare, & ad ſuum locum revertetur. Et hæc ſervanda erunt,

Impeditis valetudine. ſi Cardinalis ad Altare pergere poſſit, nam ſi ob infirmam valetudinem non poſſit, & præſens in Cappella ſit, ultimus Scrutator diſcum cum Schedulis ad eum deferet, ex quo Cardinalis infirmus, unam accipiens, eam in loco ſuo ſecrete, ut ſupra dictum eſt, conficiet; deinde prævio juramento prædicto, Schedulam obſignatam, & complicatam eidem Scrutatori tradet, qui eam palam deferet ad Altare, & ſine Oratione, & Juramento in patenam ponet, & per eam in calicem mittet; quæ omnia obſervanda erunt per ultimum Scrutatorem erga eos Cardinales, qui in Cappella præſentes, ob valetudinem ad Altare pergere non poterunt.

Infirmis. Si vero aliqui Cardinales infirmi ſint in ſuis Cellis, tres Cardd. Infirmarii, ut ſupra extracti, ad eos accedent cum capſula altitudine unius palmi, in cujus ſuperiori parte ſit rima, ſeu foramen ejus magnitudinis, ut per illud Schedula complicata poſſit per ſuam latitudinem intus capſulam tranſmitti; quam capſulam, antequam Scrutatores Infirmariis tradant, palam aperient, ut cæteri Cardinales poſſint eam inanem, & vacuam conſpicere: deinde claudent, & Clavem ponent ſuper Altare: deinde Infirmarii cum capſula clauſa, & cum parvo diſco tot Schedulas continente, quot ſunt infirmi Cardinales, ad unumquemque eorum accedent; & infirmi acceptas ex diſco Schedulas, ſecrete ſcribent, obſignabunt, & complicabunt, & prævio jam dicto juramento, in capſulam per rimam mittent: quod ſi infirmi ſcribere non poſſint, alii eorum arbitrio deligendi, præſtito de ſecreto ſervando in manibus Infirmariorum juramento, prædicta facient: atque hi advertere debent, quod non ſolum juramenti vinculo tenentur ſervare ſecretum, ſed etiam in excommunicationem latæ ſententiæ, ſi contrafecerint, incurrent. His peractis, Infirmarii ad Cappellam revertentur cum capſula, quam Scrutatores aperient, & Schedulas in ea contentas, palam numerabunt, & tot repertas, quot ſunt infirmi, ponent ſingillatim in patenam, & per patenam ſimul omnes in calicem.

Monitiones. Ne autem nimis in longum protrahatur Scrutinii actio, Infirmarii poterunt proprias Schedulas poſt Decanum conficere, & in calicem ponere, deinde dum cæteri Cardd. Scrutinium agunt, ad infirmos pergere ad accipienda eorum ſuffragia, eo modo, quo proxime ante dictum eſt.

Quartus actus Scrutinii eſt Schedularum permixtio, quæ fiet per primum Scrutatorem, calice, in quo ipſæ Schedulæ poſitæ fuerunt, patena cooperto, pluries agitato.

Mixtione Schedularum.

Numeratione Schedularum. Quintus actus eſt numeratio Schedularum, quæ palam fiet per ultimum Scrutatorem, capiendo ſingillatim unamquamque Schedulam ex calice, eamque ponendo in alium, qui ad hoc paratus ſit, calicem vacuum. Quod ſi numerus Schedularum non reſpondeat numero Cardd. omnes comburendæ ſunt, & iterum, id eſt ſecunda vice, ad ſuffragia ſtatim eſt deveniendum. Si vero numerus Schedularum, numero Cardd. reſpondeat, proſequendi ſunt alii actus Scrutinii.

Publicatione Scrutinii. Sextus actus eſt publicatio Scrutinii, quæ per Scrutatores, qui ſedent ad menſam ante Altare poſitam, fiet hoc modo: Primus Scrutator accipiet unam Schedulam, eamque intactis ſigillis explicabit, & viſo in ea Schedula, electi nomine, eam tradet ſecundo Scrutatori, qui pariter eodem electi nomine perſpecto, eamdem tradet tertio, qui illam alta, & intelligibili voce perleget, ut omnes Cardinales præſentes notare poſſint ſuffragium in folio impreſſo, quod penes ſe habebunt cum nominibus omnium Card., notabit autem juxta nomen Card. ex Schedula recitati: Idem faciendum erit de cæteris Schedulis in calice poſitis uſque ad ultimam: Quod ſi in Scrutinii publicatione, inveniant Scrutatores duas Schedulas ita complicatas, ut ab uno tantum datas fuiſſe appareat, ſi quidem unus, & idem in utraque electus fuerit, Schedulæ prædictæ habebuntur, & notabuntur pro uno ſuffragio: ſi vero diverſi fuerint nominati, neutrum ſuffragium validum erit, prout in Bulla Gregoriana ſtatuitur de illa Schedula, in qua plures nominati ſunt: Scrutinium tamen neutro caſu vitiatur. Cæterum ſuffragia prædicta, finita Scrutinii publicatione, poterunt a Patribus juxta nomina Cardinalium, qui ea obtinuerunt, in unam ſummam redigi, vel in ſeparato folio notari, hoc modo. Reverendiſſimus Dominus Cardinalis A. habet ſuffragia 20. & Reverendiſſimus D. Cardinalis B. habet ſuffragia 15., & ſic de aliis; quod fit, ne Cardinales, cum opus eſt, cogantur ſemper numerare ſuffragia, quæ juxta nomina Cardinalium notarunt.

Schedularum in filum inſertione. Septimus actus Scrutinii eſt Schedularum in filum inſertio, quæ, ut Schedulæ ipſæ cautius conſervari poſſint, excogitata fuit. Hæc autem inſertio fiet per ultimum Scrutatorem: inſerendo Schedulam unamquamque, poſtquam eam perlegerit, acu cum filo ad hunc effectum parato, in loco ubi eſt verbum, ELIGO.

Poſtſcrutinio, & ejus actibus. Octavus, & poſtremus Scrutinii actus, eſt depoſitio Schedularum ſeorſum, quæ ſimiliter fiet per ultimum Scrutatorem, qui finita inſertione omnium Schedularum in filum, capita fili nodo junget, & Schedulas omnes ita colligatas in alium calicem vacuum, vel in menſa ſeorſum ponet.

Acceſſu. Sequitur tertia, & poſtrema actio, quæ poſt-

Digitized by Google

Poſtſcrutinium appellata ſunt, cujus actus, ſi ſequuta ſit electio per Scrutinium, tres tantum ſunt, videlicet, Numeratio Schedularum, Recognitio ſuffragiorum, & Schedularum combuſtio; de quibus inſerius ſuis locis dicetur. Si vero per Scrutinium non ſit ſequuta electio, actus ſunt ſeptem, videlicet; Acceſſus; Sigillorum, & ſignorum aperitio; Eorum annotatio; Suffragiorum examen; Suffragiorum Scrutinii, vel Scrutinii, & Acceſſus numeratio; Eorum recognitio; Et Schedularum combuſtio.

Differentiis Schedularum Acceſſus, & Scrutinii.

Primus itaque actus, eſt Acceſſus, qui immediate poſt Scrutinium, hoc eſt, poſt depoſitas ſeorſum Scrutinii Schedulas fiet, niſi forte in Scrutinio fuerit creatus Papa; tunc enim nullus fieri debet acceſſus. In quo quidem acceſſu eadem omnia ſervanda ſunt a Cardinalibus, quæ dicta ſunt ſervari debere in Scrutinio peragendo tam in Schedularum ſcriptione, obſignatione, complicatione, delatione, & poſitione in calicem, quam in earum numeratione, publicatione, notatione ſuffragiorum, & inſertione in filum, ac depoſitione ſeorſum: exceptis tamen infraſcriptis. Primo, quod Cardinales Schedulas pro acceſſu ſumere debent ea diſco Schedularum acceſſus; Secundo in Schedularum acceſſus ſcriptione ſi Cardinalis nemini velit accedere, debet in media Schedulæ parte loco nominis Cardinalis, qui ſcribendus eſſet, ſi ad eum fieret acceſſus, ſcribere, NEMINI. Schedula autem acceſſus ſcribi, & obſignari debet cum eiſdem ſigillis, & ſignis Schedulæ Scrutinii, ſub pœna nullitatis ſuffragii ipſius acceſſus: Tertio, quod non poteſt acceſſus fieri ad eum Cardinalem, qui in Scrutinio ſaltem unum ſuffragium non obtinuerit, neque ad eum, qui ab ipſomet Cardinali fuit in Scrutinio nominatus. Quarto, quamvis in acceſſu non liceat plures nominare, ſicut non licet in Scrutinio plures eligere, ſub pœna nullitatis ſuffragii, tam in acceſſu, quam in Scrutinio; nihilominus licebit accedere uni ex pluribus nulliter a ſe nominatis in Scrutinio, dummodo ei ab alio aliquod ſuffragium, non tamen nulliter, ut præfertur, in ipſo Scrutinio datum fuerit; Quinto, quod in acceſſu non præſtatur juramentum, de quo ſupra, quia in Scrutinio fuit jam præſtitum per illa verba: (Et quod idem in acceſſu præſtabo.) Sexto, denique Infirmarii deferre debent ad infirmos Schedulas acceſſus, & ſimul etiam unum folium impreſſum, in quo ſit notatus ſuffragiorum numerus palam recognitus, quæ quiſque Card. in Scrutinio nominatus obtinuerit.

Secundus, tertius, & quartus actus poſtſcrutinii ſunt ſigillorum, & ſignorum aperitio, eorum adnotatio, ſuffragiorum examen, qui tunc ſolum locum habere poſſunt, quando ſequuta eſt electio per Scrutinium, & Acceſſum: fieri autem debent hoc modo.

Inſpectione, apertione, & numeratione, ſeu annotatione Schedularum.

Primus Scrutator Schedulas acceſſuum, quos obtinuit electus, in ea parte ſolum, quæ ſigna continet, aperiet, & inſpectis diligenter earum ſigillis, & ſignis, apertas, ac in filo, ut erant, inſertas, tradet ſecundo Scrutatori, & ſecundus, eadem inſpectione facta, porriget tertio, qui alta, & intelligibili voce, ſigilla, & ſigna prædictarum Schedularum enunciabit, & adnotabit in latere ſiniſtro folii impreſſi, ad hunc effectum parati, ſub verbis (ſigilla, & ſigna acceſſuſ) quam etiam adnotationem facient cæteri Cardinales, ſi voluerint, in ſimili ſolio impreſſo.

Examine ſuffragiorum.

Deinde primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus inſpicientibus, pro acceſſuum prædictorum examine capiet Schedulas Scrutinii, & incipiens ab uno capite fili, in quo inſertæ ſunt, ſigillum primæ ejus Schedulæ quæret in ſigillis acceſſuum notatis, ut ſupra in ſolio impreſſo, & ſi illud in eo non invenerit, omiſſa prima Scrutinii Schedula, capiet ſecundam, ejuſque ſigillum ſimiliter quæret: quod ſi etiam non invenerit, capiet tertiam, & deinde ſequentes ſingillatim, donec ſigillum alicujus earum inveniat; eoque invento, Scrutinii Schedulam in ea parte, ubi ſigna ſunt, aperiet, & ſi non invenerit, ſigna hujus Schedulæ concordare cum ſignis acceſſus, Schedulam illam omittet, & aliam capiet, ſicut paulo ante de ſchedulis non concordantibus ſigillo dictum eſt; ſi vero invenerit ſigna concordare, oſtendet illa ſecundo, & tertio Scrutatoribus, qui una cum ipſis, poſt diligens examen ſuper identitate ſigillorum, & ſignorum ambarum Schedularum, Scrutinii ſcilicet, & Acceſſus, inſpiciet, an idem, vel diverſi in utraque Schedula ſint nominati; & ſi idem nominatus ſit, ſuffragium acceſſus, nullum cenſebitur; ſi vero diverſi nominati ſint, ſuffragium acceſſus, pro valido habebitur, & hoc caſu, tertius Scrutator ſigillum, & ſigna Schedulæ Scrutinii, ac etiam nomen electi, qui in ea continetur, alta, & intelligibili voce enunciabit, & adnotabit in latere dextero prædicti folii impreſſi, ſub verbis (ſigilla, & ſigna Scrutinii reſpondentia acceſſibus) notabit autem ea, ea adverſo acceſſus concordantis in ſigillo, & ſignis; quam adnotationem cæteri quoque Cardinales, ſi voluerint, in ſimili folio impreſſo facient.

Sed hujuſmodi actus, qui explicatione difficiliores ſunt, quam operatione, exemplo melius percipientur.

EXEM-

EXEMPLUM

Folii impreſſi, in qno Acceſſus, & Scrutinii, Sigilla, ac Signa concordantia annotantur.

Sigilla, & Signa Acceſſuum.	*Sigilla, & Signa Scrutinii Acceſſibus reſpondentia.*	*Cardinales nominati in Scrutinio.*
ACD. 43. Deus.	BRF. 32. Bonitas.	Card. S. Euſeb.
BRF. 32. Bonitas.	RGI. 50. Beatitudo.	Card. S. Sixti.
RGI. 50. Beatitudo.		
NSP. 26. Gloria.		

Monitio ad Scrutatores.

Quod ſi fortaſſe in iſta inquiſitione contingat, duas, vel plures Schedulas Scrutioii reperiri cum eiſdem ſigillis, & ſignis alicnjus Schedulæ acceſſus, tunc ſi in earum aliqua, electus nominatus fuerit, in alia vero alius, primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus ſimiliter inſpicientibus, Scrutinii Schedulas hujuſmodi, & Schedulam acceſſus, in ea etiam parte, in qua eſt oomen eligentis, & accedentis aperiet, ut conſtare poſſit ſecundum Gregorianam Conſtitutionem, de validitate, vel invaliditate acceſſus; ſi vero in aliqua hujuſmodi Schedularum Scrutinii concordantium cum acceſſu, non ſit oominatus electus debent ex Schedulæ omitti, & ad ſubſequens procedendum erit.

De numeratione ſuffragiorum.

Quintus actus poſtſcrutinii eſt numeratio ſuffragiorū, vel ſcrutinii ſolius, vel ſcrutinii, & acceſſus, quæ fiet per Scrutatores ſemper, ſive ſit electio, ſive non, & ſiquidem ſequuta non ſit electio; ut ſciatur, qnod in eo Scrutinio, vel Scrutinio, & acceſſu, non habetur Papa: ſi vero ſequuta ſit, ut conſtet de canonica Pontificis electione, fiet autem hæc numeratio ſuffragiorum hoc modo. Scrutatores in unam ſummam redigent ſuffragia, quæ quilibet nominatus in Pontificem obtinuir, ſive in Scrutinio ſolo, ſive in Scrutinio, & acceſſu ſimul: & ſi invenerint, nullum ex nominatis ad duas tertias partes ſuffragiorum perveniſſe, nnn habetur Papa in illo Scrutinio, ſive Scrutinio, & acceſſu: Si vero invenerint aliquem ex nominatis, duas tantum partes ſuffragiorum obtinuiſſe, aperient electi Schedulam, etiam in parte, in qua eſt nomen eligentis; & ſiquidem es ea apparuerit, electum alii ſuffragatum fuiſſe, electio ejus erit canonica; ſi vero conſtiterit, ſibi ſuffragium dediſſe, ejus electio ex diſpoſitione Gregorianæ Conſtitutionis nulla erit, ob defectum unius ſuffragii. Si denique plures invenerint, duas tertias partes ſuffragiorum obtinuiſſe, vel etiam ultra duas tertias, tunc in ſuffragiorum paritate, nullus erit electus; in imparitate vero, ille eſt canonicus Papa, qui ſuperat alium, etiam in ono ſuffragio.

Recognitione, & Recognitorum extractione.

Sestus actus poſtſcrutinii eſt recognitio, quæ per recognitores, ſive ſequuta ſit electio, ſive nou, fiet; inſpiciendo tam Schedulas Scrutinii, & acceſſus, quam ſuffragiorum adnotationes factas per Scrutatores, ut per hujuſmodi recognitionem conſtare poſſit, an Scrutatores ſincere, & fideliter muneri ſuo ſatisſecerint: Recognitorea autem extrahentor ſorte, ut Scrutatores, & Infirmarii, ſtatim quidem poſt Scrutinium, ſi ſequuta ſit in eo electio; ſi vero non ſit ſequuta, poſt Scrutinio, & acceſſum, cum ſcilicet Scrutatores ſuum impleverint munus per numerationem ſuffragiorum, & hæc extractio fiet, ſive ſequuta ſit electio in Scrutinio, & acceſſu, ſive non.

Combuſtione Schedularum.

Septimus, & poſtremus actus poſtſcrutinii eſt combuſtio omnium Schedularum, qoæ ſemper, & palam per Scrutatores fiet, ac ſtatim poſt recognitinnem, ſive electio ſit ſequuta, ſive non, Er hæc omnia, quæ de Scrutinii ritibus ſunt eſpoſita, ſervanda erunt diligenter a Cardinalibus in omnibus Scrutiniis, ſive fiant mane poſt Miſſam, ſive Veſpere poſt Hymnum (*Veni Creator Spiritus*). Atque hi ſunt Ritus ex præſcripto Conſtitutionis Gregorii Papæ XV. in electione Romani Pontificis obſervandi.

Approbatio inſerti Cœremonialis.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia, & ſingula in prædicto Cœremoniali ordinata, & quomodolibet contenta, tenore præſentium perpetoo approbamus, & confirmamos: illiſque omnibus, & ſingulis perpetuæ, & inviolabilia apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Juſſio illud omnino obſervandi, & in nihilo immutandi.

§. 2. Eaque a Ven. Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, omnibuſque, & ſingulis aliis, ad quos ſpectat, & ſpectare quomodolibet poterit in futurum, omnino obſervari præcipimus, & mandamus; ac Cœremoniale hujuſmodi in totum, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi prohibemus.

Ac non aliter judicandi, aut interpretandi.

§. 3 Decernentes, ſic, & non aliter per quoſcumque, ac eoſdem S. R. E. Cardinales,

lea, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in primodicta Conſtitutione volumus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam oostræ approbationis, confirmationis, adjectionis, præcepti, mandati, prohibitionis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Dmnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe ooverit incurſurum.

Dat. die 12. Martii 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1621., quarto Idus Martii, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

L I I.

Canonizatio S. Thereſiæ Virginis, tam Fratrum, quam Monialium Carmelitarum Diſcalceatorum Fundatrieis: Ejuſque relatio in numerum Sanctarum Virginum, & Feſtivitatis inſtitutio die quinta menſis Octobris quotannis celebrandæ.

GREGORIUS EPISCOPUS

Sarvus Sarvorom Dax

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

OMnipotens ſermo Dei, cum de ſinu Patris ad hæc inferiora deſcendiſſet, ut erueret nos de poteſtate tenebrarum, completo diſpenſationis ſuæ tempore, tranſiturus de hoc Mundo ad Patrem, ad propagandam per totum terrarum orbem electorum ſuorum Eccleſiam, quam ſanguine ſuo acquiſiverat, eamque verbo vitæ erudiendam, ad confundendam ſapientiam ſapientium, & deſtruendam omnem altitudinem, quæ adverſus Deum extollebatur, non multos nobiles elegit, nec multos ſapientes, ſed contemptibiles mundi; qui non in ſublimitate ſermonis, nec in humanæ ſapientiæ verbo, ſed in ſimplicitate, & veritate miniſterium ſuum, ad quod a diebus æternitatis prædeſtinati erant, adimplerent.

Thereſia Virgo in diebus noſtris a Deo ſuſcitata, theſauriſque ſuæ gratiæ, & miraculorũ gloria illuſtrata eſt.

§.1. In ſequentibus vero generationibus, cum juxta præordinata tempora, plebem ſuam per ſervos ſuos fideles viſitare dignatus eſt, plerumque parvulos, & humiles aſſumpſit; per quos Catholicæ Eccleſiæ ingentia præſtaret beneficia: quibus ipſe, juxta verbum ſuum, abſcondita a ſapientibus, & prudentibus regni cœleſtis myſteria revelaret: eoſque ſupernorum chariſmatum donis adeo illuſtraret, ut omnium virtutum, ac bonorum operum exemplis Eccleſiam foverent, ac ſignorum gloria clarificarent: in diebus vero noſtris fecit ſalutem magnam in manu feminæ: ſuſcitavit enim in Eccleſia ſua, veluti novam Debhoram, Thereſiam Virginem: quæ poſtquam mirabili victoria carnem ſuam perpetua virginitate, mundum admirabili humilitate, & cunctas adinventiones diaboli multis, maximiſque virtutibus ſuperaſſet, excelſiora moliens, & virtutem ſexus animi magnitudine ſupergreſſa, accinxit fortitudine lumbos ſuos, & roboravit brachium ſuum, & inſtruxit exercitus fortium; qui pro domo Dei Sabaoth, & pro lege ejus, & pro mandatis ejus armis ſpiritualibus decertarent, quam Dominus ad tantum opus peragendum abundanter implevit Spiritu ſapientiæ, & intellectus, & theſauris gratiæ ſuæ adeo illuſtravit, ut ſplendor ejus, tamquam ſtella in Firmamento, fulgeat in domo Dei in perpetuas æternitates.

Et ideo uti Sancta venerari debet, ut cognoſcant omnes Deum.

§.2. Dignum igitur, & congruum exiſtimavimus, ut quam Deus, & Unigenitus Filius ejus Dominus noſter Jeſus Chriſtus, quaſi ſponſam ornatam corona, & decoratam monilibus ſuis, in gloria miraculorum plebi ſuæ manifeſtare dignatus eſt, Nos quoque pro Paſtorali ſolicitudine noſtra in univerſali Eccleſia, cui, licet meritis minime ſuffragantibus, præſidemus: tamquam ſanctam, & electam Dei, colendam, & venerandam, apoſtolica auctoritate decreverimus, ut omnes populi confiteantur Domino in omnibus mirabilibus ejus, & cognoſcat omnis caro, quoniam non defecerunt in diebus noſtris miſerationes ejus: qui, quamvis peccatis noſtris exiſtentibus, viſitet nos in virga indignationis ſuæ, non tamen continet in ira ſua miſericordias ſuas; dum in afflictionibus noſtris novis nos præſidiis munit, & amicos ſuos multiplicat, qui Eccleſiam ſuam meritorum, & interceſſionum ſuffragiis protegant, ac defendant.

Thereſ. anno 1515. parentibus, & genere præclaris orta, vitæ integritate enituit, & ſuæ ſanctitatis ſpecimen dedit.

§.3. Atque, ut univerſi Chriſtifideles intelligant, quam abunde in ancillam ſuam effuderit Deus de Spiritu ſuo, ac propterea erga ipſam devotio in dies augeatur, inſigniores quaſdam ejus virtutes, & aliqua ex magnalibus, quæ in manu ejus operatus eſt Dominus, his literis duximus inſerenda. Nata eſt Thereſia Abulæ in Regno Caſtellæ, Anno ſalutis humanæ milleſimo quingenteſimo quintodecimo, parentibus, ut genere præclaris, ita etiam vitæ integritate conſpicuis; a quibus in timore Domini educata, admirandum futuræ ſanctitatis in tenerrima adhuc ætate ſpecimen dedit: nam cum Martyrum Acta perlegeret, adeo Sancti Spiritus igne cor ejus intra eam concaluit, ut cum fratre germano etiam puero Domo aufugerit, ut in Africa trajiceret, ubi ſanguinem, ac vitam pro teſtimonio Jeſu Chriſti profunderet. Sed occurſu patrui revocata, eum optimam ſortem ſibi ereptam eſſe, jugibus lacrymis deploraret, ardens martyrii deſiderium eleemoſynis, aliiſque operibus compenſavit.

Ad an. annũ perventa ſponſam ſe Chriſto dicavit, inter Moniales S. Mariæ de Monte Carmelo profeſſa eſt, & gravi-

§.4. Sed cum ad vigeſimum ætatis annum perveniſſet, Chriſto ſe totam deſpondit, & vocationem, qua ab eo vocata erat, aggreſſa, ad Moniales Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo Ordinis Mitigati ſe contulit, ut plantata in Domo Domini, in atriis Domus Dei noſtri floreret: profeſſione itaque

ſimis morbis, multiſque vexata tentationibus, omnia ſuſtinuit.

que in eo Monaſterio emiſſa, eum per duo de viginti annos graviſſimis morbis, ac variis præterea tentationibus vexata eſſet, nulliſque ſupernis conſolationibus reficeretur, adeo invinĉte, adjuvante Domino, omnia pertulit, ut probatio fidei illius omni pretioſior auro, quod per ignem probatur, inventa fuerit, in laudem, & gloriam, & honorem, in revelationem Jeſu Chriſti.

Chriſti Corpus in Euchariſtia mentis oculis in vita, gratiæ gaudia recolens, mente excelſit.

§. 5. Et quoniam ad erigendum ſublime Chriſtianarum virtutum ædificium, fidei fundamentum ponendum fuit, illud adeo ſtabile, ac inconcuſſum Thereſia collocavit, ut juxta verbum Domini, comparanda ſit viro ſapienti, qui ædificavit Domum ſuam ſupra petram: ea etenim firmitate Sacroſancta Eccleſiæ Sacramenta, cæteraque Catholicæ religionis dogmata credebat, & venerabatur, ut majorem, ut ipſa ſæpius teſtificabatur, de qualibet re certitudinem habere non poſſet: hac fidei lucerna illuminata, Domini Noſtri Jeſu Chriſti Corpus in Sacratiſſima Euchariſtia mentis oculis adeo clare intuebatur, ut aſſereret, nihil eſſe quod invideret eorum beatitudini, qui corporeis oculis Dominum conſpexiſſet, tantum autem vivæ ſpei in Domino collocaverat, ut jugiter deploraret, quod tamdiu in præſenti mortali vita detineretur, quæ ſibi impedimentum afferret, quo minus ſemper cum Domino eſſet, nec raro dum in corde ſuo cœleſtis patriæ gaudia recogitabat, mente excedebat, & ad eorum fruitionem in carne rapiebatur.

Divini amoris flamma exarſit, ejuſque incendio, vita exceſſiſſe dixit.

§. 6. Sed inter cæteras Thereſiæ virtutes, præcipue emicuit dilectio Dei; quæ adeo in corde ejus exarſit, ut Confeſſarii ipſius Thereſiæ caritatem, tamquam non hominis, ſed Cherubin propriam, admirarentur, & celebrarent, quam etiam Dominus Noſter Jeſus Chriſtus multis viſionibus, ac revelationibus mirabiliter auxit; quandoque enim data dextera, clavoque oſtenſo, illam in ſponſam ſuam adoptavit, atque his verbis alloqui dignatus eſt: deinceps ut vera ſponſa meum zelabis honorem; jam ipſe ſum totus tuus; & tu tota mea, aliquando etiam Angelum vidit, ignito jaculo ſibi præcordia transverberantem, ex quibus cœleſtibus donis divini amoris flamma in ejus corde adeo exæſtuabat, ut maxime arduum votum a Deo edocta emiſerit, efficiendi ſemper quicquid perfectius eſſe, & ad majorem Dei gloriam pertinere intelligeret, quin etiam poſt mortem cuidam Moniali per viſum manifeſtavit, ſe non vi morbi, ſed ea intollerabili divini amoris incendio vita exceſſiſſe.

Caritate proximum mirabiliter dilexit ejuſque ſalutẽ ardenti deſiderio deſideravit.

§. 7. Sed quam perpetua caritate proximum dilexerit, multis argumentis manifeſtum fuit, ſed præſertim ex ardenti deſiderio, quo animarum ſalutem deſiderabat. Infidelium enim, & Hæreticorum tenebras perpetuis lacrymis deflebat, ac pro eorum illuminatione non ſolum juges ad Deum preces fundebat, ſed & jejunia, flagellationes, ac alias carnis macerationes offerebat. Propoſuit etiam S. Virgo in corde ſuo, nullum diem ſine caritatis officio tranſigere: in quo etiam Deus ipſi auxilium præſtitit: numquam enim ei defuit, ipſo largiente, exercendæ caritatis occaſio.

In dilectione inimicorũ mirabiliter Chriſtum imitata eſt.

§. 8. Mirabiliter autem imitata eſt Dominum Noſtrum Jeſum Chriſtum in dilectione inimicorum: nam cum ingentes pateretur perſecutiones, & adverſitates, diligebat tamen perſequentes, & orabat pro his, qui oderant ſe: quinimo detrimenta, & offenſiones, quas perpetiebatur, amoris, & caritatis ipſi eſcam miniſtrabant, adeo ut viri graves dicere ſolerent: qui amari a Thereſia vellet, damno, aut injuria, ut eam afficeret, oportere.

Et ſpiritus humilitate admirabiliter præfulſit.

§. 9. Vota vero, quæ in profeſſione Religionis Deo voverat, maxima cura, ac diligentia reddidit: nec enim tantummodo omnes exteriores actus ſuperiorum arbitrio maximacum habilitate ſpiritus perficiebat; ſed firmiter etiam in corde ſuo conſtituit, eorum voluntati omnes etiam cogitationes ſuas ſubjicere; cujus etiam rei egregia exempla reliquit, nam Dominum Jeſum Chriſtum ſibi ſæpius apparentem aliquando a confeſſariis, juſſa, qui deluſam ab Angelo tenebrarum ſuſpicabantur, humiliter irriſit, ſprevitque, ſed non ſine magno tam profundæ obedientiæ premio, quin etiam volumen, quod in Cantica Canticorum inſigni pietate refertum, ſcripſerat, ut confeſſario obtemperaret flammis injecit, dicere autem ſolebat, ſe in diſcernendis viſionibus, ac revelationibus decipi poſſe, in obedientia vero ſuperioribus præſtanda falli non poſſe.

Paupertatem omnimodam dilexit.

§. 10. Paupertatem adeo dilexit, ut non ſolum labore manuum ſuarum victum ſibi compararet: ſed ſi quam Monialem vilioribus indutam veſtimentis conſpexiſſet, illico ſua cum illius commutaret, ac ſi quando ſibi neceſſaria deficerent, mirifice lætaretur, & exultaret, gratiaſque Deo ageret, tamquam inſigne aliquod conſecuta beneficium.

Integerrima caritate excelluit.

§. 11. Sed inter cæteras ejus virtutes, quibus quaſi ſponſa a Deo ornata, mirifice excelluit, integerrima efulſit caſtitas; quam adeo eximie coluit, ut non ſolum propoſitum virginitatis ſervanda a pueritio conceptum, uſque ad mortem perduxerit, ſed omnis expertem maculæ, angelicam in corpore, & corde ſervaverit puritatem.

Divinis cariſmatibus anima ejus impinguata fuit.

§. 12. Quas adeo inſignes virtutes mirifica humilitate cordis ornabat, cum etenim in dies divinis chariſmatibus anima ejus impinguaretur, ſæpius exclamabat ad Dominum, ut beneficiis in eam ſuis terminum ſtatueret, nec tam cito ingentium ſcelerum oblivisceretur.

Contumelias ardentiſſime ſitivit honoreſque abhorruit.

§. 13. Contumelias vero, & irriſiones ardentiſſime ſitiebat, ac non ſolum humanos honores, ſed noſci quoque ab hominibus abhorrebat.

Invictæ patiẽtiæ fuit.

§. 14. Invictam autem hujus Sanctæ Virginis patientiam illa vox atteſtatur, quæ ſæpius ad Dominum exclamabat. Domine, aut pati, aut mori.

Spiritu intelligentiæ illuſtrata Theo-

§. 15. Præter hæc omnia divinæ beneficientiæ munera, quibus hanc dilectam ſuam

logia libellos edidit.

ſuam, quaſi pretioſis muneribus decoratam eſſe voluit omnipotens, aliis etiam gratiis, & donis abunde ipſam locupletavit; adimplevit enim eam Spiritu intelligentiæ, ut non ſolum bonorum operum in Eccleſia Dei exempla relinqueret, ſed, & illam cœleſtis ſapientiæ imbribus irrigaret, editis de miſtica Theologia, aliiſque etiam multa pietate refertis libellis, ex quibus fidelium mentes uberrimos fructus percipiunt, & ad ſupernæ patriæ deſiderium maxime excitantur.

Ord. Carmelitano virorũ mulierumque præſtitit.

§. 16. Quibus cœleſtibus inſtructa, ac illuſtrata muneribus, opus agreſſa eſt maximum quidem, & cuicumque difficillimum, ſed Eccleſiæ Chriſti perquam utile, ac proficuum: reformationem enim exorſa eſt Ordinis Carmelitani, illudque non ſolum in mulieribus, ſed, & in viris egregie præſtitit.

Monaſteria adverſantibus ſæculi ſuperatis multa extruxit.

§. 17. Ædificatis non modo per univerſas Hiſpanias, ſed, & per alias etiam Chriſtiani Orbis partes tam virorum, quam mulierum Monaſteriis, ſine pecunia, ſine proventibus, de ſola Dei miſericordia præſumens, nec modo omnibus humanis deſtituta auxiliis, ſed adverſantibus plerumque, ac contradicentibus Principibus, & Poteſtatibus ſæculi: quæ tamen, Domino opus ſuum confirmante, radices miſerunt, incrementum ſuſceperunt, & demum in Domo Dei uberes proventus fructificarunt.

Miraculis multis, ei vivente emicuit quorum aliqua inſeruntur.

§. 18. Tantas virtutes Thereſiæ, plurimis, dum adhuc in humanis ageret, miraculis Deus illuſtravit: quorum nonnulla præſentibus literis duximus inſerenda. Cum in Conchenſi Diœceſi maxima eſſet frumenti penuria, atque in Monaſterio de Villa Nova de Xara vix tantum farinæ reperiretur, ut per integrum menſem ad victum decem, & octo Monialium ſatis eſſet; hujus Sanctæ Virginis meritis, & interceſſione, Deus omnipotens, qui ſperantes in ſe enutrit, eam adeo abundare fecit, ut quamvis per ſex menſes ex ea affatim panes ad refectionem ancillarum Dei fierent, numquam tamen uſque ad novas fruges diminueretur. Gravi eryſipilate in vultu, ac febri affligebatur Anna a Trinitate, Monialis Conventus Medinæ de Campo, cui Thereſia primum blandita, deinde læſa membra leviter attrectans bono animo, inquit, ſis filia, Deus, ut ſpero te hoc modo liberabit, ſtatimque febris, omniſque morbus ab ea abſceſſit. Alberta ejuſdem Monaſterii Prioriſſa, pleuritide, ac febre, non abſque vitæ periculo, laborabat; at Sancta Virgo Thereſia, tacto latere, quod morbo urgebatur, eam ſanam eſſe pronunciavit, ac ſurgere juſſit, illa perfecte ſanata ſtatim è lecto exiliit laudans Deum.

Thereſia tandem Sororibus ſuis paupertatem, obedientiamque commendans Eucharistia, ac Extrema Unctione receptis Crucifixo effigiem manutenens obiit.

§. 19. Adveniente demum tempore, quo pro tot laboribus pro divino honore exhauſtis, ac tot bonis operibus in Eccleſiæ utilitatem perpetratis, coronam decoris de manu Dei eſſet receptura, gravi morbo Albæ decumbens, cum toto infirmitatis tempore frequentes, ac plene admirabiles de divina charitate cum ſororibus ſermones habuiſſet ſæpius gratias Deo agens, quod ſe Catholicæ Eccleſiæ aggregaſſet, commendans, tamquam præcipua bona, paupertatem, ac debitam præpoſitis obedientiam, accepto humillime, ac cum cæleſti prorſus charitate ſacro Peregrinationis ſuæ viatico, ac extremæ Unctionis Sacramento, Chriſti Crucifixi effigiem manutenens, ad cœleſtem patriam evolavit.

Et tunc mirabilia gloriæ Thereſiæ ſigna viſa fuerunt.

§. 20. Pluribus vero ſignis manifeſtavit Deus quam ſublimem gloriæ gradum Thereſiæ elargitus in cœlis eſſet, multæ etenim Moniales, Religioſæ, ac timentes Deum, viderunt decorem gloriæ ejus. Alia etenim conſpexit ſupra tectum Eccleſiæ, & in Choro, & ſuper decumbentis cubiculum multitudinem cœleſtium luminarium, alia Chriſtum Dominum magno coruſcantem ſplendore, & ingenti Angelorum frequentia circumdatum, ejus lecto aſſiſtentem, alia plurimos albis amictos veſtibus ipſius Cellam ingredientes, ac cubili circumfuſos, quædam etiam in ipſo tranſitus momento candidam columbam ex ipſius ore in Cœlum evolantem, alia, ſplendorem, chryſtalli inſtar, feneſtra egredientem vidit, quin etiam quædam arbor calce, ac maceriæ obſtructa, ac jamdudum arida, quæ cubiculo proxima erat, præter omnem temporis, & naturæ rationem, repente floribus onuſta, in ipſa tranſitus hora apparuit corpus exanime, ſpecioſiſſimum, ac nulla ruga contractum, ac miro decoratum candore apparuit, ac una cum veſtibus, ac linteolis, quibus ægra uſa erat, omnibus admirantibus, mirifice ſpirans odorem. Multa etiam magnalia, quæ meritis Ancillæ ſuo operatus eſt Deus, ipſius in Paradiſum tranſitum exultabilem reddiderunt, quædam etenim Monialis dudum capitis, & oculorum infirmitate laborans, appræhenſa mortuæ Virginis manu, ac capiti, oculiſque admota, ſtatim convaluit, altera item ejus exoſcolatis pedibus, ſenſum odoratus amiſſum recuperavit, & corporaliter odorem unguentorum, quo ſacroſanctum ejus corpus a Domino perfuſum erat, percepit, corpus ejus abſque ullo prorſus medicamine ligneo loculo incluſum, alte efoſſa ad ſepulturam humo, ac ingentibus lapidibus, & calce oppleta ſcrobe ſepultum eſt, ſed e ſepulchro ejus odor adeo ingens, ac mirificus emanabat, ut decretum fuerit, ſacrum corpus exhumare, atque illud ſane integrum, ac incorruptum, ac flexibile, ac ſi nuper tumulatum fuiſſet, repertum fuit, odorato liquore circumfuſum, quo perenniter uſque in præſentem diem, Deo ancillæ ſuæ ſanctitatem jugi miraculo atteſtante, deſudat, quare aliis veſtibus indutum, novaque arca incluſum, cum priora computruiſſent, eodem loco conditum fuit, lapſoque triennio, cum rurſus ipſius monumentum aperiretur, ut ſacrum pignus Abulam aſportaretur, ac deinceps frequenter juſſu Delegatorum Apoſtolicorum inviſeretur, ſemper incorruptum, ac tractabile, eodem odore, ac liquore perfuſum apparuit.

Miraculiſque alias claruit poſt mortem.

§. 21. Sed, & procedentibus temporibus manifeſtavit Deus hominibus gloriam ſuam. præſtitis per interceſſionem ancillæ ſuæ frequentibus beneficiis bis, qui ſe fideliter ejus precibus commendaſſent, puer etenim quidam quadriennis adeo contractus, ac detortus erat, ut nec pedibus inſiſtere, nec cum jaceret, movere poſſet, eaque infirmitas, cum illi a nativitate fuiſſet, nullumque afferret doloris ſenſum, incurabilis prorſus videbatur, cumque per novem dies ad cubiculum, quod vivens Sancta Virgo inhabitaverat allatus fuiſſet, ſenſit in ſe virtutem venientem, ac repente ſanus, ac validus, ac ſuis pedibus ambulans, ſtupentibus cunctis, cœpit diffamare, ſe a Matre Thereſia de Jeſu perfectam ſanitatem fuiſſe conſequutum. Seviſſimis doloribus per biennium cruciabatur Anna a Sancto Michaele Monialis, tribus chancris pectus ejus adeo affligentibus, ut non ſolum ſolemni expers eſſet, ſed nec collum flectere, nec brachia poſſet attollere, eumque particulam reliquiarum Sanctæ Thereſiæ, ſuper pectus appoſuiſſet, & toto cordis affectu ſe ejus patrocinio commendaſſet, non ſolum omnis evanuit plaga a corpore ejus, ſed, & alia etiam, quam in corde diu habuerat, infirmitate, libera momento temporis effecta eſt. Adeo vexabatur Franciſcus Perez Parochialis Eccleſiæ Rector a poſtemate, quod in os pectoris inſederat ut brachio etiam contracto, a celebratione Sacroſancti Miſſæ ſacrificii per quinque menſes impediretur, humaniſque remediis deficientibus, ad divina conſugit, & ad montes Dei elevans oculos, ſalutem conſequutus eſt, epiſtolam enim, Virginis Thereſiæ manu exaratam, pectori admovens, conſecutus eſt ejus partis ſanitatem, cumque deinde ſepulcbrum Virginis viſitaſſet, ejuſque brachium, quod Albæ aſſervatur, proprio bracbio, quod adbuc contractum erat, admoviſſet, in eo etiam divinam virtutem expertus eſt, reſtituta ſibi perfecta valetudine. Joannes de Leyna magno gutturis morbo adeo affligebatur, ut omnis reſpirationis via fere intercluſa eſſet, jamque morti proximus animam agebat, cum ſudarium, quod Sanctæ Thereſiæ fuerat, ad morbi locum magna cum fiducia appoſuit, ſomnoque captus, ac paulo poſt experrectus, ſe meritis Beatæ Thereſiæ curatum eſſe repente ſanus exclamavit.

Thereſiæ ideo Sanctitas magna in veneratione fuit & in Hiſpaniis multi deſuper fuerunt formati proceſſus, ad Sedem Apoſtolicam tranſmiſſi.

§. 22. Cum igitur per univerſas jam gentes, & nationes ſanctitas Thereſiæ celebraretur, & nomen ipſius ad Chriſtifideles magno in honore eſſet, operante Domino per interceſſionem ejus tot mirabilia, quæ etiam in dies una cum ipſius veneratione augebantur, fuerunt auctoritate Apoſtolica in multis Hiſpaniæ partibus formati proceſſus, ac ad ſanctam Sedem tranſmiſſi.

Inſtanteque Philippo III. Hiſpaniarum Rege Paul V. divinum officium de ipſa B. Virgine celebrari indulſit, & canonizationis negotium Congregat. Rituum commiſit, novique proceſſus deſuper formati, & ad eumdem Paulum tranſmiſſi fuerunt.

§. 23. Et inſtanter agente claræ mem. Philippo III. Hiſpaniæ Rege Catholico, negocio jam in Sacra Rituum Congregatione, quam in Rota diligenter diſcuſſo, fel. rec. Paulus V. Prædeceſſor noſter indulſit, ut in ejus honorem, tamquam de Beata Virgine divinum Officium in toto Fratrum Carmelitanorum Ordine poſſet celebrari. Cumque idem Philippus Rex iterum apud prædictum Paulum ſimiliter Prædeceſſorem noſtrum, pro Canonizatione B. Virginis Thereſiæ ſupplicaſſet, idem Paulus iterum negocium commiſit Cardinalibus Sac. Rituum Congregationis, qui novos Proceſſus auctoritate apoſtolica conficiendos decreverunt, atque ad id munus peragendum bon. me. Bernardum Cardinalem de Royas Archiepiſcopum Toletanum, & Venerabiles Fratres Epiſcopos Abulen., & Salmatin. eadem auctoritate deputarunt, qui cum diligenter de mandato negocio perfuncti eſſent, omnia Acta eidem Paulo V. Prædeceſſori noſtro tranſmiſerunt.

Quos iterum juſſit examinari per Auditores Rotæ.

§. 24. Qui, tribus Apoſtolici Palatii cauſarum Auditoribus Franciſco Archiepiſcopo Damaſceno Locumtenenti, nunc S. R. E. Cardinali, Joanni Baptiſtæ Coccino Decano, & Alphonſo Manzanedo dedit in mandatis, ut ſumma cum diligentia dicta Acta examinarent, & quæ eorum ſententia eſſet, ad ipſum referrent. Qui omnibus accurate, prout rei magnitudo poſtulabat, perpenſis, eidem Paulo V. Prædeceſſori retulerunt, plene juſtificari vitæ Sanctitatem, ac miracula Beatæ Virginis Thereſiæ, omniaque abunde conſtare, quæ pro Canonizatione ejuſdem a Sacr. Canonibus requiruntur, poſſeque ad ulteriora procedi.

Et etiam per Card. Congreg. Sac. Rituum.

§. 25. Utque ea maturitate, quæ rem tantam decebat, negotium tranſigeretur, idem Paulus dilectis filiis noſtris S.R.E. Cardinalibus Sacris Ritibus præfectis ordinavit, ut prædictos proceſſus quam diligentiſſime rurſus inſpicerent, ac de tota cauſa accurate cognoſcerent.

Paulo defuncto nos Pont. iiſdem Card. juſſum Pauli exequendum mandavit.

§. 26. Cum vero idem Paulus humanæ peregrinationis viam compleviſſet, Noſque (nullis licet noſtris meritis) ſola divinæ gratiæ dignatione ad Eccleſiæ gubernacula vocati eſſemus, ad augumentum divini honoris, & Sanctæ Eccleſiæ utilitatem pertinere arbitrati ſumus, ut huiuſmodi negotium promoveretur, plurimum etiam ad præſentium temporum calamitatem levandam intereſſe exiſtimavimus, ſi Chriſtifidelium devotio erga Sanctos, & electos Dei, qui pro nobis in tantis neceſſitatibus intercederent, augerentur, mandavimus itaque prædictis Cardinalibus, ut quod illis a Prædeceſſore noſtro prædicto fuerat injunctum quamprimum exequerentur.

Et ab eis ad ulteriora procedendum fore accepit.

§. 27. Quod cum illi ea diligentia, qua decebat, perfeciſſent, ac pro S. Virginis Canonizatione omnes unanimiter cenſuiſſent, Venerabilis Frater noſter Franciſcus Maria Epiſc. Portuen. Cardinalis a Monte, totius proceſſus ſummam, ac ſuam, Collegarumque ſententiam coram Nobis in Conſiſtorio noſtro expoſuit, quibus auditis, reliqui Cardinales, qui aderant ad ulteriora fore procedendum communi ſuffragio pronuntiarunt.

Et in publico Conſiſtorio multis hic e-

§. 28. Igitur cum in publico Conſiſtorio dilectus filius Joannes Baptiſta Mellinus, Con-

Digitized by Google

nunciatis rite, & recte completis, Thereſiam ſanctam eſſe definivit, & Sanctarum Virginum Cathalogo adſcribi, ejuſque feſtum die 5. Octobris quot annis celebrari decrevit.

Conſiſtorialis aulæ noſtræ Advocatus, pro ejus Canonizatione peroraſſet, ac nomine chariſſimi in Chriſto filii noſtri, Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, ut ad eam procedere dignaremur, humiliter ſupplicaſſet, Nos de re tanta Venerabiles Fratres noſtros S. R. E. Cardinales, & Epiſcopos in curia præſentes conſultores eſſe reſpondimus, atque interim Cardinales, atque Epiſcopos præſentes vehementer in viſceribus Chriſti hortati ſumus, ut orationibus inſtantes, in jejuniis, & eleemoſynis animas ſuas coram Deo nobiſcum humiliantes, preces a Deo Patre luminum expoſcerent, ut ex alto ſuper nos lucem ſuam, & veritatem ſuam emitteret, quæ nos ad voluntatem, & beneplacitum ejus cognoſcendum, & perficiendum deduceret, itaque cum ſemipublico Conſiſtorio, quod conſequenter celebratum eſt, vocatis non modo Cardinalibus, ſed Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis in Curia noſtra exiſtentibus, præſentibus etiam noſtris, ac Sedis Apoſtolicæ Notariis, ac Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditoribus, cum plura a Nobis de eximia ſanctitate ancillæ Dei, ac miraculorum frequentia, & celebritate, populorumque erga eam per univerſas Chriſtianas nationes devotione, commemorata fuiſſent, expoſitis etiam inſtantiis, quæ coram Nobis non modo nomine maximorum Regum, ſed etiam chariſſimi in Chriſto filii noſtri, Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, aliorumque complurium Chriſtianorum Principum fiebant omnes concorditer, ac uno ore benedicentes Deum, amicos ſuos honorificantem, Beatam Thereſiam canonizandam eſſe, atque inter Sanctas Virgines adſcribendam cenſuerunt, quorum omnium audito conſenſu, intimo cordis affectu exultavimus in Domino, & jubilavimus in ſalutari ejus gratia agentes Deo, & Filio ejus Domino noſtro Jeſu Chriſto, quod Eccleſiam miſericorditer reſpexiſſet, ac tanta gloria illuſtrare decreviſſet, canonizationis itaque publicavimus diem, eoſdemque fratres, ac filios noſtros monuimus, ut in orationibus, & eleemoſynis perſeverarent, ut in tanto opere exequendo ſplendor Domini Dei noſtri eſſet ſuper Nos, qui opus manuum noſtrarum ad perficiendam ejus voluntatem dirigeret. Demum peractis omnibus, quæ ex Sacr. Conſtitutionibus, ac Romanæ Eccleſiæ conſuetudine peragenda erant, hodie in Sacroſancta Principis Apoſtolorum Baſilica cum venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Romanæque Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus noſtris, Clero ſæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia, convenimus, ubi repetitis pro Canonizationis Decreto petitionibus nomine ejuſdem chariſſimi in Chriſto Filii noſtri, Philippi Regis Catholici, a dilecto Filio noſtro Ludovico tit. Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Cardinali Ludoviſio nuncupato, noſtro ſecundum carnem nepote, per Nicolaum Zambeccarium, Conſiſtorialis Aulæ noſtræ Advocatum prædictum, decantatis ſacris Precibus, & Litaniis, ac Spiritus Sancti gratia humiliter implorata; Ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, BB. Apoſtolorum, ac noſtra, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſc., Epiſcop. in Romana Curia præſentium conſilio, ac unanimi conſenſu, bo: me: Thereſiam Virginem de Abula, de cujus vitæ ſanctitate, fidei ſinceritate, & miraculorum excellentia plene conſtabat, & conſtat, ac Sanctam eſſe definivimus, ac Sanctarum Virginum catalogo adſcribendam decrevimus, prout præſentium tenore definimus, decernimus, & adſcribimus, illamque univerſos Chriſtifideles tamquam vere Sanctam honorare, & venerari mandavimus, & mandamus, ſtatuentes, ut ab univerſali Eccleſia in ejus honorem Eccleſiæ, & Altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur, ædificari, & conſecrari, & ſingulis annis die quinta Octobris, quoad cœleſtem gloriam tranſlata eſt, ejus Officium, ut de Sancta Virgine ad præſcriptum Romani Breviarii celebrari poſſit.

§. 29. Eademque auctoritate omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui annis ſingulis eodem feſto die ad ſepulchrum, in quo corpus ejus requieſcit, viſitandum, acceſſerint, unum annum, & unam quadragenam, iis vero, qui in ejuſdem feſti octava, quadraginta dies de injunctis eis, ſeu quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxavimus, ac relaxamus.

Indulgentias ejus ſepulchrũ viſitantibus conceſſit.

§.30. Poſtremo gratiis Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc, novoque luminari illuſtrare dignatus eſſet, decantata in Sanctæ Thereſiæ honorem ſolemni ſanctarum Virginum oratione, ad Altare Principis Apoſtolorum Miſſam celebravimus cum ejuſdem Sanctæ Virginis commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam conceſſimus.

Omnibuſque qui huiuſmodi Canonizationi præſentes fuerunt.

§.31. Decet igitur, ut pro tam inſigni beneficio omnes cum omni humilitate benedicamus, & glorificemus eum, quem decet omnis benedictio, & honor, & gloria, & poteſtas in ſæcula ſæculorum, aſſiduis precibus ab eo poſtulantes, ut per interceſſionem electæ ſuæ a peccatis noſtris faciem ſuam avertens, miſereatur noſtri, & reſpiciat nos, & oſtendat nobis lucem miſericordiarum ſuarum, & immittat timorem ſuum ſuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut cognoſcant, quia non eſt alius Deus, niſi Deus noſter.

Hortatur demum omnes ad benedicendum, & glorificandum Deũ ob hujuſmodi peractam canonizationem

§.32. Cæterum, quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus, eſſet, deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis

Exemplis hujus Bullæ ubique fidem dari jubet.

ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctionemque pœnalem adjunxit.

§.33. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorom definitionis, decreti, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei anſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſompſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incorſurum.

Dat. die 12. Martii 1621. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Domioicæ, milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo, quarto Id. Martii, Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Papæ ſubſcriptio.

✠ Ego Gregorius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Cardinalium ſubſcriptiones

✝ *Ego Antonius Cardinalis Saulius Decanus.*
✝ *Ego Franciſcus Maria Cardinalis a Monte, Epiſc. Portuenſis.*
✝ *Ego Franciſcus Sfortia Cardinalis Epiſcopus Tuſculanus.*
✝ *Ego Alexand. Cardinalis Montaltus, Epiſcopus Albanen. S. R. E. Vicecancell.*
✝ *Ego Octavius Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Bandinus.*
✝ *Ego Andreas tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Perettus.*
✝ *Ego Jo: Baptiſta tit. SS. Petri, Marcellini, Presbyter Cardinalis Detus.*
✝ *Ego Dominicus Card. SS. Apoſtolorum, Gymnaſius.*
✝ *Ego Carolus tit. S. Cæſarei Card. Madrutius.*
✝ *Ego S. tit. S. Chryſogoni Presb. Card Burghesius.*
✝ *Ego M. tit. S. Onuphrii Presb. Card. Barberinus.*
✝ *Ego Jo. Garſia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Millinus.*
✝ *Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes.*
✝ *Ego Fabritius tit. S. Auguſtini Presb. Card. Verallus.*
✝ *Ego Jo: Bapt. tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Lenius.*
✝ *Ego Dominicus tit. S. Martini in Montibus Presb. Cardinalis Rivarola.*
✝ *Ego Gaſpar Card. Borgia, tit. S. Crucis in Hieruſalem.*
✝ *Ego Robertus tit. S. Alexii Presb. Card. Ubaldinus.*
✝ *Ego Tiberius tit. S. Priſcæ, Presb. Card. Mutus.*
✝ *Ego Gabriel tit. S. Bartholomei in Inſula, Presbyt. Cardinalis de Trejo.*
✝ *Ego S. Presb. Cardinalis S. Suſannæ, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Biblioth.*
✝ *Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Bentivolius.*
✝ *Ego Petrus tit. S. Salvatoris in Lauro, Presb. Card. Valerius.*
✝ *Ego I. Federicus tit. S. Laurentii in Paniſperna Cardinalis de Zolleren.*
✝ *Ego Julius S. Mariæ ſupra Minervam Card. Roma.*
✝ *Ego Pr. Deſiderius tit. S. Clementis, Card. de Cremona.*
✝ *Ego Stephanus tit. S. Mariæ in Via, Card. Pignattellus.*
✝ *Ego Franciſcus tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Sacratus.*
✝ *Ego M. Ant. tit. S. Euſebii Presb. Card. Gozadinus.*
✝ *Ego Alexander tit. S. Mariæ in Via-lata Cardinalis Eſtenſis*
✝ *Ego Carolus Emanuel. S. Nicolai in Carcere Tulliano Cardinalis Pius.*
✝ *Ego Mauritius S. Euſtachii Diaconus Cardinal. de Sabaudia.*
✝ *Ego Carolus S. Mariæ in Dominica Card. Medices.*
✝ *Ego Ludovicus tit. S. Hadriani Cardinalis de la Vallette.*
✝ *Ego Franciſcus S. Angeli in Foro Piſcium, Diaconus Cardinalis Boncompagnus.*
✝ *Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ, Card. Aldobrandinus.*

LIII.

Inſtitutio Collegii S. Bonaventuræ in Civitate Pragæ pro ſtodentibus Fratrum Minorum Conventualium Ordinis S. Franciſci cum applicatione annoi redditus, ab Imperatore Ferdinando II. eis aſſignati.

Aliud pro ſtudentibus Collegium ejuſdem Ordinis erexit Paul. V. in Inſula Melevitana prout in Conſt. XLI. In ſupereminenti. *Tom. V. Par. III. fol. 216.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſopereminenti Sedis Apoſtolicæ ſpecula, meritis licet imparibus, diſponente Domino, conſtituti, & iotra mentis noſtræ arcana revolventes quantum ex literarum ſtudiis catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, ac juſtitia colatur, ad ea, per qoæ literarum ſtudia hojuſmodi ubilibet excitentor, libenter intendimus, & in his ſolicitodinis noſtræ partes propenſius impertimor, prout, locorom qualitate penſata, coſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Imperator Ferdinandus Secundus annuum redditũ aſſignavit pro Collegio in Domo regulari S. Jacobi Pragen. Ordinis Fr. Conventualium Sancti Franciſci erigen. pro Collegialibus ejuſdem Ordinis profeſſoribus ab iſto Pontif. qui ad ejuſdem Imperatoris petitionem illud ſub Invocatio.

§.1. Cum itaque, ſicut dilecti filii Jacobi de Bagnacavallo, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum Miniſtri Generalis nomine Nobis nuper expoſitum fuit, chariſſimus in Chriſto filius noſter Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus, mille, & ducentos taleros anouos monetæ illarum partium pro duodecim Baccalaoreorum in domo regulari S. Jacobi Pragenſis, ejuſdem Ordinis manuteotione aſſignaverit, & propterea dictus Ferdinandus Rex in Imperatorem electus, tam ad Fratrum dicti Ordiois in prædicta domo ſtudentium commodum, & profectum, quam etiam ad militaotis Eccleſiæ exaltationem, ipſinſque Civitatis deco-

ne S. Bonaventuræ cum privilegiis fundis Collegio Sancti Bonaventuræ in Urbe inſtitutis, erigit

decorem in prædicta domo unum Collegium ſtudii pro uno Regente nuncupan., ac duodecim Baccalaureis, ſeu Collegialibus ejuſdem Ordinis profeſſoribus per Nos erigi, & inſtitui, aliaſque, ut infra, indulgeri, ſummopere deſideret. Nos piis, & laudabilibus dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, votis in præmiſſis annuere volentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ad omnipotentis Dei laudem, & gloriam, necnon militantis Eccleſiæ exaltationem, divinique cultus, & orthodoxæ fidei augumentum, ac Religioſorum prædictorum commoditatem, & profectum, in prædicta domo unum Collegium ſub invocatione S. Bonaventuræ, ejuſdem Ordinis profeſſoris, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, & indultis Collegio S. Bonaventuræ ejuſdem Ordinis de Urbe conceſſis, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Illique dictum annuű redditum perpetuo applicat.

§.2. Illique ſic erecto, & inſtituto, pro ejus dote, ac unius Regentis, & duodecim Baccalaureorum, ſeu Collegialium inibi pro tempore exiſtentium ſuſtentatione, & onerum eis incumbentium ſupportatione, mille, & ducentos taleros hujuſmodi, ita quod liceat eis corporalem, realem, & actualem illorum poſſeſſionem ſuo, & dicti Collegii nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & retinere, ac in ipſius Collegii uſus, & utilitatem convertere auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

Clauſulas hujus erectionis ſubnecit.

§.3. Decernentes, præſentes literas ſemper, & perpetuo validas firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cõtrariiſque derogat.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 5. Aprilis 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 5. Aprilis 1622. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LIV.

Confirmatio Privilegiorum, Gratiarum, & Indultorum tam ſpiritualium, quam temporalium conceſſorum Ordini, & Fratribus Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Hujus Ordinis inſtitutionem, ac approbationem Regulæ, cum omnibus aliis ipſum concernentibus, habes Conſtit. LXIX. Operante. *Tom. III. fol.* 134.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjuncti Nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut Sacrarum Religionum, in militari Eccleſia ſuaves in Domino fructus aſſidue præſtantium, paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & Apoſtolica Sede conceſſa, quo validius perpetuo ſubſiſtant, noſtræ confirmationis robore muniamus.

Iſti Fratres ſupplicarunt Pont. pro confirmatione privilegiorum jam confirmatorum a Clement. VIII., & Paul. V.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Petit Magiſter Generalis Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod variæ gratiæ, conceſſiones, libertates, prærogativæ, favores, immunitates, exemptiones, facultates, & alia privilegia, & indulta dicto Ordini, illuſque Superioribus, Fratribus, Monialibus, perſonis, domibus, Eccleſiis, & locis nunc, & pro tempore exiſtentibus, a diverſis Rom. Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris olim conceſſa, & a fel. rec. Clem. VIII., & noviſſime Paulo V. Rom. Pont. ſimiliter Prædeceſſ. noſtris confirmata fuerunt. Cum autem majorem obtineant roboris firmitatem, ea quæ apoſtolica auctoritate ſæpius muniuntur, & propterea dictus Ludovicus Magiſter Generalis, privilegia, gratias, indulta, aliaque prædicta per Nos Apoſtolica auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum deſideret, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſt. dignaremur.

Qui modo ea omnia confirmat ſupplendo omnes tã juris, quam facti defectus.

§.2. Nos igitur Ordinem prædictum, ex quo uberrimi fructus in Eccleſia Dei ad illius laudem, & chriſtianæ Reipublicæ, necnon Captivorum commodum, & utilitatem, ſicut accepimus, in dies proveniunt, ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, ac eumdem Magiſtrum Generalem, & prædicti Ordinis ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia, & ſingula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, facultates, gratias,

con-

Digitized by Google

conceſſiones, & indulta, tam ſpiritualia, quam temporalia, eidem Ordini, illiuſque Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, & perſonis, necnon Eccleſiis, domibus, ac locis, bonis, & rebus quibuſcumque, ut ſupra conceſſa, & confirmata, dummodo tamen privilegia, & indulta, & alia prædicta omnia, in uſu, nec revocata, aut ſub aliquibus revocationibus, & abolitionibus comprehenſa ſint, & Sacri Concilii Trid. decretis, & Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis Regularibus inſtitutis non adverſentur, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robore communimus, ſupplentes omnes, & ſingulos, tam Juris, quam facti, & quarumcumque ſolemnitatum, etiam de jure, neceſſitate, aut aliàs quomolibet requiſitarum, ac forſan omiſſarum, & quoſcumque alios, ſi qui deſuper in eis quomodolibet intervenerint, defectos.

§.3. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiſcopo Burgen., & Epiſcopo Pariſien., ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cam. Apoſtolicæ Generali Auditori, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel per alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædicti Ludovici Magiſtri Generalis, ac omnium, & ſingulorum, quos concernunt, fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque omnibus, & ſingulis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, illos omnes, & ſingulos, effectu earumdem præſentium pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria removet.

§.4. Non obſtantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, aliiſque apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibus, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, quibuſvis perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transumptis fidē dari mandat.

§.20. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 18. Aprilis 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Aprilis 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LV.

Beatificatio Servi Dei Fr. Petri de Alcantara Ordinis Minorum Strictioris Obſervantiæ Diſcalceatorum Profeſſoris, Provinciæ Sancti Joſephi in Regno Caſtellæ Fundatoris, cum Officio, & Miſſa unius Confeſſoris non Pontificis die 19. Octobris celebrando a tota Religione dictorum Minorum.

De hujuſmodi Fratribus vide in Conſt. XLIII. In ſuprema. *Tom. IV. Par. I. fol.* 100.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, a Domino conſtituti piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis.

Philippo III. & IV. Regibus Hiſpaniarum inſtantibus Cardinales Congreg. Sacrorum Rituum examinato proceſſu Fr. Petri de Alcantara canonizari poſſe per hunc Pontif. cenſuerunt.

§.1. Cum itaque, inſtantibus non ſolum claræ memoriæ Philippo III., & chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo IV., Hiſpaniarum Regibus Catholicis, ſed etiam fere omnibus Hiſpaniæ Regnis, Venerabiles Fratres noſtri Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Sacris Ritibus præpoſiti, de mandato noſtro cauſam Servi Dei Petri de Alcantara Ordinis Minorum Strictioris Obſervantiæ Diſcalceatorum nuncupatorum, ac Provinciæ S. Joſephi ejuſdem Ordinis Fundatoris, juxta ſeriem relationis trium cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorum ad effectum canonizationis pluries examinaverint, ac multis deſuper habitis ſeſſionibus referente dilecto filio noſtro Marco Antonio tituli S. Euſebii Presbytero Cardinale Gozzadino nuncupato, pleniſſime conſtare de validitate proceſſuum, fama Sanctitatis, fidei puritate, cæteriſque virtutibus non in genere ſolum, ſed etiam in ſpecie, reliquiarum, ac ſepulchri veneratione, plurimiſque tandem miraculis pronunciaverint, cenſuerintque poſſe Nos, quandocumque voluerimus, eumdem Dei ſervum, juxta catholicæ Eccleſiæ ritum, ſanctum, atque in cœlis regnantem declarare, omnibuſque fidelibus ſolemni canonizatione proponere venerandum.

Philippus IV. inſtetit officiū & Miſsā celebrare interim poſſe in dicta Religione.

§.2. Prædictus vero Philippus IV. Rex, & dilecti filii Miniſter Generalis, & Fratres Ordinis prædicti Nobis humiliter ſupplicari fecerint, ut donec ad Canonizationem

nem dicti Petri deveniatur, idem Petrus Beatus nuncupari, ac de eo tamquam de Confeſſ. non Pontiſ. Miſſa, ac Officium, ut infra celebrari, & recitari reſpective poſſit, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Pontifex id concedit.

§.3. Nos ſupplicationibus hujuſmodi inclinati, de eorumdem Cardinalium conſilio, ut idem Dei ſervus Petrus de Alcantara imposterum Beatus nuncupari, atque de eo tamquam de Confeſſore non Pontifice die xix. Octobris, qua ipſius obitus memoria celebrabitur, ubique terrarum ab univerſa Religione Minor. Obſervantium utriuſque ſexus reſpective Miſſa celebrari, atque officium recitari poſſit.

§.4. In Oppido vero de Alcantara nullius Diœceſis, ubi natus, atque in altero de Arenas Abulen. Diœceſis, ubi corpus ejuſdem requieſcere accepimus, omnibus tam regularibus, quam ſecularibus Clericis, ſub ritu tamen ſemiduplici, facere idem omnino liceat.

Diverſis tamen modis.

§.5. Ac demum in Provincia prædicta S. Joſephi, cujus auctor extitit, ab ipſis d. Ordinis Diſcalceatorum Fratribus, etiam cum octava, veluti de Patrono, Officium pariter, ac Miſſa juxta Breviarii, ac Miſſalis Romani rubricas celebrari poſſint; Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Quæcumque obſtantia tollit.

§.6. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 18. Aprilis 1622. An.II.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Aprilis 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LVI.

Quod Feſtum S. Annæ Matris Mariæ Virginis de præcepto ubique obſervetur.

Hoc Feſtum ſub duplici Officio, & die 26. Julii celebrari decreverat Gregorius XIII. in ſua Conſtitut. CLXI. Sancta Mater. *Tom.IV.Par.IV.fol.54. Quinimo iſte Pontifex Feſtum S. Joachimi Patris ejuſdem B.Mariæ Virginis, ſub duplici Officio juſſit obſervari, ut infra. Et mox S.R.E.Card. Congr. Sacr.Rituum die 8.Maii 1621. decreverunt, etiam Feſtum S.Joſephi Sponſi ejuſdem B. Virginis de præcepto deinceps celebrari.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium cũ enarratione meritorum, & veneratonis S. Annæ Matri Beatiſſimæ Virginis Mariæ debitæ.

HOnor laudis, & cultus venerationis, quem Sanctæ Dei Genitricis parenti Beatæ Annæ in ſancta tribuitur Eccleſia, quam merito fuerit ſpiritu Dei dictante, cujus providentia Eccleſia regitur, & gubernatur, variis temporibus auctus, inenarrabilis Sanctiſſimæ ejus Filiæ dignitas, & celſitudo ſatis ſuperque declarant: cum enim coronet parentes gloria liberorum, tanti dono partus a Domino dignatam matrem, tamquam honoris, & gratiæ cœleſtis abundantia ſimiliter decoratam, univerſa Eccleſia tam in Occidente, quam in Oriente, præcipuo cultu, & religione proſequuta eſt, nec ſine magno credentium fructu, & religionis incremento, ut in Domino ſperare debemus, exhibitus, & amplificatus eſt hic honor: creſcente enim in eam fidelium devotione, etiam patrocinium, quod apud Deum per ſeipſam, & per Cœli Reginam ejus filiam gerit, eorumdem augeri merito credimus, ſicut in glorioſæ parentis veneratione glorioſiſſimam ejus filiam honorari non dubitamus, tantoque magis ejus tutelam, & intercesſionem apud Unigenitum Filium Dominum Noſtrum Jeſum Chriſtum Nos promereri, quanto majoribus honoribus per noſtram erga ejus parentem reverentiam eam veneramur, & colimus.

Propter quæ, & præcipuam quã hic Pont. erga eam devotionem gerit.

§. 1. Hæc Nos nobiſcum cogitantes, & peculiari etiam in Beatam Annam devotione incitati, Prædeceſſorum noſtrorum quoque in ejus augendo cultu religionem in Domino emulantes, & gregis Nobis a Domino crediti, ſpiritualis utilitatis augmento conſulere pro noſtro paſtoralis officii debito cupientes, Beatæ Annæ Feſtum in univerſali Eccleſia Dei amplius honorandum cenſuimus.

Feſtum ejus de præcepto decernit obſervari.

§. 2. Itaque hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, Feſtum Sanctæ Annæ ab omnibus Chriſtifidelibus, ſicut alia Feſta de præcepto celebrari, & obſervari, ab omnique illicito opere abſtineri, & ſub præcepto obſervationis feſtorum comprehendi volumus, præcipimus, & mandamus.

Contrariis derogat.

§. 3. In contrarium facien. non obſtan. quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 23. Aprilis 1622. An.II.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Aprilis 1622. Pont. Noſtri Anno II.

L V I I.

Electio, & depotatio Joſephi a Matre Dei in Miniſtrum Generalem totius Congregationis Clericorum Regularium Paoperum Matris Dei Scholarum Piarum, ut uua cum quatuor bic deſcriptis Sociis vocem habeat activam, & paſſivam, totomque corpus Religionis ad ooveooium regat.

De iſta Congregatione, & toto ejus ſtatu vide in Conſtitut. XLII. Io ſupremo. *Tom.V. Part. IV. fol.*404.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

APoſtoliei muneris ſolicitudo, divina diſpeuſatione, nullo licet merito noſtro, Nobis impoſita, poſtulat, ut eirea ſtatum religioſarum perſonarum quarumlibet iuvigilantes, ad ea, per quæ religioſæ perſonæ hujuſmodi in laudabili earum loſtituto perſeverare valeant, ſedulo intendamus, prout coulpieimus in Domino ſalubriter expedire.

Electio, & deputatio Miniſtri Generalis & quatuor ejus Sociorum, pro regimine Congreg. Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarũ Piarum.

§.1. Hinc eſt, quod Nos proſpero, ſelieique dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationia Pauperum Matris Dei Scholarum Piarom de Urbe regimini, quantum cum Domino poſſumus, eonſulere, eoſdemque Clericos ſpeeialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Ecelefiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab bomine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſeotes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectia inelinati: De Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis Regularium præpoſitorum eonſilio, dilectum filium Joſephum a Matre Dei ejuſdem Congregationis Clerieum, Miniſtrum Generalem ipſius Congregationis ad novennium tantum, qui cum dilectis etiam filiis Petro a Nativitate, Viviano ab Aſſumptione, Franciſco a Purificatione, ae Paulo ab Aſſumptione, dictæ Congregationis pariter Clerieis Sociis ſuis, vocem activam, & paſſivam habeat, ae corpus Religionis repræſentet, apoſtolica auctoritate teuore præſentium facimos, eonſtituimus, & deputamus.

Ac facultatis conceſſio his prædictis emittendi vota in manu alicujus Prælati.

§.2. Nec non eidem Joſepho, ut tam ipſe, quam ſui Soeii prædicti vota ſolemnia in manibus alicujus Prælati Eccleſiaſtiei, eorum arbitrio eligendi, emittere, libere, & lieite valeant, auctoritate, & tenore prædictis licentiam, & facultatem couecedimus, & impertimur.

Clauſulę præſervativæ.

§.3. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaees eaiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Joſepho, & aliis prædictis io omoibus, & per omnia pleoiſſime ſuffragari.

Decretum irritans.

§.4. Irritumque, & ioane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſeienter, vel iguoranter eoutigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.5. Non obſtan. Apoſtolieis, ac in Univerſalibus, Provioeialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitotionibus, & Ordinatioibos, ae quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, etiam juramento, eonfirmatioue Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatotis, & conſuetodinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 18. Aprilis 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Aunulo Piſcatoris die 28. Aprilis MCXXII. Pont. Noſtri Anno II.

L VIII.

Erectio Congregat. de Propaganda Fide.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INſcrutabili divinæ providentiæ arcano, ad Chriſti Eeclefiæ regenda gubernaeula, uullis uoſtris meritis, a Spiritu Sancto vocati, præeipuas noſtri paſtoralis muneris partes eſſe intelligimus, ſedulo invigilandi, & quaotum nobis ex alto cooceditur, iuteutis ſtudiis adnitendi, ut oves miſerabiliter errantes, ad Chriſti ovile adducantur, ac Dominum gregis aguoſeant, & paſtorem. Quo ſeilicet, divioa adſpirante gratia, deſinant per ioſelicia paſcua infidelitatis, & hæreſum vagari, & aqua mortiſera peſtilentiæ potari, ſed in loco paſcuæ veræ Fidei, ae ſalutaris doctriuæ colloecntur, & adducautur ad vitæ fontes aquarum. Et vero quis noo intelligit, omnem noſtram ſolieitudinem deſiderare, omnemque conatum a nobis exigere, opus adductionis animarum ad Eccleſiam Chriſti? quippe quod tanti fecerit Deus mundi ſalutem, ut ipſum Unigenitom ſuum daret, Unigenitum illom, qoi eum eſſet ſplendor gloriæ, & figura ſubſtautiæ ejus, portaos omnia verbo virtutis ſuæ, exinanivit ſemetipſum, formam ſervi aceipiens, factus obediens uſque ad mortem, mortem autem Crucis; ut ſua nimia charitate ſervos, & malos ſervos, Dominos redimeret pretio Sanguiuis ſui. Inæſtimabilis hujus charitatis imitatores eſſe profecto omnes debeot, qui ehriſtiano nomine fideliter gloriantur, & membra Chriſti effecti ſitut, ut ejus verbi factores ſitit, non auditores tantum: nam & per ſanctum Apoſtolum ſuum monet. *Eſtote imitatores Dei, ſicut filii ehariſſimi, & ambulate in dilectione, ſicut Chriſtus dilexit nos, & tradidit ſemetipſum pro nobis.* Quod ſi hæc ad unumquemque Chriſtianorum ſcri-

pta

Digitized by Google

pta ſunt, quanto magis ad eos, qui in ſortem, & militiam Chriſti vocati, poſiti ſunt Epiſcopi regere Eccleſiam ſuam? quibus ſæpe per Prophetas ſuos gravibus verbis comminatur, ſi paſcentes ſemetipſos, gregem non paſcunt, & quod craſſum eſt occidentes, infirmum non conſolidant, ægrotum non ſanant, confractum non alligant, abjectum non reducunt, perditum non quærunt. Quæ profecto voces, ut omnes Eccleſiarum Rectores valde ſollicitos habere debent, licet in partem ſollicitudinis ſint vocati, ita multo vehementius nos urgent, qui in plenitudinem electi, non ſolum univerſo gregi, ſed etiam Paſtoribus præpoſiti ſumus. Quocirca quod Apoſtolis omnibus a Domino mandabatur, ut prædicarent Evangelium omni creaturæ, principaliter Petro incumbebat, qui omnibus præſtabat prærogativa Principatus, & cui ſoli injunctum fuerat a Domino, ut paſceret oves ſuas. Quapropter, & uni Petro vas illud, quaſi linteum, oſtenditur quatuor initiis de cœlo ſubmitti in terram, in quo erant omnia quadrupedia, & ſerpentia terræ, & volatilia cœli, quodque illa vox ſequuta eſt, *Surge Petre, occide, & manduca*, ut præfiguraretur Petri, & ſucceſſorum ejus munus ex quatuor Mundi partibus homines varia impietate inſipientes congregandi, quo eos quaſi occidendo, hoc eſt, veteri vita exuendo, & exutos manducando, ideſt in ſua membra, qui viſibile erat caput Eccleſiæ convertendo, etiam membra Chriſti redderet, inviſibilis Eccleſiæ capitis: atque ita adipiſcerentur participationem generationis Chriſti, eamque adepti, quæ Chriſti ſunt, ſaperent, quæ Chriſti ſunt, operarentur, ac demum per gratiam Spiritus Sancti ejus in æterna paſcua trasferentur, potandi torrente inexhauſto voluptaris Dei. Quantum vero his calamitoſis temporibus excreverit errantium, & diſperſarum ovium numerus, qui Eccleſiam Sanctam ejus Catholicam, Chriſti ovile, vel nunquam cognoverunt, vel cognitam Sathanæ dolis deſeruerunt, ſine lachrymis commemorari non poteſt. Si enim mentis noſtræ aciem convertimus ad innumerabilem populorum multitudinem, jam tot ſeculis Agarenorum impuriſſima dementia captam, inſanique erroris, ac mendacii tenebris obcœcatam, miſeratione commoventur viſcera noſtra, cernentes, tam multis, ac variis cœleſtibus donis olim celebres nationes, per ignorantiæ, & peſtilentis perſuaſionis ſtuporem humanitatem in beſtiarum naturam fere mutaſſe, atque ad æterna incendia Diabolo, & Angelis ejus parata ali, ac propagari. Et licet inter eas aliquæ ſint gentes in juſtitia detentæ, quæ Chriſti nomen invocant; tamen ita antiquarum hæreſum veneno ſunt infectæ, ut ſinceram veritatem pauciſſimæ agnoſcant, ac fere omnes in multis, eædum in uno peccantes, factæ ſint omnium reæ. Ubi vero, peccatis noſtris facientibus, inimicus homo ſuper bonum ſemen in Septentrionalibus partibus ſeminavit hæreſum zizania, ita dira contagia graſſata ſunt, ut animas innumerabiles jamdiu perdiderit, ac Provincias, & Regna Chriſto per ſummam injuriam erepta, ſuæ tyrannidi mancipaverit.

Gregorius Congr. nonnullorū Cardinalium erigit.

§.1. Quamobrem, etſi a fel. rec. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, paſtorali vigilantia, ope, ſtudio, & induſtria elaboratum fuerit, ne tam multæ meſſi deeſſent operarii, & negociatio hæc Sancta non negligeretur; nihilominus nos, ut majori cum vigilantia, cura, & fervore opus proſequi poſſimus, & in poſterum ſucceſſores noſtri poſſint, nonnullorum Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium peculiari ſolicitudini negotium committendum duximus, prout tenore præſentium committimus, & demandamus.

Quolibet menſe ſemel corā Pontifice, bis inter ipſos præcipit congregari.

§.2. Volentes, ut in unum congregati, adhibitis etiam aliquot Rom. Curiæ Prælatis, & religioſis viris, ac Secretario, prout Nos hac prima vice eos adhiberi voluimus, & nominavimus, in commune conſulant, tantæque rei nobiſcum invigilent, ac tam ſancto, & Divinæ Majeſtati maxime grato operi, quanto melius fieri poterit, incumbant: quod, ut commodius præſtari poſſit, ſemel coram Nobis, ac bis ſaltem in domo antiquioris eorum, quolibet menſe congregentur, omniaque, & ſingula negotia, ad Fidem in univerſo Mundo propagandam pertinentia cognoſcant, & tractent, & graviora, quæ in prædicta domo congregari tractaverint, ad Nos referant: alia vero per ſeipſos decidant, & expediant pro eorum prudentia.

Facultatem concedit ea gerendi, quæ Miſſionibus neceſſaria videbuntur.

§.3. Miſſionibus omnibus, ad prædicandum, & docendum Evangelium, & Catholicam doctrinam, ſuperintendant, miniſtros neceſſarios conſtituant, & mutent. Nos enim eis, tam præmiſſa, quam omnia, & ſingula alia deſuper neceſſaria, & opportuna, etiam ſi talia fuerint, quæ ſpecialem, ſpecificam, & expreſſam requirant mentionem, faciendi, gerendi, tractandi, agendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritatem, & poteſtatem, apoſtolica auctoritate, earundem tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Redditusque adminiſtrandi eidem Congr. ex Apoſtolica Camera attribuendos.

§.4. Ut vero res tanti momenti, in quam magnos ſumptus fieri neceſſe eſt, per temporalium cum ſpiritualibus felicem commutationem, nullo retardata impedimento, facilius, & celerius procedat, ultra ea, quæ ex arca noſtra privata ſuppeditari jam mandavimus, & piorum fidelium liberalitate collata ſunt, & in poſterum non defutura ſubſidia in Domino confidimus, cum noſtrum, & hujus Sanctæ Sedis proprium ſit negotium, certos huic operi redditus ex Camera noſtra Apoſtolica in perpetuum attribuemus, eorumque adminiſtrationem iiſdem Cardinalibus committemus, prout in aliis noſtris expediendis literis plenius continebitur.

§.5. Cardinales autem, quos ſancto huic negotio præficimus, ſunt qui ſequuntur, Antonius Oſtienſis Saulius, Odoardus Sabinen. Farneſius, Octavius Præneſtinus, Epiſcopi, Bandinus, Franciſcus S. Praxedis

de Surdis, Maphæus S. Honuphrii Barberinus, Joannes Garſias SS. Quatuor Coronatorum Millinus, Gaſpar S. Crucis in Hierusalem Borgia, Robertus S. Aleſii Ubaldinus, Scipio S. Suſannæ, Petrus S. Salvatoris in Lauro Valerius, Itelius Fridericus S. Laurentii in pane, & perna de Zolleren, Ludovicus S. Mariæ Tranſpontinæ Ludoviſius, & Franciſcus S. Matthæi, Titulorum Presbyteri Cardinales, Sacratus, nuncupati, Prælati vero, dilecti filii Jo: Baptiſta Vives in utraque Signatura noſtra Referendarius, & Jo. Baptiſta Aguechius Secretarius noſter, ac Sedis Apoſtolicæ Notarius, & Dominicus a Jeſu Maria Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum Profeſſor, & Vicarius Generalis. Secretarius vero a Nobis pariter deputatus dilectus filius Franciſcus Ingolus Presbyter Ravennas U. J. D.

Clauſulæ pro hujus Conſtitutionis firmitate.

§.6. Decernentes, præſentes literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter perpetuo obſervari debere. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.7. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, quibuſvis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & inſtitutis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenoribus præſentium pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ pœnales.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtrorum, commiſſionis, demandationis, voluntatum, decretorum, conceſſionis, impartitionis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 22. Junii 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, decimo Kal. Julii, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

V. DAT.

Felicianus Paulus.

S. de Urſinis.

Regiſtr. in Secr. Brev.

L I X.

Annuli Cardinalitii, ſive pretium a Cardinalibus recens promotis annuli cauſa perſolvi ſolitum, S. Congregationi de Propaganda Fide addicitur.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmanum decet Pontificem paſtoralis officii debito ad ea, per quæ Congregationum quarumlibet, præſertim ad Fidei Catholicæ propagationem inſtitutarum neceſſitatibus, & indigentiis occurritur, libenter intendere, ac in iis ejuſdem officii ſui partes favorabiliter interponere, prout conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Recenſet Annulos Cardinalitios fuiſſe aliàs conceſſos Baſilicæ Lateranenſi.

§.1. Aliàs ſiquidem nos, certis rationabilibus de cauſis, emolumenta ratione Annulorum Cardinalitiorum per hæredes S. R. E. Cardinalium vita functorum ſolvi ſolita, Baſilicæ Sancti Joannis Lateranenſis de Urbe ad certum, tunc expreſſum, & nondum elapſum tempus, Apoſtolica auctoritate conceſſimus, & elargiti ſumus, prout in literis Apoſtolicis, ſub Annulo Piſcatoris deſuper confectis, plenius continetur.

Hujuſmodi, aliaſque quaſcumque conceſſiones alias irritans.

§.2. Nunc vero attendentes Congregationem venerabilium fratrum noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium, per nos nuper pro fidei Catholicæ propagatione inſtitutam, ſufficientibus redditibus, & proventibus ad opus tam pium manutenendum, & propagandum minime dotatam reperiri: ac illi, ut onera hujuſmodi facilius perferre valeat, de alicujus ſubventionis auxilio providere volentes; nec non emolumentorum hujuſmodi quantitates, ac valores etiam annuos, ſcripturarumque ſuper præmiſſis confectarum veriores, ac totos tenores, ac datas præſentibus pro expreſſis habentes; Motu proprio, non ad alicujus inſtantiam, ſed de mera noſtra liberalitate, certaque ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas donationes, elargitiones, applicationes, & conceſſiones, ſeu quaſvis alias diſpoſitiones de dictis emolumentis, ſeu eorum juribus, prædictæ, ſeu quibuſvis aliis Baſilicis, vel aliis locis piis, quomodolibet qualificatis, & nuncupatis hactenus quomodolibet, & ſub quorumvis verborum expreſſionibus, & formis, perpetuo, vel ad tempus, per Nos, ſeu quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, etiam Motu ſimili, ac conciſtorialiter factas, aliaque jura illis, ſeu etiam aliis Urbis Baſilicis, vel locis piis hujuſmodi, ex prædicta donatione, vel alia, etiam quantumvis juſta, & rationabili cauſa vel occaſione competentia, ac quaſcumque literas Apoſtolicas forſan deſuper confectas, & in eis contenta quæcumque, quorum omnium tenores præſentibus pro expreſſis, & inſer-

inſertis haberi volumus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo revocamus, caſſamus, extinguimus, & annullamus, nulliuſque roboris, vel momenti fore, & eſſe declaramus.

Annulos Cardinalitios Cōgregationi de Propaganda Fide addicit.

§.3. Necnon emolumenta Annulorum Cardinalitiorum hujuſmodi cum omnibus, & ſingulis juribus, & actionibus exinde dependentibus prædictæ Congregationi; ita quod liceat S.R.E.Cardinalibus nunc, & pro tempore exiſtentibus Congregationis hujuſmodi, ſeu ab illis deputatis, vel eorum Miniſtris emolumenta ab hæredibus Cardinalium, quos de cætero perpetuis futuris temporibus ab hac vita migrare contigerit, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, ſed propria auctoritate etiam per mandatorum ab antiquiore Congregationis hujuſmodi Cardinale ſimpliciter, & de plano, ac ſine ſtrepitu, & figura judicii, ac manu Regia decernendorum, & relaxandorum vim, recipere, exigere, levare, ac illa penes Montem Pietatis deponere, ſeu in tot Locis Montium non vacabilium, aut aliàs quovis modo, arbitrio dictæ Congregationis, ad effectum illa in pios uſus, & neceſſitates ipſius Congregationis, ſimiliter ejus arbitrio, & prout ipſis melius videbitur, exponenda, & eroganda, inveſtire; etiam perpetuo donamus, concedimus, & aſſignamus.

Quietantiæ hujuſmodi Annulum ſolventibus faciendæ.

§.4. Inſuper ut Venerabiles fratres noſtri S. R. E. Cardinales, qui nunc vivunt, hoc pium, & laudabile opus adjuvare poſſint, volumus, & ſimiliter Apoſtolica auctoritate decernimus, & declaramus, quod ſi aliqui ex dictis Cardinalibus in eorum vita emolumenta, ratione ſui Annuli Cardinalitii, prædictæ Congregationi realiter, & cum effectu tradiderint, vel qui de cætero tradent, & aſſignabunt, hæredes Cardinalis ipſius vita functi, ſeu cauſam ab eo habentes, vel habituri, ad eorumdem emolumentorum præſtationem, vel ſolutionem minime teneantur, nec ad id obligati ſint, minuſque ad id cogi, vel compelli poſſint: quinimo, pro majori illorum ſecuritate, dilecti filii S. R. E. Camerarius, Theſaurarius, aut alii Officiales Cameræ Apoſtolicæ pro tempore exiſtentes, ad quos ſpectabit, ſtatim atque ipſis conſtiterit, Cardinales, ſeu hæredes hujuſmodi emolumenta prædicta eidem Congregationi, ut præfertur, ſolviſſe, eoſdem Cardinales, ſeu hæredes per cedulam publicam etiam in ampliſſima forma ejuſdem Cameræ, etiam perinde, ac ſi emolumenta hujuſmodi ſibi perſoluta fuiſſent, de ſolutis quietare, & in eventum cujuſcumque moleſtationis, eamdem Cameram ad pecuniarum eorumdem emolumentorum ratione ſolutarum reſtitutionem obligare debeant. Nos enim eos ab alia emolumentorum hujuſmodi aſſignatione, traditione, & effectuali conſignatione abſolvimus, & quietamus. Mandantes, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipiendo, inhibentes dilectis filiis modernis, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem S. R. E. Camerario, Vice-Camerario, Theſaurario, & Clericis Præſidentibus; necnon Cameræ Apoſtolicæ Commiſſario, & Officialibus, ne ex emolumentis hujuſmodi ullam pecuniarum quantitatem ad certam rationem pro quolibet centenario, & anno per eos forſan percipi ſolita, aut regalia, ut vocant, vel quicquam aliud quovis prætextu, colore, vel ingenio, etiam ratione ſtipendii, ſeu ſalarii prætendere, habere, conſequi, aut exigere poſſint: Sed ut eaſdem præſentes literas firmiter, & inviolabiliter obſervent, ac ab omnibus inconcuſſe obſervari faciant, & procurent. Imo ſemper, & quandocumque illis conſtiterit, prædictos Cardinales, ſeu ipſorum hæredes, hujuſmodi emolumenta Annuli prædictæ Congregationi ſolviſſe: ſtatim, ſi petatur quietantia, in ampliſſima forma, tanquam ſi eidem Cameræ Apoſtolicæ ſoluta eſſent, expedire debeant, & ipſa Camera in caſu moleſtiæ, ut præfertur, ad reſtitutionem ipſis Cardinalibus, ſeu eorum hæredibus faciendam teneatur. Non permittentes, ipſam Congregationem, illiuſque perſonas, & Miniſtros ſuper dictorum emolumentorum conſequutione a quoquam publice, vel occulte, directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio impediri, moleſtari, aut inquietari.

Clauſulæ pro hujuſmodi aſſignationis firmitate.

§.5. Ac decernentes, præſentes literas etiam ex eo quod Capitulum, & Canonici dictæ Baſilicæ Lateranen., vel quicumque alii in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, vel alii, ad quos forſan ſpectat, & pertinet, ſeu pro tempore ſpectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmiſſis conſenſerint, ſeu conſentiant: imo forſan illis contradicturi ſint, ſeu quibuſvis aliis quantumvis juſtis, juſtiſſimis, & rationabilibus cauſis de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari: vel ſub quibuſcumque Conſtitutionibus, & literis Apoſtolicis in contrarium, etiam motu pari, & conſiſtorialiter emanatis, & emanandis, vel quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus nullatenus umquam comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per perſonas Congregationis hujuſmodi pro tempore exiſtentes eligenda, conceſſas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & pro tempore ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere; ſicque

& non

& non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, vel Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ipſius S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ac etiam Theſaurarium, Clericos Præſidentes, ac Commiſſarios, alioſque Cameræ hujuſmodi Officiales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in qualibet inſtantia judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate Apoſtolica decernimus.

Exequutores hujus Conſtitutionis.

§. 6. Quocirca Venerabilibus fratribus Noſtris Oſtienſi, & Portuenſi Epiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curię Cameræ prædictæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta Motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, quando, & quoties pro parte dictæ Congregationis, ſeu pro ea Agentium requiſiti fuerint præſentes literas, & in ea contenta quæcumque ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter obſervari. Non permittentes dictam Congregationem, ſeu pro ea Agentes hujuſmodi deſuper quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, aut inquietari; Contradictores, & Rebelles quoslibet per cenſuras Eccleſiaſticas, aliaque juris, & facti remedia compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſecularis auxilio.

Derogatio contrariorum

§. 7. Non obſtantibus fel. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, quatenus opus ſit, de una, ac Concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra ſuam Civitatem, & Diœceſim ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, nec non Simmachi, & Pauli II., ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, ac Pii IV. de gratiis intereſſe Cam. Apoſtol. quomodolibet concernentibus infra certum tunc expreſſum tempus in eadem Camera regiſtrandis, & in illius libris inſinuandis. Ita quod Congregatio hujuſmodi, aut alii ejus Miniſtri ad illa inſinuandum non teneantur, & nihilominus præſentes literæ eamdem firmitatem obtineant, ac ſi in dicta Camera infra tempus ad id præfixum inſinuatæ, & regiſtratæ fuiſſent. Nec non noſtra, & Cameræ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non prædictæ Lateranenſis, ac quarumvis aliarum Urbis Baſilicarum, vel piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, illis, illarumque Capitulis, & Canonicis, ac aliis Superioribus, & perſonis, etiam Conſiſtorialiter, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, ac aliis efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & confirmatis, ac innovatis. Quibus omnibus etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, latiſſime hac vice harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Quando Annuli emolumenta ſint perſolvenda.

§. 8. Volumus autem, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod omnes, & quicumque cujuſvis nationis, dignitatis, & excellentiæ, etiam Regiæ fuerint, qui de cætero perpetuis futuris temporibus in Sacrum Collegium dictæ S.R.E. Cardinalium per Nos, & Romanos Pontifices Succeſſores noſtros cooptabuntur, ſi præſentes ſtatim quam Cardinales creati, ſi vero abſentes fuerint, in actu ſuſceptionis Bireti rubei, jura per eos ratione Annuli Cardinalitii, etſi illum non receperint, Camerę Apoſtolicæ debita, prædictæ Congregationi, ſeu ab ea Deputatis realiter, & cum effectu perſolvere teneantur.

Clauſulæ pœnales.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtrorum revocationis, caſſationis, extinctionis, annullationis, donationis, conceſſionis, aſſignationis, declarationum, abſolutionis, inhibitionis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 22. Junii 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexconteſimo vigeſimo ſecundo, decimo Kalen. Julii, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

V. DAT.

Felicianus Paulus.

S. de Urſinis.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

L X.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Impoſitio Subſidii ducentorum millium ſcutorum a Regni Portugalliæ Eccleſiaſticis Regi perſolvendi pro defenſione Indiarum Orientalium contra invaſiones Hæreticorum, atque Infidelium.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN ſuprema militantis Eccleſiæ ſpecula, nullo licet meritorum ſuffragio, immenſa Dei, & Domini noſtri benignitate conſtituti, intra mentis noſtræ arcana attentius conſiderantes, principes, & poteſtates tenebrarum, adverſus quos Eccleſia Sancta aſſidue colluctatur, ad ejuſdem Eccleſiæ ruinam; & catholicæ Religionis excidium inceſſanter vigilare, non poſſumus totis viſceribus non commoveri, & licet

certam ſpem, & fiduciam habeamus in Domino Deo exercituum, qui ſponſam ſuam Eccleſiam ſanctam ſub umbra manus ſuæ protegit: Cogimur tamen juxta creditum Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officium in id omni cogitatione, omnique cura incumbere, ut proviſionis noſtræ miniſterio, non ſolum oves Chriſti adverſus rapacium luporum inſidias communitæ ſecura in tranquillitate reddant Domino abundanter fructus ſuos, ſed etiam in omnem terram Verbi Dei ſonus exeat, & nomen illius cum fælici ejuſdem religionis propagatione, ubique gentium collaudetur, & glorificetur, unde Nos ſuper his jugiter ſoliciti, Catholicorum Regum vota, vias, & modos exquirentium, quibus nefarios hoſtium ipſius fidei auſus reprimere, & diſſipare, & hac ratione infideles ipſos ex infidelitatis tenebris ad veri Dei agnitionem adducere, fideles vero ab infidelium invaſionibus, rapinis, & ſervitute liberare valeant, libenter, & merito amplectimur, & officii noſtri partes ad tam Sanctum, & Deo acceptum opus congruis, quantum fieri poſſit, ad id ſuppeditatis auxiliis favorabiliter interponimus, aliaque facimus, ſtatuimus, & ordinamus, prout rerum, temporum, & locorum qualitatibus debite penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Philippus Rex Hæreticorum atque Infidelium invaſiones in Indiis Orientalibus recenſet.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Catholicus, quod ſuſcepta per nationes ſeptentrionales diabolica hæreſum fraude ſeductas a multis annis citra in Indias Orientales navigatione, ex lucro inde facto, ditiores, & potentiores redditæ, non ſolum ingentem navium multitudinem compararunt, & nonnulla propugnacula in illarum partium majoris momenti Portibus occuparunt, ſive conſtruxerunt, ſed etiam ad loca, & propugnacula per eumdem Philippum Regem in eiſdem partibus acquiſita, occupanda animum adjecerunt, neque eas tot claſſes, & arma tam in eiſdem Indiarum, quam Regni Portugalliæ partibus cum immenſa patrimonii ipſius Philippi Regis expenſa ad hunc finem inſtructa debellare potuerunt, immo illæ prævaluerunt, præſertim poſt occupatum a Perſis earumdem nationum auxilio ſuffultis propugnaculum de Ormus, itaut niſi de opportuno remedio provideatur, evidentiſſimum periculum adſit, ne cætera ejuſdem Philippi Regis loca, & propugnacula ibidem exiſtentia amittantur.

Quibus repellendis cum ſit impar;

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, idem Philippus Rex proprium ipſius Regni Portugalliæ patrimonium præmiſſorum occaſione vendiderit, graviſſimum æs alienum pro recuperandis, & conſervandis locis, & propugnaculis prædictis, per quæ tam cleri, quam populi ejuſdem Regni Portugalliæ utilitatibus, & commoditatibus, nec non Catholicorum in dictis Indiarum partibus exiſtentium ſaluti, atque ſecuritati conſulitur, contraxerit; contributiones vero generales dicti Regni, & ultra ſummam ducentorum millium cruciatorum per dilectos filios Communitatem, & homines Civitatis Ulixbonen. eidem Philippo Regi ad hunc effectum donatam, non ſuppetant, ad eccleſiaſticarum perſonarum ſubſidium confugiendum compellitur; Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Apoſtolicæ Sedis auxiliũ implorat.

Gregorius ſubſidium biſcentum millium ſcutorũ ab Eccleſiaſticis intra quadriennium perſolvendũ concedit,

§. 3. Nos igitur licet ab ipſo Pontificatus noſtri initio nihil antiquius habuerimus, quam Eccleſias omnes, illarumque Præſules, & perſonas non ſolum ab omni exactionis moleſtia immunes præſervare, verum etiam quantum in Nobis foret, commodis, & honoribus afficere; animo tamen revolventes etiam ad Clerum, & Eccleſiaſticos dicti Regni Portugalliæ hujuſmodi neceſſitates pertinere, ejuſdem autem Regni opes ad tantam molem bellorum, quæ in pluribus, & diverſis locis contra chriſtiani nominis validiſſimos, potentiſſimoſque hoſtes geruntur, vix, ut præfertur, ſufficere poſſe, & ad noſtrum paſtorale officium ſpectare pro ea, quæ tuendi, & propagandi Religionem Nobis incumbit cura, & ſolicitudine, non ſolum pias, & devotas ſupplices Catholicorum Regum preces benignis accipere auribus, verum etiam aſſiduis eorum laboribus, periculis, incommodis, & diſpendiis, quæ ad honorem Dei, & Catholicæ Eccleſiæ exaltationem indefeſſe præferunt, proſpicere, peculiarium Eccleſiarum opes, atque redditus pro neceſſaria illarum, ſuorumque filiorum, & chriſtianæ, ac tam clericorum, quam laicorum cauſæ, atque ſalutis defenſione, & ipſius catholicæ religionis augmento, larga manu ſuppeditari debere dignum, & juſtum reputamus: ſubſidium ducentorum millium ſcutorum monetæ dicti Regni cruciatorum nuncupatorum pro una vice tantum ſolvendum ab infraſcriptis perſonis eccleſiaſticis, exigendum per collectores deſuper deputandos, infra tempus Ven. Fratri Antonio Epiſcopo Vigilien. jurium, & ſpoliorum Cameræ Apoſtolicæ in eiſdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori Generali, ac duabus perſonis per eumdem Philippum Regem, & Clerum dicti Regni, ut infra, nominandis beneviſum, juxta vires etiam infraſcriptarum perſonarum, & temporis congruitatem, dummodo tamen tempus quadriennii non excedat, tam pro recuperatione, tuitione, & cuſtodia Oppidorum, & locorum, quæ in dictis Indiarum Orientalium partibus claræ memoriæ Portugalliæ Reges d. Philippi Prædec. Chriſtianæ Reipublicæ ſua virtute, & induſtria adjecerunt, & futurum ipſe Philippus Rex non minori ſpei ardore, divina favente clementia adicere intendit, quam contra infideles, hæreticos, vel ſchiſmaticos in dictis partibus exiſtentes, ſive ad offenſionem, ſive ad defenſionem, & non pro aliis uſibus, ſuper quo ipſius Philippi Regis, ac Antonii Epiſcopi, & perſonarum hujuſmodi conſcientiam oneramus, ſuper omnium, & ſingulorum Cathedralium,

A Tribus Deputatis, quos inter Nuncius Apoſtolicus ſit, exigendũ.

Digitized by Google

Solvendumque ab Eccleſiaſticis, qui hic recenſentur.

lium, etiam Metropolitanarum, Collegiatarum, & aliarum Eccleſiarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Hoſpitalium, in quibus actu hoſpitalitas non ſervatur, & aliorum quorumvis Beneficiorum eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, & Sancti Benedicti, Sancti Auguſtini Ciſtercien., Sancti Hieronymi, & aliorum quorumvis etiam ex privilegio, vel aliàs certos fructus habentium, nec non Caſſinen., Sanctæ Juſtinæ, Sancti Salvaturis, Sancti Georgii in Alga, ſeu Sancti Joannis Evangeliſtæ, ac aliarum Congregationum, etiam Canonicorum Regularium, & Collegiorum Regularium etiam Societatis Jeſu; mendicantibus tamen certos, & perpetuos fructus non habentibus exceptis; etiamſi ſecularia Canonicatus, & Præben. portiones, dignitates etiam in cathedralibus etiam metropolitanis poſt Pontificales majores, & Collegiatis Eccleſiis principales, perſonatus, adminiſtrationes, & officia in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, aut Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, Cappellæ, Cappellaniæ perpetuæ, præſtimonia, præſtimoniales portiones, & ſimplicia etiam ſervitoria Beneficia eccleſiaſtica; Regularia vero Beneficia hujuſmodi Prioratus, Præpoſituræ, Præpoſitatus, Præceptoriæ, Dignitates, etiam Conventuales, Prioratus, adminiſtrationes, vel officia etiamſi clauſtralia fuerint, & ad illa conſueverint qui per electionem aſſumi, eiſque cura immineat animarum, in quibuſcumque Civitatibus, & Diœceſibus, aliiſque locis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum conſiſten., ac Capitularium, Conventualium, & aliarum menſarum, nec non Univerſitatum redditus Eccleſiaſticos percipientium, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis ad ejuſdem Antonii Epiſcopi moderni, & pro tempore exiſtentis Collectoris hujuſmodi, ac duarum aliarum, unius videlicet per ipſum Philippum Regem, & alterius per univerſum Clerum eiuſdem Regni nominandarum Epiſcoporum, ſeu Eccleſiaſticarum Prælatorum poſt juſtam, & proportionabilem comparationem, & diſtributionem per ipſas facien. mandatum, & ordinationem Collectoribus, qui tamen perſonæ eccleſiaſticæ eſſe debeant, per eos deputan. per Venerabiles Fratres noſtros Archiepiſcopos, & Epiſcopos, ac dilectos filios Abbates, Priores, Abbatiſſas, Prioriſſas, Capitula, Congregationes, & Collegia, Conventus, Præceptores, Commendatarios, cæteraſque perſonas eccleſiaſticas ſeculares, & quorumvis Ordinum Regulares. Eccleſias, Monaſteria, Prioratus, Præceptorias, Præpoſitatus, Canonicatus, & Præben., Dignitates, Perſonatus, Adminiſtrationes, & Officia, cæteraque Beneficia ſecularia, & regularia hujuſmodi in titulum, commendam, adminiſtrationem, & aliàs quomodolibet, etiam ut unita obtinen., itaquod quicumque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta ſibi etiam loco penſionis annuæ, ac etiam penſiones annuas ſibi ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis etiam ſub quovis exemptionis, & immunitatis a ſimilibus, vel diſſimilibus oneribus genere reſervatas, & aſſignatas habentes, & percipientes pro rata veri valoris Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum Beneficiorum ſuper quibus penſiones hujuſmodi reſervatæ, conſtitutæ, & aſſignatæ fuerint, contribuere teneantur, cujuſcumque ſtatus, gradus, Ordinis, vel conditionis fuerint, Venerabilibus tamen Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, qui pro Univerſali Eccleſia jugiter nobiſcum laborant, nec non Militibus Hieroſolymitanis, ac Clericis, qui unum, ſeu forſan plura Beneficia eccleſiaſtica inſimul valorem annuum XL. ducat. auri de Camera non excedentium obtinent, & apud illa, ſeu aliquod eorum perſonaliter reſident, dumtaxat exceptis, annis ſingulis in certis locis, & terminis ad id per ipſum Antonium Epiſcopum modernum, & pro tempore exiſtentem Collectorem prædictum, aliaſque, ut præfertur nominandas perſonas ſtatuen. integre perſolven., & penes aliquem fide, & facultatibus idoneum, ſeu alium ipſius Antonii Epiſcopi, & perſonarum arbitrio eligendum locum tutum, & ſecurum realiter deponen., & ad Ipſius Regis requiſitionem, ac Antonii, Epiſcopi, & perſonarum prædictarum mandatum in uſum prædictum dumtaxat erogandum, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, imponimus, conſtituimus, & ordinamus.

Eccleſiaſticos monet, impoſitum ſubſidii alacriter perſolvant.

§.4. Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, Priores, & aliàs utriuſque ſexus eccleſiaſticas tam ſeculares, quam regulares perſonas prædictas hortantes, illiſque diſtricte præcipien. mandamus, ut tota chriſtianæ charitatis propenſione incumbentes hanc neceſſariam opem alacriter amplectantur, & libenti animo exequantur. Nos enim ſubſidium præmiſſum ſic impoſitum, ut præfertur, exigi, deponi, inſumi, & converti, ac Archiepiſcopos, & Epiſcopos, Abbates, Priores, omneſque, & ſingulas alias perſonas, nec non Capitula, Congregationes, Collegia, & Univerſitates fructus eccleſiaſticos in univerſa Portugallia percipien. ad illius contributionem pro rata teneri, & obligatos eſſe, cenſuriſque, & pœnis tam eccleſiaſticis, quam pecuniariis ipſius Antonii Epiſcopi arbitrio imponen. quacumque appellatione, aliove ſubterfugio ceſſante, cogi, & compelli, & ſic per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis quavis aliter Judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores hujuſce Conſtitutionis deſignat.

§.5. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiſcopo Bracharen., & Epiſcopo Colimbrien., nec non dilecto filio Inquiſitori generali contra hæreticam pravitatem in eodem

dem Regno, apoſtolica auctoritate deputato mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quando, & quoties pro parte ipſius Philippi Regis, aut Antonii Epiſcopi, & nominandarum perſonarum deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra literas, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac quos ipſæ literæ concernunt, illis in omnibus parere, & obedire: Contradictores quoslibet per cenſuras, & pœnas tam eccleſiaſticas, quam neceſſarias ſuo arbitrio imponen., moderan., & applican., appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria tollit.

§.5. Non obſtantibus piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo quis auctoritate præſentium ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, ac aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, aliorumque Regularium locorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac tam prædictis, quam aliis immunitatibus, & exemptionibus per Nos conceſſis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis Eccleſiis, Monaſteriis, Congregationibus, Collegiis, Univerſitatibus, Ordinibus, eorumque Superioribus, & perſonis prædictis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis etiam vim contractus inducentibus decretis in genere, vel in ſpecie, & ad Imperatorum, & Regum inſtantiam, ac aliàs quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis: etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac illis ſufficienter, etiam ad hoc ut nulla prorſus immunitas, aliave quantumlibet conſideratione, & nota digna exemptio cuiquam adverſus præſentium tenorem ſuffragari debeat, derogatum eſſe declaramus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod ad ſubſidiorum hujuſmodi ſolutionem cogi, aut interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi, ac eorum perſonis, locis, ordinibus, & etiam propriis nominibus mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & literis apoſtolicis, generalibus, vel ſpecialibus, quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter non inſerta effectus hujuſmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis, quæ quatenus præmiſſis adverſentur, cuiquam nolumus ullatenus ſuffragari.

Tranſumptis credi jubet.

§.6. Cæterum, quia difficile foret, præſentes literas ad ſingula quæque loca, in quibus expediens eſſet deferre, volumus, & apoſtolica auctoritate prædicta decernimus, quod earumdem præſentium tranſumptis alicujus Notarii publici manu ſubſcriptis, & ſigillo Antonii Epiſcopi prædicti, aut cujuſvis in dignitate eccleſiaſtica etiam conſtitutæ perſonæ munitis, ea prorſus fides in Judicio, & extra in omnibus, & per omnia adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 22. Junii 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Junii 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LXI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Odoardus Parmæ, & Placentiæ Dux in Confalonerium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ deſignatur.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam

Exordium a neceſſitate juſtitiam armis adminiſtrandi & a laudibus Farneſiorum petitum.

AD Eccleſiæ Romanæ regimen, diſpenſatione divina, noſtrorum nullo ſuffragio meritorum evecti, ex multis, & graviſſimis curæ noſtræ oneribus præcipuam ſolicitudinem merito illi impendere conamur, ut pacem, & tranquillitatem conſervemus: Interdum enim hoſte humani generis inſtigante, nonnulli adverſus jus, & fas ſeſe extollentes, terminos, quos poſuerunt patres noſtri, prærumpere, & Reipublicæ ſtatum improbe perturbare nituntur, & quod gravius eſt, ſacra prophanis miſcere, & Deo reſiſtere impiiſſime non verentur, qui dum arma ſpiritualia parvipendent, temporalia provocant, quo fit, ut ſicut illa adhibere per noſmetipſos non valemus, ita etiam perſonis, quæ iſta pro re nata ad nutum noſtrum tractare viriliter, fideliterque poſſint indigeamus. Quod ſane munus quanti momenti, & quam in humanis præcipuum ſit, hujus Sanctæ Sedis mos, & inſtitutum declarant: quippe quod nonniſi viris fide, fortitudine, & nobilitate eximiis illud committere conſueverit. Quapropter Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri pro ſua prudentia, & ſapientia ex multis principibus militaribus laudibus præſtan. unum eligere ſoliti ſunt, quem huic tan-

tæ Provinciæ præficerent, ot non ſolum ſuo ſplendore illam exornaret, ſed cum opus foret, ſuis partibus abunde ſatisfaceret, & exaltaretor per eum exercituum Dominus in potentia brachii ejus per arma juſtitię virtutis Dei. Veros autem hujuſmodi complures Prædeceſſores Noſtri Romani Pontifices jamdiu divina adſpirante gratia Romana in familia oobilitate, ae bellica virtute præclara, Farneſia ſcilicet oon ſemel reperierunt, eoſque S. R. E. armorum poteſtatem ſummam gerere e republica ejuſdem Eccleſiæ eſſe compererunt. Quorum poſtremus bo: me: Rayoutius Parmæ, & Placentiæ Dux fuit, parente genito bonæ etiam memoriæ Alexandro Duce ſingulari pietate, & rebus adverſus Catholicæ fidei hoſtes bello geſſis tanta gloria claro, ut in expugoaodis muoitiſſimis Urbibus, & fortiſſimis hoſtibus devineiendis, antiquitati celebratiſſimis Imperatoribus non concedat. Ejus vero virtutem emulstus Raynutius quam patriis laudibus proxime inceſſerit, quamdiu Patris auſpiciis militavit, rebus fortiter, ac ſapienter a ſe geſtis, ſatis oſteodit. Eo nuper ex humaois a Domino evocato, licet ſuperſtitem nullum natum reliquerit, qui per ætatem muneri par eſſe poſſit, tamen dilectum filium nobileto adoleſcentem Odoardum Parmæ, & Placentiæ Ducem reliquit, qui tantum annis proceſſit, ut brevi poſſit paternæ, & avitæ virtutis, pietatis præſertim, & erga Eeeleſiam Romanam ſingularis fidei, & devotionis ſucceſſorem ſeſe præſtare, ae noſtræ, & omnium expectationi eumulate reſpondere. Id quod non patrium ſolum geous, ac prædicti Odoardi Ducis indoles, & educatio, ſed etiam materna origo in Domino firmiter Nos ſperare ſuadeot; quippe quod ex Aldobrandina familia omni ſplendore decorata prodierit, in qua in regenda uoiverſali Eccleſia immortalis memoriæ Pontificem Prædeceſſorem noſtrum Clementem VIII. ceoſemus, præter complures Sanctæ Romanæ Eccleſiæ laudatiſſimos Cardinales, & Prælatos, bello Duces, qualis fuit bonæ mem: Joannes Franciſcus Aldobrandinus Meldulæ Dux prædicti Odoardi Ducis Avus, qui hujus Sanctæ Sedis eopias non ſemel pro fidei eatholicæ defenſione ducendo, virtutis, & prudentiæ militaris ſingulare ſpecimen dedit, ſibiq; & poſteritati ſuæ eximiam ad imitandum induſtriæ, & roboris famam reliquit. Quamobrem ejus liberi divina faveote gratia, paternis, aliorumque majorum laudibus domeſticis incitati, atque exemplis tam Domi in Sacra Purpura, quam militiæ contra hoſtes Religionis Catholicæ militantis familiæ gloriam non ſolum conſervare, ſed etiam amplificare feliciter adnituntur.

Gregorius O. doardum Farneſiũ S. R. E. Confaloneriũ creat.

§.1. Quibus, aliiſque juſtis de cauſis aoimum noſtrum moveotibus, habita cum Ven. fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus in Conſiſtorio noſtro ſecreto deliberatione matura, de illorum conſilio, & unanimi aſſenſu, motu proprio, & ex certa ſeientia Noſtra, prædictum Odoardum Ducem, quamdiu vixerit, noſtrum, & ejuſdem Eccleſiæ Confalonerium, cum Juriſdictione, præeminentiis, honoribus, oneribus, libertatibus, immunitatibus, ſtipendiis, Juribus, & emolumentis debitis, & conſuetis, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium eonſtituimus, & declaramus, ac officium hujuſmodi ei toto vitæ ſuæ tempore modo, & forma præmiſſis eoocedimus, & aſſignamus: prędictoque Odoardo Duci ea, quæ ad hujuſmodi officium ſpectant, necnon omoia, & ſingula, quæ noſtram, & d. Eccleſiæ dignitatem, & utilitatem quovis modo ipſe pertinere, & fore opportuna cognoverit, quæque alii quondam dictæ Ecceleſiæ Confalonerii facere potuerunt, debuerunt, ſeu conſueverunt, faciendi, exercendi, & ſtatuendi.

Eique, ut Eccleſiæ claves cum aliis inſignibus geſtare poſſit concedit.

§.2. Nec non in teſtimonium hujuſmodi noſtræ conſtitutionis, & declarationis ſuper propriis inſignibus, vel aliis quibuſvis rebus, necnon ubicumque, & quomodocumque id ſibi honori, & ornameoto futurum exiſtimaverit, aut quacumque etiam ratione libuerit, Eccleſiæ Claves cum Vexillis, & ornamentis per alios Coofalonerios geſtari ſolitas, geſtandi, & illis utendi plenam, & liberam, auctoritate, & tenore prædictis, eidem facultatem concedimus, & impertimur.

Eique parendum decernit.

§.3. Uoiverſis autem, & ſingulis Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & aliorum locorum dictæ Romanæ Eccleſiæ ſubjectorum Præſidentibus, necnoo Baroolbus, & Guberoatoribus quocumque nomine nuncupatis, ipſorumque locorum Communitatibus, Uoiverſitatibus, necnon Noſtris, & dictæ Eccleſiæ ſtipendiis Militantibus Ducibus, & Militum Tribunis, ac copiarum Præfectis, ac prædictis Baronibus, atque aliis, ad quos id quovis modo ſpectat, diſtricte præcipiendo mandamus, ut ipſum Odoardum Ducem ad hujuſmodi Officium omni mora, & recuſatione poſtpoſita, recipiant, & admittant, eique in iis, quæ ad idem munus pertinent, pareant, atque obediant, ac in omnibus faveant, & aſſiſtant.

Juramentum fidelitatis ab Odoardo præſtandum.

§.4. Volumus autem, ut idem Odoardus Dux, priuſquam Officio hujuſmodi fungi iocipiat, de illo fideliter exercendo, ac de obedientia, & fide debita erga Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos Pontifiees, atque Eccleſiam prædictam ſervanda in manibus noſtris, ſeu dilecti filii Ludovici tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Presbyteri Cardinalis Ludoviſii nuncupati noſtri ſecundum carnem ex fratre germano Nepotis, S. R. E. Camerarii, ſive alterius perſonæ ab eo deputandæ, in forma ſolita præſtet Juramentum.

Admonitio de benegerendo munere.

§.5. Cæterum eumdem Odoardum Ducem per præſentes monemus, & in Domino hortamur, ut hoc munus ad Dei laudem, & gloriam, ac noſtram, & ejuſdem Eccleſiæ dignitatem, & utilitatem tanto ſtudio dminiſtret, ut Nos hujus deliberationis nunquam pœniteat, & conceptam de illius virtute expectationem optati fructus conſequantur.

Clauſulæ.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat

ceat hanc paginam noſtrorum cooſtitutionis, declarationis, aſſignationis, conceſſionia, impartitionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si qois autem hoc atteotare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe ooverit incurſurum.

Dat. die 27. Junii 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Iucarnatioois Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, quinto Kal. Julii Pontificatus noſtri Aooo Secundo.

Papæ ſubſcriptio.

✠ Ego Gregorius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Perfice greſſus meos in ſemitia tuis.

Cardinalium ſubſcriptiones

✠ *Ego Antonius Cardinolis Saulius Decanus.*
✠ *Ego Franciſcus Maria Cardinalis a Monte Epiſcopus Portuen.*
✠
✠ *Ego Alexander Cardinalis Montaltus Epiſcopus Albanen. S. R. E. Vicecancellarius.*
✠
✠ *Ego Octovius Epiſcopus Praneſtinus Cardinalis Baudinus.*
✠
✠ *Ego A. tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Perettus.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Dominicus Sanctorum Apoſtolorum Cardinalis Gymnaſius.*
✠
✠ *Ego Carolus tituli S. Caſarei Cardinalis Madrutius.*
✠
✠ *Ego S. tit. S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Burghefius.*
✠ *Ego M. tit. S. Onufrii Presbyter Cardinalis Borberinus.*
✠ *Ego Joannes G. tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Millinus.*
✠
✠
✠ *Ego F. tit. S. Auguſtini Presbyter Cardinalis Verallius.*
✠ *Ego Joannes Baptiſta tit. S. Caeciliæ Presbyter Cardinalis Lenius.*
✠
✠
✠ *Ego R. tit. S. Martini in Montibus Presbyter. Card. Rivarola.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Cardinalis Borgia tit. S. Crucis in Hyeruſalem.*
✠
✠ *Ego R. tit. S. Alexii Presb. Card. Ubaldinus.*

Bull. Rom. Tom.V. Par.V.

✠
✠ *Ego Gabriel tit. S. Bartholomei in Inſula Presb. Cardinalis de Freſo.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego S. Presb. Cardinalis S. Suſannæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Bibliothecarius.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Pres. Cardinalis Bentivolus.*
✠ *Ego P. tit. S. Salvatoris in Lauro Presb. Cardinalis Valerius.*
✠ *Ego Itelius Fridericus tit. S. Laurentii in Paniſperno Cardinalis de Zolleren.*
✠
✠
✠ *Ego Fr. Deſiderius tit. S. Clementis Cardinalis de Cremona.*
✠ *Ego tit. S. Mariæ in Via Card. Pignatellus*
✠
✠ *Ego L. tit. S. Mariæ Transpontinæ Card. Ludoviſius S. R. E. Camerarius.*
✠ *Ego F. tit. S. Matthæi in Merulona Pres. Card. Socratus.*
✠
✠ *Ego Marcus A. tit. S. Euſebii, Presbyter Cardinalis Gorodinus.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Hippolitus Sanctæ Mariæ Novæ Diaconus Card. Aldobrandinus.*
✠
✠
✠
✠

L X I I.

Moniales omnes Hoſpitalariæ Regni Galliarom, exceptis his quæ io Urbe, & Suburbiis Pariſiorum commorantur, Ordinariorum Juriſdictioni ſubjiciuotur.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio Franciſco Tituli Sancti Calixti Presbytero Cardinali de la Rochefoucault nuncupato ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

AD perſonam tuam, quam divina clementia magnis illuſtravit gratiarum

E 2 mu-

muneribus paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, dignum, quia potius debitum reputamus, ut vota tua, præſertim ad proſperiorem, & ſalubriorem Regularium locorum directionem tendentia, ad exauditionis gratiam libenter admittamus.

Cauſæ Moniales Hoſpitalarias Epiſcopis ſubjiciendi.

§. 1. Cum itaque pro parte tua Nobis expoſitum fuerit, quod cum Monaſteria Monialium Hoſpitalariarum nuncupatarum in Galliis inſtituta, Magno Eleemoſynario dicti Regni in ſpiritualibus ſubjecta eſſe noſcantur, illorumque Moniales uti a Superiore, qui oculos in eas, ut deceret, intendat, remotæ quandoque cum Populi ſcandalo, divinique cultus, & earum ſalutis detrimento, diſciplinam, & inſtituta regularia, quibus votis adſtrictæ exiſtunt, relaxare videantur; Tu vero qui prædicti Regni Magnus Eleemoſynarius exiſtis, provide conſiderans, Te, & pro tempore exiſtentem Magnum Eleemoſynarium ipſius Regni propter locorum diſtantiam tantis Monialium Monaſteriis invigilare non poſſe, & ob defectum alicujus Juridictionem in eis exercentis diverſa incommoda, abuſus, & etiam diſciplinæ hujuſmodi relaxationem irrepere poſſe, illiſque ſalubri aliqua ratione obviare operæ pretium exiſtere Monaſteria ipſa, illorumque Moniales infradictis dumtaxat exceptis ab Eleemoſynarii pro tempore exiſtentis Juriſdictione perpetuo eximi, ac liberari, ac Diœceſanorum Juriſdictioni ſubjici ſummopere deſideras, quare nobis humiliter ſupplicari feciſti, quatenus votis tuis in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Gregorius itaque eas eximens a juriſdictione M. Sacellani Regni, ordinariorum juriſdictioni in ſpiritualibus ſubdit Pariſinis exceptis.

§. 2. Nos igitur te ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati omnia, & ſingula Monaſteria, loca, & Hoſpitalia, in quibus dictæ Moniales reperiuntur, ac eaſdem Moniales, illarumque Miniſtros, famulos, & perſonas præterquam in Civitate Pariſienſi, & illius Suburbiis conſiſtentia, quæ ſub præſenti exemptione propter vicinitatem, & dicti Eleemoſynarii reſidentiam nullatenus comprehenſa eſſe cenſeantur, ſed ejuſdem Eleemoſynarii Juriſdictioni perpetuo, ut prius, ſubjecta remaneant, ab omni, & quacumque Juriſdictione, ſuperioritate, viſitatione, correctione, & obedientia, nunc, & pro tempore exiſtentis ipſius Regni magni Eleemoſynarii de conſenſu chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi, perpetuo apoſtolica auctoritate, quoad ſpiritualia, eximimus, & liberamus; illaque ſic exempta, & liberata Diœceſanorum locorum pro tempore exiſten. omnimodæ Juriſdictioni, & ſuperioritati, viſitationi, correctioni, & obedientiæ, ita ut deinceps perpetuis futuris temporibus Diœceſani locorum hujuſmodi, illa quiſque videlicet in ſua Diœceſi, & diſtrictu viſitare, & corrigere poſſint, & debeant in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi numquam dicti Eleemoſynarii Juriſdictioni ſuppoſita fuiſſent, & ab eorum inſtitutionis exordio Diœceſanorum locorum ſuperioritati, viſitationi, & obedientiæ, quoad ſpiritualia ſubjecta extitiſſent, auctoritate, & tenore præmiſſis, perpetuo ſubjicimus, ſubmittimus, & ſupponimus, ac ex nunc in perpetuum ſubjecta, ſubmiſſa, & ſuppoſita eſſe, & fore.

Clauſula ad præſentium literarum firmitatem.

§. 3. Præſentes quoque literas ſemper validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ſingulis Diœceſanis prædictis ſuffragari; ſicque per quoſcumque Judices, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & de latere Legatos, & Vice Legatos, Sediſque Apoſtolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, ac quicquid ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſt., nec non Monaſteriorum, locorum, & Hoſpitalium hujuſmodi inſtitutionibus, & ſtatutis, & juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, illis, ac dilectis filiis eorum Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, & Motu proprio, & conſiſtorialiter, ac aliis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, etſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma tradita ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ pœnales.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ exemptionis, liberationis, ſubjectionis, ſubmiſſionis, ſuppoſitionis, & Decreti, ac derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 30. Junii 1622. An. II.

Datum Tuſculi Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, Pridie Kalendas Julii Pontificatus Noſtri Anno II.

Re-

L X I I I.

Revocatio quarumcumque conceſſionum vivæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ divina providentia conſtitutus, gratias, & Indulta a ſe, & Prædeceſſoribus ſuis conceſſa, juſtis interdum ſuadentibus cauſis, juxta creditum ſibi Paſtoralis Officii debitum moderatur, aut revocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Revocatio de qua in Rubr.

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula Indulta, facultates, privilegia, gratias, & conceſſiones quaſcumque ſpirituales, & eccleſiaſticas tam ad forum interius, quam ad exterius ſpectan., ac tam ad ſupplicationem partium, quam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, a Sede Apoſtolica, quæ tamen vivæ vocis oraculo hactenus quandocumque, & qualitercumque, ex quavis etiam de neceſſitate exprimenda cauſa, quibuſvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Societatibus, etiam Societati Jeſu, ac Congregationibus quibuslibet, ſive eorum, & earum reſpective Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus generalibus, vel Provincialibus, aut aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediate ſubjectis, cujuſcumque dignitatis, præeminentiæ, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad ſupplicationem Regum conceſſas, in iis videlicet, quæ non ſunt ſortita effectum, tenore præſentium revocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac revocata, caſſata, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua perpetuo fore, & eſſe, neque in poſterum cuiquam ſuffragari poſſe, vel debere, neque aliquem iis de cætero, uti ullo modo poſſe, etiamſi expreſſa, & ſpecifica mentio, etiam de verbo ad verbum, de iis facienda eſſet, decernimus, & declaramus.

Exceptio de qua in Rubrica ſimiliter dicitur.

§. 2. Firmis tamen, & in ſuo robore permanen. omnibus indultis, & aliis conceſſionibus prædictis, vivæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipſorum, vel aliorum quorumcumque favorem, propria S.R.E. Cardinalium manu firmatis, pro ipſis, vel aliis factis, & de quibus iidem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card. teſtimonium in ſcriptis præbuerunt.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 3. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, ad jus, vel controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adverſus illas, quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus poſſe, ſed illas ſemper validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Clauſula ſublata.

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obſtan. præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan. & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis haben., illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Publicatio in Urbe omnes ligare decernit.

§. 7. Quodque eædem præſentes literæ, ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicarum S. Joan. Lateranen., ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. die 2. Julii 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Julii 1622. Pont. Noſtri Anno II.

Con-

Digitized by Google

L X I V.

Contra Hæreticos in locis Italiæ, & Inſularum adjacentiom quovis prætestu commorantes, eorumque fautores.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis Beati Petri Apoſtolorum Principis Succeſſoris munus exigit, ut pro incumbente Dominici gregis eura, & ſolicitudine, Prædeceſſorum ſuorum Conſtitutiones, eas præſertim, quæ ad Sacroſanctæ Fidei Catholicæ conſervationem pertinent, quo ſuum perpetuum ſortiantur effectum, & inviolabiliter obſerventur, innovet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debite compenſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Clem. VIII. edidit Conſtit. CXXX. Tom. V. Par. II. fol. 1 1 2.

§. 1. Aliàs ſiquidem a fel. record. Clemente VIII. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet. *Cum ſicut non ſine &c. Omittitur reſiduum quia habes Tom. V. Par. II.*

Hinc Pont. illam omnino præcipit obſervari.

§. 2. Nos inviolabili dictarum Clementis literarum, & in eis contentorum quorumcumque obſervationi, quantom Nobis es alto conceditur, peramplius providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clementis Prædeceſſoris literas, cum omnibus, & ſingolis in eis contentis, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illaſque innovamus, ac inviolabiliter obſervari mandamus.

Et plenius modo diſponit contra hæreticos.

§. 3. Inſuper ne ullus Hæreticus in locis Italiæ, & Inſularum adjacentium, neque etiam ſub commercii, mercimonii, aut alio quovis prætextu domicilium contrahere, ſeu Domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis conceſſam, ſeu habitari, aut morari poſſit, earumdem tenore præſentium prohibemus, ac reſpective ſtatuimus, & ordinamus.

Contravenientibus pœnas infligit.

§. 4. Contra prohibitioni autem, ac ſtatuto, & ordinationi noſtris hujuſmodi non parentes, ſeu contravenientes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, & dignitatis tam Eccleſiaſticæ, quam ſecularis exiſtentes, juxta formam juris procedatur, & puniantur.

Illorum fautores uti hæreticos puniri jubet.

§. 5. Et ſimili modo eos, qui Hæreticos prædictos receptaverint, eiſque quoquo modo contra præſentium literarum tenorem, favorem, opem, ſeu auxilium præbuerint, uti fautores, & receptatores hæreticorum puniri.

Et ita, & non aliter judicari mandat.

§. 6. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, obique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Quibuſcumq; non obſtantibus.

§. 7. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicationē in Urbe obligare decernit.

§. 8. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicojus Notarii publiei ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ: quodque eædem præſentes poſt duos menſes a die illarum publicationis computandos, omnes, & ſingolos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. die 2. Julii 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Julii 1622. Pont. Noſtri Anno II.

L X V.

Impoſitio Decimarum pro Republica Venetorum ratione Belli contra Turcas.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ven. fratri Ludovico Epiſcopo Montisflaſconen. moderno, & pro tempore exiſtenti Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Dominio Venetorum Nuntio.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. Frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

SAcroſanctæ militantis Eccleſiæ regimini per abondantiam divinæ gratiæ, nullo licet meritorum ſuffragio, præpoſiti, inter graves ſolicitudines, quibus pro credito Nobis apoſtolicæ ſervitutis officio aſſidue premimur, ea eſt præcipua, quam continua pericula, atque diſcrimina, quæ a nefario Chriſti nominis hoſte Turcarum tyranno Principibus, & Populis Chriſtianis nunquã non impendent, Nobis conficit: Quapropter etſi Domini Dei exercituum, qui ſponſam ſuam Eccleſiam ſanctam protegit, præſidio potiſſimum confidamos, cogimur tamen pro debito paſtoralis muneris in id omni cogitatione, omnique cura incumbere, ut proviſionis noſtræ miniſterio adhibitis Catholicorum Principum viribus, mala hujoſmodi procul a Populo Chriſtiano arceantur.

Cauſa Decimam imponendi.

§. 1. Cum vero plus ſatis conſtet, eumdem impium Turcarum tyrannum nihil avidius quærere, quam Chriſtianos Populos invadere, & Chriſtianam Religionem exterminando abominationem ſuam plantare, ac propagare, ejoſque vires, noſtris facientibus peccatis, malo noſtro admoniti, cogamor timere, omnique cura, & ſolicitudine præcavere, multoque magis Caſtra Domini cuſtodire, & præmunire nos oportet hoc tempore, cum ab expeditione contra Chriſtianos multis annis abſtinuerit, eos veriſimile ſit diutius non ceſſaturum,

ſed

ſed ejus potius diu compreſſam rabiem vehementius eruptoram. Quod malum Nos paterna ſolicitudine jam dudum metuentes pro officii noſtri debito Venetorum præcipue nobiliſſimam Rempublicam, quæ hoſtibus maxime expoſita eſſe dignoſcitur, non ſemel in Domino cohortati ſumus, ne inſidiarum plena eum impiis pace, quibus non eſt pax, conſideret, ſed prudenter caveret, ſuaſque Arces, Portus, & loca muniret, claſſem, & alia ad bellum neceſſaria compararet, & paratam haberet. Cum autem ingentes ſumptus hæc res poſtulet, fel. rec. Clementis VIII., & Pauli V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, eam Rempublicam id enixe flagitantem eccleſiaſticis auxiliis prompto, libentique animo adjuvan. decrevimus, attendentes non ſolum Nos ejus unius ſaluti, verum etiam multorum, ac omnium Italiæ Populorum incolumitati conſulere, cum ipſa ſit magnum totius Italiæ munimentum, ac firmiſſimum Maris Adriatici propugnaculum, Quamobrem æquum, & rationi conſentaneum eſſe duximus, eidem Reipublicæ eorumdem Clementis, & Pauli Prædeceſſorum exemplo, ſubſidio decimarum ex fructibus, & redditibus totius Cleri ejuſdem Status Venetorum pro eiſdem uſibus ad certum tempus attribuendo ſubvenire. firmam in Domino fiduciam habentes fore, ut ea Reſpublica hac teſtificatione paternæ voluntatis erga ſe noſtræ, non ſolum ſeſe munitam, & pro re nata ad reſiſtendum communi hoſti paratam in dies magis conſervet, ſed etiam ad priſtinas belli vires reſumendas, contra eumdem Turcarum tyrannum excitetur, ut ille Chriſtianorum armis ab Europæ finibus aliquando detrudatur.

Impoſitio decimæ a Clero, tam ſeculari, quam regulari perſolvendæ.

§.2. Nos igitur iſtis, aliiſque graviſſimis, & juſtiſſimis de cauſis moti, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine noſtris, tenore præſentium iudicimus, & imponimus ſexdecim Decimas integras omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, & proventuum quarumcumque Eccleſiarum Patriarchalium, Archiepiſcopalium, Epiſcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpoſiturarum, Præpoſitatuum, Præceptoriarum, Canonicatuum, Præbendarum, Dignitatum etiam majorum, ac principalium, perſonatuum, adminiſtrationum, & officiorum, cæterorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, ac S.Benedicti, S. Auguſtini, Cluniacen., Ciſtercien., Præmonſtraten., S.Baſilii, Sylveſtrinorum, & qui proprietates, redditusque certos ex privilegio apoſtolico, vel aliàs poſſident, Mendicantium, & quorumvis aliorum Ordinum utriuſque ſexus, & Congregationis, non tamen earum, quæ inferius deſcriptæ ſunt, ac Militiarum Regularium in univerſo dominio dictæ Reipublicæ Venetorum exiſtentium. Ac inſuper alias ſexdecim Decimas omnium, & quarumcumque penſionum annuarum ſuper fructibus, redditibus, & proventibus ſupradictis aſſignatarum, & aſſignandarum ab omnibus, & quibuſcumque Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, cæteriſque cujuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, & conditionis perſonis, exceptis dumtaxat Ven. Fratribus noſtris S. R. E. Csrdinalibus, nec non dilectis filiis Fratribus Hoſpitalis S.Joannis Hieroſolymitani, ac Fratribus Mendicantibus prædictis, & inſuper Beneficiis Eccleſiaſticis Officio Sanctæ Inquiſitionis hæreticæ pravitatis in dicto Dominio inſtituto unitis, annexis, & applicatis, quos Cardinales, ac Fratres Hoſpitalis prædicti, ac Beneficia prædicto Inquiſitionis Officio unita in totum; Fratres vero Mendicantes pro medietate dumtaxat ab eiſdem Decimis, & illarum ſolutione immunes, & exemptos eſſe volumus, & decernimus; Eccleſias, Monaſteria, & Beneficia, ac penſiones, ſeu fructus, aut illorum partem hujuſmodi in eodem Dominio quocumque jure, ac titulo obtinentibus. & obtenturis, nec non ab univerſis etiam Œconomis, Commendatariis, atque Adminiſtratoribus perpetuis, & temporalibus, uſufructuariis ſimiliter fructus omnes, vel illorum partem loco penſionum annuarum, vel penſiones, & alia hujuſmodi jura ex quacumque auctoritate apoſtolica in toto, vel in parte reſervata habentibus, & habituris, ſive ſecularibus, ſive quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Militiarum prædictorum Regularibus, & ab ipſis etiam Eccleſiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, perſonis, Collegiis, militiis, maſſis, & locis prædictis quacumque ampliſſima, & firmiſſima exemptione, & immunitate reali, perſonali, vel mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua etiam ex titulo quantumvis oneroſo ſuffultis integraliter, & cum effectu numerandas perſolven., & conſignan. Ulterius ſupradictis de cauſis, ac exemplo Clementis, & Pauli Prædeceſſorum prædictorum adducti, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus imponimus, & indicimus novem Decimas omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, & proventuum ad Caſſinen., aliàs Sanctæ Juſtinæ de Padua, Lateranen., Cartuſien., Montis Oliveti, S.Salvatoris, Camaldulen., S. Mariæ Vallis Umbroſæ, S. Georgii in Alga Venetiarum, Cœleſtinorum, Ciſtercien. Provinciæ Lombardiæ, Cruciferorum, & Sancti Hieronymi Congregationes, earumque Monaſteria, Abbatiales, vel Conventuales, aut alias menſas, Prioratus, Præceptorias, Præpoſituras, Beneficia, & officia cum cura, & ſine cura, membra, grangias, & alia loca illis annexa in dicto Dominio conſiſtentia quovis modo pertinentia ſolven. etiam per ipſas Congregationes, earumque Superiores, Abbates, Priores, Præpoſitos, Conventus, Capitula, & perſonas ultra ſubſidia montis Religionis, ſeu quadringentorum millium ſcutorum, & quartæ partis eorumdem fructuum, reddituum,

& pro-

& proventuum, & alia onera, quæ per Sedem Apoſtolicam eis impoſita, aut aliàs perſolvunt, ſeu perſolvere promiſerunt, ſimiliter numeran., & perſolvendas, & conſignan. ſecundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, & proventuum, & ad hunc effectum licet fe: re: Pius Papa V. nonnullis tunc cauſis adductus, & Clemens, ac noviſſime Paulus Prædeceſſores noſtri prædicti, & ex aliis tunc expreſſis cauſis eaſdem Congregationes a Decimis ſuper fructibus, & redditibus Eccleſiaſticis deinceps ubivis etiam in Dominio Venetorum, & ex quacumque cauſa imponendis liberas, & immunes fecerint, pari motu, ſcientia, auctoritate, & de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine quoad fructus, redditus, & proventus ad ipſas Congregationes, & quamlibet earum in dicto Dominio Venetorum ſpectantes, immunitates, exemptiones, ac omnes, & quoſcumque contractus, ſcripturas, conventiones, tranſactiones, concordias, pacta, inſtrumenta, obligationes etiam in forma Cameræ Apoſtolicæ, & juramento, vel alia quavis firmitate roborata præſertim inter Pium, & Clementem, ac Paulum Prædeceſſores prædictos, & Cameram Apoſtolicam, & pro ea S. R. E. Camerarium, vel Theſaurarium generalem, alioſve quoſcumque tunc exiſtentes, & ejuſdem Cameræ Miniſtros quantumvis ampla, & ſufficienti facultate ad præmiſſa facien. ſuffultos ex una, & Congregationes ultimo dictas, illarumque Procuratores ex altera partibus, ac omnia, & quæcumque privilegia, indulta, libertates, exemptiones, immunitates, hac de cauſa in hunc uſque diem eiſdem Congregationibus etiam ex cauſa, & titulo oneroſo conceſſa, hac vice dumtaxat, & ex cauſis ſupradictis, ſuſpendimus, ac ipſis Congregationibus quoad novem decimas prædictas hac vice, ut præfertur, ſuffragari nolumus; illa vero aliàs in ſuo robore permanere decernimus, ipſaſque Congregationes ex graviſſimis cauſis prædictis novem decimis hujuſmodi oneramus cum cæteris ſecularibus, ac regularibus Clericis perſonis ejuſdem Dominii Venetorum ſexdecim, ut præfertur, indixerimus, tali noſtræ impoſitioni acquieſcere, ac tacitas, & contentas eſſe volumus.

Per octo annos hujuſmodi Decimæ perſolvendæ.

§.3. Univerſas vero, & ſingulas perſonas quavis dignitate, vel auctoritate fungentes, tam ſupradictas Eccleſias, Monaſteria, & Beneficia quomodolibet obtinentes, ac penſiones, ſeu fructus, aut earum partem ſibi, ut præfertur, reſervatas percipientes, quam ultimodictas Congregationes, & earum unumquemque, tam conjunctim, quam diviſim ad hujuſmodi decimas in octo annis binas videlicet decimas dumtaxat quolibet anno, & quoad ultimo dictas Congregationes ſingulas tantum decimas cum una octava parte alterius decimæ, quoad dictos autem Fratres Mendicantes ſingulas ſimiliter decimas quotannis durante octennio die 2. Junii proxime præteriti, qua ultima conceſſio expirat, computan., & ut ſequitur, finien. in certis terminis per te præfigendis integre perſolven. efficaciter teneri, & vere obligatos eſſe, iiſdemque penſionariis, aut eorum alicui penſiones annuas prædictas quantumlibet exemptas, & ſub quibuſvis obligationibus etiam in forma Cameræ, & Juramento, etiam de non contravenien., & forſan de non impetran. gratias noſtras contra eos, & de non utendo conceſſis firmatas, aut alias vallatas, & forſan aliis cautelis, & decretis munitas, cauſam donationis ſuper iiſdem fructibus, & penſionibus, etiam medio Cedularum Banchi, ſeu in forma depoſiti habentibus, & intra octo annos prædictos habituris, etiamſi ipſi, a quibus penſiones hujuſmodi ſolven. ſunt, juri, & actioni petendæ, vel retinendæ portionis, aut ratæ partis penſionarios tangen. jure jurando renunciaverint, ulla privilegia, aut indulgentias ſub quacumque verborum forma, aut expreſſione concepta quo ad hoc nullatenus ſuffragari volumus; Sicque, & non aliter in prædictis univerſis, & ſingulis per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Collectorum deputatio.

§.4. Ut autem hujuſmodi decimæ facilius exigantur, fraternitatem tuam, ac Ven. Fratres Patriarcham Venetiarum, & Epiſcopum Vicentin. ad dictas decimas exigendas, Ducique, & Dominio prædictis, ſive ejus Miniſtris ad id ſpecialiter deputatis ſtatim nulla interpoſita mora, & ſine aliqua prorſus diminutione, retentione, aut detractione, etiam non detractis quinque pro centenario Cameræ noſtræ prædictæ in exactione talium decimarum applicari conſuetis, integre conſignandas, earumdem decimarum collectores, & exactores per præſentes conſtituimus, & deputamus, ac tibi, & Patriarchæ Venetiarum, ac Epiſcopo Vicentin. pro onere, quod in exactione decimarum hujuſmodi ſuſtinebitis, quatuor millia ſcuta auri in auro ex eiſdem decimis detrahenda, & illorum medietatem inter vos pro æquali portione, & quolibet anno ejuſdem octennii pro rata diſtribuen., & dividen., reliquam vero medietatem ſubcollectoribus, & aliis exactoribus, ac Procuratoribus ad eaſdem decimas colligendas deputatis etiam quolibet anno pro rata habita ratione laboris, & amplitudinis cujuſcumque Civitatis, & Diœceſis loco ſalarii, ſeu ſtipendii, & mercedis aſſignan., & diſtribuendi, ita tamen, ut non quotannis hujuſmodi quatuor millia ſcuta, ſed in toto octennio integra ſumma earumdem quatuor millium ſcutorum pro rata quolibet anno detrahatur, ac tam vos, & quilibet veſtrum, quam ipſi ſubcollectores, & alii prædicti ratione fructuum Eccleſiarum, quibus nunc præeſſe dignoſcimini, aut impoſterum præfici, vel Beneficiorum obtentorum

Digitized by Google

rum, aut quæ obtinere, nec non fructuum, & penſionum, reſervatorum, & aſſignatarum, quos, & quas vobis aſſignari poſthac contigerit, decimas ipſas pro veſtra, & illorum rata, & illorum quemlibet tangente integre, & realiter perſolvere omnino teneamini, & dicta aſſignatione, & diſtributioue contenti eſſe debeatis, nec quidquam aliud vos, & veſtrum quilibet prætendere poſſitis, tibi, & aliis prædictis a dictis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Electis, Adminiſtratoribus, Commendatariis, Abbatibua, Prioribus, Præpoſitis, Capitulis, Cunventibus, & aliis perſonis ſupra expreſſis eaceptis, eaſdem decimas, ut præfertur, per Nos impoſitas petendi, exigendi, & colligendi, eiſque, tam in genere, quam nominatim, & in ſpecie, ut illas ſolvant, ſub privationis Beneficiorum Eccleſiaſticorom per eos quomodolibet obtentorum, aliiſque prout Nobis videbitur, pœnis etiam pecuniariis, ac demum per ſententias, & cenſuras eccleſiaſticas mandandi, & præcipiendi, & pro earumd em decimarum faciliori exactione unium, vel plures ſubcollectores, qui ſi in dignitate eccleſiaſtica conſtituti ſint, pari ac tu, vigore præſentium facultate fungantur per locorum Ordinarios in quacumque Civitate, & Diœceſi, & loco ſibi ſubjecto pro tempore deputatos approban., & ſi quis ea ipſis Ordinariis intra aliquem brevem terminum veſtro arbitrio præfigen. viros idoneos ad id deputare neglexerit, tibi etiam ſine Illorum conſenſu veſtro arbitrio, illos libere deputan., & deputatos amoven., aliosque eorum loco, toties quoties tibi videbitur, ſubſtituendi, & ſubrogandi, ac ſolvere recuſantes, & differentes; & generaliter Contradictores quoſlibet, & rebelles, & ne decimæ hujuſmodi ſolvantur perſuadentes directe, vel iudirecte, per ipſas cenſuras eccleſiaſticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendi, auxiliumque bracbii ſecularis contra eos ad hoc, ſi opus fuerit, invocan.: Solventes vero de ſolutis quietandi, & liberandi, a cenſuriſque, & pœnis, quas dicta occaſione quomodolibet incurrerint, abſolvendi, ac generaliter omnia, & ſingula alia in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna faciendi, ordinandi, mandandi, & exequen. plenam, & liberam, auctoritate, & tenore prædictis, facultatem concedimus, & poteſtatem.

Collectorum facultates.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus regula noſtra de non tollendo jure quæſito, ac aliis quibuſvis apoſtolicis, ac etiam in provincialibus, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, Aut ſi ipſis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Electis, Adminiſtratoribus, Commendatariis, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Capitulis, Conventibus, Congregationibus, & aliis perſonis prædictis, vel quibuſvis aliis communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod ad ſolutionem alicujus decimæ non teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari, ſeu extra, vel ultra certa loca ad Judicium evocari non poſſint per literas apuſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Et quibuslibet aliis privilegiis, & exemptionibus, etiam in corpore juris clauſis, ac literis apoſtolicis quibuſcumque dignitatibus, ſeu ordinibus ſpecialiter, vel generaliter ſub quacumque verborum forma expreſſia, etiamſi motu proprio, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & conſiſtorialiter, ac etiam in vim contractus emanaverint, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ad verbum habenda eſſet mentio ſpecialis, quæ eis quoad præmiſſa nolumus in aliquo ſuffragari.

Decreta Concilii Viennen. ſervanda.

§.6. Volumus autem, quod juxta ordinationem in Concilio Viennen. ſuper hoc editam, calices, libri, & alia ornamenta Eccleſiarum, Monaſteriorum, Beneficiorum, & aliorum piorum Locorum divino cultui dedicata ex cauſa pignoris, vel alia occaſione ſolutionis decimarum hujuſmodi, nullatenus capiantur, diſtrahantur, vel occupentur; Quodque præſentiom literarum tranſumptis tuo, vel alterius Prælati eccleſiaſtici ſigillo, & publici Notarii ſubſcriptione munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in Judicio, & extra, quæ ipſis originalibus literia adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 2. Julii 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 2. Julii 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LXVI.

Epiſcopo Adurenſi committitur regimen Monaſteriorum Monialium Reformatarum Ordinis Sancti Benedicti in Galliæ Regno, in locum Archiepiſcopi Senonenſis.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refert præcedentes ſuas literas, quibus nonnullis horum Monaſteriorum curam commiſerat.

§.1. ALiàs a Nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet: Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Ad militantis Eccleſiæ regimen, divina diſpoſitione, meritis licet imparibus, evecti, illud præcæteris curandum propoſuimus, ut Religioſorum ordines ad priſtini cujuſque regularis eorum inſtituti normam, quantum cum Domino poſſumus, reduceremus, & propterea, qui ſua ſponte religionis, & arctioris vitæ zelo ducti, priſtinæ regulæ, quam ſuæ religionis auctores ſuſceperunt, obſervantiam amplecti, & de cætero ſectari deſiderant, eoſdem non ſolum in eorum propoſito confovere, ſed etiam opportunis favoribus, & gratiis proſequi ſolemus, Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit chariſſimus in Chriſto filius noſter Ludovicus Francorum Rex Chri-

Chriſtianiſſimus, quod non ita pridem unum Monaſterium Monialium Reformatarum nuncupatarum Ordinis Sancti Benedicti ſub illius primitiva Regula in Pictaven., & ſucceſſive ad illius inſtar aliud in Andegaven., & aliud in Leonen. Civitatibus, nec non reliquum in Oppido della Val Cenomanen. Diœceſis Monaſteria erecta, ac curæ, & gubernio dilectorum filiorum Abbatis Generalis, & Monachorum Congregationis Beatæ Mariæ Fullien. etiam nuncupatæ Ciſtercien. Ordinis commiſſa fuerunt; necnon ad Monaſteria hujuſmodi quondam Antonia de Orleans, dum vixit, Prioriſſa Monaſterii Monialium de Lencaſtro Ordinis Fontis Ebraldi ſub Regula Sancti Benedicti Pictaven. Diœceſ., ac diverſæ aliæ dicti Monaſterii Moniales melioris vitæ ſtudio ductæ de licentia Sedis Apoſtolicæ ſe tranſtulerunt. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, cura, & gubernium regularibus eorumdem Monaſteriorum inſtitutis adverſetur, & propterea, ac aliis certis de cauſis Abbas, & Monachi hujuſmodi curæ, & gubernio prædictorum, & aliorum pro tempore erigendorum Monaſteriorum dictorum Monialium vacare non poſſint, & trium primodictorum Monaſteriorum Moniales curæ, regimini, juriſdictioni, & adminiſtrationi dilecti filii noſtri Henrici S. R. E. Cardinalis de Rez nuncupati, ac Venerabilis Fratris Joannis Archiepiſcopi Senonen., nec non Superioris Monachorum Reformatorum Ordinis Sancti Benedicti in Regno Franciæ ſe ſe ſubmittere, ac multæ aliæ ſimili ſtudio accenſæ, illarum veſtigia ſequi deſiderent; curam vero, & gubernium hujuſmodi Henricus Cardinalis, & Joannes Archiepiſcopus, necnon Superior Monachorum Reformatorum d. Ordinis in Regno Franciæ prædicti ſuſcipere parati ſint: Nobis propterea dictus Ludovicus Rex, ne jam ſalutare in Eccleſia Dei opus imperfectum remaneat, humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis modo, & forma infraſcriptis providere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui pro noſtri paſtoralis officii debito, ſanctimonialium ſtatui proſpere dirigendo libenter intendimus, pium dicti Ludovici Regis deſiderium plurimum in Domino commendantes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut prædicta, & alia quæcumque Monialium Monaſteria in Regno Franciæ pro tempore canonice erigen. Ordinis S. Benedicti Regulam, & primitiva inſtituta cum priſtino illo rigore ſuſcipere, & obſervare, & prædictorum ſuperiorum curæ, & regimini ſe ſubiicere de conſenſu tamen Ordinariorum libere, & licite valeant, cum hoc tamen, ut dictorum Monaſteriorum, poſtquam Regulam, & Inſtituta hujuſmodi ſuſceperint, Prioriſſæ triennales eſſe debeant: in eodem tamen Prioriſſæ officio ad aliud triennium dumtaxat confirmari poſſint, auctoritate apoſtolica tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus, ac ex nunc primodicta quatuor, prævia illorum a cura, gubernio, & adminiſtratione Abbatis, & Monachorum Congregationis hujuſmodi, quatenus opus ſit, opportuna abdicatione, & quæcumque alia Monialium primitivam Ordinis S. Benedicti Regulam amplecti volentium Monaſteria cum eorum omnibus bonis mobilibus, & immobilibus cujuſcumque generis, ſpeciei, valoris, naturæ, quantitatis, & qualitatis exiſtentibus, curæ, regimini, adminiſtrationi, & juriſdictioni Henrici Cardinalis, & Joannis Archiepiſcopi prædictorum quoad vixerint, & eorum quilibet vixerit, ac pro tempore exiſtentis in dicto Regno Superioris Monachorum Reformatorum dicti Ordinis S. Benedicti ſubiicimus, ſupponimus, & ſubmittimus, illiſque, vel illorum cuilibet in aliorum duorum abſentia dictarum Monialium Viſitatorem, qui ad triennium duret, ac pro prima vice dumtaxat Superiorem ex dictis Monachis Reformatis eligendi, & deputandi, ita tamen, ut ſi Henrici Cardinalis, aut Joannis Archiepiſcopi prædictorum vita durante, Superior, ut præfertur, electus, & nominatus non fuerit, omnis auctoritas, & ſuperioritas, ad prædictorum Monachorum Reformatorum Superiorem tunc exiſtentem devoluta eſſe cenſeatur, & talis ſuperior tunc omnimoda, ſeu ordinaria auctoritate in dictas Moniales polleat, ipſiſque Henrico Cardinali, & Joanni Archiepiſcopo, nec non Superiori conjunctim, vel duobus eorum in alterius abſentia, omnes, & ſingulas Conſtitutiones, & Statuta præſertim a dicta Antonia pro obſervatione primitivæ Regulæ hujuſmodi condita, Sacris tamen Canonibus, & Conciliis non contraria approbandi, & etiam alia ſimiliter non contraria, ut præfertur, condendi. Inſuper, quod antiqua dicti Ordinis Monaſteria, in quibus vera ipſius Sancti Benedicti Regula obſervabitur, accedente conſenſu Ordinariorum locorum, ſub quorum Juriſdictione exiſtent, dictæ Congregationis privilegiis gaudere, quodque in ejuſdem Ordinis non Reformati Monaſteriis, etiamſi illa Henrico Cardinali, ac Joanni Archiepiſcopo, ac Superiori prædictis non ſubſint, ſubjecta pro ſpirituali eorumdem Monaſteriorum conſolatione, aliquæ Reformatæ hujuſmodi Moniales capaces, & idoneæ pro primitivæ hujuſmodi Regulæ Sancti Benedicti introductione recipi libere, & licite poſſint, & valeant, licentiam, & facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur. Præterea omnibus, & ſingulis dictorum Monaſteriorum Monialibus, & perſonis pro tempore exiſtentibus, ac Monaſteriis, & locis Regularibus, eorumque bonis, & rebus, quod omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, indultis, exemptionibus, prærogativis, & aliis gratiis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus alia dicti Ordinis Sancti Benedicti Monaſteria, & loca regularia, eorumque perſonæ de jure, vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, pari modo uti, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, etiam perpetuo concedimus, & in-

dul-

dulgemua. Poſtremo omnibus, & ſingulis dictis Monialibus, die, quo habitum ſuſceperint, & profeſſionem in eadem Congregatione emiſerint regulares, ſi vere pœnitentes, & confeſſæ Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam iiſque in cujuslibet earum mortis articulo, ſi vere pœnitentes, & confeſſæ, ac Sacra Communione refectæ, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contritæ nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin autem, corde devote invocaverint, etiam plenariam. Ac tam ipſis Monialibus, quam quibuſcumque aliis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere, pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectia, qui Monaſteriorum dictæ Congregationis Eccleſias in ſecundo Paſchatia Reſurrectionis, ac Nativitatia Domini noſtri Jeſu Chriſti, nec non Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis feſtis diebus a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die feſtivitatum prædictarum id egerint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

Decernentes præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter, ac inconcuſſe obſervari, & adimpleri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Martii 1621. Pontificatus noſtri Anno I.

Epiſcopum Aducenſ. Archiepiſcopo Senonenſi ſubrogat.

§.2. Cum autem, ſicut dictus Ludovicus Rex Nobis nuper exponi fecit, dictus Joannes Archiepiſcopua non ita pridem, ſicut Domino placuit, ab humanis deceſſerit; Henricus vero Cardinalia prædictus publicis ejuſdem Regni negociis, nec non Superiorum Monachorum Reformatorum hujuſmodi graviſſimia ſubditorum ſuorum negociis ita occupati reſpective exiſtant, ut earumdem Monialium regimini, & directioni, prout opus foret, vacare nequeant. Idcirco Nos pro noſtri paſtoralis officii debito in præmiſſia, quantum cum Domino poſſumua, opportune providere volentes, ſupplicationibus ejuſdem Ludovici Regis Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabilem Fratrem Sebaſtianum Epiſcopum Aduren. in locum prædicti Archiepiſcopi Senonen. in, & quoad præmiſſa apoſtolica auctoritate, tenore præſentium ſubſtituimua, & ſubrogamus.

Aliquo ex deputatis dece-dente alium ſuoſtitui poſſe per cæteros indulget.

§.3. Quodque deinde perpetuis futuris temporibus, uno ex tribua prædictis obeunte, reliqui duo, aut unus ex eis aliam perſonam eccleſiaſticam pietate, doctrina, & vitæ ſanctimonia præſtantem nominare, dictæque tres perſonæ ſic pro tempore nominatæ Viſitatorem Monaſteriorum Monialium hujuſmodi eligere, ac ipſa Monaſteria, illorumque Abbatiſſas, & Moniales pro tempore exiſtentes, eorumque omnia bona mobilia, & immobilia cujuſcumque generia, ſpeciei, valoria, naturæ, quantitatis, & qualitatis exiſten. regere, & adminiſtrare poſſint, & debeant.

Clauſulæ.

§.4. Præſentes vero literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper hia a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, ſtatuimus, atque decernimua.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac omnibus illis, quæ in literis præinſertis hujuſmodi voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 18. Julii 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Julii 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Subſidium centum millium Ducatorum ab Eccleſiaſticis Regni Galitiæ Regi Catholico pro fabricandis navibua ad defendendas oras Maritimas ex infeſtationibus hæreticorum, & Piratarum præſtari poſſe permittit.

Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

GREGORIUS PAPA XV.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium a Regis laudibus deſumptum.

EXimios Majeſtatia tuæ orthodoxæ fidei conſervandæ, & propagandæ zelus, ac ſingularis in nos, & apoſtolicam Sedem devotionis, aliaque præſtantia merita plane exigunt, ut ſubſidia pro ejuſdem fidei, tuorumque Regnorum, & ſubditorum ab hoſtibus fidei defenſione, ab eiſdem ſubditis tuis prompte oblata, quantum cum Domino poſſumus, adjuvemus.

Subditi Regni Galitiæ ſubſidium Regi offerant pro navibus conſtruendis ad oras maritimas ex Piratarum infeſtationibus defendendas;

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, ſubditi Regni tui Galitiæ animadvertentes Majeſtatem tuam creſcentibus in dies magis in mari Oceano Piratarum hæreticorum infeſtationibus pro Civitatum, [illegible], & aliorum locorum maritimorum, Portuumque dicti Regni contra eorumdem Piratarum impetus infeſtationes, atque direptiones defenſione præſidium oræ Maritimæ dicti Regni octo Navibus gravioribus Galeonibua vulgo nuncupatis augere velle,

eamdem vero Majeſtatem tuam pro præmiſſis, nec non Religionis Catholicæ, ac obedientiæ erga S. R. E. conſervatione in tuis, & exteris ditionibus, & Regnis aliis graviſſimis aſſidue ſumptibus urgeri, ipſi ob gravia, quibus ab eiſdem Piratis afficiuntur, damna, pro ſublevandis aliqua in parte expenſis ad hoc neceſſariis, tibi ſummam centum millium ducatorum monetæ illarum partium ſub certis terminis, ac modo, & forma eſigendam obtulerint.

Quod ab Eccleſiaſticis etiā ſolvi poſſe petit Philippus.

§.2. Regnum vero prædictum admodum pauper exiſtat, ejuſque reddituum major pars ſit Eccleſiaſticorum, qui etiam magna ea parte in dicto Regno ſunt in temporalibus Domini, ita, ut laici per ſe ſolos propter eorum paupertatem ſummam prædictam ſolvere non poſſint, tuaque majeſtas nobis hæc ſignificaverit.

Concedit Gregorius.

§.3. Nos, etſi perſonas Eccleſiaſticas dicti Regni reſpectu illius paupertatis valde gravatas eſſe perſpectum habeamus, tamen quia pro fabrica tantum dictarum Navium poſtulatur, & mentis, ac intentionis, & deliberatæ voluntatis noſtræ eſt, præſentes pro hac vice, & pro hac neceſſitate dumtaxat abſque ulla ſpe prorogationis concedere, neque id alioquin faceremus, ſummæ centum millium ducatorum hujuſmodi ſolutionem per ejuſdem Regni perſonas Eccleſiaſticas, quarum nihilominus etiam cauſa, & ſalus agitur, adjuvandam, ut infra exiſtimavimus; Itaque de venerabilium fratrum noſtrorum nonnullorum S. R. E. Cardinalium, quibus negocium hujuſmodi mature examinandum, & nobis referendum commiſimus, conſilio, omnes, & ſingulas perſonas Eccleſiaſticas tam ſeculares, quam cujuſvis Ordinis, & præſertim Sancti Benedicti, & Ciſtercien. etiam exempti, ac nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecti Regulares, nec non monaſteria utriuſque ſexus, Conventus, & Collegia, ac Eccleſiarum Capitula dicti Regni, & in eodem Regno commoran., & conſiſten. ad conferen., & contribuen. proportionabiliter honeſtam portionem juxta cujuſque reddituum quantitatem, ita tamen, ut rata cujuſque Eccleſiaſtici ſit minor proportionabiliter, quam rata cujuſcumque laici, & non alias, aliter, nec alio modo in ſolutione ſummæ pecuniarum hujuſmodi, dummodo tamen hæc ſumma tam ab Eccleſiaſticis, quam laicis perſolvenda in totum centum millium ducatorum ſimilium, non excedat pro hac vice, & pro dicta fabrica Navium contra Piratas dumtaxat abſque ulla ſpe prorogationis teneri, & obligatos eſſe decernimus.

Exactionem tamen per eccleſiaſticos fieri mandat.

§.4. Volumus autem, ut exactio ratæ per eaſdem perſonas Eccleſiaſticas conferendæ, & contribuendæ per perſonas ſimiliter eccleſiaſticas tantum a Venerabili fratre moderno Epiſcopo Salamantino deputandas fiat, & ad hujuſmodi ratæ ſolutionem nulli compellantur, qui redditus ad neceſſariam ſuſtentationem dumtaxat poſſident, quodque rata a dictis Eccleſiaſticis, ut præfertur, percipienda in alios uſus, quam Navium prædictarum, pro quibus, ut præfertur, contribuitur nullatenus convertatur, ſuper, quo majeſtatis tuæ conſcientiam oneramus.

Epiſcopū Salamantinum præſentium literarum exequutorem deputat.

§.5. Quocirca eidem Epiſcopo Salamantin. per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte tua fuerit requiſitus ſolemniter publicans, faciat auctoritate noſtra illas ab omnibus, ad quos ſpectat inviolabiliter obſervari. Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Obſtantia tollit.

§.6. Non obſtantibus dicti Regni ſtatutis, & conſuetudinibus, ac fæ. re. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & in concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, etiam in quibuſvis generalibus Conciliis editis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, perſonis, Capitulis, Monaſteriis, Conventibus, Collegiis, & aliis prædictis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, aliiſque decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, etiamſi pro eorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes; illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hàc vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§.7. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 19. Julii 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Julii 1622. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Am-

LXVIII.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis aſſerendi B. Mariam Virginem conceptam fuiſſe in peccato originali.

Ad hæc vide Conſtitut. CCLXII. Regis. Pauli V. Tom.V. Par.IV. fol.209.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali coram SS. D. N. Gregorio divina providentia PP. XV., ac Illuſtriſſ., & Reverendiſſ. DD. S. R. E. Cardd. adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus generalibus a Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis, feria 3. die 24. Maii, Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1622.

SAnctiſſimus D.N. auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generaliom Inquiſitorum, decretum alias editum a fel. rec. Paulo V. ejus prædeceſſore tenoris ſequentis, videlicet.

Paulus V. decreto

Sanctiſſimus Dominus noſter poſt longam, & maturam diſcuſſionem auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum, re accurate, ac diligenter perpenſa, provide conſiderans, quod quamvis in Conſtitutione fel. rec. Sixti IV. ſuper Conceptione Beatiſſimæ Virginis Mariæ pro ſubmovendis inter Chriſtifideles ſcandalis, rixis, & contentionibus edita, a S. Tridentina Synodo innovata, & deinde in alia conſtitutione San. me. Pii V. ſuper eadem re, quas ſimiliter ſanctitas ſua innovavit cum quibuſdam proviſionibus, & adjectionibus, pœnarum pro efficaciori earum obſervatione; relinquatur unicuique libera facultas tenendi, & etiam aſſerendi utramque partem, quod ſcilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominus ex occaſione aſſertionis affirmativæ in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & actibus publicis, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Chriſtiano, cum magna Dei offenſa, ſcandala, jurgia, & diſſentiones. Propterea volens hujuſmodi ſcandalia ex debito ſui muneris providere, decrevit, & præcepit, ac præſentis decreti virtute mandat, & præcepit omnibus, & ſingulis cujuſvis Ordinis, & inſtituti regularibus, & aliis quibuſcumque, tam eccleſiaſticis, quam ſecularibus perſonis cujuſvis conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Eccleſiaſticæ, quam ſecularis, etiam ſi ſpecialis, ſpecifica, & individua earum eſſet neceſſario mentio facienda, ut in poſterum, donec articulus hujuſmodi a Sancta Sede Apoſtolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & aliis quibuſcumque actibus publicis aſſerere, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali: Contrafacientes autem eadem Sanctitas ſua voluit, & declaravit ſubjacere debere, & ſubjecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis conſtitutionibus ſuorum prædeceſſorum, & ſua ipſo facto incurrendis: Per hujuſmodi tamen proviſionem Sanctitas ſua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei ullum prorſus præjudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur, præterquam quoad ſupra diſpoſita. Ulterius ſub eiſdem cenſuris, & pœnis mandans, quod negativam opinionem, videlicet quod non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus aſſerentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, ſeu tractent. Inſuper voluit, & expreſſe mandavit, ut extra hos caſus expreſſos publicorum actuum, in reliquis omnibus ſupradictæ conſtitutiones firmæ, & illæſæ remaneant, & exacte obſerventur, perinde ac ſi præſens decretum non emanaſſet. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter obſervari, non obſtantibus in hac parte ſupradictis conſtitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus.

Prohibuit in actibus publicis aſſerere B. Virg. conceptam fuiſſe in peccato originali, ut in Conſt. cit. in Rubr.

§.2. Hoc ſuo præſenti decreto ex eiſdem cauſis evitandi ſcandala, diſſentiones, atque diſcordias in Populo Chriſtiano, quæ pari ratione oriri poſſunt, &, ut accepit, in aliquibus Regionibus jam ortæ ſunt ex ſermonibus privatis occaſione aſſertionis affirmativæ, extendit, & ampliavit etiam ad privata colloquia, & ſcripta, mandans, & præcipiens omnibus, & ſingulis ſupradictis, ne de cætero, donec articulus hujuſmodi a Sede apoſtolica definitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in ſermonibus, & ſcriptis privatis audeant aſſerere, quod eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmativa aliquo modo agere, ſeu tractare, exceptis tamen quibus a Sancta Sede Apoſtolica fuerit ſuper hoc ſpecialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas ſua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei ullum prorſus præjudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in ſupradicto fel. record. Pauli V., & hoc ſuo decreto diſpoſita.

Quod hic Pont. extendit etiam ad actus privatos

§.3. Eademque Sanctitas ſua voluit, & expreſſe mandavit, ut in reliquis omnibus, ubi hujuſmodi decretis non adverſantur, conſtitutiones Sixti IV. Alexandri VI., & Pii V., ac Pauli V. ejus Prædeceſſorum ſuper Conceptione Beatiſſimæ Virginis firmæ, & illibatæ remaneant, ac exacte obſerventur, perinde ac ſi hujuſmodi decretum non emanaſſet.

Et in reliquis ſervandas eſſe aliorum Pont. Conſtitutiones.

§.4. Et inſuper eadem Sanctitas ſua, cum S. R. E. de Beatiſſimæ Virginis Conceptione Feſtum ſolemniter, & Officium celebret, omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, tam ſecularibus, quam cujuſvis Or-

Et in divinis officiis celebran. non alio quã Conceptionis nomine uti debere.

Ordinis, & inſtituti regularibus mandat, ac præcipit, ut in Sacroſancto Miſſæ ſacrificio, ac divino officio celebrandis, tam publice, quam privatim, non alio, quam Conceptionis nomine uti debeant. Contravenientes autem Sanctitas ſua voluit, & declaravit ſubjacere debere, & ſubjecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis conſtitutionibus, ac præſato decreto ſuorum prædeceſſorum ipſo facto incurren. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter obſervari.

Contrariis derogat.

§.5. Non obſtantibus in hac parte conſtitutionibus ſupraſcriptis, decreto præſato Pauli V., conſuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & ſingulis, quæ Prædeceſſores prædicti voluerunt non obſtare, ac aliis quibuſcumque in contrarium facientibus.

Exequutores deputat contra omnes.

§.6. Volens, & decernens pro obſervatione, & exequutione præſentis decreti, & omnium in eo contentorum, quod contra hujuſmodi tranſgreſſores etiam regulares, cujuſvis Ordinis, & inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcumque eccleſiaſticas, & ſeculares perſonas cujuſcumque ſtatus, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tam eccleſiaſticæ, quam ſecularis, tam Epiſcopi, & Prælati ſuperiores, aliique ordinarii locorum, quam hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati inquiſitores procedant, & in eos ſevere animadvertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eoſdem tranſgreſſores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

Publicationē in Urbe decernit, omnes ligare debere.

§.7. Voluit demum, ne præmiſſorum ignorantia a quoquam prætendi poſſit, quod præſens decretum, ſeu illius exempla ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, perinde ac ſi unicuique perſonaliter intimata fuiſſent; quodque præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem proſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi fuerint exhibitæ, vel oſtenſæ.

Andreas de Pettinis S.R., & univerſ. Inquiſ. Not.

Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo. Indict. V. die vero ſecunda menſis Junii, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorii Divina providentia Papæ XV. Anno ejus ſecundo, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum SS.D.N. Papæ Curſ.

Sequitur conceſſio Fratribus Ordinis Prædicatorum de materia Conceptionis Beatiſſimæ Virginis Mariæ inter ſe in privatis colloquiis diſſerendi.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

EXimii, atque ſingulares fructus, quos dilecti filii Fratres Ordinis Prædicatorum in militanti eccleſia, cujus regimini, divina diſponente clementia, præſidemus, attulerunt, & in dies afferunt, promerentur, ut eoſdem Fratres, ſpecialibus favoribus, & gratiis, quantum cum Domino poſſumus, libenter proſequamur.

Paul.V. Decretum quod hic Pont. ampliavit in Conſtitut. præcedenti.

§.8. Aliàs ſiquidem fel. rec. Paulus Papa V. Prædeceſſor noſter. *Omittitur reſiduum decreti hujus, quia eſt hic ſupra in Rubrica citat.*

Conceſſio, de qua in Rubr.

§.10. Nunc autem Nos ejuſdem Fratres Ordinis Prædicatorum, quos in viſceribus gerimus caritatis, ſpecialibus fructibus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Prædicatorum Fratribus, ut de cætero in quibuſcumque privatis eorum colloquiis, ſeu conſerentiis, inter ſe dumtaxat, & non inter alios, aut cum aliis de materia ejuſdem Conceptionis B. Mariæ Virginis diſſerere, & tractare, abſque ullo pœnarum in dictis decretis contentarum incurſu, libere, & licite poſſint, & valeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, licentiam concedimus, & impartimur.

Et ita, & non aliter judicari decernit.

§.11. Decernentes, fratres præfatos a quoquam quavis auctoritate deſuper moleſtari, perturbari, vel inquietari nullatenus poſſe, aut debere: ſicque, & non aliter per quoſcumque judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§.12. Non obſtantibus ſingulis præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 28. Julii 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 28. Julii 1622. Pontificatus Noſtri Anno II.

Quod

Digitized by Google

LXIX.

Quod in excommunicationem, & cenſuras Eccleſiaſticas non incurrant, qui frumenta, & alias hujuſmodi Annonæ ſpecies, extra Statum Eccleſiaſticum certis in caſibus extrahunt.

Contra hujuſmodi frumenta extrahentes extant nonnullæ Prædeceſſor. Pont. leges quæ recenſentur in Conſt. XXII. Pauli V. Inter. *Tom. V. Par. III. fol. 173.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis providentia circumſpecta, ea quæ juſtas ob cauſas interdum ſtatuta ſunt, cum temporum ratio, & ipſa rerum experientia ſuadet, moderatur, & immutat, prout conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Paulus V., & alii Prædeceſſ. contra extrahentes frumenta plures leges ediderunt.

§. 1. Aliàs ſiquidem a fel. rec. Paulo Papa V. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet: *Inter graviſſimas curas*, quas pro noſtro munere aſſidue ſuſtinemus, illa poſtrema non eſt, in quam Nobis totis viribus incumbendum eſſe ducimus, ut nimirum Almam Urbem noſtram, & univerſam eccleſiaſticam ditionem Annonæ caritate jamdiu graviter laborantem, quantum cum Domino poſſumus, liberemus &c.

Idem Paulus aliam addidit Conſtitut.

§. 2. Subinde vero per eumdem Paulum Prædeceſſorem accepto, a nonnullis dubitari, an per præinſertas ſuas, aliaſque literas, & proviſiones ſupradictas etiam prohiberetur, ne frumenta, blada, legumina, & id Annonæ genus, etiam ſi in propriis bonis in ſtatu eccleſiaſtico exiſtentibus, eſſent recollecta, a locis Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectis, ad loca eidem Sedi mediate ſubjecta, & a dictis locis ſic mediate ſubjectis ad alia loca extra dictum Statum aſportarentur, & conducerentur, & idem Paulus Prædeceſſor motu proprio &c.

Gregor. juſtis de cauſis excommunic. & cenſuras contra illos impoſitas caſibus hic expreſſis non incurrere decernit.

§. 3. Cum autem, ſicut accepimus, nonnullorum locorum Status noſtri Eccleſiaſtici Nobis immediate ſubjecti perſonæ frequens admodum commercium cum perſonis ejuſdem Status Nobis mediate ſubjecti, & e contra propter locorum vicinitatem, ſeu aliàs habeant, propterea eaſdem perſonas ſæpe cenſuris, & pœnis hujuſmodi in eorum perniciem animarum variis modis illaqueari contingat; Nos earumdem perſonarum conſcientiarum ſecuritati, & animarum ſaluti, commodiſque paterna caritate, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere volentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

Primus caſus.

Quod de cætero omnes, & quæcumque perſonæ, quæ Annonæ in conſtitutionibus prædictis extrahi prohibitæ, etiam ſolummodo quantitatem, quæ ad neceſſariam ſuſtentationem ſuam, & familiarum ſuarum, unius anni, ſive uſque ad novam meſſem ſufficiat, extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum hujuſmodi Nobis, & S.R.E. immediate ſubjectum ad Statum mediate ſubjectum,

Secundus caſus.

Necnon quod pauperes, qui faſciculos ſpicarum in agris relictarum, unius diei labore collectos, pro victu, & neceſſitate tantum ſua diurna,

Tertius caſus.

Ac ſimiliter quod religioſi mendicantes, qui granum, legumina, & alia ſimilia pro eleemoſyna data, pro victu Conventuum ſuorum communi,

Quartus caſus.

Ac præterea quod ruſtici, & pauperes operarii, qui mercedem diurnam, nonniſi in grano, aut aliis Annonæ generibus hujuſmodi conſequi poſſunt.

Quintus caſus.

Quique ad mercatus pullos, ova, fructus, vel alia ſimilia in parva quantitate ferunt, & ex pretio rerum prædictarum panem, farinam, & ſimilia pro ſuo, & familiarum ſuarum uſu, & neceſſitate dumtaxat ex locis Status prædicti immediate ſubjecti ad loca Status Nobis mediate ſubjecti, aut etiam extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum, extraxerint, & aſportaverint, dummodo omnis dolus, & fraus abſit, ac mercatura; excommunicationis pœnam, ac cenſuras eccleſiaſticas non incurrant, decernimus, ſtatuimus, & ordinamus.

Contrariiſque derogat.

§. 4. Non obſtantibus prædictis Pauli Prædeceſſoris, & aliorum Rom. Pont. ejuſdem Pauli expreſſis literis, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Admonemus autem, & in Domino hortamur omnes Chriſtifideles, ad quos ſpectat, ut noſtro hujuſmodi paſtoralis indulgentiæ beneficio minime abutantur, & agi meminerint de diſpendio ſalutis æternæ.

Tranſumptis quoque credi mandat.

§. 5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur.

Dat. die 30 Julii 1622 An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Julii 1622. Pontificatus Noſtri Anno II.

LXX.

Confirmatio, & ampliatio Conſtitutionis Clementis VIII. circa novorum Conventuum Regularium erectiones.

GREGORIUS PAPA XV.

Enunciatur tenor Conſtitut. CCCXXIII. Clem. VIII. quæ eſt T. V. P. III. fol. 8.

CUm alias fel. rec. Clemens Papa Octavus decreverit, Ordinarios locorum licentiam ad novos Conventus cujuſcumque, præſertim mendicantium, Ordinis, in Civitatibus, & locis eorum ordinariæ juriſdictioni ſubjectis erigendos, impartiri non poſſe, niſi vocatis, & auditis aliorum in eiſdem civitatibus, & locis exiſtentium Conventuum Prioribus, ſeu Procuratoribus, & aliis intereſſe habentibus, & cauſa ſervatis ſervandis cognita, in eiſdem civitatibus, & locis novos hujuſmodi erigendos Conven-

ventus, ſine aliorum detrimento, commode ſuſtentari poſſe, conſtiterit. Si vero ab eorum ſententiis ad Sedem Apoſtolicam provocari, & appellari contigerit, ipſos Ordinarios tamdiu erectionem novorum Conventuum ſuſpendere debere, quamdiu a dicta Sede in ea cauſa pronunciatum extiterit, nec aliàs, prout in decreto hujuſmodi plenius continetur.

Decret. Card. Præpoſit. negotiis Regul. Gregor. innovavit.

§.2. Verum per piæ mem. Paulum Papam Quintum accepto, pleroſque ea Ordinariis prædictis, favore, vel nimia expoſcentium importunitate ad novos Conventus, ſeu Domus, præter, & contra tenorem prædicti decreti erigendos, plerumque adduci, quo fit, ut, non habita debita eleemoſynarum, ſeu redditTuum cujuſcumque Monaſterii, Conventus, ſeu Domus ratione, Monachi, ſeu Fratres, aut Religioſi ibi degentes, manuteneri nequeant, & ad tam exiguum numerum reducantur, ut cultus divinus in eorum Eccleſiis deſtituatur, ibique regularis diſciplina, ut convenit, conſervari non valeat. Sacra Congregatio Illuſtriſſimorum DD. Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum, ad quos idem Paolus Papa V. negotium hujuſmodi rejecerat, tot incommodis obviam ire, eiſque aliquod opportunum remedium adhibere cupiens, decreti hujuſmodi veriores, ac totos tenores præſentibus, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, pro plene, & ſufficienter expreſſis habens, vivæ vocis oraculo a SS.D.N. Gregorio Papa XV. habito, decretum prædictum, quatenus opus ſit, innovat, & in uſum reducit.

Ampliavitque & extendit.

§.3. Volens, quod de cætero Monaſterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religioſorum, ſeu Regularium cujuſcumque, etiam mendicantium, Ordinis, ſocietatis, & inſtituti, quocumque nomine nuncupentur, etiam ſi de illis particularis, expreſſa, & ſpecifica mentio habenda eſſet, in quacumque Civitate, vel Oppido, ſeu quocumque alio loco non erigantur, niſi in eo ſaltem duodecim Fratres, aut Monachi, ſeu Religioſi inhabitare, ac ex redditibus, & conſuetis eleemoſynis ſuſtentari valeant, ac Priores, ſeu Procuratores aliorum Monaſteriorum, Conventuum, ſeu Domorum aliarum Religionum, vel Congregationum, aut ſocietatum, ſeu inſtitutorum hujuſmodi non ſolum in prædictis, ſed etiam in aliis per quatuor millia paſſuum circumvicinis locis, ad id vocati, & auditi fuerint, ac tali erectioni conſenſerint, vel aliàs Ordinariis locorum conſtiterit, Religioſos Monaſterii, Conventus, ſeu Domus regularis ſic erigendi, ſeu erigendæ, abſque detrimento Religioſorum in Monaſteriis, ſeu Domibus antea in Civitatibus, ſeu locis hujuſmodi erectis degentium, ibi in numero duodecim commode, & congrue manuteneri, & ali poſſe. Si vero novi Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas hujuſmodi inſtituendæ erunt, nullique alii Regulares inibi reperiantur, Ordinarii locorum nihilominus diligenter inquirant, ac locorum incolæ, & habitatores, quorum, & conſenſum requirant, ac adhibeant, hujuſmodi duodecim Religioſos in Conventibus, ut præmittitur inſtituendis commode alere, & manutenere valeant.

Appellationes a decretis deſuper fien. per locorum Ordinarios ad d. Congr. ſpectare eaque pendente nihil innovare decrevit.

§.4. Si vero a decreto, ſeu decretis per Ordinarios prædictos in cauſis hujuſmodi ferendis legitime appellari contigerit, ex nunc prout ex ea die, qua appellatio interponetur, ea ad eamdem Sacram Congregationem una cum toto negotio principali devoluta cenſeatur, appellationeque hujuſmodi pendente, nihil innovandum eſſe, irritumque, & inane quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernens, quibuſcumque in contrarium facien. non obſtantibus.

Romæ 17. Auguſti 1622.

Ant. Card. Saulius.

Romæ 17. Auguſti 1622.

LXXI.

Privilegia, & Indulta Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Cappella Sanctitatis ſuæ aſſiſtentium.

Non diſſimilia privilegia conceſſit hujuſmodi aſſiſtentibus Jul. III. in Conſl. XIV. Romanus. *Tom. IV. Par. I. fol.* 279.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CIrcumſpecta Romani Pontificis, gratiarum diſpenſatoris, providentia, eas conſuevit perſonas condignis præcipue favoribus, & gratiis proſequi, quas ſibi, & Apoſtolicæ Sedi devotas, & obſequioſas, ac plurimis cognoſcit meritis adjuvari.

Prælatos Cappellæ Papæ aſſiſten. Nobiles etiam de Nobili Comitum genere creat eoſque indultis, Privilegiis &c. donat.

§.1. Hinc eſt, quod Nos, Venerabiles Fratres, Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, Prælatos domeſticos noſtros, & in Cappella noſtra aſſiſtentes, eorum meritis, & obſequiis exigentibus, condignis favoribus, & gratiis proſequi, tituliſque, & honoribus decorare volentes; Motu proprio, non ad ipſorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, vel aliorum pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, & certa ſcientia, eoſdem Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, ac eorum ſingulos reſpective, Nobiles apoſtolica auctoritate tenore præſentium creamus, & facimus, ac nobilitamus, nobilitatiſque titulis, & inſigniis decoramus, necnon aliorum nobilium numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro nobilibus haberi, & nominari, ac reputari volumus, & mandamus, eiſque, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, derogationibus, mandatis, diſpenſationibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus alii nobiles, etiam de nobili Comitum genere, etiam qui illuſtres reputantur, etiam ex utroque parente procreati,

Digitized by Google

ti, de jure, vel conſuetudine, ac aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, etiam uti, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant vere, & non ficte in omnibus, & per omnia, ac ſi de Illuſtri genere ex utroque parente procreati forent, ita quod inter eos, & ipſos illuſtres, quoad nobilitatem, & alia ad illam neceſſaria, nulla penitus ſit differentia, nec fictio locum habeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Exemptio a ſolutione vectigalis vini pro ſex vegetibus.

§.2. Necnon eos, & eorum ſingulos, dum in Curia præſentes erunt, a ſolutione vectigalis vini pro ſex vegetibus pro quolibet dumtaxat, de quibus eorum, & cujuslibet ipſorum arbitrio diſponere valeant ad inſtar Cameralium, eiſdem auctoritate, & tenore eximimus, & liberamus, ac liberos, & exemptos eſſe volumus.

Paniſque portione dietim a Palatio Apoſtolico habendam aſſignat.

§.3. Inſuper eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, & eorum ſingulis unam portionem panis, honoris nuncupati, ex Palatio Apoſtolico dietim habendam, percipiendam, & conſequendam, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & aſſignamus.

Notarios creandi facultatē tribuit.

§.4. Ac illis, & eorum ſingulis, ut tres viros, vitæ, ac morum probitate, aliiſque virtutum donis commendatos, qui noſtris, & Sedis Apoſtolicæ obſequiis inſiſtere proponant, in noſtros, & ejuſdem Sedis Notarios auctoritate noſtra apoſtolica recipiendi, & admittendi, ac aliorum noſtrorum, & Sedis prædictæ Notariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregandi.

Eorumque privilegiis (exceptis hic deſcriptis) gaudere etiam abſque delatione habitus indulget.

§.5, Illiſque, ut etiamſi habitum, & rocchettum non deferant, nihilominus omnibus, & ſingulis favoribus, honoribus, privilegiis, gratiis, indultis, præeminentiis, exemptionibus, & prærogativis quibus alii noſtri, & dictæ Sedis Notarii, tam de jure, quam de conſuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ſimiliter uti, frui, & gaudere poſſint, & valeant. Sine tamen aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum de numero participantium præjudicio, & citra exemptiones a Sacro Concilio Tridentino ſublatas, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque ſimilia privilegia eiſdem Notariis de numero participantium conceſſa, ſeu ab eis prætenſa, quibus Notarii ab illis vigore præſentium creandi nullibi uti valeant, & ſi ſecus ab eis fieri contigerit, irritum, & inane exiſtat, indulgendi.

Necnon Milites Auratæ Militiæ cum ſuis privilegiis

§.6. Necnon etiam alios octo viros habiles, & idoneos, ac qualitatibus ad hoc requiſitis præditos, Auratæ militiæ Equites, eadem auctoritate creandi, & deputandi, illoſque aliorum militiæ hujuſmodi Equitum numero, & conſortio favorabiliter aggregandi, ac eiſdem, ut torquem aureum, ac enſem, & aurata calcaria geſtare, omnibuſque, & ſingulis privilegiis, gratiis, indultis, & prærogativis, quibus alii Equites hujuſmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, ſimiliter uti, potiri, & gaudere valeant, citra tamen exemptiones a dicto Concilio ſublatas, concedendi, facultate, auctoritate, & tenore præmiſſis impertimur.

Collegii facultas condendi, & mutandi ſtatuta ipſius Collegii.

§.7. Ac ulterius eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & eorum ſingulis, ut in his, quæ ad eorum Collegium pertinere judicabunt, quæcumque Statuta, Capitula, & Ordinationes, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, facere, & edere, illaque pro tempore, prout expedire cognoverint, mutare, corrigere, & in melius reformare.

Indultum celebrandi, & audiendi Miſſas in Oratoriis domeſticis vel deſtinandis cū declaratione ſatisfacien. præcepto audiendi Miſſam in Eccleſiis.

§.8. Necnon pro ſpirituali eorum conſolatione, in privato domus cujuslibet illorum, etiam in Alma Urbe noſtra exiſtentis, Oratorio ad hoc decenter muro extructo, & ornato, ſeu extruendo, & ornando ab omnibus domeſticis uſibus libero, per dilectum filium noſtrum in eadem Urbe Vicarium in ſpiritualibus generalem prius viſitando, & approbando, unam Miſſam pro unoquoque die, & dummodo in domo hujuſmodi celebrandi licentia alteri conceſſa non fuerit, per ſe ipſos celebrare, ſeu per quemcumque Sacerdotem approbatum ſecularem, vel de ſuperiorum ſuorum licentia regularem, ſine tamen quorumcumque jurium parochialium præjudicio, ac quoad eos, qui extra Urbem fuerint, Paſchatis Reſurrectionis, Pentecoſtes, & Nativitatis Domini noſtri Jeſu Chriſti, aliiſque ſolemnioribus anni feſtis diebus exceptis, in ſua, ac cujuslibet eorum familiæ præſentia celebrari facere, ita tamen, ut familiares eorum ſervitiis non neceſſarii ibidem Miſſæ intereſſentes, ab obligatione audiendi Miſſam in Eccleſia diebus feſtis de præcepto minime liberi cenſeantur.

Aliud indultum circa reſignationes, & permutationes beneficiorum ad ſummam quingentorum ducat. auri de Camera non excedentium.

§.9. Præterea eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos reſpective coram Notario, & Teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas illis, & eorum ſingulis ſuper menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium, ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, ac quorumvis ordinum, & militiarum regularium, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, ac diſtributionibus, etiam quotidianis, ipſis nunc, & pro tempore reſervatas, aſſignatas, ac reſervandas, & aſſignandas, pro ſumma videlicet quingentorum ducatorum auri de Camera, quoad ſingulos eorum quandocumque alicui eorum reſpective placuerit ſimul, vel ſucceſſive, in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet eorum mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper eiſdem

De forma reſignandi Beneficia, reſignationeſque publicandi habes Conſt. CLV. Gregor. XIII. *Humano vix.* To. 4. par. 4. fol. 41.

Digitized by Google

eiſdem fructibus, cedditibns, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus uſque ad ſommam, & qusntitatem prædictam, uni, vel pluribus aliis perſonis, etiam per cos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtiea obtineotibus, & expectantibus, ſeu clericali ſaltem charactere inſignitis, & aliàs penſionum bujuſmodi capacibus, etiam eis quoad vixeriut, vel eorum procuratoribos ad id ab eis ſpeciale maodatum habentibus, ijsdem modo, & forma, quibus eiſdem Patriarehis, Archiepiſeopis, & Epiſcopis, ac eorum ſiogulis reſervatæ, & aſſignatæ fuerint, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvete debentium deſuper præſtando, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus bujuſmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & conteotis, integre perſolveodas reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, eiſdem auctoritate, & tenore de ſpeciali gratia indulgemus.

Facultas diſponendi de quibuſcumq; bonis, uſque ad ſummam mil. ducatorum auri de Camera ad favorem hic deſcriptorum.

§. 50. Necnon eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac eorum ſingulis, ut de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſiooibus, terris, & locis, ac juriſdictionibus, cçteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint altaris, vel altatiom Eccleſiarum illis, & eorum cuilibet pro tempore commiſſatum, ſeu alieni ſpeciali earum ſervitio, vel miniſterio, aut àlias divino cultui, vel uſui dedieata, ſeu ad ejus uſum confecta, ſeque moventibus, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditio nis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione quarumeumque Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Patriarchalium Eccleſiarum, quibus hacteous præfuerunt, & ad præſens præſunt, necnon ad quas eos forſan deineeps transferri, & quibus eos præfici, & præeſſe contigerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſitorarum, dignitatum, ac aliorum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerunt, obtineot, & obtinebunt, ac fructuum, reddituum, & proventuum Eccleſiaſticorum, necnon penſionum annuarom ſuper ſimilibus fructibos, redditibus, & proventibus eiſdem Patriarcbis, Archiepiſcopis, & Epiſeopis, ac eorum ſingulis reſervatorum, & aſſignatorum, ac reſervatarum, & aſſignatarum, reſervandorum, & aſſignandorum, reſervandarumque, & aſſignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumeotorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac aliàs quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, necnon eorum, & cujuslibet eorum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquiſitis, & acquirendis, ac aliàs, etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueruot, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu cootemplatione ad eos perventis, & perveoturis, etiam ſi in pecunia oumerata, ac jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, & penes beneficia ipſa exiſtentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamſi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & ſuppellectilium non venireot, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur, & denomioarentur pro ſufficienter expreſſis, & declaratis haberi volumus, uſque ad ſummam mille ducatorum auri de Camera, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quam etiam pro remuoeratione illorum, qui illis viveotibus inſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in eorumdem Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & eorum ſiogulorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & uſum, & aliàs pro arbitrio, & voluntate eorum, & cujuslibet eorum, abſolutis prius tamen de omoibus bonis prædictis ære alieoo, & iis, quæ pro reſtaorandis domibus, ſeu ædificiis conſiſtentibus in locis Eccleſiarum, vel beneficiorom per coſdem Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, ac eorum ſiogulos obtentorum culpa, aut negligentia eorumdem Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, ac eorum ſingulorum, aut illorum procuratorum deſtructis, vel deterioratis, necnon recuperandis aliis juribus earumdem Eccleſiarum, vel beneficiorum deperditis ex culpa, vel negligentia ſupradictis, fuerint opportuna, deductis, & ſine præjudicio literarum, ſeu conſtitutionum apoſtolicarum ſuper reſidentia editarum, & jurium Cameræ Apoſtolicæ, quoad bona juriſdictionalia, teſtari, ac teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam cauſa mortis, ac aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura, etiam minus ſolemni coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola manu illorum ſcripta, vel ſubſcripta, ac aliàs in omoibus, & per omnia, prout quemadmodum eis videbitur, etiam io ipſa Curia, & io mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliarum illis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod io vim illarum teſtari, ſeu diſpooere velint, & intendant, ſemel, atque iterum, aut pluries ſtatuere, diſponere, ac ordinare, itaut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, vel aliàs diſpoſitum ab eis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta

Digitized by Google

ta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, donationes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de nuvo edere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præmiſſis plenam, & liberam concedimus facultatem.

Defectus ſuper eiſdem diſpoſitionibus, quoſcumque ſupplet.

§.11. Et nihilominua quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favore conſanguineorum, & affinium prædictorum, ac aliàs quomodolibet ab eiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & eorum ſingulia facta, cum omnibus inde ſequutis, ac etiam ea, quæ per illos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omitteodarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui interveneriot, aut ioterveneruntin eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, & ſpecifica de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus.

Inhibitio contra moleſtantes.

§.12. Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus, & Clericis, ac eorum, necoon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ ſanctæ, ac aliis Collectoribus, & ſubcollectoribua, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradua, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ne Univerſitates, Collegia, ac loca, legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi exequutores prædictos, directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoquomodo, vel perturbare.

Clauſulæ præſervativæ.

§.13. Ac decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, ac omnia, & ſingula in illis contenta, necnon teſtamenta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut earumdem præſentium vigore fieri cootigerit, tam vigore præſentis, quam aliarum conceſſionum illis factarum, ac deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum cum inde ſequutis, & ſequuturis, valida, firma, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque pleoarios, ac omnes effectus ſortiri, & obtinere; nec etiam per tranſlationem ad Metropolitanas, vel Patriarchales Eccleſias, vel quamlibet aliam ſtatus, & perſonæ ipſorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, ac eorum ſingulorum reſpective mutationem, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias illis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis comulative in omnibus, & per omnia uti, & ſi qoid io una ex facoltatibus hujuſmodi defecerit, id per aliam ſuppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad qooa, ſeu quæ, booa, jura, & actiones devenient, vel quibua relinqoentur, aut exequutores prædictos ad tertiam, ſeu aliam eorum partem: quam etiam ex nunc illis, ac locia, hæredibos, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra iofidelea, & quiboslibet aliis quaotumlibet piis uſibus ſolvendum, aut cum iis deſuper componendum, vel ipſos Patriarchas, Archiepiſcopoa, Epiſcopoa, & eorum ſinguloa ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aot confirmationem præſentium a Nobis, vel Succeſſoribua noſtris Romanis Pontificibus petendom, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſive ejus confirmatione illis quomodocumque concedenda de præſenti mentionem aliquam faciendum teneri, nec ad id ulla umquam oeceſſitate cogi poſſe.

Decretum irritans.

§.14. Et ſic in præmiſſis omnibos, & ſiogulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore exiſtentes ejuſdem Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos io quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel igooraoter contigerit attentari.

Exequutores iſtius Conſtit. deputat.

§.15. Quocirca Venerabilibus Fratribus noſtris Oſtienſi, & Portuenſi Epiſcopia, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes committimus, & maodamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eia contenta quæcumque ubi, & quando opus foerit, & quoties pro parte ipſorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, ſeo alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantea, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciaot auctoritate noſtra eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque firmiter obſervari, ac eos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos per quoſcumque quavia auctoritate fungentea contra præſentium earumdem tenorem quomodolibet indebite moleſtari, inquietari, vel perturbari; Contradictores qnoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juria, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, iovocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria tollit.

§.16. Non obſtantibua præmiſſis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquia auctoritate præſeotium ad judicium non trahatur, oecnon Lateranen. Concilii noviſſime celebrati de certo eorumdem Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum deventum fuerit, cui

per hoc aliàs derogatum non intendimus,& de conſenſu præſtando in penſionibus,& quibuſcumque aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & impoſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus obſervato, ac recolendæ memoriæ Alexandri VI. tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, ac quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, Collegiorum, Militiarum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Urbis, aliarumque Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitali, illorumque Præſulibus, ac Superioribus, Magiſtris, Præceptoribus, ac Militibus, Capitulis quoque, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque prædictis, necnon illorum Communitatibus, ac etiam vectigalis vini hujuſmodi Exactoribus, & Appaltatoribus, ſeu redemptoribus, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam etiam conſiſtorialiter, etiam de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum ſtatuti, & conſtitutionis perpetuorum, ac motu, & ſcientia ſimilibus, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis,etiamſi in eis, ac ſtatutis prædictis caveatur expreſſe, quod Exactores, & Appaltatores vectigalis prædicti, vectigal hujuſmodi etiam ab exemptis exigere, ac illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint, ſeu debeant; quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis tam es eorum inſtitutione,quam ex ſtabilimentorum diſpoſitione penſionibus, clericis ſecularibus, & aliis perſonis etiam apoſtolica auctoritate reſervandis, gravari non poſſint, quodque ſtabilimentis, ac privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latiſſime extendendæ, etiamſi per quaſcumque literas apoſtolicas, ac quaſvis, etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & inſolitas clauſulas, derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magiſtri, & Conventus prædictorum ad id accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi, etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac illi, & prædictis Conventui per diverſas in forma Brevis, & alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & ſemper in omnibus, quæ ſic fient, etiam de ſimili conſilio derogationes,ſit apposita clauſula, quod illarum effectum ſortiantur, de conſenſu Magiſtri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat in genere, vel in ſpecie ad effectum præſentium ſufficienter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nomina Aſſiſtentium Capellæ quibus hæc privilegia conceduntur.

§.17. Volumus autem, & apoſtolica auctoritate decernimus, quod privilegia hujuſmodi infraſcriptis aſſiſtentibus dumtaxat ſuffragentur. Nomina autem aſſiſtentium prædictorum ſunt hæc videlicet: Aſcanius Conſtantinopolitanus, & Deiphebus Hieroſolymitanus Patriarchæ, Petrus Ardmacan., Galeatius olim Baren., Attilius Athenarum, Ulpianus olim Theatin., Paulus Æmilius Amalphitan., Dominicus Januen., Philibertus Taurinen., Andreas Meſſanen., & Alphonſus Rhodien. Archiepiſcopi, Marinus Briſien., Paulus olim Iſernien., Berlingerius olim Ariminen., Jacobus Vercellen., Antonius Vigilien., Petrus Antonius Trojan., Joannes Baptiſta Nolan., Antonius Caſertan., Alphonſus Anglonen., & Joannes Vincentius Tagaſten., Tiberius Eſin., Iſidorus Aſten., & Carolus Muntia Regalis Epiſcopi.

Tranſumptis fidē dari mandat.

§.18. Volumus etiam, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 17. Auguſti 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 17. Auguſti 1622. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Die quinta Septembris 1622. ſupradictæ literæ Apoſtolicæ in forma Brevis expeditæ, exhibitæ fuerunt in Camera Apoſtolica, & ex illius decreto commiſſæ per Illuſtr. & Reverend. D. Hieronymo Vidono ejuſdem Cameræ Clerico, & die 19. ejuſdem menſis, citato prius R. P. D. Antonio Cicalotto prædictæ Cameræ Generali Commiſſario, ex decreto ejuſdem Reverendiſſimi Domini Vidoni deſuper facto admiſſæ pro ducatis mille; ut in eis, quoad facultatem teſtandi, quo vero ad prætenſam exemptionem pro ſex vegetibus vini cum clauſula, quatenus aliàs habeant ſimilem exemptionem, & exiſtant in illius quaſi poſſeſſione; & quoad facultatem diſponendi de bonis juriſdictionalibus, ſine præjudicio jurium Cameræ, & precedente tamen licen-

tia

tia Sedis Apoſtolicæ, juxta formam Bullæ Sixti Quinti, & aliorum Summorum Pontificum, & non aliter &c., ac aliàs, juxta formam proteſtationis dicti Domini Commiſſarii deſuper factæ, ad quam &c., & regiſtratæ in libris ipſius Cameræ penes me illius Notarium exiſtentibus, nempe libro diverſorum fol.95. & ſeqq. Et in fidem &c.

Joannes Baptiſta Cennut &c.

LXXII.

Confirmatio Privilegiorum omnium, & Indultorum tam per viam extenſionis, quam aliàs conceſſorum, ac communicatio ſingularum gratiarum tam ſpiritualium, quam temporalium, quibus Congregationes Caſſinenſes, & Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Bononienſis fruuntur, & gaudent, Congregationi Lateranenſi Canonicorum Regularium Ordinis S. Auguſtini.

De Congregatione Canonicorum Regularium S. Salvatoris vide in Gregor. XII. Conſtit. III. Excitat. *Tom. III. Par. II. fol.* 409.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INjuncti Nobis apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut ſacrarum religionum gratos Domino fructus aſſidue præſtantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſa, quo validius perpetuo ſubſiſtant, apoſtolicæ confirmationis robur libenter communiamus.

Huic Congr. a diverſis Pont. nonnulla privilegia conceſſa fuerunt. §.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Jacobus a Bononia Procurator Generalis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranenſis Ordinis S. Auguſtini, quod nonnulla Monachorum Congregationis Caſſinenſis Ordinis Sancti Benedicti, & alia diverſa privilegia, gratiæ, & indulta a diverſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, eidem Congregationi Lateranenſi tam per viam communicationis, & extenſionis, quam aliàs conceſſa fuerunt.

Pro quorum confirmatione & aliorum conceſſione Congr. Lateranenſis PP. ſupplicant. §.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Jacobus prædictus plurimum cupiat, privilegia, gratias, & indulta hujuſmodi pro eorum majori validitate, & ſubſiſtentia, apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri: & alia privilegia eidem Congregationi Caſſinenſi hucuſque conceſſa, dictæ Congregationi Lateranenſi concedi: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Qui omnia privilegia tam per viã communicationis, quã aliàs conceſſa eidem Congr. approbat, & confirmat. §.3. Nos igitur Jacobum prædictum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ipſumque, ac ſingulares dictæ Congregationis perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia, & ſingula privilegia, gratias, & indulta prædicta, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros eidem Congregationi Lateranenſi, tam per viam communicationis, & extenſionis, quam aliàs, ut præfertur, conceſſa, dummodo tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, Sacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, ac noſtris Conſtitutionibus non adverſentur, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac quatenus opus ſit, dictæ Congregationi Lateranenſi de novo concedimus.

Aliaque Congregationibus Caſſinenſium, ac Canonicorum Regularium S. Salvatoris quomodolibet conceſſa, eidem communicat. §.4. Præterea eidem Congregationi Lateranenſi, illiuſque Abbatibus, Superioribus, Canonicis, aliiſque perſonis, quod omnibus, & ſingulis aliis privilegiis, gratiis, & indultis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, tam eidem Congregationi Caſſinenſi in hunc uſque diem, quam Congregationi Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Bononienſis, illiuſque Abbatibus, Superioribus, & perſonis quibuſcumque, etiam, ut præfertur, aut aliàs quomodolibet, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos conceſſis, ac quibus utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo ſimiliter ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, nec Sacris Canonibus, ac Concilii prædicti decretis, aut Conſtitutionibus Apoſtolicis repugnent, pari modo uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præfatis etiam concedimus, & indulgemus.

Clauſulas præſervativas ponit. §.5. Decernentes, præſentes literas perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac primodictæ Congregationi, aliiſque prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Aliter judicanda irritat. §.6. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria non obſtare decernit. §.7. Non obſtante noſtra de gratiis ad inſtar non concedendis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Ordinis, & Congregationis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus pri-

Digitized by Google

privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 23. Auguſt. 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Auguſti 1622. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXIII.

Confirmatio, & ampliatio Conſtitutionis Pii Quarti editæ contra Sacerdotes in Confeſſionibus Sacramentalibus Pœnitentes ad turpia ſolicitantes.

Hæc Pii Conſtitut. XXXVII. Cum ſicut. *legitur Tom. IV. Par. II. fol. 77.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

UNiverſi Dominici gregis curam quamquam immeriti, cœleſti diſpoſitione gerentes, ſedulo invigilare tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conſervetur immunis, multoque majori ſtudio providere, ut omnis peſtis ab iis avertatur, quibus alios ſanandi officium eſt commiſſum, ne quod Evangelica ſcripta Nos admonent, ſale infatuato non ſit, in quo ſaliatur, & ad nihilum proſit ultra, niſi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

Pont. contra Confeſſarios ſollicitantes ad turpia pœnitentes, leges ediderunt.

§. 1. Quoniam autem a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris quibuſdam in locis proviſum fuit, ut impium, ac nefandum ſcelus, quod non ſolum inter Chriſtifideles non eſſe, ſed nec etiam nominari debet, procul ab iis arceatur, videlicet, ut aliquis Sacerdos ad ſacras audiendas confeſſiones deputatus, ſacroſancto Pœnitentiæ Sacramento, ſolicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aſpidem porrigat, & ex cœleſti medico infernalis veneficus, ex patre ſpirituali proditor execrabilis animarum reddatur: idcirco Nos ea, quæ his pernicioſiſſimis diaboli inſidiis arcendis certis locis ſalubriter conſtituta ſunt, ut nullibi deſiderentur, quantum ex alto conceditur, providen. duximus.

Pius IV. ſuam deſuper edidit Conſtitut. citat.

§. 2. Aliàs ſiquidem a fel. rec. Pio Papa Quarto Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Pius Papa Quartus. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Hiſpalen. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ pravitatis Inquiſitori generali. *Cum ſicut nuper &c. Omittitur reſiduum. quia legi poteſt ipſa Conſtitut. in Rubr. citat.*

Hic Pont. illa præcipit inviolabiliter obſervari.

§. 3. Igitur, ut literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inviolabiliter obſerventur, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, ac de conſilio Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum præinſertas literas hujuſmodi, ac omnia, & ſingula in eis contenta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, illaſque non ſolum in prædictis Hiſpaniarum Regnis, ſed in quibuſvis Chriſtiani Orbis partibus firmiter, & inviolabiliter obſervari præcipimus, & mandamus.

Immo plenius contra hujuſmodi ſolicitantes in confeſſionibus, & earum occaſione diſponit.

§. 4. Ac prætérea ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eoſdem proceden. aliquo modo dubitari poſſit, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & ſinguli Sacerdotes tam ſeculares, quam quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectorum Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum Regulares cujuſcumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quovis privilegio muniti exiſtant qui perſonas, quæcumque illæ ſint, ad inhoneſta, ſive inter ſe, ſive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſive antea, vel poſt immediate, ſeu occaſione, vel prætextu confeſſionis hujuſmodi etiam ipſa confeſſione non ſequuta, ſive extra occaſionem confeſſionis in Confeſſionario, aut in loco quocumque, ubi confeſſiones Sacramentales audiuntur, ſeu ad confeſſionem audiendam electo, ſimulantes ibidem confeſſiones audire, ſollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſive tractatus habuerint, in officio Sanctæ Inquiſitionis ſeveriſſime, ut infra, puniantur. Et prætérea omnes hæreticæ pravitatis Inquiſitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum univerſi Orbis Chriſtiani in ſuis quemque Diœceſibus, & Territoriis per has noſtras literas, etiam privative quoad omnes alios ſpecialiter, ac perpetuo Judices delegamus, ut ſuper his contra prædictos, ſimul, vel ſeparatim in omnibus, prout in cauſis fidei, juxta Sacrorum Canonum formam, nec non officio Inquiſitionis hujuſmodi Conſtitutiones, privilegia, conſuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant; & quos in aliquo ex hujuſmodi nefariis exceſſibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate, & circumſtantiis, ſuſpen. ab executione ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, nec non vocis activæ, & paſſivæ, ſi regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum abſque ulla ſpe gratiæ, pœnas decernant, eos quoque ſi pro delicti enormitate graviores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ ſeculari puniendos tradant.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venera-

bili-

Cardinalibus inquiſitoribus generalibus arbitrium circa probationes, & pœnas conceditur.

bilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus generalibus Inquiſitoribus, ne delictum tam enorme, & Eccleſiæ Dei tam perniciosum remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis ſit probationis, teſtibus etiam ſingularibus concurrentibus, præſumptionibus, indiciis, & aliis adminiculis, delictum probatum eſſe arbitrio ſuo judicandi, & Curiæ ſeculari, ut præfertur, reum tradendum eſſe, pronunciandi.

Obſtantia tolluntur.

§. 6. Non obſtan. omnibus, quæ dictus Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Confeſſarii ſcientes ab aliis pœnitentes fuiſſe ſollicitatos moneanteos, ut inquiſitoribus vel ordinariis denuncient.

§. 7. Mandantes omnibus Confeſſariis, ut ſuos pœnitentes, quos noverint fuiſſe ab aliis, ut ſupra ſollicitatos, moneant de obligatione denunciandi ſollicitantes, ſeu ut præfertur, Inquiſitoribus, ſeu locorum Ordinariis prædictis; quod ſi hoc officium prætermiſerint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confeſſarios ſollicitantes, ſeu tractantes, ut ſupra, iidem locorum Ordinarii, & Inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

Tranſumptis credendum.

§. 8. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Publicatio in Urbe omnes afficit.

§.9. Quodque eædem præſentes literæ, ſeu illarum exempla ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen., ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita afficiant, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. die 30. Auguſt. 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Auguſti 1622. Pont. Noſtri Anno II.

LXXIV.

Indultum Congregationis Fratrum Jeſuatorum S. Hieronymi, ut a locorum Ordinariis approbati poſſint in Parochialibus Eccleſiis Domorum Regularium ipſius Congregationis dumtaxat Parochianorum confeſſiones audire.

Alia de hac Congregatione vide in Conſtitut. XXII. Ineffabile. *Martini V. Tom. III. Par. II. fol.* 461. *Et Conſtit. XXVII.* Religioſos viros. *Pauli V. Tom. V. Par. III. fol.* 180.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officio, Chriſtifidelium ſub ſuavi religionis jugo Altiſſimo famulantium votis, iis præſertim, quæ ad divini cultus augumentum, & fidelium animarum ſalutem faciunt, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Indultum, de quo in rubric.

§.1. Volentes itaque dilectos filios Viſitatores generales, ac Fratres Congregationis Jeſuatorum Sancti Hieronymi ſub Regula Sancti Auguſtini favore proſequi gratiæ ſpecialis, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Joannem Antonium Gallum dicti Ordinis Procuratorem generalem, ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis ejuſdem Congregationis Fratribus, qui a locorum Ordinariis approbati fuerint, ut in Parochialibus Eccleſiis domorum regularium ipſius Congregationis dumtaxat Parochianorum earumdem Eccleſiarum ſacramentales confeſſiones audire, ac illis injunctis injungendis abſolutionem impendere ſalutarem libere, & licite valeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam, & facultatem impartimur.

Derogatio contrariorum.

§.2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis quibuſvis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.3. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 30. Auguſti 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Auguſti 1622. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Con-

LXXV.

Confirmstio diviſionis Provinciæ S. Auguſtini Fratrum Recollectorum Diſcslceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Hiſpaniarum in quatuor Provincias, ac electionis Vicarii generali nonnullarumqne Conſtitutionum per dictos Fratres in Capitulo factarum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

AD ſacram Beati Petri Sedem, meritis licet imparibus, divina providentia vocati, ad ea, per quæ Chriſtifideles ſub ſuavi Religionis jugo, & ſtrictioris obſervantiæ regulis Altiſſimo famulantes, in laudabili eorum inſtituto perſeverare valeant, libenter intendimus, atque ea, quæ propterea provide ſscts fuiſſe dicuntur, ut firma, & illibata perſiſtant, apoſtolicæ confirmationis robore communimus, aliáſque diſponimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Clem. VIII. edidit Conſt. tenoris ſubſequentis videlicet.

§. 2. Aliàs ſiquidem a fe; rec: Clemente Papa Octavo Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

APoſtolici muneris Nobis licet immeritis divina diſpoſitione commiſſi ratio poſtulat, nt Religioſorum quorumcumque eorum præſertim, qui ſub ſtrictiori Regulæ obſervautia Altiſſimo famulari ſtudent, quieti, & proſpero regimini libenter conſulamns, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequamur, prout in Domino conſpicimus ſalubriter cxpedire.

Archiep. Sipontinus auctoritate apoſtolica diſmſbrivit, ac ſeparavit Fratres Recollectos, ſeu Diſcalceatos Provinciæ Caſtellæ a ſuperioritate, & gubernio Provincialis, & Fr. Eremit. Calceat. d. Ord. ejuſdem Provinc.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, Venerabilis frater Domiuicus Archiepiſcopus Sipontinus, noſter, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſpaniarum Nuncius vigore commiſſiouis, & ſacultatis per Nos ſibi ad hoc per noſtras in ſorma Brevis literas ſub Dat. die 24. Mstii 1601. expeditas, quarum tenores præſentibus pro eapreſſis haberi volumus, sttributæ, aſſentientibus, & petentibus dilectis filiis Priore Provinciali, & Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Calceatis Provinciæ Caſtellæ ab eorum Provincia, dilectos etiam filios Definitores, & Fraires Recollectos, ſeu Diſcalçeatos ejuſdem Ordinis ſancti Auguſtini in prædicla Provincia Csſtellæ exiſtentes, eorumque Conventus Matriti, Talaveræ, Nabæ, Portilli, & Tovoſi, ac slios fundatos, & fundandos, oecnon res, & bona quæcumque perpetuo ſeparaverit, & ſegregaverit, ac a gubernio, & ſuperioritate Provincialis, & Fratrum Calceatorum prædictorum eaemerit, & liberaverit, ac alias circa ſtatum, & gubernium eorumdem Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum diſpoſuerit, & ordinaverit, prout in ipſius Dominici Archiepiſcopi, & Nuncii patentibus literis deſuper eapeditis, quarum etiam tenorem præſentibus pro expreſſo hsberi volumus, pletiius dicitur contineri.

Pont. inſtantibus prædictis Fr. ſeparationem approbat & confirmat.

§. 2. Nos eorumdem Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum quieti, & proſpero ſtatui amplius conſulere, eoſque, ut ſtrictiorem regularem nbſervantiam, qnsm profitentur, sd Dei laudem, & Chriſtifidelium ædificationem, & animarum ſalotem, ut decet retinere, & obſervare poſſint, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, necnon Definitorem, & ſingulares Fratres Recollectos Diſcalceatos hujuſmodi a qnibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſs latis, ſi quibus quomodolibet innodati eaiſtont, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine per dilectum filium Joannem de S. Hieronymo eorum Procuratorem generalem in Romana Curia reſidentem Nobis ſuper hoc humiliter porrectia inclinati, ſeparationem, & diviſiouem ipſorum Definitoris, & Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum Ordinis Eremiiarum S. Auguſtini in quacumque Regnorum Hiſpaniarum parte exiſtentium a Provinciali, & Fratribus Provinciæ Caſtellæ Ordinis Fratrum Calceatorum Eremitarum S. Auguſtini a prædicto Dominico Archiepiſcopo, & Nuncio ſactas, & prout illas concernunt, literas patentes ejuſdem Dominici Archiepiſcopi, & Nuncii deſuper eapeditas, auctoritate apoſtolica tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui in eiſdem intervenerint ſupplemus: & nihilominus Definitorem, & Fratres Recollectos Diſcalcestos Regnorum Hiſpaniarum prædictos, eorumque Conveutus, res, & bona quæcumque a Provlncia, Provinciali, & Fratribus Calcestis dicli Ordinis Eremitsrum S. Auguſtini, tam Provinciæ Caſtellæ, quam aliarum quarumcumque Provinciarum, eorumque cura, gubernio, & ſuperioriiate, auctoriiate, & tenore prædictis, quatenus opus ſit, de novo dividimus, & ſeparamus, ac eaimimus, & liberamus.

Eoſque ſic ſeparatos cum ſuis Conventibus in Prov. S. Auguſtini Fr. Recollectorū Diſcalceatorum Hiſpae. nuncupandam inſtituit.

§. 3. Ipſoſqne Definitorem, & Fratres Recollectos Diſcalceatos, eorumque Conventus, tam hactenus receptos, quam deinde recipiendos in Regnis Hiſpaniarum exiſtentes, in Provinciam S. Auguſtini nuncupandam Frstrum Recollectorum Diſcalceatorum Hiſpaniarum perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Et Prælatum dictæ Provinciæ Priorem Provincialem denominari, ejuſqee electioné in Capitul. Provin. ſingulis trienniis juxta ip-

§. 4. Ejuſque Provinciæ ſic erectæ, & inſtitutæ Prælatum de cætero Priorem Provincialem ejuſdem Proviuciæ S. Auguſtini denominari, & in Cspitulo Provinciali, tam hac prima vice, qusm deinceps quandocumque opus fuerit, de triennio in triennium, juxta regulsria eorumdem Fratrum Recollectorum inſtituta, canonice eligi deberc volumus, & declaramus.

Ipſis

Digitized by Google

Provinciam ſic erectam omnibus privilegiis, &c. Fratribus Ordinis S. Auguſtini conceſſis, & præſertim Provinciæ Caſtellæ gaudere indulget.

§.5. Ipſis vero futuro Provinciali, ac cæteris Superioribus, Fratribus, & Conventibus ejuſdem Provinciæ S. Auguſtini, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, & gratiis, indultis, exemptionibus, libertatibus, immonitatibus, ſavoribus, conceſſionibus, & indulgentiis, quibus aliæ Provinciæ, aut Provinciales, Conventus, & Fratres dicti Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, & præſertim quibus dicta Provincia Caſtellæ, ejuſque Provincialis, atque Conveotus, & Fratres uti, frui, potiri, & gaudere ſolent, & poſſunt, ac poterunt quomodolibet in futurum (ſalva regulari eorumdem Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum obſervantia) uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, concedimus, & indulgemus.

Eamque necnon Prior. Provinc. Conventus, & fratres juriſdictioni, correctioni, & reformationi Prioris Generalis totius Ordinis S. Auguſti immediate ſubjicit.

§.6. Hanc autem Provinciam S. Auguſtini Fratrum Recollectorum Diſcalceatorum Hiſpaniarum, ejuſque Priorem Provincialem, Conventus, & Fratres nunc, & pro tempore eſiſtentes, juriſdictioni, viſitationi, correctioni, & reſurmationi dilecti filii Prioris generalis totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini immediate ſubjicimus, & ſupponimus, ac ab ipſomet Priore Generali perſonaliter viſitari, & reformari poſſe, qui Prior Generalis in viſitatione hujuſmodi unum Definitorem eorumdem Fratrum Recollectorum, ex antiquioribus, & alterum religiuſum magis idoneum es eiſdem Fratribus Recollectis, illum de ſtatu totius Provinciæ S. Auguſtini hujuſmodi informare poſſint, & debeant, aſſumere teneatur.

Cum prohibitione tamen concedendi aliquam exemptionem, aut libertatẽ Fratr. Recollectis aut eorumdẽ Conſtitutionibus derogandi

§.7. Verumtamen ipſorum Priorem Generalem neque ante, neque puſt hujuſmodi viſitationem, neque in ipſo actu viſitationis ipſis Fratribus Recollectis aliquam exemptionem, aut libertatem concedere, neque conſtitutionibus, & regularibus inſtitutis ejuſdem Provinciæ S. Auguſtini derogare, ſed illorum tranſgreſſores caſtigare, ac pœnis in eiſdem conſtitutionibus inflictis afficere poſſe.

Vel aliquem non profeſſũ Recollectorũ habitum induendi ſub excommunicationis majoris pœna.

§.8. Inſuper neminem, qui profeſſionem per eoſdem Fratres Recollectos Diſcalceatos emitti ſolitam, non emiſerit, eorum habitum ſub eſcommunicationis majoris pœna induere poſſe.

Hujuſmodi habitũ inductũ a quoquam privati poſſe decernit.

§.9. Et ſi quem non profeſſum hujuſmodi eo habitu indutum reperiri contingat, ipſo habitu exui, & privari a quocumque licite poſſe.

Tranſitum a Diſcalceat. ad Calceatos, ſive ad alium laxiorem Ordinẽ interdicit.

§.10. Neque etiam cuicumque Fratri Recollecto Diſcalceato profeſſo ad Fratres Calceatos ejuſdem Ordinis, ſive ad quemcumque alium Ordinem laxiorem ſine ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia tranſire licitum eſſe, & ſecus facientes, pœnas per apoſtolicas conſtitutiones, & regularia ejuſdem Ordinis inſtituta inflictas, eo ipſo incurrere.

Aliter judicandi poteſtatem ſubtrahit.

§.11. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sedis Apoſtolicæ Nuncios, etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & ordinamus.

Provinciamq; prædictam in aliis præter hic expreſſa juxta ejuſdem inſtitutum, & conſtitutiones gubernari debere ſtatuit.

§.12. Ceterum circa alia, quæ præſentibus non ſunt espreſſa, Provinciam prædictam S. Auguſtini, eorumque Conventus, & Fratres juxta regularia inſtituta, & conſtitutiones in Capitulis Provincialibus ejuſdem Provinciæ canonice ſaciendas, gubernari debere ſtatuimus.

Exequutores hujus ſanctionis deputat.

§.13. Quocirca prædicto Dominico Archiepiſcopo nunc, & pro tempore exiſtenti noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in eiſdem Regnis Hiſpaniarum Nuncio, ac Venerabili fratri Archiepiſcopo Toletano, necnon dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes committimos, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorom Provincialis, & Fratrum Recollectorum Provinciæ S. Auguſtini fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant, auctoritate noſtra, præmiſſa omnia, & ſingula inviolate perpetuo obſervari, & Provincialem, & Fratres dictæ Provinciæ S. Auguſtini eorumdem præmiſſorum effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes, eos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari; contradictores qooſcumque per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria removet.

§.14. Non obſtantibus fel. rec. Boniſ. Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſeotium ad judicium nun trahatur, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac ejuſdem Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, & dictæ Provinciæ Caſtellæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibos, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, ac Provinciæ, necnon Generali, Provinciali, cæteriſque perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derugatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet cooceſſis, & confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, espreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia espreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter espreſſis, & inſertis haben-

tes, illis aliàs in ſuo robo e per.manſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamua, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 11. Febr. 1602. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 11. Februarii 1602. Pontificatus noſtri Anno XI.

Poſtea ob numerum Conventuum in plures Provincias dividi poſſe, ac expedire, ut gubernetur ab uno Vicario Generali expoſitum eſt Gregorio.

§.15. Subinde vero pro parte tunc exiſtentis Procuratoris generalis ejuſdem Congregationis Nobis expoſito, quod numerus domorum, ſeu conventuum, & aliorum regularium locorum dictæ Provinciæ Sancti Auguſtini (ita benedicente Domino) escreverit, ut prædicta S. Auguſtini in plures Provincias dividi poſſe, & dictæ Congregationis futurum foret, ſi illa de cætero per unum illius Vicarium gen. regeretur, & gubernaretur.

Qui diviſionẽ dictarum Provinciarum arbitrio Card. Saulii d. Ord. Protectoris;

§.16. Nos ſupplicationibus ejuſdem Procuratoris generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis nunc exiſtenti Priori Provinciali, ac aliis ſuperioribus, & Fratribus dictæ Congregationis, prædictam S. Auguſtini in plures Provincias, prout domorum, Conventuum, & aliorum regularium locorum opportunitas ſuaſiſſet, arbitrio tamen Venerabilia fratris noſtri Antonii Epiſcopi Oſtienſis, Cardinalis Saulii nuncupati, dicti Ordinia apud Nos, & Apoſtolicam Sedem protectoris dividere.

Electionemq; Vicar. Gener. ejuſdem Congregat. ſine præjudicio tamen Superioritatis Prioris Generalis dicti Ordinis fieri poſſe indulxit.

§.17. Nec non unum Vicarium generalem ejuſdem Congregationis, qui ipſi Congregationi præeſſet, eamque regeret, & gubernaret, canonice eligere, libere, & licite poſſent; ita tamen, ut nullatenus præjudicaret ſuperioritati, & auctoritati Prioris generalis dicti Ordinis, ſed eidem Vicarius Provincialis, & Fratres Diſcalceati prædicti ſubjecti remanerent in omnibus, & per omnia, ſicut prius erant, Apoſtolica auctoritate licentiam, & facultatem conceſſimus, & impartiti ſumus, prout in noſtris in ſimili forma Brevis ſub die 5. Junii 1621. expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro espreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Præd. Card. mandati celebratum fuit Capit. Gen.

§.18. Cum autem, ſicut accepimus, prædictus Antonius Epiſcopus, & Card. in vim, & exequutionem literarum noſtrarum hujuſmodi Capitolum generale deſuper celebrari mandaverit, & dilectum filium Gabrielem de Conceptione ejuſdem Congreg. Procuratorem gener. in hujuſmodi Capituli generalis Præſidentem elegerit, conſtituerit, & deputaverit, dans illi auctoritatem dividendi Provincias, prout Capitulo generali prædicto expedire viſum fuiſſet, prout in ipſius Antonii Epiſcopi, & Card. deſuper confectis patentibus literis plenius dicitur contineri.

In quo Provincia S. Auguſtini in quatuor Provincias diviſa fuit.

§.19. In Capitulo autem generali hujuſmodi dilectus filius Hieronymus de Reſurrectione, ipſius Congregationis profeſſor, in ejuſdem Congregationis Vicarium generalem electus fuerit, ac prædicta S. Auguſtini in quatuor Provincias, videlicet S. Auguſtini in Regnis Caſtellæ novæ, & veteris, B. Mariæ de Pilar in Regnis Aragoniæ, & Cathaloniæ. Beati Thomæ de Villanova in Regnis Valentiæ, & Bethicæ, ac S. Nicolai de Tolentino in Indiis Philippinis diviſa, necnon quatuor Provinciales, aliique Officiales neceſſarii electi.

Poſtmodum in Capit. multa edita fuerunt decreta, prout infra.

§.20. Et poſtmodum pro felici, ac proſpero ipſius Congregationis regimine, & progreſſu conſtitutiones, & decreta edita reſpective fuerint, tenuris ſubſequentis videlicet.

De Officialiũ electione, & ubi facienda.

§.21. Quod omnes electiones tam Vicarii generalis, Definitorum, & Procuratorum generalium Romanæ Curiæ, ac Regiæ, & Secretarii generalis, quam Priorum Provincialium, & Conventuum, Rectorumque Collegiorum, fiant in Capitulis generalibus tam ea præſentibus, quam ex abſentibus Congregationis.

De Vicario Generali in totam Congregationem auctoritate.

§.22. Item quod Vicarius generalis toti Congreg. præſit, eamq. regat, atq. gubernet cum omnimoda poteſtate, ſicut habet Reverendiſſimus P. Generalis in toto Ordine tam ex jure, quam es privilegiis, ſine tamen præjudicio ejuſdem Patris Generalis, & facoltatum ſibi iu dictam Congregationem conceſſarum, & competentium.

De duratione officii Vicariatus Generalis.

§.23. Quod officium, & poteſtas Vicarii generalis per ſes annos duret, quibus finitis, eo ipſo illius poteſtas, & auctoritas abſque alia renunciatione expiret, & novus Vicarius generalis eligatur, & niſi intermiſſo alio ſeaennio, iterum in Vicarium generalem non eligatur.

De Præſidente Capituli generalis.

§.24. Item, quod Definitor primus omnibus Capitulis generalibus dictæ Congregationis, quando eligendus eſt novus Vicarius generalis præſideat uſque ad electionem novi Vicarii generalis.

De Definitoribus.

§.25. Quod non fiant Definitores Provinciales, ſed tantum quatuor Definitores generales, ſinguli ea ſingulis Provinciis, quorum conſilio, & interventu ipſe Vicarius generalis uti debeat tum in gravioribus controverſiis, cauſis, & appellationibus univerſæ Congregationis, & ſingulorum Fratrum eapediendis, tum in Provinciarum, ſingulorum Monaſteriorum, & domorum reformatione, ac regulari obſervantia dirigenda.

De Vic. Generalis, ac Definitoris generalis ſimul poteſtate.

§.26. Item, quod Vicarius generalis ſine conſilio, & conſenſu Definitorii generalis nullum Religioſum ad pœnas graviſſimas, vel privationem habitus, & alia hujuſmodi condemnare poſſit.

De negociis ſingulis quibuſcumque ſex menſibus expediendis.

§.27. Item, quod Vicarius generalis ad minus ſingulis ſes menſibus convocare, & congregare debeat quatuor Definitores generales ad diſcernendas, & judicandas cauſas Pratrum, & Conventuum, & ad tractandum de ſtatu, & reformatione totius Congregationis, & officia tunc temporis vacantia providenda, quæ uſque ad proſimum Capitolum generale perdurabunt.

De Definitorum General. Priorumque Provincialiũ duratione.

§.28. Item, quod Definitores generales, & Priores Provinciales triennales ſint, & in eiſdem, vel ſimilibus officiis, niſi tranſacto altero triennio, eligi nun poſſint.

De Priorum, Rectorum, Procuratorũ,

§.29. Item, quod Priores Conventuum, ac Rectores Collegiorum, Procuratores, & Secre-

Digitized by Google

& Secretariorum Provincialium durationе.

Secretarii Provinciales etiam durent ad tres annos, & niſi intermiſſo anno cum dimidio, in eiſdem, vel ſimilibus officiis eligi non poſſint, niſi novem Patribus Definitorii generalis, pro altero triennio eligi, convenire videbitur.

De Secretariorum, & Procuratorũ Generalium duratione.

§.30. Item, quod Secretarii, & Procuratores generales tam Curiæ Romanæ, quam Regiæ, etiam durent ad tres annos niſi Pater Vicarius generalis, & Definitores generales eſſe conveniens judicaverint, ut pro altero triennio eligantur.

De Capituli Generalis celebratione.

§.31. Item quod Capitulum generale Congregationis tertio quoque anno celebretur Dominica tertia poſt Paſcha Reſurrectionis, illudque in ſingula triennia indicendi, & convocandi Vicarius generalis curam habeat.

De Officialiũ in d.Capitulo eligendorum numero.

§.32. Atque in eodem Capitulo ſingulis trienniis novi Definitores generales, Priores provinciales, & Conventuales, Rectores Collegiorum, Procuratores generales, ac Secretarius generalis, necnon Procuratores, & Secretarii Provinciales eligantur, ſicque ſexto quoque anno in Capitulo generali novus Vicarius generalis eligi debeat, qui ſtatim confirmetur a Præſidente Capituli abſque præjudicio conſtitutionis faciendæ a Patre Generali.

De iis, qui convenire debent ad Capitulum Generale, ac habentibus vocẽ in electione Vicarii Generalis.

§.33. Item, quod ad Capitulum generale dictæ Congregationis convenire teneantur præter Vicarium generalem præſentem, & abſolutum illius ſexennii tantum, quatuor Definitores generales, Procurator generalis Regiæ Curiæ, & Secretarius generalis, & ex unaquaque Provincia Provincialis cum Definitore, & diſcreto: electio in Capitulis Provincialibus, quæ fieri debeat ſuo tempore infra ultimum annum triennii, antequam celebretur Capitulum generale, qui omnes ſolummodo vocem habebunt ad eligendum Vicarium generalem, quatuor Definitores generales, Secretarium, ac Procuratores generales, & Priores Provinciales.

De his, qui habent vocem in electionibus Priorum, Rectorum, Procuratorum, & Secretariorũ Provincialiũ.

§.34. Item, quod ad eligendum Priores Conventuum, Rectores Collegiorum, Procuratores, ac Secretarios Provinciales ſolum conveniant, & habeant vocem novem Patres, ſcilicet Vicarius generalis præſens, & abſolutus illius ſexennii, quatuor Definitores generales abſoluti, & Provincialis abſolutus illius triennii ſimul cum Definitore, & diſcreto illius Provinciæ, cujus officio fuerint, quæ providenda ſunt, quia majorem notitiam habebunt de ſtatu Provinciarum.

Quid agendũ ſit in caſu mortis Vicarii generalis, vel abſolutionis ab officio ante expletum tempus ſui muneris.

§.35. Item, quod ſi Vicarius generalis ante finitum tempus ſui muneris a vita migraverit, vel ab officio amotus fuerit, Vicarius abſolutus, & eo deficiente, Provincialis, in cujus Provincia mortuus fuerit, toti Congregationi præſideat, locum, & poteſtatem Vicarii generalis habeat uſque ad Dominicam tertiam poſt Paſcha Reſurrectionis proxime futuram, in qua celebrari faciat Capitulum generale pro electione novi Vicarii generalis, & tunc noviter electus, munus ſuum exerceat non ſolũ uſque ad Capitulum, in quo faciendæ ſunt omnes electiones, ſed etiam perſequens triennium.

De pœnis Vicario Generali irreligioſe viventi, aut male adminiſtranti infligendis.

§.36. Item, quod ſi Vicarius generalis irreligioſe vixerit, vel in ſui officii adminiſtratione male ſe geſſerit, ad Definitorium generale in Capitulis generalibus ejus culpas corrigere, & caſtigare pertineat.

De auctoritate Priorum Provincialiũ in tota Provincia durante ſuo officio.

§.37. Item, quod Priores provinciales (durante ſuo officio) eam auctoritatem, & poteſtatem habeant in tota Provincia, quam cæteri Provinciales habere conſueverunt, dummodo inſtitutis dictæ Congregationis non adverſentur, vel a Capitulo generali ejus poteſtas non fuerit limitata.

De Officialibus in Provincia Indiarum Philippinarũ eligendis.

§.38. Item, quod in Provincia Indiarum Philippinarum propter magnam loci diſtantiam in ſuis Capitulis Provincialibus, quæ fieri debent ſingulis trienniis, eligantur Provincialis, quatuor Definitores provinciales, Priores Conventuum, & alii officiales, qui in ſimilibus Capitulis Provincialibus eligi ſolent. niſi aliter aliquando Capitulo generali videbitur expedire, ſervata ſemper conſtitutione generali totius Congregationis.

De laicis Cõgreg. ad Ordinem, ſeu clericatũ non promovendis.

§.39. Item quod nullus Religioſus laicus totius Congreg. poſſit aſcendere ad aliquem Ordinem, neque ad Clericatum abſque licentia Summi Pontificis, ſed quod ſemper maneat in ſua profeſſione.

Nunc iſte Põtif electionem Vic Gen. diviſionem Provinciarum, ac decreta præinſerta omnia approbat, & confirmat, ſuppletque defectus.

§. 40. Nos ad uberes, & ſuaves fructus, quos ejuſdem Congregationis profeſſores in militanti Eccleſia in dies afferunt, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, & ut eadem Congregatio majoribus proficiat incrementis, ac omnia, & ſingula præmiſſa ab omnibus, ad quos ſpectat, firmiter, & inviolabiliter obſerventur, quantum cum Domino poſſumus, providere, ac Gabrielem, & Fratres prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, electionem Vicarii generalis, ac diviſionem Provinciarum in Capitulo generali, ut ſupra factas, nec non Conſtitutiones, & Decreta præinſerta hujuſmodi, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Ac prædictas quatuor Provincias in unam Provinciam S.Auguſtini nuncupādam (quatenus opus ſit) de novo erigit, & inſtituit.

§. 41. Et inſuper has quatuor Provincias, ſic, ut præfertur, diviſas, in unam Congregationem Fratrum Diſcalceatorum S.Auguſtini nuncupandam, & per unum illius Vicarium generalem, modo, & forma præmiſſis, regendam, & gubernandam, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, & Indultis eiſdem Fratribus tam in gene-

genere, quam in ſpecie, ac alias quomodolibet tam per Nos, quam per alios quoſcumque Romanos Pontifiecs Prædeceſſores noſtros eoneeſſis, auctoritate, & tenore prædictis de novo, quatenus opus ſit, erigimus, & inſtituimus,

Privilegia confirmat, ac gratiis, & indultis aliis Fr. S. Auguſtini conceſſis ipſos gaudere pari modo indulget.

§. 42. Nee non eiſdem Fratribus Diſcalceatis, ot omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, & indultis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, dummodo ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus compræhenſa, ac Saeri Concili Tridentini Decretis, & Cooſtitutionibus Apoſtolieis, non adverſeutur, & quibus alii Ordinis Sancti Auguſtioi Fratres utuntur, potiuntur, & gaudent, pari modo uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Clauſulas præſervativas addit.

§. 43. Deeernentes, præſeotes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Congregationi, & Fratribus prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Ac ita, & non aliter definiri ſtatuit.

§. 44. Sieque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judieari debere, ac irritum, & inane ſi ſeeus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit atteotari.

Contraria auſert.

§. 45. Non obſtaotibus omnibus illis, quæ iu dictis literis conceſſa ſunt oon obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 46. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis mano alicujus Notarii publiei ſubſeriptis, & ſigillo alicujus perſonæ io dignitate Eeeleſiaſtiea eonſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent eshibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 31. Auguſti 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xxxi. Auguſti 1622. Pontificatus Noſtri Aono Secundo.

LXXVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio fundationis Collegii Anglicani in Civitate Ulyſſipooenſi pro Alumnis Aoglis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam,

Exordium.

Militaotis Eccleſiæ regimini divina diſpenſatione, nullo meritorum ſuffragio, præſidentes, Chriſtifideliom quorumlibet votis, iis præſertim, quæ ad fidei eatholieæ propagationem, animarumque ſalutem pertinere dignoſcuntor, libenter annuimus, eaque ſavoribus proſequimur opportunis.

Collegium Anglorum in Civitate Ulyſſiponenſi erigitur.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis ouper fecit dilectus filius Joannes Benettus Cleri Anglicani apud Sedem Apoſtolicam Agens, quod dilectus etiam filius Petrus de Coutinhuu Portugallen. perielitanti apud Anglos fidei catholicæ pro ſuis viribus ſueeurrere eupiens, in Civitate Ulyſſiponenſi Seminarium, in quo Anglieanæ Natioois Juvenes pietate, & doctrina inſtituereotur, ut mature jam in Patria reverſi fidei tuendæ, & propagandæ ſedulam navarent operam, fuudavit, dictoque Seminario pro ejus dote, ac alumnorum pro tempore exiſtentium ſuſtentatione redditus annuos uſque ad ſummam quingentorum ſcutorum auri aſeendere, & pro Domibus, vel emendis, vel extruendis quinque millia ſeutorum ſimilium aſſignavit, quibus, & plura impoſterum in operis hujus incrementum additurum ſe ſpondet. Immediatum vero regimeo hujus Seminarii penes eumdem Clerum Anglicanum prædictus Fundator eſſe voluit, ita tamen, ut Supremum Luſitaniæ Inquiſitionis Tribunal, & ipſe demum modernus Generalis Iuquiſitor, & ejus pro tempore Succeſſores Rectori præficiantur, & Collegio, qui totius adminiſtrationis rationem exigendi jus, & poteſtatem habeant.

Atque dotatur.

Petitur confirmatio Pontificia.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat tam Joaones, quam Petrus prædicti plurimum cupiant, fundationem Seminarii, ut præſertur, ſactam, apoſtolieæ confirmationis robore communiri. Nobis propterea bumiliter ſupplicarunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Gregorius.

§. 3. Nos igitur Joauuis, & Petri prædictorum votis, quantum cum Domioo poſſumus, beuigne annuere, illoſque ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunieationis, ſuſpeuſionis, & interdicti, aliiſque eeeleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat eonſequendum harum ſerie abſolveotes, & abſolutos ſore cenſentes, ſupplicationibus hujuſmodi inelioati, fundationem dicti Seminarii per dictum Petrum, ut præfertur, ſactam, apoſtolica auctoritate, teoore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiieimus, ac omnes, & ſiogulos tam juris, quam ſacti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Cæterorumque Collegiorum privilegia ei concedit.

§. 4. Nee noo iiſdem Seminario, Rectori, & Alumnis pro tempore exiſtentibus, ut omoibus, & ſiogulis privilegiis, gratiis, & iodultis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus alia hujuſmodi Seminaria, eorumque Rectores, & Alumni utuntor, fruuntur, potiuutur, & gaudeut, pari modo uti, frui, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant, concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ.

§. 5. Deeernentes præſeotes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his

Digitized by Google

his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Volumus autem, ut ejuſdem Seminarii Alumni pro tempore exiſtentes, juramentum de redeundo in Angliam ſuo tempore, & aliàs per aliorum Seminariorum hujuſmodi Alumnos præſtari ſolitum, præſtare omnino teneantur.

Dat. die 28. Sept. 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 28. Septembris 1622. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXVII.

Declaratio, & approbatio Privilegiorum Notarii Archiconfraternitatis Charitatis de Urbe circa tranſmiſſiones Commiſſariorum in cauſis extra Urbem; ac regiſtrationem compoſitionum, liberationum, ac quarumcumque gratiarum a Sacra Conſulta conceſſarum.

Approbationem hujus Confraternitatis, cum aliis Conſtitutionibus ipſius materiam tangentibus videre poteris in Leon. X. Conſt. 40. Illius. *Tom. III. Par. III. fol. 473.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

EXigit creditum Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officium, ut ad ea, per quæ litibus, & controverſiis inter Chriſtifideles quoslibet, præſertim in Alma Urbe noſtra degentes, vertentibus occurritur, libenter intendamus, ac deſuper ejuſdem officii partes favorabiliter interponamus, prout conſpicimus ſalubriter expedire.

Privilegium circa commiſſiones cauſarū extra Urbem, & aſſignationes Notariorum emanatū per nonnulla decreta.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, propoſita alias ſub die 10. Decembris Anni Domini 1621. in Congreg. Venerab. Fratr. noſtrorum S. R. E. Cardin. negotiis Status noſtri Eccleſiaſtici præpoſitorum, cauſa privilegiorum Archiconfraternitatis S. Hieronymi Charitatis nuncupat. de Urbe, inter cætera ſub die 9. Martii præſentis anni decretum fuerit, quod Commiſſarii, ſive per literas in ſimili forma Brevis a Romano Pontifice pro tempore exiſtente, ſive per literas patentes ejuſdem Congreg. tranſmiſſi, teneantur aſſumere Notarium dictæ Archiconf. quodque in poſterum non committantur cauſæ alicui Tribunali, niſi poſt tranſmiſſionem Commiſſariorum, & viſo proceſſu per eos fabricato, & poſtmodum Venerabilis frater noſter Octavius Epiſc. Præneſtin. Bandinus, & dilectus filius noſter Petrus Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Creſcentius nuncupati a Nobis in omnibus controverſiis occaſione præmiſſorum ortis, & oriundis ſpecialiter deputati, infraſcripta decreta ediderint, tenoris ſubſequentis videlicet. Sanxerunt, quod ad ſingulos infraſcriptos Commiſſarios jam tranſmiſſos, amotis Notariis aliorum Tribunalium, quos ipſi ſecum duxerunt, accedant Notarii officii Charitatis, qui apud eos in commiſſionibus ſcribant cum perceptione viaticorum, & aliorum ſolitorum emolumentorum a die, quo iſtæ Commiſſiones incæperunt, videlicet: Ad Bulgarellum in cauſa Saxoſerrati vulnerum, in alia Britonorien. exemptionis e manibus Curiæ, & in tertia Aſſiſien. homicidii de Sorbellis, pro quibus ſecum duxit juvenem ex officio Lucæ de Carolis Aud. Cam. Notarii. Et ad Colangelum, qui pariter ducto ſecum alio juvene ex officio ejuſdem Lucæ de Carolis, Beneventum profectus eſt in cauſa Beneventana homicidii. Præterea ſtatuerunt, quod nullatenus cenſeatur illatum aliquod præjudicium privilegiis Charitatis, circa tranſmiſſionem Not. cum Commiſſ. tam per Breve, quam per literas S. Conſultæ hactenus expeditis, etiamſi conſtaret hujuſmodi Commiſſarios aliquando ſecum duxiſſe alium Notarium, quam Notarium officii Charitatis.

§.2. Inſuper decreverunt, quod regiſtrentur in actis Notarii charitatis juxta morem conſuetum ſalviconductus, arreſta, compoſitiones, tranſactiones, liberationes, & gratiæ quæcumque remigantibus, aliiſve perſonis faciendæ per S. Conſultam cum omnibus ſcripturis ad prædicta facientibus, niſi tamen cauſæ reorum, quorum occaſione præmiſſa facienda ſunt, reperiantur introductæ in Tribunali Auditoris Cameræ: aliàs omnia, & ſingula præmiſſa per alium Notarium rogata, & regiſtrata reſpective, nulla ſint.

Aliud privilegium circa gratias S. Co. concedendas.

§.3. Nos inviolabili decretorum hujuſmodi obſervationi, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, decreta prædicta apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Pont. modo approbat Decreta dd. privilegiorum.

§.4. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari.

Jubetque illa obſervari.

§.5. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiàm cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Sublata aliter judicandi poteſtate.

Non

Contrariis derogatio,

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus. & ordinationibus apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 20. Septem. 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20. Septembris 1622. Pontificatus noſtri anno Secundo.

Publicatio,

Die Lunæ 10. Octobris 1622. Hujuſmodi Breve Apoſtolicum fuit in Cam. Apoſtolica præſentatum. & die Veneris vigeſimaprima ejuſdem Menſis, referente admodum Illuſtr. & Reverendiſs. D. Federico Cornelio d. Cameræ Clerico, & Judice citato etiam ad hoc Reverendiſs. D. Antonio Cicalotto Cameræ prædictæ generali Commiſſario, Camera ipſa illud admiſit, & in libris ejuſdem Cameræ regiſtrari mandavit, prout per me ejuſdem Cam. Notarium infraſcriptum, regiſtratum fuit in libro diverſorum nuncupato, fol. 52. & in fidem &c.

Aſtulphus de Tarano.

L X X V I I I.

Extinctio Curæ Animarum Parochialis Eccleſiæ Sancti Nicolai in Agone, ejuſdemque applicatio Parochialibus Eccleſiis circumvicinis, ac ipſius Eccleſiæ cum Cameris Rectoralibus, & univerſa ſuppellectili conceſſio Confraternitati ſub Invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ Nationis Lothariogorum,

G R E G O R I U S E P I S C O P U S

S E R V U S S E R V O R U M D E I

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitutionis,

DUM ad ſacram Beati Petri Sedem inſcrutabili ſuperni Patris prudentia, in plenitudinem poteſtatis, meritis licet imparibus, aſſumpti, mentis noſtræ dirigimus aciem erga grata, & accepta ſinceræ fidei, & propenſæ devotionis obſequia, quæ inter cæteras univerſi Orbis ad Almam Urbem noſtram confluentes, & in conſpectu noſtro degentes Nationes Dilecti filii Lotharingi veteris Auſtraſiæ Regni genus in Romana Curia pro illius, & Sedis Apoſtolicæ decore jam ab immemorabili fere tempore eximia etiam integritate, & indefeſſa ſedulitate præſtare conſueverunt, dignum quin potius debitum arbitramur, ut eorum preces, illæ præſertim, quæ prodire dignoſcuntur ex intimo devotionis affectu, quem erga glorioſum Dei Confeſſorem Beatum Nicolaum Epiſcopum Lothariogiæ, ut accepimus, & Barris Ducatu Protectorem, & Tutelarem gerunt apud Nos, & dictam Sedem, ad exauditionis gratiam benigne admittantur, ipſique locum opportunum, & cognitum pro eorum Confraternitatis, & ſpiritualium exercitiorum commoditatibus in dicta Urbe ad inſtar aliarum Nationum in ea verſantium, ea noſtræ, & ejuſdem Sedis munificentia, & liberalitate, dictorum obſequiorum intuitu, & aliorum meritorum, quibus abunde eos ornatos eſſe Nobis conſtat, contemplatione, conſequantur.

Vacante Parochiali Eccleſia S. Nicolai in Agone.

§.1. Cum itaque Parochialis Eccleſia S. Nicolai in Agone nuncupati de Urbe, quæ ab Eccleſia S. Laurentii in Damaſo de dicta Urbe tamquam ejus Matrice dependet, & illi immediate ſubjecta eſt, cujoſque dum pro tempore vacat, collatio, & omnimoda diſpoſitio ad pro tempore exiſtentem ejuſdem S. Laurentii Diaconum, ſeu Presbyterum Cardinalem ſpectat, & quam quondam Jo. Baptiſta Bellobonus ipſius Eccleſiæ Sancti Nicolai Rector, dum viveret, obtinebat, per obitum ipſius Jo. Baptiſtæ, qui hodie, ſeu nuper, in dicta Curia diem clauſit extremum, vacaverit, & vacet ad præſens.

Confratres Confraternitatis ſub invocatione Sanctorum Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingiæ

§.2. Et ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Rectorum, & Confratrum Confraternitatis ejuſdem S. Nicolai Lothariogorum petitio continebat, dicta Eccleſia S. Nicolai ſeptuaginta domos, ſeu familias, vel circa dumtaxat ſub ſua cura, & Parochia habeat, & ad exercitium curæ animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum, & officiorum, ac onerum Parochialium valde anguſta, & obſcura exiſtat, & in actu illius viſitationis præteritis annis factæ pro tali habita, & relata fuerit, dictique Parochiani, qui numerum quadringentorum, & nonaginta, vel circa non excedunt, pro Miſſis, & aliis divinis officiis audiendis, paſſim ad alias vicinas eccleſias accedere conſueverint, & proinde expediat ipſam animarum curam inde ad aliquam, ſeu aliquas ex vicinis commodioribus Parochialibus eccleſiæ transferre, & dictam Eccleſiam S. Nicolai alicui Congreg., ſeu Confraternitati, cujus cura in decenti ſtatu conſtruetur, & divinus in ea cultus manutencatur, concedere. A longo tempore vero quamplurimi honeſtæ conditionis viri ex Lotharingiæ, & Barri Ducatibus oriundi, in prædicta Curia cum multa tum fidei, & probitatis, tum etiam pietatis, ac propenſæ erga ſedem prædictam devotionis laude verſati fuerint, & eorum multi diverſis Datariæ, & Cancellariæ Apoſtolicæ muneribus, & officiis ſecundæ peritiæ, fidelitatis, & integritatis fama præfuerint, continuoque, & etiam nunc in ipſa curia non pauci ex dictis ducatibus reperiantur, qui anteceſſorum ſuorum veſtigiis ſedulo inſiſtentes, parem cum eis laudem promoveri indefeſſi animi, & corporis ſtudio felici æmulatione contendant, & qui præceſſerunt, perpetuum pietatis, & religionis ſui monumentum poſteris relinquere volentes, unam utriuſque ſexus Chriſtifidelium ex ejuſdem ducatibus oriundorum Confraternitatem ſub invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ in Cappella ejuſdem S. Nicolai in Eccleſia S. Ludovici Nationis Gallicanæ de eadem Urbe ſita, apoſtolica auctoritate erigi, & inſtitui obtinuerint, & Confratres ipſius Confraternitatis pro tempore exiſtentes inter alia pietatis opera per eos exerceri ſolita, pauperes puellas dotare, & egenos ad dictam Urbem ex ejuſdem

Duca-

Digitized by Google

Ducatibus pro tempore accedentes eleemoſynis juvare, dictaque Cappella, quæ marmoreis lapidibus, & picturis inſignibus eleganter ornata, ac cruce, & candelabris argenteis, aliaque ſupellectili ſacra abunde inſtructa eſt, per duos Cappellanos, conſtituto eis menſtruo ſalario competenti in divinis deſerviri facere conſueverint, aliquem vero locum nec in dicta Eccleſia S. Ludovici, illiuſque Sacriſtia, & ædificiis, nec alibi habeant, in quo pro negotiis dictæ Confraternitatis pertractandis congregari poſſint, & ea hoc non leve incommodum experiantur, Rectores autem, & Confratres prædicti ſpeciali devotionis affectu erga ipſum S. Nicolaum, quem uti tutelarem Patronum omnis Lotharingiæ Provincia inſigni venerationis cultu proſequitur, permoti, dictam Eccleſiam S. Nicolai, præcedente translatione curæ animarum hujuſmodi, Confraternitati prædictæ concedi ſummopere deſiderent, & ex hoc dictæ Confraternitatis commodis, & ipſius Eccleſiæ S. Nicolai manutentioni, & ornatui, divinique cultus in ea augmento opportuna ratione conſultum futurum ſit.

Negotio prudenter diſcuſſo a Card. Vice-Cancellario d. Eccleſiam concedendam cenſuit applicatis tamen prius ipſius emolumentis duobus præbendis nuper in Eccl. S. Laurentii erectis.

§.3. Et Venerabilis frater noſter Alexander Epiſcopus Albanen. Cardinalis Montaltus nuncupatus, & S. R. E. Vicecancellarius negotio ipſo prius de ejus mandato mature, & prudenter diſcuſſo ad traslationem curæ animarum, & conceſſionem Eccleſiæ Sancti Nicolai hujuſmodi utiliter deveniri poſſe judicaverit, illiſque ipſe (dummodo tamen bona, & proprietates, ac fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta univerſa ejuſdem Eccleſiæ Sancti Nicolai duobus Canonicatibus, & totidem præbendis nuper in dicta Eccleſia S. Laurentii apoſtolica auctoritate erectis, ut infra, applicentur) conſentire propoſuerit.

Nunc vero Pont. ab Eccleſia S. Nicolai curam animarum aliaque onera, & officia Parochialia omnia abdicat.

§.4. Quare pro parte Rectorum, & Confratrum hujuſmodi aſſerentium, fructus, redditus, & proventus dictæ Eccleſiæ Sancti Nicolai centum, & quinquaginta ducatorum auri de Camera ſecundum communem æſtimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus eis in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum valorem ſecundum æxiſtimationem prædictam etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur; alioquin unio hujuſmodi non valeret, & ſemper in unionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſſet; idemque obſervaretur in quibuſvis applicationibus de quibuſvis fructibus, & bonis eccleſiaſticis; quique divini cultus, ac piorum operum ſtudio incumbentium propagationem, & incrementum, præſertim in Alma Urbe noſtra vigere ſinceris exoptamus affectibus, ipſos Rectores, ac Confraternitatis hujuſmodi ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex nunc a dicta Eccleſia S. Nicolai, ſive præmiſſo, ſive alio quovis modo, aut ex alterius cujuſcumque perſona, ſeu per liberam reſignationem dicti Joannis Baptiſtæ, vel cujuſvis alterius de illa in dicta Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponte factam, aut Conſtitut. fel. rec. Joannis PP. XII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Execrabilis*, vel aſſecutionem alterius beneficii eccleſiaſtici quavis auctoritate collati vacet, etiamſi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranen. ſtatuta Concilii eſt ad Sedem prædictam legitime devoluta, ipſaque Eccleſia S. Nicolai diſpoſitioni apoſtolicæ ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & ſuper ea inter aliquos lis, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa, omnimodam curam animarum Parochianorum hujuſmodi, ac officia, & onera Parochialia illi quomodolibet incumbentia, illorumque jus, & exercitium univerſum, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo abdicamus.

Eamque ad alias Paroch. Eccl. arbitrio d. Card. cum ſuis juribus transfert.

§.5. Sicque abdicata ad aliquam, ſeu aliquas Parochiales Eccleſias circumvicinas arbitrio d. Alexandri Epiſcopi, & Card., ita quod Parochiani ipſius Eccl. S. Nicolai nunc & pro tempore exiſten. deinceps in perpetuum ad Eccleſiam, ſeu Eccleſias, ad quam, ſeu quas illos transferri contigerit, tamquam propriam, ſeu proprias eorum Parochialem Eccleſiam, ſeu Parochiales Eccleſias pro Miſſis, & aliis Divinis Officiis audiendis, ac Sacramentis Eccleſiaſticis percipien. tamquam veri, certi, & indubitati ejus, ſeu earum Parochiani accedere, & ad curam animarum in Eccleſia, ſeu Eccleſiis, ad quam, ſeu quas translati fuerint hujuſmodi, canonice deputatum, ſeu deputatos Rectorem, ſeu Rectores pro tempore, uti verum, & proprium Parochum, ſeu veros, & proprios Parochos recognoſcere, & obſervare, ac illi, ſeu illis debitam obedientiam, & reverentiam exhibere, ac jura Parochialia, & conſueta præſtare debeant, & teneantur, dicta auctoritate apoſtolica, etiam perpetuo, transferimus.

Ac denominationem, & tit. Parochialé dictæ Eccleſiæ ſupprimit.

§.6. Et in ipſa Eccleſia Sancti Nicolai nomen, titulum, & denominationem, ac eſſentiam Parochialis Eccleſiæ, illiuſque Rectoris, ſimiliter perpetuo ſupprimimus, & extinguimus.

Ipſam vero Eccleſiam ſic liberam cum Cameris Rectoralibus, aliiſq. ſuppellectilis aſſignat dictæ Confraternitati.

§.7. Ipſam vero Eccleſiam Sancti Nicolai ab omni cura, officiis, oneribus Parochialibus liberam, & exemptam, & de cætero non collativam effectam, illiuſque Cameras Rectorales ſuper ea conſtructas, ex quibus ſi locarentur, decem ducati auri de Camera ſimiles, vel circa, ut etiam accepimus, annuatim perciperentur, cum Sanctorum, & quibuſvis aliis reliquiis, ac omnibus,

nibus, & ſingulis paramentis, & ornamentis, calicibus, crucibus, candelabris, campanis, libris, vaſis, univerſaque alia ſupellectili tam ſacra, quam profana, etiam ex auro, & argento, ac aliis rebus quibuſcumque in dicta Eccleſia Sancti Nicolai ad præſens exiſten., & ad illius uſum comparatis, prædictæ Confraternitati, ita quod liceat ipſius Rectoribus, & Confratribus nunc, & pro tempore exiſten., corporalem, & actualem Eccleſiæ Sancti Nicolai, ac Camerarum prædictarum poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios eorum, ac dictæ Confraternitatis nomine, propria auctoritate appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere.

Eique a presb. idoneis, ab ipſis ponendos deſerviri facere.

§.8. Dictæque Eccleſiæ Sancti Nicolai in divinis per Presbyt. idoneos a Rectoribus, & Confratribus prædictis nunc, & pro tempore exiſten. ponendos, & pro libero, & abſoluto eorum arbitrio amoven., deſerviri facere.

Nec non dilatare, & in aliam formam reducere, uti poſſint, indulget.

§.9. Illamque quotieſcumque, & quandocumque illis beneviſum fuerit, dilatare, & ampliare, immutare, ac etiam in aliam formam reducere.

Quotannis cereum unum 4. librarum in Feſto S. Laurentii d. Card. in ſignum recognitionis ſolvere obligat.

§.10. Ipſi tamen Rectores, & Confratres ſingulis annis in perpetuum, cereum unicum ceræ albæ ponderis quatuor librarum die feſto Sancti Laurentii dicto Alexandro, & pro tempore exiſtenti ejuſdem Eccleſiæ Sancti Laurentii Diacono, ſeu Presb. Card. in ſignum recognitionis tradere teneantur, dilecti filii noſtri moderni, & pro tempore exiſtentis Urbis prædictæ Vicarii, aut cujuſcumque alterius licentia deſuper minime requiſita, ejuſdem Alexandri Epiſcopi, & Cardinalis expreſſo, dilecti vero filii moderni Rectoris, ſeu dilectorum filiorum modernorum Rectorum Eccleſiæ, ſeu Eccleſiarum, ad quam, ſeu ad quas curam animarum hujuſmodi transferri contigerit, ad huc accedente conſenſu, auctoritate, & tenore præmiſſis, ut idem perpetuo concedimus, & aſſignamus.

Ex proventi. Parochialis extinctæ duos Canonicatus in Eccleſia S. Laurentii in Damaſo erigit, & dotat.

§.11. Poſtremo dictis duobus Canonicatibus, & duabus Præbendis noviter in dicta Eccleſia Sancti Laurentii ex fructibus, redditibus, & proventibus olim Parochialis Eccleſiæ Sanctæ Cœciliæ in Monte Jordano de eadem Urbe, dictaque apoſtolica auctoritate erectis pro uſu, & augumento diſtributionum quotidianarum inter dictos duos Canonicatus, & Præbendas noviter erectas, & ſuo tempore obtinentes, ac horis Canonicis, aliiſque divinis officiis in dicta Eccleſia Sancti Laurentii ſuis loco, & tempore intereſſentes, æquis portionibus, & ratis dividendarum, ita quod uno eorum abſente, & non intereſſente, ejus portio, & rata alteri præſenti, & intereſſenti tantum accreſcat, & accreſcere eo ipſo cenſeatur, omnia, & ſingula dictæ Eccleſiæ Sancti Nicolai, & illi anneaorum quorumcumque proprietates, prædia, domos, apothecas, canones, cenſus, rationes, aliaque bona, & jura univerſa in quibuſvis rebus conſiſtentia, & undecumque provenientia, ac quomodolibet, & quovis nomine nuncupata, Cameris tamen, & bonis mobilibus, aliiſque ſic, ut præmittitur, dictæ Confraternitati conceſſis tantummodo exceptis, quæ ſub hujuſmodi applicatione, & appropriatione compræhendi, aut venire non debeant, neque etiam cenſeantur, prævia illorum, quatenus opus ſit, ab eadem Eccleſia Sancti Nicolai oppurtuna diſmembratione, & ſeparatione, ita quod liceat dictos duos Canonicatus, & Præbendas pro tempore obtinentibus, & eorum cuilibet per ſe ipſos, ſeu eorum alterum, eorum, ac dictorum Canonicatuum, & Præbendarum noviter erectorum nominibus, corporalem, realem, & actualem illorum omnium poſſeſſionem, cujuſvis licentia etiam deſuper minime requiſita, propria auctoritate libere appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere; fructus quoque, redditus, & proventua, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque exinde quomodolibet provenientia, percipere, eaigere, levare, recuperare, locare, dislocare, arrendare, & adminiſtrare, eiſdem auctoritate, & tenore pariter, & perpetuo ea nunc applicamus, & appropriamus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§.12. Decernentes præſentes literas, etiam ea eo quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, aut habere prætendentes, illis non conſenſerint, ad eaque vocati, & cauſæ, propter quas illa fiant, vel facta ſint, coram prædicto Vicario Urbis, vel aliàs eaaminatæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, ſeu aliàs ex quocumque alio capite, vel cauſa quantumvis legitima, vel juridica, de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, vel invalidari, ſeu in jus, vel controverſiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, ſeu adverſus illas quodcumque Juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut concedi nullatenus poſſe, ſed illas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Rom. Pont. pro tempore exiſtentes, Sedemque prædictam ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis compræhendi, vel confundi, ſed ab illis ſemper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo, & ſub quacumque poſteriori Dat. per Rectores, & Confratres dictæ Confraternitatis pro tempore exiſtentes quandocumque eligendas, conceſſas eſſe, & fore.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§.13. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, Commiſſarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales,

etiam

etiam de latere Legatos, & Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores hujus Conſt. deputat.

§.14. Quocirca Venerabilibus Fratribus noſtris Oſtien., & Portuen. Epiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro parte exiſten. Rectorum, & Confratrum dictæ Confraternitatis, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, ad quos nunc ſpectat, & ſpectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter obſervari; ipſoſque Rectores, & Confratres Eccleſia Sancti Nicolai, ac illius Cameris Rectoralibus, nec non omnibus, & ſingulis paramentis, & ornamentis, calicibus, crucibus, candelabris, campanis, libris, vaſis, univerſaque alia ſupellectili tam ſacra, quam profana eidem Confraternitati conceſſis; dictos duos vero Canonicatus, & Præbendas pro tempore obtinen. omnibus, & ſingulis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis, ac aliis eiſdem duobus Canonicatibus, & Præbendis, ut præfertur, applicatis, prædictis pacifice frui, & gaudere: non permittentes eos, ſeu eorum quemlibet deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores auctoritate noſtra prædicta, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis, ſervandis proceſſibus, illos ſententias, cenſuras, & pœnas hujuſmodi incurriſſe, ſervata forma Concilii Tridentini, declarando, illoſque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſecularis auxilio.

Contraria tollit.

§.15. Non obſtantibus priori voluntate noſtra prædicta, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri, necnon quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, d. Urbis juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctionem pœnalem addit.

§.16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, abdicationis, translationis, ſuppreſſionis, extinctionis, conceſſionis, aſſignationis, applicationis, appropriationis, decreti, & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Tuſculi, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexageſimo vigeſimo ſecundo, tertio nonas Octobris, Pontificatus noſtri Anno II.

Dat. di 5. Octobris 1622. An. II.

LXXIX.

Committitur Nuncio Apoſtolico Neapoli, & Vicegubernatori Civitatis Beneventanæ, ut procedant contra bonorum Detentores Monaſterii Abbatiæ nuncupatæ Sanctæ Mariæ de Ferrara Sancti Benedicti, vel alterius Ordinis Beneventanæ, vel Theanen., aut Nullius Diœceſis.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Dilectis filiis noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Regno Neapolis Nuncio, & Civitatis noſtræ Beneventan. Vice-Gubernatori nunc, & pro tempore exiſtentibus.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Commiſſionis cauſa.

§.1. CUM ſicut dilectus filius noſter Ludovicus tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Presbyter Cardinalis Ludoviſius nuncupatus noſter ſecundum carnem ex fratre germano nepos Nobis nuper expoſuit, multa bona, & Territoria ad Monaſterium Abbatiam nuncupatum Sanctæ Mariæ de Ferrara Sancti Benedicti, ſeu alterius Ordinis Beneventan., ſeu Theanen., aut Nullius Diœceſis, quod dictus Ludovicus Cardinalis in Commendam ad ſui vitam ex conceſſione, & diſpenſatione apoſtolica obtinet, ſpectantia, a diverſis perſonis, etiam in dignitate eccleſiaſtica conſtitutis, & nonnullis Eccleſiis indebite occupata retineantur, etiamſi illa ad dictum Monaſterium ex diverſis Capitibus, & reſpectibus devoluta ſint.

Commiſſio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos ejuſdem Monaſterii utilitati, & commodis, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, vobis, & veſtrum cuilibet in ſolidum per præſentes committimus, & mandamus, ut contra eorumdem bonorum detentores, & occupatores cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtentes, etiamſi Eccleſiæ, Monaſteria, & alia Loca Pia fuerint, ſummarie, ſimpliciter, & de plano ſine ſtrepitu, & figura judicii, manu regia, ac ſola facti veritate inſpecta, omnique, & quacumque reclamatione, & recurſu remotis, procedatis.

Facultatum conceſſio.

§.3. Cum facultate alios quoſcumque, etiam in dignitate eccleſiaſtica conſtitutos ad præmiſſa ſubdelegandi, quoſcumque quavis auctoritate fungentes citandi, & ſub pœnis arbitrio veſtro moderandis, & applicandis, inhibendi etiam per edictum publicum, conſtito, quantum vobis ſufficere videbitur de non tuto acceſſu, aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & opportuna, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecialem, ſpecifi-

cam, & expreſſam requirerent mentionem faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi.

§.4. Non obſtantibus quatenus opus ſit fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, de una, & in Concilio generali edita de duabus dictis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 7. Octobr. 1622. An. II.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris die 7. Octobris 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXX.

Ex Regeſt. in Secret. brev.

Confirmatio Decretorum a Rege Catholico latorum circa excluſionem mercatorum, & aliorum ab habitu Militiarum de Spatha, Calatrava, & Alcantara.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Statutis hujuſmodi Militiarum cavetur, quod mercatores qui non nobiles ſunt, in iis nō admittantur.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus Militiarum Sancti Jacobi de Spatha, Calatrava, & Alcantara perpetuus Adminiſtrator, apoſtolica auctoritate deputatus, quod in recipiendis ad habitum Fratrum Militum dictæ Militiæ Sancti Jacobi de Spatha iis, qui, ſeu quorum genitores, & avi mercaturam exercuerunt quodam ejuſdem Militiæ ſtabilimento cap. V. tit. 1. cavetur expreſſe, ne dictæ Militiæ Sancti Jacobi habitus illi tradi, aut exhiberi poſſit, qui mercator, aut argentarius fuerit, vel officium vile, aut mechanicum exercuerit, aut eorum, qui alterutrum officiorum hujuſmodi exercuerint, natus exiſtat, etiamſi ſe nobilem hyodalgo vulgo nuncupatum eſſe probet, cum declaratione, quod mercator ad hunc effectum intelligatur, is, qui Apothecam cujuſvis generis mercium in ea per ſe ipſum, aut miniſtros ſuos reſidendo, habuerit; Argentarius autem, qui Banchum publicum tenuerit, & ex profeſſo pecunias per ſe, aut ſuos deputatos ad cambium dederit; & quia nonnulli de Calatrava, & Alcantara Militiarum prædictarum Fratres earumdem Militiarum ſtabilimenta materiam hujuſmodi tractantia, ex eo quod illa ſimili declaratione carent, rigidiori ſenſu interpretantur, cum titulo ſexto cap. primi ſtatutorum Militiæ prædictæ de Calatrava caveatur, ne quis ad habitum per ejuſdem Militiæ de Calatrava Fratres Milites geſtari ſolitum admittatur, qui, vel cujus genitor, aut avus cujuſvis generis mercium mercaturam per ſe ipſos, ſeu miniſtros ſuos exercuerit, ſive Aurifex, vel Pictor, aut Argentarius fuerit, qui Banchum publicum tenuerit, & ex profeſſo pecunias per ſe, aut ſuos deputatos ad cambium dederit. Titulo vero XIII. capitis primi ſtabilimentorum dictæ Militiæ de Alcantara prohibetur, quemquam inter Fratres Milites dictæ Militiæ recipi, qui nobilis, ut præfertur, non ſit juxta modum, & formam Regnorum Hiſpaniarum qui a Mauris converſis Hæreticis, aut Hebræis, & ignobilibus, vel iis, qui per officium Inquiſitionis hæreticæ pravitatis pro cauſis fidei puniti fuerunt, uſque ad quartam generationem in parte, vel aliàs originem non trahat, ſed ii dumtaxat recipiantur, qui de nobili antiquo Chriſtianorum nobilium genere ex utroque parente, & avis ambarum partium nominis, & inſignium procreati ſint, itaut fama publica in contrarium non ſit, quique, & quorum genitores Mercatores, Affictuarii, aut Argentarii, vel Uſurarii, aut ſimilium perſonarum in hujuſmodi officiis Miniſtri, ſeu Officiales mechanici non fuerint, nec ex hujuſmodi officiis vivant, aut vixerint.

Hujuſmodi ſtatuta declarat Philippus Rex.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ſtatuta, ſeu ſtabilimenta dictarum Militiarum in illarum Capitulis generalibus, auctoritate apoſtolica deſuper ſuffragante, edita fuerint, & dictus Philippus Rex multis negotiis impeditus, Capitula generalia hujuſmodi celebrare non poſſit, & pro tollenda omni in præmiſſis ambiguitate, nec non diſparitate circa modum interpretandi excluſionem dictorum mercatorum ab habitu Militiarum hujuſmodi, utque Judices conſilii Regii dictorum Ordinum uniformiter, & citra opinionum diſparitatem in hujuſmodi materia de cætero judicent, decreverit, excluſionem mercatorum hujuſmodi ab habitu Militiarum de Calatrava, & Alcantara prædictarum, juxta declarationem ſtabilimenti Capituli quinti tituli primi in prædicta Militia Sancti Jacobi emanatam intelligi debere, quod nempe ii mercatores ab habitu dictarum Militiarum de Calatrava, & Alcantara abſque diſpenſatione apoſtolica excluſi intelligantur, qui, aut quorum genitores, vel avi apothecam apertam cujuſvis generis mercium tenuerint, & in illa merces per ſe ipſos, ſeu ab eis deputatos vendiderint, non autem ii, qui pecunias ſuas lucri cauſa in magna ſumma ad groſſum, ut vulgo nuncupant, erogant, & ipſi in apotheca non vendunt, ſeu vendere faciunt ad minutum.

Hujuſmodi declarationē ratam habet Gregorius.

§.3. Nos, ut Decreta hujuſmodi per dictum Philippum Regem, ut præfertur, facta, ab omnibus, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſerventur, quantum cum Domino poſſumus providere, ac dicti Philippi Regis votis annuere volentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta prædicta per eumdem Philippum Regem, ut præfertur, facta, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos, tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri,

tiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat, & ſpectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter obſervari debere, irritumque, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Militiarum hujuſmodi etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 14. Octobr. 1622. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Octobris 1622., Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXXI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Cathedralem Eccleſiam Pariſienſem in Metropolitanam erigit, eidemque Suffraganeos aſſignat.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. UNiverſi orbis eccleſiis eo diſponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet imparibus præſidentes in omnes agri Dominici partes, oculos noſtræ mentis vigilis more Paſtoris intendimus, inſpicientes, quid eccleſiarum ipſarum præſertim Cathedralium inſignium, ſtatui, & decori maxime conveniat, atque huc quidem, tanto liberalius, promptiuſque curandum cenſemus, quanto magis Civitatum celebritas, ac Regum Chriſtianorum vota id expoſcunt, ac divino fulti præſidio, illius qui cuncta ea ſua benignitate ad fidelis populi ſui ſalutem diſponit ad ea, quæ ad dignitatem, & ſtatum eccleſiarum ipſarum augendum pertinent, officii noſtri partes libenter convertimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ faciendæ erectionis. §.1. Sane attendentes, quod eccleſia Pariſienſis, quæ de præſenti Paſtoris ſolatio deſtituta exiſtit, maximis dignitatum, & Canonicorum, ac aliorum Miniſtrorum eccleſiaſticorum divinis laudibus in ea continuo inſiſtentium numero decorata exiſtit, ac non modo Diœceſis magnitudine patet, cleri, populique pietate, nobilitate, & amplitudine floret, Epiſcoporum quoque ordine ſuccedentium, quos multos ab initio fere naſcentis Religionis ſævientibus adhuc infidelium perſequutionibus, fidei catholicæ defenſores, & propugnatores habuit, numero affluit, ſacrarumque reliquiarum copia abundat, & erga eamdem eccleſiam Pariſienſem Franciæ Reges maximum ſemper geſſerunt Religionis affectum. Cumque ſicut accepimus, Civitas ipſa Pariſienſis ex inſignioribus nedum Europæ, ſed univerſi Orbis Regum Galliæ Chriſtianiſſimorum Regia Sedes, ac totius Regni Galliæ caput, ex inclytæ memoriæ Clodovei primi eorumdem Francorum Regis Chriſtianiſſimi decreto exiſtat, & in dicto Regno primatum obtineat, virorumque Principum, ac Procerum, & Magnatum omnium illius Regni Provinciarum Aulam Regiam, pro ipſius Regis decore ſequentium frequenti concurſu, civiumque litterariæ, & Militaris Diſciplinæ Laude, & gloria clarorum ingenti numero florentiſſima dignoſcatur, & in ea celeberrima omnium ſcientiarum Academia, ſeu univerſitas ſtudii generalis jam a pluribus ſæculis præ cæteris ſimilium ſtudiorum Univerſitatibus floreat, & etiam ſuprema totius Regni Senatus, ex Nobilium, & aliorum inſignium Juriſperitorum conſilio compoſitus reſideat, & quamplurimis ſumptuoſo ædificio conſtructis eccleſiis, & templis, necnon virorum, & Sanctimonialium Monaſteriis, Xenodochiis, & locis piis, ampliſſimis redditibus ex Regum munificentia, & liberalitate pro ſingulari eorum pietate dotatis abundet: Propterea eccleſia ipſa Pariſienſis Metropolitica Prælatione merito digna cenſeatur.

§.2. Nos igitur his, atque aliis rationibus, & cauſis adducti, ad laudem, & honorem omnipotentis Dei, ac Beatæ Virginis Mariæ, necnon fidei Catholicæ exaltationem, & totius militantis eccleſiæ gloriam motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine prædictam eccleſiam Pariſienſem a jure Metropolitico, quo eccleſiæ Archiepiſcopali Senonenſi, etiam ad præſens Paſtoris ſolatio deſtitutæ tenetur, omnino ſegregamus, & eximimus, ac in Metropolim, Sedemque Epiſcopalem Pariſienſem in Archiepiſcopalem, Archiepiſcopaliſque, & Metropolitani Præſidis Sedem Provinciæ caput pro illius Archiepiſcopo pro tempore exiſtentis, ita tamen, quod eccleſia ipſa Pariſienſis eccleſiæ Primatiali Lugdunenſi, & illius Archiepiſcopo, ſeu Primati ad inſtar dictæ eccleſiæ Senonenſis ſubjacere debeat, & ſine præjudicio concordatorum Regni Franciæ, dudum inter Sedem apoſtolicam, & Claræ memoriæ Franciſcum Primum eorumdem Francorum Regem initorum, apoſtolica auctoritate tenore præſentium erigimus, & inſtituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiſcopali, & Metropolitano decoramus. Erectio, de qua in Rubrica.

§.3. Necnon dictæ eccleſiæ Pariſienſis Præſulibus, qui erunt pro tempore, Pallium in ſignum plenitudinis, videlicet Pontificalis officii aſſignandum fore, eccleſiamque Pariſienſem Metropolitanam prædictos Præſules Archiepiſcopos cenſeri, ac perpetuis futuris temporibus nuncupari debe- Pallii conceſſio pro Archiepiſcopo.

re, Archiepiſcopalia quoque, & Metropolitica inſignia gerere, jura juriſdictiones, & cætera ſingula, prout Metropolitanis in eorum Civitatibus, Diæceſibus, & Provinciis a jure indultum exiſtit, facere, exercere, adminiſtrare, & exequi poſſe, dicta auctoritate concedimus.

Eccleſiarum ſuffraganearũ aſſignatio.

§.4. Necnon Carnotenſem, & Meldenſem, ac Aurelianenſem Eccleſias, quæ etiam de jure Metropolitico prædictæ eccleſiæ Senonenſi ſubeſſe dignoſcuntur, earumque omnium, & ſingularum Civitates, & Diæceſes, cum omnibus, & quibuſcumque earum territoriis, & terminis, ac dilectos filios earum ſingularum Clerum, & Populum univerſum cum quibuſvis Collegiatis Parochialibus, & aliis eccleſiis, necnon Monaſteriis utriuſque ſexus, cæteriſque beneficiis eccleſiaſticis, cum cura, & ſine cura ſecularibus, & quorumvis ordinum, & Militiarum regularibus, necnon Hoſpitalibus, domibus, Collegiis, & locis religioſis quibuſcumque, ab eccleſia Senonenſi, ac pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Senonenſis ſubjectione, & juriſdictione, necnon correctione, viſitatione, ac omni, & quacumque alia obedientia, & ſuperioritate perpetuo dividimus, & ſeparamus, illaſque, & earum Civitates, & Diæceſes poſt hac in Provincia Pariſienſi eſſe, & conſiſtere, neque in alia Provincia cenſendas, & numerandas eſſe decernimus, & declaramus: Præterea dictæ Pariſienſis eccleſiæ Carnotenſem, & Meldenſem, & Aurelianenſem eccleſias, & Diæceſes præfatas, modernoſque pro tempore exiſtentes, illarum ſingularum præſules pro ſuis pro tempore exiſtentes, Archiepiſcopi Pariſienſis ſuffraganeos, qui earumque ſingularum capitula, etiam quocumque privilegio ſuffulta tamquam membra capiti eidem Archiepiſcopo Pariſienſi jure Metropolitico ſubſint, ſibique obedientiam, & reverentiam tamquam proprio Metropolitano prorſus exhibeant, etiam perpetuo ſubjicimus.

Privilegiorũ Metropoliticorum conceſſio.

§.5. Eidem Archiepiſcopo Pariſienſi præfatos ſuos ſuffraganeos conſecrandi, ac Provinciales ſynodos evocandi, ac cum eis eccleſiaſtica negotia terminandi, eorum eccleſias diſponendi, & cauſas quarumcumque appellationum, ſive querelas alias ad eum tamquam Metropolitanum juxta decreta Concilii Tridentini devolutas, aut alias juxta Sacrorum Canonum ſtatuta ſpectantes cognoſcendi, omniaque alia, & ſingula, quæ de jure, vel conſuetudine, aut alia quomodolibet ad Archiepiſcopos, & Archiepiſcopale munus ſpectare, pertinere ſolent, & debent, gerendi, faciendi, & exercendi plenam, & omnimodam concedimus facultatem. Provinciæ quoque Pariſienſis Clerum, & Populum univerſum eorum pro eccleſiæ, & Archiepiſcopi Pariſienſis Provincialibus, pariter perpetuo concedimus, & aſſignamus.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, & diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, ſeu alios Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu, ſcientia, poteſtatis plenitudine, ſimilibus pro tempore quomodolibet factis minime comprehendi; ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data, per Archiepiſcopum Pariſienſem pro tempore exiſtentem, quandocumque eligenda conceſſas, ac ſemper perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & ſpectare poterit in futurum perpetuo firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri; ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere legatos, & vice legatos, dictæque Sedis Nuncios judicare, & definiri debere, ac ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.7. Non obſtantibus regula noſtra de jure quæſito non tollendo, ac quibuſvis aliis apoſtolicis, necnon in Provincialibus, ſynodalibus, univerſalibus Conciliis editis, & edendis ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Carnotenſis, & Meldenſis, ac Aurelianenſis eccleſiarum prædictarum juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris apoſtolicis eiſdem eccleſiis, & Venerabilibus Fratribus noſtris modernis earum Epiſcopis, necnon dilectis filiis earum Capitulis, & quibuſvis aliis perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, & ſcientia paribus, ac conſiſtorialibus, ac aliis quomodolibet etiam pluries conceſſis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumq; totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, aut alia aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe, motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine prædictis derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ pœnales.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſegregationis, exemptionis, erectionis, inſtitutionis, decora-

Google

corationis, diviſionis, ſeparationis, declarationis, ſubjectionia, conceſsionum, aſſignationis decretorum, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis antem hoc attentare præſumpſerit iodignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum cjus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 20. Octobr. 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millefimo ſeſcenteſimo vigeſimo Secundo, Decimo tertio Kalendas Novembris Pontificatus noſtri Anno II.

LXXXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Regi Catholico facultas conceditur ſtatuta militiarum de Calatrava, & Alcantara quo ad admittendos, reducendi ad formam ſtatutorum militiæ Sancti Jacobi de Spatha.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Philippi Regis petitio.

§. 1. CUm ſicut chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, inter militias Sancti Jacobi de Spatha, ac de Calatrava, & Alcantara in Regnis Hiſpaniarum, quarum ipſe Philippus Rex perpetuus Adminiſtrator, apoſtolica auctoritate deputatus exiſtit, dicta militia Sancti Jacobi de Spatha aliis duabus major, & opulentior, ac copioſior exiſtat. Quia vero in ſtatutis, ſeu ſtabilimentis militiarum hujuſmodi de admittendis ad habitum per illarum fratres milites geſtari ſolitum perſonis, quædam diverſitas reperitur: Idem Philippus Rex pro earumdem militiarum fælici ſtatu, & regimine, per Nos, ut infra opportune provideri ſummopere deſideret.

Facultas de qua in Rubrica.

§. 2. Nos ejuſdem Philippi Regis votis in præmiſſis quantum cum Domino poſſumus benigne annuere, ipſumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Philippo Regi, ut de cætero in admittendis ad habitum per fratres milites dictarum militiarum de Calatrava, & Alcantara geſtari ſolitum, perſonis, earumdem militiarum ſtatuta, ſeu ſtabilimenta ad formam ſtatutorum, ſeu ſtabilimentorum dictæ militiæ Sancti Jacobi de Spatha reducere libere, & licite valeat, apoſtolica auctoritate tenore præſentium facultatem concedimus, & impertimur.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter obſervari debere, irritumque, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis, necnon militiarum hujuſmodi, etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, privilegiis quoque indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 31. Octobr. 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die ultima Octobris 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXXIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Domus, & Collegia Soc. Jeſu in Regnis Sinarum, & Japoniæ exiſtentia a ſolutione Decimæ, vel Vigeſimæ Parochiis, aliiſque eccleſiis eximuntur.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SEdes Apoſtolica, quæ conſuevit ſe liberalem exhibere, plerumque nonnulla rationabili conſultatione præhabita ordinat, quæ poſtmodum conſultius, ac rationabilius revocat, declarat, in melius commutat, ac in ſtatum redigit rationis: maxime cum perſonarum, ac rerum, & temporum qualitatibus penſatis, id in Domino conſpicit ſalubriter expedire.

Paulus Quintus Domos, & Collegia Soc. Jeſu in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum ad ſolutionem decimæ, mediæ decimæ, vel vigeſimæ ad formam ſuæ Conſtitutionis teneri declaravit.

§. 1. Cum itaque ſicut Nobis nuper exponi fecerunt dilecti filii moderni Præpoſitus Generalis, & Religioſi Societatis Jeſu aliàs piæ mem: Paulus Papa V. Prædeceſſor noſter accepto per eum, quod dicti Religioſi vigore decretorum, exemptionum, aliorumque indultorum, & privilegiorum dudum a fæ. re. Paulo III., ac Pio IV., & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus, & Prædeceſſoribus noſtris eidem Societati conceſſorum, & literarum deſuper confectarum apoſtolicarum ſe, eorumque Domos etiam probationum, Collegia, & loca, ac res, & bona quæcumque a ſolutione etiam decimarum, quæ Parochialibus, & aliis eccleſiis de jure, ſeu conſuetudine, ſeu quovis alio titulo, vel cauſa debentur, exemptos eſſe, contra vero metropolitanarum, etiam Cathedralium, ac aliarum eccleſiarum Archiepiſcopi, Epiſcopi, & alii Præſides Ven. fratres, ac Capitula, ac Parochialium Eccleſiarum Rectores Regnorum Portugal-

liæ

Digitized by Google

liæ, & Algarbiorum dilecti filii ipſos Religinſos Societatis Jeſu tali exemptinne in maximum illorum præjudicium abuti prætendebant, mutu proprio ſtatuerit, decreverit, & ordinaverit, quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus prædicta Societas, & illius Domus etiam probationum, atque Collegia, & loca quæcumque, ubicumque locorum in prædictis Regnis Portugalliæ, & Algarbinrum exiſtentia ratinne prædiorum poſſeſſionum, vinearum, olivetorum, Terrarum, Hortorum, & bonorum quorunicumque, quæ tunc poſſidebant quomodocumque, & undecumque ad eos proventa, aut per ens acquiſita forent, ac etiam eorum, quæ in poſterum perpetuis futuris temporibus ex novis Domorum, & Collegiorum fundationibus, aut aliis largitionibus, donationibus, legatis, teſtamentix, codicillis, ſeu ultimis voluntatibus acquirerent, & non ſolum eorum, quæ lncare, & arreudare ſolebant, ſed etiam eorum quæ per proprios Colunos, ac propriis quoque manibus, vel ſumptibus excolebant loco decimæ vigeſimam videlicet ex ſingulis viginti unum eorum fructuum cujuſcumque generis, & ſpecie, quosi in illis colligerent, necnon pecnrum, & aliorum animalium, quæ in illis enutrirent, piſcatinnum, avium, & aliorum generum, & ſpecierum, de quibus de jure, vel conſuetudine, decima ſolet Eccleſiis, quibus aliquid, circumſcriptis dictis privilegiis, decima perſolvi deberet, perſolvere tenerentur, & obligati eſſent: Et quia evenire poterat, ut Religioſi dictæ Societatis alia prædia, poſſeſſiunes, terras, & bona emptionis titulo impoſterum acquirerent, aut prædia, bona, & terras extraneorum excolerent, vel per alios excoli facerent, & nova controverſia ſuper his orire, declaraverit, & pariter ſtatuerit, & ordinaverit, quod ratione decimæ prædiorum, quæ emptionis tituln acquirerent, aut quæ titulo locationis ab aliis conducerent, & colerent, aut coli facerent, non vigeſimam, ſed totam integram decimam, iis eccleſiis, quibus etiam prius antequam ipſi Religioſi illa tenerent, debebantur, pariter ſolvere tenerentur, & obligati eſſent, ab hujuſmodi autem ſolutione vigeſimæ, ſeu decimæ hortos, ſeu viridaria apud Domos, & Collegia ejuſdem Societatis exiſtentia, & unum prædinlum in agro pro unaquaque Domo, ſeu Collegio muris circumdato quatuor Fanegas ad Regni Caſtellæ menſuram non exceden., ſalva, & exempta eſſe voluit, decernens ipſos Socieatistis Jeſu Religioſos ad mediæ decimæ, ſeu vigeſimæ, & integræ decimæ hujuſmodi reſpective ſolutionem faciendam de cætero omnino teneri, & ad id æque, ac non exemptos cogi, & compelli poſſe, ipſoſque Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Præſules, necnon Capitula, & Rectores eccleſiarum prædictarum, & alias perſonas eccleſiaſticas hujuſmodi mediæ, & integre decimæ, prout ab ipſo Pauln V. Prædeceſſore, ut præfertur, ſtatum erat, contentos eſſe debere, cum clauſulis, quod de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitin, ſeu intentinnis ſuæ, vel alio quocumque defectu dari non poſſet, decreto irritante, & Clauſula ſublata, & aliis latius, prout in literis dicti Pauli V. Prædeceſſoris in ſimili forma brevis ſub die 22. menſis Aprilis anni Domini milleſimi ſexcenteſimi decimi tertii Pontificatus ſui anno Octavo confectis, plenius continetur.

Gregorius ab hujuſmodi ſolutione Domos, & Collegia in Regnis Sinarum, & Japoniæ exiſtentia eximit.

§.2. Nos, quibus plene conſtat quam præclara dicta Societas eximiæ erga Sedem apoſtolicam obedientiæ, & obſervantiæ, ac propenſæ voluntatis ſpecimina ſemper ediderit, quodque ab ea maximi, & uberrimi in eccleſiam Catholicam ſpirituales fructus defluxerint, & continuo defluant, Religioſique Collegiorum, & domorum ejuſdem Societatis in prædictis Regnis conſiſten. ad gentilium, & infidelium partes tranſmitti, graviſſimis laboribus, incommodis, & periculis ſuis rem Chriſtianam in Japoniæ, & ſinarum Provinciis, totaque India Orientali tueri, & conſervare, ac etiam Domino cooperante augere non deſinant, & in eiſdem Regnis, ſicut accepimus Religioſi aliorum ordinum aliquas decimas ratione bonorum quæ propriis manibus, & ſumptibus excolunt ſolvere, ſeu præſtare non conſueverint. Nos literarum prædictarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, dictamque Societatem, ac illius Collegia, Domos, & alia loca in prædictis Regnis exiſtentia ſpecialibus etiam favoribus, & gratiis proſequi volentes, necnon Præpoſitum generalem ejuſdem Societatis, ac domorum, & Collegiorum, aliorumque locorum hujuſmodi ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, porrectis Nobis pro eorum parte ſuper hoc ſupplicationibus inclinati, eidem Societati, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, illa, omniaque, & ſingula illius Domus, Collegia, & loca ubicumque, in eiſdem Regnis tamen domtaxat exiſtentia præſentia, & futura, ad ſolutionem, & præſtationem decimæ integræ, vel, dimidiæ ratione prædiorum, poſſeſſionum, vinearum, olivetorum, terrarum, locorum, ac aliorum bonorum quorumcumque ejuſdem Societatis in dictis Regnis dumtaxat, & quæ propriis manibus, aut ſumptibus, & per proprios Colonos nunc excolunt, & pro tempore excoluerint, ſive prædia, poſſeſſiones, oliveta, & alia bona hujuſmodi ad Societatem, illiuſque Domos, & Collegia, & alia loca prædicta ex eorum fundatione, aut aliis largitionibus, donationibus, legatis, Teſtamentis, Codicillis, aut aliis ultimis voluntatibus, unionibus, appplicationibus, conceſſionibus, emptionibus, aut aliis acquiſitionibus, & aliàs quomodocumque, & qualitercumque hacte-

Digitized by Google

hactenus jam ſint acquiſita, ſive impoſterum ad eamdem Societatem, Religioſoſque illius deferri contigerit, niſi prout alii mendicantes ſolvere conſueverunt, minime teneantur, prædictis dicti Pauli literis in aliis omnibus firmis, & illæſis remanentibus, apoſtolica auctoritate tenore præſentium, concedimus, & indulgemus, nec illos per Archiepiſcopos, Epiſcopos, Præſules, necnon Capitula, Collegia, & Rectores metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, Parochialium, aliarumque Eccleſiarum dictorum Regnorum nunc, & pro tempore exiſtentes, & quoſvis alios ad ſolutionem decimarum hujuſmodi ratione bonorum ejuſdem Societatis, quæ propriis manibus, vel ſumptibus, ut præfertur, excolunt, ſeu excoli faciunt, aut excolent, aliter faciendum, quam prout dicti mendicantes ſolvere conſueverunt, cogi, aut compelli poſſe.

Clauſulæ præſervativæ.

§ 3. Minuſque eos deſuper earumdem literarum Pauli V. Prædeceſſoris, ſeu quocumque alio colore, vel ingenio, publice, vel occulte, directe, vel indirecte moleſtari, perturbari, aut inquietari, per præſenteſque has noſtras literas ex eo, quod moderni Archiepiſcopi. Epiſcopi, aliique Præſules, necnon Capitula, & Rectores prædicti, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe quomodolibet habentes, vel habere prætendentes in eiſdem præmiſſis non conſenſerint, ad eaque vocati non fuerint, aut aliàs ex quocumque, & enormiſſima læſionis, ſeu alio capite quantumvis legitimo, & juridico de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, revocari, infringi, annullari, aut in jus, vel controverſiam vocari, aut ad viam, vel terminos juris reduci, ſeu adverſus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, ſeu concedi nullatenus umquam poſſe. ſed illas ſemper, & perpetuo validas. & efficaces eſſe, & fore, ac dictæ Societati, illiuſque Domibus. Collegiis, & aliis locis prædictis, quæ concernunt, & in futurum concernere poterunt, pleniſſime ſuffragari, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, obſervari. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorū deputatio.

§.4. Quocirca Ven: fratri Ferdinando olim Epiſcopo Faraonen. hæreticæ pravitatis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Inquiſitori Generali, necnon jurium, & ſpoliorum Cameræ noſtræ apoſtolicæ in eiſdem Regnis debitorum Collectori Generali dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & cum opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum Præpoſiti Generalis, & Religioſorum, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant præmiſſa omnia ab omnibus, quos illa concernunt inviolabiliter obſervari, ipſoſque Præpoſitum Generalem, & Religioſos, ſeu aliquem illorum præmiſſis omnibus, & ſingulis pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Obſtantium derogatio.

§.5. Non obſtantibus ſingulis præmiſſis, ac noſtra, & Cancellariæ noſtræ Regula de non tollendo jure quæſito, necnon fæ: re: Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo quis ultra tres earumdem vigore præſentium ad judicium non trahatur, ac aliis quibusvis apoſtolicis etiam in univerſalibus, Provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non, tam ipſius Societatis, illiuſque Domorum, Collegiorum, & aliorum locorum prædictorum, quam quarumcumque Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, Parochialium, & aliarum Eccleſiarum Regnorum hujuſmodi etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis eiſdem Archiepiſcopis, ſive Epiſcopis, eorumque Eccleſiis, Capitulis, & Canonicis, ac aliis quibuſcumque perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem. Quibus omnibus etiamſi de illis, illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio in præſentibus facienda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 5. Nov. 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 5. Novembris 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

Inſti-

LXXXIV.

Inſtitutio feſtivitatis S. Joachim Parentis Beatiſſimæ Mariæ Virg. ſub duplici officio die 20. Martii quotannis celebrandæ, & in Breviario, & Miſſali, & Kalendariis impoſterum imprimendis, deſcribendæ.

Hic idem Pontifex ſtatuit, etiam feſtum S. Annæ Matris ejuſdem B. Mariæ Virg. de præcepto obſervari, debere ut ſupra in Conſtit. LVI. Hunor. *fol. 25. Et illud antea ſub die 26. Julii ſub dupl. officio agi juſſerat Gregorius XIII. in ſua Conſt. CLXI.* Sancta Mater. *Tom. IV. Par. IV. fol. 54.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolatus officium, nullo licet meritorum ſuffragio, Nobis ex alto commiſſum, poſtulat, ut ad ea, per quæ ſancti Joachim glorioſiſſimæ Dei Genetricis Mariæ parentis omni laude digniſſimi cultus, & veneratio in dies magis augeatur, mentis noſtræ aciem ſedulo intendamus.

Juſſio celebrandi feſtum S. Joachim ſub duplici officio.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, ejuſdem S. Joachim feſtus dies, die 20. Martii celebrari ſolitus: Officio ſub ritu duplici, juxta rubricas Breviarii Romani, per univerſum Orbem ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam ſecularibus, quam regularibus, qui divinum officium recitare tenentur celebrari: atque idcirco in Breviario Miſſali, & Kalendariis in poſterum imprimendis, ejuſdem S. Joachim feſtum duplex deſcribi reſpective debeat, tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Deputatio executorum.

§. 2. Quocirca Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ceteriſque Eccleſiarum Prælatis in univerſo terrarum Orbe conſtitutis, præcipimus, & mandamus, ut in ſuis quiſque Eccleſiis, Provinciis, & diœceſibus præſentes noſtras literas ſolemniter publicari, & ab omnibus eccleſiaſticis perſonis ſecularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omnino obſervari faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 2. Decem. 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 2. Decembris 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXXV.

Subſidium decem, & octo millionum aliàs a Paulo PP. V. Regi Catholico conceſſum in Regno Caſtellæ ab eccleſiaſticis quoque ſolvendum ad nonnullas alias res extenditur.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

GREGORIUS PAPA XV.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Recenſet literas Pauli V. Philippo III. Regi inſcriptas.

§. 1. ALiàs a ſæ. re. Paulo Papa V. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ clar. mem. Philippo III. Hiſpaniarum Regi Catholico genitori tuo directæ, tenoris ſubſequentis videlicet.

Tenor Literarum, quibus eidem Regi permiſerat ſubſidium 18. millionū aureorum a Laicis Regni Caſtellæ oblati ab Eccleſiaſticis quoque accipere.

§. 2. Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico. Paulus Papa V. Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem. Orthodoxæ fidei conſervandæ, & propagandæ zelus, ac ſingularis in apoſtolicam ſedem devotio, aliaque Catholici cognomine optimo jure inſigniti Regis præclara merita, quæ in majeſtate tua cæleſti gratia reſplendent, plane exigunt, ut ſubſidia pro ejuſdem fidei defenſione a tuis ſubditis prompte tibi oblata, quantum cum Domino poſſumus adiuvemus. Cum itaque, ſicut accepimus ſubditi Regnorum tuæ Coronæ Caſtellæ in noviſſimis comitiis, ſive curiis habitis animadvertentes majeſtatem tuam pro ejuſdem Religionis defenſione, & obedientiæ erga S. R. E. conſervatione in tuis, & externis ditionibus, ac Regnis graviſſimis aſſidue ſumptibus urgeri, tuaque æraria pene exhauſta, ita ut, niſi aliquo eorumdem ſubditorum extraordinario ſubſidio ſubleveris, eoſdem ſumptus in tam laudabilem Deo gratum, & reipublicæ Chriſtianæ utilem cauſam converten. diutius ferre difficile poſſis, quædam ſuperadditionalia nuncupata ſervitia, ſive ſubſidia, quæ in totum ſummam decem, & octo millionum nummorum aureorum conficere debeant, ex gabella Siſa nuncupata ſuper vino, muſto, aceto, aquato, oleo, & carnibus in dictis Regnis colligen., & conſumen. imponen. non ſolum per ementes, & vendentes ſolven., ſed etiam per eos, qui percipiunt oleum, & vinum ex propriis terrenis, aut affictibus, aut emunt in uvis, aut olivis, ſeu colligunt pro decimia, aut etiam dono accipiunt, ſeu aliàs ex quovis alio redditu, & introitu habent, & conſumunt, præſtare prompte obtulerint, omneſque laici cujuſcumque gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ ad eadem ſubſidia contribuere, & Gabellam ſolvere debeant, neque ullus immunis futurus ſit, aut exemptus, tuaque Majeſtas Nobis hæc ſignificaverit. Nos promptam, & devotam eorumdem Regnorum, & ſubditorum tuorum in Te voluntatem, qui facultates ſuas pro Catholica

ſica Religione conſerre intendunt commendantes, quia ſicut etiam accepimus, ſi tantummodo laici ſubſidia hujuſmodi contribuerent, & Gabellam, ſeu Siſam prædictam ſolverent, nimis longo tempore ſumma prædicta conficeretur, & laicorum facultates ad ſummam hujuſmodi decem, & octo millionum, ut præfertur, aliter conficien. minime ſuppetunt, eadem ſubſidia per eccleſiaſticas perſonas adiuvan., ut infra ſequitur, exiſtimavimus. Motu igitur proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, & de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas eccleſiaſticas perſonas tam ſeculares, quam cujuſcumque ordinis, etiam exempti, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecti regulares, necnon Monaſteria utriuſque ſexus, Conventus, & Collegia, ac Eccleſiarum Capitula Regnorum Caſtellæ prædictorum, ac in eiſdem Regnis commoran., & conſiſten. ad conferendum, & contribuendum proportionabiliter, & non aliàs prout laici in dictis ſubſidiis, mediante ſolutione Gabellæ, ſeu Siſæ eorumdem ſubditorum cauſa ſuper vino, muſto, aceto, aquato, oleo, & carnibus in prædictis Regnis colligen., & conſumen., imponen., ſeu forſan impoſitæ, durante tamen ſexennio proximo dumtaxat, & non ultra, teneri, & obligatos eſſe, non tamen quoad prædictas rerum ſpecies, quas ex propriis terrenis, ſeu decimis, aut aliis quibuſcumque redditibus propriis per ſe, vel per alios etiam affictuarios ſuos, vel etiam ex eleemoſynis percipiunt, & pro divino cultu, ac propriis, & familiarum ſuarum uſibus conſumunt, pro quibus omnino immunes, & exempti ſint, decernimus, & declaramus, ita tamen quod ſi ante ſexennii hujuſmodi finem prædicta ſumma decem, & octo millionum nummorum aureorum confecta fuerit, eccleſiaſtici prædicti amplius contribuere, & dictam Gabellam, ſeu Siſam, ut præfertur, ſolvere non debeant, ac præſens gratia eo ipſo expiret. Decernentes, quod omnes, & ſinguli eccleſiaſtici prædicti recuſantes, opportunis juris, & facti remediis, adhibita tamen Ordinariorum Eccleſiaſticorum locorum auctoritate, non autem per exactores ejuſdem Gabellæ, ſeu Siſæ, neque per quoſcumque Judices, aut miniſtros ſeculares, aut coram eiſdem Judicibus, & Miniſtris ſecularibus ſub pœna excommunicationis majoris, nec non aliis pœnis a ſacris Canonibus, & conſtitutionibus apoſtolicis inflictis, & comminatis ipſo facto incurren., conveniri nullo modo debeant, ſed coram prædictis Ordinariis eccleſiaſticis tantum compelli valeant, quibus Ordinariis diſtricte præcipiendo mandamus, ut divini judicii memores, ne eccleſiaſtici indebite, & pluſquam laici, nec ultra continentiam noſtrarum literarum graventur, ſuper quo eorumdem etiam Ordinariorum conſcientiam oneramus, omnino provideant, & contra eoſdem eccleſiaſticos recuſantes, ac Regulares, & exemptos, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectos ad quamcumque ſimplicem eorumdem exactorum requiſitionem executive, quacumque appellatione remota, auctoritate noſtra procedant. Volumus autem, ut pecuniæ ex prædictis ſubſidiis, & Gabella, ſeu Siſa, ut præfertur a dictis eccleſiaſticis percipien. in alios uſus, quam Catholicæ Religionis defenſionis, & obedientiæ conſervationis erga Romanam Eccleſiam, pro quibus, ut præfertur contribuuntur, nullatenus convertantur, ſuper quo majeſtatis tuæ conſcientiam oneramus. Non obſtan. Regnorum prædictorum ſtatutis, & conſuetudinibus, ac conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, etiam in quibuſvis generalibus Conciliis editis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis Regnis, perſonis, Capitulis, Monaſteriis, Conventibus, Collegiis, & aliis prædictis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Ut autem præſentes noſtræ literæ, cum opus fuerit, ad omnium notitiam facilius devenire poſſint, decernimus, ut earum exemplis etiam impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Auguſti 1618. Pontificatus noſtri Anno XIV.

§.3. Cum autem, ſicut accepimus, ſubditi Regnorum tuorum Coronæ Caſtellæ prædicti animadvertentes, cauſas propter quas ſervitia, ſive ſubſidia hujuſmodi oblata, & præſtita fuerunt, etiam nunc durare, pro faciliori Gabellæ, ſeu Siſæ hujuſmodi ſolutione eorumdem ſubſidiorum extra eandem Gabellam, ſeu Siſam ad piſces, candelas, caſeum, ſaponem, & alias res commeſtibiles in dictis Regnis colligen., & conſumen., non ſolum per ementes, & vendentes ſolven. ſed etiam per eos, qui res commeſtibiles hujuſmodi percipiunt ex propriis terrenis, aut affictibus, ſeu colligunt pro decimis, aut, etiam dono accipiunt, ſeu aliàs ex quovis alio redditu, & introitu habent, & conſumunt, extendere, durante ſexennio hujuſmodi, & pro ſumma decem, & octo millionum nummorum aureorum, ut præfertur citius, & facilius conficienda obtulerint, omneſque laici cujuſcumque gra- — Cum vero laici idem ſubſidium ad alias nonnullas res extendere decreverint;

gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ, eadem ſubſidia ad prædictas ſpecies extenſa contribuere, & Gabellam, ſeu Siſam ſolvere debeant, neque ullus immunis futurus ſit, aut exemptus, Tuaque Majeſtas hæc Nobis ſignificaverit.

Gregorius hoc idem ab Eccleſiaſticis præſtari permittit.

§.4. Nos promptam, & devotam eorumdem Regnorum, & ſubditorum tuorum in Te voluntatem, qui facultates ſuas pro Catholica Religione conferre intendunt, commendantes, quia, ſicut etiam accepimus, ſi tantummodo laici ſubſidia ſic extenſa contribuerent, & Gabellam, ſeu Siſam prædictam ſolverent, nimis longo tempore ſumma prædicta conficeretur, & laicorum facultates ad ſummam hujuſmodi decem & octo millionum, ut præfertur, conficien. minime ſuppetunt. Nos ad orthodoxæ fidei conſervandæ, & propagandæ zelum, ac ſingularem in fidem prædictam devotionem, aliaque catholici cognomine, optimo jure inſigniti Regis præclara merita, quæ in Majeſtate tua Cœleſti gratia reſplendent paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, eadem ſubſidia ex cauſis expreſſis, & adhuc, ut præfertur, durantibus, tibi oblata hujuſmodi, per Eccleſiaſticas perſonas adjuvanda, ut infra ſequitur, exiſtimavimus; Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas eccleſiaſticas perſonas tam ſeculares, quam cujuſvis Ordinis etiam exempti, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecti Regulares, Monaſteria, Conventus, & Collegia, ac Eccleſiarum Capitula Regnorum prædictorum, & in eiſdem Regnis commoran., & conſiſten. ad conferendum, & contribuendum proportionabiliter, & non aliàs prout laici in dictis ſubſidiis ad novas hujuſmodi ſpecies extenſis, mediante ſolutione Gabellæ, ſeu Siſæ eorumdem ſubſidiorum cauſa, ſuper piſcibus, candelis, caſeo, ſapone, & aliis rebus commeſtibilibus in prædictis Regnis colligen., & conſumen. extendendæ, ſeu forſan extenſæ, & ſuper iis impoſitæ, durante tamen eodem ſexennio dumtaxat, & non ultra teneri, & obligatos eſſe, non tamen quoad dictas rerum ſpecies, quas ex propriis terrenis, ſeu decimis, aut aliis quibuſcumque redditibus propriis per ſe, vel alios etiam affictuarios ſuos, vel etiam ex eleemoſynis percipiunt, & pro divino cultu, ac propriis, & familiarum ſuarum uſibus conſumunt, pro quibus omnino immunes, & exempti ſint, etiam decernimus, & declaramus, ita tamen, quod ſi ante ſexennii prædicti finem, ſumma decem & octo millionum nummorum aureorum hujuſmodi confecta fuerit, eccleſiaſtici prædicti, ſicut de primodictis rebus, ſeu ſpeciebus, ita de ſecundodictis amplius contribuere, & dictam Gabellam, ſeu Siſam, ut præfertur, ſolvere non debeant, ac præſens gratia eo ipſo expiret.

Imo recuſantes poſſe ad id compelli.

§.5. Decernentes, quod omnes, & ſinguli Eccleſiaſtici prædicti recuſantes, opportunis juris, & facti remediis, adhibita tamen locorum Ordinariorum Eccleſiaſticorum auctoritate, non autem per Exactores ejuſdem Gabellæ, ſeu Siſæ, neque per quoſcumque Judices, aut miniſtros ſeculares, aut coram eiſdem Judicibus, aut miniſtris ſecularibus ſub pœna excommunicationis majoris, nec non aliis pœnis a ſacris Canonibus, & conſtitutionibus apoſtolicis inflictis, & comminatis ipſo facto incurrendis, conveniri nullo modo debeant, ſed coram prædictis Ordinariis Eccleſiaſticis tantum compelli valeant; quibus Ordinariis diſtricte præcipiendo mandamus, ut divini judicii memores, ne Eccleſiaſtici indebite, & plus quam laici, nec ultra continentiam literarum noſtrarum hujuſmodi graventur, ſuper quo eorumdem etiam Ordinariorum conſcientiam oneramus, omnino provideant, & contra eoſdem Eccleſiaſticos recuſantes, ac Regulares, & exemptos, nobiſque, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectos, ad quamcumque ſimplicem eorumdem exactorum requiſitionem exequutive, quacumque appellatione remota, auctoritate noſtra procedant.

Hujuſmodi vero pecunias nonniſi in catholicæ religionis defenſionem inſumi jubet.

§.6. Volumus autem, ut pecuniæ ex prædictis ſubſidiis, & Gabella, ſeu Siſa, ſic extenſa, ut præfertur, a dictis eccleſiaſticis percipien., in alios uſus, quam Catholicæ Religionis defenſionis, & obedientiæ conſervationis erga Romanam Eccleſiam, pro quibus, ut præfertur, contribuuntur nullatenus convertantur, ſuper quo Majeſtatis Tuæ conſcientiam oneramus.

Derogat contrariis.

§.7. Non obſtantibus omnibus illis, quæ dictus Paulus prædeceſſor in præinſertis literis ſuis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fidem tranſumptis addit.

§.8. Ut autem præſentes noſtræ literæ, cum opus fuerit, ad omnium notitiam facilius devenire poſſint, decernimus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 2. Decem. 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Decembris 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXXVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Oppidum S. Miniatis in Civitatem, & Eccleſiam Collegiatam S. Mariæ, & Sancti Geneſii in Cathedralem erigit.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PRo excellenti præeminentia Sedis Apoſtolicæ, in qua poſt beatum Petrum Apoſtolorum Principem, quamquam imparibus meritis, pari tamen auctoritate conſtituti fuimus, in agro irriguo militantis Eccleſiæ novas Epiſcopales Sedes, Eccleſias plantare Romano Pontifici digniſſimum arbitra-

arbitramur, ut per novas plantationes popolorum augeatur devotio, divinus cultus efflorcat, ſubſequatur animarum ſalus, & loca illuſtrentur.

Cauſæ faciendæ erectionis.

§.1. Attendentes igitur Diæceſim Lucan. admodum amplam, & patentem eſſe, illiuſque plurima oppida, & loca iis dominio temporali dilecti filii nobilis viri Magni Hetruriæ Ducis ſibi ſubjecta exiſtere, & aliàs Diœceſis, & ditionis hujuſmodi Oppidum Sancti Miniatis in amœno colle, felici cœlo, & ſolo ferme totius Hetruriæ fertiliori ſitum, & a Civitate Lucana viginti millibus paſſuum, vel circa diſtans ad modum inſigne eſſe, & ita antiquum, ut Vicarii Imperiales in Hetruria retroactis temporibus degentes ſibi ſedem conſtituerint, & propterea ab antiquis Imperatoribus innumeris, ampliſſimiſque privilegiis decoratum fuiſſe: Fædera, ac Capitula cum Florentina, ac Senenſi Rebuſpub. æquis conditionibus firmaſſe, ab ipſoque Oppido antiquam, & nobilem illam Borromæam gentem, ex qua Sanctus Carolus olim Archiepiſcopus Mediolanenſis Sacri Collegii Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſplendor editus eſt, originem duxiſſe, ad præſens autem in eodem Oppido Philoſophos, Logicos, caſuum conſcientiæ Lectores, ac Grammatices Magiſtros ad juventutem excolendam publicis ſtipendiis deputatos, ac ſexaginta Sacerdotes, & U.J.D. ſupra quadraginta, & plurimos nobiles, necnon etiam armatarum Militiarum milites adeſſe, adeout oppidum ipſum Miniatis Civitatis, & illius Collegiata Eccleſia S.Mariæ, & Geneſio dicata, quæ Præpoſitura, dignitate inibi principali, & annuo reddita quingentorum ſcutorum monetæ, vel circa dotata, quo tempore obtinens uſum Pontificalium ſibi prætendere contendit, necnon decem Canonicatus, & præbendis ſufficientiſſime redditus, & quam plurimis Cappellaniis collativis perfulget, Cathedralis Eccleſiæ nomine, titulo, & prærogativa jure optimo inſigniri mereatur.

Oppidum Sancti Miniatis cũ nonnullis aliis locis, atque Eccleſia Collegiata Sanctæ Mariæ a jurisdictione Epiſcopi Lucani eximuntur.

§.2. Nos iis, atque aliis rationabilibus cauſis moti, habita ſuper iis cum venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione de illorum conſilio, & apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ad omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac glorioſiſſimæ ejus Genitricis Virginis Mariæ, & præfati Sancti Geneſii, necnon totius Curiæ cæleſtis honorem, ac Fidei Catholicæ exaltationem, ac civium, & incolarum dicti Oppidi animarum ſpiritualem conſolationem, ipſiuſque Collegiatæ Eccleſiæ, ac illius Præpoſiti, & Canonicorum decus, omnia, & ſingula Oppida, Terras, Villas, & loca quæcumque ad præſens ſub ditione temporali prædicti magni Ducis exiſtentia, necnon Oppidum Faſecchii, quod pro tempore exiſtentis Abbatiſſæ Monaſterii Sanctæ Claræ Lucanæ in ſpiritualibus ſubeſſe aſſeritur, ac in Diœceſi, & dominio præfatis exiſtit, cum omnibus, & ſingulis illis terminis, Territoriis, Locis, necnon Clero, populo, & perſonis, Monaſteriis tam virorum, quam mulierum, ac Domibus Regularibus, Hoſpitalibus, eccleſiis, & piis locis, & Beneficiis Eccleſiaſticis, cum cura, & ſine cura ſecularibus, & quorumvis Ordinum Regularibus a dicta Diœceſi Lucana, etiam abſque conſenſu venerabilis fratris Alexandri moderni Epiſcopi Lucani, ac etiam dilectarum in Chriſto filiarum modernæ Abbatiſſæ, & Conventus dicti Monaſterii, quinimo ipſis invitis, & reclamantibus, ac contradicentibus, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo ſeparamus, ac diſmembramus, & ab omni jurisdictione, ſuperioritate, correctione, dominio, viſitatione, & poteſtate pro tempore exiſtentium Epiſcopi Lucani, & Abbatiſſæ hujuſmodi, illorumque officialium, & Vicariorum, necnon per dationem, & ſolutionem quorumcumque jurium Epiſcopo Lucano, ſeu Abbatiſſæ pro tempore exiſtentibus præfatis, ratione ſuperioritatis, juriſdictionis, ſubjectionis, viſitationis, ac Legis Diœceſanæ debitorum, etiam perpetuo auctoritate, & tenore præmiſſis eximimus, & totaliter liberamus, juriſdictionique futuri, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Sancti Miniatis, ita tamen quod dilecti filii Clerus ſupradictorum locorum ſic ſeparatorum ſingulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, & compoſitionibus, etiam ratione ſpoliorum, & decimarum, vel ſtudii, aliiſque gratiis ſpiritualibus, & temporalibus quibuſcumque, quibus ad præſens quomodolibet, & ex quavis occaſione utuntur, deinceps perpetuis futuris temporibus gaudere, & uti debeant, ſimiliter perpetuo eiſdem auctoritate, & tenore ſubiicimus, & ſeparamus.

Salvis tamen illorum privilegiis.

Reſervantur Epiſcopo Lucano Oppida de Barga, & Petraſancta.

§.3. Volumus tamen, ut loca, ſeu Oppida de Barga, & Petra Sancta libera facta, cum eorum Villis, Territoriis, ac Capitaneatibus, licet ditioni temporali prædicti Magni Ducis ſubſint, nihilominus ſpeciali juriſdictioni præfati Epiſcopi Lucani, ut antea remaneant.

Eccleſiæ Sancti Miniatis illiuſque Epiſcopo cæterarum Eccleſiarum privilegia, & jura aſſeruntur.

§.4. Inſuper dictum Oppidum Sancti Miniatis nuncupandum, & præfatum Collegium in Cathedralem Eccleſiam pro uno Epiſcopo S. Miniatis etiam nuncupando, qui ipſi Eccleſiæ S. Miniatis præſideat, ac in ea, & Civitate præfata, ipſique Eccleſiæ Sancti Miniatis Diœceſi aſſignata omnia, & ſingula, quæ ordinis, & juriſdictionis, dignitatis, aut cujuſcumque alterius muneris Epiſcopalis ſunt, & erunt cum ſede, & menſa, aliiſque inſigniis, ac juriſdictionibus Epiſcopalibus, quibus aliæ Cathedrales Eccleſiæ, & earum Præſules de jure, uſu, & conſuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, de pari conſilio, & poteſtatis plenitudine, ſine tamen præjudicio Præpoſituræ nunc, ac Canonicatus, & præbendæ, nec non beneficiorũ collativorũ præfatę Eccleſiæ, ſic in Cathedralem erectæ obtinentium, ſimiliter erigimus, & inſtituimus, ac Sancti Miniatis pro Civitate, ac alia Oppida, & Territoria, Caſtra, Villas, & loca pro Diœceſi, necnon Clerum, Populum, & per-

& perſonas hujuſmodi pro Clero, populo, Vaſſallis, & perſonis Civitatis, & Diœceſis Sancti Miniatis hujuſmodi perpetuo concedimus, & aſſignamus.

Redditus Epiſcopo aſſignatur.

§.5. Præterea pro menſa Epiſcopali Sancti Miniatis, illiuſque futuri, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi ſuſtentatione medietatem fructuum præpoſituræ dictæ eccleſiæ ſic in Cathedralem erectæ, ad ducenta, & quinquaginta ſcuta monetæ, vel circa annuatim aſcendentes, ac tot illius bona, ex quibus medietas fructuum hujuſmodi provenire poſſit, ac ipſa præpoſitura pro nunc, prout ex tunc, & econtra poſtquam illam per ceſſum, vel deceſſum, aut aliam dimiſſionem, vel amiſſionem, illam tunc obtinentis, aut aliàs quomodocumque, quandocumque, ubicumque vacare contigerit, etiamſi actu nunc forſan, aut aliàs quovis modo vacet, dicta auctoritate perpetuo diſmembramus, illaque ſic diſmembrata, & ſeparata eidem menſæ etiam ex nunc prout ex tunc, & e contra pari auctoritate applicamus, & appropriamus, ac Sancti Joannis Evangeliſtæ Loci Sanctæ Mariæ ad Montem, & Sancti Joannis ad Bartimara, necnon Sancti Marci a Vajano Vicariatus Lari in eodem dominio dicti magni Ducis, ac prope præfatum Oppidum Sancti Miniatis exiſtentis ſine vera, & perſonali reſidentia non requirentes eccleſias, ſeu Cappellas, Plebanias nuncupatas, annui inſimul redditus, compræhenſa medietate fructuum, quæ a præpoſitura hujuſmodi, ut præfertur, diſmembrata fuit mille ſcutorum parium, vel circa ex nunc, prout poſtquam illas, ſeu earum aliquas ſimul, vel ſucceſſive per ceſſum etiam, & cauſam permutationis etiam in noſtris, & ſucceſſorum Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium manibus factæ, vel deceſſum, ſeu privationem, vel quamvis aliam dimiſſionem, vel amiſſionem illas ad præſens obtinentium, vel aliàs quovis modo, etiam in aliquo ex menſibus Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, aut Sedi Apoſtolicæ per quaſcumque conſtitutionum apoſtolicarum, ſeu Cancellariæ Apoſtolicæ regulas, nunc, & pro tempore reſervatis, aut ordinariis Collatoribus per conſtitutiones, & regulas eaſdem, ſeu litteras alternativas, aut alia privilegia, & indulta hactenus competentibus, ac conceſſis, & inpoſterum concedendis, & apud Sedem præfatam vacare contigerit, etiamſi cum cura & ſine cura Eccleſia, ſeu Cappellæ hujuſmodi, vel earum aliqua nunc, ut præfertur, vel aliis quibuſvis modis, & ex quorumcumque perſonis, ſeu per liberas reſignationes, illas, vel earum aliquam ad præſens obtinentium, vel quorumvis aliorum de illis in Romana Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponte factam, unionem, diſſolutionem, aut conſtitutionem felicis recordationis Joannis Papæ XXII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Execrabilis*, vel aſſecutionem alterius Beneficii eccleſiaſtici, quavis auctoritate collati, vacent, etiamſi tanto tempore vacaverint, quod earum collatio juxta Lateranenſis ſtatuta Concilii ad Sedem præfatam legitime devoluta, ac præpoſitura, & ſine cura eccleſiæ, ſeu Cappellæ hujuſmodi diſpoſitioni apoſtolicæ ſpecialiter, vel alias generaliter reſervatæ exiſtant, dictæ præpoſituræ cura, etiam juriſdictionalis immineat ſuper ea quoque, ac ſine cura Eccleſiis, ſeu Cappellis præfatis inter aliquas perſonas lis, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa, etiamſi earundem ſine cura Eccleſiarum, ſive cura Cappellarum, aut alicujus earum collatio, vel ad eas præſentatio, ſeu quævis alia diſpoſitio ad quorumcumque Collatorum, & Collatricum ſecularium, & quorumvis Ordinum Regularium quomodolibet qualificatarum perſonarum collationem ſpectet eidē menſæ, ita quod liceat Epiſcopo S. Miniatis pro tempore exiſtentis illarum, ſeu cujuslibet illarum, necnon medietatis fructuum Præpoſituræ hujuſmodi, ac bonorum e quibus medietas hujuſmodi provenire poſſit, ut præfertur, diſmembrata, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios, ejus, & præfatæ menſæ nominibus propria authoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, illarumque fructus, redditus, & proventus in ſuos, & ipſius menſæ uſus, & utilitatem convertere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, ita quod ex nunc dictus Epiſcopus Sancti Miniatis eorum poſſeſſionem capere poſſit, qua poſſeſſione ſubſequuta præſens unio ex nunc ſuum plenarium, & integrum effectum ſortiatur, nec in revocatoriis per quoſcumq; Roman. Pontifices ſucceſſores noſtros edendis compræhendatur, & minime compræhenſa cenſeatur, etiam perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus. Donec vero applicatio, & unio præfatæ ſuum ſortiantur effectum, ipſe Magnus Dux mille ſcuta ſimilia futuro Epiſcopo Sancti Miniatis proportionabiliter juxta effectum, quem in dies uniones hujuſmodi ſortiri contigerit, arbitrio d. Sedis Nuncii in Civit. Florentina pro tempore commorantis, minuenda annuatim perſolvere teneatur, prout ad id ſe obligavit.

Epiſcopus S. Miniatis Archiepiſc. Florentino tanquam Metropolitano ſubjicitur.

§.6. Demum Præpoſito dictæ Eccleſiæ ſic in Cathedralem erectæ uſum Pontificalium, ſi quem habet pari authoritate conferimus: Eccleſiam vero Sancti Miniatis hujuſmodi, illiuſque Epiſcopum pro tempore exiſtentem, Archiepiſcopi Florentini etiam pro tempore exiſtentis ſuffraganeum eſſe, ejuſque Metropolitico jure ſubjectum eſſe volumus, & decernimus.

Cætera Epiſcopo Lucano reſervantur.

§.7. Poſtremo dicto Epiſcopo Lucano, ut ipſi minus damnum, quod fieri poſſit, ex præmiſſis inferatur, omnia bona ſtabilia, ac redditus, proventus, reſponſiones, canones, decimas, livellos, nec non præſentandi aliqua jura, & emolumenta ratione tam directi, quam utilis dominii quorumcumque bonorum, in quibuſvis Locis, & terris a ſua Diœceſi, ut præfertur, diſmembratis conſiſtentium Epiſcopali menſæ debita, & annuatim, vel aliter præſtari ſolita, itaut Epiſcopus Lucanus pro tempore exiſtens

per

per ſe ipſum, vel Procuratorem ſuum legitimum, & uti prius exigere, & levare, caducitates, & devolutiones, quas pro tempore quovis modo occurrere, & evenire contigerit, & ad menſam ſuam epiſcopalem ſpectantes declarare, & acceptare, bonorumque ſic devolutorum poſſeſſionem capere, & ingredi, etiam ut prius libere, & licite poſſit, & valeat, neque propterea a prædicto Epiſcopo Sancti Miniatis, vel quopiam alio deſuper, quovis quæſito colore moleſtari, vel impediri poſſe, aut licere decernimus, & declaramus.

Iis exceptis, quæ ratione ſuperioritatis exigi ſolent; ea enim Epiſcopo S. Miniatis aſſeruntur.

§.8. Volumus autem, quod ex quæſtiones, ſive cenſus, qui præfato Epiſcopo Lucano tamquam Epiſcopo ratione ſuperioritatis, ſeu recognitionis per Eccleſias, Clerum, Hoſpitalia, Confraternitates locorum, vel alia loca pia Oppidorum, ſeu locorum ſic diſmembratorum annuatim, vel aliàs præſtari ſolent, & in cera, & pipere, ac croco, ſive ſaffrano, ac forſan pecunia numerata, ut plurimum conſiſtunt, & ad valorem annuum quadraginta ſcutorum, vel circa aſcendunt, deinceps Epiſcopo Sancti Miniatis in recognitionem juriſdictionis, ſeu ſuperioritatis ſuæ in Eccleſias, confraternitates, aut perſonas, & loca pia hujuſmodi præſtari debeant, pro illis vero Epiſcopo Sancti Miniatis dicto Epiſcopo Lucano pro tempore exiſtenti ſingulis annis integre valorem ceræ, pecuniarum, aliarumque rerum præfatarum arbitrio ejuſdem Nuncii taxandum, & æſtimandum compenſare, & præſtare teneantur.

Epiſcopo, Clero, Civibuſque ſolita conceduntur privilegia.

§.9. Cæterum Capitulo, Clero, Civitati, & Diæceſi Sancti Miniatis hujuſmodi, ipſarumque Civitatis, & Diæceſis incolis, & habitatoribus, & eorum ſingulis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, & exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus aliarum Eccleſiarum Cathedralium capitula, aliæque Civitates, & Diæceſes, ac earum Clerus, Incolæ, & habitatores utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, authoritate, necnon tenore præſentium indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§.10. Non obſtantibus præmiſſis, ac de jure quæſito non tollendo, necnon de unionibus committendis ad partes, vocatis, qui fuerint vocandi, necnon de exprimendo vero valore, & Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuas, niſi in caſibus a jure permiſſis fieri prohibentis, nec non recolendæ memoriæ Pauli II., & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque quibuſvis apoſtolicis, necnon ſynodalibus, Provincialibus, & univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon dictæ Eccleſiæ Sancti Miniatis, cum juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis, illis, eorumque ſuperioribus, & perſonis, ſub quibuſvis tenoribus, & formis, necnon cum quibuſvis etiam derogatoriarū derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie cum nota ſimili, etiam conſubſtantialibus, ac alias in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, illarumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illarum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Concluſione.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſeparationis, & diſmembrationis, & exemptionis, liberationis, ſubjectionis, erectionis, inſtitutionis, conceſſionis, aſſignationis, applicationis, appropriationis, unionis, annexionis, incorporationis, oblationis, voluntatis decretorum, declarationis, indulti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire.

Dat. die 5. Decem. 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1622. nonis Decembris, Pontificatus noſtri Anno II.

LXXXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo ſtatuitur omnes Clericos, Presbyteroſque ſeculares etiamſi Militum Hieroſolymitanorum, Vicarii, Cappellani, miniſtri ſervientes, Procuratores, aut familiares ſint, ab Ordinariis tanquam a Sede Apoſtolica delegatis viſitari poſſe.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Facti ſeries, ſeu cauſa Decreti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Ven. frater Guiglielmus Epiſcopus Baſilien. quod ipſe aliàs contra fratres milites Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, eorumque Vicarios, Cappellanos, Miniſtros ſervientes, Procuratores, aut familiares, viſitationem, omnimodamque ſuam ſive ordinariam, ſive delegatam juriſdictionem ſub prætextu privilegiorum, & exemptionum dicto Hoſpitali conceſſorum ſubterfugientes a Ven. fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus obtinuit Decretum, tenoris ſubſequentis videlicet.

Decretum Sacræ Congregationis Concilii.

§.2. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, omnes

Digitized by Google

omnes Clericos, Presbyteroſve ſeculares, etiamſi Militum Hieroſolymitanorum, Vicarii, Cappellani, Miniſtri ſervientes, Procuratores, aut familiares ſint ab Ordinariis tamquam a Sedis Apoſt. delegatis de eorum exceſſibus, criminibus, & delictis etiam extra viſitationem, ubi, & quando opus fuerit, inquiri, viſitari, punirique poſſe, ipſorumque juriſdictioni plene in omnibus ſupradictis ſubjectos exiſtere, exceptis his tantum, qui eccleſiis, aliiſve dictorum militum locis actu ſerviunt, & intra eorum ſepta, & Domos reſident, ac ſub eorum obedientia vivunt, quæ omnia, niſi ſimul concurrant, Ordinariorum juriſdictionem vitare non poſſe, ut diſertis verbis cavetur conſtitutione Sanctæ memoriæ Gregorii XIII. hac de re edita.

H. Card. Lancellottus.

Cauſæ illius confirmationē inducentes. §.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, fratres milites, ac Vicarii Cappellani, & Miniſtri, aliique ſupradicti, quorum nonnullis animarum cura incumbit hactenus decreto prædicto, etiam in his, quæ curam animarum hujuſmodi, & adminiſtrationem ſacramentorum concernunt, parere detrectaverint, ac conſtitutionem prædicti Gregorii Papæ Prædeceſſoris noſtri quæ incipit: *Circumſpecta*: hac de re edita, quaſi in partibus Germaniæ publicata non ſit, ſeſe non ligari contendant, proindeque dictus Guilielmus Epiſcopus valde metuat, ne ex nimia vivendi licentia Vicariorum, aliorumque ſupramentionatorum mores in dies magis depraventur in deteſtandum aliorum Clericorum ſuæ Diœceſis exemplum, & ſcandalum publicum.

Confirmatur. §.4. Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare, dictumque Guilielmum Epiſcopum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum apoſtolica authoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ. §.5. Decernentes Decretum hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari, præſenteſque literas, validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dicto Guilielmo Epiſcopo in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarū Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio. §.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis, necnon dicti hoſpitalis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliás in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Decem. 1622. An. II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 10. Decembris 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXXVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Præcipit Literas, & ſcripturas gratis tradi Miniſtris S. Congregationis de Propaganda Fide ab Officialibus Curiæ Romanæ.

GREGORIUS EPISCOPUS.

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. CUm inter multiplices, & graviſſimas Apoſtolatus noſtri curas, quibus aſſidue premimur, illa Nos præ cœteris maxime ſolicitos jugiter habeant, ut extirpatis hæreticarum pravitatum erroribus, Catholica fides ubique conſervetur, & propagetur, eaque de cauſa negotium Propagandæ in univerſo Mundo ejuſdem Fidei nonnullorum Ven. Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, qui in unum congregati tantæ rei nobiſcum invigilent, peculiari ſolicitudini, juxta creditum Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officium, nuper commiſerimus, & demandaverimus, dignum quin potius debitum reputamus, ea Congregationi hujuſmodi concedere, per quæ faciliori onerum illi incumbentium ſupportationi opportune conſulatur.

Mandatum, de quo in Rubrica. §.1. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine: Quod de cœtero perpetuis futuris temporibus quæcumque patentes, ſeu alio quovis nomine nuncupentur literæ, chirographa, inſtrumenta, teſtamenta, & aliæ quæcumque ſcripturæ, quocumque nomine cenſeantur, necnon quæcumque Literæ Apoſtolicæ, tam ſub plumbo, quam in ſimili forma Brevis, earumdemque Literarum Apoſtolicarum ſupplicationes ſuper quibuſcumque negotiis, rebuſque, & bonis, tam mobilibus, quam immobilibus ad ipſam Congregationem quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac demum quodcumque intereſſe eaodem Congregationem

Digitized by Google

nem quovis modo, & ex quavis cauſa concernentes pro tempore conficiendæ, & regiſtrandæ; necnon ſimiliter quæcumque Literæ, quas ex omnibus Mundi partibus eidem Congregationi ſcribentur, ac illæ, quæ ejuſdem Congregationis nomine extra Almam Urbem noſtram mittentur, gratis omnino, & abſque ulla mercede, aut alicujus rei, etiam quantumvis minimæ ſolutione expediri, confici, regiſtrari, relaxari, tradi, & mitti debeant, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Pœnas contra inobedientes deſignat.

§. 2. Ac in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, & aliis arbitrii noſtri pœnis præcipimus, & mandamus dilectis filiis Reſcribendario, ac Computatori Literarum Apoſtolicarum, nec non Secretariis Apoſtolicis, & Brevium Apoſtolicorum Magiſtro, ac Scriptoribus, & Regenti Nuntium, Notariis, Tabellionibus, Poſtarum Magiſtris, aliiſque Officialibus, & Miniſtris quocumque nomine nuncupatis, etiamſi officia titulo, & cauſa mere oneroſis obtineant, ut literas prædictas, ac Chirographa, inſtrumenta, & alias ſcripturas hujuſmodi ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis, tam conjunctim, quam diviſim gratis de mandato noſtro uni que in omnibus etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, Plumbique, & Regiſtri, ac aliis quibuſvis officiis abſque aliqua pecuniarum exactione, etiam quantumvis minima, etiam per viam compoſitionis faciendæ, omni contradictione, & dilatione ceſſantibus, ſignent, expediant, regiſtrent, mittantque, & relaxent, ac ſignari, expediri, regiſtrari, mittique, & relaxari curent, & faciant realiter, & cum effectu.

Clauſulas neceſſarias apponit.

§. 3. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, nullo unquam tempore, etiam ex eo quod prædicti, & quicumque alii in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, ſeu alio quocumque prætextu, cauſa, & occaſione, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, ad jus, vel controverſiam revocari, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, vel aliis contrariis diſpoſitionibus ullatenus comprehendi poſſe, ſed ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 4. Non obſtantibus fel. rec. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri de gratiis quodcumque intereſſe Cam. Apoſtolicæ quomodolibet concernentibus, in eadem Camera infra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, necnon quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac regula noſtra de jure quæſito non tollendo, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fidem tranſumptis addit.

§. 5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Secretarii dictæ Congregationis, aut perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, vel extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 14 Decemb. 1622 An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Decembris 1622. Pontificatus Noſtri Anno II.

LXXXIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio Franciæ componendi controverſias vertentes inter Avenionenſes, nonnulloſque ſubditos Regis Chriſtianiſſimi ſuper Confiniis, & Flumine Durentiæ.

Venerabili fratri Octavio Archiepiſcopo Tarſen. noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuncio.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Gregorius aliis ſuis Literis Vice Legatum Avenionen. deputaverat pro definiendis controverſiis, de quibus in Rubrica.

§. 1. ALiàs Nos ad lites, & differentias inter ſubditos Civitatis Avenionenſis, & Comitatus noſtrorum Venayſſini, ex una, & ſubditos chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Burgi de Noves, & alios Provinciales ex altera partibus occaſione limitum, & confinium Territorii Avenionen., & Fluminis Durentiæ, e Regione Provinciæ, ac etiam ratione juriſdictionis per dictum Ludovicum Regem ſuper dicto Flumine, illiuſque alveo, & Inſulis in eodem alveo ſitis prætenſæ vertentes cum Commiſſariis, ſeu aliis a dicto Ludovico Rege deputatis terminandas Ven. fratrem Guillelmum Archiepiſcopum Seleucien. in Civitate, & Comitatu prædictis Vicelegatum per noſtras in ſimili forma Brevis ſub die 26. Junii 1621. expeditas literas, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, deputavimus, prout in dictis literis plenius continetur.

§. 2. Cum autem, ſicut Nobis innotuit, lites

Digitized by Google

Cupiente vero Francorum Rege eas in ſua Curia componi.

lites, & differentiæ hujuſmodi, dum dictus Ludovicus Rex in Civitate Avenionen. prædicta commotatus eſt, omnino terminari non potuerint; Idem vero Ludovicus Rex lites, & differentias prædictas per viam tranſactionis, ſive concordiæ in Curia ſua terminari deſideret. Idcirco de tua fide,

Nuncio Apoſtolico apud eumdem Regem neceſſarias ad id tribuit facultates

prudentia, doctrina, integritate, ac in rebus agendis experientia plurimum in Domino confiſi, tibi cum Commiſſariis, ſeu aliis a d. Ludovico Rege deputatis, lites, & differentias hujuſmodi cum ſuis inciden., dependen., emergen. annexis, & connexis terminandi, novos terminos, ubi opus erit, ponendi, ſeu poni faciendi, & in eventum, in quem lites, & differentiæ, ut præfertur, terminari non poſſint, in arbitros, qui eas, prout juris fuerit, & cum conditionibus tibi benevïſis, terminent, compromittendi, aliaq; omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & opportuna, etiamſi talia ſint, quæ mandatum requirerent magis ſpeciale, faciendi, gerendi, & exequendi apoſtolica auctoritate tenore præſentium facultatem, concedimus, & impertimur. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 19. Decem. 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 19. Decembris 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXXX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Seculariſatio Monaſteriorum Sancti Gildaſii, & Burgidolen., ac Prioratus de Gramont Ordinis Sancti Benedicti Bituricen. Diœceſis, & erectio Collegiatæ Eccleſiæ, & Collegii Societatis Jeſu in eodem Oppido cum applicatione bonorum Monaſteriorum, & Prioratus prædictorum Eccleſiæ Collegiatæ, & Collegio hujuſmodi, ac reſervatione Juriſpatronatus Henrico de Bourbon Principi Condæo, & ejus ſucceſſoribus.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio noſtro, & Sedis apoſtolicæ Nuncio in Regno Franciæ commoran. ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

In ſupremo apoſtolicæ Sedis ſolio, & poteſtatis plenitudine a Domino conſtituti, ad eccleſiarum quarumlibet præſertim Collegiatarum eccleſiarum, ut in eis ad divini cultus exaltationem, ac Populi conſolationem laudes Altiſſimo continuo perſolvantur, erectionem, necnon ad Collegiorum Societatis Jeſu, ex quibus grati Domino, & Chriſtianæ Reipublicæ utiles, prout quotidie provenire noſcuntur, inſtitutionem propenſis ſtudiis intendimus, ac in his paſtoralis officii noſtri partes, & per opportunam Monaſteriorum, & Prioratuum, ac officiorum ſoppreſſionem favorabiliter interponimus, prout Catholicorum Principum vota expoſcunt, ac rerum, locorum, & temporum circumſtantiis debite penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ Monaſteria S. Gildaſii, & Burgidolenſe, ac Prioratum de Gramont ſecularizandi.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, Monaſterium Sancti Gildaſii, ac Prioratus de Gramont Ordinis Sancti Benedicti Bituricen. Diœceſis, certis tunc expreſſis modis vacent ad præſens, & forſan tanto tempore vacaverint, quod eorum Collatio juxta Lateranen. ſtatuta Concilii, eſt ad Sedem Apoſtolicam legitime devoluta. Et ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii nobilis viri Henrici de Bourbon Principis Condæi, & Oppidi Caſtri Rufi, ſeu de Chaſteauroux dictæ Diœceſis Ducis, & Franciæ primi Paris petitio continebat, tam Prioratus, & Sancti Gildaſii prædictorum, quam Abbatiæ nuncupati Burgidolen. ordinis, & Diœceſis prędictorum Monaſteriorum Eccleſiæ, cæteraque edificia penitus diruta, & funditus everſa exiſtant, ac pro illis reſtaurandis, & ad ſtatum habitationis reducen. ducenta millia ſcuta, vel circa neceſſaria ſint, ac dilecti filii Monachi dictorum Monaſteriorum nullas habitationes, nec receptacula, ubi reſidere, & convenire poſſint, habeant, ac Monaſteriorum, ad quæ, dum pro tempore vacant nominatio perſonæ idoneæ ad Chariſſimum in Chriſto filium noſtrum, Ludovicum Francorum, & Navarræ Regem Chriſtianiſſimum vigore concordatorum aliàs inter Sedem prædictam, & Clar: me: Franciſcum Primum eorumdem Francorum Regem inita ſpectat, & pertinet, necnon Prioratus hujuſmodi fructus, redditus, & proventus ad quindecim mille libras Turonen., vel circa ſummam trium millium Ducatorum auri de Camera circiter conficien. tam pro Abbatibus, quam Conventualibus menſis annuatim dumtaxat aſcenden. in Provinciis Pictaven., Xanctonen., Lemovicen., & Marchiæ aliàs de la Marche conſiſtant, ob eorumque diſtantiam, & ſeparationem hujuſmodi, nonniſi magna cum difficultate, ac majori impenſa exigi poſſint; Et propterea Henricus Dux, & Princeps prædictus pro ſua ſingulari pietate Catholicæ fidei puritatem in locis dominio ſuo temporali ſubjectis non ſolum conſervare, ſed etiam, quantum in ſe eſt, propagare cupiens, Monaſteria, & Prioratum hujuſmodi, ac in eis dictum Ordinem, omnemque illorum ſtatum, eſſentiam, & dependentiam regulares, perpetuo ſupprimi, & extingui, ac pro majori divini cultus, & piorum operum augmento, ac Vaſſallorum, ſeu ſubditorum ſuorum ſpirituali conſolatione, & commoditate, unam ſecularem, & Collegiatam Eccleſiam, & in ea unam Abbatiam futuram in ſeculari, & Collegiata Eccleſia hujuſmodi Dignitatem principalem, ac duodecim Canonicatus, & Præben. pro uno Abbate, & duodecim Clericis, ſeu Presbyteris ſecularibus Canonicis ejuſdem Eccleſiæ ſecularis, & Collegiatæ futuris, ac unum Collegium Societatis Jeſu in dicto Oppido Caſtorienſi erigi, & inſtitui, ſibi vero, & pro tempore exiſtenti dicti Oppidi Duci omnia, & ſingula ſtabilia, res, pro-

Collegiatamque Eccleſiã,

proprietates, fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque eorumdem Monaſteriorum, & Prioratus perpetuo concedi, & aſſignari, & eorum loco menſæ Capitulari dictæ Collegiatæ Eccleſiæ ſic erigendæ pro Abbatis, & duodecim Canonicatuum, & Præbendarum hujuſmodi congrua, & competenti dote, illoſque pro tempore obtinen. ſuſtentatione ſex millium, qui mille, & octingentos, Collegio vero prædictis pro illius Collegialium ſuſtentatione quatuor millium librarum Turonen., quæ mille, & ducentos Ducatos ſimiles circiter conſtituunt, redditus annuos, & perpetuos per dictum Henricum Ducem, & Principem in tot Terræ petiis, & prædiis, ſeu aliis bonis ſtabilibus intra ambitum decem leucarum circumquaque aſſignan. applicari, & appropriari deſideret: ac propterea dictam Collegiatam Eccleſiam a fundamentis, & Collegium apud dictam Eccleſiam S. Gildaſii, quæ reparari debent, ſimiliter extrui facere, omnibuſque ornamentis, paramentis, ac ſacra, & prophana ſuppellectili, aliiſque ad divinum cultum neceſſariis ſufficienter inſtruere, & ornare, Canonicis ejuſdem Collegiatæ Eccleſiæ Domos Canonicales conſtruere, ſeu eis de ſufficientibus juxta eorum qualitatem habitationibus providere, necnon unam in Burgidolen., & aliam in Sancti Gildaſii Monaſteriorum, ac reliquas tres Miſſas qualibet hebdomada in Prioratus prædictorum Cappellis, prout hactenus conſuetum eſt, in perpetuum celebrari facere, & pro celebratione dictarum trium Miſſarum ſummam quadringentarum, & quinquaginta librarum ſimilium centum, & triginta ducat. pares circiter conſtituen. pro earum eleemoſyna. Inſuper Monachis dictorum Monaſteriorum profeſſis ſupra numerum tredecim, qui in Abbatem, & Canonicos dictæ Eccleſiæ Collegiatæ eligentur, remanentibus ducentas libras pares quinquaginta ducatos ſimiles, vel circa conficien. quotannis pro quolibet eorum vita durante, ſeu donec Abbati, & Canonicis prædictis de aliis Beneficiis eccleſiaſticis ad congruam eorum ſuſtentationem ſufficienter proviſum fuerit, ſolvere, & in edificiis eccleſiarum, ac Collegii, & Domorum, ac habitationum prædictorum, necnon redditibus annuis in locis commodis acquiren. multo majorem quantitatem, quam valor reddituum, & bonorum Monaſteriorum, & Prioratus hujuſmodi importet, impendere, & exponere intendat, dummodo juſpatronatus, & præſentandi perſonas idoneas ad Canonicatus, & Præbendas ſic erigen. hujuſmodi, necnon Prioratus, & Parochiales Eccleſias, aliaque Beneficia a dictis Monaſteriis dependen. ſibi valide, ut infra, per Nos concedatur, & reſervetur.

Henrici Burbonii procedi ze preces.

§. 2. Quare pro parte dicti Henrici Ducis, & Principis Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus Monaſteria, & Prioratum hujuſmodi ſupprimere, & extinguere, aliàſque in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Gregorius PP. Nuncio Apoſtolico facultatem tribuit prædicta Monaſteria, & Prioratū ſupprimendi;

§. 3. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes Beneficia eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem ſecundum communem æſtimationem etiam Beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & idem obſervari voluimus in quibuſvis ſuppreſſionibus, perpetuis conceſſionibus, & diſmembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuſcumque fructibus, & bonis eccleſiaſticis; dictum Henricum Ducem, & Principem a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, necnon verum, & ultimum Monaſteriorum, & Prioratus prædictorum vacationis modum, etiamſi ex illo quævis generalis reſervatio etiam in corpore Juris clauſa reſultet, necnon bonorum, & reddituum quorumcumque dictorum Monaſteriorum, & Prioratus ſituationes, confines, denominationes, qualitates, veroſque, & annuos valores præſentibus pro expreſsis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati diſcretioni tuæ per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint evocand, tam illa quam Sancti Gildaſii Vidz, cujus ad quadringentos, & quinquagiura, necnon Burgidolen. Monaſteria, cujus ad quatuor mille floren. auri in libris Cameræ Apoſtolicæ taxati reperiuntur, & Prioratum hujuſmodi, cujus viginti quatuor, necnon ſi quæ ſint officia dictorum Monaſteriorum clauſtralia, quorum ſingulorum, & illis forſan reſpective annexa fructus, redditus, & proventus aliorum viginti quatuor ducatorum parium, ſecundum communem æſtimationem, valorem annuum non excedunt, cum primum illa, quatenus eadem, vel eorum aliquod ad præſens non vacent, per ceſſum, & ea cauſa permutationis, & in noſtris, vel ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium manibus factæ, vel facien., ſeu deceſſum, aut quamvis aliam dimiſsionem, vel amiſsionem quamcumque illa ad præſens obtinen., vel aliàs quibuſvis modis, etiam apud dictam Sedem, vel etiam juxta concordata prædicta dudum inter Sedem eamdem, ac eumdem Franciſcum Regem inita, vel alia privilegia, & Indulta apoſtolica hactenus conceſſa, & impoſterum concedenda, ſeu Graduatis juxta eadem concordata affecta, ſimul, vel ſucceſsive vacare contigerit, ſeu ſi tam illis, quam officia prædicta aliis, aut eorum aliquod, vel aliqua actu, ut præfertur aliis quibuſvis modis, & ex quorumcumque perſonis, ſeu per liberas ceſſiones de dictis Monaſteriis, eorumque regimine, & adminiſtratione, vel liberas reſignationes illa, ac Prioratum, & officia hujuſmodi ad præſens obtinen., vel quorumvis aliorum de illis in Romana Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & Teſtibus ſponte factas, aut conſti-

conſtitutionem ſe: re: Joannis Papæ XXII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Execrabilis*, vel aſſequutionem alteriùs Beneficii Eccleſiaſtici quavis auctoritate collati vacent, etiamſi tanto tempore vacaverint, quod Monaſteriorum videlicet proviſio juxta Lateranen. ſtatuta Concilii, aut aliquas Canonicas ſanctiones ad Sedem Apoſtolicam legitime devoluta exiſtat, & illa ex quavis cauſa ad Sedem Apoſtolicam ſpecialiter, vel generaliter pertineat ac de illis conſiſtorialiter diſponi conſueverit, ſeu debeat, ac ſuper eiſdem regimine, & adminiſtratione, necnon Prioratu, & officiis prædictia inter aliquos lis, ſeu illorum poſſeſſio, vel quaſi moleſtia, cujus litis ſtatum, etiam præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa, necnon eorum nomina, titulos, & denominationes, ac in eis, eorumque membris, & quibuſcumque Beneficiis eccleſiaſticis cum cura, & ſine cura quomodolibet qualificatis, & nuncupatis a Monaſteriis, & Prioratu prædictis quomodolibet dependeri, dictum Ordinem S. Benedicti, omnemque illius ſtatum, eſſentiam, & dependentiam regulares, ac Conventualitatem quamcumque, dummodo dicti Ludovici Regis, & dilectorum filiorum moderni Abbatis Burgidolen., & tam illius, quam Sancti Gildaſii, quod, ut præfertur, vacat, Monaſteriorum, & Conventuum ad hoc expreſſus accedat aſſenſus, auctoritate noſtra perpetuo ſupprimas, & extinguas, illiſque ſic ſuppreſſis, & extinctis, eorum Eccleſias, ſeu Cappellas, necnon quæcumque Beneficia dicti Ordinis regularia quomodolibet nuncupata, & qualificata, & ab ipſis Monaſteriis dependen. ad ſecularitatem, & ſtatum ſecularem, ita, ut Abbas, & Monachi præſentes officia, & Beneficia regularia hujuſmodi ad præſena, & ante executionem præſentium obtinen. abſque alia nova proviſione, vel poſſeſſionis adeptione deſuper facienda, illa deinceps in titulum, quoad vixerint, ſecundum illorum in Monachos receptionis ordinem nulla Monaſteriorum hujuſmodi qualitate conſiderata ſub nomine tamen Canonicatuum, & Præbendarum retinere, illorumque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, & levare, ac in proprios uſus, & utilitatem convertere libere, & licite valeant, etiam perpetuo reducas.

Monachos ad Canonicos nō tamen regulares reducendos.

§. 4. Necnon eoſdem Abbatem, & Monachos profeſſos a diſciplinæ regularis dicti Ordinis, ac votorum paupertatis, & obedientiæ, non tamen Caſtitatis, per eos, & eorum quemlibet in profeſſione ſua regulari emiſſorum obſervantia, ita quod ad illa deinceps obſervanda nullatenus teneantur, nec ad id a quoquam quovis prætextu, vel colore compelli poſſint, penitus, & omnino, perinde ac ſi illa nunquam emiſiſſent, præterquam a voto caſtitatis hujuſmodi abſolvas, & liberes.

Bona omnia dd. Monaſteriorum, & Prioratus ſpectantia Henrico Duci tradendi;

§. 5. Omnia autem, & ſingula Monaſteriorum, & Prioratus prædictorum, ſic ad ſecularitatem reductorum bona, prædia, proprietates, ædificia, terræ petia, Decimas, Primitias, Cenſus, laudemia, recognitiones, Canones, ſervitutes, livellos, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque in quibuſvis rebus, & in qualibet mundi parte conſiſten., & undequaque provenien., & ad Monaſteria, & Prioratum hujuſmodi quomodolibet ſpectan., & pertinen. etiamſi per Sedem prædictam, illiuſque Legatos, vel Nuncios, ac Imperatores, Reges, Reginas, Principes, & alios utriuſque ſexus Chriſtifideles quoſcumque, etiam intuitu, & contemplatione regularitatis, & quamdiu illa ibidem viguerit dumtaxat conceſſa, donata, relicta, erogata, & elargita temporalizes, & laicalia efficias, illaque ſic temporalizata, & laicalia effecta dicto Henrico Duci, & Principi, ejuſque in Ducatu dicti Oppidi ſucceſſoribus quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, ſi & poſtquam dictus Henricus Dux, & Princeps Eccleſias reparaverit, ac bona, ut infra aſſignaverit, nec antea, ita quod ſequuta reparatione, & aſſignatione hujuſmodi, nec alias, aut antea liceat eidem Henrico Duci, & Principi corporalem, realem, & actualem illorum omnium poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios eorum, & d. Ducatus nomine propria auctoritate libere apprehendere, & appræhenſam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, & emolumenta hujuſmodi percipere, exigere, levare, recuperare, locareque, & dislocare, vel arrendare, ac in ſuos uſus, & utilitatem convertere, cujuſque licentia deſuper minime requiſita.

§. 6. Ita tamen, quod dictus Henricus Dux, & Princeps, & ejus in Ducatu prædicto ſucceſſores quicumque Cappellas Monaſterii Burgidolen., & Prioratus prædictorū ſuis ſumptibus decenter manutenere, ac reparare, ſeu eas reparari, necnon unam quotidianam in Burgidolen., & aliam in Sancti Gildaſii Monaſteriorum, & reliquas tres Miſſas qualibet hebdomada in Prioratus prædictorum Cappellis, prout haſtenus ſolitum, & conſuetum eſt, cum eleemoſyna, ſeu ſalario ſupradicto in perpetuum celebrari facere teneantur, ſimiliter perpetuo concedas, & aſſignes, ſeu illa dicto Ducatui modo, & forma præmiſſis itidem perpetuo applices, & appropries.

Qui ea, quæ hic enunciantur, exequi teneantur.

§. 7. Et inſuper ex nunc, prout poſtquam dictus Henricus Dux, & Princeps Eccleſiam in Collegiatam erigen., & tam Jeſuitarum Collegii hujuſmodi, quam pro Canonicis, & Collegialibus reſpective Domos ad eorum habitationem, & reſidentiam ſufficientes extrui fecerit, ſeu comparaverit, eaſque omnibus ad divinum cultum neceſſariis ſufficienter inſtruxerit, ac unum ſex millium, & alterum redditus annuos, & perpetuos quatuor millium librarum prædictarum intra decem leucas a dictis Oppidis reſpective in tót Terræ petiis, ſeu aliis bonis ſtabilibus conſiſten. perpetuo donaverit, & aſſignaverit, ac cum effectu tradiderit, dictiſque Monachis infra numerum tredecim in Abbatem, & Canonicos, ut præfertur, inſtitutum, remanentibus, eorumque ſingulis ducentas

Necnon Collegiatam Eccleſiam erigendi, & Collegiū Soc. Jeſu, quæ ab ipſo Henrico Duce dotentur ad formam præſentis Conſtitutionis.

libras

libras ſimiles quot annis pro quolibet eorum vita durante, ſeu donec eis aliis Beneficiis eccleſiaſticis ad eorum congrum ſuſtentationem ſufficienter proviſum fuerit, ſolvere valide, & efficaciter ſe obligaverit, ac tutam, & ſecuram aſſignationem deſuper dederit in dicto Oppido, & loco ad id commodo, & opportuno a dicto Henrico Duce, & Principe deſignan. unam ſecularem, & Collegiatam eccleſiam cum Capitulo, & menſa Capitulari, arca, & ſigillo communibus, aliiſque Collegialibus inſigniis, ac in ea unum Abbatem ſecularem, qui in ipſa Collegiata eccleſia Dignitas principalis, & unica, non tamen electiva exiſtat, & ad quam, occurrente ejus vacatione, nominatio perſonæ idoneæ ad Francorum Regem Chriſtianiſſimum pro tempore exiſtentem, prout ante ſuppreſſionem, & reductionem hujuſmodi vigore dictorum concordatorum, ut præfertur, competebat, ſpectare, & pertinere debeant, ac duodecim Canonicatus, & totidem Præben. pro tredecim Clericis, ſeu Presbyteris ſecularibus, futuris dictæ Collegiatæ Eccleſiæ Canonicis hac prima vice dumtaxat, qua Monachi Monaſteriorum hujuſmodi in Canonicos inſtitui debent, qui quidem Abbas ejuſdem eccleſiæ in Collegiatam erigen., & illius Capituli caput exiſtat, ac in ea, illiuſque Choro, Capitulo, proceſſionibus, & aliis actibus Capitularibus publicis, & privatis præſideat, omnibuſque, & ſingulis privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, favoribus, & Indultis, aliiſque gratiis univerſis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus Abbates Monaſteriorum ſuppreſſorum Bargidolen., & forſan S. Gildaſii hujuſmodi utebantur, fruebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterant, ſimiliter, & æque principaliter, se ſine ulla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere poſſit, & valeat. Necnon duodecim Canonicis hujuſmodi, qui omnes inſimul Capitulum dictæ Collegiatæ Eccleſiæ conſtituant, & apud illam reſidere, & in ea ſingulis diebus, & debitis temporibus Horas Canonicas tam diurnas, quam nocturnas, necnon Miſſas, & alia divina officia collegialiter cum mentis attentione, & devotione, ac ſervata eccleſiaſtica diſciplina, decantare, & celebrare, illiſque intereſſe, ac aliàs eidem Collegiatæ Eccleſiæ ad inſtar aliarum Collegiatarum eccleſiarum illarum partium laudabiliter in Divinis deſervire debeant, & teneantur; Necnon in eodem Oppido, ac ædificiis in ſitu, ſeu ambitu dicti Monaſterii S. Gildaſii per eumdem Henricum Ducem, & Principem reparandis, ſeu extruendis, unum Collegium Societatis Jeſu cum Eccleſia, ſeu Cappella, ejuſdem Monaſterii clauſtro, Refectorio, Cellis, Area, Scholis, aliiſque membris, ædificiis, & officinis neceſſariis, & opportunis pro perpetuis uſu, & habitatione unius Rectoris, ac competentis numeri Religioſorum dictæ Societatis, pietate, & doctrina præſtantium, qui inibi juxta regularia ejuſdem Societatis inſtituta conventualiter viven. Grammaticam, & Rethoricam, ac Philoſophiam, necnon Theologiam publice legere, & interpretari, ac ad ipſum Collegium cujuſcumque Nationis, & Provinciæ Adoleſcentes, aliæque perſonæ, dummodo a Catholica, & orthodoxa religione minime diſſentiant, accedere, ibique ſtudere, ſcribere, legere, diſputare, argumentari, alioſque actus Scholaſticos, & qui in aliis dictæ Societatis Collegiis fieri, & exerceri conſueverunt, facere libere, & licite poſſint, & valeant, itidem perpetuo, dicta auctoritate, ſine tamen alicujus præjudicio, erigas, & inſtituas.

§.8: Illiſque ſic erectis, & inſtitutis pro congrua, & competenti eorum dote, ac Canonicorum, & Collegialium prædictorum reſpective ſuſtentatione, onerumque illis incumbentium ſupportatione, menſæ capitulari videlicet ſex mille; Collegio vero Jeſuitarum prædictis quatuor mille librarum hujuſmodi annuos redditus, ut præfertur, aſſignan. ex nunc prout poſtquam aſſignati fuerint: ita quod liceat Abbati, Capitulo, & Canonicis ſex, Rectori vero, & Collegialibus prædictis pro tempore exiſtentibus quatuor millium librarum redditum annuorum hujuſmodi, ac bonorum, in quibus conſiſtent corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios eorum, ac menſæ Capitularis, & Collegii prædictorum reſpective nominibus, propria auctoritate libere appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere, fructus, quoque redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex inde provenien. quæcumque percipere, exigere, levare, recuperare, locareque, & arrendare, & detracta in primis, & ante omnia ex redditibus Collegiatæ Eccleſiæ hujuſmodi aſſignan., & applican. tertia eorum parte, pro congrua dote, & fructibus groſſis Abbatiæ, & ſingulorum Canonicatuum, & Præbendarum ſic erigendorum inter eos æquis portionibus dividenda, reliquæ duæ partes fructuum, reddituum, & proventuum, ac emolumentorum hujuſmodi in uſum diſtributionum quotidianarum juxta providam deſuper faciem. ordinationem inter Abbatem, & ſingulos Canonicos in dicta Collegiata Eccleſia pro tempore reſiden., & Horis Canonicis, aliiſque officiis in ea pro tempore celebran. intereſſentibus ſimiliter dividendarum, & repartiendarum, ex quibus Abbas duplicem, Canonici vero unam ſimplicem diſtributionum prædictarum portionem percipiant; Abſentium vero, & non intereſſentium portiones, infirmitatis tamen, aut alio legitimo, de quo doceri debeat impedimento ceſſan., aliis præſentibus, & divinis officiis, ut præfertur, intereſſen. pro uniuſcujuſque rata, & proportionabiliter accreſcant, alioſque menſæ Capitularis, necnon Collegii Jeſuitarum prædictorum reſpective uſus, & utilitatem convertere, Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, ſimiliter

Eiſque congruam aſſignandi dotem

liter perpetuo applices, & appropries, ac incorpores.

Canonicis regendæ Collegiatæ facultatem conceden di conſtitutionum concedendarum;

§. 9. Necnon Abbati, & Capitulo, ac Canonicis dictæ Collegiatæ Eccleſiæ pro tempore eaiſtentibus pro ejuſdem Eccleſiæ, illiuſque rerum, & bonorum tam ſpiritualium, quam temporalium, ac perſonarum, vel Miniſtrorum proſpero, & fælici ſtatu, regimine, gubernio, & directione, & onerum illis ineumbentium ſupportatione, Miſſarum, Horarum Canonicarum, & aliorum divinorum Officiorum tam diornorum, quam Nocturnorum, proceſſionum, Anniverſariorum, & aliorum ſuffragiorum celebratione, & decantatione, ac Abbatis, & Canonieorum reſpective admiſſione, & reſidentia, necnon diſtributionum quotidianarum, & aliorum emolumentorum perceptione, diviſione, repartitione, & amiſſione, ac mulctarum, & pœnarum per abſentes, & divinis Officiia non intereſſentea, ſeu onera, & ſervitia eia incumben. ſubire negligen. ineurſu ſingulorum præſentiis, & abſen. notan., ac Cæremoniis, ritibuſque in Collegiata Eccleſia, Choro, Capitulo, Proceſſionibus, & aliis actibus prædictis ſervan. Officialibus, & aliis Miniſtris deputandis, & amovendis ſervitiis, & Miniſteriia per eos obeundis, & agendis, ſalariis, & ſtipendiia eorum cuilibet præſtan., ac quibuſvis aliis rebus in præmiſſis, vel eirea ea quomodolibet neceſſariis, & opportunis quæcumque ſtatuta, Ordinationes, & Decreta, licita tamen, & honeſta, & Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, necnon conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis non contraria, ac per Ordinarium loci pro tempore eaiſtentem examinanda, & approbanda condendi, & eondita pro rerum, & temporum varietate, & qualitate, quoties expediens videbitur, immutandi, corrigendi, limitandi, declarandi, & interpretandi, ac in meliorem formam redigendi, ſeu alia de novo etiam ex integro condendi, quæ tamen poſtquam ſic de novo eondita, prout & ea, quæ immutata, correcta, limitata, declarata, interpretata, ac in meliorem formam redacta fuerint, per eumdem Ordinarium esaminari, & approbari debeant, & per eos, ad quos pro tempore ſpectabit, ſub pœnis in controvenien. ſtatuen. obſervari facien. plenam, liberam, & omnimodam facultatem, licentiam, & auctoritatem dicta auctoritate noſtra impartiaris.

Dictæque Collegiatæ, & Collegio ſolita concedendi privilegia.

§. 10. Inſuper Collegiatæ Eccleſiæ, illiuſque Abbati, Capitulo, & Canonicis, necnon Collegio Jeſuitarum hujuſmodi, illiuſque Rectori, Collegialibus, Miniſtris, & perſonis pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, immunitatibus, esemptionibua, libertatibus, præeminentiia, prærogativis, conceſſionibus, indultis, favoribus, & aliis gratiis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus aliæ Collegiatæ Eccleſiæ illarum partium, earumque Abbates, Canonicos, ac ſimilia Jeſuitarum Collegia, eorumque Rectores, & Collegiales, Miniſtri, & perſonæ, aliique Chriſtifideles Eccleſias Collegiatas, ac Domos dictæ Societatis pro tempore viſitantes, ac eorum res, & bona de jure, uſu, vel conſuetudine, aut ex privilegio apoſtolico, vel aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere etiam poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, & quoad capparum, ſeu cottarum, almutiarum, & ſuperpellieiorum uſum, & delationem ſimiliter, & pariformiter, ac ſine ulla prorſus differentia in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi eis nominatim, & expreſſe, illa per præſentes conceſſa forent, etiamſi talia forent, quæ ſpecialem, & individuam requirerent mentionem, ac ſub generali expreſſione non comprehenderentur, etiam uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, eadem auctoritate concedas, & indulgeas.

Et Ducibus Condæis jus nominandi ad Canonicatus reſervandi.

§. 11. Poſtremo dicto Henrieo Duci, & Principi, ac ejus in prædicto Ducatu Caſtri Rufi ſucceſſoribus quibuſcumque in perpetuum, & in infinitum jus patronatum, & præſentandi locorum ordinariis pro tempore exiſtentibus, ſeu eorum Officialibus perſonas idoneas ad Canonicatus, & Præbendas hac prima vice a primæva illorum erectione, & inſtitutione vacan., necnon ad Prioratus, & Parochiales eeeleſias, ſeu earum perpetuas Vicarias, aliaque quæcumque cum cura, & ſine cura dicti Ordinis regularia, & ſecularia Beneficia eccleſiaſtica quomodolibet nuncupata, & qualificata a Monaſteriis, & Prioratu prædictis ſic ſuppreſſis, & reductis dependen., ſeu ad Abbatum, vel perpetuorum Commendatariorum eorumdem Monaſteriorum, & Prioratus pro tempore esiſten. collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, nominationem, & quamvis aliam diſpoſitionem ſpectan. quandocumque, & quotieſcumque illos, & illa per ceſſum, etiam ex cauſa permutationia, etiam in noſtris, vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis aut Ordinarii loci, ſeu aliorum quorumcumque manibus factæ, vel facien., ſeu deceſſum, vel Religionis ingreſſum, & Matrimonii contractum, habitus Clericalis non delationem, reſignationis, vel ceſſionis non publicationem, aut privationem, ſeu quamvis aliam dimiſſionem, vel amiſſionem illa pro tempore obtinen., ſeu in eis jua haben., vel aſſecutionem aliorum Beneficiorum eccleſiaſticorum quavis auctoritate Collatorum, aut aliàs quibuſvis modis etiam apud Sedem prædictam, & ex quarumcumque perſonis, etiam noſtris, ſeu alterius Romani Pontificis, aut alieujus prædictæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, & viven. Famiſiaribus continuis commenſalibus, aut Romanæ Curiæ Officialibus, vel cæteras qualitates, etiamſi de illis ſpecialis mentio facienda foret, & ſub generali verborum expreſſione non venirent, & quæ reſervationem apoſtolicam quomodolibet, & in corpore juris ampliſſimam inducerent, habentibus tam in dicta Curia, quam estra eam, & etiam in aliquo ex menſibua dictæ

Sedi

Sedi per conſtitutiones apoſtolicas, ſeu Cancellariæ Apoſtolicæ regulas, aut literas alternativarum, reſervatis, ſeu locorum Ordinariis, etiam Cardinalatus honore fulgen. per eaſdem Conſtiutiones, ſeu Regulas, aut literas, vel juxta concordata, aut alia perſonalia indulta conceſſis, & impoſterum concedendis, aut etiam jure ordinario, aut aliàs quomodolibet competentibus, & competituris pro tempore vacare contigerit, etiamſi diſpoſitioni apoſtolicæ ſpecialiter, aut ex præſentis, vel aliis perſonis, & cauſis generaliter reſervata, vel affecta fuerint, & ſuper eis inter aliquos lis in petitorio, vel poſſeſſorio pendeat indeciſa, per locorum Ordinarios, ſeu eorum Officiales pro tempore exiſtentes ad præſentationem hujuſmodi inſtituen. itidem perpetuo eadem auctoritate noſtra reſerves, concedas, & aſſignes: ac juſpatronatus, & præſentandi hujuſmodi laicorum, Nobilium, & Illuſtrium exiſtere, necnon Henrico Duci, & Principi, ac ſucceſſoribus præſentis futuris Patronis non ex privilegio apoſtolico ſed ex vera primæva reali, actuali, plena, integra, & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione laicali ex bonis mere laicalibus, & patrimonialibus dumtaxat competere, illudque vim, effectum, naturam, eſſentiam, & qualitatem juriſpatronatus laicorum obtinere, ac Henrico Duci, & Principi, & aliis futuris Patronis prædictis ſuffragari debere in omnibus, & per omnia abſque ulla prorſus differentia etiam quoad omnes juris, & facti effectus, perinde ac ſi eis, & illorum ſingulis ratione veræ, realis, actualis, plenæ, & integræ fundationis, & perpetuæ dotationis per eos ex propriis, & mere laicalibus, & patrimonialibus bonis dumtaxat a principio acquiſitum, & conceſſum fuiſſet, ac ut tale ſub quacumque derogatione nullatenus compræhendi, nec illi ullo unquam tempore etiam prætextu juriſpatronatus ex privilegio apoſtolico, vel conſuetudine acquiſiti, aut cujuſcumque litis pendentiæ, ſeu permutationia, vel ex alia cauſa quantumvis legitima, & urgenti derogari, aut derogatum cenſeri poſſe, neque debere, niſi Henrici Ducis, & Principis, ac Patronorum pro tempore exiſtentium expreſſus ad id acceſſerit aſſenſus, & aliter factis derogationes, necnon collationes, proviſiones, & quaſvis alias diſpoſitiones de Canonicatibus, & Præbendis, ac aliis Beneficiis prædictis, ſive iis, ut præfertur, ſive aliis quibuſvis modis, etiam apud Sedem eamdem pro tempore vacan. abſque præſentatione, vel expreſſo conſenſu Patronorum pro tempore exiſtentium prædictorum cum ſpeciali, & expreſſa derogatione Juriſpatronatus hujuſmodi pro tempore facien., proceſſuſque deſuper habendos, ac inde ſequenda quæcumque nulla, & invalida, nulliuſque roboris, vel momenti fore, ac pro nullis, & infectis haberi, & cenſeri debere, nec jus, aut coloratum titulum poſſidendi cuique per illa tribui, vel acquiri, minuſque præſentes literas ex quocumque capite quantumvis legitimo, & juridico de ſubreptionis, & obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, vel invalidari, in jus, vel in controverſiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, ſeu adverſus illa quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, vel concedi unquam poſſe: ſed illas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, neque ſub quibuſvis Cancellariæ prædictæ regulis ſuper præmiſſorum effectum non ſortitorum revocatoriis, aliiſque ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, ſedemque prædictam ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis compræhendi, vel confundi, ſed ab illis ſemper exceptis, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Henricum Ducem, & Principem, & ſucceſſores ſuos futuros Patronos, necnon Abbatem, & Capitulum, ac Canonicos dictæ Collegiatæ Eccleſiæ, & Rectorem, & Collegiales ipſius Collegii pro tempore exiſtentes quandocumque eligen. conceſſas eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernas.

§.12. Non obſtantibus priori voluntate noſtra, aliiſque præmiſſis, ac Lateranen. Concilii noviſſime celebrati, uniones perpetuas niſi in caſibus a jure permiſſis fieri prohibentia, & recolendæ memoriæ Pauli Papæ II., ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, necnon ſimilis memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri, & aliis quibuſvis etiam apoſtolicis, & in ſynodalibus, & provincialibus, univerſalibuſque Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus: Necnon Monaſteriorum, Prioratus, & Ordinis prædictorum Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis illis, eorumque ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia,

Obſtantia tollit.

ac

ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine etiam cooſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & inoovatis. Quibus omoibus, etiamſi de illis, eorumque totis teooribus ſpecialis, ſpecifica, espreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, nonaotem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua esquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac viee dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & espreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumqne.

Aut ſi aliqni apoſtolica prædicta, vel quavis alia auctoritate io dicta Collegiata Eccleſia io Canonicos ſint recepti, vel ut recipiantur, inſiſtaot, ſen ſi ſuper proviſionibus ſibi faciendis de Canonicatibus, & Præbendis dictæ Collegiatæ Eccleſiæ ſpeciales, vel aliis Beneficiis eccleſiaſticis in illis partibus generales dictæ Sedis, aut Legatorum ejus literas impetrarint, etiamſi per eas ad inhibitionem, reſervationem, & decretum, vel alias quomodolibet ſit proceſſum, ſed nullum per hoc eis quoad aſſecutionem Beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibuſvis aliis Indulgentiis, & literis apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibns, eorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis meotio ſpecialis.

Dat. die 29. Decem. 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incaruationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecuodo, quarto Kalendas Jaouarii Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXXXI.

Ex Regeſt. in Secret. Brevi.

Regi Catholico facultas conceditnr conferendi Officia Militaris Ordinis, ſeu Societatis del Tuiſon extra Capitulum generale ejuſdem Ordiois, ſeu Societatis.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

GREGORIUS PAPA XV.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Regis Catholici petitio.

§. 1. Cum ſicot Majeſtatis tuæ nomine Nobis nuper expoſitum fuit, pro diſpoſitione locorum, ſen Officiorum Ordinis, ſive Societatis aurei Velleris del Tniſſon vulgo nuncupat. Capitulum ipſius Ordinis, ſeo Societatis, prout illius ſtatuta, & ſtabilimenta diſponnnt, convocare oporteat: Tu vero de locis, ſeo Officiis hujuſmodi extra Capitulum prædictum diſpooere poſſe ſnmmopere deſideres.

Conceſſio, de qua in rubrica

§. 2. Nos Majeſtati tuæ ſpecialem gratiam facere volentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, tibi, nt de omoibus locis, atque Offieiis dicti Ordinis, ſeu Societatis tam nuoc vacan. quam impoſterum vacaturis ad tunm beneplacitum, etiam extra Capitulum generale prædictum diſponere, & providere libere, & licite valeas, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus apoſtolicis, ae dicti Ordinis etiam Jurameoto, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, oaturis, etiamſi io illis caveatur expreſſe quod illa loca, ſeo officia extra dictum Capitnlnm generale conferri non poſſiot, & aliter ſactæ collationes, & proviſiones oollæ ſint, privilegiis quoqne, indnltis, & literis apoſtolicis in contrarinm quomodolibet conceſſis, & innovatis. Quibus omoibus, & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & espreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibnſcumqoe.

Dat. die 29. Decem. 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annnlo Piſcatoris die 29. Decemb. 1622. Pootificatus Noſtri Aono II.

LXXXXII.

Revocatio quarumcumque licentiarum legendi, & tenendi quomodolibet libros probibitos quibuſcumque perſonis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus cooeeſſarum.

Libri autem prohibiti qui ſint, vide in Indice deſuper edito, de quo ſupra in conſt. XCI. Dominici. *Pii IV. Tom. IV. Par. II. fol.* 174.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Apoſtolatus officium Nobis, nullo lieet meritorum ſuffragio, divina providentia commiſſnm poſtulat, ut ad ea vigilantiæ ooſtræ partes propenſios intendamus, per quæ religio Catholica, ubi divioa gratia illæſa viget, eonſervetor, & obi reſtitutione indiget, reſtituatur.

Prohibitio tenendi, & legendi libros prohibitos.

§. 1. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magnio eſſe ſinceræ fidei cultoribus detrimeoto noſcatur, & ſicut accepimus, licentiæ libros hujuſmodi legendi oimis excreveriot: Nos, ut huic malo mature occurratur, & impoſterum qnam cautiſſime licentiæ hujuſmodi concedantur, quantom cum Domino poſſumus, providere volentes, motu proprio, & ex certa ſcieotia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudioe, omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hæreſim, vel

falſi

falſi dogmatis ſuſpicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuſcumque perſonis cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus etiam per literas apoſtolicas ad tempus, ſeu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque cauſa, tam per literas in forma Brevis, quam aliter quomodocumque a Nobis, ſeu Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeu ab habentibus a Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem conceſſas, earum tenorem præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium revocamus, caſſamus, & annullamus, ac pro revocatis, caſſis, & annullatis haberi, nullique in poſterum ſuffragari.

Contravenientibus pœnas imponit.

§.2. Quinimmo libros per licentias hujuſmodi permiſſos legentes, aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, conſtitutionibus apoſtolicis, & indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatam omnes ligare decernit.

§.3. Decernentes, ut præſentes literæ, poſtquam in valvis Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent, quodque dictis duobus menſibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeu Inquiſitorem, qui illos quanto citius comburere debeat, deferre, quique aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciverint, eos denunciare teneantur, neque de cætero ſimiles licentiæ niſi a Congregatione Sancti Officii, quæ ſingulis hebdomadis coram Nobis haberi ſolet, concedantur.

Ejuſque tranſumptis fidem dari mandat.

§.4. Ac quod earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 30. Decemb. 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Decembris 1622. Pontificatus Noſtri Anno II.

LXXXXIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Congregationi Matris Dei conceduntur exemptiones omnes, & Privilegia Clericis Regularibus mendicantibus conceſſa.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

AD uberes, & ſuaves fructus, quos dilecti filii Rector Generalis, & Clerici Congregationis Matris Dei in militanti Eccleſia, cujus regimini divina diſponente Clementia præſidemus, in dies afferunt, mentis noſtræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipſa Congregatione fructus in dies proventuros eſſe ſperantes, ad ea merito libenter intendimus, per quæ Congregatio ipſa felicioribus in dies proficiat incrementis.

Conceſſio, de qua in rubrica.

§.1. Ut igitur Rector, & Clerici præfati eo ferventius in ſuo laudabili inſtituto perſeverent, quo majoribus ſe viderint favoribus, & gratiis munitos, providere volentes, ac ſingulares Rectoris, & Clericorum præfatorum perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus dilecti filii Joſephi Matrai ejuſdem Congregationis Rectoris Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationi prædictæ, ejuſque Rectori, ac Clericis, aliiſque perſonis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, facultatibus, exemptionibus, aliiſque gratiis, & indultis tam ſpiritualibus, quam temporalibus aliis Congregationibus Clericorum Regularium mendicantium (non tamen Societatis Jeſu), illorumque ſuperioribus, ac profeſſoribus, necnon Eccleſiis, & locis regularibus quibuſcumque, etiam per viam communicationis, vel extenſionis, aut aliàs quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos quomodolibet conceſſis, & quibus ipſi, necnon Eccleſiæ, & regularia loca hujuſmodi de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, conceſſione apoſtolica, ſeu aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus compræhenſa, nec Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, aut conſtitutionibus apoſtolicis repugnent, pari modo non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, perinde ac ſi illis nominatim, & in ſpecie conceſſa fuiſſent, uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus: dictaque privilegia, immunitates, libertates, facultates, exemptiones, gratias, & indulta eis communicamus, illaque ad eos extendimus. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Rectori, & Clericis præfatis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Clauſulæ.

§.2. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obſtantibus noſtra de gratiis ad inſtar non concedendis, ac quibuſvis Conſti-

ſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, necnon Congregationum præfatarum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 4. Januar. 1623. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piſcatoris die 4. Januarii 1623. Pontificatus Noſtri Anno II.

XCIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Cardinalis Ludoviſii S. R. E. Camerarii, quibus vigore Pontificii Chirographi facultatem Ferrarienſibus tribuit vectigal imponendi ſuper Armentis exteris in Territorio ejuſdem Ducatus hibernantibus.

Dilectis filiis Judici, & Magiſtratui Sapientum Civitatis noſtræ Ferrarien.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecti filii ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

Sinceræ fidei, & devotionis affectu, quem erga Nos, & Apoſtolicam Sedem gerere comprobamini, inducimur, ut votis veſtris, quantum cum Domino poſſumus, libenter annuamus.

Card. Ludoviſius Comunitati Ferrariæ facultate concedit vectigal imponendi ſuper pecude in Territorio ejuſdem Ducatus hybernante.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper feciſtis, quod dilectus filius noſter Ludovicus tituli S. Mariæ Tranſpontinæ Presbyter Cardinalis Ludoviſius nuncupatus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarius noſter ſecundum carnem ex fratre germano Nepos in exequutionem Chirographi manu noſtra ſignati, infra inſerti, vobis, ut Gabellam in eodem Chirographo expreſſam imponere, eamque exigere, ſeu exigi facere, necnon affictare, arrendare, & appaltare ſub certis modo, & forma tunc expreſſis libere, & licite valeretis, facultatem, & auctoritatem conceſſit, prout plenius continetur in patentibus ipſius Ludovici Cardinalis Camerarii ſub die X. Maii anni proxime præteriti confectis literis tenoris ſubſequentis videlicet.

Ludoviſii Card. Literæ.

Ludovicus tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Presbyter Cardinalis Ludoviſius S. R. E. Camerarius. Dilectis Nobis in Chriſto Perilluſtribus DD. Judici, & Magiſtratui Sapientum Illuſtris Civitatis Ferrariæ ſalutem in Domino. Veſtra erga Sanctiſſimum D. N. Gregorium Papam XV., & Sanctam Romanam Eccleſiam jamdiu perſpecta fides, & devotio merito eumdem Sanctiſſimum D. N, inducunt, ut petitionibus veſtris libenter annuat, ac vos gratiis, & favoribus proſequatur ſingularibus. Itaque prædictus SS. D. N. ſupplicationibus veſtro nomine Sanctitati ſuæ porrectis inclinatus, Chirographum ejus propria manu ſubſcriptum Nobis direxit, & præſentari fecit, hujuſmodi ſub tenore, videlicet.

Reverendiſſimo Cardinal Camerlengo. Havendo la noſtra Città di Ferrara più volte conſiderato, ſiccome ci ha fatto eſporre, eſſere molto maggiore il danno, che univerſalmente apportano a quello ſtato li Paſtori foraſtieri con i loro Armenti, di quello è l' utile de particolari per gli affitti de Paſcoli, che ſi cavano, & il tutto eſſere ſtato ſin hora tollerato con pregiudicio notabile dell'univerſale, e particolare per non privare li Paſtori delle ſolite commodità, & i particolari del ſolito emolumento, onde parendole coſa giuſta, che ſimili perſone foraſtiere, che ricevono tanta commodità dalla detta Città ſi nel vivere per loro ſteſſi, come per ſvernare i loro armenti, & far eſito delle loro mercanzie, come di lana, caſci, capretti, agnelli, & ſimili, debbano anco loro contribuire in qualche ragionevole maniera ad alcune delle opere della Città. Ci ha però fatto ſupplicare, vogliamo fargli gratia di conceder facoltà al Giudice, e Magiſtrato de Savii di poter imporre, & riſcuotere una Gabella, o impoſitione dalli Paſtori foraſtieri, che vengono con gli armenti a ſvernare ſul Ferrareſe d'un quarto di giulio, cioè di mezzo groſſo per ogni capo di beſtia minuta, e di tre giuli per ogni capo di beſtia groſſa, con facoltà di applicare tal emolumento nella detta Città per impiegarlo in pagar debiti, o vero in altra coſa di utile, e biſogno di quella Communità, come ſi ſtimerà più opportuno. Et parendo a noi conveniente, e ragionevole che chi ſente il commodo, debba anche in qualche parte ſentire l' incommodo, ci ſiamo contentati condeſcendere alla inſtanza fattaci, e farle anco queſta grazia oltre molte altre grazie fattele. Però con la preſente di noſtro motu proprio, certa ſcienza, & pienezza della poteſtà apoſtolica, diamo, & concediamo al Giudice, e Magiſtrato de ſavii di detta noſtra Città di Ferrara, piena, ampla, & libera facoltà, poteſtà, & autorità di imporre una nuova Gabella, o impoſitione annua di bajocci due, e mezzo ſopra ogni capo di beſtia minuta, e di tre giuli ſopra ogni capo di beſtia groſſa, che da Paſtori foraſtieri per l' avvenire ſaranno condotti a ſvernare, & paſcolare nel Ferrareſe in qualſivoglia tempo, e ſtagione, e detta Gabella, o impoſitione ogni anno in perpetuo eſigerla, e riſcuoterla da Paſtori, e Padroni foreſtieri di detti beſtiami di qualſivoglia ſtato, grado, e conditione ſiano, et iam qualificati, & privilegiati liberamente, e licitamente ſenza incorſo di pena alcuna, manu regia ſecondo è ſolito a farſi nell eſattioni dell altre gabelle di detta Città. Dandole, & concedendole anco facoltà, & autorità di poter affittare, arrendare, & appaltare detta Gabella ad una, o più perſone, e per il tempo, prezzo, e riſpoſta annua,

che

che ſi troverà, e nel modo, e forma, che è ſolito farſi dell' altre Gabelle di detta Città e d' applicare l' emolumento, e riſpoſta, che ſi caverà da detta gabella alla Communità per impiegarlo in pagar debiti, o in altra coſa d' utile, e biſogno della Città, e ſecondo ſarà giudicato più eſpediente, & opportuno dal Reverendiſſimo Cardinal Legato, che pro tempore ſi ritroverà in Ferrara, e dal Giudice, & Magiſtrato de Savii ſudetti. Et ordiniamo a voi, che, ſopra le coſe predette, e per loro effetto, ed eſecutione le ne ſpediate tutti gl' Ordini, Mandati, Editti, e Bandi, etiam penali, e voſtre lettere Patenti, che ſaranno neceſſarie, & opportune con tutte quelle clauſule, e cautele, che giudicarete eſſer neceſſarie, ed eſpedienti per l' effetto ſudetto. Volendo, e decretando, che la preſente, e detti Ordini, Mandati, Editti, e Bandi, e lettere Patenti, e quanto da voi ſarà fatto, & eſeguito in eſecuzione della preſente vaglino, & habbino il loro effetto, eſecuzione, e vigore, ancorche non ſiano chiamati, & inteſi detti Paſtori, e Padroni de beſtiami, e che contro la preſente, e detti Ordini, mandati, Bandi, Editti, e lettere Patenti, e cpſe contenute in eſſe, non ſi poſſa dire, ne opporre di nullità, obrettione, ſorrettione, e difetto della noſtra volontà, & intentione, ne d' altro qualſivoglia vitio, ne ſotto tali, o altri qualſivoglia preteſti poſſano eſſere impugnati, moderati, o revocati, e così, e non altrimente debba eſſere giudicato, e definito da qualunque Giudice, e con la clauſola ſublata, e decreto irritante non oſtante le coſe predette, la Conſtitutione *in Cœna Domini* ſolita leggerſi nel Giovedì Santo, e qualſivoglia altra Conſtituzione, & Ordinazioni apoſtoliche, ſtatuti di Roma, e ſue Riforme, e di detta Città di Ferrara, e ſuo ſtato, uſi, ſtili, e conſuetudini etiam inveterate, e qualunque privilegj, eſſecutioni, e gratie, che foſſero ſtate in qualſivoglia modo conceſſi a Paſtori foraſtieri ſudetti, e Padroni de Beſtiami, e tanto la regola *de jure quæſito non tollendo*, e la regola di Cancellaria, e tutte, e ſingole altre coſe, che oſtaſſero, o faceſſero, o poteſſero ſare in qualunque modo in contrario, a quali tutte, e ſingole, ancorche aveſſero clauſole inſolite, e derogatorie di derogatorie, e per loro derogatione biſognaſſe farne eſpreſſa, ſpecifica, & individua mentione, avendo nondimeno il tenore di eſſi, e ciaſcuno di loro per eſpreſſe, inſerto, e regiſtrato nella preſente di parola in parola a ſufficienza per queſta volta per l' effetto ſudetto in tutto, e per tutto ſpecialmente, & eſpreſſamente deroghiamo. Dato in Roma nel Noſtro Palazzo di S. Pietro queſto di 3. di Gennaro 1622.

Gregorius Papa XV.

Nos mandata prædicta ejuſdem S.D.N. ut tenemur exequi, debitaque exequutioni demandare, vobiſque etiam ſpecialem gratiam facere volentes, de mandato S.D.N. Papæ viva vocis oraculo ſuper hoc Nobis facto, & auctoritate noſtri Cameratiatus Officii, ac in exequutionem, & vigore præinſerti Chirographi, & juxta illius formam, continentiam, & tenorem vobis per illuſtris DD. Judici, & Magiſtratui Sapientum dictæ Civitatis Ferrariæ Gabellam in præinſerto Chirographo latius enunciatam, & expreſſam, ac modis, & formis, de quibus, & prout in eo imponendi, eamque libere, & licite, & impone, & abſque aliqua pœnarum, & ſeu cenſurarum incurſu exigendi, & exigi faciendi, illamque affictandi, arrendandi, & appaltandi perſonæ, ſeu perſonis, ac pro pretio, tempore, & reſponſione annua reperien., & eo modo, & forma quibus ſolet fieri circa alias Gabellas dictæ illuſtr. Civitatis, emolumentaque, & reſponſionem ex præſcripta Gabella redigen., & provenien. Communitati ejuſdem Civitatis pro ſolutione, & extinctione æris alieni, & debitorum, ſeu pro alia re utili, & neceſſaria dictæ Civitati, & juxta illud quod ab Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinale Legato nunc, & pro tempore exiſten., & a vobis per Illuſtr. DD. Judice, ac Magiſtratu Sapientum magis expediens, & opportunum judicatum fuerit, applican., facultatem, auctoritatem, & omnimodam poteſtatem deſuper neceſſariam, & opportunam concedimus, & impertimur, ſicut etiam idem S. D. N. in præinſerto Chirographo conceſſit, & impartitus fuit. Quocirca de mandato, & auctoritate ſimilibus, ac præinſerti Chirographi vigore Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum D. Jacobum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Serram pro eodem S. D. N. Papa, Sanctaque Sede Apoſtolica in dicta Civitate Ferrariæ, & ejus Ducato, & ſtatu, & illius tota Provincia de latere Legatum attente in Domino rogamus; ejus vero R. P. D. Vicelegato, cæteriſque Officialibus, & Juſtitiæ Miniſtris quibuſcumque committimus, & mandamus quatenus vobis, dictæque Civitati, & Communitati, dictæque Gabellæ Arrendatoribus, & Appaltatoribus in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtant, præſentes noſtras, & contenta in dicto Chirographo obſervent, & exequantur, & per eos, ad quos ſpectat obſervari, & exequi mandent, curent, & faciant. Non permittentes contra illius, & illarum formam, & tenorem vos, & dictam Civitatem, & Communitatem a quoquam deſuper moleſtari, & impediri. Non obſtantibus omnibus iis, quæ dictus Sanctiſſimus Dominus Noſter in Chirographo prædicto voluit non obſtare, cæteriſque in contrarium quibuſcumque. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camera Apoſtolica anno a Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo Indictione quinta die decima menſis Maii Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia Papæ XV. Anno Secundi Pro Illuſtriſſimo D. Cardinali Camerario. M. Ant. Card. Gozadinus. O. Garzad. Ita eſt Fælix de Totis N. Cameræ Apoſtolicæ Notarius.

§.2. Nunc autem vos amplioribus favoribus

Card. Ludoviſii literas ratas habet Pontifex.

voribus, & gratiis proſequi volentes, & veſtrum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus veſtro nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, vobis, ut eamdem Gabellam etiam ſuper quolibet armento, & quolibet pecude extero, quæ toto anni tempore in plaitiebus, & agris Ducatus noſtri Ferrarien. non degunt, ſed ad hibernandum dumtaxat inibi ducuntur cujuſcumque illa ſint Domini imponere, illamque ſic impoſitam, libere, & licite, ac impune, & abſque aliquo pœnarum, vel cenſurarum eccleſiaſticarum incurſu exigere, ſeu exigi facere, eamque affictare, arrendare, appaltare, & de illa diſponere, ſervata aliàs in omnibus, & per omnia Chirographi, & literarum hujuſmodi forma, & tenore poſſitis, & valeatis, apoſtolica auctoritate tenore præſentium facultatem concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.3. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dicto Chirographo voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 25. Januar. 1623. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 25.Januarii 1623. Pontificatus Noſtri Anno II.

XCV.

Revocatio quarumcumque præcedentiarum, ſeu paternitatum Fratribus Minoribus S. Francisci de Obſervantia, præter conſtitutiones Ordinis auctoritate apoſtolica confirmatas, concessarum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii Nobis divinitus injuncti aſſidua ſollicitudo Nos admonet, ut omni cura, & vigilantia ad ea ſemper intendamus, per quæ regularium perſonarum, quæ relicto ſæculo, Dei obſequio ſeſe dedicarunt, quieti, feliciique ſtatui, ac regularis diſciplinæ conſervationi conſulitur, ut regulares ipſæ perſonæ juxta regularia ſuorum Ordinum inſtituta tranquillis mentibus gratum Altiſſimo impendere poſſint famulatum.

Revocatio, de qua in rubric.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, ex nimia privilegiorum, prærogativarum, atque exemptionum Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, qui in dicto Ordine aliqua munia obierunt, ſeu aliàs, tam a Sede Apoſtolica, quam ab ejuſdem Ordinis ſuperioribus conceſſarum multitudine, non levia inconvenientia oriantur, in regularis obſervantiæ, & diſciplinæ detrimentum. Nos inconvenientibus hujuſmodi, quantum cum Domino poſſumus obviare cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas Paternitates, & Præcedentias, quibuſvis dicti Ordinis Fratribus ex privilegio, tam per Sedem Apoſtolicam, quam dicti Ordinis ſuperiores ex quacumque cauſa, & ſub quibuſcumque verborum tenore, & formis quomodolibet conceſſas, ſalvis tamen, & in ſuo robore remanentibus iis, quæ Fratribus prædictis ex diſpoſitione ſtatutorum dicti Ordinis apoſtolica auctoritate confirmatorum conceſſa ſunt, tenore præſentium revocamus, caſſamus, & abrogamus, ac revocatas, caſſatas, & abrogatas eſſe, & fore, nec illas de cætero eniquam ſuffragari poſſe,

Clauſula ſublata.

§.2. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.4. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 3. Februar. 1623. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Februarii 1623. Pontificatus Noſtri Anno II.

XCVI.

Communicatio, & extenſio privilegiorum, immunitatum, & exemptionum, gratiarum, indultorum, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus quibuſvis aliis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, per quoſcumque Romanos Pontifices conceſſorum, & in futurum concedendorum ad Sacrum Ordinem Carthuſienſem.

De hoc Ordine, & ejus approbatione vide in Conſt. LXXXVIII. Alex. III. Cum vos. *Tom. II. fol. 446. Et inſtitutionem feſtivitatis S. Brunonis Confeſſoris d. Ordinis Inſtitutoris, ac Officii ſub ritu ſemiduplici celebrandi habes hic infra* Conſt. LC. *hujus Pontificis.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

AD uberes, & ſuaves fructus, quos dilecti filii Prior generalis, & Monachi Ordinis Carthuſienſis in militanti Eccleſia,

cujus

cujus regimini divina diſponente elementia præſidemus, in dies afferunt, mentis noſtræ aciem convertentes, ac uberiores ea ipſo Ordine fructus proventuros eſſe ſperantes, ad ea merito libenter intendimus, per quæ Ordo hujuſmodi felicioribus in dies proficere valeat incrementis.

Communicatio de qua in Rubrica.

§.1. Ut igitur Prior generalis, & Monaci prædicti eo ferventius in ſuo laudabili inſtituto perſeverent, quo majoribus ſe viderint favoribus, & gratiis munitos, providere volentes, ac ſingulares Prioris generalis, & Monacorum prædictorum perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ordini prædicto, illiuſque Priori generali, & Monacis, aliiſque perſonis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, & indultis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibuſvis aliis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, illorumque Superioribus, Abbatibus, Monacis, aliiſque Regularibus perſonis, necnon Eccleſiis, Monaſteriis, & regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extenſionis, aut aliàs quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos quomodolibet conceſſis, & in futurum concedendis, & quibus ipſi, nec non Eccleſiæ, Monaſteria, & regularia loca hujuſmodi de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut conceſſione apoſtolica in genere, vel in ſpecie, ac tam conjunctim, quam diviſim, ſeu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprætenſa, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, aut Conſtitutionibus Apoſtolicis non repugnent, pari modo, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, perinde, ac ſi illis nominatim, & in ſpecie conceſſa fuiſſent, uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus, dictaque privilegia, immunitates, exemptiones, gratias, & indulta primodicto Ordini, illiuſque Priori generali, & Monachis, aliiſque perſonis, necnon eorum Eccleſiis, Monaſteriis, & regularibus locis communicamus, illaque ad eos, & illa extendimus.

Clauſulæ præſervativæ hujus Conſtit.

§.2. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac primodicto Ordini, illiuſque Priori generali, & Monacis, ac perſonis hujuſmodi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Clauſula ſublata.

§.3. Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§.4. Non obſtantibus noſtra de gratiis ad inſtar non conceden., ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Ordinum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 3. Februar. 1623. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 3. Febr. 1623. Pontificatus Noſtri Anno II.

XCVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Jubilæi Conceſſio Chriſtifidelibus Armeniæ, ad quos mittuntur Miſſionarii Ordinis Prædicatorum.

GREGORIUS PAPA XV.

Univerſis, & ſingulis præſentes literas inſpecturis ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Prœmium.

PAſtoris æterni, qui pro gregis ſalute in Ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in Terris, ac inter cæteras graviſſimas curas de commiſſarum Nobis ovium ſalute aſſidue cogitantes, ad ea libenter intendimus, per quæ eorum pietas, & devotio, animarumque ſalus majora ſuſcipere valeant incrementa.

Cauſæ hujuſce Jubilæi indicendi.

§.1. Cum itaque dilecti filii nonnulli Ordinis fratrum Prædicatorum profeſſores in Armeniam, ad fidem Catholicam propagandam, animarumque Chriſtifidelium illarum partium ſalutem procurandam juſſu noſtro propediem, benedicente Domino profecturi ſint, Nos eorumdem Chriſtifidelium animarum ſaluti, paterna charitate proſpicere cupientes, necnon, ut hac Apoſtolicæ Sedis gratia invitati, Orationibus, Jejuniis, & aliis piis operibus ferventius intenti exiſtant, Cæleſtes Eccleſiæ Theſauros, quorum diſpenſatores a Domino conſtituti ſumus ibi erogandos duximus.

Ita-

Conceſſio indulgentiarum cum præſcriptione operum &c.

§.2. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, es illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam Deus Nobis (licet indignis) contulit, omnibus, & ſingulis nriuſque ſexus Chriſtifidelibus earumdem Armeniæ partium, qui tribus diebus, primæ, vel ſecundæ hebdomadæ poſt præſentium notitiam, jejunaverint, & espleto Jejunio hujuſmndi, prævia Sacramentali Confeſſione Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam eorum arbitrio erogaverint, nec non die, de quo a dictis Religioſis moniti ſuerint, Eccleſiam, ſeu Eccleſias ad hoc ab Ordinariis locorum deſignan. devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum estirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ esaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum remiſſionem ſicut in Anno Jubilæi viſitan. certas Eccleſias intra, & estra Urbem concedi conſuevit, miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Confeſſariis conceſſæ facultates.

§.3. Ut autem iidem Chriſtifideles præmiſſa peragentes hujus pretioſiſſimi Theſauri participes fieri facilius poſſint, Religioſis prædictis, & aliis Sacerdotibus Catholicis, & in Communione S. R. E. viventibus, dummodo ſint ab Ordinariis approbati, quod ad hunc effectum dumtasat Chriſtifidelium hujuſmodi confeſſionibus diligenter auditis, illos ab omnibus escommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis cauſa latis, vel inflictis, necnon ab omnibus peccatis, esceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam per literas die Cœnæ Domini legi conſuetas, atque alias quaſcumque Rom. Pont. Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, quarum tenores præſentibus pro espreſſis haberi volumus quomodocumque reſervatis, in foru conſcientiæ, & hac vice domtasat, abſolvere, & liberare. Et inſuper vota quæcumque [caſtitatis, & Religionis exceptis] in alia pia, & ſalutaria opera, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus, pœnitentia ſalutari, & aliis injungendis, commutare libere, & licite valeant licentiam, & facultatem tribuimus, & impertimur.

Reſervatio nonnullarum facultatum.

§.4. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quocumque modo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ; Neque etiam iis, qui a Nobis, & Sede Apoſtolica, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico escommunicati, ſuſpenſi, vel interdicti, ſeu aliàs in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, vel qui ob violationem interdicti eccleſiaſtici quovis modo factam, in escommunicationis, vel alias cenſuras eccleſiaſticas inciderint, niſi infra tempus celebrationis hujus Jubilæi ſatisfecerint, ac mandatis Eccleſiæ paruerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Juſſio præſentes publicandi

§.5. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus, & mandamus omnibus, & ſingulis Religioſis prædictis, atque aliis, ad quoa ſpectat de Ordinarii loci licentia, ut præſentium literarum tranſumpta per loca, ubi neceſſe ſuerit, publicent, & publicari permittant, & illas publicari curantibus faveant, ac in Domino ſuffragentur.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obſtantibus noſtra de non conceden. Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc espreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore esiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Jubilæi Indulgentiarum, & facultatum conceſſiones, niſi de illis espreſſa mentio, & ſpecialis derogatio fiat, cuiqoam ſuffragari queant, cæteriſque in contrarium facien. non obſtantibus quiboſcumque.

§.7. Volumus autem, ut præmiſſa adimplentes ſemel tantum hujuſmodi Indulgentiam, & peccatorum remiſſionem conſequantur, utque etiam præſentium tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem ubiqoe fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur.

Dat. die 4. Februar. 1623 An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 4. Februarii 1623. Pontificatus Noſtri Anno II.

XCVIII.

Confraternitatem SS. Benedicti, & Scholaſticæ a Paulo V. erectam, erigit in Archiconfraternitatem cum facultate alias Confraternitates aggregandi, illiſque Indulgentias, & gratias ſpirituales communicandi.

Erectionem hujus Confraternitatis factam per Paul. V. habes in Conſt. CCLIV. Paſtoris. *Tom. V. Par. IV. fol.* 197.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

PIas Chriſtifidelium Confraternitates, ad pietatis, & chriſtianæ charitatis opera exercenda, præſertim in Alma Urbe noſtra, canonice inſtitutas, ut in eorumdem piorum operum esercitio magis accendantur, & confoveantur, titulis, & gratiis amplioribus libenter decoramus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter espedire.

Confraternitatem a Paul. V. erectam.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus aliàs in Eccleſia Sancti Euſtachii de Urbe, una pia

pia utriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitas ſub S. Benedicti, & S. Scholaſticæ invocationibus per fel. rec. Paulum Papam Quintum Prædeceſſorem noſtrum, apoſtolica auctoritate erecta, & inſtituta fuerit, ac dilecti filii illius Officiales, & Confratres in quamplurimis pietatis, & caritatis operibus ſeſe exercere conſueverint, & in dies magis Deo dante exercere intendant.

Hic Pont. in Archiconfraternitatem erigit.

§.2. Nos Confraternitatem prædictam, quo majora in dies ſuſcipere valeat incrementa, hoc ſpeciali dono illuſtrare, ac Officiales, & Confratres prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium, dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Confraternitatem prædictam ſic, ut præfertur, erectam, & inſtitutam, in Archiconfraternitatem (ſine tamen cujuſquam præjudicio) apoſtolica auctoritate, tenore præſentium erigimus, & inſtituimus, ac impoſterum Archiconfraternitatem S. Benedicti, & Sanctæ Scholaſticæ nuncupari poſſe decernimus.

Cum facultate alias Confraternitates aggregandi, ac indulgentias, & gratias ſpirituales illis communicandi.

§.3. Prætorea Officialibus, & Confratribus prædictis nunc, & pro tempore exiſten., ut quaſcumque alias Confraternitates ejuſdem denominationis, & inſtituti canonicè erectas aggregare, illiſque omnes, & ſingulas Indulgentias, ac gratias ſpirituales, eorum Archiconfraternitati hujuſmodi dicta apoſtolica auctoritate conceſſas, ſervata tamen forma Conſtitutionis piæ. mem. Clem. Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri deſuper editæ, ac ſine cujuſquam pariter præjudicio, communicare, libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præfatis facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogat.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 4. Febr. 1623. Pontificatus Noſtri Anno II.

Dat. die 4. Febr. 1623. An.II.

XCIX.

Inſtitutio feſtivitatis S. Brunonis Confeſſoris Fundatoris Ord. Carthuſianorum ſub ſemiduplici ritu, die 6. Octobris ubique terrarum celebrandæ, & in Breviario, Miſſali, & Calendariis impoſterum imprimendis apponendæ.

De hujus Ordinis approbatione, & aliis eum concernentibus vide Conſt. LXXXVIII. Alexandri III. Cum vos *Tom. II. fol.* 446.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DOmini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſervos ſuos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices, quamquam immeriti, gerentes in terris, ex injuncto Nobis paſtoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem ſervorum Chriſti debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis ſuis: Quamobrem fidelium quorumlibet, præſertim vero ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujuſmodi cultum, & venerationem reſpiciunt, libenter annuimus, prout conſpicimus, in Domino ſalubriter expedire.

Inſtitutio feſtivitatis Sancti Brunonis die 6. Octobr. celebrandæ, ſub ritu ſemiduplici.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Bernardi Gazzi Ordinis Carthuſien. Procuratoris generalis Nobis humiliter porrectis inclinati. De Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum conſilio; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus feſtum S. Brunonis einſdem Ordinis Fundatoris die 6. Octobris, qua in cœlum evolavit, in Miſſali, & Breviario Romano reponi, Officiumque de eo ſemiduplex ab omnibus ubique fidelibus recitari libere, & licite poſſit, & valeat. apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Deputatio Executorum.

§.2. Quo circa Ven. Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cæteriſque Eccleſiarum Prælatis in univerſo terrarum orbe conſtitutis præcipimus, & mandamus, ut in ſuis quiſque Eccleſiis, Provinciis, & Diœc. præſentes literas ſolemniter publicari, & ab omnibus eccleſiaſticis perſonis ſecularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omnino obſervari faciant.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 17. Febr. 1623. Pontificatus Noſtri Anno III.

Dat. die 17. Febr. 1623. An.III.

Sup-

Digitized by Google

C.

Suppreſſio curæ Auimarum in Parocbiali Eccleſia Sanƈti Pantaleonis de Urbe, & illius applicatio Eccleſiæ S. Euſtachii, ejuſque conceſſio Congregationi Clericorum Regularium pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Urbe.

*Uſum perpetuum diƈtæ Eccleſia ſine tameu Reƈtoris pro tempore exiſtentis præjudicio conceſſerat Paul. V. Cong. Clericorum Secularium Matris Dei injunƈto onere erudiendi Scbolares, ut in Conſt.*225. Inter. *Tom.V. Par. IV. fol.*137. *Quæ cum poſtea renuiſſet d.opus adminiſtrare, ideo idem Paulus erexit aliam Congregationem Clericorum Regularium, cui d. opus commiſit, ut in Conſt.CCLXVIII.* Ad ea *ibid.fol.*226. *quam poſtea iſte Poutifex multis gratiis decoravit, ut iu Conſt. XXXVIII.* Io ſupremo. *ibid. fol.*393.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. REgimioi uoiverſalis Eccleſiæ meritis licet imparibus, diſponente Domino, præſidentes, votis illis per quæ Congregationum, & aliorum locorum piorum quorumlibet, præſertim in Alma Urbe uoſtra ſtudio piorum operum vacantium proſperu ſtatui, & opportuuæ ſubventioni, cum divini cultus augumento, ac ipſa ſpirituali fidelium conſolatione valeat ſalubriter provideri, libenter annuimus, caque favoribus proſeqnimur opportunis, prout coоſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Narratur reſervatio omnium beneficiorum cum cura, & ſine cura vacantiū & vacaturorū Sedi Apoſt. §.1. Dudum ſiquidem omnia beneficia eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura apud Sedem Apoſtolicam tunc vacantia, & in antea vacatura collatiooi, & diſpoſitioni noſtræ reſervavimus, decernentes es tunc irritum, & inaue, ſi ſecus ſupra his a quoquam, quavis auƈtoritate ſcieoter, vel igooranter contigerit attentari.

Et ad præſens Eccleſiæ Sanƈti Pantaleonis in Regione Parionis de Urbe exiſtentis, vacantis per reſignationem a Parocho factam. §.2. Cnm itaque poſtmodum perpetua Vicaria Parochialis Eccleſiæ S. Pantaleonis Regionis Parionis de eadem Urbe, cujus dum pro temporc vacat, oominatio perſonæ idoneæ ad dileƈtos filios Capitulum, & Canonicos Eceleſiæ S. Euſtachii de diƈta Urbe, cojus menſæ Capitulari ipſa Eceleſia S. Pantaleonis perpetuo nnita exiſtit, expeƈtare dignoſcitur: per liberam reſignationem dileƈti filii Aleſandri Lotii nnper diƈtæ Eccleſiæ S. Pantaleonis perpetui Vicarii, de illa, quam tune obtincbat, in manibos noſtris ſpontc factam, & per Nos admiſſam, apnd Scdem eamdem vacaverit, & vaeet ad præſcos, nulluſque de illa præter Nos hac vice diſponere potuit, ſive poſſit, reſervatione, & decreto obſiſtentibos ſupradiƈtis.

Cujus Eccleſiæ uſum, jam antea conceſſerat Paul. V. Cler. Regul. Matris Dei pro Scholariū commoditate §.3. Et ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dileƈtorom filiorum Præpoſiti generalis, & Clerieorum Congreg. Matris Dei nuncupatæ de d. Urbe, petitio continebat, quod d. Eccleſia S. Pantaleonis in regione Scholarum Piarum ln eadem Utbe dudum inſtitutarum, ſita ſit, proiude quod aliàs ſel. rec. Panlus Papa V. Prædeceſſor noſter Præpoſiti, & Clericorum hujuſmodi, quibus cura, & admiuiſtratio diƈtarum Scholarum jam aotea ab ipſo Prædeceſſore perpetuo commiſſa, & demandata ſuerat, ac Scholarium eaſdem ſebolas frequeutantium commodis, & opportunitatibus, qno piis eorum exercitiis faciliùs vacare poſſent, providere volens, perpetuum uſum ipſius Eccleſiæ S. Pantaleonis Præpoſito, & Clericis prædiƈtis conceſſerit, & aſſignaverit, prout in ſuis literis deſuper in forma Brevis confeƈtis plenius continetnr.

In qua tamen ob curæ animarum exercitium varia, & non modica oriuntur impedimenta, præſertim in exercitiis ſpiritualibus ipſorum Clericorum. §.4. Præpoſitus vero, & Clerici prædiƈti ipſa Eccleſia S. Pantaleonis ratione curæ animarum, quæ illi incumbit, & ibi exercetur, & prout eorum, & Scholarium prædiƈtorum neceſſitas exigit, mioime uti poſſint, & ex hujuſmodi curæ exercitio varia paſſim impedimenta, & iocommoda, præſertim in excreitiis eorum ſpiritnalibus obeundis, pati, & esperiri ſoleant.

Quæ ut tollātur §.5. Si igitur diƈta Vicaria, cujus fruƈtus, & proventus io portione ſexaginta ſeutorum moneтæ per Capitulum, & Canonicos prædiƈtos annuatim perſolvi ſolita, ultra emolumenta ratioue exereitii euræ, & adminiſtrationis Sacrameotorum provenientia conſiſtunt, perpetuo ſupprimeretur, & extingueretur, ac ab ipſa Eccleſia S. Pantaleoois omnimoda animarum hujuſmodi cura abdicaretur, ſicque abdicata ad prædiƈtam Eccleſiam S. Euſtacbii, quæ etiam Parochialis exiſtit, in ea modo, & ſorma inſerius espreſſis exercenda, traſferretur, alia fierent, quæ ſeqnuntur: procul dubio incommoda, & impedimenis hujuſmodi opportuna, & ſalubri ratione magno Scholarum, & Congregationis prædiƈtarum bono tollerentur, & cura animarum prædiƈtarum nullatenus negligeretur, ſed æque bene, vel etiam melius, & fruƈtuoſius quam antea exerceretur, divinuſque cultus inde in diƈta Eccleſia S. Pantaleonis non modicum augeretur;

Diƈti Clerici Reg.PP. ſupplicant pro Parochiæ ſuppreſſione §.6. Quare pro parte Præpoſiti, & Clericorum prædiƈtorum aſſerentium fruƈtus, redditus, & proventus d. Vicariæ qninquaginta ducatorum auri de Camera, ſecuodum communem æſtimationem, valorem annuum non excedere. Nobis ſuit hnmiliter ſupplicatum, quatcnus diƈtæ Eccleſiæ S. Pantaleonis uſum eidem Congregationi coocedere, & aſſignare, aliiſque in præmiſſis opportone pruvidere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Qui petitis annuit; §.7. Nos igitur, qoi dndum ioter alia voluimus, quod petentes beneficia eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem, ſecondom æſtimationem prædiƈtam, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio oon valeret, & ſemper in unionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſſet, idemque obſervaretnr in quibuſvis applicationibus de quibuſvis fruƈtibus, & bonis Eccleſiaſticis, quique divini cultos augumentum

Digitized by Google

mentum, & propagationem ſinceris caoptamus affectibus: ipſum Præpoſitum, ac Congregationis hujuſmodi ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, eenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Vicariam prædictã, ſive præmiſſo, ſive alio quovis modo, aut ex alterius cujuſcumque perſonæ, ſeu per ſimilem reſignationem dicti Aleaandri, vel cujuſvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponte factam, aut conſtitutionem piæ mem. Joannis Papæ XXII. etiam Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, *Execrabilis*, vel aſſecutionem alterius beneficii eccleſiaſtici, quavis auctoritate collati vacet, etiam ſi tanto tempore vacaverit, quod illius collatio, juxta Laterani Statuta Concilii, eſt ad Sedem prædictam devoluta legitime, ipſaque Vicaria diſpoſitioni apoſtolicæ ſpecialiter, vel aliàs generaliter reſervata exiſtat, & ſuper ea inter aliquos lis, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendi indeciſa, dummodo illius diſpoſitio ad Nos hac vice pertineat, illiuſque, ac in ipſa Eccleſia S. Pantaleonis perpetui Vicarii titulum, & denominationes apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo ſupprimimus, & extinguimus.

Curamque ipſam applicat Eccleſiæ S. Euſtachii.

§.8. Illiſque ſic ſuppreſſis, & extinctis, ab eadem Eccleſia S. Pantaleonis omnimodam animarum illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia univerſa, & illorum exercitium etiam perpetuo applicamus, ac illa omnia etiam, una cum utriuſque ſexus Parochianis prædictis ad dictam Eccleſiam S. Euſtachii in ea, ut infra exercenda, & obeunda, ſimiliter perpetuo transferimus.

Et Eccleſiam S. Pantaleonis cum illius ædibus Parochialibus d. Congregationi concedit.

§.9. Dictam autem Eccleſiam S. Pantaleonis ſic ab hujuſmodi cura, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis parochialibus liberam, & exemptam, illiuſque ædes, ſeu ſtantias Parochiales pro dicti Vicarii habitatione deſtinatas, & eidem contiguas, & cohærentes, quoad liberum, & perpetuum illarum uſum dumtaxat, dictæ Congregationi, ita quod liceat illius Præpoſito, & Clericis, nunc, & pro tempore exiſtentibus corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem, quoad uſum hujuſmodi tantum per ſe, vel alium, ſeu alios eorum, ſeu prædictæ Congregationis nomine propria auctoritate ex nunc appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere, Vicarii dictæ Urbis, vel alterius cujuſvis licentia minime requiſita.

Cum facultate ibidem ſacra faciendi, ac alia omnia ſecundum ejuſdem Congregat. inſtitutum.

§.10. Necnon in ipſa Eccleſia S. Pantaleonis Miſſas, aliaque divina officia quæcumque celebrare, & decantare, ac ſpiritualia exercitia per Clericos ipſius Congregationis fieri ſolita ſimiliter facere, & aliàs eidem in divinis ex inſtituto ejuſdem Congreg. deſervire auctoritate, & tenore præmiſſis pariter perpetuo concedimus, & aſſignamus.

Necnon reſtaurandi, ac etiam de novo a fundamentis conſtruendi.

§.11. Et inſuper pro felici, proſperaque omnium præmiſſorum exequutione, directione, & complemento, quod Præpoſitus, & Clerici dictæ Congregationis nunc, & pro tempore exiſtentes, dictam Eccleſiam S. Pantaleonis quandocumque, & quotieſcumque voluerint, & illis beneviſum fuerit pro libera, & abſoluta eorum voluntate, & arbitrio inſtaurare, reparare, accommodare, ampliare, ac in quamcumque aliam formam immutare, & etiam de novo a fundamentis conſtruere libere, & licite valeant.

Cum obligatione ſolvendi quotannis 20. libras ceræ, & 12. ſc. Eccleſiæ Sancti Euſtachii.

§.12. In ſignum tamen recognitionis præſentis conceſſionis quot annis in perpetuum Capitulo, & Canonicis prædictis in die feſto S. Euſtachii viginti libras ceræ Venetæ, & duodecim ſcuta monetæ ſolvere.

Proviſio circa curæ animarũ exercitiũ Capitulo, & Canonicis S. Euſtachii demandatur.

§.13. Vicarius autem perpetuus dictæ Eccleſiæ S. Euſtachii nunc, & pro tempore exiſtens, curam animarum dictorum Parochianorum, officiaque, & onera ſic tranſlata exercere, & obire; Capitulum vero, & Canonici prædicti illi de coadjutore idoneo, & ad curam animarum exercendam ab ipſo Urbis præfatæ Vicario examinato, & approbato, qui ad nutum eorumdem Capituli, & Canonicorum ammovibilis ſit, ipſumque Vicarium perpetuum Eccleſiæ Sancti Euſtachii in exercitio curæ animarum illi incumbentis, & præſertim in caſibus animas Parochianorum infra limites, ubi de præſenti Parochia Sancti Pantaleonis dictæ Eccleſiæ exiſtit pro tempore habitantium concernentibus, coadjuvet, providere teneantur.

Calices, & alia ſupellectilia Sacriſtiæ S. Pantaleonis reſervantur Capitulo, & Canonicis S. Euſtachii.

§.14. Omniaque paramenta, calices, & alia ſuppellectilia ad Sacriſtiam ejuſdem Eccleſiæ S. Pantaleonis pertinentia Capitulo, & Canonicis cedere, & eiſdem poſt dicti Alexandri ab ipſa Eccleſia Sancti Pantaleonis diſceſſum conſignare, ac prædicta portio annua ſexaginta ſcutorum monetæ Vicario perpetuo dictæ Eccleſiæ S. Pantaleonis, ut præfertur ſolvi, & omnes aliæ expenſæ per dictos Capitulum, & Canonicos in ipſa Eccleſia S. Pantaleonis quomodocumque fieri ſolitæ penitus, & omnino ceſſare, illæque ad liberam diſpoſitionem eorumdem Capituli, & Canonicorum, tamquam proprii, & peculiares eorum redditus remanere debeant.

Canonicis, ut poſſint Clericorum officiis intereſſe, & aſſiſtere facultas tribuitur.

§.15. Et quotieſcumque Capitulum, & Canonici prædicti in die feſto ipſius S. Pantaleonis, primis Veſperis, & Miſſæ ſolemni in dicta Eccleſia S. Pantaleonis decantandis, ut illis mos eſt, intervenerint, Clerici dictæ Congregationis pro tempore exiſtentes illos honorifice recipere, & tamquam Dominos recognoſcere teneantur.

Juriſdictioque & dominium d. Eccleſiæ S. Pantaleonis cum ſuis juri-

§.16. Præterea dominium, & juriſdictionem dictæ Eccleſiæ Sancti Pantaleonis ad præſens dicti Capitulum, & Canonici habent eiſdem Capitulo, & Canonicis, etiam una cum omnibus redditibus, proventibus, & emolumentis, quæ dictus Aleaander in

ea

Digitized by Google

bus ipſis Canonicis reſervatur.

ea tamquam perpetuus Vicarius ipſius Eccleſiæ S. Pantaleonis percipit, & aliis juribus quibuſcumque præſentibus, & futuris quæ ad ipſos Capitulum, & Canonicos expectant firme, & continuate remanere cenſeantur.

Eccleſia ſi de novo ædificabitur, quomodo debeat fieri

§.17. Et ſi dictam Eccleſiam S. Pantaleonis in toto, vel parte fabricare contigerit, etiam ſi facies ejus non immutetur, in ea tamen inſignia, & arma S. Euſtachii in lapide marmoreo collocari.

§.18. Et Reliquiæ, quæ de præſenti in dicta Eccleſia S. Pantaleonis reperiuntur, apud eamdem de cætero remanere, & in ea bene, & decenter ſub duabus clavibus, quarum unam Clerici dictæ Congregationis, alteram vero Capitulum, & Canonici prædicti habeant, cuſtodire, & aſſervare, piaque, & devota conſuetudo præbendi aquam bibendam, in quam Reliquiæ ejuſdem Sancti Pantaleonis remiſſæ ſint, in ipſa Eccleſia Sancti Pantaleonis hucuſque recepta, etiam impoſterum in eamdem retineri, & ſervari.

Expenſas vero pro conſervatione dictæ Eccleſiæ ad dd. Clericos omnimode pertinere declarat.

§.19. Omnes vero, & ſingulæ expenſæ, quas, tam in aptando dictam Eccleſiam Sancti Pantaleonis, quam in tectorum, murorum, ſtatutorum, elatere, & ſilice pavimentorum manutentione, & aliàs circa dictam Eccleſiam S. Pantaleonis, fieri contigerit, ad dictam Congregationem in omnibus, & per omnia pertinere debeant, illiuſque Præpoſitus, & Clerici nunc, & pro tempore exiſtentes, neque ob id, neque ex cauſa contributionis, vel quarumcumque aliarum impenſarum, quas in paramentis, planenis, calicibus, linteaminibus, cera, oleo, & quibuſvis aliis rebus pro uſu, & ſervitio d. Eccleſiæ S. Pantaleonis neceſſariis, & decentibus ſubire opus fuerit, aliquid a Capitulo, & Canonicis prædictis pretendere.

Cum prohibitione ſitum, aut Cappellas alicui quomodolibet concedendi ſine dictorum Canonicorum conſenſu.

§.20. Minuſque cuiquam ullum ſitum, aut locum quantumvis minimum ejuſdem Eccleſiæ S. Pantaleonis, aut Cappellas, vel Altaria in illa exiſtentia Confraternitatibus, ſeu Congregationibus, aut quibuſcumque aliis ſine dictorum Capituli, & Canonicorum licentia concedere, nec quidquam aliud, quod ullo umquam tempore juriſdictioni, & directo dominio Capituli, & Canonicorum prædictorum, directe, vel indirecte præjudicare, vel obeſſe poſſit, facere queant, & ſi quid tale fecerint, id nullum, & invalidum eſſe cenſeatur eo ipſo, dictique Capitulum, & Canonici illud propria auctoritate revocare poſſint, & Cappellæ, quæ in ipſa Eccleſia S. Pantaleonis fundatæ reperiuntur, ſive ſint de jure patronatus, ſive non ſint, in primævis earum juribus remanere, & diſpoſitioni Ordinariæ ſubjacere.

Sepulturarũ, & ſepeliendorum modus, & jus decernit.

§.21. Eiſdemque Capitulo, & Canonicis jus ſeppelliendi mortuos in dicta Eccleſia S. Pantaleonis competere debeat, dicta vero Congregatio, illiuſque Præpoſitus, & Clerici pro tempore exiſtentes ibidem ſuas ſepulturas habere, in eiſque corpora, tam ſuorum pro tempore defunctorum, quam aliorum, qui ibi ex particulari devotione condi voluerint, ſepulchra facere, & lapides cum ſcriptionibus hujuſmodi tantum ſuper imponere valeant. & ſimiliter, qui jus ſepulturarum in dicta Eccleſia Sancti Pantaleonis habent, illud eis reſervatum, & ſalvum eſſe cenſeatur.

§.22. Et ſi Congregatio, illiuſque Præpoſitus, & Clerici præfati a dicta Eccleſia Sancti Pantaleonis receſſerint, illaque ex quacumque cauſa reliquerint, tunc, & eo caſu, illa etiam quoad uſum etiam una cum omnibus fabricis, & ſtructuris, ac ornamentis in ea factis menſæ Capitulari præfatæ, ut prius, unita, & incorporata ſit, & eſſe cenſeatur; ac Congregatio, illiuſque Præpoſitus, & Clerici præfati ratione illorum quidquam prætendere, vel petere non poſſint, itidem perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Clauſulæ præſervativæ hujus Conſtit.

§.23. Decernentes, præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, Sedemque præfatam ſub quibuſcumque verborum expreſſionibus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis, compræhendi, vel confundi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data, per Præpoſitum, & Clericos dictæ Congregationis pro tempore exiſtentes, quandocumque eligenda, conceſſa eſſe, & fore, eiſdemque perpetuo ſuffragari.

Decretum irritans.

§.24. Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.25. Non obſtantibus Lateranen. Concilii noviſſime celebrati, uniones perpetuas, niſi in caſibus a Jure permiſſis, fieri prohibentis, aliiſque quibuſvis Apoſtolicis, nec non in ſynodalibus, provincialibuſque, & univerſalibus Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, ſi in aliquo obſtent, Vicariæ perpetuæ per præſentes ſuppreſſæ, & extinctæ erectione, & inſtitutione, aliàs per recolendæ mem. Pium Papam V. ſimiliter Prædeceſſorem noſtrum Motu proprio factis, ac dictæ Eccleſiæ Sancti Pantaleonis fundatione, & dotatione, illiuſque, ac dictæ Eccleſiæ S. Euſtachii juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§.26. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis,

Digitized by Google

tionis, ſuppreſſionis, extinctionis, abdicationis, translationis, conceſſionis, aſſignationis, ſtatuti, ordinationis, decretorum, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 23. Febr. 1723. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſesageſimo ſecundo, ſeptimo Kal. Martii Pontificatus Noſtri Anno III.

Conceſſio uſus perpetui dictæ Eccleſiæ facta per Paulum V. Congregationi Clericorum Secularium B. Mariæ.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CHriſtifidelium quorumlibet præſertim ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium votis, quæ ad promovendam, excitandamque eorum, & aliorum fidelium devotionem pertinere dignoſcuntur, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis.

De mandavit curam dictorũ Scholarum Congr. Matris Dei.

§.1. Cum itaque Nos nuper curam, regimen, & adminiſtrationem in Urbe erectarum Piarum Scholarum dilectis filiis Præpoſito, & Clericis Congregationis Matris Dei nuncupatæ, apoſtolica auctoritate perpetuo commiſerimus, & demandaverimus, prout in noſtris inde confectis in ſimili forma Brevis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Eidemque modo concedit perpetuũ uſum Eccleſiæ S. Pantaleonis ſine præjudicio illius Rectoris.

§.2. Nos, ut Præpoſitus, & Clerici, ac dictarum Scholarum Scholares piis eorum exercitiis, ſuo tempore faciendis, melius, & facilius vacare poſſint, providere volentes, ſupplicationibus dilecti filii Alexandri Bernardini dictæ Congregationis Præpoſiti generalis, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati: perpetuum uſum Eccleſiæ Parochialis S. Pantaleonis, quæ e regione dictarum Scholarum Piarum in Urbe exiſtit, Præpoſito, & Clericis prædictis, ſine tamen moderni, & pro tempore exiſtentis dictæ Eccleſiæ Rectoris, ac cujuſquam præjudicio, & dummodo ad id dilecti filii noſtri Odoardi Sancti Euſtachii Diaconi Cardinalis Farneſii nuncupati expreſſus accedat aſſenſus, dicta auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, & aſſignamus.

Super his moleſtari prohibet.

§.3. Decernentes, Præpoſitum, & Clericos prædictos, deſuper a quocumque, quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari nullatenus poſſe.

Contrariiſq; derogat.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 13. Junii 1614. An.X.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Junii 1614. Pontificatus Noſtri Anno X.

CI.

Contra Maleficos, & Sortilegos cum Diabolo pactum facientes, a fideque apoſtatando alios lædentes.

De hac materia habes Conſt. I. Innocentii Octavi Summis. *Tom. III. Par. II. fol.* 191. *Leon. X. Conſt. XLVIII.* Honeſtis. *ibid. fol.* 499. *Hadriani VI. Conſt. VI.* Dudum *Tom. IV. Par. I. fol.* 16. *Sixti V. Conſt. XXVI.* Cœli. *Tom. IV. Par. IV. fol.* 176.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

OMnipotentis Dei Salvatoris noſtri, qui, ut hominem a laqueis Diaboli liberaret, Crucẽ ſubire dignatus eſt, vices, quamquam immeriti, gerentes in terris, in id ſummo ſtudio, juxta creditum Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officium, incumbimus, ut gregem dominicum, inæſtimabili pretio redemptum, adverſus Sathanæ fraudes defendamus, ejuſdem officii partes deſuper interponendo, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Maleficos, & Sortilegos, de quibus in rubrica, deteſtatur.

§.1. Sane nonnulli ſuæ conditionis obliti, & ſolemnis ſponſionis ab iis factæ, cum in Chriſti gregem per ſacrum regenerationis lavacrum adſciti fuerunt, Sathanæ, cui renunciarunt, artibus, maleficiis, ſuperſtitionibus, ac nefariis inventis operam dare non verentur, quinimo magiſtrum imitantes, qui capitali odio, quo humanum genus proſequitur, hominibus inſidiari numquam ceſſat, proximum variis modis lædere, animas vero ſuas perdere non timent.

Graviſſimas eis pœnas infligit.

§.2. Quapropter, ut tam exitioſa ſcelera a Chriſtifidelibus arceantur, gravioribus pœnis vindicanda duximus. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium decernimus, præcipimus, & mandamus, ut conſtito, quod aliquis pactum cum Diabolo fecerit, & a fide apoſtatando, maleficiis, ſive ſortilegiis unam, ſeu plures perſonas ita læſerit, ut ex maleficio, vel ſortilegio mors ſequuta ſit, etiam pro primo lapſu, Curiæ ſeculari tradatur, debitis pœnis puniendus; Qui vero ſimiliter apoſtatando, pactum cum Diabolo, ut præfertur, fecerit, & maleficium, ſeu ſortilegium commiſerit, ex quo licet mors ſequuta non ſit, infirmitas tamen, divortia, impotentia generandi, ſive animalibus, frugibus, vel aliis fructibus damnum notabile provenerit, muro claudi, ſive perpetuis carceribus, in Sancto Inquiſitionis officio, ubi illud exiſtit, fabricandis, mancipari debeat.

Delinquentes iſtos Epiſcopo, vel Inquiſitori denunciari mandat. Contraria tollit.

§.3. Qui vero ſimilium delinquentium notitiam habuerint, eos Epiſcopo, ſive Inquiſitori denunciare teneantur.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§.5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Hanc legem in Urbe publicatam omnes ubique ligate declarat.

§.6. Quodque eædem præſentes, poſtquam in valvis Baſilicarum Sancti Joannis Lateranen., ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. die 20. Martii 1623. An.III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 20. Martii 1623. Pontificatus Noſtri Anno III.

CII.

Abdicatio curæ Animarum a Parochiali Eccleſia Sancti Andreæ de Funariis de Urbe, ac ejus translatio ad Parochialem Eccleſiam Sancti Nicolai ſimiliter de Funariis, ſeu alteram viciniorem Eccleſiam: ejuſque conceſſio Confraternitati Sculptorum, & Lapicidarum, ſub invocatione Sanctorum Quatuor Coronatorum in Urbe olim inſtitutæ.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

REgimini univerſalis Eccleſiæ, meritis licet imparibus, diſponente Domino, præſidentes, votis illis, per quæ Confraternitatum, & aliorum piorum locorum quorumlibet proſpero ſtatui, & opportunæ obventioni, cum divini cultus augmento, ac Chriſtifidelium ſpirituali conſolatione valeat ſalubriter provideri, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Pont. reſervavit ſibi omnia beneficia cum cura, & ſine cura vacantia, & vacatura.

§.1. Dudum ſiquidem omnia beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, apud Sedem Apoſtolicam tunc vacantia, & in antea vacatura, collationi, & diſpoſitioni noſtræ reſervavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Modo Eccleſia Parochialis S. Andreæ de Funariis ab ejuſdem Rectore libere reſignata fuit Pont.

§.2. Cum itaque poſtmodum Parochialis Eccleſia Sancti Andreæ de Funariis nuncupata de Urbe, quæ ab Eccleſia S. Marci de eadem Urbe, tamquam ejus matrice dependet, per liberam reſignationem dilecti filii Pompilii Sylveſtri Presbyteri perpetui beneficiati in Eccleſia Senen., & nuper primodictæ Eccleſiæ Rectoris de illa, quam tunc obtinebat, in manibus noſtris ſponte factam, & per Nos admiſſam apud Sedem eamdem vacaverit, & vacet ad præſens, nulluſque de illa præter Nos, hac vice diſponere potuerit, ſive poſſit, reſervatione, & decreto obſiſtentibus ſupradictis.

At Confratres SS. Quatuor Coronatorum aſſerunt habere unã Eccleſiam anguſtam prope Monaſterium Monialiũ SS. antior. Quatuor Coronatorum pro eorũ functionibus obeundis incommodam.

§.3. Et ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Gubernatoris, & Confratrum Confraternitatis Sanctorum Quatuor Coronatorum de dicta Urbe petitio continebat, quod primodicta Eccleſia fonte baptiſmali careat, & in ſuis ſtructuris, & ædificiis ſatis anguſta, curaque animarum illi incumbens exigua erat, & ad circumvicinas Eccleſias transferri, & ab illius Rectoribus pro tempore exiſtentibus commode exerceri poſſit, Gubernator vero, & Confratres prædictæ Confraternitatis ex Sculptoribus, & Lapicidis coaggregatis unicam Eccleſiam, ſeu Cappellam dumtaxat pro omnibus eorum functionibus obeundis habeant, ipſaque Eccleſia, ſeu Cappella in ſuis ſtructuris etiam anguſta exiſtat, ac Monaſterio Monialium Sanctorum Quatuor Coronatorum adjaceat, ipſique Confratres commode ad illam proter illius diſtantiam, tum devotionis cauſa, tum etiam pro negotiis eorum pertractan. accedere nequeant.

Aliamque Eccleſiam S. Leonardi eis alias conceſſã fuiſſe eamdemque demolitam, ac palatio de Patritiis incorporatam reperiri.

§.4. Et alia Eccleſia S. Leonardi de eadem Urbe dictæ Confraternitati aliàs conceſſa, prævia illius profanatione demolita, & palatio dilecti filii noſtri magiſtri Conſtantii Patritii Cameræ Apoſtolicæ Theſaurarii incorporata reperiatur.

Necnon velle alteram Eccl. d. S. Leonardi nomini dedicare ex quodam pecuniarum ſumma, ut hic

§.5. Ipſique Gubernator, & Confratres certam pecuniarum ſummam pro pretio dictæ Eccleſiæ S. Leonardi in alterius Eccleſia divo Leonardo dicatæ, ſeu dicandæ acquiſitionem convertendam receperint, ſeu recipere debeant. Si igitur primo dicta Eccleſia Gubernatori, & Confratribus prædictis, ut infra, concederetur, curaque animarum hujuſmodi transferretur, ex hoc procul dubio, ejuſdem Confraternitatis commodis, & utilitatibus, ac primo dictæ Eccleſiæ ornatui, divinique cultus in ea augmento opportuna ratione conſuleretur, nec Parochiani illius quicquam detrimenti paterentur.

Quare ſupplicarunt Pontif. ut d. Eccleſiã S. Andreæ ipſis Confratribus concedere, & ex fructibus unum ſimplex beneficium inſtituere, & alia opportuna providere dignetur.

§.6. Quare pro parte Gubernatoris, & Confratrum prædictorum aſſerentium fructus, redditus, & proventus primodictæ Eccleſiæ, ſuper quibus penſio annua 92. ducatorum auri de Camera dilecto filio Joanni Margarino Clerico Romano, illam annuatim percipienti, apoſtolica auctoritate reſervata reperitur, centum, & ſexaginta ducatorum ſimilium, ſecundum communem æſtimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus primodictam Eccleſiam eidem Confraternitati concedere, & aſſignare, ac unum perpetuum ſimplex beneficium eccleſiaſticum, ut infra, erigere, & inſtituere, aliàſque in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtol. dignaremur.

Qui modo ab ea Eccleſia animarum curam, proventus, nec non onera omnia, & alia jura ſeparat, ac diſmembrat.

§.7. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem ſecundum æſtimationem præfatam etiam beneficii, cui alia uniri peteretur, alioquin unio non valeret: qui-

Digitized by Google

quiſque divini cultus augmentum, & propagationem ſinceris exoptamus affectibus, ipſum Gubernatorem, ac Confraternitatis hujuſmodi ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, primodictam Eccleſiam ſive præmiſſo, ſive alio quovis modo, aut ex alterius cujuſcumq; perſona, ſeu per ſimilem reſignationem dicti Pompilii, vel cujuſvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponte factam, aut Conſtitutionem fel. rec. Joannis Papæ Vigeſimiſecundi Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, *Execrabilis*, vel aſſequtionem alterius Beneficii Eccleſiaſtici quavis auctoritate collati vacet, etiamſi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranen. ſtatuta Concilii ad Sedem prædictam legitime devoluta, ac primodicta Eccleſia diſpoſitioni apoſtolicæ ſpecialiter, vel aliàs generaliter reſervata exiſtat, & ſuper ea inter aliquos lis, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa, dummodo ejus diſpoſitio ad Nos hac vice pertineat, omnimodam illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia univerſa, & illorum exercitium, necnon omnia, & ſingula illius proprietates, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque in quibuſvis rebus conſiſtentia, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo abdicamus, ſeparamus, ac diſmembramus.

Et animarum curam ad Eccleſiam S. Nicolai de Funariis, ſi acceptare eam voluerit ipſius Rector, aliàs ad viciniorem Eccleſiam cũ ſuis juribus Parochialibus conſuetis tranſfert.

§. 8. Necnon curam ipſam, jura, officia, & onera, illorumque exercitium hujuſmodi ad Eccleſiam Sancti Nicolai de Funariis etiam nuncupatam primodictæ viciniorem, quatenus vero dilectus filius modernus Rector dictæ Eccleſiæ Sancti Nicolai curam hujuſmodi acceptare nolit, ad aliam ſimiliter prædictæ Eccleſiæ Sancti Andreæ viciniorem, cujus Rector curam hujuſmodi acceptare contentus ſit, ita quod Parochiani primodictæ Eccleſiæ nunc, & pro tempore exiſtentes ad præfatam Sancti Nicolai, ſeu aliam Eccleſiam, ad quam cura hujuſmodi transferri contigerit, tamquam propriam eorum Parochialem Eccleſiam pro Miſſis, & aliis divinis officiis audiendis, ac Sacramentis Eccleſiaſticis percipiendis, tamquam veri, certi, & indubitati illius Parochiani accedere, ac illius Rectorem uti verum, & proprium Parochum, & animarum ſuarum paſtorem recognoſcere, & obſervare, illique debitam obedientiam, & reverentiam exhibere, necnon jura Parochialia ſolita, & conſueta præſtare debeant, & teneantur, dummodo ipſius Eccleſiæ Sancti Nicolai, ſeu alterius in ejus reſervationem vicinioris primodictæ Eccleſiæ Parochi, & dilectorum filiorum modernorum primodictæ Eccleſiæ Parochianorum ad id accedat aſſenſus, dicta auctoritate, earumdem tenore præſentium, perpetuo transſcrimus, cum ipſa Eccleſia S. Andreæ nomen, titulum, & denominationem, ac eſſentiam Parochialis Eccleſiæ Sancti Andreæ, illiuſque Rectoris ſimiliter perpetuo ſupprimimus, & extinguimus.

Prædictamq; Eccl. S. Andreæ ſic ab omnibus liberam cum Sanctorum reliquiis, ac univerſa tam ſacra, quam profana ſuppellectili, necnon domo rectorali ipſo Rectore vita functo eidem Confraternit. concedit.

§. 9. Et inſuper ipſam Eccleſiam Sancti Andreæ ſic ab hujuſmodi cura, & officiis, juribus, & exercitiis Parochialibus liberam, & exemptam, ac ſine bonis, & fructibus remanentem cum Sanctorum, & quibuſcumque aliis reliquiis, ac omnibus, & ſingulis paramentis, & ornamentis, calicibus, Crucibus, candelabris, campanis, libris, univerſaque ſacra, & profana ſupellectili, ex auro, & argento, & aliis rebus quibuſcumque in primodicta Eccleſia ad præſens exiſten., ex nunc prout poſtquam dictus Pompilius fuerit vita functus, Domo, Cameris Rectoralibus, & horto, & area in ea exiſtente, ex quibus, ſi locarentur, octo ducati pares, vel circa, ut accepimus, annuatim perciperentur, prædictæ Confraternitati pro illius Eccleſia ad inſtar aliarum dictæ Urbis Confraternitatum regenda, & adminiſtranda, ita quod liceat Gubernatori, & Confratribus prædictis pro tempore exiſten. primodictæ Eccleſiæ ædium, & ſupellectilis hujuſmodi corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem per ſe, vel per alium, ſeu alios eorum, & dictæ Confraternitatis nomine propria auctoritate appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere.

In ſignum vero Eccl. Sancti Leonardi demolitę mãdat, ut in Icone Altaris majoris Eccleſiæ S. Andreæ iſtorum SS. Imagines apponantur.

§. 10. Ac in ſignum demolitæ Eccleſiæ Sancti Leonardi hujuſmodi, ac in ſatisfactionem obligationis, aliam ſub invocatione ejuſdem S. Leonardi Eccleſiam ex pretio ipſius Eccleſiæ demolitæ recuperando Iconem Altaris majoris Eccleſiæ Sancti Andreæ Imagines Sancti Andreæ, & Sancti Leonardi patronorum collocare, Vicarii Urbis, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita.

Nec non ſolvant annuum cenſum redimibilem ut hic.

§. 11. Ipſique Gubernator, & Confratres cenſum annuum, & redimibilem 200. ſcutorum in ſumma principali, redditus autem annui 11. ſcutorum monetæ Romanæ ſuper bonis primodictæ Eccleſiæ eadem auctoritate creatum, & impoſitum ea pecuniis redactis, ſeu redigendis ex pretio demolitæ Eccleſiæ hujuſmodi redimere, & extinguere, ac fructus hactenus decurſos, & non ſolutos ad ſummam 30. ſcutorum parium, vel circa aſcendentes ſolvere debeant, & teneantur, itidem perpetuo concedimus, & aſſignamus.

Modo unum ſimplex Beneficium in dicta Eccleſia S. Andr., ac ſub ejuſdem Sancti denominatione erigit, & inſtituit.

§. 12. Cæterum in primodicta Eccleſia unum perpetuum ſimplex, & perſonalem reſidentiam non requirens Beneficium Eccleſiaſticum ſub invocatione ejuſdem Sancti Andreæ pro uno clerico, ſeu presbytero ſeculari futuro in primodicta Eccleſia perpetuo beneficiato eiſdem auctoritate, & tenore ſine alicu jus præudicio perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Dotemque congruã aſſignat.

§. 13. Illique ſic erecto, & inſtituto pro congrua, & competenti ejus dote, & illud

pro

pro tempore obtinentis ſuſtentatione omnia, & ſingula primodictæ Eccleſiæ fructus, redditus, proventus, bona, & alia emolumenta quæcumque, (non tamen ex exercitio curæ animarum, qoæ pro tempore exiſtentem Eccleſiæ primodictæ Eccleſiæ vicinioris, ad quam animarum curam prædictam transferri cootigerit, Rectorem, ſeu ſuperiorem pro cura ſic transfereoda ſpectare debeant, provenientia, & exceptis domo, & cameris Rectoralibus prædictis, quæ ſub hujuſmodi applicatione compræhendi non debeant, prævia illorum a primodicta Eccleſia, quatenus opus ſit, diſmembratione) auctoritate, & tenore præmiſſis, perpetuo applicamus, & appropriamus.

Has literas perpetuo validas, & efficaces eſſe decernit.

§.14. Decernentes præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, unionum effectum ſuum non ſortitarum revocatoriis, aut aliis contrariis diſpoſitionibus per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore eſiſtentes, quomodolibet conceſſis, ac impoſterum concedeodis, compræhendi, ſed ſemper ab illis exeipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, io quo antea quomodolibet erant ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo ſub quacumque poſteriori data per Gubernatorem, & Confratres præſatos pro tempore exiſtentes quandocumque eligenda, conceſſas eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Sicque per quoſcumque Judices definiri debere mandat.

§.15. Sicque per quoſcumque Judices etiam cauſarum Palatii Apoſtoliei Auditores, ac S. R. E. Cardinales, & etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantia removet.

§.16. Non obſtantibus præmiſſis, ac Lateranen. Concilii noviſſime celebrati unionnes perpetuas niſi in caſibus a jure præmiſſis fieri prohiben., ac Apoſtolicis, necnon in Provincialibus, ſynodalibus, univerſalibuſque Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Urbis, & Confraternitatis prædictarum juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus contrariis quibuſcumque.

Decretumque pœnale ſuper addit.

§.17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abdicationis, ſeparationis, diſmembrationis, translationis, ſuſpenſioois, estinctionis, conceſſionis aſſignationis, erectionis, inſtitutionis, applicatioois, approbationis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Domioicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio, decimo tertio Kal. Aprilis Pontificatus noſtri Anno III.

Dat. die 20. Martii 1623. An.III.

CIII.

Juriſdictiones, & facultates Scipionis Cardinalis Burgheſii, aliorumque pro tempore Card. Protectorum Hoſpitalis Pauperum Dementium de Urbe, cauſas cognoſcendi: neenoo Officialium, & Mioiſtrorum ſuorum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officio, votis, per quæ piorum locorum quorumlibet, præſertim in Alma Urbe noſtra inſtitutorum utilitatibus, & commodis conſulitur, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportuois.

Deputatio Card. pro tempore Protectoris Hoſpitalis Dementium in Urbe ejus, ſuorumq; Officialium cauſas quaſcumque civiles, criminales, & mixtas ſummarie &c. cognoſcendi.

§.1. Volentes itaque, ne dilecti filii Adminiſtratores, & alii Officiales Hoſpitalis Pauperum Dementium de Urbe per diverſa Tribunalia litigare cogaotur, providere, ipſoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſioois, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen., harum ſerie abſolven., & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Omnes, & ſingulas lites, quæſtiones, cauſas, & controverſias, tam civiles, criminales, prophanas, ſpirituales, meras, & mixtas, inter Hoſpitale prædictum, ſeu illius Adminiſtratores, & Officiales hujuſmodi, ipſoſque dementes, ſeu quemcumque eorum ex una, & quaſcumque alias perſonas, cujuſcumque gradus, dignitatis, ordinis, conditionis, & præeminentiæ exiſten., ſeu Univerſitates, Societates, Congregationes, & Monaſteria, aut alia loca pia ex altera partibus, coram quibuſvis Judicibus ordinariis, & extraordinariis, etiam delegatis, & S. R. E. Card., ac Cam. Apoſtolicæ Generali Auditore, Præſidentibus, & Clericis, necnon Vicario, Gubernatore, & Senatore Urbis prædictæ, illorumque Locatenen., huc uſque motas, & pendentes de, & ſuper ſtatu, & bonis Hoſpitalis, & Dementium prædictorum, necnon quibuſcumque aliis rebus, juribus, & actionibus, ac Hoſpitale prædictum, illiuſque Adminiſtratores, & Officiales prædictos, tam conjunctim, quam diviſim, ac tam active, quam paſſive ſpectan., & pertinen. in quacumque inſtantia, in ſtatu, & terminis, in quibus reperiuntur, ad Nos avocantes, illas omnes

omnes, & ſingulas, necnon quas in futurum moveri de novo contigerit, tam active, quam paſſive, cum omnibus, & ſingulis ſuis incidentibus, dependen., emergen., annexis, & connexis, totoque negotio principali dilecto filio noſtro Scipioni tit. S. Chryſogoni presbyt. Card. Burgheſio nuncupato, moderno, & pro tempore exiſtenti Hoſpitalis, & Dementium prædictorum apud Nos, & Sedem Apoſt. Protectori ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii, ſola facti veritate inſpecta, & quatenus opus ſit, eſequutive, & manu regia abſque terminis ſubſtantialibus, ac alicujus telæ judiciariæ obſervatione, quacumque appellatione remota, etiam frivola, audiendas, cognoſcendas, deciden., & fine debito terminan., committimus, & cum poteſtate citandi, ac in Romana Curia, & extra eam per edictum publicum, conſtito ſummarie de non tuto acceſſu, ac quibuſvis inhibendum fuerit, inhibendi, etiam ſub cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, atque etiam pecuniariis, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis, & ſuper quibus plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem eidem Scipioni Cardinali moderno, & pro tempore exiſtenti Protectori hujuſmodi concedimus.

Derogatio contrariorum.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, uſibus, ſtylis, reformationibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenoribus præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 1. Aprilis 1623. An. III.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 1. Aprilis 1623. Pontificatus Noſtri Anno III.

CIV.

Eſtenſio, & nova conceſſio privilegiorum Cappellanis Romani Pontificis conceſſorum pro Cappellanis hujus Pontificis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ hujus Conſtitut.

GRata familiaritatis obſequia, quæ dilecti filii Carolus Antonius Vacarius Bononien., Cæſar Ferrarinus etiam Bononien., Joannes Bernardinus ſimiliter Bononien., Simon Fabrius Nucerin., Joan. Franciſcus Sangiorgius Caſalen., Fauſtus Polius Spoletan., Robertus Pavonius etiam Spoletan., Fabritius Badeſius Romanus, Claudius Thomaſius Verulanus, & Paulus Majus Cephaluden. reſpective Civitatum, & Diœceſum moderni Cappellæ noſtræ Pontificiæ Cappellani Nobis, & Apoſtolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc ſollicitis ſtudiis impendere non deſiſtunt, necnon vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum perſonas, tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum teſtimoniis juvari percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Gregor. XIV. edidit Conſt. qua conceſſit Cappellanis multa privilegia, & indulta ut hic.

§.1. Aliàs ſiquidem a fel. rec. Gregorio XIV. prædeceſſore noſtro emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Gregorius Papa *XIV.* Ad perpetuam rei memoriam. Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia ſingulorum merita debita meditatione conſiderans, illos, prout æquum eſt, potioribus favoribus, & gratiis efficaciter proſequitur, & condignis honoribus attollit, quos ſibi devotos, & obſequioſos, & amplioribus agnoſcit meritis adjuvari. Ut quamprimum ante hac Romani Pontifices intimos Cappellanos, & familiares ſuos privilegiis, & muneribus apoſtolicis, uti temporum, & perſonarum conditio tulit, in primis honeſtarunt, ita Nos ad præcipua virtutum merita, necnon erga Nos, & Romanam Eccleſiam devotionis affectum, ac grata familiaritatis obſequia, quæ infraſcripti Cappellani, qui familiares, ac continui commenſales noſtri exiſtunt, Nobis hactenus impenderunt, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtunt, & quæ in noſtro, ac Sedis Apoſtolicæ conſpectu, & familiari experientia, ac famæ laudabilis commendatione clare dignoſcuntur, debitum reſpectum habentes, ac propterea perſonas eorum condigni favoris gratia, & ſpecialis honoris, ac excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, ac dilectos filios Petrum Fulvium Romanum J. U. D., Petrum Mariam Anſelmum Cremonen., Petrum Antonium Poggiolum Mutinen., Thomam Oldoinum Cremonen., Benedictum Giorgeſcum Burgi S. Sepulchri J. U. D., Fauſtinum Fachinettum Patavinum, Cornelium Cantarinum Fanen., Jo. Baptiſtam Fortunam Foroſempronien., Jacobum Mitium Baren., Nicolaum Farmianum Ferrarien., Cæſarem Gorom de Setia Terracinen., & Bernardinum Salvaranum Regien. reſpective Civitatum, & Diœceſum Cappellanos, ac familiares continuos commenſales noſtros, eorum meritis, & obſequiis ſic exigentibus, condignis honoribus, & gratiis, ac favoribus proſequi cupientes, ipſoſque, & eorum ſingulos a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq. eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium

dumtaxat conſequen., harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio non ad ſupradictorum Petri, Petri Mariæ, Petri Antonii, Thomæ, Benedicti, Fauſtini, Cornelii, Jo. Baptiſtæ, Jacobi, Nicolai, Cæſaris, & Bernardini, vel alicujus ipſorum, aut aliorum pro eis ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera deliberatione, ac certa ſcientia, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, Petrum, Petrum Mariam, Petrum Antonium, Thomam, Benedictum, Fauſtinum, Cornelium, Jo. Baptiſtam, Jacobum, Nicolaum, Cæſarem, & Bernardinum ſupradictos, & illorum ſingulos in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, ſine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio, necnon auratæ Militiæ equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, terrarum, & locorum S. R. E. mediate, vel immediate ſubjectorum Cives creamus, & conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conſcribimus, ipſiſque etiam ſi habitum, & Rochettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non deferant, aut Civitates hujuſmodi non incoluerint, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri, etiam de numero participantium, nec non Comites, Equites, & Nobiles, necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum Beneficiorum Eccleſiaſticorum, & ſecularium, etiam ex perſonis Romanorum originariorum vacantium aſſequutione, & exercitio, tam in Urbe, quam Civitatibus prædictis, & aliis ubique locorum, & gentium, necnon ſeſſionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad illorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, ac ſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipſis emanaſſent (citra tamen exemptionem a Concilio Tridentino ſublatam, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, & Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia a Notariis Sedis Apoſtolicæ, & Comitibus Palatinis prætenſa, ut illis ſupranominati Cappellani familiares noſtri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane exiſtat, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, instrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis, deinceps eorum nomine conficiendis ſeſe Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere, ex utroque parente procreatos, necnon Romani, & aliarum civitatum Cives, ut libuerit, inſcribere, & ſe illis ſubſcribere, valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expreſſionibus ſubreptitium, obreptitium, aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus, & per omnia cenſeatur. Et inſuper Petrum, Petrum Mariam, Petrum Antonium, Thomam, Benedictum, Fauſtinum, Cornelium, Jo. Baptiſtam, Jacobum, Nicolaum, Cæſarem, & Bernardinum prædictos, ac eorum ſingulos, ipſorumque Beneficia, & officia eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiscumque, illorumque fructus, res, & jura, ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, terris, & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis conſiſtentia prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia, mobilia, immobilia, & ſemoventia, necnon actiones, & jura præſentia, & futura, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac quanticumque etiam annui valoris fructus, redditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint: ac etiam quæcumque ab ipſis vendenda, & pro eorum, & familiæ uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, dimidiis, fructibus, ſubſidiis, etiam caritativis, necnon vulgaribus portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio modo nuncupatis angariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, & pontium, portarum, molituraram, mercium cujuſvis generis, tranſitus, ſeu paſſus, & vecturę, etiam in aliud territorium, ſeu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum, militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi etiam urgentiſſima cauſa (pro ſubventione contra infideles dumtaxat excepta,) nunc, & pro tempore impoſitis. Ita quod ipſi nihil omnino horum, aut aliorum hujuſmodi ſubire teneantur, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum hujuſmodi redemptores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, aliàs quam, ut præfertur, valeant coarctari, quamdiu ſervitiis noſtris inſteterint, dumtaxat eximimus, & liberamus. Ad hæc cum eiſdem, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, vel aliarum eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel Officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem

Protonotariatus, Comites, Equites, Auratæ Militiæ creat.

Exemptio a decimis, & aliis impoſitionibus.

Diſpenſatio ad dua diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis.

Digitized by Google

nem, vel Officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi eis aliàs canonice conferantur, aut eligantur, præſententur, vel aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia, uno excepto, perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul, quoad vixerint, retinere, necnon etiam quamdio Nobis inſervierint tantum in beneficiis eccleſiaſticis etiam curatis non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, ſtatuto, ſundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, ac in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſint: omneſque, & ſingulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante ſervitio prædicto, cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſive locis perſonaliter reſiderent, percipere, exigere, & levare: necnon etiamſi presbyteri ſuerint, ac dignitates, & Officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigeſimum ætatis annum non exceſſerint, audire, & ſi habiles, & ſufficientes reperti ſuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate ſe promoveri facere, ipſaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis civilibus tantum, exercere libere, & licite poſſint, & valeant, de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus. Liceat quoque ipſis, ac eorum ſingulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presbyterum ſecularem, vel cujuſvis Ordinis regularem in ſuum eligere confeſſorem, qui vita eis comite, eos, & ipſorum ſingulos a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per eos incurſis, & quibus ipſos pro tempore illaqueari contigerit, etiam ſi abſolutio ad Nos, & ſucceſſores Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & quorumcumque votorum, Eccleſiæ præceptorum transgreſſionibus, homicidii caſualis, manum violentarum in quaſvis perſonas etiam Eccleſiaſticas, non tamen Epiſcopos, vel alios ſuperiores Prælatos de præterito injectionibus, ſeu conſilii, vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus, non tamen recitationibus horarum Canonicarum, aliorumque divinorum officiorum, & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis eorum peccatis, criminibus, exceſſibus, &

Diſpenſatio a reſidentia durante ſervitio Papæ, cum perceptione omnium fructuum, exceptis diſtributionibus quotidianis.

Indultum audiendi, & docendi leges, Judicis, Advocati, & Procuratoris officium exercendi.

Aliæ facultates conceſſæ.

delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito conſulenda foret, videlicet contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno confeſſionibus illorum diligenter auditis, ſine tamen alicujus præjudicio, prædicta auctoritate Apoſtolica abſolvere, ac illis pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem; necnon vota quæcumque ultramarino, viſitationis liminum Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, caſtitatis, & religionis votis dumtaxat exceptis, in alia pietatis opera commutare. Ac etiam eiſdem, eorumque ſingulis, quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum ſingulos coram Notario, & teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper menſarum Abbatialium, ſeu Epiſcopalium, aut Archiepiſcopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, ac quorumvis Ordinum regularium etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta ſibi tunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata quandocumque ſimul, vel ſucceſſive in toto, vel in parte, uſque ad ſummam trecentorum ducatorum auri de Camera de eorumdem Cappellanorum, vel cujuslibet ipſorum conſenſu in toto, vel parte etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, & poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, diſtributionibus, ſeu illorum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujuſmodi, etiam uſque ad ſummam prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis etiam per eoſdem Cappellanos, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, expectantibus, ſeu clericali charactere inſigniri volentibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Cappellanis aſſignatæ, aut reſervatæ, ſeu aſſignati, conceſſæ, ſeu conceſſi ſuerint, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium, etiam ſi iiſdem Cappellani illa aliàs caſſari, & reſervari de novo faciendi facultatem non habuerint, ac penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi, etiamſi pluries caſſatæ, & de novo aſſignatæ ſuerint, uſque ad ſummã, & quantitatem

Digitized by Google

titatem præfatam, & literis apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & conventis integre perſolven. reſervare, conſtituere, & aſſignare; necnon ut iidem Cappellani, & eorum quilibet de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, etiam juriſdictionalibus, cæteriſque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non ſint altaris, vel altarium Eccleſiarum ipſis Cappellanis noſtris prædictis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum divino cultui, ſeu uſui deputata, ſeq. moventibus, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentis, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus apoſtolicis, in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, obtinent, & obtinebunt; ac fructuū, reddituum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum annuarum, penſionumque annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reſervatorum, & aſſignatarum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, ac aliàs quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, & penſionibus annuis, necnon eorum induſtria, ac labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquiſitis, & acquirendis, ac aliàs, etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad eoſdem perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipſa exiſtentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiam ſi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, vel ſuppellectilium non veniant, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur, ac denotarentur, pro ſufficienter expreſſis, & declaratis haberi volumus: Ac etiam de ipſis proventibus, & penſionibus debitis, & debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamſi eorum ſolutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, conſtitutione declaratoria ſuper fructibus, & peculiis non exactis, quæ forſan ad ſucceſſores in ipſis beneficiis ſpectare, & pertinere debeant, non obſtare, etiam accumulative cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis uſque ad ſummam ducentorum ducatorum auri ſimilium dumtaxat, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in ipſorum conſanguineorum, & affinium, & quorumcumque piorum locorum favorem, uſum, ac aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate abſolute teſtari, ac teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis; ſcriptura etiam minus ſolemni, etiam coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola eorum manu ſcripta, vel ſubſcripta, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in articulo, nulla facta mentione præſentis, vel aliarum eis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velint, aut intendant ſemel atque iterum, & pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, itaut quicquid teſtatum, geſtum, ordinatum, ſeu aliàs diſpoſitum ab ipſis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & ſervari omnino debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, Ordinationes, donationes, legata, & ſtatuta, etiam pluries, ac toties quoties eis videbitur moderare, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere, etiam libere, & licite valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eiſque pariter indulgentes, quod ſi contingeret ipſos ab inteſtato, & ſine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, & reddituum, proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra ſua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedere, omnia, & ſingula eorum bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolia cujuſcumque quantitatis, & valoris exiſtentia, etiam ex prædictis, ac aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſed ad hæredes ſanguinis eorumdem integre deveniant, & illis deficientibus, inter eorum familiares arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ipſi ſcripto nominaverint, diſtribuantur, niſi de illa diſpoſitione, vel intentione eorumdem ſcriptura, etiam minus ſolemni, ſecus appareret; quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu executores omnino exequi, & adimplere, illiſque ſe ſe conformare in omnibus, & per omnia debeant: Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, donationes, legata, diſpoſitiones, & alia forſan, aliàs ab ipſis etiam nulla, aut minus ſufficienti facultate ſuffultis, de hujuſmodi

modi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium præfatorum, ac aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde ſequutis, ac etiam ea, quæ per ipſos in futurum quomodolibet fient, & nunc, prout ex tunc, & e contra, approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, & ſpecifica de ipſis mentio habenda eſſet, ſupplemus. Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, aut Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, & quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, ne Univerſitates, Collegia, & loca, ac legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamenti, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi exequutores præfatos directe, vel indirecte, quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoquo modo, vel perturbare. Ac decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, ac teſtamenta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, erogationes, & diſpoſitiones, ac alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut fieri contigerit, tam vigore præſentium, quam etiam aliarum conceſſionum eis factarum, ac deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum cum inde ſequutis, & ſequuturis, etiam ſi ipſos in prædicta Curia, aut quacumque alia Mundi parte, extra Eccleſias, & loca Beneficiorum ſuorum perſonalem reſidentiam requirentium qualitercumque qualificatorum per eos nunc, & pro tempore etiam pro ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa reſidentes ab humanis decedere contigerit, ſub literis fel. rec. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri, contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos, extra illam quomodocumque decedentes, ſeptimo Kal. Decembris Pontificatus ſui anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ex quibuſvis cauſis quantumcumque maximis, & urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac conſiſtorialiter etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, aut pro tempore factis, & editis, minime comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, ac etiam ſub data poſteriori, etiam cum derogationibus, & clauſulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis decretis; per eoſdem Cappellanos, & eorum ſingulos eligenda, apponenda, & latiſſime ſpecificanda, repoſita, reſtituta, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa, ac valida, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque plenarios, & omnes omnino effectus, qui de jure, ſtylo, conſuetudine, ac aliàs quomodocumque ſortiri poterunt, ſortiri, ac vim veri, legitimi, jurati, ſtipulati, ac validi, & efficacis contractus inter eoſdem Cappellanos ex una, ac Nos, & Sedem præfatam, & Cameram Apoſtolicam ex altera partibus habere, nec etiam per promotiones ad Eccleſiam Cathedralem, etiam Metropolitani, aut translationes, vel alios ſtatus, & perſonarum mutationes, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias ipſis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defuerit per aliam ſuppleri debere; nec hæredes, legatarios, & loca, ad quos, ſeu quæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel eis relinquentur, aut exequutores prædictos ad tertiam, ſeu aliam illorum partem, quam etiam ea nunc eis, ac locis, hæredibus, legatariis, & donatariis liberaliter concedimus, & donamus; Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis præfatis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum eis deſuper componendum, vel eos ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aut confirmationem præſentium a Nobis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum, vel impetrandum, aut etiam alia ſimili gratia ſine ejus confirmatione ipſis quomodocumque concedenda de præſenti mentionem aliquam faciendam minime teneri, nec ad id viſa umquam neceſſitate cogi poſſe: Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S.R.E. Cardinales, necnon pro tempore exiſtentem ejuſdem Eccleſiæ Camerarium, Præſidentes, & Clericos præfatos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere: irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes dilectis filiis noſtro Alexandro S. Laurentii in Damaſo Diacono Cardinali Montalto nuncupato, literarum Apoſtolicarum Summatori, plumbique, & regiſtri noſtri magiſtris, ſecretariis, & cæteris, ad quos pertinet, ſub ſuſpenſione ab emolumentis ſuorum cujuſque officiorum, quam eo ipſo cenſeri volumus incurriſſe, ut nullo alio deſuper mandato, vel ordinatione, aut juſſione expectatis, aut ſigni, vel contraſigni exhibitione, quibuſcumque excuſationibus, & dilationibus poſtpoſitis, Literas

Inhibitio.

Mandatum de expedien. grati.

Apoſtolicas ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis tam conjouctim, quam diviſim pro omoibus, & ſingulis Cappellauis ſupradictis quocumqoe tempore etiam in forma *Rationi congruis*, gratis ubique etiam ſine ſubſcriptione literarum earumdem Scriptorum, Abbreviatorum, Secretariorum, aut aliorum Cancellariæ, & Cameræ Officialium, omoi contradictione ceſſante, ſigueut, & expediant, ac expediri faciaut. Quocirca Venerabilibus Fratribus Noſtris Oſtien., & Portuen., ac Tuſculano Epiſcopis, Motu ſimili per Apoſtolica ſcripta etiam mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel aliom, ſeu alios præſentes literas, & in eis conteuta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Petri, Deputatio Judicum exequutorum. Petri Mariæ, Petri Antonii, Thomæ, Benedicti, Fauſtini, Cornelii, Jo. Baptiſtæ, Jacobi, Nicolai, Cæſaris, & Bernardini præſatorum, vel alicujus eorum deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ac eis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra præſentes literas, & io eis contenta quæcumque firmiter obſervari: necnon eiſdem Cappellanis, vel eorum Procuratoribus, fructus, redditus, & proveutus prædictos, juxta indulti de illis percipiendis io abſeotia tenorem, integre miniſtrari; non permittentes eos deſuper per locorum Ordinarios, ac dilectos filios Capitula, & Capitulares perſonas Eccleſiarum, io quibos beneficia hujuſmodi forſan fuerint, ſeo quoſcumque alios quavis auctoritate fungentes, contra præmiſſa, aut eorum aliqua quomodolibet iudebite moleſtari: Cootradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſceodo, legitimiſque ſuper his habeudis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis. Non obſtantibus præmiſſis ac fel. rec. Boniſacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac alia ejuſdem Boniſacii, qua cavetur, ne quis extra Civitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati fuerint, ad judicium non trahatur, necnon Pii Papæ IV. ſimiliter prædeceſſoris noſtri de gratiis intereſſe Cameræ Apoſtolicæ quomodocumque concernentibus, infra certum tunc expreſſum tempus in eadem Camera præſentandis, & regiſtrandis: itaut præſentes noſtræ literæ, etiam ſi nunquam in eadem Camera regiſtrentur, perpetuo tamen valeant, & ſubſiſtant; ac Lateranen. Concilii etiam noviſſime celebrati, etiam de certo Notariorum numero, etiamſi ad illud nondum deventom fuerit, cui per hoc aliás derogatom non intendimus, & de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis etiam per Nos, & Sedem præſatam quomodolibet editis, & impoſterum edendis Cancellariæ præfatæ regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus ſervato, & piæ me: Alexandri Papæ VI. etiam Prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum eccleſiaſticorum Cameræ præſatæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Boniſacii Prædeceſſoris, per quam conceſſiones de fructibus in abſentia percipiendis ſine præfinitione temporis fieri prohibeotur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum, etiam Prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, etiam in quibus Cives originarii creati ſunt, ac quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordioum, & Hoſpitalis præſati, necnoo qoorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac præſatæ Cameræ, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimeotis, uſibus, & naturis, etiam ſi de illis ſervandis, & non impetrandis Literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aot aliàs quomodolibet conceſſis utendo, ipſi Cappellani, per ſe, vel eorum Procuratores præſtiterint forſan hactenus, vel impoſterum eos præſtare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis dd. Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitali Sancti Joannis Hieroſolymitaui, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribos, & ſuperioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibos, & locis, aliiſque perſouis, & particularibus, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, aliorumque onerum Redemptoribus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejuſdem Sanctæ Romaoæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac dictæ Coriæ Officialibus, illorumque Collegiis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis per queſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos, & Sedem præſatam etiam conſiſtorialiter, & de ejuſdem S. R. E. Cardinalium conſilio, & per modum ſtatuti, & conſtitutionis perpetuorum, ac Motu, & ſcientia paribus, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudioe, ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, Marchiooom, & aliorum Principum inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere, vel in ſpecie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, conceſſis, confirmatis, & innovatis, & impoſterum concedendis, confirmandis, & innovandis: etiam ſi in iis, ac ſtatutis, & ſtabilimeotis præſatis caveatur expreſſe, vel tacite, qood Urbis, nonniſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, alia-

Digitized by Google

aliarum vero partium beneficia, niſi per perſonas illuſtres, ſeu Nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expreſſo qualificatos obtineri, aut conferri poſſint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujuſmodi admitti, ſeu illorum privilegiis uti poſſit, niſi prius in dd. Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, ſeu etiam in illis bona etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſideant, ipſique Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujuſmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint, ſeu debeant, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque d. Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, tam ex ejus inſtitutione, quam ex ſtabilimentorum præfatorum diſpoſitione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, ſed in commendam ad vitam conceden., revocabiliter concedi debeant, & ſic penſionibus Clericis ſecularibus, aut aliis perſonis apoſtolica auctoritate reſervandis, gravari non poſſint: quodque ſtabilimentis, & privilegiis præfatis etiam vigore clauſulæ implicitæ derogationis latiſſime extendendæ, etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & inſolitas clauſulas derogari non poſſint nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio dd. Cardinalium fiat, & etiam tunc demum ad id Magiſtri, & Conventus præfatorum expreſſus accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac eis, & prædictis Conventui, per diverſas in forma Brevis, aut alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo ſemper in hujuſmodi, quæ ſic fient, etiam de ſimili conſilio, & derogatione, appoſita clauſula, quod illæ effectum ſortiantur de conſenſu Magiſtri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut certa exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, & in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus derogari poſſit, quodque clauſula implicitæ derogationis in reſcripto etiam Motu proprio emanato appoſita, aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat harum ſerie in genere, & in ſpecie ad effectum præmiſſum ſufficienter expreſſe, Motu, & ſcientia ſimilibus derogamus, & derogatum eſſe decernimus; quodque prædicti Cappellani primam non fecerint in Eccleſiis hujuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterum, quia difficile foret, præſentes literas ad ſingula, in quibus de eis forſan fides facienda fuerit, loca deferre: volumus, & eadem apoſtolica auctoritate decernimus, quod ipſarum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Curiæ, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides etiam in judicio, vel alibi, ubi opus fuerit, adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 10. Septembris 1591. Pontificatus Noſtri Anno I.

Quæ omnia modo iſte Pont. confirmat, & de novo concedit ſuis Cappellanis.

§. 2. Nunc autem Nos Carolum, Antonium, Cæſarem, Joannem, Simonem, Jo: Franciſcum, Fauſtum, Robertum, Fabritium, Claudium, & Paulum præfatos, qui etiam familiares continui commenſales noſtri exiſtunt, ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio non ad illorum, vel aliorum pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, ac certa ſcientia, omnia, & ſingula privilegia, facultates, conceſſiones, & indulta in præinſertis literis contenta, quatenus tamen ſint in uſu, Carolo, Antonio, Cæſari, Joanni, Simoni Jo. Franciſco, Fauſto, Roberto, Fabritio, Claudio, & Paulo præfatis apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſimiliter concedimus, & indulgemus.

Clauſulas præſervativas adjungit.

§. 3. Decernentes privilegia, facultates, conceſſiones, & indulta præfata, ac præſentes literas valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, necnon eiſdem Carolo, Antonio, Cæſari, Joanni, Simoni, Jo: Franciſco, Fauſto, Roberto, Fabritio, & Paulo in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Aliter judicandi ſublata facultate.

§. 4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contrariis remotis.

§. 5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ d. Gregorius Prædeceſſor in præinſertis literis ſuis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 11. Aprilis 1623. An. III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 11. Aprilis 1623. Pontificatus Noſtri Anno III.

C V.

Confirmatio Erectionis Novitiatus Fratrum Congregationis Jeſuatorum S. Hieronymi in Domo regulari SS. Joannis, & Pauli de Urbe a Petro Card. Aldobrandino Protectore pro regularis diſciplinæ reſtitutione, & conſervatione inſtituti.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter multiplices paſtoralis officii curas, quibus aſſidue premimur, illa Nos præceteris maxime ſollicitos habet, ut regularis diſciplinæ obſervantia in quibuslibet Monaſteriis, & locis regularibus conſervetur, & ubi collapſa eſt, modis, quantum cum Domino fieri poteſt, reſtituatur opportunis.

P. Card. Aldobrandinus Congr. Jeſuatorum Protector Novitiatum inſtituit in Domo regulari Sanct. Joannis, & Pauli de Urbe.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, bon. me. Petrus Epiſcopus Sabinen. Cardinalis Aldobrandinus nuncupatus, Congregationis Jeſuatorum ſub regula S. Auguſtini, dum vixit, apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protector, pro regularis diſciplinæ in prædicta Congregatione reſtitutione, & conſervatione in Domo SS. Joannis, & Pauli de Urbe ejuſdem Congregationis unum Novitiatum octo ab hinc annis circiter ſub cura, & gubernio, ac regimine unius Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupat. profeſſoris erigi, & inſtitui obtinuerint: ex erectione autem, & inſtitutione Novitiatus hujuſmodi non mediocres in eadem Congregatione Jeſuatorum fructus cum divini cultus incremento prodierint;

Hic Pontifex d. Inſtitutionem comprobat, iterato erigit & perpetuæ firmitatis robur adjicit.

§.2. Nos inviolabili erectionis, & inſtitutionis Novitiatus hujuſmodi firmitati, ſimulque proſpero, & felici ejuſdem Congregationis Jeſuatorum ſtatui, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere volentes. Motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, erectionem, & inſtitutionem Novitiatus hujuſmodi tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos, tam juris, quam facti, & quoſvis alios etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Et nihilominus Novitiatum prædictum in dicta Domo regulari modo, & forma, quibus erectus, & inſtitutus fuit, Apoſtolica auctoritate earumdem tenore præſentium, quatenus opus ſit, de novo erigimus, & inſtituimus.

Protectori eorumdem facultatem circa Priorem, & Lectores dicti Novitiatus.

§.3. Inſuper, quod in novis domibus regularibus ejuſdem Congregationis Jeſuatorum, ad quas infraſcriptos Novitios profeſſos mitti contigerit, Prior, ſive Lector eorumdem Novitiorum profeſſorum hujuſmodi, ſive alii ejuſdem Congregationis profeſſores abſque expreſſo dilecti filii noſtri Hippolyti S. Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati moderni, & pro tempore exiſtentis ejuſdem Congregationis Jeſuatorum apud Nos, & Sedem eamdem Protectoris conſtitui, ſive deputari, aut amoveri nullatenus poſſint, ſeu debeant, & in eventum, in quem Prior, ſeu Lector hujuſmodi abſque ejuſdem Hippolyti Cardinalis conſenſu deputatus ſit, ſeu eos deputari contingat, ab eorum officiis hujuſmodi per eumdem Hippolytum Cardinalem amoveri, & alii in eorum loca ſubrogari poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis ſtatuimus, & ordinamus, necnon eidem Hippolyto Cardinali unam ejuſdem Congregationis Domum regularem ſibi beneviſam, quæ a ſua, & pro tempore exiſtentis dictæ Congregationis Protectoris auctoritate immediate dependeat, eligendi, in eamque Novitios, qui in prædicto Novitiatu educati fuerint, poſt annum circiter ab emiſſione profeſſionis per eos facta computandum, prout per multos annos fieri conſuevit, mittendi, in eiſdemque domibus regularibus, & earum qualibet ſuperiores cujuſvis patriæ, ſive Provinciæ conſtituendi, & deputandi plenam, & amplam facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impartimur.

Regularis diſciplinæ obſervantiam ſervari præcipit.

§.4. Inhibentes propterea ſub excommunicationis, & aliis arbitrio d. Hippolyti Card. infligendis pœnis, omnibus, & ſingulis dictæ Congregationis Jeſuatorum profeſſoribus, ne contra erectionem, & inſtitutionem Novitiatus hujuſmodi, aut regularis diſciplinæ obſervantiam per dictum Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum profeſſorem in d. Novitiatu introductam, & quam in aliis ejuſdem Congregationis Jeſuatorum locis regularibus, benedicente Domino, introduci contigerit, quovis quæſito colore, ingenio, vel prætextu venire, aut quicquam machinari, ſive attentare audeant, ſeu præſumant.

Clauſulas præſervativas ſubdit.

§.5. Necnon decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper, & perpetuo valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari; ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariiſq; omnibus derogat.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis Jeſuatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in

in ſuo robore permanſuris, hic vicedumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 22. Aprilis 1623. An.III.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Apr. 1623. Pontificatus Noſtri Anno III.

CVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultates pro Cappellano Majori, & Cappella Regis Catholici.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

GREGORIUS PAPA XV.

Chariſſime in Chriſto fili noſter, ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

Piis Catholicorum Regum votis, per quæ divinus cultus augeri, & miniſtrorum eccleſiaſticorum præſertim Cappellarum Regiarum ſervitio adſcriptorum, ſtatus ad Dei gloriam tranquille, & recte dirigi, & gubernari valeat, libenter annuimus, ac privilegiis, & indultis communimus, & aliàs diſponimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Archiepiſcopo Compoſtellano Regio Cappellano omnimoda juriſdictio in Aulicos, familiareſque Catholici Regis aſſeritur.

§.1. Itaque veſtigiis Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum inhærentes, ac ſupplicationibus Majeſtatis Tuæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, eidem Majeſtati Tuæ, ut Archiepiſcopus Compoſtellanus pro tempore exiſtens, cui, ſicut ex inſinuatione ejuſdem Majeſtatis Tuæ nomine Nobis nuper facta accepimus, cura Regiæ Familiæ Tuæ, Conſanguineorum, Affinium Tuorum, ac omnium perſonarum in Curia Tua pro negotiis confluentium, & commorantium, ipſamque Curiam ſequentium tamquam Cappellæ Tuæ Cappellano Majori ex indulto Apoſtolico, aut antiqua, & immemorabili conſuetudine incumbit, in quibuſvis Civitatibus, Oppidis, & locis, in quibus dictam Majeſtatem Tuam, Tuamque Regiam Curiam pro tempore reſidere contigerit continue, vel ad tempus, curam animarum Familiæ Tuæ, omniumque, & ſingularum perſonarum, tam ex Tuis Regnis, & Dominiis originem habentium, quam extraneorum Curialium, ac dictam Curiam ſequentium cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, ac præeminentiæ exiſtentium, tam eccleſiaſticorum, quam ſecularium, Archiepiſcopis, & Epiſcopis exceptis, exercere, earumque Rector nuncupari, eaſque corrigere, & viſitare, ac in eaſdem omnimodam juriſdictionem ordinariam, omniaque, & ſingula alia, quæ Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ac alii locorum Ordinarii in Diœceſibus ſuis de jure, vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet facere, & exercere conſueverunt, ac per ſe, vel alios Miniſtros ſuam juriſdictionem ordinariam exercere.

Miniſtros, & Officiales pro hujuſmodi juriſdictionis exercitio neceſſarios deputandi facultas conceditur.

§.2. Nec non Miniſtros, & Officiales neceſſarios ad exercendam, apoſtolica auctoritate hujuſmodi, omnimodam juriſdictionem tam Curiæ Palatii, quam uti Judex Cappellæ hujuſmodi, & aliorum prædictorum, qui ab eo, & ejus mandato nominati exerceant eorum officia, & juriſdictionem ſuam, tam in cauſis Familiarium Cappellanorum, Servientium, Oratorii, Cappellæ, Cantorum, & Miniſtrorum etiam laicorum ejuſdem Cappellæ, quam aliarum perſonarum quarumcumque Nationum Tibi ſervientium, & perſonarum Regalium, & Regiæ prolis in illos tantum, qui vere ſunt Curiales, nec non Cappellanorum in Ruralibus Domus, ſeu Palatiis Tuis exiſtentium nominare.

Aliiſque Cappellanis curâ animarum quoad hujuſmodi familiares cõmittendi.

§.3. Nec non per ſe, aut Miniſtros ſuos Confeſſores regulares de licentia ſuorum Superiorum, aut ſeculares pro cura animarum dicti Palatii, & Curiæ etiam nominare, & Cappellanos, & Clericos ſervientes Tibi, & Domui Regali in dicta Cappella, & Oratorio ad celebrandum Miſſas, & Confeſſiones audiendas, ac verbum Dei prædicandum examinare, ſeu examinari facere, & eis id faciendi licentiam, & facultatem dare.

Prædicatores quoque deputandi.

§.4. Ac etiam Prædicatores regulares, aut ſeculares in dicta Curia, vel extra eam ad prædicandum verbum Dei in Cappella Regia, & Domo, ubi Tu, & Curia Tua erit, itaut nullus Ordinarius loci, in quo dicta Curia, ſeu Tu, aut Domus Tua erit, ſive eundo, ſive ſtando, ſive etiam recreationis cauſa prædicationem verbi Dei impedire poſſit, convocare.

Aliæ facultates eidẽ Cappellano majori conceduntur.

§.5. Inſuper Cappellanos, Cantores, & Scholares in dicta Cappella pro tempore exiſtentes propter injectionem manuũ violentarum inter ſe ipſos, ac etiam in Clericos de dicta Cappella non exiſtentes, citra tamen membrorum mutilationem, aut enormem læſionem, excommunicationis ſententiam incurrentes, ab eadem ſententia, ſatisfactione prævia, & injunctis injungendis, abſolvere, & cum ipſis ſuper irregularitate, ſi quam hujuſmodi ſententiis ligati, Miſſas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebrando, aut illis ſe immiſcendo contraxerint, diſpenſare, omnemque inhabilitatis, & infamiæ maculam, ſive notam per eos propterea contractam abolere, & Infantes, & Turcas, & Saracenos, qui in præſentia Tua ex quavis cauſa pro tempore baptizabuntur, baptizare, ac Tibi, & Tuis filiis, reliquiſque in Domo Tua pro tempore ſervientibus, & reſidentibus, aliiſque dictæ Curiæ Curialibus Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ, & alia Sacramenta etiam in feſto Reſurrectionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, abſque alicujus licentia, miniſtrare, ſeu miniſtrari facere, nec non idem Cappellanus Major, Te, & omnes Curiales, & quoſcumque alios Curiam ſequentes Tuam, ab omnibus, & ſingulis delictis, exceſſibus, & criminibus etiam caſibus Epiſcopalibus injunctis injungendis abſolvere, & interdicti tempore eccleſia-

clesiaſticæ ſepulturæ tradere: quodque pro ſe, & aliis Cappellanis prædictis in quacumque Ecclesia, etiam Ordinum Fratrum Minorum, ad quam Te pro tempore declinare contigerit, dummodo in ea ipſi Cappellani, & Cantores divina officia celebrent, & cantent, oblationes, etiamſi de manu Tua, Tuorumque filiorum, ſeu filiarum procedant, prout in dicta Regia Cappella recipere, nec non quæcumque matrimonia, quæ in præſentia Tua contrahentur, ſolemnizare, ac prædictus Cappellanus Major in Epiſcopali dignitate conſtitutus tantum omnibus, & ſingulis intereſſentibus Miſſarum ſolemniis, & verbi Dei prædicationi in Tua præſentia vere pœnitentibus, & confeſſis ducentos dies de injunctis eis pœnitentiis miſericorditer in Domino in forma Eccleſiæ conſueta relaxare: utque omnium, & ſingulorum Christifidelium in Curia Tua, ubicumque reſidebis continue, vel ad tempus pro tempore commorantium per ſe, vel alium, ſeu alios per eum ad id deputandos, a ſuo, ſi Curiales non fuerint, Ordinario approbatos, confeſſiones audire, eoſque a peccatis abſolvere, injunctis iiſdem pro commiſſis pœnitentia ſalutari, & aliis injungendis, necnon tam ipſe, quam ab eo deputatus Presbyter ſecularis, vel cujuſvis Ordinis de ſuorum Superiorum licentia regularis pariter a ſuo, ſi non fuerit Curialis, Ordinario approbatus omnium, & ſingulorum in Hoſpitali Tuæ Curiæ exiſtentium confeſſiones ſimiliter audire, eiſque Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrare, & in mortis articulo omnium peccatorum ſuorum abſolutionem, injunctis pariter injungendis, impendere, ac Parochialem Eccleſiam viciniorem Palatio, ubi Te pro tempore morari contigerit, & ſi fuerint duæ Parochiales Eccleſiæ æque vicinæ dicto Palatio, alteram, quam maluerit eligere, in eaque tam Cappellanus major, quam perſons ab eo ad animarum curam deputan. libere ingredi, & exinde Sacramenta prædicta accipere, & ſibi ſubditis miniſtrare, ac ad infirmos Tuæ Curiæ deferre, & monitiones matrimoniales ſuorum ſubditorum juxta decreta dicti Concilii publicari facere, eoſque matrimonio, ſine tamen præjudicio Jurium Parochi, conjungere: Præterea ſi eidem Cappellano majori videbitur, conſiderata decentia, & neceſſitate Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, & Extremæ Unctionis in Cappella Regia, ut ad infirmos, & infirmas in dicto Palatio exiſtentes commodius deferatur, & multis incommodis, quæ aliàs naſci poſſent, obvietur, reponere libere, & licite, & abſque ullo conſcientiæ ſcrupulo, aut cenſurarum Eccleſiaſticarum incurſu valeat, licentiam, & facultatem, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Cappellani, Cantores &c. a cujuſcumque alterius Epiſcopi juriſdictione eximuntur.

§.6. Ad hæc, ut quicomque locorum Diœceſani, & alii Ordinarii Judices in Majorem, & Cappellanos Cantores, & Scholares prædictos actu inſervientes, & conſueta ſtipendia percipientes, quos ab illis prorſus, & omnino eximimus, & totaliter liberamus, & quoad Majorem, Sedi Apoſtolicæ immediate, quoad alios vero Cappellanos, Cantores, & Scholares hujuſmodi dicto Cappellano majori ſubeſſe decernimus, nullam penitus ſuperioritatem, dominium, & juriſdictionem exercere, nec ſe de illis quomodolibet intromittere valeant, ſed prædicti Cappellani, Cantores, & Scholares coram ipſo Cappellano Majori, ſeu Legatis, aut Delegatis dictæ Sedis dumtaxat teneantur de juſtitia reſpondere.

Eiſque privilegium conceditur ſacros Ordines a quocumque Epiſcopo ſuſcipiendi.

§.7. Inſuper, ut Cappellani, Cantores, & Scholares ſervientes prædicti a quocumque maluerint Catholico antiſtite gratiam, & communionem Apoſtolicæ Sedis habente, Ordines Sacros, ſtatutis ad id a jure temporibus, ſucceſſive accipere.

Aliaque conceduntur privilegia.

§.8. Dictique Cappellani, etiam Religioſi Miſſas, Horas Canonicas, & Divina Officia, etiam Te abſente, juxta tamen Ritum Romanæ Curiæ etiam in dicta Cappella, & in dicta Cappella tantum, tam alii Cappellani, quam Cantores, & Scholares dicere, recitare, & canere, eaſdemque Horas Canonicas ex cauſa tamen, & infra diei terminum, ac privatim, non autem in ipſa Cappella anticipare, & poſtponere, ac in feſto Sanctiſſimi Corporis Chriſti, & per ejus Octavam Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in eadem Cappella cum debitis honore, & reverentia tenere, ac in quinta, & ſexta Majoris hebdomadæ feriis idem Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in dicta Cappella in Sacrario, ſive urna reponere, & ad morem patriæ monumentum, ſeu tumulum nuncupatum, cum luminaribus facere, & tenere, nec non coram Te miſſas, etiam antequam eluceſcat dies, circa tamen diurnam lucem, ac per unam horam poſt meridiem, celebrare. Quodque perſona loco Archiepiſcopi Compoſtellan. Cappellani majoris, ut infra deputan., necnon triginta ex Cappellanis prædictis, non tamen Præbendas Theologales, & Pœnitentiales obtinentes fructus, redditus, & proventus quorumcumque Beneficiorum ſuorum Eccleſiaſticorum, etiamſi Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, Perſonatus, Adminiſtrationes, vel Officia fuerint cum ea integritate, diſtributionibus quotidianis exceptis, percipere poſſint, cum qua illos perciperent, ſi in eiſdem Eccleſiis perſonaliter reſiderent, nec ad reſidendum interim in eiſdem teneantur, auctoritate, & tenore ſimilibus etiam concedimus. Inſuper, ut Chriſtifideles Curiales Tui de licentia ipſius Cappellani majoris dumtaxat quemcumque idoneum Presbyterum ſecularem, vel cujuſvis Ordinis regularem approbatum ab Ordinario, ſi Curialis non fuerit, in ſuum poſſint eligere Confeſſorem, qui eorum Confeſſionibus diligenter auditis, eos a peccatis abſolvere, & pro commiſſis pœnitentiam ſalutarem, & alia injungenda injungere, & Sacramenta prædicta, etiam in die feſto Reſurrectionis Dominicæ miniſtrare poſſit: Utque Cappellani, Cantores, & aliæ eccleſiaſticæ perſonæ deputandæ

Digitized by Google

tandæ ad informationes faciendas ſuper puritate ſanguinis admittendorum in Cappellam hujuſmodi, teſtes per cenſuras eccleſiaſticas compellere poſſint juxta Sacrorum Canonum diſpoſitionem, auctoritate, & tenore prædictis pariter indulgemus.

Eadem privilegia, & juriſdictio aſſeritur Cappellano Majori a Rege deputando ſi Archiepiſcopus Compoſtellanus abfuerit.

§.9. Atque hæc omnia, & ſingula moderno, & pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Compoſtellan. tamquam dictæ Cappellæ Cappellano majori, quamdiu, & quoties in dicta Curia perſonaliter reſederit, & eo ab eadem Curia abſente, ſeu in illa non reſidente, perſonæ in Presbyteratus Ordine conſtitutæ per Te toties, quoties Tibi viſum fuerit, nominandæ, & per ſuum Ordinarium approbandæ, quam Nos ex nunc, prout ex tunc, poſtquam per Te nominata, & a ſuo Ordinario approbata fuerit, deputamus, & approbamus, quæ durante abſentia dicti Archiepiſcopi a Curia prædicta in quibuſvis Civitatibus, Oppidis, & Locis, in quibus Te, Tuamque Curiam Regiam pro tempore reſidere contigerit, omniaque, & ſingula alia, quæ Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ac alii locorum Ordinarii in Diœceſibus ſuis de jure, vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet facere, & exercere conſueverunt, citra tamen exercitium Pontificalium, & Ordinum, ac Beneficiorum collationem, exercere libere, & licite: quodque omnibus, & ſingulis gratiis, favoribus, præeminentiis, & indultis, quibus dictus Archiepiſcopus, dum in Tua Curia reſidet, ratione dicti officii Cappellani majoris gaudet, fruitur, & utitur, ac gaudere, uti, & frui quomodolibet poteſt, gaudere, uti, frui poſſit, & valeat pariformiter, & æque principaliter, ac Tibi perſonam hujuſmodi nominandi, & eligendi, plenam, & omnimodam facultatem, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ.

§.10. Præſentes quoque literas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel invalidari nullatenus poſſe, ſed illas validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere; Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices quavis autoritate fungentes, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Exequutores hujuſce Conſtitutionis deſignantur.

§.11. Quocirca Venerabilibus Fratribus Segobien., & Abulen. Epiſcopis, ac dilecto filio noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Regnis Hiſpaniarum Nuncio per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, quoties pro parte Majeſtatis Tuæ, ſeu alicujus ex Cappellanis, vel Cantoribus, & Scholaribus prædictis fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, Tibique, & illis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra, Majeſtatem Tuam, ac Cappellanos, vel Cantores, & Scholares prædictos præmiſſorum omnium, & ſingulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes Majeſtatem Tuam, aut illos deſuper a quoquam quomodolibet indebite moleſtari: Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio contrariorum.

§.12. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii PP. VIII. Prædec. noſtri, qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim niſi in certis exceptis caſibus, & in illis ultra unam dietam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, & de duabus dietis in Concilio generali editis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur; ac aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quibuſvis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis per quoſcumque Romanos Pontifices etiam Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & dictam Sedem, etiam per viam generalis legis, ac ſtatuti perpetui, ac motu proprio, & ex certa ſcientia, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam cum quibuſvis irritantibus, annullativis, caſſativis, revocativis, præſervativis, exceptivis, reſtitutivis, declarativis, mentis atteſtativis, ac derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis quomodolibet, etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut exquiſita forma ſervanda foret, & in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus derogari poſſit, illorum, ac omnium, & ſingularum Literarum prædictarum tenores, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis, nec non modos, & formas ad id ſervan. pro individuo ſervatis habentes, hac vice dumtaxat, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis.

§.13. Volumus autem, quod præſentium Literarum tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur ubique in judicio, & extra illud, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 9. Maii 1623. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die nona Maii 1623. Pontificatus noſtri Anno III.

Quod

CVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Quod Loca Montium Cameralium ad Congregationem de Propaganda fide ſpectantia extingui, ſeu redimi nequeant.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolatus officium, meritis licet imparibus, Nobis ex alto commiſſum poſtulat, ut rerum, & bonorum Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotio propagandæ in univerſo mundo fidei præpoſitorum conſervationi, & manutentioni, quantum cum Domino poſſumus, conſulamus.

Decretum, de quo in Rubr.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Loca montium Cameralium, quæ ad eamdem Congregationem nunc ſpectant, & pertinent, ac pro tempore quomodolibet ſpectabunt, & pertinebunt, nullo unquam tempore per ſortem, ſive extractionem, ſeu aliàs quomodolibet ex quacumque cauſa, etiam quantumvis urgenti, & neceſſaria, niſi de expreſſa noſtra, & Sedis Apoſtolicæ licentia extingui, ſeu redimi poſſint, & ſi licentia hujuſmodi ſuffragante eadem loca, ut præfertur, ſeu aliàs quomodolibet extingui, ſeu redimi contigerit, pretium, quo tunc in publico foro cenſentur, pro eis ſolvi omnino debeat.

Clauſulæ.

§. 2. Præſentes vero literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, ſeu alio quocumque prætextu, cauſa, & occaſione de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, in jus, vel controverſiam revocari, aut ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, vel aliis contrariis diſpoſitionibus ullatenus compræhendi poſſe; ſed ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Obſtantium derogatio.

§. 3. Non obſtantibus fe: re: Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ quomodolibet concernentibus in eadem Cameræ infra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Regula noſtra de jure quæſito non tollendo, necnon dictæ Cameræ, & Urbis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, uſibus, ſtylis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, etiam ſuper Locorum Montium hujuſmodi erectione, ac aliàs quomodolibet, etiam ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium emanatis, conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis.

§. 4. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Secretarii dictæ Congregationis, aut perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 15. Maii 1623. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Maii 1623. Pontificatus noſtri Anno III.

CVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Concordiæ pro componendis controverſiis inter Avenionenſes, & Regem Chriſtianiſſimum pendentibus initæ.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

REgiminì univerſalis Eccleſiæ meritis licet imparibus diſponente Domino præſidentes, ac inter noſtros, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ vaſſallos, & ſubditos, nec non alios quoslibet Chriſtifideles lites, & differentias extingui, pacemque conſervari ſincero deſiderantes affectu, illis, quæ propterea maxime de mandato noſtro provide, & conſulte facta, & decreta ſunt, ut firma, & illibata perſiſtant, ſublatiſque quibuslibet obſtaculis, ſuum ſortiantur effectum, apoſtolici muniminis libenter adiicimus firmitatem, prout ipſorum Chriſtifidelium paci, & tranquillitati, & aliàs conſpicimus, ſalubriter in Domino expedire.

Recenſentur literæ, quibus Nuncio Ap. data fuerat facultas componendi controverſias vet

§. 1. Nuper ſiquidem a Nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Ven. Fratri Octavio Archiepiſcopo Tarſen. noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuncio. Gregorius Papa XV. Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Aliàs

Aliàs Nos ad lites, & differentias inter ſubditos Civitatis Avenionen., & Comitatus noſtrorum Venayſſini ex una, & ſubditos chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Burgi de Novex, & alios Proviociales ex altera partibus, occaſione limitum, & confioium Territorii Aveniooen., & Flominis Durantiæ e regione Proviociæ, ac etiam ratione Juriſdictionis per dictum Ludovicum Regem ſuper dicto Flumine, illiuſque alveo, & Inſulis in eodem alveo ſitis, prætenſæ vertentes eum Commiſſariis, ſeu aliis a dicto Rege deputatis terminandas, Ven. Fratrem Guillelmom Archiepiſcopum Selencien. io Civitate, & Comitatu prædictis Vice-Legatum per noſtras in ſimili forma Brevis ſub die 26.Juoii 1621. expeditas literas, quarum tenorem pro expreſſo haberi volumus, deputavimus, prout in dictis literis, plenius continetur. Cum ſicut Nobis innotuit, lites, & differentiæ hujuſmodi, dum dictus Ludovicus Rex in Civitate Avenionen. prædicta commoratus eſt, omnino terminari non potuerint; idem vero Ludovicus Rex lites, & differentias prædictas per viam tranſactionis, ſive concordiæ in Curia ſua terminari deſideret; Idcirco de tua fide, prudentia, doctrina, integritate, ac in rebus agendis experientia plurimum in Domino confiſi, Tibi cum Commiſſariis, ſeu aliis a dicto Ludovico Rege deputatis, lites, & differeotias hujuſmodi cum ſuis incideotibus, emergentibus, anneais, & connexis terminandi, oovos terminos, ubi opus fuerit, ponendi, ſeu poni faciendi, & in eventum, io quem lites, & differentiæ, ut præfertur, terminari noo poſſint, in arbitros, qui eas, proot juris ſuerit, & cum conditionibus tibi beneviſis terminent, compromittendi, aliaque omnia, & ſingula io præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & opportuna, etiamſi talia ſint, quæ mandatum requirerent magis ſpeciale, faciendi, gerendi, & exequendi, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, facultatem concedimus, & impertimur: io contrarium ſacientibus non obſtantibus quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annolo Piſcatoris, die 19. Decembris 1622. Pootificatus noſtri Anno II.

Ludovicus quoque Gall. Rex ſuos ad id Commiſſarios delegat.

§.2. Cum autem, ſicut accepimus, ad lites, & differentias prædictas cum eodem Octavio Archiepiſcopo terminandas, infraſcripti Commiſſarii a Ludovico Rege prædicto ſub die 11. Aprilis proxime præteriti deputati fuerint, prout plenius continetur in patentibus ipſius Ludovici Regis deſuper confectis, tenoris ſubſequentis videlicet;

Regis Literæ.

Louis par la grace de Dieu Roy de France, & de Navarre, Comte de Provençe Folcalquier, & Terres adiacentes, A Nos amez, & feaux les Sieurs de Champigny Contraleur geoeral de nos finances, de Preaux Chevalier, & Chancellier de nos Ordres, & deMarillac Conſeiller en ootre Conſeil d'etat, Salut. Avans toujour deſirè l'accomodement des differens, qui ſont entre Nos ſubiects de Noves en notre Paiis deProvençe, & ceua de notre S. Pere le Pape de la Ville d'Avignon, & Comté Venaiſſin ſurveoùs á cauſe des limites, & bornea des terres de la dette Ville d'Avignon, & ceux du Comtè de Noves Chaſteauregnand, & autres lieux etans le long de la Riviere de Durançe du coſtè de dict notre Paiis deProvençe, Nous aurions commis à pluſieurx, & diverſex fois ancuns de oos principaux Officiers pour avec les Commiſſairex deputez par ſa Santetè adviſer aux moiens convenables pour les terminer: A' quoy ils auroient travaillè eo telle ſorte, que demeurans d'accord de certains points, ils non peuvont convenir eotierement des autres pour pluſieurs difficultez, qui ſe ſont rencontrèea, ſoit en la validitè des pouvoirs des Commiſſaires, ou autrement: Mais conſiderant, que la continuation des d. differena pouvroit apporter de l'altercation entre Nos d. ſubiects contre ce, qui eſt de notre inteotion: Nous avons eſtimé à propos affin de cooſerver, & entretenir entre eua la bonne union, amitiè, & intelligençe, que Nous y avonx toujours deſirè, de faire de oouveaus conferenz, & traicter les d. differens par aucons des principaux de notre Conſeil avec celuy, ou ceux, qoi ſeront deputés de la part de notre d. S. Pere. Au moyen de quoy etant neceſſaire de commettre quelques Perſonages ſur la ſuffiſance, & capacitè des quelz noos puiſſions nous repoſer de l'accomodement de cette affaire, ſachant pour cet effet oe pouvoir faire plus digne election, qoe de vos Perſonnes, tant pour l'affection, qui portez au bien de notre ſervice, & de cet etat, que pour la particoliere connoiſſançe, que voos avez des d. differents: A ces cauſes nous voux avons commis, deputez, & ordonnez, commettons, deputons, & ordonnonx par cex preſens ſignèes de notre main, pour avec les Deputez de notre S. Pere le Pape conferer, & traicter de tous les d. differens, & pretentions, qui peuvent etre repreſentèes de parte d'autre, yceua regler, arreſter, & terminer eotieremant, y procedant en telle ſorte, que notre autoritè, & droitz y ſoient conſervez. & ceux de Nos d. ſubjectz; Voulons, que ce qui ſarà par vous fait, negotiè, & arreſtè en l'accomodement des dicts differens, ſoit ſuiuy par dè, & obſervè de poinct en poinct; Promettant l'avoir pour agreable, tenir ferme, etable, confirmer, ratifier, & approver pour avoir telle forçe, & vertù, que s'il etoit par noua fait en notre Conſeil. De ce faire nona avons donnè, & donnons plein pouvoir, autoritè, commiſſioo, & mandement ſpecial par ces d. preſentes. Car tel'eſt ootre plaiſir. Donnè à ſontainebleau le 11. jours d'Avril l'an de grace mil ſexcentvingt trois, & de notre Regne le treizieme: Signè Lovis, & plus bas par le Roy Comte Provençe Phelipeaux; & Seellè du grand' ſeau de cire jaune ſur ſimple queve. O. Archiepiſcopus Tarſen. Nuntius Apoſtolicus. Boheant Champigny. Delaubeſpines. De Marillac.

Digitized by Google

Nuncius Apoſtolicus, Regiique Commiſſarii ſequenté ineunt Concordiam.

§.3. Dictique Octavius Archiepiſcopus, & Commiſſarii ab eodem Ludovico Rege in præinſertis ejus patentibus literis deputati pro terminandis litibus, & differentiis prædictis ad infraſcriptam devenerunt concordiam, tenoris ſubſequentis videlicet.

Articles accordez èntre Meſſire Octavin Corſini Archeveſque de Tarſe Nonçe de Sa Sainctetè pres de Sa Majeſtè tres Chretienne Commiſſaire deputè de Sa d. S. & les Sieurs de Champigny Conſeillier du Roy en ſes Conſeilz d' etat, & privè Contraleur general de ſes finançes. De Preaux Conſeiller au dictz Conſeils d' etat, Chevallier, & Chancellier des Ordres de Sa d. Majeſtè, dont les pouvoirs ſont inſerez ala fin du preſent accotd, pour raiſon des differents entre les habitans de la Ville de Avignon, & les ſubiectz de Sa Majeſtè de Provençe, ſur les limites des terroirs de la d. Ville de Avignon, & de Noves de Chaſteaurenard, & autres lieux le long dela riviere dela Durançe depuis le Pont de Bonpas juſques au Rhoſne.

Primierement que les Palieres, qui ſont depuis le trou de Bely, l'eſpron, qui eſt au deſſus de celluy, compris, ſeront deſmollies par ceux de Avignon, & les pointes dès eſperons, qui ſe trouveront le long des pallieres, qui demeureront, ſerout eſmouviſſees, & abattues en ſaçon, que les dictz eſperons ſoient eſgaux de toutes pars, & n'avancent les pallieres, qui demeureront.

Seront tirès deux lignes diſtantes de trois cens cannes de largeor l'une de l'autre, ſçavoir l' une du cotè de Provençe, qui ſe commencerà de l'endroiet du pont de Bonpas juſque au Rhoſne, & l' autre du cotè de Avignon, qui ſe commencera à la fin des pallieres, qui demeureront en etat auſſy juſque au Rhoſne, dans la qoelle largeur les dictz d' Avignon, & de Provençe feront reſetter le Cours de la Riviere de Durançe, s'il ſe peutt; & les dettes deux lignes ſeront deſignees par deux deputez, l' un de Avignon, & l' autre de Provençe, qui prendront avee eux chacun un expert, leſquelz procureront, que la dette largeur de trois cens cannes ſoit ſur le mitau du lit de la ditte Riviere le plus qu'il ſera poſſible, & ſy pour bailler la d. largeur, il etoit beſoin de prendre des tertes fermes, l'on en prendrà la moitie dù cotè d' Avignon, & l'autre moitie du cotè de Provençe, & pouront les d. Partes chacune endroiet ſoy faire pallieres ou aultres reparations de pierre, ou altres matieres, qu' ilsvouldront au derriere des d. lignes, voire meſmes de dans l'eao ſans avoir reſguard à aucun canal, pourveu qu'il non trapaſſe d. lignes.

Dedans la d. largeur de trois cens cannes, ne ſerà permis aux dictes Parties de faire aucun ouvrage, baſtiment, ou repatation, quelle qu' elle ſoit, ny aucune culture à ce, que tout, qui ſe trouverà en la d. largeur, demeure pour lit de la d. Riviere, & ſy en ycelles deſignations de ceuli, qui l' auront faict.

Et affin que la d. deſignation ſerve a perpetuitè ſeront plantees des termes de pierre de l'alteur neceſſarie de un cotè, & de l' autre aux deſpens de ceux d' Avignon de leur cotè, & de ceux de Provençe du leur: & pour plus grande ſtabilitè des d. lignes dautant que la d. Riviere par ſucceſſion de temps pourroit emporter des d. Termes, & par ce moien les parties voulans conſtruire des pallieres, pourroient entrer en diſpute ſur les d. lignes, au pourtant ſara faict de part. & d'autre dela diſtançe, qu'il y aura. des lignes, que l' on tirera juſques aux lieux, qui l'on adviſerà pouvoir ſervir à cet effect à perpetuitè, a ce que les d. Parties voullans faire reparations, ou pallieres, le puiſſent faire, voire meſmes de dans l'eau, pourveu qu' il non trapaſſe les d. lignes.

L' eſcluſe de pierre, qui eſt au deſſus du pont de Bonpas ſervant pour les moulins, & prez d' Avignon, ſerà deſmolie, iuſques à la haulteur, & contenançe neceſſarie du trou, qui ſe trouve à preſent pour prendre, & retenir l' eau, & la largeur de la moraille dela d. eſcloſe demeurerà ſeullement de one canoe de pierre, & le ſurplus de la d. largeur ſerà retranchè, & demolly, & la longeur de la d. muraille ſerà augmentè, & retranchè de preſent, & à l'advenir en façon, que toujours l'on puiſſe prendre del'eau de la d. Riviere en ſuffizance, & convenablement pour les d. moulins, & prez.

Les pilles du Pont de Bonpas ſeront desbouchées, & les aſſamblemens etaos devant, & derriere ycelles aures aux depens des d. de Avignon. Et quant aus aſſamblemens, qui ſont le long des pallieres, qui demeurent, ſerà faicte une excavation de la longeur, qui ſarà trouvè neceſſaire par les d. Deputez aux depens communes des Parties.

L'eau de la d. Riviere ferà ſeparation des Eſtats de Avignon, & de Provençe, demeurant neantmoins la ſouverainitè de la d. eau á Sa M. bien qu' elle paſſaſt la ligne du cotè d' Avignon, & les Isles, & Iscles qui ſe feront en la d. largeor des troicens cannes, tant quelles ſeront environnes d'eau, & tant qu' elles ne ſeront unies, & contigues à la terre ferme du d. Avignon, appartiendra à Sa d. M. come de meſmes les Isles, & Iſcles, qui ſont, & ſe feront au deça la d. ligne du cotè d' Avignon, bien qu'elles ſoient environnèes d'eau appartieneront en plaine ſouverainetè a ſa dicte Saintetè.

La proprietè, Juriſdiction, & ſouverainetè de tout le terroir, qui ſe trouverà deça la d. Riviere du cotè d' Avignon, ſoit en terre ferme Graviere, Isles, Iſcles, bois, laiſſets, aſſamblemens, & atterriſſemens juſques à l'eau coullante de la dicte Riviere à commencer du d. Pont de Bonpas juſques au Rhoſne, & notemment le d. terroir pretendu par les dicts de Noves au cotè de Avignon appartiendrà à Sa d. Saintetè, & Ville de Avignon reſpectivement, comme de meſme tout ce, qui ſe trouverà au delà de la d. Riviere du cotè de Provençe de

de meſme nature appartiendra à Sa d. Majeſte, & Commuuautè de Provençe en meſme juriſdiction, & proprietè.

Sy la d. Riviere deſſendant dù coſté de Avignon paſſe la ligne de cette part, les terres,qui ſeront enſermès entre la Riviere, & la ligne du coſté d'Avignon, demeureot en la ſovveraineté de Sa d. Sainctete, & le cours, & navigation de la d. Riviere toujours en la ſovveraineté du Roy ſeullement.

Sy la d. Riviere deſſendant du coſté de Provençe paſſe la ligne du d. coſté tirant vers Terraſcon, ou au tres lieux de Provençe, la ligne dù coſté de Provençe en ce cas ſervira de frontiere entre Provençe, & Avignoo, ſans que la ſovveraineté de Sa Saioteté s'eſtende oultre ycelle.

Toutes aſſignations, & colloqnations faictes par les Officiers de Sa d. Majeſté au deça la d. Riviere du coſtè d'Avignon, & à l'endroit do terroir pretendu par les d. de Noves en faveur de creantiers de la d. Communautè, ſeront de null'effect, & valleur, & comme ſi jamais n'auojent eſtè faictes, & non obſtant icelles le d. terroir appartieodra aux d. de Avignon, & la ſouveraineté à ſa d. S. comme dict eſt.

Et pour la pretention, que les dicts de Noves avoient ſur le d. terroir, & des dommaiges, interreſtz, & diſpens qu'ils pretendoient, enſemble ceux de Chaſteurenard, & autres Communautez de Provençe, & particuliers d'icelles, à cauſe dela conſtruction dea d. pallieres, & auſtres ouvrages faicis par les dicts d'Avignon, & daus la d. Riviere, & pour toutes ſortes de pretentions qu'ils pouvoient avoir, & le Pays de Provençe pour raiſon des d. differeots contre les d. Ville, & habitants de Avignon. ycelle Ville donnerà la ſomme de dix mil liures, ſçavoir la moitiè de dans ſix mois, & l'autre moitiè ſix mois aprés.

Et pour l'execution du preſent accorde ceux de Avignon, & Provençe nommeront de dans trois mois leurs deputez, qui ſerout obligez quinze Ionrs apres ſe trouver ſur les lieux avec les experts vouldront choiſir pour incontineſt deſtgner, & tirer les d. lignes,& le d. allignement ainſy faict, & tirè, ceux d'Avignon ſeront tenux de dans trois mois apres de deſmollir les pallieres, eſcluſes, & eſperons cy deſſus mentiouez, comme auſy faire les ouvertures des piles du d. Pont, le tout en ſorte, que le coors libre d'eau ne ſoit empeſchè.

Ponrront tant ceux d'Avignon, que de Provençe prendre des pierres a la perriere des PP. Chartereux ou d. Bonpas pour la conſtruction des d. Pallieres aux meſmes conditions,qu'ils les veudent à ceux d'Avigooo.

Les d. Sieurs Deputez promettent de faire ratifier le preſent traictè par Sa Sainctetè, & Majeſtè, & en fournir les lettres de ratification de daus trois mois, & de faire en regiſtrer le preſent accord en la Court de Parlement à Aix: faict, & paſsè à Fontainebleao le derrier jour d'Auril mil ſixcens vingt & trois.

Octavius Archiepiſcopus Tarſen. Nuncius Apoſtolicus.

Boechart Champigny.

De Laubeſpinea.

De Marillac.

§.4. Nns concordiæ, ac omnium, & ſingulorum in ea contentorum perpetuæ obſervationi, Chriſtifideliumque prædictorum quieti, & ſelici ſtatui, quantum cum Dominο poſſumus,conſulere volentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, ac matura deliberatinne noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Concordiam per dictum Octavium Archiepiſcopum cum Commiſſariis prædictis ſuper litibus, & differeutiis hujuſmodi initam ratam, & gratam habemus, illamque approbamus, & confirmamus, ac illi perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti, & ſolemnitatum etiam forſan de Jnre, uſu, conſuetudine, aut aliàs quomodolibet requiſitarum, nec non quoſvis alios etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis, aot eorum aliquo quomodolibet intervenerint,ſupplemus. *Gregorius eam confirmat.*

§.5. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omuibus, quos illa concernunt, inviolabiliter obſervari; Sicque, & oon aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicaudi, & ioterpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clauſulæ.*

§.6. Non obſtautibus fel. rec. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ quomodolibet concernentibus in eadem Camera infra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, aliiſque Conſtitutionibus,& Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumqoe. *Derogatio contrariorum*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Anuulo Piſcatoris die 22. Maii 1623. Pontificatus noſtri Anno III. *Dat. die 22. Maii 1623. An.III.*

CIX.

Committitur Epiſcopo Parmen., ut ea ab Eccleſiaſticis obſervari curet per Decennium, quæ Dux ſolet ſtatuere pro curanda Anoonæ abundantia. *Ex Regeſt. in Secret. Brev.*

Ven. Fratri Epiſcopo Parmen.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

§.1. CUm, ſicut accepimus, dilectos filius Nnbilis Adoleſcens Alexan- *Parmæ Dux nonnulla ſta-*

tuere ſolebat pro curanda Annonæ abũdantia.

der Farneſius Parmæ, & Placentiæ Dux, necnon Congregatio a generali Conſilio Civitatis Parmen. ſuper Annonæ abundantia deputata, nonnullas ſingulis annis ordinationes neceſſarias, & juſtitiæ, & æquitati convenientes, quibus penuriæ Annonæ illius anni provideatur, a perſonis laicis obſervandas faciant;

Pontifex Parmenſi Epiſcopo mandat, ut per Eccleſiaſticos quoque ſervari ...

§.2. Nos Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut per decennium proximum ordinationes introducendi in Civitatem, & notificandi frumentum, bladas, & legumina, auctoritate noſtra facias, & ad illas obſervandas per te, ſeu tuum in ſpiritualibus Vicarium generalem quaſcumque Civitatis, & Diœceſ. prædictarum perſonas eccleſiaſticas ſeculares, & cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, necnon Militiarum, aliorumq; piorum locorum regulares cujuſcumque dignitatis, gradus, ſtatus, ordinis, & conditionis exiſtentes, etiam exemptas, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectas opportunis juris, & facti remediis, eadem auctoritate, cogas, & compellas. Nos enim tibi præmiſſa, & quæcumque alia deſuper neceſſaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, eadem auctoritate, tenore præſentium plenam, & amplam facultatem concedimus, & impertimur. Decernentes irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquã quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Militiarum, & locorum piorum, ac Ordinum quorumcumque etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, illis, eorumque ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 23. Junii 1623. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Junii 1623. Pontificatus noſtri Anno III.

URBA-

URBANUS VIII.

PONT. CCXXXVII.

ANNO CHRISTI MDCXXIII.

DIe VI. Auguſti An.MDCXXIII. electus eſt in Summum Pontificem Maphæus Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Barberinus Antonii Filius natione Florentinus, & die 29. Septembris ejuſdem Anni S. Thiara redimitus eſt. Sedit in Pontificatu Ann.XX. Menſ.XI. Dies XXI. temporibus Ferdinandi II. & Ferdinandi III. Impp. Creatiſque LXXII. Cardinalibus, obiit IV.Kal. Auguſti anno MDCXLIV. Sepultus eſt in Baſilica Vaticana ad Cathedram Beati Petri. Vacavitque Sedes Menſ.I. Dies XVI.

I.

Privilegia, & Indulta conceſſa Conclaviſtis, qui inſervierunt præcedenti Conclavi.

Singuli Pontifices poſt ſui ad Summum Apoſtolatum aſſumptionem aſſueverunt nonnulla nedum Conclaviſtis, ſed etiam Dapiferis tum ſuis, tum etiam Cardinalium concedere Privilegia, diſtincta tamen Conſtitutione. Privilegia itaque Conclaviſtarum vide in Conſtitut. XLIII. Clement. VIII. Tom.IV.Par.III.fol.407. in Conſt.V. Pauli V. Tom.V. Par.III.fol.144. in Conſt.II. Gregor.XV. Tom.V. Par.IV. fol.316. in Conſt.X. Inn.XI. Tom.VIII. f.13. & alibi.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

CIrcumſpecta in omnibus Romani Pontificis providentia ſingulorum merita æqua lance conſideraos, illos potioribus gratiis, & favoribus proſequitur, quos erga ſe, & Sedem Apoſtolicam, benemeritos, & in laboribos, & vigiliis pro Sede ipſa ſufferendis indefeſſos, & pluribus cognoſcit meritis adjuvari.

Conclaviſtæ, donantur iis ſequentibus.

§.1. Hinc eſt, qood Nos dilectos filios Conclaviſtas, qui in Conclavi, io quo Nos, divina favente clementia, ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, uti familiares, & continui commenſales inſerviendo, interfuerunt, quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubieruot, habita ratione obſequiorum hujuſmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis, pro cojuſque meritis, exornare volentes, ipſoſque Conclaviſtas, & quemlibet eorum, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtont, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, motu proprio, non ad ipſorum Conclaviſtarum, vel alicuius eorum, vel alte-

Digitized by Google

alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex noſtra mera liberalitate, ipſos Conclaviſtas, & eorum ſingulos, quibus etiam hodie ſummam decem millium ſcutorum auri in auro in tot locis montium vacabilium de Urbe, cum primum illos vacare contigerit, per duos ſaltem ex Deputatis ab ipſis Conclaviſtis, inter eoſdem Conclaviſtas, & per ſingula eorum capita ſolitum præſcriptum numerum non excedentia, non autem ſingulas cellulas, æquis portionibus diſtribuendorum, gratioſe, & irrevocabiliter apoſtolica auctoritate donavimus:

Papæ Familiares, Comites, Lateranenſes, & S. A. Notarii creantur.

§.2. In veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos commenſales noſtros, ac eos, qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu Militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres hujuſmodi Cardinales ſingulatim in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios ſine præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, recipimus: & tam illos, quam alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſingulatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites, & Milites, ac tam illos, quam omnes, & quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtincte, qui nobiles non ſunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus, temporali dominio ejuſdem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis, Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti petierit, veros cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros, originarios, & antiquiſſimos etiam nobiles, & participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipſum jus Civitatis ad quoſcumque illorum hæredes, eodem modo, tranſeat, creamus, conſtituimus, & aſſignamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & inſignibus decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commenſalium Nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico inſervientium, ac illius tinello comedentium, & bibentium, ac noſtrorum, ac Sedis prædictæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibus, Militibus, Nobilibus, & Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, ac mandamus.

Soliti ſeque decorantur privilegiis.

§.3. Eiſque, ut in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis tam gratiam, quam juſtitiam concernentibus, ſe familiares continuos Commenſales noſtros, Comites, Milites, Nobiles, & Cives, etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & literæ ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque, ac prorſus ſimilibus antelationum, antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri familiares tempore dictæ aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii, etiam de numero participantiũ, exiſtentes etiamſi habitum, & rocchettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ præfatorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel aliàs ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu aliàs quomodolibet, etiam quoad aſſequutionem quorumcumque beneficiorum eccleſiaſticorum, etiam per quaſcumque Literas, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extra, ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, realiter, & integre in omnibus, & per omnia, etiamſi in Urbe, & Civitate hujuſmodi non habitaverint, perinde ac ſi de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquiſſimo Cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, auctoritate, & tenore ſimilibus, indulgemus.

Eximuntur a ſolutione quorumcumque onerum ad inſtar Cardinalium.

§.4. Singuloſque Conclaviſtas prædictos, a ſolutione, & exactione Decimarum, & cujuſcumque Pedagii, Subſidii, Gabellæ, & cujuſcumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, ac aliorum quorumcumque Principum impoſitarum, & impoſitorum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & e contra, & poſtquam caſus hujuſmodi impoſitionis, & ſolutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe adinſtar Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium decernimus.

A cenſuris, ſi quas incurrerunt occaſione Conclavis, abſolvuntur.

§.5. Ac a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quas

Digitized by Google

ſi quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Conſtitutionibus ſuper creatione Romani Pontificis, pro tempore editis, vel aliàs quomodolibet incurrerunt in foro conſcientiæ tantum, abſolvimus, & liberamus.

Pontifex ſupplet quoſcumque defectus proviſionum Beneficiorum eccleſiaſticorum &c.

§.6. Ac omnes, & quoſcumque defectus, ſi qui forte ſint, omnium proviſionum, Beneficiorum, Dignitatum, ac Penſionum eorumdem Conclaviſtarum, tam ex multiplicitate titulorum, & ob incurſionem quarumcumque cenſurarum, & irregularitatis, quam aliàs ex quavis cauſa provenientes ſanamus, ac hujuſmodi proviſiones, vigore eorum privilegiorum, in foro conſcientiæ tantum, perinde ac ſi novas proviſiones obtinuiſſent, revalidamus, & quatenus opus ſit, omnibus, & ſingulis eorum de omnibus, & ſingulis dignitatibus, & aliis cum cura, & ſine cura beneficiis eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis, etiam cujuſvis ordinis regularibus, per eos reſpective obtentis, de novo etiam reſpective providemus, & omnes, & ſingulas penſiones eis, & eorum ſingulis, ſuper quibuſvis beneficiis eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam alicujus ordinis regularibus, reſpective reſervatis, ſimiliter de novo reſervamus.

Fructuſque male perceptos remittit.

§.7. Ipſiſque Conclaviſtis, eorumque ſingulis quoſcumque fructus, redditus, & proventus eccleſiaſticos occaſione quarumcumque Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum quarumcumque, ac quarumcumque penſionum annuarum ipſis, vel eorum cuilibet collatorum, & reſervatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occaſionibus etiam ratione omiſſionis recitationis Horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus, & condonamus.

Diſpenſat ſuper inhabilitate ad Sacros Ordines ſuſcipiendos.

§.8. Ac cum eis ſuper inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia divina officia, dummodo tamen non in contemptum clavium, celebraverint, aut aliàs in divinis ſe immiſcuerint, quodque illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus ad omnes, etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines aliàs rite, & dummodo nullum alicui eorum obſtet canonicum impedimentum, promoveri, & in illis, & in ſuſceptis per eos alias rite Ordinibus etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, etiam libere, & licite valeant, diſpenſamus.

Et ſuper defectu natalium.

§.9. Ac eoſdem Conclaviſtas, ſi qui eorum defectum natalium patiuntur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiamſi legitimati exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus.

Habileſque reddit ad ſuccedendum in bona conſanguineorum.

§.10. Et eum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu alias de jure valida diſpoſitione, & præterquam in bonis eccleſiaſticis, & ab Eccleſia provenientibus ſuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura, legitimas ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates, reſtituendo realiter, & cum effectu.

Et Beneficia Eccleſiaſtica obtinenda.

§.11. Ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſecularia, publica, vel privata etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, acſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat, ut clericali caractere, qui illo nondum inſigniti ſint, inſigniri, ac ad omnes etiam Sacros, & Preſbyteratus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint, promoveri, ac poſtmodum caractere, & ordinibus hujuſmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eiſdem ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu Parochiales Eccleſiæ, vel eorum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates non tamen majores poſt Pontificalem, aut principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi ſibi aliàs canonice conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem, recipere, & dummodo plura ſimul non ſint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, retinere libere, & licite valeant.

Indulget, ut aliis reſignare poſſint penſiones eccleſiaſticas uſque ad ſummam 100. ducatorum.

§.12. Ac eiſdem Conclaviſtis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitan., vel Cathedralium, ſeu duarum inſignium Urbis Collegiatarum Eccleſiarum, aut perſonæ aliæ quæcumque eccleſiaſticæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum ſingulos eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper quibuſcumque fructibus, redditibus, & proventibus quorumcumque beneficiorum eccleſiaſticorum, etiam per Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales obtentorum, & impoſterum obtinendorum, cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis ordinum regularium, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi beneficiorum reſervatos, ſeu reſervandos, etiamſi aliàs ſemel, aut pluries translatæ, ſeu translati fuerint, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera ſimilium in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, & poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi,

di, uſque ad ſummam prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis eccleſiaſtis, vel etiamſi clericali caractere tunc temporis nondum inſigniti ſint, cum clauſula tamen ex tunc, prout poſtquam dicto caractere rite inſigniti fuerint, per eoſdem Conclaviſtas, & eorum ſingulos nominandis etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen capacibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Conclaviſtis reſervatæ, ſeu reſervati fuerint, etiam abſque beneficia ipſa obtinentium conſenſu, integre perſolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, reſervare, conſtituere, concedere, & aſſignare valeant, atque in quaſi poſſeſſione dictas penſiones exigendi, in qua ipſi Conclaviſtæ tempore translationis per eos præſentium vigore faciendæ, exiſtebant, in omnibus, & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur, etiam concedimus, & indulgemus.

Præſens Indultum cumulative cum præcedentibus cenſeri debet.

§.13. Etiamſi ſimilem gratiam a Prædeceſſoribus noſtris aliàs forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit tam vigore aliorum privilegiorum Conclaviſtarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio quorum effectum per hanc novam gratiam, & conceſſionem impediri nolumus, ſed cumulative conceſſam, vel conceſſas eſſe volumus: Itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præſentibus, ac præteritis privilegiis hac in re conceſſis, uti, frui, & potiri poſſit. Decernentes ipſas translationes, & novas reſervationes, conſtitutiones, & aſſignationes penſionum, ſeu fructuum, redditûum, & proventuum hujuſmodi, ut præfertur, faciendas, ex nunc, prout poſtquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque beneficia, ſuper quorum fructibus, redditibus, & proventibus reſervatæ fuerint obtinentes, ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore.

Conclaviſtæ diſpenſantur ſo : delatione habitus, & tonſuræ.

§.14. Ac cum eiſdem Conclaviſtis, quod ratione quarumcumque penſionum annuarum eis, & eorum cuilibet, ſuper quibuſcumque beneficiis eccleſiaſticis, etiam Cathedralibus, & aliis Eccleſiis, ſeu Monaſteriis, etiam a prædictis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card. obtinendis, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultra ſummam ducatorum ducentorum parium pro quolibet, nunc, & pro tempore reſervatarum, & reſervandarum habitum, & tonſuram clericales geſtare, & in illis dummodo aliàs ipſi habitum decentem, & honeſtum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam deſuper cogi, ſeu compelli, minuſque aliquas ſententias, cenſuras, ac etiam privationis, ſeu caſſationis ipſarum penſionum pœnas occaſione præmiſſorum incurrere poſſint, ſed eaſdem penſiones ad prædictam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes, & reſervatas, ut præfertur, etiamſi matrimonium jam contraxerint, vel poſthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & libere retinere.

Facultas teſtandi de bonis ex redditibus eccleſiaſticis acquiſitis.

§.15. Poſtremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclaviſtas, & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum eccleſiaſticorum, etiam Canonicatnum, & Præbendarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignarum quarumcumque, per eos aliàs obtentorum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæſito colore, vel ingenio, ſeu eorum induſtria, licita tamen, ac aliàs licite acquiſita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejuſque diſtrictu, ac ubique exiſtentium ſpoliis minime ſubjaceant, ſed Conclaviſtæ prædicti, etiamſi Religioni alicujus Militiæ, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani adſcripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum, etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam eſtra eorum, & cuilibet ipſorum propriam reſidentiam eos decedere contigerit, teſtari, & aliàs diſponere, iiſque ab inteſtato decedentibus, legitimi eorum hæredes quicumque ſuccedere, libere, & licite valeant, ſimili modo concedimus, & indulgemus.

Mandatum ſpoliorũ Collectoribus de iis non moleſtandis.

§.16. Præcipientes, ac mandantes, dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, & Theſaurario, Præſidentibus Clericis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & quibuſvis aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum prædictarum Officialibus, aut Prioribus, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes prædictorum Conclaviſtarum deſuper moleſtare audeant, ſeu præſumant, ac etiam decernentes donationes etiam per viam teſtamenti, & codicillorum per ipſos Conclaviſtas de eorum bonis hujuſmodi faciendas, ſemper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Etiamſi præſentes Literæ in Cam. Ap. regiſtratæ non fuerint.

§.17. Nec eoſdem Conclaviſtas eo umve aliquem ad præſentes literas in dicta Camera inſinuandum, aut admitti, & regiſtrari petendum teneri, nec illas etiamſi illæ intra tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ, ſeu regiſtratæ non fuerint: propterea minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere.

Clauſulæ pro earumdem literarum firmitate.

§.18. Ac eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus decretis, conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, ſeu moderarentur, quæ a Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & ex quibuſvis cauſis, etiam urgentiſſimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, etiam conſiſtorialiter, vel alia quavis auctoritate hactenus, vel in poſterum emanaverint, minime compræhenſas eſſe, ſed quoties illæ emanabunt toties eaſdem præſentes in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & reintegratas eſſe, & cenſeri.

Clauſula ſublata.

§.19. Sicque per quoſcumque Judices, & Com-

Digitized by Google

& Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquã quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præſentium expeditio per viam ſecretã facienda.

§.20. Et inſuper dilectis filiis noſtro Ludovico tituli Sancti Laurentii in Damaſo Presbytero Cardinali Ludoviſio nuncupato S. R. E. Vice-Cancellario, & Literarum Apoſtolicarum Summatori, ac Secretariis Apoſtolicis, & Præſidenti Plumbi, aliiſque Officialibus, ad quos literarum earumdem expeditio per viam ſecretam ſpectat, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna iodignationis noſtræ, Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam mandamus, ut eaſdem præſentes literas ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis, tam conjunctim, quam ſeparatim, ac pro ſingulis, quibus conceſſa fuerunt, ac ſeorſim, & ſeparatim cum omnibus, & quibuſcumque derogationibus, decretis, & clauſulis in eis contentis, gratis etiam quoad compoſitionem Datariç, & per viam ſecretam abſque alio mandato expediant, & expediri faciant.

Confirmatio privilegiorũ, quæ ab aliis Pontificibus conceſſa ſunt.

§.21. Et inſuper omnia, & ſingula privilegia, gratias, & conceſſiones eiſdem Conclaviſtis, & eorum cuilibet a diverſis Summis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris hucuſque conceſſa, Motu, ſcientia, & poteſtatis pleuitudine ſimilibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberaliſſime concedimus.

Obſtantium derogatio.

§.22. Non obſtantibus præmiſſis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum ſit deventum, cui per hoc aliàs non intendimus derogare, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de præſtando conſenſu in penſionibus, ac felicis recordationis Pii Quarti de ſimilibus, vel diſſimilibus gratiis in Camera Apoſtolica infra tres menſes præſentandis, & regiſtrandis, ac Pii Quinti Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum contra illegitimos, necnon Pictavien. Concilii, ac noſtris, & Cancellariæ prædictæ Regulis, etiam in craſtinum aſſumptionis noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, & etiam in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, ac etiam Urbis Romanæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, Cameræ prædictæ, ac quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naturis, decretis, etiam novis reformationibus, & legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, & Sacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis, eorumque ſuperioribus, & perſonis, ac locis quibuſcumque in genere, vel in ſpecie, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & ſtatuti perpetui continentibus, ac etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, & aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliás in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamos, contrariis quibuſcumque. Aut ſi quibuſvis communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſcemodi mentionem,

Nomina autem Conclaviſtarum, qui in Conclavi hujuſmodi interfuerunt, ſunt hæc, videlicet.

Conclaviſtarum nomina.

VEnerabilis Frater noſter Fulgentius Gallutius Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Epiſcopus Tagaſten. Sacrarii Pontificii Sacriſta, & dilecti filii Paulus Alaleo Canonicus, Joannes Baptiſta etiam Alaleo, & Carolus Antonius Vaccarius Clerici reſpective, perpetui Beneficiati, Beneficiatus, & Clericus reſpective nuncupati Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Petrus Ciammariconus perpetuus Beneficiatus Eccleſiæ Lateranenſis. Magiſtri Cœremoniarum, Mutius Riccerius Camerinen. Canonicus Eccleſiæ Sancti Angeli in Foro Piſcium, Collegii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Secretarius, Franciſcus Hadrianus Ceva Montis Regalis, & Antonius Cryſolinus a Sancta Sofia Clerici, noſtri etiam dum Cardinalatus honore fungebamur; Julius Piccininus Mutin. Albertus Daneſius Clerici Narnien. Diœceſis, Antonii Oſtienſis Saulii; Marcus Antonius Dognaſius Mediolanen. Sebaſtianus Bruſattus Clerici Caſalen. Ioannes Baptiſta Butus Laicus Narnien. Diœceſis, Franciſci Tuſculani Sfortiæ; Alphonſus Carandinus Clericus conjugatus Mutinen., & Miles Militiæ Ieſu Chriſti, Petrus de Caſtro Toletan., & Tobias Aldinus Cœſenaten. Clerici Odoardi Sabinen. Farneſii; Franciſcus Cavalcantes perpetuus Commendatarius Monaſterii Sancti Petri de Laderchia, aliàs de Riolo Imolen. Diœceſis, Soterna Tardettus Clericus Sabinen. Diœceſis. Octavii Præneſtin. Bandini; Joſeph Buccellas Presbyter Politianen.

tiauen. Fabius Tavianus Piſtorien. Nicolaus Acurſinius de Sancta Flora Clerici, Jo: Baptiſtæ Albanen. Deti, Venerabilium Fratrum noſtrorum Epiſcoporum. Jo: Ambroſius Villa Presbyter Mediolanen. Hieronymus Ponzonus Laicus etiam Mediolanen. Federici Borromæi. Petrus Franciſcus Bonjoannes Presbyter Firman. Eccleſiæ S. Mariæ Majoris de Urbe Præpoſitus, & Franciſcus Fracaſſinus Clericus Urbevetanus, Andreæ Sancti Laurentii in Lucina Peretti. Galeottus Oddus Laicus Peruſin. & Miles Militiæ S. Stephani, Paulus Æmilius Andrutius Laicus Romanus Miles Militiæ Jeſu Chriſti, Pelegrinus Treveſinus Clericus Ferrarien. Bonifacii S. Mariæ in Tranſtyberim Bevilacquæ. Æmilius Sperellus Laicus Eſinien. Franciſcus Thedeſchius Ferrarien. Guglielmus Valleta Avenionen. Clerici, Dominici Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Gymnaſii. Bernardinus Machanus Presbyter Senogallien. Caroli Sancti Cæſarei Madruzzii. Franciſcus Ghettus Faventin. Thomas Paſtorus Vellenen. Clerici, Scipionis Sancti Chryſogoni Burgheſii, Petrus Roncius Clericus Nepeſin. Diœceſis, Jo: Garziæ Sanctorum Quatuor Coronatorum Millini. Jo: Baptiſta Laurus Peruſin. Franciſcus Baruffaldus Cremonen. Clerici, Marcelli Sanctorum Quirici, & Julittæ Lantia. Alexander Biffius Florentin., & Joannes Criſentus Corrigien. Laici, Fabritii S. Auguſtini Veralli. Alexander Barbantes Laicus, ſive Clericus Urbinaten. Jo: Baptiſtæ Sanctæ Cæciliæ Lenii. Joannes Reſtius Raguſin., & Vitalis Tovanus Ravennaten. Laici, Aloyſii Sancti Petri ad Vincula Capponii. Alexander Viola Presbyter Aquilan., & Joannes Paulus Leonardus Terræ Camatariæ Clericus, ſeu Laicus Beneventan, Diœceſis, Decii Sanctorum Joannis, & Pauli Caraffæ. Ludovicus de Horatiis Bononien., Gaſpar Morellus Romanus Laici, Dominici Sancti Martini in Montibus Rivarolæ. Cornelius Henricus Mormannus Clericus Leodien., & Armonius Mancinellus Laicus Urbevetanus, Petri Pauli Sanctorum Nerei, & Achillei Creſcentii. Joannes Presbyter Januen., & Joannes Antonius Paſiadeſcus Laicus Albinganen. Diœceſis, Jacobi Sanctæ Mariæ de Pace Serræ. Raynaldus Magnanus Sarſinaten., Canonicus Eccleſiæ Sancti Laurentii in Damaſo, Petrus Antonius Puglinlus Presbyter Mutin., Auguſtini Sanctæ Mariæ in Ara-Cœli de Ara-Cœli. Joſeph de Hæredia Clericus Ilerden. Gaſparis Sanctæ Crucis in Hieruſalem Borgiæ; Franciſcus Maria Coſtagutus Canonicus Eccleſiæ Sanctæ Mariæ in Via-Lata Januen., Petrus Settimius Ceſtarius Narnien. Presbyteri, Felicis Sanctæ Anaſtaſiæ de Aſcolo. Andronicus Spinellus Clericus Patavin. Roberti Sancti Alexii Ubaldini, Aurelius Martignonus Mediolanen., & Julius Lavorius de Laurino Capuaquen. Diœceſis Clerici, Tyberii Sanctæ Priſcæ Muti. Philippus de Eſcobar, & Benavides Clericus Valliſoletan., Petrus Muñonz de Caſtro Laicus Claurien., Gabrielis Sancti Bartholomæi in Inſula Treſſii. Petrus Palla Presbyter Reatin. Diœceſis, & Vincentius Benignus Clericus Camerinen., Julii S. Sabinæ Sabelli. Jacobus Weiskircher Viennen., Marcus Antonius Guardanilla Romanus Laici, Melchioris Sancti Sylveſtri Kleſelli. Michael Angelus Anchianus Clericus Lucen., Petri S. Thomæ in Parione Camporei. Jo: Dominicus Cera Vincentin., & Simon Brunus Nonantulanus Presbyteri, Antonius Apaſtorellius Clericus Norſin., Matthæi Sancti Marci Prioli. Delius Converſus Clericus Narnien. Diœceſis, Scipionis Sanctæ Suſannæ Cobellutii. Albertus Mamianus Presbyter Parmen., Jo: Baptiſta Mangilius Clericus Romanus. Franciſci Sancti Marcelli Cennini. Alderanus Bellaſtes Clericus Lunen. Sarzanen. Diœceſis, Joannes Doupye Laicus Leodien., Guidonis Sanctæ Mariæ de Populo Bentivoli. Jo: Thomas Guglielmus Laicus, ſeu Clericus Piſauren. Antonius Benedellus Nonantulanus Presbyter nullius Diœceſis, ac Annibal Palutius Clericus Firman., Petri Sancti Salvatoris in Lauro Valerii. Alexander Simon Antuerpien., Carolus Scsiz Conſtantien., & Franciſcus Antonius Rentinus Tyburtin. Clerici Itali, Friderici Sancti Laurentii in Pane, & Perna Zolleren. Didacus Buſca Presbyter Papien., Sextilius Balduccius de Vulſinio Clericus Urbevetanus, Julii Sanctæ Mariæ ſupra Minervam Romæ. Antonius Graſſellus Nucerin. Germanicus de Leonibus Peruſin. Clerici, Laurentius Sclarra Clericus Firmanus, Cæſaris Sancti Petri in Monte Aureo Gherardi. Hadrianus Tanus Presbyter Nucerin., Diœceſis, JoannesBaptiſta Moranus Parmen., Andreas Morellus Florentin. Clerici, Albertus Burius Laicus Urbinaten. Diœceſis, Deſiderii Sancti Clementis Scaliæ. Hieronymus Lanfrancus Clericus Neapolitanus, Vincentius Jacobellus Romanus Clericus, Joannes Baptiſta Belardus de Monte Caſtello Tudertin. Laicus, Stephani Sanctæ Mariæ in Via Pignatelli. Joannes Nicolaus Tighettus Presbyter Senogallien. Baſilicæ Sancti Petri de Urbe Canonicus, Epiphanius Roſa Clericus Spoletan. Vincentius Crucius Januen. & Joſeph de Burgonſonis Bononien. Laici, Ludovici Sancti Laurentii in Damaſo Ludoviſii. Franciſcus Petrillus Presbyter Capuan., Antonii Sanctæ Pudentianæ Caetani. Ludovicus Paulucius Clericus Macerat. Franciſci Sancti Matthæi in Merulana Sacrati. Anellus Deamatus, & Matthæus Deamatus Clerici Campanien., Dominicus Brindolus de Mancinis Clericus Romanus, Lucii Sancti Stephani in Monte Cœlio Sanſeverini. Octavius Placidus Presbyter Firman. Canonicus Sanctæ Mariæ in Coſmedin. nuncupatæ de Urbe, & Aurelius Stiaticus Laicus Bononien., Marci Antonii Sancti Euſebii Gozadini. Georgius Cedolinus Jadren. Commendatarius Sancti Ambroſii Nonen., Ricciardus Siſſa Placentin. Clerici, Coſmi Sancti Pancratii de Torres, Monaldus de Monaldis de Aſpello Fulginaten. Diœceſis, Petrus Franciſcus Rinuccinus Florentinus Clerici, Octavii S. Agnetis in Agone

ne Titulorum Presbyterorum Rodulphii nuncupatorum. Joſeph Fontanella Regien. Miles Militiæ Sancti Jacobi de Spatha, Tyberius Rubeus Ariminen., & Petrus Paulus Meeis Anignin. Clerici, Alesandri Sanctæ Mariæ in Via-Lata Eſtenſis. Ambroſius del Pueyo Clericus Tiraſonen., Franciſcus Rizzius Clericus, ſeu Laicus Januen., Joannettini Sancti Hadriani de Auria. Petrus de Nores Clericus Papien., Lucas Maſſarentes Laicus Reatin., Caroli Emanuelis Sancti Nicolai in Carcere Tulliano Pii. Angelus Magneſius Polignanen. perpetuus Commendatarius Monaſterii S.Mariç dellaGrottella Hidruntin.Diœc., & Claudius Amadæus Vibò Gratiopolitanen. Clerici, Mauritii Emanuelis S. Euſtachii de Sabaudia. Octavianus de Lotto Florentin. Miles Militiæ ejuſdem S. Stephani, & Franciſcus Acurſius Bombaglinus Laicus. Caroli Sanctæ Mariæ in Dominica Medices. Fabius Leonidas de Sancta Flora, & Ulixes Severinus Clerici Auximan. Diœceſis, Franciſci Sancti Angeli in Foro Piſcium Boncompagni. Laurentius Bernardinus Presbyter Lucen., & Hieronymus Adimarius Clericus Florentinus, Hippolyti Sanctæ Mariæ Novæ Aldobrandini, Diaconorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, etiam nuncupatorum. Frater Marcus Antonius Vianus Bononien. cum dicto Fulgentio Epiſcopo. Stephanus de Bubalo Romanus Presbyter Societatis Jeſu Commiſſarius. Gabriel Fonſeca Laicus Phyſicus. Proſper Cecchinus Chirurgus. Franciſcus Amplius Clericus Romanus Adjutor dicti Secretarii Collegii. Fabius Novellus cum dictis Magiſtris Cœremoniarum. Apollonius de Appolloniis Senen. Aromatarios. Antonius Fernacotus Clericus Romanus. Tarquinius Galardus Laicus ejus Adjutores. Linus Blaſinos de Sancto Oreſto Nullios Diœceſis Cuſtos Fontis. Franciſcus Anna, & Jo: Baptiſta Carpana Barbitonſores. Jacobus Phillippus Tanus, & Secundus Taſſonus eorum Adjutores. Franciſcus Soria Faber Lignarius. Joannes Antonius Bernaſconus Cœmentarius. Jo: Scorcius. Dominicus Tognardellus, Jo: Auguſtinus. Simon Petricciolus. Baſilius Colarellus. Jo: Auguſtinus Laorentii. Petrus Pomol. Andreas Palumbus. Hieronymos Tamanſinus. Petrus Fumarettus, & Julianus Fulginaten. Scopatores Conclavis.

Eadem Privilegia Franciſco Viario Conclaviſtarũ Procuratori conceduntur.

§.23. Et inſuper cum dilectus filius Franciſcus Viarius Laicus Burgi Sancti Sepulchri, tanquam dictorum Conclaviſtarum Procurator in præmiſſis ſedulam pro ipſis operam, ut accepimus, navaverit; propterea, & aliorum meritorum ſuorum, ac obſequiorum Nobis, & Sedi Apoſtolicæ impenſorum intuitu, volentes ipſum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, eidem Franciſco Viario, quod licet in Conclavi prædicto non inſervierit, nihilominus omnibus, & ſingulis ſupradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præminentiis, indultis, exemptionibus, cæteriſque præmiſſis, non tamen quoad participationem decem millium ſcutorum hujuſmodi per Nos, ut ſupra, dictis Conclaviſtis donatorum, & inter ipſos, ut præfertur, diſtribuendorum, tanquam Conclaviſta; & unus ipſorum frui, & gaudere libere, & licite poſſit, & valeat; perinde ac ſi Conclavi hujuſmodi vere, & realiter interfuiſſet: Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque ſupradictis, & aliis contrariis nequaquam obſtantibus; Motu, & auctoritate ſimilibus de ſpeciali gratia indulgemus.

Tranſumptis danda fides.

§.24. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis impreſſis, & ſigillo, ac manu alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis, eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, receptionis, creationis, conſtitutionis, aſſignationis, decorationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remiſſionis, condonationis, diſpenſationis, legitimationis, abſterſionis, abolitionis, reſtitutionis, decretorum, conceſſionum, indultorum, præceptorum, mandatorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 6. Auguſt. 1623. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimotertio, octavo Idus Auguſti, Pontificatus noſtri Anno I.

II.

Canonizatio Beati Philippi Nerii Congregationis Oratorii Fundatoris.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia proceſſerunt, licet ejus ſupervenient obitu literæ Apoſtolicæ deſuper confectæ non fuerint, ſuum debitum conſequantur effectum.

Gregor. XV. inter Sanctos, qui Eccleſiam illuſtrarunt,

§.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Gregor. Papa XV. Prædeceſſor noſter pie præmeditatus, quod ſupremus ille, & diligens Paterfamilias, qui ab origine mundi plantavit vineam ſuam, univerſalem ſcilicet Eccleſiam, in eam quotidie non deſinat mittere operarios, quorum aſſiduitate cultoræ illa vepribus expurgata fructum afferat, vel centeſimum, vel ſexageſimum, vel trigeſimum: quodque ante Incarnationem Verbi miſit in eam Patriarchas, & Prophetas, viroſque ſanctiſſimos, qui portaverunt pondus diei, & æſtus; poſt aſſumptam vero

humanitatis noſtræ ſubſtantiam venit vocare noviſſimos, Sanctos videlicet Apoſtolos, qui vineam hanc, & fidei fervore, & prædicationis verbo, per univerſum propagarunt orbem, iiſque adjunxit non ſolum fortiſſimorum Martyrum exercitus, qui effuſo ſanguine illam irrigarunt ubertime, ſed etiam Confeſſorum laudabilem numerum, quorum ſanctitatis exemplo hæc vinea ubique terrarum odorem afflat ſuaviſſimum.

B. Philippum Nerium adnumerare decreverat.

§.2. Inter quos paucis ante annis ſanctimoniam redolere ſatis conſtiterat Beatum Philippum Nerium, Congregationis Oratorii Fundatorem, cujus, & vitæ puritas, & omnium virtutum congeries, & miraculorum gloria plurimum elucebat, ipſius Beati Philippi Catalogo Sanctorum adſcriptioni decrevit intendere.

Etenim ipſo ejus obitus anno confecti ſunt Proceſſus ſuper illius virtutibus, & miraculis.

§.3. Cumque jam ab ipſo die, quo dictus Beatus Philippus obdormiverat in Domino, fama ſanctitatis, & miraculorum ejus adeo creviſſet, ut ſtatim dignus Canonizatione acclamaretur, & multi viri graves de illa promovenda cogitaſſent, & apud piæ memoriæ Clementem VIII. etiam Prædeceſſorem noſtrum deſuper egiſſent, & ejuſdem Clementis Prædeceſſoris auctoritate vivæ vocis oraculo conceſſa, ſtatim eodem ipſius Beati Philippi obitus anno, in Urbe, & extra eam fuiſſent receptæ informationes, & facti proceſſus ſuper illius virtutibus, ſanctitate, & miraculis.

Nonnulli Principes ejus canonizationem a Paulo V. poſtularunt.

§.4. Et ſucceſſive coram ſimilis recordationis Paulo V. pariter Prædeceſſore noſtro, pro eadem Canonizatione chariſſimus in Chriſto filius noſter Ludovicus Franciæ, & Navarræ Rex Chriſtianiſſimus, & chariſſima etiam in Chriſto filia noſtra Maria ejuſdem Ludovici Regis mater, ac dilecti filii Nobiles Viri Senatus, Populuſque Romanus, & Maximilianus utriuſque Bavariæ, necnon Carolus Gonzaga Nivernienſium, & dum in humanis agerent, Ferdinandus I., & poſt ejus obitum Coſmus II. Magni Hetruriæ eis ſubjectæ Duces, & dilectæ in Chriſto filiæ nobiles mulieres Chriſtiana Coſmi mater, & Catharina Caroli præfati uxor, ac etiam dilecti filii Presbyteri dictæ Congregationis inſtitiſſent;

Qui Congr. Rituum ut inquireret in genere commiſit.

§.5. Et Paulus Prædeceſſor prædictus Venerabilibus Fratribus noſtris, tunc ſuis S. R. E. Cardinalibus, ſuper Sacris Ritibus deputatis per ſuas in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris deſuper expeditas literas commiſiſſet, ut inquirerent in genere prius, ac deinde in ſpecie ſuper fama ſanctitatis, virtutibus, & miraculis dicti Beati Philippi formarent juris ordine ſervato proceſſum.

Decretoque deinde confici Proceſſum in ſpecie.

§.6. Eoque diligentiſſime peracto, & facta per bon. mem. Dominicum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Pinellum nuncupatum relatione, ex proceſſu videlicet in genere facto plene conſtare de fama ſanctitatis, & miraculorum dicti Beati Philippi, ac deveniri merito poſſe ad inquiſitionem in ſpecie.

Rotæ Auditoribus commiſſa relatio.

§.7. Dictus Paulus Prædeceſſor bonæ memoriæ Franciſco Peniæ Rotæ Decano, & Horatio Lancellotto, ipſoque Horatio promoto ad Cardinalatus honorem, Aleſandro Ludoviſio tunc in minoribus conſtituto, qui deinde ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumptus Gregorius XV. prædictus fuit nuncupatus, ac Venerabili Fratri noſtro Dionyſio de Marquemont Eccleſiæ Lugdunenſi poſtmodum præfecto, omnibus cauſarum Palatii Apoſtolici tunc Auditoribus, ut conjunctim, vel ſaltem duo eorum procedentes, inquiſitiones, & probationes hujuſmodi facerent, factaſque referrent, demandaſſet.

Qui rem Pontifici referunt.

§.8. Dictique Auditores Commiſſarii injuncto ſibi officio diligenter perfuncti, totius negocii ſeriem in ſcriptis eidem Paulo Prædeceſſori retuliſſent.

Decretum Congreg. Rituum conſtare de virtutibus, miraculis, & fama ſanctitatis.

§.9. Et dictus Paulus Prædeceſſor relationem, ut præfertur, factam una cum iteratis inſtantiis, ac precibus dictorum Principum, & Presbyterorum dictæ Congregationis Oratorii, ad prædictos Cardinales, ut præfertur, deputatos remiſiſſet, ac omnibus per bon. mem. Robertum dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Bellarminum nuncupatum, ad id ſpecialiter electum examinatis, & relatis in octo Congregationibus diverſis temporibus habitis, de validitate proceſſuum in ſpecie factorum tam in dicta Urbe, quam extra eam, & de fide, ſpe, charitate, virginitate, de prophetia, aliiſque donis, & virtutibus, de fama ſanctitatis, & miraculis quamplurimis tum in vita, tum poſt obitum dicti Beati Philippi plene conſtare, ſervatis ſervandis, concluſum, & decretum extitiſſet.

Indultum recitandi Officium, & Miſſam in ejus honorem.

§.10. Idem Paulus Prædeceſſor, ut in illius honorem tamquam de Confeſſore non Pontifice miſſa celebrari, & officium recitari in Eccleſia Beatiſſimæ Virginis Mariæ, & S. Gregorii in Vallicella de Urbe licite poſſet, indulſit, & ſucceſſive indultum hujuſmodi ad alias ejuſdem Inſtituti Congregationes in aliis Eccleſiis extra Urbem canonice erectas extendit.

Gregor. XV. Canonizationis negocium perfici ſtatuit.

§. 11. Dictoque Paulo Prædeceſſore viam univerſæ carnis ingreſſo, prædictus Gregorius Prædeceſſor, qui illi in Apoſtolatus miniſterio ſucceſſit, Beati viri ſanctitatem (quippe qui virtutum illius excellentiam in minoribus, ut præfertur, conſtitutus bene noverat) veneratus, & Chriſtifidelium devotione, precibuſque dictorum Principum inſtantiùs quam unquam repetitis permotus, negotium Canonizationis illius perficiendum conſtituit.

Mandatque d. Congregationi, ut illud reaſſumat.

§.12. Et ad hunc effectum prædictis Cardinalibus dictæ Congregationis Sacrorum Rituum mandavit, ut prædictos proceſſus omni, quam decebat, diligentia rurſus inſpicerent, & univerſam cauſam ſibi referrent.

Decretum Congr. deveniri poſſe ad Canonizationem.

§.13. Qui quidem Cardinales dictum Robertum Cardinalem denuo elegerunt, eoque ab humanis exempto, dilectum filium noſtrum, tunc ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris, Petrum Paulum ejuſdem S. R. E. Card. Creſcentium nuncupatum in ejus locum ſubrogarunt, & negotio exactiſſime diſcuſſo, ac diligentiſſime examinato, ſervatis ſimiliter ſervandis, unanimiter congregati

cen-

Digitized by Google

cenſuerunt; pleniſſime conſtare tam de validitate Proceſſuum, quam de vitæ ſanctitate, virtutibus, & miraculis, tum in vita, tum poſt mortem dicti Beati Philippi, itaut ſi dicto Gregorio Prædeceſſori videretur, poſſet dictus Beatus Philippus in Sanctorum numerum adſcribi.

His omnibus in Secreto Conſiſtorio relatis;

§.14. Cumque nihil jam ſupereſſet ulterius, idem Gregorius Prædeceſſor voluit in Conſiſtorio ſuo ſecreto de his omnibus relationem fieri, & Venerabilis Frater noſter, tunc ſuus, Franciſcus Maria Epiſcopus Oſtienſis, tunc Portuenſis, & Cardinalis a Monte nuncupatus, ſuo, & aliorum dictæ Sacr. Rituum Congregationis Cardd. nomine ſummam Proceſſus expoſuit, & ex rebus ab ipſo B. Philippo præclare geſtis ſelegit nonnullas, quas diſertis plane verbis enarravit, ac ſe, cæteroſque dictæ Congregationis Sacrorum Rituum Cardd. cenſuiſſe aſſeruit, dictum B. Philippum, ſi ipſi Gregorio Prædeceſſori viſum foret, Sanctorum Catalogo aggregari poſſe: in quorum ſententiam reliqui omnes Cardinales in dicto Conſiſtorio tunc aſſiſtentes, de quorum numero Nos quoque tunc eramus, ſuo quiſque ſuffragio ex ordine devenerunt.

Propoſitiſque in Conſiſtorio publico Principū inſtantiis;

§.15. Et ſucceſſive idem Gregorius Prædeceſſor ex antiquo Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, tunc ſuorum inſtituto, publico Conſiſtorio, in quo præter dictos Cardinales etiam Venerabiles Fratres noſtri Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, ac alii Romanæ Curiæ Prælati, & dicti Gregorii Prædeceſſoris familiares dilecti filii convenerunt, convocato, dilectus filius Magiſter Joannes Baptiſta Spada junior in utraque Signatura Referendarius, tunc Aulæ Conſiſtorialis Advocatus, de vita, virtutibus, & miraculis dicti Beati Philippi diſerte dixit, & nomine prædictorum Principum illius Canonizationem ſuppliciter petiit. Quibus auditis, d. Gregorius Prædeceſſor reſpondit, ſe precibus libenter aſſentire.

Publiciſque indictis precibus;

§.16. Sed quoniam non audebat S. Sedes librum æternæ vitæ perſcrutari, niſi Spiritu Sancto aperiente, reſpondit velle ſe diutius immorari, ac maturius procedere: & propterea omnes in Domino rogavit, ut ſecum una orationibus, jejuniis, ac eleemoſynis divinæ voluntatis arbitrium explorarent.

Ac habito ſemipublico Cōſiſtorio;

§.17. Demum vero Conſiſtorio, quod ſemipublicum vocant, indicto, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apoſtolicæ Notarii, & cauſarum dicti Palatii Auditores dilecti filii interfuerunt, omnes Beatum Virum canonizandum eſſe publicis ſuffragiis judicarunt: quorum unanimi conſenſu audito, ipſe Gregorius Prædeceſſor aperiens os ſuum in benedictiones, gratias egit divinæ clementiæ, quod tantam contuliſſet gratiam ſervo ſuo.

Eum ſtatuit canonizandū.

§.18. Statuitque illum inter Sanctos referre una cum Beatis Iſidoro Agricola, & Ignatio Loyola, ac Franciſco Xaverio, nec non Thereſia: de cujus quidem Beati Viri Philippi origine, vita, virtutum donis, & miraculis aliqua ex multis in Proceſſu deductis recenſenda duxit.

§. 19. Eſt igitur natus B. Philippus Florentiæ, milleſimo quingenteſimo decimoquinto ſalutis anno, ſedente Leone Decimo Pontifice Maximo, & in Eccleſia Sancti Joannis Baptiſtæ baptiſmali fonte ablutus. Franciſcum Nerium, & Lucretiam Soldiam honeſtiſſimæ vitæ, atque probatæ integritatis parentes habuit: à quibus adhuc puerulus optimis moribus imbutus, ab ipſa ineunte ætate ob præclaram, quam præferebat, naturę indolem, non modo aliorū animos in ſui rapiebat amorem, ut Pippus bonus appellaretur, ſed divina in omnibus juvante gratia, videretur de ſe magnum aliquid promonere.

B. Philippi ortus, atque adoleſcentia.

§.20. Nam 8. annos natus, una cum aſello, quem conſcenderat, in cellam vinariam præceps delapſus, atque jumenti onere oppreſſus, ingenti admiratione, qui mortuus credebatur, extractus eſt vivus, & incolumis.

A vitæ periculo incolumis evadit.

§. 21. Ubi vero ad annum pervenit ætatis decimum octavum, miſſus eſt à Patre ad Oppidum S. Germani, ut ibi apud Patruum opibus abundantem, mercaturam exerceret: qui adoleſcentis optimi lætificatus adventu, ipſum brevi propter ejus probitatem in hæreditatem vocare conſtituit.

Mercaturam addiſcit.

§. 22. At vero Philippus cæleſtium deſiderio in dies ardentior, a Patrui gratia, & benevolentia ſibi timere cœpit, donec duobus annis tranſactis, mercaturæ nobilioris avidus, contempta viginti millium aureorum hæreditate ab illo oblata, Romam inde ſe contulit: ubi opportunum, & aptum ad ſolida virtutum officia nactus locum, pietatis operibus, Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudium adjunxit.

Romam ſe confert, ſtudioque ſcientiarum, & pietatis animum addicit.

§. 23. Et interim arctam vitæ viam ingreſſus, humi plerumque cubare, tenui victu, atque aſſiduo jejunio delectari, & aliquando per triduum ab omni cibo abſtinere, Septem præcipuas Urbis Eccleſias obire, & in Cœmeterio Calliſti nuncupato, in oratione pernoctare ſæpe conſuevit.

Nonnulla pietatis opera exercentur.

§. 24. Ac vix annum ætatis ſuæ vigeſimum nonum attigerat, cum inter alia divinitus accepta dona, plane mirabilis cordis palpitatio fuit ac fractura coſtarum: quæ publico medicorum teſtimonio præter naturæ ordinem obtigit, quaſi mentis dilatato ſinu, etiam caro dilataretur, & exultaret in Deum vivum.

Mirabilem patitur palpitationem cordis & fracturam coſtarum.

§. 25. Et ad animarum propterea ſubſidium ſe multo magis vocari ſentiens de ſolitariæ vitæ ſeveritate divino nutu remittere cœpit, atque inter cujuſque conditionis homines ea mente verſari, ut publicis adhortationibus, & privatis colloquiis Chriſto Domino quamplurimos lucraretur, nullo incommodo, nullo penitus devitato labore.

Quam plurimos Deo lucratur.

§. 26. Eodemque fere tempore, quo Sanctiſſimæ Trinitatis Confraternitas ad Peregrinorum, & Convaleſcentium, commoditatem ipſius conſilio, atque opera fuit inſtituta, cum unoquoque menſe quadraginta horarum ſupplicatio decreta eſſet, ipſe totas penes noctes deducebat inſomnes, & confratres ad orationem hortabatur, & exemplo mirifice incitabat.

Coram Sanctiſſimo Sacramento noctes deducit inſomnes.

§. 27. Cum vero ad quadrageſimum fere

In Eccleſia S. Hieronymi aliorum eruditionem curat.

fere annum perveuiſſet, Confeſſarii juſſu Sacerdos factus, & audiendis fidelium confeſſionibus præfectus, in ædibus S. Hieronymi de Charitate nuncupati habitavit.

Sacros Ordines ſuſcepit 40. ſuæ ætatis anno.

§. 28. In cujus Eccleſia ad Sacramentorum frequentiam, & ad dandam ſcientiam ſalutis ſemper intentus in proprio etiam cubiculo pia de divinis collocutione illos erudiebat, qui ejus ſeſe diſciplinæ tradiderant.

Indias adeundi deſiderio flagrat.

§. 29. Et in hoc ipſo ſuorum progreſſu attendit animom Indias adeundi ad vineam Domini excolendam, & fructus uberiores etiam profuſo ſanguine reportandos.

Sed monitus a Deo conſiliũ mutat.

§. 30. Ut autem ea de re ſupernum consilium exploraret, virum Ciſtercienſis Ordinis pietate inſignem conſuluit a quo, revelante Deo, admonitus eſt, ejus Indias Romæ futuras

Nonnullos Hebræos ad Chriſtianam fidem adducit.

§. 31. Quamobrem majori ſucceſſus ardore, non ſolum duriſſima peccatorum ſervitute preſſos ad Chriſti Domini obſequium traducere ſtuduit, verum etiam ſedentes in tenebris, & umbra mortis infideles ad clariſſimum Fidei lumen adduxit, quo illuſtrati nonnulli Hebræi Chriſtum Regem recipere, & Hæretici ad Catholicam veritatem redire non dubitarunt.

Auctor eſt Card. Baronio, ut Annales eccleſiaſticos ſcribat.

§. 32. Certe de novatoribus revincendis, vel ad Romanam Eccleſiam reducendis, maxime viſus eſt fuiſſe ſolicitus, cum bonæ memoriæ Cæſarem Presb. Cardinalem Baronium nuncupatum, adhuc in minoribus conſtitutum, ad opus Annalium per tot annos urgere non deſtitit, ut ipſemet poſtea Cardinalis ſcripſerit, non ſe Annalium Eccleſiaſticorum, ſed Philippum auctorem extitiſſe.

Congregationem Oratorii fundat.

§. 33. Jamque in Eccleſia S. Hieronymi piis, ac ſamiliaribus colloquiis diu ad virtutes erudierat confluentes, cum ad majorem fructum ex verbi Dei ſemine percipiendum, ex filiis, quos Chriſto genuerat, delectis nunnullis recol. mem. Gregorii XIII. etiam Prædeceſſoris noſtri auctoritate, apud d. Eccleſiam Beatiſſimæ Virginis Mariæ, & Sancti Gregorii Congregationem prædictã Oratorii fundavit.

Ipſamque optimis munit inſtitutis.

§ 34. Et congruentibus inſtitutis a prædicto Paulo Prædeceſſore poſtea confirmatis in Presbyterorum ſæcularium ſtato abſque voti ullius, vel promiſſionis vinculo, ad quatuor ſamiliares ſermones ſingulis in hebdomada feriis, excepta die Sabbathi, divinis de rebus habendos, ad quotidianam ſub veſperam in Oratorio publico Orationem, ad Sacramentorum frequentiam, & ad alias complures Chriſtianæ pietatis exercitationes retinendas munivit, ac ſtabilivit.

Ejus in Deum charitas.

§. 35. Ut autem ſpeciatim tanti viri virtutes agnoſcantur, & per viam ſalutis incedentibus ſubſidio eſſe valeant: non eſt omittendum, quod is fuit in primis charitate in Deum admirabili, ut internus ille ignis nonnunquam, dum attenderet ad divina, redondaret in corpus, & facies, atque oculi ſcintillulis micarent, atque etiam ex improviſo, illa Apoſtoli verba ſæpius uſurparet: Cupio, ſed mox animadvertens, ſuæ in Deum devotionis occultandæ gratia, reliquum ſententiæ retinebat, nimirum, diſſolvi, & eſſe cum Chriſto.

Devotio erga SS. Euchariſtiæ Sacramẽtum;

§. 36. Perpetuo atque ardenti ſtudio venerandum Euchariſtiæ colebat Sacramentum: vel enim laicus, vel Sacerdos celebrans, vel ægrotans in lectulo, illius quotidiana ſuſceptione reficiebatur. Verum inter celebrandum fervidus ligneum altaris gradum quodam exultationis tremore concutiebat.

Et Paſſionem Dominicam.

§. 37. In ipſa Dominicæ paſſionis memoria, atque iniquorum hominum ingratitudine gemitus fundebat uberrimos, & miraculo tribuebatur, quod præ aſſidua lachrymandi conſuetudine vim oculorum non amiſiſſet.

Studium Orationis.

§. 38. Inter cætera, quibus ad hujuſmodi charitatis gradum pervenit Philippus, ſummum fuit orationis ſtudium, cui inexplicabili deſiderio ſemper addictus, omnia Congregationis exercitia in eam quodammodo tendere curavit, ut inde merito Oratorii Congregatio fuerit appellata.

Charitas in proximos.

§. 39. Hæc ipſa Beati viri charitas miris modis redundabat in ſingulos cujuſque conditionis homines, nam omnium utilitati, ac neceſſitati expoſitos, nullum ſibi tempus certum eſſe voluit, in quo ſuæ parceret valetudini, & quod habitabat cubiculum, non pateret aliorum commoditati, ſumma lenitate excipiens ad ſe venientes, factus omnibus omnia, ut omnes Chriſto lucrifaceret.

Adoleſcentiũ cura;

§. 40. Singulari præſertim induſtria per chriſtianæ lætitiæ ſemitas deduxit adoleſcentes, qua, vel ſeptem Urbis Eccleſias, vel Xenodochia, vel alia pia exercitia frequentantes labore, ac moleſtia ex parte levarentur.

Atque ægrotorum.

§. 41. Summa item aſſiduitate viſebat ægrotantes, præſertim è ſuis, nec eos deſerebat, dum noſſet mortis periculum inſtare.

Dæmones ſua voce fugat.

§. 42. Tentationes diaboli repellebat mirabiliter, atque a plurimis laborantibus in extremis, cum ipſe accederet, proferretque verba: Quis eſt hic? Dæmones ad vocem perterriti, ſeſe in fugam viſi ſunt conjicere.

Largus in pauperes.

§. 43. Curabat autem hominum ſaluti non ſolum interno, ſed etiam externo ſubvenire ſubſidio; & numeroſis plerumque familiis neceſſaria ſuppeditare, dotem indigentibus Virginibus elargiri, egenis Religioſorum domibus opem ferre, vinctis in carcere eleemoſynas abundanter impertiri, ut merito Pater animarum diceretur, & corporum, quem charitatis affectum etiam miraculis Dominus comprobavit,

Angelo ſub pauperis ſpecie eleemoſynam præbet.

§. 44. Intempeſta enim nocte panem deferens ad ſamiliam in egeſtate multa conſtitutam, in profundam foveam incidens ab Angelo incolumis ereptus eſt, qui etiam alias Angelo ſub ſpecie pauperis eleemoſinam ſibi petenti omnem pecuniam, quam apud ſe habebat, prompto, atque hilari obtulit animo.

Virginitatis donum.

§. 45. Charitati Virginitatis donum adiunctum habuit, quo multi, qui cum ipſo verſabantur, vel vultu, atque oculorum intuitu, vel ſuavi fragrantia, qua illius corpus

Digitized by Google

pus redolere conſueverat, recreabantur.

Impudicos ex fœtore, contactuque cognoſcit.

§.46. Solitus ipſe pudicitiam ex odore, impudicitiam ex fœtore dignoſcere, ſoloque manuum contactu impuris tentationibus eſſe remedio.

Tentationes oratione repellit.

§.47. Huic integerrimæ puritati ſæpe humani generis hoſtis per impudicas mulieres tetendit inſidias: ipſe vero ad orationem ſemper confugiens victor glorioſus evaſit.

Cibi potuſque abſtinentiſſimus.

§.48. Eam ob cauſam perpetuæ deditus abſtinentiæ, loco prandii tenui utebatur jentaculo, cui cœna ſuccedebat non abſimilis. Abſtinuit ſemper a cujuſvis generis lacticiniis: raro piſces, carnes vero rariſſime deguſtavit: potu fuit admodum tenui, aquæ magis uſus, quam vino. Ea demum erat potus, cibique parcitas, ut ea ſuſtentari medicorum atteſtatione naturæ viribus nunquam valeret. Crederetur tamen (præſertim a ſuis) Euchariſtiæ virtute vitam ad ſenectutem traduxiſſe.

Rerum contemptor humanarum;

§.49. Cum hujuſmodi abſtinentia conjunxit etiam rerum omnium mundanarum contemptum: non modo enim hæreditatem, ac patrimonium reſpuit, & quam multas ſibi teſtamento relictas facultates ſumma animi conſtantia repudiavit, ſed etiam dum in ædibus S. Hieronymi habitaret, nudis contentus cellulis, conſueta ſtipendia recuſavit.

Dignitates eccleſiaſticas recuſat.

§.50. Ab honoribus, atque eccleſiaſticis dignitatibus alienus, adduci nunquam potuit, ut penſiones, atque beneficia reciperet. Canonicatus in Urbe primos, Epiſcopatum, & Cardinalitiam dignitatem a piæ etiam memoriæ Gregorio Decimoquarto, & prædicto Clem. Prædeceſſoribus noſtris ſibi oblatam omnino recuſavit.

Ejus humilitas

§.51. Humillimus fuit, atque Beati Franciſci exemplo ſe maximum ex peccatoribus conſtanter affirmabat; ideoque conteſtari quotidie ſolitus Deum his fere verbis, A me tibi caveas Domine, te enim hodie traditurus ſum, & omnia perpetraturus mundi peccata, niſi tua me gratia benigne protexeris.

Præſertim ægrotans.

§.52. Cumque ægrotaret aliquando, atque ipſum obſecrarent adſtantes, ut ſuorum ſaltem beneficio, illam Sancti Martini dirigeret ad Deum orationem: Domine ſi adhuc populo tuo ſum neceſſarius, non recuſo laborem, ſumma animi demiſſione reſpondit: Non ſum ego Sanctus Martinus, nec me talem unquam exiſtimavi: quod ſi me vobis neceſſarium reputarem, perditum crederem.

Nec patitur ſe Congregationis fundatorem appellari.

§.53. Atque hinc eſt, quod ſe Rectoris, & Præpoſiti, necnon Congregationis a ſe erectæ Fundatoris titulo ægre admodum tulerit appellari. Quinimmo biennio ante obitũ Congregationis adminiſtrandæ munus depoſuit.

Summa patientia.

§.54. Tantæ ejus humilitati patientia non defuit. Tranquillo ſemper animo excitatas tam adverſum ſe, quam Oratorii ſui exercitia perſequutiones tolerans, in quibus etiam pro perſequutoribus verus Chriſti imitator aſſidue deprecabatur: iſque fuit precationum fructus, ut ex eis plurimos ſola patientia ad Deum converterit, qui vero ab inceptis non deſtitere, divinam ultionem ſunt experti.

In perferendis præcipue infirmitatibus.

§.55. Magnæ inſuper patientiæ extitit in perferendis diuturnis corporis infirmitatibus, quibus ſingulis fere annis divexabatur, ita ut ad extremum vitæ perductus, oleo ſancto quater inunctus fuerit. Quo autem tempore ægrotabat, nulla unquam de doloribus habita querimonia, ſed hilaris facies incredibilem animi lætitiam indicabat, ab ipſa vero infirmitate, quantumvis gravi, convaleſcere ſæpe ſolebat repente prorſus, ac mirabiliter.

Senſuum mortificatione clarus.

§.56. In Chriſtiana mortificatione adeo præcellebat, ut merito habitus fuerit ejuſdẽ virtutis ſingularis magiſter, & in primis, mentis diſcurſum, quem ipſe, rationalem nominare conſueverat, aſſidue comprimere, & captivare intellectum in obſequium Chriſti ſtuduerit: ideoque ea ipſe plerumque faciebat, & facienda proponebat aliis, quæ intuentibus animi potius levitatem, atque ſtultitiam ſaperent.

Ecſtaſes, raptuſque frequenter patiebatur.

§.57. Jam vero nonnulla etiam dona recenſenda ſunt, quibus B. Viri virtutes immenſa Dei bonitas illuſtravit. Frequenter enim ecſtaſim raptuſque divinos patiens, e terra ſurſum totus undique ſplendore circumfuſus elevabatur.

Chriſtum, & B. Virginem ſæpe intuetur.

§.58. Cæleſtibus item viſionibus dignabatur aſſidue. Dominicæ etenim Nativitatis nocte Chriſtum in altari pueri ſpecie intuitus eſt, & aliquando in ſacratiſſima Hoſtia Paradiſi gloriam conſpexit. Vidit etiam Beatiſſimam Virginem veteris Eccleſiæ Sanctæ Mariæ in Vallicella tectum manibus ſuſtinentem, donec imminentis caſus ademptum eſt periculum. Eamdem iterum vidit, cum anno ante obitum ægrotaret, quem ipſa ſibi obviam ſublatum aera mirifice recreatum repente ſanavit.

Angelos, & amicorũ animas ad cœlũ euntes.

§.59. Quamplurium inſuper confitentium, atque amicorum animos evolantes in cœlum intueri, atque Angelos concinentes interim audire ſolitus erat, quin etiam interiorem eorum pulchritudinem qui eſſent in ſtatu gratiæ divinitus agnoſcebat.

§.60. Sanctorum Caroli Borromæi, & Ignatii Loyolæ facies miris ſplendoribus vidit coruſcantes.

Prudentia in directione animarum.

§.61. Ea erat prudentia præditus, & diſcretione ſpirituum ita excellebat, ut propterea cujuſque conditionis homines ad ipſum, tanquam ad oraculum, conſulendi gratia confluerent, & ipſimet Summi Pontifices prædeceſſores noſtri, ejus conſilium magni ſemper facerent.

Veras viſiones a falſis diſcernit.

§.62. Veras a falſis viſiones diſcernebat, & licet ſæpiſſime antiquus noſtri generis hoſtis horribili ſe forma videndum offerens, deterrere ipſum conaretur, ſemper tamen fortis, & invictus de eodem glorioſe triomphans, pacem, veramque tranquillitatem, qua fruebatur interius, retinuit.

Prophetia, ac rerum præviſione clarus,

§.63. In prophetiæ dono, & abſentium rerum, ac ſi præſentes eſſent prævíſione, occultiſque cordis humani divinitus dignoſcendis talis erat, ut de ipſo vere affirmari poſſit: Non eſt inventus ſimilis illi.

Illud

Diverſis in locis apparet.

§.64. Illud etiam Philippo collatum a Deo fuit, ut dum uno eſſet in loco in alio longe diſtante, uno eodemque prorſus tempore nonnullis apparuerit.

§.65. Quapropter cum in ædibus Sancti Hieronymi commoraretur, cuidam e ſuis apud dictam Eccleſiam Beatiſſimæ Virginis Mariæ, & Sancti Gregorii degenti, ſe præſentem oſtendens, ſubſidio, quo indigebat, adfuit.

§.66. Et Romæ aliàs exiſtens, quendam ex numero ſibi confitentium, in mare pene ſubmerſum, mediis e fluctibus capillis appræhenſum liberavit.

§.67. Iterumque cum in Urbe maneret, tunc in humanis agentem Catharinam Ricciam, ſub Regula S. Auguſtini Monialem Prati in Hetruria commorantem longo temporis ſpatio eſt alloquutus.

Miraculis clarus.

§.68. Inter hæc miram ad patranda miracula a præpotenti Domino conſequutus gratiam, quamplurimos liberavit a quacumque detinerentur infirmitate.

Quamplurimis ſaluti reddidit.

§.69. Nonnullos enim ſolo Sanctiſſimæ Crucis adhibito ſigno; Alios ſalutari manuum contactu, inter quos Clemens Octavus prædeceſſor noſter graviſſimis chiragræ doloribus oppreſſus, ſanus illico factus eſt; nobilis quidam Romanus a peſtifera corporis contagione curatus; Alios præterea priſtinæ ſanitati reſtituit ſola orationis virtute.

Maria Felix a Caſtro;

§.70. Alios morbis quibus tenebantur, tantum imperando, quod præcipue contigit Mariæ Felici a Caſtro in Monaſterio Turris Speculorum Moniali, quæ continua febri correpta, Philippo jubente, ſtatim convaluit.

Card. Baronius;

§.71. Alios remediis omnino contrariis curavit, quod dictus Cæſar Card. eſt expertus, cui ſtomachi, & capitis debilitate ita laboranti, ut retinere vix cibum, atque orare nulla ratione poſſet, imperavit, ut coram ſe panem integrum cum malo citreo comederet; qui ſtatim atque Servi Dei mandatum exequutus eſt, ſtomachi, atque capitis moleſtiis ſenſit ſe omnino liberatum.

Eugenia Manſueta;

§.72. Alii vero, rebus, quibus utebatur Philippus, morbo admotis, ſanitatem priſtinam recepere: inter quos Eugenia Manſueta de Colle Scipionis: naribus ulcere quodam decem & octo menſium ſpatio horrendum in modum infectis, linteoli parte ſervi Dei adhuc viventis ſanguine reſperſa, ulceri ſumma fide appoſita, confeſtim curata eſt.

Paulus de Maximis vitæ reſtitutus.

§.73. Quin etiam conſtat, mortuos fuiſſe ejus voce vitæ reſtitutos: quod Paulo Fabritii de Maximis filio contigit, qui mortuus, nomen illius inclamante Philippo, illico ad vitam rediit, & confeſſione peracta, ab eodem interrogatus, an libens iterum e vita decederet, annuens, in pace quievit.

Philippus a ſummis, ſanctiſque viris maxima in veneratione habitus.

§.74. His virtutibus, ac donis, quibus a Deo tam liberaliter auctus eſt Philippus, tantæ extitit mortalibus admirationi, ut qui ſervum Dei noſſent, ejus ſanctitatem ubique prædicarent, & prædicti Prædeceſſores noſtri ſummo honore, ac veneratione proſequerentur. Clemens Prædeceſſor prædictus ejus manus etiam oſculans. & Gabriel Paleottus in libro, quem ſcripſit de bono ſenectutis, Philippum, adhuc viventem, tamquam verum eximiæ ſanctitatis, atque virtutum omnium exemplar propoſuerit: & Auguſtinus dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Veronen. nuncupat. libellum, quem compoſuit, Beato Viro itidem vivente, Philippum, ſeu de lætitia chriſtiana inſcripſerit. Summæ etiam venerationi habitus eſt a ſanctis viris, & quamplurimis Dei famulis, ut a Sancto Carolo, qui quotieſcumque eum adibat, ponere genua, & manus ejus oſculo petere conſuevit.

Ejus mors.

§.75. Verum ingraveſcente jam ætate, cum incitato ſemper curſu ſuſceptam ſalutaris vitæ rationem feliciter proſequutus eſſet, die mortis ſuæ, atque hora multifariam prædictis, plenus dierum, octavo Kalendas Junii, anno milleſimo quingenteſimo nonageſimoquinto, qua die Dominici Corporis celebritas contigit, cum mane vehementi devotionis ſpiritu, quaſi præ lætitia concinens, ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium celebraſſet, & nonnullis adſtantium, quorum confeſſiones audierat, Euchariſtiæ Sacramentum miniſtraſſet, conſuetis exercitationibus de more expletis poſt mediam noctem, ea qua prædixerat hora, Omnipotenti Deo, cui fideliter ſervierat ſpiritum placidiſſime reddidit, & poſt obitum quamplurimis tam Romæ, quam alibi gloriæ claritate illuſtris apparuit.

Ad ejus Corpus Populi frequentia.

§.76. Et ſummo mane ſervi Dei corpore in Eccleſia ſuper feretrum expoſito, mortis feliciſſimæ fama jam divulgata, innumerabilis cujuſque conditionis hominum illuc multitudo convenit: inter quos multi ex viris Principibus, Præſulibus, atque Cardinalibus confluxere: & toto bidui ſpatio, quo corpus, antequam conderetur, in Eccleſia piè reſervatum eſt, ingenti populi frequentia, abſque intermiſſione, manus, pedeſque exoſculari, coronas, atque roſaria venerando corpori admovere non deſtitit: & ii, quibus præ multitudine ad corpus non dabatur acceſſus, feretrum in quo jacebat oſculabantur.

Miracula tunc edita.

§.77. Eo interim tempore multa ſunt, ejus ſuffragantibus meritis, edita miracula.

Strumis laborantes curati.

§.78. Inter cæteros enim adoleſcens una cum ſorore, ſtrumis diu laborantes, ſervi Dei manu loco admota, ubi morbus reſidebat, extemplo curati ſunt.

Multi infirmi ſanati.

§.79. Quemadmodum, & mulier quædam a diutina difficultate reſpirandi, & alii quamplures a variis infirmitatum generibus convaluere.

Appenſæ ad ad ejus ſepulchrum votivæ Tabellæ.

§.80. Poſt hæc, ubi ſelectiore in loco corpus reconditum eſt, ad ipſum venerandum populi concurſus fieri, votivæ deferri tabellæ, donaria permulta appendi, ac ſuaviſſimus quidam odor a multis inde percipi cœpit.

Poſt ſeptem annos corpus repertum eſt integrum.

§.81. Septem autem poſt annos, integrum repertum, ſumma omnium lætitia translatum eſt in ſacellum erectum, atque ornatum a quondam Nerio de Nigris, nobili Florentino, & Domicello Romano: cui

Deus

Digitized by Google

Deus Sancti hujus interceſſione filium conceſſit, Philippum propterea a parentibus nominatum : quem poſt menſes decem, & octo, gravi morbo correptum, mortique jam proximum Beatus vir ſibi commendatum priſtinæ ſtatim ſanitati reſtituit.

Theodoſia Monialis ſplenis morbo liberata.

§.82. Sed ne videamur ſingula recenſere miracula, quibus ſervum ſuum mirificavit Altiſſimus, noſſe ſatis erit, alios præcordiis ejuſdem ſanatos, ut Theodoſiam Monialem Monaſterii S. Luciæ in Silice de Urbe, quæ ſplenis morbo decem, & quinque annos afflicta, extemplo curata fuit.

Puerulus vitæ redditus.

§.83. Alios vero capillis, ut puerulum natum mortuum, qui ut baptiſmo ablui poſſet, eſt revocatus ad vitam.

Felix Sebaſtiana,

§.84. Alios quibuſdam ſervi Dei coronis, ut Felicem Sebaſtianam, quæ a diuturnis crutium ulceribus, ſtatim convaluit.

Septimia Neria,

§.85. Alios linteolis, ut Septimiam Neria, quæ interiori oculi parte ignito ferro incaute a ſorore perculſa, illæſa omnino remanſit.

Joſephus Sermeſus ſanatus

§.86. Et Joſephum Sermeſum, qui cum ob gravem infirmitatem eo deveniſſet, ut omnium judicio mox efflaturus animam crederetur, ſanus repente factus e lectulo, in quo jacebat, incredibili omnium admiratione ſurrexit.

Stephanus Calcinardus,

§.87. Alios aliis ejuſdem Reliquiis, graviſſimis tentationibus ereptos, ut Stephanum Calcinardum, qui ab impuriſſima quadam fœmina ſollicitatus, ſancti viri reliquiis, quas devotionis erga ſecum deferebat, ſibi pectus occulta quadam vi percuti ſenſit, & vocem ejus audiens increpantis ſe, ut a peccato caveret, atque inde feſtinus abiret, dicto obtemperans, continuo aufugit.

Vincentius Valeſius a tentationibus liberatus.

§.88. Nonnullos ſola ejus vitæ lectione, ut Vincentium Valeſium, qui vehementi vexatus tentatione ſupradictum exemplum perlegens, ex animo Philippum compellans, his verbis afflatus eſt, cur modo non id ipſum mihi abs te Pater? eodem temporis inſtanti diſceſſit omnis illa permoleſta mentis agitatio.

Alia patrata miracula.

§.89. Quamplures miris apparitionibus, ut Druſillam Fantinam, quæ præcipiti caſu proſtrata, ac horribili capitis, oculorum, & totius corporis colliſione ſemiviva jacens, tribus ſervi Dei apparitionibus mirabiliter liberatur. Non abſimile accidit Leonardo Rovello, cui ſanitatem a medicis deſperatam petenti, Philippus in ſui feſti pervigilio noctu apparens, pronuntiansque verba illa: Fili vade in pace; confeſtim præbuit: & adveniente die Leonardus accepti beneficii memor ad audiendam in ejus ſacello miſſam, pro gratiarum actione, Eccleſiam adivit.

§.90. Multos ſepulchrum ejus viſitantes, velut Claudiam Grignanam, quæ poſt longam ſexennii infirmitatem, non valens in ipſa ſumma dolorum acerbitate loco ſe penitus movere, ad Philippi ſepulchrum aliorum auxilio perducta, vovens de ſervando ſingulis annis in vigilia feſtivitatis ejus panis, & aquæ jejunio, ſtatim doloribus, quibus tenebatur, liberata eſt, & omnino ſana per Eccleſiam nullius adminiculo inceſſit.

§.91. Denique fere innumerabiles editis votis, ut Fratrem Joannem Baptiſtam Maſſiam de Valentia, Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, qui Neapoli cum eſſet, annumque ageret ſupra ſeptuageſimum, vovens ſe Dei ſervo eadem prorſus hora, qua Romæ in ejuſdem Sacello ſacrum votivum peragebatur, tribus deſperatis infirmitatibus, quibus toto biennii ſpatio laboraverat, & ita conſumptus fuerat, ut de facie vix amplius agnoſceretur, repente curatus eſt.

Gregor. PP. novas indic. orationes.

§.92. Præſcripto itaque Canonizationis die in feſto Sancti Gregorii Magni noncupati, quarto videlicet Idus Martii, Pontificatus ipſius Gregorii Prædeceſſoris anno ſecundo; iterum dictus Gregorius Prædeceſſor eſt hortatus ad iteratas preces, jejunia, & eleemoſynas, ut in tanto opere exequendo lumen ejus, qui lucem habitat inacceſſibilem, implorarent, ad ea peragenda, quibus divinæ gratiæ honor, & Catholicæ Eccleſiæ fides augeretur.

Ac denuo B. Philippum SS Albo adſcribit.

§.93. Omnibus vero juxta Sanctorum Patrum traditiones, Sacrorumque Canonum inſtituta, & Romanæ Eccleſiæ conſuetudinem rite, & recte peractis, dicta die, quarto Idus Martii, idem Gregorius Prædeceſſor, ad Principis Apoſtolorum Baſilicam, cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Prælatis, & ipſius Gregorii Prædeceſſoris familiaribus, nec non dilectis filiis Clero ſeculari, & regulari, ac maxima populi frequentia convenit, & poſt iteratas, primo, ſecundo, ac tertio pro Canonizationis decreto, petitiones, per dilectum filium noſtrum, tunc ſuum, Ludovicum tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Presbyterum Cardinalem Ludoviſium nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro ea inſtiterant, poſt ſacros Hymnos, Litanias, aliaſque Preces, & poſt imploratam Spiritus Sancti gratiam, ad honorem Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Chriſtianæ Religionis augmentum, auctoritate ejuſdem Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum decrevit, & definivit, dictum Philippum Nerium Florentinum, dictæ Congregationis Oratorii Fundatorem, una cum Beatis Iſidoro, & Ignatio, ac Franciſco, nec non Thereſia prædictis, Sanctum, & Sanctorum Catalogo adſcribendum eſſe, prout adſcripſit, & aggregavit.

Ac declarat, Altaria ejus in honorem erigi;

§.94. Statuens, ut ab univerſis Chriſtifidelibus, in ejus honorem Eccleſiæ, & Altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur, ædificentur.

Feſtumque poſſe celebrari.

§.95. Et quolibet anno dicta die illius obitus, ſeptimo videlicet Kalendas Junii, feſtum ipſius, & officium tanquam de Confeſſore non Pontifice, ad formam in Rubricis Romani Breviarii præſcriptam, ſolemniter celebrari poſſit.

§.96. Inſuper eadem auctoritate omnibus

R... bus

Ejuſque viſitantibus ſepulchrum indulgentias conceſſit.

bus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui annis ſingulis in ipſius feſto ad ſepulchrum, in quo corpus ejus requieſcit, viſitandum acceſſerint, unum annum, & quadraginta dies; iis vero, qui in ejuſdem feſti octava id fecerint etiam quadraginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxavit.

Miſſam ipſe ſolemni pompa celebravit.

§.97. Et decantato ſolemniter Hymno: *Te Deum laudamus*, & divina ope implorata Sancti Philippi, & aliorum Sanctorum prædictorum meritis, per peculiarem ad id orationem, quam dictus Gregorius Prædeceſſor pie, & ſolemniter recitavit; ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium, ſolemni pompa, & ritu, cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad Altare Principis Apoſtolorum celebravit: & omnibus Chriſtifidelibus, tunc præſentibus, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum ejus impertitus fuit.

Mortuo Gregorio ante expeditionem Bullarum; earum ſtatum ab Urbano perhibetur.

§.98. Ne autem de decreto, definitione, adſcriptione, aggregatione, ſtatuto, relaxatione, aliiſque præmiſſis, pro eo quod ſuper illis ipſius Gregorii prædeceſſoris literæ, ejus ſuperveniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæſitari: Volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus: quod decretum, definitio, adſcriptio, aggregatio, ſtatutum, relaxatio, impertitio, aliaque præmiſſa a dicta die, quarto Idus Martii, ſuum debitum ſortiantur effectum, ac ſi ſuper illis ipſius Gregorii Prædeceſſoris literæ, ſub datum ejuſdem diei, confectæ fuiſſent, prout ſuperius enarratur. Quodque præſentes literæ ad probandum plane decretum, definitionem, adſcriptionem, aggregationem, ſtatutum, relaxationem, aliaque præmiſſa, ubique ſufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Tranſumptis danda fides.

§.99. Cæterum, quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri: volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Clauſulæ.

§.100. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 6. Auguſti 1623. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſeſcenteſimo, vigeſimotertio, octavo Idus Auguſti, Pontificatus noſtri Anno I.

Papæ.

✠ Ego Urbanus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Cardd. ſubſcriptiones.

✠

✠ *Ego Franciſcus Maria Epiſcopus Portuen. Card. a Monte.*

✠ *Ego Odoardus Epiſcopus Tuſculan. Card. Farneſius.*

✠ *Ego Octavius Epiſcopus Præneſtin. Card. Bandinus.*

✠ *Ego Jo: Baptiſta Epiſcopus Albanen. Card. Detus.*

✠ *Ego Federicus tit. S. Mariæ Angelorum Presb. Card. Borromæus.*

✠ *Ego And. tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Perettus.*

✠ *Ego B. tit. S. Mariæ in Transtyberim Presbyter Card. Bevilaqua.*

✠

✠

✠ *Ego Dominicus tit. SS. Apoſtolorum Presbyter Card. Gymnaſius.*

✠

✠ *Ego Carolus tit. S. Cæſarei Presbyt. Card. Madrutius.*

✠ *Ego S. Card. Burgheſius tit. S. Chryſogoni Major Pœnitentiarius.*

✠ *Ego Jo: Garzia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presb. Card. Milinus.*

✠ *Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes.*

✠

✠

✠ *Ego Jo: Baptiſta tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Lenius.*

✠ *Ego A. tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Capponius.*

✠

✠ *Ego D. tit. S. Martini in Montibus Card. Rivarola.*

✠ *Ego Petrus Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Creſcentius ejuſdem S. Philippi Diſcipulus.*

✠

✠ *Ego Fr. Aug. tit. S. Mariæ de Ara-Cœli Presb. Card. S. R. E.*

✠ *Ego G. tit. S. Crucis in Hieruſalem Card. Borgia.*

✠ *Ego Felix tit. S. Anaſtaſiæ, Presb. Card. Aſculanus.*

✠ *Ego Robertus tit. S. Alexii Presb. Card. Ubaldinus.*

✠ *Ego Tyb. tit. Sanctæ Priſcæ Presb. Card. Mutus.*

✠ *Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Inſula Card. de Troje.*

✠

✠ *Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellus.*

✠

✠ *Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card. Kleſelius.*

✠ *Ego P. tit. S. Thomæ in Parione Card. Camporeus.*

✠

✠ *S. Presb. Card. S. Suſannæ S. R. E. Bibliothecarius.*

✠

✠ *Ego Franciſcus Cennimus Card. Sancti Marcelli.*

✠

✠ *Ego Guido tit. S. M. de Populo Presbyter Card. Bentivolus.*

✠

✠

✠ *Ego*

✠ *Ego Julius S.M.ſupra Minervam Presb. Card. Roma.*

✠ *Fr. Deſiderius tit. Sancti Clementis Presb. Card. de Cremona.*

✠

✠ *Ego Ludovicus tit. S. Laurentii in Damaſo Presb. Card. Ludoviſius S.R.E. Vice-Cancellarius, & Summator Sanctiſs.*

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego Coſmus tit. S. Pancratii Presb. Card. de Torres.*

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego C. S. Nicolai in Carcere Diaconus Card. Pius.*

✠ *Ego M. S. Euſtachii Diaconus Card. de Sabaudia.*

✠ *Ego Carolus S. Mariæ in Domnica Diaconus Card. Medices.*

✠ *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin. Diac. Card. Urſinus.*

✠

✠

✠ *Ego Fr. S. Angeli in Foro Piſcium Diac. Card. Boncompagnus.*

✠ *Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.*

✠

III.

Canonizatio Beati Ignatii Lojolæ Societatis Jeſu Fundatoris.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia proceſſerunt, licet ejus ſuperveniente obitu, literæ Apoſtolicæ deſuper confectæ non fuerint, ſuum debitum conſequantur effectum.

Cauſæ, quibus motus Gregorius XV. de Beato Ignatio SS. Catalogo adſcribendo cogitavit.

§.1. Dudum ſiquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædeceſſor noſter, pie attendens, quod ineffabilis Dei bonitas, & miſericordia, quæ miro conſilio ſuis quæque temporibus apte diſponit, & præteritis ſæculis, ſive ad diſſeminandum Evangelium inter gentes, ſive contra ſubnaſcentes hæreſiarchas, deſtinavit plures ſanctitate, ac doctrina illuſtres viros: noviſſimis temporibus, cum pii Luſitanorum Reges in longinquas Indiarum terras, ac remotiſſimas inſulas late patentem vineæ Domini propagandæ aditum aperuiſſent; nec non minorem Catholici Caſtellæ Reges novum in Orbem ad Occidentem repertum patefacerent: veterem autem Religionem, omnemque illis ſanctitatem, ac perfectioris vitæ profeſſionem Lutherus, monſtrum teterrimum, aliæque deteſtabiles peſtes blaſphemis eorum linguis in Septentrionia partibus corrumpere, & depravare, ac Sedis Apoſtolicæ auctoritati detrahere conarentur; excitavit ſpiritum Ignatii Lojolæ, qui ex medio honorum curſu, & à ſæculari, & terrena militia admirabili quadam ratione vocatus, ita ſe divino imperio regendum, & formandum tradidit, ut demum nova Societatis Jeſu, quæ inter alia pietatis, & charitatis opera Gentilibus convertendis, hæreticis ad fidei veritatem revocandis, & Romani Pontificia poteſtati tuendæ ex inſtituto ſe totam impendit, religione fundata, vitam admirabili ſanctitate traductam ſanctiſſimo pariter concluſerit exitu, ac plurimis ſit miraculis illuſtratus: ejuſdem Ignatii Catalogo Sanctorum adſcriptioni, de qua dudum agebatur, decrevit intendere.

§.2. Quippe increbeſcente in dies in diverſis mundi partibus ipſius Ignatii ſanctitatis fama, & miraculorum gloria, cum claræ memoriæ Philippus Secundus, & Philippus Tertius Hiſpaniarum Reges Catholici, & Maria ſimilis memoriæ, Maximiliani Secundi Romanorum Regis Illuſtris, in Imperatorem electi, & Margarita dicti Philippi Tertii Regis coniuges, necnon plures Eccleſiarum Præſules, & Populi, una cum dilectis filiis Præpoſito, & aliis dictæ Societatis Religioſis, apud piæ mem. Clementem Papam VIII. etiam Prædeceſſorem noſtrũ, oblatis illi proceſſibus, per diverſos locorum Ordinarios, etiam auctoritate tunc exiſtentis Sedis Apoſtolicæ in Regnis Hiſpaniarum Nuntii, ſuper prædictis ſanctitate, & miraculis fabricatis, pro literarum remiſſorialium, & compulſorialium, ad faciendos pro canonizatione progreſſus, conceſſione inſtitiſſent. — Id petentibus nonnullis a Clemente Papa VIII.

§.3. Ipſeque Clemens Prædeceſſor oblatos proceſſus, & petitionem ad dilectos filios noſtros, tunc ſuos, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ſuper ſacris Ritibus deputatos diſcutiendos commiſiſſet: dictique Cardinales petitioni prædictæ ſatisfaciendum eſſe cenſuiſſent, ſi ita eidem Clementi Prædeceſſori placuiſſet; & dictus Clemens Prædeceſſor morte præventus nihil deſuper conſtituere potuiſſet. — Res Congregationi SS. Rituũ commiſſa fuit.

§.4. Similis rec. Paulus Papa V. ſimiliter Prædeceſſor noſter, repetitis per dictos Principes, ac Præpoſitum, & Religioſos, ac novis per claræ etiam memoriæ Henricum Quartum Francorum, & Navarræ Regem Chriſtianiſſimum, porrectis inſtantiis permotus, prædicto Gregorio Prædeceſſori, tunc in minoribus conſtituto, & officio Auditoris cauſarum Palatii Apoſtolici fungenti, ac dilectis filiis Alphonſo Manzanedo, & Joanni Baptiſtæ Pamphilio, etiam cauſarum earumdem Auditoribus, dedit in mandatis, ut cauſam hujuſmodi in ſtatu, & terminis, quibus reperiebatur, reaſſumentes, conjunctimque procedentes, acta omnia, & probationes perpenderent; & ſi opus eſſet, alios teſtes ſuper vita, & miraculis ejuſdem Igna- — Ac deinde Rotæ Auditoribus per Paulũ PP. V.

tii per ſe, & alios ab eis ſubdelegandos, de novo in genere reciperent, & ſuper his ſuum ipſorum interponerent judicium, ut ſi ea iis conſtaret, inquiſitiones, probationes, ac proceſſus hujuſmodi, eſſe legitimè factos, cauſamque ſufficienter eſſe inſtructam, ea poſſet ipſe Paulus Prædeceſſor exequi, quæ Sanctorum Patrum dogmata, & ſacrorum Canonum poſtulant inſtituta.

Eiſque referentibus idem Pontifex ad Ignatii Beatificationem devenit.

§.5. Unde dicti Auditores viſis, & diligenter diſcuſſis proceſſibus coram eis exhibitis, cenſuerunt cum illis debere coniungi proceſſus auctoritate apoſtolica conficiendos; & ad hunc effectum per ſe ipſos in Romana Curia, & per nonnullos Archiepiſcopos, & Epiſcopos extra eam in diverſis mundi partibus ab eis ſubdelegatos juridicos proceſſus ſuper præmiſſis confici curarunt: quibus juſſu ejuſdem Pauli Prædeceſſoris, ad eoſdem Card. ſuper Sacris Ritibus, ut præfertur deputatos tranſmiſſis, & per eos viſis, & perpenſis, idem Paulus Prædeceſſor, ex ſententia eorundem Card., quod dictus Ignatius Beatus nuncupari, & de eo Miſſa, & Officium de Communi Confeſſoris non Pont. celebrari poſſet, benigne conceſſit, & indulſit.

Deinde novæ datæ commiſſiones ut procedi poſſet ad Sanctificationem.

§.6. Et deinde cum preces eorum, qui pro canonizatione ejuſdem Beati Ignatii inſtiterant, fierent in dies auctiores; volens idem Paulus Prædeceſſor in hujuſmodi cauſa ſecundum conſuetudinem ſanctæ Sedis Apoſtolicæ procedere, eiſdem Auditoribus per ſpeciale reſcriptum mandavit, ut proceſſus factos etiam de novo perpenderent, & alios teſtes ſuper veritate præmiſſorum in ſpecie diligentiſſime examinarent, & ipſi Paulo Prædeceſſori referrent.

Rotæ Auditores PP. referunt Proceſſus legitime eſſe confectos.

§.7. Quod quidem mandatum Auditores prædicti exequi, prout par erat, volentes, cauſam ſimiliter de novo excutere cœperunt, & alios quamplures teſtes ſuper eiſdem præmiſſis per ſe ipſos receperunt in dicta Curia, & per alios ab eis ſubdelegatos extra eam examinari curarunt: ac nonnulla jura ad cauſam facientia ex Archivio dictæ Societatis extraxerunt, & Alphonſus, ac Joannes Baptiſta Auditores prædicti, necnon dilectus filius noſter Franciſcus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Sacratus nuncupatus, tunc, tanquam Archiepiſcopus Damaſcenus, unus ex Auditoribus cauſarum dicti Palatii Locumtenens, & in locum dicti Gregorii Prædeceſſoris, qui jam ad Eccleſiam Bononienſem aſſumptus fuerat, ſubrogatus, in pluribus Congregationibus inter eos habitis, de novo ſabricatos, & alios proceſſus prædictos etiam perpenderunt: illoſque legitime confectos, ac ſanctitatem, & miracula ſatis, ſuperque probata fuiſſe, prædicto Paulo Prædeceſſori retulerunt.

Gregorius [illegible] Rituum examinandam remittit.

§.8. Cumque ipſo Paulo Prædeceſſore viam univerſæ carnis ingreſſo, dictus Præpoſitus ejuſdem Societatis humiliter apud Gregorium Prædeceſſorem prædictum inſtitiſſet, ut ad ulteriora in Canonizatione ejuſdem Beati Ignatii procedere dignaretur; idem Gregorius Prædeceſſor illius petitionem benigne audiens, relationem, ut præfertur, factam, ad eoſdem Cardinales ſuper prædictis Sacris Ritibus deputatos recognoſcendam etiam remiſit.

Decretum in Conſiſtorio deveniri poſſe ad Sanctificationem.

§.9. Cumque, pendente dictæ relationis diſcuſſione, ſupervenifſent chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludoviei Francorum, & Navarræ Regis Chriſtianiſſimi primum, mox vero nobilis viri Maximiliani utriuſque Bavariæ Ducis, & ſucceſſive etiam chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, preces acceſſiſſent; dictique Cardinales relationem prædictam comprobaſſent; Venerabilis frater noſter Franciſcus Maria Epiſcopus Portuen. ejuſdem S. R. E. Cardinalis a Monte nuncupatus, rei ſummam, ſuamque, & aliorum, ut præfertur, deputatorum Cardinalium ſententiam in noſtro tunc ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris Conſiſtorio ſecreto expoſuit: & alii, qui in illo Conſiſtorio aderant Cardinales, dilecti filii noſtri in eamdem ſententiam devenerunt, poſſe videlicet dictum Gregorium Prædeceſſorem, juxta ſacros dictæ S. R. E. ritus, dictum Beatum Ignatium inter Sanctos referre.

Factaque eſt relatio de ſanctitate, & miraculis.

§.10. Quare idem Gregorius Prædeceſſor ad ulteriora procedi mandavit. Voluerat autem ipſe Gregorius Prædeceſſor nonnulla ex iis, quæ in proceſſibus, & actis de vita, ſanctitate, & miraculis ejuſdem Beati Ignatii conſtabant, in eodem Conſiſtorio recenſeri, videlicet:

Ignatii natales.

§.11. Naius eſt B. Ignatins in ea Hiſpaniarum regione, quæ ad Pyrenæum pertinet, ad Oppidum Aſpeithiæ Pampilonen. Diæceſis, anno Domini 1491. ex Beltramo Lojola, & Maria Sanchez nobilibus catholicis, & piis parentibus: qui ſimili pietate filium educandum curarunt.

In Lectulo jacens piorum librorum lectione motus Sanctorum veſtigia ſequi decernit.

§.12. Adoleſcens ille factus, cum eſſet eximia, & animi, & corporis indole, miſſus fuit in claræ ſimiliter memoriæ Ferdinandi Regis Catholici Curiam: ubi cum inter honorarios pueros aliquandiu manſiſſet; ad tunc exiſtentem Navarræ Pro-Regem, in Civitate Pampilonen. degentem, ſe contulit, & rei militari operam dare cœpit. Cumque dicta Civitas ab exercitu Gallorum obſideretur; ipſi Ignatio ante alios dimicanti lapis ex muro bombardæ vi excuſſus lævam læſit tibiam; dexteram vero ita confregit, ut ſemivivus corruerit: quorum vulnerum acerbam, gravem, & diuturnam curationem ita patienter tulit, ut omnibus eſſet domeſticis admirationi. Cumque eidem, in lecto affixo, libros profanos, tunc ſic Deo volente, non repertos, petenti, nonnulli pii libri, legendi cauſa porrecti fuiſſent, ex eorum lectione tam ardenter fuit incenſus, ut ingenti ſui odio concepto, decreverit Chriſti, & Sanctorum veſtigia ſequi, Hieroſolymam proficiſci, ut ſacra illa loca veneraretur, & fideles in ſpiritu promoveret, ac infideles ad Evangelium adduceret.

In Eccleſia B. M. de Monte Servato divino cultui ſe addicit.

§.13. Curatis ergo vulneribus, patriam, parentes, res omnes fluxas, & caducas reliquit; & Chriſto deinceps militaturus, ad

Mona-

Monaſterium Beatæ Mariæ de Monte Serrato Ordinis Sancti Benedicti Vicen. Diœc. perrexit: ibique generali confeſſione peracta, gladio, & pugione in templo ejuſdem Monaſterii ſuſpenſis, aſpera talari tunica indutus, fune præcinctus, nudo capite, baculum manu geſtans, totam eam noctem, cui dies feſtus Angelicæ ſalutationis illuxit, ante aram ejuſdem B. Mariæ Virginis inter preces, & lacrymas vigilavit, ſeque penitus divino cultui, novum exinde militiæ genus ſequuturum, addixit.

Minoreſſæ in Hoſpitali, & ſpecu aſperam vitam ducit.

§.14. Minoreſſam inde vicinum Oppidum petiit; & ad Hoſpitale S. Luciæ divertit, & in eo, & quo iam ſpecu, ad præterfluentis amnis ripam ſito, faciens dignos pœnitentiæ fructus, pauperem, atque aſperam vitam tranſegit inter egentes, & ſordidos homines, quibus etiam humillimis inſerviebat obſequiis.

Studiis literarum operam dat; ſociiſque adſcitis vovet ſe Rom. Pont. exhibere, ut proximorum ſalutem operetur.

§.15. Poſt aliquod vero tempus Almam Urbem noſtram, & ſucceſſive Venetias, ac poſtmodum Hieroſolymam contendit, & perluſtratis ſacris locis, ibidem permanere, & animarum ſaluti incumbere vetitus, rediit ad partes Hiſpaniarum, & quo melius poſſet in ſpiritu proximis utilitatem afferre, triginta natus annos, Grammaticæ primo in Civitate Barchinonen., & deinde Compluti Philoſophiæ, & Theologiæ per annum cum dimidio operam dedit: ac demum Pariſiis omnia illa ſtudia repetiit, ex eleemoſynis victitans, & officia charitatis, humilitatis, & pœnitentiæ non intermittens: ſociis ejuſdem propoſiti, inter quos fuit Franciſcus Xaverius, vir Sanctus, & Indiarum Apoſtolus, collectis, & voto cum eis nuncupato, ut conſummatis ſtudiis inceptis, evangelica contenti paupertate, Hieroſolymam omnes adirent unanimi, ac ſummo conatu ſaluti proximorum inſervituri: quod ſi per annum navigandi ſe non offerret occaſio, vel Hieroſolymis permanere prohiberentur: illo voto abſoluti Romam irent, & ſuam ipſorum operam Summo Pontifici in auxilium ſpirituale primi offerrent.

In patriam valetudinis recuperandæ cauſa revertitur.

§.16. Verum cum ex ſtudiorum laboribus, & vigiliis gravem ſtomachi morbum Pariſiis contraxiſſet; juſſu medicorum, & ex ſociorum conſilio, in patriam rediit, anno ejuſdem trigeſimo quinto: ibique per tres menſes in Hoſpitali Sanctæ Mariæ Magdalenæ, oſtiatim victum emendicans, & pauperibus inſerviens, tempus ſedulo traduxit.

Venetiis, initiatus Ordinibus paupertatis, & caſtitatis vota emittit.

§.17. Quo tranſacto cum convaluiſſet, Venetias, quo ſocii ex compoſito venire debebant, etiam ipſe profectus: in ea Civitate ad Sacerdotium promoveri voluit, & paupertatis, caſtitatiſque in manibus Hieronymi Veralli Archiepiſcopi Roſſanen. in ea tunc Sedis Apoſtolicæ Nuntii, votum emiſit.

Paulo III. ſuam ſociorumque operam offert.

§.18. Et elapſo anno inter eos condicto, & navigatione in Palæſtinam, propter pacem inter Turcas, & Venetos per id tempus ſublatam, intercluſa, Romam cum ſociis venit, anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſeptimo: ubi a quodam Quirico Garzonio Romano cive, in quadam ipſius Garzonii vinea ſub Monte Pincio receptus hoſpitio, conſtitutam operam piæ ſimiliter memoriæ Paulo Tertio, pariter Prædeceſſori noſtro, ad animarum ſalutem obtulit paratiſſimam.

Societatis confirmationem obtinet, cujus ipſe Præpoſitus eligitur.

§.19. Quam cauſam, quo uberius, & cumulatius tractare poſſet, dictam Societatem a ſe inſtitutam, ad tria cum aliis Religionibus communia vota quarto adiuncto, per quod peculiarem polliceretur Romano Pontifici obedientiam in Miſſionibus, non petito viatico, etiam ad Infideles, Turcas, Hæreticos, Schiſmaticos, & quoſcumque alios, obeundis, a prædicto Paulo Tertio Prædeceſſore confirmandam curavit: eamque poſtmodum optimis etiam conſtitutionibus, & legibus ſtabilivit, & in Præpoſitum Generalem electus, ſumma cum prudentia, & probitatis laude moderatus eſt.

Moritur.

§.20. Ac poſt multos labores, Jeſum appellans, in eadem Urbe pie obdormivit in Domino, pridie Kalen. Auguſti anni ejuſdem Domini milleſimi quingenteſimi quinquageſimi ſexti. Vir vere, quem prælegerat Dominus, ut eorum Dux foret, qui portarent ejus ſanctiſſimum nomen coram gentibus, & populis, & infideles ad veræ fidei cognitionem inducerent, ac rebelles hæreticos ad illius unitatem revocarent, ſuique in terris Vicarii auctoritatem defenderent.

Ejus virtutes.

§.21. Ornavit enim illum Dominus magnitudine, & excellentia Fidei, & maxima Spe commonivit, ut ſatis ſuperque ejus teſtantur actiones.

Charitas in proximum.

§.22. Aſſiduum autem obſequium, quod pauperibus, & ægrotis exhibuit in hoſpitalibus, & eleemoſynarum diſtributio, quas a piis perſonis ſuo ipſius ſtudio corrogabat; maxima etiam cura, & ſtudium, quod jam inde a principio ſuæ converſionis in eo poſuit, ut rudes, & pueri doctrinam Chriſtianam perdiſcerent, & detentorum in carcere viſitatio, ac ſublevatio, quam inſtituit, & exercuit accurate: necnon per univerſum terrarum orbem Miſſiones, quas fecit, & domus, Eccleſiæ, & Collegia, quæ erexit, & in dicta Urbe, præter ſcholas Grammaticæ, & Humanarum Literarum, quas gratis aperuit, Collegium Germanicum, ac Orphanorum, & Cathecumenorum domus, & S. Marthæ, ac S. Catharinæ monaſteria, aliaque loca pia, quæ excitari curavit, & diſſidentium reconciliatio, ſalubria conſilia data, & ſpiritualia exercitia ab eo compoſita, Sacramentorum frequentationes procuratæ; injuriarum denique remiſſio, & pro inimicis oratio, quam ardenter amaret proximum propter Deum, plane demonſtrant.

Et in Deum.

§.23. Deum autem ipſum quantopere diligeret, patet ex illa ſumma cura, & diligentia, qua ſtuduit propter Deum proximo in ſpiritualibus, & temporalibus ſemper benefacere, & maxima vigilantia, qua curavit cor ſuum mundum cuſtodire. A ſua converſione nullum in eo depræhenſum eſt dictum, factumve, quod cenſeri poſſet, eſſe peccatum mortale: omnes ſuas cogitationes, verba, & opera in Deum tanquam in

finem

finem referebat, & ad Deum, & Dei gloriam, & honorem deſtinabat: atque hæc verba videlicet, Ad majorem Dei gloriam, uti ſymbolum, in ore ſemper habebat.

Prudentia. §.24. Prudentia quoque fuit in eo admirabilis. In negotiis enim ad Dei honorem peragendis prius quidem omnia Deo commendabat: deinde ſolerti habita conſultatione, & rationibus ad examen vocatis, congruentia ad optatum finem adhibebat præſidia, & eo pacto contingentia mala facile declinabat.

Juſtitia. §.25. Ejus erga Deum, & homines juſtitiam, aſpera vita, & voluntariæ pœnitentiæ, quibus offenſo jam Deo ſatisfacere ſe putabat, ſpiritus devotio, & religio, qua Deo reddidit debitum cultum, & honorem; gratitudo quoque, quam erga ſuos, & Societâtis benefactores continuo oſtendit, & pura veritas, quæ ea ejus ore ſine ulla fallacia, fuco, fictione, aut obſcuritate procedebat, cum cordis puritate, & ſimplicitate ſatis commendant. Animi præclara magnitudo, ex pœnitentiis, obſequio erga ægrotos, ex operibus charitatis, a quibus propter labores, & difficultates, irriſiones, iniurias, & contumelias non receſſit; ſed in illis conſtanter uſque ad optatum finem perſeveravit.

Patientia, & manſuetudo. §.26. Patientia vero admirabilis, & manſuetudo ex multis, & ingentibus laboribus; ex propriis confuſionibus, & perſequutionibus libenter, & alacriter pro Dei amore perpeſſis; ex gratiarum actione in maledicentes relata, & beneficiis in injuriantes collatis apparent.

Aſſiduus in Jejuniis. §.27. Jejunium ipſe adeo coluit, ut eo tempore, quo fuit Minoriſſæ, & Barchinonæ, per totam jejunans hebdomadam, exceptis diebus Dominicis, ſolo pane veſceretur, & aquam biberet, & propter continuatas orationes, & abſtinentias ſemel, & iterum debilis, ac fere ſine viribus eſt inventus.

Caſtitatis cuſtos. §.28. Caſtitatis fuit adeo diligens cuſtos in ſe, & in aliis, ut in Conſtitutionibus Societatis voluerit, illam ſuis eſſe tam perfecte ſervandam, ut eniti debeant, corporis, mentiſque munditia Angelicam puritatem imitari.

Ejus humilitas. §.29. Profundæ etiam humilitatis non obſcura dedit indicia, dum ſe ad novæ vitæ genus accingens, noluit ſuum audire germanum, ſibi familiæ nobilitatem, opes, & in militia ſtrenuitatem, ac futuram inde gloriam repræheſentantem; ſed ſtatim atque ex morbo, & vulnere convaluit, ſeculo nuntium remiſit. Idem etiam denotatur, quia in patriam valetudinis cauſa rediens, cum ſe a quodam jam cognitum eſſe animadvertiſſet, timens honorem, quem, & germanum, & incolas Aſpeithiæ ſibi exhibituros eſſe intelligebat, noluit cum eo, a quo cognitus fuerat, via recta Aſpeithiam proficiſci; ſed per montes, & ſemitas obliquas ſolus illuc acceſſit, & nobile palatium cum vilitate humilis hoſpitalis libentiſſime commutavit: nulliſque precibus adduci potuit, ut domum paternam ingrederetur.

§.30. Denique non ſolum vanam mundi gloriam, ſed ſe etiam ipſum egregia magnanimitate contempſit. Renuntiatus enim Præpoſitus Generalis Societatis, tandiu id muneris ſubire recuſavit, quoad ejus Confeſſarius ei, ut demandatum reciperet officium, imperavit, & poſt receptum munus, ut eos, quos in Conſtitutionibus ad humilitatem hortatur verbo, firmaret exemplo, primum quidem in coquinæ miniſteriis aliquot verſatus eſt dies, tum docere aggreſſus eſt pueros, & rudes doctrinam Chriſtianam.

Splendida divinitus facies. §.31. Excellentem vero famuli ſui ſanctitatem comprobari voluit etiam Altiſſimus ſuper naturali ſplendore vultus, quem dum viveret, aliquando viderunt B. Philippus Nerius, & quondam Oliverius Manareus Flander ejuſdem Societatis religioſus.

Miracul, §.32. Ac teſtimonio miraculorum, quorum plura, etſi ab eo vivente facta in proceſſibus recenſeutur, inſigniora tamen poſt ejus felicem dormitionem edita probantur.

Iſabella Rebelles Monialis. §.33. Iſabella enim Rebelles monialis, ordinem S. Claræ in monaſterio S. Eliſabethæ Barchinonenſi ejuſdem Ordinis expreſſe profeſſa, annos nata ſexaginta ſeptem, dum aliquid operis alio in loco molitur, repente tam gravi caſu ad terram eſt collapſa, ut coxendicis, ſeu femoris os, quod maximum eſt in humano corpore, totum fuerit confractum: & per quadraginta dies, & ultra adhibitis per medicum, & chirurgum, eventu plane irrito, medicamentis, ac dolore, & febri, quæ ea confractione ſupervenerant, non ceſſantibus, ægrota apud omnes erat citra ullam ſalutis opem, quæ ſaltem naturalibus parari poſſent remediis, ut eadem die moritura crederetur: petita tamen pia cum religione, & impetrata reliquia B. Ignatii, & ſuper coxendicem applicata, ſtatim ſana eſt reddita, & coxendicem, ac tibiam prius tumentem, atque immobilem expedite, ac ſine dolore movere cœpit; & die proxima ſurrexit, ac libere, & perfecte ambulavit.

Joannes Leida, §.34. Joannes Leida Majoricenſis in valde acutam, & periculoſam febrim inciderat: augebat periculum maxima ſtomachi nauſea: poſt duodecimum, vel tertium decimum diem aucto periculo, cum Deo ſeſe per merita B. Ignatii impenſe commendaſſet, ſequenti nocte ſomno excitatus, magno ſplendore circumfuſum cubiculum vidit: & uxorem inclamans: Nonne, inquit, vides me a B. Ignatio ſanatum? & illuceſcente die ſanus, & valens ſine alicujus auxilio e lecto ſurrexit, & veſtibus ſe induit, ac in gratiarum actionem templum Societatis expedite adiit.

Hieronymus Honuphrius Hetruſcus, §.35. Hieronymus Honuphrius Hetruſcus, incola Oppidi Gandiæ Valentinæ diœceſ. puer decennis, cum lethale in ſupercilio prope tempora vulnus accepiſſet; propter quod totius oculi tumor, & vehemens febris acceſſerant; & poſt adhibita per menſem integrum per chirurgum, ex artis præſcripto, medicamenta, vulnus non ſolum non ſolidaretur, ſed adeo latum, & profundum eſſet, ut linamentum digitale inferendum eſſet; ac tanta ſanies, & putre-

do

do fl ıeret, ut chirurgus ipſe miraretur, & crederet os aliquod intus confractum: & alterum chirurgum etiam vocari juſſiſſet, & ambo coram infirmo conveniſſent; remotis faſciis, quibus vulnus erat opertum, & obligatum, præter omnem expectationem, meritis B. Ignatii, cui mater pueri, voto jam facto, illum commeodaverat, vulnus illud penitus obductum, clauſum, & ſolidatum invenerunt.

Magdalena Talavera,

§.36. Magdalena Talavera, in eodem Oppido Gandiæ commorans, cum per tres annos gravibus laboraſſet obſtructionibus, quæ in hydropiſim, quam confirmatam appellant, terminaverant: ejuſque ventrem adeo tumentem, & inflatum reddiderant, ut ſe de loco ad locum movere non poſſet, niſi permoleſte; videns remedia per duos medicos adhibita ſibi nihil profuiſſe, ad divina confugit ſubſidia: & voto Deo facto, ac Imagine dicti Beati ventri admota, ſtatim melius ſe habuit, depulſuſque eſt morbus obſtructionis, & hydropiſis, ita prorſus, ut intra tres, vel quatuor dies detomuerit venter, & exinde illa ſe bene habuerit.

Ferdinandus Pretel de Mēdoza,

§.37. Ferdinandus Pretel de Mendoza, cum in febrim incidiſſet tertianam, quæ mox in duplicem, deinde in peſtilentem una cum mentis ſtopore, & extraordinariis horroribus, ex humorum abundantia, & virium naturalium defectu accidentibus degeneraverat: & ex multis purgationibus incaſſum adhibitis, vis morbi adeo aucta eſſet, ut a medicis deſtitutus, in ſupremo jam mortis diſcrimine verſaretur, rite confeſſus, & communione inſtructus, ac ſacro perunctus oleo, manibus tenens Imaginem Beati Ignatii, quam collo pendentem geſtabat, & ex toto corde illi ſe commendans, convaleſcere cœpit, & morbo eſt liberatus.

Anna Barzellona,

§.38. Anna Barzellona fere ſexagenaria, cum toto biennii ſpatio morbo paralyſis graviter vexata immobilis eſſet ad omne opus laboris, & gradus aſcendere non poſſet, niſi ſcipionibus innixa: & inſuper novus apoplexiæ in altero latere morbus acceſſiſſet; humanis remediis omnino deſtitutam ſe intelligens, voto nuncupato melius ſe habere cœpit: & toto illo die, ac nocte inſequenti inchoata valetudo ita eſt aucta, ut jam illuceſcente mane ſana omnino ad Eccleſiam Collegii dictæ Societatis accurrerit expeditiſſime, gratias Deo, ac Beato Ignatio redditura.

Joanna Clara Noqueta,

§.39. Joannæ quoque Claræ, & Noqueræ, mulieri Majoricenſi, annos natæ 56. cæcitate laboranti, videndi facultatem reddidit Beatus Ignatius.

Bartholomæus Conteſti,

§.40. Bartholomæus Conteſti chirurgus, adeo acerbis, & diuturnis capitis doloribus opprimebatur, ut præ nimio dolore ſæpe ad terram allideretur: Acceſſit in oculorum altero tam gravis inflammatio, ut alterum etiam divexaret, itaut ne tenuiſſimum quidem lucis radium perferre, aut aliquantulum quieſcere poſſet: ob idque in tenebroſo conditus cubiculo inde non egrediebatur: & eo deventum eſt, ut ex intolerando dolore non dubitaret affirmare, quod ſi quidam chirurgus jam defunctus in humanis ageret, oculum ſibi erui juſſurus eſſet: religione demum eximia erga Beatum incenſus illius Reliquiam ad ſe afferri juſſit; & in puncto, quod fuit illa delata, bene ſe habuit; capitis, & oculorum ceſſavit dolor, viſum recuperavit, & lucis ſplendorem ſine ulla offenſione ſuſtinuit. utque intelligeretur, ſubitam curationem divinæ virtuti, atque interceſſioni Beati Ignatii tribuendam eſſe: bis, terve ſacra Reliquia è cubiculo exportata, dolor rediit: eaque in cubiculum reducta, illico morbus diſceſſit: quo facto admonitus Bartholomæus, ſacram Reliquiam penes ſe retinuit, atque ita intra tres, vel quatuor dies ita perfecte ſanatus eſt, quaſi nunquam ægrotaſſet. Quo audito Columna Cortei, & Vich, quæ capitis dolore ita vexabatur, ut neque noctu quieſcere, & ſuperveniente in uno oculorum tanto cruciatu, ut palpebram attollere non poſſet, & cæca denique remanſiſſet: miſit, qui eandem Reliquiam ad ſe deferret, qua allata, & ſuper oculos, prævia invocatione ejuſdem Beati, impoſita, palpebra, quæ prius per chirurgos aperiri non poterat, confeſtim ultro, ac per ſe cœpit aperiri, ceſſavit dolor, lucis ſplendorem Columna pertulit, & intra tres dies paulatim viſum omnino recuperavit, & perfecte convaluit.

Columna Cortei, & Vich;

§.41. Joanna quoque de Aragona, & Pignatella, Duciſſa Terræ novæ, quæ quatuor jam menſes vehementiſſimo dolore cruciabatur, ex tumore, & duritie alterius mammillæ, eoque redacta erat, ut neque pedes, neque brachia movere poſſet, quin ſibi viſcera transfigi quodammodo viderentur: ad opem ejuſdem Beati confugiens, & illius Imaginem religioſe de mane venerata, & illi ſe commendans, veſpere ejuſdem diei ſana ſine tumore, ſine duritie, & ſine ullo doloris ſenſu reperta eſt.

Joanna Pignatelli variis infirmitatibus liberata.

§.42. Demum his, & quampluribus aliis permotus idem Gregorius Prædeceſſor, ex antiquo Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, tunc ſuorum, inſtituto, publico prius, in quo præter prædictos Cardinales, etiam Venerabiles Fratres noſtri Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ac alii Romanæ Curiæ Prælati, & dicti Gregorii Prædeceſſoris familiares dilecti filii convenerunt: & dilectus filius Nicolaus Zambeccarius Aulæ Pontificiæ conſiſtorialis Advocatus, dicti Beati Ignatii merita, & Principum, ac Populorum ſuper hujuſmodi Canonizatione vota retulit.

His itaque in Conſiſtorio relatis;

§.43. Et ſucceſſive altero quod ſemipublicum vocant, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apoſtolicæ Notarii, & cauſarum dicti Palatii Auditores dilecti filii interfuerunt, & omnes, quod dictus B. Ignatius canonizandus eſſet, publicis ſuffragiis judicarunt: convocatis Conſiſtoriis, toto cordis affectu exultans in Domino, eundem B. Ignatium, una cum Beatis Iſidoro, Agricola, & Franciſco Xaverio inter Sanctos referendum duxit.

Gregor. XV. eum inter Sanctos ducit referendum.

§.44. Præſcripto itaque Canonizationis die

Digitized by Google

Quod præſtitit 4. Id. Martii in Baſilica S. Petri.

die feſto S. Gregorii Magni nuncupati, 4. videlicet Idus Martii, Pontificatus ipſius Gregorii Prædeceſſoris, anno 2. iterum d. Gregorius Prædeceſſor eſt hortatus ad iteratas preces, jejunia, & eleemoſynas: ut in tanto opere exequendo lumen ejus, qui lucem habitat inacceſſibilem, implorarent ad ea peragenda, quibus divinæ gloriæ honor, & Catholicæ Eccleſiæ fides augeretur. Omnibus vero juxta Sanctorum Patrum traditiones, ſacrorumque Canonum inſtituta, & Romanæ Eccleſiæ conſuetudinem rite, & recte peractis, dicta die 4. Idus Martii, idem Gregorius Prædeceſſor ad Principis Apoſtolorum Baſilicam, cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Prælatis, & ipſius Gregorii Prædeceſſoris familiaribus prædictis: necnon dilectis filiis Clero ſæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia, convenit, & poſt iteratas primo, ſecundo, ac tertio pro Canonizationis decreto petitiones per dilectum filium noſtrum tunc ſuum, Ludovicum tituli S. Mariæ Tranſpontinæ Presbyterum Cardinalem Ludoviſium nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro ea inſtiterant: poſt ſacros Hymnos, Litanias, aliaſque preces, & poſt imploratam Spiritus Sancti gratiam, ad honorem Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Chriſtianæ Religionis augmentum, auctoritate ejuſdem Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus ſancti; & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum decrevit, & definivit, dictum Ignatium Lojolam, prædictæ Societatis fundatorem, una cum Iſidoro, & Franciſco præfatis, ac Beatis Philippo, necnon Thereſia, Sanctum, & Sanctorum Catalogo adſcribendum, & aggregandum eſſe, prout adſcripſit, & aggregavit.

Indultum Miſſam celebrandi, & officium recitandi.

§.45. Statuens, ut ab univerſis Chriſtifidelibus ejus in honorem Eccleſiæ, & altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur ædificari; & quolibet anno, dicta die illius obitus pridie Kalend. Auguſti, feſtum ipſius, & Officium, tanquam de Confeſſore non Pontifice, ad formam in Rubricis Romani Breviarii præſcriptam, ſolemniter celebrari poſſint.

Propoſitæ ejus tumulum viſitantibus Indulgentiæ.

§.46. Inſuper eadem auctoritate omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui annis ſingulis ipſius feſto ad ſepulchrum, in quo corpus ejus requieſcit, viſitandum acceſſerint, unum annum, & quadraginta dies: iis vero, qui in ejuſdem feſti octava id fecerint, etiam quadraginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, miſericorditer in Domino relaxavit.

Alii Ritus in Canonizatione ſervati.

§.47. Et decantato ſolemniter hymno, *Te Deum laudamus*, & divina ope implorata, S. Ignatii, & aliorum Sanctorum prædictorum meritis, per peculiarem ad id orationem; quam dictus Gregorius Prædeceſſor pie, & ſolemniter recitavit, ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium ſolemni pompa, & ...o cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad altare Principis Apoſtolorum celebravit: & omnibus Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum ejus, impertitus fuit.

Geſtæ rei teſtimonia ab Urbano PP. perhibetur.

§.48. Ne autem de decreto, definitione, adſcriptione, aggregatione, ſtatuto, relaxatione, impertitione, aliiſque præmiſſis, pro eo quod ſuper illis ipſius Gregorii Prædeceſſoris literæ, ejus ſuperveniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæſitari: Volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod decretum, definitio, adſcriptio, aggregatio, ſtatutum, relaxatio, impertitio, aliaque præmiſſa a dicta die 4. Idus Martii ſuum debitum ſortiantur effectum, ac ſi ſuper illis ipſius Gregorii Prædeceſſoris literæ ſub Datum ejuſdem diei confectæ fuiſſent, prout ſuperius enarratur: quodque præſentes noſtræ literæ ad probandum plene decretum, definitionem, adſcriptionem, aggregationem, ſtatutum, relaxationem, impertitionem, & alia præmiſſa ubique ſufficiant: nec ad id approbationis alterius adminiculum requiratur.

Exemplis danda fides.

§.49. Cæterum, quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri: volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Clauſulæ.

§.50. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam utriuſque noſtrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 6. Auguſti 1623. An. I.

Dat. Romæ apud S. Petrum. Anno Incarnat. Dominicæ 1623. octavo Idus Auguſti, Pont. noſtri anno primo.

Papæ,

✠ Ego Urbanus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Cardinaliumque ſubſcriptiones.

†

† *Ego Franciſcus Maria Epiſc. Portuen. Card. a Monte.*

†

†

† *Ego Oct. Præneſtin. Card. Bandinus.*

† *Ego Jo. Baptiſta Epiſc. Albanen. Card. Deti.*

†

† *Ego And. tit. Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Perettus.*

† *Ego B. tit. Sanctæ Mariæ in Tranſtyberim Presbyter Card. Bevilaqua.*

†

†

†

† *Ego Dominicus SS. Apoſtolorum Cardinalis Gymnaſius.*

† *Ego Carolus Card. tit. S. Cæſarei Madrutius.*

† *Ego S. tit. S. Chriſogoni Presb. Card. Burghеſius Major Pœnitentiarius.*

† *Ego*

Digitized by Google

† *Ego Jo. Garſia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Millinus.*
† *Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ Preſb. Card. Lantes.*
†
† *Ego Jo. B. tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Lenius.*
†
†
†
†
† *Ego D. tit. S. Martini in Montibus Card. Rivarola.*
†
†
†
† *Ego G. tit. S. Crucis in Hieruſalem Presb. Card. Borgia.*
† *F. Felix tit. S. Anaſtaſiæ Presb. Card. Aſcolanus.*
†
† *Tyb. tit. Sanctæ Priſcæ Presbyter Card. Mutus.*
† *Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Inſula Presb. Card. de Trejo.*
†
† *Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellus.*
† *Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card. Kleſelius.*
†
†
† *Ego S. Presb. Card. S. Suſannæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Bibliothecarius.*
†
†
†
†
† *Ego Guido tituli Sanctæ Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Bentivolus.*
†
†
†
†
†
† *Fr. Deſiderius tit. S. Clementis Presb. Card. de Cremona.*
†
† *Ego Ludovicus Presb. Card. Ludoviſius tit. Sancti Laurentii in Damaſo S.R.E. Vicecancellarius*
†
†
†
† *Ego Coſmus tit. S. Pancratii Presb. Card. de Torres.*
†
†
†
†
† *C. S. Nicolai in Carcere Tulliano Diac. Card. Pius.*
† *M. S. Euſtachii Diac. Card. de Sabaudia.*
†
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Urſinus.*
†
†
†

† *Ego Franciſcus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Boncompagnus.*
† *Ego Hippolitus Sanctæ Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Aldrobandinus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarius.*

IV.

Canonizatio Beati Franciſci Xaverii e Societate Jeſu.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium, & Cauſæ hujus Conſtit.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia proceſſerunt, licet ejus ſuperveniente obitu, literæ Apoſtolicæ deſuper confectæ non fuerint, ſuum debitum conſequantur effectum. Dudum ſiquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædeceſſor noſter, pie præmeditans, quod unigenitus, & coæternus æterni Patri Filius, cum de regalibus ſedibus in hunc mundum, ut ſalutem humani generis operaretur, deſcendiſſet, ſemen bonum verbi ſui in agro Orbis terrarum ſeminaverat; ut omnium cœleſtium virtutum, & ad extremum æternæ vitæ fructum credentibus germinaret: quodque, cum, pro divinæ hujus ſegetis incremento, pretioſiſſimum ſanguinem ſuum, ignominiam Crucis voluntarie ſubiens, effudiſſet, ac perfecto demum opere, ad quod miſſus fuerat, ſuper omnibus Cœlorum ſublimitatibus ad dexteram Patris in ſæculorum æternitate conſeſſurus aſcendiſſet; plurimos ſervos, & amicos ſuos in terris reliquerat, qui laboribus, vigiliis, atque ad ipſius exemplum proprii ſanguinis effuſione, divinam hanc excolentes ſementem, meſſem quam uberrimam in horreum ejus congregarent; ejuſque fines eo uſque dilatarent, donec juxta promiſſionem Patris, omnes gentes, & termini terræ darentur ei in hæreditatem, & poſſeſſionem. Et quamvis verbum ejus ſemper a generatione in generationem proſperatum eſſet; attamen, quando ab æternis temporibus prædeſtinatum beneplaciti ejus tempus advenerat, ut abundare faceret, quaſi imbrem inundantem, miſericordiam ſuam magnam ſuper univerſum ſemen filiorum Adam, gloriamque Crucis ſuæ uſque ad ultimum terræ, & in mari longe propagaret; vere admirabilis facta erat potentia ipſius: cum revelatis incognitis antea Tribubus, & linguis, ac populis, & nationibus, meſſem magnam atque uberem aperuerat, atque in ea operarios multiplicaverat; tantaque fructuum abundantia labores eorum compleverat; ut ipſis annuntiantibus, Evangelicæ prædicationis ſonus uſque ad extremos Orbis terrarum fines penetraſſet; & a Solis ortu uſque ad occaſum, ab Aquilone, & mari, magnum nomen Domini Dei noſtri

in univerſis gentibus redditum eſſet. Inter cæteros vero, quos ad perficiendum voluntatis ſuæ ſacramentum, in tantarum gentium vocatione Dominus præordinaverat, egregius Servus ejus Franciſcus Xaverius, novus Indiarum Apoſtolus, gloria ſanctitatis, & meritorum ſplendore præcipue emicuerat. Qui cum a juventute ſua perfecte coram Deo ambulaſſet, ſpretiſque, ac conculcatis divitiis, ac ſeculi dignitatibus, ac ſemetipſo juxta verbum Domini abnegato, animam ſuam pro nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti tradidiſſet; dignus inventus erat, qui a Spiritu Sancto in tam inſigne opus aſſumeretur: ac tamquam aliorum dux divina providentia conſtitutus, apoſtolicis chariſmatibus affluenter decoraretur: etiam ob ſigna Apoſtolatus, quæ in eo in omni patientia, in ſignis, & prodigiis, ac virtutibus manifeſta facta erant, novarum gentium Apoſtolus unanimi totius Chriſtiani Orbis conſenſu meruerat appellari. Ac propterea decebat, ut tantum Dei famulum, qui pro gloria ejus, & animarum Domini noſtri Jeſu Chriſti ſanguine redemptarum ſalute, innumeros maximoſque labores, atque ærumnas perpeſſus erat; ingentiaque terra marique ſubiverat pericula; quem Deus adeo magnificaverat, ut nomen ejus honorabile eſſet apud omnes gentes.

Recenſet eximias virtutes, & merita Sancti Franciſci Xaverii, quibus permotus Gregor. XV. eum in Sanctorum Confeſſorum numerum retulit.

§.1. Idem Gregorius prædeceſſor, pro ſuo paſtorali munere, ut vere Sanctum, & Electum Dei in militanti Eccleſia declararet; ejuſque virtutes, tamquam eximias, & præcellentes univerſis Chriſtifidelibus imitandas proponeret: ut populus Chriſtianus actiones ſuas ad honorem Dei, ipſius exemplo, dirigens, eum apud Deum, & Dominum Jeſum Chriſtum in ejus neceſſitatibus habere mereretur interceſſorem: atque, ut omnes Chriſtifideles promptius ad laudandum Deum Omnipotentem ſecundum multitudinem magnitudinis ejus excitarentur; devotioniſque ardor erga tantum Dei famulum augeretur, dum ejus in terris cæleſtem, & laudabiliter actam vitam Orbi terrarum explicaret, & pateſaceret: In primis, & ante omnia præmitteret, quod natus erat inſignis hic Dei Servus Navarræ In Oppido Xaverio Pampilonen. Diæceſis, maternæ ditionis loco, nobilibus, ac piis progenitoribus. Qui, cum ipſum ab infantia timere Deum, ac ab omni peccato abſtinere edocuiſſent; ubi ætas demum adoleverat, Lutetiam Pariſiorum, ſtudiorum gratia, eumdem miſerant. Quibus cum alacriter operam daret, poſt haud multum temporis de eo domum revocando pater cogitare cœperat. Quod cum, tunc in humanis agens Maria Magdalena ejus ſoror, quæ Monaſterium Monialium Oppidi Civitatis nuncupati Gandiæ, Ordinis S. Claræ, Diſcalceatarum nuncupatarum, Valentinæ Diæceſis non ſine ingenti Sanctitatis fama tunc regebat, perſenſiſſet; Fratris vocationem divinitus edocta, per literas cum patre vehementius egerat, ut Franciſci ſtudia omni ope, etiam cum rei domeſticæ detrimento, foveret: eum enim incognitarum gentium Apoſtolum divina providentia præordinatum eſſe prævidebat. Cumque Lutetiæ commoraretur, in familiaritatem S. Ignatii inſinuatus, ac poſtmodum in ſocium ipſius, qui id ardentibus precibus a Deo ad ingentem Eccleſiæ utilitatem præſtandam poſtulaverat, adſcriptus, eoque duce ingreſſus erat arctam viam, quæ ad vitam ducebat: ut enim ſpiritu vivificaretur, carnem ſuam, ad antiquorum Sanctorum Patrum exemplum, ſeveriſſime mortificaverat. Interdicto enim ſibi, non ſolum carnis, & vini, ſed panis etiam triticei uſu; vilibus tantummodo ac inſulſis cibis, iiſque quam parciſſime uſus erat. Quin etiam frequenter integro biduo triduoque ab omni cibo prorſus abſtinuerat: aliquando vero omnes majoris hebdomadæ dies uſque ad Sabbatum Paſchatis jejunus tranſegerat: ſomnoque breviſſimo vires reficere conſueverat, humi, vel lectulo viliſſimis ſtragulis contecto, jacens. Corpus ſuum ferreis flagellis adeo diverberabat, ut ſæpe copioſus ſanguis afflueret: aliquando autem, funiculis arctiſſime conſtrictis lacertis, & coxendicibus, iter aggreſſus erat: cumque plures dies in eo cruciatu perſeveraſſet, vincula adeo corpori ejus infixa erant, ut præ doloris magnitudine viribus deſtitutus in via concideret: ac, niſi præcipuo Dei beneficio, abſque ulla humana ope, diſrupta fuiſſent; de ejus vita omnino deſperatum fuiſſet. Quam præclare vero in ejus animo reliquæ chriſtianæ virtutes effulxiſſent; quam potenter ſcuto fidei protectus omnia nequiſſimi ignea tela extinxiſſet; & quam firmiter in Deo ſperaſſet, & Sacramentorum frequentia, quibus non ſolum ſemetipſum, ſed & alios etiam ſumma cum devotione, ac indefeſſa aſſiduitate paſcebat; & verbi Dei aſſidua prædicatio, qua tam ingentem Orbis terrarum partem illuminaverat, inſigniter atteſtabantur. Sed inter cæteras ejus virtutes, quaſi ſydus matutinum, præcipue reſplenduerat Charitas: quæ in omnibus quidem ejus actionibus, præſertim tamen cum ægrotis inſerviret, manifeſtabatur. Eo etenim dilectionis ardore erga inopes infirmos, qui in domibus, vel hoſpitalibus morabantur, ſe gerebat; ut raro ab eis diſcederet; tantaque ſenſuum mortificatione quantumvis ſordidiſſima miniſteria peragebat, ut aquam ſæpius, qua horribilia, & incurabilia ulcera laverat, ebibiſſet. Cum vero vita periclitarentur, tunc cibi ſomnique prorſus oblitus, & præter proprias vires a Deo confortatus, veluti a commiſſa cuſtodia nec die, nec nocte diſcedebat: illiſque ſanctiſſima Eccleſiæ Sacramenta, cæteraſque ſpirituales alimonias præbebat; quæ adeò libenter atque hilariter exequebatur; ut deliciæ ejus deſervire ægrotis, ac morientibus eſſe dicerentur: & quaſi aliquod talentum ſibi divinæ benignitatis munificentia creditum, negotiaretur: aſſiduamque hanc erga ægrotos curam, ac vigilantiam toto vitæ ſuæ tempore, ubicumque moraretur, exercuerat. Sed & per eandem Charitatem, quæ per Spiritum Sanctum diffuſa erat in corde ipſius, adeo ad

Deum

Deum accedebat, tantoque ſpiritus fervore in oratione perſeverabat; ut hujuſmodi cibo intentus, quo interiorem hominem reficiebat, noctes integras tranſigeret: nec, cum in navi eſſet, atque in aperto vitæ diſcrimine in ſummis tempeſtatibus verſaretur, deſiſteret, aut quidquam animo commoveretur: fieretque aliquando talis ſuper eum mentis exceſſus, ut oculis in cælum defixis, & divina via terra elevaretur vultu adeo inflammatus, ut angelicam prorſus claritatem repræſentaret, nec divini amoris perferre valens incendium, ſæpius exclamaret: *Satis eſt Domine, ſatis eſt*. Cum vero Sacroſanctum Miſſæ celebraret ſacrificium, ſæpenumero a ſenſibus uſque adeo abalienabatur, ut nec miniſtri veſtem ſucontientes, niſi poſt diuturnam moram, excitare poſſent. Quin etiam aliquoties altius cubito à terra elatus, ab univerſa adſtantium multitudine, miraculi magnitudinem obſtupeſcente, ac Servi Dei ſanctitatem ſuſpiciente, conſpectus fuerat. Nec ſolum vigilans vir Sanctus Deum in corde, & ore habebat, ſed & dormiens in ipſo requieſcebat. Frequenter enim in ſomnis Sanctiſſimum nomen Jeſu cum ſumma mentis dulcedine proferre audiebatur. Cumque tam ſingularibus floreret virtutibus, atque in dies à Deo potioribus augeretur muneribus, non modo non extollebatur, ſed creſcebat in eo ſemper virtus humilitatis: adeo ut infima quæque domus officia ſemper, tanquam omnium poſtremus, obiret. Veſtibus vero adeo pannoſis, ac vilibus utebatur, ut pueris quandoque deridiculo eſſet. Venerabatur autem maxime vir Dei non Epiſcopos modo, ſed Sacerdotes quoſcumque: Sancto vero Ignatio, tunc Præpoſito ſuo, non niſi flexis genibus ſcribebat. Honorés vero, ac laudes hominum adeo horrebat, ut ampliſſimam Apoſtolici Nuntii dignitatem, qua inſtructus in Indias a Summo Pontifice miſſus fuerat, quam ſtudioſiſſime occultaret: nec niſi ſemel ea poteſtate, neceſſitate coactus, uſus fuerat. Cæterum, tantus vir inſigne ſtudium à Deo conſequutus erat, in quo glorioſe uſque ad conſummationem curſus, & coronam juſtitiæ, decertaret.

Ad Indias Orientales miſſus tempore Pauli PP. III. varia perpeſſus incommoda, multum in vaſtiſſimis illis regionibus profecit ad animarum ſalutem.

§.2. Cum etenim claræ memoriæ Joannes Luſitaniæ Rex a piæ memoriæ Paulo Papa III. tunc dicti Gregorii, nunc etiam noſtro reſpective prædeceſſore, nonnullos ex Ignatii Sociis poſtulaſſet, quos ad Orientales Indias, ut in vaſtiſſimis illis regionibus Verbum Dei diſſeminarent, tranſmitteret: idem Pontifex, Sancti Ignatii hortatu, ad tantum opus peragendum Franciſcum Xaverium elegerat, quem etiam Apoſtolici Nuntii dignitate, & ampliſſima poteſtate decoraverat. Cumque viatici nomine plurima ei a Prætore Regio pararentur; homo, qui pro viatico, ac opera de Dei benignitate, in cujus Evangelii opus ſegregabatur, præſumebat, nunquam adduci potuerat, ut quidquam, præter viliſſimum centonem, acciperet, & in navi ſuper funem nauticam dormiebat, ac è mendicato vivebat: ægrotis in viliſſimis miniſteriis indefeſſa charitate noctu diuque ſerviebat. In Indiam ut pervenerat, ſtatim nec modico quidem tempore ad quietem poſt longiſſimam, ac difficillimam navigationem ſumpto, ad prædicandum illis gentibus Evangelium ſe accinxerat: & indutus virtute ex alto, apoſtolico ſpiritus fervore miniſterium, quod ſortitus erat, tanto cum fructu exequebatur, ut gratia Dei efficaciter verbo cooperante, non ſolum Chriſtianorum mores depravatos ad meliorem frugem paſſim toto Oriente revocaret; ſed multa centena hominum millia, qui in tenebris, & in regione umbræ mortis ambulabant, ad agnitionem veræ lucis perducti, regenerationis lavacro mundarentur. Nam præter Indos, Brachmanes, & Malabares, in quorum Regnis Apoſtolica prædicatio, quæ antiquis temporibus illic viguerat, ſed hoſtis humani generis fraude ex omnium memoria prorſus abolita erat, Xaverii prædicatione revixerat; Ipſe primus Paravis, Malais, Jais, Acenis, Mindanais, Malacenſibus, & Japonibus Evangelium Chriſti annuntiaverat: nullique illorum nationum Reges, & magni Principes, ingenti cum fidei noſtræ emolumento, ſuavi Chriſti jugo colla ſubdiderant. Incredibilia autem videbantur, quæ propter nomen Domini noſtri Jeſu Chriſti toleraverat. Per diverſa etenim Regna, in vaſtis illis Orbis Terrarum ſpatiis, ſemper pedibus, & ſæpius nudis, per arenas calidas pergebat; per ſpinas longiſſima itinera conficiebat: contumeliis ſæpe numero, probris, & illuſionibus, quin etiam verberibus, & lapidibus appetitus, in periculis hoſtium, in periculis itinerum verſatus, ſæpe naufragus, vigilias, frigus, & nuditatem, ſitim, famemque perpeſſus erat, contractis, ob aſſiduos ac intolerabiles labores, graviſſimis morbis: nec enim, Apoſtoli exemplo, animam ſuam faciebat pretioſiorem quam ſe, dummodo conſummaret curſum ſuum, & miniſterium verbi, quod acceperat, teſtificari Evangelium gratiæ Dei.

Multis ſignis, ac miraculis prædicationem ſervi ſui, Dominus confirmavit; quæ hic enarrantur.

§.3. Signa vero, & prodigia, quibus Dominus Apoſtolorum ſuorum ſermonem in naſcentis Eccleſiæ exordiis confirmavit, ad illius novæ ſobolis incrementum, in manu etiam ſervi ſui Franciſci miſericorditer renovaverat. Subito enim a Deo diverſarum, ac incognitarum gentium linguas, quas non noverat, edoctus; diſertiſſime quaſi in iiſdem terris educatus eſſet, loquebatur; & acciderat quandoque, ut eum ad diverſarum nationum populos concionem habentem, unuſquiſque eodem tempore lingua ſua, in qua natus erat, magnalia Dei loquentem cum ſtupore, & ecſtaſi audiret; eoque miraculo multitudo magna commota reciperet Verbum Dei. Hinc poſt præmiſſa, ad Chriſtifidelium ædificationem, aliqua ex inſignioribus prodigiis, & ſignis, quibus prædicationem, & geſta ipſius Dominus illuſtraverat, recenſeret.

Et primum illud memorandum videbatur, quod, cum numeroſus Badagarum

exercitus in exitium Chriſtianorum a Franciſco baptizatorum immineret, atque omnia atrocitatis exempla ſe in Chriſtianos editurum minaretur; ipſe ſolus fide armatus procedens obviam, ac ſevere eorum impietatem increpans, ſteterat illico immobili veſtigio, univerſus exercitus, deterritus (ut milites, Duceſque referebant) ab homine quodam magno, nigris veſtibus induto, qui juxta Franciſcum ſtabat, cujus majeſtatem ac ſplendorem vultu, oculiſque micantem, ferre non poterant: itaque vir Sanctus, quos Chriſto pepererat, a cæde, ac direptione liberaverat.

Succeſſive apud Comorinum Promontorium, cum in quadam Eccleſia Servus Dei infidelibus concionaretur, ac propter duritiam cordis eorum nihil proficeret; facta oratione, juſſit ſepulchrum, in quo pridie defunctus tumulatus fuerat, aperiri, ac populo ſignificans, ad comprobandam Chriſtianæ fidei veritatem, mortuum illum Dei voluntate rurſus victurum; linteo, quo cadaver involutum erat, reſciſſo, ac rurſus precibus ad Deum fuſis, mortuo, ut viveret, imperaverat: qui ſtatim ſtupentibus omnibus ſurrexerat vivus: quo tam inſigni miraculo commoti, qui aderant, tum alii multi, crediderant in Deum.

Eodem poſtea loco mendicus quidam Beato viro occurrerat ulceribus plenus: cujus plagas Franciſcus magno charitatis affectu lavans, atque aquam, qua eas laverat, ebibens, ac deinde Deum Patrem miſericordiarum, ut illius pauperis miſereretur, orans e veſtigio, ab omni plaga, atque ulcere, Dei munere, pauper ipſe omnino liber ſurrexerat.

Sed & puer quidam Mutani in Orientali India peſtilenti febre è vita ſublatus, ac linteo involutus de more gentis, viginti quatuor horis aſſervatus, flentibus parentibus ferebatur ad ſepulchrum: quos ut vir Dei vidit, miſericordia motus ſuper eos, Deum Omnipotentem, ut puerum vivificaret, genibus flexis precatus fuerat; atque aqua benedicta aſperſum, reſciſſo linteo, ſigno Crucis ſignaverat: apprehenſaque manu ejus, in nomine Domini Jeſu Chriſti vivum, atque incolumem parentibus reſtituerat: erecta illo in loco, ad tantæ rei memoriam conſervandam, ab incolis magna cum celebritate Cruce.

Et ſucceſſive apud Oppidum Combuturæ in ora Piſcariæ puer alius in puteum delapſus, ſuffocatuſque, maximo cum matris, & cognatorum ejulatu efferebatur: cumque ex proxima Eccleſia Franciſcus occurriſſet, miſertus eorum, in genua provolutus, oculiſque in cælum fixis, Deum pro vita pueri precatus, eum appræhenſa manu in nomine Domini Jeſu Chriſti ſurgere juſſerat: & confeſtim puer ſurrexerat vivus: quem Sanctus vir reddiderat matri ſuæ ſtupentibus omnibus, ac maximo cum clamore Deo gratias agentibus: quibus ipſe præcepit, ne cui rem geſtam narrarent.

Inſuper dum in Japonia Inſula Franciſcus Chriſti fidem prædicaret, acceſſerat ad eum mercator quidam a multis annis cæcus petens, ut ſibi a Deo, ut videret, impetraret: Franciſcus, recitato ſuper eum Evangelio, ſignum Crucis oculis ejus impreſſerat: qui eodem temporis momento lucem amiſſam recuperaverat. Poſtero vero die, reverſus ad eum cum uxore ac univerſa familia, genibus advolutus gratias agens, & Chriſtianam Fidem profeſſus, ad baptiſmi gratiam una cum ſuis omnibus pervenerat.

Exierat autem tam illuſtris miraculi fama per omnem terram illam: ac multi, relictis Idolis ſuis converſi erant ad verum Deum, & Jeſum Chriſtum Filium ejus. Cumque Servus Dei ad Sinas in magna navi, qua quingenti vehebantur, navigaret: ceſſaverant adeo venti, ut quatuordecim diebus navis eodem loco hæſiſſet immota. Cumque, inter cæteras difficultates, aquæ penuria valde laboraret, multique jam ſiti deficerent; vir Sanctus omnia navis vaſa, marina aqua impleri juſſerat; fuſiſque inſtanter ad Deum precibus, ſuper ea ſignum Crucis fecerat: ac repente aqua illa ſalſa dulcis, ſalubriſque effecta erat. Quo miraculo plures, qui in navi erant, infideles crediderant in Deum; quin etiam aquæ illius, quæ abunde ſuperfuerat, potu plurimi per multas Indiarum Provincias variis, quibus vexabantur, morbis ſanati fuerant.

Ad eaſdem Sinas contendens, cum, ſæviſſima orta tempeſtate, omnes de ſe actum eſſe exiſtimarent; & gubernator navis, ne repentinæ vis procellæ ſcapham auferret, validis eam rudentibus ad onerariam alligari juſſiſſet: non multo poſt abruptis retinaculis, ſcapham tempeſtas abſtulerat tanto impetu, ut pene temporis momento omnium conſpectum effugiſſet: & prout quiſque cognatos, & neceſſarios in ſcapha habebat, certatim eorum caſum deplorare cæperant. Franciſcus ergo univerſos collacrymantes bonum eos habere animum juſſerat: ac prædixerat, fore ut ante triduum filia remearet ad matrem: ſignificans, ſcapham ad onerariam redituram: prout, Deo dante, apparere viſa fuerat, & recte ad onerariam tendere, & ſponte ad illius latus accedere; atque ita apte ſe applicare, ut illi omnes, qui in ea erant commode excepti fuiſſent: quæ etiam in mediis fluctibus, nemine illam retinente, tandiu ſteterat, quod religaretur ad navim, attonitis omnibus ex miraculo remanentibus.

Ad Moluchas Inſulas etiam Franciſcus advenerat; ubi magno Spiritus fervore Verbum Dei primus annuntiabat; atque in in Urbe Tolo vigintiquinque millia hominum baptizaverat: qui, cum ſuaſu Tyranni cujuſdam Chriſti fidem deſeruiſſent, Eccleſiam ſolo æquaſſent, Cruces, Sanctorumque Imagines confregiſſent; & conculcaſſent, Franciſcus, zelum Domini zelatus, viginti Luſitanos, ac quadringentos circiter indigenas ad ultionem tanti ſceleris incitaverat: eoque duce ac victoriæ ſponſore, tam pauca militum manus adverſus Urbem munitiſſimam Chriſti rebellem expeditionem aggrediebatur; ſed, cum prope Ur-

bem,

bem perveniſſent, ſubſtiterat Vir Dei, ac orationi ſe dederat: ſtatimque vicinus mons magnum emiſerat incendium: adeoque ingentem cineris, ac pumicum vim eructaverat, ut Urbis, atque arcis, quæ in edito ſita erat, muros æquaſſet: horribiliſque propterea terræ motu, totam Urbem concuſſerat, plurimaſque domos ſubverterat: quibus malis exterriti incolæ, deſerta urbe, in proximas ſylvas confugerant. Urbs itaque a Franciſci militibus facile capta erat: cives vero ad ejus pedes proſtrati, acceptaque ſalutari pœnitentia, delicti veniam impetrarant.

Ulterius, cum inter eaſdem Inſulas Franciſcus navigaret, ac ſæviſſima orta eſſet maris tempeſtas, ad eam ſedandam, Crucifixi imaginem, quam collo appoſitam geſtare ſolebat, undis immiſerat: quæ vi procellæ a manibus excuſſa, in profundum maris, non ſine magno ejus mœrore, delapſa erat: ſed lætificaverat Dominus animam ſervi ſui: nam, cum ad terram applicuiſſet, ac ſecus littus iter faceret, marinus Cancer ex undis ſubito proſilierat: atque ante pedes ipſius ſteterat, eandem Crucem morſibus elevatam gerens: & Franciſcus in genua provolutus eam devote ſuſceperat, ac diuturna oratione ob tam egregium munus Deo gratias egerat.

Prophetico etiam ſpiritu Deus Servum ſuum, quem in lucem Gentium dederat, illuminaverat: atque adeo inſigne donum plurimis manifeſtaverat exemplis. Atque inter cætera, cum Aceni populi, inter quos etiam Turcæ erant multi, ſexaginta navium claſſe vecti Chriſtianorum naves concremaſſent, ac multos crudeliſſimis ſuppliciis affectos enecaſſent: ducenti ac triginta milites, in octo naves diſtributi, Franciſco ſuadente, ac in nomine Domini exercituum victoriam promittente, claſſem Barbarorum inſequuti erant; tranſactoque jam menſe, cum nullus ab ipſis nuntius adveniret, conſternatis omnibus, jamque de civium ſuorum ſalute deſperantibus, Franciſcus in ipſa conflictus hora Claſſium congreſſum, ac inſignem Chriſtianorum victoriam, haud ſecus ac ſi præſens eſſet, in concione narraverat; ac diem, quo tantæ rei nuntius adventurus eſſet, prædixerat. Quæ omnia, cum ingenti omnium admiratione, eo ipſo, quod deſignaverat, tempore, certis nuntiis approbata fuerant.

Cumque duæ naves eodem tempore e portu ſolviſſent, prædixerat Franciſcus, ſuborta magna maris tempeſtate, alteram naufragium paſſuram, alteram vero (& in hac ipſe reperiebatur) extra omne maris periculum in navali diſſolvendam: quam prædictionem utriuſque exitus comprobaverat: cum alterius fragmenta non multo poſt conſpecta fuiſſent: altera vero, multis tute peractis itineribus, cum, publicato vaticinio, Sancti Patris navis vocaretur, ac ubicumque appelleret, cum plauſu exciperetur, demum, poſt multos annos, in navali, in reficeretur, ſubducta, ſponte corruerat. [illegible]

Graſſante quoque peſtifera in Luſitanorum ac Hiſpanorum claſſibus, quæ ad Amboinā Inſulam appulerant, cum Sanctus vir ægrotis de more miniſtraret, a Joanne de Arauſio, ut vinum ſibi ad eorum uſum elargiretur, petierat; quod Arauſius gravatim, timens ne ſibi deeſſet, miſerat: quem Dei ſervus admonuerat, ut in charitatis operibus largior eſſe vellet, brevi etenim fore, ut vita defungeretur, ejuſque omnia bona in uſus pauperum cederent. Cumque, poſt non multum temporis ſpatium, ad Ternatem Inſulam, quæ ducentis amplius milliaribus a loco diſtabat, advectus eſſet, ac Miſſæ ſacrificium celebraret, verſus ad populum, Orate (dixerat) pro anima Joannis de Arauſio, qui modo expiravit: Stupentibus omnibus, poſt duodecimum diem ſupervenerat, qui viſionem Sancti viri veriſſimam fuiſſe, nuntiata Arauſii morte, declaraverat.

Mercatori cuidam Meliapore diſceſſuro, ac munuſculum aliquod, tanquam benevolentiæ ſignum a ſe poſtulanti, Servus Dei Beatæ Mariæ Virginis Coronam precariam a collo detractam elargitus erat: affirmans, fore ut quandiu illam penes ſe haberet, ab omni maris periculo incolumis eſſet evaſurus: A portu itaque mercator ſolvens naufragium fecerat: cumque in tabulata, ex lignis raptim compoſita, cum nonnullis aliis vectoribus exiluiſſet; in alto mari, alienato a ſenſibus animo, viſus eſſet ſibi cum ipſo ſervo Dei Franciſco in eo loco, in quo coronam precariam prædictam acceperat, colloqui; quinto demum die, ex quo deſilierat in illa tabulata, ab ea animi ecſtaſi, velut ab alto ſomno experrectus, cum neque tabulata, neque ſocii unquam comparuiſſent, in littore Negapatani prope Meliaporem ſalvum, & incolumem ſe repererat.

Petro Vellio autem, qui ſumma voluntate in quoddam charitatis opus pecuniam Viro Dei elargitus fuerat, promiſerat, fore, ut nunquam ei neceſſaria deeſſent, ac mortis horam divinitus præcognoſceret; quorum utrumque acciderat. Nam, quamvis Petrus maxima perpeſſus eſſet rei familiaris detrimenta, ſemper tamen ab omnibus ſummam liberalitatem expertus erat: ac, tranſactis demum multis annis, revelata ſibi mortis hora, ſe in Eccleſia in feretro compoſuerat, auditaque Miſſa, ac precibus, quas pro animæ ſuæ ſalute recitari juſſerat, ibidem ſtatim in pace obdormiverat.

Moritur die 2. Decemb. 1552. & poſt obitum etiā ejus ſanctitatem Dominus miraculis plurimis declaravit.

§. 4. Demum Vir Dei, conſumato feliciter peregrinationis ſuæ curſu, fama ſanctitatis clarus, & bonis operibus plenus, cum ei benedictionem Patriarchæ Abrahæ Dominus ſpiritualiter elargitus eſſet, ut multarum gentium pater efficeretur, & filios, quos Chriſto Jeſu genuerat, ſuper Stellas Cæli, & ſuper arenam, quæ eſt in littore maris, multiplicatos videret; & ex eis plurimos proprio ſanguine laureatos ad Cæleſtia Regna præmiſiſſet; Orientalium Indiarum Apoſtolus ab univerſis Indiæ Regnis,

Ejuſque corpus ad varia loca delatum, poſtremo Goa conditum fuit in Eccleſia Societatis Jeſu.

Digitized by Google

gnis, totoque Chriſtiano Orbe, appellatus, dum aditum Evangelio in vaſtiſſimo Sinarum Imperio quærebat, aſſiduis laboribus, quos ultra humanas vires pro gloria Dei toleraverat, confractus: in Inſula prope Sinas, die 2. Decembris Anni Domini milleſimi quingenteſimi quinquageſimi ſecundi ad cœleſtem gloriam, perpetuo cum Deo regnaturus, evolaverat. Defuncti corpus viva calce perfuſum, ut exeſa carne oſſa in Indiam exportarentur, incluſumque arca lignea ſepultum fuerat: quod poſt quatuor menſes effoſſum, ita recens ac tractabile, veſtimentiſque adeo integris, ac ſi nuper eſſet tumulatum, repertum extiterat. Et quamvis nullo odoramentorum genere curatum fuiſſet, divino tamen munere eam odorum fragrantiam ſpirabat, ut eſſet ſuper omnia aromata. Calce itaque rurſus injecta, Malacam, quæ in Orientali India Urbs eſt celeberrima, delatum extiterat. In qua cum ſæviſſima peſtis plurimos quotidie conficeret, ingenti beneficentia adventum ejus Deus inſigniverat. Nam ſacro corpore in Urbem illato, adeo omnis contagio deſierat, ut ea deinceps nullus omnino correptus fuiſſet. Arca itaque rurſus aperta, integrum ſicut antea, eamdemque odoris ſuavitatem diffundens, repertum etiam fuerat. Cumque in novo loculo conderetur, ex humero ob arcalæ brevitatem paulum compreſſo recens ſanguis effluxerat. Nono demum poſt obitum menſe, ſepulchro iterum patefacto, rurſus ut antea divina virtute a corruptione immune, ac cœleſtibus perfuſum aromatibus inventum: velo, quo facies ejus operta fuerat, ob ingeſtæ terræ pondus recenti cruore conſperſo. Nova itaque arca, ſericea aureaque veſte contecta, pretioſiſſimum pignus incluſum in Indiam ad Coccini portum delatum erat: confluentibus undique, ad honorandum communis in Chriſto Jeſu parentis corpus, plurimis earum gentium populis. Inde Goam inſigni celebritate translatum, a Prorege, ac omnibus Civium ordinibus maxima frequentia, ac devotione exceptum, & in Eccleſia Societatis Jeſu, ut populorum devotioni ſatisfieret, validis cancellis incluſum, omnium oculis per triduum expoſitum remanſerat: ejuſdemque Proregis juſſu ab inſigni Medico, deindeque Vicario Goano, viſitatum, ac pertentatum, omni ex parte incorruptum, integris etiam inteſtinis, compertum fuerat: manante etiam ex parvo inflicto vulnere recenti cruore.

Miracula nonnullis ab eo patrata.

Quo tempore, cum mulier quædam affectu devotionis incitata ſpecie oſculantis, pedis digitum, ut illum abſcinderet, morſu apprehendiſſet, ſtatim ſanguis effluxerat. Sed Altiſſimi benignitas non his modo mirabilibus Sanctum ſuum in conſpectu omnium populorum mirificaverat: ſed omni tempore ingentia præſtabat beneficia his, qui ejus interceſſionem fideliter implorabant: ut plurimis exemplis, præſertim vero infra inſertis, manifeſtum erat.

Puer quidam Goæ natus, qui utrumque pedem a nativitate adeo aridum, & crura ſicca habebat, ut illis non poſſet inſiſtere, ſed manibus reptare cogeretur; ad ſervi Dei ſepulchrum ab educatrice perductus, ſingulis novem diebus viſitare ſtatuerat. Cumque votum cœpiſſet adimplere, tertia jam die, qua ſepulchrum viſitabat, puer in ejus gremio exiſtens, repente ferream ſepulchri cratem manibus apprehendens, ſuis ſtare pedibus, & ambulare cœperat, & ſtatim omnino ſanus evaſerat: & intra novem dies, quos promiſerat, crura carne repleta fuerant: & ſic ſemper valens, & ſanus deinde vixerat.

Cottatæ, Indiæ Orientalis Civitate, unius menſis infans mortuus ad ſepulturam delatus erat. Voverant itaque cum ingenti fide parentes, ſe inſigne donum, ſi puer reviveret, ſepulchro ſervi Dei oblaturos, ac Franciſci nomen ei impoſituros. Repente infans aperire oculos, brachia, pedeſque movere, ac vagire cœperat: ac paulo poſt, non vivum modo, ſed & omnino ſanum, atque incolumem filium receperunt: redditiſque cum ingenti gaudio votis, tam inſigne miraculum per totam illam regionem divulgarant.

In eadem Urbe cæco cuidam Sanctus per quietem apparuerat: eumque monuerat, ut ad Eccleſiam ejus viſitandam, oculorum lumen ibi recepturus, pergere non differret. Paruerat fideliter homo: ac, dum per novem dies ante Franciſci imaginem orabat, repente, diſcuſſa omni cæcitatis caligine, ſanatus erat, & perfecte viderat.

Quin etiã leproſus quidã in eodẽ loco magna fiducia ad Sancti interceſſionem confugerat: proprioque corpore, oleo lampadis, quæ ad ejus imaginem ardebat, peruncto, dum proſtratus orabat, repente a lepra mundatus, atque omnino ſanus effectus erat.

Eandem virtutem experta erat Franciſca Rebelles, quæ a multo tempore ſanguinis fluxum, ac ventris tumorem cum ingenti dolore patiebatur. Lampadis enim ante ejus imaginem pendentis identidem ſe oleo ungens, ſtatim adeo perfecte convaluerat, ut nullas amplius eorum morborum ſenſiſſet reliquias.

Frequenter enim acciderat, ut lampades ad eandem ſervi Dei imaginem appenſæ, aqua tantum benedicta infuſa, haud ſecus; ac ſi oleo plenæ eſſent, arderent, lucerentque: ſtupentibus etiam infidelibus, quos ad tantæ rei miraculum conſpiciendum, non ſine magno Fidei noſtræ incremento, Chriſtiani invitabant.

Cum fruſtra omnes medicæ artis opes expertus eſſet Gundiſalvus Coccinenſis Civitatis incola, ut inveterato cancri morbo, qui pectus ejus aſſiduis doloribus vexabat, mederetur: ad divinam opem converſus, Omnipotentis Dei miſericordiam, ut ſe Beati Franciſci meritis ſanum faceret, imploraverat. Imaginem igitur ejus, ære excuſam, ulceri applicaverat: eodemque momento ab omni plaga incolumis evaſerat.

Ejuſdem Urbis Civis Emmanuel Rodriquez pedes habebat ulceribus plenos, ac

ob

ob nervorum contractionem adeo debiles, ut illis inſiſtere non valeret: quibus malis gravis, & periculoſa dyſſenteria acceſſerat. Medicis itaque de ejus vita diffidentibus, cum ad interceſſionem famuli Dei Franciſci æger confugiſſet: eadem imagine corpus ſuum in formam Crucis ſignaverat; & aquam, in qua eadem merſa fuerat, ebiberat; talemque divinæ virtutis ſenſerat effectum, ut intra tridui tempus ab omnibus morbis incolumis integram conſequutus fuiſſet ſanitatem.

Ejuſdemmet ſervi Dei imaginis præſentem agnoverat virtutem Maria Diaz: ſeptem etenim annis cæcitatem, ac paralyſim perpeſſa, ſignum Crucis debilitatis membris impreſſerat: eaque ejuſdem imaginis immerſione, aqua ſanctificata laverat: nec dum ſeptem præterierant dies, cum oculorum lumen, ac totius corporis cœleſti dono acceperat incolumitatem.

Vulgatis tandem per univerſum Orbem miraculis, Philippus III. Hiſpaniarum Rex inſtat pro Canonizatione, pro qua Paulus V., & Gregor. XV. miracula, & alia neceſſaria examinanda demandarunt.

§.5. Hincque factum erat, ut, cum tot tantiſque ſignis ſervum ſuum Omnipotens Deus in brachio excelſo clarificaret; & per univerſum jam terrarum Orbem tot mirabilium præconia longe lateque diffunderentur: ac propterea non ſolum Chriſtifidelium erga ipſum devotio magna ſuſciperet incrementa; ſed multorum etiam Infidelium corda ad cognoſcendum Deum, & Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum illuminarentur; Joannes Luſitaniæ Rex prædictus, zelo devotionis accenſus, inſtiterat, ut a diverſis locorum Ordinariis ſuper ejus ſanctitate, & miraculis Proceſſus fierent. Qui cum diligenter munus ſuum explevisſent, ac procedentibus temporibus omnia acta ad hanc Sanctam Sedem tranſmiſſa fuiſſent; recolendæ memoriæ Paulus Papa V. etiam Prædeceſſor noſter, tunc ſuus, inſtante pro ſervi Dei canonizatione etiam claræ memoriæ Philippo III. Hiſpaniarum Rege Catholico, deputavit bonæ memoriæ Horatium Lancellottum, tunc Rotæ Auditorem, eoque ad Cardinalatus honorem ſublimato, dilectum filium Magiſtrum Joannem Baptiſtam Coccinum ejuſdem Rotæ Decanum, & pariter bonæ memoriæ Franciſcum Sacratum, tunc Archiepiſcopum Damaſcenum, & Auditoris Rotæ Locumtenentem, ac deinde S. R. E. Cardinalem: qui & antiquos proceſſus examinarent, & novos auctoritate apoſtolica faciendos, quatenus ipſis videretur, decernerent: atque omnia eidem Paulo Prædeceſſori una cum eorum ſententia referrent. Qui literas remiſſoriales ad diverſos Prælatos in Hiſpaniarum, Luſitaniæ, ac Indiarum Regnis conſtitutos, decreverant: atque ipſi interim in Curia novos teſtes examinarant. Cumque prædicti Judices partibus ſuis perfuncti eſſent, eiſdem Auditoribus proceſſus a ſe confectos tranſmiſerunt. Qui omnibus ſumma cum maturitate per plurimum temporis ſpatium (ut negotii gravitas poſtulabat) conſideratis, ac perpenſis, eidem Paulo Prædeceſſori retulerant, juxta canonicarum ſanctionum decreta, abunde conſtare de vitæ ſanctimonia, ac eximiis virtutibus ſervi Dei Franciſci; deque miraculis, quæ tam eo vivente, quam poſt felicem ejus obitum, ejus meritis, & interceſſionibus, Deus Omnipotens operari dignatus erat: dignumque videri, ſi eidem placeret, ut in Sanctorum Confeſſorum Catalogo adſcriberetur. Cumque interim prædictus Paulus Prædeceſſor humanitatis debitum perſolviſſet, & prædictus Gregorius Prædeceſſor ad ſacri Apoſtolatus apicem divina providentia aſſumptus fuiſſet; ac pro parte chariſſimi in Chriſto filii noſtri, tunc ſui, Philippi III. Hiſpaniarum Regis Catholici inſtanter requiſitus eſſet, ut negotium hujuſmodi promovere, ac ad ulteriora procedere dignaretur; accederentque aliorum Principum, ac Prælatorum, & totius Indiæ Cleri idem ſuppliciter expoſcentium preces: prædictus Gregorius Prædeceſſor, ut in re tam gravi ea, qua decebat, maturitate progrederetur, prædictorum Auditorum relationem ad S. Romanæ Eccleſiæ Cardinales ſacris Ritibus præfectos, ut rurſus totum negotium quam diligentiſſime diſcuterent, remiſit.

Relationibus auditis, omnes cenſuerunt eſſe Canonizandum.

§.6. Quod cum illi accurate perfeciſſent, ac pro ſervi Dei canonizatione omnes unanimiter cenſuiſſent; bonæ memoriæ Franciſcus Maria Epiſcopus Portuen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis de Monte nuncupatus, totius proceſſus ſummam, & ſuam, collegarumque ſententiam, coram dicto Gregorio Prædeceſſore, & Venerabilibus fratribus noſtris, tunc ſuis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, in Conſiſtorio ſuo ſecreto expoſuit. Quibus auditis, reliqui Cardinales ad ulteriora fore procedendum communi ſuffragio pronuntiarunt. Igitur, cum in publico Conſiſtorio quondam Julius Zambeccarius, tunc Aulæ Conſiſtorialis Advocatus, plurima de hujus ſervi Dei vita, & virtutibus enarraſſet; atque ejuſdem Hiſpaniarum Regis Catholici preces pro eadem Canonizatione expoſuiſſet: atque ad eam procedere dignaretur, humiliter ſupplicaſſet; dictus Gregorius Prædeceſſor, prædicti Regis pietatem, & Religionis zelum plurimum in Domino commendans, ſuper re tanta eoſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, atque Epiſcopos in Romana Curia præſentes conſulendos eſſe reſpondit: atque interim Cardinales, & Epiſcopos prædictos intimo cordis ſui affectu vehementer in Domino hortatus eſt, ut in omni humilitate, & lacrymis, in jejuniis, & eleemoſynis, expoſcerent ab eo, qui eſt via, & veritas, ut dirigere dignaretur greſſus ſuos in ſemitis ſuis; ut ingrederetur in veritate ſua, ut quod beneplacitum eſſet in conſpectu ejus, intelligere, ac perficere eo auxiliante valeret. Sequenti itaque ſemipublico Conſiſtorio, ad quod non Cardinales modo, ſed etiam Patriarchas, Archiepiſcopos, atque Epiſcopos in Curia præſentes convocari mandavit: præſentibuſque etiam Sedis Apoſtolicæ Notariis, necnon Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditoribus; cum plurima de egregia viri Dei Franciſci Xaverii vita, ac miraculis enarraſſet; quanta in-

ta inſiguis hic Dei Servus pro nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti pertuliſſet, quintoque cum proventu (Domino incrementum daote) per incognitas nationes verbum ejus diſſeminaſſet, expoſuiſſet t commemoratis etism inſtantiis, quæ coram dicto Gregorio Prædeceſſore tum a Rege Catholico, tum ab aliis etiam Reipublicæ Chriſtiaoæ Regibus, & Principibus fiebant, cum ſingulorum ſententias requiſiſſet, omnes uno ore benedicentes Deum, qui honorificantes ſe glorificat; Servum ejus Franciſcum Xaverium canonizandum eſſe, atque ioter SS. Confeſſorea adſeribendum cenſuerunt. Quorum omnium audito conſenſu, exultavit in Deo ſalutari noſtro, gratiaa agens ei, qui eſt gloria virtutis noſtræ, in cujus beneplacito contra omnes adverſarias poteſtates exaltatur cornu noſtrum, qui Eccleſiam ſuam in diebus iſtis boc lumine illuſtrare, ac novo patrocinio munire digoatus eſſet. Canonizationis itaque publicavit diem infraſcriptum: eoſdemque Fratres, & Filios noſtros paterna charitate monuit, ut bonis operibus inhærentes, precarentur Deum miſericordiarum, ut ſuper eos ſereno vultu reſpicere, & eorum actiones ad voluntatem ejus perficiendam dirigere dignaretur.

Demum Gregor. XV. Sanctorum Catalogo adſcripſit die 12. Martii.

§. 7. Demum, peractis omnibus, quæ ex ſacris conſtitutioribus, ac Romanæ Eccleſiæ conſuetudine peragenda erant, quarto Idus Martii, Pontificatus ſui anno ſecundo, in Sacroſancta Principis Apoſtolorum Baſilica, cum eiſdem Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, Familiaribus ſuis, Clero ſæculari, & regulari, maximaque populi frequentia, convenit. Ubi, repetitis pro canonizationis decreto, nomine ejuſdem chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, a dilecto filio noſtro, tunc ſuo, Ludovico tituli Sanctæ Mariæ Traoſpontinæ Cardinali Ludoviſio nuncupato, ejus ſecundum carnem nepote, per Julium Zambeccarium Advocatum prædictum petitionibus: decantatis ſacris precibus, ac Litaniis, & Spiritus Sancti gratia humiliter implorata, ad honorem Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, ac ſua, de eorundem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia præſentium conſilio, ac unanimi conſenſu, glorioſæ memoriæ Franciſcum Xaverium, de cujus vitæ ſanctitate, fidei ſinceritate, ac miraculorum magnitudine, ac frequentia, plene conſtabat, Sanctum eſſe definivit: & in SS. Confeſſorum Catalogo adſcribendum eſſe decrevit, & adſcripſit; illumque ab univerſis Chriſtifidelibus tanquam vere Sanctum honorari, ac venerari mandavit.

In ejus honorē Eccleſias, & Altaria ædificari, & conſecrari, & die 2.

§. 8. Ac, ut ab univerſali Eccleſia in ejus honorem Eccleſiæ, & Altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur, ædificari, & conſecrari; & ſingulis annis, die ſecunda Decembris, qua ad cæleſtem gloriam vocatus eſt, ejus officium, ut de ſancto Confeſſore, ad præſcriptum Romani Breviarii celebrari poſſet, ſtatuit.

Dec. officium recitari poſſe ſtatuit.

In die Feſto ejuſdem Indulgentiam conceſſit.

§. 9. Eademque auctoritate omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui ſingulis annis eodem feſto die ad ſepulchrum, in quo corpus ejus requieſcit, viſitandum accederent, unum annum, & unam quadragenam; iis vero, qui in ejuſdē Feſti octava, 40. dies de injunctis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxavit.

Poſtremo Miſſam cum Sancti Franciſci commemoratione cecinit, & Indulgentiā populo ſuit elargitus.

§. 10. Poſtremo, gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum ſuum in conſpectu omnium gentium honorificaſſet, ac tam inſigni ſplendore Eccleſiam ſuam decoraſſet; cantata in ſancti Franciſci honorem ſolemni ſanctorum Confeſſorum oratione; ad altare Principis Apoſtolorum Miſſam celebravit, cum ejuſdem S. Confeſſoris commemoratione: omnibuſque Chriſtifidelibus præſentibus plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam elargitus eſt.

Hujus rei teſtimonium hæ ſce literæ perhibetur.

§. 11. Ne autem de definitione, decreto, adſcriptione, mandato, ſtatuto, relaxatione, aliiſque præmiſſis (pro eo quod ſuper illis ipſius Gregorii Prædeceſſoris literæ, ejus ſuperveniente obitu, confectæ non fuerunt) valeat quomodolibet hæſitari; Volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod definitio, decretum, adſcriptio, ſtatutum, relaxatio, impartitio, aliaque præmiſſa, a dicta die, quarto Idus Martii, ſuum debitum ſortiantur effectum, ac ſi ſuper illis ipſius Gregorii Prædeceſſoris literæ ſub Dat. ejuſdem diei confectæ fuiſſent: prout ſuperius enarratur: Quodque præſentes literæ ad probandum plene definitionem, decretum, adſcriptionem, aggregationem, ſtatutum, relaxationem, & alia præmiſſa, ubiq; ſufficiant; nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Tranſumptis danda fides.

§. 12. Cæterum, quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri: volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum decreti, & voluntatum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. die 6. Auguſti 1623. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio, Octavo Idus Auguſti, Pontificatus noſtri Anno I.

Papæ,

✠ Ego Urbanus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

& Cardd. ſubſcriptiones.

†
†
†

† Ego

†
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Dominicus tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Gymnaſius.*

†
†
†
†
† *Ego M. tit. Sanctorum Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes.*

†
† *Ego P. tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Creſcentius.*
† *Ego A. tit. S. Petri in Vincula Presb. Card. Capponius.*
† *Ego G. tit. Sanctæ Crucis in Jeruſalem Presb. Card. Borgia.*

†
†
†
†
† *Ego Tib. tituli Sanctæ Priſcæ Presbyter Cardinalis Mutus.*
† *Ego Rob. tit. Sancti Alexii Presb. Cardinalis Ubaldinus.*
† *Ego Julius tit. Sanctæ Sabinæ Presbyter Cardinalis Sabellus.*

†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Guido tit. Sanctæ Mariæ de Populo Presb. Card. Bentivolus.*

†
†
† *Ego Julius tit. S. Mariæ ſuper Minervam Presb. Card. Roma.*
† *Ego P. Deſiderius tit. S. Clementis Presb. Card. de Cremona.*

†
†
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Coſmus tit. S. Pancratii S.R.E. Card. de Torres.*

†
†
†
†
† *G. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Pius.*
†
†
†
†
†

†
†
†
† *Ego Hippolytus Sanctæ Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Aldobrandinus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarius.*

†
† *Ego A. S. R. E. Diac. Card. de la Cueva.*

V.

Officiali Curiæ Eccleſiaſticæ Xanctonenſis committitur unio Monaſterii B. Mariæ de Caſtellariis Ordinis Ciſtercien. ejuſdem Xanctonen. Diœceſis Domui Pariſienſi Congregationis Oratorii.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio Officiali Xanctonen. ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

EX debito paſtoralis officii noſtri, meritis licet imparibus, ſuperna diſpoſitione commiſſi, ad ea noſtræ ſolicitudinis ſtudium libenter convertimus, per quæ fidelibus quibuslibet, præſertim vero Eccleſiaſticis, in ſuis neceſſitatibus cum divini cultus augmento valeat congrue ſubveniri.

Vacans Monaſterium de Caſtellariis ob reſignationem Abbatis Commendatarii.

§. 1. Cum itaque Monaſterium Beatæ Mariæ Virginis de Caſtellariis, vulgo dos Chaſtelliers nuncupatum Ciſtercien. Ordinis Xanctonen. Diœceſis, quod dilectus filius Ludovicus de Meranvillier Presbyter Ebroicen. Diœceſis Magiſter in Theologia in Commendam ad ſui vitam ex conceſſione apoſtolica nuper obtinet, Commenda hujuſmodi ex eo, quod dictus Ludovicus illi hodie, ac omni, & cuicumque juri, & actioni ſibi in dicto Monaſterio, illiuſque regimine, & adminiſtratione, vel ad illa quomodolibet competen. per dilectum filium Joannem Marchant Clericum Pictaven. procuratorem ſuum ad hoc ab eo ſpecialiter conſtitutum in manibus noſtris ſponte, & libere ceſſit: Noſque ceſſionem hujuſmodi duximus admittendam, ceſſante adhuc eo, quo ante Commendam ipſam vacabat, modo vacare noſcatur ad præſens.

Quod ab Hæreticis dirutū, diceptum, ue eccleſiaſtico caret miniſterio.

§. 2. Et ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Petri de Romilla Generalis, & Presbyterorum Congregationis Oratorii Domini Noſtri Jeſu Chriſti petitio continebat, dictum Monaſterium quadraginta annis, & ultra cum ejus Eccleſia, & omnibus ædificiis nefario hæreticorum tum in illis partibus impune graſſantium auſu penitus dirutum, & ſolo æquatum, ac Religioſis deſtitutum exiſtit, & ab eo tempore divina officia minime celebrantur, & ob hæreſim in illa Provincia late diſſeminatam, ac Oppidi Rupellæ dictæ Diœceſis vicinitatem nulla ſpes affulget, quod dictum Monaſterium in primævum ſtatum reſtitui poſſit, & etiamſi reſtitueretur, nihilominus continuis hæreticorum injuriis expoſitum remaneret.

Presbyteri Congregationis Oratorii Franciæ.
* Sic,

§.3. Superioribus vero annis Congregatio Presbyterorum hujuſmodi in honorem orationum, quas in diebus carnis ſuæ fudit * ad gloriam Dei Patris, & ſanctificationem animarum apoſtolica auctoritate erecta, & inſtituta fuit, & Presbyteri dictæ Congregationis, quorum principale inſtitutum eſt, ſingulas actiones Ordini Sacerdotali convenientes, & eſſentiales amplecti, aſſiduis verbi Dei prædicationibus, & ſpiritualibus exhortationibus, orationibus, aliiſque piis exercitiis, quibus jugiter vacant, magna probitatis, & devotionis ſama in dies efflorefcere, ac in excolenda, ac purganda vinea Domini fructos oberes in pleriſque Regni Franciæ locis producere dignoſcuntur, ac Domus dictæ Congregationis Pariſien. redditibus annuis admodum exiguis dotata exiſtit, iique ad ſupportationem onerum dictæ Domus incumbentium, & expenſarum pro adimplendis ipſorum Presbyterorum piis operibus, & ſpiritualibus exercitiis continuo faciendis minime ſufficiunt, & ad proviſionem eorum labores, & progreſſus adjuvandos opere pretium eſſe de ampliori opportunæ ſubventionis auxilio providere.

Sua petunt uniri Congregationi.

§.4. Et ſicut eadem ſubjungebat petitio, ſi dictum Monaſterium eidem Domui pro ejus reddituum augmento per Nos, & Sedem Apoſtolicam perpetuo, ut infra, uniretur, & incorporaretur, ex hoc profecto non ſolum Presbyteri dictæ Congregationis in continuis laboribus per eos pro fidei Catholicæ propagatione, & a recto illius tramite aberrantium eeductione perſerri ſolitis facilius, & commodius perſeverarent, eorum tamen bonorum, & jurium Eccleſiaſticorum dicti Monaſterii conſervationi, opportuna admodum ratione conſuleretur. Quare pro parte Petri Generalis, & Preſbyterorum prædictorum Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus eis, ut infra, opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Urbanus Papa Xanctonen. officiali committit rerum veritatem inquirat.

§.5. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, ſtatuimus, & ordinavimus, quod petentes Beneficia eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem ſecundum communem extimationem tam Beneficii uniendi, quam illius, cui aliud uniri peteretur, alioqin unio non valeret, quodque ſemper in unionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis intereſſe habentibus, eoſdem Petrum Generalem, & Preſbyteros aſſerentes prædictum Ludovicum aliunde commode vivere valere, a qoibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi qoibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ac certam de præmiſſis notitiam non habentes, verumque, & ultimum dicti Monaſterii vacationis modum, etiamſi ex illo quævis generalis reſervatio, etiam in corpore juris clauſa reſultet, præſentibus pro expreſſo habentes, hujuſmodi, ac chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Francorum, & Navarræ Regis Chriſtianiſſimi Nobis deſuper porrectis ſupplicationibus inclinati, diſcretioni tuæ per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus de præmiſſis omnibus, & ſingulis, eorumque circumſtantiis univerſis inquiras, auctoritate noſtra, diligentius veritatem.

Veriſque exiſtentibus narratis illud domui Pariſien. d. Congregationis Oratorii apoſtolica auctoritate uniat.

§.6. Et ſi per Inquiſitionem eamdem ita eſſe repereris, ſuper quo conſcientiam tuam oneramus, Monaſterium prædictum, quod cura caret, & de quo conſiſtorialiter diſponi non conſuevit, ac cujus fructus, redditus, & proventus xxiv. ducat. auri de Camera ſecundum communem extimationem val. an., ut Petrus Generalis, & Presbyteri prædicti aſſerunt, non excedunt, quando, & ea cujoſcumque perſona, ſeu per liberam ceſſionem cujuſvis de regimine, & adminiſtratione prædictis in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponte facta, aut Conſtitutionem fel. rec. Joannis XXII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Execrabilis*, vel aſſequutionem alterius Beneficii Eccleſiaſtici quavis auctoritate collati Commenda ipſa ceſſante vacet, etiamſi tanto tempore vacaverit, quod ejus proviſio juxta Lateranen. ſtatuta Concilii, aut alias canonicas ſanctiones ad Sedem Apoſtolicam legitime devoluta exiſtat, & illa ex quavis cauſa ad Sedem eamdem ſpecialiter, vel generaliter pertineat, & ad illud conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura Juriſdictionalis tantum immineat animarum, ac ſuper eiſdem regimine, & adminiſtratione inter aliqoos lis, ſeu illorum poſſeſſio, vel quaſi moleſtia, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa, cum annexis hujuſmodi, ac juribus, & pertinentiis ſuis univerſis dictæ domui: Ita, quod liceat Generali, & Superiori Domus, & Presbyteris Congregationis prædictorum nunc, & pro tempore exiſtentibus corporalem, realem, & actualem Monaſterii, illiuſque regiminis, & adminiſtrationis, ac annexorum, juriumque, & pertinentiarum prædictorum tam ad Abbatialem, quam ad Conventualem illius menſas quomodolibet ſpectantium poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios eorum, ac dictæ Domus nomine propria auctoritate libere appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere, illorumque froctus, redditus, & proventus, ac jura, obventiones, & emolumenta quæcumque recipere, exigere, levare, recuperare, locareque, & arrendare, ac in communes eorum, & dictæ Domus uſus, & utilitatem convertere, Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, dilectorum filiorum Nicolai, & Caroli Bouchean, & Dionyſii Largentin Ciſtercien. dicti Ordinis capitis, & a quo dictum Monaſterium de Caſtellariis dependere, & Pontigniaco, & Clarevallis prædicti Ordinis Cabilonen., & Autiſſiodoren., ac Lingonen. reſpective Diœceſis Monaſteriorum reſpective Abbatum adhoc expreſſo

acce-

accedente conſenſu, auctoritate noſtra perpetuo unias, annectas, & incorpores.

Quam unionē ratam habet, ſolitiſq; clauſulis firmat.

§.7. Nos unionem, annexionem, & incorporationem prædictas, ſi per te vigore præſentium fieri contigerit, ut præfertur, & eaſdem præſentes nullo umquam tempore ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe forſan habentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati fuerint, ſeu alio quocumque prætextu de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, in Jus, aut controverſiam vocari, vel ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari poſſe: neque ſub ullis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Generalem, & Superiorem, ac Presbyteros dictæ Domus, & Congregationis pro tempore exiſtentes, quandocumque eligenda conceſſas, ac validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; Ac ſic per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Contraria tollit.

§.8. Non obſtantibus prioribus voluntate, ſtatuto, & ordinationibus noſtris hujuſmodi, ac Lateranen. Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuas niſi in caſibus a jure permiſſis fieri, ac Beneficia unius, Beneficiis, ſeu locis alterius Diœceſ. uniri prohibentis, & piæ mem. Bonifacii Papæ Octavi etiam Prædeceſſoris noſtri, aliiſque Apoſtolicis, ac in Provincialibus, ac Synodalibus, univarſalibuſque Conciliis editis, & edendis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, ac Monaſterii primodicti, & Ordinis, ac Domus, & Congregationis hujuſmodi juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi dilectis filiis Vaſſallis, & aliis ſubditis ejuſdem Monaſterii communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Onerum Monaſterio annexorum ſatisfactioni conſulit.

§.9. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem prædictas, ſi illas per te vigore præſentium eatumdem fieri contigerit, ut præfertur, primodictum Monaſterium in ſpiritualibus non lædatur, & in temporalibus detrimenta non ſuſtineat, ſed ejus congrue ſupportentur onera conſueta.

Penſionem autem perpetuā 1600. lib. imponit Collegio S. Bernardi Pariſien. perſolvendam.

§.10. Inſuper etiam volumus, atque ſtatuimus, & ordinamus, quod moderni, & pro tempore exiſtentes Domus, & Congregationis hujuſmodi Superiores ex fructibus, redditibus, & proventibus primodicti Monaſterii penſionem annuam, & perpetuam mille, & ſexcentarum librarum Turonen. monetæ in Regno Franciæ currentis in victum, & veſtitum, aliaſque neceſſitates ſex Monachorum d. Ordinis, quatuor in Presbyteratus ordine conſtitutorum, & duorum Theologiæ, aliiſq; literarum ſtudiis incumbentium, duorum videlicet per Nicolaum, & quatuor per Carolum Abbates prædictos, & ejus ſucceſſores pro tempore exiſtentes nominandorum, & deputandorum convertendam modernis, & pro tempore exiſtentibus Proviſori, & Procuratori Collegii Sancti Bernardi Pariſien. ejuſdem Ordinis annis ſingulis unica ſolutione, videlicet in feſto Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Pariſiis perpetuo perſolvere teneantur: aliàs unio, annexio, & incorporatio hujuſmodi eo ipſo perpetuo diſſolutæ eſſe cenſeantur, & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Dat. die 25. Septem. 1623. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimotertio, ſeptimo Kalendas Octobris, Pontificatus noſtri Anno I.

VI.

Confirmatio Conſtitutionis Pii Quinti, & ejus Succeſſorum de non alienandis, & infeudandis Civitatibus, Terris, & Locis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ.

Pii V. Conſtitut. LIII. vide Tom. IV. Par. II. fol. 364. Gregorii XIII. Conſtit. V. Tom. IV. Par. III. fol. 233. Sixti V. Conſtit. XXXVI. Tom. IV. Par. III. fol. 192. aliaſque ſuo loca.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAcroſancti Apoſtolatus miniſterii cura, & quam altitudo divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ Dei humilitatem noſtram, nullo licet meritorum ſuffragio, gerere voluit, jugiter Nos admonet, ut in iis præcipuam Apoſtolicæ ſervitutis ſolicitudinem adhibeamus, per quæ temporalis S. R. E. ditionis conſervationi conſulitur: atque ideo Nos, quæ a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris provide ſancita fuerunt, ea non ſolum ipſi inviolate hanc ob cauſam

curabimus cuſtodire, ſed etiam aliis perpetuo obſervari debere, ſtatuemus.

Refert Pii Papa V. Conſtitutionem.

§.1. Dudum ſiquidem a felicis recordationis Pio Papa V. Prædeceſſore noſtro literæ tenoris ſequentis emanarunt: Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Admonet nos ſuſcepti cura regiminis, *prout loco cit. &c.*

Confirmationem Pontificum, qui ei ſucceſſerunt.

§.2. Quæ quidem Conſtitutio veluti optima, & ad conſervandam S. R. E. Juriſdictionem, & dignitatem plane ſalutaris approbata, confirmata, & innovata fuit ab iis, qui eidem Pio V. ſucceſſerunt, recolendæ memoriæ prædeceſſoribus noſtris Gregorio XIII., Sixto V., Gregorio XIV., Innocentio IX., qui etiam de fratrum ſuorum tunc S.R.E. Cardinalium conſilio, & aſſenſu declaravit, eadem Conſtitutione prohibitum fuiſſe, & prohiberi omnem, & quamcumque infeudationem, ac alienationem Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum Sedi Apoſtolicæ tam mediate quam immediate ſubjectorum, non ſolum ne fiat, neve attentetur poſt eorum devolutionem, ſed etiam antequam Civitates, Terræ, Oppida, & Loca prædicta devolvantur, ac omnem, & quamcumque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extenſionem infeudationum, inveſtiturarum, & conceſſionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis finitarum, quarumque incorporationem, quoad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extenſionis hujuſmodi, non a die eorum devolutionis, ſed a die ipſius Conſtitutionis, etiam antequam illa devolvantur, ipſo jure cum omnibus clauſulis, & decretis in prædicta Conſtitutione contentis, Cameræ, & Sedi Apoſtolicæ factam cenſeri: adjecto etiam decreto, & declaratione, ut promiſſio, & juramentum præſtitum, & præſtandum de ſervanda ea Pii Prædeceſſoris prædicti Conſtitutione per ipſum Innocentium, & ſucceſſores ſuos Romanum Pontificem, ac prædictos S. R. E. Cardinales intelligatur de ipſa Pii V. Prædeceſſoris Conſtitutione per eum, ut ſupra declarata, & ſecundum hujuſmodi declarationem, eamdem Conſtitutionem ad unguem, & inviolabiliter obſervari oportere, & debere, ſicuti etiam ſe ſervaturum eſſe promiſit, ac ſancte, & ſolemni more juravit, prout in ejuſdem Innocentii prædeceſſoris ſub dat. pridie nonas Novemb. Pont. ſui anno 1. expeditis literis latius continetur. Subinde vero a Clemente VIII., & noviſſime a Paulo V. Romanis Pontificibus, & Prædeceſſoribus noſtris, juxta eamdem Innocentii IX. declarationem confirmata, approbata, & innovata fuit.

Eamque ſe ſpondet ſervaturum.

§.3. Quare Nos, cum primum ad Apoſtolicæ dignitatis gradum, divina providentia, vocati ſumus, id ipſum ad exequendum noſtri paſtoralis officii debitum præcipue pertinere exiſtimantes, præinſertas Pii Prædeceſſoris literas, ac omnia in eis contenta etiam juxta declarationem prædictam per ipſum Innocentium prædeceſſorem factam, ac deſuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter præſentibus haberi volumus pro expreſſo, ac ad verbum inſerto, auctoritate apoſtolica tenore præſentium comprobamus, confirmamus, innovamus, eaſque firmiter, & inviolate, ac juxta declarationem prædictam, Nos ſimiliter ſervaturos eſſe promittimus, & juramus, atque per eos, ad quos ſpectat, pariter perpetuo obſervari præcipimus, & mandamus.

Clauſulæ.

§.4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum comprobationis, confirmationis, innovationis, promiſſionis, juramenti, præcepti, & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 30. Septem. 1623. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimotertio, pridie Kalendas Octobris, Pontificatus noſtri Anno I.

VII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Caſtra ad Monaſterium Farfenſe aliàs ſpectantia, & Cameræ Apoſtolicæ quoad temporale Dominium addicta regimini Gubernatoris a Rom. Pontifice eligendi ſubiciuntur.

Hæc Caſtra Cameræ Apoſtolicæ univit Sixtus Papa V. Conſtitut. XL. Tom. IV. Par. III. fol. 220., & quamvis Gregorius XIV. Monaſterio Farfenſi reſtituerit, Innocentius tamen PP. IX. unionem a Sixto V. factam innovavit Conſtitut. IV. Tom. IV. Par. III. fol. 329.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, per abundantiam divinæ gratiæ conſtituti, & ad decorem Terrarum, & Locorum Ditionis noſtræ temporalis ampliandum, illorumque hominum, & incolarum ſtatum ſalubriter dirigendum, paternis ſtudiis intendentes, ea, quæ propterea opportuna eſſe comperimus, libenter impertimur, prout rerum, temporum, & perſonarum qualitatibus diligenter penſatis conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Sixtus PP. V. Caſtra ad Monaſterium Farfenſe ſpectantia, quæ in Statu Eccleſiaſtico ſunt, quoad juriſdictionem, & fructus temporales Cameræ Apoſtolicæ univit, ac ſubjecit.

§.1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Sixtus Papa Quintus Prædeceſſor vacantibus tunc Monaſteriis, Abbatis nuncupatis, Beatæ Mariæ Farfen. Nullius, & Sancti Salvatoris de Scantrilia Sabinen. Diœceſis inſimul unitis per obitum bon. mem. Alexandri Cardinalis Farneſii, qui illa in Commendam ad ſui vitam ex diſpenſatione, & conceſſione apoſtolica, dum viveret, obtinebat, omnia, & ſingula Caſtra in Statu Eccleſiaſtico ſub temporali dictorum Monaſteriorum Juriſdi-

riſdictione exiſtentia; quoad temporalem Joriſdictiooem, proprietatem, dominium, & ſuperioritatem una cum corumdem introitibus, redditibus, ac emolumentis ex dicta Juriſdictione pruvenientibus in ſuo Conſiſtorio ſecreto de Veoerabilium Fratrum ſuorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio, & aſſenſu, ac de ſuæ apoſtolicæ poteſtatis plenitodine a dictis Monaſteriis perpetuo ſeparavit, ac Sedi, & Cameræ Apoſtolicæ applicavit, & appropriavit, prout in Decreto Conſiſtoriali ejuſdem Sixti Prædeceſſoris, ac Literis Apoſtolicis deſuper expeditis, plenius continetur.

Capta autem eorum poſſeſſione, ad eorumdem regimen nonnulli Officiales ſuo tunc conſtituti.

§.2. Cujus quidem Decreti, ac dictarum literarum vigore, realis, & corporalis poſſeſſio Terrarum, & Caſtrorum prædictorum, ac eorom temporalis Joriſdictionis cum omnibus annexis per tunc Cameræ prædictæ Commiſſarium, ſeu ejus ſubſtitutum oomine Sedis, & Cameræ prædictarum capta, jurameotum debitom fidelitatis a Vaſſallis Terrarum, & Caſtrorum prædictorum receptom, Officiales, & jus dicentes ad regimeo, & temporalem Juriſdictionem in illis exercendam deputati per plures menſes fuerunt;

Gregorius vero XIV. hujuſmodi juriſdictionem Abbatibus reſtituit.

§.3. Subinde aotem rec. mem. Gregorius Papa XIV. etiam Prædeceſſor noſter earumdem Sixti Prædeceſſoris literarum revocationem, & redintegrationem quamdam de juriſdictione, ac domioio prædictis Monaſteriis, & eorum Commeodatariis extra Conſiſtorium fecit;

Sed Innocentius Papa IX. iterum Apoſt. Cameræ addixit.

§.4. Poſtea autem ſimilis memoriæ Innocentius Papa IX. ſimiliter Prædeceſſor noſter die 5. Decembris 1591. motu proprio, & ex certa ſcientia ſua, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & etiam de Venerabilium Fratrum ſuorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio, & aſſenſu Terrarum, & Caſtrorum prædictorum temporalis juriſdictionis, dominii, & ſuperioritatis com illius emolumentis, & annexis, prout in ejuſdem Sixti Prædeceſſoris decreto, ac literis continetur, a dictis Monaſteriis ſeparationem, ac Sedi, & Cameræ prædictæ applicationem, & appropriationem apoſtolica auctoritate approbavit, cooſirmavit, renovavit, & quateous opus eſſet, de oovo fecit, & decrevit.

Et ſub Conſtitutione Pii Papæ V. de rebus eccleſiaſticis non alienandis juſſit comprehendi.

§.5. Nec non quandam etiam ejuſdem Sixti Prædeceſſoris extra Cooſiſtorium poſt primodictas ſuas literas emanatam declarationem, ſeu reſtitutionem ſuper jure cognoſcendi cauſas appellationum, & recurſuum ad favorem dictorum Monaſteriorum factam ſub dat. Kalend. Auguſti 1589. Pontificatus vero ſui Anno Quinto, ac ipſam Gregorii XIV. Prædeceſſoris prædicti revocationem, & redintegrationem de medio ſubſtulit, ac prorſus abrogavit; Terraſque, ſeu Caſtra prædicta cum illorum temporali Juriſdictione prædicta immediate Sedi, & Cameræ prædictæ perpetuo applicavit, & appropriavit, ac eiſdem ita perpetuo eſſe iocorporata decrevit, ut omoino comprehenſa eſſent, & eſſe intelligerentur ſub prohibitione alienationis, & aliorum in Conſtitutione ſimilis memoriæ Pii Papæ V. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri conteotorum, perinde, ac cætera Caſtra, & Loca ſub immediato Sedis prædictæ dominio, & juriſdictione exiſtentia, & aliàs, prout io diverſis Gregorii XIV., & Innocentii IX. Prædeceſſorum prædictorum expeditis literis, quarum omnium teoores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis haberi volumus, plenius ſimiliter continetur.

Urbanus in Gubernium erigit ſub regimine Gubernatoris a Roman. Pontifice eligendi.

§.6. Nunc autem Nos Terrarum, ſeu Caſtrorum prædictorum decori, & proſpero ſtatui, atque regimini, quantum Nobis ex alto cooceditur, peramplius conſulere volentes, Motu etiam proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudioe, Terras, ſeu Caſtra prædicta, ac dilectos filios Univerſitates, & Homines ounc, & pro tempore in illis, ac illorum diſtrictibus, & Comitatibus exiſtentes, & habitantes, in Gubernium perpetuum pro uno Cuberoatore ad noſtrum, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis nutum ponendo, & amovendo, qui in otraque, vel altera Signatura noſtra Referendarius, aut ooſter, & Sedis prædictæ Notarius, ſeu alterius Prælaturæ titulo inſignitos exiſtat, ac omnimodam Juriſdictionem in omnibus, & ſingulis cauſis civilibus, & criminalibus, ac meris, & mixtis dictorum Uoiverſitatum, & Hominum Terrarum, ſeu Caſtrorum hujuſmodi plene, & libere habeat, & exerceat: ſalva tamen Venerabiliom Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſultationibus, & negotiis Status noſtri eccleſiaſtici præpoſitorum pro tempore exiſtentium ſuperinteodeotia, ac ſuperioritate, & cognitione ſuper Annona, & rebus illam concernentibus, perſequutione, & punitione Banoitorum, & delictorum læſæ Majeſtatis, & rebellionis, ac falſæ monetæ, nec non aſſaſſinii, & pacis violatorum, ac vindictarum tranſverſalium, & latrooum, ac viarum graſſatorum, homicidiorumque appenſate commiſſorum, qui etiam Gubernator in caſibus gravibus, qui occurrerent, & neceſſario iodigerent aliqua ſubitaoea, & prompta proviſione pro tollendis, & removendis ſcaodalis, poſſit juxta datam ſibi a Domino prudeotiam ſalubriter, & congrue providere, cum hoc, ut in manotentione, & ſeo proviſione dicti Gubernatoris ſcuta quadraginta meoſtrua monetæ Romanæ, quæ diſtriboi debeant io ſiogulos menſes pro rata Gubernatori pro tempore exiſteoti in fine cujuslibet meoſis ex redditibus, & proventibus dictarum Univerſitatum, & Homioum, qui ſolotis Cameralibos, ac aliis oneribus, & expenſis pro commuoi eorum utilitate, ſeu neceſſitate ſupportari ſolitis, & conſuetis, ſuperſuot, & remanent, aliàs ex eorum, & cujuſqoe ipſorum Hominum, Terrarum, ſeu Caſtrorum prædictorum iotroitibus, & redditibus pro rata tameo, & portiooe unumquemque tangente juxta vires ſuas reali-

realiter, & cum effectu perſolvantur, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Clauſulæ pro præſentiū literarum firmitate.

§.7. Præſentes vero literas de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, vel impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, ſeu invalidari, aut ad viam, & terminos juris reduci, vel in jus, & controverſiam vocari, aut adverſus eas quodcumque juris, & facti, vel juſtitiæ, aut gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus umquam poſſe, ſed eas adverſus quaſcumque impugnationes validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, inviolabiliter obſervari debere, ac illas ad plenam hic narratorum probationem ſufficere, nec ad id alicujus alterius probationis adminiculum requiri; Sicque ab omnibus, & ſingulis cenſeri, & ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, ac etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum.

§.8. Non obſtantibus piæ memoriæ Pii Papæ IV. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri de gratiis Cameræ Apoſtolicæ intereſſe quomodolibet concernentibus in eadem Camera infra certum inibi expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non legibus etiam municipalibus, novis reformationibus, ac ſtatutis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, & etiam conſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet factis, conceſſis, & confirmatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, & ſpecifica mentio habenda eſſet, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. die 30. Sept. 1623. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Septembris 1623. Pontificatus noſtri Anno I.

VIII.

Confirmatio translationis hæreditatis Joannis Pizzullis e Conventu S. Andreæ de Frattis de Urbe Ordinis Minimorum Sancti Franciſci de Paula, ad Conventum, & Collegium ejuſdem Ordinis in Regione Montium.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio noſtro in Urbe, ejuſque diſtrictu Vicario in ſpiritualibus generali, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

EX injuncto Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officio his, quæ pro religioſorum quorumlibet, præſertim juventuti religionem ingredi, ad literarum humanarum, & divinarum ſtudiis incumbere animum habenti deſtinatorum commoditati, & feliciori directione prævio ſuperiorum examine, ac alias provide facta fuiſſe dicuntur, ut firma, & illibata perſiſtant libenter, cum a Nobis petitur, etiam voluntatem teſtantium, ac bona ſua ad id erogantium nominumque commutando apoſtolicæ mandamus adiici muniminis firmitatem.

Joannes Pizzullus inſtituit hæredes Fratres Conventus S. Andreæ de Frattis.

§.1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Jo. Baptiſtæ a Sancta Agatha, & Franciſci de Spezzanno, ac Dionyſii de Paula, & Vincentii de Cuſentia, necnon Laurentii etiam de Spezzanno, ac Michaëlis a Regina, & Pauli de Rovita, ac Joannis etiam a Regina, & Antonii de Morano Ordinis Minimorum nuncupatorum Fratrum Ordinis S. Franciſci de Paula expreſſe profeſſorum petitio continebat, quod cum alias tunc in humanis agens Joannes Pizzullus presbyter ex oppido Biſagnanen. Diœceſis oriundus Almæ Urbis Incola, & Civis, dum vixit effectus, volens de bonis ſibi a Deo collatis vita adhuc ſibi comite pie diſponere, perpetuumque ſuæ erga Sanctum Franciſcum de Paula ſingulariſſimæ devotionis monimentum relinquere, in ſuo ultimo quod condidit, & ſub cujus diſpoſitione deceſſit ab humanis, teſtamento in omnibus, & ſingulis bonis ſuis mobilibus, & immobilibus, ac ſemoventibus, juribus, actionibus, creditis, aliiſque quibuſcumque præſentibus, & futuris, ac quomodolibet nuncupatis, & qualificatis ubicumque exiſtentibus, & in quibuscumque rebus conſiſtentibus, hæredes ſuos univerſales dilectos filios Fratres domus regularis S. Andreæ de Frattis nuncupatæ de Urbe ejuſdem Ordinis.

Injuncto onere erigendi Collegiū pro Calabris.

§.2. Ea tamen lege, & conditione, ut ad minimum ſumma ſex millium ſcutorum monetæ in emptionem cujuſdam ſiti, ſeu fundi, aut prædii in Urbe prædicta per eos impenderetur, Eccleſiaque in illo, ſeu illa ſub invocatione Sancti Franciſci de Paula una cum Hoſpitio, ſeu Collegio in quo Fratres dicti Ordinis Nationis Citerioris Calabriæ ſtudiorum gratia recipi, & admitti poſſent,

Eoſque ſubſtentandi;

§.3. Ac omnibus ad victum, & ſtudiorum

rum ſuorum proſequutionem neceſſariis, & opportunis ex reliquis dictæ hæreditatis bonis, & facultatibus commode inſtrui deberent, extrueretur, & ædificaretur.

Conſtituto ad hoc neceſſario cenſu;

§.4. Necnon proprietas hæreditatis hujuſmodi in cenſuum annuorum, aut bonorum ſtabilium tutorum, & ſecurorum, ſive etiam locorum montium non vacabilium emptionem ad electionem Patris Generalis pro tempore exiſtentis dicti Ordinis, aut ejus Vicarii, & cũ conſenſu ſuorum exequutorum teſtamentariorum, ſaltem majoris partis illorum inveſtiretur.

Quem alienari prohibuit.

§.5. Et ſic inveſtita perpetuo, abſque aliqua bonorum ſic emptorum hujuſmodi in toto, vel in parte alienatione, conſervaretur.

Et ex fructibus d. hæreditatis tot Fratres Theologiæ ſtudentes juxta reddituum quantitatem ſuſtentari voluit.

§.6. Ex fructibuſque exinde provenientibus tot Fratres ſtudentes Ordinis prædicti, qui præcipue ſacræ Theologiæ ſtudio incumbere deberent, juxta fructuum, & redditum hujuſmodi quantitatem proportionabiliter alerentur, & manutenerentur, & ſub aliis certis conditionibus licitis, & honeſtis vinculis, & oneribus tunc espreſſis inſtituiſſet.

Ipſe Teſtator vivens emit Palatium in Regione Montium, illud pro dd. Fratribus irrevocabiliter donavit.

§.7. Ac deinde volens ipſe teſtator, & dum adhuc vita frueretur, pro tutiori, & certiori propoſiti ſui hujuſmodi complemento manum operi per ſe ipſum adhibere, quoddam Palatium Romæ in Regione Montium, & Platea S. Petri ad Vincula ſitum per ipſum a dilecto filio nobili viro Joanne Giorgio Cæſarino Duce emptum, una cum manſionibus, ac etiam ſpheriſterio, ſeu ludo pilæ, aliiſque ſtantiis poſterioribus eidem Palatio propinquis, necnon cum viridariis, membris, & pertinentiis illius univerſis, exceptis tamen quodam parvo viridario ſito in calce Montis ejuſdem S. Petri ad Vincula, & Caſaleno contiguo ad uſum caprarum hodie deſtinato, duabuſque aliis ſtantiis terraneis etiam contiguis, cum ſtabulis exiſtentibus in via S. Pantaleonis, dilecto etiam filio Laurentio Bonincontro per ipſum teſtatorem irrevocabiliter donatis, dicto Ordini, & pro eo Joan. Baptiſtæ, & Franciſco Fratribus profeſſis prædictis ad effectum inibi Eccleſiam, & Collegium hujuſmodi conſtrui faciendi, amore Dei, & ob ſingularem ſuam erga ipſum Sanctum Franciſcum de Paula, illiuſque Ordinem prædictum obſervantiam, & devotionem, ac pro prædictæ ſuæ voluntatis exequutione irrevocabiliter, & inter vivos perpetuo donaſſet.

Cum onere ut deberet reduci ad uſum dicti Collegii &c.

§.8. Cum onere, & pacto inter cætera, quod dictum Palatium etiam ipſo donatore vivente reduci, & deſtinari deberet ad uſum Collegii, ſeu Monaſterii pro condecenti manſione, ſtudio, & habitatione Fratrum ejuſdem Ordinis Theologiæ ſtudiis operam dantium Nationis citerioris Calabriæ hujuſmodi.

In quo manerent Fratres hic nominati.

§.9. Et in ipſo Collegio, ſeu monaſterio ſemper commorari poſſent, & debeant Joannes Baptiſta, & Franciſcus, necnon Dionyſius, & Vincentius præſentes, omneſque alii Fratres ejuſdem Ordinis ex dicto oppido Reginæ orti, & oriundi reſpective, donec, & quouſque viverent, ſub pœna nullitatis, & revocationis dictæ donationis, ac pœnis, & caducitatibus in dicto teſtamento contentis, in reliquis vero modo, & forma, ac ſub eiſdem conditionibus, vinculis, oneribus, & caducitatibus in eodem teſtamento expreſſis, prout in publicis deſuper reſpective confectis inſtrumentis plenius dicitur contineri.

Eoſque in poſſeſſionem induxit.

§.10. Et conſequenter idem donator, & teſtator reſpective Joannem Baptiſtam, & Franciſcum, ac Dionyſium, & Vincentium prædictos, necnon Laurentium a Spezzanno, ac Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, dictæque ſuæ patriæ, ac citerioris Calabriæ hujuſmodi oriundos in actualem, & corporalem poſſeſſionem dicti Palatii, viridariorumque, & pertinentiarum prædictarum introduxiſſet.

Qui Teſtatoris mentem exequi curant

§.11. Ipſique ſic introducti per modum proviſionis, ac ſuperiorum auctoritate templum, vel Cappellam, ſeu Oratorium ſub invocatione ejuſdem Sancti Franciſci in certa parte ejuſdem Palatii aperuiſſent, & clauſuram conventus appellaſſent, ordinationem ipſius donationis ſucceſſive exactius ad effectum perducturi.

Fr. Conventus S. Andreæ donationem Fratribus Calabris cedunt.

§.12. Atque interea teſtator prædictus, ſicut Domino placuit, rebus ſuiſſet humanis exemptus, Fratres dicti Domus S. Andreæ hæredes, ut præmittitur, inſtituti, mature conſiderantes prædictum teſtatorem Nationis ſuæ Religioſos ex dicto eorum Ordine exiſtentes Eccleſia, Collegioque, ſeu Monaſterio hujuſmodi honorare voluiſſe, omniaque ad eorum uſum, & utilitatem deſtinaſſe, & conſequenter onera diverſa ſic, & bonorum adminiſtrationem eis demandare in mente ſurſan habuiſſe, prædictumque Joannem Baptiſtam dicti Collegii Vicarium deputatum, & pro tempore exiſtentes illius Superiores idoneos, & opportunos dictæ hæreditatis adminiſtratores, eoſque, qui dicti teſtatoris voluntatem, & ordinationem melius, & efficacius ad unguem obſervent, & obſervari faciant, fore perſpicientes; de dilectorum filiorum moderni Generalis, illiuſque Collegarum aſſenſu, ac cum interventu, & præſentia tam dictorum Collegarum, quam etiam dilecti filii Hippolyti tituli Sanctæ Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati dicti Ordinis Protectoris, ſive ejus Auditoris, ac ſub noſtro, & Sedis Apoſtolicæ beneplacito acceptatam per eoſdem dicti teſtatoris hæreditatem, omneque commodum, & incommodum illius, nec non ſua, & dictæ Domus Sancti Andreæ jura, & actiones quæcumque eis, & eorum cuilibet quomodolibet attributa, & competentia, ac competitura cum omnibus, & ſingulis vinculis, oneribus, & honoribus, pactis, conditionibus, & pœnis in dicto teſtamento contentis, & Joannem Baptiſtam Vicarium prædictum præſentem, ac pro ſe, & ſucceſſoribus ſuis, dictoque Collegio, & Monaſterio, illiuſque Religioſis acceptantem, & pro tempore futurum dicti Collegii, ſeu Mona-

Monaſterii Superiorem, ac illius Collegiales, ſive Religioſos pro tempore exiſtentes tranſtulerunt, eiſque ceſſerunt, & mandarunt, conſtituentes propterea eoſdem Joannem Baptiſtam, & futuros dicti Collegii, ſeu Monaſterii Superiores, ac Collegiales, ſive Religioſos veros, & proprios Adminiſtratores, Procuratores Generales, Geſtores, & Agentes totius dictæ hæreditatis, cum facultate, & auctoritate illam regendi, & gubernandi, regique, gubernari, adminiſtrari faciendi, ac Conventum, Eccleſiam, & Monaſterium erigendi, & fabricandi, aliaque omnia, & ſingula faciendi, & adimplendi, ad quæ ex diſpoſitione teſtamenti, & donationis prædictorum quomodolibet tenebuntur, & alias, prout in alio publico deſuper confecto inſtrumento, ſimiliter dicitur contineri.

Fratres dicti Collegii Pontificiam prædictorum confirmationem petunt.

§.13. Cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, firmiora ſint ea, quæ a Sede prædicta approbantur, & confirmantur: pro parte Joannis Baptiſtæ, & Franciſci, ac Dionyſii, & Vincentii, nec non Laurentii de Spezzanno, ac Michaelis, & Pauli, ac Joannis, & Antonii prædictorum Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus translationem, & conceſſionem, ac mandatum hujuſmodi noſtro, & Sedis prædictæ munimine roborare, aliaſque eis in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Urbanus mandat Card. Vicario, ut omnia apoſtolica auctoritate approbet, & confirmet.

§.14. Nos igitur certam de præmiſſis notitiam non habentes; ipſoſque Joannem Baptiſtam, & Franciſcum, ac Dionyſium, & Vincentium, necnon Laurentium de Spezzanno, Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, ac eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon inſtrumenti, ac ſingulorum teſtamentorum tenores, etiam veriores, ac data præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati circumſpectioni tuæ per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint vocandi, tranſlationem, & ceſſionem, ac ultimo dictum mandatum hujuſmodi, necnon inſtrumentum deſuper, ut præmittitur, confectum, & tam præmiſſa, quam alia omnia, & ſingula licita tamen, & honeſta, ac Sacris Canonibus, necnon Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, maximeque Sacri Concilii Tridentini decretis non contraria, in illo contenta, cum omnibus, & ſingulis inde legitime ſequutis, & ſequendis, apoſtolica auctoritate perpetuo approbes, & confirmes, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicias.

Suppletque defectus.

§.15. Ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, etiam ſolemnitatum de jure, uſu, conſuetudine, aut aliàs quomodolibet requiſitarum, & neceſſariarum, ac quoſvis alios etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenîant, in eiſdem ſuppleas.

Eaque omnia ab iis ad quos ſpectat obſervari faciat.

§.16. Necnon tranſlationem, ceſſionem, & mandatum hujuſmodi perpetuo valida, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac tam a Fratribus dictæ Domus Sancti Andreæ, quam a Generali, & Superioribus nunc, & pro tempore exiſtentibus dicti Ordinis, aliiſque univerſis, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & ſpectare poterit in futurum, perpetuo firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere, ab illiſque, & ultimo dicto inſtrumento deſuper confecto, nullo unquam tempore quovis prætextu, colore, vel ingenio reſiliri, vel recedi poſſe.

Clauſula irritans.

§.17. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta auctoritate decernas.

Derogatio contrariorum.

§.18. Non obſtantibus teſtatoris voluntate, quam quoad præmiſſa, quatenus opus ſit, illa aliàs in ſuo robore permanſura, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe commutamus, aliiſque præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Domus Sancti Andreæ, ipſiuſque Ordinis, quatenus in aliquo obſtent, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 15. Octobr. 1623. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimotertio, decimoquinto Kalendas Novembris, Pontificatus noſtri Anno I.

IX.

Regulæ, Ordinationes, & Conſtitutiones Cancellariæ Apoſtolicæ.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D.N.D. Urbanus divina providentia Papa VIII. ſuorum Prædeceſſorum veſtigiis inhærendo normam, & ordinem gerendis dare volens, in craſtinum ſuæ aſſumptionis ad Summi Apoſtolatus apicem, videlicet die 7. menſis Auguſti, Anno ab Incarnatione Domini 1623. reſervationes, conſtitutiones, & regulas infraſcriptas fecit, quas etiam ex tunc, licet nondum publicatas, & ſuo tempore duraturas obſervari voluit, ac quas Nos Ludovicus tit. S. Laurentii in Damaſo Preſbyter Cardinalis Ludoviſius S. R. E. Vicecancellarius, die 21. menſis Octobris dicti Anni in Cancellaria Apoſtolica publicari fecimus.

Reſervationes generales, & ſpeciales.

1. In primis fecit eaſdem reſervationes, quæ in Conſtitutione fel. rec. Benedicti

Papæ

Papæ XII, quæ incipit: *Ad regimen*: continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamſi Officiales ante obitum eorum eſſe deſierint, quoad beneficia, quæ tempore, quo officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominus, beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione officiorum ſuorum hujuſmodi ejuſdem Sedis Notarii erant, etiam dimiſſis ipſis officiis, & quandocumque aſſequuti fuerint, ſub hujuſmodi reſervationibus comprærhendi. Ac reſervavit beneficia, quæ per Conſtitutionem piæ memoriæ Joannis Papæ XXII., quæ incipit: *Execrabilis*, vacant, vel vacare contigerit: quam Conſtitutionem, & reſervationem Sanctitatis Suæ tam ad Beneficia obtenta, quam alia quæcumque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores, contra Concilii Tridentini decreta diſpoſuerunt, & diſponent in futurum, extendit, & ampliavit. Et ea etiam beneficia omnia diſpoſitioni ſuæ reſervavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores, contra ejuſdem Concilii decretorum formam diſpoſitum fuerit.

Reſervatio Cathedralium Eccleſiarum, & Monaſteriorum, ac de tempore vacationis Epiſcopatuum, & vacaturorum beneficiorum.

2. Item reſervavit generaliter omnes Eccleſias Patriarchales, Primatiales, Archiepiſcopales, Epiſcopales, necnon omnia Monaſteria virorum valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æſtimatione excedentia, nunc quomodocumque vacantia, & impoſterum vacatura, & voluit, quod exceſſus hujuſmodi in literis exprimatur. Ac etiam reſervavit dignitates, & beneficia omnia ad collationem, præſentationem, & electionem, & quamcumque aliam diſpoſitionem Patriarcharum, Primatuum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, necnon Abbatum, ac aliorum quorumcumque collatorum, & collatricum, ſecularium, & regularium, quomodolibet (non tamen ad collationem cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præſentationem, vel electionem, pertinentia) quæ poſt illorum obitum, aut Eccleſiarum, ſeu Monaſteriorum, vel aliarum dignitatum ſuarum dimiſſionem, vel privationem, ſeu translationem, vel aliàs quomodocumque vacaverint, uſque ad proviſionem ſucceſſorum, ad eaſdem Eccleſias, aut Monaſteria, vel dignitates Apoſtolica auctoritate faciendam, & adeptam ab eiſdem ſucceſſoribus pacificam illorum poſſeſſionem, quomodocumque vacaverint, & vacabunt in futurum.

Extenſio reſervationis Beneficiorum per aſſecutionem pacificam vacaturorum.

3. Item, qui de beneficiis eccleſiaſticis, præſertim curam animarum habentibus, ſeu alias perſonalem reſidentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apoſtolica auctoritate proviſi, ſeu providendi, ante illorum aſſequutionem alia cum eiſdem incompatibilia beneficia eccleſiaſtica per eos tunc obtenta, in fraudem reſervationis ſuæ reſignarent, ſeu dimitterent, voluit, decrevit, & declaravit, quod ſi impoſterum, quibuſvis perſonis de aliquibus beneficiis Eccleſiaſticis tunc vacantibus, ſeu vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri; ipſoſque proviſos, ſeu providendos, intra vacationis, & proviſionis, ſeu aſſequutionis eorum beneficiorum tempora, quæcumque alia cum illis incompatibilia beneficia Eccleſiaſtica ſecularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam hoſpitalium regularia per eos tunc obtenta, nulla ſpeciali, & expreſſa de eiſdem in proviſionibus prædictis facta mentione, ſimpliciter, vel cauſa permutationis, ac alias quomodolibet, ſive in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, aut Legatorum, vel Nuntiorum dictæ Sedis, ſive Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcumque manibus reſignare, ſeu dimittere, aut juribus ſibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit: omnes, & ſingulæ conceſſiones, collationes, proviſiones, & quævis aliæ diſpoſitiones de beneficiis, ſeu juribus ſic reſignandis, dimittendis, & cedendis, pro tempore faciendæ, cum inde ſequutis quibuſcumque, caſſæ, & irritæ, nulliuſque roboris, vel momenti exiſtant, nec cuiquam ſuffragentur: ſed beneficia, & jura, ut præfertur, reſignata, dimiſſa, & ceſſa, eo ipſo vacent, & vacare, ac ſub reſervatione prædicta, quam Sanctitas Sua etiam quoad hoc extendit, & ampliavit, comprærhenſa cenſeantur: ita quod de illis per alium, quam eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem nullatenus diſponi poſſit in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi per pacificam aſſequutionem beneficiorum aliorum hujuſmodi vere, & realiter vacaviſſent. Decernens irritum, &c. attentari.

Reſervatio Dignitatum, necnon ſuorum, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium familiarium, beneficiorum.

4. Item reſervavit generaliter diſpoſitioni ſuæ omnes dignitates majores poſt Pontificales in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, necnon valorem decem florenorum auri communi æſtimatione excedentes, principales in Collegiatis Eccleſiis. Reſervavit etiam Prioratus, Præpoſituras, Præpoſitatus, ac alias dignitates conventuales, & Præceptorias generales Ordinum quorumcumque (ſed non militiarum) ac quæcumque beneficia, quæ ſui, etiam dum Cardinalatus fungebatur honore, exiſtentes, ac S. R. E. viventium nunc, & qui erunt ſuo tempore Cardinalium familiares, continui commenſales obtinent, & impoſterum obtinebunt, eorum familiaritate durante, ac in quibus, ſeu ad quæ jus ejus competit, aut competierit, etiamſi ab ipſa familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel aliàs receſſerint. Declarans, dignitates, quæ in Cathedra-

thedralibus etiam Metropolitauia poſt Pontificales majores exiſtunt, & quæ ex Apoſtolicæ Sedis indulgentia, vel ordinaria auctoritate, aut conſuetudine præſcripta, vel aliàs quovis modo in Collegiatia Eccleſiia principalem præeminentiam habere noſcuntur, ſub reſervatione prædicta compræhendi debere.

Reſervatio beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

5. Item reſervavit generaliter omnia,& ſingula beneficia Eccleſiaſtica quorumcumque Collectorum, & unicorum in quacumque civitate, vel diœceſi, qui ſuo tempore officia exercuerint; Subcollectorum fructuum, & proventuum Cameræ Apoſtolicæ debitorum, illa videlicet beneficia dumtaxat, quæ durante eorum officio obtinebant, & quibus, ſeu ad quæ jus eis compete bat.

Reſervatio beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.

6. Item reſervavit omnia, & ſingula beneficia Eccleſiaſtica quorumcumque Curialium, quos dum Curia Romaua de loco ad locum transfertur, eam ſequendo, decedere contigerit iu quovis loco quantumcumque etiam a dicta Curia remoto.

Reſervatio benefitiorum Cubiculoriorum, & Curſorum.

7. Item reſervavit generaliter idem D. N. Papa diſpoſitioni ſuæ omnia beneficia Cubiculariorum, etiam Honoris nuncupatorum, ac Curſorum ſuorum. Declarans, in Prædeceſſorum ſuorum Romanorum Pontificum Conſtitutionibus,& regulis reſervatoriis beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios Honoris nuncupatos etiam a dic earum editionis, & publicatiouis intelligi, & compræhendi, & compræhenſos fuiſſe, & eſſe. Irritumque, &c. attentari decernens.

Reſervatio Beneficiorum Eccleſiarum S. Jo: Lateranen., & S. Petri, ac B. Mariæ Majoris de Urbe, & beneficiorum titulorum Cardinalium a Curia abſentium.

8. Item reſervavit diſpoſitioni ſuæ generaliter quoſcumque canonicatus, & præbendas, ac dignitates, perſonatus, & officia iu S. Joanis Lateranen., & Principis Apoſtolorum, ac B. Mariæ Majoris de Urbe Eccleſiis, necnon ad collationem, proviſionem, & præſentationem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem S. R. E. Cardinalium a Romana Curia abſentium ratione ſuorum Epiſcopatuum, Cardinalatus, ac ipſorum Cardinalium titulorum, & Diaconiarum ſpectantia, quandiu abſentia ſua duraverit, canonicatus, & præbendas, dignitates, perſonatus, adminiſtrationes, & officia, cæteraque beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura vacantia, & in antea vacatura, tam in eadem Urbe, quam in Eccleſiis, Civitatibus, & Diœceſibus dictorum Epiſcopatuum conſiſtentia. Ac decrevit irritum &c.

Reſervatio menſium Apoſtolicorum, & Alternativa pro Epiſcopis reſidentium.

9. Item cupiens idem D. N. Papa pauperibus clericis, & aliia benemeritis perſonis providere, omuia beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, ſæcularia, & quorumvis Ordinum regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumque exiſtentia, in ſingulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maii, Julii, Auguſti, Octobris,& Novembris menſibus, uſque ad ſuæ voluntatis beneplacitum, extra Romanam Curiam, aliàs quam per reſignationem quocumque modo vacatura, ad collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, & quamvis aliam diſpoſitionem quorumcumque collatorum, & collatricum, ſæcularium,& quorumvis Ordinum regularium, non tamen Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, aut aliorum ſub Concordatia inter Sedem Apoſtolicam, & quoſcumque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & obſervare debuerant, acceptatis, & obſervatis, quæ ledere non intendit, compræhenſorum quomodolibet pertinentia diſpoſitioni ſuæ generaliter reſervavit. Volens in ſupplicationibus, ſeu conceſſionibus gratiarum, quæ de dictis beneficiia tunc vacantibus, etiam Motu proprio fient de menſe, in quo vacaverint, diſpoſitive mentionem fieri, alioquin gratias nullas eſſe. Ac conſuetudines etiam immemorabiles optandi majores, & pinguiores præbendas, necnon privilegia, etiam in limine erectionis conceſſa, & indulta Apoſtolica circa ea, ac etiam diſponendi de huiuſmodi beneficiis, aut quod illa ſub hujuſmodi reſervationibus nunquam compræhendantur, etiam cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quorum perſonis, & Collegiis cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtentibus, quomodolibet conceſſa, adverſus reſervationem hujuſmodi minime ſuffragari. Inſuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis inteuta, ipſis quamdiù apud Eccleſias, aut diœceſes ſuas vere, ac perſonaliter reſederint dumtaxat, de omnibus, & quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſticis, cum cura, & ſine cura, ſæcularibus, & regularibus (ad liberam ipſorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis diſpoſitionem, ſeu præſentationem, vel electionem, nec etiam cum conſilio, vel conſenſu, ſeu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut aliàs pertinentibus) quæ in antea in menſibus Februarii, Aprilis, Junii, Auguſti, Octobris, & Decembris, extra Curiam ipſam vacare contigerit (dummodo aliàs diſpoſitioni Apoſtolicæ reſervata, vel affecta non fue-

Digitized by Google

ſuerint) libere diſponendi facultatem conceſſit. Ac etiam voluit, ut ſi ipſi in collatione, aut alia diſpoſitione beneficiorum in aliis ſex menſibus, videlicet, Januarii, Martii, Maii, Julii, Septembris, & Novembris, vacaturorum (quæ etiam diſpoſitioni ſuæ, ut præfertur, reſervavit,) ſeu etiam aliorum diſpoſitioni, ſuæ, & dictæ Sedi aliàs quomodolibet reſervatorum, vel affectorum, ſeſe intromiſerint, aut quominus proviſiones, & gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum conſequantur, impedimentum quoquo modo præſtiterint, uſu, & beneficio prædictæ facultatis eo ipſo privati exiſtant, ac collationes, & aliæ diſpoſitiones de beneficiis, illius prætextu deinceps faciendæ, nullius ſint roboris, vel momenti. Illi vero, qui gratiam alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujuſmodi per patentes literas manu propria ſubſcriptas, ſuoque ſigillo munitas, & in ſua quiſque Civitate, vel diœceſi datas, declarare, & literas ipſas hùc ad Datarium Sanctitatis Suæ tranſmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, tunc demum, & non antea uti incipiant gratia ſupradicta. Decernens, ſic in præmiſſis omnibus per quoſcumque, &c. judicari debere, ac irritum, &c.

De literis in forma Rationi congruit expediendis.

10. Item voluit idem D. N. Papa, quod conceſſa per felic. rec. Paulum V., & Gregor. XV. Prædeceſſores ſuos, & de eorum mandato, expediantur in forma rationi congruit, a die Aſſumptionis ſuæ ad ſummi Apoſtolatus apicem. Et idem quoad conceſſa per piæ mem. Leonem XI. etiam Prædeceſſorem ſuum, ad ſex menſes dumtaxat, ab ipſo die Aſſumptionis incipiendos obſervari voluit.

Declaratio reſervationis Eccleſiarum, & beneficiorum per Prædeceſſores reſervatorum.

11. Item declaravit, omnium, & ſingularum Eccleſiarum Cathedralium, & Monaſteriorum proviſiones, quas prædicti Prædeceſſores ſui, ordinationi, & diſpoſitioni eorum, necnon omnia, & ſingula beneficia Eccleſiaſtica, quæ dicti Prædeceſſores etiam prædictæ diſpoſitioni, cum interpoſitione decreti reſervaverant, (quæ quidem Eccleſiæ, Monaſteria, necnon ſic reſervata beneficia, tempore obitus eorumdem Prædeceſſorum vacabant, aut Eccleſiæ ipſæ, vel Monaſteria hujuſmodi, ſi commendata, vel ei adminiſtratores deputati non fuiſſent, etiam tunc vacaſſent) remanſiſſe, & remanere per hujuſmodi reſervationem, & decretum, affecta, nullamque de illis, præter Romanum Pontificem, ex vice ſe intromittere, vel diſponere potuiſſe, ſive poſſe quoquomodo. Decernens irritum, & inane, ſi ſecus ſuper illis attentatum forſan erat tunc, vel impoſterum contingeret attentari.

Revalidatio literarum Prædeceſſoris gratiæ & juſtitiæ infra annum conceſſarum.

12. Item prædictus D. N. omnes, & ſingulas, ab ipſis Paulo V., & Gregorio XV. Rom. Pontif. Prædeceſſoribus ſuis infra annum ante diem obitus eorum conceſſas gratiæ, vel Juſtitiæ literas, temporibus debitis eorum executoribus, ſeu Judicibus non præſentatas, omnino revalidavit, & in ſtatum priſtinum, in quo videlicet antea fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenarie reſtituit, ac decrevit, per executores, ſeu Judices prædictos, vel ab eis ſubdelegandos ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi poſſe, & debere, juxta illarum formam.

Revocatio unionis.

13. Item, rationabilibus ſuadentibus cauſis, ipſe D. N. omnes uniones, annexiones, incorporationes, ſuppreſſiones, extinctiones, & diſmembrationes, etiam perpetuas, de quibuſvis Cathedralibus, necnon aliis Eccleſiis, eorumve domibus, prædiis, & locis, per ceſſum, vel deceſſum, aut quamvis aliam dimiſſionem, vel amiſſionem, qualiacumque fuerint, invicem, vel aliàs Eccleſiis, Monaſteriis, & Menſis etiam capitulatibus, dignitatibus, perſonatibus, officiis, beneficiis, ac piis, & aliis locis, univerſitatibus, etiam ſtudiorum generalium, & Collegiis etiam in in favorem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ſeu Eccleſiis, Monaſteriis, & beneficiis per eos obtentis, quomodolibet, Apoſtolica, vel alia quavis (non tamen Concilii Tridentini) auctoritate, necnon pro fundatione, ſeu donatione, augmento, vel conſervatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religioſorum locorum ad fidei Catholicæ defenſionem, & propagationem, bonarumque artium cultum, inſtitutorum factas, quæ ſuum non ſint ſortitæ effectum: ac quæcumque conceſſiones, & mandata ſuper unionibus, annexionibus, incorporationibus, & aliis præmiſſis faciendis, revocavit, caſſavit, & irritavit, nulliuſque decrevit exiſtere firmitatis. Nec alicui quaſcumque clauſulas, vel adiectiones, aut decreta, quæ Sanctitas ſua pro expreſſis haberi voluit, in quibuſvis Apoſtolicis, etiam quæ Motu proprio, aut ex certa ſcientia, & conſiſtorialiter proceſſerunt, & emanarunt literis, etiamſi in eis decretum eſſet, illas ex tunc effectum ſortitas eſſe, aut jus quæſitum fore quomodolibet contenta adverſus revocationem, & irritationem hujuſmodi, voluit aliquatenus ſuffragari.

Revocatio facultatum quibuſvis conceſſarum.

14. Item revocavit quaſcumque facultates conceſſas quibuſvis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Prælatis, & perſonis, necnon Apoſtolicæ Sedis Nuntiis, ac fructuum, & proventuum Cameræ Apoſtolicæ debitorum Collectoribus, de diſpen-

Digitized by Google

ſando eum quibuſvis perſonis ſuper matrimonio contracto, vel contrahendo in grad prohibito, ac natalium, & ætatis defectibus, & de incompatibilibus beneficiis Eccleſiaſticis inſimul retinendis, necnon de Notariis publicis creandis, ac de diſponendo quomodolibet de quibuſvis beneficiis Eccleſiaſticis, & aliàs a præmiſſis officia ipſorum Nuntiorum, & Collectorum directe non concernentes, etiam ſi in literis deſuper confectis ſint clauſulæ reſtitutoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expreſſis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipſæ non ſunt ſortitæ effectum, etiamſi Nuntiis eiſdem, & dictæ Sedis Legatis de latere competens ſit conceſſa poteſtas. Decernens irritum, &c.

Revocatio facultatum conferendi beneficia reſervata.

15. Item revocavit quaſcumque facultates, & literas deſuper confectas, per quas quicumque ſui Prædeceſſores Romani Pontifices quibuſvis perſonis ordinariam collationem, ſeu aliam diſpoſitionem beneficiorum Eccleſiaſticorum, de jure, vel conſuetudine habentibus, quavis etiam Patriarchali, Archiepiſcopali, Epiſcopali, vel alia dignitate, vel alio, non tamen Cardinalatus honore fulgentibus, quavis conſideratione, vel intuitu, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, cum quibuſvis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores haberi voluit pro expreſſis, conceſſerant, ut quamdiu viverent, vel ſuis Eccleſiis, ſeu Monaſteriis præeſſent, aut ad aliud tempus de beneficiis Eccleſiaſticis generaliter reſervatis, ſeu affectis ad eorum collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, & quamvis aliam diſpoſitionem communiter, vel diviſim, ſpectantibus, diſponere libere, & licite valerent, aut etiam ad id per eoſdem Prædeceſſores Vicarii perpetui, vel ad tempus conſtituti forent, decernens irritum, & inane, &c.

De dictionibus numeralibus.

16. Item, ut in Apoſtolicis literis committendi crimen falſi per amplius tollatur occaſio, voluit, & ordinavit, quod dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Nonas, Idus, & Kal. immediate poni conſueverunt, per literas, & ſyllabas extenſe deſcribantur, & illæ ex prædictis literis, in quibus hujuſmodi dictiones aliter ſcriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur.

De concurrentibus in Data.

17. Item voluit, quod de concurrentibus in Data ejuſdem diei ſuper vacantibus, ſeu certo modo vacaturis beneficiis, illi quibus gratiæ Motu proprio conceduntur, cæteris ſimili modo gratias non habentibus aliàs graduati graduatis, aut inter graduatos prius graduati, ac inter æqualiter graduatos prius graduati, necnon colorato titulo poſſeſſores non poſſeſſoribus, ac inter perſonas aliàs in Curia præſentes abſentibus ab ea, ac inter præſentes non beneficiati beneficiatis; & ſimiliter inter abſentes, cæteris paribus, oriundus non oriundo, & diœceſanus non diœceſano. In reliquis vero ſingulis, qui prius Apoſtolicas deſuper literas eorum exequutoribus præſentaverint, aliis, in ipſorum, de quibus agi contigerit beneficiorum aſſequutione præferantur.

De non tollendo jus quæſitum.

18. Item, ne per varias, quæ pro commiſſionibus, ſeu mandatis, & declarationibus habendis in cauſis, pleromque fiunt ſuggeſtiones, juſtitia poſtponatur, idem D. N. decrevit, & declaravit ſuæ intentionis fore, quod deinceps per quamcumque ſignaturam, ſeu conceſſionem, aut gratiam, vel literas Apoſtolicas, pro commiſſionibus, ſeu mandatis, aut declarationibus hujuſmodi, etiam ſi Motu proprio, ex certa ſcientia, ac etiam ante motam litem, a Sanctitate Sua emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli jus ſibi quæſitum quomodolibet tollatur.

Regula de viginti.

19. Item voluit, quod ſi quis in infirmitate conſtitutus reſignaverit aliquod beneficium, ſive ſimpliciter, ſive ex cauſa permutationis, vel aliàs dimiſerit, aut illius commendæ ceſſerit, ſeu ipſius beneficii unionis diſſolutioni conſenſerit, etiam vigore ſupplicationis, dum eſſet ſanus, ſignatæ, & poſtea infra viginti dies a die per ipſum reſignantem præſtandi conſenſus, computandos, de ipſa infirmitate deceſſerit, & ipſum beneficium quavis auctoritate conferatur per reſignationem ſic factam, collatio hujuſmodi ſit nulla: ipſumque beneficium nihilominus per obitum cenſeatur vacare.

De Idiomate.

20. Item voluit, quod ſi contingat, ipſum alicui perſonæ de Parochiali Eccleſia, vel quovis alio beneficio exercitium curæ animarum Parochianorum quomodolibet habente, providere, niſi ipſa perſona intelligat, & intelligibiliter loqui ſciat idioma loci, ubi Eccleſia, vel beneficium hujuſmodi conſiſtit, proviſio, ſeu mandatum, & gratia deſuper, quo ad Parochialem Eccleſiam, vel beneficium hujuſmodi, nullius ſint roboris, vel momenti.

De non impetrando beneficium per obitum viventium.

21. Item ſi quis ſupplicaverit ſibi de beneficio quocumque tamquam per obitum alicujus, licet tunc viventis, vacante provideri, & poſtea per obitum ejus vacet proviſio, & quævis diſpoſitio, dicto ſupplicanti, per

per obitum hujuſmodi, denuo facienda nullius ſit roboris, vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

22. Item voluit, quod petentes beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, teneantur exprimere verum annuum valorem ſecundum communem æſtimationem tam beneficii uniendi, quam illius, cui uniri petitur, alioquin unio non valeat, & ſemper in unionibus commiſſio fiat ad partes, vocatis quorum intereſt, & idem voluit obſervari in quibuſvis ſupplicationibus, perpetuis conceſſionibus, diſmembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuſcumque fructibus, & bonis Eccleſiaſticis, ac etiam in confirmationibus unionum, ſingularumque diſpoſitionum hujuſmodi.

De Mendicantibus transferendis.

23. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines tranſierint pro tempore, Conſtitutionem fel. rec. Martini Papæ V. Prædeceſſoris ſui deſuper factam, & in libro Cancellariæ Apoſtolicæ deſcriptam, quæ incipit. *Viam ambitioſæ cupiditatis, &c.* firmiter obſervari.

De male promotis.

24. Item de Clericis extra tempora a jure ſtatuta, ſive ante ætatem legitimam, aut abſque dimiſſoriis literis ad ſacros Ordines ſe promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Conſtitutionem piæ mem. Pii Secundi ſimiliter Prædeceſſoris deſuper editam in dicto Cancellariæ Apoſtolicæ libro deſcriptam, quæ incipit: *Cum ex ſacrorum ordinum &c.*, pari modo obſervari.

De Moneta.

25. Item, declaravit idem D. N. quod libra Turonenſium parvorum, & florenus auri de Camera, pro æquali valore in concernentibus literas, & Cameram Apoſtolicam, computari, & æſtimari debeant.

De beneficiis vacaturis per promotionem ad Eccleſias, & Monaſteria.

26. Item, prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quod quæcumque conceſſiones, gratiæ, & mandata, etiam Motu proprio, & cum derogatione hujus conſtitutionis, quæ ab eo pro quibuſvis perſonis emanaverint, de providendo ei de quibuſvis beneficiis vacaturis per promotionem quorumcumque ad Eccleſiarum, & Monaſteriorum regimina, ſi hujuſmodi conceſſiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipſorum præceſſerint; necnon quæcumque collationes, proviſiones, & diſpoſitiones pro tempore faciendæ de præmiſſis, ac quibuſvis aliis beneficiis Eccleſiaſticis, ſecularibus, & regularibus, quæ per promovendos, vel aſſumendos ad quaſcumque Prælaturas inter illarum vacationis, & hujuſmodi promotionis, vel aſſumptionis tempora ſimpliciter, vel ex cauſa permutationis ubicumque reſignari, vel alias dimitti contigerit, eum inde ſequutis pro tempore, ſint caſſæ, & irritæ, nulliuſque roboris, vel momenti.

De non Judicando juxta formam ſupplicationum, ſed literarum expeditarum.

27. Item, cum ante confectionem literarum gratia Apoſtolica ſit informis, voluit, ſtatuit, & ordinavit idem D. N. quod Judices in Romana Curia, & extra eam pro tempore exiſtentes, etiamſi ſint Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta ſupplicationum ſignatarum ſuper quibuſvis impetrationibus, (niſi in dicta Curia dumtaxat ſint commiſſiones, juſtitiam concernentes, per Placet, vel per Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vice Cancellarium, juxta facultatem ſuper hoc ſibi conceſſam ſignatæ) ſed juxta literarum ſuper eiſdem impetrationibus, & conceſſionibus confectarum tenores, & formas, judicare debeant. Decernens irritum &c. Etſi literæ ipſæ per præoccupationem, vel aliàs minus bene expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum intereſt, inſtantiam, ad Apoſtolicam Cancellariam remitti poterunt, per ejus Officiales, quibus hujuſmodi tenores, & formas reſtringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

28. Item, attendens D. N. Papa, quod ſuper habendis de Cancellaria Apoſtolica Regulis, & Conſtitutionibus inibi deſcriptis, faciliter per eos, qui in Romana Curia indiguerint, ad ipſam Cancellariam recurſus dirigi poteſt, nec conſultum foret, quod ſuper earumdem Regularum, & Conſtitutionum (quæ juxta veritatem occurrentium cauſarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore, vel effectu, teſtium plerumque tenacem deſuper memoriam non habentium diſpoſitionibus ſtari deberet, voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod deinceps quilibet ex Auditoribus Cauſarum Palatii Apoſtolici, & aliis (etiamſi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſint Cardinales) in ipſa Curia pro tempore deputatis auctoritate apoſtolica judicibus, etiā in cauſis actu pendentibus, ſuper hujuſmodi tenore, vel effecto probando dumtaxat ſtet, fidemque adhibeat cedulæ, ſeu ſcripturæ deſuper a duobus majoris Præſidentiæ, quod danda ſit a tergo ſignatæ, & etiam a duobus aliis Literarum Apoſtolicarum Abbreviatoribus in ipſa Cancellaria auſcultatæ, & Vice-Cancellarii, ſeu dictam Cancellariam Regentis manu ſubſcriptæ, ut moris eſt. Quidquid autem ſecus fieri contigerit, nullius ſit roboris, vel momenti.

De

De ſubrogandis Collitigantibus.

29. Item, D. N. cupiens litium ſuccidere anfractus, & ne novi collitigantibus adverſarii dentur, providere, voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod quoties deinceps aliquem ſuper quovis beneficio Eccleſiaſtico collitigantem in jure, vel ad jus, ſi quod forſan ejus adverſario in dicto beneficio competierit, ſubrogari conceſſerit (dummodo prædictus collitigans in dicto beneficio intruſus non fuerit, nec ſuper eo contra dictum adverſarium, poſtquam illud per triennium pacifice poſſederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmiſſo jure, ſive tunc vacet, vel cum vacaverit, impetrationes, vel conceſſiones etiam motu proprio, infra menſem ante conceſſionem hujuſmodi factæ, nullius ſint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium beneficia illorum præſertim, quibus, aut propter ſenium, aut propter infirmitatem, immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus, tamquam collitigantes in eorum juribus facilius ſubrogentur, voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in beneficio defuncti, quod illo vivente in caſibus præmiſſis, vel in ſimilibus impetraverit, aliquo modo ſubrogetur, ac ſubrogatio, vel gratia, ſi neutri, ſi nulli, ſeu novæ proviſionis, aut perinde valere, taliter impetranti nullatenus ſuffragetur. Quod etiam ſtrictiſſime obſervari mandavit in impetrationibus beneficiorum per privationem, & amotionem ex quibuſvis criminibus, & exceſſibus forſan perpetratis, etiamſi uſque ad definitivam ſententiam, quæ tamen in rem non tranſiverit judicatam, proceſſum foret,

De veriſimili notitia.

30. Item voluit, & ordinavit, quod omnes gratiæ, quas de quibuſvis beneficiis Eccleſiaſticis, cum cura, vel ſine cura, ſæcularibus, vel regularibus per obitum quarumcumque perſonarum vacantibus in antea fecerit, nullius roboris, vel momenti ſint, niſi poſt obitum, & ante datam gratiarum hujuſmodi tantum tempus affluxerit, quod interim vacationes ipſæ de locis, in quibus perſonæ prædictæ deceſſerint, ad notitiam ejuſdem D.N. veriſimiliter potuerint perveniſſe.

Non valeant commiſſiones cauſarum, niſi in literis expeditis.

31. Item, quod omnes, & ſingulæ commiſſiones cauſarum, quas in antea fieri contigerit, obtentæ, vel occaſione conceſſionum dumtaxat Apoſtolicarum de beneficiis eccleſiaſticis gratiarum, ſuper quibus Literæ Apoſtolicæ confectæ non fuerint, ac proceſſus deſuper habendi, nullius ſint roboris, vel momenti.

De impetrantibus beneficia per obitum familiarium Cardinalium.

32. Item voluit, quod Impetrans beneficium vacans per obitum familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen, & titulum ipſius Cardinalis, & ſi ille in Curia fuerit, ejus ad id accedat aſſenſus, alias deſuper gratia ſit nulla. Et idem ſervari voluit, ſi Cardinales quomodolibet, ab ipſa Curia abſentes, & ubilibet etiam in locis infra duas dietas vicinis degentes, familiamque, & lares in eadem Curia retinentes, ab ipſa Curia receſſerint ad eamdem illico reverſuri, & infra decem, vel ad ſummum quindecim dies vere, & perſonaliter reverſi fuerint, ita quod Cardinalibus aliàs quam, ut præfertur, ex quacumque cauſa quantumlibet neceſſaria, ac qualibet alia hic neceſſario exprimenda abſentibus, facultas præſtandi conſenſum hujuſmodi non competat, ſed beneficia hujuſmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apoſtolicæ proviſionem, & diſpoſitionem, pertineant. Declarans Regulas, & Conſtitutiones ſuorum Prædeceſſorum, etiam a die earum editionis, & publicationis ſuper aſſenſu hujuſmodi præſtando, ſic intellectas, & intelligendas fuiſſe, irritumque &c. attentari decernens. Quodque ſi prædicti familiares eſſe deſierint, ſeu ad aliorum Cardinalium familiaritatem ſimilem tranſierint, quoad beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus, vel ad quæ, priori ipſa familiaritate durante jus eis competierit; Cardinales, quorum prius familiares fuerint, ſuum habeant adhibere conſenſum. Declarans præſentem Conſtitutionem locum non habere in illis beneficiis, quæ familiares ipſi tempore obitus eorum, in dicta Curia, vel extra eam obtinerent, aut antea obtinuiſſent, & ratione officiorum per eos obtentorum dictæ diſpoſitioni generaliter reſervata, vel affecta fuiſſe apparerent. Necnon illos, quoad effectum dictæ Conſtitutionis familiares eorumdem Cardinalium cenſeri, qui ipſorum Cardinalium familiares continui commenſales ad minus per quatuor menſes etiam ante Cardinalatū fuiſſe probarentur. Decernens irritum &c.

Super eadem familiaritate.

33. Item, idem D. N. ad evitandas lites, & contentiones, quæ ex præcedenti ſua Conſtitutione exoriri poſſent, veſtigiis Prædeceſſorum ſuorum inhærendo, voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod ſi beneficia, quæ per obitum familiarium continuorum commenſalium eorumdem Cardinalium in futurum vacabunt, ceſſantibus Apoſtolicis reſervationibus, ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam diſpoſitionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Conſtitutione non comprehendantur, quoad hoc, ut in proviſionibus talium beneficiorum, ſuper expeditione literarum illius Cardinalis, cujus familiaris defunctus ille extitit, conſenſus requiri debeat, ſed beneficia hujuſmodi

modi ad collationem, ſeu quamvis diſpoſitionem Cardinalis ordinarii collatoris, ot præfertur, libere ſpectare cenſeantur. Et ſi apud Sedem Apoſtolicam beneficia hujuſmodi per obitum dictorum familiarium vacaverint, tunc in proviſione talium beneficiorum, ſuper expeditione literarum, illius Cardinalis exigatur conſenſus, ſi in Romana Curia præſens fuerit, ad quem eorumdem collatio, & diſpoſitio, ut præfertur, pertinere deberet,

Signatura per Fiat præferatur alteri per conceſſum.

34. Item voluit D. N., quod concurrentibus eadem die ſuper quocumque beneficio, per Fiat, & conceſſum ſignaturis ex eis per Fiat, etiam ot petitur, habens, alteri per conceſſum, etiam motu proprio habenti præferatur, etiamſi in illa per conceſſum prægnantiores, & quantumlibet privilegiativæ eſſent clauſulæ,

De Annali poſſeſſore.

35. Item, Sanctiſſimus Dominus Noſter, ot improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod quicumque beneficium Eccleſiaſticum tunc per annum immediate præcedentem pacifice poſſeſſum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit; nomen, gradum, & nobilitatem poſſeſſoris ejuſdem, & quotannis ipſe illud poſſederit, ac ſpecificam, & determinatam, ea qua clare poterit coonſtare, quod nullum ipſi poſſeſſori in dicto beneficio jus competat, cauſam in hujuſmodi impetratione exprimere, & infra ſex menſes ipſum poſſeſſorem ad judicium evocari facere; cauſamque ex tunc deſoper infra annum uſque ad ſententiam definitivam incluſive proſequi debeat, & teneatur, alioquin impetratio prædicta, & quæcumque inde ſequuta nollius exiſtant firmitatis, & idem impetrans de damnis, & intereſſe poſſeſſorem præfatum propterea contingentibus ei ſatisfacere, & ſi poſſeſſorem ipſum injuſte, frivole, & indebite moleſtaſſe repertus extiterit, quinquaginta florenos auri perſolvere Cameræ Apoſtolicæ ſit adſtrictus. Nec alius, quam præmiſſæ vacationis modus, etiam per literas, Si neutri, aut ſubrogationis, aut alias ſibi quoad hoc, ut beneficium hujuſmodi ea vice conſequi, aut obtinere valeat, quomodolibet ſuffragetur, illudque nullatenus in antea litigioſum propterea cenſeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes beneficia Eccleſiaſtica cujuſcumque qualitatis, per privationem, & amotionem, vel aliàs propter commiſſa, exceſſus, & crimina, vacantia, vel vacatura, & ſimiliter ad impetrantes beneficia tamquam vacantia per devolutionem.

De Triennali.

36. Item ſtatuit, & ordinavit idem Dominus Noſter, quod ſi quis quæcumque beneficia Eccleſiaſtica, qualiacumque ſint, abſque ſimoniaco ingreſſu, ex quovis titulo, apoſtolica, vel ordinaria collatione, aut electione, & electionis hujuſmodi confirmatione, ſeu præſentatione, & inſtitutione illorum, ad quos beneficiorum hujuſmodi collatio, proviſio, electio, & præſentatio, ſeu quævis alia diſpoſitio pertinet, per triennium pacifice poſſederit (dummodo in beneficiis hujuſmodi, ſi diſpoſitioni apoſtolicæ ea reſervatione generali in corpore juris clauſa reſervata fuerint, ſe non intruſerit) ſuper eiſdem beneficiis taliter poſſeſſis moleſtari nequeat, necnon impetrationes quaslibet de beneficiis ipſis ſic poſſeſſis factis, irritas, & inanes cenſeri debere, decrevit; antiquas lites ſuper illis motas penitus extinguendo.

De non appellando ante ſententiam definitivam.

37. Item, idem Dominus Noſter, ot finis litibus celerius imponatur, & litigantium parcatur ſumptibus, & expenſis, ſuorum Prædeceſſorum Conſtitutionibus, & ſtatutis inhærendo, ſtatuit, & ordinavit, quod in cauſis pendentibus, & quas impoſterum contigerit agitari, nulli ante definitivam ſententiam liceat appellare, nec appellatio, ſi fuerit emiſſa, debeat admitti, niſi ab interloquutoria, quæ vim habeat definitivæ; vel a gravamine minime concernente negotium principale, quod non poſſit per appellationem a definitiva ſententia reparari; Nullæque cauſæ appellationum committantur, niſi in commiſſione exprimatur, quod interloquutoria vim definitivę habeat, vel gravamen ſit tale, quod in appellatione a definitiva non valeat reparari, Alioquin appellationes, & commiſſiones impoſterum, & quicquid idem ſequutum fuerit, nullius ſint roboris, vel momenti; commiſſionibus appellationum jam judicibus præſentatis, & exhibitis, in ſuo robore permanſuris, in quibus latis ſuper eiſdem ſententiis, ſecundo, vel ulterius ab eis non liceat appellare; Appellantes vero, & appellationes, etiam ab interloquutoriis, & gravaminibus hujuſmodi, ſuo, vel alterius nomine proſequentes, ſi ſuccubuerint, ultra expenſas, & damna, ad quæ reſarcienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœna mulctentur,

Non ſtetur commiſſioni poſt concluſionem.

38. Item ſtatuit, & ordinavit, quod in commiſſionibus de juſtitia, ſeu mandatis etiam conſiſtorialibus, per eum, ſeu de ejus mandato, vel auctoritate in cauſis, in quibus concluſum exiſtat, impoſterum concedendis, etiamſi in eis de concluſione hujuſmodi implicite, vel explicite, mentio facta fuerit, nihil cenſeatur eſſe conceſſum,

niſi

Digitized by Google

niſi per conceſſionem commiſſionis hujuſmodi derogetur expreſſe.

De literis Religioſorum expediendis.

39. Item voluit, & ordinavit, quod ſi aliqui Religioſi petunt aliquod beneficium ad notum amovibile cum clauſula, quod exinde pro ſolo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non poſſint; literæ, quo ad ipſam clauſulam, nullatenus expediantur, niſi idem D. N. ponat in ſignatura, quod non poſſit amoveri, vel ad partem clauſulam ipſam concedat.

De clauſula ponenda in literis permutationum beneficiorum.

40. Item, ſi committatur alicui beneficio reſignationis receptio, ponatur clauſula, attente quoque provideas &c., & ſi ex cauſa permutationis reſignationes fiant, ponatur clauſula: Quod neuter permutantium jus acquirat, niſi qoilibet ipſorum jus habuerit in beneficio per ipſum reſignato.

De ſupplendis defectibus.

41. Voluit, quod ſi petatur ſuppleri defectus in genere, nullatenus literæ deſuper concedantur, niſi in petitione deſuper hujuſmodi defectus exprimantur, vel per Fiat, ut petitur, ſupplicatio ſignata fuerit.

De derogatione Juriſpatronatus.

42. Item voluit, quod ſuper quovis beneficio Eccleſiaſtico de jurepatronatus laicorum, non expediantur literæ, niſi ponatur expreſſe, quod tale beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apoſtolicam legitime eſt devoluta, vel quia tempus patronis laicis ad præſentandum a jure præfixum lapſum exiſtat, aut ad id patronorom ipſorum accedat aſſenſus. Et ſi per ipſum juripatronatus hujuſmodi derogari contigerit, juriſpatronatus hujuſmodi mentio diſpoſitive, ac ſpecifice, determinate, non autem conditionaliter fiat, ſi illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat, & de hoc in literis proviſionis, vel mandato de providendo de dicto beneficio, ſimilis mentio facta non fuerit, non cenſeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

43. Item voluit, quod nulli ſeculari de regulari, nec religioſo de ſeculari beneficiis Commenda detur, niſi in ſignatura, per clauſulam: Ad partem, ſuper petitione Commendæ hujuſmodi, de Commenda ipſa mentio fiat.

De reformationibus.

44. Item voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod ſuper quibuſcumque reformationibus ſignatis ſuper impetrationibus quorumcumque beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ ſuper prima Data expediri poſſint, ſi ex hujuſmodi expeditione ſub tali Data, cuiqoam videatur poſſe fieri præjudicium, litteræ hujuſmodi ſub ipſa prima Data nullatenus expediantur, niſi reformationes hujuſmodi per Fiat, ſub prima Data ſignatæ fuerint.

De conſenſu in reſignationibus, & penſionibus.

45. Item voluit, & ordinavit, quod ſuper reſignatione cujuſcumque beneficii eccleſiaſtici, ſeu ceſſione juris in eo, quam in manibus ſuis, vel in Cancellaria Apoſtolica fieri contigerit; Apoſtolicæ literæ nullatenus expediantur, niſi reſignans, vel cedens, ſi præſens in Romana Curia fuerit, perſonaliter, alioquin per procuratorem ſuum ad hoc ab eo ſpecialiter conſtitutum, expeditioni hujuſmodi in eadem Cancellaria expreſſe conſenſerit, & joraverit, ut moris eſt. Et ipſum reſignantem, ſeu cedentem, pluries ſuper uno, & eodem beneficio, in favorem diverſarum perſonarum ſucceſſive, conſentire contigerit, voluit Sanctitas Sua, quod primus conſenſus tenere debeat, & alii poſteriores conſenſus, ac literæ illorum prætexto etiam ſub priori Data expeditæ pro tempore, nullius ſint roboris, vel momenti. Nec literæ reſervationis, vel aſſignationis, etiam Motu proprio, cujuſvis penſionis annuæ ſuper alicujus beneficii fructibus expediri poſſint, niſi de conſenſu illius, qui penſionem perſolvere tunc habebit.

De ingreſſu Religionis.

46. Item non dentur literæ ſuper beneficiis vacaturis per ingreſſum Religionis, niſi ille præceſſerit Datam deſuper petitionis.

Non valeat impetratio facta per modum in Cancelleria exprimendum.

47. Item voluit, quod ſi petatur aliquod beneficium vacans per modum in Cancellaria Apoſtolica exprimendum, talis impetratio non valeat, nec literæ deſuper expediantur.

De exequutione facienda.

48. Item voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod quotieſcumque per ſignaturam ſuam, vel de ejus mandato factam, ſuper exequendis aliquibus cum adiectione proprii nominis, vel dignitatis cujuſvis, Judex datur, literæ deſuper expediantur cum expreſſione, quod idem Judex exequutionem faciat per ſe ipſum.

De diſpenſationibus in gradibus conſanguinitatis.

49. Voluit, quod in literis diſpenſationum ſuper aliquo gradu conſanguinitatis, vel affinitatis, aut aliàs probibito, ponatur clauſula: Si mulier rapta non fuerit. Et ſi ſcienter; ponatur clauſula, addita in quaterno.

Super defectu natalium.

50. Voluit, quod in diſpenſationibus ſuper defectu natalium, quod poſſint ſuccedere in bonis temporalibus, ponatur clauſula; Quod non præjudicetur illis, ad quos ſucceſſio bonorum ab inteſtato pertinere debet.

Super diſpenſationibus.

51. Item quod per quamcumque ſignaturam in quavis gratia, nullatenus diſpenſatio veniat, niſi dicta gratia totaliter effectum hujuſmodi diſpenſationis concernat, vel aliàs nihil conferat, ut operetur.

Nulli ſuffragetur diſpenſatio, niſi literis confectis.

52. Item, cum conceſſiones ſuper gratiis diſpenſationum quarumcumque quibuſvis per ipſum D. N. conceſſarum, vel concedendarum, per regulas Cancellariæ Apoſtolicæ ſint provide limitatæ, licet aliquando in petitionibus ſuper hujuſmodi conceſſionibus oblatis multa ſint petita, ne quis talium conceſſionum prætextu, id diſpenſative tenere, aut facere præſumat, ad quod conceſſiones hujuſmodi ſe non extendant: voluit idem D. N. quod nulla talis diſpenſatio cuiquam in judicio, vel extra, ſuffragetur, antequam ſuper ea literæ Apoſtolicæ ſint confectæ.

De clauſulis ponendis in literis Indulgentiarum.

53. Item voluit, quod in literis indulgentiarum ponatur, quodſi Eccleſiæ, vel Cappellæ, vel aliàs aliqua Indulgentia fuerit per ipſum conceſſa, de qua inibi ſpecialis mentio facta non ſit, hujuſmodi literæ ſint nullæ.

De indulgentiis conceſſis Ad inſtar.

54. Item voluit idem D. N. quod literæ ſuper Indulgentiis non expediantur Ad inſtar, niſi ſpecificentur.

De exprimendo valorem beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quod in gratiis, quas quibuſvis perſonis de beneficiis vacantibus, ſeu certo modo vacaturis, fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, quæ dictæ perſonæ tunc obtinuerint, ſeu de quibus eis fuerit proviſum, vel conceſſum, aut mandatum provideri, verus annuus valor per Marcas Argenti, aut Sterlingorum, vel libras Turonen. parvorum, ſeu Florenos auri, aut Ducatos, vel uncias auri, ſeu aliam monetam ſecundum communem æſtimationem exprimatur, niſi perſonæ prædictæ beneficia, quæ obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ jus eis competit, juxta ipſarum oblationes, aut aliàs dimittere teneantur: Alioquin gratiæ prædictæ ſint nullæ. Et idem ſervetur in gratiis, quas a Sanctitate Sua motu proprio emanare contigerit. Quoad beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, ſeu provideri mandatur, aut aliàs diſponatur, ad literas, per quas pro tempore ad Eccleſiarum Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monaſteriorum regimina promotio conceditur, ut Monaſteria, & alia Beneficia Eccleſiaſtica, ſecularia, & regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quæ jus competit, retinere poſſint.

De clauſulis, & beneficiis vacantibus ponendis:

56. Voluit, & ordinavit, quod quando providet, ſeu mandat provideri alicui de beneficio Eccleſiaſtico vacante, tunc dari poterunt clauſulæ, ſi petantur; etiam ſi illud quovis modo, &c. ſeu per Conſtitutionem, *Execrabilis*, vacet, ac ſpecialiter reſervatum, inter aliquos litigioſum ſit, & ejus collatio devoluta fuerit, & ſi pro collitigante, vel ſubrogationem, aut ſi neutri, vel ſi nulli, &c. petente, ſi tunc lis ſpecifice exprimatur. Nec detur aliqua generalis reſervatio diſpoſitive, niſi deſuper in conceſſione ſpecialis, & expreſſa, ac pure, & non ſub conditione, mentio fiat, & tunc reliquæ reſervationes ibi contentæ veniant. Si vero tempore expeditionis inde literarum generalis reſervatio hujuſmodi probari non poſſit, aut in novis proviſionibus, ſeu pro collitigantibus, ſi neutri, vel ſi nulli, &c. ſit expreſſum, quod ab aliquibus aſſeritur, illum, cujus beneficium conceditur, Collectorem, vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem fuiſſe, clauſula ponatur, Etiam ſi dictum beneficium, ex eo quod talis Collector, vel unicus Subcollector, Abbreviator, vel Familiaris, Notarius, aut dictæ Sedis Officialis fuit, diſpoſitioni Apoſtolicæ generaliter reſervatum exiſtat, dummodo non ſit in eo alicui ſpecialiter jus quæſitum. In reliquis vero nulla clauſula detur, unde reſervatio generalis elici poſſit, niſi deſuper ſignatura per duplex Fiat ſignata ſit, aut reſervatio, vel aliàs ſpecialiter habeatur.

De expreſſione qualitatum beneficiorum in impetrationibus.

57. Item voluit, quod ſuper beneficiis Eccleſiaſticis, de qualitatibus illorum, videlicet an dignitates, perſonatus, vel officia ſint, eiſque immineat cura animarum, &

X ad

ad illa conſueverint qui per electionem aſſumi, mentio fiat, aliàs gratiæ deſuper ſactæ ſint nullæ. Et ſi qualitates hujuſmodi affirmative, vel conditionaliter non exprimantur, negativa expreſſe deſuper fiat in beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas conſueverint habere.

De beneficiis vacantibus per contractum Matrimonii.

58. Item, ſi reſervetur beneficium per contractum Matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec cenſeatur beneficium reſervatum ſpecialiter, vel affectum t niſi ſequatur Matrimonium. Sed in beneficiis per promotionem, aut ingreſſum Religionis, vel aſſequutionem, vacaturis, ponatur clauſula, etiam ſi non petatur. Cum beneficia hujuſmodi præmiſſo, vel aliàs quovis modo, &c. præterquam per obitum obtinentis, vacare contigerit, etiam ſi vacent.

De clauſulis ponendis in literis Religioſorum.

59. Item voluit, quod ſi petatur, aliquem in Religionem recipi, & ſibi de quovis beneficio Eccleſiaſtico provideri, per ſimplicem Signaturam fiat. Recepto hujuſmodi dumtaxat detur, adiecto, ſi petens idoneus ſit, aut aliud canonicum non obſiſtat; & exprimatur, ſi certus numerus Regularium ſit ibidem, cui etiam non derogetur, niſi expreſſe concedatur, & ſi numerus iſte non exiſtat, ponatur: Dummodo receptionis locus hujuſmodi nimium propterea non gravetur, poſſintq; exequutores proviſionis hujuſmodi, ad receptionem emiſſionis profeſſionis, non expectato probationis anno, providere.

De tranſlatione Religioſorum.

60. Item, ſi regularis petat ſibi de beneficio ab aliquo Monaſterio, vel regulari loco dependente, provideri, & appareat ex petitione hujuſmodi, quod alterius Monaſterii, vel loci religioſus, ſit, licet ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clauſula: Si eſt iſta.

61. Item, quod in literis ſuper beneficiis per Conſtitutionem *Execrabilis* vacantibus, ponatur clauſula, Si iſta eſt; ſimiliter de quibuſcumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti.

62. Item, petenti ſibi provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti prout impetranti.

Revocatio decimarum, & aliarum impoſitionum.

63. Item revocavit quaſcumque decimarum (non tamen nuper pro defenſione Fidei Catholicę in Germania contra hæreticos, & Imperii rebelles impoſitarum ſub Datum Idibus Januarii anno quintodecimo Pontificatus ejuſdem Pauli Prædeceſſoris) necnon ſubſidiorum vigeſimæ, & aliorum onerum impoſitiones, quæ a prædicto Paulo Quinto Prædeceſſore ſuo ex quavis cauſa, etiam in ſubſidium espeditionis contra Turcas, & orthodoxæ fidei hoſtes, emanarunt; & quaſcumque facultates ſuper decimarum, vigeſimæ, & onerum hujuſmodi exactione, quibuſvis fructuum, & proventuum Cameræ Apoſtolicæ debitorom Collectoribus, & Apoſtolicæ Sedis Nuntiis, ab iiſdem Prædeceſſoribus conceſſas. Suſpendit quoque ad Suæ Sanctitatis, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum, quaſcumque plenarias Indulgentias, ab eiſdem Prædeceſſoribus ex quavis cauſa etiam espeditionis hujuſmodi conceſſas, ſi quæ per Nuntios, vel Quæſtores deferebantur, necnon deputandi, & eligendi Confeſſores, qui plenarie abſolvant, & alia faciant ad earumdem Indulgentiarum ſuſpenſarum effectum, reliquaſque facultates ipſas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea, in quibus Indulgentiæ, & facultates in aliqua ſui parte ſint ſortitæ effectum, ita ut illis, qui implentes injoncta eis in literis Indulgentiarum hujuſmodi, jam conſecuti ſint facultatem eligendi Confeſſores, qui abſolvant eos plenarie in mortis articulo, per hujuſmodi ſuſpenſionem non præjudicetor, quin facultate ipſa uti poſſint in futurum. Decrevit quoque irritum, & inane quicquid facultatum revocatarum earumdem prætextu impoſterum contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

64. Item revocavit, caſſavit, & annullavit, ac irritas declaravit quaſcumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Coriæ pro tempore vacantium, in toto, vel in parte, in quaſvis conceſſiones, & collationes, aliaſque diſpoſitiones per fel. record. Gregorium Decimumquartum Prædeceſſorem ſuum de dictis officiis, etiam ex die collatorum, conceſſionum, & diſpoſitionum earumdem in antea vacaturi, in favorem quarumcumque perſonarum, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Piorum locorum, Collegiorum, ſeu eorum menſarum etiam perpetuo, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroſo, & ſub alia quavis verborum forma, quam, & præmiſſorum tenores pro expreſſis haberi voluit, conceſſas, & factas, quoad Officia, quæ poſt obitum ipſius Prædeceſſoris vacarunt, & impoſterum quomodolibet vacabunt.
Item revocavit quoque, caſſavit, & annullavit, ac irritas declaravit quaſcumque infeudationes, inveſtituras, gratias, conceſ-

ſiones quoquomodo etiam in emphyteuſim ad tempus, ſeu in perpetuum, etiam Motu proprio, & de plenitudine poteſtatis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis (extra tamen Conſiſtorium, & ſine Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio, & conſenſu) a die conſtitutionis fel. record. Pii Papæ Quinti Prædeceſſoris ſui ſuper prohibitione alienandi, & infeudandi Civitates, & loca Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſub Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, quarto Kalend. Aprilis, Pontificatus ſui Anno ſecundo, uſque in præſentem diem, per quoſcumque Rom. Pont. ſuos Prædeceſſores, aut mandato, vel auctoritate eorum, quomodocumque, ac qualitercumque, & quovis colore factas, & conceſſas, de Civitatibus, Terris, Oppidis, Caſtris, Arcibus, & locis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, & tam mediate, quam immediate ſubjectis, tunc, videlicet de tempore dictarum infeudationum, inveſtiturarum, gratiarum, & conceſſionum, nondum devolutis. Necnon quaſcumque prorogationes, & extenſiones quarumcumque infeudationum, inveſtiturarum, gratiarum, & conceſſionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Caſtris, Arcibus, & locis, tunc, videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extenſionum nondum finitarum quibuſvis perſonis cujuſcumque gradus, ſtatus, & conditionis, ac præeminentiæ, etiamſi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quavis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, ex quocumque titulo, etiam oneroſo, & per quaſcumque, tam ſub plumbo, quam in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris, aut etiam aliàs quomodocumque, & qualitercumque, expeditas literas, ac ſub quavis verborum forma; quam, & præmiſſorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expreſſo haberi voluit, latiſſime extendendos.

Quod fructus in Tertia parte augeri poſſint vigore clauſulæ.

65. Item, cum nonnulli in impetrationibus beneficiorum Eccleſiaſticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorum, aſſerendo, illorum fructus, &c. certum per eos expreſſum annuum valorem non excedere, nonnunquam obtineant a Sanctitate Sua, ut hujuſmodi valorem annuum augere poſſint, ut verius poſſit in confectione literarum ſuper hujuſmodi impetrationibus ſumma, aut valor annuus exprimi, aliter deſuper non ſpecificato, de veritate hujuſmodi conceſſionis impoſterum hæſitari contingat, Declaravit, prætextu conceſſionis hujuſmodi, valorem ipſum uſque ad tertiam partem valoris expreſſi, & in prima, quæ deſuper fiet, literarum expeditione, dumtaxat augeri poſſe, & eas, quas literis jam expeditas cum expreſſione valoris ſpecificati, aut non integro augmento prædicto, denuo ſuper expediri contigerit literas, cum aliquo augmento valoris hujuſmodi nullius eſſe roboris, vel momenti, etiam ſi motu proprio beneficiales gratiæ, & diſpoſitiones quæcumque a Sanctitate Sua emanaverint.

De inſordeſcentibus.

66. Item, ne perſonis, pro quibus literæ Suæ Sanctitatis emanabunt, ob generalem abſolutionem a cenſuris Eccleſiaſticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in literis Apoſtolicis apponi ſolita, præſtetur occaſio cenſuras ipſas vilipendendi, & inſordeſcendi in illis, ſtatuit, & ordinavit, hujuſmodi abſolutionem & clauſulam in literis, quas in futurum cum illa concedi continget, non ſuffragari non parentibus rei judicatæ, incendiariis, violatoribus Eccleſiarum, falſificatoribus, & falſificari procurantibus literas, & ſupplicationes Apoſtolicas, & illis utentibus, receptatoribus, & fautoribus eorum, ac res vetitas ad infideles deferentibus, violatoribus Eccleſiaſticæ libertatis, via facti auſu temerario Apoſtolicis mandatis non obtemperantibus; & Nuntios, vel executores Apoſtolicæ Sedis, & ejus Officiales, & ejus commiſſa exequentes, impedientibus, qui propter præmiſſa, vel aliquod eorum excommunicati a Jure, vel ab homine, per quatuor menſes, ſcienter excommunicationis ſententiam hujuſmodi ſuſtinuerint; & generaliter quibuſcumque aliis, qui cenſuris aliquibus, etiam alias, quam ut præfertur, quomodolibet ligati, in illis per annum continuum inſorduerint.

Officiales nihil exigant ultra debitum.

67 Item, idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua, non ſine diſplicentia, plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ, qui conſtitutis ſibi emolumentis pro exercitio Officiorum, quæ obtinent, non contenti, ultra a proſequentibus negotiorum quorumdam expeditionem in eadem, exigere non verentur, obviare volens, diſtricte præcipiendo inhibuit omnibus, & ſingulis quævis Officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cætero quicquam prætextu Officiorum, quæ obtineant, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultra emolumenta ejuſmodi exigere, ſeu ad hunc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt, malitioſe differre, ſub excommunicationis, & præter illam, ſuſpenſionis a perceptione emolumentorum hujuſmodi pro prima ad ſemeſtre, & pro ſecunda ad annum, & pro tertia vicibus, quibus ſic excederent, privationis Officiorum per eos obtentorum, in quibus ſic exceſſerint, pœnis. Ac voluit, quod Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vice-Cancellarius, & Camerarius excedentes ipſos, reſpective prout eis ſubſunt, per ſubtractionem emolumentorum eorumdem, ac alias, ut præfertur, compellant ab hujuſmodi illicitis exactionibus abſtinere, & contra eos per prædictas

pœnas, alias, prout melius expedire viderint, procedant,

Reſervatio beneficiorum vacantium Sede Apoſtolica vacante.

68. Item, SS. D. N. provide conſiderans, conſueviſſe quandoque Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos beneficia, quæ vacante Sede Apoſtolica vacare contigerat, diſpoſitioni ſuæ reſervare, intendens de beneficiis hujuſmodi tam Conclaviſtis, quam pauperibus Clericis, & aliis benemeritis perſonis providere, omnia, & ſingula beneficia per regulas Cancellariæ Apoſtolicæ, aut quaslibet alias Apoſtolicas Conſtitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore exiſtentis diſpoſitioni quomodolibet, & ex quavis cauſa reſervari ſolita, quæ a die obitus fel. record. Gregorii XV. prædeceſſoris ſui uſque ad diem ſupradictam ſeptimam Auguſti vacaverunt, & de quibus per quoſcumque Ordinarios Collatores tunc diſpoſitum non fuerat, ſuæ diſpoſitioni reſervavit, decernens irritum, &c.

Revocatio indultorum ſup ervi ventiæ.

69. Item, quia ad importunam nonnullorum ſuggeſtionem quandoque contigit, Prædeceſſores ſuos Rom. Pontifices pro tempore exiſtentes, ſub contractorum debitorum, vel diverſis aliis prætextibus conceſſiſſe, & indulſiſſe beneficiatis, ut fructus ſuorum beneficiorum, aut partem eorum anticipatis ſolutionibus ad tempus elocare, vel erga creditores aut quaſcumque alias perſonas obligare, vel hypothecare, in ſolutum dare, aut alias quomodolibet de eis diſponere liceret ad tempus minime reſtrictum ad vitam ſupplicantium, cum gravi ſucceſſorum præjudicio, & Eccleſiarum detrimento. Ideo indemnitati Eccleſiarum, & ſucceſſorum in beneficiis hujuſmodi ſalubriter conſulere volens, revocavit, caſſavit, & annullavit omnia, & ſingula indulta, & facultates in ea parte, qua nondum vere, & realiter ſuum ſunt ſortita effectum, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos hactenus ad favorem quarumcumque perſonarum conceſſas; quibus eis, vel eorum ſingulis ullo modo, & ex quavis cauſa, vel prætexto permittitur, fructus certos, vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis ſolutionibus ultra unicum annum elocare, arrendare, ad firmam, vel reſponſionem concedere, vel eos ad favorem quarumcumque perſonarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in ſolutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis cauſa diſponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & tempus, quo beneficia hujuſmodi obtinuerint minime reſtricto, coarctato, illorum tenores, &c. decernens, &c.

Quod Cardinales non comprehendantur ſub regulis faciendis.

70. Item, cum S. R. E. Cardinales ipſi SS. D. N. aſſiſtant, ac propterea debeant ſpecialibus prærogativis, & privilegiis gaudere, idem D. N. ſtatuit, ordinavit, decrevit, & declaravit, quod in quibuſcumque Conſtitutionibus, & regulis per Sanctitatem Suam impoſterum poſt hanc primam editionem, & ſuarum Conſtitutionum, & regularum publicationem faciendis non includantur ipſi Cardinales, niſi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipſæ Conſtitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum, conſilio, editæ fuerint,

De Poteſtate Reverendiſſimi D. Vice-cancellarii, & Cancellariæ Regentis.

71. Primo, quod poſſit committere abſolutionem illorum, qui ignoranter in ſupplicationibus, vel in literis Apoſtolicis aliquid ſcriberent, corrigerent, vel delerent.

Item, quod poſſit corrigere nomina, & cognomina perſonarum, non tamen eorum, quibus gratia, & conceſſiones fiunt, ac beneficiorum, dum tamen de corpore conſtet.

Item, quod poſſit omnes cauſas beneficiales etiam non devolutas committere in Curia, cum poteſtate citandi ad partes.

Item, quod proceſſos apoſtolica auctoritate decretos aggravare poſſit, cum invocatione brachii ſæcularis, & ſententias exequutioni demandari facere contra intruſos, & intrudendos per Literas Apoſtolicas deſuper conficiendas, & non alias.

Item, quod poſſit ſignare ſupplicationes, manibus duorum Referendariorum ſignatas, de beneficiis Eccleſiaſticis ſæcularibus, & regularibus diſpoſitioni apoſtolicæ generaliter non reſervatis, quorum cujuslibet valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem in alia moneta ſecundum communem æſtimationem valorem annuum non exceder.

Item quod poſſit ſignare ſupplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus ſignatas, de novis proviſionibus, Si neutri, & ſubrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clauſula generalem reſervationem importans.

Item, quod poſſit, ad Ordines ſuſcipiendos arctatis prorogare terminos de dictis ſuſcipiendis Ordinibus, uſque ad proxima tunc a jure ſtatuta tempora, in quibus ſic arctati ſucceſſive ad ipſos Ordines promoveantur.

Placet, publicentur, & deſcribantur M.

Lectæ, & publicatæ fuerunt ſupraſcriptæ regulæ, & ordinationes, & Conſt. in Cancellaria Apoſt. ab uno ex R. P. D. Majoris Præſidentiæ Abbreviatoribus, Anno Incarnationis Dominicæ 1623. die vero 21. menſis Octobris, Pontificatus prælibati SS. D. N. Anno I.

Petrus Gentilis Procuſtos.

Indi-

X.

Iodictio Orationis Quadraginta Horarum ad divinum auxilium initio Pontificatus pro ſalutari Catholicæ Eccleſiæ regimine implorandum.

URBANUS PAPA VIII.

Univerſis Chriſti fidelibus, ad quos præſentes literæ pervenerint, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium, & Cauſæ hujus Conſtit.

ÆTernus rerum conditor, cujus judicia abyſſus multa, eo vel maxime imperſcrutabilis, ejus ſapieotiæ, atque inexhauſtæ potentiæ theſauros recludit, & manifeſtat, quod maximis in rebus, non fortiorum, ſed imbecilliorum opera plerumque uti non dedignatur. Quod quidem in Catholicæ Eccleſiæ adminiſtratione, quam in hac temporum difficultate nullo noſtrorum ſuffragio meritorum, ſed ejus miſericordia Nobis demandatam agnoſcimus, tanto luculentius apparet, quanto majora earum, qoibus circundamur, iofirmitatum argumenta extare dignoſcuntur. Hinc fit, ut quemadmodum miſericordiam Dei humillime ſuſcepimus, ita etiam trepide vereamur, oe ingenti onere prægravati chriſtiani orbis neceſſitatibus Apoſtolica providentia, ut par eſt, ſuccurrere valeamus. Tantæ rei cogitatione permotis illud Nobis ſæpius occurrit, beatum plane illum eſſe, quem Deus ipſe erudierit, ac ne facies ooſtræ confundantur, ad eum, ut illuminemur, accedendum eſſe.

Non indicit Jubilæum, de more Prædeceſſorum, ſed aliter diſponit temporum habita ratione.

§.1. Quoniam vero tanti Regis Majeſtatem tum propriis cujuſque, tum etiam aliorum orationibus adiri certum eſt; id ut facilius aſſequi poſſemus, Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exempla Nobis ob oculos proponentes, uoiverſis Chriſti fidelibus Jubilæum de more indicere ſtatuiſſemus, ut ſaluberrimis pœniteotiæ operibus orationes ſociatæ, & rogantium merita cumulaſſent, & divinæ Nobis largitatis munera uberius impetraſſent. Verum habita temporis ratione, necnon aliis æquiſſimis cauſis, ea qua decuit maturitate perpenſis, aliam opportuniorem ſpiritualibus, quibus urgemur, neceſſitatibus conſulendi rationem inire decrevimus.

Orationem XL. Horarum, feriis IV., & VI., ac Sabbatho in certis Urbis Eccl. habend. decernit.

§.2. Piam igitur Quadraginta horarum Orationem in Eccleſia Lateranenſi, ac Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Baſilicis, necnon in una ſæculari, & altera regulari Eccleſiis cujuslibet regionis Almæ Urbis noſtræ, per dilectum filium noſtrum in eadem Urbe Vicarium in ſpiritualibus generalem, extra vero dictam Urbem in quibuslibet virorum tam ſæcularium, quam regularium Eccleſiis ubilibet exiſtentibus per Ordinarios locorum proxima, vel altera ſubſequenti hebdomada poſt præſentium notitiam reſpective deſignandis, & quoad Eccleſias, & Baſilicas Urbis prædictæ Quarta, & Sexta Feriis, ac Sabbato præſentis, & ſequentis hebdomadæ; quo vero ad Eccleſias extra Urbem diebus ab eiſdem Ordinariis pro utraque hebdomada præſcribendis, inchoandam, & ſemel pro qualibet Eccleſia peragendam; tenore præſentium indicimus, & inſtituimus; ad quas quidem Eccleſiam Lateranenſem, ac Baſilicas Nos ipſi private accedere, eidemque orationi intereſſe ſtatuimus.

Eccleſ. illas viſitanib. quid orandum ſit præſcribit.

§.3. Et propterea, ut divinam opem efficacius imploremus, & ſimul effuſis multorum precibus, fructuoſius exaudiamur: omoes, & ſingulos utriuſque ſexus Chriſti fideles ubique exiſtentes enixe in Domino hortamur, & paterna charitate monemus, ut durante oratione prædicta, pias ad Deum preces effundant, ut Eccleſiam ſuam Sanctam tueatur, & protegat, hæreſes undique evellere, & extirpare, Fidem Sanctam Catholicam augere, & propagare, pacemque, & concordiam largiri dignetur: Nobis vero vires tribuat, qoibus ſuſceptum onus ad ejus nominis gloriam, fideliumque, & animæ noſtræ ſalutem, admioiſtrare valeamus.

Confeſſis, ac ſacra Communione refectis, & viſitantibus d. Eccleſias, & ibi (ac etiam Monialibus in Eccleſiis propriis) orantibus, indulgentiam plenariã impertitur.

§.4. Quæ, ut eo libentius præſtare ſtudeant, quo uberius ſpiritualibus muneribus, & gratiis a nobis ſe refectos eſſe cognoverint, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis prædictis vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui quamcumque Eccleſiam, ubi oratio ejuſmodi indicta, & inſtituta fuerit, devote viſitaverint, & ibi per aliquod temporis ſpatium, prout unicuique ſuggeret devotio, pias ad Deum, ut præfertur, preces effuderint: Monialibus vero pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacrâ Communione refectis, quæ tempore orationis prædictæ, in ſuorum Monaſteriorũ Eccleſiis ſimiliter, ut ſupra, oraverint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer io Domino concedimus.

Omnibus utriuſque ſexus perſonis etiã Regularibus Confeſſarium ſibi poſſe eligere concedit, qui valeat abſolvere ab omnibus caſibus exceptis contentis in Bulla Cœnæ Domini, & hic expreſſis, pro hac vice tantum.

§.5. Necnon eiſdem fidelibus etiam cujuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti regularibus utriuſque ſexus facultatem impertimur, eligendi ſibi presbyterum Confeſſarium tam ſæcularem, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularem, ex approbatis ab Ordinariis locorum, qui eos ab omnibus, & ſingulis peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis, non tamen a caſibus contentis in literis, quæ die Cœnæ Domini legi conſueverunt, necnon violationis immunitatis, libertatis eccleſiaſticæ, ac clauſuræ Monaſteriorum Monialium, ſi videlicet ſine neceſſaria, & urgenti cauſa, ac ſine Superiorum licentia, vel etiam ſi cauſa, & licentia abutentes, prædicta Monaſteria ingreſſi fuerint, necnon violentæ manus injectionis in Clericum, ac ſingularis certaminis, ſive duelli, ac ab aliis etiam caſibus tam a Nobis, quam a præfato noſtro in dicta Urbe Vicario, & locorum Ordinariis reſpective reſervatis, nec etiam a quavis excommunicatio-

Digitized by Google

catione ab homine lata in foro conſcientiæ tantum, hac vice dumtaxat abſolvere, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet pœnitentia ſalutari, ac aliis injungendis, poſſint, & valeant.

Ordinariis locorum hujuſmodi Conſtit. publicationē præcipit.

§.6. Maodantes inſuper Ven. Fratribus noſtris Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis quibuſcumque Eccleſiarum Prælatis, & locorum Ordinariis io virtute ſanctæ obedientiæ, ut cum harum nuſtrarum transſumpta, ſeu exempla acceperint, illas ſtatim per ſuas Civitates, Diœceſes, & Territoria publicent, & publicari faciant, gregemque eorum curæ divinitus commiſſum, ut corde contrito, & humiliato piæ hujuſmodi orationi, ut præfertur, interſint, ſedulo moneant. Per præſentes aotem ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate quomodolibet contracta, nec etiam in foro conſcientiæ diſpenſare, ullamve facultatem diſpenſandi tribuere non intendimus: Declarantes, has ipſas præſentes quoad abſolutionem in foro conſcientiæ tantum, non autem in foru fori coonſequendum, ullo modo ſuffragari.

Contrariis derogat.

§.7. Non obſtaotibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quoromcumque Ordioum, Congregationom, & Inſtitutorum regularium etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, earumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aut expreſſio habenda, vel quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac formam in illis traditam penitus pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter, & expreſſe ad effectum præſentium, derogamus, cæteriſque cootrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§.8. Volumus aotem, ot præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſooæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 22. Octobr. 1623. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Octobris, milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno I.

XI.

Confirmatio Decretorum Sacræ Congregationis Concilii, quibus caſſatis Capituli Atrebatenſis aſſertis Privilegiis, competens Epiſcopo aſſeritur juriſdictio ad formam Concilii Tridentini.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. (a)

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem in Beati Petri Principis Apoſtolorum Sede a Domino conſtitutum, ut ea, quæ per Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales in partem apoſtolicæ ſolicitudinis vocatos pro ſedandis litibus, & controverſiis inter perſonas eccleſiaſticas vertentibus, mature, & conſulte declarata, & firmata ſuot, ſuum ſortiantur effectum, opportune providere, & alias paſtoralis officii ſui partes deſuper favorabiliter interponere, prout rerum, temporum, & perſonarum qualitatibus debite penſatis, conſpicit ſalubriter in Domino expedire.

Cauſa inter Epiſcopum, & Capitulum Atrebatenſ. vertente.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, in cauſa, ſeu controverſia, aut quæſtionis materia de, & ſuper juriſdictiooe inter Venerabilem fratrem Hermannum Epiſcopū Atrebatenſem ex una, & dilectos filios Capitulum, & Caoonicos Eccleſiæ Atrebatenſis ex altera partibus vertente, & tunc Sedis Apoſtolicæ in Belgicis ditiooibus commoranti Nuntio commiſſa, per illum vero ad dictam Sedem, & ab ea ad Veoerabiles Fratres noſtros Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Sacri Concilii Tridentini Interpretes remiſſa ſuper ejuſdem cauſæ, ſeu controverſiæ ſtatu, & meritis infraſcriptis, ab eiſdem Cardinalibus emanarint declarationes, ſeu decreta tenoris ſequentis videlicet.

Et ad S. Congreg. Concilii remiſſa;

Cujus Cauſæ ſeries hic recenſetur.

§.2. Cum annis ſuperioribus Hermannus Ortembergus Epiſcopus Atrebatenſis Juriſdictionem ſibi a Sacris Canonibus, & Tridentini Concilii Decretis attributam, & quam fel. rec. Paulus Papa IV. in literis erectionis Eccleſiarum Metropolitanarum, & Cathedralium Belgii, inſtante glorioſæ memoriæ Philippo Secundo Rege Catholico anno 1559. expeditis in Civitates, & Diœceſes, Cleros, & Populus ejuſdem Belgii ſuis ipſorum, qui pro tempore fuerint, Epiſcopis competere declaravit, exercere vellet in duos Beneficiatos ſuæ Cathedralis Eccleſiæ, occaſione inceſtus, necnon ſacrilegii, ſeu forſan alicujus incontinentiæ criminis ab eis, ut prætendebatur, patrati, Capitulum, & Canonici ſe oppoſuerunt, aſſerentes, ſe una cum Eccleſia Cathedrali, ejuſque Beneficiatos Miniſtros, ſeu habitum ejuſdem Eccleſiæ deferentes, eſſe exemptos ab omnimoda Epiſcopi Juriſdictione, præcipue in vim cujuſdam prætenſæ concordiæ anno 1439. a Fortigano tunc Atrebatenſi Epi-

(a) Hanc Conſtitutionem refert quoque Miræus in Oper. Diplomat. Tom. II. pag. 1122.

Digitized by Google

Epiſcopo initæ, & paulo poſt a fel. rec. Eugenio Papa IV. confirmatæ, cum inſertione totius tenoris in literis confirmationis, atque ab immemorabili tempore obſervatæ, quandoquidem aſſertam concordiam prætendebant non eſſe ſublatam Decretis Concilii, tum propter duplex vinculum, tum quia Concilium non ſubſtulit niſi exemptiones eorum, qui ſubſunt immediate Sedi Apoſtolicæ, non autem Capituli Atrebatenſis, quod prætendit ſe immediate fuiſſe ſubjectum primum Archiepiſcopo Rhemenſi, ac deinde Cameracenſi, qui in illius locum fuit ſubrogatus, & propterea dicebant præſentem Epiſcopum, qui juravit ſe obſervaturum jura, conſuetudines, privilegia, ac libertates Eccleſiæ non eſſe audiendum contra proprium juramentum, ſed eum debere ſtare ſententiæ, ſeu decreto, quod arreſtum Parlamenti Pariſienſis vocant, ſuper exequutionem ejuſdem Concordiæ in partibus lato.

Cum vero ejuſmodi cauſa Nuntio Apoſtolico commiſſa fuiſſet, idem Nuntius, accedente etiam conſenſu inclytæ memoriæ Archiducis Alberti Belgarum Principis, Sanctiſſimum Dominum Noſtrum duxit conſulendum, cum ageretur de re ad interpretionem Sacri Concilii Tridentini pertinente, cujus quidem Concilii interpretatio, & declaratio a ſola Sede Apoſtolica, ſeu ab Illuſtriſſimis Cardinalibus ejuſdem Concilii Interpretibus, & non aliis peti, aut obtineri poteſt: Et cum Sanctitas Sua hujuſmodi controverſiæ declarationem ad Sacram Congregationem eorumdem Cardinalium remiſiſſet, ac deinde Canonicorum, & Capituli Agens ſæpius apud eamdem Sacram Congregationem pro ejuſmodi interpretatione, & declaratione obtinenda auditus fuiſſet, tandem re ſæpius, ac diligenter diſcuſſa, emanavit infraſcriptum dubium pro cujus declaratione nunc agitur videlicet:

Poſitis ſcripturis, ac juribus utrimque exhibitis: an aſſerta Concordia, ſeu conceſſio Fortigarii olim Epiſcopi Atrebatenſis ab Eugenio IV. confirmata fuerit a Concilio ex Decretis cap.4. ſeſſ.6. & cap.6. ſeſſ.25. ſublata, nec ne?

Unicum Decretis S. Congregationis;

Die 20. Februarii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, re accurato ſtudio diſcuſſa, declaravit, fuiſſe ſublatam.

Robertus Card. Ubaldinus.

Cum die 10. Februarii proxime præteriti, audito Capituli Atrebatenſis Agente, actum fuiſſet in Sacra Congregatione Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum pro declaratione, ſeu aſſerta Concordia, ſeu conceſſione Fortigarii olim Epiſcopi Atrebatenſis ab Eugenio IV. confirmata, qua Capitulum, & Canonici, Beneficiati, Miniſtri, ac aliæ Eccleſiæ Cathedralis perſonæ eximebantur ab omnimoda Epiſcopi Juriſdictione, fuiſſet ejuſdem Concilii Decretis cap.4. ſeſſ.6. & cap.6. ſeſſ.25. ſublata, eadem Sacra Congregatio cenſuit fuiſſe ſublatam: advertit enim inter cætera, ejuſmodi conceſſionem ſingulis ejus partibus diligenter perpenſis non fuiſſe veram concordiam præſervatam a Concilio, quemadmodum Capitulum contendebat, ſed nudum privilegium ipſius Epiſcopi, ſeu pactum gratuitum, quod Concilium non præſervavit, imo expreſſe ſuſtulit dictis cap.4. & 6.

Et nihilominus, quatenus etiam fuiſſet vera concordia, advertit tamen Sacra Congregatio, illam non fuiſſe ab Eugenio IV. confirmatam ex certa ſcientia, & cum cauſæ cognitione vere, & non ficte, quemadmodum copulative requiritur ad hoc, ut cenſeatur præſervata a Concilio, neque in ipſa ſupplicatione, cujus vigore literæ confirmationis expeditæ fuerunt, inſertum fuiſſe vere totum tenorem ipſius prætenſæ concordiæ, eamque coadjuvari haud poſſe ſententia, ſeu decreto ſuper illius exequutione in partibus lato, & a Capituli Agente producto, neque ei ſuffragari immemorabilem obſervantiam, quatenus etiam de ea conſtaret, aut prætenſam immediatam ſubjectionem Archiepiſcopo Cameracenſi, vel alteri Archiepiſcopo, aut Epiſcopo, cum his omnibus fuerit per Concilium ampliſſime derogatum.

Nunc vero dubium quoddam circa interpretationem, & obſervantiam ejuſdem declarationis emergit, quod licet ſit veluti pars, & ſequela declarationis prædictæ, & ſatis per ſe clarum videatur, præſertim ſtantibus literis fel. rec. Pauli IV. ſuper erectione novorum Epiſcopatuum Belgii, inſtante glorioſæ memoriæ Philippo Secundo Rege Catholico, anno 1559. expeditis, in quibus Civitates, Diœceſes, Cleri, & Populi ipſius Belgii, quoad ordinariam Epiſcopalem juriſdictionem, & poteſtatem attinet, ſuis ipſorum, qui pro tempore fuerint, Epiſcopis ſubjecti eſſe decernuntur, ſtatutis, ordinationibus, & conſuetudinibus, ac privilegiis quibuſcumque non obſtantibus: Tamen ad contentiones evitandas ſupplicatur Sacræ Congregationi, ut dignetur hujuſmodi dubium ad interpretationem ipſius Concilii pertinens ſpecialiter declarare, videlicet: An Epiſcopus Atrebatenſis ſuam Cathedralem Eccleſiam, ejuſque Capitulum, & perſonas viſitare poſſit ad præſcriptum dicti cap.4. ſeſſ.6., & extra viſitationem Capitularium cauſas criminales, cum adjunctis, aliorum vero, qui nec dignitates obtinent, nec ſunt de Capitulo, per ſe ipſum cognoſcere valeat ex Decreto dicti Concilii cap.6. ſeſſ.25. aſſerta Concordia, exemptionibus, privilegiis, ſenteotiis, præſcriptione, vel conſuetudine, etiam immemorabili contraria non obſtantibus, & an in præmiſſis obſtet Epiſcopo juramentum de obſervandis juribus, conſuetudinibus, privilegiis, ac libertatibus Eccleſiæ ſuæ præſtitum die 17. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, Epiſcopum Atrebatenſem poſſe Eccleſiam ſuam Cathedralem, ejuſque Capitulum, ac perſonas viſitare, & extra viſitationem cauſas criminales Capitularium una cum adjunctis; aliorum vero, qui nec dignitates obtinent, nec ſunt de Capitulo,

Digitized by Google

tulo, per ſe ipſum cognoſcere, ac definire, non obſtante aſſerta concordia, privilegiis, exemptionibus, ſententiis, & præſcriptionibus, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, eidemque Epiſcopo, quominus prædicta exequi poſſit, minime obſtare juramentum, ut proponitur præſtitum de obſervandis juribus, conſuetudinibus, privilegiis, atque libertatibus Eccleſiæ ſuæ.

Robertus Card. Ubaldinus.

His tamen non acquieſcens Canonicorum, & Capituli Agens, ad eamdem Sacram Congregationem recurſum habuit, petens ejuſmodi dubium, ejuſque declarationem revideri, & de novo examinari, ac proinde nonnulla jura, & documenta unacum voto, ſeu allegationibus Doctorum Lovanienſium, & Duacenſium Univerſitatum exhibuit: Quibus tamen objectionibus cum fuerit abunde ſatisfactum, ſupplicatur declarari: an ſtandum ſit in declaratione, ſeu deciſione die 10. Februarii proxime præteriti edita, nec ne?

Die 1. Julii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concili Tridentini Interpretum perſtitit in deciſis.

Urbanus Papa VIII.

Nos inviolabili declarationum, ſeu decretorum eorumdem obſervationi, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, motu proprio, non ad dicti Hermanni Epiſcopi, vel alterius pro eo Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, declarationes, ſeu decreta præfata, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis apoſtolica auctoritate tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti, & quoſvis alios etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut interveniſſe dici, vel cenſeri poſſit, ſupplemus.

Prædicta confirmat Decreta;

§. 4. Decernentes præſentes literas, omniaque, & ſingula in eis contenta ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, quos illa concernunt, inviolabiliter obſervari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulas pro eorumdem Decretorum firmitate neceſſarias apponit;

§. 5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Joanni Franciſco Patracenſi moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Belgicis ditionibus Nuncio, ac Mechlinienſi Archiepiſcopis, necnon Epiſcopo Tornacenſi per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Hermanni moderni, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Atrebatenſis fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum omnium, & ſingulorum effectu pacifice frui, & gaudere, eaſdemque præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari: Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Ac eorumdem Exequutores hic deſignat,

§. 6. Non obſtantibus quatenus opus ſit, felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & dictæ Eccleſiæ Atrebatenſis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contraria tollit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die tertia Novembris 1623. Pontificatus noſtri Anno I.

Dat. die 3. Novem. 1623. An. I.

XII.

Eccleſiarum Argentinen., & Paſſavien. Adminiſtratori interdicitur, quominus Feuda ad eaſdem Eccleſias pertinentia Hæreticis, ſeu de Fide Catholica male ſentientibus locet.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Dilecto filio Leopoldo ex Archiducibus Auſtriæ Eccleſiæ Argentinen. Adminiſtratori.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

PAſtoralis officii noſtri cura, & Eccleſiarum omnium ſolicitudo a Nobis jugiter poſtulat, ut quæ fidei catholicæ non mediocri detrimento eſſe, quæque Eccleſiis, earumque bonis, & Juribus grave damnum afferre poſſunt, ea quantum Nobis ex alto conceditur, prohibeamus.

Exordium.

§. 2. Juſtis itaque de cauſis animum noſtrum moventibus, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, Tibi ne quævis Argentinen., & Paſſavien. Eccleſiarum, quarum Adminiſtrator apoſtolica auctoritate deputatus exiſtis, Feoda cujuſ-

Præceptum, de quo in Rubrica.

Digitized by Google

cujuſcumque ſpeciei, qualitatis, quantitatis, & valoris etiam minimi, ſeu alia quæcumque ejuſdem Eccleſiæ bona, neque ad breve tempus, aut aliàs quomodolibet Hæreticis, ſeu perſonis de Fide Catholica male ſentientibus ſub quovis quæſito colore, ingenio, vel prætextu concedere, locare, appignorare, aut aliàs quomodolibet diſtrahere audeas, ſeu præſumas ſub indignationis noſtræ, ac aliis cenſuris, & pœnis in Sacris Canonibus, Conciliorum Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis contentis, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, interdicimus, & prohibemus.

Locationes, ſi quas contra hujuſmodi mandatũ fieri contingat, irritantur.

§.2. Decernentes nihilominus quaſcumque conceſſiones, locationes, oppignorationes, aut diſtractiones, ſi quas per Te contra præſentium tenorem fieri contigerit, nullas, irritas, & inanes, nulliuſque roboris, & momenti eſſe, ſeu fore, nec ulli quovis modo ſuffragari poſſe; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari: In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 18. Novem. 1623. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Novembris 1623. Pontificatus noſtri Anno I.

XIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Capitulorum pro Mercatoribus Nationum Florentin. Mediolanen. Venetæ, & Bononien. in Civitate Placentiæ.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officio Chriſtifidelium quorumlibet votis commnnem eorum utilitatem concernentibus libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis.

Mercatores ſtatuta nonnulla efformãt pro reformatione Nundinarum Cambiorum in Civitate Placentiæ.

§.1. Cum itaque ſicut dilecti filii mercatores, ſive negociatores Nationum Florentin., Mediolanen., Venetæ, ac Bononien., Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi alias, ne magno cum incommodo, atque detrimento non ſolum totius Italiæ, verum etiam aliarum Nationum cum ipſis negociantium, Nundinæ Cambiorum ſtatutis temporibus in Civitate Placentin. Provinciæ Bononien. eatenus haberi conſuetæ, deſtituerentur, quædam Capitula ad conſervationem negociationis in prædicta Civitate Placentin., ac nonnullorum abuſuum, qui in ea aliqua ex parte irrepſiſſe videbantur, correctionem, & ipſarum Nundinarum in melius reformationem ediderint, illaque a fel. rec. Gregorio Papa XV. Prædeceſſore noſtro approbari, & confirmari obtinuerint.

Et apoſtolica auctoritate petunt confirmari.

§.2. Pro majori autem Capitulorum hujuſmodi validitate, & obſervantia illa, etiam apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri plurimum deſiderent.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos mercatores, ſive negociatores prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Capitula prædicta, dummodo tamen licita ſint, & honeſta, Sacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis non adverſentur, apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos, tam Juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Decernentes Capitula prædicta ab eiſdem mercatoribus, ſeu negociatoribus, & aliis, quos illa concernunt, obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatque contrariis.

§.4. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 29. Novem. 1623. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 29. Novembris 1623. Pontificatus noſtri Anno I.

XIV.

Extenſio Indulti recitandi Officium, & Miſſam celebrandi de Beata Margarita de Cortona, Moniali Tertii Ordinis Sancti Franciſci pro omnibus, tam Viris, quam Mulieribus d. Ordinis ubique exiſtentibus.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CŒleſtis aquæ flumen, quod ab inexhauſto vitæ fonte procedens, impetu perpetuo fluit, fidelium mentes ſeptem chariſmatum donis felici inundatione fœcundans, multo cernitur admirabilior, cum erga vaſcula infirmiora, & ſexum conſilii imbecillioris apponens cor ſuum, miſericordiarum ſuarum divitias ſuperabundanter elargitur.

Leo X. indulſit poſſe celebrari Miſſam cum officio de hac Beata in Civitate Cortonen., & illius Diœceſi.

§.1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Leo Papa X. Prædeceſſor noſter ex præclaris atteſtationibus a piæ mem. Bonif. VIII. & Eugenio IV. Romanis Pont. etiam Prædeceſſoribus noſtris de Beata Margarita de Cortona, Moniali Tertii Ordinis S. Franciſci de Pœnitentia prolatis motus, quod Feſtum ipſius Beatæ Margaritæ cum Officio nec Virginis, nec Martyris in Eccleſia Sanctæ Margaritæ Civitatis Cortonen. ſingulis annis

die 28. menſis Februarii celebrari, eademque Beata Margarita a quibuſvis Chriſtifidelibus in Civitate prædicta, & illa Diœceſi privatim, & publice venerari, libere, & licite valeret, apoſtolica auctoritate indulſit, prout in ſuis exinde confectis literis plenius continetur.

Hoc indultū Congr. S. Rituum extendit ad omnes Fratres, & Moniales Ord. Sancti Franciſci.

§. 2. Nuperrime vero Congregatio Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper ſacris Ritibus deputatorum, conſiderata ſanctitate prædictæ Beatæ Margaritæ, quæ a trecentis annis, & ultra continuo miraculorum ſplendore coruſcat, necnon mirabili illius corporis integritate, quæ his etiam diebus ſupra naturæ vires odorem efflat ſuaviſſimum, ad inſtantiam non ſolum Cleri, & Populi Cortonen. ſed etiam Fratrum Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum dilectorum filiorum ad omnes ejuſdem Ordinis Sancti Franciſci viros, & mulieres indultum prædictum extendi poſſe, habito ſuper hoc felic. mem. Gregorii Papæ XV. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri beneplacito, ac omnibus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus unanimiter conſentientibus, decrevit.

Fratres ſupplicant pro hujus decreti confirmatione

§. 3. Quare pro eorumdem Cleri, & Populi, ac Fratrum parte Nobis nuper fuit humiliter ſupplicatum, quatenus pro eorum deſiderio, ut infra, annuere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Urban. VIII. confirmat.

§. 4. Nos igitur attendentes, quod ſicut ipſa Beata Margarita coruſcat in Cælis, ita quaſi multiplici rutilantium honore gemmarum corona decora cœlo univerſo præfulgeat: Cleri, & Populi, ac Fratrum prædictorum ſingolares perſonas a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes; necnon literarum prædictarum, & inde ſequutorum quorumcumque tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati: De voto ejuſdem Congregationis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper Ritibus Eccleſiæ deputatorum, indultum, & deſuper confectas literas hujuſmodi ad omnes, & ſingulas perſonas, tam viros videlicet, quam mulieres, nunc, & pro tempore exiſtentes ejuſdem Ordinis S. Franciſci, earumque Eccleſias, tam intra Italiam, quam extra ubicumque conſiſtentes: ita quod ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus, poſſint hujuſmodi Feſtum dictæ Beatæ Margaritæ in earum Eccleſiis hujuſmodi quotannis dicta die 22. Februarii, cum Officio nec Virginis, nec Martyris celebrare, & eamdem Beatam Margaritam privatim, & publice venerari, libere, & licite poſſint, & valeant; Apoſtolica auctoritate prædicta extendimus, ac extenſam, & extenſas ex nunc eſſe, & fore; dictaſque perſonas deſuper a quoquam quovis prætextu, colore, vel ingenio moleſtari, perturbari, aut quoquomodo impediri nullatenus umquam poſſe: necnon quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernimus.

Contraria removet.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, regula noſtra de gratiis ad inſtar non concedendis, aliiſque quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus illis, quæ dictus Leo Prædeceſſor in dictis literis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, extenſionis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 13 Decem. 1623. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio Idibus Decemb. Pontificatus noſtri Anno I.

XV.

Deputatio Archiepiſcopi Creten. in viſitatorem totius Regni Cretæ.

Ex Regeſt. in Secret. brev.

Ven. fratri Lucæ Archiepiſcopo Creten.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

IN ſpecula militantis Eccleſiæ meritis licet imparibus inſcrutabili divinæ ſapientiæ providentia conſtituti, paſtoralis ſolicitudinis oculos ad omnes Chriſtifideles, & eas etiam Orbis Eccleſias, quæ propter Populorum diſtantiam opem, & operam noſtras magis implorare dignoſcuntur, paterne dirigimus, ac per viſitationis remedia, aliiſque, quibus poſſumus, rationibus Religionem in illis Catholicam conſervare, & ubi collapſa ſit, reſtituere indeſeſſa mentis noſtræ vigilantia procuramus, quodque per Nos ipſos præſtare nequimus, idipſum per Prælatos fide, & integritate probatos, adimplere ſtudemus.

Cretenſi Archiepiſcopo committitur viſitatio apoſtolica totius Regni Cretenſis.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris Te, de cujus prudentia, & Catholicæ Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, Noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis generalem, & ſpecialem Viſitatorem, Reformatorem, & Delegatum in tota Inſula Creten. apoſtolica auctoritate tenore præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus, ac tibi per eaſdem præſentes mandamus, ut ad Civitates, Oppida, Diſtrictus, Terras, & loca quæcumque ejuſdem Inſulæ te conferas, ibique omnes, & ſingulas Cathedrales, Collegiatas, Parochiales, & alias quaſcumque cum cura, & ſine cura Eccleſias, Cappellanias, aliaque Beneficia Eccleſiaſtica, etiam

ruralia, & alia quocumque nomine nuncupata, aut qualificata, etiam de Jurepatronatus laicorum, cujuſcumque ſtatus, gradus, Ordinis, conditionis, & dignitatis illi ſint, necnon Hoſpitalia, Oratoria, Confraternitates, Societates, ſeu Scholas etiam laicorum, etiam diſciplinantium, & alias quomodolibet nuncupatas, & alia pia loca etiam per laicos gubernari ſolita, etiam quomodolibet exempta, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecta, etiamſi nullius Diœceſis, vel Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, vel aliarum militiarum exiſtant, etiam ea, quæ Diſtrictus, & Territoria propria habent, nec non etiam ea omnia, quæ ipſi locorum Ordinarii, tamquam ejuſdem Sedis Apoſtolicæ delegati de Jure, vel ex decretis Sacri Concilii Tridentini viſitare poſſunt, eorumque Capitula, Archidiaconos, Præpoſitos, Archipresbyteros, & aliàs Dignitates, etiam majores poſt Pontificalem, vel principales in ipſis Collegiatis, ac perſonatus, & officia obtinentes, Canonicos, Parrochialium Eccleſiarum Rectores, Portionarios, Presbyteros, Beneficiatos, Clericos, & perſonatus cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtentes, necnon Monaſteria, & alia regularia loca cujuſvis Ordinis, & Inſtituti, ſeu Congregationis exiſtentia, etiam commendata, illorumque Eccleſias, Cappellas, membra, Conventus, atque perſonas etiam exemptas, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediate, ut præfertur, ſubjectas, tam extra Monaſteria, & loca regolaria, quam intra Ordinum, Militiarum, & Hoſpitalium prædictorum Domos, & ſepta commoran., auctoritate noſtra viſitare, ac in eorum ſtatum, formam, regulas, Inſtituta, regimen, ſtatuta, conſuetudines, vitam, mores, ritus, & diſciplinam, tam conjunctim, quam diviſim, ac tam in capite, quam in membris diligenter inquirere, corrigere, & reformare libere, & licite valeas, plenam, liberam, & amplam auctoritatem, & facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Obedientia ei præſtanda.

§.2. Mandantes propterea omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, ut tibi in præmiſſis omnibus, & ſingulis prompte pareant, obediant, & aſſiſtant, tuaque ſalubria monita, & mandata ſuſcipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam rite tuleris, ſeu ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino uſque ad ſatiſfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum regularium locorum, etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Relatio Sedi Apoſt. facienda.

§.4. Volumus autem, ut, quæ in hujuſmodi viſitatione repereris, ea, necnon ſtatum dictæ Inſolæ quoad Dei cultum, Religionemque Catholicam hujuſmodi, ac remedia pro illa conſervanda, & propaganda, ad Nos quamprimum diligenter tranſmittas.

Dat. die 14 Decem. 1623 An. 1.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Decembris 1623. Pontificatus noſtri Anno I. (a)

XVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Pauli Quinti ſuper carnibus in Regno Siciliæ mactandis.

Paulus V. Conſt. LXVI. quæ legitur Tom. V. Par. III. fol. 250., aliaque ibidem poſita ſub num. LXXVIII. fol. 279. prohibuit, quominus Eccleſiaſtici ejuſdem Regni animalia agrorum culturæ utilia mactarent.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Paulus V. cavit, quominus in Regno Siciliæ Boves, aliaque pecudum ad arandum aptorum genera mactentur.

ALiàs a fel. rec. Paulo Papa V. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet: Paulus Papa V. ad futuram rei memoriam. *Aliàs ex cauſis, reliqua vid. in Conſtit. LXXVIII. Tom. V. Par. III. fol. 279.*

Pauli Literas confirmari Pro-Rex petit.

§.1. Cum autem, ſicut dilectus filius Philibertus a Sabaudia Prioratus Caſtellæ, & Legionis Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani Prior, & modernus prædicti Regni Pro-Rex Nobis nuper exponi fecit, ipſe plurimum cupiat, præinſertas Literas hujuſmodi pro firmiori illarum ſubſiſtentia, & validitate apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut deſuper opportune indulgere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.2. Nos igitur dicti Philippi Pro-Regis votis hujuſmodi annuere, illumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertas literas hujuſmodi, ac omnia, & ſingula in eis contenta, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſ-

(a) Ejuſdem Exempli Literæ die 12. Julii anni 1624. directæ fuerunt Octavio Archiepiſcopo Jadrenſi, ut Eccleſias, & Eccleſiaſticos omnes in Dalmatia exiſtentes auctoritate apoſtolica viſitaret.

que inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, inviolabiliter obſervari debere, irritum quoque, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.4. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 16. Decem. 1623. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Dec. 1623. Pontificatus noſtri Anno I.

XVII.

Ex Regeſt. in Secret. brev.

Friderico Cardinali Borromæo Archiepiſcopo Mediolanen. committitur PP. Jeſuitis, Barnabitis, & Cappuccinis inhibeat, ne Alumnos Seminariorum Mediolanen. ad habitum regularem admittant.

Dilecto Filio noſtro Friderico tituli S. Mariæ Angelorum Presbytero Cardinali Borromæo nuncupato Eccleſiæ Mediolanen. ex conceſſione, & diſpenſatione apoſtolica Præſuli.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Cauſæ faciendæ prohibitionis.

CUM, ſicut accepimus, diverſorum Seminariorum Civitatis Mediolanen. Alumni literarum ſtudiis ſub dilectorum filiorum Clericorum Regularium Societatis Jeſu cura, & diſciplina operam navent, ac ut ſpiritualibus etiam documentis per amplius imbuantur, cum dilectis pariter filiis Clericis Regularibus Congregationis Sancti Pauli Decollati, ac Fratribus Minoribus Ordinis Sancti Franciſci Cappuccinis nuncupatis converſari ſoleant, facile vero fieri poſſit, ut iidem Alumni, ſive educatione, ſive converſatione hujuſmodi, ſeu aliàs inducti, habitum per Clericos Regulares, ſive Religioſos hujuſmodi geſtari ſolitum ſuſcipiant, unde Seminaria prædicta eum, ad quem inſtituta ſunt, finem minime conſequantur.

Commiſſio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos ſuper præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus opportune providere volentes, ac fel. rec. Pii Quinti, & Gregorii Decimitertii Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, qui proſpero iſtius Eccleſiæ Mediolanen. regimini de ſimili remedio conſultum eſſe voluerunt, veſtigiis inhærentes, circumſpectioni tuæ per præſentes injungimus, ut tam Societatis, quam Congregationis, & Ordinis prædictorum Superioribus quocumque nomine nuncupatis, ne Alumnos Seminariorum prædictorum, quamdiu in Seminariis prædictis permanſerint, nec etiam quadriennio a die illorum è dictis Seminariis receſſus computando durante, ad habitum, & profeſſionem regulares in Societate, ſive Congregatione, aut Ordine hujuſmodi ſub quovis quæſito colore, ingenio, vel prætextu admittant, ſive quadriennio hujuſmodi durante in aliquo ex Collegiis, ſive Domibus, & Locis Regularibus Societatis, ſeu Congregationis, vel Ordinis hujuſmodi, vel ab eis dependentibus, ſeu penes perſonas confidentes retineant, ſeu admittere, vel retinere præſumant ſub cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis arbitrio tuo imponendis, auctoritate noſtra inhibeas; Contradictoreſque quoſlibet, & rebelles, ac tibi in præmiſſis non parentes, cenſuras, & pœnas prædictas incurriſſe declares. Decernentes irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Societatis, Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 16. Decem. 1623. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Decembris 1623. Pontificatus noſtri Anno I.

XVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Gregorii XV. ſuper regimine Monialium Carmelitarum Diſcalceatarum Regni Franciæ.

Gregorii Literas vide. Tom. V. Par. IV. f. 354.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem æqui, bonique ſupremum aſſertorem ea, quæ per Prædeceſſores ſuos pro felici Chriſtifidelium ſub ſuavi religionis jugo Altiſſimo famulantium, & præſertim ſanctimonialium regimine, atque gubernio, nec non pace, & quiete matura conſideratione adhibita facta, & decreta eſſe noſcuntur, ut ab omnibus, quos ea concernunt, ſublatis quibuslibet impedimentis, inviolabiliter obſerventur, apoſtolicæ confirmationis robore communire, rerum prout, perſonarum, ac temporum qualitatibus debite penſatis conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Gregorii XV. recenſentur Literæ.

§.1. Aliàs ſiquidem a rec. mem. Gregorio Papa XV. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet: Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Aliàs poſtquam fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor &c.

Et confirmantur.

§.2. Quare inviolabili præinſertarum literarum hujuſmodi obſervationi, quantum cum Domino poſſumus conſulere volentes, ſufficienter etiam auditis earumdem Monialium

nialium Procuratoribus, illarumque prætenſis juribus mature perpenſis; Motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præinſertas literas prædictas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præinſertas literas, omniaque, & ſingula in eis contenta ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibus, & ſingulis, quos illa quomodolibet concernunt, & concernent in futurum inviolabiliter obſervari debere; Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Exequutorum

§.4. Quocirca Franciſco, & Ludovico Cardinalibus prædictis per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel alter eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi, ubi, & quando opus fuerit, faciant auctoritate noſtra ab omnibus, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari. Contradictores quoslibet, & rebelles, & præmiſſis non parentes per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædeceſſor in præinſertis literis hujuſmodi voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 20. Decem. 1623. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Decembris 1623., Pontificatus noſtri Anno I.

XIX.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, & Exemptiones pro Dapiſeris, qui Pontifice, cæteriſque S. R. E. Cardinalibus in Conclavi inſervierunt.

Eadem Privilegia vide. Conſtit. VII. Clem. X. Tom. VII. fol. 23. Conſt. XII. Innocentii XI. Tom. VIII. fol. 18. & Conſt. III. Clem. XII. Tom. XIII. fol. 22.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmanus Pontifex, ad quem gratiarum omnium diſtributio ſpectat, & pertinet, ſingulorum merita, & probitatem æqua lance perpendens, perſonas illas potiori favore attollere, majorique prærogativa decorare conſuevit, quas ſibi, & Sedi Apoſtolicæ obſequioſas, & in laboribus, & vigiliis pro eadem Sede ſufferendis indefeſſas, & pluribus cognoſcit meritis juvari.

Cauſæ conceſſionis hujuſmodi privilegiorum.

§.1. Hinc eſt, quod Nos volentes dilectos filios, noſtrum dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Dapiferos, qui Nobis, & eiſdem Cardinalibus in Conclavi, in quo Nos, divina favente clementia, ad ſummi apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, exiſtentibus inſervierunt, quique ea de cauſa labores, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſque meritis honorare.

Dapiferi creantur Cives, Nobiles, Comites Lateranenſes, Notarii Apoſtolici.

§.2. Ac eoſdem Conclaviſtas, & eorum ſingulos a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; Motu proprio, non ad ipſorum Dapiferorum, vel alterius pro ipſis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera liberalitate, certaque ſcientia noſtris, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eoſdem Dapiſeros, & eorum ſingulos in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos Commenſales noſtros, & eos, qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu Militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres ex prædictis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præſentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites; ac tam illos, quam alios omnes, & quoſcumque Dapiſeros indiſtincte, qui Nobiles non ſunt, Nobiles; quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio dictæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis Cives eſſe voluerint, ſingulos in ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ſe ab eiſdem Cardinalibus admitti petierit, veros Cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros, originarios, & antiquiſſimos etiam nobiles, & participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis, itaut ipſum jus Civitatis ad quoſcumque illorum hæredes eodem modo tranſeat; creamus, conſtituimus, & aſſignamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & inſignibus decoramus, aliorumque familiarium continuorum Commenſalium Nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico ſervientium, & illius Tinello

nello comedentium, & bibentium, noſtrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictarum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus, continuis Commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibuſque, Militibus, Nobilibuſque, ac Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus.

Cum omnibus Privilegiis hujuſmodi Nobilibus, Notariis Apoſtolicis &c. competentibus.

§.3. Eiſque, ut in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis tam gratiam, quam juſtitiam concernentibus, ſe Familiares, continuos Commenſales noſtros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & literæ ipſæ ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant; ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque, ac prorſus ſimilibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri Familiares tempore dat. aſſumptionis noſtræ ad ſummi apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum, & rocchettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictarum Comites, & Milites, ac Nobiles, & Originarii, ac antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere Nobili, & Cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel aliàs ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu aliàs etiam per quaſcumque literas, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, potiri, frui, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, obique locorum in judicio, & extra ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant, realiter, & integre, in omnibus, & per omnia etiamſi in Urbe, & Civitate hujuſmodi non habitaverint, perinde acſi de vere nobili genere ex utroque parente originario, & antiquiſſimo Cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eiſdem Dapiferis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, earumdem tenore præſentium indulgemus.

Eximuntur a ſolutione decimarum.

§.4. Ac ſingulos Dapiferos prædictos a ſolutione, & exactione Decimarum Eccleſiaſticarum ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione, & ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, & quorumcumque aliorum Principum impoſitarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus.

Eis condonantur fructus ecclesiastici male percepti.

§.5. Ipſiſque Dapiferis ſingulis quoſcumque fructus, redditus, & proventus Eccleſiaſticos, tam occaſione penſionum annuarum ipſis, vel eorum alicui reſervatarum, quam ratione omiſſionis recitationis Horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus, & condonamus.

Et a quacumque inhabilitate ad ſacros ordines ſuſcipiendos diſpenſantur;

§.6. Ac eum eis ſuper inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia Divina Officia, dummodo tamen non in contemptum Clavium celebraverint, aut alias divinis ſe immiſcuerint, ut illa, & eiſdem præmiſſis non obſtantibus, ad omnes etiam ſacros, & preſbiteratus ordines alias rite promoveri, & in illis, ac in ſuſceptis per eos alias rite ordinibus, etiam in altaris miniſterio miniſtrare etiam libere, & licite valeant diſpenſamus.

Necnon ſuper illegitimitate, aliiſque natalium defectu.

§.7. Ac eoſdem Dapiferos, ſi qui eorum defectum natalium, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis Parentibus, & vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiamſi legitimati alias exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac natalibus reſtituimus.

Ad ſucceſſionem bonorum habiles, redduntur;

§.8. Ac cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, & aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut Eccleſiaſticis, vel ab Eccleſia acquiſitis, ac ſine præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu aliàs de jure valida diſpoſitione ſuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura legitima, ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato, hæreditatis legata, liberos reſtituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Et ad quæcumque etiam beneficia eccleſiaſtica obtinenda.

§.9. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia, publica, vel privata etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere, in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſunt, inſigniri, ac ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus Ordines, ſi nondum ad illos promoti ſunt, promoveri, ac poſtmodum charactere, & Ordinibus hujuſmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eiſdem Ordinibus etiam in altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia

Eccle-

Digitized by Google

Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & Officia etiam curata, & electiva, in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, non tamen in Cathedralibus; ac Dignitates, non tamen in eiſdem Cathedralibus poſt Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi ſibi alias canonice conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem, recipere, & dummodo plura ſimul non ſint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, retinere libere, & licite valeant, ſimiliter diſpenſamus.

Quæcumque literæ Apoſtolicæ pro eis gratis expediendæ.

§.10. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ, ac præſentes, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendæ gratia ubique expediantur, tam de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicæ, quam in favorem literarum Apoſtolicarum, ubi illis ſuper proviſionibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, prout noſtris familiaribus, continuis Commenſalibus etiam gratis dentur, & concedantur, ac dari, & concedi debeant, præcipimus, & mandamus.

Habilitatio ad penſiones obtinendas, atque etiam reſignandas.

§.11. Ac Dapiferis prædictis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ quæcumque Eccleſiaſticæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum ſingulos eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper quibuſcumque fructibus, redditibus, & proventibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura, ſæcularium, aut quorumvis Ordinum regularium, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi beneficiorum reſervatas, ſeu reſervatos, ac reſervandas, ſeu reſervandos, etiamſi alias, ſemel, vel pluries translatæ, ſeu translati fuerint, uſque ad ſummam centum ducatorum ſimilium in toto, vel in parte, ac etiam mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi uſque ad ſummam prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis per eoſdem Dapiferos, & eorum ſingulos nominandis, & quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis, eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Dapiferis reſervatæ, ſeu reſervati fuerint, etiam abſque beneficia prædicta obtinentium conſenſu, integre perſolvendas, ſeu perſolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, & levandas, ſeu percipiendos, exigendos, & levandos, reſervare, conſtituere, concedere, & aſſignare valeant, atque in poſſeſſione dictas penſiones exigendi, in qua ipſi Dapiferi tempore translationis, per eos præſentium vigore faciendæ exiſtebant, in omnibus, & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur, etiam concedimus, & indulgemus.

Etiamſi ſimilem gratiam aliàs obtinuerint;

§.12. Et ſi ſimilem gratiam a Prædeceſſoribus noſtris aliàs forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus. Decernentes, ipſas translationes, & novas reſervationes, conſtitutiones, & aſſignationes penſionum, ſeu fructuum, redditum, & proventuum hujuſmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque beneficia, ſuper quorum fructibus, redditibus, & proventibus reſervatæ fuerint, obtinentes, ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore,

In habitu, & tonſura non incedant, ac ſint conjugati

§.13. Ac eiſdem Dapiferis, quod ratione quarumcumque penſionum eis, & eorum cuilibet ſuper quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra ſummam ducentorum ducatorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reſervatarum, ſeu reſervatorum, ac reſervandarum, & reſervandorum habitum, & tonſuram clericales geſtare, & in illis dummodo aliàs ipſi habitum decentem, & honeſtum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, ſeu compelli, minuſque aliquas ſententias, aut cenſuras, ac etiam privationis, ſeu ceſſationis ipſarum, penſiones ad prædictam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes, & reſervatas, ut præfertur, etiamſi matrimonium contraxerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & retinere.

Eorum bona a quocumque onere, atque etiam ſpolio liberantur.

§.14. Poſtremo, quod bona quæcumque ad dictus Dapiferos, & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos, etiam ratione quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignarum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæſito colore, vel ingenio, ſeu eorum induſtria, licita tamen, & licite acquiſita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejuſque diſtrictu, ac ubicumque exiſtentia, ſpoliis minime ſubjaceant; ſed ipſi Dapiferi, etiamſi Religioni, aut alicui Militiæ, etiam S. Joannis Hieroſolymitani adſcripti fuerint; de illis in favorem quarumcumque perſonarum, de jure tamen capacium, etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, teſtari, & aliàs diſponere, iiſque ab inteſtato decedentibus, eorum hæredes quicumque ſuccedere libere, & licite valeant, ſimili modo concedimus, & indulgemus.

§.15. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus S. Romanæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario, Præſidentibus Clericis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & quibuſcumque aliis Spoliorum hujuſmodi Collectoribus, & Subcollecto-

lectoribus, ac Militiarum prædictarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes prædictorum Dapiferorum deſuper moleſtare audeant, ſeu præſumant: Ac etiam decernentes, donationes etiam per viam teſtamenti, codicillorum per ipſos Dapiſoros de eorum bonis hujuſmodi, ſervatis de jure ſervandis, faciendas, ſemper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Dapiferi non tenentur haſce literas in Camera præſentare.

§.16. Nec eoſdem Dapiferos, eorumque aliquem ad præſentes literas, in dicta Camera inſinuandum, aut admitti, & regiſtrari petendum, teneri; nec illas, etiamſi intra tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ, ſeu regiſtratæ non fuerint, propterea minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere.

Quæ nomquã revocatæ cenſeri poſſunt.

§.17. Eaſdemque præſentes, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis revocationibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, vel moderarentur, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & ea quibuſvis cauſis etiam urgentiſſimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam conſiſtorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel impoſterum emanaverint, minime comprahendi, ſed quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum repoſitas, & reintegratas eſſe, & cenſeri.

Clauſulæ.

§.18. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum de præſentibus gratis regiſtrandis &c.

§.19. Et inſuper dilectis filiis Reſcribendario, & Computario Collegii Scriptorum literarum Apoſtolicarum, & aliis ad quos ſpectat, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna indignationis noſtræ, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus mandamus, ut eaſdem præſentes, & forſan alias literas Apoſtolicas ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis, tam conjunctim, quam diviſim, ac pro ſingulis quibuſcumque prorogationibus, decretis, & clauſulis in eis contentis, gratis de mandato noſtro ubique, in omnibus Officiis, & Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, Plumbique, & Regiſtri abſque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compoſitionis facienda, omni contradictione, & dilatione ceſſantibus, ſignent, & expediant, & expediri faciant.

Derogatio contrariorum.

§.20. Non obſtantibus præmiſſis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum ſit deventum, cui per præſentes alias non intendimus derogare, ac regula noſtra de præſtando conſenſu in penſionibus, ſel. rec. Pii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri de ſimilibus, vel diſſimilibus gratiis in Camera Apoſtolica infra tres menſes præſentandis, regiſtrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri contra illegitimos, ac Pictavienſis Concilii, & aliis Apoſtolicis, ac etiam in univerſalibus, provincialibuſque Conciliis ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſteriorum, Eccleſiarum, Ordinum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, & quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, & etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam ſacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis Superioribus, & perſonis, ac locis quibuſcumque in genere, vel in ſpecie, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis etiã vim ſtatuti perpetui continentibus, etiã Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam Conſiſtorialiter, & alias, in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, inter alia diſponentibus, quod beneficia Urbis nonniſi perſonis, certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum militarium, & expreſſe profeſſis conferri, & commendari ſoleant: quibus omnibus, etiamſi aliàs pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie derogamus, contrariis quibuſcumque: Aut ſi quibuſvis communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

§.20. Volumus autem, quod earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, ac ſigillo, & manu alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis, eadem fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptis danda fides.

Nomina autem ſingulorum Dapiferorum, qui Nobis, & eiſdem Cardinalibus, in Conclavi exiſtentibus inſervierunt, ſunt hæc, &c.

§.21. Nulli ergo omnino hominum liceat Clauſulæ.

ceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, receptionis, creationis, conſtitutionis, aſſignationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remiſſionis, condonationis, legitimationis, abſterſionis, diſpenſationum, decretorum, conceſſionum, præceptorum, mandatorum, indultorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. die 10. Dec. 1623. An. I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimotertio, decimo Kalendas Januarii, Pontificatus noſtri Anno I.

XX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Erectio Commendæ Bononien. Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani in Bajulivatum Prioratum nuncupandum.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium dignitate hujuſce Militiæ petitum. Militantis Eccleſiæ regimini inſcrutabili divinæ ſapientiæ providentia, nullo licet meritorum ſuffragio præſidentes, & attenta mentis acie conſiderantes, Hoſpitale S. Joannis Hieroſolymitani in primordiis naſcentis Eccleſiæ in Civitate Sancta Hyerulalem inſtitutum, & deinde ob rerum viciſſitudinem varia in loca, poſtremo autem in Inſulam Melitæ B. Pauli Apoſtoli multis celebratam miraculis translatum, firmiſſimum, tutiſſimumque Reipublicæ Chriſtianæ adverſus immaniſſimi Turcarum Tyranni invaſiones propugnaculum exiſtere, ejuſdemque Hoſpitalis fratres milites tamquam veros Chriſti Athletas nullis laboribus, nullisve corporum periculis parcendo, pro fidei Catholicæ adverſus Chriſtiani nominis hoſtes defenſione, & propagatione jugiter laborare, dignum, quin potius debitum reputamus, ut Sedes Apoſtolica novas quandoque Dignitates pro ipſis Fratribus militibus ad majorem ipſius Hoſpitalis decorem erigat, & inſtituat, quo fratres milites prædicti majoribus ſemper Sedis prædictæ beneficiis devincti in tam laudabili eorum vocatione, & inſtituto conſtantius perſeverent.

Commenda Bononienſis. §. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, Præceptoria ſeu Commenda de Bononia Prioratus Venetiarum Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani per obitum quondam Alphonſi de Eſte illius, dum viveret, ultimi poſſeſſoris extra Romanam Curiam defuncti, vel aliàs certo alio modo vacaverit, & vacet ad præſens, Nos Præceptoriam, ſeu Commendam hujuſmodi in Civitate noſtra Bononien., quæ ſtudiorum mater, & quaſi altera Roma dicitur exiſtentem, ac ſufficientibus ad ſuſtinendam Balulivi Dignitatem, omniaque Bajulivatui incumbentia onera commode ſupportanda, redditibus dotata, dignioris nominis titulo decorare volentes, ac ſperantes fore, ut ejuſdem Hoſpitalis, & linguæ Italiæ Fratres ſpe conſequendæ Dignitatis hujuſmodi allecti, majora eidem Hoſpitali obſequia præſtare conentur motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Præceptoriam, ſeu Commendam prædictam a dicto Prioratu Venetiarum, ac quacumque illius Prioris Juriſdictione, & ſuperioritate tenore præſentium perpetuo ſeparamus, diſmembramus, eximimus, & liberamus, ſeparatamque, diſmembratam, ac exemptam, & liberam eſſe, & fore decernimus. A Prioratu Venetiarū dividitur, eximiturque:

Et in Prioratum erigitur. §. 2. Necnon eamdem Præceptoriam, ſeu Commendam in Bajulivatum perpetuum Prioratum nuncupandum ejuſdem hoſpitalis, ac Nationis, & linguæ Italiæ, cujus diſpoſitio excepta hac prima vice, ad linguam, & Nationem Italicam hujuſmodi perpetuo ad inſtar aliorum dicti Hoſpitalis Bajulivatuum pro uno ejuſdem Hoſpitalis fratre Milite Magnæ Crucis futuro, illius Bajulivo Priore nuncupando Nationis, & linguæ hujuſmodi, qui ad eumdem Bajulivatum, illius vacatione, hac prima vice, ut præfertur, excepta, eveniente, ſervata forma ſtatutorum Hoſpitalis, & in reliquis linguæ hujuſmodi apoſtolica auctoritate confirmatorum aſſumi debeat, omniaque ipſius Hoſpitalis fratribus militibus, ac Bajulivis incumbentia onera ſubire teneatur, atque omnibus, & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, antelationibus, favoribus, honoribus, & inſignibus, necnon voto activo, & paſſivo, ſeſſione, ſtallo, & præeminentiis in quibuſcumque ipſius Hoſpitalis Tribunalibus, necnon capitularibus, ac generalibus, particularibuſque, & Provincialibus, Conventibus, Capitulis, conſiliis tam ordinariis, quam Completis, Aſſambleis, Scardiis, aliiſque quibuſcumque actibus tam publicis, quam privatis, ac demum omnibus, & ſingulis aliis gratiis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus alii Hoſpitalis, & linguæ hujuſmodi fratres milites Bajulivi Priores nuncupati de Jure, uſu, conſuetudine, vel privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum etiam quoad antianitatem, & conſequutionem aliorum Bajulivatuum, Prioratuum, Præceptoriarum, Commendarum, ac aliorum quorumcumque Hoſpitalis hujuſmodi Beneficiorum, officiorum, ac Dignitatum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed etiam pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia, abſque ulla prorſus differentia; perinde ac ſi Bajulivatus per præſentes erectus, & inſtitutus hujuſmodi a primæva ejuſdem Hoſpitalis inſtitutione erectus, & inſtitutus fuiſſet, uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeat, tenore præſentium perpetuo, ſine tamen alicujus præjudicio, erigimus, & inſtituimus. Cum omnibus privilegiis, & prærogativis.

§. 3. Illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus

Eccleſia, bonaque Commendæ eidem aſſignantur.

ejus Eccleſia, Eccleſiam dictæ Præceptoriæ, ſeu Commendæ, necnon omnia, & ſingula proprietates, res, & bona quæcumque dictæ Præceptoriæ, ſeu Commendæ de Bononia in quibuſvis rebus conſiſtentia, & undecumque provenientia, cujuſcumque qualitatis, & ſpeciei exiſtentia cum omnibus Juribus, & pertinentiis ſuis univerſis apoſtolica auctoritate earumdem tenore præſentium etiam perpetuo concedimus, applicamus, & appropriamus: ita quod liceat Bajulivatum per præſentes erectum pro tempore obtinenti per ſe, vel alium, ſeu alios ejus, ac dicti Bajulivatus nomine illorum omnium, veram, realem, corporalem, & actualem poſſeſſionem juxta ſtatuta, ſeu ſtabilimenta prædicta propria auctoritate appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, Jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia percipere, exigere, & levare, ac in ſuos, necnon Bajulivatus hujuſmodi, adimpletis, & ſupportatis prius exinde ſolitis, & conſuetis oneribus juxta formam ſtatutorum, ſeu ſtabilimentorum prędictorum, uſus, & utilitatem convertere, magni Magiſtri Hoſpitalis hujuſmodi, ac Prioris Venetiarum, ſeu alterius Prioratus, a quo Præceptoria, ſeu commenda hujuſmodi forſan dependet, ac Diœceſani loci, vel cujoſvis alterius licentia deſuper minime requiſita.

Clauſulæ pro harum literarum firmitate

§.4. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſub prætextu, quod magnus Magiſter, ſeu Prior Venetiarum hujuſmodi, ſive quicumque alii in præmiſſis forſan intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prætendentes vocati non fuerint, ſeu ex quibuſvis aliis prætextis, & cauſis quantumvis juſtiſſimis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu, ex quovis capite, vel cauſa notari, impugnari, ſeu in Jus, vel controverſiam vocari, aut contra eas quomodolibet opponi poſſe, ſed ſemper, & perpetuo, ac omni tempore validas, & efficaces exiſtere, nec ſub ullis omnino ſimilium, vel diſſimilium erectionum, vel aliarum gratiarum reformationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus compræhendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub anteriori Data per eos, quorum intererit, quandocumque eligenda conceſſas, validaſque, & efficaces fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, ac perpetuo ſuffragari; Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Earumdem exequutores deſignantur.

§.5. Quocirca dilecto filio noſtro Roberto tituli S. Alexii Præſbytero Cardinali Ubaldino nuncupato moderno, & pro tempore exiſtenti Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in dicta Civitate Bononien. Legato, ac Vicelegatis, necnon cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte exiſtentis Bajulivi, Prioris nuncupandi, Bajulivatus per præſentes erecti hujuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicare, eique in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari. Non permittentes ipſos, vel quempiam ex eis per Magnum Magiſtrum, ſeu Conſilium, Hoſpitale, ſeu Priorem Venetiarum hujuſmodi, vel quoſcumque alios deſuper quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari, aut impediri. Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravandi, invocato, etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria quæque tolluntur.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra de Jure quæſito non tollen. necnon quibuſvis aliis apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Hoſpitalis hujuſmodi juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac ſtabilimentis, Ordinationibus Capitularibus, antianitatibus, uſibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis illis, ac Magiſtro, & Conventui, necnon Priori Venetiarum, ac fratribus etiam Antianis, & aliàs quomodolibet nuncupatis Hoſpitalis hujuſmodi tam per fe: re: Joannem XXII., Martinum V., Eugenium IV., Sixtum IV., Pium II., Paulum ſimiliter II., Leonem X., Clementem VII., Paulum III., Pium etiam IV., Pium ſimiliter V., Gregorium XIII., Sixtum pariter V., & Gregorium XIV.; necnon quoſcumque alios Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, quam Nos, & Sedem eamdem ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam per viam legis, aut contractus, vel ſtatuti perpetui in genere, vel in ſpecie, vel aliàs quomodolibet, & motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam de fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilio, necnon ex certis cauſis tunc expreſſis, ac etiam conſiſtorialiter propoſitis, & diligenter

Google

genter examinatis, ſeu etiam ad quorumvis aliorum Principum inſtantiam, etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis, etiamſi in eis caveator expreſſe, quod non cenſeatur illis derogatum, niſi derogatio hujuſmodi de eorumdem Cardinalium conſilio, & conſiſtorialiter fiat, atque tunc Magiſtri, & Conventus prædictorum ad id expreſſus accedat aſſenſus, necnon literæ derogationis hujuſmodi certis modo, & forma tunc capreſſis intimatæ, & notificatæ fuerint. Quibus omnibos, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumqne totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, capreſſa, & individua mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, vel forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque.

Aut ſi aliquibus commuoiter, aot diviſim ab eadem ſit Sede indultnm, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas noo facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indolto hnjuſmodi mentionem.

Dat. die 29. Dec. 1623. An. I. Datum Rumæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 29. Decembris 1623. Pontificatus noſtri Anno I.

XXI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Gregorii XV. de Privilegiis Militiæ B. M. Theotonicorum conceſſis per Sedem Apoſtolicam.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. DEcet Romanum Pontificem in ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, & apoſtolicæ poteſtatis plenitudine immenſa Redemptoris noſtri benignitate conſtitotum, privilegia, gratias, & Indulta per Prædeceſſores ſuos militiis, & Hoſpitalibus quibuslibet ad ejuſdem Redemptoris noſtri gloriam, ejuſque Eccleſiæ ſuæ Sanctæ exaltationem, & Catholicæ Fidei defenſionem, necnon pietatis, & charitatis opera exercenda pie inſtitutis, illorumque ſuperioribus, militibus, fratribus, & aliis perſonis conceſſa, nt firma, & illibata perpetuo remaneant, apoſtolicæ confirmationis robore communire, & aliàs in his providentiæ ſuæ partes favorabiliter interponere, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Gregor. XV. declaravit Militibus B. M. Theutonicorum ea ſolum competere Privilegia, quæ a Prædeceſſoribus Pontificibus Militiæ S. Jo. Hieroſolymitani conceſſa ſunt.

§.1. Aliàs ſiquidem fe: re: Gregorius Papa XV. Prædeceſſor noſter omnia, & ſingula privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & gratias tam per ſe, Sedemque Apoſtolicam, quam re:me: Leonem X., Clementem VII., Paolom III., Pium IV., Pinm V., Gregorium XIV., Clementem VIII., & Paulum V. Roman. Pontifices ſimiliter Prædeceſſores noſtros dilectis filiis Magno Magiſtro, & Conventui Hoſpitalis S. Joaunis Hieroſolymitani, illiuſque Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus, Militibus, Subditis, Vaſſallis, Colonis, & Prebyteris curam animarum exercentibus conceſſa, & reſpective confirmata, Hoſpitali Domus Beatæ Mariæ Theutonicorum, ejoſque Magiſtro, Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus, Militibos, Subditis, Vaſſallis, Colonis, & Presbyteris curam animarum exercentibus conceſſit, decernens Hoſpitale Beatæ Mariæ Theutonicorum, illiuſque Magiſtrum, Priores, Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres Milites, Subditos, Vaſſallos, Colunos, & Presbyteros nullis aliis privilegiis, gratiis, & Indultis, quatenos hujuſmodi conceſſione non compræhenderentur, quovis prætextn, & ex quacumque caoſa oti, frui, & gaudere poſſe, nec debere, quinimo illa omoia ceſſare, ac irrita, & nulla, nulliuſque roboris, & momenti eſſe, & fore, prout in dictis Gregorii Prædeceſſoris in forma Brevis deſuper ſub die 23. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenorem præſeotibus pro expreſſo haberi volumus, plenius continetur.

Gregorii literas confirmat Urbanus

§.2. Quare inviolabili dictarum Gregorii Prædeceſſoris literarum, omniumque, & ſingulorum in eis contentorum obſervationi, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, necnon Magiſtrom, Priorem Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres, milites, ſubditos, Vaſſallos, Colonos, & Presbyteros dicti Hoſpitalis Beatæ Mariæ Theutonicorom ob egregiam eorum in Nos, & Apoſtolicam Sedem fidem, & devotionem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a qoibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſoris, & pœuis a Jure, vel ab homine qnavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatę exiſtunt ad effectum præſentiũ dumtaxat conſequendum harũ ſerie abſolventes, & abſolutus fore cenſentes, motu proprio, es ex certa ſcientia, ac matnra deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis pleoitudine, prædictas Gregorii Prædeceſſoris literas, omniaque, & ſingula in eis contenta tanore præſentinm perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clauſulas apponit.

§.3. Decernentes præſeotes literas nullo unqoam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut oullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu, etiam ea eo, quod locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, vel invalidari minime poſſe, minuſque ſub quibuſvis ſimilinm, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, reſtrictionibus, & derogationibus compræhendi poſſe, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas eſſe, ſicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis anctoritate fungentes, etiam

cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 4. Quocirca Ven. fratribus Maguntin., & Pragen. Archiepiſcopis, ac dilecto filio Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes motu ſimili committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Magiſtri, & Militum, ac fratrum dicti Hoſpitalis Beatæ Mariæ Theutonicorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eos præſentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes eos per Ordinarios prædictos, ac quoſcumque alios contra præſentium tenorem quomodolibet moleſtari, perturbari, aut inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contrariis tollit.

§. 5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Alias Pontificias conceſſiones præſervat.

§. 6. Eorumdem autem prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, volumus, quod Pii V. 22. Septembris Anno ſexto, & Gregorii XIII. ſub Annulo Piſcatoris 25. Novembris Anno nono, necnon Gregorii XV. Prædeceſſorum noſtrorum ſub Datum nonis Februarii Anno ſecundo Pontificatuum ſuorum expeditis literis in ſuo robore, & efficacia permanentibus præſentes literæ non comprehendant, neque Eccleſias, neque perſonas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus Decreta Concilii Tridentini, ac in prædictis Gregorii XV. conſtitutione contenta omnino ſervari debeant.

Tranſumptis danda fides.

§. 7. Ac quod præſentium literarum tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, in Judicio, & etiam extra illud ubique locorum plena, & indubitata, eademque prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 9. Januar. 16. 4. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die nona Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXII.

Definitiones, & declarationes ſuper reaſſumptione Calepodiorum, depoſitione Solearum, & delatione Capucii rotundi, largioriſque Mozzettæ, ac protenſi Mantelli, a Fratribus Minoribus Ordinis S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ deferendi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo Apoſtolatus ſolio, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione conſtituti, circa ſtatum Religioſorum Ordinum quorumcumque in Eccleſia Dei militantium proſpere dirigendum, mentis noſtræ aciem aſſidue intendimus, eaque ſtatuimus, & ordinamus, per quæ proſpero, felicique eorum ſtatui, atque directioni conſulitur, prout conſpicimus, in Domino ſalubriter expedire.

Prævio examine Congregat. ſuper Regularium negociis.

§. 1. Cum itaque cauſa inter dilectos filios Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinos nuncupatos ex una, ac Fratres ejuſdem Ordinis Strictioris Obſervantiæ ex altera partibus, de, & ſuper reaſſumptione Calepodiorum, & diſtinctione Habitus ad præſcriptum Bullarum per diverſos Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros emanatarum, diu agitata, ac de mandato noſtro in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum iterum propoſita, per eoſdem Cardinales auditis partibus, viſiſque ſcripturis mature, & diligentiſſime perpenſa, & examinata fuerit.

Pont. decernit Fr. Strictioris Obſerv. Sancti Franciſci in Italia Calepodia eſſe reaſſumenda.

§. 2. Nos eorumdem Religioſorum paci, & quieti, felicique, ac proſperæ directioni, quantum in nobis eſt, providere volentes, de eorumdem Cardinalium conſilio, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eiſdem Fratribus Strictioris Obſervantiæ, quatenus Calepodia reaſſumere, ſoleaſque ubique per totam Italiam deponere, nec eas impoſterum recipere debeant, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ, nec non, quoad Superiores etiam ſuſpenſionis ab Officiis ipſo facto incorreudis pœnis tenore præſentium injungimus: ac inſuper locorum Ordinariis, ut in caſu tranſgreſſionis Regulares Strictioris obſervantiæ prædictos ad id cogant, & compellant.

Recollectos Galliæ rotundum capucium, & latiorem mozzettam deferre.

§. 3. Quo vero, ad ejuſdem Ordinis Fratres Recollectos nuncupatos Galliæ, qui non deferunt ſoleas, ſed calepodia, cum conſtet, eos capucium aliquantiſper acuminatum deferre, Venerabili fratri Bernardino Archiepiſcopo Damiaten. moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuntio per præſentes ſimiliter mandamus, ut opportune curet, quod omnino rotundum capucium, mozzettamque largiorem aſſumant.

Præ-

Supradictos Fratres vilioribus pannis, & deſpecti coloris uti poſſe indulget.

§.4. Præterea ad pleniorem, certioremque proviſionem, inhærendo præſertim literis ſel. rec. Clementis VIII., & Gregorii XIII. Rom. Pont. etiam prædeceſſorum noſtrorum, per eaſdem præſentes pariter mandamus, prædictos Fratres Strictioris Obſervantiæ non moleſtari, quin vilioribus, & repetiatis pannis, & deſpecto colore utantur: ſed volumus ſub eiſdem pœnis, quod eorum forma habitus quoad Capucium rotundum, Mozzettam latam, & Mantellum perpetuo protenſum, ſit, & eſſe debeat Obſervantiæ Fratribus omnino conformis, illumque intra duos menſes aptare, ac geſtare debeant.

Et ita, & non aliter juber poſſe judicari.

§.5. Atque ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis, & etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Fratribus Strictioris Obſervantiæ, illorumque Superioribus, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenore, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptiſque credi mandat.

§.7. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 10. Januar. 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 10 Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Sequitur declaratio ſupradictæ Conſtitutionis.

U R B A N U S P A P A VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur tenor Conſtitut. præced.

§.1. NUper, cum cauſa inter dilectos Filios Fratres noſtros Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinos nuncupatos ex una, ac Fratres ejuſdem Ordinis Strictioris Obſervantiæ ex altera partibus, de, & ſuper reaſſumptione Calepodiorum, & diſtinctione habitus, ad præſcriptum Bullarum per diverſos Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros emanatarum agitata, ac de mandato noſtro in Congregatione Venerabilum Fratrum noſtrorum S. Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum propoſita, & examinata fuiſſet, eiſdem Fratribus Strictioris Obſervantiæ, quatenus Calepodia reaſſumere, ſoleaſque ubique per totam Italiam deponere, nec eas impoſterum reaſſumere deberent, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ, necnon quoad Superiores, etiam ſuſpenſionis ab Officiis ipſo facto incurrendis pœnis injunximus, & alias prout in noſtris deſuper, in ſimili forma Brevis ſub die 10. Januarii proxime præteriti expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Sequitur ipſius declaratio

§.2. Nunc autem cum experientia docuerit, nonnullos ex dictis Fratribus Strictioris Obſervantiæ Calepodiis uti ægre poſſe; Nos Fratres Strictioris Obſervantiæ hujuſmodi ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus earum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Superioribus eorumdem Fratrum Strictioris Obſervantiæ Fratribus ſenio confectis, aut qui ita infirmi fuerint, ut Calepodia deferre non valeant, ut in domibus regularibus hujuſmodi, necnon itinerantibus dumtaxat, qui iter ſaltem unius diei cum Calepodiis habere non poſſunt, non autem quæſtuantibus, ſoleas cum calcaneo uſque ad talos circiter, ſuperiori autem pedis parte unica tantum faſcia uſqua ad digitos in circa coopertas deferre abſque pœnarum, & cenſurarum incurſu, libere, & licite poſſint, & valeant, ſuper quibus eorundem Superiorum conſcientiam oneramus, concedendi, & indulgendi licentiam Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & impertimur. Decernentes, eoſdem Fratres Strictioris Obſervantiæ præmiſſorum occaſione nullo modo moleſtari, perturbari, aut inquietari poſſe, ſeu debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obſtantibus literis noſtris prædictis, ac omnibus illis, quæ in eis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque,

Tranſumptorum fides.

§.4. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique

que adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 31. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 31. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Collectori Generali Spoliorum Cameræ Apoſtolicæ in Regnis Portogalliæ committitur, Archiepiſcopo Elboren., & Militibus Militiarum S. Jacobi, & Sancti Benedicti de Avia terminum viginti dierum præfigat ad arbitros conſtituendos, qui controverſias omnes inter eos vertentes definiant.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

ONeroſa paſtoralis officii cura, nullo licet meritorum ſuffragio, humilitati noſtræ inenarrabili Regis Regum, & Domini Dominantium judicio commiſſa poſtulat, ut non ſolum omnibus præſertim eccleſiaſticis, regularibuſque perſonis juſtitiam æqua lance miniſtrare curemus, ſed quandoque lites, & controverſias, & diſſidia inter eas vigentes quiete præcidere ſtudeamus.

Ad dirimendas lites inter Partes, de quibus mentio fit in Rubrica,

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Catholicus provide conſiderans ex litibus, ſeu controverſiis, quæ inter Archiepiſcopum Elboren. pro tempore exiſtentem ex una, ac Præceptores, ſeu Commendatarios, Fratres, Milites, Officiales, & Miniſtros Militiarum Sancti Jacobi, & Sancti Benedicti de Avis Regni Portugalliæ, quarum idem Philippus Rex perpetuus Adminiſtrator apoſtolica auctoritate deputatus exiſtit, ex altera partibus de, & ſuper juriſdictione, ſive facultate viſitandi, & reformandi Eccleſias, ſeu perſonas dictarum Militiarum, & quaſi omnimodo illarum tam ſpirituali, quam temporali gubernio, ratione privilegiorum, & exemptionum eiſdem Militiis conceſſorum, nonnullorumque decretorum, ac declarationum Concilii Tridentini, nec non ſententiarum diverſis temporibus ad favorem earumdem Militiarum emanatarum, poſſeſſionumque immemorabilium coram uno, ſeu diverſis Judicibus indeciſæ pendent, plurima detrimenta non ſine notabili Eccleſiarum, & perſonarum prædictarum cum ſpirituali tum temporali diſpendio, & Chriſtifidelium ſcandalo provenire; ipſum vero Archiepiſcopum, nec non Præceptores, ſeu Commendatarios, Fratres, Milites, aliaſque perſonas hujuſmodi ad litium dubios eventus in iis proſequen. labores, & expenſas ſubiri ſolitas evitandum, ſuper litibus, & controverſiis inter eos vigentibus hujuſmodi, & quæ oriri poſſunt, tempore procedente, ad concordiam, & amicabilem compoſitionem, ipſo Philippo Rege mediante, facile deventuros eſſe, ſi noſtra, & Sedis Apoſtolicæ facultas deſuper ſuffragetur;

Pontifex Collectori ſpoliorum Cameræ Apoſtolicæ in Regnis Portugalliæ committit, terminum iis 20. dierum præfigat ad arbitros nominandos.

§. 2. Nos, qui in id ſemper intendimus, ut ſublatis litium, & controverſiarum occaſionibus, eccleſiaſticæ, & præſertim divino ſervitio mancipatæ perſonæ quietam, & tranquillam vitam traducentes in tuenda pace, atque unione chriſtiana cæteris exemplum præbeant, prædictarum cauſarum, & litium ſtatus, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium, ac alia de neceſſitate exprimenda, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, omneſque, & quaſcumque lites, & controverſias inter Archiepiſcopum, & Priores Milites, Commendatarios, Conventus, Menſas Magiſtrales, aliaſque quaſcumque perſonas dictarum Militiarum coram quibuſcumque Judicibus ordinariis, & delegatis tam in Romana Curia, quam extra eam motas, & quantumvis inſtructas, ac etiam pro tempore movendas ad Nos, & Sedem Apoſtolicam, quatenus opus ſit, harum ſerie in ſtatu, & terminis, in quibus reperiuntur, avocantes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Ven. Fratri Antonio Epiſcopo Vigilien. moderno, & pro tempore exiſtenti jurium, & ſpoliorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori generali per præſentes committimus, & mandamus, ut partibus prædictis terminum viginti dierum ad conſentiendum in tres Commiſſarios, qui in dignitate eccleſiaſtica conſtituti ſint per eumdem Philippum Regem nominandos auctoritate noſtra præfiges.

Qui Cauſas omnes definiant.

§. 3. Quo quidem termino elapſo, & conſenſu per dictas partes non præſtito, tres hujuſmodi Commiſſarios partibus eiſdem non ſuſpectos ex eadem auctoritate deputet, qui prædictas, & quaſcumque alias cujuſcumque qualitatis exiſtentes cauſas etiam decimarum, juriſpatronatus, præſentandi, & providendi de quibuſvis Beneficiis Eccleſiis, & Cappellis, nec non juriſdictionis tam ſpiritualis, quam temporalis, bonorumque, reddituum, & Territoriorum tam ad menſam Archiepiſcopalem Elboren., quam Militias, & perſonas hujuſmodi ſpectantium extrajudicialiter, & omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis concordare, & componere poſſint, & valeant.

Conceſſis id neceſſariis facultatibus

§. 4. Quibus quidem Commiſſariis prædicta, & quæcumque alia in præmiſſis neceſſaria, & opportuna, etiamſi talia forent, quæ magis ſpecialem, & ſpecificam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi plenam, & abſolutam auctoritatem, & facultatem, dicta auctoritate, tenore præſentium tribuimus, & impertimur.

Quidquid autem decreverint, præcipit obſervari.

§. 5. Quidquid autem per eoſdem Judices in cauſis hujuſmodi tam motis, quam movendis, ut præfertur, concordatum, terminatum, ſtabilitum, & compoſitum fuerit, firmum, validum, & efficax eſſe, & fore decernimus, & ad eius inviolabilem obſer-

obſervantiam partes ipſas cogi, & compelli, neque ullo umquam tempore ſub quovis prætextu, & cauſa ab illo reſilire poſſe præcipimus, partibuſque ipſis deſuper ex nunc, prout ex tunc, poſtquam lites, & controverſiæ hujuſmodi concordatæ fuerint, ut præfertur, perpetuum ſilentium imponimus.

Clauſulas ad præſentium literarum firmitatem opportunas apponit.

§.6. Nec non præſentes literas ex quacumque cauſa de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, annullari, vel invalidari, aut aliàs quomodolibet infringi, ſeu retractari, aut in jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, aut facti remedium impetrari nullatenus poſſe: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat obſtantibus.

§.7. Non obſtantibus quibuſcumque aliis ſuper præmiſſis commiſſionibus, & litis pendentiis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Eccleſiæ, & Militiarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptiſque fidem addit.

§.8. Volumus autem, & apoſtolica auctoritate decernimus, quod earumdem præſentium tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 15. Januar. 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXIV.

Mandatum Nuncio Apoſtolico apud Helvetios de compellendo Eccleſiaſticos ad obſervantiam Conſtitutionis Pauli PP. II. quæ incipit: *Ambitioſæ* de Bonis Eccleſiarum non alienandis, ſive locandis.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ven. Fratri Alexandro Epiſcopo Campanien. noſtro, & Sedis Apoſtolicæ apud Helvetios Nuntio.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Cauſæ faciendi mandati.

AD aures noſtras, non ſine gravi animi noſtri moleſtia pervenit, quod nonnulli forſan Epiſcopi, & Eccleſiarum Præſules, ſive Prælati, nec non perſonæ eccleſiaſticæ ſuæ ſalutis immemores intra fines tuæ legationis exiſtentes ſuarum Eccleſiarum, & aliorum per eos obtentorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum bona abſque ulla Sedis Apoſtolicæ licentia alienant, oppignorant, & diſtrahunt, ſeu aliàs de illis contra formam, & tenorem Conſtitutionis fel. rec. Pauli Papæ Secundi Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Ambitioſæ*, diſponunt in maximum Eccleſiarum, & Beneficiorum hujuſmodi detrimentum, evidentemque animarum ſuarum perditionem.

Mandatum, de quo in Rubrica.

§.2. Quare Nos pro ea, quam animabus Nobis ex alto creditis tenemur impendere ſollicitudine, præmiſſis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare volentes, fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut Conſtitutionem prædictam in locis tuæ legationis tibi beneviſis publices, & publicari, eamque ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari ſcias.

Facultas compellendi contradictores.

§.3. Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Et pœnitentes abſolvendi

§.4. Præterea tibi, ut Epiſcopos, Prælatos, & alias perſonas eccleſiaſticas hujuſmodi, quæ Eccleſiarum, & Beneficiorum ſuorum bona alienaverint, oppignoraverint, diſtraxerint, ſive aliàs de illis contra dictam Conſtitutionem diſpoſuerint, ut præfertur, ſi abs te veniam humiliter petierint, & facta prius eorumdem bonorum totali recuperatione, ſeu aliàs Eccleſiis, & Beneficiis ipſis plenarie, & omnino reintegratis, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, etiam in dicta Conſtitutione contentis, & aliàs contra ſimilia perpetrantes promulgatis, pœnitentia ſalutari, & aliis injunctis injungendis auctoritate noſtra abſolvas, & totaliter liberes.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodali-

dalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 15. Januar. 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXV.

Declarat Ordinarium Collegiatæ S. Joannis de Abbatiſſis Vicen. Diœc. non eſſe Archipresbyterum præfatæ Eccleſiæ, ſed Epiſcopum Vicentinum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtit.

§.1. ALiàs fel.rec. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter, poſtquam Ord.S.Auguſtini Canonicorum Regularium in Principatu Cataloniæ, ac Comitatibus Roſſilionis, & Ceritaniæ cum omnibus ſuis membris, & pertinentiis, omnemque ejus ſtatum, eſſentiam, & dependentiam regulares perpetuo ſuppreſſerat, & extinxerat, eumdemque, & illius Monaſteria, Prioratus, & beneficia ad ſæcularitatem reduxerat, & ſic reducta ſuæ, & Apoſtolicæ diſpoſitioni Motu proprio reſervaverat, Monaſterium Sancti Joannis de Abbatiſſis nuncupat. Vicent. Diœceſis unum ex eiſdem ſuppreſſi Ordinis Monaſteriis, ac ſub prædictis reductione, & reſervatione comprænenſum in ſæcolarem, & Collegiatam Eccleſiam, ac in ea unum Archipresbyteratum, qui inibi principalis Dignitas exiſteret, necnon tot Canonicatus, & Præbendas, quot in illa ante ſuppreſſionem, & reductionem prædictas erant loca, & canonicales portiones pro tot Canonicis, qui una cum Archipresbytero hujuſmodi Capitulum ejuſdem Eccleſiæ conſtituerent, ac aliàs ſub certis modo, & forma tunc expreſſis erexit, & inſtituit, ac inter alias Eccleſiam prædictam, illiuſque Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, ac alia Beneficia, necnon Capitulum, & Miniſtros ſuo Ordinario ſubjectos eſſe voluit, & aliàs, prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris deſuper ſub plumbo expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Cum autem, ſicut Venerabilis Frater modernus Epiſcopus Vicent. Nobis nuper exponi fecit, poſt juratam, & obſervatam ſeptem, vel octo annis tunc exiſtenti Epiſcopo Vicent. obedientiam, & ſuperioritatem dilectus filius Joannes Coli ex Beneficiato dictæ Eccleſiæ Archipresbyter factus ſuperioritatem dicti Epiſcopi detrectans a dicta obedientia deſciverit una cum medietate Canonicorum, & Beneficiatorum ipſius Eccleſiæ, & diverſa alia in præjudicium, & damnum juriſdictionis prædicti Epiſcopi Vicent. fecerit, & attentaverit, & propterea dictus modernus Epiſcopus Nobis humiliter ſupplicari fecerit, ut ſuper præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur,

Declaratio, de qua in rubrica.

§.3. Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum conſilio harum ſerie apoſtolica auctoritate decernimus, & declaramus, Ordinarii appellatione, cujus in iiſdem literis fit mentio, nullatenus eſſe intelligendum Archipresbyterum prædictæ Eccleſiæ S. Joannis, ſed Epiſcopum Vicent. dumtaxat, ideoque Eccleſiam ipſam, illiuſque Dignitates, Canonicatus, & Beneficia pro tempore obtinentes, atque alios quoſcumque Miniſtros non eidem Archipresbytero, ſed Vicent. Epiſcopi tantum viſitationi, correctioni, atque omnimodæ juriſdictioni ſobjectos eſſe.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.4. Præſentes vero literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes ſeu habere prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam revocari poſſe; Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate ſungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§.5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Tarraconenſi, & Epiſcopo Gerundenſi, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ipſius moderni, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Vicent. fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari: Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Obſtantium derogatio.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non omnibus illis, quæ in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis hujuſmodi conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Vo-

Exemplis hujus Constitut. credi jubet,

§.7. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in diguitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extrs adhibeatur, quæ præſentibus eiſdem adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 18. Januar. 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Januarii 1624. Pontificatus noſtri anno I.

XXVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, qua declaratur, Clericos, qui incedunt in habitu, & tonſura, quamvis ſervitio peculiaris Eccleſiæ non ſint ab Epiſcopo addicti, gaudere privilegio Fori juxta Concil. Trideut. Cap.6. ſeſſ.23.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congregationis Concilii.

§.1. CUm, ſicut dilectus filius Aloyſius de las Infantas, & Saavedra Archidiaconus, & Canonicus Eccleſiæ Malacitan., ac Cleri Regnorum Caſtellæ, & Legionis Regnorum in Romana Curia geſtor Nobis nuper exponi fecit, nuper a Ven. fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus Concilii Tridentini interpretibus emanaverit Decretum tenoris ſubſequentis videlicet: Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini Doctor D. Aloyſius de las Infantas, & Saavedra Archidiaconus, & Canonicus Malacitan., ac agens generalis Eccleſiarum Hiſpaniarum ſupplicat huic Sacræ Congregationi, dignetur declarare: An Clericus in minoribus conſtitutus actu ſerviens Eccleſiæ cum habitu, & Tonſura in miniſterio Sacriſtæ, vel ſimplici Cappellaniæ ſervitio, ſeu pro juvene Chori ex nominatione Decani, & Capituli, gaudere debeat privilegio Fori juxta diſpoſita a Concilio Tridentino in cap.6. ſeſſ.23. pro quocumque etiam atrociori delicto, cujus punitio ad Judicem Eccleſiaſticum pertinet, non obſtante, quod hujuſmodi nominatio, & deputatio ſervitii Eccleſiæ facta non ſit ab Epiſcopo, ſed a Capitulo: Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, inhærens declarationibus aliàs editis, reſpondit Clericum, qui habitum, & Tonſuram defert Clericalem, & alicui Eccleſiæ inſervit, licet non præceſſerit mandatum Epiſcopi, debere tamen gaudere Fori Eccleſiaſtici privilegio. Antonius Cardinalis Caetanus.

Petitur confirmatio.

§.2. Cupiatque autem dictus Aloyſius pro majori Decreti hujuſmodi ſubſiſtentia, & validitate, illud apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri, Nobiſque idcirco totius Cleri prædicti nomine humiliter ſupplicari fecerit, ut deſuper opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos prædictum Aloyſium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum præinſertum hujuſmodi apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Opportunaſq; apponit clauſulas.

§.4. Decernentes, Decretum hujuſmodi, ac præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac omnibus, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, pleniſſime ſuffragari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contraria tollit.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dictæ Eccleſiæ etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 20 Januar. 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 20 Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXVII.

Profeſſi in Congregatione Clericor. Regularium Miniſtrantium infirmis, in Domibus Novitiatuum, vel aliis diſtinctis Domibus, donec ad Sacros Ordines promoveantur, ex illarum redditibus vivere poſſunt.

Tempore emittendæ profeſſionis ab utriuſque ſexus Regularibus ſtatuit Concil. Tridentin. Seſſ. 25. cap. 15. Et de hoc Relig. habes indicata ad Conſt XXXV. Sixti V. Ex omnibus. *Tom.IV. Par.VI. fol.191.*

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam

Proœmium.

SAcroſanctæ Romanæ Eccleſiæ, quam Dei filius Jeſus Chriſti auctor pietatis inſtituit, regimini præſidentes, pia, & ſalubria vota fidelium, præſertim ſub regularis obſervantiæ diſciplina in humilitatis ſpiritu Altiſſimo famulantium, ex quibus in eorum locis regularis diſciplina, & obſervantia peramplius conſervatur, & augetur, pii patris affectione proſequimur, & ut-

& ut optatum ſortiantur effectum, cum a oobis petitur, pleoius favoribus cooſovemus.

* Superiores Congr. Epp. & Regularium exponunt non expedire, ut Novitii poſt emiſſam profeſſionem ſtatim inter antiquos Profeſſos admittantur.

§.1. Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Sanctii Cicatelli moderni Præfecti Geoeralis Congregatioois Clericorum Regularium Miniſtrantiom infirmis petitio cootinebat, quod, cum io dicta Congregatione longa, & diuturna multorum anuorum experieotia compertum ſit, pro conſervanda, & augenda in ea regulari diſciplina, & obſervaotia, oon expedire, ut Novitii ipſius Congregationis ad Sacerdotium deſtinati ſtatim poſt emiſſam ab eis ſolemnem profeſſionem ad domos profeſſas ejuſdem Congregatioois mitti, & inibi inter profeſſos antiquos connumerari debeant; Et habito ad Sacram Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper oegotiis, & conſultationibus Regularium deputatorum per Superiores primodictæ Congregationis recurſu pro conſequendo ſuper præmiſſis ſalubri aliquo remedio,

S. Congregat. decernit eos, uſque dum Sacerdotes ordinentur in aliis ſeparatis Domibus arbitrio Generalis permanere debere.

§.2. Secundo dicta Coogregatio, oegotio hojuſmodi per eam mature, & prudenter diſcuſſo, per ſuum decretum cenſuerit, primodictæ Congregationi concedendum eſſe, ut de cætero illius Novitii ad Sacerdotium deſtinati tantum, oon autem Fratres Laici, nec illi, qui jam in Presbyteros ordinati, habitum in ea ſuſcipiuot, poſſint poſt profeſſionis emiſſionem io domibus Novitiatuum, habitatione tamen ſeparata, aut aliis domibus diſtinctis, arbitrio Præfecti Generalis primo dictæ Congregationis, & illius Conſultorum pro tempore exiſteotium, donec Presbyteri ordioentur, permanere.

Ibiq; ex redditibus dd. domorũ vivere.

§.3. Ibique, oon obſtante voto Panpertatis, ex redditibus, & proventibus perpetuis Domorum hujuſmodi, perinde ac Novitii, vivere.

Et deinde ſupplicatum fuit Pont. ut ſuper his omnibus provideret.

§.4. Proindeque dictus Saoctius Præfectus Generalis cupiat, primodictæ Congregationi juxta ſormam decreti hujuſmodi per Nos, & Sedem Apoſtolicam, ut infra, perpetuo indulgeri. Quare pro parte ejuſdem Sanctii Præfecti Geoeralis Nobis ſuit humiliter ſupplicatum, quatcous ejus piis votis hujuſmodi annuere, ac alias in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Qui prædicta omnia a Cardinaliũ Cong. hujuſmodi ſancita, & decreta approbat.

§.5. Nos igitur d. Sanctium Præfectom Generalem a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionia, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententüs, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homioe quavis occaſiooe, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventea, & abſolutum fore ceoſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclioati; Ex voto ſecundo dictæ Coogregatioois negotiorum hujuſmodi, primo dictæ Coogregatiooi, quod deinceps io perpetuum illius Novitii ounc, & pro tempore exiſtentes, ad Sacerdotium deſtinati dumtaxat, non autem Fratres Laici, nec illi, qui jam in Preſbyteros ordinati habitum regularem ſoſceperunt, & in futurum ſuſceperint, poſt emiſſam ab eis ſolemnem profeſſionem, io Domibus Novitiatuum, habitatione tamen ſeparata, aut aliis Domibus diſtioctis, arbitrio Præfecti geoeralis, & illius Conſultorum præfatorum nunc, & pro tempore exiſtentium, donec, & quouſque Presbyteri ordinentur, permanere, inibique, non obſtaote paupertatis voto, ex redditibus, & proventibus perpetuis earumdem domorum, periode, ac Novitii, vivere libere, & licite valcant apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, de ſpeciali gratia, perpetuo conccdimus, & indulgemus.

Ac ſuper his nullo modo moleſtari poſſe decernit.

§.6. Ac primodictamCongregationem, illiuſque Præfectum geoeralem, & alios Superiores, ac perſooas nunc, & pro tempore exiſteotes ſoper præmiſſis a quoquam publice, vel occulte, directe, vel indirecte, quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtari, inquietari, perturbari, aut alias quoquomodo impediri nullatenus ooquam poſſe.

Decretum irritans apponit.

§.7. Nccooo quicquid ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcieoter, vel ignoraoter contigerit atteotari, irritum, & inane dicta auctoritate decernimus.

Contraria tollit.

§.8. Non obſtantibus primo dictæ Congregationis juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis illi, ejuſque Præfecto Generali, ac aliis Superiobus, & perſonis ſub qoibuſcumque tenoribus, & ſormis, ac eum quibuſvis clauſulis, & decretis, in cootrarium ſorſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibua, & ſiogulis, etism ſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda aut aliaqua alia exquiſita ſorma ad hoc ſervanda ſoret, illorom tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs io ſuo robore permaoſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctionemq; pœnalem adjungit.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc pagioam ooſtræ abſolutionia, conceſſionis, iodulti, decreti, & derogatioois infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, iodignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 22. Januar. 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimu vigeſimoquarto, decimo primo Kalendas Febr., Pontificatus noſtri Anno I.

Revo-

XXVIII.

Revocatio facultatum diſponendi de Officiis Vacabilibus Romanæ Curiæ, eorumque pretio, & moderatio Indultorum transferendi penſiones.

Cauſæ hujus Conſtitutionis

SAnctiſſimus D. N. D. Urbanus divina providentia Papa VIII. pro Sedis Apoſtolicæ indemnitati Officiorum quorumcumque Vacabilium Romanæ Curiæ ad collationem, ſeu conceſſionem dictæ Sedis quomodolibet pertinentium, liberæ diſpoſitioni, & devolutioni ex perſonis illa obtinentium provenire ſolitæ, & quandoque imminenti, necnon exonerationi beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumlibet proſpicere, prout par eſt, intendens;

Revocatio facultatum diſponendi de officiis vacabilibus Rom. Curiæ eorumque pretio:

§.1. Omnes, & quaſcumque facultates, indulta, & privilegia diſponendi quovis modo de Officiis prædictis, ſeu eorum pretio abſque ſpeciali ſuo, & Succeſſorum ſuorum Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium aſſenſu, & beneplacito de tempore diſpoſitionis hujuſmodi interponendo, etiam per viam ſubrogationis, translationis, vel deputationis, etiam prætextu conceſſionis tituli, & Officiorum hujuſmodi locis piis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & vim contractus importantibus, ac aliis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores haberi voluit pro expreſſis, vel alias quovis modo, & ex quavis cauſa factæ, etiamſi illorum vigore ad deputationem, & reſignationem hujuſmodi, vel aliam quamvis diſpoſitionem proceſſum fuiſſet, ac etiamſi Officia ipſa tempore conceſſionis indultorum hujuſmodi actu vacarent, in ea parte, qua vivente Romano Pontifice illorum auctore conſummata, & realem effectum ſortita non ſunt, ſalvis tamen remanentibus decretis, & reſervationibus diſpoſitionum in conceſſione Officiorum tunc actu vacantium, particularibus perſonis dumtaxat, non autem Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, vel Capitulis facta interpoſitis, ipſorumque decretorum translationibus.

Moderatio indultorum transferendi penſiones.

§.2. Necnon transferendi quaſcumque penſiones annuas ſuper Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialium menſarum, & quorumvis Eccleſiaſticorum, tam ſæcularium, quam regularium beneficiorum quomodocumque qualificatorum fructibus tam certis, quam incertis, ac etiam diſtributionibus quotidianis reſervatas, quæ tamen per exactionem integrarum penſionum hujuſmodi ab ipſis translatariis factam realem, & actualem effectum ſimiliter ſortita non ſunt, pro ſumma, quæ medietatem veri annui valoris fructuum menſæ, ſeu beneficii, ſuper quibus penſio transferenda, ſeu translata reſervata reperitur, excedat, quibuſvis perſonis etiam Abbatiali, Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, vel alia quavis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, ſive etiam ad ſavorem quorumcumque locorum piorum, & Collegiorum quovis intuitu, & conſideratione, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, necnon clauſulis, & decretis paribus, quorum tenores ſimiliter pro expreſſis haberi voluit, tam per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos, quam Sanctitatem Suam conceſſa hactenus, revocavit, caſſavit, & annullavit, ac viribus, & effectu evacuavit: ita tamen ut facultates transferendi penſiones hujuſmodi pro ea parte, quæ medietatem fructuum etiam incertorum, vel diſtributionum, quatenus ſuper illis ſint impoſitæ, non excedat, firmæ, & illæſæ remaneant. Et inſuper voluit, & ordinavit eos, qui prætextu exceſſus medietatis fructuum, ſeu diſtributionum hujuſmodi partem penſionum translatarum ſolvere recuſaverint, ad exceſſum ipſum probandum teneri; nec interim præſentis diſpoſitionis prætextu proceſſum exequutivum, aut ſolutionem integræ penſionis, quatenus alias illis locus ſit, impediri, aut retardari debere.

Appoſitio decreti irritantis.

§.3. Decernens, ſic in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ipſoſmet Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper præmiſſis per quoſcumque, etiam prætextu facultatum, indultorum, & privilegiorum prædictorum ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.4. Facultatibus, indultis, & privilegiis, aliiſque præmiſſis, necnon ſtatuto, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in craſtinum ejus aſſumptionis ad ſummi Apoſtolatus apicem editis, & in Cancellaria Apoſtolica ſub die 21. menſis Octobris anni milleſimi ſexcenteſimi vigeſimitertii publicatis; quodque dicti S. R. E. Cardiles Conſtitutionibus, & Regulis per Sanctitatem Suam poſt priorum ſuarum Conſtitutionum, & Regularum editionem, & publicationem faciendis non includantur, niſi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipſæ Conſtitutiones, & Regulæ edendæ de ipſorum Cardinalium, vel majoris partis eorum conſilio editæ fuerint, aliiſque Regulis, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque nequaquam obſtantibus.

Placet, publicetur, & deſcribatur M.

Lecta, & publicata fuit ſupradicta Conſt. Romæ, in Cancellaria Apoſtolica Anno Incarnationis Dominicæ 1624. die vero Veneris 24. menſis Januarii, Pont. SS. D. N. Urbani divina providentia Papæ Octavi Anno I.

Marcus Antonius Aſcentius Procuſtos.

XXIX.

Ex Regeſt. in decret. Brev.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo ſtatuitur, cognitionem cauſarum Criminalium Clericorum Civitatis, & Diœceſis Atrebaten. ad ſolum Epiſcopum ſpectare.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum Congregationis Concilii.

§.1. CUm, ſicut accepimus, nuper a Ven. fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit declaratio, ſive Decretum tenoris ſubſequentis, videlicet: Cum a Sacra hac Congregatione declaratum fuerit, Epiſcopum Atrebaten. poſſe Eccleſiam ſuam Cathedralem, ejuſque Capitulum, ac perſonas viſitare, & extra viſitationem cauſas Criminales Capitularium una cum adjunctis, aliorum vero, qui nec Dignitates obtinent, nec ſunt de Capitulo per ſe ipſum cognoſcere, ac definire; Non obſtantibus aſſerta concordia, privilegiis, exemptionibus, ſententiis, & præſcriptionibus, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; quæritur ad quem ſpectet cognitio cauſarum Criminalium exterorum Clericorum Civitatis, & Diœceſis Atrebatenſis,

Die 26. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, ejuſmodi cognitionem ad ſolum Epiſcopum, privilegiis quibuſcumque non obſtantibus; Quod ſi id Jus ex immemorabili conſuetudine Capitulo competat, eam conſuetudinem non eſſe quidem a Concilio ſublatam Decreto cap.20. Seſs.24., verum donec Capitulum illam legitime probaverit per tres ſententias conformes, vel unicam, quæ in rem judicatam tranſierit, ejuſmodi Cauſas ab Epiſcopo tantum eſſe cognoſcendas. R. Cardinalis Ubaldinus.

Confirmatur a Pontifice.

§.2. Nos inviolabili declarationis, ſive decreti, & in eis contentorum hujuſmodi obſervationi, quantum cum Domino poſſumus conſulere volentes, Motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Declarationem, ſeu Decretum prædictum cum omnibus, & ſingulis in eis contentis apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris, quam facti, & quoſvis alios, & quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis, aut eorum aliquo intervenerint, aut interveniſſe dici, vel cenſeri poſſit, ſupplemus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes præſentes literas, omniaque, & ſingula in eis contenta ſemper, & perpetuo valida firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, quos illa concernunt inviolabiliter, obſervari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorū deputatio.

§.4. Quocirca Ven. fratribus Joanni Franciſco Patracen, moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Belgicis Ditionibus Nuncio, ac Mechlinien. Archiepiſcopis, necnon Epiſcopo Tornacen. per præſentes committimus, & mandamus quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Ven. fratris Hermanni moderni, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Atrebaten. fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum omnium, & ſingulorum effectu pacifice frui, & gaudere, eaſdemque præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit inviolabiliter obſervari; Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam adhoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Obſtantium derogatio.

§.5. Non obſtantibus, quatenus opus ſit fe: re: Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Eccleſiæ Atrebaten. etiam Juramento confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 30. Januar. 1624. An. I.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Con-

Digitized by Google

XXX.

Ex Regeſt. in Secret. Brevi. Confirmatio alterius Decreti ejuſdem Congregationis, quo declaratur, facultatem approbandi Confeſſarios ad Confeſſiones audiendas, atque licentiam concedendi Regularibus, qui in Eccleſiis non ſuorum Ordinum ſacras conciones ſunt habituri, nec non benedictionem iis, qui in ſuorum Ordinum Eccleſiis prædicare voluerint, ſoli Epiſcopo competere in Diœceſi Atrebaten.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum. §.1. Cum, ſicut accepimus, nuper a Ven. fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacri Concilii Trident. Interpretibus emanaverit Declaratio, ſive Decretum tenoris ſubſequentis videlicet. Supplicatur ab hac Sacra Congregatione declarari: an Epiſcopo, num vero Capitulo Atrebatenſi competat Jus, & facultas approbandi Confeſſarios ad confeſſiones audiendas, atque licentiam concedendi Regularibus, qui in Eccleſiis non ſuorum Ordinum Sacras Conciones ſunt habituri, necnon benedictionem iis, qui in ſuorum Ordinum Eccleſiis prædicare voluerint. Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, ejuſmodi facultatem ſoli Epiſcopo competere.

Confirmatio. §.2. Nos &c. *reliqua, ut in antecedenti Decreto.*

Dat. die 30. Januar. 1624. An.I. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXXI.

Ex Regeſt. in Secret. Brevi. Confirmatio alterius Decreti, quo ſtatuitur Capitulum, vel Decanum Atrebaten. non poſſe ſibi caſus reſervare, nec a caſibus ab Epiſcopo reſervatis abſolvere, nec literas Dimiſſoriales concedere.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum. §.1. Cum, ſicut accepimus, nuper a Ven. fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit Declaratio, ſive Decretum tenoris ſubſequentis videlicet: Quæritur, an Capitulum, vel Decanus Atrebaten. poſſit ſibi caſus reſervare, & a caſibus ab Epiſcopo reſervatis abſolvere, necnon literas Dimiſſoriales concedere? Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, non poſſe. R. Cardinalis Ubaldinus.

§.2. *Reliqua, ut in antecedenti.*

Dat. die annoque eodem. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brevi. Confirmatio Decreti, ſive Declarationis ejuſdem Congregationis quo ſtatuitur, Indulgentias, tam in Cathedrali Atrebaten., quam extra eam in tota Diœceſi, ab Epiſcopo, adhibitis duobus de Capitulo, eſſe publicandas.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum. §.1. Cum, ſicut accepimus, nuper a Ven. fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit Declaratio, ſive Decretum tenoris ſubſequentis videlicet: An Indulgentiæ tam in Cathedrali Eccleſia, quam extra eam in Diœceſi Atrebaten. ſint publicandæ ab Epiſcopo, an vero a Capitulo? Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, Indulgentias ab Epiſcopo, adhibitis, duobus de Capitulo, eſſe publicandas. R. Cardinalis Ubaldinus -- *Reliqua, ut in antecedenti.*

Dat. die anno que eodem. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 30. Januarii 1624. Anno I.

XXXIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Confirmatio alterius Decreti, quo ſtatuitur, Convocationem Synodi Atrebaten., & Concurſum Parochialium Eccleſiarum, etiamſi de Jurepatronatus Capituli fuerint, inſtituere, ad ſolum Epiſcopum pertinere.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum. §.1. Cum, ſicut accepimus, nuper a Ven. fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit Declaratio, ſive Decretum tenoris ſubſequentis videlicet; Supplicatur ab hac Sacra Congregatione declarari: An Decanus, vel Capitulum Atrebaten. poſſit Synodum celebrare, & concurſus Parochialium Eccleſiarum, etiamſi de Jurepatronatus Capituli fuerint, inſtituere? Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, non poſſe, ſed utrumque munus ad Epiſcopum pertinere. R. Card. Ubaldinus.

Confirmatio. §.2. Nos inviolabili &c. *reliqua, ut in primo.*

Dat. die anno que eodem. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Con-

XXXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio alterius Decreti ejuſdem Congregationis, quo declaratur, Capitulum Atrebaten. non poſſe exercere nundinas, mercatus, ac ſtrepitus Judiciorum propbanorum in dicta Eccleſia, ac ejus Cemœteriis,

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum.

§.1. CUm, ſicut accepimus, nuper a Ven: fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit declaratio, ſive Decretum tenoris ſubſequentis videlicet: Supplicatur a Sacra hac Congr. declarari, an Capitulum Atrebaten. poſſit exercere nundinas, mercatus, ac ſtrepitus Judiciorum prophanorum in Eccleſia, ac ejus Cemœteriis? Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, non poſſe -- R. Cardinalis Ubaldinus.

Confirmatio.

§.2. Nos inviolabili &c. *ut in primo.*

Dat. die anno que eodem.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Philippo IV. Hiſpaniarum Regi Indultum conceditur retinendi Ducatum Mediolanenſem cum Regno Siciliæ.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

PRæclara Prædeceſſorum tuorum in hanc Sanctam Sedem merita, ſinceraque fides, & eximia pietas, ac fervens devotio tua, quibus in noſtro, & dictæ Sedis conſpectu clarere dignoſceris, merito Nos inducunt, ut te ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequamur.

Mortuo Philippo III. Gregorius XV. Regnum utriuſque Siciliæ Philippo IV. in feudū conceſſit.

§.1. Sane licet cla: me: Philippo III. Hiſpaniarum Rege Catholico genitore tuo rebus humanis, ſicut Deo placuit, exempto, Regnū Siciliæ, & Hieruſalem cum tota terra citra Pharum una cum aliis Regnis, Provinciis, & ditionibus univerſis ad te uti ejus filium, & hæredem jure ſucceſſionis, modoque, & forma infraſcriptis legitime pervenerit, & fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædeceſſor noſter ipſum Regnum Siciliæ, & Hieruſalem, cum tota terra, quæ eſt citra Pharum, uſque ad confinia terrarum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ excepta Civitate Beneventana, cum ejus territorio, & pertinentiis, necnon terra, ſive loco Pontiſcorvi Aquinaten. Diœceſis, quæ dictus Gregorius Prædeceſſor, ſibi, & eidem Eccleſiæ ſpecialiter reſervavit, tibi pro te, tuiſque hæredibus, & ſucceſſoribus Aragoniæ Regibus, tam maſculis, quam fœminis ex te recta linea deſcendentibus natis, & naſcituris, ac aliis tunc expreſſis perſonis, in feudum perpetuum de Venerabilium Fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium, de quorum numero tunc eramus, conſilio pariter, & aſſenſu, pro ſolito annuo cenſu, ac aliàs ſub certis modo, & forma tunc expreſſis conceſſerit, & elargitus fuerit, ac Regnum ipſum tibi modo, & forma hujuſmodi infeudaverit, teque de illo inveſtiverit.

Sed quia in Actibus hujuſmodi inveſtiturarum expreſſe cavetur ne Siciliæ Reges ullo modo ſe ingerant in Dominio Lombardiæ,

§.2. Nihilominus quia aliàs rec. mem. Julius Papa II. ſimiliter Prædeceſſor in conceſſione Regni Siciliæ hujuſmodi, & Hieruſalem cum tota terra, quæ eſt citra Pharum uſque ad confinia terrarum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ excepta Civitate Beneventana, & ejus territorio, ac pertinentiis per ipſum Julium Prædeceſſorem cla. mem. Ferdinando Aragoniæ, & utriuſque Siciliæ Regi dicti Philippi Genitoris tui Tritavo pro ſe, & ſuis in Regno Aragoniæ ſucceſſoribus tam maſculis, quam fœminis, ex recta linea deſcendentibus natis, & naſcituris, in feudum perpetuum facta ſimiliter de Venerabilium fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium conſilio, & forſan ante eum diverſi alii Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri tunc ſui voluerunt jure jurando firmari, quod tam ipſe Ferdinandus Rex, quam ejus in dicto Regno Siciliæ, & Hyeruſalem cum tota terra citra Pharum hæredes, & ſucceſſores nunquam procurarent elegi, vel nominari in Regem Romanorum, aut Theutoniæ, vel Dominum Lombardiæ, ſeu Thuſciæ, aut majoris partis earum, nec electioni, vel nominationi aſſenſum præſtarent, neque ſe intromitterent ullo modo in regimine ipſius Regni Romani, ſeu Theutoniæ, vel Dominii Lombardiæ, aut Thuſciæ, ſeu majoris partis eorum, ad quodcumque eorum ipſi nominati fuiſſent, vel electi: & ſi poſt talem electionem de Regno Romano, ſeu Theutoniæ, aut Dominio Lombardiæ, vel Thuſciæ, ſeu majoris partis earum manifeſte ſe intromitterent, ſine expreſſo Romani Pontificis mandato, eo ipſo a Jure Regni Siciliæ citra Pharum hujuſmodi caderent ex toto, prout in ipſorum Julii ſub dat. V. non. Julii Pontificatus ſui anno ſeptimo, ac Gregorii prædictorum ſub dat. Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1622. Pontificatus ſui anno primo, nec non forſan aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum confectis literis, quarum omnium, & ſingularum tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus haberi volumus pro expreſſis, plenius continetur: a nonnullis hæſitari poſſit, an Ducatus Mediolani, cujus tu etiam Dux exiſtis, majorem partem dominii Lombardiæ hujuſmodi compræhendat, ac tu Regnum Siciliæ, & Hieruſalem cum tota terra citra Pharum hujuſmodi cum dicto Ducatu obtinere poſſis, nec ſuper hæſitatione ſive dubio, aut

pote-

poteſtate hujuſmodi ulla declaratio, ſive ullum indultum, aut quælibet alia gratia ab eodem Gregorio Prædeceſſore tibi forſan conceſſa, eapedita, ſeu aliàs literæ apoſtolicæ deſuper confectæ fuerint,

Urbanus eidē Philippo indultum concedit retinendi Ducatum Mediolani.

§.3. Nos, etſi cognoſcimus prohibitiones hujuſmodi non ſine magna, & rationabili cauſa a Julio, & forſan aliis Prædeceſſoribus prædictis emanaſſe, nihilominus ſperantes, & pro certo tenentes, quod tu ſcies, & voles commiſſos tibi populos in pacis amœnitate, & Juſtitiæ cultu conſnvere, Nos, & Rom. Eccleſiam ipſius Regni proprietarios, & directos Dominos grata devotione, & fide ſincera recognoſcere, & quanto potentior eris, tanto magis eidem Eccleſiæ favere, eamque contra improbus perverſorum conatus defendere, & adiuvare procurabis; Te a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſ s, ad effectum præſentium dumtaaat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, nec non conceſſionem, & clargitionem, inſeudationemque, & inveſtituram de eodem Regno per dictum Gregorium Prædeceſſorem tibi, ut præfertur, factas, ratas, & gratas habentes, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtris, Te, quatenus dictus Ducatus majorem partem Lombardiæ hujuſmodi compræhendat, tuque relaxatione juramenti, & diſpenſatione ad obtinendum Regnum Siciliæ citra Pharum, & Ducatum hujuſmodi indigeas, ſeu aliàs relaxatione, & diſpenſatione prædictis opus ſit, a quibuſvis reatu perjurii, ac ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quas forſan Regnum Siciliæ cum Pharo hujuſmodi ante, vel poſt acceptationem dicti Ducatus acceptando, aut te illius regimini immiſcendo, vel illius Regem inſcribendo, aut denominando jam forſan incurriſti, aut incurrere potes, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium, abſolvimus, & liberamus, abſolutumque, & liberatum eſſe decernimus: ac dummodo alia, quæ in Literis conceſſionis Regni Siciliæ citra Pharum hujuſmodi in fendum, necnon capitulis inter piæ. mem. Leonem Papam X, etiam Prædeceſſorem noſtrum, & inclytæ mem. Carolum Imperatorem tunc Regem Romanorum ſub die 3. Menſis Junii anni 1521. initis contenta ad te, & alios ipſius Caroli Imperatoris ſucceſſores pertinentia, & quorum remiſſio per prædictam Sedem facta non apparet, quorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, ſimiliter præſentibus haberi volumua pro expreſſis quoad viaeris inviolabiliter obſerves, quodcumque juramentum per te, aut alium nomine tuo ſuper non obtinendo Dominio Lombardiæ hujuſmodi, aut illius majori parte cum ipſo Regno Siciliæ citra Pharum hactenus forſan præſtitum, & in futurum per te, vel Procuratorem tuum præſtandum, ex nunc prout poſtquam præſtitum fuerit, ad hoc dumtaaat; ut Ducatum, & Regnum Siciliæ citra Pharum hujuſmodi abſque alicujus cenſuræ, & pœnæ incurſu, vel labe, ſeu reatu perjurii obtinere, Teque Regem Siciliæ citra Pharum, & Ducem Mediolani nominare, & inſcribere, ac ab aliis denominari, & inſcribi poſſis, auctoritate, & tenore prædictis relaxamus, teque eo non teneri, nec adſtringi pariter decernimus, Tibique quod Ducatum, & Regnum Siciliæ citra Pharum, ut præfertur tenere, & poſſidere poſſis auctoritate, & tenore prædictis de ſpeciali gratia concedimus, & indulgemus, ac perſonam tuam, ſi expediat, & opus ſit, tuque indigeas, ad prædicta omnia habilitamus.

Derogat contrariis.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus illis, quæ Julius, & Leo, ac alii Romani Pontifices Prædeceſſores prædicti in literis, & capitulis prædictis voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Cavet autem, ne quid detrimenti Romana Eccleſia ſuis in juribus patiatur.

§.5. Volumus autem, & declaramus, quod per hujuſmodi relaxationem, decretum, conceſſionem, indultum, & habilitationem, nullum præjudicium noſtris, & dictæ Sedis, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Juribus in quibuſcumque Civitatibus, Terris, & locis ipſius Lombardiæ inferatur, ſed jura ipſa in ſuo robore ſalva, & illæſa remaneant: quodque ſi, quod abſit, te a noſtra, & dictæ Eccleſiæ Romanæ ratione dicti Regni Siciliæ citra Pharum fidelitate retraacris, præſentes literæ nullius ſint roboris, vel momenti, dictumque Regnum Siciliæ citra Pharum ad Nos, & dictam Romanam Eccleſiam devolvatur, ac devolutum eſſe cenſeatur, ad eamque libere revertatur eo ipſo.

Dat. die 5. Februar. 1624. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 5. Februarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXXVI.

Erectio Militiæ Chriſtianæ ſub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, & Regula S. Franciſci, cum Privilegiorum, Exemptionum, & Indultorum conceſſione.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium, & Cauſæ hujus Conſtit.

IMperſcrutabili divinorum Judiciorum Altitudo ſtatim, atque humilitatem noſtram ad Pontificiæ dignitatis culmen, nullo licet meritorum ſuffragio, evexit; inter multiplices, graviſſimaſque Apoſtolatus noſtri curas, ad Militares Ordines, qui anteactis temporibus maximo Chriſtianæ Reipublicæ bono inſtituti, in Catholica re firmanda, varia terra, marique diſcrimina ſub-

XXXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Confirmatio alterius Decreti ejuſdem Congregationis, quo declaratur, Capitulum Atrebaten. non poſſe exercere nundinas, mercatus, ac ſtrepitus Judiciorum prophanorum in dicta Eccleſia, ac ejus Cemœteriis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum. §.1. CUm, ſicut accepimus, nuper a Ven: fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit declaratio, ſive Decretum tenoris ſubſequentis videlicet: Supplicatur a Sacra hac Congr. declarari, an Capitulum Atrebaten. poſſit exercere nundinas, mercatus, ac ſtrepitus Judiciorum prophanorum in Eccleſia, ac ejus Cemœteriis? Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, non poſſe -- R. Cardinalis Ubaldinus.

Confirmatio. §.2. Nos inviolabili &c. *ut in primo.*

Dat. die anno que eodem. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Philippo IV. Hiſpaniarum Regi Indoltum conceditur retinendi Ducatum Mediolanenſem cum Regno Siciliæ.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium. PRæclara Prædeceſſorum tuorum in hanc Sanctam Sedem merita, ſinceraque fides, & eximia pietas, ac fervens devotio tua, quibus in noſtro, & dictæ Sedis conſpectu clarere dignoſceris, merito Nos inducunt, ut te ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequamur.

Mortuo Philippo III. Gregorius XV. Regnum utriuſque Siciliæ Philippo IV. in feudū conceſſit. §.1. Sane licet cla: me: Philippo III. Hiſpaniarum Rege Catholico genitore tuo rebus humanis, ſicut Deo placuit, exempto, Regnū Siciliæ, & Hieruſalem cum tota terra citra Pharum una cum aliis Regnis, Provinciis, & ditionibus univerſis ad te uti ejus filium, & hæredem jure ſucceſſionis, modoque, & forma infraſcriptis legitime pervenerit, & fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædeceſſor noſter ipſum Regnum Siciliæ, & Hieruſalem, cum tota terra, quæ eſt citra Pharum, uſque ad confinia terrarum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ excepta Civitate Beneventana, cum ejus territorio, & pertinentiis, necnon terra, ſive loco Pontiſcorvi Aquinaten. Diœceſis, quæ dictus Gregorius Prædeceſſor, ſibi, & eidem Eccleſiæ ſpecialiter reſervavit, tibi pro te, tuiſque hæredibus, & ſucceſſoribus Aragoniæ Regibus, tam maſculis, quam fœminis ex te recta linea deſcendentibus natis, & naſcituris, ac aliis tunc expreſſis perſonis, in feudum perpetuum de Venerabilium Fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium, de quorum numero tunc eramus, conſilio pariter, & aſſenſu, pro ſolito annuo cenſu, ac aliàs ſub certis modo, & forma tunc expreſſis conceſſerit, & elargitus fuerit, ac Regnum ipſum tibi modo, & forma hujuſmodi infeudaverit, teque de illo inveſtiverit.

Sed quia in Actibus hujuſmodi inveſtiturarum expreſſe cavetur ne Siciliæ Reges ullo modo ſe ingerant in Dominio Lombardiæ. §.2. Nihilominus quia aliàs rec. mem. Julius Papa II. ſimiliter Prædeceſſor in conceſſione Regni Siciliæ hujuſmodi, & Hieruſalem cum tota terra, quæ eſt citra Pharum uſque ad confinia terrarum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ excepta Civitate Beneventana, & ejus territorio, ac pertinentiis per ipſum Julium Prædeceſſorem cla. mem. Ferdinando Aragoniæ, & utriuſque Siciliæ Regi dicti Philippi Genitoris tui Tritavo pro ſe, & ſuis in Regno Aragoniæ ſucceſſoribus tam maſculis, quam fœminis, ex recta linea deſcendentibus natis, & naſcituris, in feudum perpetuum facta ſimiliter de Venerabilium fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium conſilio, & forſan ante eum diverſi alii Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri tunc ſui voluerunt jure jurando firmari, quod tam ipſe Ferdinandus Rex, quam ejus in dicto Regno Siciliæ, & Hyeruſalem cum tota terra citra Pharum hæredes, & ſucceſſores nunquam procurarent elegi, vel nominari in Regem Romanorum, aut Theutoniæ, vel Dominum Lombardiæ, ſeu Thuſciæ, aut majoris partis earum, nec electioni, vel nominationi aſſenſum præſtarent, neque ſe intromitterent ullo modo in regimine ipſius Regni Romani, ſeu Theutoniæ, vel Dominii Lombardiæ, aut Thuſciæ, ſeu majoris partis eorum, ad quodcumque eorum ipſi nominati fuiſſent, vel electi: & ſi poſt talem electionem de Regno Romano, ſeu Theutoniæ, aut Dominio Lombardiæ, vel Thuſciæ, ſeu majoris partis earum manifeſte ſe intromitterent, ſine expreſſo Romani Pontificis mandato, eo ipſo a Jure Regni Siciliæ citra Pharum hujuſmodi caderent ex toto, prout in ipſorum Julii ſub dat. V. non. Julii Pontificatus ſui anno ſeptimo, ac Gregorii prædictorum ſub dat. Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1621. Pontificatus ſui anno primo, nec non forſan aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum confectis literis, quarum omnium, & ſingularum tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus haberi volumus pro expreſſis, pleuius continetur: a nonnullis hæſitari poſſit, an Ducatus Mediolani, cujus tu etiam Dux exiſtis, majorem partem dominii Lombardiæ hujuſmodi comprehendat, ac tu Regnum Siciliæ, & Hieruſalem cum tota terra citra Pharum hujuſmodi cum dicto Ducatu obtinere poſſis, nec ſuper hæſitatione ſive dubio, aut pote-

poteſtate hujuſmodi ulla declaratio, ſive ullum indultum, aut quælibet alia gratia ab eodem Gregorio Prædeceſſore tibi forſan conceſſa, expedita, ſeu aliàs literæ apoſtolicæ deſuper confectæ fuerint.

Urbanus eidē Philippo indultum concedit retinendi Ducatum Mediolani.

§.3. Nos, etſi cognoſcimus prohibitiones hujuſmodi non ſine magna, & rationabili cauſa a Julio, & forſan aliis Prædeceſſoribus prædictis emanaſſe, nihilominus ſperantes, & pro certo tenentes, quod tu ſcies, & voles commiſſos tibi populos in pacis amœnitate, & Juſtitiæ cultu confovere, Nos, & Rom. Eccleſiam ipſius Regni proprietarios, & directos Dominos grata devotione, & fide ſincera recognoſcere, & quanto potentior eris, tanto magis eidem Eccleſiæ favere, eamque contra improbos perverſorum conatus defendere, & adjuvare procurabis; Te a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, nec non conceſſionem, & elargitionem, infeudationemque, & inveſtituram de eodem Regno per dictum Gregorium Prædeceſſorem tibi, ut præfertur, factas, ratas, & gratas habentes, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtris, Te, quatenus dictus Ducatus majorem partem Lombardiæ hujuſmodi compræhendat, tuque relaxatione juramenti, & diſpenſatione ad obtinendum Regnum Siciliæ citra Pharum, & Ducatum hujuſmodi indigeas, ſeu aliàs relaxatione, & diſpenſatione prædictis opus ſit, a quibuſvis reatu perjurii, ac ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quas forſan Regnum Siciliæ cum Pharo hujuſmodi ante, vel poſt acceptationem dicti Ducatus acceptando, aut te illius regimini immiſcendo, vel illius Regem inſcribendo, aut denominando jam forſan incurriſti, aut incurrere potes, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium, abſolvimus, & liberamus, abſolutumque, & liberatum eſſe decernimus: ac dummodo alia quæ in Literis conceſſionis Regni Siciliæ citra Pharum hujuſmodi in feudum, necnon capitulis inter piæ. mem. Leonem Papam X, etiam Prædeceſſorem noſtrum, & inclytæ mem. Carolum Imperatorem tunc Regem Romanorum ſub die 3. Menſis Junii anni 1521. initis contenta ad te, & alios ipſius Caroli Imperatoris ſucceſſores pertinentia, & quorum remiſſio per prædictam Sedem facta non apparet, quorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, ſimiliter præſentibus haberi volumus pro expreſſis quoad vixeris inviolabiliter obſerves, quodcumque juramentum per te, aut alium nomine tuo ſuper non obtinendo Dominio Lombardiæ hujuſmodi, aut illius majori parte cum ipſo Regno Siciliæ citra Pharum hactenus forſan præſtitum, & in futurum per te, vel Procuratorem tuum præſtandum, ex nunc prout poſtquam præſtitum fuerit, ad hoc dumtaxat, ut Ducatum, & Regnum Siciliæ citra Pharum hujuſmodi abſque alicujus cenſuræ, & pœnæ incurſu, vel labe, ſeu reatu perjurii obtinere, Teque Regem Siciliæ citra Pharum, & Ducem Mediolani nominare, & inſcribere, ac ab aliis denominari, & inſcribi poſſis, auctoritate, & tenore prædictis relaxamus, teque eo non teneri, nec adſtringi pariter decernimus, Tibique quod Ducatum, & Regnum Siciliæ citra Pharum, ut præfertur tenere, & poſſidere poſſis auctoritate, & tenore prædictis de ſpeciali gratia concedimus, & indulgemus, ac perſonam tuam, ſi expediat, & opus ſit, tuque indigeas, ad prædicta omnia habilitamus.

Derogat contrariis.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus illis, quæ Julius, & Leo, ac alii Romani Pontifices Prædeceſſores prædicti in literis, & capitulis prædictis voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Cavet autem, ne quid detrimenti Romana Eccleſia ſuis in juribus patiatur.

§.5. Volumus autem, & declaramus, quod per hujuſmodi relaxationem, decretum, conceſſionem, indultum, & habilitationem, nullum præjudicium noſtris, & dictæ Sedis, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Juribus in quibuſcumque Civitatibus, Terris, & locis ipſius Lombardiæ inferatur, ſed Jura ipſa in ſuo robore ſalva, & illæſa remaneant: quodque ſi, quod abſit, te a noſtra, & dictæ Eccleſiæ Romanæ ratione dicti Regni Siciliæ citra Pharum fidelitate retraxeris, præſentes literæ nullius ſint roboris, vel momenti, dictumque Regnum Siciliæ citra Pharum ad Nos, & dictam Romanam Eccleſiam devolvatur, ac devolutum eſſe cenſeatur, ad eamque libere revertatur eo ipſo.

Dat. die 5. Februar. 1624. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 5. Februarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXXVI.

Erectio Militiæ Chriſtianæ ſub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, & Regula S. Franciſci, cum Privilegiorum, Exemptionum, & Indultorum conceſſione.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium, & Cauſæ hujus Conſtit.

IMperſerutabili divinorum Judiciorum Altitudo ſtatim, atque humilitatem noſtram ad Pontificiæ dignitatis culmen, nullo licet meritorum ſuffragio, evexit; inter multiplices, graviſſimaſque Apoſtolatus noſtri curas, ad Militares Ordines, qui anteactis temporibus maximo Chriſtianæ Reipublicæ bono inſtituti, in Catholica re firmanda, varia terra, marique diſcrimina ſub-

Digitized by Google

ſubeuntes, gloriſe deſudant, peculiari ſolicitudinis ſtudio mentis noſtræ aciem jure optimo convertimus. Quemadmodum enim ſpiritualibus Evangelicæ juſtitiæ armis inviſibiles militantis Eccleſiæ hoſtes felici certamine profligantur, ita adverſus perditas gentes, quæ ſuperno fidei lumine deſtitutæ, Chriſtianoque nomini infenſæ, eidem Eccleſiæ perniciem afferre moliuntur, viſibilium armorum uſu Orthodoxa Religio opportune propugnatur. Quamobrem inæſtimabili gaudio perfundimur, cum Principes viri, vel ad veteres eoſdem Ordines amplificandos, vel ad novos Apoſtol. auctoritate inſtituendos, animos generoſe convertunt. Verum præcipue in Domino oblectamur, dum inſtitutionem unius Militaris Religionis ſub invocatione Conceptionis Deiparæ Virginis Immaculatæ meditantur, quam Chriſtifideles omnes propitiam apud Unigenitum Filium ſuum nacti ſunt advocatam, utpote quæ Mater gratiæ, & pietatis, pro humani generis ſalute ſedula oratrix apud Regem, quem genuit, ſemper intercedat, ſperantes, hujuſmodi inſtitutionem ejuſdem Virginis Cœlorum Reginæ interceſſione præfatæ Chriſtianæ Reipublicæ ubertimos fructus allaturam: præter quam quod hoc pacto Eccleſia ipſa circumamicta varietate cœleſtis ejus ſponſi jucundiorem ſe habet obtutui: ac terribilis, ut Caſtrorum acies ordinata, diſſipat gentes, quæ bella volunt, divinoque ſuffulta præſidio, nunquam adverſus ſe portas inferi prævalituras oſtendit. Hinc vero fit, ut eorum, qui ſaluberrimum hujuſmodi opus ſedulo promovere ſtudent, & porrectas nobis preces pronis auribus excipiamus, & pie conceptis votis Pontificiæ benignitatis memores, quantum in Domino poſſumus, annuamus.

Mantuæ Duces Militiam Chriſtianam inſtituere cupiunt;

§.1. Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Nivernienſium Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan petitio continebat, quod nuper ipſi Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes, animos ad cœleſtia erigentes, probeque cognoſcentes, nihil Chriſtiano Principi convenientius eſſe poſſe, quam ad Dei optimi Maximi bonorum omnium largitoris cultum promovendum, Fidem Catholicam propagandam, Chriſtianorum omnium defenſionem, Orthodoxæ Fidei hoſtium depreſſionem, cogitationes, operaſque ſuas convertere: Spiritu ſancto inſpirante, unius Militiæ Chriſtianæ inſtitutionem, in qua omnium nationum, qui Chriſtiano nomine cenſentur, nobiles, & ingenue nati viri, pro Fide Catholica, & adverſus illius hoſtes terra, marique, exigente occaſione, certaturi recipiantur, meditati ſunt. Cumque (ſicut eorum petitio ſubjungebat) multi jam ex variis nationibus Catholici hoc inſtitutum amplecti, talique Militiæ ſe adſcribere ſummopere deſiderent; ſperandumque ſit, eam (ſi Sedis Apoſt. auctoritate inſtituatur) Reipublicæ Chriſtianæ non ornamento tantum, ſed etiam adjumento futuram: Quare iidem Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes deſiderantes, pium hoc, & laudabile opus auſpiciis noſtris ad effectum perduci, nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Eam erigi ſinit Pontifex;

§.2. Nos igitur, qui divini cultus augmentum, Fideique Catholicæ propagationem ubique vigere ſinceris deſideramus affectibus, eoſdem Ferdinandum, & Carolum Duces, ac Adolphum Comitem, in tam laudabili Militiæ Chriſtianæ promovendæ propoſito confoventes, ipſoſque, & eorum ſingulos a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, unam militiam Chriſtianam nuncupandam, ſub titulo Concept. B. Mariæ Virg. Immaculatæ, quam Ferdinandus, & Carolus Duces, ac Adolphus Comes præfati ſemper habuerunt, & habent apud miſericordem Filium ſuum Advocatam, ac ſub Regula Sancti Franciſci, necnon ſub protectione SS. Michaelis Arch., & Baſilii, pro uno Magiſtro, qui magnus nuncupetur, & ipſius Militiæ Caput, & Superior exiſtat; cujuſque Sedes, & Conventus in loco apto, & commodo ei aſſignando, ſit: & qui in ipſius Militiæ Capitulo eligi, & infra tres menſes a die ſuæ electionis computandos, illius confirmationem a Sede Apoſtolica, a qua confirmari, vel infirmari debeat, prout ordo exegerit rationis, impetrari teneatur.

De Militum numero.

§.3. Necnon Militum, ac Miniſtrorum numero eidem Magiſtro beneviſo.

Habitu.

§.4. Qui Magiſter, & Milites habitum ipſius Militiæ geſtare.

§.5. Et quilibet pro ſua receptione, ſeu admiſſione, ſeu (ut dicitur) Paſſaggio ducenta ſcuta aurea ad rationem duodecim juliorum pro quolibet ſcuto hujuſmodi Conventui, ſeu illius Theſauro, vel communi Ærario ſolvere.

Novitiatu.

§.6. Novitiatum, ſeu probationem in aliqua dictæ Militiæ regulari domo, eis a Magiſtro Militiæ hujuſmodi, ſeu ab eo ad id deputando, aſſignanda, facere.

Votis, & profeſſione.

§.7. Et poſtea Caſtitatis conjugalis, ac paupertatis juxta Statuta, ſeu ſtabilimenta dictæ Militiæ, ac obedientiæ Vota, & profeſſionem Fidei, ac juramentum fidelitatis Sedi Apoſtolicæ, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti præſtandæ, emittere.

§.8. Et quotieſcumque eis præcipietur, aut occaſio, vel neceſſitas poſtulaverit, terra, marique contra Infideles, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, ac Fidei Catholicæ hoſtes militare teneantur.

De qualitatibus admittendorum.

§.9. Et ad habitum, ſeu Crucem, ac profeſſionem d. Militiæ nobiles, & ingenue nati viri etiam, qui cum unica, vel, ea defuncta, cum altera tantum muliere Virgine,

vel

Digitized by Google

vel etiam vidua conjugati ſint, vel fuerint, & non aliàs abſque diſpenſatione Apoſtolica admittantur; ſeu ipſi Milites non conjugati, etiam d. profeſſione emiſſa matrimonium cum unica, vel ea mortua, cum altera tantum virgine, vel vidua abſque ſimili diſpenſatione contrahere poſſint.

Menſa Magiſtrali, & inſignibus.

§.10. Cum menſa magiſtrali, officiis, juribus, juriſdictionibus, & inſignibus conſuetis, ad inſtar aliarum hujuſmodi militiarum, ubivis inſtitutarum, ſine tamen alicujus præjudicio, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Dote.

§.11. Illique ſic erectæ, & inſtitutæ pro ejus dote omnes, & quaſcumque pecuniarum quantitates ex receptione, ſeu admiſſione, vel paſſaggio cujuslibet militis provenientes: ita ut illæ in alios, quam d. dotis uſus, donec aliter a Sede Apoſt. mandatum fuerit, converti nequeant; necnon alia bona, non tamen Eccleſiaſtica, ſed merè laicalia, ei a quibuſvis, quandocumque, & quomodocumque pro tempore aſſignanda, & elargienda, ſalva ſemper conſtitut. fel. rec. Clem. Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: Romanum decet Pont. Datum Romæ apud S. Petrum, pridie nonas Julii, Pontificatus ſui anno 10., ex nunc, prout ex tunc, & e contra, poſtquam aſſignata, erogata, & elargita fuerint, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

Militia, ejuſq; bona, & Milites Sedi Ap. ſubiiciuntur.

§.12. Ipſamque Militiam, ac illius Conventum, Prioratus, Præpoſituras, Eccleſias, & loca, necnon Magiſtrum, Priores, Præpoſitos, Milites, tam Eccleſiaſticos, quam Laicos, eorumque miniſtros, perſonas, vaſſallos, ſervitores, & colonos, ac res, prædia, grangias, & bona quæcumque ratione d. militiæ ad eos ſpectantia, a quorumvis Primatuum, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, Ordinariorum, & aliorum Prælatorum juriſdictione, & ſubjectione eximimus, & liberamus, illoſque, & illa nobis, & Sedi Apoſtolicæ immediate ſubiicimus, ac ſub noſtra, & dictæ Sedis tutela, & protectione ſuſcipimus.

Milites habiles declarantur ad penſiones eccleſiaſt. obtinendas.

§.13. Præterea d. Militiæ Magiſtro, & Militibus, ut (etiamſi matrimonium cum unica, vel ea defuncta, cum alia virgine, vel vidua, contraxerint, vel contrahant) unam, ſeu plures penſiones annuas, quæ tamen in totum trecenta ſcuta monetæ Romanæ ad rationem decem juliorum pro quolibet ſcuto hujuſmodi in ſingulas perſonas non excedant, ſuper Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum etiam Abbatialium, Conventualium, & Capitularium menſarum, necnon Monaſteriorum etiam Conſiſtorialium, Prioratuum, Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, perſonatuum, adminiſtrationum, & officiorum, aliorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura, ſecularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis, ac etiam diſtributionibus quotidianis, aliàs ſibi canonice reſervandas, recipere, percipere, exigere, ac in ſuos uſus, & utilitatem convertere, ipſaſque penſiones una cum Præceptoriis, Prioratibus, aut aliis beneficiis quibuſcumque d. Militiæ, quoad vixerint, retinere libere, & licite poſſint.

Facultas condendi ſtatuta, quæ Milites ſervare tenentur.

§.14. Eiſdemque Magiſtro, & Capitulo gen. d. Militiæ, ut quaſcumque conſtitutiones, ſtatuta, ordinationes, capitula, ſtabilimenta ad proſperam d. Militiæ directionem facientia, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, Conciliique Trid. decretis minime contraria, a d. Sede tamen approbanda, concedere, illaque pro rerum, & temporum qualitate, & varietate alterare, revocare, mutare, moderari, corrigere, & alia de novo condere poſſit; quæ poſtquam condita, alterata, revocata, mutata, moderata, correcta, & de novo edita, & a d. Sede approbata fuerint, & non aliàs, valida, & efficacia exiſtant, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiantur, & per Milites Fratres religioſos, & alias ejuſdem Militiæ perſonas, inviolabiliter obſervari debeant, ita, & taliter, quod milites, & alii religioſi d. Militiæ ab illis nullo modo reſilire poſſint, ſed ad illorum obſervationem teneantur, & obligati exiſtant, & ad id cenſuris Eccleſiaſticis, & aliis pœnis cogi, & compelli poſſint.

Carolo Duci Mantuæ data facultas Directores eligendi uſque ad Capitulum Generale.

§.15. Et quoniam juſtis ex cauſis electio magni Magiſtri militiæ per præſentes erectæ uſque ad Capit. gen. in Urbe in feſto Sanctiſſimæ Pentecoſtes anni 1625. celebrandum, differenda eſt, ne interim præfatæ Militiæ progreſſus retardetur, & ut ad illius habitum admitti volentium devotioni ſatisfieri poſſit; eidem Carolo Duci, ut duodecim ejuſdem militiæ milites, in Orientalis, Meridionalis, Occidentalis, & Septentrionalis diſtrictuum Directores, unum videlicet Eccleſiaſticum, & duos alios ejuſdem Militiæ Milites pro quolibet diſtrictu hujuſmodi deputare, ipſiſque Directoribus ſic deputatis, ut pro felici directione d. Militiæ aliqua ſtatuta, & ordinationes, quæ ad locorum, rerum, & temporis qualitatem, ſecundum eorum conſcientiam, accomodata judicaverint, ab ipſis Militiæ Militibus in dictis reſpective diſtrictibus obſervanda, uſque ad d. Capit. Gen. & tempus, ut præfertur, ad illud celebrandum præfixum, & non ultra, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, & Concilii Trid. Decretis minime repugnantia, condere, & præſcribere, & per ſe, vel alios ab eis reſpective deputandos, quibuſvis perſonis idoneis, & qualificatis præfatæ Militiæ ſe adſcribi petentibus, habitum illius tradere, & eas ad Militiam hujuſmodi admittere, aliaque ad id dicto medio tempore neceſſaria facere, & exequi reſpective poſſint, amplam, liberam facultatem, & poteſtatem, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & impertimur.

Clauſulæ pro præſentium literarum firmitate.

§.16. Præſentes vero literas etiam ex eo quod cauſa, ſeu cauſæ, propter quam, ſeu quas illæ a nobis emanarunt, juſtificatæ, & ve-

& verificatę, & intereſſe forſan habentes, ſeu habere prætendentes vocati non fuerint, ſeu quibuſvis aliis ex cauſis de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quopiam alio defectu notari, aut impugnari, ſeu ad viam, & terminos juris reduci non poſſe, ſed ſemper validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

§. 17. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſt. Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card. etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, necnon d. Sedis Apoſt. Nuntios, in quacumque inſtantia, ubicumque, & quomodocumque judicari, decidi, definiri, ac etiam terminari poſſe, atque debere, auctoritate apoſtolica, & earumdem tenore præſentium decernimus,

Indulgentiæ Militibus conceſſæ. §. 18. Poſtremo eiſdem Magiſtro, Militibus, & aliis d. Militiæ perſonis pro tempore exiſtentibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione (ſi id commode fieri poterit) refectis, tam die illorum profeſſionis, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione præfata refecti, quam quocumque die, quo alicui expeditioni, vel functioni, aut prælio contra fidei catholicæ hoſtes interfuerint, ſi ſaltem contriti fuerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem elargimur,

Derogatio contrariorum. §. 19. Non obſtantibus noſtra de gratiis ad inſtar non concedendis, & aliis quibuſvis Apoſt, necnon in Provincialibus, & ſynodalibus, univerſalibuſque Conciliis editis, & edendis, ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſt. ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis etiam vim contractus inducentibus Decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, Quibus omnibus latiſſime, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque,

Exemptio explicatur ad formam Concilii Tridentini. §. 20. Volumus autem, quod exemptio præfata non comprehendat Eccleſias, neque perſonas in eis, quæ ad animarum curam pertinent, in quibus Decreta Concilii Tridentini omnino ſervari debeant,

§. 21. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, erectionis, inſtitutionis, applicationis, appropriationis, ſubjectionis, ſuſceptionis, conceſſionis, impartitionis, decreti, elargitionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoquarto, pridie Idus Febr, Pontificatus noſtri Anno I. Dat. die 12. Februar. 1624. An. I.

XXXVII.

Indultum Militibus militiæ Chriſtianæ Nationum Gallicæ, & Belgicæ obtinendi Penſiones uſque ad Summam 500. Ducatorum auri de Camera, Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam,

Militibus Militiæ Chriſtianæ nuper a ſe erectæ. NUper ſupplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, ac Caroli Nivernen. Ducum, necnon Adolphi Comitis de Althan Nobis humiliter porrectis inclinati, unam Militiam chriſtianam nuncupatam ſub certis modo, & forma tunc expreſſis apoſtolica auctoritate ereximus, & inſtituimus, illique ſic erectæ, & inſtitutæ, diverſa privilegia, gratias, & indulta conceſſimus, aliaque in Militiæ favorem ejuſdem fecimus, ſtatuimus, & ordinavimus, prout in noſtris deſuper ſub plumbo expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur. Et Privilegiis auctæ,

Indultum concedit obtinendi. penſiones uſque ad ſummam 500. ducatorum. §. 2. Quare Nos Militum Gallicanæ, & Belgicæ nationis, ejuſdem militiæ commodis, & congruæ ſuſtentationi, quantū cum Domino poſſumus, proſpicere volentes, ſupplicationibus Ferdinandi, ac Caroli Ducum, & Adolphi Comitis prædictorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Omnibus, & ſingulis nationum prædictarum Militibus conjugatis, ac etiam bigamis, aliiſque Presbyteris, ut ſingulas penſiones annuas uſque ad ſummam quingentorum ducatorum auri de Camera ſuper quarumvis Cathedralium, & Metropolitanarum, ac aliarum Eccleſiarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Perſonatuum, adminiſtrationum, & Officiorum, aliorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, & quorumvis Ordinum regularium fructibus, redditus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, aliàs ſibi canonice reſervandas cumulative cum quibuſvis penſionibus annuis, quas illos ex quovis alio privilegio apoſtolico pro tempore percipere contigerit, & continget, ad eorum vitam percipere, exigere, & levare, ac in ſuos uſus, & utilitatem convertere libere, & licite valeant, dicta auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſulas pro ejuſdem Indulti firmitate appoſuit. §. 3. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eiſdem Militibus in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debe-

Digitized by Google

debere ; ac irritum , & inane , ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat obſtantibus.

§.4. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis , ac aliis omnibus , & ſingulis, quæ in prædictis literis voluimus non obſtare , cæteriſque contrariis quibuſcumque .

Dat. die 23. Februar. 1624. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 23. Februari 1624. Pontificatus noſtris Anno I.

XXXVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Prohibitio, nequis Habitum, & Crucem aſſertæ cujuſdam Militiæ Chriſtianæ ab Apoſtolica Sede non approbatæ deferat .

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam .

Urbanus Militiam Chriſtianam nuncupatam erexerat.

§.1. NUper ſupplicationibus dilect. filiorū nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ , ac Caroli Nivernen. Ducum, necnon Adolphi Comitis de Althan nobis humiliter porrectis inclinati , unam Militiam Chriſtianam nuncupatam ſub certis modo , & forma tunc expreſſis, apoſtolica auctoritate ereximus , & inſtituimus, illiq; ſic erectæ, & inſtitutæ diverſa privilegia, gratias, & indulta conceſſimus , aliaque fecimus , ſtatuimus, & ordinavimus prout in noſtris deſuper ſub plumbo expeditis literis , quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus , plenius continetur .

Nonnullis vero aſſertæ cujuſdam Militiæ Chriſtianæ habitum & inſignia ſumentibus, .

§.2. Cum autem , ſicut accepimus , licet aſſerta quædam Militia de facto chriſtiana forſan erecta , licet a Sede Apoſtolica minime approbata fuerit , nonnulli nihilominus habitum aſſertæ ejuſdem militiæ, auctoritate propria , ſuſceperint , & illius Crucem collo appenſam , ac pannis affixam geſtaverint de facto, & forſan etiam geſtent.

Id expreſſe vetat .

§.3. Nos præmiſſis, quantum cum domino poſſumus , obviare volentes , de conſilio nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negocium hujuſmodi examinandum commiſimus , omnibus , & ſingulis , qui aſſertæ hujuſmodi Militiæ non approbatæ habitum , & Crucem ſuſceperunt , illumque, & illam ad præſens deferunt, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, & indignationis noſtræ, & aliis arbitrii noſtri pœnis per præſentes præcipimus, & mandamus , ut habita earumdem præſentium notitia, illico habitum, & Crucem aſſertæ militiæ non approbatæ hujuſmodi deponant , nec amplius aſſumere, ſive geſtare audeant , ſeu præſumant .

Et permittit , ut erectæ a ſe Militiæ inſcribi quis poſſit.

§.4. Eiſdem tamen permittimus , atque indulgemus , ut habitum per fratres milites militiæ chriſtianæ a nobis, ut præfertur , erectæ geſtari ſolitum , ſervatis aliàs ipſius militiæ Conſtitutionibus a Nobis etiam approbatis, ſuſcipere , & profeſſionem per eoſdem emitti conſuetam ſuo tempore expreſſe emittere libere, & licite valeant .

Executores deſignat .

§.5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis , Archiepiſcopis , Epiſcopis , cæteriſque locorum Ordinariis ubilibet exiſtentibus , ac dilecto filio Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per eaſdem præſentes committimus , & mandamus, quatenus ipſi per ſe , vel alium , ſeu alios præſentes literas , & in eis contenta hujuſmodi , ubi, & quoties opus fuerit , ſolemniter publicantes , faciant illa auctoritate noſtra ab omnibus , ad quos ſpectat , inviolabiliter obſervari , Contradictores quoslibet , & rebelles per ſententias, cenſuras , & pœnas Eccleſiaſticas , aliaque opportuna juris , & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo , invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis .

Derogatio contrariorum.

§.6. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque .

Tranſumptis danda fides .

§.7. Volumus autem , quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis , eadem prorſus fides in judicio , & extra ubique locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur , ſi forent exhibitæ , vel oſtenſæ .

Dat. die 23. Februar. 1624. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 23. Februarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXXIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Pauli Quinti pro Univerſitate , & Hominibus Comitatus Venayſini .

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam .

Recenſet Pauli V. literas .

ALiàs a fel. record. Paulo Papa Quinto Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet : Dilectis filiis Conſulibus, ac Comunitati , & hominibus Comitatus noſtri Venayſini intus vero, Paulus Papa V., dilecti filii ſalutem , & apoſtolicam benedictionem . Veſtra ſingularis erga Nos : *Reliqua vide in Tom.V. Par.III. fol.* 196. ſub dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris , die 3. Aprilis 1606. , Pontificatus noſtri Anno I.

Confirmatque .

§.2. Nunc autem Nos electos , ac Univerſitatem , & Homines hujuſmodi ſpecialibus favoribus , & gratiis proſequi volentes , ac eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis , ſuſpenſionis , & interdicti , aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris , & pœnis a jure , vel ab homine quavis occaſione , vel cauſa latis , ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes , & abſolutos fore cenſentes, motu proprio, non ad electorum, ac univerſitatis , & hominum prædictorum, vel alicujus eorum , aut alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam ,

Digitized by Google

ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatioue noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine literas præinſertas, ac in eis contenta quæcumque, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſulas appoņit.

§.3. Decernentes eaſdem præinſertas, & præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, nec non electis, ac univerſitati, & hominibus prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deſignat.

§.4. Quocirca dilectis filiis Carpentoracten., & Cavallicen., ac Veſionen. Officialibus per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus ſuerit, & quoties pro parte incolarum, & habitatorum prædictorum, illorumque ſingulorum, & aliorum, ad quos ſpectat, ſuerint requiſiti ſolemniter publican., eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, ſaciant auctoritate noſtra, illos, & eorum ſingulos privilegiis, indultis, ſtatutis, & aliis præmiſſis, ac præſentibus literis pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, illos ſententias, cenſuras, & pœnas hujuſmodi incidiſſe declarando, illiſque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus ſuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria tollit.

§.5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædeceſſor in præinſertis literis ſuis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 24. Februarii 1624. An.I.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Februarii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XL.

Confirmatio, & Innovatio Conſtitutionum Gregorii XIII., Clementis VIII., & Pauli V. ſuper bono regimine Fratrum Reformatorum Strictioris Obſervantiæ Ordinis Sancti Franciſci editarum: nonnullis aliis additis Decretis.

Conſtitutiones horum Pontificum habes Gregor. XIII. Conſt. XCIX. Cum illius *T.IV. Par.III.f.401.Clem.VIII.Conſt.CXXXV.* Pro injuncti *T.V. P.II. f.124. & Pauli V. Conſt.LXII.* Poſtulat *T.III. P.III.f.246.*

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, in quo, diſpoſitione incommutabili divina providentia, univerſalis Eccleſiæ conſtituit principatum, auctoritatem a Chriſto per Beatum Petrum Apoſtolorum culmen ſibi traditam intelligens, ut noxia evellat, & deſtruat, utiliaque plantet, & ædificet, & interdum, quæ rationalibus ex cauſis a Sede Apoſtolica ſancita ſunt, ipſa ſubinde rerum experientia ſuadente, & majoribus ex cauſis alterat, & immutat in hiſque paſtoralis officii ſui partes ſollicite, & prudenter interponit, prout rerum, temporumque qualitatibus debite penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Gregor. XV. edidit Conſt. circa Reformatos Strict. Obſerv. Sancti, Franciſci.

§.1. Aliàs ſiquidem fel. record. Gregorius Papa XV. Prædeceſſores noſter, dilectos filios Antonium Strozium, & poſtea, eo a munere infraſcripti Officii abſoluto, Aloyſium a Cruce Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Strictioris Obſervantiæ Reformatorum nuncupatorum profeſſores, prævia electione de ejus perſona, ad idem Officium a Fratribus facta in VicariosGenerales omnium Fratrum Reformatorum circa montes commorantium, & exiſtentium ſub certis modo, & forma tunc expreſſis fecit, conſtituit, deputavit, ac reſpective confirmavit, aliaque tunc expreſſa, tam ſuper ipſius Vicarii Generalis auctoritate, & juriſdictione, necnon Capituli generalis eorumdemFratrum Reformatorum celebratione, quam alias Fratrum ipſorum guberuio, regimine, atque directione ſtatuit, decrevit, & ordinavit, prout in diverſis ipſius Gregorii Prædeceſſoris deſuper in ſimili forma Brevis, & præſertim ſub die 24. Novembris 1621., ac die 7. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Hic Pont. eas pro eorum magis proſpero regimine revocat.

§.2. Nunc vero Nos dictorum Fratrum paci, & quieti, necnon ſalubri, proſperoque eorumdem regimini, atque directioni, quantum cum Domino poſſumus, per amplius conſulere volentes, de conſilio dilectorum filiorum noſtrorum Dominici Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Gymnaſii, Fabricii Sancti Auguſtini Veralli, Gabrielis Sancti Bartolomæi in Inſula de Tre-

de Trejo, Scipionis Sanctæ Suſannæ, ac Petri Sancti Salvatoris in Lauro titulorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyterorum Cardinalium Valerii nuncupatorum, quibus negotium unionis eorumdem Fratrum Reformatorum Fratribus ejuſdem Ordinis de Obſervantia, ſeu de familia nuncupatis examinandum commiſimus; Deputationes, electiones, & confirmationes, de Antonii, & ſucceſſive, de Aloyſii prædictorum perſonis in eorumdem Fratrum Reformatorum Vicarios per eumdem Gregorium Prædeceſſorem, ut præfertur, reſpective factas, ſingulaſque ipſius Gregorii Prædeceſſoris literas, ac omnia, & ſingula in illis quomodolibet contenta, & expreſſa, dicta auctoritate, tenore præſentium perpetuo revocamus, caſſamus, & annullamus, viribuſque, & effectu omnino evacuamus.

Sub obedientia Gen. Miniſtri de Obſer. degere ſtatuit juxta Conſt. Gregor. XIII. Clem. VIII., & Pauli V.

§.3. De cætero autem perpetuis futuris temporibus eoſdem Fratres Reformatos nuncupatos ſub obedientia Miniſtri Generalis Minorum de Obſervantia, ſeu de Familia ſimiliter nuncupat. degere, prout degebant, & vivebant ante primodictas literas Gregorii Prædeceſſoris, ac alias in omnibus, & per omnia ſecundum diſpoſitionem literarum, ſeu Conſtitutionum recolendæ memoriæ Gregorii XIII., Clementis VIII., & Pauli V., etiam Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum.

Eidem Miniſtro Hoſpitium S. Iſidori nuper in Urbe pro Diſcalceatis Hiſpan. & Indiarum inſtitutum, ſubjecit.

§ 4. Hoſpitium vero Sancti Iſidori de Urbe, pro Provinciis Reformatorum Diſcalceatorum Hiſpaniæ, & Indiarum, dicto Miniſtro Generali ſubjicei, qui pro ſua prudentia Religioſis, ex illis Provinciis ad Romanam Curiam venientibus providere valeat, ſervatis omnibus juribus Eccleſiæ fundatori, ſeu conſtructori, quomodolibet competentibus, quatenus ad ſint, & competant.

§.5. Conſtitutiones præterea dicti Clementis Prædeceſſoris, ſub Data Tuſculi 12. Octobris 1596. Pontificatus Anno V., quæ incipit: *Pro injuncti Nobis*, omnino obſervari.

Reformatiq; vocē habeant in Capitulo.

§.6. In Capitulis autem tam Provincialibus, quam Generalibus Fratrum de Obſervantia, ſeu de familia prædictorum, eoſdem Fratres Reformatos paſſivam; qui vero deputati, ſeu electi fuerint in Capitulis Provincialibus, juxta Conſtitutiones Clementis, & Pauli Prædeceſſorum prædictorum, etiam activam vocem habere.

Miniſtri generalis auctoritas in eoſdem.

§.7. Miniſtrumque Generalem prædictum quemvis ex Religioſis Reformatis hujuſmodi in aliqua Provinciæ Commiſſarium interdum ad ſui libitū deputare poſſe, eundemque Miniſtrum Generalem eos ex Reformatis, qui ad illos de Obſervantia, ſeu de familia de utriuſque Superioris, & aliorum licentia juxta literas dicti Pauli Prædeceſſoris deſuper editas tranſire voluerit, recipere, & admittere debere; illi autem ſic tranſeunti, ſi durante deliberationis anno ad Reformatos redire voluerit, regreſſum non denegandum: finito autem deliberationis anno, hujuſmodi regreſſum illi concedendū nullatenus, niſi eo modo, quo tranſitus ad Reformationem Fratribus de Obſervantia, ſeu de familia conceditur: a Fratribus vero de Obſervantia, ſeu de familia ad Reformatos tranſire volentibus, Clementis, & Pauli Prædeceſſorum prædictorum Conſtitutiones, ipſiuſque Pauli decreta ſuper hoc emanata inviolabiliter obſervanda.

Cuſtodes Reformatorum, ut congregari poſſint, decernit.

§.8. Ad hæc in Capitulis Generalibus ejuſdem Ordinis in Italia celebrandis omnes Cuſtodes congregari ad ſtatuta felici eorum gubernio opportuna condenda; Et quando Capitula Generalia, ſive Congregationes hujuſmodi non celebrabuntur, Cuſtodes ſingulis trienniis in Alma Urbe noſtra cum aſſiſtentia Protectoris pro tempore exiſtentis pariter congregari.

Viſitatoreſq; duo, ut eligi valeant.

§.9. Unum vero pro Regnorum Neapolis, & Siciliæ, & alterum ex ipſis Reformatis Viſitatores pro reliquis Italiæ reformationibus ab eiſdem Cuſtodibus de triennio in triennium, de noſtro tamen, vel Romanorum Pontificum, ac ejuſdem Ordinis apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protectoris pro tempore exiſtentium reſpective conſenſu eligi.

Et quod Miniſter Gener. contra Reformatos procedere poſſit.

§.10. Ac contra quos, ſeu eorum quemlibet, ſi deliquerit, Generalem Miniſtrum, cum interventu Procuratoris eorumdem Reformatorum, ac majori parte Cuſtodum ſui diſtrictus procedere poſſe, ac debere.

Vel a Conventibus removere.

§.11. Porro Fratres Reformatos ab eorum Conventibus, niſi ex cauſa in definitorio illius reformationis, vel ab eodem Protectore probata removeri minime poſſe.

Conſt. Clem. VIII. de Novitiis recipien. innovat.

§.12. Conſtitutionem autem de non admittendis ad habitum ab Obſervantibus, ſeu de Familia, Novitiis, ſed a Reformatis, tum juxta decreta ejuſdem Clementis Prædeceſſoris innovari, ac inviolabiliter obſervari volumus, decernimus, innovamus, conſtituimus, & declaramus.

Decretum irritans, & clauſula ſublata.

§.13. Decernentes etiam præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ac ab omnibus quos illa concernunt, etiam inviolabiliter obſervari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.14. Non obſtantibus ipſius Gregorii Prædeceſſoris literis, necnon omnibus illis, quæ in eis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.16. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 7. Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Archie-

X L I.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Archiepiſcopus Mediolanenſis deputatur Adminiſtrator perpetuus Seminarii Aſconæ Comenſis Diœceſis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Deputatio, de qua in Rubrica,

CUpientes proſpero, feliciqne Seminarii Eccleſiaſtici Oppidi Aſconæ Comenſis Diœceſis in finibus tamen Mediolanen. Diœceſis exiſten., regimini, & gubernio, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum conſilio, Venerabilem Fratrem modernum, & pro tempore exiſtentem Archiepiſcopum Mediolanenſem dicti Seminarii Adminiſtratorem cum omnibus, & ſingulis facultatibus, juriſdictionibus, auctoritatibus, honoribuſque, & oneribus ſimilibus Adminiſtratoribus quomodolibet competen., apoſtolica auctoritate, tenore præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus.

Mandatum Rectori, aliiſque Seminarii Miniſtris de parendo Archiepiſcopo Mediolanenſi.

§.2. Mandantes propterea dilectis filiis Rectori, Præceptoribus, Alumnis, cæteriſque Miniſtris, & perſonis ejuſdem Seminarii, ut eumdem modernum, & pro tempore exiſtentem Archiepiſcopum Mediolanenſem in ipſius Seminarii Adminiſtratorem, juxta tenorem præſentium recipiant, & admittant, eumque debitis honore, & reverentia proſequantur, ac in omnibus ad hujuſmodi Adminiſtratoris munus ſpectan. prompte pareant, & obediant.

Obſtantium derogatio.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 12. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 12. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

X L I I.

Ex Regeſt. in Secr. Brev.

Facultas Epiſcopis Hiſpaniarum compellendi Eccleſiaſticos ſeculares, & regulares ad teſtificandum in cauſis nobilitatis, & puritatis ſanguinis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ concedendæ facultatis, de qua in Rubrica.

CUM, ſicut chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, ex eo, quod perſonæ eccleſiaſticæ, ſeculares, & regulares Regnorum Hiſpaniarum vigore exemptionum, quibus potiuntur, in cauſis nobilitatis, & puritatis ſanguinis coram Miniſtris, ſeu Officialibus Conciliorum Ordinum Militarium, teſtimonium perhibere recuſant, magna inconvenientia orta ſint.

Conceſſio.

§.2. Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare volentes, ſupplicationibus dicti Philippi Regis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis Regnorum prædictorum, ut quotieſcumque pro parte Commiſſariorum, ſive Deputatorum Ordinum Militarium, quaſcumque perſonas eccleſiaſticas tam ſeculares, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regulares, etiam exemptas non tamen Moniales ad teſtificandum coram ſe in cauſis hujuſmodi juxta ſacrorum Canonum decreta cogere, & compellere, abſque eo, quod ipſæ perſonæ aliquam propterea notam, aut cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas incurrant, poſſint, & debeant, licentiam, & facultatem, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non Ordinum, quorum perſonæ regulares præfuerint, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 23. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

X L I I I.

Indictio Viſitationis omnium Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Locorum Piorum Almæ Urbis; necnon Orationis Quadraginta Horarum cum Indulgentiarum elargitione pro recta dictæ Viſitationis directione.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilectis filiis univerſo Clero, & Populo Romano ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium, & cauſa hujus Conſtitut.

MIlitantem Eccleſiam, quæ, vel cœleſtis ejus ſponſi commendata præconio progreditur, quaſi aurora conſurgens, in evangelicæ perfectionis via ſubſiſtere non decet, ſed novis ſemper gratiæ fulgoribus illuſtratam ad uberiorem, veluti virtutum lucem, ac ſanctitatis decorem æquum eſt properare. Hac in re Nobis cogitationem defigentibus, anticipaverunt vigilias oculi noſtri, ac ut eccleſiaſtica res majora in dies ubique ſuſcipiat incrementa, tanto magis ad Nos pertinere intelligimus, quanto in hoc rerum vertice conſtituti, apertius agnoſcimus, imperſcrutabili Omnipotentis Dei providentia Nos fuiſſe acceptos paſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſrael hæreditatem ſuam. Quoniam vero nulla ratione fieri poteſt, ut in agro Domini chriſtianæ vir-

Digitized by Google

virtutes feliciter ſerantur, niſi ſpinæ, quæ ſuffocant ſementem patrisfamilias, iode prius evellantur; Nos ut id facilius aſſequamur, eumdem agrum, & vineam, quam plantavit dextera ejus, diligenter repurgare, nihilque eorum prætermittere decrevimus, quæ corruptis moribus corrigendis, ſanctiſque operibus, quæ vel temporis injuria, vel humanæ naturæ imbecillitate in deſuetudinem abierunt, reſtituendis opportuna eſſe arbitramur. Licet autem chriſtiana reſpublica multiplici malorum genere vexetur, omnibuſque ejus partibus, quod maxime deplorandum eſt, medicina opus eſſe intelligamus, eam tamen Almæ Urbis noſtræ non uno nomine præcipue duximus adhibendam; quandoquidem hæc eſt Civitas ſupra montem poſita, quæ totius Orbis patet obtutui; hæc eadem pietatis exemplum cunctis ad imitandum propoſitum, primaque catholicæ religionis Sedes tantis divina munificentia honorum prærogativis decorata, ut vere de ea dicatur: *Diligit Dominus portas Sion ſuper omnia tabernacula Jacob*.

Indicit Pontifex Viſitationem Eccl., & piorum locorum Urbis, eamque ſex Epiſcopis committit.

§. 1. Cum igitur hæc ita ſe habeant pro noſtro paſtorali munere peculiarem hunc agrum, & gregem noſtrum recognoſcere, & Romanæ Urbis omnes tam Patriarchales, quam Collegiatas, earumque Capitula, necnon Parochiales, cæteraſque alias Eccleſias, & perſonas: Item Monaſteria, Conventus, & Eccleſias quorumvis Ordinum regulares, tam virorum, quam mulierum. Hoſpitalia, Collegia, Confraternitates laicorum, Montem Pietatis, & omnia, quocumque nomine cenſentur, loca pia, per infraſcriptos Archiepiſcopum, & Epiſcopos viſitare ſtatuimus. Quod quidem ſaluberrimum opus, etſi per Nos ipſos inchoare, proſequi, & perficere vehementer optamus, nihilominus, dum ad alia quamplurima, eaque graviſſima negotia, quorum mole aſſidue premimur, cogitationem convertimus, aliis eam provinciam cogimur demandare. Quapropter Venerabilibus Fratribus Ulpiano Archiepiſcopo Theatin., necnon Raphaeli Zacynthien., Octavio Caballicen., Ludovico olim Adrien., Antonio Caſertan., ac Alexandro nuper Hieracen. Epiſcopis, de quorum pietate, & eccleſiaſticarum rerum peritia a Nobis ipſi multa poſſumus polliceri, ad hoc munus obeundum maturo conſilio delectis, ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem, viſitationem hujuſmodi committimus, illamque vobis omnibus indicimus, quam in proxima futura Dominica in Albis in Sacroſancta primaria Lateranen. Eccleſia iidem Archiepiſcopus, & Epiſcopi inchoabunt, ac ſtatutis diebus Deo juvante proſequentur.

Hortatur omnes ut corrigendo pravos mores vitæ propriæ eamdem viſitationem præveniant.

§. 2. Ut autem noſtram viſitationem ea ſpiritualia commoda, quæ Nos divini cultus amplificationi, & propagationi, necnon animarum ſaluti paterna charitate ſtudentes, & cupimus, & ſperamus, feliciter conſequantur: Omnes per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, qui viſitavit nos oriens ex alto, & hortamur, & monemus, ut memores vocationis ſuæ, opportuna vitæ, & morum emendatione eamdem viſitationem præveniant. Quod quidem eos facile, & libenter præſtituros confidimus, ſi memoria repetierint, ſe in ea Urbe Clericalis officii munera obire, quam in montibus ſanctis fundatam, ac ſanctiſſimorum Martyrum ſanguine reſperſam, & irrigatam, nonniſi uberrimos pietatis, & religionis fructus ad totius chriſtiani orbis ædificationem beata fœcunditate proferre decet.

Jubet in Eccleſiis eligen. per Vicarium orationem 40 horarum celebrari ad implorandū auxilium pro bona directione d. Viſitat.

§. 3. Quoniam autem non ſumus ſufficientes cogitare aliquid ex Nobis, quaſi ex Nobis, ſed ſufficientia noſtra ex Deo eſt, ac niſi Dominus ædificaverit Domum, in vanum laboraverunt, qui ædificant eam; Nos infirmitatem noſtram humiliter agnoſcentes, ad cœleſtem opem implorandam, volumus, ut ſexta Feria eamdem Dominicam antecedente, in nonnullis Eccleſiis Urbis Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis præcipuis per dilectum filium noſtrum in eadem Vicarium in ſpiritualibus generalem præſcribendis, SS. Euchariſtiæ Sacramentum ſolemni ritu in Altari proponatur, ac Quadraginta Horarum oratio de more celebretur.

Hortatur omnes ad efficaciter orandū.

§. 4. Quæ, ut ſolicitudinem noſtram magis ſublevet, ac laborem illorum, qui hac in re vicariam Nobis operam præſtituri ſunt, efficacius adjuvet; univerſos Chriſtifideles in hac Alma Urbe commorantes hortamur, ut Deo, qui cor contritum, & humiliatum non deſpicit, dignis pœnitentiæ fructibus placere ſtudeant.

Viſitantibus d. Eccleſias, confeſſis, & ſacrat. communion. refectis Indulg. plen. elargitur.

§. 5. Quod quidem, ut libentius, & ſalutarius fiat, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus Romæ degentibus, qui viſitatis Eccleſiis hujuſmodi, ſeu eorum aliqua eodem ipſo proximo Dominico die poſt diligentem peccatorum ſuorum confeſſionem, Sacram Euchariſtiam ſumpſerint, & ut hæc noſtra viſitatio ad Dei gloriam, & animarum ſalutem feliciter eveniat, pie in quavis Eccleſia oraverint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam concedimus, & elargimur.

Univerſos hortatur, ut fervēter Deo inſerviant.

§. 6. Omnes igitur ſimul dilecti filii, ſive ex Clero, ſive ex Populo veterem hominem exuentes, in novitate ſpiritus ambulemus, ſolicitudine non pigri, ſpiritu ferventes, Domino in toto corde ſerviamus, ut ejus miſericordiam copioſam, cum ad hoc ſanctæ viſitationis opus tum ad cæteras neceſſitates noſtras, fratrumq; noſtrorum bonis operibus, & ſedulo pietatis cultu impetremus.

Dat. die 27 Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoquarto, ſexto Kalendas Aprilis, Pontificatus noſtri Anno Primo.

Sequi-

Sequitur mandatum viſitandi in Parochialibus Eccleſiis Infirmos, eiſque eleemoſynam elargiendi,

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. Fratribus Archiepiſcopo Theatin. necnon Raphaeli Zacynthien., Octavio Cabellicen., Ludovico olim Adrien., Antonio Caſertan., ac Alexandro nuper Hieracen. Epiſcopis. Venerabiles Fratres ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium, & cauſa.

CUpientes in hac noſtra paſtorali Eccleſiarum Almæ Urbis Viſitatione non ſolum divini cultus conſervationem, & incrementum, quantum in Nobis eſt, modis omnibus procurare, verum etiam animarum ſaluti prodeſſe, & corporales Chriſti pauperum, præſertim infirmorum indigentias, quantum cum Domino poſſumus paterna charitate ſublevare;

Urbanus mandat Viſitatoribus, ut ſuo nomine viſitent in ſingulis Paroch. Eccleſ. pauperes infirmos graviter decumbentes.

§.1. Cum hæc omnia per Noſmetipſos exequi, ob aſſiduas, quibus detinemur occupationes, nequaquam poſſumus; Fraternitati veſtræ, & veſtrum cuilibet per præſentes mandamus, ut conjunctim, vel diviſim Parochias Eccleſiarum diligenter perluſtrare, ac perquirere ſtudeatis, atque earum pauperes infirmos graviter decumbentes ſingulos noſtro nomine viſitetis.

Eiſque apoſt. benedictionē ſemel impertiantur.

§.2. Apoſtolicam, & noſtram eis benedictionem, ut moris eſt, ſemel impertiatis, ac paternis monitis, & ſalutaribus conſolationibus recreetis.

Et ad patientiam, ac Eccleſiaſt. ſacra ſuſcipienda hortentur.

§.3. Hortantes ipſos, ut in humilitate, & patientia propter Deum, corporis infirmitatem, & dolores ſuſtineant, & ad parendum divinæ voluntati, quandocumque ei placuerit ipſos ex hoc ſeculo revocare, ſe pie, & chriſtiane præparent, ſinceroque corde ad Deum converſi, humiliter ab eo ſuorum peccatorum veniam petant, atque omnia Eccleſiaſtica Sacramenta, quibus Chriſtifideles ex hac vita migraturi, ſe præmunire ſolent, & debent, devote, & reverenter ſuſcipiant.

Confeſſis, ac ſacra Communione refectis, plen. indulg.

§.4. Nos enim eorum ſingulis ante, vel poſt veſtram viſitationem, ut præmittitur, pœnitentibus confeſſis, & SS. Euchariſtiæ Sacramento refectis ſemel plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem elargimur.

Ac eleemoſynas habita egeſtatis, & perſonarum ratione elargiatur.

§.5. Volumus autem, ut comitem vobiſcum adducatis dilectum filium noſtrum, & Palatii Apoſtolici Eleemoſynarium, qui prout cujuſque eorum egeſtas, & perſonarum conditio poſtulaverit, etiam oblatis noſtra impenſa charitatis ſubſidiis, pecuniis, cibis, potu, pharmacis, veſtibus, medicorum ope, cæteriſque ad victum, ſeu ad recuperandam valetudinem neceſſariis temporalibus, quibus nunc urgentur, eorum neceſſitatibus ſuccurrat.

Dat. die 29. Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 29. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Sequitur facultas cognoſcendi Cauſas quaſcumque etiam criminales abſque irregularitatis incurſu.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Fratribus Ulpiano Archiep. Theatin., Raphaeli Zacynthien. Octavio Cabellicen. Ludovico olim Adrien. Antonio Caſertan. & Alexandro nuper Hieracen. Epiſcopis. Ven. Fratres ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Cauſa hujus Conſtitut.

QUoniam in proſequen. munere Viſitationis Eccleſiarum, & piorum locorum hujus Almæ Urbis noſtræ, ad quod vos nominatim ex Epiſcoporum ordine delegimus, facile contingere poterit, ut aliqua negotia criminalia pertractanda ſint;

Indultum de quo in rubric.

§.1. Nos conſcientiarum, ac ſtatus veſtrorum ſecuritati opportune providere volentes, vobis, & cuilibet veſtrum, ut tam conjunctim, quam diviſim, durante hujuſmodi Viſitatione, ac illius occaſione dumtaxat, quaſcumque querelas, accuſationes, denuntias contra quaſvis perſonas tam Eccleſiaſticas, ſæculares, vel regulares, quam laicas cujuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, & præeminentiæ exiſten. recipere, & audire, cauſaſque exinde, aut aliàs quomodolibet ex dicta Viſitatione, vel illius cauſa emergentes tam Eccleſiaſticas, quam prophanas, & tam civiles, quam criminales, & mixtas, ſive ad Procuratoris Fiſci, ſive ad aliorum quorumcumque inſtantiam, aut ex officio, audire, cognoſcere, quandoque Nobis referre, Nobiſcumque communicare, ac juſta mandata noſtra, ſeu aliàs prout juſtitia ſuaſerit, & ordo dictaverit rationis, illas decidere, & terminare, aliaſque in illis vos immiſcere, ac ſine aliquo conſcientiæ ſcrupulo, aut cenſurarum Eccleſiaſticarum, vel etiam irregularitatis incurſu, etiam ſi inde ſanguinis effuſio, membrorumque mutilatio, aut etiam ultimi ſupplicii pœna infligenda venerit, dummodo vos ipſi a ſententia ſanguinis per vos ipſos ferenda abſtineatis, libere, & licite valeatis, licentiam concedimus, & indulgemus;

Ejuſque extenſio ad omnes tam denuntiantes, vel quomodocumque conſilium, aut auxilium, ſeu favorem præſtantes.

§.2. Utque liberius ab omnibus denuntiationes, querelæ, & accuſationes, ac cauſæ quæcumque ad dictam Viſitationem pertinentes deferri poſſint, omnibus ſimiliter, & ſingulis perſonis, tam laicis, quam clericis etiam in ſacris, & presbyteratus Ordinibus conſtitutis, ſæcularibus, & quorumvis Ordinum, Congregationum, & inſtituti regularibus, quavis etiam Epiſcopali, vel majori Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate, vel præeminentia fulgentibus, qui in actu ejuſdem viſitationis, ſeu aliàs illius occaſione aliquid, quod ad prædictas cauſas pertineat, per viam denuntiationis, querelæ, vel accuſationis, palam, vel occulte, ſponte, vel ad aliorum, etiam Procuratoris Fiſci inſtantiam in judicio, vel extra judicium revelaverint, aut in præmiſſis teſtimonium dixerint, vel aliquid propterea

Digitized by Google

rea ſcripſerint, ſubſcripſerint, indicaverint, dictaverint, detulerint, interrogaverint, vel interrogati reſponderint, vel ad reos detegendos, convincendos, capiendos, cuſtodiendos, puniendos, judicia, votum, conſilium, auxilium, vel favorem per ſe, vel alium directe, vel indirecte præſtiterint, ſive tanquam Judices ordinarii, vel delegati, Cuſtodes, Scribæ, Teſtes, Tabelliones, Conſultores, Procuratores, Advocati, ſeu aliás ſe in præmiſſis quoqoomodo immiſcuerint, aut quomodolibet ingeſſerint, nollam propterea pœnam, vel cenſuram Eccleſiaſticam, aut irregularitatis notam incurrant, concedimus pariter, & indulgemus.

Contraria removet.

§.3. Non obſtantibus generalis Concilii, atque aliis conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac cujuſcumque Ordinis, & Monaſterii, atque Eccleſiarum, & aliorum piorum locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 29. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 29. Martii Pontificatus noſtri Anno I.

Sequitur Indultum Viſitatoribus exercendi ubique Pontificalia.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Ulpiano Archiepiſcopo Theatin., necnon Raphaeli Zacyntien., Octavio Caballicen., Ludovico olim Adrien.. Antonio Caſertan., ac Alexandro nuper Hieracen. Epiſcopis Venerab. Fratres ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

OFficii noſtri eſt, paſtoralia munera, quæ divina favente clementia adminiſtranda ſuſcepimus, ea prompto alacrique animo proſequi; eos vero, quos in eiſdem paſtoralibus muneribus proſequendis aſſompſimus, & deputavimus, noſtræ item mentis eſt, opportunis facultatibus adhuc munire, ut illis ſuffulti incumbentia onera melius ſubire, & inceptum onus perficere quamprimum valeant.

Cauſa hujus Conſtitut.

Cum itaque occaſione viſitationis noſtræ Apoſtolicæ, quam in univerſis Almæ Urbis, ejuſque diſtrictus Eccleſiis, monaſteriis, lociſque ſacris, & piis proximis diebus indiximus, & quam nuper etiam inchoavimus, experientia comprobante cognoverimus, aliquando neceſſe eſſe in compluribus ejuſdem Urbis, ac illius diſtrictos Eccleſiis Altaria conſecrari, campanas, ornamenta, indumentaque eccleſiaſtica benedici, Sacramenta miniſtrari, & alia pontificalia monia exerceri:

Qua conceditur Viſitator. prædictis Indultum exercendi pontificalia in quibuſcumque Eccleſiis Patriarchalibus quamvis exēptis.

§.1. Vobis, & veſtrum cuilibet, quos in eadem Viſitatione operarios, & adjutores delegimus, & deputavimus, plenam per præſentes concedimus facultatem, ut in quibuſcumque tam intra eamdem Urbem, ac prope, & extra illius muros, quam etiam intra ejuſdem Urbis diſtrictum ſitis Eccleſiis etiam Patriarchalibus, necnon Monaſteriis, Prioratibus, & domibus ſecularibus, ſeu cujuſcumque Ordinis mendicantium, Militiæ, Congregationis, aut inſtituti regularibus tam virorum, quam mulierum, atque hoſpitalibus, oratoriis, ſacellis, cœmeteriis, lociſque piis, aut religioſis tam exemptis, Nobiſque, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectia, quam etiam non exemptis, & quibuſvis etiam S. R. E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis ſui Cardinalatus, aut aliàs quomodolibet, & ex quavis caoſa ſubjectis.

Altaria, & Eccleſias conſecrandi, ac paramenta, vaſa, & ſimilia benedicendi.

§.2. Altaria, ac ipſaſmet Eccleſias conſecrare, aut illa, vel eaſdem Eccleſias, aut illis annexas reconciliare, ſeu etiam cœmeteria, campanas, calices, patenas, cruces, indumenta, & ornamenta Eccleſiaſtica quæcumque, & aquam, ut moris eſt, benedicere.

Sacramentum Confirmationis miniſtrandi.

§.3. Sacramentum Confirmationis quod ex ritu in viſitatione miniſtrari conſuevit, quibus, ubi, quando, & quoties vobis, ſeu cuique veſtrum expedire videbitur, miniſtrare.

Miſſam, & Veſp. Pontificali ritu celebrandi, & cantandi.

§.4. Sacroſanctum quoque Miſſæ ſacrificium, necnon Veſperas, & quæcumque alia divina officia ſolemni, ac pontificali rito in Eccleſiis, & locis, in quibus vos id ad majorem animarum conſolationem, ſpiritualemque profectum, & ad ipſam etiam, quam intendimus, reformationem inducen. pertinere judicaveritis, celebrare, & decantare.

Necnon concionandi tam publice, quam privatim.

§.5. Verbi Dei prædicationes, & conciones ad Dei amorem, & timorem in cordibus fidelium excitandum, & accendendum publice ad Clerum, & Populum, ſeu aliàs privatim pront occaſio, & neceſſitas poſtulabit, habere.

Et alia omnia munia Pontificalia, quæ ſpecialis conceſſione indigeſent ſimpliciter exercendi.

§.6. Alia denique omnia, & quæcumque munia Pontificalia, etiam quæ notam, aut expreſſionem requirerent magis ſpecialem, & ſub generali hujuſmodi conceſſione non comprehenduntur, etiam erga perſonas alioquin habiles, & idoneas exercere, etiam nullo alio a Nobis expectato, aut requiſito mandato libere, & licite valeatis.

Contraria tollit.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac in Conciliis tam generalibus editis, dictarumq; Eccleſiarum, Monaſteriorum Ordinum, Congregationum, Militiarum, Hoſpitalium, aut domorum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 29. Martii 1624. An.I.

Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatorix die 29. Martii 1624., Pontificatus noſtri Anno I.

Sequitur aliarum Facultatum conceſſio,

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. Fratribus Ulpiano Archiepiſcopo Theatino, necnon Raphaeli Zacynthien., Octavio Cabellicen., Ludovico olim Adrien., Antonio Caſertan. & Alexandro nuper Hieracen. Epiſcopis. Venerabiles Fratres ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

CUm in paſtorali viſitatione, quam nuper vobis mandavimus, quamque Deo adjuvante proſequen. intendimus, Cleri nimirum Romani, & omnium Almæ Urbis Eccleſiarum, & piorum, ac religioſorum locorum, vos potiſſimum ex Epiſcoporum ordine delegerimus, & Nobis in eo munere operarios, & adjutores aſſumpſerimus, Nos, ut veſtrum ea in re miniſterium plus habeat auctoritatis, & firmitatis, uberioremque ad cultus divini propagationem, & animarum ſalutem, Deique gloriam pariat fructum, providere volentes;

Jubet obtemperari eorum mandatis tamquam a Pont. vivæ vocis oraculo, vel alias datis.

§.1. Vobis, & veſtrum cuilibet in ſolidum circa viſitationem ipſam, eaque durante, mandata quæcumque etiam vivæ vocis oraculo per vos a Nobis accepta, illis, ad quos ea res pertinet, referendi, & oretenus per Nos ordinata mandandi, quibus relationi, ac mandatis veſtris, & cuilibet veſtrum de ordine noſtro factis hujuſmodi plenam, & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, atque firmiter obtemperari, tamquam mandatis noſtris apoſtolicis volumus, & jubemus.

Et exequi ea, quæ mandaverint pro dictæ Viſitationis præparatione, ſtatu, progreſſu, & exequutione.

§.2. Mandata quoque, & præcepta quæcumque neceſſaria, & opportuna illis in rebus, quæ viſitationis hujuſmodi præparationem, ſtatum, progreſſum, & exequutionem concernunt, decernendi, faciendi, eaque exequi jubendi.

Dat ipſis facultatem vocandi ad ſe quaſcumque perſonas tam Eccleſiaſticas, quam laicales.

§.3. Perſonas quaſcumque tam Eccleſiaſticas ſeculares, quam cujoſvis Ordinis regulares, necnon etiam laicas pro rebus, & negotiis ad viſitationem hujuſmodi pertinentibus, ad vos vocandi, & ad perſonaliter coram vobis comparendum citandi, opportuniſque juris, & facti remediis compellendi.

Eaſque examinandi, & recuſantes id facere compellendi.

§.4. Similes item perſonas quaſcumque, & tanquam principales, & tanquam teſtes, ſeu tanquam principales quoad ſe, & tanquam teſtes quoad alios examinandi, & ut veritati teſtimonium perhibeant admonendi, & etiam cogendi, juramenta eis deferendi, & ab eis exigendi, & recipiendi ad ſacrorum Canonum præſcriptum, ac recuſantes per cenſuras eccleſiaſticas, aliaſque pœnas etiam temporales vobis beneviſas compeſcendi.

Memoralia, querelas, & ſimilia recipiendi, ac ſuper eis providendi.

§.5. Memoralia etiam Nobis inſcripta, & directa, atque inſtructiones, relationes, delationes, querelas etiam ſecretas contra quaſcumque perſonas accipiendi, & Nobis referendi, ſeu aliàs, prout rerum, & perſonarum qualitas requiret, juxta ordinationes noſtras, & ex auctoritate vobis tradita providendi.

Congr. aliarum perſonarum pro conſilio d. viſitationis faciendi.

§.6. Congregationes aliquarum perſonarum, quæ vobis in conſilium ſuper præmiſſis adhibendæ videbuntur, faciendi, & illas eaſdem perſonas auctoritate noſtra vocandi, & cum eis de negotiis viſitationis hujuſmodi tractandi, conſultandi, & deliberandi.

§.7. Commiſſarium, ſive fiſcalem viſitationis unum, ſive plures eligen., & deputan., electum, ſive electos caſſandi arbitrio veſtro, toties, quoties vobis videbitur, removen., & alium, ſeu alios loco caſſati, & amoti ſubrogan.

Archivia, libros, ac ſimilia &c., & quæ opportuna judicabunt ordinandi.

§.8. Quotieſcumque vobis etiam videbitur, & etiam ſeorſum a vobis, & iteratis vicibus quarumvis d. Urbis, ſeu extra illam, intra tamen illius diſtrictum conſiſtentium Patriarchalium, Collegiatarum, Parochialium, ſeu aliarum Eccleſiarum etiam cujuſvis, etiam S. R. E. Card. ratione tituli, aut denominationis, ſeu Cardinalatus, aut aliàs quomodolibet, vel ex quavis cauſa ſubjectarum, ſeu cujuſvis Cappellæ, vel Oratorii, necnon Monaſteriorum, tam virorum, quam mulierum, prioratuum, domorum, & locorum ſæcularium, ſeu cujuslibet Ordinis etiam Mendicantium, Congregationis, Militiæ, aut inſtituti regularium, aut Hoſpitalium etiam exemptorum, Nobiſque, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectorum, eorumque Capitulorum, Conventuum, Univerſitatum, Collegiorum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, etiam laicorum, etiam nullo alio ſpeciali noſtro expectato ordine, vel mandato, aut etiam requiſito conſenſu, vel licentia, & illa, & quælibet illorum viſitandi, ac in illorum ſtatum, formam, regulas, inſtituta, regimen, ſtatuta, conſuetudines, vitamque, ritus, mores, diſciplinam, doctrinam, & idoneitatem ſingularum perſonarum conjunctim, vel diviſim, & tam in capite, quam in membris, necnon circa divinum cultum, religioſam functionem, Eccleſiarum decorem, fructuum, & introituum diſpoſitionem, regularem religioſorum tam virorum, quam mulierum obſervantiam, aliaque omnia, & ſingula ad actum hujuſmodi viſitationis quomodocumque ſpectantia diligenter inquirendi, & ad hunc effectum quæcumque illorum archivia, bibliothecas, librorum, quæque in illis continentur documenta, & inſtrumenta authentica, ſcripturas, libros rationum dati, & accepti, computa, & ratiocinia perluſtrandi, præſertim vero ſacras Reliquias, & quibus ipſæ ſacræ Reliquiæ, necnon Sanctum Euchariſtiæ ſacramentum, & res ad alia Eccleſiaſtica Sacramenta pertinentes continentur, ſacra vaſa, thecas, tabernacula, necnon indumenta, ornamenta, & inſtrumenta, utenſilia, & ſupellectilem Eccleſiaſticam, & pretioſam diligenter inſpiciendi, & ad prædicta exhibenda quaſcumque perſonas cogendi, compellendi, ac in præmiſſis omnibus, & ſingulis quacumq; correctione, emendatione, reformatione indigere cognoveritis, corrigendi, emendandi, reformandi, proceſſuſque neceſſarios

rios deſuper faciendi, & Nobis referendi, ſeu juxta ordinationes noſtras io his opportune providendi, mandata, decreta, ſtatuta, & ordinationes exequutioni demandandi, & cuſtodiri, & obſervari præcipiendi, demumque omnia alia, & ſingula, quæ hujuſmodi viſitationis negotium, ulteriorem progreſſum, exequutionem, & in ea facta, & facienda maodata, decreta, ſtatuta, & ordinatiooes coucernunt, & concernent, ſeu ad ea quomodolibet ſpectant, & ſpectabunt, faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi.

Contradictores quoque, & rebelles compeſcendi.

§.9. Contradictoreſque, & vobis iu præmiſſis iobedientes, & rebelles, eiſque auxiliom, conſilium, vel ſavorem publice vel occulte, directe, vel indirecte quomodolibet præſtantes, per ſuſpenſionis, ac etiam privationis beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum, ac cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, & temporales etiam mancipationis carceris, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendi: auxiliumque brachii ſecularis, ſi opus fuerit, iuvocandi, plenam, liberam, amplam, & oniverſam tribuimus poteſtatem.

Mandat obedientiam dd. Viſitatoribus præberi.

§.10. Mandantes propterea omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & ſpectabit, quacumque dignitate, auctoritate, poteſtate, & præemioentia ſulgentibus, ut vobis, & cuilibet veſtrum io præmiſſis omnibus, & ſiogolis prompte pareaot, & obediant, alioquiu ſententias, ſeu pœnas, quas rite tuleritis, ſeu ſtatueritis io rebelles, ratas habebimus, & faciemus auctore Domioo uſque ad ſatisfactiooem condignam inviolabiliter obſervari.

Contraria tollit.

§.11. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, atque Eccleſiarom Mouaſteriorum, Hoſpitalium, Ordinum, Congregationum, Militiarum, Conſraternitatum, & aliorum piorum locorum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & Literis Apoſtolicis illis, & cuivis illorum, ac ſuperioribus, & perſoois eorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, quibuſcumque ſint concepta verborum formis, & tenoribus, quos præſeotibus pro expreſſis haberi volumos, ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 30. Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub aunulo Piſcatoris, die 30. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Deputatio Secretarii.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabili Fratri Octavio Caballicen.
Venerabilis Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

Rerum, qoæ Nobis cordi ſunt, & quibus univerſæ, quam meditamor, Reformationis pars non ultima continetur, curam fidis, & diligentibus viris libenter committimus.

Epiſcopus Caballicen. inter Viſitatores deſignatus.

§.1. De tua itaque ſingulari, & Nobis jampridem perſpecta fide, & diligentia plurimum in Domino confidentes Viſitationis noſtræ Apoſtolicæ, quam in omnibus Almæ Urbis, ejuſque diſtrictus Eccleſiis, Monaſteriis, lociſque ſacris, & piis ſecularibus, & regularibus, univerſoque Clero, & Populo Romano indiximus, ac Ven. Fratribus Ulpiano Archiepiſcopo Theatino, nec non Raphaeli Zacynthien., Octavio Caballic., Ludovico olim Adrien., Antonio Caſertan., & Alexandro nuper Hieracen. Epiſcopis una tecum commiſimus, & demandavimus,

Ejuſdem Viſitationis Secretarium deputat.

§.2. Te & Secretarium duximus deligendom, prout etiam per præſeotes munus hujuſmodi cum omnibus, & ſingolis facultatibus, & auctoritatibus, prærogativis, privilegiis, & juribus, quæ tale officiom obtinenti, & exerceuti quomodolibet competere poſſunt, & debent, Motu proprio tibi committimus, & demandamus; teque etiam Secretariom Viſitationis prædictæ creamos, conſtituimus, & deputamus.

Cum facultate exercendi omnia quę ad d. munus quomodolibet ſpectare poſſunt.

§.3. Dantes tibi plenam, & liberam facultatem ejuſdem Viſitationis decreta, ſtatuta, ordioationes, mandata, præcepta, inhibitiones, informationes, relationes, ordinem, & ſeriem ordinandi, deſcribendi, & in libellos, ſeu commentarios, ſive etiam io publica, & aothentica documenta, & inſtrumenta redigendi, cæteraque omnia, & quæcumque ad idem monus ſpectantia gerendi, & exercendi, etiamſi notam, & expreſſionem requirerent magis ſpecialem, & ſub generali commiſſione hujuſmodi non venirent.

Mandat ordinationibus, ſeu decretis, &c. d. Secret. manu, & ſigno munitis omnino fidem dari tam in judicio, quam extra.

§.4. Nos enim volumos iis, quæ a te de rebus in viſitatione geſtis, & ordinatis fient, & emanabunt documentis, & ſcripturis tua manu, ac ſigno munitis pleoam, atque indubitatam fidem nunc, & perpetuis futuris temporibus, tam in judicio, quam extra illud omnino haberi, neque ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Hortatur, ut bene ſe gerat in iſto munere.

§.5. Tu igitur in delato tibi munere ita te gere, ut fidem, & diligentiam nuuquam a te deſideraſſe lætemur.

Dat. die 30. Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 30. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Cc 2 Sequi-

Sequitur facultas Viſitatoribus avocandi ad ſe quaſcumque cauſas occaſione d. Viſitationis in aliis Tribunalibus, & coram aliis Judicibus antea cœptas, vel inſtructas, ac in ſtatu, in quo reperiuntur.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Venerab. Fratribus Ulpiano Archiepiſcopo Theatin., necnon Raphaeli Zacynthien., Octavio Caballicen., Ludovico olim Adrien., Antonio Caſertan., & Alexandro nuper Hieracen. Epiſcopis. Ven. Fratres ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Cauſæ hujus Conſtitut.

UT in proſequendo viſitationis Eccleſiarum, & piorum locorum hujus Almæ Urbis noſtræ munere, ad quod vos nominatim ex Epiſcoporum ordine delegimus, cauſæ occurrentes omni, qua fieri poteſt, celeritate, juſtitia mediante terminentur, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes.

Facultas Viſitat. avocandi ad ſe quaſcumque cauſas occaſione d. Viſitat. coram quibuſvis Judicibus pendentes, eaſque manu regia, & prout juris fuerit terminandi.

§. 1. Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, vobis, ut ultra alias facultates per diverſas noſtras in ſimili forma Brevis expeditas literas vobis attributas, omnes, & ſingulas cauſas occaſione Viſitationis hujuſmodi, coram quibuſcumque Judicibus, tam ordinariis, quam delegatis pendentes, & etiam inſtructas, in ſtatu, & terminis, in quibus reperiuntur, cum omnibus, & ſingulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali ad vos, auctoritate noſtra, avocare, illaſque ſummarie, ſimpliciter, & de plano ſine ſtrepitu, & figura judicii, ſola facti veritate inſpecta, & manu regia audire, cognoſcere, & fine debito, prout juris fuerit, terminare.

Necnon in Eccleſiis, in quibus Miſſarum onera ad Altare privilegiatum ſatisfieri una die non poteſt dd. onera, ſeu ipſorum partem ad aliud, vel alia Altaria privilegiata, & non privilegiata transferendi, & commutandi, & alia providendi.

§. 2. Præterea ubi contigerit, alicui Altari, etiam pro defunctis, privilegiato, ſeu Cappellæ tam magnum Miſſarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum legatis impoſitum eſſe, ut ſingulis diebus præſcriptis nequeat illis ſatis fieri, quicquid magis ad Dei honorem, Eccleſiarum utilitatem, ſalutemque animarum eorum, qui legata pia reliquerunt, etiam per translationem partis Miſſarum hujuſmodi ad aliud altare, ſeu Altaria, etiam non privilegiata videritis expedire, re tamen diligenter perſpecta, ſtatuere, & ordinare, ut in eis commodius, ac plenius piæ defunctorum voluntati ſatisfiat, transferre; cæteraque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna, etiam ſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecialem, ſpecificam, & expreſſam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite poſſitis, & valeatis, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, plenam, & amplam facultatem concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum

§. 3. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 11. Julii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 11. Julii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XLIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Hiſpaniarum Rex, ejuſque Miniſtri a Cenſuris abſolvuntur, in quas incurrerant, ob exactum quoddam vectigal ab Eccleſiaſticis in Oppido Matriti, abſque Sedis Apoſtolicæ licentia.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

SIngulari, atque eximia Majeſtatis tuæ in Nos, & Apoſtolicam Sedem fidei, & devotionis merita promerentur, ut votis tuis, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuemus.

Regii Miniſtri vectigal quoddam ab Eccleſiaſticis quoque exegerant in Oppido Matriti.

§. 1. Cum itaque, ſicut Majeſtatis tuæ nomine Nobis nuper expoſitum fuit, pro fabrica Palatii Chariſſimæ in Chriſto filiæ Noſtræ Iſabellæ Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ conjugis tuæ, certa quædam gabella in Oppido Matriti Toletan. Diœceſis ſuper rebus comeſtibilibus, ſeu victualibus, per Miniſtros, ſeu Officiales tuos impoſita a perſonis Eccleſiaſticis exacta fuerit, contra ſacrorum canonum, & generalium Conciliorum, necnon Bullæ in Die Cœnæ Domini legi, ac publicari conſuetæ diſpoſitionem.

Eos a cenſuris, in quas hac de cauſa incurrerant, abſolvit Pontifex.

§. 2. Nos Majeſtatis tuæ, ac Miniſtrorum tuorum prædictorum conſcientiæ ſecuritati conſulere, teque, ac illos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ſupplicationibus Majeſtatis tuæ nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Te ac Miniſtros tuos prædictos a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis per te, & Miniſtros tuos præmiſſorum occaſione quomodolibet incurſis, dummodo tamen a ſimilibus in poſterum committendis omnino abſtineatis, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, abſolvimus, & liberamus, dictaſque pœnas, ac pecunias ad quamcumque ſummam aſcendentes extra gabellam per eoſdem Miniſtros, ſeu Officiales tuos ab Eccleſiaſticis, ut præfertur, exactas, tibi, & illis gratioſe remittimus, & condonamus.

Contraria tollit.

§. 3. Non obſtantibus apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Pœnitentiam vero a Confeſſario ipſis injungendam per eos adimpleri jubet.

§. 4. Volumus autem, ut pœnitentiam, quam confeſſarius idoneus tibi, & Miniſtris tuis prædictis propter præmiſſa duxerit injungendam adimplere omnino teneamini, alioquin præſentes nullæ ſint.

Dat. die 29. Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 29. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

X L V.

Confirmatio Privilegiorum, exemptionum, & aliarum gratiarum Hoſpitali S. Joannis Hieroſolymitani conceſſorum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

UNiverſalis Eccleſiæ regimini per ineffabilem divinæ ſapientiæ providentiam, meritis licet inſufficientibus, præpoſiti, inter multiplices paſtoralis officii curas illam peculiari ſolicitudine libenter amplectimur, qua privilegia, gratiæ, & indulta Militiis, & Hoſpitalibus quibuslibet ad majorem Dei gloriam, ſuæque Eccleſiæ ſanctæ exaltationem, illius vero hoſtium profligationem pie, provideque inſtructis, a Rom.Pont. Prædeceſſoribus noſtris conceſſa, quo majoris validitatis munimine ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio muniantur, prout rerum, temporiſque qualitatibus debite penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Leo X. & alii Pont. multa privilegia conceſſerunt Hoſpitali, & ejus perſonis, ac inter alia exemerunt a ſolutione decimarum, & aliorum onerum.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, aliàs fel. record. Leo X. Clemens VII. Paulus III. Pius IV., & Pius V. Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri inter alia privilegia, & indulta dilectis filiis Magno Magiſtro, ac Conventui Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani a Sede Apoſtolica conceſſa, eumdem, & pro tempore exiſtentem Magnum Magiſtrum, Bajulivos, Caſtellanum Empoſtæ, Priores, Præceptores, Milites, familiares, aliaſque perſonas Hoſpitalis hujuſmodi, necnon etiam ſubditos, vaſſallos, colonos, & ſervitores, & alios in eorum obſequiis, & dicti Hoſpitalis beneficiis quomodolibet nuncupatis exiſten. etiam presbyteros curam animarum exercentes, quandiu illam exercent, & in illorum obſequiis forent, illorumque animalia, prædia, domos, molendina, & bona quæcumque, quæ obtinebant, ac in poſterum obtinerent, & poſſiderent, a ſolutione, & exactione decimarum, cenſuum, jurium etiam ſynodalium, & canonicarum portionum, ſeu charitativi ſubſidii, aut jucundi adventus, ſeu quartæ, aut aliàs quomodolibet, aut aliorum quorumcumque onerum ſub certis modo, & forma exemerint, & liberaverint, prout in diverſis ipſorum prædeceſſorum deſuper confectis literis plenius continetur,

Et quia Ordinarii locorum & aliæ perſonæ eos moleſtabant; Gregor. XIII., & alii Pont. dicta privilegia approbarunt, ac perturbari, diſtrictius prohibuerunt.

§.2. Et licet ipſi Milites, & aliæ perſonæ prædictæ non debuiſſent a quoquam contra dictorum privilegiorum tenorem, & formam moleſtari, perturbari, vel inquietari, cum ipſi non modo eorum facultatibus, & fortunis, verum etiam ſanguini, & vitæ pro tuitione Fidei Catholicæ non parcant; Nihilominus cum diverſi locorum Ordinarii, ac Parochialium Eccleſiarum Rectores, & multæ Capitulares perſonæ id ſibi omnino juxta Sacri Concilii Tridentini decreta licere, aſſerentes, eoſdem Magnum Magiſtrum, Bajulivos, Caſtellanum Empoſtæ, Priores, Præceptores, Milites, & perſonas, diverſis oneribus contra eorum privilegia prægravarent, illoſque ad decimas, cenſus, ſubſidia etiam charitativa, congruas portiones, jucundum adventum, Paſtor bonus, aut aliàs nuncupata onera, & etiam jura ſynodalia cogere præſumerent in maximum ipſius Hoſpitalis detrimentum, & gravamen fel. rec. Gregor. XIII., Sixtus V., Greg. XIV. ſimiliter Prædeceſſores noſtri ex certa ſcientia, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia, & ſingula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias eiſdem Magno Magiſtro, & Conventui, quomodolibet conceſſa confirmantes, approbantes, & innovantes, eos ſuper præmiſſis quomodolibet moleſtari, inquietari, ac perturbari diſtrictius prohibuerunt.

Pius IV. conceſſit eidem Conventui uniendi, & diſmembrãdi beneficia facultatem.

§.3. Et præterea cum inter alia fel. record. Pius Papa IV. Prædeceſſor noſter eiſdem Magno Magiſtro, & Conventui inter cætera privilegia Prioratus, Bajulivatus, Caſtellaniam Empoſtæ, Commendas, & alia ejuſdem Hoſpitalis beneficia libere uniendi, & diſmembrandi, facultatem conceſſiſſet.

Quam alii Pontifices cõfirmarunt.

§.4. Et nihilominus a quibuſdam quandoque dubitaretur, an ante, vel poſt mortem poſſeſſorum unio, ſeu diſmembratio ipſa fieri poſſet, ac deberet; idem Gregorius Prædeceſſor ad tollendum omne dubium, & ambiguitatem, quæ in præmiſſis in futurum oriri poterant, ut quandocumque eis videretur, ſive ante, ſive poſt mortem poſſeſſorum, Prioratus, Bajulivatus, Caſtellaniam Empoſtæ, & alia ejuſdem Ordinis beneficia unire, & diſmembrare, libere, & licite poſſent, & valerent; Necnon omnia, & ſingula privilegia, & exemptiones prædictas etiam ad Confratres, & Donatos ejuſdem Hoſpitalis extendi debere, decrevit, & declaravit; Ac decretum, & declarationem hujuſmodi, aliaque præmiſſa fel. record. Clem. VIII., Paul. V., Gregor. XV. Rom. Pont. ſimiliter Prædec. noſtri approbarunt, & confirmarunt, prout in eorumdem Prædeceſſor. literis plenius continetur.

Nunc Pont. privilegia, gratias, exemptiones, immunitates per alios Pontif. M. Magiſtro, & Conventui conceſſas approbat, & confirmat.

§.5. Nos itaque attendentes præclara ejuſdem Hoſpitalis erga fidem catholicam, & Sedẽ Apoſtolicam promerita, ac cupientes, ut ipſa privilegia, exemptiones, & gratiæ eo firmius ſubſiſtant, quæ ſæpius ab eadem Sede confirmata extiterint, Magnum Magiſtrum, Priores, Bajulivos, Caſtellanum Empoſtæ, Præceptores, Milites, & Fratres, & eorum ſingulos, ſingulareſque dicti Hoſpitalis perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon omnium, & ſingulorum privilegiorum, indultorum, facultatum, exemptionum, immunitatum, libertatum, & gratiarum per prædictos, & alios quoſcum-

cumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Sedem Apoſtolicam Hoſpitali prædicto, illiuſque Magno Magiſtro, Conventui, & Fratribus, Militibus, aliiſque perſonis prædictis conceſſorum, ac literarum deſuper confectarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio non ad Magni Magiſtri, & Conventus Hoſpitalis hujuſmodi, aut alicujus alterius ſuper hoc pro eis Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & de mera noſtra liberalitate, ac Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula privilegia Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias eiſdem Magno Magiſtro, & Conventui quomodolibet conceſſa, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem, ſupplemus.

Clauſulas præſervativas ponit.

§.6. Decernentes præſentes literas ullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii vocati non fuerint, notari, impugnari, vel invalidari minime poſſe, minuſque ſub quibuſcumque ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, reſtrictionibus, & derogationibus comprehendi poſſe, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas eſſe, ſicque ab omnibus cenſeri.

Ita judicari ſtatuit.

§.7. Et ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§.8. Quocirca dilectis filiis in Regnis Hiſpaniarum, & Neapolitan. noſtris, & Sedis Apoſtolicæ pro tempore exiſtentibus Nuntiis, ac Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Magni Magiſtri, & Conventus, fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eoſdem Magnum Magiſtrum, & Conventum, confirmatione, approbatione, decreto, & aliis præmiſſis pacifice uti, frui, & gaudere; non permittentes eos, per Ordinarios prædictos, aut quoſcumque alios contra præſentium tenorem quomodolibet moleſtari, perturbari, aut inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas hujuſmodi incurriſſe declarando, illaſque etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Eccleſiaſticum apponendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria tollit.

§.9. Non obſtantibus piæ mem. Boniſacii Papæ Octavi etiam Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dictis, dummodo ultra tres dictas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, ac aliis quibuſvis Apoſtolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, Ordinationibus, necnon juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, etiam prædictis locorum Ordinariis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam motu, & ſcientia ſimilibus, & conſiſtorialiter, & de Fratrum noſtrorum conſilio, in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem,

Statuta Concil. Trid. præſervat.

§.10. Eorumdem autem Prædeceſſorum veſtigiis inhærentes volumus, quod fel. rec. Pii V. 22. Septembr. anno 6., ac Gregorii XIII. Prædeceſſorum noſtrorum literis ſub annulo Piſcatoris 25. Novemb. anno 9. Pontificatuum ſuorum expeditis, in ſuo robore, & efficacia permanentibus, præſentes literæ Eccleſias, & perſonas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus decreta Concilii Tridentini hujuſmodi omnino ſervari debere intendimus, minime comprehendant.

Exemplis hujus Bullæ credi mandat.

§.11. Ac quod præſentium literarum tranſumptis manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, in judicio, & extra illud ubique locorum plena, & indubitata, eademque prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 29. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris die 29. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Con-

XLVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarom Gregorii XV. quibos Congregatio Monachorum Ordinis S. Benedicti Helvetiorum ab Ordinariorum juriſdictione eaimitur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregorii XV. Literæ reſeruntur.

ALiàs a fel. rec. Gregorio XV. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſobſequeotis videlicet: Gregorins Papa Decimusquintus, ad perpetuam rei memoriam. Onerosa paſtoralis officii cura meritis licet imparibus Nobis ea alto commiſſa poſtulat, ot ea quæ Religioſorum quomodolibet proſpero ſtatui, felicique progreſſui conducunt, libenter concedamus, prout conſpicimus ſalubriter in Domino expedire. Itaque dilectos filios Abbates, & Monachos Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Helvetiorum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorumdem Monachorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationem prædictam, ejuſque Monaſteria, & loca regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcumque ab omni juriſdictione, viſitatione, correctione, & ſuperioritate quorumcumque Ordinariorum, itaut illi in Congregationem, Monaſteria, loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos hujuſmodi aliquam Juriſdictionem, vel ſuperioritatem quovis prætextu, & ex quacumque cauſa habere, & exercere non poſſint: ſine tamen præjudicio jurium, quæ dictis Ordinariis in regulares exemptos vigore Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, tamquam Sedis Apoſtolicæ delegatis, competunt, apoſtolica auctoritate tenore præſentium eximimus, & liberamus. Decernentes præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ac Congregationi, Monaſteriis, locis regularibus, ac Abbatibus, & Monachis hujuſmodi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis Ordinariis prædictis, & quibuſvis aliis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus, pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſima Maii 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

Quibus Congregationem Ord. S. Benedicti Helvetiorum ab Ordinariorum juriſdictione eximit.

§.2. Cum autem, ſicut Abbates, & Monachi prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi plurimum cupiant, præinſertas literas hujuſmodi pro firmiori illarum ſubſiſtentia apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut eorum deſideriis hujuſmodi annuere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur, Abbates, & Monachos prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præmiſſorum dumtaxat aſſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertas Gregorii Prædeceſſoris hujuſmodi literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Et confirmantur.

§.5. Decernentes eaſdem, ac præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Abbatibus, & Monachis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & debitæ executioni demandari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula.

§.4. Non obſtantibus omnibus illis, quę dictus Gregorius Prædeceſſor in ſuis literis hujuſmodi voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogatio contrariorum.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 3. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Dat. die 10. Martii 1624. An. I.

XLVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Extenſio facultatis Archiepiſcopo Creten. conceſſæ viſitandi Inſulam Cretæ.

Deputatio hujus Archiepiſcopi in Viſitatorem Inſulæ Cretenſis vide ſuperius Conſtitut. XV. fol. 170.

Ven. fratri Lucæ Archiepiſcopo Creten.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. Frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Archiepiſcopo Cretenſi in Viſitatorem totius Inſulæ deputato

ALiàs de Tua prudentia, & catholicæ religionis zelo plurimum in Domino confiſi, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Te noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ generalem, & ſpecialem Viſitatorem, Reformatorem, & Delegatum in tota Inſula Creten., apoſtolica auctoritate fecimus, conſtituimus, & deputavimus, tibique certas tunc expreſſas facultates conceſſimus, & impartiti ſumus, prout in diverſis noſtris in ſimili forma brevis expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Extenduntur facultates,

§.2. Nunc autem Chriſtifidelium in Zacynthi, Chephaloniæ, & Corcyræ Inſulis exiſtentium animarum ſaluti, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere volentes, motu, ſcientia, & deliberatione ſimilibus, Te in Inſulis prædictis noſtrum pariter, & ejuſdem Sedis generalem, & ſpecialem Viſitatorem, Reformatorem, & Delegatum cum omnibus, & ſingulis facultatibus in dictis literis expreſſis apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, facimus, conſtituimus, & deputamus, Tibique per eaſdem præſentes committimus, & mandamus, ut tamquam noſter, & Sedis prædictæ ſpecialiter delegatos Venerabiles Fratres Marcum Antonium Archiepiſcopum Naxien. in Civitate Creten. commorantem, ac Marcum Epiſcopum Cacynolicen., & Cephaloniæ in eadem Civitate degentem, & a ſuis Eccleſiis a quadriennio abſentem, auctoritate noſtra moneas, ut quamprimum ad reſidentiam ſuam ſe transferant, inde non deceſſuri, niſi ex cauſa per Te approbanda: & ſi monitioni Tuæ hujuſmodi non paruerint contra ipſos procedas juxta decretorum Concilii Tridentini diſpoſitionem, vel ut cuius dictis Eccleſiis provideatur juxta *cap. 2. de officio delegati in 6.* Præterea ſuffraganeos Tuos ad reſidentiam in ſuis Eccleſiis compellas, & Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus negotio propagandæ in univerſo mundo fidei præpoſitis ſignifices, qui ex eis non reſideant; nec non Viſitationum copias authenticas, ad eoſdem Cardinales tranſmittas, ac informationes ſumas extrajudiciales tantum de vita, moribus, & paſtorali officio Venerabilis etiam Fratris Epiſcopi Thinen., & de illius Populi ſtatu, quoad religionem, eorumque copias authenticas ad eoſdem Cardinales tranſmittas.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in literis prædictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 1. Aprilis 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 1. Aprilis 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XLVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Prorogatio duorum menſium favore Caroli Barberini Pontificiarum Militiarum, Arciumque Peruſinæ, & Anconitanæ Præfecti, ejuſque Locatenentium ad juramentum in manibus Card. S.R.E. Camerarii præſtandum, & Inventarium dictarum Arcium conficiendum,

Dilecto filio Nobili Viro Carolo Barberino noſtro ſecundum carnem fratri germano totius Militiæ S. R. E. Gubernatori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

SIngularia multiplicum virtutum merita, quibus perſonam tuam a Domino novimus inſignitam, ſuo jure poſcunt, ut te fraterno ſecundum carnem vinculo Nobis conjunctum, ac filiali reverentia, & devotione Nos proſequentem amplioribus in dies, favoribus, & gratiis libenter complectamur.

Urbanus Carolum Barberinum Rom. Eccl. Militiæ, & Arcium Peruſinæ, & Anconitanæ Præfectum conſtituerat,

§.1. Aliàs ſiquidem te totius noſtræ, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Militiæ, tam equiſtris, quam pedeſtris Gubernatorem Generalem, necnon Peruſin., & Anconitan. Civitatum, & Arcium noſtrarum Præfectum, ſive Caſtellanum cum juriſdictione, auctoritate, facultatibus, honoribus, oneribus, proviſionibus, ſtipendiis, ſalariis ſolitis, & conſuetis ſub certis modo, & forma tunc expreſſis fecimus, conſtituimus, & deputavimus.

Injuncta lege, ut ille, ejuſque Locumtenens juramentū in manibus Card. Camerarii præſtarent intra menſem

§.2. Volentes inter alias, quod tu, ac Locumtenens tuus de ipſas arces bene, & fideliter cuſtodiendo, Nobiſque viventibus ad noſtram, defunctis vero ad ſacri Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Collegii, ſeu Succeſſoris noſtri Romani Pontificis canonice intrantis inſtantiam tenendo, & reſtituendo, ac de conficiendo Inventarium Tormentorum, & rerum omnium in dictis Arcibus exiſtentium, & illud manu Notarii publici confectum intra menſem, poſtquam poſſeſſionem ipſarum Arcium adeptus fuiſſes, ad Præſidentes Clericos Cameræ noſtræ Apoſtolicæ tranſmitten., in manibus dilecti filii noſtri, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarii debitum præſtares in forma ſolita juramentum, ac dictus Locumtenens idoneam cautionem præſtare teneretur, & aliàs, prout in diverſis noſtris deſuper in ſi-

mili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Dictumque terminum ad alios duos mẽſes prorogat.

§.3. Cum autem, ſicut Nobia innotuit, tu dictum Inventarium in prædictis Arcibus, ſeu earum altera infra menſem hujuſmodi, ſeu aliàs forſan non confeceris, nec juramentum prædictum in dicti Camerarii manibus forſan poſt lapſum menſis huiuſmodi præſtiteris, neque idem Locumtenens juramentum intra dictum tempus, ſeu aliàs forſan, neque dictam cautionem præſtiterit, ut præfertur.

Emolumentaque omnia a die ſuæ aſſumptionis in Pontificem decurſa ſolvi mandat.

§.4. Nos te præmiſſorum meritorum tuorum intuitu amplioris gratiæ favore proſequi volentes, motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ea certa ſcientia, ac mera liberalitate noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, te, necnon Locumtenentes tuos, quatenus opus ſit, adverſus lapſum temporis ad conficien. Inventaria hujuſmodi, nec non cautionem, & juramentum præſtan. tibi, & illis reſpective, ut præfertur, præfisi, ac alias in priſtinum, & eum, in quo antea quomodolibet eras, & ipſi erant, ſtatum, tenore præſentium omnino reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus; tibique, & illis ad eadem Inventaria per te, ſeu Locumtenentes tuos, ſeu alium, vel alios, quem, ſive quos ad hoc duxeris deputandum, vel deputan., conficienda, & tranſmitten., necnon cautionem præſtan., ut præfertur, terminum duorum menſium a data præſentium computan. concedimus.

Aliaque ejus Locatenentibus concedit.

§.5. Volumuſque, & apoſtolica auctoritate earumdem tenore præſentium decernimus, quod Inventaria prædicta, ſi quæ etiam poſt lapſum temporis hujuſmodi facta fuerint, ſimiliter valeant, & ſuffragentur quodque Juramentum in manibus dicti Camerarii poſt lapſum temporia prædicti præmiſſorum occaſione forſan præſtitum ad aliorum Juramentorum præſtationem nullo modo tenearis, proviſioneſque, ſtipendia, ſalaria, & emolumenta tam prædictorum, quam Aſculan., & Beneventan., aliarumque Arcium Caſtellani, & officiorum quorumcumque tibi hactenus demandatorum a die noſtræ ad ſummi apoſtolatus apicem aſſumptionis currere debeant, tibique ab eadem die omnino debeantur, ac perſolvi, præſtarique, quatenus perſoluta, & præſtita non ſint, debeant, omni, & quacumque contra ſictione ceſſante.

§.6. Quodque Juramenta per eoſdem Locumtenentes tuos præmiſſorum occaſione contra literarum prædictarum tenorem forſan præſtita valeant, & ſuffragentur, nec ipſi ad aliorum juramentorum præſtationem teneantur, etſi ipſi, vel eorum aliqui juramenta hujuſmodi nondum præſtiterint, illa in manibus perſonæ a te deputandæ præſtare valeant.

Dat. die 3. Aprilis 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 3. Aprilis 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Bull. Rom. Tom.V. Par.V.

XLIX.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo ſtatuitur nihil prorſus eſſe ſolvendum Epiſcopis, aut eorum Officialibus pro eahibenda ratione bonorum, eleemoſynarum, Teſtamentorum, & Legatorum a Fratribus Congregationis Joannis Dei.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenſetur Congr. Conc. Decretum.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gaſpar Diaz Campomanes Congregationis Joannis Dei Procurator Generalis, quod aliàs a Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus emanavit Decretum tenoris ſubſequentis, videlicet:

Sacram Congregationem veſtram humiliter precatur Fr. Gaſpar Diaz Campomanes Procurator Generalis Religionis Joannis Dei, ot dignetur declarare:

An Religio ſua teneatur aliquid ſolvere Ordinariis, & eorum Officialibus pro eahibenda ratione bonorum. Eleemoſynarum, Teſtamentorum, & Legatorum, quæ ſuis Hoſpitalibus donantur.

Sac. Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit nihil prorſus eſſe ſolvendum Epiſcopis, aut eorum Officialibus pro ejuſmodi rationibus eaigendis.

Antonius Card. Caetanus.

Procurator Generalis petit confirmari

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Gaſpar plurimum cupiat. Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi deſuper opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos igitur dicti Gaſparis deſideriis hujuſmodi annuere, illumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum præinſertum hujuſmodi, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ appoſit.

§.4. Decernentes Decretum hujuſmodi, necnon præſentes literas valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futu-

Digitized by Google

rum ſpectabit, inviolabiliter obſervari: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 14. Aprilis 1624. An.I.

§.6. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis &c.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Aprilis 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

L

Indictio Jubilæi univerſalis pro Anno 1625. ac ſuſpenſio quarumcumque aliarum Indulgentiarum dicto Anno durante.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Univerſis Chriſti fidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Evangelizat appropinquantem Annum Sanctum, ad Jubilæi celebrationem.

OMnes Gentes plaudite manibus, Jubilate Deo in voce exultationis: non enim ut in veteri lege Sacerdotalis buccinæ clangore, ſed apoſtolicæ vocis oraculo ſacroſanctum Jubilæi Annum jam Regis ſeculorum beneficio appropinquantem, Vobis evangelizamus. Annum divino cultui dicatum, ac ferventioribus Chriſtianæ pietatis ſtudiis deſtinatum. Annum remiſſionis, ac veniæ, tempus acceptabile, dies ſalutis. Licet enim nulla excurrant tempora, quæ Divinæ largitatis muneribus fœcunda, ſpiritualibus Nos non cumulent bonis, ac numquam ad ineffabilem Dei miſericordiam, ejus adſpirante gratia nobis aditus præcludatur; nihilominus tot, tantaque eo Anno ad hominum ſanctificationem beneficia cœlitus promanant, ut pene omnes ſacros theſauros divina munificentia in Chriſti fideles diffundere videatur. Quapropter ſi quinquageſimus Annus, quem Deus Moyſen ſanctificare juſſit, incredibili Hebræorum plauſu, atque inæſtimabili gaudio excipiebatur, quanto magis decet Chriſtianum orbem ſacro Jubilæi Anno recurrente lætari? Laborioſa eo tempore agriculturæ opera intermittebantur: nunc proprio quiſque parcens labori, fructus, quos Chriſti Domini, Deiparæ Virginis, ac Sanctorum merita protulerunt, uberrimos percipit. Diſtracta tunc prædia, alienique juris effecta recuperabantur: nunc virtutes, dona, & merita, quibus peccando merito exuimur, liberali Dei miſericordia recipimus. Exules tunc patriam repetebant: nunc ad cœlum, unde exulantes in hac lachrymarum valle miſere pererramus, iter nobis præmonſtratur, & aperitur.

Principes, & omnes ad illius celebrationem convocat, & invitat.

§.1. Vos igitur Catholici Principes, qui tot decorum prærogativis inſigniti ad Chriſtianam pietatem promovendam arctioribus, quam cæteri, obligationis nexibus obſtricti eſtis; Vos omnes Chriſti fideles, quos Romana Eccleſia materno gremio complectitur; ad jucundiſſimam ſacroſancti hujus Jubilæi celebrationem paterna, quæ urget Nos, charitate vocamus, & invitamus, ac quaſi tuba exaltantes vocem noſtram prophetica in vos oracula convertimus, & clamamus: Audite hæc omnes Gentes, auribus percipite, qui habitatis Orbem; Adveniunt dies pœnitentiæ ad redimenda peccata, ad ſalvandas animas: appropinquat tempus, quo Dei miſericordia eos tandem convertat, quos ſera ejus ulciſcendi voluntas diu toleravit: humanæ vitæ brevitatem vobis ipſi ob oculos proponite: cogitate, nos inſtar aquæ dilabi, ac vitam noſtram velut a texente præcidi. Et quamvis nonnulli ea Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris eidem Jubilæi anno concelebrando præſcriptum olim temporis ſpatium provide arctantes, tam ſolemnem culparum remiſſionem, divinæque Juſtitiæ debitarum pœnarũ relaxationẽ intra anguſtiores annorum limites contraxerint; nihilominus ob paucitatem dierum noſtrorum paucis illam reddituram putantes, quæramus Dominum, dum inveniri poteſt; invocemus eum, dum prope eſt. Venite ergo ad locum, quem elegit Dominus, aſcendite ad myſticam hanc Hieruſalem tot, tantiſque a Deo beneficiis auctam, tot muneribus cumulatam, ut vere de ea dicatur Fluminis impetum lætificare Civitatem Domini, cœleſtium nempe fluminis gratiarum, cujus opportuna irrigatione fidelium Animæ fœcundantur. Venite, & afferte Domino gloriam nomini ejus, adorate Dominum in Atrio ſancto ejus. Hic, filii dilectiſſimi, vere confitebimini Deo in Eccleſia magna, in populo gravi laudabitis eum; quandoquidem hæc eſt cæterarum Eccleſiarum Magiſtra, prima catholicæ religionis Sedes, Mater credentium, Orbis Caput, vertex rerum. Quapropter & cœleſtes benedictiones, quas ſititis, hic non ex rivulis petetis, ſed haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, aquas videlicet ſaluberrimas, quibus hauſtis efficietur in vobis fons aquæ ſalientis in vitam æternam.

Jubilæi celebrationem in proximũ Annum 1625. indicit, & pleniſſimam impartitur indulgentiam viſitantibus quatuor Patriar. Urbis Eccleſ.

§.2. Hæc igitur Nos præ oculis, atque in votis habentes, Romanorumque Pontificum prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, & eorum pium, ac ſaluberrimum inſtitutum retinentes, de Ven. Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium aſſenſu, Jubilæi celebrationem in Annum proximum 1625. a primis Veſperis Vigiliæ Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti proxime futuræ inchoandam, & per totum Annum ipſum ſirtendam, auctoritate Dei Omnipo-

nipotentis, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Noſtra quanto maximo poſſumus animi noſtri gaudio, ad ipſius Dei gloriam, & Catholicæ Eccleſiæ exaltationem indicimus, & promulgamus. Quo ipſo Jubilæi Anno durante, omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Eccleſiam Lateranen., Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, necnon S. Mariæ Majoris de Urbe Baſilicas ſemel ſaltem in die, per triginta continuos, aut interpellatos dies, ſi Romani, vel Incolæ Urbis, ſi vero Peregrini, aut aliàs exteri fuerint, per quindecim ſaltem dies devote viſitaverint, & pro ipſorum fidelium, ac totius chriſtiani populi ſalute pias ad Deum preces effuderint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, remiſſionem, ac veniam miſericorditer in Domino concedimus, & impartimur.

Impeditis benignè providet.

§.3. Et quoniam evenire poteſt, ut ex iis, qui hac de cauſa iter aggreſſi fuerint, vel ad Urbem ſe contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipſa Urbe, morbo, vel alia legitima cauſa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortaſſe inchoato præmiſſa exequi, ac Eccleſiam, & Baſilicas hujuſmodi obire nequeant; Nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino poſſumus, benigne favere cupientes, eoſdem vere pœnitentes, & confeſſos, prædictæ Indulgentiæ, & remiſſionis participes perinde fieri volumus, ac ſi Eccleſiam, & Baſilicas prædictas diebus a Nobis præſcriptis re ipſa viſitaſſent.

Prælatis præcipit, ut omnes moneant, & inſtituant ad pia opera peragenda pro hujuſmodi Jubilæi conſequutione.

§.4. Vos autem Venerabiles Fratres noſtri Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, & Epiſcopi in partem ſollicitudinis noſtræ vocati, capite tubas argenteas, quarum uſus eſt in Jubilæo, adhibete prædicationem verbi Dei, & prænuntiate populis gaudium magnum, ut ſanctificentur, & Dei juvante gratia, parati ſint ad ea cœleſtia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis ſuæ per miniſterium humilitatis noſtræ præparavit. Ad cœleſtia munera in hac Urbe percipienda, vocate cœtum, congregate populum, ſanctificate Eccleſiam, docete oves fidei veſtræ creditas, quia advenæ, & peregrini ſumus in hac vita, & civitatem hic permanentem non habemus, ſed futuram inquirimus. Docete omnes, ſi umquam alias, nunc potiſſimum iras, rixas, contentiones, & inveterata odia extinguenda propter Chriſtum; nunc præcipue omnes carnis ſordes eſſe detergendas, ut templum Dei mundum ſit, & unuſquiſque vas ſuum poſſideat in honore, & ſanctificatione, & portet Deum in corpore ſuo. Docete eos nunc maxime ſcelera deteſtanda eſſe, dandamque operam, ne quis chriſtiano nomine abutatur. Docete, ſacros Indulgentiarum theſauros lucrandi, ſpem omnem inanem eſſe, niſi quis contrito, & humiliato corde ſe ipſum præparare, & chriſtianis operibus exercere ſtudeat. Qui autem divitiis abundant, aperiant viſcera ſua, Fratrum ſuorum pauperum inopiam ſublevent, præcipue vero erga Peregrinos Romam venientes miſericordes ſint, & ſanctam hoſpitalitatem Deo gratiſſimam, & quam vetuſtiſſimi illi Chriſtiani etiam inter perſequutionum fluctus, diligentiſſime coluerunt, ipſi quoque multa hilaritate ſpiritus renovent, atque obſervent, faciantque ſibi amicos de mammona iniquitatis, ut recipiantur in æterna tabernacula. Admonete etiam omnes, ut orent pro Regibus, & Principibus Chriſtianis, ut quietam, & tranquillam vitam agamus, & pax, ac concordia perpetuo conſervetur. Poſtremo docete eos, cum ſanctam peregrinationem ſuſceperint, qua modeſtia, qua devotione, qua fraternæ pacis obſervantia connecti eos oporteat, ut ſint Chriſti bonus odor in omni loco. Præbete autem vos ipſos Fratres Venerabiles, & omne Clerum exemplum in primis bonorum operum, & formam gregis, ut veſtræ virtutis, ac religionis veluti ſale cæteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant: & deinque omnes unanimes in uno ſpiritu chriſtianæ charitatis, atque in omni ſanctitate, & juſtitia Deo ſerviamus.

Principeſque hortatur ad pia opera, & præcipue ad Peregrinis ſubveniendum ardentius.

§.5. Hortamur quoque, & rogamus in Domino chariſſimos in Chriſto filios noſtros Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos, ut quo plura, & magis illuſtria beneficia ab eo, per quem Reges regnant, acceperunt, tanto ardentius, ut par eſt, ad Dei gloriam procurandam pio zelo excitentur; præcipue vero Fratrum noſtrorum Epiſcoporum, & ſuperiorum Antiſtitum paſtoralem ſedulitatem, & vigilantiam adjuvent, & magis a ſuis magiſtratibus, ac miniſtris adjuvari mandent, ut improborum licentia coerceatur, & bonorum ſtudia eorum regia ope, & gratia foveantur: maxime autem erga peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentque ut tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur: ſed hoſpitalibus, domibus, & publicis hoſpitiis amanter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam neceſſariis recreati, ſine ulla concuſſione, & injuria inſtitutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam revertantur: his enim hoſtiis Reges potiſſimum, & Principes Deum ſibi placabilem reddent, ut diu in terris felices vivant, & demum in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipſis pauperibus, erga quos miſericordiam exercuerint, in quibus Chriſtus paſcitur, & nutritur.

Exemplis hujus Conſtitutionis credi mandat.

§.6. Ut vero præſentes literæ ad omnium fidelium in quibuſcumque locis exiſtentibus notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, ac perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ haberetur iiſdem præſentibus, ſi exhibitæ forent, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ indictionis, pro-

mulgationis, conceſſionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. die 29. Aprilis 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoquarto, 3. Kalendas Maii, Pontificatus noſtri Anno I.

Anno a Nativitate Domini 1624 Inditione 7. die vero 16. Maii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Urbani Papa VIII. Anno I. ſupraſcriptæ literæ Apoſtolicæ lectæ, & publicatæ fuerunt in atrio Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe per me infraſcriptum Abbreviat. de Curia.

Auguſtinus Hurandus Abbr. de Curia.

Anno Domini 1624. indict.7. die 17. Maii Pont. SS. D. N. Urbani VIII. Pontificati ſui 1. ſupraſcriptæ literæ Apoſtolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen. Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancell. Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem earumdem literarum originalibus appenſis per aliquod temporis ſpatium, & exinde amotis, deinde dimiſſis earumdem literarum copiis affixis, ut moris eſt, per nos Camillum Pandutum, & Brandimartem Latinum prælibati S.D.N. Papæ Curſores.

Octavius Spada Mag. Curſorum.

Sequitur ſuſpenſio aliarum Indulgentiarum hoc Anno Sancto durante.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Relatio prædictæ indictionis Jubilæi.

CUm nuper Jubilæi celebrationem a vigilia Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti Anni proxime vent. inchoandam, & uſque ad finem ejuſdem Anni duraturam, univerſo populo Chriſtiano de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinaliſ aſſenſu indixerimus, ac omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœnitent., & confeſſis, qui Beatiſſimi Petri, & Pauli Apoſtolorum Baſilicas, & S. Joannis Lateranen., ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe Eccleſias viſitarent, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, remiſſionem, & veniam conceſſerimus, prout in noſtris nuper deſuper confectis literis plenius continetur.

Suſpenſio omnium aliarum Indulgent., & facultatũ abſolven. durante hoc anno Jubilæi.

§.1. Cupientes, ut Chriſtianæ nationes ex omnibus terrarum orbis locis in Alma Urbe noſtra in fidei, ac religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis ſpiritu, Baſilicas, & Eccleſias prædictas, quo maximo fieri poterit concurſu, durante eodem Jubilæo viſitent, & frequentent: multorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo addicti, omnes, & ſingulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remiſſiones, ac facultates, & indulta abſolvendi etiam in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, quibuſvis Eccleſiis, monaſteriis, hoſpitalibus, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam laicorum, Univerſitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magiſtris, Superioribus, & tam ſecularibus, quam quorumvis etiam mendicantium ordinum regularibus perſonis, coroniſque, granis, imaginibus, & numiſmatibus ex metallo, ſeu quacumque alia materia confectis, tam ſingulariter, quam univerſaliter per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipſis etiam Imperatori, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Eccleſiaſtica dignitate, etiam ſpeciali nota digna fulgentibus, etiam ad inſtar Jubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibuſvis cauſis, & occaſionibus, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac aliàs quomodolibet conceſſis, quorum omnium tenores formas, derogationes, & decreta præſentibus pro expreſſis haberi volumus, apoſtolica auctoritate, de eorumdem Fratrum conſilio, & aſſenſu, ac apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſuſpendimus, & ſuſpenſas eſſe declaramus, eaſque, & ea, eodem Anno durante, nulli prodeſſe, aut ſuffragari debere: irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et prohibitio eas publicandi.

§.2. Quocirca per præſentes auctoritate Apoſtolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ, quam indicti a Nobis prædicti Jubilæi Indulgentiæ, ſive publice, ſive privatim quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium, ſub excommunicationis eo ipſo incurrendæ, aliiſque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis publicentur, vel nuntientur, aut in uſum demandentur.

Derogat quæ contrariis.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, Confraternitatum, Univerſitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis apoſtolicis, illis, eorumque Superioribus, & perſonis, ac aliis quibuſcumque per eoſdem Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos, & dictam Sedem, ejuſque Legatos, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, & ex quibuſvis cauſis conceſſis, confirmatis, & innova-

novatis, quibus omnibus, etiam ſi in illis caveatur expreſſe, quod ſub ſimilibus, vel diſſimilibos ſuſpenſionibus nequaquam comprȩhedantur, niſi de illis ſpecialis, & individua mentio fiat, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad effectum præmiſſum hac vice domtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamos, cæteriſque cootrariis quibuſcumque.

Exemplorum fides.

§.4. Et qoia difficile nimis eſſet, præſentes quocumque, ubi illis opus fuerit perferri: Volomus earum exemplis etiam impreſſis, Notarii publici manu, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdem prorſus fidem in judicio, & eatra, ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino homioom liceat, hanc paginam noſtræ ſuſpenſionis, declarationis, decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omoipoteotis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 2. Maii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnatiouis Domioicæ 1624. ſexto nonas Maii, Pontificatus noſtri Anno I.

Anno a N.D. Noſtri Jeſu Chriſti 1624. Indict. 7. die vero 17. menſi Maii, Pontificatus SS. in Chriſto Patris, & D. N. D. Urbani, divina providentia Papæ VIII. Pontificatus ſui Anno I. ſupradictæ literæ Apoſtolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem earumdem literarum originalibus appenſis per aliquod temporis ſpatium, & exinde amotis. deinde dimiſſis earumdem literarum copiis affixis, ut moris eſt, per nos Cammillum Fundatum de Ceſis, & Brandimartem Latinum SS. D. N. Papæ prælibati Curſores.

Octavius Spada Mag. Curſ.

LI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Soper ſolotione 150. mil. ſcut. pro munitione Civitatis Mediolanen.

Venerabili fratri Epiſcopo Interamnen.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

EX illo die, quo mirabilia faciens nobiſcum Dominus militantis Eccleſiæ ſuæ Principatum humilitati noſtræ, oullo licet meritorum ſuffragio, credidit, etſi oihil antiquius habuerimus, quam eccleſiaſticas Perſonas, quas in viſceribus gerimus charitatis, a quibuſvis gravaminibus, & oneribus immones præſervare; nihilominus dum ea, quæ publicæ ſecuritati tuendæ opportona ſunt, noſtrorum temporum conditionem, aliaque permulta accuratiſſima æſtimatione perpendimus, facere non poſſumus, quin divioo implorato præſidio, rectam ſacrorum canonum normam aliqua manſuetudine interdum deflectamus, ac nonnulla quamvis difficilia apoſtolica largitate benigne indulgeamus. Hoc enim pacto efficitur, ut, & Chriſtiaoa Reſpublica majoribus eximatur incommodis, & quos novis augemus beneficiis ad debitum Apoſtolicȩ Sedis præſtandum obſequium alacriores reddantur.

Philippus IV. Hiſpan. Rex Civitates non nullas Ducatus Mediolanenſis Fortalitiis munire ſtatuit.

§.1. Sane Chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus, qui etiam Ducatus Mediolanen. in temporalibus Dominus exiſtit, nobis ouper exponi fecit, quod ipſe provide conſiderans, Ducatum hujuſmodi nullis forte fortalitiis, ſive propognaculis munitum exiſtere, quo autem eomdem ſtatum tenujori expenſa, & minori Militum præſidio tueator, Civitates Novarien., Alexandrin., Cremonen., & Lauden., necnon loca Valentiæ, Padi, & Mortaræ in finibus ejuſdem ſtatus eaiſtentia muoire decrevit.

Peritque, ut huic rei Eccleſiaſtici quoque contribuant.

§.2. Cum antem, ſicot eadem expoſitio ſubjungebat, in muniendis Civitatibus, & locis prædictis ingenti pecuniarum vi opus, ærariumque ipſius Philippi Regis valde exhauſtum, & attritum ſit, ex munitioneque hujuſmodi totius Status, ac tam Cleri, quam Populi ſecuritati proſpiciatur, Communitatum vero, ac Univerſitatum, & hominum ejuſdem ſtatus propter eorum inopiam, præſertim ex bellis præteritis contractam, ad totam impenſam neceſſariam ſupportandam facultates non ſuppetant, niſi Clerus, & Eccleſiaſtici quoque, qui ab omni genere oneꝛum cameralium etiam exempti exiſtunt, eo aliquid conferant, Nobis propterea idem Philippus Rex per dilectum filium Paulom Rauden. Fiſci Regii eiuſdem Ducatus Mediolanen. Advocatum, a dilecto pariter filio nobili viro Gomeſio Suarez de Figueroa, & Corduba Feriæ Duce Status Mediolanen. Gubernatore, ad Nos hac de cauſa miſſum, humiliter ſupplicari fecit, ut his rebus opportune providere de benigoitate apoſtolica dignaremur.

Pontifex committit Epiſcopo Interamnen. contributionem 150. mill. ducat. imponat Eccleſiaſticis 5. annis perſolvendorum.

§.3. Nos igitur attendentes ex præmiſſis oon ſolum Communitatum, ac Univerſitatum, & hominum prædictorum, ſed etiam perſonarum eccleſiaſticarum, locorumque piorum dicti Status, eorumque bonorum ſecuritatem provenire, ac dicti Philippi Regis petitioaibus, hac in parte, quantum cum Domino poſſumus annuendum eſſe ceoſentes, hujuſmodi ſupplicationibus ioclinati, De nonnullorum Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negotium hujuſmodi mature examinandum, & nobis referendum commiſimos, conſilio Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut ſtantibus præmiſſis, ac vocato Clero, & perſonis Eccleſiaſticis, tam ſecularibus, quam cujuſvis Ordinis regularibus eiſdem Clero, & perſonis eccleſiaſticis tam ſecularibus iis, quoad cu-rata, quorum annui redditus ſummam quadraginta ducat. auri de Camera ſecundum

Digitized by Google

dum communem æſtimationem non excedant, necnon iis, quorum beneficiorum fructus in quotidianis diſtributionibus conſiſtunt, qui pro tertia illarum parte tantum conferre debeant, dumtaxat exceptis, quam cujuſcumque etiam Mendicantium Ordinis, Congregationis, ac ſocietatis etiam neceſſario exprimendorum, ac etiam duodecim illarum Congregationum, quæ cum Camera Apoſtolica tempore fel. rec. Pii Papæ V. Prædeceſſoris noſtri de ſubſidio ordinario concordarunt, ac quarumcumque Militiarum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani regularibus, ac Seminariorum, & Hoſpitalium quorumcumque etiam actu Hoſpitalitatem ſervantium, cæterorumque Collegiorum Eccleſiaſticorum, necnon Monaſteriorum utriuſque ſexus bona, & redditus, ac jura, cujuſvis qualitatis ſint, ac quocumque nomine nuncupat., ac penſiones Eccleſiaſticas quantumvis liberas, immunes, & exemptas percipien. in eodem ſtatu poſſidentibus, vel quaſi reſpective, ut pro undecima parte ſummæ per laicos in id opus conferenda, quæ tamen 150. millia ſcuta monetæ Romanæ in totum non excedat, in quinque annis ad minus in fine cujuslibet anni, ab anno videlicet 1625. incipien. ad rationem ſummæ triginta millium ſcutorum ſimilium, vel minoris quolibet anno, niſi laici majori gaudeant dilatione, quo caſu etiam Eccleſiaſticos ea etiam gaudere volumus, pro rata ſua juxta taxam ante faciendam perſolvenda in expenſas munitionis Civitatum, & locorum prædictorum, contribuere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate noſtra Apoſtolica abſque ſpe ullius prorogationis licentiam, & facultatem concedas, & impertiaris.

Eique neceſſarias ad id tribuit facultates.

§.4. Dantes tibi plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem taxam contributionis pro dicta undecima parte, & dictis quinque, ſeu ulterioribus annis hujuſmodi durantibus per eccleſiaſticos ſeculares, & regulares, ut præfertur, perſolvenda, proportionabiliter faciendi, & præſcribendi, ac deinde hujuſmodi taxam ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectabit, ſingulis annis dicto quinquennio, ſeu majori tempore durante exigi, & penes aliquem fide, & facultatibus idoneum ſeu locum Eccleſiaſticum arbitrio tuo eligendum tutum, & ſecurum realiter deponi, & ad ipſius Philippi Regis, ſeu Gomeſii prædicti Gubernatoris, ſeu ejus in hujuſmodi ſucceſſorum requiſitionem, tuumque mandatum deputatis munitionum, civitatum, & locorum prædictorum in dictum uſum dumtaxat conſignari procurandi; ita tamen ut ab Eccleſiaſticis hujuſmodi collatio non fiat, niſi facta prius exactione, & ſolutione ratæ laicorum, ac operibus munitionum hujuſmodi inceptis, & pro rata conſtructis: quoſcumque vero ſolvere recuſantes, vel differentes etiam exemptos, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectos per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita cogendi, & compeſcendi. Ac demum omnia, & ſingula in præmiſſis & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, ac auxilium brachii ſecularis ad hoc, ſi opus fuerit, invocandi.

Exactionem vero per Eccleſiaſticos fieri mandat.

§.5. Volumus autem, ut exactio contributionis per dictos Eccleſiaſticos perſolvenda per perſonas ſimiliter Eccleſiaſticas tantum a te deputandas fiat, rataque a dictis Eccleſiaſticis, ut præfertur, percipienda in alios uſus, quam munitionem Civitatum, & locorum hujuſmodi, pro quibus confertur, nullatenus convertatur, ſuper quo etiam tuam, & dictorum Philippi Regis, & Gomeſii Gubernatoris, necnon miniſtrorum ad id deputatorum, ſive deputandorum conſcientiam oneramus.

Sacra vero Vaſa, & Supellectilia diſtrahi vetat.

§.6. Quodque juxta ordinationem Concilii Viennenſis Calices, libri, cæteraque Eccleſiarum ornamenta divino cultui dicata, ea cauſa pignoris capi, percipi, vel diſtrahi, aut aliàs quomodolibet occupari non debeant. Ac præterea, ut ultra ſummam 150. millia ſcutorum hujuſmodi nihil amplius ab iiſdem perſonis Eccleſiaſticis exigatur, ſub pœnis in ſacris Canonibus contentis ipſo jure incurrendis.

Obſtantia tollit.

§.7. Non obſtantibus quibuſcumque apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus, conſtitutionibus, & Ordinibus, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum Status hujuſmodi, & ordinum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, eiſdem Monaſteriis, Eccleſiis, & ordinibus, illorumque Capitulis, Collegiis, ſuperioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenore, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenoribus præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Colonicam portionem, ut vocabt, præſervat.

§.8. Per præſentes autem non intendimus quidquam innovare ſuper portione, quam *colonica* vocant, neque circa illam ullum præjudicium quoquo modo inferre, aut illatum eſſe Eccleſiaſticis, quominus poſſint, & valeant Eccleſiaſticæ libertatis, & exemptionis jura occaſione dictæ portionis ſibi, eorum Eccleſiis, Colonis, ac bonis competentia quandocumque, & ubicumque omnibus juris remediis, ac etiam per cenſuras eccleſiaſticas tueri, & defendere, non ſecus ac ſi præſentes nullatenus emanaſſent, quodque expenſæ pro tuis, & familiæ tuæ uſibus occaſione præmiſſorum ſubeundæ, per miniſtros laicos, non autem per eccleſiaſticos perſolvantur.

Datum

Dat. die 10. Maii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die X.Maii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LII.

Moderatio Literarum Gregorii XV. ſuper diviſione Provinciarum Fratrum Minorum de Obſervantia Sancti Franciſci Reformatorum Regni Siciliæ.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ponit tenorē Brevis Greg. XV.

Cauſæ hujus diviſionis.

ALiàs a fel. rec. Gregorio Papa XV. Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſequentis, videlicet: Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Nuper pro parte dilecti filii Innocentii a Cluſa Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum profeſſoris Nobis expoſito, quod omnes Ordinis, & Reformationis hujuſmodi Regulares Domus in univerſo Siciliæ Regno conſiſtentes unam tantum Provinciam conſtituebant; experientia vero compertum erat, unum dumtaxat Cuſtodem totam hujuſmodi Provinciam, quæ circuitus octingentorum milliarium exiſtit, niſi eques incederet, viſitare non poſſe: id vero regularibus dicti Ordinis inſtitutis apoſtolica auctoritate confirmatis repugnare: ac præterea graviſſima inter Fratres ipſius Provinciæ inconvenientia, & perturbationes exoriri, eum occurrentes eorum neceſſitates ſuo ſuperiori manifeſtari nequibant.

Dividitur juxta tres Valles.

§.1. Nos ſupplicationibus dicti Innocentii ſuo, ac tunc exiſtentis Cuſtodis, & majoris partis aliorum Fratrum dictæ Provinciæ nominibus Nobis tunc humiliter porrectis inclinati voluimus, & apoſtolica auctoritate præcepimus, & mandavimus, quod in proxima tunc futura Congregatione Fratrum Reformatorum Provinciæ hujuſmodi per eumdem tunc exiſtentem Cuſtodem habenda, eadem Provincia in tres Provincias, juxta tres Valles, nempe de Mazara, Demona, & Noto, ita ut unuſquiſque dd. Fratrum Reformatorum Ipſius Provinciæ in propriis domibus regularibus cujuſque ex tribus Vallibus hujuſmodi, ea qua oriundus eſſet, degere deberet, prout deſuper ab ejuſdem Provinciæ Viſitatore, & Cuſtode decretum fuiſſet, auctoritate prædicta divideretur, ac ſepararetur, dividique, ac ſeparari omnino deberet, prout in noſtris in ſimili forma Brevis ſub die 14. Februarii proxime præteriti deſuper expeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Nunc autem felici eorumdem Fratrum gubernio, ac directioni, quantum Nobis ex alto conceditur, peramplius conſulere volentes, ſupplicationibus dicti Innocentii nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio Viſitatori eorumdem Fratrum jam deſtinato per præſentes committimus, & mandamus, ut Capitulum quamprimum celebret, in eoque Provinciam prædictam, juxta literarum hujuſmodi formam, & tenorem ſeparet, & dividat.

Eligitur Cuſtos in unaquaque Cuſtodia.

§.3. Inſuper, quod in eodem Capitulo tres Cuſtodes modo infraſcripto eligantur, videlicet ut a vocalibus Domorum regularium cujuslibet Vallis, & Cuſtodiæ unus dicti Ordinis profeſſor in eadem Valle, & Cuſtodia oriundus in Cuſtodem, nec non tres Diſcreti Cuſtodiales ejuſdem Vallis eligantur, a quibus ea Cuſtodia regatur, & gubernetur, prout a Fratribus Minoribus dicti Ordinis, Cappuccinis nuncupatis, in eodem Regno exiſtentibus, fieri aſſeritur, ac iiſdem modo, & forma, & non aliter diviſiones, & electiones fiant.

Fratres exteri, infra ſex menſes eligāt ſibi Cuſtodiā.

§.4. Et quia in eodem Regno nonnulli dicti Ordinis profeſſores exteri, & diverſarum nationum reperiuntur, ad tollendam omnem difficultatem iis tempus ſex menſium concedatur ad deliberandum, in quam Cuſtodiam, & Vallem ſe velint recipere, & facta deliberatione hujuſmodi, nec illi, nec ex eodem Regno oriundi Fratres hujuſmodi de una ad aliam Vallem abſque licentia Vicarii Generalis Fratrum Reformatorum dicti Ordinis, ac unanimi conſenſu Cuſtodum, & diſcretorum Cuſtodialium utriuſque Vallis, & Cuſtodiæ tranſire poſſint, & ſi eos ad aliam Cuſtodiam tranſire contigerit, in illa per decennium votum paſſivum habere nequeant.

Deſignatur ſigillum unicuique Cuſtodiæ.

§.5. Præterea ad obviandum perturbationibus, quæ ea controverſia oriri poſſent, quis ſigilla habere debeat, iiſdem ſigillis, qui cum imagine Sancti Michaelis Archangeli ad præſens reperiuntur, cum etiam ab aliis Fratribus reformatis Italiæ habeantur, amplius Cuſtodes prædicti non utentur; ſed pro Valle, & Cuſtodia de Mazara cum B. Matthæi de Agrigento; & pro Valle, & Cuſtodia de Noto cum Sanctæ Luciæ, ac pro Valle, & Cuſtodia Demona cum Sancti Martini, Placidi, & Sociorum Imaginibus ſigilla reſpective fiant.

Cuſtos habeat Scriptorem.

Cuſtodes autem pro negotiis in dictis Vallibus, & Cuſtodiis pro tempore occurrentibus ſocium, qui eos in ſcribendo coadiuvet, habere poſſint, cum titulo, & nomine Scriptoris, non autem Secretarii, qui propterea nullo privilegio, nullaque exemptione gaudeat, ſed præcedentiam ſibi ratione antianitatis in Regione competentem dumtaxat habeat. Quodque præmiſſis omnibus, & ſingulis non parentes, ſeu rebelles, excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnas ipſo facto incurrant, apoſtolica auctoritate prædicta tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus. Decernentes nihilominus irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in prædictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die ulti-

Digitized by Google

ultima Maitſi 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

Cauſæ moderationis.

§.6. Cum autem, ſicut dilecti filii Benignus a Genua Miniſter Generalis ejuſdem Ordinis, necnon Aloyſius de Cruce eorumdem Fratrum Reformatorum in totius Siciliæ Regnis Viſitator Apoſtolicus Nobis nuper exponi fecerunt, circa interpretationem quarumdam clauſularum in Conſtitutione prædicta contentarum, varia dubia, non ſine multa eorumdem Fratrum perturbatione, divinique cultus detrimento exoriantur, videlicet ut a vocalibus Domorum Regularium cujuslibet Vallis, & Cuſtodiæ unus dicti Ordinis profeſſor in eadem Valle, & Cuſtodia oriundus in Cuſtodem eligatur, necnon ſi Fratres ad aliam Vallem tranſire contigerit, in illa per decennium votum paſſivum habere nequeant; ac etiam ſuper iſtius verbi oriundus ſignificatione, nonnullique pariter inter eoſdem Fratres reperiantur, qui ſimiliter in dubium revocant, cujus ipſi Vallis ſint.

Declarat quomodo obſervandæ ſint clauſulæ.

§.7. Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, benigne conſulere, necnon Benignum, & Aloyſium prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati extiterint, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, clauſulas prædictas ad Conſtitutionum generalium ejusdem Ordinis diſpoſitionem auctoritate prædicta tenore præſentium reducimus, & moderamur: quo autem ad verbum oriundus ſpectat, unumquemque dictorum Fratrum in eiſdem Vallibus ad præſens exiſtentium, qui in ejus pacifica, ſeu quaſi poſſeſſione reperitur, effectu prædictarum literarum gaudere; poſterioris vero dubii declarationem in Capitulo, ſive Congregatione Cuſtodiali ad hunc effectum facienda fieri, atque de cætero uſum, & praxim dicti Ordinis ſervari debere; irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obſtantibus præmiſſis, & omnibus illis, quæ in præinſertis literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Maii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Maii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LIII.

Confirmatio Literarum Gregorii XIII., & Clementis VIII. quibus declaratur per onera Eccleſiaſticis Secularibus, & Regularibus Bononien. impoſita nullum præjudicium Privilegiis, & exemptionibus Hoſpitali S.Joannis Hieroſolymitani aliàs conceſſis inferri.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregor. XIII. Literæ recenſentur.

Aliàs a fe: re: Gregorio PP. XIII., & a Clemente VIII. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis, videlicet a tergo:

Decreverat aliàs, etiam Equites Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani ad onerum ſolutionem in Civitate Bononiæ teneri;

§.1. Dilectis filiis Magiſtro, & Conventui Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani; Intus vero: Gregorius Papa XIII. Dilecti filii ſalutem, & apoſtolicam benedictionem. Quamvis Nos pridem ad preces dilectorum filiorum quadraginta virorum Præſidentium regimini Civitatis noſtræ Bononien. eas Ordinationes, quas nonnulli Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, & præſertim fe: me: Julius Papa III. diverſis temporibus fecerant, ut Clerus Bononien. in ſolutione vectigalium, & aliorum quorumvis onerum in dicta Civitate pro tempore impoſitorum concurreret, atque contribueret, ex certa ſcientia noſtra confirmaverimus, cauſas omnes, ſi quæ, & ubicumque penderent, avocando, ad lites hujuſmodi penitus extinguen., perpetuumque dicto Clero ſilentium imponen., & præterea declaraverimus omnes, & quaſcumque tam Seculares, quam Regulares ipſius Cleri, etiamſi Hoſpitalis veſtri S. Joannis Hieroſolymitani eſſent, ad præſtationem vectigalium, & onerum hujuſmodi omnino teneri, prout in noſtris ſuper his Literis in forma Brevis confectis plenius continetur, veſtram tamen religionem minime propterea in vetere ſua immunitate turbatam intendentes, præſentium auctoritate declaramus, atque decernimus, nihil omnino per literas noſtras prædictas contra vos, aut veſtrum Hoſpitale, nec etiam contra exemptiones, & privilegia veſtra innovatum eſſe, nec innovari debere, ſed vos, reſque, & bona veſtra univerſa, & ſingula in univerſis exemptionibus, & privilegiis omnibus quibus ante, & poſt ordinationes, confirmationem, & literas noſtras prædictas uſi, & potiti eſtis, ſemper, & ubique conſervari debere; ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Cameræ Apoſtolicæ Clericos in quavis cauſa, & Inſtantia, ſublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; necnon irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his per prædictos Præſidentes regimini, & quoſcumque alios ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Civitatis,

His vero Literis ad ſua reintegrat privilegia.

& Re-

& Regimiois, ac illius Præſidentium prædictorum, Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub annulo Piſcatoris die 8. Auguſti 1584. Pont. noſtri Anno XIII.

Recenſentur quoque Literæ Clementis VIII., ejuſdem exempli.

§.2. A tergo: Dilectis Filiis Magiſtro, & Conveotui Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani. Intus vero Clemens Papa VIII. Dilecti Filii ſalutem, & apoſtolicam benedictiooem. Cum, ſicut accepimus, fæ:re: Gregorius Papa XIII. Prædeceſſor noſter poſtquam ad preces dilectorum filiorum Reformatorum Status libertatis Civitatis noſtræ. tuoc ſuæ Bononieo. eas ordinationes, quas nonnulli Romani Pootifices ſui, & Prædeceſſores ooſtri, & præſertim fæ: re: Julius Papa III. diverſis temporibus fecerant, ut Clerus Bonon. in ſolotionem vectigalium, & aliorum quorumvis onerum in dicta Civitate pro tempore impoſitorum concurreret, atque contribueret, ex certa ſcieotia ſua confirmaverat, cauſas omnes, ſi quæ, & ubicumque ſuper bis penderent, avocando, ac lites hujuſmodi penitus extinguendo, perpetuumque deſuper dicto Clero ſilentium imponen., & præterea declaraverat omnes, & quaſcumque tam ſeculares, quam regulares ipſius Cleri, etiamſi Hoſpitalis veſtri S. Joannis Hieroſolymitani eſſent, ad præſtationem vectigalium, & onerum hujuſmodi omoino teneri, prout in qoibuſdam ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris Literis continebatur, veſtram Religionem minime propterea io vetere ſua immunitate turbatam iri volens, declaravit, & decrevit oibil omuino teneri, prout in quibuſdam, per ejus literas prædictas contra vos, aut veſtrum Hoſpitale, nec etiam contra exemptiones, & privilegia veſtra innovatum eſſe, nec innovati debere: ſed vos, reſque, & bona veſtra uoiverſa, & ſingula in veſtris exemptionibus, & privilegiis omoibus, quibus ante, & poſt ordinationes, confirmationem, & literas ſuas prædictas uſi, & potiti eratis, ſemper, & obique conſervari debere, ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Cameræ Apoſtolicæ Clericos in quavis cauſa, & Inſtantia, ſublata eis, & eorum coilibet quavis aliter jodicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & defioiri debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſoper bis a quoquam ſcienter, vel iguoranter contigerit attentari, prout io aliis ejuſdem Gregorii Prædeceſſoris literis ſimiliter plenius continetur. Cumque Nos ſuperioribus annis ex cauſis tunc expreſſis priores literas prædicti Gregorii Prædeceſſoris confirmantes, & innovantes, Dilecto Filio tunc, & pro tempore exiſtenti noſtræ, & Sedis Apoſtolicæ in Civitate, & Comitatu Bononieo. de latere Legato, ſeu ejus vice-Legato, aut Gubernatori commiſerimus, & mandaverimus, ut opportunis Juris, & facti remediis, omni, & quacumque appellatione, recurſu, & ſubterfugio poſtpoſitis, cogeret, & compelleret quoſcumque ſub prætexto exemptionum, & privilegiorum quamvis ampliſſimorum ſolvere recuſantes taxā pro reparatione cujuſvis fluminis ſiti in Comitatu Bononien. pro ratiune bonorum ab ipſis poſſeſſorum, qui pro tali reparatione aliquod commodum ſentirent, etiam ſi ſeculares, aut regulares, meodicantes, aut non mendicantes, & cujuſvis Inſtituti utriuſque ſexus exiſterent, ac aliàs prout in noſtris ſub die 10. Martii 1600. Pontificatus noſtri Anuo nono expeditis literis ſimiliter continetur. Nunc ne vigore noſtrarum hujuſmodi literarum moleſtari poſſitis, literas Gregorii Prædeceſſoris in veſtrum favorem emanatas confirmantes, & innovantes præſentium tenore declaramus, atque decernimus, nihil omnino per literas noſtras prædictas contra vos, aut veſtrum Hoſpitale, nec etiam contra exemptiones, & privilegia veſtra inuovata eſſe, nec innovari debere: ſed vos, reſque, & bona veſtra univerſa, & ſingula in veſtris exemptionibus ac privilegiis omoibus, quibus ante, & poſt ordinationes, confitmationes, & literas noſtras prædictas uſi, & potiti eſtis ſemper, & ubique conſervari debere; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ Clericos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, qoidquid ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit atteotari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutiooibos, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Civitatis, Regiminis, & illius Præſidentium, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, necnon omnibus illis, quæ in noſtris literis prædictis voluimus non obſtare, cæteriſqoe contrariis quiboſcumque. Datom Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 7. Apr. 1604. Pont. noſtri An. XIII.

Utraque Litera confirmantur ab Urbano.

§.3. Nunc autem Nos præinſert. literarum hujuſmodi firmiori ſubſiſtentiæ, & validitati conſolere volentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matora deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudioe, præinſertas literas hujuſmodi, ac omnia, & ſiogula io eis conteota tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamos, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, eaſque, nec oon præſentes literas validas, firmas, & efficaces ſemper, & perpetuo exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac omnibus, quos illæ concernunt, & concernere potuerunt quomodolibet io futurum, in omoibus, & per omoia pleniſſime ſuffragari.

Clauſulæ.

§.4. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecos ſuper his

a quo-

a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 29. Maii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 29. Martii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LIV.

Approbatio Statutorum in Capitulo generali Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula editorum circa ea, quæ agenda ſunt in caſu mortis Generalis totius Ordinis.

Ultra ea, quæ habes in Conſtitutione VI. Sixti IV. Sedes. *Tom. III. Par. III. fol. 136. Scias iſtis Fratribus ambitum prohibuiſſe Paul. V. in Conſtit. CCC.* Admonemur. *Tom. V. Par. III. fol. 278.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

UT ea, quæ pro perſonarum quarumlibet, præſertim Regi ſeculorum obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium proſpero, felicique regimine facta fuiſſe dicuntur, ut firma perpetuo, & illibata perſiſtant, libenter, cum a Nobis petitur, apoſtolicæ confirmationis patrocinio communimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Expoſitum fuit Pontifici multa olim ſtatuta fuiſſe a Capit. Gen. circa electionem Vicarii in caſu mortis P. Generalis, eaque apoſtolica auctoritate confirmata.

§.1. Sane nomine dilecti filii Ægidii Camart Correctoris Generalis Ordinis Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula Nobis nuper expoſitum fuit, quod aliàs pro felici ejuſdem Ordinis directione, & præſertim illius Vicarii generalis electione nonnulla Statuta condita fuerunt tenoris ſubſequentis, videlicet.

Primo: ſtatutum fuit in Capitulo generali ejuſdem Ordinis habito Paulæ Anno 1535. auctoritate apoſtolica confirmato, quod ſi contingeret (quod Deus avertat) Reverend. Patrem Generalem diem claudere extremum, fiat de Vicario generali electio per ejuſdem Generalis ſocios cum Reverend. Patre Provinciali illius Provinciæ, in qua morietur, vel ei proximioris, ſi extra Provinciam quandam moriatur, ac ſociis illius, & Correctore locali, ubi morietur, vel proximioris Conventus: Qui omnes ſimul prædicti electores de toto gremio religionis unum in Vicegeneralem uſque ad proximum Capitulum generale celebrandum eligant, ita tamen quod nullus prædictorum eligentium ad prædictum officium aſſumi valeat; hic autem in prædictum Vicarium, etiam pro quocumque tempore, aſſignatus in Generalem immediate, & poſtmodum reeligi, & deputari valebit.

Quibus poſtea in alio Capitulo Generali Romæ celebrato anno 1623. non nulla alia addita fuere.

§.2. Deinde in ultimo generali Capitulo ejuſdem Ordinis habito Romæ in Conventu Sanctiſſimæ Trinitatis anno 1623. ſeſſione decima quæſitum fuit, an in caſu mortis Reverendiſſimi Patris Generalis (quod abſit) ſtandum eſſet in numero electorum jam ab aliis Capitulis deputatorum; an potius idem numerus eſſet augendus; & variis hinc inde diſcuſſis rationibus, tandem negotium remiſerunt Patri Generali, qui una cum ſuis Collegis, conſulto etiam Illuſtriſſimo Protectore, determinarent, quid eſſet agendum. Quapropter facta circa hoc matura conſideratione, prout infra, ſtatuendum conſentaneum duximus.

Diſpoſitio circa electionem Vicarii Generalis, Primo de morte Generalis, & quis erit ejus Vicarius uſque ad electionem.

Patre Generali claudente diem extremum, continuo antiquior ex Collegis, qui tunc præſentes aderunt, accipiat utrumque ſigillum Ordinis, & Vicegeneralis fungatur officio tantiſper, donec cum Patribus electoribus ad electionem Vicarii generalis procedatur.

Secundo: de mittendis Superioribus Ordinis de morte Generalis.

Præfatus Pater Collega in Vicarium inſtitutus, ut primum mors Patris Generalis acciderit, notam illam faciat omnibus Provincialibus Ordinis, tum ut debitæ orationes, & ſacrificia pro anima defuncti offerantur, tum ut electores futuri Vicarii generalis præparent ſe ad electionem faciendam.

Tertio: de poteſtate Collegarum Sede Generalis vacante.

Quandiu Sedes Generalis vacabit, non poterunt Collegæ ullam viſitationem facere, neque inſtituere ullos Provinciales, aut alios Superiores, neque illos deponere. Non poterunt etiam ulla Statuta condere, vel aliquem Fratrem privare, aut rehabilitare, neque ullam rem magni momenti expedire, ſed omnia reſervabuntur Vicario generali futuro. Poterunt autem urgentia negotia, & quæ celerem reſolutionem requirunt, expedire, fratreſque ſcandaloſos punire.

Quarto: de electoribus Generalis.

Ex qualibet natione Italiæ, Galliæ, & Hiſpaniæ quatuor Patres convenient ad locum deſtinatum cum tribus Patribus Collegis Generalis prædefuncti, ut eligant ſimul Vicarium generalem, nempe duo Provinciales, & duo Commiſſi ex qualibet natione.

Quinto: de Provincialibus, & quando aſſumi debeant.

Porro Provinciales aſſumentur ſecundum ordinem antiquitatis Provinciarum, mutan-

Digitized by Google

mutando de ſexennio ad ſexennium juxta ſeriem dictarum Provinciarum: exempli gratia: in hoc ſexennio habebunt jus electionis pro Italia Patres Provinciales S. Franciſci, & Mellanæ: pro Gallia Turonenſis, & Franciæ: pro Hiſpania Granatenſis, & Caſtellæ; in futuro autem ſexennio duo alii Provinciales Provinciarum proxime ſuccedentium in qualibet natione ſecundum antiquitatem, & ita deinceps de ſexennio in ſexennium, donec impleatur numerus Provinciarum cujuslibet nationis. Poterunt autem Provinciales, quibus continget in ſuo ordine intereſſe electioni Vicarii generalis, cauſa evidentis infirmitatis ſubſtituere Vicarium, prout fit in Capitulo generali.

Sexto: de Collegis Patris Generalis morbo detentis.

Similiter ſi Patres Collegæ Generalis, vel illorum alter morbo aliquo ita detineantur, ut non poſſint adire locum ad electionem deſtinatum, poterunt ſubſtituere aliquem Patrem idoneum ex illa natione, cujus ſunt Collegæ, qui literis authenticis munitus jus habebit in electione.

Septimo: de Commiſſis.

Commiſſi vero non aſſumentur ex Provinciis eiſdem, ex quibus Provinciales veniunt ad electionem, ſed ex duabus Provinciis proxime ſuccedentibus, ad hoc, ut plures Provinciæ cujuslibet nationis concurrant ad electionem Vicarii generalis.

Octavo: a quibus fieri debeat electio Commiſſorum.

Ipſi vero Commiſſi eligantur reſpective in ſui Provinciis a Provinciali, Collegis, & Definitoribus Provinciæ, veniantque ad locum deputatum muniti literis authenticis ſuæ deputationis.

Nono: de Correctore Conventus, ubi moritur Generalis.

Cæterum ſi Pater Generalis decedet in aliquo Conventu, Superior illius Conventus veniet ad electionem Vicarii generalis futuri, & tunc pro illa natione, in qua eſt ipſe Corrector, non eligatur niſi unus Commiſſus, nempe in antiquiori Provincia ex duabus, quæ venient in ordinem, ad hoc ut votorum ſit paritas in qualibet natione, & Provincia, in qua non fuit electio, pro hac vice carebit ſuo voto, ita ut in ſubſequenti ſexennio aſſumantur Commiſſi ex aliis duabus Provinciis immediate ſubſequentibus.

Decimo, de morte Generalis extra Conventus,

Si vero contingat Patrem Generalem mori extra Conventum, ut puta in itinere, vel in mari, vel in alio quovis loco, ſecundum quod frequenter accidit inter immenſa pericula viarum, tunc nullus ex Correctoribus viciniorìbus loci deceſſus hujuſmodi intererit electioni, ſed tantum Provinciales, & Commiſſi.

Undecimo: quod ſemper Corrector Conventus ubi morietur Pater Generalis, votum habeat.

Quanquam vero Commiſſi nullo modo aſſumi debeant ex eiſdem Provinciis, ex quibus Provinciales votum habebunt in electione, nihilominus Pater Corrector Conventus, in quo obierit Reverend. Pater Generalis, ſemper votum habeat, etiamſi reperiatur in illa Provincia, in qua continget, Provincialem eſſe vocalem.

Duodecima: de notificatione electorum in Capitulis generalibus.

Ut autem tota Religio noſcat, quinam ex Provincialibus, & Commiſſis debeant habere votum pro futuro ſexennio in electione Vicarii Generalis cauſa mortis, in quolibet generali Capitulo, inter reliqua Statuta ponatur hujuſmodi decretum. Si contingat Reverendiſſ. Patrem Generalem diem obire (quod Deus avertat), pro futuro ſexennio ii erunt electores Vicarii generalis una cum Patribus Collegis defuncti Generalis, nempe pro natione Italica Patres Provinciales, talis, & talis, & talis, & talis Provincia mittant ſuos Commiſſos; pro natione vero Gallica talis, & talis Provincialis, & talis, & talis Provincia mittant ſuos Commiſſos; pro natione vero Hiſpanica talis, & talis Provincialis, & ſimiliter talis, & talis Provincia ſuos Commiſſos deſtinabunt; & hoc inviolabiliter ſervabitur in futuris Capitulis generalibus.

Decimotertio: de notificatione loci, in quo obiit Pater Generalis.

Spectabit autem ad Patrem Collegam, cui commiſſa erunt ſigilla Religionis, dum ſignificabit mortem Generalis omnibus Provinciis Ordinis, ſimul etiam notificare Conventum, in quo prædictus Pater Generalis obierit, ut ſciatur, quod Superior illius Conventus debet habere votum in electione, & quod proinde in illa natione, in qua ſitus eſt ille Conventus, non debet fieri electio, niſi unius Commiſſi, nempe in antiquiori Provincia, ex duabus illis, quæ veniunt in vice ſua, quoniam Superior Conventus cum ſit ejuſdem nationis, ſupplet pro altero Commiſſo. Si vero extra Conventum obeat Pater Generalis, & hoc ipſum notificabit prædictus Pater Collega Generalis, ut ſciant quælibet nationes, ſibi deligendos eſſe duos Commiſſos.

Decimoquarto: de loco, in quo fieri debet electio.

Si Pater Generalis diem claudat Romæ, electio fiet Romæ, & illuc omnes electo-

res conveniant, & quidem ſi moriatur in Conventu Sanctiſſimæ Trinitatis Pater Corrector illius Conventus votum habebit in electione, & computabitur pro natione Gallica: ſi vero in Conventu S. Andreæ, vel Sancti Franciſci Superior illorum reſpective Conventuum votum habebit pro natione Italica. Porro in quocumque horum trium Conventuum obierit Pater Generalis, in eo conveniant Patres electores ad faciendam electionem Vicarii Generalis.

Decimoquinto: de Patre Zeloſo.

Pater Zeloſus votum habebit in electione Vicarii Generalis, in quocumque Conventu Romano deceſſerit Pater Generalis. Quo caſu natio illa, de qua eſt Pater Zeloſus, non mittet alium Commiſſum, verbi gratia, ſi Pater Zeloſus ſit Italus, & Pater Generalis diem claudat in Conventu Sancti Andreæ, vel Sancti Franciſci, Superior illius Conventus, & Pater Zeloſus erunt electores, & cum ſint ambo Italicæ Provinciæ, quæ deberent eligere Commiſſos, non eligent pro hac vice: Si Gallus fuerit, & Pater Generalis obeat in Conventu Sanctiſſimæ Trinitatis, Corrector, & Zeloſus ſimiliter erunt electores, & ex Gallia non mittentur Commiſſi. Si Hiſpanus, tunc unus tantum Commiſſus veniet ex Hiſpania, nempe is, qui eligetur ab antiquiori Provincia ex duabus, ut ſupra dictum eſt.

Decimoſexto: de loco electionis, quando Pater Generalis diem claudit extra Romam.

At ſi contigerit, Patrem Generalem obire extra Romam, ut puta dum viſitat Provincias, conveniant omnes electores ad Conventum commodiorem pro nationibus: exempli gratia, ſi decedat Pater Generalis in Italia, omnes electores veniant ad Conventum Januenſem, qui eſt in confinio Italiæ, Galliæ, & Hiſpaniæ: ſi in Gallia deceſſerit, electio fiet in Conventu Maſſilienſi, qui eſt vicinior aliis nationibus; ſi in Hiſpania, conveniant ad electionem in Conventu Barchinonenſi, & hoc ſemper ſervetur pro regula in omnibus futuris electionibus Vicarii Generalis.

Decimoſeptimo: quo tempore debeant convenire electores.

Quia vero Ordo valde extenſus eſt, & oportet aliquod temporis ſpatium ad hoc, ut mors Patris Generalis toti Ordini innoteſcat, dabitur ſpatium quinque menſium a die obitus Patris Generalis uſque ad diem electionis: ſufficient enim duo menſes ad notificandam mortem toti Ordini, & reliquum, ad hoc, ut electores conveniant ad locum electionis.

Decimooctavo: cujus erit indicere tempus, & diem, ac locum electionis.

Spectabit ad Patrem Collegam Generalem, qui in manibus habebit ſigilla Religionis, eodem tempore, quo ſignificabit mortem Generalis, ſimul etiam indicere tempus, & diem, ac locum ſupra in cap. 16. determinatum futuræ electionis, ita quod ſemper ſint quinque menſes integri inter obitum, & diem electionis: Provinciales vero, & Commiſſi ſub pœnis iiſdem, quæ ſunt ſtatuta contra eos, qui non interſunt Capitulis Generalibus, ſint obligati ſtatuto tempore præſentes eſſe in loco, in quo fieri debet electio futuri Vicarii Generalis: ſi qui vero fuerint abſentes, elapſo tempore præfinito, continuo præſentes procedant ad electionem, amplius non expectando.

Decimonono: de Præſide Capituli in electione.

Quando omnes electores convenerint, præſidebit in Capitulo Pater Collega Generalis, cui commiſſa ſunt ſigilla Ordinis abſque aliquo reſpectu Provincialium.

Vigeſimo: quiſnam poteſt eligi in Vicarium Generalem.

Omnes electores ſic coadunati poterunt ex toto Ordine eligere in Vicarium Generalem, quem magis idoneum judicaverint, etiam ex corpore ipſorum electorum, ſi qui inter ipſos magis capaces, & ad hoc officium magis idonei reperiuntur.

Vigeſimoprimo, de poteſtate Vicarii Generalis electi.

Qui vero electus fuerit in Vicarium generalem, ſtatim fungetur officio ſuo ſecundum exigentiam negotiorum juxta privilegia ejuſdem Ordinis, ſicut hactenus factum eſt.

Vigeſimoſecundo: de notificatione electionis Vicarii Generalis.

Statim atque facta fuerit electio Vicarii Generalis, curabunt Patres electores, ut notificetur per omnes Provincias Ordinis, & ideo mittent ad omnes Patres Provinciales autheoticas literas electionis a ſe factæ.

Vigeſimotertio: quibus expenſis Patres convenient ad electionem.

Juſtum eſt, ut Patres Collegæ Generalis conveniant ad locum electionis expenſis ſuarum reſpective nationum: Patres vero Provinciales, & Commiſſi expenſis ſuarum Provinciarum, ſicuti fit in Capitulis Generalibus.

Vige-

Vigeſimoquarto: quid faciendum in caſu, quo Pater Generalis diem claudat extremam poſt expletum quadriennium ſui Generalatus.

Si Pater Generalis obeat poſt expletum quadrienuium ſui officii, tunc ii eligent Vicarium Generalem, qui tam olim deputati fuerunt a Capitulo Generali Paulitano, quibus adjungentur Pater Provincialis viciniotis Provinciæ cum ſuis Patribus Collegis, ut major ſit votorum numerus: ſi vero ſuerit diſcrepantia, quænam ſit vicinior Provincia, tunc poſita æquali diſtantia, antiquior Provincia votum habebit.

Supplicant Pont., ut ea omnia apoſtolica auctoritate communire dignetur.

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Ægidius prædictus plurimum cupiat, ſtatuta hujuſmodi pro firmiori illorum ſubſiſtentia, & inviolabili obſervatione apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri: Ideo Nobis totius Ordinis prædicti nomine humiliter ſupplicari fecit, ut deſuper opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Qui ea approbat, & confirmat, suppletque defectus, dummodo in Capitulo proxime celebrando iterum examinentur, & approbentur.

§. 4. Nos igitur ejuſdem Ægidii deſideriis in præmiſſis annuere, illumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum conſilio, ſtatuta præinſerta hujuſmodi, ita tamen, ut a Capitulo Generali ejuſdem Ordinis proxime celebrando rurſus examinentur, atque approbentur, alioquin ex eo tempore præſens confirmatio nulla prorſus, atque irrita ſit, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Et ita approbata obſervari decernit.

§. 5. Ipſaque ſtatuta in prædicto Ordine, ſi ab eodem Capitulo denuo examinata, & probata fuerint, ut petitur, perpetuo obſervari debere, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariis remotis.

§. 6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 29. Maii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 29. Maii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LV.

Præceptum Priori, & Fratribus Militibus Prioratus Alemaniæ Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani ne bona, & privilegia dicti Prioratus lædi permittant.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Dilectis filiis Friderico Hunt Priori, cæteriſque Fratribus Militibus Prioratus Alemaniæ Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti filii ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Rom. Pontificum ſolicitudo conſervandi bona ad Hoſpitale S. Joannis Hieroſolymitani pertinentia.

Romani Pontifices, qui Ordinis Sancti Joannis Hieroſolymitani merita perſpectiſſima habuerunt, eum ſemper inter cæteros Militares Ordines, & magni fecerunt, & peculiari charitate, ac ſtudio complexi ſunt, quæ omnia in Nobis maximum ex veſtra in Nos, & Sedem Apoſtolicam devotione, & obſervantia incrementum receperunt; quo fit, ut bona, aliaque Ordinis veſtri jura in dies magis non ſolum creſcere ad Dei gloriam, & hoſtium fidei confuſionem ſummopere deſideremus, ſed etiam quæ progreſſum hujuſmodi quoquo modo impedire, minuere, vel retardare poſſunt, Nos maxime ſolicitos habent. Quamobrem etſi nequaquam dubitamus, quin vos pro veſtra pietate, & catholicæ religionis zelo, bonorum, aliorumque jurium hujuſmodi conſervationi, & augmento, quam debetis ſolicitudinem impendatis tamen apoſtolatus officium, quod immeriti gerimus, a Nobis flagitare non ceſſat, ut etiam bonis, atque juribus hujuſmodi, quantum cum Domino poſſumus, ſuperintendere non negligamus.

Præceptum, de quo in Rubrica.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia noſtra vobis omnibus, & ſingulis in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna præcipimus, & mandamus, ne vos, aut ullus veſtrum etiam ad cujuſvis quacumque dignitate, & præeminentia, ac ſpeciali nota digna, & de neceſſitate exprimenda inſtantiam, intuitum, vel contemplationem, & ex quacumque cauſa, aut quovis quæſito colore, vel prætextu publice, vel occulte, directe, vel indirecte quicquam negligatis, ſeu negligi permittatis, quod bonorum, aliorumque jurium ipſius veſtri Ordinis conſervationi, augmento, atque defenſioni opportunum fuerit, neque juriſdictionem eccleſiaſticam lædatis, aut violetis, minuſque in aliquo lædi, violari, aut uſurpari permittatis.

Quæſtiones ſuper validitate privilegiorum huic Ordini conceſſorum, ſi quæ oriantur ad Sedem Apoſtolicā deferantur.

§. 2. Quodſi de validitate privilegiorum vobis, ſeu Ordini veſtro per Nos, vel Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros quomodolibet conceſſorum, ſeu de illorum interpretatione agi, ſeu tractari contigerit, id totum Sedis Apoſtolicæ cognitioni, & deliberationi remittatis.

§. 3. Nos enim ex nunc irritum decernimus,

Digitized by Google

Si quid ſecus attentetur, irritum declaratur.

mus, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus, non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 6. Junii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 6. Junii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LVI.

Confirmatio, & Renovatio Conſtitutionum Pii Quinti, & Sixti Quinti ſuper ſolutione Communium, Annatarum, & Quindenniorum, ac Indicatione Unionum.

Hoc etiam juſſit Paul.IV. in ſua Conſt.XXV. Decens. *Tom. IV. Par. I. fol.* 351., *&* *Pius V. Conſtit.LV.* Apoſtolicæ. *Tom.IV. Par.II.fol.*369., *& ampliavit Sixtus V. Conſtit.XLVI.* Cameræ. *Tom.IV. Par.IV. fol.*213.

URBANUS PAPA VIII.

Motu proprio &c.

Cauſæ hujus Conſtitut.

ALiàs fel. rec. Pius Papa Quintus Prædeceſſor noſter provide conſiderans, quod Annatarum, Communium, & aliorum jurium Cameræ Apoſtolicæ debitorum exactio in recognitionem univerſalis dominii introducta eſt antiquiſſima, quindenniorumque uſus, & ſolutio ideo adinventi fuerunt, ne Cameræ prædictæ ex Monaſteriorum, Prioratuum, aliorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum unionibus, quæ amplius vacare non ſperabantur, detrimentum aliquod induceretur: Volens propterea dictæ Cameræ, ac Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Collegio, nec non dilectis filiis Cancellariæ Apoſtolicæ Officialibus de Communibus, Annatis, & Quindenniis participantibus jura præſervare, illorumque indemnitati conſulere: Motu ſimili &c. omnia, & ſingula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, Eccleſiarumque Collegiatarum Capitula, Congregationes, Univerſitates, Collegia, Hoſpitalia, ac Pia Loca, & quoſvis alios, in quorum favorem tam ſecularium, quam quorumvis Ordinum Regularium Monaſteria, Prioratus, Præpoſituræ, necnon Dignitates, & alia quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica unita, annexa, & incorporata, ſeu applicata exiſterent, & illorum uniones eis factæ reperirentur, quantumcumque exempta, & privilegiata exiſterent, etiamſi ſe ſuper inde in Camera Apoſtolica non obligaſſent, dummodo Monaſteria, ſeu Beneficia ipſa poſſiderent, ad ſolutionem Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eiſdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione unionum, annexionum, ſeu applicationum prædictarum ſingulis quindecim annis a die, qua illæ ſuum ſortitæ fuiſſent effectum, faciendam teneri, & obligatos eſſe, & ad id [per ſententias, cenſuras, & pœnas in ſingulis Pauli Secundi, & aliorum Prædeceſſorum ſuorum Summorum Pontificum literis contentas cogi, & compelli poſſe decrevit, & declaravit. Mandans propterea bon. mem. Hieronymo tunc Epiſcopo Maceratenſi, & Cameræ Apoſtolicæ Clerico, Annatarumque Judici tunc exiſtenti, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum omnia, & ſingula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Eccleſiarum Capitula, Collegia, necnon tam virorum, quam mulierum ſeculares, & quorumvis Ordinum Regulares Congregationes, ſeu Collegia, & Pia Loca hujuſmodi, eorumdemque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & ſingula Monaſteria, Prioratus, Præpoſituras, Præpoſitatus, Parochiales Eccleſias, & alia quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica, quæ ipſa Capitula, Congregationes, & alia loca prædicta poſſiderent, & quo titulo illa poſſidebant, illorumque annuos valores ſub privationis, & aliis in literis in forma Motus proprii Pii Quinti Prædeceſſoris hujuſmodi contentis ſententiis, cenſuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneret, & requireret.

Pii V. Conſt. recenſetur.

Sixti quoque PP. literæ referuntur.

Et ſucceſſive fel. rec. Sixtus Papa Quintus etiam Prædeceſſor noſter attendens, quod tantumdem detrimenti Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis ex unionibus, quæ ab Ordinariis locorum, & aliis fiunt provenit, ac propterea æquum eſſe cenſuit, ut quod in unionibus per Sedem Apoſtolicam factis locum obtinet, illud idem, & fortius in unionibus per ipſos Ordinarios factis, & faciendis obſervaretur: & licet in Conſtitutionibus, & literis Prædeceſſorum ſuorum comprehendi viderentur, tamen ut cujus diſputandi occaſio præcideretur, motu, & ſcientia ſimilibus de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſtatuit, decrevit, & declaravit, quod uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & ſubmiſſiones de quibuſcumque Beneficiis Eccleſiaſticis, tam ſecularibus, quam regularibus, etiamſi Monaſteria Monialium, & Hoſpitalia fuiſſent, quæ tamen tempore ipſarum unionum cura, Conventu, & Hoſpitalitate caruerint, & quorum ſingulorum, vel ſi plura Beneficia unicis literis comprehenſa ſint, quorum quilibet annuus valor xxiv. ducatos auri de Camera ſecundum communẽ æſtimationem valoris non excederet, dummodo tamen fructus omniũ inſimul illum tranſcenderet, cuicumque Eccleſiæ, Monaſterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiæ, Hoſpitali, Seminario, aut alio Loco Pio, tam per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos, nec non per Sedis Apoſtolicæ Legatos, Nuncios, & alios quoſcumque Subdelegatos, aut aliàs quomodolibet auctoritate apoſtolica, quam per quemcumque loci ordinarium in qualibet mundi parte hactenus factæ, & in futurum faciendæ, etiamſi manualia, & de jurepatronatus laicorum, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, Marchionum, Baronum,

Comi-

Comitum, & aliorum Nobilium, & Illuſtrium Beneficia illa fuerint, ſub dictorum Prædeceſſorum Conſtitutionibus, & declarationibus omnino compræbendi, & includi, & ab omnibus compræhenſa, & incluſa cenſeri voluit, & ad ſolutionem quindenniorum teneri, & obligatos eſſe, & ad id cogi, & compelli poſſe declaravit. Mandavitque bon. mem. Aleaandro Gloriero Cameræ Apoſtolicæ Clerico, & Annatarum tunc Judici, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum omnia, & ſingula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Eccleſiarum Capitula, & alia Loca Pia prædicta moueret, & requireret, ut profiterentur medio juramento omnia, & ſingula Beneficia Eccleſiaſtica, quæ vigore ſimilium unionum quomodolibet poſſidebant, illorumque annuos valores, juata præfati Pii Quinti Prædeceſſoris Conſtitutionea cum facultate citandi, & inhibendi, ut aliàs in literis in forma Brevis ſub dat. xiv. Maii 1586. dicitur contineri.

Confirmat hic Pont. Conſt. Prædec., & defectus ſupplet.

§.1. Cum autem, ſicut accepimus, & ſicut etiam Nobis innotuit, adſint quamplurimæ uniones, & applicationes a dicto tempore citra factæ, quarum notitia a Camera, & Cancellaria Apoſtolicis deſideratur; volentes igitur, tam Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, quam Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Collegio, ac dilectis filiis noſtris Cancellariæ Apoſtolicæ Officialibus de Annatis participantibus conſulere, motu ſimili, & ea certa ſcientia noſtra quaſcumque tam ſub plumbo, quam in forma Brevis, & Motus proprii literas eorumdem Pii, & Sixti Quinti, necnon quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum ſuper ſolutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium tam ratione proviſionum, ſeu unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum per Sedem Apoſtolicam factarum, & faciendarum editas, confirmatas, & innovatas, cum omnibus clauſulis, decretis, derogationibus, ac cenſuris, & pœnis in illis contentis, necnon omnia, & ſingula per quoſcumque Judices, Exequutores, & Commiſſarios in præmiſſis, & circa ea quomodolibet geſta, & exequuta, & inde legitime ſequuta quæcumque, quorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum hic inſerti eſſent, pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, nec non illis perpetuæ, & irrefragabilis firmitatis robur adiicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac alios defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem, ſupplemus, atque illas, & illa, quatenus opus ſit, innovamus.

Exequutoris deputatio.

§.2. Mandantes propterea dilecto filio Magiſtro Hieronymo Raymondo dictæ Cameræ Clerico, cui nuper a fel. recordationis Gregorio XV. Prædeceſſore noſtro omnes, & ſingulæ cauſæ inter dilectum filium Gaſparem Rivaldum Cancellariæ Apoſtolicæ generalem Subcollectorem ex una, & quaſcumque Congregationes, Capitula, Collegia, loca pia, & quaſvis alias perſonas ex altera partibus ſuper ſolutione Annatarum, Communium, & aliorum Jurium Quindenniorum eorumdem commiſſæ reperiuntur, & aliis in ejus locum per Nos, vel ſucceſſores noſtros ſubrogandis Judicibus, ut pro faciliori indagatione unionum, annexionum, incorporationum, ſeu applicationum prædictarum omnia, & ſingula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & ſingula Monaſteria, Prioratus, Præpoſituras, Præpoſitatus, Parochiales Eccleſias, & alia quæcumque beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi manualia, & de jurepatronatus, ut præfertur, fuerint, quavis auctoritate Apoſtolica, ſeu ordinaria, aut ſubdelegata eis unita, & conceſſa, quæ ipſa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca pia præfata vigore unionum hujuſmodi poſſident, illorumque annuos valores ſub privationis, & aliis in literis dictorum Pii, & Sixti V. Prædeceſſorum hujuſmodi contentis ſententiis, cenſuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneant, & requirant, cum poteſtate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hoſpitalia, & alia loca prædicta.

Tribuit facultatem compellendi per cenſuras.

§.3. Necnon eorumdem Quindenniorum, & jurium debitores in præſentibus noſtris literis compræhenſos, etiam per Edictum publicum, conſtito ſummarie de non tuto acceſſu, tam in dicta Curia, quam extra eam citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & aliis quibuſvis, & quoties opus fuerit, ſub cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, ſtatuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis beneficiorum unitorum etiam ſimili edicto inhibendi, ipſoſque debitores ad indicandum beneficia unita, & ſolvendum Quindennia decurſa, etiamſi ad id in Camera Apoſtolica non ſe obligaverint, conſtito tamen de ſortito effectu unionum, per ſimiles ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam per interdicti tam localis, quam perſonalis appoſitionem per dictum Hieronymum, & ſubrogandos præfatos, quoties opus fuerit ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituum, & proventuum beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ ipſi debitores poſſidebunt, pro quantitate eorum debiti, ſequeſtrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachii ſecularis cogendi, & compellendi, ac in præmiſſis omnibus, & ſingulis, etiam ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura Judicii, ſola facti veritate inſpecta, & aliàs more Camerali procedendi, ac eos qui ſententias, cenſuras, & pœnas prædictas, ut præmittitur, incurrerint, ab eiſdem cenſuris, & pœnis, prævia ſatisfactione, abſolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmiſſis neceſſaria fuerint, ſeu quomodolibet opportuna.

Non

Derogatio contrariorum

§.4. Non obſtantibus quacumque centenaria, etiam completa, & etiam majori a jure ſtatuta præſcriptione, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon privilegiis, exemptionibus, indultis, & literis Apoſtolicis Capitulis, Congregationibus, Collegiis, Seminariis, Societatibus, Hoſpitalibus, & aliis piis locis præfatis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, & ſcientia ſimilibus, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter, & ex cauſa initi contractus, aut aliàs quomodolibet conceſſis, ac iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, necnon omnibus illis, quæ Prædeceſſores præfati in ſingulis eorum literis voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 13. Jun. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Idibus Iunii, Anno I.

Fiat Motu proprio M.

Die xxi. Menſis Junii 1624. ſupradictæ Literæ Apoſtolicæ in forma Motus proprii exhibitæ fuerunt in Camera Apoſtolica. & per ejuſdem Cameræ Decretum admiſſæ, & regiſtratæ in libris ipſius Cameræ penes me illius Notarium exiſtentibus, nempe libro Diverſorum fol. 91., & ſeqq., & in fidem, &c.

Joan. Baptiſta Cennus.

LVII.

92 Regeſt. in Secret. Brev.

Extenſio Indultorum Cruciatæ ad Eccleſiaſticos ſeculares, & Regulares Regnorum Hiſpaniarum.

Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Chariſſime in Chriſto fili noſtri ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Pius Papa conceſſerat vi gore Cruciatæ ſubditis Regis Hiſpaniarum, ut jejuniorum tempore carnibus, vel lacticiniis veſcerentur.

§.1. Aliàs fel. rec. Pius Papa V. Prædeceſſor noſter inter cæteras gratias illas ſpirituales, & temporales ad certum tunc expreſſum tempus publicandas, & duraturas cla. me. Philippo II. Hiſpaniarum Regi Catholico avo tuo, ac omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus in Regnis, & Dominiis Hiſpaniarum, & illis adjacentibus, necnon Sardiniæ inſulis conſiſtentibus, & ad illa declinantibus, iis, qui certa munera adimpleviſſent, conceſſas, & a diverſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris eidem Philippo, ac ſimilis mem. Philippo III. etiam Hiſpaniarum Regi Catholico genitori tuo, & nuper a nobis Majeſtati tuæ prorogatas indulſit, ut ipſi Carnibus de conſilio utriuſque Medici temporibus jejuniorum tam quadrageſimalium, quam quorumlibet aliorum totius anni veſci, ac pro eorum libito ovis, & lacticiniis, ita quod, qui carnes non comediſſent, ſervata in cæteris jejunii eccleſiaſtici forma, dicto jejunio ſatisfeciſſe cenſerentur: ſub hac tamen gratia, & conceſſione minime compræhendi Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, Epiſcopos, neque alios inferiores Prælatos, neque quaslibet Perſonas regulares, ac ex ſecularibus eas, quæ in Presbyteratus ordine conſtitutæ eſſent quoad quadrageſimalia jejunia: illis autem exceptis, omnes prædictos, præterquam inſularum prædictarum incolas, etiam ovis, & lacticiniis veſci poſſe, ut ſupra conceſſit, neque voluit etiam quemcumque eccleſiaſticum, vel ſecularem, qui eam gratiam fuiſſet aſſequutus, ea poſſe uti extra ipſa Hiſpaniarum regna.

Ea ab eligendo Confeſſario a caſibus Sedi Ap. reſervatis abſolveretur, eccleſiaſticis exceptis.

§. 2. Præterea, ut iidem omnes, & eorum ſinguli quemcumque Presbiterum ſecularem, vel cujuſvis etiam mendicantium ordinum regularem, ex iis qui ab Ordinario, & quo ad regulares ſemel tamen approbati fuiſſent, in confeſſorem eligere, & ab eo quorumcumque peccatorum, ac cenſurarum videlicet earum, quæ Sedi Apoſtolicæ reſervatorum, & reſervatarum, & quæ etiam in Bulla ſolita publicari in die Cœnæ Domini continentur, plenariam indulgentiam, & remiſſionem ſemel in vita, & ſemel in mortis articulo, aliorum vero Sedi Apoſtolicæ non reſervatorum, aut non reſervatarum, toties, quoties confiterentur, abſolutionem, & remiſſionem mediante ſalutari pœnitentia ſecundum Culparum exigentiam obtinere poſſint, & valeant, modo etiam in caſibus, in quibus neceſſaria eſſet per ipſos, vel dato impedimento per hæredes, aut alios ſatisfactio fieret, & aliàs pro ut in diverſis tam ſub plumbo, quam in ſimili forma Brevis deſuper expeditis literis, quarum omnium tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus plenius continetur.

Urbanus hujuſmodi indulta ad eccleſiaſticos ipſos extendit.

§.3. Nunc autem Nos tam Presbyterorum ſecularium, quam perſonarum regularium maſculini ſexus locorum in literis hujuſmodi comprehenſorum corporum valetudini, ac conſcientiæ quieti, ſpiritualique conſolationi, quantum cum Domino poſſumus, benigne conſulere volentes, ſupplicationibus etiam Majeſtatis tuæ nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Vene-

nerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis inferioribus Prælatis, necnon Presbyteris ſecularibus prædictis dumtaxat, ut quadrageſimali tempore, hebdomada tamen majori excepta, ovis ſimiliter, & lacticiniis pro eorum libito uti, & veſci. Præterea Perſonis regularibus maſculini ſexus tantum prædictis, ut quemcumq; Presbyterum ſecularem, vel cujuſvis Ordinis, etiam Mendicantium Ordinum regularium, ut præfertur, approbatum, ſemel in vita, & ſemel in mortis articulo, in ſuum eligere confeſſarium, libere, & licite valeant; a quo ab eorum peccatis, ac etiam cenſuris prædictis modo, & forma præmiſſis abſolvi poſſint apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Committitq; Indiarum Patriarchæ, ut Confeſſarium deputet, qui Regulares abſolvat non tamen a caſibus Sedi Ap. reſervatis.

§.4. Inſuper Venerabili Fratri Didaco Patriarchæ Indiarum dictarum gratiarum exequutori, & Commiſſario apoſtolica auctoritate deputato, quem etiam præſentium exequutorem, & Commiſſarium deputamus, facultatem concedimus auctoritate noſtra, præcipiendi, & mandandi quibuſvis Monaſteriorum, Conventuum, & aliorum locorum regularium, virorum dumtaxat ſuperioribus, ut ſingulis annis ultra ſolitos, alium proprii, ſeu alterius Ordinis regularem, iis vero in locis, in quibus unica dumtaxat Domus, ſeu alius locus regularis exiſtit, etiam ſecularem Confeſſarium ſimiliter, ut præfertur, approbatum, de conſenſu Conventus, Capituli, Monaſterii, vel domus, aut alterius regularis loci hujuſmodi per ſecreta ſuffragia præſtando, deputet, qui ſemel in anno ſacras Religioſorum eorumdem confeſſiones audire, illoſque a commiſſis per eos peccatis non tamen Sedi prædictæ reſervatis, nec in Bullæ hujuſmodi contentis, vigore gratiarum in ſupradictis Literis contentarum, & ſervata earum forma, abſolvere valeat.

Clauſula.

§.5. Decernentes irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obſtantibus Literis prædictis ac omnibus illis, quæ in eis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque, præſentibus ad quinquennium dumtaxat valituris.

Dat. die 14. Junii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 14. Junii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Emptionis Oppidi de Lizheim ad Fridericum Comitem Palatinum Rheni ſpectantem factæ ab Henrico Lothariogiæ Duce cauſa propagandæ in eo religionis catholicæ.

Dilecto filio nobili viro Henrico Lotharingiæ Duci.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

CIrcumſpecta Sedis Apoſtolicæ benignitas Catholicorum Principum vota, per quæ catholicę fidei propagationi, hæreſumque extirpationi conſulitur, ad exauditionis gratiam libenter admittit, eaque favoribus proſequitur opportunis.

Lotharingiæ Dux a Friderico Comite Palatino Rheni Oppidum de Lizheim emit.

§.1. Tuo ſiquidem nomine nuper expoſitum fuit, quod tu animadvertens, oppidum de Lizheim, atque locum de Craſtal Metep., ſeu alterius Diœceſis cum Caſtris, Terris, Villis, & Pagis ab eis dependentibus ad Federicum tunc aſſertum Comitem Palatinum Rheni ſpectantia, ita tui Ducatus, & Status finibus, & bonis circumſepta, atque intra illius terminos incluſa eſſe, ut illorum Incolæ ſuis finibus egredi non poſſent, quin loca temporali tuo dominio ſubjecta pertranſirent: ob idque ne ex illorum, qui hæreſis labe infecti erant frequentatione, atque commercio ſubditi tui hæreſi hujuſmodi infectarentur, ſed ab illa immunes conſervarentur, ipſique incolæ ſub tuo gubernio ad Sanctæ Matris Eccleſiæ gremium, benedicente Domino, reducerentur, oppidum, & caſtrum hujuſmodi cum omnibus illorum dependentiis, ac territoriis, ac quibuſvis bonis cujuſcumque qualitatis, & ſpeciei, in illis, & intra illorum fines exiſtentibus, ac mero, & mixto imperio, gladiique poteſtate, & omnimoda Juriſdictione, & auctoritate a dicto Federico animo, & intentione religionem catholicam ibi reſtituendi emiſti.

Cum vero in Oppido olim fuerit Monaſterium Ord. Ciſterc.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat in oppido de Lizheim, & loco de Craſtal hujuſmodi olim Monaſteria, ſeu Prioratus Ciſtercien., ſeu alterius Ordinis exiſterent, illa vero jam a ſeptuaginta annis, & ultra, apoſtolica auctoritate, ſuppreſſa, & prophanata, illorumque fructus, redditus, & proventus Univerſitati ſtudii generalis Oppidi Heidelbergæ Wormatien. Diœceſis eadem auctoritate applicati fuerint;

Illudq; Friderici Anteceſſ. occupaſſe, dubium ſit;

§.3. Quia vero credibile eſt, ejuſdem Federici anteceſſores, ac forſan ipſum Federicum tam Monaſterium, ſeu Prioratum hujuſmodi, quam forſan alia bona eccleſiaſtica intra Oppidum, & Terras hujuſmodi a te, ut præfertur, empta, uſurpaſſe, ſibique appropriaſſe, illa vero, ſi quæ ſunt, ita aliis bonis emptis incorporata ſunt, ut certa eorum diſtinctio, vel alia notitia non habeatur.

Lotharingiæ Dux hujuſmodi emptionem apoſtolica auctoritate petit confirmari.

§.4. Ob idque tu, qui titulo oneroſo omnia in dicta venditione comprehenſa acquiſiviſti, ac bonæ fidei emptor exiſtis, quique in hujuſmodi emptione non tam propria commoda, quam iis in locis fidei catholicæ reſtitutionem reſpexiſti, plurimum cupias tuæ ſecuritati, ac indemnitati provideri, ac emptioni, & acquiſitioni per te, ut præfertur, factis, robur apoſtolicæ firmitatis adiici.

Confirmat Pontifex.

§.5. Nos ſperantes in Domino fore, ut locorum in emptione, & acquiſitione prædictis comprehenſorum ſub tuo dominio extirpatis omnino hæreſum erroribus ad veræ fidei cultum, per immenſam divinæ bonitatis miſericordiam reducantur, votiſque tuis, quantum cum Domino poſſumus annuere, teque ſpecialibus favoribus, &

Digitized by Google

gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad præmiſſorum effectum dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, necnon ſcripturarum ſuper venditione, emptione, & acquiſitione prædictis confectarum tenores etiam veriores, ac alia hic de neceſſitate exprimenda, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, ſupplicationibus tuo nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Emptionem, & acquiſitionem oppidi, & caſtri, ac aliorum locorum in dicta emptione comprehenſorum a te, ut præfertur, factam, etiam ſi forſan in venditione hujuſmodi aliqua bona eccleſiaſtica ſint, & ad Eccleſias, vel quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica quomodolibet qualificata ſpectent, quatenus ignorentur, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus; illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis apoſtolicæ robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris, quam facti, ac ſolemnitatum etiam quantumvis ſubſtantialium, & de jure, uſu, ſtilo, conſuetudine ac alias quomodolibet requiſitarum defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerunt, ſupplemus.

Bonaque eccleſiaſtica ſi quæ inter compta reperiantur, ab eo, hæredibuſque tuta conſcientia poſſideri indulget.

§.6. Et nihilominus pro potiori tua, ac hæredum, & ſucceſſorum tuorum cautela, & ſecuritate Tibi, ut ſi inter bona in dicta venditione comprehenſa aliqua ſint, quæ eccleſiaſtica fuiſſe, aut eſſe dici, vel cenſeri poſſint. Tu ac hæredes tui prædicti illa omnia quæcumque, qualiacumque, & quantocumque, ac cujuſviſſpeciei, & naturæ exiſtant, libere, & licite poſſideatis, ac de illis ad libitum veſtrum diſponere poſſitis in perpetuum concedimus, & indulgemus.

Adiecta lege Parochias ibidem erigendi.

§.7. Volumus autem, quod tu quam citiſſime fieri poterit, ſaltem in præcipuis locis a te, ut præfertur, emptis, Parochiales Eccleſias de conſenſu Ordinarii loci conſtruere, illiſque pro earum dote, ac illas pro tempore obtinentium congrua ſuſtentatione ſufficientes redditus aſſignare tenearis.

Clauſulas pro firmiori emptionis validitate neceſſarias apponit.

§.8. Decernentes emptionem hujuſmodi ſemper ac perpetuo validam fore, & eſſe, tibique ac tuis prædictis, quoad omnia bona in illis comprehenſa etiamſi, ut præfertur, inter ea aliqua eccleſiaſtica ſint, & ad quaſcumque Eccleſias pertineant, ac illorum poſſeſſionem, necnon utile, & directum dominium ſemper, & perpetuo ſuffragari debere, præſentes quoque literas, etiamſi ex eo quod cauſa, ſeu cauſæ, propter quam, ſeu quas illæ a Nobis emanarunt, juſtificatæ, & verificatæ non fuerint, ſeu quibuſvis aliis ex cauſis de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, vel infringi nullatenus poſſe, ſed eas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, tibique, & ſucceſſoribus tuis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contraria quæque tollit.

§.9. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra de jure quæſito non tollendo, ac felicis recordationis Pauli Papæ II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 14. Junii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die decimaquarta Junii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LIX.

Confirmatio privilegiorum Congregationis Joannis Dei ſub regula Sancti Auguſtini, & communicatio Indultorum Ordinibus Mendicantium, & præſertim Congregationi Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, eorumque locis, & perſonis conceſſorum, & concedendorum.

Institutionem Congregat. horum Fratrum perlege in Pii Quinti Conſtitut. CXCIV. quæ incipit : Licet. *Tom.IV. Par.III. fol.190. Et illius erectionem in veram Religionem habes in Pauli V. Conſtitut.CLXXIII. quæ incipit* Romanus. *Tom. V. Par.IV. fol.2.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcroſanctum apoſtolatus officium, quod humilitatem noſtram, nullo licet meritorum ſuffragio, gerere voluit Altiſſimus, jugiter poſtulat, ut paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum uberes, & ſuaves in militanti Eccleſia fructus aſſidue præſtantium, curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Rom. Pont. Prædeceſſoribus noſtris conceſſa, non ſolum approbemus, verum alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Comprobatio gratiarum, & privilegiorum ut in rubrica.

§.1. Hinc eſt, quod Nos dilectos filios Fratres Congregationis Joannis Dei ſub regula Sancti Auguſtini, qui, ſicut accepimus, ab ipſo Congregationis prædictæ initio multiplicia, atque inſignia pietatis, & chriſtianæ charitatis opera erga pauperes, & infirmos in eorum Hoſpitalibus degentes, magno

cum

cum Reipublicæ Chriſtianæ ſpirituali commodo, & utilitate exercuerunt, & in dies exercere non deſinunt, ſpiritualibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Gaſparem Diaz Campomanes iſtius Congregationis in Regnis Hiſpaniarum Procuratorem generalem ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conſervationes, declarationes, facultates, diſpenſationes, gratias, conceſſiones, indulgentias, & indulta ſpiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extenſionis, ſeu aliàs per quoſcumque Rom. Pont. Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Apoſtolicam Sedem ſub quacumque verborum forma, & expreſſione in genere, & in ſpecie quomodolibet conceſſa, ac pluries confirmata, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis clauſulis, decretis, & declarationibus, ac ſingulas literas, tam ſub plumbo, quam in forma Brevis, aut aliàs deſuper confectas, quatenus tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, ſeu ſub aliquibus revocationibus compræhenſa, ac ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adverſentur, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti, & quoſvis alios etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Communicatio prærogativarum, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & Congr. Cler. Regul. Miniſtrantium Infirmis conceſſorum, & concedendorum.

§.2. Et inſuper, ut Fratres Congregationis hujuſmodi tanto ferventius divinis beneplacitis, piorumque operum hujuſmodi exercitio inſiſtant, quanto majoribus ſe viderint ſpiritualibus gratiis fore munitos, omnia, & ſingula privilegia, prærogativas, conceſſiones, favores, facultates, declarationes, conſervatorias, immunitates, exemptiones, libertates, cæteraſque gratias, præeminentias, & indulta cujuſvis generis exiſtentia ſpiritualia, & temporalia, qualiacumque illa ſint, quæ pariter ſint in uſu, & non ſint revocata, vel ſub aliquibus revocationibus compræhenſa, neque ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, aut Apoſtolicis Conſtitutionibus adverſentur, ut præfertur, Ordinibus Mendicantium, & Congregationi Clericorum Regularium Miniſtrantium infirmis, eorumque Conventibus, domibus, & aliis locis regularibus, necnon Eccleſiaſticis, & dilectis filiis Ordinum, & Congregationis hujuſmodi Generalibus, Præſidentibus, & quibuſvis aliis Superioribus Prælatis, & Capitulis etiam generalibus, provincialibus, ſeu intermediis, eorumque Definitoribus, Prioribus, Novitiis, Fratribus, Converſis, Donatis, ac quibuſvis eorum regularibus perſonis, tam in Urbe, quam etiam in quibuſcumque Mundi partibus exiſtentibus, & illorum intuitu, aut aliàs quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ſeu per Nos, & ſucceſſores noſtros, aut alios auctoritatem habentes, conceſſa ſunt, & concedentur; ac quibus de jure, uſo conſuetudine, vel privilegio, ſeu conceſſione Apoſtolica in genere, vel in ſpecie, ac tam conjunctim, quam diviſim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ad dictam Congregationem Joannis Dei, & ſingula illius Monaſteria, Domos, Hoſpitalia, & alia loca regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quaſcumque regulares perſonas auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, ac ſuffragari volumus.

Deputatio exequutorum hujus Bullæ.

§.3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis quibuſcumque, necnon dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum Congregationis Joannis Dei prædictorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem plenum earum effectum ſortiri, illiſque omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere. Non permittentes quemquam deſuper contra præſentium tenorem ſub quovis prætextu, & cauſa, etiam defectu intentionis noſtræ, per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, quinimmo quicquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omnino ſemper in priſtinum reponi; Contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quaſcumque, de quibus eis videbitur, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, & alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque apoſtolicis conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujuſmodi ſtatutis, & conſuetudinibus etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis

etism derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis & inſolitis clauſulis quomodolibet etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, etiam quod in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus, aut nonniſi ſub certis modo, & forma derogari poſſit, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptorum fides.

§.5. Verum quia difficile foret, præſentes Literas ubicumque opus eſſet deferri, volumus, & pariter auctoritate apoſtolica decernimus, quod illarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 20. Junii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 20. Junii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Prorogatio, ſeu nova conceſſio Indulti juris nominandi ad Canonicatus, & Præbendas Eccleſiarum Colonien. Rectori Univerſitatis Colonien., adjectis tamen nonnullis legibus per nominatos ſervandis.

Dilectis filiis Nobilibus Viris Conſulibus, & Senatui Civitatis, & Reipublicæ Colonien.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecti filii Nobiles viri, ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Recenſet conceſſiones a Summis Pontificibus factas

§.1. ALiàs piæ memoriæ Paulo Papa V. Prædeceſſori noſtro, pro parte veſtra expoſito, quod pridem fel. rec. Clemens Papa VIII. ſimiliter Prædeceſſor noſter cum accepiſſet, quod antea recolendæ memoriæ Paulus Papa IV. etiam Prædeceſſor noſter, certis tunc expreſſis cauſis adductus Rectori, & Decanis quatuor facultatum Univerſitatis ſtudii generalis Colonien., Conſilioque illius facultatis, ex qua perſona nominanda eſſet, apoſtolica auctoritate indulſerat, ut cum proviſoribus ejuſdem Univerſitatis perſonas aſſumere poſſent in eadem Univerſitate promotas, ac in publicis Scholis ejuſdem Univerſitatis legentes, & lecturas, quas ipſi Rector, ac Decani, & Proviſores, præſtito juramento, unanimi conſilio illius facultatis, in qua legerent, vel legere deberent, ad id more ſolito congregati idoneas, & catholicas eſſe, ac ad laudem, & fructum ſtudiorum profiteri poſſe cognoſcerent: eaſque dilectis filiis Majoris, & aliarum Eccleſiarum dictæ Civitatis Capitulis, ad quos Canonicatuum, & Præbendarum in eiſdem Eccleſiis conſiſten. collatio, proviſio, præſentatio, electio, inſtitutio, ſeu quævis alia diſpoſitio communiter, vel diviſim, vel aliàs quomodolibet pertineret, dictæ videlicet, & Majoris, & Sancti Gereonis Colonien., ad Presbyterales tantum, ad reliquos vero aliarum Eccleſiarum prædictarum Canonicatus, & Præbendas, qui inde ad triennium tunc venturum in ſingulis Martii, Julii, & Novembris menſibus Sedi Apoſtolicæ per Concordata Germanicæ Nationis cum ipſa Sede inita reſervatis vacaſſent, nominare valerent eis, ad quos illorum collatio, præſentatio, electio, & diſpoſitio hujuſmodi ſpectaret;

Paulus IV. Rectori Univerſitatis Colonien. conceſſit ad triennium Indultum præſentandi ad Canonicatus in Cathedrali, aliiſque Eccleſiis Colonien.

Terminum hujuſmodi prorogarunt Pius Quartus, & Pius Quintus.

Et deinde dictum triennium ſemel, atque iterum piæ memoriæ Pius Papa IV., & Pius V., etiam Prædeceſſores noſtri ad ſimile trienuium prorogaverant, & indultum prædictum etiam ad Majorem poſt Pontificalem, & Principales, aliaſque Dignitates, Perſonatus, Adminiſtrationes, & Officia etiam curata, nec non Vicarias, & Cappellanias perpetuas Majoris, & Collegiatarum aliarum Eccleſiarum Colonien., quæ in prædictis menſibus intra ipſum tempus vacarent, ampliaverant,

Gregor. XIII.

Et ſucceſſive rec. memoriæ Gregorius Papa XIII. ſimiliter Prædeceſſor noſter triennium a prædicto Pio Quinto Prædeceſſore prorogatum, vel conceſſum ad aliud triennium primo, & deinde ad quinquennium aliàs juxta formam literarum indulti Pauli IV. Prædeceſſoris prædicti dumtaxat, extenderat, vel etiam conceſſerat: & deinde idem quinquennium ab eo prorogatum, vel conceſſum ad aliud quinquennium ab illius fine numerandum extenderat, & ampliaverat: ſi vero lapſum eſſet quinquennium novum hujuſmodi, ad hoc, ut ipſo novo quinquennio durante Rector, Decani, & Proviſores prædicti ad Presbyterales Majores, & Sancti Gereonis tantum, ad omnes vero alios reliquarum Eccleſiarum Colonien. Canonicatus, & Præbendas dumtaxat perſonas nominare poſſent, de novo conceſſerat,

Sixtus V.

Et ſucceſſive ſimilis mem. Sixtus Papa Quintus etiam Prædeceſſor noſter quinquennium ab eodem Gregorio Prædeceſſore ultimo prorogatum, ſeu conceſſum ad quadriennium, a fine ultimo prorogati, ſeu conceſſi quinquennii hujuſmodi incohandum extenderat, & ampliaverat, ſi vero lapſum eſſet novum quadriennium hujuſmodi ad hoc, ut ipſo durante, Rector, Decani, & Proviſores

ad

ad Presbyterales Majores, & Sancti Gereonis, ad omnes vero alios reliquarum Eccleſiarum Colonien. Canonicatus, & Præbendas dumtaxat, qui interim in aliquo ex tribus menſibus prædictis extra Romanam Curiam vacarent, & alias juxta formam, & tenorem Literarum Pauli Prædeceſſoris prædicti tantum perſonas, ut præfertur, qualificatas nominare, & alia in Literis dicti Pauli IV. Prædeceſſoris contenta facere poſſent indulſerat: ita tamen, ut perſonæ ſic nominatæ infra ſex menſes a die proviſionis, collationis, ſeu alterius cujuſvis diſpoſitionis de dictis Canonicatibus, & Præbendis in vim nominationis hujuſmodi faciendæ numeran. novas proviſiones de eiſdem Canonicatibus, & Præbendis a dicta Sede petere, & Literas Apoſtolicas deſuper ſub plumbo in totum expedire, ac jura Cameræ Apoſtolicæ, & aliis propterea debita perſolvere omnino tenerentur: & niſi præmiſſa adimplerent, ipſo ſemeſtri elapſo, iidem Canonicatus, & Præbendæ vacarent eo ipſo, & ſic vacantes per Sedem Apoſtolicam dumtaxat aliis quibuſvis perſonis conferri libere poſſent. Volens, ut Rector, & alii prædicti hujuſmodi jus nominandi habentes, ſive eccleſiaſtici, ſive laici, fidem catholicam juxta articulos pridem ab eadem Sede propoſitos in manibus Archiepiſcopi, ſeu Officialis Colonien. pro tempore exiſtentis annis ſingulis profiteri tenerentur, alioquin nominationes ab iis faciendæ, & inde ſequuta omnia, nullius eſſent valoris, vel momenti. Ipſe etiam Clemens Prædeceſſor certis tunc expreſſis de cauſis tempus quadriennii per dictum Sixtum Prædeceſſorem prorogati, ſeu de novo conceſſi, de conſilio Ven. Fratrum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationis Germaniæ bis ad aliud quinquennium extenderat, & prorogaverat, & quatenus lapſum eſſet idem indultum, de novo conceſſerat juxta formam Literarum Pauli IV. Prædeceſſoris prædicti: ita tamen, ut prioris hujuſmodi indulti prorogatio, ſeu conceſſio non extenderetur ad Canonicatus, & Præbendas Eccleſiæ Metropolitanæ, ad Vicarias vero tamen dictæ Metropolitanæ, quam aliarum Eccleſiarum omnium dictæ Civitatis, etiam ad eos, qui in alia quam in Colonien. Academia gradum ſuſcepiſſent, illud extenſum eſſe voluerat, & extenderat, ac ampliaverat: volens, & inhibens, ſi aliquis nominatus beneficium, ad quod nominatus fuiſſet, reſignare vellet, ne ullomodo, niſi in manibus Rom. Pont., aut Nuncii Apoſtolici, in dicta Civitate pro tempore degentis, hujuſmodi beneficium in favorem alterius a Rectore, & Decanis prædictis nominandi, nec per reſignationem illud, nec per permutationem dimittere poſſet: quodque nonniſi ſervato inter competitores concurſu a Sacro Concilio Tridentino in collationibus Parochialium Eccleſiarum præſcripto ad Canonicatus, & Præbendas prædictos nominare, & conferre deberent, ac nominantes jurare ſe digniorem, & ad profitendum munus magis aptum prælaturos, ac viciſſim eum, quem præferri contigiſſet, jurare, ſe injunctum ſibi profitendi officium diligenter præſtiturum: Deinde vero ex cauſis prædictis dictus Clemens prædeceſſor indultum hujuſmodi iterum ad aliud quinquennium prorogaverat, extenderat, ſeu conceſſerat, decreveratque hujuſmodi Canonicatus, & Præbendas nonniſi perſonis in aliqua ex dictis Univerſitatibus idoneis repertis, qui jurejurando ad profitendum munus diligenter exercen. ſeſe adſtringerent, dumtaxat conferri, ac Canonicatus, & Præbendas prædictos per eos hujuſmodi nominationis vigore obtinen. nonniſi in manibus Rom. Pontificis pro tempore exiſtentis cum ſpecifica mentione, quod illos vigore hujuſmodi nominationis conſequuti eſſent, reſignari, vel aliàs dimitti nullatenus poſſe, alioquin Canonicatus, & Præbendæ hujuſmodi vacarent eo ipſo, itaut de illis per Sedem Apoſtolicam dumtaxat diſponi poſſet: Idem Paulus Quintus Prædeceſſor ſupplicationibus veſtro nomine ſibi humiliter porrectis inclinatus indultum hujuſmodi vobis a prædicto Clemente Prædeceſſore conceſſum, ac deſuper expeditas literas prædictas ad aliud quinquennium, a fine quinquennii ultimo dicti a Clemente Prædeceſſore conceſſi computan., auctoritate apoſtolica extendit, & prorogavit, nihilominus ſine præjudicio tunc, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Colonien., dilectis filiis Rectori, ac Decanis quatuor facultatum in dicta Univerſitate canonice inſtitutarum, & conſilio illius ex facultatibus hujuſmodi, cujus perſona juxta formam literarum Pauli Quarti Prædeceſſoris nominanda fuiſſet, etiam pro tempore exiſtentibus una cum dilectis filiis Proviſoribus ipſius Univerſitatis, ut perſonas in eadem Univerſitate promotas, & legentes, ac lecturas, quas ipſi Rector, & Decani, ac Proviſores medio eorum juramento una cum Conſilio facultatis hujuſmodi, in qua perſonæ ipſæ legerent, & legere deberent, ad hoc more ſolito convocato idoneas, & catholicas eſſe, ac cum laude, & fructu inibi, pro tempore ſtudentium profiteri poſſe affirmarent: itaut ſi controverſia in nominando inter Rectorem, & Decanos, necnon Proviſores, ac etiam Conſilium hujuſmodi exorta fuiſſet, ille quem major pars votis ſuis præferen. putaſſet, præferretur: dilectis filiis Majoris, & Sancti Gereonis, ac aliarum Eccleſiarum Colonien. Capitulis, ad quos Canonicatuum, & Præbendarum in eiſdem Eccleſiis conſiſten. collatio, proviſio, præſentatio, electio, inſtitutio, ſeu quævis alia diſpoſitio conjunctim, vel ſeparatim, vel aliàs quomodolibet ceſſan. reſervationibus, & affectionibus apoſtolicis pertinebat, videlicet ad Presbyterales tantum Majoris, & Sancti Gereonis, itaut nominan. perſonæ ſecundum eorum ſtatuta, & privilegia eorum Capitulis conceſſa qualificatæ eſſent: ad omnes vero, & ſingulos alios Canonicatus, & ſingulas Præbendas reliquarum Eccleſiarum hujuſmodi, quæ ex tunc ad quinquennium,

Clemens VIII.

Ex Paulo.

Digitized by Google

nium, tunc proxime futurum, a fine ultimi quinquennii per Clementem Prædeceſſorem prorogati, ſeu conceſſi computan. in ſingulis Martii, Julii, & Novembris menſibus pro tempore vacaſſent, & vacare contingeret, nominare libere, & licite valerent, dicta auctoritate conceſſit, & indulſit: ac ſtatuit, & ordinavit, quod ii, ad quos collatio, proviſio, præſentatio, electio, inſtitutio, vel quævis alia diſpoſitio Canonicatuum, & Præbendarum hujuſmodi pro tempore ſpectaret, Canonicatus, & Præbendas, quos perſonæ ad illos ſic nominatæ per ſe, vel Procuratorem ſuum ad hoc ab eis ſpecialiter conſtitutum infra unius menſis ſpatium, poſtquam eis, vel Procuratori ſuo illarum vacatio innotuiſſet, duxiſſent acceptan. cum omnibus juribus, & pertinentiis ſuis eiſdem nominatis perſonis conferre, & de eis etiam providere, ſeu eas ad illos præſentare, vel eligere, aut in illis inſtituere, vel aliàs de illis in earumdem perſonarum nominatarum favorem diſponere tenerentur: quodque iis præmiſſa facere recuſantibus, vel negligentibus, aut differentibus etiam pro tempore exiſtens Abbas Sancti Martini Colonien., ac Decanus Eccleſiæ Sancti Pauli Leodien., & qui hæreticæ pravitatis Inquiſitor in illis partibus apoſtolica auctoritate deputatus exiſtit, Prior Domus Ordinis Fratrum Prædicatorum etiam Colonien., & eorum quilibet Canonicatus, & Præbendas ſic vacan., perſonis ad illos, ut præfertur, nominatis pro ea vice tantum eadem auctoritate conferre, & de illis etiam providere pariter libere, & licite poſſent: & quod ab eiſdem perſonis ſic pro tempore nominatis in actu nominationis de iis pro tempore factæ, in qua facultate, & in quo gymnaſio, & qua hora illi docere, ſeu legere deberent, exprimeretur, & ſi a præmiſſis defeciſſent, poſt primam, & ſecundam monitiones eis deſuper factas a perceptione fructuum, reddituum, & proventuum Præbendarum, quas vigore nominationum, & collationum hujuſmodi tunc aſſequuti fuiſſent, per Abbatem, & Decanum Eccleſiæ Sancti Pauli Leodien., & Priorem prædictos, aut aliquem ex eis ad requiſitionem illis per Rectorem, & Decanos facultatum, & Proviſores Univerſitatis hujuſmodi facien. ſuſpenderentur, & ſi ſuſpenſionem hujuſmodi per menſem animo ſuſtinuiſſent indurato iiſdem Præbendis ipſo facto, & cum effectu privarentur, & pro privatis haberentur, & ſtatim de illis aliis perſonis modo, & forma præmiſſis provideretur. Verum ſi perſonæ nominatæ prædictæ in aliquam ſuſpicionem hæreſis incidiſſent, in eas per Inquiſitores hæreticæ pravitatis in illis partibus eadem auctoritate deputatos abſque ulla mora inquireretur; & ſi illæ compertæ fuiſſent hæreſi hujuſmodi infectæ, alii Catholici ad beneficia per illos obtenta ſimili modo nominarentur, & ſubinde quinquennium hujuſmodi ad aliud quinquennium a fine ultimo dicti quinquennii computan. ſemel, atque iterum extendit, & prorogavit, ſeu conceſſit, & indulſit; Poſtremo autem felicis etiam recordationis Gregorius Papa XV. ſimiliter Prædeceſſor noſter per ſuas in ſimili forma Brevis expeditas literas indultum prædictum vobis ad quinquennium, ut præfertur, prorogatum, ac deſuper confectas literas hujuſmodi, & in eis contenta, ita tamen, ut hujuſmodi indultum Canonicatus, & Præbendas Eccleſiæ Metropolitanæ Colonien. minime comprehenderet, neque ad eos ſe extenderet, ac ſine præjudicio dicti tunc, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Colonien., ac aliàs ſub certis modo, & forma tunc expreſſis ad aliud quinquennium etiam de novo conceſſit, prout in dictis Literis plenius etiam continetur.

Et Gregorius XV.

§. 2. Cum autem indultum hujuſmodi per noſtras, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulas revocatum fuerit, & ſicut nuper Nobis exponi feciſtis, cauſæ, propter quas a præfato Paulo IV. primo loco conceſſum, & ab aliis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris prædictis, ut ſupra, prorogatum, ac expreſſe de novo conceſſum fuerat, conſervationis nimirum catholicæ religionis in iſta Civitate Colonien. adhuc vigeant, voſque cupiatis ad catholicorum virorum ſtudia in iſtis partibus alenda, & allicienda hujuſmodi indulto diutius frui poſſe, Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſtis, ut illud vobis ad aliud quinquennium de novo concedere de benignitate apoſtolica dignaremur,

Conſules, & Senatus Colonien. ab Urbano quoque petunt prorogari.

§. 3. Nos igitur ſingularum Literarum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum ſufficienter inſertis habentes, ac vos, & veſtrum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad præmiſſorum effectum dumtaxat aſſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac quaſcumque nominationes, ſive collationes de Canonicatibus, & Præbendis hujuſmodi per vos poſt publicationem regularum hujuſmodi uſque ad diem datæ præſentium prætextu indulti hujuſmodi per vos forſan factis, & omnia, & ſingula inde ſequuta revocantes, caſſantes, & annullantes, ac irritantes, nullique ſuffragari poſſe, ſeu debere decernentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati indultum prædictum vobis per dictum Gregorium Prædeceſſorem ad quinquennium, ut præfertur, de novo conceſſum, ac deſuper confectas Literas prædictas, & in eis contenta, ita tamen, ut hujuſmodi indultum Canonicatus, & Præbendas Eccleſiæ Metropolitanæ Colonien. minime comprehendat, nec ad eos ſe extendat, ac ſine præjudicio Venerabilis Fratris moderni, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Colonien. cum omnibus, & ſingulis aliis facultatibus, conceſſionibus, ordinationibus, clauſulis, & decretis in illis appoſitis, ac ſervata in aliis omnibus, & per omnia earum-

Prorogat Pontifex.

dem

Digitized by Google

dem Gregorii Decimiquinti Prædeceſſoris Literarum hujuſmodi forma, ad aliud quinquennium, a data præſentium computan. apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, de novo concedimus.

Sic per quoſcumq; Judices decerni jubet.

§.4. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, ac definiri debere: irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clauſulas appoſit.

§.5. Decernentes etiam, vos quinquennio per præſentes conceſſo duran., indulto, ac deſuper confectis Literis prædictis libere, & licite uti poſſe, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Servitiũ vero Eccleſiæ per ſubſtitutos præcipit adimpleri.

§.6. Volumus autem, & earumdem tenore præſentium ordinamus, ne Eccleſiæ, in quibus perſonæ nominatæ hujuſmodi vigore nominationum, aut collationum prædictarum Canonicatus, & Præbendas prædictos obtinuerint, ob earum impedimentum in legendo debitis defraudentur obſequiis, aut cultus divinus in illis minuatur, ut eædem perſonæ, ſi illis ea hora, qua ipſa divina officia celebrabuntur, legendum ſuit, tunc per idoneos ſubſtitutos inibi deſerviri facere poſſint, & ita deſerviendo pro reſidentibus, & inſervientibus habeantur, ac diſtributiones quotidianas lucrentur in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi perſonaliter deſervirent: diebus Dominicis, & feſtivis principalioribus, videlicet: Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Glorioſiſſimæ Virginis, Beatorum Apoſtolorum, & in quorum honorem dedicatæ ſunt dictæ Eccleſiæ, aliorumque Sanctorum, quorum dies in ſingulis eiſdem Eccleſiis ſolemnes, ac celebres habentur, exceptis, quibus eis non per ſubſtitutos prædictos, ſed per ſe ipſos perſonaliter deſervire teneantur.

Aliàs apponit eget.

§.7. Quodque hujuſmodi Canonicatus, & Præbendæ perſonis ad profiten. in aliqua ex dictis Univerſitatibus idoneis repertis, qui jurejurandō ad profiten. munus diligenter exercen. ſeſe aſtringant dumtaxat conferantur, ipſæque perſonæ prædictoa Canonicatus, & Præbendas per eas hujuſmodi nominationis vigore obtinen. niſi in manibus noſtris, aut pro tempore exiſtentis Rom. Pont. cum ſpecifica mentione, quod illos vigore nominationis hujuſmodi conſequuti ſunt, reſignare, aut aliàs dimittere nullatenus poſſint, alioquin Canonicatus, & Præbendæ hujuſmodi vacent eo ipſo, ita ut de illis per Sedem Apoſtolicam dumtaxat diſponi poſſit, utque perſonæ ſic nominatæ prædictæ infra ſex menſes a die collationis, & proviſionis, aut cujuſvis alterius diſpoſitionis, de Canonicatibus, & Præbendis, ad quos illas nominari contigerit, ſibi faciendarum, ut præfertur, novas proviſiones ſuper illis a dicta Sede impetrare, & Literas Apoſtolicas deſuper in totum expedire, ac jura Cameræ Apoſtolicæ, & aliis propterea debita perſolvere omnino teneantur, alioquin, dictis ſex menſibus elapſis, Canonicatus, & Præbendæ hujuſmodi vacent eo ipſo, ita ut aliis per eamdem Sedem tamen libere conferri poſſint.

Derogat obſtantibus.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum prædictarum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Eccleſiis, & Capitulis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis irritantibus, & aliis decretis etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio, vel aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 26. Junii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Jun. 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LXI.

Confirmatio privilegiorum, Ordini Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula conceſſorum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut ſacrarum Religionum in militanti Eccleſia ſuaves in Domino fructus aſſidue præſtantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & Apoſtolica Sede conceſſa, quo validius perpetuo ſubſiſtant, apoſtolicæ confirmationis robore libenter communiamus.

Confirmatio de qua in Rubrica.

§.1. Volentes igitur univerſum Ordinem Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula, ex quo uberrimi in eadem Dei Eccleſia fructus ad ipſius omnipotentis Dei laudem, & Chriſtianæ Reipublicæ ſpirituale commodum, & utilitatem ab ipſius Ordinis initio ſemper prodierunt, & in dies prodeunt, ac ipſius Ordinis Correctorem generalem, & Fratres univerſos ſpecialibus favoribus,

ribus, & gratijs proſequi, ac eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine per dilectum filium Deodatum Lomellinum Fratrem, & Procuratorem generalem ejuſdem Ordinis Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conſervationes, declarationes, facultates, diſpenſationes, gratias, conceſſiones, indulgentias, & indulta ſpiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extenſionis inter ſe, & cum aliis Ordinibus Mendicantium, & non Mendicantium, eidem Ordini Minimorum, ejuſque Correctori generali, ac fratribus, & ſororibus, aliiſque religioſis utriuſque ſexus, eorumque domibus, Monaſteriis, Eccleſiis, & locis regularibus quibuſcumque per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Apoſtolicam Sedem ſub quibuſcumque verborum formis, & expreſſionibus in genere, vel in ſpecie, aut aliàs quomodolibet conceſſa, ac pluries confirmata cum omnibus, & ſingulis in eis contentis clauſulis, decretis, & declarationibus, ac ſingulas literas tam ſub plumbo, quam in forma Brevis, aut aliàs deſuper confectas, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, quatenus tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, ſeu ſub aliquibus revocationibus compræhenſa, ac ſacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adverſentur, ex certa noſtra ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus: illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſula.

§.2. Ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui intervenerint in eiſdem, ſupplemus.

Executorũ deputatio.

§.3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis quibuſcumque, necnon dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum, quandocumque fuerint requiſiti, per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Correctoris generalis, & fratrum prædictorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eaſdem plenum eorum effectum ſortiri, illoſque omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere: non permittentes quempiam deſuper contra præſentium tenorem ſub quovis prætextu, & cauſa, etiam defectu intentionis noſtræ per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, quinimmo quicquid in contrarium attentari, vel fieri contingerit, omnino ſemper in priſtinum reponi; Contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quaſcumque, de quibus eis videbitur, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contrariorũ derogatio.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinum prædictorum ſtatutis, & conſuetudinibus etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis quomodolibet etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alias expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, etiam quod in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus, aut nonniſi ſub certis modo, & forma derogari poſſit, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, motu, ſcientia, & auctoritate ſimilibus derogamus contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptorum fides.

§.5. Verum quia difficile foret, præſentes literas ubicumque opus eſſet, deferri, volumus, & pariter auctoritate apoſtolica decernimus, quod illarum tranſumptis manu alicujus ex Secretariis cujuſvis prædictorum Prælatorum generalium, ac Romanæ Curiæ Commiſſarii, & ſucceſſorum, aut Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo officii alterius eorumdem, aut perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, ſeu Curiæ eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 28. Junii 1624. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Junii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

Lucas

LXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Lucas Antonius Virili Commiſſarius Apoſtolicus deputatur, ut interſit actis a Franciſco Maria de Rovere Urbini Duce faciendis, Literiſque ſcribendis ad fidelitatis juramentum ab ipſo, Arciumque ſui Dominii Præfectis, & Gubernatoribus Locorum Romano Pontifici, & Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ præſtandum neceſſariis.

Dilecto filio Magiſtro Lucæ Antonio Virili in utraque Signatura noſtra Referendario.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Urbini Duce Arcium Dominii Præfectis, & Locorum Gubernatoribus jubente, ut fidelitatis juramentum præſtent Pontifici;

§.1. CUm dilectus filius nobilis vir Franciſcus Maria de Rovere Urbini Dux omnibus, & ſingulis Propugnaculorum, ſive Fortalitiorum, & Arcium Præfectis, ſeu Caſtellanis, necnon Gubernatoribus, & aliis Officialibus Armorum, Civitatum, & locorum Ducatus, ſeu Status Urbini, necnon Civitatum Piſauren., & Senogallien., ac Status Montisferetran., ut fidelitatis, aliaque Juramenta in noſtram, & Cameræ Apoſtolicæ favorem præſtent, coram Notario, & Teſtibus præcipere, & mandare, ac ſuccesſive Literas ad jura noſtra, & Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ ſuper Ducatu, & Statu Urbini, ac Civitatibus Piſauren., & Senogallien., & Statu Montis Feretran. prædicto, ac Juramenta prædicta, & alia nonnulla, attinentes, ad Nos ſimiliter coram Notario, & Teſtibus certis modo, & forma, quibus hodie Dux prædictus ad ſubſcriptionem utitur, ſubſcribere, dare, & mittere intendet.

Urbanus Nuncium Virilem deputat, ut hujuſmodi actis adſit, eaſque recipiat.

§.2. Idcirco Nos de tua fide, prudentia, & integritate plurimum in Domino confiſi, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Tibi per præſentes committimus, & mandamus, ut ad dictum Franciſcum Mariam Ducem te perſonaliter conferas, ac mandatis, præceptis, ceterisque, & Literarum prædictarum ſubſcriptionibus per eumdem Franciſcum Mariam Ducem, ut præfertur, dandis, & faciendis Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ nomine præſens ſis, & aſſiſtas; ſuper quibus omnibus, & ſingulis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem tibi concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.3. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 29. Junii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 29. Junii 1624. Pontificatus Noſtri Anno I. (a)

(a) Ejuſdem Exempli Breve expeditum fuit Fr. Felici Franciſchino a Caſcia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium Vicario Apoſtolico Generali.

LXIII.

Ex Regeſt. in Secret. brev.

Devoluto ad Cameram Apoſtolicam Urbini Ducatu, mandatur nonnullis Delegatis, curent eos in Fortalitia, & Arces ejuſdem Ducatus admitti, qui ab Hæredibus defuncti Ducis Franciſci Mariæ de Rovere ad Inventarium Tormentorum, Armorum, cæterarumque rerum conficiendum deſignabuntur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cum poſt obitum Ducis Franciſci Mariæ de Rovere Urbini Ducatus ad Cam. Apoſtolicam devolvatur,

§.1. COnſiderantes Ducatum Urbini, necnon Civitates Senogallien., & Piſauren., & Sancti Leonis cum Terra, & Arce Majoli, ac totum ſtatum Montisferetran., aliaque Dominia, Civitates, Oppida, Terras, Caſtra, Propugnacula, Fortalitia, & loca quæcumque etiam ſpeciali nota, & expreſſione digna, in, & ſub ſtatu dicti Ducatus Urbini ad præſens quomodolibet comprehenſa, & dilecti Filii nobilis viri Franciſci Mariæ Urbini Ducis anteceſſoribus, dudum a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris in Feudum ſub pactis, & conditionibus in inveſtituris deſuper factis contentis, & expreſſis data, & conceſſa, ſeu aliàs per ipſum Franciſcum Mariam Ducem quomodolibet poſſeſſa, per obitum dicti Franciſci Mariæ Ducis ſine liberis, & deſcendentibus maſculis legitimis, & naturalibus, ob lineam finitam, una cum omnibus eorum Territoriis, Diſtrictibus, Juriſdictionibus, Fortalitiis, ſive propugnaculis, memoris, juribus, & pertinentiis univerſis, excepto Caſtro Podii Hibernorum, & aliis bonis non feudalibus, nec juriſdictionalibus relaxatis, & reſervatis Duci prædicto, ejuſque hæredibus, & ſucceſſoribus in Inſtrumento Concordiæ celebrato ſub die 30. Aprilis proxime præteriti ita diſponente Domino aperta, ac ad Nos, & Romanam Eccleſiam, Sedemque, & Cameram Apoſtolicam reverſa, & devoluta iri.

Pontifex nonnullos deputat, qui curent perſonas ab Hæredibus ejuſdem Ducis mittendas pro Inventario conficiendo, in Arces, & Fortalitia recipi.

§.2. Idcirco motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra futuro ejuſdem Ducatus noſtro, & Sedis Apoſtolicæ Legato, ſeu Gubernatori, necnon Venerabili Fratri Joanni Archiepiſcopo Adrianopolitan. Provinciæ Marchiæ, & dilectis Filiis Magiſtro Fabritio Veroſpio Cappellano noſtro, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditori Civitatis Peruſiæ, ac Provinciæ Umbriæ Gubernatoribus, nec non Hieronymo Vidono Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ Clerico Provinciæ Noſtræ Romandiolæ Præſidi, necnon eorumdem Gubernatori, & Præſidi in officio ſucceſſoribus per præſentes committimus, & mandamus, ut habita per eos Ducatus, Civitatum, Dominiorum, & aliorum prædictorum, libera, reali, & pacifica poſſeſſione, Caſtellanis, ſeu Præfectis Arcium, Fortalitiorum, ſive Propugnaculorum Ducatus, Civitatum, Dominiorum, & aliorum locorum hujuſmodi, auctori-

ctoritate noſtra præcipiant, & mandent, ut ipſi iu Arces, & Fortalitia, & ſive Propugnacula eorum curæ commiſſas, & commiſſa perſonas a futuris dicti Franciſci Mariæ Ducis hæredibus, & Succeſſoribus mittendas, & jam forſan deſtinatas, recipiant, & admittant ad effectum Inventarium, & deſcriptionem Tormentorum bellicorum, armorum, & aliarum munitionum in dictis Arcibus, Fortalitiis, ſive Propugnaculis exiſtentium una cum miniſtris noſtris conficiendi, cæteraque omnia, & ſingula, quæ pro complemento, & totali exequutione concordiæ prædictæ nomine noſtro cum eodem Franciſco Maria Duce, ſeu ejus miniſtris, & pro eo Agentibus ſub die 30. Aprilis proxime præteriti initæ, & celebratæ neceſſaria fuerint, ſeu quomodolibet opportuna. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 1. Julii 1624. An.I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die prima Julii 1624. Pontificatus Noſtri Anoo I. (a)

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

COnſiderantes &c. Adrianopolitano Provinciæ noſtræ Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præſidi, ac dilecto filio Magiſtro Diomedi Vareſio in utraque Signatura noſtra Referendario Provinciæ noſtræ Marchiæ Anconitanæ Gubernatori, necnon eorumdem Præſidis, & Gubernatoris in officio ſucceſſoribus &c.

Datum Romæ apud Sanctom Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 11. Martii 1625. Pontificatus Noſtri Anno II.

Sequitur facultas eiſdem Apoſt. Commiſſariis recipiendi fidelitatis Juramentum a Gubernatoribus, aliiſque Officialibus Status Urbini Sanctæ Sedi Apoſtolicæ præſtandum.

Dilecto filio Franciſchino a Caſcia Ordinis Minorum Conventualium Vicario Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Cupiente ipſo Duce, ut Gubernatores, & alii Officiales fidelitatis Juramentum Sedi Apoſt. præſtent; §.1. CUm dilectus filius nobilis vir Franciſcus Maria Urbini Dux provide conſiderans, Ducatum Urbini, necnon Civitates Senogallien., & Piſauren., & Sancti Leonis cum Terra, & Arce Majoli, ac totum Statum Montisferetran., aliaque Dominia, Civitates, Oppida, Caſtra, Terras, Arcas, Propugnacula, ſeu Fortalitia, & loca quæcomque, etiam ſpeciali nota, & expreſſione digna in, & ſub Statu dicti Ducatus Urbini ad præſens quomodolibet compræhenſa, ejus Anteceſſoribus dudum a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris in Feudum data, & conceſſa, ſeu alias per eum quomodolibet poſſeſſa, per obitum ſuum ſine liberis, & deſcendentibus maſculis legitimis, & naturalibus ob lineam finitam, cum omnibus eorum Territoriis, Diſtrictibus, Juriſdictionibus, membris, Juribus, & pertinentiis univerſis, excepto Caſtro Podii Hibernorum, & aliis bonis non feudalibus, neque Juriſdictionalibus relaxatis, & reſervatis Duci præfato, ejuſque hæredibus, & Succeſſoribus in Inſtrumento Concordiæ celebrato ſub die 30. Aprilis proxime præteriti, aperta, ac ad Nos, & Romanam Eccleſiam, Sedemque, & Cameram Apoſtolicam reverſa, & devoluta iri, cupiat ſuam erga Nos, & hanc Sanctam Sedem Apoſtolicam fidem, & devotionem, qua ſemper in noſtro, & ejuſdem Sedis conſpectu claruit, uberioris voluntatis ſuę ſignificatione omnibus teſtatā relinquere, & propterea, ut poſtquam viam univerſæ carnis, ita diſponente Domino, ingreſſus fuerit, illico Civitates, ac Oppida, Terræ, Caſtra, Arces, Propugnacula, ſive Fortalitia, & alia loca prædicta Status hujuſmodi, illorumque poſſeſſio vacua, & expedita, pacifice, & ſine ſtrepitu armorum nobis, Sedique, necnon Cameræ prædictis tradantur, & conſignentur, ac ut Armorum Gubernatores, Caſtellani, ſeu Præfecti Arcium, nec non alii quicumque Officiales quocumque nomine nuncupati, quibus ſuperintendentia, & cura principalis, ab alio militiæ officiali non dependens armorum, & militum cujuſcumque Civitatis, Arcis, Oppidi, Fortalitii, & loci incumbit, eorumque, & cujuslibet ipſorum exiſtentes Locumtenentes ad id paratiores ſint, ut Nobis Domino directo Ducatus, & Statuum prædictorum, & Romanæ Eccleſiæ, Sedique, & Cameræ prædictis in noſtris, ſeu perſonæ a Nobis deputandæ manibus fidelitatis præſtent Juramentum, intendat.

§.2. Nos promptam, & devotam ipſius Franciſci Mariæ Ducis fidem, & devotionem hujuſmodi plurimum in Domino commendantes, necnon de tua fide, prudentia, integritate, ac in gravissimis rebus gerendis experientia plurimum in Domino confiſi, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Tibi, ut a Gubernatoribus Armorum, Caſtellanis, ſeu Præfectis Arcium, & aliis quibuſcumque officialibus quocumque nomine nuncupatis, quibus ſuperintendentia, & cura principalis ab alio militiæ officiali non dependens armorum, & Militum cujuſcumque Civitatis, Arcis, Oppidi, Fortalitii, & loci incumbit, eorumque, & cujuslibet ipſorum Locumtenen. exiſtentibus ſupradictis, & eorum ſingulis quandocumque fidelitatis, & alia quæcumque Juramenta, juxta formam tibi traditam, cum omnibus, & ſingulis in ea contentis

Pontifex Commiſſarios Ap. deputat, qui illud recipiant.

(a) Idem ſequenti anno negocium commiſſum legitur Exarcatus Ravennæ Præſidi, & Provinciæ Marchiæ Gubernatori altero quidem Brevi ejuſdem exempli, cujus ſummam tantummodo referendam eſſe cenſuimus.

Digitized by Google

tentis recipere, & ad hunc effectum, ſi opus fuerit, & quotieſcumque tibi videbitur, quemcumque, ſeu quoſcumque idoneum, ſeu idoneos Notariorum, ſeu Notarios, vel Tabelliones tibi beneviſos eligere, necnon Gubernatores Armorum, Caſtellanos, Arcium Præfectos, & alios quoſcumque Officiales, eorumque, & cujuslibet ipſorum Locumtenentes exiſtentes præfatos, ad Juramenta hujuſmodi, in caſu eorum mutationis a futuris eorum ſucceſſoribus recipiendis, deputare, cæteraque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecialem, ſpecificam, & expreſſam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite poſſis, & valeas, tenore præſentium, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Derogat contrariis. §.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die, annoque eiſdem. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die prima Julii 1624. Pontificatus Noſtri Anno I. (a)

LXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Confirmatur Decretum Regis Hiſpaniarum circa modum inquirendi de Nobilitate, & puritate ſanguinis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Philippi Regis Decretum. §.1. EXponi Nobis nuper fecit Chariſſimus in Chriſto Filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus, quod ipſe ad obviandum moleſtiis, atque expenſis, quæ in ſumendis in Regnis Hiſpaniarum Informationibus ſuper nobilitate, & puritate ſanguinis provenicbant, ſub die 10. Februarii 1623. ſtatuit, & decrevit, ut in linea, ſive lineis, in quibus tres actus poſitivi nobilitatis, vel puritatis ſanguinis legitime facti reperientur, pro reale habeantur, ac ſi in rem Judicatam, & exequutioni demandatam tranſiverint, in vimque trium actuum hujuſmodi jus reale ipſi perſonæ, ejuſque per lineam rectam, & ut præfertur, probatam deſcendentibus, acquiratur, ad hoc, ut in lineis, ſuper quibus emanarunt lineæ hujuſmodi, pro nobilibus, & idoneis qualificatæ ſint, & eſſe cenſeantur, abſque eo quod quicquam aliud, quam perſonarum de lineis, pro quibus actus hujuſmodi emanarunt, deſcendentiam probare minime teneantur, idemque etiam intelligi voluit, licet actus prædicti in diverſis Collegiis, Tribunalibus, Communitatibus, ſeu uno ex eis dumtaxat adquiſiti fuerint, cum hoc tamen, ut actuum prædictorum acquiſitio ad hunc effectum, nullatenus ſuffragetur, niſi iidem actus in Sancto Inquiſitionis Officio comprehenſis illius familiaribus, ac trium Ordinum Militarium conſilio, ſeu Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, necnon Eccleſiæ Toletanæ, aut quatuor Salamantin., & uno Oppidi de Alcalà Toletanæ Diœc., ac reliquo Civitatis Valliſoletanæ Majoribus Collegiis proveniant. Et quia in aliis negociis ſuper re judicata novæ interdum, ſive per Inſtrumenta de novo reperta, ſive ob falſitatem ſeu alias ob cauſas lites renovantur, voluit idem Philippus Rex, ut tres actus modo, & forma præmiſſis qualificati in rem tranſeant judicatam, juſque prætendentibus acquiratur, eidemque rei judicatæ ſtetur, & Jus illius vigore acquiſitum valeat, etiamſi defectus, qui impedimentum afferre potuiſſet, ſi prius innotuiſſet, poſtea detegatur, & aliàs prout in decreto, ſeu ſtatuto deſuper facto plenius dicitur contineri.

Qui illud Pontificia auctoritate petit roborari. §.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Philippus Rex plurimum cupiat, ſtatutum, ſeu Decretum hujuſmodi pro firmiori illius obſervatione apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri;

Confirmat Urbanus. §.3. Nos ejuſdem Philippi Regis votis, quantum cum Domino poſſumus annuere volentes, ſupplicationibus ejuſdem nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ſtatutum, ſeu Decretum hujuſmodi, omniaque, & ſingula in illo contenta, apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus; Inſuper auctoritate, & tenore prædictis ſtatuimus, ut is etiam pro actu poſitivo habeatur, qui per Informationes Collegii Iſpalenſis fiet, non ſecus ac ſi per Collegiorum prædictorum informationes factus fuiſſet, quodque tres actus poſitivi, qui pro qualificanda nobilitate requiruntur, unus neceſſario ex prædicto Ordinum Militarium conſilio ſit, & eſſe debeat.

Clauſulas ponit. §.4. Decernentes præſentes literas, omniaque, & ſingula in eis contenta valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Ac derogat obſtantibus. §.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quarumvis Eccleſiarum etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, necnon Militiarum, & Ordinum quorumcumque, etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis

(a) Ejuſdem exempli Breve expeditum fuit præfato quoque Lucæ Antonio Vitiis.

teris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 5. Julii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 5. Julii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Revocatis Pauli V. Literis, quibus Provincias de Peraiba, Itamaraca, Riogrande, & Maranham Provinciæ de Pernambuco univerat, eædem Provinciæ Eccleſiæ Sancti Salvatoris reſtituuntur.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmanus Pontifex a Salvatore, & Domino noſtro, qui charitas eſt, & Deus pacis, ſuper univerſas orbis Eccleſias, & Provincias conſtitutus, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & deſtituat, utiliaque, & ſalubria plantet, & ædificet; ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus ex cauſis a Sede Apoſtolica ſancita ſunt, ipſa ſubinde rerum experientia ſuadente, & ex majoribus cauſis, quibus præſertim Epiſcoporum auctoritati, & Juriſdictioni ad viſitationis, correctionis, & Juſtitiæ miniſterium fructuoſius exercendum, necnon animarum ſaluti, litibuſque, ac controverſiis inter eoſdem Epiſcopos, & alios Chriſtifideles in remotiſſimis Chriſtiani Orbis partibus exiſtentes obviam itur, ac ſpirituali ipſorum Chriſtifidelium ædificationi, pacique, & tranquillitati conſulitur, alterat, & immutat, in hiſque ſolicitudinis, & providentiæ ſuæ ſtudium interponit, prout pia Catholicorum Regum vota id expoſcunt, & ipſe omnibus rerum, temporumque qualitatibus matura conſideratione penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Pauli PP. V. Literæ recenſentur.

§.1. Aliàs ſiquidem a fe: re: Paulo Papa V. Prædeceſſore noſtro emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis videlicet. Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. In ſupereminenti militantis &c. *Reliqua legi poſſunt in Tom.V. Par.IV. fol.6.*

Cauſæ revocãdi prædictas Literas, & Provincias de Peraiba, Itamaraca, Riogrande, & Maranham Eccleſiæ Sancti Salvatoris reſtituendi.

§.2. Cum autem, ſicut chariſſimus in Chriſto Filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, earumdem Provinciarum Vicarius, ſive Adminiſtrator in vim prædictarum Pauli Prædeceſſoris hujuſmodi Literarum deputatus diem clauſerit extremum, Eccleſiæque Sancti Salvatoris prædictæ certo tunc expreſſo modo Paſtoris ſolatio deſtitutæ de novo Paſtore apoſtolica auctoritate nuper proviſum fuerit: Diſmembratio autem, & ſeparatio ab Eccleſia S. Salvatoris prædicta de dicta Provincia de Pernambuco, illiuſque in Vicariam, ſive Adminiſtrationem ſpiritualem erectio, & inſtitutio, necnon Provinciarum Capitanearum nuncupatarum de Peraiba, Itamaraca, Riogrande, & do Maranham, prævia ſimili illarum ab eadem Eccleſia S. Salvatoris ſeparatione, & diſmembratione, eidem Provinciæ de Pernambuco unio, & adjunctio per eumdem Paulum Prædeceſſorem, ut præfertur, factæ, non ſolum in maximum Oppidorum, & locorum dictarum Provinciarum, illarumque Incolarum præjudicium, & damnum ceſſerint, verum etiam continuis diſſidiis, litibus, & controverſiis inter Epiſcopum S. Salvatoris, & earumdem Provinciarum Vicarium, & Adminiſtratorem, qui pro tempore fuerunt, cauſam dederint, non ſine divini cultus, & Catholicæ Religionis detrimento, gravique eorumdem Incolarum perturbatione, & ſcandalo, Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Urbanus eas reſtituit;

§.3. Nos igitur qui omni cogitatione, omnique cura in id incumbimus, ut Chriſtifideles earum præſertim Regionum, in quibus Fides Catholica non ita pridem per immenſam Dei miſericordiam plantata, continua illorum Populorum ad eamdem fidem converſione, feliciter propagatur, in pacis amœnitate, & Juſtitiæ cultu reddant Domino abundanter fructus ſuos, pio ipſius Philippi Regis deſiderio, quantum Nobis ex alto conceditur, annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præd. Eccleſiam S.Salvatoris, ac modernum illius, & pro tempore exiſtentem Præſulem, necnon menſam Epiſcopalem dictæ Eccleſiæ adverſus ſeparationem, & diſmembrationem dictæ Provinciæ de Pernambuco, ejuſque in Vicariam, ſive adminiſtrationem ſpiritualem, erectionem, & inſtitutionem, necnon Provinciarum Capitanearum hujuſmodi, prævia etiam illarum, ut præfertur, ab eadem Eccleſia Sancti Salvatoris ſeparatione, & diſmembratione, eidem Provinciæ de Pernambuco unionem, & adjunctionem, ſingulaſque Pauli prædeceſſoris hujuſmodi Literas, necnon omnia, & ſingula in illis contenta, & aliàs in priſtinum, ac eumdem met, in quo antequam ipſius Pauli prædeceſſoris tam priores, quam poſteriores Literæ hujuſmodi emanarent, reperiebantur ſtatum, in omnibus, & per omnia apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus; ſingulaſque Pauli prædeceſſoris hujuſmodi Literas, omniaque in eis quomodolibet contenta, & expreſſa, auctoritate, & tenore prædictis, ita quod liceat moderno, & pro tempore exiſtenti Epiſcopo Sancti Salvatoris corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem omnium, & ſingularum Provinciarum prædictarum, illarumque bonorum poſſeſſionem, ſeu quaſi ſuo, Eccleſiæque S.Salvatoris prædictæ nomine propria auctoritate libere appræhendere, & appræhenſam perpetuo retinere, omnimodamque in eiſdem Provinciis Jurisdictionem, & ſupe-

Digitized by Google

& ſuperioritatem, quæ Epiſcopo Sancti Salvatoris antequam ſingulæ literæ Pauli Prædeceſſoris hujuſmodi emanarent, competebat, & competere poterat, exercere, cæteraque omnia, & ſingula ad Epiſcopi munus de Jure, vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet ſpectan., & pertinen. facere, gerere, & exequi, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, ſimiliter perpetuo revocamus, caſſamus, abrogamus, & annullamus, viribuſque, & effectu prorſus vacuamus.

Et Eccleſiam S. Salvatoris indemnem a Pauli Literis reddit.

§.4. Necnon Eccleſiam S. Salvatoris, ejuſque menſam Epiſcopalem adverſus ſeparationes, & diſmembrationes, erectionemque, & inſtitutionem, necnon unionem, & adjunctionem prædictas reſtitutam, repoſitam, & plenarie reintegratam, prædictaſque Pauli Prædeceſſoris hujuſmodi Literas, omniaque in eis contenta, ut præfertur, revocata, caſſa, abrogata, annullata, viribuſque, & effectu vacua.

Clauſulas pro præſentium literarum firmitate apponit.

§.5. Præſentes vero Literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, neque illas etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas emanarint, expreſſæ, verificatæ, & juſtificatæ, aut quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſive habere prætendentes ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque illis conſenſerint, vel aliàs ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel cauſa, de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, in Jus, vel controverſiam revocari, ad terminos Juris reduci, aut aliud quodvis gratiæ, vel facti remedium impetrari, ſeu concedi nullatenus poſſe; Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contraria tollit.

§.6. Non obſtantibus Pauli Prædeceſſoris hujuſmodi Literis, ac Regula noſtra de Jure quæſito non tollendo, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

Dat. die 6. Julii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6.Julii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LXVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Impoſitio Decimæ pro Epiſcopo Eyſteten. in tota ejus Diœceſi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis Eccleſiæ regimini, diſponente Domino, præſidentes, inter graves ſolicitudines, quibus pro paſtoralis officii, & apoſtolicæ ſervitutis debito continue premimur, ea ſemper eſt præcipua, per quam Catholicorum vires ad hoſtium veræ fidei conatibus reſiſtendũ augeri poſſint, & propterea Eccleſiaſticorum Præſulum vota in id tendentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ imponendi decimã.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, Ven. Frater N. Epiſcopus Eyſteten. cum cæteris Principibus, & Ordinibus tam eccleſiaſticis, quam ſecularibus in Germania ob inibi concitatos per humani generis hoſtem motus, & catholicæ Religionis defenſionem confœderatus, gravia exinde expenſarum onera hactenus ſuſtinuerit, & ſuſtineat ad præſens, ita ut niſi de aliquo ſubſidio illi opportune proſpiciatur, verendum ſit, ne tantis oneribus impar ſuccumbat.

Decimæ impoſitio ad annum tantum.

§.2. His igitur, & aliis graviſſimis cauſis ad Dei gloriam, ſanctæque ejus Eccleſiæ defenſionem, & exaltationem pertinentibus, adducti, ſupplicationibus nomine ejuſdem N. Epiſcopi Nobis humiliter porrectis inclinati, de tributæ Nobis a Domino apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium indicimus, & imponimus unam ſemel per annum integrum in una, vel pluribus ſolutionibus arbitrio Collectorum infra deputatorum perſolvendam integram Decimam in prædictos dumtaxat, & non in alios uſus erogandam omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum, ac diſtributionum quotidianarum omnium Eccleſiarum Collegiatarum, Parochialium, necnon Monaſteriorum, & Conventuum, ac etiam menſarum Abbatialium, Capitularium, tam majoris Eyſteten., quam quarumcumque Collegiatarum Eccleſiarum, necnon Conventualium, Prioratuum quoque, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Perſonatuum, adminiſtrationum, & Fabricæ, & officiorum, cæterorumque Beneficiorum eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, ac S. Benedicti, S. Auguſtini, Cluniacen., Ciſtercien. Præmonſtraten., & ſi quæ bona immobilia, redditus certos ex privilegio, vel aliàs poſſident, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum cujuſvis ſexus, necnon Congregationum regularium.

Qui excipi debeant ab hujuſmodi Decimæ ſolutione.

§.3. Iis dumtaxat exceptis, quæ a Ven. Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus obtinentur, ſeu percipiuntur, ac quoad Beneficia curata, iis, quorum annui redditus ſummam quadraginta ducatorum auri de Camera non excedunt, & præterea Hoſpitalium etiam pauperum hoſpitalitatem non exercentium, ſeu bona, & redditus ultra uſus infirmorum, & alia, pro quibus inſtituta ſunt, pia officia exercenda poſſiden., necnon Beatæ Mariæ Teutonicorum, S. Lazari, Templi Dominici, ac quoad illos, qui communi theſauro ſui hoſpitalis onera ſolita non contribuunt, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, & aliarum Militiarum in Civitate,

vitate, Diœceſi, Patria, & Ditione Eyſteten. exiſten. ſecundum communem æſtimationem fructuum, & aliorum prædictorum.

Decima etiã a Penſionariis perſolvenda.

§.4. Ac ſimiliter integram Decimam omnium penſionum ſuper præmiſſis aſſignatarum, & aſſignandarum ſemel tautum, ut dictum eſt percipien.&exigen.a quibuſcumque Primatibus, Præpoſitis, Decanis, Capitulis, Canonicis, Rectoribus, Beoeficiatis, Abbatibus, Prioribua, Commendatariis, Abbatiſſis, Prioriſſis, Fratribus, Militibus, & aliis quocumque nomine nuncupatis ſecularibus, & regularibus, cæteriſque cujuſcumque dignitstis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, præterquam dictis Cardinalibus prædicta quocumque Iure, modo, occaſione, & titulo obtinentibus, ſeu detinentibus, & obtenturis, necnon Œconomis, & Adminiſtratoribus perpetuis, ſeu temporalibus, uſufructuariis, ac fructus, Penſiones, res, & alia quæcumque hujuſmodi jura, & bona ex quacumque cauſa quavis auctoritate io toto, vel in parte ſibi reſervata, aut conceſſa habentibus, vel habituris ſecularibus, & regularibus Ordinum, Congregatiouum, Militiarum, & Hoſpitalium prædictorum, necnou ab ipſis Eccleſiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hoſpitalibus, Militiis, menſis, maſſis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, perſonali, & miata autiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata ſuffultis, quos omnes exceptis ſupradictis in una, vel pluribus ſolutionibus, ut præfertur, Collectoribus prædictis volumus Decimam prædictam infra terminum ab eiſdem Collectoribus præſcribendum perſolviſſe, ita ut, qui penſiones ſolvere debent, etiam nomine Penſionariorum Decimam penſionum perſolvant, & deinde in proximis terminis peoſionum hujuſmodi eam ratam ſibi retineant ad rationem decem pro centenario, niſi iidem Collectores ab ipſiſmet Penſionariis eam exigere maluerint.

Nullæ vero aliæ ſuffragan tur exemptiones.

§.5. Decernentes nullas omnino exemptiones, & Immunitates exactionem Decimæ hujuſmodi impedire poſſe: Sicque per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Cardinales prædictos, & de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & defioiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Collectores deputantur.

§.6. Ut autem ſupradicta diligenter executioni demandentur, eumdem N. Epiſcopum, ac dilectum filium Officialem Eyſteten. de quorum integritate, & prudentia plurimum confidimus, Decimæ prædictæ Collectores in Civitate, Diœceſi, Patria, & Ditione hujuſmodi cum omnibus Juriſdictionibus, quæ hujuſmodi Collectoribus de jure, vel conſuetudine quomodolibet competunt, auctoritate, & tenore prædictis conſtituimus, & deputamus: mandantes, ut quidquid iode per ſe, vel Subcollectores ſuos exegerint, id omne in prædictos, & non alios uſus erogari curent, & faciant, ac N. Epiſcopo, & Officiali prædictis plenam, liberam, & amplam, ac abſolutam poteſtatem Decimam hujuſmodi ubique eorum arbitrio, habita tamen ratione communis æſtimationis fructuum, ac etiam onerum cuique Eccleſiæ, aut Loco Sacro, vel Pio, unde exigenda erit, incumbentium, taxandi, & exigendi, atque, ubi opus fuerit, moderandi, & ad minorem ſummam reducendi, prædictos omnes tam conjunctim, quam diviſim ad integram illius ſolutionem, etiam per Edictum locis publicis affigendum, etiam ſub cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis monendi, & requirendi, non parentes, contumaces, & fraudantes in cenſuras, & pœnas prædictas incidiſſe declarandi, proprietates, fructus, & bona ipſorum appræhendendi, & uſque ad ſatisfactionem retinendi; Perturbatores, moleſtatores, & rebelles quoſcumque, eiſque auxilium, conſilium, vel ſavorem publice, vel occulte quovis quæſito colore præſtantes, cujuſcumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliiſque cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, nec non pecuniariis, cæteriſque juris, & facti remediis opportunis compellendi, illaſque etiam iteratis vicibus aggravandi, Dignitatibus, Beneficiis, & Officiis omnibus privandi, & amovendi, & ad futura inhabiles faciendi, interdictum eccleſiaſticum apponendi, auxiliumque brachii ſecularis, quandocumque opus fuerit, invocandi; ad ſanitatem reverſos, qui debite ſatisfecerint, ab omnibus cenſuris, & pœnis ſupradictis in forma Eccleſiæ conſueta abſolvendi. Præterea ſi opus fuerit, alios Collectores, & Subcollectores fide, & facultatibus idoneos in Civitate, Diœceſi, Patria, & Ditione, quot quot viderint expedire, cum ſimili, aut limitata, non tamen abſolvendi poteſtate conſtituendi, eumque, vel alios arbitrio ſuo revocandi, negligentes, & moroſos removendi, ac alium, ſeu alios ſubrogandi, quotieſcumque eis videbitur, in delinquentes, & contumaces per ſe, vel alium, ſeu alios, etiam ſimpliciter, & de plano, ac ſine ſtrepitu, & figura judicii inquirendi, ac meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis ſervandos præſcribendi, & dubia quæcumque in præmiſſis forte oritura declarandi.

Derogatio contrariorum

§.7. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non Eccleſiarum, Monaſteriorum, Congregationum, Ordinum, Hoſpitalium, & Locorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, quodque perſonis prædictis, eorumque Eccleſiis, & locis, vel quibuſvis aliis communiter a prædicta ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas

Digitized by Google

ras apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto, nec non perſonis, eorumque nominibus, cognominibus, Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & locis hujuſmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere, vel in ſpecie quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, & ſolutiones Decimarum aliter, quam ſecundum antiquam taxam, & niſi in univerſali Decimarum per urbem, aut per univerſa Romani Imperii loca impoſitione fieri prohiben., nec non promiſſionibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis in aſſignatione prædictarum penſionum factis, quibus per impoſitionem Decimæ hujuſmodi neminem teneri, neque eas quoad præmiſſa contra quemcumq;locum habere declaramus, aliiſque indultis, & literis apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus, cujuſcumque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, aut totaliter non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis, quæ omnia contra prædicta nolumus cuiquam ſuffragari, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Statuta Concilii Viennen. ſervanda.

§.8. In percipienda vero Decima prædicta piæ memoriæ Clem. Papæ V. etiam Prædeceſſoris noſtri in Concilio Viennen. editam Conſtitutionem, ac præſertim, quod ad monetam currentem exigi, quodque nec calices, nec libri, cæteraque Eccleſiarum ornamenta divino cultui dicata, aliave ſupellectilia eccleſiaſtica ex cauſa pignoris capi, recipi, vel diſtrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique præcipimus obſervari, quinimo volumus, ut illius occaſione Eccleſiæ, Monaſteria, aliaque pia, & ſacra loca quæcumque debitis propterea non fraudentur obſequiis, ac divinus in iis cultus, & ſolitus Altiſſimo famulantium, & miniſtrorum numerus, nec eis quoquo modo minuantur onera, aut pia, quæ exerceri ſolent opera, & officia ullo modo minuantur, ſeu negligantur, ſed eorum congrue ſupportentur onera conſueta, nec quiſquam etiam plura fortaſſe Beneficia, aut Penſiones cujuſcumque valoris obtinens pro quietantia ultra vigeſimam partem unius auri nummi ſolvere cogatur.

Fides danda tranſumptis.

§.9. Cæterum, ut præſentes omnibus facilius innoteſcant, volumus, ut præſentium Literarum exempla, etiam impreſſa, Notarii publici manu ſubſcripta, & alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo ſubſignata, eamdem in judicio, & extra illud ubique locorum fidem faciant, quam ipſæ originales facerent, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 16. Julii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Julii 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LXVII.

Translatum Generalibus Armorum Ferrariæ jus ſuper Militiis Bononienſi, Legato Bononienſi aſſeritur.

Ex Regeſt. Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recenſentur Gregorii Literæ.

§.1. Aliàs a fel.rec. Gregorio Papa XV. prædeceſſore noſtro emanarunt Literæ, tenoris ſubſequentis videlicet: Gregorius Papa XV. Ad futuram rei memoriam. *Reliqua legi poſſunt in Conſtit.XVI.* Cum aliàs Gubernium &c. *Tom.V. Par.IV. fol.*355.

Tranſlatio juriſdictionis, de qua in Rubrica.

§.2. Nunc autem Nos feliciori ipſius militiæ regimini, curæque, & gubernio, quantum cum Domino poſſumus conſulere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omne jus, omnemque auctoritatem, quæ olim Generalibus Armorum Civitatis, & Ducatus noſtrorum Ferraren., ſuper Militia tam equeſtri, quam pedeſtri in Civitate, & Comitatu noſtris Bononien. competebat, ſeu quomodolibet competere poterat, ab eodem Generale Armorum pro tempore exiſtente tollimus, & auferimus, ac penitus, & omnino ſublatam declaramus, eamque ſic ſublatam in prædictum Legatum ultra illius ordinarias facultates, tenore præſentium, transferimus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere: irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus præinſertis Gregorii prædeceſſoris hujuſmodi Literis, necnon Regula noſtra de jure quæſito non tollendo, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dictæ Civitatis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 25. Julii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſimaquinta Julii 1624. Pontificatus Noſtri Anno I.

De-

LXVIII.

Declaratio, quod Indulgentia Portiunculæ hoc Anno Sancto non revocatur.

Hanc Indulgentiam Plenariam perpetuam extendit ad omnia Ordinis Monaſteria Fratrum Minorum de obſervantia, ac Reformatorum Gregor. XV. Conſt. III. Spiritus Domini. *Tom. V. Par. IV. fol. 322.*

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

CUm nuper ob ſacri Jubilæi celebrationem a vigilia Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti anni proxime venturi inchoandam, & uſque ad finem ejuſdem anni duraturam omnes, & ſingulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remiſſiones quibuſvis Eccleſiis, Monaſteriis, Hoſpitalibus, & aliis locis piis ſecularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium Regularibus, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis quomodolibet conceſſas, de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſuſpenderimus, & ſuſpenſas eſſe declaraverimus, eaſque eodem anno durante nulli prodeſſe, aut ſuffragari debere decreverimus, prout in noſtris ſub plumbo deſuper expeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Indulgentia Portiunculæ omittitur a ſuſpenſis.

§. 1. Nos cupientes, ut Eccleſia Sanctæ Mariæ Angelorum Domus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia prope, & extra muros Civitatis Aſſiſien., congruis frequentetur honoribus, ad eamque Chriſtifideles eo libentius accedant, quo exinde ſpiritualibus gratiis ſe uberius refectos conſpexerint.

Derogat contrariis.

§. 2. Tenore præſentium declaramus, mentis, & intentionis noſtræ minime fuiſſe, nec eſſe ſub prædicta Indulgentiarum ſuſpenſione Indulgentiam utriuſque ſexus Chriſtifidelibus prædictam Eccleſiam die ſecunda menſis Auguſti a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi viſitantibus, & requiſita pro eadem Indulgentia conſequenda peragentibus conceſſam compræhendere, prout minime compræhendimus, nec compræhenſam eſſe in verbo Romani Pontificis atteſtamur. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 31. Julii 1624. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 31. Julii 1624. Pontificatus Noſtri Anno I.

V. Theatinus.

LXIX.

Ne Fratres Reformati Diſcalceati Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hiſpaniæ, poſt emiſſam profeſſionem, ſub quovis prætextu, tranſeant ad alios quoſcumque Ordines, etiam Fratrum Minimorum Sancti Franciſci de Paula, excepto Carthuſianorum Ordine.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

COmmiſſi nobis per abundantiam divinæ gratiæ paſtoralis officii debitum poſtulat, ut ad ea mentis noſtræ aciem ſedulo intendamus, per quæ Regulares Ordines in Eccleſia Dei militantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

Paulus V. prohibuit hiſce Fratribus tranſitum ad alios quoſcumque Ordines, Carthuſianorum Ordine excepto, abſque Rom. Pontif. licentia.

§. 1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Paulus Papa V. prædeceſſor noſter, proſpero Fratrum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Diſcalceatorum Reformatorum nuncupatorum Congregationis Hiſpaniarum regimini conſulere volens, inter alia ſtatuit, & ordinavit, quod nullus omnino dictorum Fratrum, quam Donatorum dictæ Congregationis, poſt emiſſam in ea profeſſionem hujuſmodi, abſque ſpeciali pro tempore exiſtentis Romani Pontificis licentia, certam tunc expreſſam mentionem faciente, ad moderatos, ſeu mitigatos, vel alios Fratres, tam Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum hujuſmodi, quam aliorum quorumvis Ordinum, Congregationum, & Religionum, etiam emiſſionis quarti voti, aut alio quocumque prætextu (Carthuſianorum Ordine dumtaxat excepto) tranſire, ſeu ſe transferre, aut aliàs a dicta Congregatione ſe ſubtrahere, ſeu ex ea exire valeret, & aliàs, prout in ipſius Pauli prædeceſſoris in ſimili forma Brevis ſub die 18. Auguſti 1611. expeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Urbanus hujuſmodi prohibitionem confirmat ſtatuitque contra inobedientes pœnas.

§. 2. Nunc autem nos majori eorundem Fratrum quieti, & augmento, feliciorique directioni per amplius conſulere volentes, ſupplicationibus dilecti filii Procuratoris Generalis ejuſdem Congregationis nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: Quod de cætero nullus Fratrum prædictorum poſt emiſſam in dicta Congregatione profeſſionem, ut præfertur, & abſque Romani Pontificis licentia prædicta, ad alium quemcumque Ordinem Mendicantium, & non mendicantium, Monachorum, ſeu Diſcalceatorum, aut aliarum quarumcumque Religionum tam erectarum, quam erigendarum, etiam emiſſionis quarti voti, ſeu perfectioris, & humilioris vitæ præſumptione, aut ſtrictioris regulæ, ſeu obſervantiæ prætextu, vel contemplatione, aut alia quantumvis juſta, & probabili, aut legitima cauſa, ſub apoſtaſiæ, & infamiæ perpetuæ nota, ac excommunicationis latæ ſententiæ pœna ſe transferre audeat, ſeu præ-

præſumat; excepto dumtaxat Ordine Carthuſianorum, ut præfertur, quatenus ad illum tranſeundi licentiam a ſuis Superioribus petierint, & obtinuerint.

Qui ſecus egerint, ad ſuam Congregationem redire debeant.

§.3. Et quicumque ſecus fecerit, cum primum deſuper monitus fuerit, nulla mora, aut excuſatione, & quacumque appellatione, etiam ad nos, ſeu Sedem Apoſtolicam interpoſitis, ad ſuam propriam Congregationem redire, & Superiorum ſuorum correctioni ſe ſubmittere omnino teneatur.

Pœnæ contra Superiores Regulares, qui eos non tradiderint.

§.4. Prælati vero dictarum Congregationum, ac aliorum Ordinum, & Religionum hujuſmodi, ipſos ſic translatos, ſeu fugitivos, & apoſtatas minime retinere, ſed eos, etiamſi novam profeſſionem regularem emiſerint, ſub privatione ſuorum officiorum, ac ſimilis excommunicationis pœna, ſuis Superioribus, vel ab eis deputandis id requirentibus, & petentibus ſtatim abſque judicis miniſterio tradere, & conſignare debeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus;

Clauſulæ.

§.5. Decernentes ſic, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis conceſſa ſunt, non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis.

§.7. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 9. Aug. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 9. Auguſti 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

LXX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Lucæ Antonio Virili Commiſſario Apoſtolico in Dominiis Ducis Urbini creandi Notarios.

Dilecto Filio Magiſtro Lucæ Antonio Virili in utraque Signatura noſtra Referendario.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Facultas, de qua in Rubrica.

§.1. UT penuriæ Notariorum, ſeu Tabellionum apoſtolica auctoritate creatorum in Statu, & Ducatu Urbini vigenti ſubvenire valeas, Tibi, ut quoſcumque viros vita, moribus, literatura, aliiſque qualitatibus ad officium Notariatus, ſeu Tabellionatus exercendum requiſitis habiles, & idoneos in Notarios, ſeu Tabelliones publicos, recepto prius ab eis noſtro, & Romanæ Eccleſiæ nomine fidelitatis debitæ ſolito juramento cum facultate officium Notariatus, & Tabellionatus hujuſmodi in quacumque mundi parte exercendi, auctoritate noſtra apoſtolica facere, & creare libere, & licite valeas, eadem auctoritate tenore præſentium facultatem concedimus, & impartimur.

Derogatio contrariorum.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 9. Auguſt. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 9. Auguſti 1624. Pontificatus Noſtri Anno II. (a)

LXXI.

Beatificatio Ven. Servi Dei Jacobi de Marchia, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, una cum conceſſione celebrandi Miſſam, & Officium de Communi Confeſſorum non Pontificum in Eccleſia dicti Ordinis, ubi Corpus ejus requieſcit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, a Domino conſtituti, piis fidelium votis libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis.

Preces Pontifici exhibitæ pro V. Jacobi de Marchia Beatificatione.

§.1. Sane pro parte chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatis Neapolitan., nec non totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Nobis nuper expoſitum fuit, quod bonæ memoriæ Jacobus de Marchia multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illuſtratus fuit: quapropter Philippus Rex, ac Clerus, & Populus, nec non Ordo prædicti Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor dicto Jacobo de Marchia, ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina adſpirante gratia, ab Apoſtolica Sede decernatur, idem Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium de eo, ut infra, recitari poſſit.

Qui petitis annuit juxta indicata in Rubrica.

§.2. Quare Nos, re prius per Venerabiles Fratres noſtros Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Sacris Ritibus præpoſitos, quibus eam examinandam mandavimus, mature diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut ipſe bon. mem. Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium, & Miſſa de eo tamquam de Confeſſore non

Pon-

(a) Eadem facultas conceſſa quoque fuit F. Franciſchino a Caſcia.

Pontifice in Eccleſia tantummodo S. Mariæ della Nova nuncupatæ, Civitatis Neapolitan., ubi corpus ejuſdem requieſcere aſſeritur, recitari, & celebrari reſpective libere, & licite poſſit, & valeat, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 12. Auguſt. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die decimaſecunda Auguſti 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

Sequitur extenſio dictæ Conceſſionis ad omnes Fratres ejuſdem Ordinis ubique exiſtentes.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Recenſetur præcedens Indultum.

NUper pro parte chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatis Neapolitan., nec non totius Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Nobis expoſito, quod bon. mem. Jacobus de Marchia multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illuſtratus fuerat, & propterea Philippi Regis, ac Cleri, & Populi, nec non Ordinis prædictorum nominibus humiliter ſupplicato, ut donec Canonizationis honor dicto Jacobo de Marchia ob ejus eximiam claritatem, & excellentia merita, divina adſpirante gratia, ab Apoſtolica Sede decerneretur, idem Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium de eo, ut infra, recitari poſſet; Nos, re prius per Venerabiles Fratres noſtros Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Sacris Ritibus præpoſitos, quibus eam examinandam mandaveramus, mature diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut ipſe bon. mem. Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium, & Miſſa de eo tamquam de Confeſſore non Pontifice in Eccleſia tantummodo Sanctæ Mariæ della Nova nuncupatæ Civitatis Neapolitan., ubi corpus ejuſdem requieſcere aſſerebatur, recitari, & celebrari reſpective libere, & licite poſſet, & valeret, apoſtolica auctoritate licentiam, & facultatem conceſſimus: prout in noſtris in ſimili forma Brevis deſuper expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Extenſio, de qua in Rubr.

§.1. Cum autem, ſicut Philippus Rex, ac Clerus, & Populus, Ordoque prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, pro eo, quem erga dictum Beatum Jacobum de Marchia gerunt devotionis, affectu, plurimum cupiant, conceſſionem hujuſmodi ad univerſum Ordinem prædictum extendi: Nos Piis Philippi Regis, ac Cleri, & Populi, nec non Ordinis eorumdem votis in præmiſſis per amplius annuere volentes, ſingulareſque Cleri, & Populi, necnon Ordinis prædictorum perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis denuo ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: de Cardinalium prædictorum conſilio conceſſionem hujuſmodi ad univerſum Ordinem Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum prædictorum, itaut ab omnibus illius perſonis Officium, & Miſſa de Beato Jacobo tamquam de Confeſſore non Pontifice, juxta tamen Rubricas Miſſalis, & Breviarii Romani, recitari, & celebrari reſpective ſimiliter poſſit, & valeat, eadem auctoritate, tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

Derogatio contrariorum

§.2. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis.

§.3. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 23. Octobr. 1624. An. II.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Octobris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXII.

Indultum recitandi Officium, & celebrandi Miſſam de Beata Clara de Monte Falchio Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, pro Ordinis prædicti Fratribus, & Monialibus.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DOmini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſervos, & ancillas ſuas æternæ gloriæ proemio donat in cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis paſtoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem ſervorum, & ancillarum Chriſti debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis ſuis. Quamobrem fidelium quorumlibet, præſertim vero ſub ſuavi religionis jugo altiſſimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujuſmodi cultum reſpiciunt, libenter annuimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini preces.

§.1. Sane nomine dilectorum filiorum Procuratoris Generalis, & Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Nobis nuper expoſitum fuit, quod ipſi ex peculiari, quem erga Beatam Claram de Monte Falchio,

ebio ejuſdem Ordinis Monialem, gerunt devotionis affectu, in cujus viſceribus Paſſionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti myſteria maxima cum devotione in vicinis incolis venerari aſſerunt, & ad augendam Chriſtifidelium erga illam devotionem Officium, & Miſſam de eadem Beata Clara recitari, & celebrari poſſe ſummopere deſiderant: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerant, ut deſuper opportune providere de benigoitate apoſtolica dignaremur.

Indultum celebrandi Miſſam, & recitandi Officium de B. Clara. §. 2. Nos igitur piis eorumdem Procuratoris, & Fratrum votis hujuſmodi annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, ut de dicta Beata Clara Officium, & Miſſa de Communi Virginum cum oratione propria, in ejuſdem Ordinis Miſſalibus inſerta, ab omnibus Ordiois prædicti utriuſque ſexus regularibus perſonis tantum recitari, & celebrari libere, & licite poſſit, & valeat, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium licentiam concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum. §. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis. §. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 14. Auguſt. 1624. An. II. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Auguſti 1624. Pontificatus noſtri Anno I.

XXIII.

Congregationi Monachorum Cœleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti communicantur gratiæ, & privilegia omnia Congregationi Caſſinenſi, aliiſque Monachorum Congregationibus conceſſa, & concedenda.

De Statu dictæ Congregationis Cœleſtinorum, vide Conſtit. I. Cœleſtini V. Tom. III. Par. II. fol. 70.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. SAcroſancti apoſtolatus miniſterium, quod ineffabilis divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ Dei altitudo humilitati noſtræ, nullis licet ſuffragantibus meritis, per abundantiam cœleſtis miſericordiæ credidit, jugiter Nos admonet, ut inter multiplices, graviſſimaſque apoſtolicæ ſervitutis curas, eam peculiari ſolicitudine amplectamur, qua privilegia piis Chriſtifidelium Congregatiooibus in militanti Eccleſia ad divini nominis laudem, & gloriam, ſanctæque fidei catholicæ exaltationem ſalubriter inſtitutis a Sede Apoſtolica conceſſa non ſolum conſerventur, verum etiam Congregationes ipſæ novis ab eadem Sede gratiis, atque indultis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Attentis eximiis Monachorum hujuſce Congregationis meritis; §. 1. Hinc eſt, quod Nos ad uberes fructus, quos dilecti filii Monachi Congregationis Cœleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti, vel ab ipſius Congregationis primordio in eadem Eccleſia magno cum Reipublicæ Chriſtianæ ſpirituali commodo attulerunt, & in dies afferunt, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, & attente proſpicientes, quod Congregatio prædicta una ex duodecim extitit, quæ cum Camera Apoſtolica tempore fel. rec. Pii Papæ Quinti Prædeceſſoris noſtri de ſubſidio ordinario concordarunt: Necnon Monachos prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes: Motu proprio non ad Abbatis, ſeu Procuratoris Generalium,

Eiſdem aliarum Congregationum, ac potiſſimum Caſſinenſis privilegia conceduntur. aut aliorum quorumcumque Superiorum, vel Monachorum ejuſdem Congregationis, aut alterius pro eis Nobis oblatæ petitionis inſtantiam; ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia, & ſingula privilegia, prærogativas, favores, facultates, declarationes, libertates, immunitates, exemptiones, præeminentias, indulta, aliaſque gratias tam ſpirituales, quam temporales cujuſvis generis, & ſpeciei exiſtentes, tam Caſſinenſi Ordini Sancti Benedicti, quam quibuſvis aliis Monachorum Congregationibus, eorumque Superioribus, Præſidentibus, Abbatibus, Monachis, aliiſque regularibus perſonis, necnon Eccleſiis, Monaſteriis, & Locis regularibus quibuſcumque tam ſpecialiter, & nominatim, quam in genere, & per viam communicationis, vel extenſionis, aut aliàs quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ſeu Nos, & Sedem Apoſtolicam, eorumque, & noſtros de latere Legatos, & Nuntios ſufficienti ad id auctoritate ſoffultos, conceſſa, & in futurum per Succeſſores noſtros, aut alios auctoritatem habentes concedenda, & quibus ipſæ Congregationes, eorumque Abbates, & alii quocumque nomine nuncupati Superiores, & Monachi, cæteræque perſonæ regulares de jure, uſu, conſuetudine, pri-

 vilegio,

vilegio, aut conceſſione apoſtolica in genere, vel in ſpecie, ac tam conjonctim, quam diviſim, ſeu aliàs quomodolibet ottuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub aliquibus revocationibus compræhenſa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adverſentur, Congregationi Cœleſtinorum prædictæ, illiuſque Generali, ac cæteris Abbatibus, Prioribus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, Monachis, & perſonis regularibus quibuſcumque, nec non Monaſteriis, Eccleſiis, Domibus, Conventibus, & Locis regularibus quibuslibet, tenore præſentium perpetuo concedimus, dictaque privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, ac gratias ſpirituales, & temporales hujuſmodi primodictæ Congregationi, illiuſque Generali, cæteriſque Abbatibus, Prioribus, Monachis, & perſonis prædictis, nec non Eccleſiis, Monaſteriis, & regularibus locis communicamus, illaque ad eos, & illa extendimus; Ita quod Congregatio Cœleſtinorum prædicta, illiuſque Generalis, & cæteri Abbates, Superiores, Monachi, & perſonæ hujuſmodi, eorumque Monaſteria, Prioratus, Grangiæ, Domus, Eccleſiæ, Oratoria, Collegia, & alia loca regularia, necnon res, & bona quæcumque præmiſſis omnibus, & ſingulis non ſolum ad aliarum Congregationum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, perinde ac ſi omnia illis, & eorum ſingulis ſpecialiter, & expreſſe, & non ad inſtar, ſed a principio conceſſa, & in primodictæ Congregationis favorem a Sede Apoſtolica nominatim emanaſſent.

Clauſulæ. §.2. Decernentes, præſentes literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quopiam defectu notari, impugnari, redargui, ſeu infringi, aut in jus, vel controverſiam revocari poſſe, ſed eas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Congregationi Cœleſtinorum hujuſmodi, illiuſque perſonis, & locis regularibus ſupra expreſſis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Decretum irritans addit. §.3. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Judices Conſervatores dati. §.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis quibuſcumque, nec non dilecto filio Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum, quandocumque per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatis Generalis, & Monachorum Congregationis Cœleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti prædictorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra, eaſdem plenum eorum effectum ſortiri, illiſque omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere; non permittentes, quemquam deſuper contra præſentium tenorem ſub quovis prætextu, & cauſa, etiam defectu intentionis noſtræ, per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari: quinimo quicquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omnino ſemper in priſtinum reponi; Contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quaſcumque, de quibuſvis eis videbitur, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Obſtantia tolluntur. §.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ Octavi, etiam Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus, Ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujuſmodi ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis quomodolibet etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, etiam quod in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus, aut nonniſi ſub certis modo, & forma derogari poſſit: tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Tranſumptis danda fides. §.6. Verum, quia difficile foret, præſentes Literas, ubicumque opus eſſet, deferri; volu-

volumus, & pari auctoritate decernimus, quod illarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 14. Auguſt. 1624. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Auguſti 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

Sequitur facultas conceſſa Abbati Generali eas faciendi functiones, quas alii Abbates exempti facere conſueverunt, habituque Prælatorum Regularium, & in Monaſteriis ſuis Ordinis pontificalibus indumentis utendi, ac Miſſas ſolemniter celebrandi, &c.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis Apoſtolici muneris debito jus ſuum unicuique conſervare tenemur.

Cœleſtinus PP. V. Abbati hujus Congregationis Induitum exercendi Pontificalia conceſſit.

§. 1. Proinde cum, ſicut pro parte dilecti filii Celſi Romani Abbatis Generalis Congregationis Cœleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti Nobis nuper expoſitum fuit, ex antiquo privilegio apoſtolico a fel. recor. Cœleſtino Papa V. nimirum conceſſo, & ab Eugenio IV. & aliis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris confirmato, pro tempore exiſtens Abbas Generalis dictæ Congregationis Cœleſtinorum functiones omnes, quas cæteri omnes Abbates exempti faciunt, & exercere, facere, necnon ſemper tam in Urbe, quam in omnibus aliis Civitatibus, & ubique locorum habitum Prælatorum Regularium, caputium ſcilicet, ſive mozzettam ſuper mantelleto, & biretum quadratum, more Clericorum ſæcularium, ac pileum more Prælatorum, ac in Eccleſiis, & Monaſteriis ſuo Ordini ſubjectis cappa, baculo, mitra, & cæteris Pontificalibus indumentis uti, & in eiſdem Eccleſiis miſſas ſolemniter more aliorum Abbatum Benedictinorum celebrare, ac Monachis ſui Ordinis, & aliis Chriſti fidelibus quibuſcumque ad dicti Abbatis Miſſas audiendas convenientibus, & intereſſentibus, quandocumque Epiſcopi, & alii Superiores Prælati, & S. R. E. Cardinales ibi præſentes non ſint, ſolemnem benedictionem impertiri poſſint, & conſueverint: eumque in

Et ſubinde Congr. Rituũ eum in poſſeſſione manutenendum eſſe decrevit.

Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper ſacris Ritibus, & Cæremoniis deputatorum, examinatis privilegiis ſupradictis, decretum ſemel atque iterum fuerit, prædictum Abbatem Generalem Congregationis Cœleſtinorum pro tempore exiſtentem in pacifica poſſeſſione omnium, & ſingulorum præmiſſorum manutenen. eſſe; illumque a quovis Epiſcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum Vicariis, & aliis quibuſcumque perſonis ſuper præmiſſis moleſtari, perturbari, vel inquietari non poſſe declaratum fuerit; & eum ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Celſus Abbas pro majori eorumdem decretorum validitate cupiat, illa confirmationis Apoſtolicæ robore communiri:

Hæc omnia confirmat Paulus PP. V.

§. 2. Nos illius honeſtis votis benigne annuentes, ac ipſum Celſum Abbatem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine ſuper hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, Decreta ejuſdem Congregationis auctoritate apoſtolica tenore præſentium confirmantes, & approbantes, juxta illorum ſeriem per eaſdem præſentes decernimus, & declaramus, prædictum Celſum modernum Abbatem Congregationis Cœleſtinorum, ejuſque ſucceſſores, ſtante antiqua poſſeſſione dicti Abbatis, & prædeceſſorum prædicta faciendi, & exercendi, in pacifica poſſeſſione omnium, & ſingulorum præmiſſorum manutenendum, ac manutenendos eſſe, nec illos, aut quempiam illorum a quovis Epiſcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum Vicariis, & aliis quibuſcumque perſonis deſuper quovis prætextu moleſtari, perturbari, vel inquietari nullatenus poſſe.

Clauſulæ.

§. 3. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, irritumque, & inane quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deſignati.

§. 4. Quocirca dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus ejuſmodi Congregationis apud nos, & Apoſtolicam Sedem Protectori, & cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel alter eorum præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Celſi moderni, aut pro tempore exiſtentis Abbatis Generalis dictæ Congregationis fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ac ipſi Abbati in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illum eorumdem præmiſſorum effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes, illum deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari: contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio contrariorum

§. 5. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus,

Digitized by Google

bus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 9. Decem. 1606. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris. die Nona Decembris 1606. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio Poloniæ procedendi contra Eccleſiaſticos, ac etiam contra Epiſcopos, & Archiepiſcopos, qui in Regem Poloniæ, vel ejus natos conſpiraverunt,

Ven. Fratri Joanni Baptiſtæ Epiſcopo Nolan. noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Regno Poloniæ Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Cauſæ concedendæ facultatis.

§. 1. AD audientiam noſtram non ſine animi noſtri gravi perturbatione pervenit, nonnullos contra Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Sigiſmundi Poloniæ, & Svetiæ Regis Illuſtris, & forſan natorum ejus perſonas conjuraſſe, atque huic conjurationi aliquos Clericos, & forſan in dignitate eccleſiaſtica conſtitutos, ac aliàs Epiſcopali, ſeu Archiepiſcopali dignitate præfulgentes nomen dediſſe.

Facultas, de qua in Rubr.

§. 2. Quapropter huic malo, ſi verum ſit, pro noſtri paſtoralis officii debito, quantum cum Domino poſſumus, obviam ire volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, doctrina, & rerum experientia plurimum in Domino confiſi, Tibi contra omnes, & ſingulas perſonas eccleſiaſticas etiam in dignitate eccleſiaſtica conſtitutas, cujuſcumque ſtatus, ordinis, & conditionis exiſtentes, ac quocumque exemptionis, & immunitatis, ſive alio quovis privilegio ſuffultas, nobiſque, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectas, delictorum hujoſmodi reas, earumque fautores, ſeu illis auxilium, conſilium, vel favorem publice, vel occulte, directe, vel indirecte quomodolibet præſtantes, in Regno Poloniæ exiſtentes ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis inquirendi, & procedendi, atque Inquiſitiones, & proceſſus fabricandi, quoſcumque Teſtes etiam Eccleſiaſticos, & regulares, ut præfertur qualificatos, examinandi, ipſoſque ad perhibendum veritati Teſtimonium ſub cenſuris, & pœnis, aliiſque opportunis Juris remediis cogendi, & compellendi, ac tam eos, quam reos repertos rigoroſo examini ſemel, & pluries, Juris tamen ordine ſervato, ſubmittendi, quatenus vero ex præmiſſis legitima, & ita urgentia reſultent indicia, ut animum tuum ad præmiſſa veritate niti credendum inducant, etiam contra Epiſcopos, & Archiepiſcopos pariter inquirendi, & procedendi, eoſque carcerandi, vel ſub fida cuſtodia detinendi, & contra eoſdem uſque ad ſententiam diffinitivam excluſive deveniendi, aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecialem, ſpecificam, & expreſſam requirerent commiſſionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Indicia contra Archiepiſcopos, & Epiſcopos judicio Sedis Apoſtolicæ reſervanda.

§. 3. Volumus autem, ut ſi quæ contra Epiſcopos, & Archiepiſcopos prædictos reſultaverint, ea, necnon Informationes omnes contra eoſdem Epiſcopos, vel Archiepiſcopos deſuper ſumendas ſub tuo ſigillo clauſa ad nos quamprimum diligenter tranſmittas, ut quod circa ea ſtatuendum fuerit, matura conſultatione adhibita, decernere valeamus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus fe: re: Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 17. August. 1624. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Auguſti 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Adhortatio ad Archiepiſcopum Arboren. de erigendo Seminario, reſidendo, atque Eccleſia reparanda.

Venerabili Fratri Archiepiſcopo Arboren.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Cauſa faciendæ admonitionis.

§. 1. ACcepimus nuper Fraternitatem tuam apud Eccleſiam Arboren., cui præeſſe dignoſceris, exiguo admodum temporis ſpatio reſidere, neque per tres annos, quibus illi præfuiſti Seminarium ibi erexiſti, minuſque eamdem Eccleſiam reſtauraſſe, & illi de paramentis neceſſariis providiſſe.

Admonitio.

§. 2. Quæ licet pro noſtra de te opinione non facile adducamur, ut credamus, quinimmo te tuo muneri recte, & diligenter, ut bonum, & fidelem ſervum oportet ſatisfeciſſe, nobis perſuadeamus: tamen, ut quæ muneris noſtri ſunt, impleviſſe coram Deo, & hominibus appareat, facere non poſſumus, quin Fraternitatem tuam paterne moneamus, & in Domino hortemur, ut

poſt

Digitized by Google

poſthac apud eccleſiam tuam prædictam in Civitate Arboren., & ſi aeris intemperies æſtivo tempore id non permittat, in locis tuæ Diœceſis ſalubrioris Cœli reſidere non negligas, Seminarium erigas, ejuſdem eccleſiæ reſtaurationi, ſacriſtiæ, & ſacræ ſupellectili inſtruendæ omnino incumbas, tibique, & univerſo gregi attendens, quæ muneris tui ſunt, deſiderare non patiaris, ſicut decreta Sac. Concilii Tridentini requirunt, & paſtorale officium tuum poſtulare non ignoras, quæ te, & pro tua in nos, & hanc ſanctam Sedem obſervantia, & ne a ſupremo omnium Judice in reddenda villicationis tuæ ratione corripiaris, facturum non dubitamus.

Dat. die 26. Auguſt. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Auguſti 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXVI.

Revocatio quarumcumque licentiarum a prædeceſſoribus Pontificibus, loca regularia erigendi non ſervata forma Conſtitutionis Clementis VIII., & Decretorum Sedis Apoſt. conceſſarum, quæ nondum effectum ſuum ſortitæ ſunt. Ac prohibitio illa de cætero erigendi abſque licentia Ordinariorum.

Vide Bonifacii VIII. cap. 1. de ſtatu Regular. in 6. & cap. 1. de exceſſ. Prælat. in 6. & Concil. Trid. cap. 3. ſeſſ. 25., nec non Clem. VIII. Conſtitut. CCCXXIII. Tom. V. Par. III. fol. 38., & Conſtit. LXX. Gregor. XV. Cum aliàs *ut ſupr. fol. 47.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmanus Pontifex, cui Salvator, & Dominus noſter, qui Charitas eſt, & Deus pacis, univerſalis Eccleſiæ credidit Principatum, ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus de cauſis a Sede Apoſtolica conceſſa ſunt, ipſa ſubinde rerum experientia ſuadente, & majoribus ex cauſis, quibus præſertim perſonarum ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium paci, & quieti conſulitur, litibuſque, ac controverſiis inter eos obviam itur, revocat, & immutat, in hiſque paſtoralis ſollicitudinis, & providentiæ ſuæ ſtudium interponit, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Revocantur licentiæ omnes a Pontificibus conceſſæ erigendi Conventus &c. ſine licentia Ordinariorũ.

§.1. Cum itaque, ſicut Nobis innotuit, complures licentiæ, ſive facultates a nonnullis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris per diverſos Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum Regularium inſtitutorum Superiores, ſeu alios eorum nomine, ubique locorum Monaſteria, Domos, Collegia, Conventus, & alia loca regularia quovis nomine nuncupata, ſervata dumtaxat Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini decretorum forma, de ſola Ordinarii licentia, ſeu etiam forſan non ſervata forma, & abſque licentia hujuſmodi, & contra decreta a Sede Apoſtolica ſuper præmiſſis edita fundandi, erigendi, & inſtituendi importunis precibus, ſeu etiam Motu proprio, vel aliàs obtentæ, & extortæ fuerint: idcirco Nos, omnes, & quaſcumque licentias, ac facultates hujuſmodi, literaſque deſuper tam ſub plumbo, quam in hujuſmodi forma Brevis deſuper expeditas, earumque ten. etiam veriores, & Dat. præſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur, & insererentur, pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, juſtis de cauſis animum noſtrum moventibus, Motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes, & quaſcumque licentias, & facultates hujuſmodi, literaſque deſuper tam ſub plumbo, quam in eadem forma Brevis hujuſmodi expeditas, omniaque, & ſingula in eis quomodolibet contenta, & expreſſa, etiam quoad erectiones, fundationes, & inſtitutiones Monaſteriorum, Collegiorum, Domorum, Conventuum, & aliorum regularium locorum hujuſmodi, quæ ſuum nondum ſortitæ ſunt effectum, tenore præſentium perpetuo revocamus, caſſamus, abrogamus, & annullamus, viribuſque, & effectu prorſus evacuamus.

Iiſque quemlibet uti poſſe cavetur non ſervata forma Conſtitutionũ Apoſtolicarũ.

§.2. Præterea Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum Inſtitutorum regularium Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, cæteriſque perſonis, ad quos ſpectat, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ, necnon officiorum quorumcumque, ac inhabilitatis ad illa, ſeu alia in futurum obtinen. ac etiam excommunicationis ipſo facto incurrendis pœnis interdicimus, & prohibemus, ne licentiarum, ſeu facultatum per Nos, ut præfertur, revocatarum, & annullatarum, ſive alio quovis prætextu, vel cauſa, etiam quantumvis privilegiata, nova Monaſteria, Collegia, Domos, Conventus, & alia loca regularia hujuſmodi, niſi de expreſſa Ordinariorum licentia, ac ſervata in omnibus, & per omnia Sacror. Canonum, & Conc. Trid. necnon Conſtitutionis fel. rec. Clem. VIII. quæ incipit: *Quoniam ad inſtitutam*, ſub datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Julii 1603. ac Decretorum de mandato ejuſdem Clementis, ac ſa. me. Gregorii XV. Rom. Pont. Prædeceſſorum deſuper editorum forma recipere, erigere, fundare, ſeu aliàs quomodolibet inſtituere, ſeu incepta finire, & abſolvere audeant, ſeu præſumant.

Clauſulæ præſervativæ.

§.3. Decernentes, præſentes Literas etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas illæ emanarint, expreſſæ, verificatæ, & juſtificatæ, aut quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque illis conſenſerint, vel aliàs ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel cauſa de

Digitized by Google

de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu notari, & impugnari, redargui, infringi, retractari, in jus, vel controverſiam vocari, ad terminos juris reduci, aut contra eas quodvis gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu concedi nullatenus poſſe, ſed eas, ac omnia, & ſingula in eis contenta ſemper, & perpetuo valida, & firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ſicque, & non aliter, per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuntios, quavis auctoritate fungen., ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorum hujuſce Conſtitutionis deputatio.

§.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſc. & aliis locorum Ordinariis per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque ſolemniter publicantes, faciant illas, & illa ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari: contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria tolluntur.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac regula noſtra de jure quæſito non tollen., & rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dũmodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum regularium, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam Mare magnum, vel aliàs quomodolibet nuncupatis, & Literis Apoſtolicis, illis, eorumque Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque ten., & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan., & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & ſæpius innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis ten. ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum omnium ten. præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicatio Romæ facta omnes afficit.

§.6. Volumus autem, quod eædem præſentes in Valvis Baſilicarum S. Joannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, ut moris eſt, affixæ, omnes, quos illæ concernunt, ita arctent, & afficiant, perinde ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§.7. Quodque earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 28. Aug. 1624. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die vigeſimaoctava Auguſti 1624., Pontificatus noſtri Anno II.

Anno 1624. Indict. 7. Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus ſecundo, die vero ultima menſis Auguſti, retroſcripta Literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum, ac in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per nos Camillum Fundatum de Ceſis, & Julium Marzitellium, prælibati S. S. D. N. Papæ Curſ. &c.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curſor.

LXXVII.

De Regularibus Apoſtatis, & Ejectis, ac de innovatione, declaratione, & obſervantia generalium decretorum, quæ Clemens VIII. pro Regularium reformatione, Novitiorumque receptione edidit.

Quoad Apoſtatas, & extra Clauſtra Religionum vagantes, edita olim fuit a Paulo IV. Conſt. XXI. Tom. IV. Par. I. fol. 341. quæ tamen ad terminos juris redacta fuit.

Decreta Sacræ Congregationis Concilii de Regularibus Apoſtatis, & Ejectis.

Cauſæ hæc edendi Decreta.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, Regularium ejectorum, & fugitivorum ſtatui conſulere, illorumque ſcandala ſummovere, & ſuccreſcentem numerum frangere operæ pretium exiſtimans, auditis Religionum Superio-

rioribus, reque diligentiſſime perpenſa, communicato etiam conſilio cum Sanctiſſimo Domino Noſtro Urbano VIII., atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infraſcripta decreta edidit.

S. Congreg. Concilii innovat Conſtitut. Clem. VIII.

§.1. Ac primo, ut infecta ſemina, e quibus pravi ejuſmodi fructus potiſſimum prodeunt, deinceps ne ſerantur in vinea Domini, ceoluit, eſſe innovandas, & Sanctiſſimi auctoritate innovat Conſtitutiones, & Decreta generalia ſanct. mem. Clementis VIII. ad Regolarium reformationem, ad Novitiorum receptionem, profeſſionem, atque inſtitutionem ſpectantia, diſtricteque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus Ordinum Superioribus, ut illa exacte obſervent, atque, ut obſerventur, efficiant, ſub pœnis ſtatutis in iiſdem Conſtitutionibus.

Exempto capite de Novitiis per Ordinarios approbandis.

§.2. A quibus tamen excipiendum cenſuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conventibus, ſeu Monaſteriis ad Novitios recipiendos hactenus deſignatis, & approbatis, ſeu impoſterum deſignandis, & approbandis, Novitii ad habitum ullatenus recipi poſſint, niſi prius a Congregatione Reformationis Apoſtolicæ, vel a propriis locorum Ordinariis expreſſe, & nominatim approbati fuerint. A cujus quidem decreti obſervatione Sacra Congregatio juſtis de cauſis cenſuit Regulares eſſe abſolvendos, prout auctoritate Sanctiſſimi Domini Noſtri, abſolvit, atque exemit.

De tranſeuntibus ad arctiorem.

§.3. Deinde, ut apoſtatandi opportunitas Regularibus præripiatur, ſtatuit, ut de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem tranſire, niſi prius Superiori legitime conſtiterit, eam Religionem paratam eſſe illum recipere, qui licentiam petit: tumque Regularis recta ſe transferat ad arctiorem. Quod ut re ipſa adimpleatur, idem Superiur omni ſtudio, ac diligentia invigilet.

De fugitivis, & Apoſtatis.

§.4. Rurſus ſtatuit, ut fugitivi, & Apoſtatæ, ſive habitum regularem deſerant, ſive non, poſſint, ac debeant ab Epiſcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres coniici, Superioribus Regularibus conſignari ſecundum regularia inſtituta puniendi: utque ipſi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad religionem reducere, atque efficere, ut appræhendantur; ſalva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa decreto Concil. cap.3. ſeſſ.6.

§.5. Quod ſi Apoſtatæ hujuſmodi citra montes infra quatuor, ultra montes vero infra octo menſes a præſentis Decreti publicatione inchoandos, ſua ſponte ad ſuam quiſque Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipſis propter Apoſtaſiam inflictarum, aut infligendarum remiſſionem, atque impunitatem aſſequantur. Ita tamen ut debeant a Superiore abſolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri: Superior vero e contra benigne illos teneatur, ab hujuſmodi pœnis abſolvere, & paterna charitate complecti.

De incorrigibilibus, qui nonniſi prævia Proceſſu ſunt eiiciendi.

§.6. Ad hæc, ut impoſterum a Religionibus nullus legitime profeſſus eiici poſſit niſi ſit vere incorrigibilis; vere autem incorrigibilis minime cenſeatur, niſi non ſolum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis diſpoſitione requiruntur, ſublatis hac in parte Statutis, & Conſtitutionibus cujuſque Religionis, & Ordinis, etiam a Sede Apoſtolica approbatis, & confirmatis: verum etiam unius anni ſpatio in jejunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque Religio privatos habeat carceres in qualibet ſaltem Provincia. Elapſo autem anno, ſi nihilominus non reſipuerit, ſed animo indurato in ſua pertinacia perſeveraverit, ne contagione peſtifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eiici tandem poſſit, ſed ab ipſomet Generali tantum de conſilio, & aſſenſu ſex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in ſingulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque nonniſi inſtructo ſecundum eorum ſtylum, & Conſtitutiones proceſſu, & plene probatis cauſis expulſionis ad Sacrorum Canonum præſcriptum. Interea tamen uſque ad primum generale Capitulum, ſeu Congregationem proxime celebrandam, ſi quempiam ex juſtis, & neceſſariis cauſis expellere oportebit, ejectio fieri poſſit a Generali cum conſilio, & aſſenſu ſex Patrum, ut ſupra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor menſes a præſentis Decreti publicatione; ſervata tamen in reliquis forma ſuperius præſcripta.

Ejecti ſubiiciuntur Ordinario.

§.7. Sic vero ejecti, quandiu non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarii loci juriſdictioni, & obedientiæ ſubſint; proindeque Generalis illico expulſionis ſententiam eidem Ordinario notificare teneatur.

Superiores vero nil relinquant intentatum, ut ii reſipiſcant.

§.8. Cæterum Sacra Congregatio Religionum Superiores ſerio admonet, ac per Jeſu Chriſti viſcera obteſtatur, ut memores paternæ charitatis, & manſuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquant, ut lucrentur animas fratrum ſuorum fere in profundum malorum delapſas, antequam graviſſimum, atque extremum expulſionis remedium experiantur. Idque eo magis, quod ſubditorum ſanguinem, qui ex malo negligentium, & ſui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus noſter Jeſus Chriſtus in ſupremo Dei judicio de eorumdem Prælatorum manibus ſit requiſiturus.

Ejectis Teſtimoniales Literæ non tradendæ.

§.9. Præterea ſtatuit, ut iidem Superiores nemini ex religioſis expulſis Literas teſtimoniales concedant, illos ad Sedem Apoſtolicam reiicientes, vel jubentes aliam ingredi Religionem.

Qui ſuſpenſi ſint ab exercitio Ordinis.

§.10. Item, ut ejecti extra Religionem degentes ſint perpetuo ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, ſublata Ordinariis locorum facultate dictam ſuſpenſionem relaxandi, aut moderandi.

Renovatur Conſt. Gregorii IX.

§.11. Ac poſtremo cenſuit, eſſe innovandam, & ſuæ Beatitudinis auctoritate innovat Conſtitutionem fel. rec. Gregorii IX. relatam in c. fin. Extra de Regul., ac præterea declarat eam Conſtitutionem in iis quoque

vendicare ſibi locum, ſervandamque eſſe, qui juſte, definitive, ac juris ordine ſervato expulſi fuerint; dummodo tamen in expulſis hujuſmodi ſubſit ſpes evidens emendationis ex Literis ſaltem teſtimonialibus Ordinarii, cujus conſcientiam in his Literis concedendis Sacra Congregatio ſerio oneravit.

Clem. VIII. Conſtit., & hæc Decreta bis in anno in Domibus Regulat. legenda.

§.12. Ne quæ vero difficultas in ſupraſcriptis decretis, & ordinationibus exequendis ſuboriatur, Sacra Congregatio, Sanctiſſimo Domino Noſtro annuente, atque approbante, univerſis Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicariis, & quibuſcumque aliis Superioribus quorumcumque Ordinum, vel Congregationum, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum regularium ubique locorum exiſtentium injungit, ſerioque mandat, ut illa diligenter obſervent atque obſervari procurent in omnibus Cœnobiis, ac Monaſteriis, Collegiis, ac Domibus quorumque Monachorum, ac Regularium ubique locorum exiſtentibus, efficiantque ut tam Decreta ſupradicta fel.rec. Clem. VIII., quam præſentes Ordinationes in ſingulis ejuſmodi locis bis ſaltem in anno legantur in publica menſa.

Inobedientiæ pœna.

§.13. Si quis vero ipſorum adverſus ea, quæ ſuperius præſcripta ſunt, vel eorum aliquid, quoquomodo facere, vel moliri præſumpſerit, ipſo facto pœnam incurrat privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſque activæ, & paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa impoſterum obtinenda, pœnaque hujuſmodi ſit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apoſtolicæ reſervata, iiſdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, ſeu relaxandi poteſtate penitus interdicta, & nihilominus ſit irritum, & inane, quicquid ſecus a quoquam actum extiterit.

Derogatio contrariorum.

§.14. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Monaſteriorum, Conventuum, Domorum, ac locorum regularium quorumcumque, necnon illorum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clauſis, aut ex cauſa, vel titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiam Mari Magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet; tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quo ad ea, quæ ſupradictis quomodolibet adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſe, Sanctitatis Suæ auctoritate, derogat, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ die 21. Sept. 1624.

Proſper Faganus S. Cong. Secr.

Dat. 21. Septemb. 1624.

Subſequuntur ſupradicta Decreta generalia Clementis Papæ Octavi.

Primum de Novitiis ad habitum Regularem, & profeſſionem non admittendis, niſi in Conventibus deſignandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimum juxta noſtri muneris debitum, laborare non deſiſtimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano uſu compertum eſt, quod in omnibus Conventibus iis præſertim, qui majori reformatione indigent, ſinguli ad Religionem venientes paſſim recipiuntur; unde fit, ut quo magis Nos variis Conſtitutionibus male affectas radices amputare ſtudemus, eo magis in dies depravata, infructuoſaque ejuſmodi noviter profitentium germina ſuccreſcant, Cui quidem malo occurrere volentes, præſenti Decreto ſtatuimus, directeque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, cæteriſque Superioribus Conventuum intra Italiæ, & Inſularum adjacentium fines exiſtentium quibuſcumque, quorumcumque Ordinum Mendicantium, ut de cætero neminem ſub quovis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, niſi in Conventibus auctoritate noſtra propediem in unaquaque Provincia deſignandis. Inſuper ſancimus, ut quo ad ejuſdem Conventus, ut præfertur, per Nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores a receptione quorumcumque Novitiorum, ſive ad habitum, ſive ad profeſſionem omnino abſtineant. Superior, qui hujus Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſque activæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia impoſterum obtinenda, ſe noverit incurriſſe, ac aliis etiam pœnis arbitrio noſtro ſubjaceat, Receptiones vero, & poſſeſſiones quaſlibet eorum, qui contra hujuſmodi Decretum noſtrum admiſſi fuerint, nullas, & irritas eſſe ex nunc decernimus, & declaramus, privilegiis, ſtatutis, & conſuetudinibus quibuſcumque in contrarium minime obſtantibus.

Dat. Romæ die 12, Martii 1596.

Dat. 12. Martii 1596.

Secun-

Secundum Revocationis, & ampliationis ejuſdem Decretum.

De Novitiis ad habitum regularem non recipiendo, niſi in Monaſteriis, & locis deſignandis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus noſter Dominus Clemens divina providentia Papa VIII. cum jam dudum animadverteret collapſæ Regularis diſciplinæ reſtitutionibus, pro qua potiſſimum, juxta ſui muneris debitum, vigilare, ac laborare non deſiſtit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monaſteriis, & Conventibus, iiſque præſertim, qui majori indigent reformatione, ſinguli ad Religionem profitendam accedentes, paſſim, ac ſine delectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quo magis variis Conſtitutionibus male affectas radices evellere ſtudet, eo magis infructuoſa noviter profitentium germina quotidie ſuccreſcant: cumque ob zelum, ac deſiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus ſuæ cujuſque Religionis inſtitutum redigendi, diſtricte prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad ſuſcipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur ve, quouſque Monaſteria, & Conventus aliquot deſtinarentur, in quibus poſſet commodius regularis obſervantia, ſecundum reformationem a Sanctitate Sua inſtitutam introduci. Quia tamen, non obſtante tali prohibitione cognovit, nonnullos fuiſſe, vel ſub colore facultatis, & licentiæ a Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos, & admiſſos, præter mentis ſuæ ſenſum; Idcirco huic malo proſpicere volens, ne licentiarum, ac facultatum hujuſmodi ſubreptione, ac prætextu Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuo diſtricte præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuſcumque, cæteriſque Superioribus Conventuum, Monaſteriorum, ac Domorum, quocumque nomine appellentur, intra Italiam, & Inſularum adjacentium fines exiſtentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium, exceptis tamen Carthuſianorum, Fratrum Minorum de Strictiori Obſervantia, necnon Cappuccinorum Sancti Franciſci Reformatorum, Sancti Dominici, Diſcalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulenſis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis Jeſu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somaſcha, Miniſtrorum Infirmorum reſpective Ordinibus, Societatibus, ſeu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi: Ne ſub cujuſvis licentiæ, & facultatis impetrandæ obtentu, niſi per Literas in forma Brevis dumtaxat, & non aliàs quemquam ad Habitum Regularem ſuſcipiendum, nec etiam Converſos niſi in Conventibus, Monaſteriis, & Domibus, auctoritate ejuſdem S. D. N. propediem in unaquaque Provincia deſignandis, recipere, aut receptos ad profeſſionem admittere ullo modo audeant. Quinimo contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamſi imperfectum habitum, aut ſine caputio gerant, poſt præſentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino ejicere debeant.

Superiorem autem, qui hujus Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis activæ, & paſſivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia impoſterum obtinenda, eo ipſo incurrere voluit, ac decrevit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis ſubjacere.

Receptiones vero, & profeſſiones quaſlibet eorum, qui contra hujuſmodi Decretum admiſſi fuerint, nullas, & irritas eſſe ad quemcumque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conventus, Domus, & Monaſteria a ſe probata pro Novitiorum receptione, & educatione, hactenus permiſſione ſua conſtituerint.

Certas vero licentias, ſive particulares, quæ in hanc diem effectum non ſunt ſortitæ, revocat, & annullat.

Vult autem, Decretum hoc ſuum in ſolitis locis Urbis publicatum, ita prædictorum ſingulos afficere, ac ſi cuilibet perſonaliter fuiſſet intimatum, privilegiis, ſtatutis, & Conſtitutionibus quibuſcumque in contrarium minime obſtantibus.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 20. menſis Junii 1599. Dat. die 20. Junii 1599.

Decreta alia pro reformatione Regularium, tam Monachorum quam Mendicantium cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti.

CLEMENS PAPA VIII.

NUllus omnino prætextu cujuſcumque privilegii, vel ſuperioritatis, etiam Generalatus, a ſervitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore, quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus, Superiores iis tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint. Idem quoque præſtare valeat cum ægrotis, & ſtudiorum cauſa legitime impeditis. In eos vero, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superiores animadvertant ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum, alimenti etiam, ſi opus fuerit, ſubtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel caſuum conſcientiæ bis in hebdomada præſcriptis diebus in ſingulis Monaſteriis, & Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes con-

conveniant, eaque abſoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam ſeſe utiliter exerceant.

Quo Tridentini Concilii Decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fidelius obſerventur, præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiamſi Superior ſit, bona mobilia, vel immobilia, aut pecuniam, proventus, cenſus, eleemoſynas, ſive ex concionibus, ſive ex lectionibus, aut tam in propria Eccleſia, quam ubicumque celebrandis, aliove ipſorum juſto labore, & quocumque nomine acquiſita, etiamſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conventus poſſidere poſſit: ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum certis illius bonis, redditibus, pecuniis, ac proventibus confundantur, quo communis inde victus, & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit.

4 Neque Superioribus, quicumque illi ſint, ullo pacto liceat eiſdem Fratribus, aut alicui bona ſtabilia, etiam ad uſumfructum, vel uſum, adminiſtrationem aut commendam, etiam depoſiti, aut cuſtodiæ nomine concedere.

5 Eorum vero, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam poſſideat ut proprium, neque ut proprio utatur.

6 Qui in præmiſſorum aliquo deliquerit, pœnas nedum a Concilio Tridentino præſcriptas, ſed alias quoque multo graviores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcumque Superiorum diſpenſatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excuſare poſſit, quo culpæ, & pœnæ ab ejuſdem Concilii Decretis impoſitæ, ipſo facto incurrendæ, obnoxii ſint, etiamſi Superiores aſſeverent, hujuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe: quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus.

8 Fratrum veſtitus, & ſupellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omnino uniformis ſit Fratrum, & quorumcumque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quam profeſſi ſunt, conveniat: ita ut nihil ſuperflui admittatur, nihil etiam, quod ſit neceſſarium, alicui denegetur.

9 Quæcumque Fratrum veſtes, ſive laneæ, ſive lineæ, omniſque alia ſupellex in aliquem commodum Conventus locum deferantur, ibique ab uno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter cuſtodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, ſubminiſtrari opportune poſſint.

10 Omnes etiam Superiores, quicumque illi ſint, eodem pane, eodem vino, eodemque obſonio, ſive eadem (ut ajunt) pitantia, in communi menſa prima, vel ſecunda, niſi infirmitatis cauſa impediti fuerint, veſcantur, neque ſingulare aliquid, quo privatim quiſque in cibum utatur, ullomodo afferri poſſit: ſi quis in ea re peccaverit, nihil ea die alimenti percipiat, niſi panem, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præſtationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expenſa in libro diſtincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios uſus, quam ratione officii ſui neceſſarios, quicquam expendant. Cum vero contigerit, ipſos in aliquo Conventu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua ſibi, & iis, qui ſecum erunt, victus ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum ſuppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum adminiſtrationem bonorum, aut aliarum rerum, diſpenſationemque pecuniarum, & redituum ſui Conventus, etiam nomine Conventus, per ſe ipſum habere, ſive exercere poſſit; ſed univerſum id onus tribus Fratribus ejuſdem Conventus a Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum curam habeat; alter, tamquam depoſitarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter aſſervet: alius de pecuniis, & rebus a depoſitario acceptis, Priori, Fratribus, ac Conventui univerſo de neceſſariis, mandante tamen ipſo Priore, non ſecundum proprium affectum, ſed juxta charitatis regulam, veluti bonus diſpenſator provideat, officiorum hujuſmodi confuſione penitus interdicta.

13 Cæterum hi tres tam impenſi, quam accepti ſingulis menſibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus ejuſdem Conventus probatioribus, rerumque uſu peritis rationem reddant: Deinde ipſimet rurſus, præſentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum advenerit: denique ipſe Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali, ſaltem coram tribus judicibus ab ipſo Capitulo ad hoc conſtitutis, illorum omnium, univerſæque ſuæ adminiſtrationis tam publicæ, quam privatæ rationem reddere teneatur, cujus etiam exemplum authenticum ex actis Capituli deſcribatur, ad hoc, ut ad omne mandatum noſtrum, vel Sedis Apoſtolicæ Romam tranſmitti poſſit.

14 In unoquoque Conventu, Fratrum is tantum deinceps conſtituatur, & impoſterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus conſuetis, vel etiam ſingulorum eleemoſynis, aliiſve quibuſcumque obventionibus in commune (ut præfertur) conferendis, commode poſſit ſuſtentari: redditus vero, & ſupradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter aſſerventur.

15 Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc noſtra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare ullo modo poſſint, omnino interdicimus, & prohibemus: decernentes irritum, &c. Si quis autem contra præſumpſerit attentare, is eo ipſo omni gradu, officioque privatus, & ad ea perpetuo inhabilis exiſtat.

16 Nullus, niſi actu legat, vel prædicet, aliquo ſui gradus privilegio gaudeat.

17 Si alicui ea neceſſaria cauſa Generalis

ralis judicio probanda ſocius ex eodem Ordine, qui illi miniſtret, concedendus erit, ia niſi vigeſimumquintum agat annum, & qui communi ſervitio ſit deputatus, non concedatur, & ſi commode fieri poteſt, ſit laicus converſus.

18. Ut omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Conventus clauſura perpetuo, ac diligenter ſervetur: propterea a Superiore Janitor conſtituatur, qui diligentia, ac morum integritate maxime commendetur: is januæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamque nemini Fratrum aperiat, niſi ſocium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19. Nullus a Conventu egredi audeat, niſi ex cauſa, & cum ſocio, licentiaque ſingulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta a Superiore, qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata, ſociumque exituro adjungat, non petentis rogatu, ſed arbitrio ſuo, neque eumdem ſæpius. Licentiæ vero generales exeundi nulli omnino concedantur.

20. Contravenientes autem pœna gravi etiam carceris ad ſuperioris arbitrium plectantur: eamdem etiam Janitor ſubeat, ſi ſcicus exeundi facultatem fecerit.

21. Cum autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui a ſocio itineris rationem, & quid rei actum ſit, diligenter perquirat.

22. Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, niſi prius a Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in ſcriptis impetraverint.

23. Si quis autem ſine hujuſmodi facultate Romam venire præſumpſerit, voce activa & paſſiva biennio privatus exiſtat, ſubiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia adverſus eos, qui ſupradictos admiſerint, & receperint, ſine ulla exemptione locum habeant.

24. Habeat Superior clavem, ita fabrefactam, ut cum ſibi videbitur, cellas omnes reſerare poſſit: & propterea nullus cellam, etiam noctu, ita claudat, quin ſemper a Superiore poſſit aperiri.

25. In medio Dormitorii totam noctem lampas colluceat.

26. Nullus etiam Superior cellas, ſive in clauſtro, ſive alibi ſeparatas a communi Dormitorio habeat, ſed unuſquiſque unica cella, eadem cum cæteris aliorum Fratrum conjuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & menſa humilibus, uniformique ſupellectili, ut præfertur, quemadmodum Religioſos decet, contentus ſit. Poſſit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum, ſi eorum muneris, & officii neceſſitatem id exigere cognoverit, alteram etiam cellam concedere.

27. Cellæ, ſive ædiculæ, quæ extra Dormitorium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut aliàs ad communem uſum, & commoditatem Conventus redigantur.

28. Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire poſſint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29. In privatis cellis nulli camini permittantur, ſed omnes deſtruantur ſtatim, cardinibus etiam e parietibus convulſis, ut res illa non ad tempus facta, ſed perpetuo duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris, exceptis.

30. Conventus feneſtræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ita obſtruantur, ut omnino is proſpectus impediatur.

31. Valetudinarium in ſingulis Conventibus certo, ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci ſitu, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodiſſimum eſſe poſſit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde niſi recuperata ſanitate, abire permittantur. Qui vero infirmorum curæ præpoſiti ſunt, omni ſedulitate, ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino deſit, quod ad ſanitatem recuperandam pertineat.

32. Ineatur ratio, qua ſublatis licentiis, ac facultatibus hactenus quibuſcumque conceſſis, degentes extra Conventus clauſtra ad ea quamprimum revocentur, nec de cætero, niſi ex graviſſima cauſa a Sede Apoſtolica probanda, hujuſmodi facultates concedi poſſint.

33. Nulli impoſterum ad habitum, aut profeſſionem admittantur, niſi in Conventibus per Sedem Apoſtolicam in qualibet Provincia deputatis.

34. Curent Superiores, ut conſtitutio interdicens largitiones munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Convento inviolabiliter obſervetur.

35. Ut omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caveant omnes a directa, vel indirecta vocum, ſeu ſuffragiorum procuratione, tam pro ſe ipſis, quam pro aliis, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris præſertim generalibus Capitulis, aut Congregationibus, ſeu alibi. Quicumque ſecus fecerint, præter alias pœnas, & cenſuras hactenus contra hujuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam privationis officiorum, quæ obtinent, eo ipſo incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur; ſuper quo cum eis diſpenſari a nemine poſſit, niſi a Nobis, vel Succeſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porro ſupradictas omnes pœnas ad complices, ac ſimpliciter ſcientes, & non revelantes extendimus.

36. In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præſcripta a Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis Conſtitutionibus inviolabiliter ſerventur, jurentque Electores, ſecundum veritatem cujuſque conſcientiæ probiores, ac magis idoneos ſe electuros: ac propterea priuſquam ad electionem deveniatur, in primis, & ante omnia prælegantur Conſtitutiones de

qua-

Digitized by Google

qualitate, & requiſitis eligendorum. Ad officia, gradus, & prælaturas illi præcipue eligantur, qui poſſint, & conſueverint regulas Ordinis, & Conſtitutiones obſervare, præſertim quæ pertineot ad ſervitium Chori, ac veſtitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel provinciali aliquot graves, & periti ex Fratribus cujuslibet Provinciæ ſaltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel audiendas confeſſiones etiam ipſorum Fratrum, ac Lectores publicos diligenter ſimul examinent, priuſquam probentur, & ad hujuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiam curæ ſit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quam quoad mores, promovendos ad quoſcumque Ordines, in quo ſervetur decretum Congregationis Interpretum ſacri Concilii Tridentini hac de cauſa nuper editum, & promulgatum.

38. Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores ſint rationis, quam in noviſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo: ac propterea omni ſtudio invigilent, ut quæ in eorumdem Ordinum Regulis, & Conſtitutionibus de oratione mentali, ſilentio, & jejuniis, capitulo culparum, aliiſque ſpiritualibus exercitiis prudenter, ac pie ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad unguem obſerventur: intelligãtque ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe, quæ ut faciliorem exitum ſortiantur, & fructus uberiores in animis Fratrum producant valde opportunum erit, ſi in quolibet Conventu, ſingulis hebdomadis, habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regularique obſervantia.

39. Quo vero omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conſpicuo uniuſcujuſque Conventus, in qua diſtincte adnotetur, quid ſingulis horis cujuſque diei quilibet Frater præſtare debeat, ut certo quoque ſigno præmonitus, majore animi præparatione ſuo muneri ſatisfacere poſſit. Quæ Ordinis Conſtitutiones his Decretis non adverſantur, inviolate cuſtodiendæ erunt.

40. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediati ſuperioris infligatur. Ut autem hæc Decreta (donec alia, quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus obſervari poſſint, diſtricte præcipimus Generalibus; ac omnibus aliis quibuſcumque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter eorumdem Conſtitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum ſingulis facultate illas declarandi, & adverſus eas umquam diſpenſandi. Alioquin ſciant, ſe in pœnam Generalatus, & Officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipſo facto, & ſine ulla exceptione reſpective incidiſſe.

41. Ne vero prætextu dilatæ publicationis eorum obſervatio quoquomodo differri poſſit, aut impediri, volumus, ut poſt illorum publicationem in Conventu, vel Monaſterio cujuslibet Ordinis de Urbe factam, Generalem, alioſque Ordinum Superiores, cæteroſque quoſcumque Fratres præſentes ſtatim; reliquos vero abſentes citra montes, unius menſis, ultra montes trium menſium ſpatio ita arctent, ac ſi eorum ſingulis perſonaliter intimata fuiſſent.

42. Inſuper mandamus, quod Generales in Conventibus citra montes, unius menſis, ultra vero montes, trium menſium curſu Decreta ſupradicta publicari faciant, ſub pœna privationis Generalatus, aliiſque arbitrio noſtro imponendis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 25. menſis Junii 1599. Dat. die 25. Junii 1599.

Aliud Decretum de licentia obtinenda a Fratribus Romam venientibus.

Decretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permiſſum eſt, Sanctitas Sua extendi ad Provincialem decrevit: itaut Provincialis ipſe ea cauſa communi totius Provinciæ dumtaxat facultatem hujuſmodi facere valeat: declaravitque pœnam privationis vocis activæ, & paſſivæ contrafacientibus inflictam Sanctitati Suæ reſervatam eſſe: interdicta omnino eorum Superioribus ſingulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi.

Datum Romæ die 10. Martii 1601. Dat. die 10. Martii 1601.

Aliud Decretum ſuper caſuum reſervatione ab omnibus Regularium Superioribus obſervandum.

Sanctiſſimus Dominus noſter, qui jampridem accurate perpendit, ac re ipſa comperit, quod reſervatio facultatis abſolvendi Religioſos pœnitentes a peccatis quibuſdam gravioribus, niſi Superioribus admodum prudenter, ac moderate illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedii deſperationem;

§.1. Ideo, ut huic malo Sanctitas Sua opportune proſpiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſervet, exceptis iis, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout ſubditorum utilitati expedire prudenter in Domino judicaverint.

1. Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

2. Apoſtaſia a Religione, ſive habitu dimiſſo, ſive retento, quando eò perveneꝛit, ut extra ſepta Monaſterii, ſeu Conventus fiat egreſſio, nocturna, ac furtiva e Monaſterio, ſeu Conventu egreſſio, etiam non animo apoſtatandi facta.

3. Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale, juramentum falſum in judicio regulari, ſeu legitimo.

4. Procuratio, auxilium, ſeu conſilium

ad

Digitized by Google

ad aburtum faciendum poſt animatom fœtum, etiam effectu nun ſequuto.

5. Falſificatio manus, aut ſigilli Officialiom Monaſterii, aut Conventus, Furtum de rebus Monaſterii, ſeu Conventus in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

6. Lapſus carnis voluntarius opere conſummatus.

7. Occaſio, aut vulneratio, ſeu gravis percuſſio cujuſcumque perſonæ.

8. Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum a Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

9. Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religionis conſervatione, aut pro conſcientię puritate reſervandum videbitur; id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia matura diſcuſſione, & conſenſu.

§.2. Non liceat Superioribus Regularium confeſſiones ſubditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſervatum admiſerint, aut ipſimet ſubditi ſponte, ac proprio motu id ab iis petierint.

§.3. Superiores in ſingulis domibos deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios, pro ſubditorum numero majori, vel minori, iique ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui a non reſervatis eos abſolvant, & quibus etiam reſervatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe inprimis Confeſſarius judicaverit.

§.4. Tam ſuperiores pro tempore exiſtentes, quam Confeſſarii, qui ad ſuperioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentiſſime ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſſione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

§.5. Licebit tamen Soperioribus determinare pœnitentias graves quibuſdam peccatis etiam non reſervatis a Confeſſariis imponendas, quæ ſubditos ab hujuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

§.6. Atque ita per quoſcumque Regularium Superiores, quicumque illi ſint, obſervari mandavit.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibua Apoſtolicis, ac cujuſvis Concilii, etiam generalibus decretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſervatis, aut regulis in generalibus, ſeu provincialibus capitulis editis, ſtatutis, & Conſtitutionibus etiam apoſtolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & conceſſionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expreſſis haberi voluit, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

Dat. die 26. Maii 1563. Dat. Romæ apud S.Petrum die 26. menſis Maii Anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, & declarat, ut ſi hujuſmodi Regularium Confeſſariis caſus alicujus reſervati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſſint nihilominus Confeſſarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta a Superiore facultate, abſolvere.

Aliud de Formula concedendi facultatem pro Novitiis ad regularem habitum recipiendis in Monaſteriis, & locis deſignatis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater D. N. D. Clemens divina providentia Papa VIII. cum regularem diſciplinam reſtituere, atque in priſtinum ſtatum revocare maxime cuperet, regulareſque omnes vitam, moreſque ſuos ad rationem ejus inſtituti, quod quiſque profeſſus eſſet, ita componere, ut quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potiſſimum ſinguli religioſiſſime obſervarent, generali decreto, quod de menſe Julii editum, tertia Julii anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religioſorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Novitios reciperent, aut quemquam ad profeſſionem ante admitterent, quam a Sanctitate Sua Monaſteria aliquot ad eam rem præſcripta eſſent, in quibus obſervantia regularis vigeret.

Nunc vero eadem Sanctitas Sua a locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandaverat, certior facta, infraſcriptis Monaſteriis, & Conventibus Ordinis N. præfinitum eſſe numerum dumtaxat eorum, qui vel ipſius Monaſterii cenſibus, vel conſuetis eleemoſynis ſuſtentari ibi commode poſſunt, atque in iis omnia fideliter obſervari, quæ ſunt cum illorum profeſſionis perfectione conjuncta, nempe caſtitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, una cum cæteris decretis particularibus, vel Inſtituti ipſius, vel Pontificiis etiam ad victum, veſtitumque communem ſpectantibus (ipſo decreto, ut ſupra edito, & promulgato nequaquam obſtante) poteſtatem facit Superiori ejuſdem Ordinis Novitiatus in infraſcriptis Monaſteriis, & Conventibus erigendi, & Novitios recipiendi, educandi, atque ad profeſſionem admittendi, modo tamen id ad præſcriptum inſtructionis juſſu Suæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam vero ea eſt Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, ut in Monaſteriis, & Conventibus ad alendos Novitios præfinitis, regularis obſervantia perpetuo retineatur, mandat, & præcipit, ut in ipſis præſcriptus jam perſonarum numerus in poſterum ſervetur, nulluſque omnino Superior cujuſvis conditionis perſonarum, & Novitiorum numerum augere præſumat, ea pœna propoſita, ut in omnibus privatus officiis, vocis activæ, & paſſivæ jus omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua, hujuſmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apoſt. hoc Decreto Secretarii manu ſubſcripto concedi, non obſtante Decreto, ut ſupra promulgato.

Datum

Datum Romæ die, &c. Præſcribitur vero numerus Sacerdotum ..., Clericorum ..., Novitiorom ..., Converſorum aptem,

N. Viſitationis, & Reformationis Apoſtolicæ Secr.

Aliud Decretum ſuper formo recipiendi Novitios Regulorium ad habitum, & profeſſionem.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter Dominus Clemens divina providentia Papa Octavus, qui aliàs pro regularis diſciplinæ reſtitutione, ſiogulis Regularium Ordinibus (quibuſdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Novitios impoſterum reciperent, receptoſve ad profeſſionem admitterent, quouſque in aliquibus eujuſvis Ordinis Monaſteriis, ſeu Conventibus, in quibus Novitiatus pro recipiendis, & & educandis Novitiis deſigoarentur, & approbarentur, ad ejus quam profeſſi ſunt, regulæ præſcriptum, vitam, moreſque reſtituerent, & componerent, certior deinde factus, quoſdam omnium fere Ordinum Conventus, ſeu Monaſteria ad priſtinam illam regularem vivendi formam, & diſciplinam, quam diutius deſideraverat, fuiſſe redacta, in eiſdem Monaſteriis, & Conventibus, ut Novitiatus erigi, & Novitii recipi poſſent, (ſub certis tamen legibus, ac ea præſertim, ut licentia a Congregatione Reformationis Apoſtolicæ prius obtenta eſſet) conceſſit, & ad illa deſignavit, & approbavit. Nunc volens, ut ea quæ pro Novitiorum receptioue, de mandato Sanctitatis Suæ præſeripta fuerunt, impoſterum accuratius, & exactius obſerventur, ultra formam traditam in Conſtitutionibus fel. ree. Sixti Papæ V., & etiam Sanctitatis Suæ ſuper reeeptioue Novitiorum, deerevit, ac præſentis Decreti virtute mandat, ne in Conventibus, ſeu Monaſteriis ad Novitios reeipiendos de Sanctitatis Suæ, ſeu dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus deſignandis, & approbandis,

Novitii ad habitum recipi nullatenus poſſint, vel admitti, niſi prius ab ipſa Congregatione, vel a propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum diœceſi Novitiatus exiſtunt, in quibus Novitii recipiendi fueriut, expreſſe, & nominatim Novitii ipſi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti poſſint, licentiam in ſeriptis (gratis tamen in omnibus etiam quoad ſcripturam coneedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eoſdem Ordinarios, omnem curam, & diligentiam adhibere, ut circa ætatem, conditionem, educationem, ſeientiam, vitam, & mores, cæteraſque qualitates in ipſis Novitiis requiſitas, obſerventur inſtitutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatioue Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliqoem ad habitum reeipi permittant. Ordinariorum ipſorum conſcientiam oneraodo, ſi quempiam approbaverint, vel admitti permiſerint, qui non ſit idoneus, & juxta conſtitutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum, qui in admittendis ad habitum, & profeſſionem Novitiis, formam cooſtitutionum, & inſtitutionum prædictarum non ſervaverint, aut Novitium aliquem quantumvis idoneum, & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, ſeu Monaſterio, præterquam in hactenus a Sua Sanctitate, vel a dicta Congregatione deſignatis, & approbatis, ſeu impoſterum deſignandis, & approbandis, vel ultra numerum in eorum ſingulis præſcriptum, ſeu præſcribendum receperint, vel admiſeriot, ſeu aliàs præmiſſia quovis modo contrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid ſecus, vel aliàs qnavis auctoritate a quovis geſtum, vel attentatum fuerit. Nou obſtantibus quiboſcumque, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 10. Maii 1602. Pont. ejuſdem S. D. N. Anno II. Dat. die 10 Maii 1602. An.II.

Aliud de inſtitutionibus ſuper receptione, & educatione Novitiorum Religioſorum in Monaſteriis, & Conventibus deſignatis, vel deſignandis Clementis ejuſdem juſſu editum.

CUm ad regularem diſciplinam in ſingulis Religioſorum Monaſteriis propagandam, Novitiorum inſtitutio maxime utilis ſit, ae oeceſſaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatiſſimam priſcorum Patrum vivendi rationem relaxandam majorem vim habuiſſe compertum ſit, quam vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem ſupra numerum, quem capere, atque alere Monaſteria ipſa poſſent, vel negligentiam in probando, & examinaudo eorum ſpirito, an vere eſſet ex Deo, atque es præcipuo deſiderio illi inſerviendi, vel deoique incuriam in eis edueandis, atque inſtituendis; Ideirco, ut hujuſmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum inſtitutione, atque edueatione, necnon in magiſtri, & aliorum miniſtrorum electione, præter alia, quæ in ſacris Canonibus, ac Decretis præſertim Conc. Trid. Pontificiis, & cujuſcumque Ordinis, aut Inſtituti eouſtitutionibus contineotur, tam in eis aliàs deſignatis, quam nunc, & impoſterum ad hoc deſignandis Monaſteriis, & Conventibus, hæc quæ ſequuntur, inviolate obſervari, & exequi perpetuo eurent.

Primum, quod attinet ad Novitiorum recipiendorum formam, ultra diligentem perquiſitionem, quæ habenda erit de unioſcujuſque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita anteacta, ac præcipue eorum, qui ſextum deeimum ætatis ſuæ annum excedent, ae criminoſi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus adminiſtrationis rationi obnoxii ſint, juxta formam Conſtitutionis fel. ree. Sixti V., & Moderationum ſubſequutarum. Illud etiam Superiores, ad quos ſpectabit, ſedulo perquirant: ut quibus in Monaſteriis, & Conventibus, ex

Apo-

Apoſtolica facultate Novitiatus fuerint inſtituti, in iis ad Religionem nullus imposterum admittatur, qui & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & conditiones a ſacris Canonibus, Summorumque Pontificum Conſtitutionibus præſcriptas non habeat, juxta Decretum ſuper forma recipiendi Novitios die 19. Maii 1602. editum.

Quiſque recipiendus in aliquo Ordine regulari, etiam Mendicantium, in ea ſit ætate conſtitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipietur, regularia inſtituta, & ordinationes requirunt; eam vero Literarum ſcientiam calleat, aut illius addiſcendæ ſpem indubiam præſeferat, ut minores, & ſuis temporibus, majores Ordines juxta decreta Sacri Conc. Tridentini ſuſcipere valeat. Sed ſi quis annum vigeſimum quintum excedens, ad habitum regularem admitti poſtulaverit, & talis eruditionis inexpers inventus fuerit, in Converſorum tantum, quibus Literarum ſcientia non eſt neceſſaria, numerum referatur: ipſi autem Converſi non recipiantur ante vigeſimum ætatis ſuæ annum, & niſi ſaltem præcipua Doctrinæ Chriſtianæ capita noverint.

Deinum Superiores diligenter exquirant, quo ſpiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut Deo liberius famulari poſſint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animo ducantur, & an eorum parentes ope, & ſubſidio ipſorum indigentes deſtituantur.

Provideant quoque, ut omnes etiam Converſi recipiendi, priuſquam ad habitum regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam profeſſuri ſunt, tribus votis eſſentialibus, ſtatuque regulari, & aliis cujuſque Ordinis peculiaribus inſtitutis, & conſtitutionibus diligenter inſtruantur. Et quia quarumdam Religionum moris eſt nedum Converſos ad profeſſionem admittendos, verum, & Oblatos, ut vocant, recipere, circa ipſorum Oblatorum receptionem unaquæque Religio ſuas peculiares Conſtitutiones, ſpecialiaque inſtituta obſervare teneatur.

Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confeſſionem totius anteactæ vitæ conſcientiam diſcutiant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem uniuſcujuſque Novitiatus ſpectat: locus hujuſmodi propria clauſura ab ea parte Conventus, & Monaſterii, in qua degunt profeſſi, ſegregatus ſit, atque diſtinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro ſingulis ſinguli lectuli commode ſterni poſſint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magiſtro, ejuſque ſocio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeu conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſque Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant.

Oratorium inſuper, ſeu Cappella, ſi commode fieri poterit, ad Novitios in ſpiritualibus, præſertim in cæremoniis, Eccleſiaſticiſque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem bene concluſus, atque munitus adſit, ſin minus hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis vero Novitiis ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate [ſi opus fuerit] ne in eumdem quiſquam alius ingrediatur.

Ad hujuſmodi locum Novitiatus nemini ejuſdem, vel alterius Ordinis, Regulari, etiam Conventus, & Monaſterii Officiali, ullo unquam tempore ſub quovis prætextu aditus pateat, præterquam Magiſtro, ejuſque ſocio, ac etiam Monaſterii, aut Conventus Superiori, ſi quandocumque ingrediendum ſibi neceſſario exiſtimaverit: quo tamen caſu aliquem ſemper ex ſenioribus Conventus, & Monaſterii Patribus ſocium aſſumat.

Hujus loci clauſuræ clavis apud Magiſtrum ſemper aſſervetur, illique ſoli liceat ex gravi tantum cauſa ingreſſum illuc alicui permittere: ſi quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur.

Novitiorũ Magiſtro ſocius, ſi propter Novitiorum inſtruendorum multitudinem neceſſarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) conſimilis deputetur, qui in his, quæ ad Novitiatus regimen ſpectant, dicto Magiſtro immediate ſubjectus exiſtat, eliganturque tam Magiſter, quam ſocius per provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujuſmodi ſubituri. Quod ſi aliquo caſu extra tempus capitulare nova loca Novitiatus, concedi contingat, tunc electionem Magiſtri Novitiorum, & ſocii hujuſmodi in his novis locis per Generalem, ſeu Miniſtrum, aut eorum Viſitatores, ſeu Vicarios, de Definitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum conſenſu, fieri permittatur: idemque ſervetur, ſi intra triennium, alterum, vel utrumque urgenti aliqua de cauſa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cujus, vel quorum locum alii conſimiles ſubrogari debeant.

Tam Novitiorum Magiſter, quam ſocius ab iis omnibus officiis, oneribuſque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipſe Magiſter ſacerdotali ordine ſit initiatus, ac in quinto ſaltem ſupra trigeſimum ætatis ſuæ anno conſtitutus, & per decennium a profeſſione emiſſa in Religione perſtiterit. Socius vero trigeſimum annum excedat, ſintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præſtantes, orationi præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non ſine affabilitate graves, zelum Dei cum manſuetudine præferentes, ab omni cordis, ac animi perturbatione, ab ira præſertim, & indignatione, quæ in ſe, & erga alios charita-

tem impedire conſueverunt, quam longiſſime alieni, & tales demum, qui in omnibus ſeipſos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ ſubſunt, illos non tam metuant, quam revereantur, nec illis unquam detrahere quicquam poſſint.

Habeat etiam Magiſter plenam, & abſolutam poteſtatem circa Novitiorum inſtructionem, ac Novitiatus regimen, ut in illis nemini (Viſitatoribus, ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore ſe ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in regulari diſciplina ſedulo exerceantur, agnoſcantque præcipue divinæ, qua digni facti ſunt, vocationis præſtantiam, & excellentiam, quæ vera ſit, atque perfecta votorum ſolemnium, & quam neceſſaria cujuſque Ordinis Conſtitutionum obſervantia, modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuoſe perſiſtendi, illicitas paſſiones, & vitia, ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt, atque proclivis, per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi, auſteritatem, jejunia, cilicia, diſciplinas, conſcientiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim, quæ bis ſaltem ſingulis menſibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum cordis, & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumque ſilentium.

Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat unuſquiſque ſecundum propriam capacitatem, & ordinem ſibi a Magiſtro præſcriptum, ac pluries in die propriam conſcientiam unoſquiſque examinare contendat. Ipſi autem Magiſtro ſoli Novitiorum confeſſiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, ſi ita expedire judicaverit, vel per ſe ipſum, vel per alium ab eo deputandum, ſemel aut bis in anno eorumdem Novitiorum confeſſiones audire.

Quotidie Miſſæ ſacrificio interſint, & ſtatutis horis in Choro nocturnis, diurniſque divinis Officiis aſſiſtant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel ſcribant res ſpirituales, modeſtam animi recreationem interponant, quæ in ſolitario loco, & commodo extra Novitiatum ſemel in hebdomada, vel in alternis ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur, fiatque ſemper Magiſtro præſente, vel ſocio, qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore cujuſque, in quam natura feratur, propenſionem ſcrutentur.

Non liceat, durante Novitiatus, & probationis tempore una cum Profeſſis niſi in Choro, & in Eccleſia tempore officiorum, in proceſſionibus, aut in cœnaculo cauſa refectionis commorari, nec permittatur, eis Profeſſos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propriis cujuſque neceſſitatibus quæ accidere poſſunt, unus ex Novitiis ipſis ætate, moribuſque provectior deputetur, qui abſente ſocio, Magiſtro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam januæ cuſtodia, & rerum levioris momenti proviſio intra Novitiatum committi poterit.

Cum autem, licet Clericorum bene inſtituendorum cura debeat eſſe præcipua, Converſorum tamen religioſa inſtructio non ſit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda: quandoquidem ſatis exploratum eſt, iſtorum etiam, cum regulam profiteantur eamdem, perfectam educationem tum Religioni decorem, & ornamentum, tum aliis Chriſtifidelibus ædificationem, exemplum atque utilitatem afferre; Converſis ipſis a Clericorum Novitiatu ſeparatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri poterit) aſſignari præcipitur. Illi tamen, hac ſeparatione non obſtante, Magiſtro Novitiorum, ſeu Superioribus Monaſteriorum, & Conventuum juxta cujuſque Ordinis Statuta, & Conſtitutiones ſubditi eſſe, & obedientiam præſtare debebunt, a quo non tantum circa corporalia obſequia probandi, & exercendi, verum etiam pro eorum capacitate, & commoditate, de ſpiritualibus, præſertim de modo mentaliter orandi, diligenter inſtruendi erunt, quod ut commodius fiat, ad Capitula, & ſpirituales Conciones, quæ per Magiſtros Novitiorum fieri ſolent, acceſſiri debeant, & in Eccleſiis ſtatutis horis conveniant, niſi tunc in ſuis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore vero probationis elapſo, ii tantum, qui non ſolum religioſæ perfectionis capaces, ſed ad laborem corporalem apti, novo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum quoad Clericos decimumſextum, quo vero ad Converſos vigeſimum primum exceſſerint) ad profeſſionem admittantur: Sed qui ad Converſorum habitum recepti fuerint ad Clericorum ſtatum tranſire etiam durante tempore probationis, non poſſint.

Superior cujuslibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit conſtitutus, particularem librum habeat in quo Novitii profeſſio regiſtretur, illamque Novitius profeſſus propria manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint, ſubſcribant.

Converſus vero Literarum ignarus profeſſus, in eorumdem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia, propria manu ſignum Crucis apponat, aſſerveturque liber, & cuſtodiatur in Archivio, ubi ſcripturæ ad Monaſterium, ſeu Conventum pertinentes reponi conſueverunt.

Quia vero in quibuſdam Ordinibus filiationis uſus eſt receptus, declaratur, quod licet decretum ſit, ut Novitiis educandis certa Monaſteria, aut Conventus deſignata quilibet Ordo habere debeat: licitum tamen ſit Superioribus Monaſteriorũ, & Conventuum hujuſmodi Ordinum, in quibus filiationis uſus eſt, eos, quos prænarratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios, juxta cujuſque Ordinis conſtitutio-

tutiones adſcribere, ſicque adſcriptos, cum juxta præſentes Inſtitutiones, & aliàs ſervatis ſervandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Novitiatuum cum teſtimonialibus Literis tranſmittere. ubi tanquam dictorum Conventuum, ſeu Monaſteriorum filii, eorumdem nomine, & inſtantia recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde, antequam ad eadem Monaſteria, ſeu Conventus filiationis hujuſmodi remittantur, in profeſſorio ad perfectionem, ut permiſſum eſt, exerceri debebunt.

Porro, ne loca unius Monaſterii, ſeu Conventus ab alio præoccupentur, Capituli generalis, aut Provincialis partes erunt, numerum præſcribere pro omnibus, & eam ſimiliter rationem circa alimentorum contributionem (ſi opus fuerit) inire, ac ſingulis Conventibus, & Monaſteriis præſcribere, quæ magis expedire videbitur.

Ut autem Novitii jam in Profeſſorum numerum (ſicut præmittitur) recepti, melius in bono ſpiritu, regulariſque diſciplinæ obſervantia ſtabiliantur, & confirmentur; mandatur, ut ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conventibus, aut Monaſteriis pro Novitiatibus aſſignatus locus aderit ſecundi Novitiatus, ſive Profeſſorii, ab ea, quæ Novitiorum eſt, atque antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus, & ſegregatus, ibi collocentur, ſi Monaſterium aut Conventus eos alere queat, ſin minus, in aliū commodiorem Conventum, aut Monaſterium transferantur, in quo is locus cum requiſitis ad Novitiatum ſupranarratis reperiatur, vel accomodetur, aut de novo conſtruatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ ſuarum Conſtitutionum, ſeu inſtitutorum vigore majoris temporis curſu novos profeſſos intra Novitiatum detinere conſueſcunt, quibus in hac parte non derogatur: illis tamen permittitur, ut prædictis earum Conſtitutionibus non obſtantibus, id ipſum facere poſſint, ſi id rationi, ac Religioni magis expedire judicaverint, quibus in locis degant ſub regulis, & modo vivendi adhuc arctiori, quam ſervent antiquiores profeſſi: ita quod in negotiis Monaſteriorum, aut Conventuum non ſe intromittere, nec communibus tractatibus intereſſe, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quouſque ad ætatem Sacris Ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem devenerint, vel ſaltem per triennium poſt profeſſionem, quo etiam tempore poterunt, quinimmo & debebunt, Literarum ſtudiis operam navare ſub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magiſtrum præditum eſſe oportere dictum eſt.

Declaratur tamen, quod propter præmiſſa non cenſeatur conceſſa licentia recipiendi Novitios in locis, niſi Novitiatus deſignatis, aut impoſterum deſignandis, & pro numero dumtaxat in eorum ſingulis præſcripto, vel præſcribendo.

Denique ſi illi, qui inter Religioſos gradu, & ordine ſuperiores ſunt, & alii, ad quos ſpectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, ſeu quovis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt privationem, graviorеſque pro modo admiſſæ culpæ pœnas ſe ſubituros certo ſciant.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 19. Martii 1603. Dat. 19. Martii 1603.

Ant. Seneca Reformationis Apoſt. Sec.

Anno 1624. Indictione 7. Pont. autem Sanctiſſ. Domini N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Anno ejus Secundo, die vero vigeſima ſexta menſis Octobris, ſupradicta Decreta tam Sacræ Congregationis Concilii, quam fel. mem. Clem. VIII. affixa, & publicata fuerunt ad valvas Baſilicarum Sancti Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum, nec non in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per nos Camillum Fundatum, & Julium Marzitellium Curſores Sanctiſſimi.

Brandimartes Latinus Pro Magiſtro DD. Curſ.

LXXVIII.

Declaratur Indulgentias Cruciatæ Regnorum Hiſpaniarum non comprehendi in ſuſpenſione Indulgentiarum occaſione Anni Jubilæi 1625. Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem, Indulgentiarum, & gratiarum conceſſiones, quæ ad adjuvandam contra immaniſſimos Turcas expeditionem a Sede Apoſtolica facta ſunt, a generali Indulgentiarum ſuſpenſione excipere, ne circa eas aliquibus dubitandi occaſio præbeatur. Exordium.

§. 1. Cum itaque, poſtquam dudum fel. rec. Pius Papa V. Prædeceſſor noſter omnibus in Hiſpaniarum Regnis, & Inſulis illis adiacentibus, ac etiam Sardiniæ conſiſten., qui fidei catholicæ zelo adducti infra certum expreſſum tempus ad exercitum tunc claræ memoriæ Philippi Secundi Hiſpaniarum Regis Catholici contra Turcas comparatum contra illos pugnaturi, aut aliud genus ſervitii gratuito facturi ſuis ſumptibus acceſſiſſent, & ibidem uſque ad finem expeditionis ejus anni permanſiſſent, aut de bonis ſibi a Deo collatis expeditionem prædictam adjuvaſſent, plures Indulgentias, ac peccatorum remiſſiones, & relaxationes pro vivis, & defunctis, aliaſque ſpirituales conceſſiones, necnon privilegia, facultates, & Indulta, vel quovis alio nomine nuncupat. gratias conceſſit. Pius Papa V. Indulgentias Cruciatæ nuncupatas conceſſit.

§. 2. Ac rec. mem. Gregorius Papa XIII. etiam Prædeceſſor noſter tempus in dicti Pii Prædeceſſoris Literis præfixum prorogando, conceſſiones, privilegia, facultates, Indulta, & gratias hujuſmodi nonnullis aliis additis, declaratis, & immutatis, ad Indiarum Maris Oceani, & Regni Siciliæ ultra Quas Gregorius XIII. prorogavit.

Pharum, etiam aliquot forſan aliorum Regnorum, & locorum perſonas, quæ dicti Philippi Regis imperio eſſent ſubjectæ, extendit, ac deinde diverſi Romani Pontifices etiam noſtri Prædeceſſores, & Nos etiam illas prorogavimus, extendimus, & ampliavimus, prout in diverſis Literis Apoſtolicis, etiam in forma Brevis deſuper expeditis, plenius continetur.

Cum vero Urbanus occaſione Anni Jubilæi omnes ſuſpenderit indulgentias;

§.3. Noviſſime occaſione celebrationis Sanctiſſimi Jubilæi proxime futuro anno milleſimo ſexenteſimo vigeſimo quinto univerſo Populo Chriſtiano indicti, aliorum Romanorum Pontificum morem ea in re ſequuti, de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes, & quaſcumque Indulgentias etiam plenarias, & ad inſtar Jubilæi, necnon facultates, conceſſiones, & Indulta quæcumque a Nobis, & dicta Sede, ejuſque auctoritate quibuſcumque Eccleſiis, & Monaſteriis utriuſque ſexus, ac Conventibus, Domibus, Congregationibus, Hoſpitalibus, & piis locis, necnon Ordinibus etiam Mendicantium, ac Militiarum, necnon Confraternitatibus, & Univerſitatibus, earumque, & aliis cujuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis perſonis Eccleſiaſticis, & ſecularibus per univerſum orbem conſtitutis, etiam per modum communicationis, extenſionis, & aliàs quomodocumque perpetuo, vel ad tempus quibuſvis modis, & ex quibuſvis cauſis conceſſa cum irritantis adjectione decreti, & aliis efficaciſſimis clauſulis in illis appoſitis ſuſpendimus. Interdicentes ne ullæ aliæ quam prædicti a Nobis in dicti Jubilæi Indulgentiæ interim ſive publice, ſive privatim ubique locorum, ac gentium publicarentur, prædicarentur, vel nunciarentur, ſecus autem facientes excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrerent, & ab Ordinariis locorum pro cujuſcumque arbitrio punirentur, & aliàs, prout in Literis Apoſtolicis ſub Plumbo expeditis latius explicatur.

Indulgentias Cruciatæ ſub hujuſmodi ſuſpenſione non comprahendi declarat.

§.4. Nos, quibus præcipue curanda ſunt ea, quæ ad fidem catholicam tuendam, & adjuvante Domino aliquando propagandam pertinent, quique, eo animo, eaque voluntate nunquam fuimus, ut Indulgentiæ, facultates, conceſſiones, & Indulta quæcumque intuitu expeditionis in Turcas, ac Cruciatæ hujuſmodi impedirentur, aut revocarentur, ac dictarum Literarum omnium ſeriem, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, auctoritate præſentium declaramus, ſuſpenſionem eamdem ad Indulgentias, facultates, conceſſiones, & Indulta quæcumque occaſione dictæ expeditionis, & Cruciatæ in Hiſpaniarum Regnis, & aliis Dominiis, & locis Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo IV. Hiſpaniarum Regi Catholico ſubjectis, ut præfertur, conceſſa non extendi, eaque omnia, & ſingula ſub dicta ſuſpenſione minime comprahendi, ac propterea Commiſſario Generali, & aliis ab eo deputatis, & pro tempore deputandis omnia, & ſingula ſibi per dictas Literas demandata facere, exequi, ac plenariæ exequutioni demandari; Prædicatoribus vero juxta tamen eaſdem Predeceſſorum, & noſtras literas deputatis, & deputandis Indulgentias, & alias gratias, conceſſiones, & Indulta prædicta juxta ipſarum Literarum tenorem, & illarum Summarium in dictis Regnis, Dominiis, & locis promulgare, denuntiare, & prædicare abſque aliquo conſcientiæ ſcrupulo, ſententiarumque, cenſurarum, vel pœnarum incurſu, ut prius, antequam eædem ſuſpenſionis Literæ a Nobis emanaſſent, licere.

Clauſulæ.

§.5. Ita quod deſuper per quoſcumque etiam locorum Ordinarios moleſtari, perturbari, aut impediri nequeant: Sicque per quoſcumque Judices ordinaria, & delegata auctoritate fungentes, ac Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, in quacumque inſtantia, ſublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, quidquid ſecus per eoſdem, & quoſcumque alios ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque omnibus, quæ tam dicti Prædeceſſores, quam Nos in conceſſione Indulgentiarum, & aliorum privilegiorum ad favorem dictæ expeditionis conceſſorum voluimus non obſtare.

Exemplis danda fides.

§.7. Ut autem declaratio noſtra hujuſmodi, quoties opus fuerit, innoteſcat, volumus harum literarum exempla etiam impreſſa manu Notarii publici ſubſcripta, ac perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo obſignata, ubique gentium, & locorum, eamdem fidem facere, quæ præſentes facerent, ſi exhiberentur.

Dat. die 24. Septem. 1624. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 24. Septembris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXIX.

Deputatio Franciſci Ubaldi Sac. Rotæ Auditoris in Præſidentem, & Judicem Probationum Equitum Religionis Militiæ Chriſtianæ.

Erexit hic Pontifex Militiam iſtam in ſua Conſt. XXXVI. Imperſcrutabilia *ut ſupra fol.* 191.

Dilecto filio Magiſtro Franciſco Ubaldo Cappellano noſtro, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditori.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Recenſet erectam nuper a ſe Militiam Chriſtianam.

§.1. CUm Nos nuper ſupplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorũ Ferdinandi Mantuæ, ac Caroli Nivernien. Ducum, necnon Adolphi Comitis de Althan.

than. Nobis humiliter porrectis inclinati, unam militiam Chriſtianam nuncupandam ſub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ ſub certis modo,& forma tunc expreſſis Apoſtolica auctoritate erexerimus, & inſtituerimus, prout in noſtris ſub plumbo deſuper expeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus,plenius continetur.

Nunc Ubaldum Judicem Probationum ab admittendis faciendarũ deputat.

§.2. Idcirco, ut eorum, qui habitum per dictæ Militiæ Fratres Milites geſtari ſolitum ſuſcipere, & profeſſionem per eoſdem emitti conſuetam, expreſſe emittere voluerint, regulares nobilitatis, & aliorum requiſitorum probationes recte, & juxta ejuſdem Militiæ Statuta Apoſtolica auctoritate confirmata fiant, quantum cum Domino poſſumus providere volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, doctrina, rerumque experientia plurimum in Domino confiſi, Motu proprio, & ea certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris,deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Te in Præſidentem, ſeu Judicem probationum prædictarum cum omnibus,& ſingulis honoribus, privilegiis, gratiis, & indultis ſolitis, & conſuetis ad noſtrum beneplacitum tenore præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus, tibique, ut probationes prædictas ſufficientes, vel non ſufficientes juxta ejuſdem Militiæ Statuta, ſeu ſtabilimenta eadem auctoritate confirmata decernere, & declarare in actis Notarii, per te eligendi, & nominandi, aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & opportuna facere dicere, gerere, & exequi libere, & licite poſſis, & valeas, auctoritate, & tenore prædictis plenam, liberam, & amplam facultatem,& auctoritatem concedimus,& impertimur.

Derogat obſtantibus:

§.3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſt. cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 26. Septem.1624. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 26. Septembtis 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXX.

Revocatio conceſſionum diverſorum Officiorum, ac Privilegiorum, Exemptionum, Gratiarum, & Indultorum, in præjudicium Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ emanatarum.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SUperni benignitas conditoris, cujus admirabili providentia, cuncta reguntur, cum nullis noſtris ſuffragantibus meritis Nos ad ſublime evexerit apoſtolicæ dignitatis faſtigium, univerſam Reipublicæ curam ad ipſius Dei laudem amplectentes, ad hoc inter alia noſtræ paſtoralis vigilantiæ ſtudium duximus adhibendum, ut officia tam Romanæ Curiæ, quam alia ad Sedem Apoſtolicam pertinentia a probatis viris exerceantur, ac illa perſonis idoneis, modoque debito conferantur: Camera Apoſtolica, quam ob varias ſuperiorum temporum cauſas, magno ære alieno conflato, & ejus ærario exhauſto, in maximas redditutum, & pecuniarum anguſtias incidiſſe comperimus, ab ære alieno, ac anguſtiis hujuſmodi, quantum in Nobis eſt, ſublevetur,frumentorum,& aliarum rerum ad communem vitæ uſum pertinentium copia in hac Urbe noſtra, & reliquo Statu Eccleſiaſtico conſervetur, & vigeat; ejuſdem Sedis auctoritas, & Romanæ Curiæ dignitas eluceat, ac per debitæ reformationis, & proviſionis occurſum,impedimentis quibuſcumque ſublatis,omnia proſpere dirigantur, ac juſtitia duce, quod ſuum eſt, unicuique tribuatur,felicique profectu virtus undique ſuſcipiat incrementum.

Refertur præjudicium Cameræ Apoſtolicæ illatum a perpetuitate officiorum, & coadjutoris

§.1. Cum itaque inter cætera, quæ mentem noſtram non modice perturbarunt, atque perturbant invenerimus pleraque Sedis, & Cameræ prædictarum officia, ſeu munera, præſertim adminiſtrationem habentia, & quæ amovibilia ſunt, & eſſe debent, tam in Urbe, quam extra eam, contra eorum naturam, & conſuetudinem, per ambitionem, & importunitatem (ut credimus) impetrantium ad vitam, & non ſolum unius, verum plurium etiam perſonarum, conceſſa fuiſſe, necnon ſuper illis, & aliis etiam Romanæ Curiæ prædictæ officiis, etiam perpetuas coadjutorias, cum futura coadjutorum ſucceſſione, factas, & conſtitutas eſſe: quo fit, ut eadem officia, quæ antea perſonis benemeritis, & idoneis, ac doctrina, prudentia, & conſilio præditis, experientiaque, & ætate maturis conceſſa ſunt, interdum ad perſonas minus idoneas, coadjutoriarum nomine, deveniant, in Sedis, & Curiæ hujuſmodi dignitatis diminutionem, & ipſorum officiorum detrimentum.

Vide Pii V. Conſt.LXIII. *Romani.* T.4. P.2. f.394.

Licet autem pro Status Eccleſiaſtici conſervatione plures editæ ſint Conſtitutiones:

§.2. Et licet plerique Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, & noviſſime ſel. record.Paulus Papa Quintus ad indemnitati Cameræ prædictæ, nec non Communitatum, & Univerſitatum Status Eccleſiaſtici opportune conſulendum, ac etiam ad ubertatem Annonæ, & Graſciæ in Urbe, Statuque prædictis conſervandam, & augendam, plures Conſtitutiones ediderint.

Paulus V. exemptiones quaslibet ab oneribus Cameræ ſolvendis conceſſit,

§.3. Et inter alia idem Paulus Prædeceſſor per binas ſuas in forma Brevis editas Conſtitutiones, in una videlicet omnes, & quaſcumque immunitates, & exemptiones a ſolutione Gabellarum, Dationum, Impoſitionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque, & quæ etiam per Communitates,& Univerſitates pro eorumdem onerum Cameralium ſolutione, & publicorum munerum ſupportatione indicta, & impoſita, ac exigi ſolita erant.

Aliaſque aſſignationes;

§.4. Necnon aſſignationes, & proviſiones ſuper Cameræ prædictæ redditibus, & juribus, pœnarum quoque maleficiorum appli-

Digitized by Google

applicationes, appropriationes, cæteraſque tam illarum, & Cancellariarum, ſive bancharum civilium, & criminalium, ac Secretariarum, & illarum emolumentorum, quam bonorum, & jurium ejuſdem Cameræ, cujuſvis qualitatis, & quantitatis gratias, & conceſſiones, in præjudicium ipſius Cameræ eatenus conceſſas, & factas.

Et indulta ex trahendi; frumenta, & alia hujus generis revocavit.

§.5. Et in altera omnia, & ſingula, ac quæcumque privilegia, licentias, & facultates, ſrumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia, tam Annonam, quam Graſciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, poſſeſſionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta ea quibuſcumque Status noſtri Eccleſiaſtici temporalis Provinciis, ac Civitatibus, Terris, Caſtris, & Locis, eorumque Territoriis, & Diſtrictibus Nobis, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate quomodolibet ſubjectis extrahendi ſimiliter eatenus conceſſa, præterquam quoad aliqua tunc expreſſa, ac alias modo, & forma in eiſdem Conſtitutionibus, & Literis deſuper expeditis, contentis, revocaverit, & Prædeceſſorum ſuorum prædictorum Conſtitutiones, Ordinationes, & Literas deſuper eapeditas, & omnia in eis contenta perpetuo approbando, confirmando, & innovando, illas, & illa, ea tunc de cætero obſervari mandaverit, ac frumenta, blada, legumina, oleum, animalia, & alia prædicta extra Statum Eccleſiaſticum extrahi ſub excommunicationis, & aliis graviſſimis pœnis de novo eapreſſe prohibuerit.

Et ſub hujuſmodi revocatione etiam loca S.A. mediate ſubjecta comprehendi voluit.

§.6. Et poſtremo idem Paulus Prædeceſſor ad tollendsm omnem dubitationem ſuper ultimodicta Conſtitutione excitstam per ſuam Motus proprii cedulam die vigeſimaſeata Auguſti Anni Domini 1656. publicatam ſub ultimodicta ejus Conſtitutione quæcumque loca Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediate ſubjecta comprehendi, & compræhenſâ ſuiſſe, & eſſe declaraverit, & quatenus opus ſit, illam cum omnibus in ea contentis ad loca prædicta extenderit, & ampliaverit, prout in eiſdem Conſtitutionibus, & cedula latius continetur.

Nonnullæ tamen exemptiones poſtea ab aliquibus extortæ ſunt.

§.7. Nihilominus, cum acceperimus nonnullos contra dictas Conſtitutionea, & Literas eaſdem, immunitates, exemptiones, privilegia, estrahendique facultates, & gratias, quæ antea eis conceſſa fuerant, confirmari, & innovari, ac in priſtinum ſtatum reſtitui, ac reſpective tam ipſos, quam alios, etism Communitates, Univerſitates, Collegia, & loca diverſs, & forſan majora, & etiam quod in quibuſdam Provineiis, Civitatibus, & locis ſpolia Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & aliarum perſonarum eccleſiaſticarum fieri, & colligi non poſſint, alia privilegia Sedi, & Cameræ prædictis, Romanique Pont. ſupremæ poteſtati, ac ejuſdem, & Sedis, & Romanæ Curiæ dignitati, & auctoritati præjudicialia ſibi dari, & concedi impetraſſe, & obtinuiſſe, ſeu potius eatorſiſſe.

Urbanus hujuſmodi perpetuitatum, & coadjutoriarũ conceſſiones revocat.

§.8. Nos pro debito paſtoralis officii, hos, & alios abuſus, & corruptelas, necnon damna, & præjudicia, quæ circa præmiſſa hactenus irrepſerunt, & facta ſunt, ac quotidie augentur, & fiunt, e medio tollere volentes, Motu proprio, non ad alicujus ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & deliberatione noſtris, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac perpetuo valitura Conſtitutione, in primis omnes, & quaſcumque ad quævis officia, & munera, etiam Collegialia, etiam Militaria, au etiam venalia, tam perpetua, quam temporalia Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ, ac Romanæ Curiæ, & tam in Urbe, quam eatra eam, & in quibuſvis, etiam Avenionen., Bononien., Ferrarien., Beneventan., aliiſque Civitatibus, Terris, Locis, Dominiis, & Regnis, & ad Nos, Sedemque prædictam, noſtramque, & ejuſdem Sedis collationem, conceſſionem, & deputationem quomodolibet pertinentia, coadjutorias, & coadjutorum quorumcumque deputationes, conſtitutiones, necnon eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium perſonarum, ſeu aliud tempus vitam cujuſque illa obtinentium excedens, conceſſiones, confirmationes, & prorogationes, etiam in remunerationem laborum, meritorum, ac etiam prætextu expenſarum factarum, damnorum paſſorum, ac illorum intuitu, aut ea quavis alia cauſa, per quoſvis Prædeceſſores noſtros Rom. Pont., Sedemque prædictam, & illius Officiales, etiam motu ſimili, & cum quibuſvis decretis, & clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliàs quomodolibet ad ſavorem quarumcumque perſonarum factas, & conceſſas; veluti quamdam imaginem hæreditariæ ſucceſſionis repræſentantes, ac dictæ Sedi, bonoque publico, ac ipſis officiis pernicioſas, & quaſcumque Literas, etiam ſub plumbo, & in alia quavis forma espeditas cum omnibus inde ſequutis, quæ hactenus tamen per obitum illa obtinentium, aut aliam quamcumque vacationem effectum ſortitæ non ſunt, necnon quoad illarum perpetuitatem quaſcumque conceſſiones, confirmationes, extenſiones, ſeu prorogationes ad vitam officiorum, & munerum quorumcumque præſertim negotiorum, & pecuniarum dictæ Cameræ adminiſtrstionem, vel cauſarum civilium, ſeu criminalium cognitionem, avocationem, defenſionem, ſeu etiam procurationem, & ſolicitationem concernentium ad collationem, conceſſionem, & deputationem ſcilicet pro tempore Romani Pontificis, Sediſque prædictæ ſpectantium, quæ a primæva eorum erectione, ſeu es inveterata conſuetudine perpetua, & ad vitam concedi ſolita, ſeu collegialia non ſunt, ac etiam ea, quæ extra Romanam Curiam exercentur, per quoſcumque Prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices, ac Nos, Sedemque prædictam ea quavis cauſa, etiam Motu ſimili, & ex certa ſcientia, & de ſimilis poteſtatis plenitudine in ſavorem quarumvis perſonarum, cum quibuſvis decretis, & clauſulis etiam inſolitis, & derogatoriarum derogatoriis, & aliàs quomodolibet

Digitized by Google

libet factas revocamus, ac irritas declaramus, itaut in re, vel ad rem, ſive in poſſeſſorio, ſive in petitorio, etiamſi ad plures actus poſitivos, & poſſeſſorios deventum fuerit, coadjutoribus, & deputatis acquiſitum jus dici, aut cenſeri non poſſit, ſed officia, & munera prædicta libera ſint, & remaneant, ac ut prius libere conferri, & concedi poſſint, æque ac ſi coadjutoriæ, & coadjutorum deputationes, & conſtitutiones, ac eorumdem officiorum conceſſiones, extenſiones, & prorogationes minime factæ fuiſſent, ac in futurum coadjutorias, & coadjutorum deputationes, conſtitutiones, ac officiorum, & munerum prædictorum ad plurium, vel unius vitam contra primævam eorum naturam, & antiquam conſuetudinem, conceſſiones, extenſiones, & prorogationes quaſcumque hujuſmodi tamquam apprime præjudiciales, ac Reipublicæ, bonoque gubernio damnoſas reprobamus, ac impoſterum fieri prohibemus.

Officiorumque omnium, quæ rerum Cameralium adminiſtrationem generatim habent, collationem ſibi, & ſucceſſoribus reſervat.

§.9. Quinimmo omnia etiam, & ſingula officia, ſeu munera tam in dicta Urbe, quam extra eam, & in quibuſvis Regnis, & Dominiis conſiſtentia, pro quibus ſalaria de pecuniis Cameræ noſtræ prædictæ perſolvuntur, ſeu quæ negotiorum, vel pecuniarum Cameræ prædictæ adminiſtrationem, vel cauſarum tam civilium, quam criminalium cognitionem, avocationem, defenſionem, procurationem, ſeu ſolicitationem habent, per quoſvis etiam Sedis Apoſtolicæ, & Romanæ Eccleſiæ officiales, & ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos conferri, ſeu concedi ſolita (non tamen ea, quæ ab initio venalia, vacabilia, & perpetua legitime erecta ratione officiorum majorum, quæ obtinent, eis ſpecialiter aſſignata, ſeu conceſſa ſunt, in quibus aliquid innovare non intendimus) noſtræ, Romanorumque Pontificum Succeſſorum noſtrorum diſpoſitioni ita reſervamus, ut ea nunc in perpetuum, & quandocumque illa a Nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus ad nutum quibus libuerit, quibuſcumque deputationibus, & conceſſionibus per officiales etiam Cardinales, & Legatos prædictos quibuſvis perſonis, quomodolibet hactenus factis, & impoſterum forſan faciendis, minime obſtan. dari, & concedi poſſint.

Conceſſiones contra hanc Conſtitut. ſi quas fieri contingat, obreptitias, nullaſque declarat.

§.10. Cum Nos ab omnibus officiorum coadjutoriis, & coadjutorum deputationibus hujuſmodi, nec non ab eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium perſonarum, ſive etiam unius contra eorum primævam inſtitutionem, ſeu antiquam conſuetudinem conceſſionibus, deputationibus, confirmationibus, & prorogationibus de cætero abſtinere intendimus, & quæ Nobis licere non patimur, ac videntur incongrua, & præjudicialia, Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus etiam indicamus, & ſic neque eoſdem Succeſſores noſtros Romanos Pontifices ſimilia conceſſuros eſſe arbitremur; ob id omnes, & quaſcumque ſimiles, vel diſſimiles conceſſiones, deputationes, confirmationes, extenſiones, & prorogationes, quæ contra præſentium formam, & tenorem a Nobis, & Succeſſoribus noſtris prædictis quandocumque (quod non credimus) emanarent, per ſubreptionem, obreptionem, ac præoccupationem potius extortas, quam obtentas, ac nullas, nulliuſque roboris, & momenti fore, & eſſe cenſeri, nemini que ſuffragari poſſe, vel debere, æque ac ſi factæ, & conceſſæ non eſſent, decernimus, & declaramus.

Revocat etiā exemptiones ab oneribus Cameralibus, Communitatibus &c.

§.11. Præterea pro indemnitate Cameræ noſtræ, ac ubertate Annonæ, & Graſciæ, tam in Urbe, quam toto Statu Eccleſiaſtico conſervanda, prædictorum Pauli Quinti, & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, illorumq; Conſtitutiones etiam opportune extendentes, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus omnes, & qualcumque immunitates, & exemptiones, a ſolutione ſubſidii triennalis, quatreni carnis, taxarum equorum, tallearum, cenſuum, Archivii, foglietttæ, triremium, utenſilium, necnon dohanarum, gabellarum, datiorum, taxæ Portus Anconæ, quatrenorum, tractarum, & aliarum impoſitionum, & onerum Cameralium, & etiam eorum, quæ per Communitates, & Univerſitates pro eorumdem onerum Cameralium ſolutione, & publicorum munerum ſupportatione, ac pro viis, & pontibus conſtruendis, & manutenendis, ſeu alias indicta, & impoſita, ac exigi ſolita ſunt, ac etiam recipiendi, & hoſpitandi Milites, & Sedis Apoſtolicæ Officiales, Barigellos, Eſequutores, alioſque Juſtitiæ Miniſtros, eiſque utenſilia alia neceſſaria ſubminiſtrandi, ac aliorum quorumcumque tam realium, quam perſonalium, ſeu mistorum, ordinariorumque, & extraordinariorum quorumcumque.

Atque etiam a ſpoliis.

§.12. Nec non omnia privilegia localia, ne ſcilicet in quibuſdam Civitatibus, locis, & Dominiis temporalibus, etiā Avenionen., Bononien., Ferrarien., Beneventan., ſeu aliis Provinciis, Civitatibus, & Locis, etiam privilegiatis, & ſpeciali nota dignis (non tamen in Urbe prædicta, & ejus diſtrictu, præter, & contra formam Conſtitutionis ejuſdem Pauli Prædeceſſoris in favorem Curialium, & Incolarum, dictæ Urbis editæ, quam in robore permanere, & omnino ſervari volumus) Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, & aliarum perſonarum eccleſiaſticarum ſpolia fiant, & colligantur, Commiſſarii, & Collectores ſpoliorum, & jurium dictæ Cameræ debitorum in eis non retineantur, vel ad ea non transmittantur, ſeu in illicitæ negotiationis, diſpoſitionum contra Conſtitutiones piæ memoriæ Pii Papæ Quinti, etiam Prædeceſſoris noſtri in illegitimos factarum, apoſtatarum, & clericorum extra reſidentiam decedentium, ſeu aliis cauſis non procedatur.

Aſſignationeſque ſuper Cameræ redditibus, Officiis, Tribunalibus.

§.13. Ac omnes etiam, & ſingulas proviſiones, aſſignationes ſuper Cameræ prædictæ redditibus, & juribus, pœnarum quoque, maleficiorum, & introituum applicationes, appropriationes, necnon Cancellariæ

lariarum, Notariatuum, ſeu Bancharum civilium, & criminalium, Secretariarum, & illarum emolumentorum, aliorumque jurium, & bonorum ſtabilium Cameræ, & Communitatum prædictarum cujuſvis qualitatis, & quantitatis gratias, conceſſiones, & alienationes quaſcumque in præjudicium earumdem Cameræ, & Communitatum.

Indulta quoque Bona certis perſonis infeudandi:

§. 14. Necnon indulta de bonis ſtabilibus, & juribus ejuſdem Cameræ in civitate noſtra, & diſtrictu Ferrarien. ſeu alibi conſiſtentibus, certis perſonis tantum infeudandis, per piæ memoriæ Gregorii Papæ XV. etiam prædeceſſorem noſtrum conceſſa.

Frumentaque, aliaque hujuſce generis blada extrahendi, aſportandi &c.

§. 15. Ac omnia, & ſingula privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, olivas, & alia quæcumque tam Annonam, quam Graſciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, & poſſeſſionibus, agris, & terreniis pro tempore recollecta, tam ad effectum extra Statum Eccleſiaſticum, quam etiam ad loca mediate, vel immediate Sedi Apoſtolicæ ſubjecta, præterquam ad Urbem prædictam aſportandi, etiam tempore Annonæ difficultatis, & pro uſu proprio, vel ad effectum in eorum, vel alienis quibuſvis molendinis molendi, ſive terra, ſive mari, vel per aquam dulcem es quibuſcumque Status noſtri Eccleſiaſtici temporalis Provinciis, & etiam a dicta Urbe, ac Civitatibus, Terris, Caſtris, & locis, eorumque territoriis, & diſtrictibus, Nobis, & dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis extrahendi, aut illa ultra uſum contra tamen formam Conſtitutionum, & Ordinationum Apoſtolicarum, & bannimentorum deſuper editorum, & edendorum emendi, ac ut dicitur, etiam incettandi, per quoſcumque Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, & Cameram prædictam, ſeu etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Miniſtros, quibuſvis etiam Avenionen., Ferrarien., Beneventan., & aliis etiam ſpeciali nota dignis Civitatibus, & illarum Regiminibus, Communitatibus, & Univerſitatibus, necnon familiis, & nobilibus, Principibus, Ducibus, & Marchionibus, Baronibus, Domicellis, & quibuſvis aliis perſonis quacumque etiam Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, & Cardinalatus, aliaque tam ſeculari, quam eccleſiaſtica dignitate fulgentibus, etiam ratione guberniorum, & aliorum officiorum, & munerum eis commiſſorum, etiam pro ſe, & filiis, eorumque hæredibus, & deſcendentibus, necnon familiaribus, & inſervientibus, colonis etiam partiariis, laboratoribus, & affictuariis, ac pro eorum Civitatibus, Terris, Caſtris, Villis, Caſalibus, Prædiis, Vineis, & aliis bonis ſtabilibus, fructibus, juribus, & actionibus perpetuo, vel ad tempus, ac in toto, vel pro parte, & etiam cauſa emporiorum, ſeu nundinarum etiam publicarum, aut aliàs, & ex quavis cauſa, etiam in recompenſam laborum, damnorum paſſorum, expenſarum, vel meritorum, ſeu illorum intuitu, & alia quantumvis urgentiſſima, ac de neceſſitate exprimenda cauſa, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiamſi in appaltuum, ſeu locationum inſtrumentis proviſum, & cautum ſit, illas obſervari debere, Appaltatoreſque, & Conductores ad illarum obſervationem teneri, ac illas quomodocumque, & qualitercumque hactenus in genere, vel in ſpecie, tam ante, quam poſt ejuſdem Pauli V., & aliorum Prædeceſſorum prædictorum, & quandocumque datas, factas, ſeu confirmatas, reſtitutas, reintegratas, aut aliàs conceſſas, & inde etiam auctoritate Judicis, ſequuta quæcumque, etiam perpetuo, ac Motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus revocamus, & abrogamus.

Renovat præcedentes Pontif. hac ſuper re Conſtitutiones.

§. 16. Necnon ſimilis memoriæ Paul. III., & Julii etiam III., Pii V., Sixti V. prædictorum, ac Clementis III. ſimiliter Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & quæ incipit: *In maximis rerum difficultatibus*, per prædictum Paulum V. Prædeceſſorem ſub Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Decembris 1605. Pontificatus ſui Anno I. editas Conſtitutiones exemptionum, immunitatum, conceſſionum, & gratiarum prædictarum revocatorias, ac rec. memoriæ Pii IV, ſuper revocatione ſimilium licentiarum, & facultatum extrahendi frumenta, blada, & legumina ex Provinciis, Terris, & locis, dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis quibuſvis conceſſarum, ac prohibitione, ne a dictis Provinciis, Civitatibus, Terris, locis, frumenta, blada, & legumina prædicta quicumque extraherent, ac dicti Pii V. per quam, revocationem, & prohibitionem ejuſdem Pii Papæ IV. ad licentias, facultatex quodcumque genus Graſciæ, etiam in carnibus, ovibus, agnis, & aliis animalibus, necnon oleo, ac rebus aliis quibuſcumque conſiſtentis extendit, & ampliavit, & Gregorii XIII. pariter Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, per quam omnibus, & ſingulis Communitatibus, Univerſitatibus, quibuſcumque perſonis inhibuit, ne quovis prætextu directe, vel indirecte cujuſvis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quæcumque extra Statum Eccleſiaſticum extrahere, & aſportare auderent, ſeu præſumerent, & ejuſdem Gregorii XIII. ſub Datum die prima Maii 1578. ſub Pontificatus Anno ſexto, per quam quod nulli, ſibi, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjecti, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſterent, etiamſi Barones, Domicelli, Comites, Marchiones, vel Duces, & Domini in temporalibus exiſterent, ſub excommunicationis majoris, ac læſæ majeſtatis criminis, dominiorum, & bonorum ſuorum confiſcationis, feudorum amiſſionis, & quorumvis privilegiorum

ſuſpen-

ſuſpenſionis, ac aliis etiam pecuniariis arbitrio ſuo imponendis, & applicandis, ac etiam in publicis edictis, & proclamatibus per Annonæ Præfectos pro tempore tam eatenus editis, & emiſſis, quam in futurum edendis, & emittendis, contentis cenſuris, & pœnis, triticum, hordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges, a terris, & locis dicti Status Eccleſiaſtici abſque expreſſa ipſius Gregorii prædeceſſoris, & ab eo obtenta in ſcriptis, & ejus manu ſignata licentia, extrahere, vel extrahi facere, nulliqoe ex prædictis, eorum Subditos, & Vaſſallos, aut alias quaſcumque perſonas, quominos triticum, hordeum, legumina, frumenta, & fruges prædicta in quibuſvis locis eis ſubjectis, quovis prætextu, etiam molituræ, aut cujuſvis alterius oneris, vel ſolutionis ad Almam Urbē afferent prohibere, ant per ſe, vel alium, ſeu alios directe, vel indirecte impedire auderent: quin potius illis ſic afferentibus omnem opem, & favorem præſtarent: ac inſuper nulli, quamlibet tritici, hordei, & leguminum, omniſque generis frumentorum, & frugum quantitatem, niſi pro ſuo, ſuarumque familiarum unius Anni dumtaxat uſu emere valerent, & contrafacientes pœnas prædictas incurriſſe declararentur, & aggravarentur ipſo facto: non obſtantibus etiam privilegiis, indultis, Literis, & gratiis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, Civitatibus, Terris, & locis in genere, vel in ſpecie, etiam ex cauſa onerosa conceſſis, ſtatuit, atque decrevit, ac dicti Clementis per quam prædicta omnia, dempta ea illis excommunicationis pœna, approbavit, & confirmavit: necnon ejuſdem Pauli V. per quam omnes, & ſingulas Pii IV., Pii V., Gregorii XIII., & Clementis VIII., prædeceſſorum ſuorum Conſtitutiones, & Literas in quibuſlibet earum partibus, quoad excommunicationis, & alias Eccleſiaſticas cenſuras, quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem innovavit, ac privilegia, licentias, & facultates extrahendi prædicta revocavit, ac frumenta, hordea, legumina, & alia Annonam, & Graſciam concernentia, ſub excommunicationis, & aliis cenſuris Eccleſiaſticis, & pœnis temporalibus ſupradictis extra Statum Eccleſiaſticum extrahi prohibuit: ac aliam per quam ultimo dictam ipſius Conſtitutionem, innovationem, prohibitionem, & revocationem ad loca immediate Sedi Apoſtolicæ ſubjecta extendit, & ampliavit in quibuſlibet earum partibus, demptis tamen ex illis pœna excommunicationis, & aliis cenſuris Eccleſiaſticis, præterquam in caſibus, in quibus extra Statum noſtrum Eccleſiaſticum, vel ad loca Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum, & aliorum, quorum dominia in confinibus dicti Status noſtri Eccleſiaſtici exiſtunt, extractio mercimonii cauſa fiet, Motu, ſcientia, & poteſtate paribus ſimiliter perpetuo approbamus, confirmamus, & innovamus, illaſque adverſus quaſcumque revocationes, ſuſpenſiones, limitationes, & moderationes in priſtinum, & eum, in quo ante quam illa emanarent, erant ſtatum, reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, illaſque, & earum ſingulas, ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, ſub temporalibus pœnis prædictis in illis contentis inviolabiliter de cætero obſervari debere.

Revocatas hujuſmodi aſſignationes Cameræ Ap. & Communitatibus reſtituit.

§.17. Ac proviſiones, aſſignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, impoſitiones, gabellas, vectigalia, & alias res, bona, & jura prædicta ex hujuſmodi revocatione, prohibitione, & Conſtitutione, reſtituta eidem Cameræ, & reſpective Communitatibus prædictis, & non aliis, quibus forſan illarum redditus, & proventus locati, & appaltati reperiuntur, licet antequam exemptiones, conceſſiones, aſſignationes, & alia prædicta emanaſſent, aliter diſpoſitum fuerit, omnino deberi, ac ad illa omnia, & ſingula Cameram ipſam, necnon Communitates, & Univerſitates eo ipſo, abſque alia adepta, ſeu recuperata poſſeſſione reſtitutas, & reintegratas fore, & eſſe præcipimus, ſtatuimus, & ordinamus.

Præſervat exemptiones Eccleſiaſticis, & Affictuariis in inſtrumentis;

§.18. Per prædicta autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis, tam ſecularibus, quam regularibus de jure competentes, minuſque immunitates, & exemptiones, ac extrahendi, & alias facultates, applicationes, & alia Theſaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium Cameræ noſtræ ab ipſa Camera, ſeu aliis illius nomine in appaltatuum, & locationum inſtrumentis, & illorum ratione conceſſa.

Vel Communitatibus ex cauſa tantum oneroſa conceſſas.

§.19. Et inſuper a revocationibus omnibus, & ſingulis ſupradictis excipimus, & exceptas eſſe volumus, & declaramus, immunitates, exemptiones, confirmationes, extenſiones, prorogationes, facultates, privilegia, conceſſiones, & alienationes quibuſvis Communitatibus, Univerſitatibus, & aliis quibuſcumque data, facta, & reſpective conceſſa in vim contractus ex cauſa vere oneroſa; videlicet congruæ, & effectualis Cameræ Apoſtolicæ, vel ipſis Communitatibus legitimæ factæ pecuniarum ſolutionis, vel ex aliis cauſis rationabilibus per Nos cognoſcendis, & approbandis, & etiam declarandis: quas cauſas omnes oneroſas, nonniſi legitimas, ac licitas, & honeſtas, prout de jure, approbare intendimus: & propterea illa obtinentes, quicumque in eadem Camera, citato dilecto filio ipſius Cameræ CommiſſarioGenerali illas verificare, in ipſaque Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamſi gratiæ, conceſſiones, privilegia, Literæ, inſtrumenta, cæteraque prædictas aliàs in eadem Camera admiſſa, & in ea, ſuiſque libris fuerint, & ſint regiſtrata, quatenus tam cauſæ oneroſæ prædictæ pro vere oneroſis, & legitimis, ut ſupra, aliàs in eadem Camera verificatæ, ac approbatæ, & judicatæ non ſint, quo caſu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem eoſdem obtinentes teneri volumus,

Excipit etiam immunitates Cardd. aliiſque Romanæ Curiæ Prælatis

§.20. Excipimus etiam immunitates, & exemptiones dictæ S. R. E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameralibus, qui in eadem Camera ſederunt, & ſedent, concedi ſolitas, ac etiam exemptiones, quibus ad præſens Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domeſtici, Cubicularil ſecreti, & Secretarii, ac alii familiares, & continui Commenſales noſtri, & ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum in rotulo deſcripti.

Facultates teſtandi,

§.21. Necnon facultates teſtandi de quibuſvis bonis etiam ubicumque ſitis, & in illis eis ab inteſtato ſuccedendi dictis Cardinalibus, ac noſtris, & Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum familiaribus, & continuis Commenſalibus, etiamſi illi familiares poſtmodum eſſe deſierint, vel deſinant, & aliis quibuſvis etiam gratuito quomodolibet tam per eoſdem Prædeceſſores, quam etiam per Nos conceſſas, & aliàs in omnibus, & per omnia juſta earundem facultatum, & Literarum deſuper expeditarum formam, ac tenorem, quem pro latiſſime expreſſo haberi volumus.

Exemptiones conſanguineis Pontificum;

§.22. Necnon exemptiones, immunitates, & privilegia quæcumque, quibus Fratres, Nepotes, & Conſanguinei noſtri, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis viventis, fruuntur, potiuntur, & gaudent.

Ob numerum duodecim filiorum &c. conceſſas;

§.23. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum conceſſas, quas tamen ad terminos ejuſdem Pii Papæ IV., & aliarum Apoſtolicarum Conſtitutionum ſuper ſimilium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & perſonis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illis competunt, ac aliàs juxta ipſius juris communis, & ſupradictarum, & aliarum Apoſtolicarum Conſtitutionum diſpoſitionem reducimus, neque aliter, quam ut præfertur, illis ſive in petitorio, ſive in poſſeſſorio ſuffragari volumus, & decernimus.

Et Regulam Cancellariæ ſuper Indultis ſuperviventiæ

§.24. Noſtræ autem mentis fuiſſe, & eſſe declaramus, Regulæ Cancellariæ ſuper revocatione Indultorum ſuperviventiæ per Nos editæ nullatenus præjudicare, quinimo eam quoad omnia illa comprehenſa, ac omnes, & qualcumque perſonas quavis dignitate etiam Cardinalitia fulgentes confirmamus, & quatenus opus ſit, innovamus, & extendimus.

Mandatum de obſervanda Conſtit. Sixti PP. V.

§.25. Cæterum Legatis, & aliis omnibus Officialibus prædictis, ad quos ſpectat, ſeu in futurum, quomodolibet ſpectabit, quatenus Conſtitutionem Sixti Quinti Prædeceſſoris prædicti circa pœnas maleficiorum editam, quam in omnibus, & quoad omnia, cum ſuis declarationibus poſtea factis innovamus, omnino obſervent.

Rei ad Triremes pontificias dumtaxat mittendi.

§.26. Omnibuſque, & ſingulis Sedis prædictæ Feudatariis, ſive Baronibus ei mediate ſubjectis, ne reos ad alias, quam ad triremes Sedis Apoſt. tranſmittere audeant, ſeu præſumant, præcipimus, & inhibemus.

Miniſtri Cameræ contra præſentem Conſtit. formam nihil ſolvere debent.

§.27. Appaltatoribus, vero Theſaurariis, Depoſitariis, Commiſſariis, Exactoribus, & cæteris Agentibus, & Miniſtris Cameræ, & Communitatum prædictarum, ne contra præſentiũ formam proviſiones, conceſſiones, aſſignationeſque prædictas de cætero ſolvant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, niſi, ut præfertur, exceptas, & eas quæ in eadem Camera ex cauſa oneroſa prædicta, vel ex aliis rationabilibus cauſis per Nos, ut præfertur, cognoſcendis, & approbandis, & ſeu etiam declarandis, illas conceſſas fuiſſe, citato Commiſſario prædicto verificatæ, & pro talibus in eadem Camera admiſſæ fuerint, admittant, expreſſe prohibemus; etſi ſecus ſolverint, vel admiſerint, ſolutiones hujuſmodi, ac exemptiones illas nullatenus in eorum computis admitti volumus, ſed eorum damno ceſſuras eſſe; quinimo eos ad refectionem damni teneri declaramus.

Licentiæ Extrahendi frumenta extra ſtatum Pontificis manu ſignandæ.

§.28. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus, nullos licentiarum, facultatum, & privilegiorum quorumcumque, etiam ex cauſa oneroſa, ut præfertur, conceſſorum, vel concedendorum vigore, etiamſi extractionem propria auctoritate fieri poſſe illis permiſſum ſit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra Statum noſtrum prædictum, vel etiam ad loca mediate ſubjecta, & etiam a dictis locis mediate ſubjectis extra dictum Statum aliquo pacto facere, nec etiam ſimiles extrahendi licentias, & facultates in poſterum concedi poſſe, aut debere, niſi chirographo manu noſtra, aut Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, quoties extractio facienda erit, ſubſignato præcedente, alioquin licentias, & facultates hujuſmodi, aliàs quam chirographo prædicto præcedente, pro tempore concedendas, & extractiones faciendas, nullas, nulliuſque roboris, & momenti fore, & eſſe, ac ipſos extrahentes in pœnas ſupradictas incidere, & ad illarum exequutionem contra illos irremiſſibiliter procedi poſſe, & debere volumus pariter, & declaramus.

Quæcumque privilegia Pontificis auctoritati, & Tribunalium juriſdictioni contraria irritantur,

§.29. Poſtremo omnia, & quæcumque privilegia, facultates, & indulta Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti in Statu temporali, ratione ſupremæ poteſtatis a jure, vel per quaſvis Apoſtolicas Conſtitutiones competentia, ſeu reſervata, exercendi, aut eidem ſupremæ poteſtati, ac ſuperioritati noſtræ, & noſtrorum Tribunalium, Officialium, & Judicum Romanæ Curiæ juriſdictioni, & auctoritati præjudicialia, omnibus, & ſingulis ſupranominatis, etiam ut præfertur, qualificatis, ac etiam ſupra, & aliàs quomodolibet conceſſa quæcumque, exceptis tamen iis, quæ conceſſa ſunt ex cauſa vere oneroſa, ſcilicet congruæ ſolutionis pecuniarum dictæ Cameræ factæ, aut ea inveſtitura, vel immemorabili conſuetudine inviolabiliter obſervata, vel ex aliis rationabilibus cauſis per Nos, vel Succeſſores noſtros cognoſcendis, approbandis, ſeu etiam declarandis competentibus, quæ etiam licet tollere non intendamus, tamen noſtram, & Romani Pontificis ſupremam poteſtatem, ſuperioritatem, noſtramque, & ejuſdem Romani Pontificis, noſtrorumque Romanæ Curiæ Tribunalium, Officialium, & Judicum Juriſdictionem prædictam impedire,

Digitized by Google

dire, aut illum, præterquam in caſibus a jure permiſſis, ſuffragari poſſe, vel debere nolumus, niſi prius cauſa oneroſa, vel inveſtitura, ſeu immemorabili prædicta in eadem Camera, citato Commiſſario prædicto, legitime probata, verificata, & juſtificata, aliæ vero cauſæ rationabiles prædictæ a Nobis, ſeu Succeſſoribus prædictis pro talibus cognitæ, & approbatæ, ſeu declaratæ fuerint, revocamus pariter, & abrogamus.

Clauſula. §.30. Irritum, & inane etiam decernentes quicquid ſecus ſuper his a quoquam quovis prætextu, occaſione, vel cauſa ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.31. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenus opus ſit, noſtra de non tollendo jure quæſito, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, necnon ſtatutis, privilegiis, indultis, conceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extenſionibus, prorogationibus, & Literis Apoſtolicis prædictis, & quibuſvis aliis, etiam, ut præfertur, ſeu aliàs qualificatis, & ſpeciali nota, & mentione dignis, etiam Motu, ſcientia, & poteſtate paribus, & etiam conſiſtorialiter, & de eorumdem Cardinalium conſilio, & aſſenſu, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam inexcogitabilibus, & neceſſario exprimendis, etiam in vim contractus jurati, Cameralique obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis, editis, & ſeu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi in eis caveatur expreſſe, quod nullo unquam tempore ſub ſimilium, vel diſſimilium exemptionum, immunitatum, facultatum, licentiarum, conceſſionum, deputationum, confirmationum, extenſionum, prorogationum, gratiarum, privilegiorum, & alienationum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis quibuſcumque contrariis diſpoſitionibus pro tempore edendis, comprehendantur, ſed ſemper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, etiam ſub poſteriori data per eos, quibus conceſſa ſunt, eligenda, reſtituta, repoſita, plenarie reintegrata, & de novo conceſſa ſint, & eſſe cenſeantur, necnon pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.32. Ut autem præſentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, & apoſtolica auctoritate decernimus, eaſdem præſentes ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Curſoribus noſtris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ ſic publicatæ, & affixæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac ſi illorum unicuique perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent. Præſentium facienda publicatio.

§.33. Quodque earumdem præſentium tranſumptis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptis danda fides.

§.34. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ reprobationis, reſervationis, approbationis, confirmationis, reſtitutionis, repoſitionis, reintegrationis, præcepti, ſtatuti, ordinationis, exceptionum, prohibitionum, revocationum, abrogationum, reductionis, inhibitionis, innovationum, declarationum, derogationis, voluntatum, & decretorum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Clauſulæ pœnales.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnat. Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto, duodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus noſtri Anno II. Dat. die 21. Octob. 1624. An. II.

Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1624. Indict. 7. die vero 27. menſis Novembris Pont. Sanct. in Chriſto Patris, & Domini N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Pont. ſui anno II retroſcriptæ Literæ Apoſtolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt in valvis Baſilicæ Principis Apoſt. de Urbe, ac Cancell. Apoſt., & in acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem earumdem Literarum originalibus appenſis per aliquod temporis ſpatium, et inde amotis, deinde dimiſſis earumdem Literarum copiis affixis, ut moris eſt, per nos Andream Scalmanum, & Fabium Æmilianum prælibati SS. D. N. Papæ Curſ.

Octavius Spada Mag. Curſ.

LXXXI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Erectionis Seminarii in Diœceſi Cariaten. in Oppido Verzini.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Epiſcopus Cariaten. Seminarium erigit in Terra Verzini.

§.1. EXponi nobis nuper fecit Venerabilis Frater Mauritius Epiſcopus Cariaten., quod ipſe, quo presbiterorum ad curæ animarum exercitium idoneorum penuriæ in ſua diœceſi vigenti ſubveniret, unum eccleſiaſticorum Seminarium in Terra Verzini dictæ Diœceſis, quæ, ut aſſerit, a Turcarum incurſionibus ipſamet Civitate Cariaten. ſecurior eſt, fabrica ad id decenti, & congrua propriis ſuis ſumptibus constructa juxta Concilii Tridentini decreta erexit, & inſtituit, Terraſque, ſeu poſſeſſiones, quarum redditus, & proventus annui ad ſummam ducentorum Ducatorum monetæ Regni Neapolitani facile aſcendunt, per eum emptas dicto Seminario perpetuo donavit, prout in publicis deſuper confectis ſcripturis plenius dicitur contineri.

Ejuſque fundationem apoſtolica auctoritate petit roborari.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Mauritius Epiſcopus erectionem, inſtrumentum, & donationem hujuſmodi pro firmiori illarum ſubſiſtentia apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri, ac in præmiſſis per nos, ut infra, opportune provideri ſummopere deſideret;

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos piis ejus votis hujuſmodi, quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere, ipſumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad præmiſſorum effectum dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotio propagandæ fidei præpoſitorum conſilio, erectionem, & inſtitutionem Seminarii in dicta Terra juxta decreta ejuſdem Concilii, ac dotationem, ſeu donationem domus, & redditus annui ducentorum ducatorum hujuſmodi ipſi Seminario a dicto Mauritio Epiſcopo, ut præfertur, factas, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris, quam facti defectus, ſi qui in præmiſſis quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Cavet, quomi nus futuri Epiſcopi bona ad illud ſpectantia alienent, vel oppignorent.

§.4. Ac præterea pro tempore futuris Epiſcopis Cariaten. dicti Mauritii Epiſcopi ſucceſſoribus in perpetuum, ne domum, Terras, aut redditum hujuſmodi Seminario prædicto applicata, & aſſignata in toto, vel in parte quantumvis minima diſmembrare, alienare, oppignorare, aut de illis quemlibet contractum Seminario prædicto præjudicialem facere præſumant, eiſdem auctoritate, & tenore expreſſe prohibemus.

Clauſulas apponit.

§.5. Decernentes præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dicto Seminario, illiuſque Superioribus, & Alumnis quibuſcumque in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, ac deffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 21. Octobr. 1624. An. II.

Datum Tuſculi ſub annulo Piſcatoris die 21. Octobris 1624. Pont. noſtri An. II.

LXXXII.

Declaratio, quod conſenſus Monialium, ſine quo mulieres ſeculares licentiis Monaſteria ingrediendi uti non poſſunt, expreſſe, capitulariter, & per ſecreta ſuffragia de cætero haberi debeat.

Hujuſmodi licentiarum revocationem habet in Greg. XIII. Conſt. XLIV. Ubi gratiæ *Tom. IV. Par. III. fol. 298. Et poſtea contra abutentes hujuſmodi licentiis, & circa illarum uſum ſtatuit nonnulla Paul. V. in Conſtitut. CXVII.* Facultatum *Tom. V. Par. III. fol. 346. Sed deinde idemmet Paul. revocavit omnes licentias mulieribus conceſſas ingrediendi Monaſteria Monialium, ut in ejuſdem Conſt. CCIII.* Monialium quieti *ibid. fol. 102.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcroſanctum Apoſtolatus miniſterium, quod ineffabilis divinæ ſapientiæ providentia humilitati noſtræ, nullo licet meritorum ſuffragio, credidit, jugiter poſtulat, ut inter multiplices paſtoralis officii curas, illam ſedulo amplectamur, qua ſanctimonialium quieti opportune conſulitur.

Cauſa faciendæ declarationis.

§.1. Cum itaque plures licentiæ Monaſteria Monialium ingrediendi diverſis mulieribus ſæcularibus, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis a Nobis, & diverſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſæ fuerint, eædemque mulieres in vim licentiarum prædictarum Monaſteria hujuſmodi, nonniſi de expreſſo earumdem Monialium, & illorum Superiorum conſenſu ingredi poſſint, ſeu debeant.

§.2. Nos omnem dubitandi materiam,

que

Declaratio, de qua in Rubrica.

quæ ſuper modo conſenſum hujuſmodi præſtandi forſan oriri poſſet, e medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, harum ſerie decernimus, atque declaramus, conſenſum dictarum Monialium, de cætero per eaſdem Moniales capitulariter, & per ſecreta ſuffragia præſtandum eſſe, & præſtari debere, aliàs licentiæ hujuſmodi mulieribus, quibus conceſſæ fuerunt, nullatenus ſuffragentur.

Pœnæ contra inobedientes.

§. 3. Et quæ ſanctimonialium Monaſteria vigore licentiarum prædictarum, abſque conſenſu capitulariter, ut præfertur, præſtito, ingredi præſumpſerint, ſententias, cenſuras, & pœnas contra clauſuras Monaſteriorum Monialium violantes inflictas, ſe noverint incurſuras.

Clauſula.

§. 4. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari: in contrarium facien. non obſtantibus quibuſcumque.

Tranſumptis danda fides.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Octobris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

LXXXIII.

Inſtitutio Confraternitatis Aulicorum Urbis in Eccleſia S. Nicolai ad Cæſarinos ſub invocatione Confraternitatis Urbanæ: Cum conceſſione Eccleſiæ S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis ad pia opera inibi exercenda.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam

Proœmium.

PAſtoris æterni, qui pro gregis ſalute in Ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Chriſtifidelium vota, divini cultus augmentum, & ipſorum fidelium ſalutem concernentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eoſdemque fideles ad pia, & devota opera exercenda Indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus invitamus, ut per operum hujuſmodi exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

Aulici propriam Confraternitatem erigi curant.

§. 1. Cum itaque, ſicut dilecti filii Almæ Urbis noſtræ Aulici nuper exponi fecerunt, ipſi peculiari devotionis affectu ducti, & ut alios Chriſtifideles ad ejuſdem devotionis ſtudium accendant, in Parochiali Eccleſia S. Nicolai ad Cæſarinos de Urbe unam eorumdem Aulicorum Confraternitatem Urbanam nuncupandam ad Dei gloriam, & honorem, ac animarum dictorum fidelium ſalutem per Nos erigi ſummopere deſiderent:

Quam erigit Pontifex, Urbanamque vocat.

§. 2. Nos piis eorumdem Aulicorum deſideriis hujuſmodi benigne annuere, animarumque ſaluti paterna charitate proſpicere, eoſdemque Aulicos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorumdem nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, in prædicta Eccleſia unam Chriſtifidelium Aulicorum dictæ Urbis Confraternitatem Urbanam nuncupatam, quæ non ſit pro hominibus unius ſpecialis artis, ſine alicujus præjudicio apoſt. auctoritate perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Temporales.

§. 3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis pro tempore exiſtentibus, ut proceſſionaliter incedere, Divina Officia in ſuo Oratorio recitare, & pro ipſius Confraternitatis negotiis ſe congregare, ac quæcumque Statuta, Capitula, Ordinationes, & Decreta pro ſalubri eorum, & dictæ Confraternitatis regimine, & adminiſtratione neceſſaria, & opportuna, licita tamen, & honeſta, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, per dilectum filium noſtrum in dicta Urbe Vicarium in ſpiritualibus generalem examinanda, & approbanda facere, & edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia ſimili examinatione, & approbatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare,

§. 4. Ac inſuper omnia, & ſingula legata, relicta, res, & bona quomodolibet qualificata, mobilia, & immobilia, per quoſcumque Chriſtifideles dictæ Confraternitati per viam teſtamenti, donationis, aut aliàs quomodolibet pro tempore legitime elargita, & relicta recipere, illaque per eorum Officiales, & Deputatos regere, gubernare, & adminiſtrare, ac in ipſius Confraternitatis, & ejus piorum operum uſus convertere libere ſimiliter, & licite valeant: ita tamen, ut de receptis, & adminiſtratis per eoſdem eidem Vicario juxta Decreta Concilii Tridentini hujuſmodi rationem reddere teneantur, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Spirituales gratias elargitur.

§. 5. Poſtremo, ut dicta Confraternitas majora in dies ſuſcipiat incrementa, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus, qui dictam Confraternitatem impoſterum ingredientur, die primo eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſi-

ctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam;

§.6. Necnon pro tempore deſcribendis in dicta Confraternitate Confratribus, in cujuslibet eorum articulo, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequierint, ſaltem contriti nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin autem corde devote invocaverint, etiam plenariam.

§.7. Ac eiſdem pro tempore exiſtentibus Confratribus, etiam vere pœnitentibus, & confeſſis, ac eadem ſacra Commonione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Eccleſiam, vel Cappellam, ſeu Oratorium die feſto Exaltationis Sanctæ Crucis a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis feſti hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

§.8. Inſuper dictis Confratribus, etiam vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, Eccleſiam, vel Cappellam, ſeu Oratorium hujuſmodi in Conceptionis B. Mariæ Virginis, ac S. Urbani Papæ, & Martyris, & Sanctorum Joannis, & Pauli, ac Sancti Antonii Abbatis feſtis diebus, ut præfertur, viſitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, ſeptem Annos, & totidem quadragenas.

§.9. Quoties vero ipſi Miſſis, & aliis Divinis Officiis in dicta Eccleſia, vel Cappella, ſeu Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, ſeu Congregationibus publicis, vel privatis ejuſdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hoſpitio ſuſceperint, vel pacem inter inimicos compoſuerint, ſeu componi fecerint, vel procuraverint, necnon etiam qui corpora defunctorum, tam Confratrum dictæ Confraternitatis, quam aliorum ad ſepulturam aſſociaverint, aut quaſcumque Proceſſiones de licentia Ordinarii faciendas, Sanctiſſimumque Euchariſtiæ Sacramentum, tam in Proceſſionibus, quam cum ad infirmos, aut aliàs ubicumque, & quomodocumque pro tempore defertur, comitati fuerint, aut ſi impediti campanæ ad id ſigno dato ſemel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem prædictas pro animabus defunctorum Confratrum dictæ Confraternitatis recitaverint, aut peccatorem aliquem ad viam ſalutis reduxerint, & ignorantes Dei præcepta, & ea, quæ ad ſalutem ſunt, docuerint, aut aliud quodcumque pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet præfatorum operum ſexaginta dies de injunctis eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Si hæc Confraternitas aliteri Confraternitati uniatur, præſentes nullæ ſint.

§.10. Volumus autem, quod ſi dicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregetur, vel quavis alia ratione uniatur, ſeu etiam quomodolibet inſtituatur, præſentes, & quævis aliæ Literæ Apoſtolicæ illis nullatenus quoad Indulgentias, & remiſſiones præfatas ſuffragentur, ſed ex tunc eo ipſo prorſus nullæ ſint.

Dat. die 30. Octobr. 1624. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris die 30. Octobris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

Sequitur conceſſio Eccleſiæ S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis ſitæ dictæ Confraternitati, ad pia opera per ejus Confratres in ipſa exercenda.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenſet præcedentẽ Conſtitutionem.

§.1. ALias a Nobis emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam, Paſtoris æterni &c. *Omittitur reſiduum ſupra legendum.*

Factamque a ſe erectæ Confraternitati conceſſionem Eccleſiæ Sancti Laurentii in Fonte.

§.2. Subinde vero poſtquam de anno proxime præterito cupientes providere, ut Eccleſia S. Laurentii in Fonte nuncupata in Regione Montium de Urbe, antiquitate, aliiſque pluribus nominibus venerabilis, debitis non careret obſequiis, prævia revocatione (quatenus opus eſſet) conceſſionis Eccleſiæ præfatæ aliàs de anno tunc præterito Fratribus Ruthenis per Nos factæ, Eccleſiam præfatam S. Laurentii, ſimul cum omnibus ſuis juribus, bonis, redditibus, proventibus, & emolumentis ſupradictæ Confraternitati ad utendum in perpetuum, prout de ſimilibus Eccleſiis Laicorum Confraternitates, ſeu Congregationes ad ſacros, & pietatis uſus deſtinatæ uti conſueverunt, ita tamen, & non alias, ut ipſa Confraternitas Eccleſiam Sancti Laurentii præfatam in neceſſariis reparare, & manutenere, ſacraque, & ſufficienti ſupellectili providere, Miſſamque Dominicis, ac feſtis diebus ſaltem in ea celebrari facere teneretur, & quod Eccleſiam præfatam S. Laurentii etiam ad pios uſus aliis concedere non valeret, & cum Decreto, quod ſi quandocumque contingeret Confraternitatem præfatam diſſolvi, reparationes, & melioramenta facta, & ad quamcumque ſummam aſcendentia eidem Eccleſiæ ceſſiſſe, & cedere ſine aliqua refectione intelligerentur, conceſſeramus.

Ortam poſtmodum controverſiam inter Confratres, & Monaſterii Sancti Petri ad Vincula.

§.3. Per Nos accepto, quod occaſione conceſſionis Eccleſiæ hujuſmodi, inter dictam Confraternitatem ex una, & dilectos filios Priorem, & Canonicos Regulares Monaſterii S. Petri ad Vincula de Urbe Congregationis Sancti Salvatoris Ordinis S. Auguſtini ex altera partibus, orta fuerat controverſia; cum nimirum Prior, & Canonici præfati prætenderent dictam Eccleſiam Sancti Laurentii a centum, & amplius annis Eccleſiæ eorum Monaſterii hujuſmodi Apoſtolica auctoritate unitam fuiſſe, ob idque conceſſionem præfatam viribus non ſubſiſtere, & redditus, ſeu canonem domus annexæ dictæ Eccleſiæ S. Laurentii ſingulis annis

Digitized by Google

nis ſolvi ſolitum per quondam Prudentiam Agazioam, & hæredes quondam Sancti Mazzi, necnon dilectum in Chriſto filium Mitium de Gradibus Eccleſiæ dicti Monaſterii debere.

Qua ſublata per Pontificiū Decretum;

§.4. Nos conceſſionem Eccleſiæ Sancti Laurentii hujuſmodi per Nos, ot ſupra factam, ſuum plenariom effectum ſortiri debere, canonem præfatum dictæ Eccleſiæ S. Laorentii fore, & eſſe ſolvendum decrevimus, appoſitis pro parte Prioris, & Caoooicorum præfatorum minioe obſtantibus.

§.5. Voluimus tameo quod dicta Confraternitas ſingulis annis a die conceſſionis in recognitionem directi juris ſolveret Eccleſiæ dicti Monaſterii libras quinque ceræ albæ die feſto ejuſdem S. Laurentii.

§.6. Quodque ſi coutingeret prædictam Confraternitatem diſſolvi, ſeu a prædicta Eccleſia S. Laurentii recedere, jura Eccleſiæ dicti Monaſterii de, & ſuper Eccleſia ſancti Laurentii hujuſmodi illæſa, & illibata remanerent, perinde ac ſi conceſſio ejuſdem Eccleſiæ S. Laurentii per Nos, ut præfertur, facta, non emanaſſet.

Prædicta omnia, ſic petentibus Confratribus;

§.7. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Confraternitatis prædictæ Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi plurimum cupiant conceſſionem dictæ Eccleſiæ, ac Decretum deſuper emanatum, aliaque præmiſſa Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri, ac aliàs ſibi per Nos, ut infra, indulgeri.

Urbanus Pontifex confirmat.

§.8. Nos Officiales, & Confratres præfatos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis ioclinati; Conceſſionem Eccleſiæ Sancti Laurentii hujuſmodi, necnon Decretum a Nobis deſuper emanatum prædictum, aliaque præmiſſa cum omnibus in eis contentis, & inde ſequotis apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos, tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Et Confraternitatem ab Eccleſia Sancti Nicolai ad S. Laurentii transfert.

§.9. Præterea eamdem Confraternitatem cum omnibus, & ſingulis Indulgentiis, ac peccatorum remiſſionibus, & pœnitentiarum relaxationibus illi per Nos, ut ſupra, conceſſis, a prædicta Eccleſia S. Nicolai ad Eccleſiam S. Laurentii hujuſmodi, necnon Indulgentiam ſeptem Annorum, & totidem quadragenarum in Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, & S. Antonii feſtis diebus per Nos ſimiliter conceſſam, ad ejuſdem Sancti Laurentii, & Sancti Hippolyti feſtos dies, itaut dictæ Confraternitatis Confratres præmiſſa io ipſis feſtis diebos, ad quos translatio, ut iofra, fiet, adimplentes eamdem Indulgentiam prorſus conſequantur, auctoritate, & tenore præfatis transferimus.

Clauſulæ.

§.10. Decernentes præmiſſa omnia, & ſingula, necnon præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eidem Confraternitati in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

§.11. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoqnam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.12. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Monaſterii, & Congregationis hujuſmodi, etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 14. Junii 1628. Pontificatus noſtri Anno V.

Dat. die 14. Junii 1628. An. V.

LXXXIV.

Magno Magiſtro Militiæ Chriſtianæ facultas conceditur Militiæ adſcribendi eos, qui per biennium Sedi Apoſtolicæ inſervierint,

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium, erectam a ſe Militiā Chriſtianam recēſet.

CUm Nos nuper Militiam Chriſtianam Conceptionis Deiparæ Virginis apoſtolica auctoritate erexerimus, & inſtituerimus, ac ſub noſtra, & Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſceperimus, illique, & ejus Militibus, ac Magno Magiſtro varia privilegia, indulta, immunitates, prærogativas, gratias, & favores, prout in Literis erectionis prædictæ Militiæ ſub Datum Romæ apud S. Petrum pridie Idus Febr. Pontificatus noſtri Anno I. expeditis plenius continetur, apoſtolica auctoritate conceſſerimus,

Cujus M. Magiſtro facultatem concedit adſcribendi eos, qui per bienniū Sanctæ Sedi inſervierint.

§.1. Ad ampliandum eo magis dictæ Militiæ feliciſſimum incrementum, ita ut militantis Eccleſiæ infenſiſſimi hoſtes, tam potentum, & illuſtrium Virorum fortitudine, quam etiam Eccleſiaſticorum Principum majeſtate, & auctoritate perterriti, ab aſſi-

aſſiduis, quas erga Chriſtianam Rempublicem moliuntur, inſidiis deſiſtant, & Catholicæ Fidei propagatio in dies magis augeatur. Motu proprio non ad alicujus ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione noſtris, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ejuſdem Militiæ Magno Magiſtro pro tempore exiſtenti, ſeu ab eo delegandis, vel deputandis, ac ejuſdem Militiæ Inſtitutoribus plenam, & omnimodam facultatem concedimus per præſentes, ut quoſcumque Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, necnon Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Clericos, Protonotarios de numero participantium, necnon utriuſque Signaturæ noſtræ Referendarios, qui ſaltem per biennium actu officia ſua exercuerint, Sedis Apoſtolicæ ſervitiis realiter inſiſtendo ſecundum d. Militiæ Statuta, & Conſt. a Nobis approbatas, abſque aliis ab eis faciendis probationibus in eamdem Militiam recipere, admittere, ac illis habitum, & Crucem per ejuſdem Militiæ Milites geſtari ſolitum, conferre libere, & licite poſſint.

Sic autem adſcriptis cæterorum Militū privilegia communicat.

§.2. Quibus omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, præeminentiis, prærogativis, gratiis, favoribus, immunitatibus, exemptionibus, quibus alii d. Militiæ Milites utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, uti, frui, potiri, & gaudere, ac Habitum, & Crucem hujuſmodi geſtare, necnon vocem activam, & paſſivam in Capitulis, conſiliis, etiam ſupremo, ſecundum dictæ Militiæ conſt. faciendis, ſi ad hoc deputati fuerint, ac aliis d. Militiæ actibus, habere, & in tali habitu, ac ſuis dignitatibus, quas obtinent, remanere, necnon ad quoſcumque alios majores, & nobiliores gradus aſcendere ſimiliter poſſint, necnon quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica, Prioratus, Præceptorias, Commendas, Præpoſituras, Abbatias, Perſonatus, Adminiſtrationes, ac Officia, Dignitates, Canonicatus, ac Præbendas in Cathedralibus, ſeu Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſi ſibi aliàs canonice conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur, in eiſdem recipere, ac dummodo plura ſimul non ſint, quam quæ a Conc. Trid. permittuntur, quoad vixerint, retinere, & quaſcumque penſiones annuas, uſque ad quamcumque ſummam ſuper Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Abbatialium, Conventualium, & Capitularium menſarum, necnon Monaſteriorum, etiam Conſiſtorialium, Prioratuum, Canonicatuum, ac Præbendarum, Dignitatum, Perſonatuum, Adminiſtrationum, & Officiorum, aliorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis, ac etiam diſtributionibus quotidianis, aliàs ſibi canonice reſervandas, percipere, exigere, & in ſuos uſus, ac utilitatem convertere, ipſaſque penſiones una cum Præceptoriis, & Beneficiis quibuſcumque, quoad vixerint, retinere, libere, & licite poſſint, & valeant, apoſtolica auctoritate tenore præſentium indulgemus, ſicquè ab omnibus, & ſingulis cenſeri decernimus.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Militiæ, etiam juramento, confirmatione apoſtolicæ, aut quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 14. Novembris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

Sequitur prorogatio proximi Capituli generalis ad annum.

URBANUS EPISCOPUS
Servus Servorum Dei
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ORthodoſæ Fidei, Religioniſque zelus, Nobilitas generis, ac eximiæ devotionis affectus, quo dilectus filius Nobilis vir Carolus Dux Nivernenſis Nos, & Romanam reveretur Eccleſiam, promeretur, ut petitiones ſuas ad exauditionis gratiam admittentes, ea favorabiliter concedamus, per quæ Reipublicæ Chriſtianæ progreſſui, remotis impedimentis, conſulitur.

Mandaverat Urbanus Capitulum Generale anno 1625. haberetur.

§.1. Nuper ſiquidem ſupplicationibus dicti Caroli Ducis Nobis porrectis annuentes, Militiam Chriſtianam ſub denominatione Conceptionis Deiparæ Virginis Immaculatæ apoſtolica auctoritate erexdes, & inſtituimus, ac illius Magni Magiſtri electionem uſque ad Capitulum generale in Feſtivitate Pentecoſtes præſentis anni 1625. in Alma Urbe noſtra celebrandum differendam, & ne interim prædictæ Militiæ progreſſus retardaretur, ejuſdem Militiæ Conſilium ſupremum nuncupandum, in dicta Urbe, uſque ad beneplacitum noſtrum cum certo perſonarum numero ſtatuendum duximus.

Sed propter ingruentia bella

§.2. Cum autem, ſicut exhibita Nobis nuper pro parte d. Caroli Ducis petitio continebat, propter præſentium temporum calamitates, & undique imminentia bellorum pericula, necnon hoſtis inſidias dictæ Militiæ feliciſſimam propagationem non parum impedientes, Capitulum prædictum in feſtivitate Pentecoſtes hujuſmodi haberi minime poſſit, ſicque Magni Magiſtri electionem hujuſmodi retardatam eſſe comperiatur. Etiam pro parte ejuſdem Caroli Ducis Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus in præmiſſis opportune providere, eumque amplioris gratiæ favore proſequi de benignitate apoſtolica dignaremur.

Ad alium annum differt.

§.3. Nos igitur, qui honeſtis fidelium quorumlibet, præſertim nobilitatis genere pollentium, votis libenter annuimus, eoſque favoribus proſequimur opportunis, dictum Carolum Ducem a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſ-

Digitized by Google

aliiſque Eccleſ. ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, poſterioribus ſupplicationibus hujuſmodi inclinati, tempus ad Capitulum generale prædictum, ac electionem Magni Magiſtri ejuſdem Militiæ faciendam, ut præfertur, præfixum, quod adhuc durat, ad unum annum tantum a die ipſius feſtivitatis computandum, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium prorogamus, extendimus, & ampliamus.

Derogat contrariis.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictæque Militiæ, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus contrariis quibuſcumque.

Clauſulaſque pœnales addit.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, prorogationis, extenſionis, ampliationiſque infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die Maii 1625. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo ſexcenteſimo vigeſimoquinto, ſexto Idus Maii, Pontificatus noſtri Anno II.

LXXXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Eccleſiaſticis Regni Siciliæ permittitur, ut quoddam ſubſidium Regi præbere queant.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Statibus Regni Siciliæ quamdam pecuniæ ſummã Regi offerentibus;

§.1. EXponi nobis nuper feciſti, quod cum dilecti Filii tres hominum Status, ſeu tria brachia eccleſiaſticum, militare, & Demaniale nuncupata, regni Siciliæ ultra Pharum, cujus tu Rex exiſtis, quibuſdam rationabilibus de cauſis animos eorum moventibus de offerendo tibi, ac bo: me: Philiberto a Sabaudia Priore Prioratus Caſtellæ, & legionis Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, tunc ejuſdem Regni Proregi, certas pecuniarum ſummas, donativa nuncupata, ſub certis terminis, ac modo, & forma exigendas inter ſe tractaverint; Venerabiles Fratres Archiepiſcopi, Epiſcopi, ac dilecti Filii Archimandrita, & aliæ perſonæ Eccleſiaſticæ dicti Regni certam ratam ſponte ſua obtulerunt, & dare ſtatuerunt in parlamentis ordinariis habitis de anno præſenti: ipſique Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Archimandrita, ac aliæ eccleſiaſticæ perſonæ eorum ratam hujuſmodi,

Eccleſiaſtici quoque ratam pro ſui parte dare decernunt.

accedente ad hoc noſtro, & Apoſtolicæ Sedis beneplacito, perſolvere obtulerunt, & forſan etiam perſolverunt.

Rex itaque permitti ſibi, ſuiſque Miniſtris, ut eam recipere queant, petit.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ex eo quod per Lateranenſe Concilium noviſſime celebratum, diverſaſque alias canonicas ſanctiones ſub certis cenſuris, & pœnis caveatur expreſſe, ne Reges, Principes; & alii Potentatus ab Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & aliis perſonis Eccleſiaſticis, etiam ſponte offerentibus, aliquam pecuniarum ſummam, ſive ſubventionem recipiant: Majeſtas tua, ac tui illius Regni Miniſtri, necnon dilectus Filius noſter Joannettinus S. R. E. Cardinalis ab Auria nuncupatus, qui eidem Philiberto in munere Proregis hujuſmodi, noſtra, & apoſtolicæ ſedis licentia ſibi ſuffragante, ſucceſſit, dubitetis, ratam prædictam recipiendo cenſuras, & pœnas prædictas incurrere, & forſan incurriſſe, ac Nobis propterea humiliter ſupplicari feceris pro tuæ, & dictorum Miniſtrorum, ac Joannettini Cardinalis, & Proregis conſcientiæ quiete, quatenus in præmiſſis noſtram, & hujus Sanctæ Sedis auctoritatem interponere dignaremur,

Permittit Urbanus.

§.3. Nos hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, oblationi, & forſan promiſſioni, necnon ſolutioni per Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Archimandritam, ac alias Eccleſiaſticas perſonas factis pro hac vice tantum, noſtram, & Sedis prædictæ auctoritatem interponimus per præſentes: & nihilominus Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Archimandritæ, ac aliis Eccleſiaſticis perſonis prædictis, ut ratam hujuſmodi per eos, ut præfertur, oblatam, & promiſſam perſolvere, ac Majeſtas Tua, & tui Miniſtri, dictuſque Joannettinus Cardinalis, & Prorex, eam petere, & recipere abſque conſcientiæ ſcrupulo, ſeu cenſurarum, & pœnarum prædictarum incurſu libere, & licite valeant, concedimus, & indulgemus.

Ipſoſque Eccleſiaſticos, ſi jam quidquã dederint, a cenſuris abſolvit.

§.4. Ipſoſque Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Archimandritam, ac alias Perſonas Eccleſiaſticas, & earum ſingulas, quatenus ipſi dictam ratam jam promiſerint aut ſolverint, necnon eamdem Majeſtatem tuam, & tuos Miniſtros, ac Joannettinum Cardinalem, & Proregem prædictum, ſi eamdem ratam jam percæperint, ab omnibus, & ſingulis cenſuris, & pœnis propterea quomodolibet incurſis, eadem auctoritate abſolvimus, & abſolutos fore cenſemus, & declaramus.

Decernit Penſionarios etiã teneri ad ſolutionem hujuſmodi ratæ.

§.5. Decernentes, quod omnes, & ſinguli penſionarii, ſeu ii, quibus loco penſionum fructus in totum, vel in partem reſervati exiſtunt, cujuſcumque dignitatis, vel conditionis ſint, exceptis tamen Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ad hujuſmodi ratæ ſolutionem in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi nominatim ratam eamdem ſe ſoluturos obtuliſſent, clauſulis, & decretis in Literis Apoſtolicis reſervationum penſionum, & fructuum hujuſmodi, etiam conſiſtorialiter appoſitis, etiam quod dictæ penſiones ab omni decima, ſubſidio charitati-

vo, ac quovis alio onere tam ordinario, quàm extraordinario, quavis auctoritate, etiam pro expeditione tam offenſiva, quam defenſiva contra Turcas, & alios Infideles, ac Reipublicæ chriſtianæ ab illorum conatibus defenſione, ſeu alia inexcogitabili cauſa a Romano Pontifice pro tempore exiſtente, etiam ad Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum inſtantiam, illorumque contemplatione, & intuitu, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia impoſitis, & imponendis, aut aliàs qualitercumque exemptæ ſint, nequaquam obſtan. teneantur, & efficaciter obſtricti ſint, ipſique Archiepiſcopi, Epiſcopi, Archimandrita, & aliæ perſonæ, quarum Eccleſiæ, Monaſteria, & alia beneficia eccleſiaſtica annuis penſionibus, auctoritate apoſtolica aſſignatis gravata, & onerata ſunt, ratam Penſionariorum ſuorum, ſeu eorum, quibus fructus hujuſmodi ſunt reſervati, ſolvere, & illud, quod pro ipſis penſionariis, ſeu iis, quibus fructus hujuſmodi ſunt reſervati, vere, & realiter, ac quacumque fictione ceſſante, perſolverint, ſua propria auctoritate poſtmodum penes ſe retinere poſſint, nec propterea ſententias, cenſuras, & pœnas in eiſdem penſionum reſervationibus contentas incurrant.

Contraria tollit.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, & beneficiorum hujuſmodi etiam Juramento confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clauſis, ac Literis Apoſtolicis, quibuſvis generaliter, vel ſpecialiter conceſſis, necnon Literis reſervationum penſionum, & fructuum hujuſmodi, ac quibuſvis obligationibus, etiam in forma Cameræ, etiam cum Juramento, & cenſuris, ac mandati exequtivi ſuſceptione, vel aliàs deſuper factis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda ſit, & in eis caveatur expreſſe, quod per hujuſmodi clauſulas generales, etiam mentionem ſpecialem importantes eis derogatum eſſe non cenſeatur, aut derogari non videatur, niſi certis modo, & forma in illis expreſſis plene obſervatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Pauperes tamen Eccleſiaſticos eximit.

§.7. Cæterum volentes providere, ne pauperes eccleſiaſtici ad contributionem hujuſmodi graventur, Joannettinum Cardinalem, & Proregem prædictum hortamur attente, ac in virtute ſanctæ obedientiæ illi mandamus, quatenus pauperes eccleſiaſticos, qui in redditibus annuis nihil, aut parum, etiam uſque ad valorem decem unciarum ſcuta 25. monetæ illius Regni conſtituentium incluſive habent, ad contributionem prædictam per quoſcumque, quavis, auctoritate fungentes, cogi, aut compelli, nullo modo permittat.

Exactionem vero hujuſmodi per eccleſiaſticos fieri præcipit.

§.8. Volumus, quod exactio pecuniarum hujuſmodi ab Eccleſiaſticis, per perſonas etiam Eccleſiaſticas a dicta Majeſtate tua, ſeu dicto Joannettino Cardinale, & Prorege deputandas fieri debeat, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis, quod ſi ſecus in aliquo præmiſſorum factum fuerit, qui contravenerint in pœnas, & cenſuras incurrant, perinde ac ſi præſentes Literæ non emanaſſent.

Tranſumptis credi jubet.

§.9. Quodque etiam præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in Judicio, & extra in omnibus, & per omnia adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 15. Novem. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris Die XV. Novembris 1624. Pontificatus Noſtri Anno II.

LXXXVI.

Indultum Fratribus Jeſuatis S. Hieronymi Ordinis S. Auguſtini, quod abjecto Caputio albi coloris, aliud coloris eorum habitus, eaque forma, qua cæteri Mendicantes utuntur, deinceps geſtare valeant.

Inſtitutum horum Fratrum habes in Martin.V. Conſt.XXII. Pii Tom.III. Par.II. fol.460. Et Conſt. XXVII. Pauli V. Religioſos *Tom.V. Par.III. fol.180. Et eiſdem Fratribus approbatis a locorum Ordinariis ad audiendas confeſſiones in Eccleſiis Parochialibus d. Ordinis, ut Parochianorum confeſſiones audire valeant, conceſſit Gregor. XV. in Conſt.LXXIV.* Ea injuncto. *ut ſupra fol.55. Qui etiam comprobavit Novitiatum in Urbe, ut in ejuſdem Conſtitut.CV.* Inter multiplices *fol.128.*

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONeroſa paſtoralis officii cura Nobis licet immeritis ex alto commiſſa poſtulat, ut religioſos viros, qui ſpretis mundi vanitatibus divini numinis obſequiis ſeſe manciparunt, propenſis ſtudiis complectamur, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Indultum, de quo in rubrica.

§.1. Hinc eſt, quod Nos dilectos filios Fratres Jeſuatos Sancti Hieronymi Ordinis Sancti Auguſtini ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper

hoc

Digitized by Google

hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum conſilio, eiſdem Fratribus, ut abjecto caputio albi coloris, quod ſuper humeros hactenus geſſerunt, aliud in capite coloris eorumdem pallio ſimilis, atque ea forma, qua cæteri Mendicantes utuntur, geſtare libere, & licite valeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam, & facultatem impertimur.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes, illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, inquietari, vel perturbari nullatenus poſſe, neque debere: præſentes vero literas validas, & efficaces eſſe, & fore, eiſdemque Fratribus in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

§.3. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictiq; Ordinis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 19. Nov. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Novembris 1624. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXXVII.

Confirmatio Confraternitatis Muſicorum ſub Viſitationis Beatæ Mariæ, Sancti Gregorii Papæ, ac Sanctæ Cæciliæ Titulo, antea in Eccleſia Congregationis Clericorum Regularium Sancti Pauli Decollati de Urbe inſtitutæ, cum Indultorum, ac Indulgentiarum conceſſione.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Pietatis, & chriſtianæ charitatis opera ubique cum divini cultus incremento exerceri cupientes, his propterea, quæ pie, & provide facta fuiſſe dicuntur, libenter, cum a Nobis petitur, apoſtolici muniminis adjicimus firmitatem, Chriſtique fideles, ut in eorumdem piorum operum exercitio magis confoveantur, favoribus, & gratiis proſequimur opportunis, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Erectam pridem Confraternitatè Muſicorum.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales, & Confratres Confraternitatis Muſicorum nuncupatæ ſub Viſitationis B. Mariæ Virginis, ac S. Gregorii Papæ, & Sanctæ Cæciliæ invocationibus, quod alias Confraternitas prædicta in Sancti Pauli Clericorum Regularium Congregationis ejuſdem Sancti Pauli Decollati, ſeu alia Almæ Urbis noſtræ Eccleſia canonice erecta, & inſtituta fuit.

Statutaque pro ea edita,

§.2. Ac pro felici, proſperaque illius directione, & gubernio, nonnulla ſtatuta condita fuerint, illaque a dilecto filio noſtro in dicta Urbe Vicario in ſpiritualibus generali probata fuerunt, prout in publicis deſuper confectis ſcripturis plenius dicitur contineri.

Confirmari petunt Confratres.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, firmiora ſint ea, quæ a Sede Apoſtolica approbantur, & confirmantur, cupiantque propterea Officiales, & Confratres prædicti, erectionem, & inſtitutionem, ſtatutaque prædicta apoſtolicæ confirmationis patrocinio communiri, aliàſque ſibi per Nos indulgeri.

Confirmat Urbanus.

§.4. Nos eorum votis in præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationum, ſuſpenſionum, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, erectionem, & inſtitutionem prædictas, quatenus canonice factæ fuerint, ut præfertur, nec non ſtatuta prædicta, dummodo tamen licita ſint, & honeſta, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non adverſentur, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

§.5. Eiſdemque Officialibus, & Confratribus, ut ſtatuta hujuſmodi pro temporum varietate, prout eis melius, & expediens videbitur, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, ac etiam de novo condere, prævia tamen ejuſdem Vicarii examinatione, & probatione, libere, & licite valeant, licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Prohibet, quominus ſine licentia Reviſorum ab hac Confraternitate deputandorum Compoſitiones Muſicales typo edantur.

§.6. Præterea, ut Officiales, & Confratres prædicti in piorum operum exercitio magis accendantur, & confoveantur, nonnullorumque compeſcatur temeritas, qui nullis, vel ſaltem incompoſitis Artis Muſicæ hujuſmodi ſtudiis, aut legibus ſervatis publice typis mandare non verentur, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, & præſertim librorum Im-

preſſoribus, & Bibliopolis ſub quingentorum ducatorum auri de Camera pro una Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, ac pro alia eidem Confraternitati, ac pro reliqua tertiis partibus accuſatori, & Judici exequenti irremiſſibiliter applicandorum eo ipſo abſque ulla declaratione incurrenda pœna, ne de cætero in Urbe quaſcumque tam proprias, quam alienas muſicales compoſitiones, & moctetta cujuſvis generis, & ſpeciei exiſtentia, jam per quoſlibet ejuſdem Artis peritos compoſita, & de cætero componenda, & imprimenda, ſive ad ipſam Urbem ad effectum impreſſionis tranſmitten. abſque ſpeciali Correctorum, ſeu Reviſorum ab ipſa Confraternitate deputatorum licentia in ſcriptis obtinenda, quæ tamen gratis concedi debeat, imprimere, aut ab alio, vel aliis impreſſa vendere, ſeu venalia habere, vel proponere quoquo modo audeat, ſeu præſumat, interdicimus, & prohibemus.

Vel Scholæ aperiantur.

§.7. Ad hæc, ut ad publicas Artis Muſicæ hujuſmodi Scholas in dicta Urbe aperien. imperiti nullatenus admittantur, dictæ Confraternitati, quod de cætero omnes, & ſinguli, ſive clerici, ſive laici Artis Muſicæ hujuſmodi Scholas in dicta Urbe aperire, in eiſque publice Muſicam docere volentes, licentiam ab eiſdem deputatis in ſcriptis, & ſigillo ejuſdem Confraternitatis munitam, quæ gratis concedatur, petere, & obtinere, auctoritate, & tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Gratias ſpirituales Confratribus concedit.

§.8. Poſtremo, ut dicta Confraternitas majora in dies ſuſcipiat incrementa, de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus, qui dictam Confraternitatem impoſterum ingredientur, die primo eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam;

§.9. Necnon nunc, & pro tempore deſcriptis, & deſcribendis in dicta Confraternitate Confratribus in cujuslibet eorum mortis articulo, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin autem corde devote invocaverint, etiam plenariam;

§.10. Ac eiſdem nunc, & pro tempore exiſtentibus Confratribus etiam vere pœnitentibus, & confeſſis, ac eadem ſacra Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Eccleſiam, vel Cappellam, ſeu Oratorium die Feſto Sanctæ Cæciliæ a primis Veſperis, uſque ad occaſum ſolis feſti hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreticorum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

§.11. Inſuper dictis Confratribus etiam vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis Eccleſiam, vel Cappellam, ſeu Oratorium hujuſmodi in Viſitationis Beatæ Mariæ Virginis, ac Sanctorum Angelorum Cuſtodum, & Sanctorum Gregorii, & Leonis Secundi Romanorum Pontificum feſtis diebus, ut præfertur, viſitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

§.12. Quoties vero Miſſis, & aliis divinis officiis in dicta Eccleſia, vel Cappella, vel Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, ſeu Congregationibus publicis, vel privatis ejuſdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hoſpitio ſuſceperint, vel pacem inter inimicos compoſuerint, ſeu componi fecerint, vel procuraverint, nec non etiam qui corpora defunctorum, tam Confratrum, & Conſororum dictæ Confraternitatis, quam aliorum ad ſepulturam aſſociaverint, ac quaſcumque proceſſiones de licentia Ordinarii facien. Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, tam in proceſſionibus, quam cum ad infirmos, aut aliàs, ubicumque, & quomodocumque pro tempore deferetur, comitati fuerint, aut ſi impediti campanæ ad id ſigno dato, ſemel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies orationem, & Salutationem eaſdem pro Animabus Defunctorum Confratrum, & Conſororum dictæ Confraternitatis recitaverint, aut devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & quæ ad ſalutem ſunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum ſexaginta dies de injunctis eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.13. Volumus autem, ut ſi dictis Confratribus præmiſſa peragentibus aliquam Indulgentiam perpetuo, vel ad tempus nondum elapſum duraturam conceſſerimus, præſentes nullæ ſint.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Nov. 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

Dat. die 20. Nov. 1624. An. II.

Sequitur revocatio prohibitionis, de qua in §.6., ac Indulti, de quo in §.7. Conſtitutionis præcedentis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

HUmanarum rerum ea eſt incerta conditio, ut nihil tam prudenter ſtatui, & tam provide concedi poſſit, quod interdum novis rationibus, & cauſis exigentibus, immutandum, atque in aliam formam omnino redigendum eſſe non appareat.

Enarrat, quod præcedentis Conſtit. §.6.

§.1. Aliàs ſiquidem ſupplicationibus dilecto-

lectorum filiorum Officialium, & Confratrum Confraternitatis Muſicorum nuncupatorum de Urbe Nobis humiliter porrectis inclinati, inter cæteras gratias eis a Nobis conceſſas omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, & præſertim librorum Impreſſoribus, & Bibliopolis ſub certis pœnis eo ipſo abſque ulla declaratione incurrendis, ne de cætero in Urbe quaſcumque tam proprias, quam alienas muſicales compoſitiones, & moctetta cujuſvis generis, & ſpeciei exiſtentia eatenus per quoslibet Artis Muſicæ peritos compoſita, & de cætero componenda, ſive ad ipſam Urbem ad effectum impreſſionis tranſmitten. abſque ſpeciali Correctorum, ſeu Reviſorum ab ipſa Confraternitate deputatorum licentia in ſcriptis obtinenda, quæ tamen gratis concedi deberet, imprimere, aut ab alio, vel aliis impreſſa vendere, ſeu venalia habere, vel proponere quoquo modo auderent, ſeu præſumerent, interdiximus, & prohibuimus.

Quid §. 7. conſtituerat,

§.2. Ad hæc, ut ad publicas Artis Muſicæ hujuſmodi Scholas in dicta Urbe aperiendas imperiti nullatenus admitterentur, dictæ Confraternitati, quod de cætero omnes, & ſinguli ſive clerici, ſive laici Artis Muſicæ hujuſmodi Scholas in dicta Urbe aperire, in eiſque publice Muſicam docere volentes, licentiam ab eiſdem Deputatis in ſcriptis, & ſigillo ejuſdem Confraternitatis munitam, quæ gratis concederetur, petere, & obtinere deberent; conceſſimus, & indulximus, & aliàs prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis ſub die vigeſima Novembris 1624. expeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Cauſaſque propter quas contrariū ſit decernendum

§.3. Cum autem, ſicut accepimus, per prohibitionem, & conceſſionem, & indultum ſupra expreſſa non ſolummodo Cantoribus, & Cappellanis Cappellæ noſtræ, verum etiam aliis Chriſtifidelibus, & præſertim Muſicis, & Bibliopolis, & Impreſſoribus præjudicium inferri, experientia compertum ſit.

Prædicta itaque irritat.

§.4. Nos illorum omnium indemnitati paterna charitate conſulere volentes: Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, prohibitionem, & conceſſionem, ac indultum, quoad ſupra expreſſa tantum, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, revocamus, caſſamus, & annullamus, viribuſque, & effectu vacuamus, ac revocata, caſſa, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nec Officialibus, & Confratribus prædictis de cætero ſuffragari poſſe, aut debere.

Clauſulas apponit opportunas.

§.5. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§. 6. Non obſtantibus Literis noſtris prædictis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 9. Dec. 1626. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die nona Decembris 1626. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXXVIII.

Confirmatio Conſtitutionum in Collegio Græcorum de Urbe ſervandarum.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

UNiverſalis Eccleſiæ regimini per abundantiam divinæ gratiæ, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio præpoſiti, inter multiplices, graviſſimaſque paſtoralis officii curas, ad ea mentis noſtræ aciem peculiari ſolicitudine jugiter convertimus, quæ ad majorem Dei gloriam, & Sanctæ Matris Eccleſiæ unitatem, & exaltationem, fideique catholicæ propagationem, ac Chriſtifidelium in bonis literis, atque chriſtianis moribus inſtructionem fore dignoſcuntur opportuna.

Urbanus dum Protector hujus Collegii eſſet, ſequentes edidit Cōſtitutiones.

§.1. Sane aliàs in minoribus conſtituti, & Cardinalatus honore fungentes, ut Collegii Græcorum a fel. record. Gregorio Papa XIII. Prædeceſſore noſtro in Alma Urbe noſtra erecti, & cujus Protectoris munus Nobis commiſſum erat, temporalibus commodis proſpiceremus, inter alia tunc a Nobis geſta, atque exequutioni demandata, Collegium prædictum, illiuſque perſonas, & bona quæcumque curæ, & adminiſtrationi Presbyterorum Societatis Jeſu a felicis recordationis Gregorio Papa XV. etiam Prædeceſſore noſtro committi obtinuimus, & pro feliciori ejuſdem Collegii regimine, atque gubernio infraſcripta ſtatuta, atque Conſtitutiones, quibus d. Collegium de cætero regeretur, & gubernaretur, juſſu noſtro edita fuerunt tenoris ſubſequentis videlicet.

De Rectore, & ejus officio

Ad Rectorem, quem Præpoſitus Generalis more Societatis conſtituet, & cum ei viſum fuerit, amovebit, cura domeſticæ diſciplinæ, & conſtitutionum omnium exacta exequutio ſpectabit, qui etiam Conſtitutiones illas, quarum exequutio ſpecialiter Protectoribus, ac Præpoſito Generali reſervatur, opportune illis in memoriam revocet, ut exequutioni eas mandent; Miniſtros vero omnes Collegii, qui de Societate non ſunt, ipſe conſtituet, & amovebit. Rector extraordinarias, & inſolitas expenſas ultra viginti ducatorum ſummam nullas faciat, niſi conſcio, & approbante Præpoſito Generali, neque ultra centum ducatorum ſummam, niſi accedente etiam conſenſu Protectoris, qui Collegio ſpecialiter præeſt. Quod ſi expenſæ mille ducatorum ſummam exceſſerint, non fiant niſi de conſenſu omnium Protectorum, & Superiorum.

Certa pecuniæ ſumma conſtituatur ad

libros

Digitized by Google

libros ſingulis annis pro Magiſtris, & Scholaribus, & pro augenda Bibliotheca coemendos, Itemque ad ſuppellectilem Eccleſiæ conſervandam, & augendam, quæ ſumma conſiderato ſtatu Collegii a Protectore, qui Collegium adminiſtrat, vel de ejus conſenſu a Rectore conſtituetur.

De Cardinalibus Protectoribus.

Cum Protectorum aliquis deceſſerit, moneat Rector Præpoſitum Generalem, ut pro ratione muneris ſui alium ſubſtituendum a Sede Apoſtolica curet, qui ad res Collegii promovendas, atque Græciæ reductionem idoneus futurus videatur. Interim vero in Collegio res Deo ſerio commendetur.

E Protectoribus unus ſemper ſit ſpecialiter a Sede Apoſtolica deputatus, qui accepti, expenſique rationes a Rectore, Œconomis, Vicariis Monaſterii Sanctiſſimæ Trinitatis diligenter, quotannis exigat, quique res, quæ Protectoris opera, atque auctoritate indigere videbuntur, ordinarie cognoſcat. Quod ſi quod extraordinarium, & gravius inciderit, referatur ad Congregationem Protectorum omnium, & Superiorum: Quæ circa ſeſtum Pentecoſtes, & Nativitatis Domini ordinarie ſemper habebitur, aut etiam ſæpius cum id negotia poſtulabunt.

De admittendis in Alumnatum.

Qui in Collegio admittendi ſunt, ſint Græcis parentibus nati, ſancto Baptiſmate ſecundum Ritum Eccleſiæ Græcæ initiati; legitimo matrimonio ſuſcepti, linguam patriam ſaltem mediocriter teneant, non debiles, aut deformes, non impediti lingua, non deſertores ullius Religioſi Ordinis, aut fidei, non Neophyti, atque eo ingenio præditi, ut ſperari poſſit, fore, ut utiles Eccleſiæ operarii evadant: Annorum nec minus duodecim, neque ſupra decimum ſextum, niſi ſi quando ex peculiaribus cauſis, neque niſi longa probatione prævia ad experiendum hominis ingenium, ac naturam Protectori, & Superiori diſpenſandum videretur cum aliquo, ut paulo major natu admitti poſſit, dummodo octavum decimum annum non accedat. Quod ſi de admittendo aliquo agatur, qui eam ætatem excesſerit, nonniſi de expreſſa Sedis Apoſtolicæ diſpoſitione id fieri poſſit, quæ diſpenſatio ſubreptitia, ac nulla prorſus habeatur, niſi conſtiterit, in ejus petitione expoſitas fuiſſe Pontifici cauſas Conſtitutionis hujus.

Admitti in Collegium poterunt ex omnibus Græciæ Provinciis, & cæteris Orientis locis, in quibus Græci habitant: Italo-Græci, quos vocant, non excedant numerum decem, Rutheni etiam quatuor, & Monachi Sancti Baſilii Congregationis Sancti Nili duo, dummodo ingenio polleant, ali in Collegio poterunt, quamdiu Protectoribus expedire videbitur.

Curet Præpoſitus Generalis, ut quantum fieri poteſt, ex diverſis Græciæ Provinciis, ac locis ſcholares alantur in Collegio, ut fructus ad plures gentes pertinere poſſit. Eam ob rem ex parvis locis, & Inſulis, ne plures ſimul in Collegio verſentur, niſi alii ſuppetant. Si quis Latini Ritus ex ſubreptione inſciis Superioribus ingreſſus fuerit, poſt ſuſceptum juramentum teneatur etiam poſtquam a Collegio diſceſſerit, Ritum Græcum ſervare, atque ad animarum ſalutem incumbere: qua etiam conditione admitti intelligatur, ſi qui alioqui Ritus Latini ex peculiari Sedis Apoſtolicæ diſpenſatione admiſſi fuerint.

Si cui ex Alumnis ſpecialiter indulſerit Sedes Apoſtolica, ut non obſtante juramento ad Ritum Eccleſiæ latinæ tranſire poſſit, teneatur ad reſtitutionem omnium expenſarum, quæ in eo alendo, & inſtituendo factæ ſunt, niſi etiam ſuper hoc diſpenſatum cum eo fuerit: Qui vero ſine expreſſa diſpenſatione Ritum mutaverint, quibuſcumque officiis, & beneficiis eo ipſo ſint privati, & ad ſimilia in futurum obtinenda inhabiles perpetuo exiſtant; Collegii autem Protector adminiſtrans contra eos tamquam contra perjuros procedere poſſit, ac debeat.

Qui ex Oriente, & Græcia veniunt, curetur, ut quantum fieri poteſt, honeſto, & commodo loco nati ſint, utque eorum Parentes, & Conſanguinei Bona, ac Domicilium in iis regionibus habeant, quo facilius, & libentius in patriam revertantur. Qui vero ex Italia recipiuntur, ejuſmodi ſint, ut propter parentum, & conſanguineorum curam non cogantur ab Inſtituto Collegii deſiſtere, ſed tales ſint, qui libere poſſint a Protectoribus in eas Italiæ partes ad curam animarum exercendam dimitti, quæ eorum opera indigebunt.

Curet Præpoſitus Generalis, ut ſint aliqui, qui idoneos ad finem, & diſciplinam Collegii conquirant, deque eorum indole, & cæteris, ſecundum Conſtitutiones Collegii, requiſitis recte judicent, neque ordinarie quemquam mittant, niſi de conſenſu Rectoris, & cum literis, quæ fidem faciant, eum habere conditiones omnes, & ſingulas requiſitas in ſpecie. Ignoti autem, vagi, aut alioquin minus idonei nulla ratione recipiantur. Qua in re Protectoris ſpecialiter ad gubernationem Collegii deputati, Præpoſiti Generalis, & Rectoris conſcientiam oneramus.

De eorundem numero.

Non plures admittantur in Collegium, quam quos ſine periculo æris alieni contrahendi ſuperiorum judicio Collegium commode ſuſtentare poterit.

De juramento ab eis præſtando.

Qui decimum ſextum annum exceſſerint, ſtatim poſt ſemeſtre ſpatium ab ingreſſu in Collegium, minores autem dummodo ſex menſes antea in Collegio verſati ſint, ſtatim atque decimum ſextum expleverint, jurent; Italo-Græci, ſe non diſceſſuros e Collegio, niſi legitime dimittantur, & Statum Eccleſiaſticum, ac Sacros etiam Ordines uſque ad Presbyteratum Ritu Græco ſuſcepturos quandocumque, & inibi Superioribus viſum fuerit, atque ad curam animarum quocumque intra Italiam a Protectoribus, aut uno illorum ad id ſpecialiter deputato, miſſi fuerint, ituros, neque acturos umquam, ut ad Ritum Lati-

Digitized by Google

Latinum tranſire ſibi liceat. Græci autem jurent ſe Ritum Græcum a Sancta Romana Eccleſia probatum perpetuo ſervaturos, neque a Collegio diſceſſuros, niſi legitime dimittantur ab iis, ad quos ſpectat. Tuncque ſtatim in Græciam profecturos, niſi aliò a Superioribus miſſi fuerint, ibique quantum in ſe erit, fidem catholicam, quam in hoc Collegio didicerunt, ſeminaturos, neque acturos umquam, ut ad Ritum Latinum tranſire ſibi liceat. Promittant præterea ſe, dum in Collegio verſabuntur, Inſtituta, & Conſtitutiones ejus juxta Superiorum interpretationem ſervaturos, neque a communi omnium Alumnorum vivendi ratione, vel in veſtitu, vel in habitatione, vel in victu diſceſſuros, neque quidquam molituros contra Conſtitutiones, Inſtituta, & Moderatores Collegii. Quam promiſſionem ſimul cum juramento, in libro, quem ad hanc rem ſervari volumus, Chirographo ſuo coram teſtibus conſignabunt.

De diſciplina, ſtudiis &c.

Poſtquam in Collegium admiſſi fuerint, ſeparatim a cæteris ad dies minimum decem habitent, quo tempore, quæ ad pietatem, & vitam, ſecundum diſciplinam, & InſtitutaCollegii moderandam pertinent, privatim doceantur, neque cum aliis, aut in cubiculis verſentur, aut ſeparatim agant, vel colloquantur, & exceptis iis, qui ad id a Superioribus fuerint deſignati.

Generalem per id tempus totius vitæ confeſſionem facient apud Collegii Confeſſarium, aut alium, qui magis ad rem Superiori videatur, qui eos a cenſuris omnibus, & caſibus Sedi Apoſtolicæ, etiam in Bulla Cœnæ Domini reſervatis juxta facultates ab eadem Sede conceſſas abſolvet.

Quod ſi quis propter ætatis teneritudinem ad receſſum minus idoneus, neque ea confeſſione generali utilitatem capturus videatur, decem ſaltem diebus ante juramentum ſecedat, ac piæ meditationi, confeſſioni generali, & vitæ ſecundum ſuam vocationem inſtituendæ vacet; omnes tamen initio doceantur Fidei rudimenta, & cætera ad pietatem conducentia, quæ pro captu ætatis ſuæ diſcere poſſunt.

Sed illis menſibus, qui illis conceduntur ad deliberandum, an manere in Collegio, ejuſque Inſtitutum amplecti velint, attendat diligenter Rector, num ad Collegii diſciplinam, & finem illi propoſitum idonei ſint. Quod ſi, quem minus idoneum deprehenderit, ſine mora dimittat.

Nemo in hoc Collegio alatur, qui ſine ſpe ſolidi in pietate fundamenti diſceſſurus videatur: Ne malus unius exitus ea deſtruat, quæ multorum in religione, & pietate profectus ædificavit. Quapropter Rectoris conſcientiam diſtrictius oneramus, ne hujuſmodi homines, poſtquam eos, ſive ante, ſive poſt juramentum deprehenderit, remanere in Collegio diutius patiatur. Quemadmodum ne eos quidem, qui minus in literis profecturi videntur, ubi ſatis eorum indoles explorata fuerit.

Omnes in Collegio fraterna charitate devincti iiſdem legibus vivant, etiamſi Sacerdotes, Religioſi, & Magiſtri ſint, & communem cum cæteris vitæ rationem in victu, veſtitu, habitatione, & cæteris omnibus rebus ſequantur.

Pietate, piiſque exercitationibus.

Quia totius ſpiritualis ædificii fundamentum pietas eſt, in eo diligentiam omnem impendat Rector, ut eam in Alumnorum pectoribus inſerat; Curet igitur, ut frequens Sacramentorum, precum, ac piorum librorum uſus in Collegio vigeat, ac verbo Dei & ipſe eos ad ſtudium pietatis incitet, & juvandos ab aliis identidem curet, itaut præter lectiones, aut conciones ſacras, quas in templis audient, ſaltem quintodecimo quoque die privatis cohortationibus ad ea, quæ vocationis, & Inſtituti ſui ſunt propria, animentur.

Vetus Collegii conſuetudo ſervetur, ut octavo quoque die confiteantur, & quibus præter ætatem licet, decimoquinto quoque die communicent; Præterea vero ſolemnibus diebus feſtis, ac Dominicis omnibus Adventus, & Quadrageſimæ, idque ordinarie Latino Ritu, præterquam in feſto Paſchatis, Pentecoſtes, & in feſto Nativitatis Domini, aut ſi quando præterea juſtis de cauſis Protectori videbitur. Doceantur autem a Confeſſario, aut alio ſpiritualibus rebus Præfecto, quomodo hæc cum ſpirituali ſuo fructu peragant. Quotidie Miſſam Latino Ritu audiant; Feſtis vero diebus etiam Ritu Græco, & mane antequam ſtudiis operam dent, dimidiam horam orationi pendant. Meditationi quidem qui per ætatem idonei videbuntur; Cæteri autem vocali orationi ex Confeſſarii præſcripto, & more Collegii; Veſpere antequam cubitum eant, horæ quadrantem unum Litaniis, & diſcutiendæ conſcientiæ ſuæ tribuent; Quod ſi quis officium eccleſiaſticum recitare teneatur, id aliis horis perſolvat.

Qui Sacerdotes, aut in ſacris conſtituti ſunt, in gradu ſuo miniſtrare ſecundum Rectoris præſcriptum debeant, ut Ritus, & Cœremonias Eccleſiaſticas, quas exercere deinde debent, addiſcant, ac ſi qua in re errent, corrigantur ab aliis, quibus id officium demandatum eſt: qui autem correcti fuerint, neque gravate ferant, & emendare errata ſtudeant, neque umquam, dum Sacerdotis copia eſt, divina officia omittantur, etiam propter actus literarios, aut quacumque alia de cauſa.

De Directore ſpiritus.

Sit Domi Præfectus rerum ſpiritualium, qui Alumnorum confeſſiones accipiat; Præterea vero ſit unus aliquis, qui Græcos advenas in fide, ac cæteris ad pietatem pertinentibus inſtruat; Curetque, ut fidei profeſſionem, quibus neceſſaria eſt, & confeſſionem faciant: Quod munus ſi nullus ſit de Societate, qui commode obire poſſit, Superioris judicio unus e Cappellanis Eccleſiæ, aut alius ex Alumnis, cujus virtuti, ac fidei, re mature conſiderata, credi poſſit, munus hoc obeat.

Alumni quamvis alioqui ingenioſi, ac ſtudioſi; in pietate tamen deſides, quique alios exemplo, aut conſiliis ſuis ab obedientia pietatis ſtudio, & collegiali obſervantia

tia avertere tentaverint, ne alios inficiant, ſtatim e Collegio dimittantur, feſtis diebus domi ſe contioeant, niſi, quando ad actus literarios,aut ad concionē lectionemve ſacram eundum ſit, quam audiant cum habebitur,niſi divinorū officiorum,aut literariarum exercitationem occupatio impediat.

De Servitio Eccleſiæ præſtando.

Miſſam, ac Veſperas diebus omnibus Dominicis, feſtis omnibus Beatæ Virginis, & Angelorum, Sanctorum Athanaſii, Baſilii, Gregorii Nazianzeni, Joannis Chryſoſtomi, Nicolai, Catharinæ Virginis, & Martyris, feſtis omnibus Paſchatis, Pentecoſtes, Natalis Domini, Circūmciſionis, Epiphaniæ, Transfigurationis, Inventionis, & Exaltationis Sanctæ Crucis in Eccleſia decantent: diebus item omnibus Majoris Hebdomadæ in Vigilia Natalis Domini, & Epiphaniæ; ac præterea, ſi qui ſunt dies, qui in Eccleſia Græca Populi univerſi devotione celebrentur, etiam ipſi divinum Officiū Orientalis Eccleſiæ more celebrent.

Toto quidem anni tempore, ſed præſertim cum pomeridianis horis vacatur à lectionibus, & per autumnales ferias exerceantur in divinis officiis, & cæremoniis ſecundum Ritus Orientalis Eccleſiæ peragendis, ut hæc præſtare deinde cum decore, & ædificatione poſſint, in quo, quia magni momenti eſt, ne remiſſius, aut oegligentius agatur, Rectoris conſcientiam oneramus. Quo item tempore, aut alia cum ſtudia intermittuntur, majores ea doceantur, quæ celebrando Sacroſancto Miſſæ Sacrificio ſecundum Ritum Orientalem accomodata ſunt, ne ad Eccleſiarum deinde curam minus parati accedant.

De Epiſcopo, ejuſque munere.

Curet Protector procurationi Collegii ſpecialiter deputatus, ut Græcus aliquis ex Oriente Ritu Græco conſecratus Epiſcopus Romæ ſit ad divina officia, atque ordinationes Ritu Græco in Eccleſia Sancti Athanaſii peragendas, qui, quæ ad Cœremonias, & Ritus Orientalis Eccleſiæ faciunt, docere Alumnos poſſit, & ipſe per omnia ſervet;Qui tamen nullum jus in Collegium, aut Eccleſiam habeat,atque ad nutum amoveri a Protectore poſſit.

De ſacellanis, & Cantoribus.

Duo præterea Sacellani, & Cantores totidem ex Alumnis inprimis, vel ſi aliter fieri non poſſit, conducti ſint, qui Eccleſiæ deſerviant, ac Miſſas, & Divina Officia, quoties Rectori videbitur, celebrent, Cantus, & Cœremonias Eccleſiaſticas Alumnos doceant. Alumni autem, qui ſecundum gradum ſuum in Eccleſia miniſtrabunt, ſine ullo ſtipendio, aut exemptione io illo genere id præſtent: quod ſi Alumni non ſint, in Collegio non habitent, neque cum Alumnis agere, niſi cum magna circumſpectione,permittantur.

De iis Religioſis qui Ordinibus adſcribi cupiunt.

Si quis Alumnorum ad perfectionis ſtatum, & aliquod religioſæ vitæ genus adſpiret, poſt ſuſceptos quidem Ritu Græco Sacros Ordines,nonniſi de expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia ullum ex majoribus Ordinibus Latini Ritus ingredi poſſit. Aute vero quam ſuſcipiat, liceat ei de licentia Protectoris eorum Ordinum Inſtitutum aliquod amplecti,in quo in animarum ſalute,ac reductione utiliter in Græcia laborare poſſit.

Doctrinam Chriſtianam memoriter omnes addiſcant, & qui nondum Philoſophiæ dant operam, diebus Dominicis recitent, ejuſque explicationem audiant ab aliquo per Rectorem deſignato.

De Libris.

Librorum, qui tum in Scholis prælegendi, tum privatim permittendi ſunt, magnus delectus habeatur, ne morum puritati, ac pietati per linguæ addiſcendæ prætextum officiant.Ob eamque rem alumnorum capſas, & ſcrinia Rector per ſe, vel per alium virum fidelem frequens inviſat. Quod ſi quis libros hujuſmodi apud ſe habere depræhendatur, ſevere puniatur, & poſt tertiam, an quartam correctionē, niſi valde evidens emendationis ſpes oſtendatur,eCollegio dimittatur.Quod ſi quando alicui ex Magiſtris liber aliquis ejuſmodi permittēdus videatur,nonniſi poſt maturam conſiderationem,& conſulto priusPrępoſitoGenerali fiat.

De Suffragiis pro Benefactoribus.

Inſignium Collegii benefactorum, inprimiſque fundatoris in ſuis orationibus quotidie memores ſint, ac Fundatoris quidem,vel ſimilis alterius Benefactoris in Anniverſario die depoſitionis eorum offerendo pro animabus ipſorum ſolemni Miſſæ ſacrificio memoria peragatur.Pro cæteris vero in die depoſitionis ipſorum Sacerdotes omnes, qui domi ſunt,pro ipſis ſacrificium offerant, quo itē die pro ipſis officium defunct. Alumni recitent: quod ipſum obſervetur quotieſcumqueProtectorum aliquis vita exceſſerit.

Cum quis Alumnorum mortuus fuerit, Officium, Miſſa, & reliqua ad Exequias pertinentia Græco Ritu ei perſolvantur; Cæteri vero Sacerdotes pro eo ſacrificent, & Alumni privatim pro eo defunctorum officium privatim recitent.

De Promovendis ad Sac. Ordines.

Curent Superiores, ut Alumnorum nemo ad Sacros Ordines promoveatur, niſi in literarum, & pietatis ſtudio bene probatus, ut ex ejus ordinatione fructus merito ſperari poſſit. Qui autem tales fuerint, ſine literis dimiſſorialibus ſuorum Ordinariorum, ſed ad titulum Collegii, ac Miſſionis ordinari poſſint, & debeant, dummodo Græco Ritu ab Epiſcopo Græco ad id a Sede Apoſtolica deputato ordinentur. Antequam Sacris Ordinibus initientur, in ſpiritualibus exercitiis per dies circiter decem contineantur, unoquoque ad minimum anno, aut etiam duobus, ſi commode fieri poſſit, priuſquam e Collegio proficiſcantur, Sacerdotes ordinentur, atque interim Sacerdotalibus officiis, Sacramentorum adminiſtratione, & concionibus habendis exerceantur. Quas conciones priuſquam in Refectorio, vel publice, cum Rectori videbitur, habeantur, ſtudiorum Præfectus, aut alius a Rectore deputatus mature recognoſcat, & corrigat. Quod ſi quis alia dicat, quam quod oſtenſa, atque correcta fuerint, ſevere puniatur, aut etiamſi exceſſus notabilis Superioribus videbitur, e Collegio cum ignominia dimittatur.

Meminerint Sedis Apoſtolicæ impenſis ſe in alieno ſolo ſtudiorum cauſa ſuſtentari,

tari, neque ullam rerum, quæ Domi ſunt, vel quas utendas accipiunt a Collegio, diſpoſitionem, aut dominium habere: Ita proinde vivere ſtudeant, ut optatum per eos fructum ſperare poſſit Eccleſia, eaque victus, veſtitus, & cæterarum rerum moderatione contenti ſint, quæ pro Collegii anguſtiis Superiori convenire in Domino videbitur.

Communi omnes, quantumvis Magiſtri, aut Sacerdotes ſint, victu, veſtitu, & cubiculo utantur, quamdiu in Collegio fuerint, neque, niſi valetudinis cauſa, peculiare quidquam, in victu præſertim, cuipiam permittatur.

Cibum extra Collegium nemo ſumat, niſi forte apud Parentes, Fratres, aut Patruos, idque non ſæpius, quam bis in anno de expreſſa Protectoris adminiſtrantis licentia. Pernoctandi vero extra Collegium, aut cibi poſt Solis occaſum ſumendi facultas nulla ratione concedatur. Quod ſi quis in hoſpitiis, locandis, aut, quod abſit, in cauponis cibum, aut potum clam ſumpſiſſe depræhendatur, dimittatur e Collegio.

A litibus, ac negotiorum procuratione, quæ vagandi occaſionem, remiſſionem ſtudiorum, ac diſciplinæ neceſſario afferunt, Alumni prorſus arceantur: neque per Aulas, aut Domos externorum excurrant. Conſtituatur autem aliquis pius, prudens, & expertus vir, qui, ſi quæ forte occurrerint Alumnorum negotia, fideliter expedienda curet, ac rerum omnium, quæ aguntur, Rectori rationem reddat.

Alumnorum nemo cujuſcumque gradus, ordinis, & conditionis ſit, ſine comite ad id a Superiore deſignato egredi domo audeat. Socius autem ſit maturus aliquis, ac fidelis vir, iſque non e numero Alumnorum. Quod ſi quis, aut ſine facultate, & comite egreſſus fuerit, aut deſignatum ſibi comitem deſeruerit, vel eo pro foribus relicto, negotia intus occulte tractaverit, in Collegium amplius non recipiatur, niſi forte ad tempus puniendi cauſa.

Ad tollenda ſcandala, quæ ex commeſſationibus oriri poſſunt, nullum externum in hortos, aut viridaria Collegii invitare ad ſumendum cibum Rector poſſit ſine Præpoſiti Generalis conſenſu.

Apud ſe nemo pecuniam habeat, ſed apud Œconomum, aut alium a Rectore deſignatum deponat, qui eam in utiles, aut neceſſarios Domini uſus, conſcio, & approbante Rectore, expendet.

Cubiculorum diſtinctio, ut quæ magni momenti ad bonam Collegii gubernationem, ac juventutis inſtructionem eſt, diligenter ſervetur, nullaque ratione permittat Rector, ut Domi, aut alibi, qui unius cubiculi ſunt, cum iis colloquantur, qui ad alterum cubiculum ſpectant, ſine peculiari, ac toties quoties concedenda facultate, quam non facile cuiquam concedat, niſi fratribus, aut conſanguineis, aut diſcipulis, ut cum Magiſtris ſuis colloquantur. Extra cubiculum vero nemo Alumnorum exeat, niſi impetrata prius a cubiculi Præfecto facultate, & indicato negotio, cujus cauſa exire velit, quæ non animi, ſed neceſſitatis cauſa concedatur. In officinas vero, & loca privatis famulorum miniſteriis aſſignata, aut a communi conſpectu diſſita, nemo ingrediatur.

Cum externis, Græcis præſertim, Orientalibus, neque Domi, neque alibi colloquium miſceant. Quod ſi quis ignotus acceſſerit, ut eos alloquatur, nonniſi præſente aliquo viro fideli, & gravi, qui linguam intelligat, & quæcumque agunt, videre poſſit, id fiat, ſive ii grandiores natu, ſive pueri ſint: ob eamque rem, priuſquam quiſquam vocetur ad januam, Rectori, aut abſente eo, miniſtro renuncietur, ut conſtituat num vocari eum expediat, & ſocium aſſignet, quo præſente colloquantur. Atque ut conſuetudinis, & familiaritatis cum externis occaſio præcidatur, nemo, qui de Collegio non ſit, ad audiendas lectiones in Collegio admittatur.

Quemadmodum Græci, qui ex Oriente veniunt, cum omni charitate a Superioribus excipiendi, & quibus in rebus fieri poteſt, juvandi ſunt; Ita nulla ratione permittendum, ut promiſcue cum Alumnis agant, ac ſevere puniendi, qui contrafecerint. Sed ſi quis catechiſmo, aut auxilio aliquo alio indiget, unus aliquis aſſignetur, cujus virtuti, ac pietati merito confidi poſſit, qui eum in Domino inſtruat. Externorum vero nemo permittatur in Alumnorum cubicula ingredi, ac multo minus colloquia ibi commiſcere, ſine aliquo de Societate comite, idque admodum parce, ac conſiderate.

Literas neque mittere, neque accipere, niſi conſcio, & approbante ſuperiore cuiquam liceat, qui eas priuſquam mittat, aut reddat, per ſe, vel per aliquem e Societate gravem, & multæ confidentiæ virum omnino perlegat. Qui autem clam mittere, vel accipere literas deprælienſus fuerit, ſevere puniatur; niſi forte materia, quod abſit, ejuſmodi fuerit, ut dimitti eum ex Collegio, ac graviori etiam pœna vindicari expediat.

Pacifice inter ſe, ac fraterne agant, neque jocis modò procacioribus, ſed iis etiam abſtineant, qui cum offenſione aliqua eſſe poſſunt, & rixas deinde contentionesque gignere: quam etiam ob rem, ne per jocum quidem, alter alterum tangat. Quod ſi quis graviore contumelia, aut plagis quempiam affecerit, ſeveriſſime puniatur, aut etiam Judicio Superioris e Collegio dimittatur.

Rectorem, atque Officiales cæteros, qui eorum curam gerunt, reverenter tractent, atque impoſitas ab iis pœnitentias obedienter, & humiliter peragant. Quod ſi quis ſubire pœnas contumaciter renuerit, aut admodum irreverenter ſe in Superiores geſſerit, aut contra eoſdem, eorumque ordinationes, alios inſtigaverit, dimittatur. Unicuique cubiculo proprius Præfectus præſideat, qui neque Domi, neque foris, Alumnos ſibi commiſſos deſerat; Cuique in iis,

in iis, quæ ad diſciplinam, & bonum cubiculi ſui ſtatum pertinent, omnes obediant: a quo identidem de Alumnorum rebus, & modo, quo ſe gerunt, Rector doceatur; neque idem Præfectus patiatur, ut eum verbis, aut factis Alumni minus reverenter tractent: ſit vero ipſe Sacerdos, atque ea ætate, & moribus, ut eum merito vereantur. Quod ſi quem ex Præfectis animadverterit Rector Alumnis placendi nimium ſtudioſum, neque ita fidelem in officio ſuo, continuò dimittat: famulorum vero, aut officialium neminem patiatur Rector cum Alumnis agere.

Nulla neque in ſedendo, neque in ambulando, neque in re alia inter Alumnos præcedentiæ ratio habeatur, niſi cum, aut Sacerdotes cum non Sacerdotibus, aut cum diſcipulis ſuis Magiſtri verſantur; Curent potius omnes, ut alter alterum honore præveniat, & chriſtianæ modeſtiæ, & humilitatis exemplum ſibi invicem præbeant.

Ægrotorum diligens habeatur cura, neque patiatur Rector, aut res neceſſarias, aut paternum in eos animum ſuum a quoquam deſiderari. Atque, ut curare debet, ut opportune ab aliis inviſantur, ita non temere permittat Alumnis in eorum cubicula ingredi, ſed deſignet eos, qui per vices ex eodem cubiculo inviſant, niſi forte aliquid incidat, quod ſuadeat, ex alio quoque cubiculo aliquem aliquando advocari.

In ſtudia diligenter incumbant, ut utiles Eccleſiæ operarii aliquando eſſe poſſint. Ob eamque rem Rectoris conſcientiam oneramus, curet ut omnium ſtudiorum impedimenta ſerio tollantur de Collegio, ne per incuriam tantus in Alumnis educandis, atque inſtituendis labor irritus, & inanis reddatur.

Quibus diebus vacatur a lectionibus, privatum ſtudium ne intermittant, atque excepto hebdomadario recreationis die Domi ſe plerumque contineant, quamvis ne laboris aſſiduitate frangantur, extraordinarie aliqua ad relaxandos animos hora concedi iis poſſit. Lectiones omnes, quæ Philoſophis, & Theologis præſcribuntur, ſuis temporibus diligenter audiant, neque cuiquam facile diſpenſet Rector, ut earum aliquam ordinarie omittat, niſi re mature conſiderata, & collata cum Præpoſito Generali.

Controverſiæ fidei, quæ Eccleſiæ Catholicæ non ſolum cum ſchiſmaticis ſunt, ſed ex etiam, quæ cum hujus temporis hæreticis agitantur, curet Rector, ut Alumnis diligenter explicentur, neque ab ea exercitatione quemquam eximat, qui Theologiam, aut conſcientiæ caſus audiant.

Iis ſingulis facultatibus operam dabunt, quibus dare eos debere Rector in Domino judicaverit; Quod quo melius, & conſultius fiat, bis, aut ſaltem ſemel ſingulis annis eorum omnium, qui Superiores facultates audiunt, doctrinam, atque ingenium per examinatores explorentur, & qui minus in iis ſtudiis proficere deprehendentur, majore Dei obſequio præ oculis habito amoveantur, ne & ipſi tempus inutiliter terant, & plus profecturos alios Collegium poſſit admittere.

Non prius ad audiendam Philoſophiam promoveantur, quam Græce Latineque loqui expedite poſſint: Græce vero eleganter ſcribere; eam ob rem poſtquam ſatis in Claſſe Rethoricæ linguæ utrique ſtuduiſſe videbuntur, Græcæ linguæ perfecte perdiſcendæ annum integrum impendant. Et dum Philoſophiæ, & Theologiæ dant operam, curet Rector, ut privatis ſcriptionibus, lectionibus, ac diſputationibus eam linguam exerceant.

Ad actus publicos Theologiæ, vel Philoſophiæ nemo admittatur, niſi diligenti examine prævio aptus judicetur, ut ejus loci dignitatem tueri poſſit, atque iis moribus ſit, ut non indignus eo honore videatur; ad Doctoratum vero ii tantum promoveantur, qui, & doctrina inſignes, & virtute conſpicui ſint.

Privatas Domi repetitiones, & diſputationes apud proprios ſuarum facultatum Repetitores habeant; neque quiſquam ante abſoluta ſtudia ab iis ordinarie eximatur; niſi graviſſima de cauſa judicio Præpoſiti Generalis.

Studiis abſolutis non ultra triginta dies Alumni in Collegio retineantur: toto vero tempore, quo poſt abſoluta ſtudia in Collegio verſabuntur, omnibus Collegii legibus teneantur, ſicut cæteri, qui Domi ſunt; habeant tamen Superiores de conſenſu Protectoris ſpecialiter deputati facultatem aliquos egregia virtute, atque indole retinendi, quorum opera, vel ad Collegii adminiſtrationem, ad juvandos Græcos advenas, aut alios, ſi qui Romæ fuerint, uti poſſint, aut ſimilibus aliis de cauſis.

Quæ Alumnis diſcedentibus, præſertim pauperibus, in diſceſſu danda ſint, ita a Protectore præſcribantur, ut querelarum, & invidiæ occaſio præcidatur. Qua in re eorum præcipua ratio habeatur, qui bene de Collegio meriti fuerint, & valde exemplariter in eo ſe geſſerint; iis vero, quibus ſatis pecuniæ ſuppetit, quique ad juvandas animas non proficiſcuntur, aut qui ob culpam aliquam dimiſſi fuerint, nihil detur.

Curet Rector, ut tam Græcarum, quam Latinarum literarum Magiſtri, qui Alumnos docere debent Domi, ad munus ſuum idonei, atque iis moribus ſint, qui ædificare, ac promovere eos in pietatis ſtudio poſſint. Ob eamque rem, qui inquietos ſe, & parum ſtudioſos diſciplinæ collegialis oſtenderint, aut Superioribus parum morigeros, ſcholis nullo modo præficiantur.

Id quo tutius, ac majore cum conſideratione fiat, poſtquam Domi Rector conſultationem habuerit, rem totam ad Præpoſitum generalem deferat, ut ſi quid fuerit dubii, ipſe decidat.

Niſi neceſſitas cogat, nemo ad Superiorem claſſem docendam admoveatur, niſi prius in inferiori operam ſuam, ac diligentiam Superioribus probaverit.

Alumni quamdiu Protectori, & Superio-

Digitized by Google

perioribus videbitur, docere alios teneantur: cui muneri quantum fieri poterit, poſt abſoluta ſtudia, aut ſaltem poſt primum annum Theologiæ admovendi ſunt. Ipſi vero memores ſe gratis in Collegio educatos, & inſtitutos eſſe, neque mercedem, neque exemptionem ullam a communi Collegii diſciplina expectent, ſive Græcas, ſive etiam Latinas literas, cum id opportunum videbitur, docere jubeantur, quos tamen tamquam bene de Collegio, ac toto Oriente promeritos, peculiari affectu Rector foveat, & quibus in rebus ſine diſpendio diſciplinæ poteſt, iis gratificetur.

Librorum, qui prælegendi in Scholis ſunt, magnus delectus habeatur, ut neque moribus officiant, & addiſcendæ linguæ utiles ſint, atque ad auditorum captum accommodati. Eam ob rem curet Rector, ut a viris linguæ Græcæ admodum peritis, & piis Cathalogus aliquis eorum librorum conficiatur, qui ſingulis gradibus magis accommodati ſunt, neque ſine matura conſideratione, & re cum viris peritis communicata, alios prælegi patiatur.

Priuſquam Scholis quiſquam præficiatur, per viros idoneos examinetur: quod examen ſubire omnes debebunt, quos Rector judicaverit: non tamen, ut exploretur, quis præſtet literis, quam ut conſtet, qui ad id muneris idonei ſint, ut ex iis deinde is eligatur, cujus mores, virtus, & obedientia id Superiorum judicio merebitur.

Erga Alumnos, qui jam diſceſſerunt, Rector Collegii paterna ſolicitudine utatur, ut eorum labores cognoſcat, & fructum, quem in Domino fecerint, deque iis Protectorea, ac Sanctam Sedem Apoſtolicam certiorem faciat, literis conſuletur: & ſi qua re in Urbe indiguerint, aut ſi negocia habuerint ad ædificationem, & ſalutem animarum pertinentia, expedienda curet; iiſque, quibus rebus poteſt, ſubveniat.

Curet denique Rector, ut neque inutiles, neque diſcoli in Collegio detineantur, atque alumni in pietatis ſtudio, atque erga Sanctam Romanam Eccleſiam amore, ac reverentia, atque animarum, & reductionis Græciæ zelo educentur.

Divina Officia, qua decet modeſtia, & gravitate peragantur: quamobrem ſacrarum cœremoniarum Magiſtri, atque alii viri graves choro præſint, qui non modo ſi quid errorum fuerit, privatim corrigant, ſed cum opus eſt, publice etiam caſtigent, aut puniant. Si quis autem ex alumnis, quod abſit, indignum quid orationis Domo facto, dicto, nutu, vel adſpectu minus honeſto commiſerit, confeſtim e Collegio dimittatur. Quod ſi propter delicti levitatem condonandum aliquid videretur, non fiat niſi de licentia Protectoris, & gravi alia pœnitentia impoſita.

Ritum Græcum per omnia diligenter ſervent, dum ſunt in Collegio; Latinum vero quantum ſcandali, & eorum, cum quibus converſantur, ratio poſtulabit.

Curet Præpoſitus Generalis, cui Collegium per ſe, ac per Officiales ſuos, ſicut cætera eidem Societati commiſſa Collegia regendum apoſtolica auctoritate tradidimus, ut ſecundum præſentes Conſtitutiones, perpetuis futuris temporibus gubernetur, neque minorem diligentiam adhibeat, vel in eo Domi regendo, atque idoneis Officialibus conſtituendis, vel in rebus ejus temporalibus adminiſtrandis per Vicarium Monaſterii Sanctiſſimæ Trinitatis, quem ſemper unum de Societate de conſenſu Protectoris ab eo conſtitutum, ejuſque obedientiæ per omnia ſubjectum, & cum viſum fuerit, amovendum eſſe volumus, quam ſi unum eſſet e Societatis ipſius Collegiis.

Si quid forte in his conſtitutionibus uſus deſiderari monſtraverit, aut obſcurum fuerit, vel ambiguum, id Protectores, & Superiores, re mature coram Domino conſiderata, ex communi omnium, qui Romæ fuerint, conſenſu ſuppleant, declarent, & extendant.

Nullus autem Protector, aut Superior diſpenſandi ſuper Conſtitutionibus poteſtatem habeat, illis caſibus exceptis, qui expreſſe in inſtructione, & declaratione noſtra numerantur. Sed ſi qua in re præterea diſpenſandum ſit, id fiat de communi omnium Protectorum, qui Romæ fuerint, & Superiorum conſenſu, idque raro, graves ob cauſas, atque ubi nulla ſit privati commodi, aut gratiæ ſuſpicio. Quæ omnia, & ſingula juxta inſtructionem, quam Protectores, & Rector a Nobis ſpecialiter habebunt, ab omnibus tam alumnis, quam aliis quibuſcumque ad Collegium pertinentibus, etiam Sacerdotibus, & Religioſis ſub pœnis, & cenſuris noſtro, Protectorum, aut Superiorum arbitrio pro culpæ modo infligendis mandamus inviolabiliter obſervari.

§.3. Quapropter ad ſummi apoſtolatus apicem divina favente clementia, ſubinde evecti, præcipuæ, ac paternæ noſtræ in Græcorum nationem charitatis eſſe duximus, ne quid ad felicem ipſius Collegii, ejuſque perſonarum ſtatum deſideraretur, Statuta, & Conſtitutiones hujuſmodi pro inviolabili illorum obſervatione apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communire. Motu itaque proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Statuta, & Conſtitutiones hujuſmodi, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Ad Pontificatum erectus Urbanus hujuſmodi Conſtitutiones confirmat.

§.4. Decernentes Statuta, & Conſtitutiones hujuſmodi a modernis, & pro tempore exiſtentibus dicti Collegii Rectore, Miniſtris, & Alumnis, cæteriſque ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri. Eaſque ſervari jubet.

§.5. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Clauſulæ

Digitized by Google

cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 23. Nov. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Novembris 1624. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXXIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Beatificatio Venerabilis Servi Dei Franciſci Borgia Societatis Jeſu cum Indulto recitationis Officii, ac Miſſæ celebrationis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullo meritorum noſtrorum ſuffragio, a Domino conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum largitor in ſervis ſuis bonorificatur, libenter annuimus; eaque favoribus proſequimur opportunis.

Prævio Decreto Congr. Rituum;

§.1. Cum itaque, ſicut dilectus filius noſter Gaſpar tituli Sanctæ Crucis in Hieruſalem Presbyter Cardinalis Borgia nuncupatus Nobis nuper expoſuit, Venerabiles Fratres noſtri Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Sacris Ritibus præpoſiti cauſam Servi Dei Franciſci Borgiæ olim Ducis Gaudiæ, ac poſtea Religioſi profeſſi, & Tertii Præpoſiti Generalis Societatis Jeſu a tribus Rotæ Auditoribus inſtante clar. mem. Philippo III. Hiſpaniarum Rege Catholico, nec non Regnorum ejuſdem Philippi Regis Proceribus, Civitatibus, Univerſitatibus, ac demum Præpoſito Generali ejuſdem Societatis, & deinde de mandato noſtro ab eiſdem Cardinalibus, referente dilecto filio noſtro Franciſco tituli S. Angeli in foro Piſcium Diacono Cardinali Boncompagno nuncupato diſcuſſam, cum de validitate Proceſſuum, ſanctitate vitæ, ac denique de miraculis ſufficienter conſtare pronunciaſſent, in tali ſtatu cenſuerint habendum, ut ad ſolemnem ipſius Servi Dei Canonizationem quandocumque deveniri poſſit.

Et inſtante Præpoſito Societ. Jeſu;

§.2. Gaſpar vero Cardinalis, ac Præpoſitus, & Presbyteri dictæ Societatis pro eo, quem erga eumdem Dei ſervum Franciſcum Borgiam gerunt devotionis affectum, illum Beatum nuncupari, ac Officium, & Miſſam de eo, donec ad illius Canonizationem deveniatur, recitari ſummopere deſiderent.

Pontifex V. Franciſcum Borgiam Beatum appellari poſſe;

§.3. Nos piis Gaſparis Cardinalis, ac Præpoſiti Generalis, ac Presbyterorum prædictorum votis, quantum cum Domino poſſumus, annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ac ſingulares Præpoſiti, & Presbyterorum prædictorũ perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, ut idem Dei ſervus Franciſcus Borgia Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus dictæ Societatis Jeſu Religioſis ubique exiſtentibus, necnon in Ditionibus familiæ illorum de Borgia ab omnibus Sacerdotibus, tam ſecularibus, quam regularibus Kalendis Octobris ipſo nuncupato die ſui obitus Miſſam celebrari, ac Officium de communi Confeſſorum non Pontificum recitari juxta Rubricas Miſſalis, & Breviarii Romani reſpective libere, & licite valeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo concedimus, & indulgemus.

Et Officium recitari, ac Miſſam celebrari de eo indulget.

Obſtantia tollit.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptiſque credi jubet.

§.5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis Secretarii ipſius Societatis, vel Notarii publici manu ſubſcriptis, & perſonæ alicujus in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 23. Nov. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Novembris 1624. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XC.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Commiſſario Cruciatæ Regnorum Hiſpaniarum publicandi etiam typis Literas Apoſtolicas ſuper Indultis ejuſdem Cruciatæ emanatas.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recenſentur Literæ Conceſſionis Cruciatæ.

§.1. NUper a Nobis emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis videlicet. Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico. Urbanus Papa VIII. Chariſſime in Chriſto &c. Aliàs fel. rec. Pius Papa V. &c.

Facultas Commiſſario Cruciatæ, de qua in Rubrica.

§.2. Nunc autem faciliori earumdem gratiarum exequutioni, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, ſupplicationibus etiam dicti Philippi Regis nomine

Digitized by Google

mine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Didaco Patriarchæ moderno, & pro tempore exiſtenti gratiarum prædictarum Executori, & Commiſſario dicta auctoritate deputato præinſertas Literas noſtras cum omnibus, & ſingulis in eis contentis modo, & forma, quibus aliæ noſtræ, & Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum hujuſmodi Literæ ſuper dictarum gratiarum ſpiritualium, & temporalium per eumdem Pium prædeceſſorem conceſſarum, ut præfertur, prorogatione expediri ſolitæ publicari conſueverunt, publicandi, illaſque ſimul cum eiſdem Literis, vel ſeparatim ſingulis annis imprimendi, ſeu imprimi faciendi, eleemoſynamque per eos, qui gratiis per præinſertas Literas noſtras hujuſmodi conceſſis uti voluerint, elargiendam, ſine tamen præjudicio eleemoſynæ ratione gratiarum ſpiritualium, & temporalium per dictum Pium Prædeceſſorem conceſſarum hujuſmodi, & a diverſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, ac etiam a Nobis prorogatarum, ut præfertur, dari conſuetę, juxta earumdem primarum gratiarum tenorem, & formam taxandi, ſeu declarandi, apoſtolica auctoritate prædicta, tenore præſentium, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Derogatio contrariorum. §. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac omnibus illis, quæ in Literis noſtris prædictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 3. Dec. 1624. An. II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die tertia Decembris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

XCI.

Cavetur, quominus officia tam oneris, quam honoris in Collegio Sancti Franciſci de Paula in Regione Montium de Urbe pro Fratribus Ordinis Minimorum Provinciæ Calabriæ erecto, ab aliis, quam ab ejuſdem Provinciæ Fratribus exerceantur.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INter cætera cordis noſtri deſiderabilia, ea quoque ex debito paſtoralis Officii noſtris humeris, licet imparibus, divina dumtaxat diſpoſitione impoſiti non modice Nos urget cura, ut inter Chriſtifideles quoslibet, præſertim Religioſas perſonas ſub ſuavi unius, & ejuſdem inſtituti jugo, & Charitatis vexillo, Altiſſimo famulantes, præciſo diſcordiarum, & zizaniarum inimici hominis ſementorum aditu, pax, & concordia vigeant, piorum teſtantium voluntates adimpleantur, & inviolabiliter obſerventur, ac Regularium loca ad divinum cultum propagandum, & ignorantiæ caliginem diſcutiendam, ſacræque paginæ doctrinam, qua mediante uberiores in vinea, dextera Domini plantata, fructus colligi, & animarum ſalus procurandique noſcuntur adipiſcendam, libere deſtinata, promoveantur: & propterea quæ ſucceſſu temporis aliquid contra deſideriorum noſtrorum hujuſmodi diſpoſitionem auſu temerario fieri, vel attentari contingat, ſacri Apoſtolatus officii noſtri partes interponimus, ac aliàs ultro diſponimus, prout rerum, temporum, locorum, & perſonarum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus in Domino validius expedire.

Recenſetur tenor Teſtamenti Joannis de Pizzulis relati in Conſtitutione VIII. pag. 150. §. 1. Cum itaque, ſicut Nobis innotuit, quondam Joannes Pizzullus presbyter, dum vixit, Calaber ex oppido Reginæ Biſinianen. diœceſis oriundus, Urbis tamen incola, & civis, pio charitatis affectu, & ſpirituali erga Nationem Citerioris Calabriæ benevolentia, & amore ductus, in ultimo per eum condito, ſub cujus diſpoſitione ab humanis deceſſit, teſtamento, in omnibus ſuis mobilibus, & immobilibus, ac ſemoventibus bonis, juribus, actionibus, creditis, aliiſque quibuſcumque quomodolibet nuncupatis, & qualificatis, dilectos filios Correctorem, & Fratres, ſeu Conventum domus Regularis Sancti Andreæ de Fratris nuncupat. de Urbe, Ordinis Fratrum Minimorum Sancti Franciſci de Paula hæredes ſuos univerſales inſtituerit, & inter cætera ordinaverit, quod ſumma ſex mille ſcutorum monetæ ad minus in emptionem alicujus fundi in prædicta Urbe per dictos Correctorem, & Fratres, ſive Conventum impendi, & in ipſo fundo Eccleſiam ſub invocatione ejuſdem Sancti Franciſci de Paula; cujus Hoſpitio, ſeu Collegio extrui, ac in eodem Hoſpitio, ſeu Collegio Fratres Ordinis, & Nationis prædictorum ſtudiorum cauſa recipi, & commorari, illiſque de victu, & aliis ad ſtudiorum proſequutionem neceſſariis provideri, & ad eum effectum, ac pro ſervitio, & uſu ſolum dictorum Fratrum Studentium omnes alii redditus hereditatis ſuæ erogari, & converti deberent, ac omnem bonorum dictæ hæreditatis in toto, vel in parte alienationem ex quacumque etiam urgentiſſima cauſa prohibuerit, volens, quod bona hujuſmodi ſemper ad effectum, ut ex fructibus inde pro tempore provenientibus in dicto Hoſpitio, ſeu Collegio Fratres Studentes Ordinis, & Nationis hujuſmodi manuteneri, & ali poſſint, & debeant, conſervarentur; quodque numerus ipſorum Fratrum fructibus hujuſmodi, & expenſis pro eorum manutentione neceſſariis, ad arbitrium Cardinalis Protectoris Ordinis, & executorum teſtamenti hujuſmodi pro tempore exiſtentium correſponderet, ſeu proportionatum eſſet, necnon inter ipſos Fratres Studentes, eos, qui quovis modo domum maternam dicti teſtatoris, videlicet illorum de Grilli, tam uſque ad quartum gradum excluſive conſanguinitate attigerint, & deinde eos, qui ex dicto oppido oriundi forent, ac ſucceſſive illos, qui ex Provincia Calabriæ Citerioris;

rioris; & ultimo, ſi aliqua loca ſupereſſent, eos qui ex Provincia Ulterioris Calabriæ orti exiſterent, in ipſo Hoſpitio, ſeu Collegio præferri, & in eventum, in quem dicti hæredes, vel Fratres dicti Hoſpitii, ſeu Collegii pro tempore exiſtentes hæreditatem hujuſmodi cum conditionibus prædictis, & aliis oneribus per ipſum teſtatorem injunctis acceptare, vel ea acceptata, conditiones, ac onera hujuſmodi adimplere nollent, aut etiam pro una vice in quavis etiam quantumvis minima parte diſpoſitionem teſtamentariã hujuſmodi tranſgrederentur; tunc, & eo caſu etiam voluerit, & mandaverit, ut omni commodo, & beneficio hæreditatis prædictæ privati remanerent, in eoque Fratres Congregationis Colloreti nuncupatæ, ſub regula, & Habitu Sancti Auguſtini militantes, & in provincia Calabriæ Citerioris prædictæ fundatæ ſuccederent, eoſdem Fratres dictæ Congregationis ipſis hæredibus, vel Fratribus Hoſpitii, ſeu Collegii hujuſmodi in dicta hæreditate ex tunc cum eiſdem conditionibus, & oneribus ſubſtituendo: deinde parochiali Eccleſia Sanctorum Sergii, & Bacchi de eadem Urbe, una cum dilectorum filiorum illius parochianorum animarum cura, per dilectum filium tunc exiſtentem Miniſtrum generalem dicti Ordinis, a fel. record. Gregorio Papa XV. Prædeceſſore noſtro Ordini prædicto ad effectum Collegium hujuſmodi condendi obtenta, idem teſtator volens per ſeipſum ſuam hujuſmodi diſpoſitionem ad effectum perducere quodquam palatium in dicta Urbe, & Regione Montium juxta Monaſterium Sancti Petri ad vincula nuncupati ſitum, una cum viridariis, membris, & pertinentiis ſuis, a dilecto filio nobili viro Joanne Georgio Cæſarino Duce Civitatis novæ emerit, illudque ſic emptum dicto Ordini ad effectum inibi Eccleſiam, & Hoſpitium, ac Collegium hujuſmodi conſtrui faciendi cum onere, quod ipſi Corrector, & Fratres, ſeu Conventus dictum palatium ad uſum Collegii pro habitatione Fratrum d. Ordinis Theologiæ operam navantium Nationis Citerioris Cslabriæ hujuſmodi reducere, ſeu reduci debeant: & in reliquis ſub eiſdem conditionibus, oneribus, caducitatibus, modoque, & forma in dicto teſtamento contentis irrevocabiliter inter vivos perpetuo donaverit: ſubindeque dilectos etiam filios Juan. Baptiſtam a S. Agatha, & Franeiſcum de Spezzano, ac Dionyſium de Paula, necnon Vincentium de Coſentia, & Laurentium etiam de Spezzano, ac Michaelem a Regina, Paulum de Ruito, necnon Joannem etiam a Regina, & Antonium de Morano Fratres dictum Ordinem expreſſe profeſſos, & ex Citeriori Calabria hujuſmodi oriundos in dicta domo Sancti Andreæ tunc commorantes, in actualem, & corporalem poſſeſſionem palatii, viridariorum, aliorumque membrorum, & pertinentiarum prædictorum introduxerit: ipſique denique ſic introducti Superiorum auctoritate Capellam, ſeu Oratorium ſub invocatione ejuſdem Sancti Franciſci de Paula in quadam parte ejuſdem Palatii exiſtentem, ſeu exiſtens ornaverint, & clauſuram Conventus appellaverint: illis vero ordinationem ipſius conditionis exactius adimplere deſiderantibus, dictus teſtator, & donator, ſicut domino placuit, ab hac vita deceſſerit, ac poſt ejus obitum Fratres di domus S. Andreæ conſiderantes, ipſum teſtatorem, & donatorem Nationis ſuæ Religioſos ex dicto eorum Ordine exiſtentes Collegio hujuſmodi honorare voluiſſe, omniaque ad eorum uſum, & utilitatem deſtinaſſe, & conſequenter ſicut onera diverſa, ſic, & bonorum hujuſmodi adminiſtrationem eis demandare in animo habuiſſe, dictumque Joannem Baptiſtam prædicti Collegii Vicarium deputatum, & pro tempore exiſtentes illius Superiores idoneos, & opportunos dictæ hæreditatis adminiſtratores, & voluntatis ejuſdem teſtatoris, & donatoris diligentes obſervatores, & exequutores futuros eſſe perſpicientes, de ejuſdem tunc exiſtentis Generalis, ac dilectorum ſimiliter filiorum dicti Ordinis, illiuſque collegarum aſſenſu, & cum interventu, & præſentia, tam dictorum collegarum, quam etiam dilecti pariter filii noſtri Hippolyti Sanctæ Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati, moderni ejuſdem Ordinis Protectoris, ſeu ejus Auditoris ad id ab eodem Hippolyto Cardinale ſpecialiter deputati, ac ſub noſtro, & Sedis Apoſtolicæ beneplacito acceptam per eos dicti teſtatoris hæreditatem, omneque commodum, & incommodum illius, necnon ſua, & dictæ domus Sancti Andreæ jura, & actiones quæcumque eis, & eorum cuilibet quomodolibet attributa, ac competentia, & competitura, cum omnibus, & ſingulis conditionibus, oneribus, vinculis, & pœnis in dicto teſtamento contentis, in prædictum Joannem Baptiſtam Vicarium pro ſe, ac ſucceſſoribus ſuis, dictoque Collegio, & illius Religioſis acceptantem, & ejuſdem Collegii Superiorem, & Collegiales, ſeu Religioſos pro tempore exiſtentes tranſtulerint, ac Joannem Baptiſtam, & pro tempore exiſtentes dicti Collegii Superiores, & Collegiales, ſeu Religioſos prædictos veros, & proprios adminiſtratores, procuratores generales, geſtores, & agentes totius hæreditatis prædictæ cum facultate illam regendi, gubernandi, & adminiſtrandi, regique, gubernari, & adminiſtrari faciendi, necnon Conventum, & Eccleſiam, ac domum Regularem erigendi, & fabricandi, omniaque, & ſingula faciendi, & adimplendi, ad quæ ex diſpoſitione teſtamenti, & donatione prædictorum obligati fuerunt, conſtituerint: poſtmodumque idem Gregorius prædeceſſor ſupplicationibus teſtatoris, & donatoris, ac Joannis Baptiſtæ, & Franciſci de Spezzano prædictorum inclinatus, donationem prædictam, ac deſuper confectum inſtrumentum Apoſtolica auctoritate approbari, & confirmari mandaverit. *Quod Gregorius XV. approbavit.*

§. 7. Ac inſuper Nos tranſlationem, ac inſtru-

Tranſlationē vero hujuſmodi hæreditatis ad Conventū S. Franciſci in Regione Montium confirmavit Urbanus Conſtitutione præcitata.

inſtrumentum hujuſmodi eadem auctoritate approbaverimus, & confirmaverimus, prout in teſtamento, ac inſtrumentis, ſingulisque Literis Apoſtolicis exinde confectis plenius continetur; ex forma vero, & tenore, tam teſtamenti, quam donationis hujuſmodi clare, & manifeſte appareat, dictum teſtatorem Collegium prædictum pro Religioſis ſuæ Nationis tantum, & non pro aliis fundare, & dotare, ac eamdem Nationem ſuam ſpeciali hoc beneficio ad teſtandam, & declarandam ſui erga patriam animi pietatem proſequi voluiſſe, & Fratres dictæ domus Sancti Andreæ intentionem ejuſdem teſtatoris, & donatoris talem fuiſſe exiſtimantes, adhærendo ad tranſlationem, & ceſſionem prædictas ſponte, & libenter devenerint, ac ab eo tempore citra dictus Joannes Baptiſta Vicarius, & Franciſcus, ac Dionyſius, necnon Michael, & Paulus, ac Joannes, & Antonius prædicti hæreditatem hujuſmodi, illiusque bona, ac dictum Collegium adminiſtraverint, & gubernaverint, & licet tam ipſi, quam poſtea alii Religioſi dicti Ordinis ex dicta Natione oriundi ſuper libero gubernio, regimine, & adminiſtratione ejuſdem Collegii, & illius bonorum moleſtari, & in ipſo Collegio alii Religioſi, quam ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris orti recipi, & commorari non poſſe videatur.

Officia ejuſdem Conventus a ſolis Calabris obtineri poſſe declarat.

§.3. Nihilominus, quia ſucceſſu temporis facile contingere poterit, ut Religioſi aliarum Provinciarum, & Nationum in Collegio prædicto recipi, & ad illius regimen, & gubernium aſſumi petant, & procurent: id autem non ſolum menti, & intentioni dicti teſtatoris omnino contrarium; ſed etiam Religioſis dictæ Provinciæ Calabriæ grave præjudicium allaturum eſſe, exindeque probabile ſit, inter Religioſos dicti Collegii rixas, odia, contentiones, & diſſidia, aliaque non levia inconvenientia cum gravi ſtatus dicti Collegii perturbatione, & forſan totali illius ruina, & excidio ſine dubio paſſim oritura eſſe: Nos præmiſſis inconvenientibus, & incommodis noſtræ, & Sedis prædictæ providentiæ miniſterio conſultum eſſe deſiderantes, Joannem Baptiſtam, & Franciſcum, ac Dionyſium, necnon Vincentium, ac Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, aliosque dictæ Nationis Calabriæ Religioſos ſub Regula dicti Ordinis Sancti Franciſci de Paula nunc, & pro tempore militantes, ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, eosque, & eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon teſtamenti, & inſtrumentorum, ac prædictarum Literarum tenores etiam veriores præſentibus pro expreſſis habentes; Motu noſtro proprio, non ad Joannis Baptiſtæ, aut Franciſci, vel Dionyſii, ſeu Vincentii, nec ad Michaelis, vel Pauli, ſeu Joannis, aut Antonii prædictorum, vel alicujus eorum, aut cujuſvis alterius Nobis pro eis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera deliberatione noſtra, dictæque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus dictum Collegium, necnon tam prædictæ hæreditatis, quam alia Collegio hujuſmodi proprietatis jura, & bona univerſa præſentia, & futura in quibuſcumque rebus conſiſtentia, & ubicumque exiſtentia, ac etiam officia, & munera tam oneris, quam honoris per Religioſos dicti Ordinis ex Provincia Citerioris Calabriæ prædictæ nunc, & pro tempore oriundos tantum, dummodo Superiores dicti Ordinis ex Calabria ad regendum, & gubernandum dictum Collegium, ac illius redditus, & bona adminiſtrandum idonei reperiantur, & non per alios quarumcumque aliarum Provinciarum, & Nationum ejuſdem Ordinis Religioſos, quos ad id omnino incapaces, & inabiles eſſe volumus, & declaramus, ſub obedientia tamen, viſitatione, correctione, & omnimoda ſuperioritate ejuſdem tunc & pro tempore exiſtentis dicti Ordinis Miniſtri Generalis regi, gubernari, & adminiſtrari.

Aliarumque Provinciarum Fratres ibi vetat commorari.

§.4. Ac in eodem Collegio nulli alii Religioſi, quam ex dicta Provincia Citerioris Calabriæ oriundi, & aliàs juxta teſtamenti, & donationis prædictorum formam qualificari, recipi, commorari, ali, & manuteneri poſſint, & debeant.

Dat Fratribus facultatem exteros hujuſmodi amovendi.

§.5. Et ſi ullo unquam tempore alios Religioſos, quam, ut præfertur, oriundos ad regimen, gubernium, & adminiſtrationem Collegii, ac proprietatum, jurium, & bonorum, necnon officia, & onera hujuſmodi etiam per dictum Miniſtrum Generalem, & Provinciales, aliosque Superiores dicti Ordinis nunc, & pro tempore exiſtentes, ſeu eorum auctoritate, etiam ex quacumque quantumvis urgenti, legitima, & neceſſaria cauſa deputari, & aſſumi, aut in Collegio prædicto manutenendos, & alendos, etiam ſtudii cauſa mitti, vel in eis conſignari, aut deponi contigerit; Religioſi ejuſdem Collegii ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris oriundi ibi pro tempore commorantes illos recipere, & admittere nullatenus teneantur, & ſi qui aliquando recepti, & admiſſi fuerint, eos inde dimittere, & expellere poſſint, & debeant, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium, perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Dempta Superioribus ordinis ſecus agendi auctoritate

§.6. Necnon Miniſtro Generali, & dilectis filiis Provincialibus, aliiſque Superioribus, nunc, & pro tempore exiſtentibus dicti Ordinis in virtute ſanctæ obedientiæ, ne ad regimen, gubernium, & adminiſtrationem Collegii, juriumque, & bonorum prædictorum, ac officia, & onera hujuſmodi alios Religioſos, quam ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris oriundos, & ut præmittitur, qualificatos, quovis præ-

ſeatu

textu, colore, vel ingenio, & ex quacumque etiam lecturæ, & ſtudii cauſa per ſe, vel alios deputare, & aſſumere, ſeu in Collegio hujuſmodi manutenendos, & alendos mittere, aut in illis conſignare, ſeu deponere, aut deputari, aſſumi, mitti, conſignari, & deponi facere quomodolibet audeant, ſeu præſumant, motu, deliberatione, ac de poteſtatis plenitudine, necnon auctoritate, & tenore ſimilibus diſtrictius præcipimus, & inhibemus.

Clauſula.

§.7. Decernentes, præſentes noſtras Literas, etiam ex eo, quod dictus Miniſter Generalis, dilecti filii Provinciales, ac Superiores prædicti, aliique quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendentes illis non conſenſerint, ad eaque vocati, & cauſæ propter quas illa fiant, examinatæ, juſtificatæ, aut alias approbatæ non fuerint, ſeu quovis alio prætextu, ex quacumque quantumvis legitima, & juridica cauſa de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam vocari, ad viam, & terminos juris reduci, aut adverſus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut concedi non poſſe, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus per quoſcumque Romanos Pontifices ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium faciendis comprehendi, ſed ab illis ſemper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant, ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per dictos Joannem Baptiſtam, & Franciſcum, ac Dionyſium, necnon Vincentium, & Michaelem, ac Paulum, & Joannem, ac Antonium, eorumque ſucceſſores ejuſdem Collegii Collegiales quandocumque eligenda conceſſas, ſemperque validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

§.8. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorū deſignatio.

§.9. Quocirca dilectis filiis noſtris Archipresbytero Eccleſiæ Lateranenſis, ac noſtro, & pro tempore exiſtentis Rom. Pont. in Urbe, ejuſque diſtrictu Vicario in ſpiritualibus Generali, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac venerabili Fratri Archiepiſcopo Coſentin. per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, eaſdem præſentes noſtras Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Joannis Baptiſtæ, & pro tempore exiſtentis Hoſpitii, ſeu Collegii hujuſmodi Superiores, ac Collegialium, ſeu Religioſorum, aut alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta hujuſmodi, ab omnibus, ad quos nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter obſervari; necnon Joannem Baptiſtam, ac pro tempore exiſtentem Hoſpitii, ſeu Collegii hujuſmodi Superiorem, & Collegiales, ſeu Religioſos prædictos, illis pacifice frui, & gaudere: non permittentes eos, aut eorum aliquos deſuper quomodolibet indebite moleſtari: contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii ſecularis auxilio.

Quibus neceſſariæ conceduntur facultates.

§.10. Nos enim Archipresbytero, & Vicario, ac Archiepiſcopo præfatis, & eorum cuilibet, quoſcumque moleſtatores, perturbatores, contradictores, & rebelles, etiam per edictum publicum, conſtito ſummarie de non tuto acceſſu, citandi, eiſque, ac quibus, & quoties inhibendum fuerit, etiam per ſimile edictum quoad Archiepiſcopos, & Epiſcopos ſub interdicti ingreſſus Eccleſiæ; quo vero ad alios inferiores, etiam ſub cenſuris eccleſiaſticis, & etiam pecuniariis, eorum arbitrio imponendis, moderandis, & applicandis pœnis inhibendi; necnon eos, quos cenſuras, & pœnas prædictas incurriſſe conſtiterit, eas incurriſſe, ſervata forma Concilii Tridentini, declarandi, ac legitimis ſuper Literis habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravandi, reaggravandi, & interdicendi, plenam, & liberam, Motu, Scientia, auctoritate, & tenore præmiſſis, concedimus facultatem.

§.11. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri, qua cavetur expreſſe, ne quis extra ſuam civitatem, vel diœceſim, niſi in certis tunc expreſſis caſibus, & in illis ultra unam dietam a fine ſuæ diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede prædicta deputati extra civitatem, vel diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere audeant, ſeu præſumant, ac in Concilio Generali de duabus dietis edita, dummodo quis ultra tres dietas vigore earumdem præſentium extra ſuam civitatem, vel diœceſim ad judicium non trahatur; necnon quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, privilegiis quoque, indul-

tis,

tis, & Literis Apoſtolicis, illi, illiuſque Miniſtro Generali, Provincialibus, Superioribus prædictis, ac aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium forſan præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe, harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel eacommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Clauſulæ pœnales.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, voluntatis, declarationis, ſtatuti, ordinationis, præcepti, inhibitionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 4. Dec. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto, prid. nonas Decembris Pontificatus noſtri Anno II.

XCII.

Contra male ad Sacros, vel Minores Ordines, ſeu Clericalem characterem Ordinantes, & male Ordinatos.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cura Pontificum Eccleſiæ ordinem, ac tranquillitatē tuendi.

SEcretis æternæ providentiæ conſiliis, nullo noſtrorum ſuffragio meritorum, Speculatores Domus Iſrael in ſublimi Apoſtolatus culmine conſtituti, eo potiſſimum pontificiæ ſedulitatis officia convertenda eſſe arbitramur, ut qui in ſortam Domini vocantur, Chriſtique Militiæ dant nomen, ſpiritualem Eccleſiæ tranquillitatem non perturbent, ſed pacem confirment, vires augeant, ac tam ſtrenue ſe gerant, ut ipſam terribilem, quaſi caſtrorum aciem ordinatam, inferæ poteſtates, ac Principes tenebrarum quotidie magis perhorreſcant. Hæc autem quanto impenſius fieri optamus, tanto majori indignatione irreligioſam quorumdam impudentiam deteſtamur, ac ſacrilegam temeritatem execramur, qui Sacros Canones, Summorumque Pontificum decreta non verentes, Clericales Ordines illegitime ſuſcipiunt, ac dum in Eccleſiaſticorum Miniſtrorum cœtum per nefas irrepunt, Dei cultui, animarum ſaluti, omnibuſque ad optimum Chriſtianæ Reipublicæ regimen pertinentibus, plurimum obeſſe noſcuntur.

Clemens IV. prohibuit, quo minus qui extra ſuā Diœceſi abſque Ordinarii ſui Dimiſſoriis ad ſacros ordines promoverentur.

§. 1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Clemens Papa IV. Prædeceſſor noſter volens periculis animarum eorum obviare, qui vinculo excommunicationis adſtricti, aut apoſtatæ, ſeu irregulares, vel aliàs Ordinum ſacrorum ſuſceptione indigni, ſuam patriam, in qua de his haberetur notitia, fugientes, ſe in remotis partibus faciebant ad hujuſmodi Ordines promoveri, ſtatuit, ut nullus Epiſcoporum Italiæ de cætero aliquem ultramontanum Clericum ordinare præſumeret, niſi ab eodem Clemente Prædeceſſore, vel ab Epiſcopo, de cujus Diœceſi traxerat originem, ordinandus, vel in cujus Diœceſi beneficiatus exiſtebat, per ejus patentes Literas cauſam rationabilem continentes, quare ipſum nolebat, aut nequibat ordinare, niſi ſpecialem licentiam haberet, eos vero, quos contra præmiſſa contigiſſet ordinari, manere voluit abſque ſpe diſpenſationis ſuper hoc a Sede Apoſtolica obtinendæ ſuſpenſos, ac ordinantes condigna pœnitentia puniri.

Urbanus Clementis innovans Conſtitutionem.

§. 2. Cum autem, non ſine gravi animi noſtri moleſtia, Nobis innotuerit, quamplures Ultramontanos ſuæ ſalutis immemores, Deique timore poſtpoſito, ad Ordines prædictos cum falſis dimiſſorialibus Literis, ſeu etiam titulo patrimonii ficto, vel fiduciario, ſeu etiam falſo, cum maximo bonorum omnium ſcandalo, ſe promoveri feciſſe, Nos innumeris, quæ ex minus canonica Clericorum ordinatione hujuſmodi proveniunt, malis, quantum Nobis ex alto conceditur, providere volentes, prædictam Clementis Prædeceſſoris Conſtitutionem, cum omnibus, & ſingulis in ea contentis approbantes, & innovantes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis in Italia exiſtentibus, tenore præſentium prohibemus, ne quovis prætextu, & ex quacumque cauſa, Hiſpanos, Luſitanos, Gallos, vel Germanos, alioſque quoſcumque Ultramontanos, & ex quibuſvis locis extra Italiam oriundis, non ſolum ad ſacros, ſed neque etiam ad minores Ordines, vel Clericalem characterem promovere audeant, ſeu præſumant, niſi dimiſſoriales ſuorum Ordinariorum literas a noſtris, & hujus Sanctæ Sedis Nuntiis, ſeu Collectoribus in illis partibus commorantibus recognitas, & probatas, & ſubſcriptas habeant, eorumdemve Nuntiorum, ſeu Collectorum ſubſcriptiones a dilecto filio noſtro in Alma Urbe Vicario in ſpiritualibus generali ſimiliter examinatæ, recognitæ, & approbatæ fuerint; aliàs promoventes ad annum ab exercitio Pontificalium, promoti vero perpetuæ ſuſpenſionis pœnam, abſque ſpe diſpenſationis a Sede Apoſtolica obtinendæ, incurrant eo ipſo. Inſuper promotos hujuſmodi, ac etiam eos, qui cum falſis, vel fictis.

Ultramontanos abſque hujuſmodi dimiſſorialibus a Sedis Apoſtolicæ Miniſtris recenſitis ordinari in Italia ſub pœna ſuſpenſionis, vetat.

Promotos autem cum falſo patrimonio, aliis etiā pœnis vult puniri.

Digitized by Google

fictis, aut fiduciariis patrimonii titulis ſcienter ſe ad Ordines hujuſmodi promoveri fecerint, non ſolum prædictis, verum etiam majoribus arbitrio noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis infligendis pœnis.

Italos autem falſis Dimiſſoriis promotos fori privilegio privat.

§.3. Italos vero, ſi quos impoſterum Clericali charactere inſigniri, vel ad Minores Ordines promoveri ab alieno Epiſcopo eum falſis dimiſſoriis contigerit, etiamſi qualitatibus per Concil. Trident. Decretum *ſeſs.16. cap.23.* requiſitis præditi ſint, nihilominus ſequuta tamen prius deſuper Judicis Eccleſiaſtici declaratione, fori privilegio minime gaudere, ſed ſeculari juriſdictioni, ut antea plene, in omnibus ſubjacere, & ſubjectos eſſe reſpective volumus.

Clauſulas neceſſarias apponit.

§.4. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari: in contrarium facien. non obſtantibus quibuſcumque.

Conſtitutionem que Pii II. contra male promotos perſervat.

§.5. Per præſentes autem Conſtitutioni rec. mem. Pii Papæ II. Prædeceſſoris noſtri contra male promotos editæ nullatenus derogare intendimus, ſed illam cum omnibus, & ſingulis in ea contentis, in ſuo robore, & efficacia permanere, perinde ac ſi præſentes non emanaſſent, decernimus.

Præſentes publicari jubet.

§.6. Ut autem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius devenire poſſint, volumus, quod illæ, ſive earum exempla in valvis Baſilicarum Sancti Joannis Lateranen., ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, nec non in acie Campi Floræ, ut moris eſt, affixæ omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Earumque exemplis credi.

§.7. Quodque earumdem tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 12. Dec. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 12. Decembris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

Anno 1624. Indict. 7. Pont. SS. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die vero 16. menſis Decembris retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, acie Campi Floræ, per nos Alexandrum de Rochis, & Fabium Æmilianum SS. D. Papæ Curſores.

Brandimartes Latinus pro Magiſtro DD. Curſ.

XCIII.

Præceptum Epiſcopo Calagurritan., & Calceaten. ut ea revocet, quæ contra Clerum ipſius Diœceſis geſſit, non obſtante Inhibitione Auditoris Cameræ Apoſtolicæ.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ven. fratri Petro Epiſcopo Calagurritan., & Calciaten.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Cameræ Apoſtolicæ Auditor Epiſcopo inhibuerat, ne quid innovaret in Cauſa coram eadē pendente inter ipſum Epiſcopum, & Clerum.

§.1. Nuper accepimus, quod licet dilectus filius Magiſter Philippus Piruvanus Cappellanus noſter, & Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum, ac infraſcriptæ Cauſæ Auditor, per ſuas Literas inhibitorias ſub Dat. Romæ Prima Julii 1624. juxta ſtylum Romanæ Curiæ expeditas, & ſucceſſive tibi intimatas auctoritate apoſtolica, & in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub certis tunc impoſitis pœnis tibi injunxerit, & inhibuerit, ne in cauſa, & cauſis inter te, & dilectos filios Beneficiatos, & univerſum Clerum tuæ Civitatis, & Diœceſis de, & ſuper nonnullis ſtatutis a te in Synodo Diœceſana anno 1620. promulgatis, ſive illorum ſequutione coram eo penden. aliquid innovares, nulloque impedimento eſſes ipſi Clero, quo minus Conventus, Congregationeſve haberet tam pro expenſis liti ſubminiſtrandis, quam pro aliis rebus ad cauſam pertinentibus deliberandis, & conſtituendis.

Cui mandato cum non paruerit Epiſcopus;

§.2. Nihilominus tu poſt intimationem dictæ Inhibitionis tibi factam non nullos ex dicto Clero, ac ab eo deputatos carceraſti, pœniſque, & mulctis affeciſti.

Ei Urban. præcipit, ut quæ contra inhibitionem geſſerat, revocet.

§.3. Propterea nos cupientes præmiſſis occurrere, & quod dictæ Inhibitioni cum effectu pareas, ſtatumque, & merita cauſæ, & cauſarum hujuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, fraternitati tuæ ſub indignationis noſtræ, & aliis arbitrio noſtro infligendis pœnis diſtricte præcipiendo mandamus, ut præmiſſa omnia, & ſingula poſt intimationem dictæ Inhibitionis geſta quæcumque revoces, & Clerum prædictum in ſtatum, in quo erat tempore dictæ Inhibitionis, reponas, ac defendas, reponique, ac defendi facias, eumdemque Clerum, aut illius ſingulares perſonas in Congregationibus, diſtributionibus, aut aliis ad hanc litem pertinentibus pertractandis, faciendis, & exequendis (dummodo Collectas a ſponte contribuere volentibus dumtaxat, non autem ab invitis exigat) nullo modo impedias, & ſi quos carceratos detines, a carceribus relaxes, præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ſtylo Palatii, cæteriſque contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

Dat. die 20. Dec. 1624. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 20. Decembris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

Ere-

XCIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Erectio Collegii Hiberoorum in Oppido Lovanii Meclinien. Diœceſis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupereminenti Sedis Apoſtolicæ ſpecula, meritis licet imparibus, a Domino conſtituti, & intra mentis noſtræ arcana revolventes, quantum ex literarum ſtudiis catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, & Iuſtitia colatur, ad ea, per quæ literarum ſtudia hujuſmodi ubilibet, præſertim vero in Regionibus, ubi major neceſſitas urget, excitentur, libenter intendimus, atque His ſolicitudinis noſtræ partes propenſius impartimur, prout locorum qualitate debite penſata, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Erectio Collegii, de quo in Rubrica.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, aliàs a bo: me: Eugenio Archiepiſcopo Dublioen. dum vixit ducentorum, & quinque, a quibuſdam vero aliis ducentorum, & quadraginta florenorum annuorum monetæ Brabantiæ ſummæ pro unius Collegii Hibernorum nuncupan. in Oppido Lovanii Mechlinien. Diœceſis erectione, & inſtitutione reſpective relictæ, & aſſignatæ fuerint: Nos conſiderantes, erectionem, & inſtitutionem Collegii hujuſmodi, tam Fidei Catholicæ in illis partibus conſervationi, & propagationi, tum etiam Adoleſcentum Nationis Hiberniæ in chriſtiana pietate, ac fide ſincera inſtitutioni valde utiles, maximique adiumenti fore; Idcirco de Ven: fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negocio propagandæ in univerſum mundum Fidei præfatorum conſilio, motu proprio, et ex certa ſcientia, maturaque deliberatione noſtris, in prædicto Oppido unum Collegium Hibernorum noncupan. cum Cappella, ſeu Oratorio, ac Refectorio, communi ſigillo, Bibliotheca, Archivio, cæteriſque Collegialibus inſignibus, ac membris, & officinis neceſſariis, & opportunis pro perpetuis receptione, uſu, & habitatione unius Rectoris, ac competentis numeri miniſtrorum, & Alumnorum ſive Scholarium dictæ Nationis, qui inibi Chriſtianis moribus, boniſque Literis, & eccleſiaſtica diſciplina imbui debeant, tenore præſentium, ſine tamen alicujus præjudicio, perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Dos eidem aſſignata.

§.2. Illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus dote, ac Rectoris, & Miniſtrorum, alumnorumque, ſive Scholarium ſuſtentatione, ac onerum eis incumbentium ſupportatione, tam prædictas ſummas per dictum Eugenium Archiepiſcopum, & alios, ut ſupra relictas, & aſſignatas, quam etiam alia ſcuta trecenta annua per Cardinales prædictos ad libitum eorum perſolvenda, nec non alia omnia, & ſingula bona per quoſcumque Chriſtifideles eidem Collegio donanda, & aſſignanda, ex nunc, prout poſtquam donata, & aſſignata fuerint, ita quod liceat Rectori, ac Miniſtris, ac Alumnis, ſive Scholaribus prædictis ipſorum bonorum omnium, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem, ſuo, & dicti Collegii nominibus, propria auctoritate, libere apprehendere, & apprehenſam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, Jura, obventiones, & emolumenta quæcumque ex eis provenien. percipere, exigere, levare, recuperare, locare, arrendare, ac in communes dicti Collegii uſus, & utilitatem convertere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, perpetuo ſimiliter applicamus, & appropriamus.

Largitio Pontificis ejuſdẽ favore.

§.3. Præterea Cardinales prædictos onere ſolutionis trecentorum ſcutorum prædictorum aliqua ex parte levare volentes, Collegio per præſentes erecto hujuſmodi ſummam mille ſcutorum auri per dilectum filium modernum Comitem de Iſemburgh occaſione diſpenſationis matrimonii inter ipſum, ac dilectam in Chriſto filiam Carolinam natam dilecti etiam filii Nobilis viri moderni Comitis de Arembergh Ducis Areſcotani contrahendi per Nos illi conceſſe in manibus Ven: fratris Petri Franciſci Archiepiſcopi Patracenſis noſtri, & Apoſtolicæ Sedis in Belgicis Ditionibus Nuncii perſolutam, auctoritate, & tenore prædictis damus, & elargimur, eademque mille ſcuta inveſtiri, ac pro rata redditus, qui ex eis a Collegio prædicto percipietur, de ſumma trecentorum ſcutorum per dictos Cardinales annuatim ad eorum beneplacitum eidem Collegio, ut ſupra perſolven., itaut non trecenta ſcuta integra, ſed tanto minus, quanta erit ſumma redditus ex ſcutis mille hujuſmodi a dicto Collegio percipiendi, ſolvantur, minui, & detrahi volumus, & mandamus.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes præſentes Literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrariorũ.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 14. Dec. 1624. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Decembris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

XCV.

Ex Regeſt. in ſecret. Brev.

Commiſſio Berlingerio Epiſcopo olim Arimineu. generali totius Ducatus Urbini, quoad Dux vixerit ab ipſo deputato Gubernatori, ut eveniente ejuſdem Ducis obitu, Poſſeſſionem illius Ducatus, Civitatum, & Dominiorum, nomine Sanctæ Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ appræhendat.

Venerabili fratri Berlingerio Epiſcopo olim Ariminen.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Berlingerio a Franciſco Urbini Duce illius Ducatus Gubernatore conſtituto.

§.1. CUm dilectus filius nobilis vir Franciſcus Maria Urbini Dux provide conſiderans, Ducatum Urbini, necnon Civitates Senogallien., & Piſauren., necnon Sancti Leonis cum Terra, & Arce Majoli, & totum Statum Montisferetran., aliaque Dominia, Civitates, Oppida, Caſtra, Terras, Arces, Propugnacula, ſeu Fortalitia, & loca quæcumque etiam ſpeciali nota, & expreſſione digna in, & ſub Statu dicti Ducatus Urbini ad præſens quomodolibet compræhenſa, ejus anteceſſoribus dudum a Romanis Pontificibus Prædeceſſuribus noſtris in feudum data, & conceſſa, ſeu aliàs per eum quomodolibet poſſeſſa, per obitum ſuum ſine liberis, & deſcendentibus maſculis legitimis, & naturalibus, ob lineam finitam, cum omnibus eorum Territoriis, diſtrictibus, juriſdictionibus, membris, juribus, & pertinentiis univerſis, excepto Caſtro Podii Hibernorum, & aliis bonis non feudalibus, neque juriſdictionalibus relaxatis; & reſervatis Franciſco Mariæ Duci prædicto, eiuſque Hæredibus, & Succeſſoribus in Inſtrumento Concordiæ ſub die 30. Aprilis proxime præteriti celebrato, aperta, ac ad Nos, & Romanam Eccleſiam, Sedemque, & Cameram Apoſtolicam reverſura, & devoluta iri, ſe vero provectæ jam etatis exiſtere, necnon menſurabiles dies ſuos, humanamque vitam in imagine pertranſeuntem ſibi ob oculos proponens, ut curis aliiſque impedimentis ſecularibus ſolutus, de ſubſtantia ſua, quæ apud Deum eſt, tutius adipiſcenda ſolidiori meditationum, piorumque operum excercitio cogitare valeat, Te univerſalem, quoad ipſe vixerit, Ducatus, & aliorum Dominiorum prædictorum Gubernatorem ad electionem noſtram deputaverit;

Pontifex committit, ut eveniente Ducis obitu ejuſdem Ducatus poſſeſſionem nomine S. Sedis appræhendat,

§.2. Nos ſtt durante Gubernatoris hujuſmodi munere, eumdem Franciſcum Mariam Ducem ab humanis decedere contigerit, nihil quod ad muneris noſtri partes pro noſtrorum, & huius Sanctæ Sedis Apoſtolicæ Ditionis temporalis jurium conſervatione, proſperoque Ducatus, Civitatum, ac Status, necnon Dominiorum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Caſtrorum, Propugnaculorum, Fortalitiorum, aliorumque locorum bujuſmodi ſtatu, gubernio, atque regimine ſpectat, prætermittere volentes, ac de ſingulari fraternitatis tuæ fide, doctrina, integritate, diuque ſpectata in graviſſimis rebus gerendis prudentia plurimum in Domino confiſi, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Tibi per præſentes committimus, & mandamus, ut eveniente, dum Gubernatoris hujuſmodi munere fungeris, ipſius Franciſci Mariæ Ducis obitu, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum, eorumque Territoriorum, Diſtrictuum, Juriſdictionum, Caſtrorum, Fortalitiorum, ſive Propugnaculorum, membrorum, pertinentiarum, & Jurium quorumcumque Noſtro, & Eccleſiæ, Sediſque, & Cameræ prædictorum nomine, amotis, & expulſis exinde quibusvis detentoribus, ſive occupatoribus, per te, ſeu alium, vel alios tibi beneviſos appræhendas, ſive a quibuſvis aliis in vim facultatum tibi a Nobis deſuper aliàs ſub certis modo, & forma tunc expreſſis conceſſarum appræhenſam recipias, & retineas.

Et fidelitatis Juramenta ab illius ſubditis recipiat; cæteraque hic enunciata exequatur.

§.3. Necnon a Communitatibus, Univerſitatibus, Gubernatoribus, Prætoribus, Locatenentibus, Magiſtratibus, Capitaneis, Colonellis, Caſtellanis, & aliis quocumque nomine nuncupatis, quacumque dignitate fungentibus Officialibus Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, aliorumque prædictorum homagia, & fidelitatis Juramenta recipias, ſigna, vel contraſigna antiqoa ſimiliter recipias, mutes, & nova conſtituas, renoves, & quibus opus fuerit, vel tu expediens judicaveris, tradas, & conſigues, ac alios quoſcumque actus poſſeſſorios, necnon in Ducatu, Civitatibus, Dominiis, Oppidis, Terris, & locis, aliiſque prædictis quamcumque Juriſdictionem civilem, criminalem, & mixtam exerceas. modum, & ſtatum Officiorum, Magiſtratuum tam Optimatum, quam Populi, & gubernii temporalis, necnon Cuſtodiæ, & Militiarum, Præſidiorumque Ducatus, ac Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, locorum, & aliorum prædictorum, prout Tibi videbitur, immutes, ac etiam renoves, & de novo depates, ad formamque, & metodum regiminis, & gubernii aliarum Provinciarum, Terrarum, & Locorum Status noſtri Eccleſiaſtici redigas: quæcumque ſtatuta, ordinationes, & conſtitutiones circa præmiſſa, & alia quæcumque, quæ magis expedire judicaveris, condas, publices, & obſervari facias: necnon, ſi opus fuerit, quoſcumque milites conſcribas, & quæ pro commeatu, & apparatu neceſſaria fuerint, undique perquiras, & compares, ac ex quibuſcumque locis Status noſtri Eccleſiaſtici convehi, & comportari facias, quæcumque armorum, & belli negocia tractes, congreſſus militum generales, vel particulares, prout res, & occaſio ſimiliter poſtulaverit, conſtituas, & impares, qualcum-

cumque expenſas, quæ in præmiſſis, & eorum occaſione neceſſariæ erunt, noſtris, & Cameræ Apoſtolicæ prædictæ ſumptibus facias, &, ut hujuſmodi expenſas facilius facere poſſis, quaſcumque pecuniarum ſummas ad Nos, & eamdem Cameram ſpectantes a quibuſcumque Theſaurariis, Datiariis, Exactoribus, Collectoribus, Appaltatoribus, Officialibus, & miniſtris quibuſcumque quocumque nomine nuncupatis debitas: necnon etiam a Gubernatoribus Rectoribus, & Locatenentibus Provinciarum, Civitatum, locorum quorumcumque Status noſtri Eccleſiaſtici, ac Depoſitariis, & exactoribus pœnarum, & maleficiorum noſtro, & dictæ Cameræ Apoſtolicæ nomine exigas, & recipias, & ipſos ſolventes de exactis quietes, ac etiam redditus Communitatum, & Univerſitatum, ac Civitatum, Terrarum, & Locorum ejuſdem Ducatus Urbini recipias, & ex ipſis Cameræ, Communitatumque, & Univerſitatum redditibus ſumptus hujuſmodi facias: de quibus tamen nullam Nobis, aut Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris, aut pro Nobis, & eis dictæ Cameræ, aut S. R. E. Camerario, Præſidentibus Clericis, vel aliis quibuſcumque Sedis, & Cameræ apoſtolicæ miniſtris, aut S. R. E. Cardinalium Collegio, ulliſque aliis unquam nominatim, vel in ſpecie rationem, aut adminiſtrationis computum reddere tenearis, nec ad id cogi, aut compelli poſſis: & nihilominus ſi tu rationem, aut adminiſtrationis compota ſponte reddere volueris, expenſas hujuſmodi per te, ut præfertur, faciendas, tanquam de expreſſo ordine, & mandato noſtro factas, ac veluti ſi a Nobis ipſis factæ fuiſſent, tibi ſine ulla prorſus oppoſitione, aut partitarum per te dandarum rejectione, aut in dubium revocatione, bonas fieri, & in ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ libris deſcribi, adnotari, & acceptari debere volumus, & expreſſe ordinamus, & mandamus.

Ad quæ præſtanda neceſſaria ei facultates conceſſit.

§.4. Ut vero omnia, & ſingula, quæ ad præmiſſa pertinent, ſumma, ut decet, auctoritate percipiantur, & pari celeritate debitæ executioni demandentur, omnibus, & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon Præſidentibus Gubernatoribus, Præfectis, eorum locatenentibus, Prætoribus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Officialibus, & miniſtris, quavis poteſtate, auctoritate, & privilegio ſuffultis, & quibuſcumque etiam a Nobis, & apoſtolica ſede, ſeu camera apoſtolica immediate deputationem habentibus, ſeu dependentibus, necnon Baronibus, Domicellis, Comitibus, aliiſque etiam ducali, Marchionali, vel alia dignitate inſignitis, Communitatibuſque, & Univerſitatibus, & hominibus quarumvis Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum Nobis, & S. R. E. mediate, vel immediate ſubjectorum, & omnia, & quæcumque occaſione præmiſſorum, quæ tibi neceſſaria, & opportuna viſa fuerint, & toties quoties volueris, mandes, jubeas, & imperes, ac etiam S. R. E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis rogando injungas: omnes vero, & ſingulos Barones, Domicellos, comites, aliuſque Ducali, & Marchionali, vel alia dignitate præditos, & quaſlibet alias ſingulares perſonas, etiam eccleſiaſticas, tam ſecolares, quam quorumvis Ordinum, ſeu Militiarum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani regulares, ita tamen ut contra eoſdem Eccleſiaſticos, nonniſi perſonas in dignitate eccleſiaſtica conſtitutas per te ſemel, vel pluries, etiam iteratis vicibus deputandas procedatur, ſi quæ mandatis, juſſis, & monitionibus tuis obtemperare, recuſaverint, aut illis quoquo modo contradixerint, vel ſeſe oppoſuerint, tanquam noſtris, & apoſtolicis mandatis, juſſis, & monitionibus parere recuſantes, illiſque contradicentes, ac ſe opponentes noſtros, & S. R. E., ac Sedis Apoſtolicæ rebelles, declares, & publices, ac contra illos ſummarie, ſimpliciter, & de plano ſine ſtrepitu & figura Judicii, manu regia, nullo Juris ordine ſervato, nec aliquo formato proceſſu, more militari, aut Jure belli ad privationem officiorum, Feudorum, & bonorum quorumcumque etiam allodialium per eos in quibuſcumque locis poſſeſſorum, ſeu quovis modo obtentorum reſpective, omni, & quacumque appellatione, & recurſu poſtpoſitis, procedas, & ubi Juſtitia ita exegerit, & ordo dictaverit rationis, ſeu cum ita expedire judicaveris, eoſdem Contradictores, & rebelles quacumque pecuniaria, vel corporali, ac etiam ultimi ſupplicii pœna affici facias, ac etiam contra eoſdem tam pro præmiſſis, quam pro aliis quibuſcumq; ab eis patratis criminibus, & delictis ſimili modo, & forma procedas, cum facultate quoſcumq; ex his reſipiſcentes, & veniam poſtulantes, ac de cætero a ſimilibus abſtinere proponentes, etiam poſt condemnationem, & in ipſo juſtitiæ actu, ſeu pœnæ exequutione abſolvendi, ac pœnas quaſcumque eis remittendi, & condonandi, eoſque, ac quoſcumque alios a quibuſvis graviſſimis, & capitaliſſimis cauſis, & delictis bannitos, & condemnatos, habita tamen prius ab offenſis pace, & præterquam quoad bona Fiſco incorporata, liberandi, & gratiandi, ac in priſtinum gradum, & dignitatem, ac eum, in quo antea erant, ſtatum reſtituendi, reponendi, & plenarie reintegrandi, ſalvos conductus ad tempus, vel in perpetuum iis, quibus tibi videbitur concedendi, & generaliter omnia, & ſingula ad ſtatum, gubernium, regimen, & adminiſtrationem Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, locorum, aliorumque prædictorum, necnon Arcium, Propugnaculorum, & Fortalitiorum cuſtodias, populorumque pacem, & quietem, ac annonæ abundantiam ſpectantia, ac tam gratiam, quam Juſtitiam concernentia, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ ſub generali verborum ſignificatione non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, & ſpeciali nota digna eſſent, ſpecialemque, ſpecificam, & expreſſam requirerent mentio-

tionem, facias, dices, geras, & exequaris: ac in omnibus, & ſingulis præmiſſis quarumcumque perſonarum etiã eccleſiaſticarum, Regularium quorumcumque Ordinum, etiam quacumque dignitate, etiam epiſcopali, vel majori fulgentium opera utaris, eaſque cum facultatibus per te illis præſcribendis ſubdeleges, ita tamen, ut de geſtis, & exequutis per te, aut mandato tuo per quoſcumque alios tu, vel illi Nobis, aut Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris, aut S. R. E. Cardinalium Collegio, vel quibuſcumque aliis, ut præfertur, præterquam ſoli Deo rationem aliquam ullo unquam tempore reddere minime teneamini; neque ad id cogi, vel compelli poſſitis. Inſuper Civitatis, Oppidi, Terræ, Caſtri, vel loci, in quo, ſeu qua te tempore obitus dicti Franciſci Mariæ Ducis eſſe contigerit, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionẽ ſolum per te ipſum, aliàs tamen modo, & forma præmiſſis capias, & appræhendas, etiam privative quoad diverſas alias expreſſas perſonas, quibus ſimiles pro præmiſſis peragendis facultates pariter conceſſimus, quas quidem facultates eiſdem perſonis quoad hoc ſuffragari nullo modo volumus: ſuper quibus omnibus, & ſingulis plenam, liberam, abſolutam, & omnimodam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem tenore præſentium tibi concedimus, & impartimur.

Præceptum de illi parendo.

§.5. Injungentes propterea eiſdem Cardinalibus de latere Legatis, ac mandantes Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis prædictis ſub interdicto ingreſſus Eccleſiæ, ac ſuſpenſionis a divinis, & tam iis, quam quibuſcumque Gubernatoribus, Præſidentibus, Locatenentibus, Prætoribus, necnon Theſaurariis, Datiariis, & Exactoribus, Collectoribus, Appaltatoribus, & aliis Officialibus, & miniſtris, quibuſcumque nominibus nuncupentur Sedis, & Cameræ prædictarum in Statibus noſtris prædictis exiſtentibus; Baronibus quoque, Domicellis, Ducibus, Marchionibus, necnon Communitatibus, Univerſitatibus, & hominibus quibuſcumque, ac etiam Eccleſiaſticis ſecularibus, & regularibus perſonis prædictis, demumque univerſis, & ſingulis ſubditis noſtris immediatis, & mediatis in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, necnon rebellionis, ac etiam excommunicationis latæ ſententiæ pœnia, ut tibi in omnibus, & per omnia, quacumque excuſatione, tergiverſatione, & impedimento remotis, prompte pareant, obediant, & aſſiſtant, tuaque juſſa, monita, & mandata æque, ac noſtramet, ea qua decet obedientia, & fide exequantur, & adimpleant, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam rite tuleris, ſeu ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari. Camerario vero, Theſaurario Generali, & Præſidentibus Clericis, aliiſque Cameræ Apoſtolicæ prædictæ miniſtris, ut impenſas hujuſmodi per te facien., & illarum partitas per te, ſi tu expenſarum rationem, ut præfertur, reddere volueris, exhibendas in ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ libris deſcribant, & accipiant, & bonas faciant.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus fæ: rec. Pii IV. de gratiis intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernen. in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ac Sixti V. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum contra bannitos, & alios facinoroſos editis, necnon aliis apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Ducatus, Civitatum, & aliorum locorum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Decembris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

Dat. die 27. Dec. 1624. An.II.

XCVI.

Facultas Nuntio Apoſtolico inferioris Germaniæ exhibendi habitum Militiæ Chriſtianæ tribus perſonis per Conſilium ejuſdem Militiæ nominandis.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ven: fratri Petro Aloyſio Epiſcopo Tricaricen. Noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in partibus Inferioris Germaniæ Nuntio.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Recenſet inſtitutam a ſe Militiã Chriſtianam.

§.1. NUper ſupplicationibus dilectorum filiorum Nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, ac Caroli Nivernen. Ducum, nec non Adulphi Comitis de Althan Nobis humiliter porrectis inclinati, unam Militiam Chriſtianam ſub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ apoſtolica auctoritate ereximus, & inſtituimus, illique ſic erectæ, & inſtitutæ privilegia, gratias, & Indulta conceſſimus, aliaque in Militiæ hujuſmodi favorem fecimus, ſtatuimus, & ordinavimus, prout in noſtris deſuper ſub Plumbo expeditis literis plenius continetur.

Facultatem Nuncio Apoſtolico tribuit de qua in Rubrica.

§.2. Quare cupientes, ut ii, qui peculiari erga fidem catholicam devotione ducti habitum perdictæ Militiæ fratres geſtari ſolitum ſuſcipere, & profeſſionem per eos emitti conſuetam, ſuo tempore expreſſe emittere voluerint regulares, deſiderii ſui compotes fieri facilius valeant, quantum cum

cum Domino poſſumus, opportune providere, nec non Literarum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ſupplicationibus etiam Ferdinandi, ac Caroli Ducum, necnon Adulphi Comitis prædictorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati tuæ, ſive a te deputandis, ut tribus perſonis qualificatis infra limites tuæ legationis exiſtentibus a Conſilio ejuſdem Militiæ nominandis noſtro tamen, & S. R. E. temporali dominio non ſubditis, habitum prædictum ſervata in omnibus, & per omnia Conſtitutionum ejuſdem Militiæ apoſtolica auctoritate confirmatarum forma exhibere, ſeu exhiberi facere, ipſiſque perſonis, ut habitum prædictum ſuſcipere, & profeſſionem hujuſmodi ſuo tempore expreſſe emittere libere, & licite poſſis, & valeas, ac poſſint, & valeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Derogat obſtantibus. §. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 30. Dec. 1624. An. II. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 30. Decembris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

XCVII.

Confirmantur Conſtitutiones editæ pro Collegio Hibernorum Lovanii erecto.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Editæ pro Collegio Lovanienſi Conſtitutiones. §. 1. CUm, ſicut pro parte dilectorum filiorum Rectoris, & Alumnorum Collegii Hibernorum nuncupati nuper in Oppido Lovanii Mechlinien. Diœceſis per Nos apoſtolica auctoritate erecti, Nobis nuper expoſitum fuit, pro felici proſperoque ipſius Collegii regimine, & gubernio nonnullæ regulæ, conſtitutiones, & ſtatuta edita fuerint, ac pro inviolabili eorum obſervatione plurimum cupiant illa apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri.

Confirmat Pontifex. §. 2. Nos Rectoris, & Alumnorum prædictorum votis hujuſmodi, quantum cum Domino poſſumus annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotio propagandæ in univerſum mundum fidei præfectorum, quibus Regulas, Conſtitutiones, & ſtatuta hujuſmodi examinanda demandavimus, conſilio, Regulas, Conſtitutiones, & ſtatuta prædicta apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos, tam Juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Et præcipit obſervari. §. 3. Nec non Regulas, Conſtitutiones, & ſtatuta hujuſmodi in prædicto Collegio ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari debere; irritumque quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Derogat contrariis. §. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 13. Januar. 1625. An. II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 13. Januarii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

XCVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Arch. Congregationi Oratorii D. N. J. C. Pariſiis erectæ communicantur Privilegia Congregationi Oratorii a B. Philippo Romæ inſtitutæ a Romanis Pontificibus conceſſa.

URBANUS EPISCOPUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. SAcroſanctum apoſtolatus miniſterium, quod ineffabilis divinæ ſapientiæ providentia humilitati noſtræ, nullo licet meritorum ſuffragio, credidit, jugiter poſtulat, ut Catholicæ Religioni, divinique cultus augmento, & animarum ſaluti indefeſſis ſtudiis conſulentes, piiſque Chriſtifidelium votis ad ea tendentibus, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuentes, perſonarum eccleſiaſticarum quarumlibet vota Religionis propagationem, & augmentum concernentia ad exauditionis gratiam admittamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ petendi, obtinendique privilegi. §. 1. Sane dilectus filius Petrus de Berulle Præpoſitus Generalis Congregationis Oratorii Domini Noſtri Jeſu Chriſti nuncupatæ Pariſien. Nobis nuper exponi fecit, quod dilecti filii Presbyteri, ac Clerici ejuſdem Congregationis, quæ Congregationi Oratorii B. M. in Vallicella etiam nuncupatæ de Urbe a S. Philippo Nerio fundatæ admodum conformis eſt, Sacramentorum eccleſiaſticorum adminiſtratione, aſſiduiſque verbi Dei prædicationibus, & aliis ſpiritualibus exercitiis cum magno ſpirituali Chriſtifidelium illarum partium fructu ſedulo ſe ſe exercent.

Communicatio Privilegiorum, de qua in Rubrica. §. 2. Quare Nos, ut Presbyteri, & Clerici prædicti in hujuſmodi piorum operum exercitio magis confoveantur, felicioribuſque in dies proficiant incrementis, opportune providere, dictumque Petrum, ac Presbyteros, & Clericos præfatos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eo-

Digitized by Google

eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus dicti Petri nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; omnia, & ſingula privilegia, facultates, gratias, & Indulta quæcumque tam ſpiritualia, quam temporalia ſecundodictæ Congregationi, illiuſque Præpoſitis, ac Presbyteris, & Clericis, aliiſque perſonis, necnonOratorio parvo nuncupato etiam per viam communicationis, vel extenſionis, aut aliàs quomodolibet per quoſcumque Rom. Pont. Prædeceſſores Noſtros, ſeu Nos quomodolibet conceſſa, ac quibus eadem ſecundo dicta Congregatio, illiuſque Præpoſitus, Presbyteri Eccleſiaſtici, & perſonæ, ac Oratorium bujuſmodi de Jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut conceſſione apoſtolica in genere, vel in ſpecie, ac tam conjunctim, quam diviſim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum: dummodo tamen ſint in uſu, nec revocata, aut ſub ullis revocationibus comprahenſa, nec Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut conſtitutionibus apoſtolicis repugnent, primodictæ Congregationi, illiuſque Præpoſito generali, Presbyteris, Clericis, & perſonis etiam de Congregatione exteriori laicorum nuncupata exiſtentibus, apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, illaque omnia, & ſingula primodictam Congregationem hujuſmodi, illiuſque Præpoſitum Generalem, Presbyteros, Clericos, & perſonas prædictas, itaut eadem primodicta Congregatio, illiuſque Præpoſitus Generalis, Preſbyteri, Clerici, & Perſonæ bujuſmodi nunc, & pro tempore exiſtentes domorum ejuſdem primodictæ Congregationis de Ordinariorum tamen locorum, in quibus illæ erectæ reperiuntur, licentia, præmiſſis omnibus, & ſingulis æque, & pariformiter, ac ſine ulla differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, perinde ac ſi ſingula præmiſſa illis ſpecialiter, & expreſſe, ac principaliter, non autem ad inſtar conceſſa, & præſentibus expreſſa, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, inſerta fuiſſent, auctoritate, & tenore prædictis extendimus, illaque omnia, & ſingula primodictæ Congregationis, illiuſque Domibus, nec non Præpoſito generali, Presbyteris, clericis, & perſonis prædictis communicamus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes præſentes Literas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.4. Non obſtantibus noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, ſecundodictæ Congregationis hujuſmodi etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis danda fides.

§.5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 14. Januarii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

XCIX.

Indultum Fratribus Ordinis Minimorum S. Franciſci de Paula accipiendi legata cum perpetuo onere Miſſarum, & ſuffragiorum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Apoſtolicam decet benignitatem ultimis piè teſtantium voluntatibus favere, & ut illæ ſuum ſortiantur effectum, etiam Strictiorum Ordinum Regularia Inſtituta interdum relaxare, maximè cum relaxatio hujuſmodi ad divini cultus incrementum tendere dignoſcitur, & vota Perſonarum Regularium, præſertim Reformatorum, hoc à Nobis expoſcunt.

Motiva, & facti narratio.

§.1. Sane Nobis exponi nuper fecit dilectus filius Bartholomæus Levius Provincialis Ordinis Minimorum Sancti Franciſci de Paula in Provincia, & Comitatu noſtro Venaiſino, quod de anno Domini 1609. tunc in humanis agens Magdalena de Lagnet, dum viveret Domina in temporalibus Oppidi de Cauſana, devotionis zelo ducta, titulo donationis irrevocabilis, quæ dicitur inter vivos, donavit dicto Ordini ſeptem millia ſcuta monetæ, duo millia videlicet ad effectum conſtruendi Eccleſiam ſub invocatione Aſſumptionis Divæ Genitricis Mariæ, & Conventum dicti Ordinis in Civitate Carpentoratenſi, & quinque millia ſcuta ad ſuſtentationem 12. Religioſorum dicti Ordinis, electa per ipſam

ſepul-

ſepultura in dicta Eccleſia, ſub Sedis Apoſtolicæ beneplacito, ſic conſtruenda, pro ejus corpore humando, oneratiſque ejus hæredibus, quique fuerint. ut ſi ipſa non dediſſet dicta ſcuta 7000. Ordini prædicto, ſtatim ea functa vita darent ipſi duo millia ſcuta ad effectum prædictum Provinciali dicti Ordinis pro tempore præſenti: reliqua vero 5000. ſcuta darentur in penſionem annuam ad favorem dicti Conventus. Cumque pro dicta Eccleſia, & Conventu conſtruendis locus commodus in dicta Civitate non reperiretur, bonæ mem. Horatius tunc Epiſcopus Carpentoratenſis Oratoriũ prope, & extra mœnia Caſtri, ſeu Fortalitii loci de Venoſco Carpentoratenſis Diœceſis, ad menſam illius Epiſcopalem ſpectans, ac minime collativum, eiſdem Fratribus obtulit; ipſaque Magdalena donatrix requiſita de ejus conſenſu dictis fundationi, & donationi eiſdem præſtando, anno Domini 1613. declaravit, ſe gratum habere, dictam Eccleſiam, & Conventum per eam fieri ordinatum in, Civitate Carpentoratenſi fieri, & erigi in dicto Oratorio, quatenus ſupradictus Horatius Epiſcopus illud ſub dictæ Sedis Apoſtolicæ beneplacito à Menſa Epiſcopali diſmembraret, & ſine aliquo onere pro conſtructione dictæ Eccleſiæ liberaret, & concederet: & nihilominus idem Horatius Epiſcopus Oratorium prædictum non pure, & libere dictis Fratribus conceſſit juxta mentem fundatricis, imo ſub diverſis oneribus, & conditionibus, unde mortua dicta Magdalena de anno ejuſdem Domini 1615. inſtitutis hæredibus univerſalibus dilectis filiis Presbyteris Doctrinæ Chriſtianæ Avenionenſis, introductoque judicio in Rota pro conſequutione dictorũ ſeptem millium ſcut. ad effectum prædictum, fuit denegata pro tunc exequutio, quia aſſignatio dicti Oratorii non fuerat facta libere: quod ut componeret fel.rec. Greg. Papa XV. Prædeceſſor noſter, ad ſupplicationem Venerabilis Fratris Cotturi Moderni Epiſcopi Carpentoratenſis, & dilecti filii Joannis à Turre tunc Provincialis Ordinis Minimorum in dicta Provincia, & Convento Venaiſino, onera quæcumque in dicto Oratorio appoſita apoſtolica auctoritate in Conventum Avenionenſem ejuſdem Ordinis tranſtulit, Oratoriumque prædictum in omnibus, & per omnia exoneravit, iterumque petita exequutione in Rota, & oſtenſa liberatione Oratorii, fuit relaxatum mandatum.

Motiva adverſariorum pro non ſolvendo legato.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Adverſarii more Reorum ſolutionem dictorum ſcutorum 7000. effugere, aut ſaltem protrahere omni eorum conatu ſatagentes, dederint ultimo loco de obſtantia regulæ dicti Ordinis Minimorum, qua expreſſe cavetur, ne dicti Religioſi, qui ſub perpetua quadrageſimali vita, & ex mendicatis eleemoſynis vivunt, perpetuas Miſſas, ſeu aliqua ſuffragia perpetuo, particulariter, & in ſpecie, ac ultra quinquaginta annos ſuſcipere valeant; cumque donatio prædicta habeat hujuſmodi opera, & conditiones requiſitas, licet credatur eas omnino fore reiiciendas, ac favore piæ cauſæ, Eccleſiæ ſcilicet conſtruendæ, ac alimentorum dictis duodecim Religioſis præſtandorum, juris interpretatione haberi pro non appoſitis, concurrente præſertim indulto ex literis bon.mem. Cardinalis Sanctorum Quatuor Coronatorum, olim Summi Pœnitentiarii, quibus concedebatur Fratribus prædictis facultas acceptandi in poſterum dicta onera quamvis perpetua Miſſarum, abſque conſcientiæ ſcrupulo, regula prædicta non obſtante: ac attenta etiam reſolutione aliàs capta in generali Capitulo in Civitate Januenſi celebrato, non eſſe eſſentiale in regula, quod fratres non poſſint ſe obligare ad onera perpetua; nihilominus quia poſtmodum in actis Capituli Generalis habiti Paulæ Regula prædicta confirmata fuit, & receſſum à reſolutionibus captis in Capitulo Januæ, actaque receſſus prædicti fuerunt a fel.record. Paulo Papa III. ſimiliter Prædeceſſore noſtro in forma ſpecifica confirmata.

Pontif. Fratres habiles facit ad acceptandum legatũ cum perpetuo onere Miſſarum.

§.3. Idcirco ad tollenda omnia ſubterfugia partis, penes quam effici non poteſt, ut pecuniæ, ut ſupra, donatæ remanere debeant, ac ut celerius pro Divini cultus incremento, & pro obſervatione voluntatis prædictæ donatricis Eccleſiæ, & Conventus præfati ædificari poſſint, neque diutius ſuum cadaver inhumatum deſeratur, quæ ipſi ſepeliendo dictam Eccleſiam propriis impenſis exſtrui mandavit; Nos eumdem Bartholomæum Provincialem ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, necnon a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, porrectis nobis pro parte ſua ſuper hoc ſupplicationibus inclinati acceptationem prædictæ donationis in Capitulo Generali dicti Ordinis jam factam cum onere celebrandi, ſeu celebrare faciendi unam Miſſam ſubmiſſa voce omnibus diebus Dominicis, & aliis de præcepto Eccleſiæ feſtivis in perpetuum in Cappella loci de Cauſans, conditione item ſuperaddita, quod preces, ſeu Horæ publicæ Canonicæ, quæ dietim in dicto Conventu, & Eccleſia ſic conſtruenda dicuntur, Matutinum ſcilicet, Laudes, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Veſperæ, & Completorium, necnon etiam Miſſa, quæ Conventualis dicitur, & ſolet a dictis Fratribus celebrari in omnibus eorum Eccleſiis pro ſalute animarum earumdem Eccleſiarum fundatorum, ac aliæ omnes Miſſæ, votivis exceptis, dicantur, & applicentur ad intentionem ipſius fundatricis, juxta formam Inſtrumentorum dictarum donationum, dummodo tamen dicta donatio, ut præfertur, in Capitulo Generali præterito fuerit acceptata, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium in omnibus, & per omnia approbamus, & confirmamus, ac illi perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ

firmitatis robur adiicimus, eidemque Religioni, & Fratribus, ut ſe ad onera in dicta donatione, ut præfertur injuncta, quamvis perpetua, præmiſſis non obſtantibus, obligare poſſint, concedimus, & indulgemus, eoſdemque ad præmiſſa dicta auctoritate ad effectum executionis donationis prædictæ efficaciter, & opportune habilitamus, ac omnes, & ſingulos, tam juris, quam facti, & ſolemnitatum defectus, qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, dictamque acceptationem cum oneribus, & conditionibus præfatis factam ſubſiſtere.

Decretum irritans cum derogatione contrariorum.

§.4. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum die 14. Januarii 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Januarii 1625. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

C.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Uladislaus Regis Poloniæ Filius Enſe, & Pileo donatur.

Dilectiſſimo in Chriſto filio nobili viro Uladislao chariſſimi in Chriſto filii noſtri Sigiſmundi Poloniæ & Svetiæ Regis Illuſtri nato.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili nobilis vir ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Præclara Uladislai Indoles.

§.1. Immortales chriſtianæ fortitudinis laudes, quas, vel in ipſo ætatis flore Nobilitas tua ſibi comparavit, nemo conticeſcit. Illas relata ſæpiſſime ex profligatis chriſtiani nominis hoſtibus trophœa ſilere non poſſunt. Illas Barbarorum agmina, quæ toties vitam ſibi fuga quærere coegiſti abunde loquuntur. Illas denique publica paterni Regni felicitas uberrime conteſtatur. Nos vero quanto majori animi jucunditate perfundimur, glorioſa per nobilitatem tuam edita facinora memoria repetentes, tanto impenſius optamus, aliquod paternæ, qua te jure optimo complectimur, voluntatis, & eximiæ virtutis, qua Regia invicti Genitoris decora feliciter æmularis, extare monumentum.

Enſe, & Pileo donatur.

§.2. Cum igitur pius, idemque pervetuſtus mos inoleverit, ut Romanos Pontifes, nocte Chriſto naſcenti ſacra, Enſem, & Pileum ſolemni ritu benedictum, vel Regibus, vel aliis de Catholica Religione optime meritis Principibus deferri jubeat; Nobilitati tuæ, quam his diebus ad Almam Urbem noſtram Sacroſancti Jubilæi celebritas evocavit, Enſem, & Pileum, per nos de more benedictos, Apoſtolica benignitate gratioſe donamus: divinam precantes clementiam ut mittat tibi auxilium de ſancto, & de Sion tueatur te. Dexteram tuam hoc munere præmunitam perditæ gentes, quæ Deum non noverunt, ſuæ ſentiant impietatis vindicem, & caput tuum veluti galea ſalutis armatum Chriſtiani nominis hoſtes expaveſcant. Quæ quidem nobilitati tuæ maxime in votis eſſe nos pro comperto habentes, eamque diligentiſſime curaturam minime dubitantes, Apoſtolicam Benedictionem ei peramanter impertimur.

Dat. die 19. Januarii 1625 An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 19. Januarii 1625. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

CI.

Præſcribitur, quo pacto ſanctimoniales, aliique impediti, Indulgentias Anni Sancti lucrari poſſint.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Sanctimonialibus, Eremitis infirmis, aliiſque impeditis,

Pontificia ſolicitudo quamvis omnium Chriſti fidelium ſaluti proſpiciat, præcipue tamen ſpiritualibus Sanctimonialium profectibus, paternæ charitatis affectu, ſtudet providere; ipſæ enim ſunt filiæ, quæ oblitæ populum ſuum, & domum patris ſui, animi ſplendore cœleſtem Regem oblectant: ipſæ ſunt prudentes virgines, quæ lampades ſuas, charitatis flamma ſuccenſas, provide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cœlitus petitam ducunt, non modo ſibi ipſis ad cœlum viam ſternunt, ſed jejuniis, vigiliis, & orationibus cæteris quoque Chriſtifidelibus eam aperire ſtudent. Quare ſummopere optandum eſt, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat, conſtantiſſime retineant, ac dent operam, ut ſicuti præclaros hic agunt de carne in carne triumphos, ita poſt hujus vitæ certamina in cœleſti patria feliciter coronentur. Quoniam autem conſimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut ſupernarum rerum contemplationi ſecurius vacent, laudabiliter elegerunt; ſpiritualibus quoque ipſorum incrementis, paternis viſceribus, maxime ducimus conſulendum.

quominus Eccleſias deſcriptas viſitare poſſint Anno Sancto.

§.1. Cum igitur tam ipſi, quam prædictæ Sanctimoniales perpetua vivant clauſura mancipatæ; Necnon multi, ut accepimus, utriuſque ſexus Chriſti fideles, partim carceribus detenti, partim vero diuturna infirmitate præpediti, non ſolum in Alma Urbe noſtra, & Italia, ſed in aliis etiam regionibus, provinciis, & locis reperiantur, qui, & quæ reſpective, impedimentis hujuſmodi remotis, pro percipiendis præſentis Anni Jubilæi fructibus, ad Almam Urbem noſtram omnino venirent, & Baſilicas, Eccleſiaſque ad id deputatas, benedicente Domino, indubitanter viſitarent, ob præ-

Digitized by Google

ob prædicta impedimenta, ad Urbem hujuſmodi minime venire, neque reſpective Baſilicas, & Eccleſias ipſas viſitare valeant.

Urbanus conſulit, modo, qui præſcribitur;

§.2. Nos pro paſtoralis officii noſtri debito, paternaque charitate, illorum omnium animarum ſaluti, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere volentes; Omnibus, & ſingulis Sanctimonialibus, necnon Anachoretis, atque Eremitis hujuſmodi, necnoo utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam carceratis, qnam infirmis prædictis tantum, & qui aliàs, impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis ceſſantibus, ad hanc Almam Urbem, pro theſauris ſpiritualibus hujuſmodi conſequendis, venturi fuiſſent, vere pœnitentibus, & confeſſis, quod in locis, ubi eos eſſe contigerit, pia chriſtianæ pietatis, & charitatis opera, juxta formam ab Ordinariis locorum, ſeu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujuſmodi Superioribus, vel de eorum mandato, a prudente Confeſſario, in Alma vero Urbe a dilecto filio noſtro Vicario, ſeu ejus Vicesgerente tantum, præſcribenda, pro cujuslibet ſtatu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita, exercendo, & aliàs noſtris in literis indictionis Anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones etiam pleniſſimam conſeqnantur, & eorum quilibet conſequatur, qnas conſequereutur, & conſequi poſſent, ſi in hoc præſenti anno Jubilæi, diebns ad id ſtatutis, quatuor ad id deputatas Baſilicas, & Eccleſias Almæ Urbis, & extra illius muros, pro quibus viſitandis Jubilæum, & Indnlgentiæ prædictæ conceſſæ ſunt, perſonaliter viſitarent, & eorum qnilibet viſitaret.

Cum facultate Confeſſarium ſibi deligendi.

§.3. Eiſdemque Sanctimonialibus, & Chriſtifidelibus impeditis hujuſmodi, ut ad effectum præſentium Confeſſarios Præsbyteros ſeculares, vel cujuſvis Ordinis regulares ab eiſdem Ordinariis locorum ad id probatos, qui Confeſſionibus eorum diligenter auditis eos, & eorum quemlibet a quibuſvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Apoſtolicæ Sedi reſervatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia ſalutari, abſolvere poſſint, eligere valeant, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium, concedimus, & indulgemus.

Contraria derogatis.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Hujuſque conceſſionis exemplis credi jubet.

§.5. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 28. Januarii 1625 An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 28. Januarii 1625. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

CII.

Deputatio Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Transtyberim loco Eccleſiæ Sancti Pauli extra Urbem ſtante ſuſpicione peſtis, una cum conceſſione (cumulative tamen) omnium Indulgentiarum, ac ſpiritualium gratiarum dictæ Eccleſiæ Sanctæ Pauli conceſſarum pro præſenti Anno Sancto.

Indictionem Anni Sancti poſuimus ſupra Conſt. L. Omnes Gentes *ut ſupr. pag.* 210.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam,

Procemium.

PAterna Dominici Gregis cura, quam miſericordiarum pater, & conſolationis Deus humilitati noſtræ, nullo licet meritorum ſuffragio, commiſit, a Nobis poſtulat, ut apertis abundantius præſenti Anno Jubilæi Eccleſiæ theſauris provideamus, quo Grex ipſe theſauros hujuſmodi per abundantiam divinæ gratiæ ſalubriter conſequatur, & ſi quæ pium ejuſdem Gregis in præmiſſis deſiderium impedire, ſeu retardare poſſe dignoſcuntur, illa quantum Nobis ex alto conceditur, peculiari ſtudio removeamus.

Cauſa ferendæ Conſtitutionis.

§.1. Cum itaque, ſicut non ſine viſcerum noſtrorum commotione accepimus, nonnullæ Regni Siciliæ Civitates, Oppida, & Terræ innumeris malis, atque incommodis ob ſævientē inibi peſtiferæ contagionis morbum miſerabiliter conflictentur, & propterea pro avertendis, quantum divinæ bonitati placuerit, in hac Alma Urbe noſtra, totaque ditione Eccleſiaſtica, & reliquis Italiæ partibus hujus peſtilentiæ periculis, evenire poſſit, ut Chriſtifidelibus ad percipiendos ſpirituales ejuſdem Jubilæi fructus Eccleſiam Sancti Pauli extra muros Almæ Urbis noſtræ unam ex quatuor ad id deputatis viſitare volentibus, mora, atque impedimentum inferantur.

Deputatio de qua in Rubrica.

§.2. Idcirco pro paſtorali, quam procurandæ ejuſdem Gregis animarum ſaluti impendere tenemur, ſolicitudine ſpirituali Chriſtifidelium prædictorum conſolationi, benedicente Domino, conſulere volentes, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi: Omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui Eccleſiam Sanctæ Mariæ Tranſtyberim loco Eccleſiæ Sancti Pauli prædictæ viſitaverint, & præſcripta, atque injuncta pro conſequendis ſpiritualibus ejuſdem Jubilæi fructibus adimpleverint, quod omnes, & ſingulas indulgentias etiam pleniſſimas, & peccatorum remiſſiones, necnon pœnitentiarum relaxationes, aliaſque gratias ſpirituales eiſdem prorſus modo, & forma conſequantur, cumulative tamen, non autem privative quoad Eccleſiam Sancti Pauli prædictam, quas conſequerentur, ſi ipſam Eccleſiam Sancti Pauli viſitarent, ibique præſcripta, & injuncta; ut præfertur, adimplerent, quodque ad

eitccium hujuſmodi dicta Eccleſia S. Mariæ Tranſtyberim omnibus,& ſingulis Indulgentiis etiam plenariis,& pleniſſimis ſtationibus, peccatorum remiſſionibus, pœnitentiarum relaxationibus, aliiſque quibuſvis gratiis ſpiritualibus tam circa Altarium quorumcumque viſitationem, quam in illis Miſſarum celebrationem, quibus Eccleſia S.Pauli extra muros hujuſmodi utitur, potitur, & gaudet, ac uti, potiri, & gaudere poſſit, & poterit quomodolibet in futurum, pari modo, & æque principaliter ſine ulla prorſus differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite poſſit, & valeat, apoſtolica auctoritate,tenore præſentium concedimus,& indulgemus.

Obſtantium derogatio.

§.3. Non obſtantibus noſtra de non conceden. Indulgentiis ad inſtar,aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutiſque, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Præſentibus ad noſtrum beneplacitum dumtaxat valituris.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut præſentiū tranſumptis etiam impreſſis,manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quę adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 30. Januar. 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Januarii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

Sequitur Deputatio Eccleſiarum S. Mariæ de Populo, Sanctæ Mariæ Tranſtyberim, ac S. Laurentii in Lucina de Urbe, loco Eccleſiarum Sancti Sebaſtiani, Sancti Pauli, & Sancti Laurentii extra muros, pro ſeptem Urbis ejuſdem Eccleſias viſitantibus.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

PAterna Dominici Gregis cura, quam miſericordiarum pater totius conſolationis Deus humilitati noſtræ, nullo licet meritorum ſuffragio commiſit, a Nobis poſtulat, ut apertis abundantius præſenti Anno Jubilæi Eccleſiæ theſauris, provideamus, quo Grex ipſe theſauros hujuſmodi per abundantiam divinæ gratiæ ſalubriter conſequatur: & ſi quæ pium ejuſdem Gregis in præmiſſis deſiderium impedire ſeu retardare poſſe dignoſcuntur, illa quantum Nobis ex alto conceditur, peculiari ſtudio removeamus.

Peſte in Sicilia graſſante.

§.1. Cum itaque, ſicut non ſine viſcerum noſtrorum commotione accepimus, nonnulla Regni Siciliæ Civitates, Oppida, & Terræ innumeris malis, atque incommodis ob ſævientem inibi peſtiferæ contagionis morbum miſerabiliter conflictentur, & propterea pro avertendis, quantum Divinæ bonitati placuerit, ab hac Alma Urbe noſtra, totaque ditione eccleſiaſtica, & reliquis Italiæ partibus hujus peſtilentiæ periculis, evenire poſſit, ut Chriſtifidelibus ſeptem Eccleſias Almæ Urbis noſtræ, & extra illius muros devotionis cauſa viſitare volentibus, circa eas, quæ extra muros hujuſmodi ſunt, mora atque impedimentum inferantur.

Urbanus deputationem facit, de qua in Rubrica.

§.2. Idcirco pro paſtorali, quam procurandæ ejuſdem Gregis animarum ſaluti impendere tenemur, ſolicitudine ſpirituali Chriſtifidelium prædictorum conſolationi, benedicente Domino, conſulere volentes, de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi: Omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui Sanctæ Mariæ de Populo nuncupatæ, loco Sancti Sebaſtiani, ac etiam Sanctæ Mariæ Tranſtyberim loco Sancti Pauli, necnon Sancti Laurentii in Lucina etiam nuncupati Eccleſias ejuſdem Almæ Urbis loco Sancti Laurentii Eccleſiarum extra muros hujuſmodi viſitaverint, & præſcripta, atque injuncta pro Indulgentiis, & aliis gratiis ſpiritualibus, quibus Sancti Sebaſtiani, ac Sancti Pauli, nec non Sancti Laurentii Eccleſiæ extra muros hujuſmodi decoratæ ſunt, conſequendis adimpleverint, quod omnes, & ſingulas Indulgentias plenarias, & peccatorum remiſſiones, necnon pœnitentiarum relaxationes, aliaſque gratias ſpirituales, etiam pro animabus defunctorum, eiſdem prorſus modo, & forma conſequantur, cumulative tamen, non autem privative quoad Sancti Sebaſtiani, ac Sancti Pauli, necnon Sancti Laurentii Eccleſias extra muros hujuſmodi, quas conſequerentur, ſi ipſas Sancti Sebaſtiani, ac Sancti Pauli, necnon Sancti Laurentii Eccleſias extra muros viſitarent, ibique præſcripta, & injuncta, ut præfertur, adimplerent, quodque ad effectum hujuſmodi Sanctæ Mariæ de Populo, ac Sanctæ Mariæ Tranſtyberim, necnon Sancti Laurentii in Lucina Eccleſiæ prædictæ omnibus, & ſingulis Indulgentiis etiam plenariis, & ſtationibus, peccatorum remiſſionibus, pœnitentiarum relaxationibus, aliiſque quibuſvis gratiis ſpiritualibus, tam circa Altarium quorumcumque viſitationem, quam in illis Miſſarum celebrationem, quibus Sancti Sebaſtiani, & Sancti Pauli, necnon Sancti Laurentii Eccleſiæ extra muros hujuſmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & æque principaliter, ſine ulla prorſus differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Contraria tollit.

§.3. Non obſtantibus noſtra de non conceden. Indulgentiis ad inſtar, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis ſtatutiſque, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Præſentibus ad noſtrum beneplacitum dumtaxat valituris.

Tranſumptiſque fidem addit.

§.5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ mu-

muniltis eadem prorſus fides in judieio, & extra adbibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 30. Januar. 1625. An. II.

Daium Romæ apud Sanctum Petrom, ſubAnnulo Piſcatoris, die 30 Januarii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Monentor Locorum Ordinarii, ut Chriſtifideles per Concionarios hortentur ad ſuccurrendum indigentiis Sacrorom Locorum Hyeruſalem.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAlvatoris, & Domini noſtri, qui pro humani generis redemptione ſe ipſum exinanivit factus obediens uſque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices, graviſſimaſque apoſtolicæ ſervitutis curas, hanc præceteris in viſceribus gerimus, ut tanti, ac tam ſalubris Miſterii monumenta, quæ in Civitate Hyeruſalem, & locis circumvicinis ſunt, conſerventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur.

Propter anguſtias Fratrum Ordin. Minorum in Civitate Hieruſalem.

§.1. Cum itaque, ſicut non ſine animi noſtri dolore accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis minorum Sancti Franciſci de Obſervaotia in civitate, & locis prædictis exiſtentes variis, atque extraordinariis esactionibus, angariis, aliiſqne moleſtiis ab impia Turcarum tyrannide jugiter vexeotur.

Pontifex Locorum Ordinarios monet, ut populos ad eis ſuccurrendum hortentur.

§.2. Nos coruundem fratrom ſaluti, atqoe ſtatoi, nec non ſacrorum monumentorum hujuſmodi conſervationi, & manutentioni, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere volentes, Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & alios locorumOrdinarios in Italia exiſtentes per viſcera miſericordiæ Dei noſtri requirimus, & in Domino hortamur atteote, ut in proxime futura Quadrageſima Fratrum io Civitate, & locis prædictis commorantium oeceſſitates, coromdem ſacrorum Monumentorum conſervationem, & manotentionem per verbi Dei prædicatores populo proponi, & commendari, omnelque, & ſingulos ad eleemoſynas pro præmiſſis liberaliter porrigendas escitare.

Et eleemoſynas Commiſſario tradi curent.

§.3. Eas vero, quas a Chriſtifidelibus propterea erogari contigerit, ad manos perſonæ fidæ, & facultatibus idoneæ per eoſdem Ordinarios deputandæ ad effectom illas Commiſſario a dilecto filio Magiſtro generali ejuſdem Ordinis ad hoc deputato, ſeu deputando realiter, & cum effectu conſignandi, pervenire curent, & faciant, quod & omnipotenti Deo bonorum omnium retributori acceptiſſimum, Nobis vero gratiſſimum erit.

Fides tranſumptis addit.

§.4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ ipſis originalibus Literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 7. Februar. 1625. An. II.

Datom Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris Die 7. Februarii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CIV.

Jubet ſub pœna excommunicationis, & privationis vocis activæ, & paſſivæ, ne ex Bibliotheca Genueoſi Ordinis Minimorum extrahantur quomodolibet libri.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Mandat prout in rubrica.

COnſervationi, & manutentioni Bibliothecæ domos regularis Jeſu Mariæ nuncupatæ Jannenſis, Ordinis Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, ac dilectum filium Laurentium de Peyrinis Provincialem Provinciæ Jannenſis ejuſdem Ordinis ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, ipſumqoe, & dictæ domus ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſqoe Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; ſupplicationibus ejuſdem Laurentii Provincialis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Ne de cætero quiſquam, quavis auctoritate fungens, quoſvis libros, quinterna, folia, ſive manuſcripta, ſive impreſſa, dictæ Bibliothecæ hactenus aſſignata, & in poſterom aſſignanda, quovis quæſito colore, vel ingenio, cauſa, vel occaſione e dicta Bibliotheca extrahere, ſive ut extrahantur, vel removeantur, permittere quoquomodo audeat, ſeu præſumat, ſub excommunicationis, & privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis per contrafacientes incurrendis, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, ioterdicimus, & prohibemus.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, domus, ac Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

§. 3. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copia in valvis dictæ Bibliothecæ, aut aliquo alio perſpicuo loco, unde ab omnibus cerni poſſit, continue affixa remaneat.

Dat. die 13. Februar. 1625. An. II.

Datom Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 13. Februarii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

Nun-

CV.

Nuncius Apoſtolicus apud Hiſpaniæ Regem Collector deputatur Pecuniarum ex redditibus Cruciatæ Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum ſolvendarum.

Venerabili Fratri Julio Epiſcopo Gravinen. noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſpaniarum Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Philippus Rex ex redditibus Cruciatæ quādam partem Fabricæ Sancti Petri ſe ſoluturum appromiſerat.

§.1. CUm aliàs fel. rec. Paulus Papa V. Prædeceſſor noſter ex cauſis tunc expreſſis conceſſerit facultates Sanctæ Cruciatæ in Regnis Hiſpaniarum, in locis in dicti Pauli Prædeceſſoris noſtri Literis nominatis, ad ſex annos, & nomine cla. me. Philippi III. Hiſpaniarum Regis Catholici, dilectus filius noſter Gaſpar tituli S. Crucis in Hyeruſalem Presbyter Cardinalis Borgia nuncupatus pollicitus fuerit, quod Theſaurarii Pecuniarum ex facultatibus hujuſmodi proventarum ſummam centum millium ducatorum auri in auro eidem Paulo Prædeceſſori, aut cui per eum ordinatum fuiſſet, in ſubventionem Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, viginti ſex millia ſingulis annis primo currentibus dicti ſexennii perſulvent.

Pontifex ad eam percipiendam Nuncium Apoſtolicum deputat.

§.2. Nos cupientes fabricam hujuſmodi omni ope promoveri, ac de fide, integritate, & diligentia tua plurimum in Domino confidentes, te ac pro tempore exiſtentem noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ in Regnis Hiſpaniarum Nuncium ad ſummam centum millium ducatorum hujuſmodi, ſeu dictæ ſummæ reſiduum debitis temporibus a prædictis Theſaurariis, ſeu aliis perſonis pecunias prædictas ſolvere debentibus per ſe, vel alium, ſeu alios loco tui, periculo tamen ſuo deputatos petendum, exigendum, levandum, & recuperandum, & de exactis, levatis, & recuperatis quietandum, & abſolvendum noſtrum, & prædictæ Fabricæ procuratorem, & commiſſarium auctoritate apoſtolica, tenore præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus.

Qui illam Præfectis d. Fabricæ ſolvere teneatur.

§.3. Volentes quod omnes, & ſingulas pecuniarum ſummas per te pro tempore ſic exactas, ac prout in dies illas exegeris, Venerabili fratri noſtro Franciſco Mariæ Epiſcopo Præneſtino de Monte, nec non dilectis filiis noſtris Dominico Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Gymnaſio, Scipioni S. Chryſogoni Burgheſio, Marcello Sanctorum Quirici, & Julitæ Lantes, Aloyſio S. Petri ad vincula Capponio, Dominico S. Martini in Montibus Rivarolæ, Petro Paulo Sanctorum Nerei, & Achillei Creſcentio, ac Hypolito S. Mariæ Novæ Diacono Cardinalibus Aldobrandino nuncupatis modernis, & pro tempore exiſtentibus dictæ Fabricæ Præfectis, aut cui, vel quibus dicti Præfecti, ſeu eorum major pars ordinaverit, realiter, & cum effectu perſolvas, ac perſulvi facias. Nos enim quid quid in præmiſſis per te actum, dictum, geſtum, & procuratum fuerit, gratum, ratum, & firmum habebimus, teque de omni, & toto eo, quod Præfectis, & aliis pro tempore perſolveris, aut perſolvi feceris, auctoritate, & tenore prædictis ex nunc prout ex tunc liberamus, quietamus, & abſolvimus.

Derogat contrariis.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac ipſius Fabricæ etiam juramento confirmatione apoſtolica, & quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam certam formam in confectione quietantiarum requiren., cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 17. Februar. 1625 An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 17. Februarii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Revocatio Literarum Pauli V. quibus cavetur, quominus Beneficia Civitatis Calaritanæ ex Turritana Urbe Originariis, & v. v. conferantur.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmanus Pontifex a Salvatore, & Domino Noſtro, qui charitas eſt, & Deus Pacis, ſuper univerſas Orbis Eccleſias, & Provincias conſtitutus, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & deſtruat, utiliaque plantet, & ædificet; ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus ex cauſis a Sede Apoſtolica ſancita ſunt, majoribus ex cauſis, quibus præſertim mutuæ inter Chriſtifideles charitati, pacique, & tranquillitati conſulitur, diſſidiiſque, & contentionibus obviam itur, alterat, & immutat, in hiſque ſolicitudinis, & providentiæ ſuæ ſtudium interponit, prout pia Catholicorum Regum vota expoſcunt, & ipſe omnibus rerum, temporumque qualitatibus matura conſideratione penſatis conſpicit ſalubriter in Domino expedire.

Recenſentur Pauli Literæ.

§.1. Aliàs ſiquidem a fe. re. Paulo Papa V. Prædeceſſore Noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet: Paulus Papa V. Ad futuram rei memoriam. Ad univerſalis Eccleſiæ regimen, divina diſponente clementia vocati, inter alia pro populorum votiva dilectione nihil occurrit præſtantius, quam exorta inter Chriſtifideles Principes, tenebrarum aſtutia, diſcordiarum fomenta noſtræ ſolicitudinis occurſu protinus extinguere, & cujuſvis altercationis, ſeu diſſidii ſalubriter opera noſtra, evulſis ſeminibus, pacis, & tranquillitatis dulcedinem inter eos, divina Nobis aſſiſtente gratia, imponere, & conſervare valeamus. Cum itaque, ſicut Nobis nuper non ſine animi noſtri moleſtia innotuit, a certo tempore citra varia diſſidia, inimicitiæ, & odia inter dilectos filios Communitates, & homines Civita-

vitatum Calaritan. ; & Turritan. , ſeu Saſſaren. , ita inſtigante humani generis hoſte orta ſint , ſcripta etiam typis mandata cum Omnipotentis Dei offenſa , omniumque tam Civium dictarum Civitatum, quam dictarum perſonarum damnationis periculo , & Populi utriuſque Civitatis hujuſmodi ſcandalo emanarint , ipſaque diſſidia, inimicitiæ, & odia adeo in animis eorum invaluerint , adeoque acerbe vigeant de præſenti , ut ſi illis durantibus originarios ambarum Civitatum hujuſmodi , & earum Diœceſum Beneficia in eis conſiſtentia promiſcue , & indifferenter admitti contigerit, illa inde gravius flagrare , ac fomitem , & materiam majoris mali concipere , diutiuſque ipſi in illis perſiſtere habeant. Nos igitur , quibus ex officii paſtoralis Nobis divinitus commiſſi debito incumbit, his malis, & incommodis , quantum in Nobis eſt , obviare , & ne graviora evadant , & ex nova aliqua occaſione , vel materia ulterius , & diutius animis ipſorum Civium inhæreant , difficiliuſque poſtea componantur, & ſedentur, omni , qua poſſumus opera , ac ſollicitudine procurare cupientes , Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia , maturaque deliberatione noſtra , ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine , harum ſerie ſtatuimus , & ordinamus , quod ea nunc , & deinceps hujuſmodi diſſidiis, controverſiis, inimicitiis, & jurgiis vigentibus, ſeu durantibus , & donec, & quouſque illa penitus ceſſare, & compoſita eſſe , ac cives ipſos ad mutuam concordiam , & pacem rediiſſe conſtiterit , & interim ad noſtrum , & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum omnia, & ſingula Beneficia Eccleſiaſtica in Civitatibus, & Diœceſibus prædictis nunc , & pro tempore conſiſtentia , etiamſi illa Canonicatus , & Præbendæ , Dignitates , Perſonatus , adminiſtrationes , & officia in Cathedralibus , & Metropolitanis , vel Collegiatis Eccleſiis , & dignitates ipſæ in Cathedralibus etiam Metropolitanis poſt Pontificales majores, aut Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi Principales , ſeu Parochiales Eccleſiæ , aut earum perpetuæ Vicariæ , ac in Romana Curia , vel extra eam litigioſa , ac de Jurepatronatus laicorum etiam Nobilium , & Illuſtrium , ſeu eorum , & Clericorum mixtim , ac ex fundatione , vel dotatione , aut Indulto apoſtolico, ſeu aliàs quomodolibet qualificata ſint , vel fuerint , & ad illa conſueverint qui per electionem aſſumi , illiſque cura immineat animarum (exceptis iis Beneficiis , quæ de chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, qui etiam Sardiniæ Rex exiſtit , & ſucceſſorum ſuorum Jurepatronatus ex fundatione , vel dotatione , ſeu ex privilegio apoſtolico nunc ſunt, & pro tempore erunt , ad quæ unquam ſub præſenti ſtatuto minime compræhenſa , liberum ſit ipſi Regi Catholico nunc , & pro tempore exiſtenti quaſvis perſonas idoneas præſentare) quoties illa , quæ ſcilicet de Jurepatronatus Regis prædicti non exiſtant , per ceſſum , etiam cauſa permutationis , vel deceſſum , ſeu quamvis aliam dimiſſionem , vel amiſſionem aut privationem , ea pro tempore obtinentium , ſeu Jus in illis , vel ad illa habentium , aut aliàs quovis modo , ac etiam in aliquo ex menſibus, in quibus vacantium Beneficiorum Eccleſiaſticorũ diſpoſitio Nobis , & d. Sedi etiam per Conſtitut. Apoſtol. , ſeu Cancell. Apoſt. Regulas eſt, vel pro tempore fuerit reſervata , vel etiam Ordinariis collectoribus per eaſdem Conſtitutiones, ſeu Regulas , vel Literas alternativarum , aut alia privilegia , & indulta hactenus conceſſa , & impoſterum concedenda ſimul , vel ſucceſſive vacare contigerit , etiamſi acto nunc , ut præfertur , vel aliàs quibuſvis modis , & ex quorumcumque perſonis , ſeu per liberas reſignationes , vel ceſſiones quorumvis de illis in dicta Curia , vel extra eam etiam coram Notario publico , & teſtibus ſponte facta , aut Conſtitutionem fe: re: Joannis PP. XXII. Prædeceſſoris noſtri , quæ incipit *Execrabilis* , vel aſſequutionem alterius Beneficii quavis auctoritate collativa-cent , ac ex eo quod Beneficia ipſa obtinentes , ſeu in illis , vel ad illa Jus habentes dictæ Sedis Notarii, Subdiaconi, Acolyti, Cappellani , Literarum Apoſtolicarum Abbreviatores, Scriptores, Cubicularii , Scutiferi, proventuum , & Jurium Cameræ Apoſtolicæ debitorum Collectores, & Subcollectores , ſeu quicumque alii Curiæ , vel Sedis prædictarum Officiales , etiam ſub diverſis conſtitutionibus piæ me: Pauli Papæ III. etiam Prædeceſſoris noſtri ſuorum , & pro tempore exiſtentium Romanorum Pontificum familiarium continuorum Commenſalium Declaratoriis compræhenſi, præſentes, & futuri, quocumque nomine nuncupati , ſeu qui ex quavis alia cauſa diſpoſitioni apoſtolicæ ſpecialiter , vel aliàs generaliter reſervata , aut ex generali reſervatione apoſtolica affecta , ſeu ad Sedem eamdem devoluta exiſtant , vel fuerint : originariis , & naturalibus alterius Civitatis , ſeu Diœceſis , nempe , quæ in Civitate , & Diœceſi Calaritan. , conſiſtunt , originariis , & naturalibus Civitatis , & Diœceſis Turritan. , ſeu Saſſaren. , quæ vero in Civitate, & Diœceſi Turritana, ſeu Saſſaren. conſiſtunt , originariis , & naturalibus Civitatis , & Diœceſis Calaritan. , apoſtolica , vel ordinaria , aut quavis alia auctoritate conferri nullatenus poſſint , neque debeant : ſed interim originarii , & naturales cujuslibet ex Civitatibus , & Diœceſibus prædictis ad Beneficia alterius Civitatis , & Diœceſis obtinenda inhabiles , & incapaces omnino exiſtant , etiamſi in eiſdem Civitatibus , & Diœceſibus Domicilium contraxerint, & in eis per quodcumque etiam longiſſimum temporis ſpatium commorati fuerint , & commorentur , ac eadem Beneficia , etiamſi ad illorum Patronorum præſentationem , ſibi conferri , aut de illis provideri contra formam præſentium obtinuerint , aut collationibus , & proviſionibus hujuſmodi , ac aliis diſpoſitionibus , in eorum favorem deſuper factis, ſeu etiam motu ſimili conceſſis uti , vel eas ratas , & gratas habere præſumpſerint, omni , & quocumque beneficio, & officio eccleſiaſtico per

Quibus ad amputanda diſſidia cavetur , quominus originariis unius Civitatis alterius Urbis Beneficia conferantur .

eos

Digitized by Google

eos ubicumque obtento eo ipſo abſque aliqua declaratione deſuper facieoda privati ſint : ac Ordioarii, & alii inferiores Collatores, & Patroni, qui contra præmiſſa quidquam attentare præſumpſerint, a quorumcumque Beneficiorum collatione, proviſione, electione, præſentatione, inſtitutione, & quacumque alia diſpoſitione, prout cuique competierit, tamdiu ſuſpenſi remaneant; donec remiſſionem a Romano Pontifice pro tempore exiſtente meruerint obtinere. Decernentes omnes, & ſingulas collationes, inſtitutiones, & quaſvis alias diſpoſitiones de quibuſcumque Beneficiis prædictis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis contra præſentis ſtatuti formam, & tenorem etiam per Nos, & quoſcumque alios Romanos Pontifices Succeſſores noſtros, dictamque Sedem, & illius Legatos, etiam de Latere, & Nuncios, omneſque, & ſingulos alios jus, & favorem conferendi, providendi, commendandi, eligendi, præſentandi, & aliàs quomodolibet de hujuſmodi Beneficiis diſponendi ab ipſa Sede habentes: nec non ordinarios, & alios inferiores collatores, etiam ad patronorum præſentationem, ſeu de illorum conſenſu pro tempore factas ipſo jure nullas, & invalidas, nulliuſque roboris, vel momenti fore, & eſſe, ac pro nullis, & infectis habere, nec per eas cuiquam jus, vel etiam coloratum poſſidendi titulum tribui poſſe, & ipſos, in quorum favorem emanarint, illarum prorſus uſu, & commodo carere; ac Beneficia ipſa, ut prius, vacare, & quæ ex illis diſpoſitioni apoſtolicæ reſervata, ſeu affecta fuerint ſub eadem reſervatione, & affectione remanere, ac tam illa, quam etiam omnia alia non reſervata, neque affecta, de quibus a dicta Sede, vel illius Legatis, ſeu Nunciis, aut aliis jus, & facultatem conferendi a dicta Sede, ut præfertur, habentibus contra formam præſentis ſtatuti quandocumque diſpoſitum fuerit, ad novam Romani Pontificis pro tempore exiſtentis diſpoſitionem dumtaxat pertinere; ab Ordinariis vero, & aliis inferioribus collatoribus ceſſantibus reſervationibus, & affectionibus apoſtolicis præter, & contra tenorem hujus ſtatuti pro tempore collata, ac etiam ea, quæ de jurepatronatus hujuſmodi fuerint, devolutioni ad Sedem prædictam immediate eo ipſo ſubjacere, illaque omnia a Sede prædicta dumtaxat impetrari poſſe, nec jus ullum ad reſignantis, ſeu cedentis, etiamſi in poſſeſſione, etiam diutina remanſerint, ac reſignationes, ſeu ceſſiones hujuſmodi publicatæ non fuerint, redire, vel penes eos remanere, ac præſentes etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tamquam a Sede prædicta delegatis, vel aliàs quomodolibet examinatæ, verificatæ, & juſtificatæ, ipſique Ordinarii, & alii inferiores collatores, & patroni, nec non quicumque intereſſe habentes ad id vocati non fuerint, nec præmiſſa conſenſerint, vel alio quocumque prætextu legitimo urgente, & juridico, de ſubreptionis, obreptionis, vel nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, ſeu adverſus eas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus a Nobis, vel quibuſcumque aliis Romanis Pontificibus, & dicta Sede, etiam motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus pro tempore emanatis compræhendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum ſtatum, in quo erant antea, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam ſub data poſteriori, conceſſas, validaſque, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, ac ab omnibus inviolabiliter obſervari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, & dictos Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere : ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Cæterum animarum ſaluti ſolicite intenti Venerabiles Fratres Archiepiſcopos Calaguritan., & Turritan. hortamur in Domino, ac etiam illis in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, quatenus paſtoralis officii, & ad quod ſunt evocati, memores, diſſidia, odia, & inimicitias hujuſmodi, quibus humani generis hoſtis animarum eorum curæ commiſſarum perniciem molitur, eminentiori animi cura, ut pios, & vigilantes paſtores decet, componere, ac Civitates ipſas animis Incolarum in Chriſti charitate coaleſcentibus ad pacem, & unionē revocare ſtudeant; in hoc uno peculiari paterno affectu toti incumbant; nulli labori, incommodo, moleſtiæ mentis, & corporis, quo id conſequantur pareant : præcipue autem ad divinam opem confugientes precibus, & ſacrificiis Dominum ipſum utrique Civitati prædictæ propitium reddere, & ab eo pacis beneficium impetrare contendant. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, in quibus Beneficia hujuſmodi fuerint, nec non Civitatum, & Diœceſum prædictarum, ac Regni, & Inſulæ Sardiniæ, in quibus conſiſtunt, juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, & quantumvis longo tempore obſervatis, legibus etiam municipalibus, & pragmaticis, ac aliis ſanctionibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, etiam ſuper facultate dicta Beneficia conferendi, ejus Eccleſiis, illarumque Præſulibus, Capitulis, Civitatibus, Diœceſibus, Regno, & Inſulæ prædictis, earumque Communitatibus, Univerſitatibus, hominibus, Incolis, ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis deroga-

rogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus, & aliis decretis, etiam vim validi, & efficacis contractus, ſeu ſtatuti perpetui, vel legis habentibus, & inducentibus per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, Sedemque prædictam, ac Nos, etiam motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtorialiter, & aliàs etiam iteratis vicibus in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda foret, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 26. Septembris 1607. Pontificatus noſtri Anno III.

Sed cum majores inde diſcordiæ ſuerint exortæ; §. 2. Cum autem, ſicut chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, ex contentis, atque diſpoſitis in præinſertis literis hujuſmodi diſſidia, riæ, contentiones, atque diſcordiæ non ſolum in prædictis Turritan., ſeu Saſſaren., ac Calaritan. Civitatibus, earumque Diœceſibus, verum etiam in tota Sardiniæ Inſula veriſimiliter oriri poſſent, & propterea, ut eis mature obviam eatur, pacique, & mutuæ inter ejuſdem Inſulæ habitatores, & Incolas concordiæ, ſecurius conſulatur, idemque Philippus Rex ſuper præmiſſis per Nos opportune provideri deſideret.

Urbanus Pauli Literas revocat. §. 3. Nos, qui omni cogitatione, omnique cura in id incumbimus, ut Chriſtifideles præſertim eccleſiaſtici in pacis amœnitate, & juſtitiæ cultu reddant Domino abundantes fructus ſuos, pro ipſius Philippi Regis deſiderio, quantum Nobis ex alto conceditur, annuere volentes, ſupplicationibus ejuſdem Philippi Regis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Pauli Prædeceſſoris Literas, omniaque, & ſingula in eis quomodolibet contenta, & expreſſa, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo revocamus, caſſamus, abrogamus, & annullamus, ac viribus, & effectu prorſus vacuamus, nec non revocata, caſſa, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua perpetuo eſſe, & fore, neque perſonis in præinſertis literis hujuſmodi expreſſis quovis modo ſuffragari poſſe, ſeu debere.

Neceſſariis additis clauſulis. §. 4. Revocationem vero, & caſſationem, abrogationem, annullationem, viribuſque, & effectu evacuationem de dictis Pauli prædeceſſoris literis, & in eis quomodolibet contentis, & expreſſis per Nos, ut præfertur, factas, præſenteſque literas perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, neque illas etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas emanarint, expreſſæ, verificatæ, & juſtificatæ, ſeu perſonæ hujuſmodi, vel alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque illis conſenſerint, vel aliàs ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel cauſâ de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, in jus, vel controverſiam vocari, ad viam, ſeu terminos juris reduci, aut aliud quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, ſeu concedi poſſe; Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 5. Non obſtantibus præinſertis Literis hujuſmodi, ac dictarum Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Derogatque contrariis.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Februarii 1625. Pontificatus noſtri Anno II. Dat. die 25. Febr. 1625. An. II.

CVII.

Erectio Cuſtodiæ Bavariæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum, in Provinciam Reformatorum Diſcalceatorum Bavariæ nuncupandam, cum communicatione omnium gratiarum ſpiritualium, & temporalium Provinciis Hiſpaniarum conceſſarum, ac nonnullis aliis ordinationibus pro bono hujus Provinciæ regimine.

De iſtis Fratribus vide in Gregor. XV. Conſt. XXVI. Oneroſa. *Tom. V. Par. IV. fol.* 373. *Et ad hujus Pont. Conſt. XL.* Romanus, *ut ſup. fol.* 196.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAcroſanctum Apoſtolatus miniſterium humilitati noſtræ, licet nullo meritorum ſuffragio, per ineffabilem divinæ ſapientiæ providentiam commiſſum poſtulat,

ut inter multiplices, graviſſimaſque apoſtolicæ ſervitutis curas, illam peculiari ſtudio amplectamur, per quam perſonæ ſub ſuavi religionis jugo Salvatoris noſtri obſequiis famulantes, felicioribus in dies proficiant incrementis.

Ex cauſis hic expreſſis;

§. 1. Dum itaque, ſicut accepimus, dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum Cuſtodiæ Bavariæ, aſſiduis verbi Dei prædicationibus, continuaque Sacramentorum Eccleſiaſticorũ adminiſtratione, necnon aliis ſpiritualibus exercitiis, uberes in vinea Domini fructus afferre noſcantur;

Cuſtodia Bavariæ in Provinciam erigitur;

§. 2. Nos, ut Fratres præfati in piorum hujuſmodi operum exercitio melius perſeverare valeant, providere, ac felici illorum ſtatui, quantum cum Domino poſſumus, peramplius conſulere volentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Cuſtodiam præfatam in Provinciam Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci Reformatorum Diſcalceatorum Bavariæ nuncupandam, quæ Reformata, & aliis eorumdem Fratrum Reformatorum Diſcalceatorum nuncupatorum Provinciis Regnorum Hiſpaniarum conformis, & ad illarum inſtar eſſe,

Sub immediata dependentia a Superioribus Generalibus Ordinis:

§. 3. Necnon ſub omnimodo Miniſtri Generalis dicti Ordinis, ac eo Italicæ Nationis, & extra Italiam exiſtente, ejus Vicarii Generalis, necnon etiam Commiſſarii Generalis, juxta Bullam Unionis electi, non autem Commiſſariorum Generalium eorumdem Ordinis, & Regnorum, nec ſuperioris, vel inferioris Germaniæ, ita quod Miniſter, ac Vicarius, & Commiſſarius Generales præfati juxta Bullam hujuſmodi electi, illam nonniſi per ſe ipſos, aut Commiſſarios Ordinis Reformatorum præfatorum viſitare valeant, juriſdictione, auctoritate, & ſuperioritate,

Conſtitutiones Nicolai III. & Clementis V.

§. 4. Cujuſque Fratres juxta declarationes felicis recordationis Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, vivere debeant,

Provinciali competens cõceditur juriſdictio;

§. 5. Et cum hoc etiam, quod ex nunc Miniſter Provincialis Provinciæ Bavariæ hujuſmodi omnem juriſdictionem, facultatem, & auctoritatem, tam in Fratres Ordinis præfati ſibi ſubditos, quam circa novarum domorum ejuſdem Inſtituti in eadem Provincia fundationem, ſeu erectionem, aut ædificationem, necnon etiam circa Novitios, aliaque in Literis Apoſtolicis recolendæ mem. Gregorii Papæ XIII. etiam Prædeceſſoris noſtri contenta, prout alii Miniſtri Provinciales aliarum Provinciarum Fratrum ejuſdem Ordinis Reformatorum Diſcalceatorum nuncupatorum, in omnibus, & per omnia habeat,

Et Privilegia.

§. 6. Ac tam ipſi, quam ſingularum domorum dictæ Provinciæ Fratrum Minorum Sancti Franciſci Reformatorum Diſcalceatorum nuncupatorum Bavariæ Superiores, necnon ſingulares eorum, & cujuſlibet illarum perſonæ, omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, conceſſionibus, favoribus, & gratiis ſpiritualibus, & temporalibus, quibus alii hujuſmodi Miniſtri Provinciales, & illarum Domorum Regularium Superiores, & ſingulares perſonæ uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariter & pariformiter, ac æque principaliter, ſine ulla prorſus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, & gaudeant,

Cavetur quominus Generalis hujus Provinciæ Cõſtitutiones immutare

§. 7. Quodque nunc, & pro tempore exiſtens Miniſter Generalis præfatus, aut Viſitatores ab eo etiam pro tempore mittendi, ſtatuta, conſtitutiones, & ordinationes ejuſdem Provinciæ Bavariæ, illiuſque Domorum Regularium hujuſmodi, niſi de conſenſu majoris partis Fratrum vocalium dictæ Provinciæ Bavariæ in eorum Capitulis Provincialibus præſtando alterare, vel immutare, aut eoſdem Fratres ab eorum modo vivendi, dummodo juxta eaſdem declarationes vivant, diſturbare;

Vel Fratres Obſervantes poſſint Reformatos illorum Quæſtuis perturbare.

§. 8. Necnon quod Fratres Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupati, infra limites ejuſdem, ſeu alterius Provinciæ exiſtentes, collectas, ſeu quæſturas ad domos regulares ejuſdem Provinciæ Reformatorum Diſcalceatorum Bavariæ ſpectantes, exceptis eis a Fratribus dictæ Provinciæ Bavariæ in dicto eorum Capitulo Provinciali forſan concedendis, occupare, aut eoſdem Fratres Reformatos Diſcalceatos Provinciæ Bavariæ hujuſmodi deſuper perturbare nullo unquam tempore poſſint, nec valeant; apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Miniſtri Generalis auctoritas.

§. 9. Et inſuper eidem Miniſtro Generali, ut Miniſtrum Provincialem, Cuſtodem, & Definitores dictæ Provinciæ Bavariæ creare, & eligere, cæteraque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecialem, ſpecificam, individuam, & expreſſam requirerent mentionem, facere, dicere, ordinare, & exequi libere, & licite poſſit, & valeat, plenam, liberam, & amplam auctoritatem, & etiam tenore præmiſſis concedimus, & impartimur licentiam, & facultatem; ita tamen, ut Fratres Provinciæ hujuſmodi Conſtitutionibus, & Ordinationibus in Capitulo, ſive Congregatione Generali factis, quæ ſtrictiori obſervantiæ non adverſentur, ſubjaceant, ad illarumque obſervationem omnino teneantur.

Clauſulæ.

§. 10. Decernentes Provinciam per præſentes erectam, & inſtitutam hujuſmodi decretis, & declarationibus a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus, & Suceſſoribus noſtris, pro Reformationibus, & Cuſtodiis Italiæ emanatis, ſeu emanandis nullatenus ſubjectam, & comprehenſam eſſe, vel fore, ac Provincialem, Cuſtodem, & Definitores, alioſque Superiores, ac Fratres Provinciæ per præſentes erectæ, & inſtitutæ, a quoquam, quavis etiam Archiepiſcopali, aut Epiſcopali, vel etiam majori auctoritate fungentes, deſuper moleſta-

leſtari, inquietari, perturbari, aut impediri non poſſe.

§.11. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios ordinarios, vel delegatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, quicquid ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.12. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, atque etiam d.Ordinis, illiuſque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Ordini, & Provinciis, illiuſque & illarum Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 1. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CVIII.

Ex Reg. ejd. in Secret. Brev.

Commiſſio Collectori Portugalliæ, ut curet in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum ſuperſederi ab exequutione Literarum Gregorii XV. de Exemptorum privilegiis circa curam animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, Monialium Monaſteria, & prædicationem Verbi Dei,

Dilecto filio Magiſtro Joanni Baptiſtæ Dalloto in utraque Signatura noſtra Referendario, Jariam, & ſpoliorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ in Portugallia, & Algarbiorum Regnis debitorum Collectori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem,

Recenſet Gregorii Literas. §.1. Aliàs a fe: re: Gregorio Papa XV. Prædeceſſore noſtro emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Gregorius Epiſcopus &c. *Gregorii Conſtitutionem vide Num.L. hoc eodem Tom. fol.1.*

Sed cum nonnulla e contra a Portugalliæ Rege Miniſtro fuerint allegata; §.2. Cum autem, ſicut accepimus, circa exequutionem Literarum prædictarum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis faciendam nonnulla per dilectum filium Michaelem Suarium Pereira negociorum Regnorum hujuſmodi pro cariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Portugalliæ, & Algarbiorum Rege Catholico in Romana Curia Agentem, ejuſdem Philippi Regis nomine coram dilectis filiis noſtris Dominico Sanctorum duodecim Apoſtolorum Gymnaſio, Joanne Garzia Sanctorum Quatuor Coronatorum Millino, ac Scipione Sanctæ Suſannæ, necnon Antonio Sancti Onuphrii titulorum Presbyteris Cardinalibus reſpective nuncupatis ad id a Nobis ſpecialiter deputatis deducta fuerint; Idcirco donec deducta, ut præfertur, & quæ deducenda fuerint, per Dominicum, Joannem Garziam, Scipionem, & Antonium Cardinales prædictos, ſeu alios a Nobis ſuper his deputandos maturius, & plenius videantur, atque conſiderentur:

Præcipit Urbanus ſuperſederi ab illarum exequutione. §.3. Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tibi per præſentes committimus, & mandamus, ut in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum prædictis tantum ad exequutionem præinſertarum Literarum hujuſmodi ſuperſederi, auctoritate noſtra cures, & facias, donec aliter a Nobis, ſeu Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris proviſum fuerit: Contradictores quoslibet, & rebelles, ac tibi in hoc non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria tollit. §.4. Non obſtantibus præinſertis Literis hujuſmodi, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 3. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II. *Dat. die 3. Martii 1625. An.II.*

CIX.

Ex Reg. ſt. in Secret. Brev.

Indultum Tinienſibus conſequendi Indulgentiam Anni Jubilæi in ipſa Tinienſi Inſula,

URBANUS PAPA VIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium. Salvator noſter Dominus Jeſus Chriſtus Dei filius, cujus licet immeriti vices in terris gerimus, ad hoc Nobis ligandi, & ſolvendi poteſtatem tradere voluit, ut ſuper ejus gregem excubantes illius ſaluti paterne incumbamus.

Cum Tinenſes nequeant hoc Anno Sancto Romam ſe conferre; §.1. Hinc eſt, quod Nos attendentes Populos, & perſonas fideles Inſulæ Tinen. ob magnam diſtantiam, & longinquitatem, aliaque legitima impedimenta, ſeu aliàs ad hanc Almã Urbem noſtram pro conſequenda Indulgentia præſentis Anni Jubilæi accedere non poſſe; & propterea ipſarum perſonarum fidelium in Civitate, ac Diœceſi, ac Inſula prædictis exiſtentium animarum ſaluti proſpicere volentes, precibus quoque Ven. Fr. Nicolai Epiſcopi Tinen. Nobis ſuper hoc

Digitized by Google

hoc humiliter porrecti inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium uegotio Propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, deque Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus Inſulæ prędictæ vere pœnitentibus, & confeſſix unam, ſeu plures Eccleſiam, ſeu Eccleſias, vel Cappellas, aut loca pia per dictum Nicolaum Epiſcopum deputandas per quindecim dies continuos, vel interpollatos, quos pro perſonis infirmis, ſenibus, prægnantibus, Virginibus, Viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac Capitularibus Congregationibus tam ſecularium, quam regularium, Sodalitatibus, Univerſitatibus, Confraternitatibus, Eccleſiam, ſeu Eccleſias, aut Cappellas, vel loca pia hujuſmodi viſitantibus, atque ob alias cauſas, prout dicto Nicolao Epiſcopo videbitur, ad minorem numerum arbitrio ſuo reduci, & alibi etiam in terris, & locis dictæ Inſulæ unam, vel plures eccleſias viſitando, prout animarum ſaluti cognoverit expedire, ſuo arbitrio deputari poſſe volumus, devote, & reverenter viſitando, & ibi quinquies orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro peccatorum ſuorum remiſſione, ac pro pace inter Chriſtianos Principes conſervanda, & hæreſum extirpatione, ſanctæque matris Eccleſiæ exaltatione pie ad Deum orando, Plenariam ejuſdem Anni Jubilæi omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conſequautur, perinde ac ſi dicto Jubilæi Anno quatuor Eccleſias dictæ almæ Urbis pro conſequendo Jubilæo hujuſmodi deputatas ſtatutis ad id diebus perſonaliter viſitaſſent, & aliàs ad hoc requiſita adimpleviſſent.

Iis Pontifex præſcripta peragentibus Indulgentiam Jubilæi elargitur.

§.2. Et ad effectum hujuſmodi, illis, ut Confeſſores, quos idem Nicolaus Epiſcopus Jubilæi hujuſmodi cauſa in ſtatutis Eccleſiis nominatis delegerit, ſibi eligere valeaut Presbyteros ſeculares, vel cujuſvis Ordinis Regulares, qui confeſſionibus eorum diligenter auditis eos, & eorum quemlibet a quibuſvis peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis, etiam quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis, ac in Literis, quæ in Die Cœnæ Domini legi conſoeverunt, contentis, ac cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis ad effectum ipſius Jubilæi conſequendum tantum, iujuncta eis pœnitentia ſalutari, abſolvere poſſint.

Dat facultatẽ Confeſſariis abſolvendi a Caſibus reſervatis Sedi Ap.

§.3. Necnon, ut illi, qui forſan Romam venerunt, & Jubilæum ipſum quovis modo conſequuti ſunt, denuo etiam illud juxta tenorem præſentium conſequi valeant, auctoritate apoſtolica, harum ſerie, concedimus, & indulgemus.

Iiſque qui Romam venerunt, denuo Jubilæum conſequendi.

§.4. Præterea ipſi Nicolao Epiſcopo, ut cujuſvis Ordinis Monialibus, & Orphanarum, aliarumque mulierum in communi viventium Congregationibus ad Jubilæum intra Monaſterium, Domuſve ſuas conſequendum conditiones, modum, & tempus præſcribere, & denique in præmiſſis omnibus, & ſingulis arbitrio ſuo facere, ordiuare, & providere, & quæcumque ſibi viſa remedia opportuna adhibere poſſit, prout animarum ſaluti expedire judicaverit, facultatem tribuimus.

Epiſcopo vero injuncta opera pro Monialibus &c. commutandi.

§.5. Præſentibus ad duos menſes tantum a die publicationis præſentium quam Anno proxime ſequenti, dumtaxat fieri volumus, computandos valituris.

Præſentibus ad duos menſes valituris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

Dat. die 4. Martii 1625. An. II.

CX.

Facultates Provinciæ Romandiolæ Præſidi conceſſæ ad Annonam in eadem Provincia procurandam.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ven. fratri Archiepiſcopo Adrianopolitan., Provinciæ noſtræ Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præſidi.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

§.1. ANnonæ copiæ, quantum cum Domino poſſumus, ad ſubditorum noſtrorum commodum, & levamen conſulere volentes, ac de tua ſingulari fide, diligentia, integritate, & prudentia plurimum in Domino confiſi, Tibi, quem nuper Provinciæ noſtræ Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præſidem apoſtolica auctoritate deputavimus, per Te, ſeu per perſonas a te deputandas omnes, & quaſcumque Provinciæ, & Exarcatus hujuſmodi Civitates, Terras, Oppida, & loca, etiam ad quaſcumque perſonas tam ſeculares, quam eccleſiaſticas, ac cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, etiam Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani regulares, etiam oneroſo, & quovis alio titulo exemptas, tam Ducalis, Baronalis, quam cujuſvis alterius dignitatis exiſtentes, etiam Cardinalatus honore fungentes, & noſtros Feudatarios ſpectan., & pertinen. etiam Nobis, & dictæ Sedi mediate ſubjecta, & infra limites tui Gubernii hujuſmodi exiſtentia, ad effectum infraſcriptum viſitare, ac quaſcumque Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum prędictorum perſonas ſupra expreſſas ad veram, & realem granorum, bladorum, leguminum, olei, & aliarum rerum ad Annonam, & graſciam ſpectan. per eas quomodolibet poſſeſſarum notam, & deſcriptionem tibi exhiben., & invitas cogere, & compellere, ac frumenta, blada, legumina, & alia hujuſmodi e locis ad loca juxta rei, & caſus exigentiam, prout in Domino videris expedire, transferre, ac ad frumentum, blada, legumina, & alia prædicta venden. ſimiliter cogere, & compellere, cum hoc tamen, ut in locis Nobis, & dictæ Sedi mediate, ut præfertur, ſubditis, & exemptis,

Facultas Præſidi viſitandi omnia loca, & perſonas.

Eaſque cogendi ad exhibendam notam rerum ad Annonam, & Graſciam pertinentium.

Et hujuſmodi res de loco ad locum transferendi, vendendi &c.

ac

Digitized by Google

ac circa perſonas Eccleſiaſticas prædictas tamquam noſter, & ejuſdem Sedis delegatus procedas, teque uti talem procedere ſemper declares.

Cum facultatibus, quæ Annonæ Præfecto concedi ſolent.

§.2. Inſuper quaſcumque Conſtitutiones Apoſtolicas, necnon Edicta, mandata, Proclamata, & Banna generalia ad favorem Annonæ, & graſciæ hujuſmodi emanata obſervari, necnon quaſcumque proviſiones, ordinationes, & alia omnia, quæ propterea, ac etiam pro conſervatione granorum, bladorum, leguminum, olei, & aliarum rerum prædictarum in Statu Eccleſiaſtico, ac pro beneficio, & fælici gubernio Annonæ in Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis hujuſmodi neceſſaria eſſe, & quomodolibet opportuna duxeris, etiamſi talia ſint, quæ magis ſpecialem, ſpecificam, & expreſſam requirerent mentionem, cum facultatibus dilecti filii Præfecti Annonæ per Nos deputati, facere, & ordinare, & exequi libere, & licite poſſis, & valeas, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & impartimur.

Mandatum de parendo.

§.5. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet ſpectat, ut quandocumque a Te, ſeu perſonis a Te deputandis hujuſmodi fuerint requiſiti, omni, & quacumque appellatione, & reclamatione remotis, pareant, & obediant, ac opportunum favorem, & auxilium Tibi, & illis efficaciter exhibeant, & exhibere procurent.

Obſtantium derogatio.

§.6. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum, necnon Hoſpitalis prædictorum etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis perſonis prædictis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentibus ad beneplacitum noſtrum dumtaxat valituris.

Dat. die 11. Martii 1625. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 11. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II. (a)

(a) Eædem Facultates ejuſdem exempli Brevi conceſſæ hac die fuerunt etiam Diomedi Vateſio Provinciæ Marchiæ Anconitanæ Gubernatori.

CXL.

Facultas eidem Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præſidi Bannitos abſolvendi, etiamſi parti læſæ non ſatisfecerint, dummodo abſtineant a loco patrati delicti.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ven. fratri Joanni Archiepiſcopo Adrianopolitan. Provinciæ noſtræ Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præſidi.

URBANUS PAPA VIII.

Recenſet Præſidi Romandiolæ datam a ſe facultatē Ducatus Urbini, & Montis Feretrani poſſeſſionem capiendi.

§.1. Cum Nos hodie motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Tibi, ut caſu aperitionis, ac devolutionis ad Nos, & Romanam Eccleſiam, Sedemque, & Cameram Apoſtolicam Feudi Ducatus Urbini, necnon Civitatum Senogallien., & Piſauren., ac Status Montisferetrani, aliorumque Dominiorum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Fortalitiorum, Propugnaculorum, & locorum quorumcumque etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignorum in, & ſub Statu dicti Ducatus Urbini, & Montisferetran. ad præſens quomodolibet compræhenſorum, ſeu per ipſum Ducem quomodolibet poſſeſſorum, quandocumque, & quomodocumque eveniente, ſive ſuccedente, Tu per te, vel alium, ſeu alios ſecundum rei, & caſus exigentiam, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum, eorumque territoriorum, districtuum, Juriſdictionum, Fortalitiorum, ſive Propugnaculorum, membrorum, pertinentiarum, & Jurium quorumcumque noſtro, Eccleſiæ, Sedis, & Cameræ prædictarum nomine, amotis, & expulſis inde quibuſvis detentoribus, ſive occupatoribus, appræhendere, & appræhenſam retinere, aliaque tunc expreſſa facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite poſſes, & valeres, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem conceſſerimus, prout in noſtris in ſimili forma Brevis deſuper expeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc dat quoque facultatē Bannitos abſolvendi injunctis tamen quæ hic præſcribuntur.

§.2. Nos, ut præmiſſa, omniaque, & ſingula in dictis Literis contenta melius, & facilius exequutioni demandare valeas, quantum cum Domino poſſumus, opportune providere volentes, motu, ſcientia, deliberatione, deque poteſtatis plenitudine paribus, tibi, ut in eventus in eiſdem Literis expreſſos dumtaxat, & non aliàs, Bannitos quoſcumque ex quantumvis capitalibus, præterquam læſæ Majeſtatis, veris, non fictis, & ſæpius iteratis, aggravatiſque criminibus, exceſſibus, & delictis damnatos Status noſtri Eccleſiaſtici, ſi pœnitentia ducti ad te accedere, & in eoſdem eventus ſervitiis Sedis Apoſtolicæ operam navare, & alia illis per te injungenda exequi voluerint, gratioſe abſolvere, & liberare, eiſque gratiam, abſolutionem, & remiſſionem in

forma

forma ampliſſima, etiamſi illi pacem ab offenſis non habuerint, nec parti læſæ ſatisfecerint, dummodo a loco, ſeu locis commiſſorum delictorum abſtineant, neque ad illa accedant, niſi prius ſoffenſis ſatisfactis, & ab illis pace obtenta, aliàs gratiæ vigore præſentium illis faciendæ nullius ſint roboris, vel momenti, promittere, & concedere, ac ſuper bannitorum hujuſmodi abſolutione, liberatione, & remiſſione publica banna, & proclamata in locis neceſſariis publicare, aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecificam, ſpecialem, & expreſſam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite valeas, plenam ſimiliter, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, tenore præſentium, concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.3. Non obſtantibus fel. rec. Sixti V., & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum contra homicidas, bannitos, & alios facinoroſos quomodolibet editis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sic abſoluti debent pœnitentiam a Confeſſario injungendã adplere.

§.4. Volumus autem, ut ii, qui prædictas abſolutiones, liberationes, & remiſſiones in vim præſentium obtinuerint, pœnitentiam ſalutarem ſibi poſtmodum per confeſſarios idoneos a locorum Ordinariis approbatos, quibus plenam, ſuper præmiſſis facultatem concedimus, injungendam adimplere omnino teneantur.

Dat. die 11. Martii 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

Sequitur Conceſſio ſimilium Facultatum Marchiæ Anconitanæ Gubernatori quoad Affictum Montis Marciani.

Dilecto filio Magiſtro Diomedi Vareſio in utraque Signatura noſtra Referendario Provinciæ noſtræ Marchiæ Anconitanæ Gubernatori.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Facti ſeries, & conceſſio de qua in Rubr.

§.1. CUM Nos hodie motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Tibi, ut caſu aperitionis ac devolutionis, ad Nos, & Romanam Eccleſiam, Sedemque, & Cameram Apoſtolicam Feudi Ducatus Urbini, nec non Civitatum Senogallien., & Piſauren., ac Status Montisferetran., aliorumque Dominiorum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Fortalitiorum, Propugnaculorum, & Locorum quorumcumque, etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignorum, in, & ſub Statu dicti Ducatus Urbini, & Montisferetran. ad præſens quomodolibet comprehenſorum, ſeu per ipſum Ducem quomodolibet poſſeſſorum, quandocumque, & quomodocumque eveniente, ſive ſuccedente, tu per te, vel alium, ſeu alios ſecundum rei, & caſus exigentiam corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum prædictorum, eorumque Territoriorum, Diſtrictuum, Juriſdictionum, Fortalitiorum, ſive Propugnaculorum, membrorum &c., *prout in præcedenti*, plenitudine paribus, Te in eventus in eiſdem Literis expreſſos dumtaxat, & non aliâs in, & ſuper affictu Montis Marciani, quoad Annonam, ac Bannitorum abſolutionem, liberationem, & remiſſionem ſuperintendentẽ eum omnibus, & ſingulis facultatibus, gratiis, & indultis Tibi per alias noſtras in ſimili forma Brevis ſuper Annona, & Bannitorum prædictorum abſolutione, liberatione, & remiſſione hodie expeditas Literas conceſſis, tenore præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus.

Mandatum de parendo.

§.2. Mandantes propterea ſub indignationis, & aliis arbitrii noſtri pœnis dicti loci Affictuariis, eorumque Officialibus, & Miniſtris, cæteriſque omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, ut te in ſuperintendentem hujuſmodi, juxta tenorem præſentium recipiant, & recognoſcant, tuiſque monitis, & mandatis ſalubribus prompte pareant, & obediant, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam rite tuleris, ſeu ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus authore Domino uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obſtantibus Capitulis, & conventionibus inter Cameram Apoſtolicam, & ejuſdem Oppidi Montis Marciani, illiuſque Terris, & Tenimentis Affictuariorum initis, nec non Regula noſtra de jure quæſito non tollendo, ac omnibus illis, quæ in Literis prædictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die, & anno prout in præcedenti.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 11. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

Man-

CXII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Mandat Metropolitæ Ruſſiæ, ut Synodum Provinciale ſingulis quadriennis celebret.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

SAcroſanctum apoſtolatus officium humilitati noſtræ per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commiſſum poſtulat, ut licet inter graviſſimas, multiplicesque apoſtolicæ ſervitutis curas ſuper univerſas Orbis Eccleſias juxta paſtoralis officii debitum invigilemus: illis tamen peculiarem ſolicitudinem impendamus, quæ non ſolum in longinquis regionibus conſtitutæ, verum etiam multis catholicæ fidei hoſtium periculis expoſitæ ope, atque opera Sedis Apoſtolicæ jugiter noſcuntur indigere.

Mandat infra annum Concilium Provinciale cogi.

§.1. Hinc eſt, quod nos felici, atque proſpero Eccleſiarum in Provincia Ruthena, ſeu Ruſca exiſtentium ſtatui, atque gubernio, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotio Propagandæ in Univerſo Mundo fidei præpoſitorum conſilio, Venerabili Fratri Archiepiſcopo Kiovienſi ejuſdem Provinciæ Metropolitæ per præſentes committimus, & mandamus, ut infra annum proximum, Concilium Provinciale Epiſcoporum, eorum ſcilicet, qui cum Romana Eccleſia tempore felicis recordationis Clementis Papæ Octavi Prædeceſſoris noſtri uniti ſunt, juxta præſcriptum Sacrorum Canonum, necnon Generalium Conciliorum convocet, atque celebret.

Illudque ſingulis quadriennis celebrari.

§.2. Inſuper, quod finito Concilio Provinciali infra Annum, ut præfertur, convocando, & celebrando, ex tunc decætero perpetuis futuris temporibus ſingulo quoque quadriennio, ſimile Concilium provinciale non minus unius hebdomadæ ſpatio duraturum modo, & forma præmiſſis convocari, & celebrari omnino debeat, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Data Metropolitæ facultate Epiſcopos ad id compellendi;

§.3. Dantes plenam, & amplam facultatem, & auctoritatem eidem Archiepiſcopo nunc; & pro tempore exiſtenti tempus, & locum celebrationis Conciliorum hujuſmodi præfigendi, & aſſignandi, ac pœnas ſibi bene viſas Epiſcopis legitime non impeditis ad Concilia hujuſmodi non venientibus, & qui venerint, ante finem celebrationis Conciliorum hujuſmodi præfigendũ, abſque ejuſdem Archiepiſcopi licentia recedentibus, imponendi, & infligendi.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes, præſentes literas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 12. Martii 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 12. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Piſano Archiepiſcopo committit, ut curet Archiepiſcopum Mithilenarum a Græcis Liburni commorantibus recipi, atque audiri.

Ven. Fratri Juliano Archiepiſcopo Piſan.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Archiepiſcopum Mithilenarum deputat in Viſitatorem Græcorum Liburni commorantium.

§.1. CUm nos nuper ad regimen, & ſalutẽ animarum Chriſtifidelium Græcorum in Oppido Liburni tuæ Piſan. Diœceſis commorantium Ven. Fratrem Gabrielem Archiepiſcopum Mithilenarum, cujus integritas, fides, & prudentia fide dignorum teſtimoniis apud nos comprobatur, apoſtolica auctoritate deputaverimus.

Mandat Archiepiſcopo Piſano, ut curet a Græcis recipi.

§.2. Nos cupientes, ut Chriſtifideles prædicti eumdem Gabrielem Archiepiſcopum in animarum ſuarum patrem recipiant, & paſtorem, doctrinamque ejus audiant, & ſequantur, ac ſe ab eo doceri, & in via ſalutis dirigi permittant, fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut apud eoſdem Græcos efficaciter cures, quod ipſi ſalubribus ejuſdem Gabrielis Archiepiſcopi monitis, et mandatis pareant & obediant; alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam idem Gabriel Archiepiſcopus contra inobedientes rite tulerit, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 15. Martii 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 15. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio quorumdam Statutorum Eccleſiæ Metropolitanæ Eboren. de probationibus ſuper puritate ſanguinis ab iis faciendis, qui ad Dignitates, aliaque Beneficia ejuſdem Eccleſiæ promoventur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium;

SAcroſanctum Apoſtolatus officium humilitati noſtræ per ineffabilem divinæ ſapientiæ providentiam commiſſum poſtulat, ut ad felicem, atque proſperum Eccle-

cleſiarum quarumlibet præſertim Cathedralium ſtatum, directionemque jugiter intendentes, ea, quæ propterea facta fuiſſe dicuntur, ut firma perpetuo, & illibata perſiſtant, libenter eum a Nobis petitur, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio muniamus.

Archiepiſcopus Eboren. ſtatuta nonnulla edit.

§. 1. Nuper ſiquidem pro parte chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici expoſito, quod Venerabilis Fr. Joſephus Archiepiſcopus Eboren. ad majorem Eccleſiæ Eboren. decorem, divinique in ea cultus augmentum, nonnulla ſtatuta, & ordinationes ediderat.

Quæ Conciſſa Congregationi Concilii examinanda tradit.

§. 2. Nos ſtatuta, & ordinationes hujuſmodi a Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini interpretibus revideri, & recognoſci juſſimus. Qui quidem Cardinales in vim mandati noſtri hujuſmodi ſtatuta, & ordinationes in hunc, qui ſequitur, modum redigerunt, videlicet:

Tenor hujuſmodi ſtatutorum.

D. Joſephus a Mello Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Metropolitanus Archiepiſcopus Eboren. notum facimus omnibus, & ſingulis has noſtras ſtatuti ſub ſpe beneplaciti Santiſſimi Domini Noſtri Papæ, ſanctæque Sedis Apoſtolicæ, literas viſuris, lecturis, & audituris: quod cum videremus, noſtram Eccleſiam Eboren eſſe unam ex Metropolitanis Regni Portugalliæ, & inter illas inſignem, tum ob antiquitatem, reddituumque ubertatem, quibus cæteras præfati Regni Eccleſias antecedit; tum quia ſemper, & ſaltem ut plurimum, ſolita fuit gubernari per Præſules Regiæ ſtirpis, eique ſemper inſervierunt Dignitates, & Canonici ſanguinis claritate, & literis præſtantes, ex quibus multi ad dignitatis Epiſcopalis gradum aſſumuntur, & eam notabile damnum paſſuram in ſua auctoritate, & ſervitio, ſi ad illius Dignitates, Canonicatus, Beneficia, & officia admittantur perſonæ ex hebræorum ſanguine deſcendentes, aut quæ aliqua macula hujuſmodi, licet parva per viam paternam ſeu maternam ſint infectæ, cum experientia doceat, hujuſmodi hominum naturam eſſe turbulentam, & in miniſterio Eccleſiæ valde nocivam, & merito timeatur hujuſmodi perſonarum incarceratio propter crimen Apoſtaſiæ, & errorum in fide, ut ſæpius contigit tempore præterito, & paſſim tempore præſenti contingit, quod verget in notabile damnum noſtræ Eccleſiæ, & dedecus, & opprobrium tam illius, quam perſonarum illi inſervientium; volenteſque, quantum in Domino poſſumus, & pro officii noſtri debito tenemur his inconvenientibus, & ſcandalis probabiliter eventuris occurrere, ut præfata noſtra Eccleſia perpetuis futuris temporibus honorifice veneretur, & auctoritatem tam multipliciter comparatam conſervare poſſit; Egimus non ſemel, ſed iterum, atque iterum ſæpius cum Decano, & Capitulo dictæ Eccleſiæ de condendo ſtatuto, quo caveretur, ne perſona aliqua præfata labe laborans ad beneficium aliquod, aut officium ſeu miniſterium dictæ Eccleſiæ admitteretur, cumque ſuper forma, & clauſulis Statuti convenire non poſſemus, ut ad concordandum nobiſcum præfatum Decanum, & Capitulum adduceremus, ei multa, & diverſa media propoſuimus, & procuravimus Statutum Eccleſiæ Toletanæ, & aliud Eccleſiæ Colimbrien. ut hujuſmodi ſtatutis adhærentes, aliud ad præfatam Eccleſiam noſtram conficeremus: quod tamen præfato Decano, & Capitulo perſuadere non potuimus: & aliquoties propter diſcordes illius opiniones a noſtris, aliquoties etiam propter nimiam dilationem ea parte ipſius Capituli procuratam, hujuſmodi negotii exequutio tamdiu impedita fuit, ut ad deſperationem conficiendi negotii veniremus. Quare Nos deſiderantes, ne hujuſmodi diſcordiis, & dilationibus tam utile, neceſſarium, & honeſtum ſtatutum, cum damno noſtræ Eccleſiæ, differretur, ut illud facere decrevimus, maturaque præcedente deliberatione, & ſub ſpe beneplaciti Sanctiſſimi Domini noſtri Papæ, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, ad divini cultus augmentum, & ad noſtræ Eccleſiæ Eboren. venuſtatem, & honorem ſtatutis Toletanæ, & maxime Colimbrien. Eccleſiarum adhærentes, mutatis, & additis, quæ cenſuimus aptiora ad finem prætenſum, & ad meliorem ſtatuti obſervantiam, & exequutionem, in nomine Domini Noſtri Jeſu Chriſti, condimus, facimus, & ordinamus ſtatutum pro dicta noſtra Eccleſia tenoris ſequentis.

De iis qui excludendi ſunt a Capitulo.

Quod ea nunc deinceps perpetuis futuris temporibus nulla Dignitas, Canonicatus, & præbenda, aut ſemipræbenda, ſeu quartanaria, aut alia quæcumque Beneficia hactenus in dicta noſtra Eccleſia Eboren. erecta, & inſtituta, ſeu in poſterum erigenda, & inſtituenda per ceſſum etiam ex cauſa permutationis, vel per deceſſum, aut aliam quamvis amiſſionem, vel dimiſſionem præfata Beneficia pro tempore obtinentium, aut aliàs quovis modo vacantia, neque etiam per viam coadjutoriæ, quibuſvis Clericis ex hebræorum, vel eorum, qui ex paterna linea uſque in infinitum, vel ex materna uſque ad ſeptimum gradum incluſive, eam infamiæ notam contraxerint, aut aliquo quocumque modo perſonis ſimili labe infectis, vel etiam laborantibus, ut ſupra, ſanguine conjuncti fuerint, conferri poſſint; idemque cenſendum fore de Dignitatibus, Canonicatibus, & præbendis Magiſtralibus, & Doctoralibus, & de aliis quibuſcumque Beneficiis in eadem noſtra Eccleſia exiſtentibus, etiam ex Indultis Apoſtolicis Univerſitati Studii Generalis Colimbrien. ſeu Regiæ illius Academiæ, aut ejuſdem Doctoribus, & Profeſſoribus affectis, vel aliàs debitis, ſtatuimus:

Literæ proviſionis Archiepiſcopo exhibendæ.

Quod ad lites, controverſias, & dubia, quæ deſuper pro tempore dari poſſunt, ſtatuimus, ut qui aliquo modo aliquam ex Dignitatibus, Canonicatibus, Præbendis, ſemipræbendis, quartanariis, cæteriſque omnibus Beneficiis hactenus in dicta noſtra Eccleſia Eboren. erectis, & inſtitutis, aut deinceps inſtituendis, & erigendis in ea, etiamſi ſint Univerſitati, & Academiæ hujuſ-

juſmodi affecta ſibi quavis auctoritate conferri obtinuerit, antequam illius poſſeſſionem per ſe, vel Procuratorem ſuum aſſequatur, & apprehendat, literas ſuper Collatione, & proviſione hujuſmodi ſibi expeditas juxta formam antiqui dictæ Eccleſiæ noſtræ ſtatuti, ex vi præſentis ſtatuti præſentare teneatur Archiepiſcopo Eboren. qui pro tempore fuerit, ut præſatas literas examinari, & juxta hujus ſtatuti formam de hujuſmodi proviſo, ſeu præſentato, & ſui ſanguinis puritate faciat inquiri: quod tamen non habebit locum in Inquiſitoribus deputatis, & cæteris Miniſtris S. Officii Inquiſitionis, qui aliquando fuerunt, ſunt, vel pro tempore erunt, quia ii ad prædictarum Dignitatum, Canonicatuum, Præbendarum, Semipræbendarum, Quartanariarum, cæterorumque Beneficiorum poſſeſſionem admittentur abſque ulla ſuper puritate ſanguinis informatione facienda.

Juramentum ab Admittendis præſtandum.

Quod omnes, & ſinguli, qui ad hujuſmodi Beneficia admittendi erunt, prius juramentum præſtent in Capitulo capitulariter congregato de hujuſmodi ſtatuto obſervando, & de illius derogatione, & juramenti prædicti relaxatione, ſeu remiſſione, vel abſolutione nullo unquam tempore ab Archiepiſcopo, & Capitulo, aut etiam a Romano Pontifice pro tempore exiſtente, ſeu a Sede Apoſtolica, ſive a quovis alio Prælato, aut alia quacumque perſona non petendis, neque obtinendis, neque utendo obtentis, vel impetratis, vel motu proprio ſibi conceſſis, nec ante hujuſmodi juramenti præſtationem, & actum confectum de illo in libro Capituli ad hunc effectum conficiendo, & per proviſum ſubſcriptum in beneficii poſſeſſionem mittatur, ſeu inducatur, nec mitti, aut induci poſſit.

Quod ſi quis in poſſeſſionem alicujus ex prædictis dictæ noſtræ Eccleſiæ Beneficiis abſque juramenti hujuſmodi receptione admiſſus fuerit, vel ei poſſeſſio Beneficii quomodocumque tradita fuerit, poſſeſſionis hujuſmodi actus eo ipſo nullus, nulliusque vigoris, ſeu roboris exiſtat, & hujuſmodi poſſidens non poſſeſſor, ſed intruſus cenſeatur in Iudicio, & extra.

Forma in probationibus ſuper puritate ſanguinis facienda ſervanda.

Quod Archiepiſcopus pro tempore exiſtens, ubi primum ſibi ab aliquo proviſo, ſeu præſentato, ſeu ejus Procuratore præſentatæ fuerint literæ proviſionis, ſeu Collationis, aut præſentationis, ſtatim deputet duos Canonicos præfati Capituli, & unum ex Notariis approbatis Curiæ Eboren. ut examinent teſtes ſuper qualitate generis proviſi, ſeu præſentati petentis Beneficii poſſeſſionem: qui quidem Canonici, & Notarii careant omnino ſanguinis impuritate, nec aliquomodo ex præfatorum hebræorum ſanguine deſcendant, & qui deputati fuerint ad faciendam Informationem, nullo modo ſe poterunt eximere ab illa facienda, poteritque Archiepiſcopus illos, & illorum quemlibet parere recuſantes cogere per cenſuras, & pœnas pecuniarias, ſeu per fructuum ſuorum Beneficiorum ſubtractionem.

Quod ſi informatio facienda ſit extra Urbem, & ejus Territorium; in tali caſu, ut ſumptibus proviſi, ſeu præſentati parcatur, diriget Archiepiſcopus literas commiſſionis ad Vicarium loci, in quo informatio facienda erit, ut examinet teſtes, & ſcribat informationē, dictaque teſtium ſcribat ſcriba ipſius Vicarii, dummodo uterque, ut ſupradictum eſt nullam præfati impuri ſanguinis maculam habeat, quo caſu alter loco inhabilis ſufficietur per Archiepiſcopum, & præfati Commiſſarii tam deputati ex gremio Capituli, quam Vicarii in facienda informatione ſervabunt formam traditam ab Archiepiſcopo, nulluſque teſtis admittetur a proviſo, ſeu præſentato productus, aut qui aliàs non ſit idoneus.

Quod facta Informatio in forma ſupradicta tradetur Archiepiſcopo per illum examinanda, eaque examinata per Decretum ſuum in ſcriptis declarabit, Proviſum, ſeu præſentatum habilem ad Beneficium, eique dandam, & debere dari Beneficii poſſeſſionem: & cum tali Decreto per ipſum Archiepiſcopum ſubſcripto proviſus jam qualificatus Capitulum adibit, & petet Beneficii poſſeſſionem, & in eam a Capitulo mittetur in vim, & exequutionem præfati Decreti, & abſque illo modo nullo in poſſeſſionem mittetur: & ſi abſque hujuſmodi Decreto, vel abſque præſtatione juramenti, de quo ſupra fit mentio in tertio Capitulo hujus ſtatuti, poſſeſſionem apprehenderit, & ad illam admittatur, talis actus, & poſſeſſio nullius ſit roboris, & momenti, & intruſus in judicio, & extra habeatur, & fructus non faciat ſuos, neque illi de illis ullo modo reſpondeatur: careatque talis intruſus omni actione repetendi reſtitutionem, nec ſe ſpoliatum dicere poſſit, nec ei reſtitutionis de jure debitæ ſpoliato actio competat: Decretum tamen, ſeu declaratio ſuper ſanguinis puritate fieri debeat infra ſex Menſes a die præſentationis literarum inchoandos, quibus ante hujuſmodi declarationem elapſis objectio impuritatis ſanguinis minime obſtet proviſo, quo minus debeat in poſſeſſionem immitti.

De fructibus Beneficii vacantis.

Quod fructus, redditus, proventus, emolumenta, & diſtributiones, etiam quotidianæ ſpectantes, & ſpectantia ad Beneficii poſſeſſionem petentes a die, quo titulus collationis, proviſionis, ſeu præſentationis Archiepiſcopo præſentatus fuerit per ipſum proviſum, aut præſentatum, ſeu ejus Procuratorem, & ipſe, vel ejus Procurator petierit, ut informatio fiat, deponantur apud perſonam, ſeu perſonas, in quarum poteſtate tuto aſſerventur, ut proviſo, ſeu præſentato poſt præſtitum præfatum juramentum, apprehenſamque poſſeſſionem Beneficii ex Decreto per Archiepiſcopum ferendo ſuper informatione omnes tradantur, tanquam ſi præſens eſſet in Eccleſia, & in Choro, dummodo a præfato præſentationis die inſtet pro facienda informatione per ſe, vel per ſuum Procuratorem, & per illum non ſtet, & ſit præſens in Urbe Eboren.

Quod non obſtante quacumque habilitatione, ſi quis ex Capitularibus, aut alijs quibuſcumque Beneficiatis noſtræ Eccleſiæ præfatæ contra poſſeſſionem ſic jam appræhenſam aliquod impedimentum ex ſupradictis opponere voluerit, ad id admittatur; hac tamen conditione, quod ſi non probaverit appoſitum impedimentum, & appoſitum malitioſe fuiſſe conſtiterit, graviter, & acerbe puniatur opponens, & voce activa, & paſſiva perpetuo privatus exiſtat.

Quod ſi in admiſſione alicujus Dignitatis, Canonici, Præbendati, Semipræbendati, alteriuſve Beneficiati, quicumque ille ſit, Secretarius Capitoli, aut Canonicus ejuſdem ab eodem Capitulo ad id deputatus nomine Archiepiſcopi, & Capituli coram poſſeſſionem petente, vel ejus Procuratore, antequam ad poſſeſſionem admittatur, proteſtetur, quod ſi in poſterum ullo unquam tempore compertum fuerit, aut alias juridice conſtiterit ad poſſeſſionem hujuſmodi admitti petentem aliquo ex ſupradictis impedimentis eſſe infectum, proviſio ſibi facta cum Literis deſuper expeditis, & inde ſequuta hujuſmodi poſſeſſio ab ipſa poſſeſſionis die, etiamſi poſtmodũ triennalis, vel majoris temporis poſſeſſor efficiatur, nullius roboris, & momenti exiſtat, ac Dignitas, Canonicatus, & Præbenda, aut Semipræbenda, quartanaria, & quodcumque aliud Beneficium in præfata noſtra Eccleſia jam fundatum, erectum, & inſtitutum, aut in poſterum in ea fundandum, erigendum, & inſtituendum per talem obtentum vacet eo ipſo, itaut de illo per Romanum Pontificem alteri idoneo, & qualificato conferri poſſit; ipſeque poſſeſſor omnes, & ſingulos fructus, redditus, proventus, & diſtributiones quotidianas, aliaque emolumenta per eum percepta, tanquam intruſus, & canonicò titulo carens reſtituere, & rependere teneatur, actuſque hujuſmodi proteſtationis conficietur, & a præſentibus, & a petente hujuſmodi ad poſſeſſionem admitti, aut ejus Procuratore, ſubſcribetur, illiuſque etiã obſervantia ab eo jurari debet,

Quod Archiepiſcopus curabit, ut officia reliqua præfatæ noſtræ Eccleſiæ provideantur ſolum perſonis præfata ſanguinis labe carentibus, nulluſque etiam ad miniſterium Eccleſiæ, & ejus Sacriſtiæ, aut Chori admittatur, qui dicta labe laboret. Circa hujuſmodi autem Officialium, & Miniſtrorum qualificationem fient informationes, antequam in poſſeſſionem Officiorum, ſeu Miniſteriorum mittantur, prout Archiepiſcopo magis expedire videbitur, Quod ſi poſt adeptam poſſeſſionem depræhenſum juridice fuerit, aliquem ex admiſſis a præfata hebræorum ſtirpe deſcendere, eo ipſo proviſio quælibet talis officii, ſeu miniſterii, & poſſeſſio inde ſequuta nullius ſint roboris, & momenti, & eo ipſo talis proviſus, & poſſidens privatus cenſeatur, & tale officium ſeu miniſterium alteri committatur, & provideatur tanquam vacans, nec qui proviſionem, & poſſeſſionem obtinuerat, poſſit ſe dicere ſpoliatum, nec actio de jure competens ſpoliatis ei ullo modo ſuffragetur.

Quod tam Archiepiſcopus, quam ejus Commiſſarii per ipſum nominati ad faciendas informationes (ſi Sanctiſſimo Domino Noſtro Papæ, Sanctæque Sedi Apoſtolicæ placuerit) habeant omnem juriſdictionem neceſſariam, quando, quoties, & ubi opus fuerit, ut poſſint cogere, & compellere Teſtes ad ferendum Teſtimonium, & eos ad id vocare, & facere omnia ad hoc negocium neceſſaria, & ſuper eo procedere per cenſuras, pœnas pecuniarias, & per alia juris, & facti remedia.

Quod ſupplicetur a Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa, & a S. Sede Apoſtolica, ut non obſtante defectu conſenſus Capituli, illum ſine cauſa juſta multoties denegantis, & differentis, hujuſmodi Statutum, prout in illo continetur, dignetur approbare, confirmare, eique robur firmitatis apoſtolicæ adjicere cum clauſulis neceſſariis, & opportunis ad illius plenam obſervantiam, & exequutionem. Quæ omnia Nos præfatus D. Joſephus a Mello Archiepiſcopus Eboren. ſtatuimus, & ordinamus, ut perpetuis futuris temporibus obſerventur in noſtra Eccleſia per Nos, & per Archiepiſcopos Eboren. pro tempore exiſtentes, & dictæ Eccleſiæ Capitulares ſub ſpe tamen beneplaciti Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, Sanctæque Sedis Apoſtolicæ, & approbationis, & confirmationis ab eo, & ea concedendæ; quod beneplacitum, & approbationem, & confirmationem ſuppliciter, & humillime petimus. Datum Madriti ſub noſtri nominis ſubſcriptione, ſigillique noſtri impreſſione trigeſimo die menſis Auguſti Anno a Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti 1623. Antonius Gometius noſter Secretarius ſcribi fecit hoc Statutum, & ſubſcripſit. Joſephus Archiepiſcopus Eboren.

§.3. Cum autem dictus Philippus Rex pro majori Statutorum, & ordinationum hujuſmodi firmitate, illa à Nobis approbari, & confirmari ſummopere deſideret. *Hujuſmodi Statuta confirmari Rex petit.*

§.4. Nos pio ejuſdem Philippi Regis deſiderio, quantum cum Domino poſſumus, annuere volentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium conſilio, præinſerta Statuta, & ordinationes apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. *Confirmat Urbanus.*

§.5. Decernentes Statuta, & ordinationes, præſenteſque Literas ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa quomodolibet concernunt, & concernere poſſunt in futurum, inviolabiliter obſervari; ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his *Clauſulas apponit.*

a quo-

a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac dictæ Eccleſiæ Eboren. etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indoltis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 20. Martii 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 20. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

CXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Ex voto Congregationis Concilii declaratur, in tranſlationibus Epiſcoporum Eccleſiæ vacationem ab ea die eſſe computandam, qua Epiſcopus ab ejus vinculo abſolvitur in Conſiſtorio.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa ferendi Decreti. §.1. Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Cleri Hiſpaniarum expoſitum fuit, quod occurrentibus in illis Regnis Eccleſiarum Cathedralium per dimiſſionem, ſive tranſlationem vacationibus, eas non induci prætenditur, quouſque Epiſcopus tranſlatus Eccleſiæ noviter obtentæ, ac ſucceſſor dimittentis Eccleſiæ dimiſſæ poſſeſſionem adepti non fuerint: ideoque tam ipſos Epiſcopos, quam eorum Vicarios interim ordinariam juriſdictionem retinere, eoque ſub prætextu, quod cum tranſlationes, & dimiſſiones hujuſmodi de tranſlatorum, & dimittentium conſenſu fiant, non intelligatur Eccleſia dimiſſa, neque Epiſcopus ab illius vinculo abſolutus, quouſque de hujuſmodi conſenſu non conſtiterit, de quo minime conſtare poteſt, cum a tergo Literarum Apoſtolicarum non adnotetur, prout fieri ſolet in expeditionibus Beneficiorum inferiorum, quæ fiunt per conceſſum, nec de illo fit adnotatio particularis, de qua Secretarii Conſiſtorialis atteſtatio haberi queat; unde oritur, quod juriſdictio penes Epiſcopum tranſlatum, ſeu dimittentem eſſe videatur, quouſque de tali conſenſu appareat per aliquem actum poſitivum ſubſequentem, qui nonniſi ex capta poſſeſſione vigore Literarum Apoſtolicarum hujuſmodi reſultare poterit.

Decretum, de quo in Rubrica. §.2. Nos inconvenientibus, & litium anfractibus, qui ex præmiſſis oriri poſſunt, quantum cum Domino poſſumus, obviare, ac Clerum hujuſmodi ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & ſingulares illius perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, quibus negotium hujuſmodi mature, ac diligenter examinandum, & nobis referendum commiſimus, conſilio, Eccleſiam, a qua Epiſcopus de ſuo conſenſu transfertur, ab eo tempore vacare, quo idem Epiſcopus ab illius vinculo in noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis conſiſtorio abſolvitur, etiam ante expeditionem Literarum Apoſtolicarum, vel ad prædictam ſecundæ Eccleſiæ poſſeſſionem, poſteaque vero ex teſtimonio, ſeu documento Secretarii ſacri Collegii, vel alio modo hujuſmodi abſolutionis notitiam Epiſcopus tranſlatus habuerit, illico eum ab exercitio ordinariæ juriſdictionis abſtinere debere, eamque in Capitulum tranſire, itaut ſtatim Capitulum eadem juriſdictione uti, ſedem vacantem publicare, atque Officialem, ſeu Vicarium ad dicti Concilii præſcriptum conſtituere poſſit, & debeat. Clauſulæ.

§.3. Præſentes quoque Literas perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, necnon Clero prædicto in omnibus, & per omnia ſuffragari, ſicque per quoſcumque judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios quavis auctoritate fungentes, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari; apoſtolica auctoritate tenore præſentium decernimus, & declaramus. Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum hujuſmodi, etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Dat. die 20. Martii 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 20. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXVI.

Adhortatio ad Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, ut ipſi, & Chriſtifideles omnes bonis operibus muniti, Deum pro pace, & concordia inter Chriſtianos Principes inducenda, & Chriſtiani populi incolumitate aſſequenda efficacibus precibus exorent.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Venerabiles Fratres, ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Bellorum tumultus per Europam,

§.1. TOnitrua ultionis Omnipotentis exterrent Europam, & furente diſcordiarum turbine concutiuntur fundamenta Orbis terrarum. Conſurgunt Principes indignantes de ſoliis ſuis, & Nationes ardentes odio ſitiunt ſanguinem, & ad arma properant. Armata hæreſis exiſtimans abſcondi non poſſe acceptarum cladium ignominiam, niſi in templorum incendiis, non patitur in Germania conquieſcere Religionem quamvis clariſſimis viris triumphantem; quinimmo oſtentans faces exitiales, & remota accerſens auxilia, tempeſtates ſævientis oceani Romani Imperio minitatur. Belgium diuturnis bellis vexatum, ut inteſtina diſſidia coerceat, non poteſt propria viſcera non laniare, eorumque populorum internecionem, quos vellet paterno patrocinio tueri, cogitur appellare victoriam.

Ac per Italiã deplorat.

§.2. Hæc regio pacis, & religionis arx Italia, quæ exterarum provinciarum calamitates miſericors ſpectatrix lamentabatur, fit hac tempeſtate campus ſeditionum, & ea bellorum incendia in Valtellina, finitimiſque regionibus, timet excitari, quæ nonniſi gentium ſanguis, & principatuum caſus extinguat.

Unde periculum eſt, ne hæreſis diffundatur.

§.3. Periculum autem eſt, ne hac arrepta occaſione, peſtiferum hæreſum virus latius ſe diffundat, & animorum ſanitatem corrumpat contagione impietatis. Quocumque enim animo bellum inter Chriſtianos Principes geratur, non poteſt tanta moderatione adminiſtrari, quin plerumque triumphos ſceleri ferat, & naufragia Religioni. Jam vero audaces illæ hæreticorum minitantium voces audiri ſine lachrymis non poſſunt, qui impiam cauſam defendere ſe poſſe gloriantur framea Dei noſtri, id eſt, potentia Principum Catholicorum. Neque ſolum hæc exiſtimanda ſunt damna, quia regionibus vaſtitatem, & animis perniciem parant, ſed quia beatiſſimos triumphos creduntur adimere hoc tempore Chriſtianitati.

Pontifex in dolore poſitus paratum ſe pro Dei gloria vitam effundere profitetur.

§.4. Hæc tam vaſta, & tam minax humanarum miſeriarum ſcena, quodnam lacrymantibus oculis Pontificiæ charitatis ſpectaculum præbeat, facile conicere poteſtis Venerabiles Fratres. Tamen neque animum deſpondemus, qui ſcimus, Dominum aliquando in tempeſtate, & turbine deliteſcere; neque inanibus querimoniis tempus ducimus, qui lamenta viribus deſtituta putamus haberi potius ſolatia pereuntium, quam periclitantium auxilia. Accenditur velut ignis zelus noſter, & ſi noſter ſanguis fortiter fuſus opportuna eſt medicina ægrotanti Reipublicæ, gaudentes in proprio damno ſalute filiorum, vitam ipſam pro Dei gloria devovemus. Omnipotentem cordium ſcrutatorem teſtamur, Nos Cæſarum triumphis anteferre eas Pontificum ærumnas, qui digni habiti ſunt pro nomine Jeſu contumeliam pati, & divinum Paſtorem imitantes, animam ſuam poſuerunt pro ovibus ſuis.

Omnemque adhibere curam ad pacem conciliandam.

§.5. Cum autem non videatur eiuſmodi holocauſtis hoc tempore delectari Pontifex ſempiternus, ea conſilia dies, nocteſque meditamur, quæ habeantur arma lucis ad profligandum patrem diſcordiarum. Armamus quidem Eccleſiaſticas legiones, ne opus Dei facere negligenter arguamur; at enim eodem tempore nullum prætermittimus officium, quo poſſit conciliari concordia Regum, & leniri furor armorum.

Hac de cauſa Card. Barberinum ad Principes legavit.

§.6. Tandem poſtquam accuratiſſimis precibus flagitavimus pacem nominis diſſipantis gentes, quæ bella volunt, decrevimus id remedium adhibere, quod in conſimili rerum diſcrimine non ſemel peperit incolumitatem Orbi Chriſtiano. Ergo nuper approbante Apoſtolico Senatu declaravimus Eccleſiæ univerſæ paſtoralem ſolicitudinem Cardinalitia legatione. Selegimus vero Franciſcum Cardinalem Barberinum fratris noſtri filium. Creditur pontificia conſanguinitas non levem actori publicæ cauſæ adiungere auctoritatem: porro autem allegantes eum, quem natura Nobis voluit eſſe chariſſimum, videmur luculentius paternum affectum teſtari generi humano. Nunquam certe Nos ei graviſſimum hoc terrarũ tumultuantium negotium mandaremus, niſi exploratum Nobis foret, eam illi mentem ineſſe, ut gloriam Dei, & populorum ſalutem exiſtimet verum Eccleſiaſticorum Principum theſaurum, ac triumphum. Nunc autem ille ad potentiſſimos Reges proficiſcitur, curaturus, ut exoptata Chriſtianæ Reipublicæ concordia lætificet mœrentem Eccleſiam, & propugnacula communiat publicæ incolumitatis.

Hortaturque Epiſcopos omnes, ut pacem a Deo petant.

§.7. Timidæ ſunt cogitationes hominum, & conſilia mortalitatis non raro ludibria exiſtunt, niſi pater luminum cordibus noſtris infundat Spiritum ſapientiæ, & fortitudinis. Quare Venerabiles Fratres in partem ſolicitudinum noſtrarum vocati, congregate hoc tempore populos, & quaſi tubæ exaltate vocem veſtram. Currat Chriſtiana plebs ad arma juſtitiæ, muniatur ſacco, & cilicio, quibus lorica ſalutis conficitur, & diſtringens gladium ancipitem orationibus conflatum, profliget legiones Inferni, et potentium Ninivitarum gemitus imitata leniat iram Dei furore ſuo terras arguentis. Tum autem eum orate, ut det verba ſua in ore Apoſtolici Legati, ne pax, quæ Chriſti in Cœlum redeuntis teſtamentum fuit, & hæreditas, a filiis diſcordiarum temere diſſipe-

Digitized by Google

ſipetur . Torris fortiſſima oumen Domini : ad hanc confugiant juſti, & fides, quæ montes transferre, & maria poteſt perambulare, ſentiet, muutes Sion eſſe io civitate myſticæ Hieruſalem, & Dominum potentem in prælio excubare in circuitu populi ſui. Omuipoteus Priuceps pacis, qui arcum conteris, & confringis arma impiorum, iu manu tua ſunt corda dominautium, & ſub te curvantur, qui portant Orbem : Emitte e theſauris miſericordiæ ſempiternæ ſpiritum charitatis, qui Chriſtiauorum Principum voluntates conciliet : effice, ut fœderatis potentium viribus, atque animis, in hac altiſſima terrarum ſpecula caaere quam citiſſime claſſicum cœli, atque uti tantu armorum apparatu ad Regnum Dei propagandum plaudente Concilio juſtorum, & triumphaute fide orthodoaa. Juſtiſſimi hujus voti ſpem, & fiduciam præbere poteſt Omnipotens fidelium precibus exoratus, Venerabiles fratres, a quibus pium hoc ſolatium expectamus : vobiſque Apoſtulicam benedictionem peramauter impartimur.

Dat. die 25. Martii 1625. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Anoulo Piſcaturis, die 25. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anou II.

CXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Declaratio, quod Regnum Portugalliæ in legatiune Hiſpaniarum compræendator,

Dilecto filio noſtro Franciſco S. Agathæ Diacono Cardinali Barberino nuncupato, noſtro ſecundum carnem ex fratre germano Nepoti, ad Chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Philippum Hiſpaniarum Regem Catholicum noſtro, & Apoſtolicæ Sedis de latere Legato.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Urbanus Cardinalem Barberinum Hiſpaniæ Legatū deputaverat.

§. 1. CUm Nos nuper te ad chariſſimum in Chriſtu filium noſtrum Philippum Hiſpaniarum Regem Catholicum, ac univerſa Hiſpaniarum Regna, illarumque provincias, dominia, Civitates, Oppida, Terras, & loca eidem Philippo Regi ſubjecta, & dictis Regnis adiaceotia, & ad quoſcumque etiam Chriſtianos principes, cæteraque alia luca, ad quæ te declinare cootigiſſet, noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis de latere Legatum deſtinaverimus; tibique, ut Regnorum, ac Perſonarum, & locorum eorumdem ſaluti, & ſtatui opera tua conſuleretur, certas tunc expreſſas facultates conceſſerimus, prout in diverſis noſtris tam ſub plumbo, quam in ſimili forma Brevis deſuper eapeditis Literis, quarum tenores præſeotibus pro eapreſſis haberi volumus, pleoius continetur.

Nunc declarat, mentē ſuā fuiſſe ſub hac Legatione Portugalliæ quoque Regnum comprehendere.

§. 2. Cum autem à nonnullis forſan dubitari poſſet, an in prædictis Hiſpaniarum Regnis, & dominiis ipſi Philippo Regi ſubjectis, Portugalliæ, & Algarbiorum Regna comprehenderimus, teque ad illa, & eorum populos noſtrum, & ejuſdem Sedis de latere legatum hujuſmodi, ut præſertur, deſtioaverimus; Nus ut omois io, & ſuper præmiſſis dubitaudi, ſive aliàs quomodulibet hæſitandi materia e mediu tullatur, opportune providere vulentes, Mutu proprio, & ex certa ſcientia noſtris, teuure præſentium, declaramus, & in verbo Rumani Pontificis atteſtamur, mentis, & voluntatis noſtræ fuiſſe, & eſſe, in prædictis Hiſpaniarum Regnis, & duminiis Portugalliæ, & Algarbiorum Regna hujuſmodi compræhendere, & compræhendiſſe, teque ad illa, & eorum populum univerſum cum omnibus, & ſingulis ſacultatibus prædictis, noſtrum, & ejuſdem Sedis de latere Legatum deſtinare, & deſtinaſſe, ut præſertur.

Peculiareſque ad id eidem concedit facultates penſiones reſervandi, & Beneficia eccleſiaſtica conferendi.

§. 3. Præterea quò in delato tibi per Nos legationis hujuſmodi muuere erga ejuſdem Sedis devutos, & fideles, tam in Portugalliæ, quam Hiſpauiarum Regnis, illorumque proviuciis, dominiis, & aliis locis prædictis conſiſteutes, te gratiuſum, & beuignum vberius eahibere valeas, circumſpectiunitiuæ, ultra facultates tibi per Nos, ut ſupra conceſſas, ut ſuper quurumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticurum, tam ſecolarium, quam cujuſvis Ordiuis Regularium, & aliàs quomodulibet qualificatorum, de quibus tameu juxta Literarum noſtrarum prædictarum tenorem diſponere potes, fructibus, redditibus, pruveutibus, juribus, obventionibus, & emolumeotis uuiverſis, tam certis, quam iucertis, ac etiam diſtributionibus quutidianis, quaſcumque penſiones annuas, oon tamen medietatem ſructuum, reddituum, & proventuum hujuſmodi excedentes, ſeu eoſdem ſructus, redditus, & proventus uſque ad dictam medietatem locu penſionum earumdem quibuſvis perſunis tibi beneviſis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica, cum cura, & ſine cura, & aliàs quomodulibet qualificata, etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſatiouibus apoſtolicis, in titulum, commendam, adminiſtrationem, aut aliàs quomodulibet obtinen., & expectantibus, aliiſque clericali ſaltem charactere iuſignitis, & aliàs peuſionum hujuſmudí capacibus, eis quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus per Beneficia ipſa pro tempore quumodolibet obtineutes annis ſingulis, ac in locis, & terminis, ac ſub privatiunis, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, necnon vinculis, clauſulis, & cautelis in Literis reſervatiuuum penſiunum hujuſmudi appuni ſulitis, perſolveudas, de conſenſu tamen illurum, qui peuſiones ipſas pro tempore ſolvere debebuut, auctoritate noſtra reſervare, conſtituere, & aſſignare; Necnon io pruviſiouibus, ſeu commendis per te io vim dictarum ſacultatum faciendis cum eiſdem perſonis, ot quæcomque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſi invicem tamen compatieutia Beneficia Eccleſiaſtica, ctiam ſi uuum ex illis omnibus cum cora,

aut

aot Dignitas etiam major, vel principalis, Canonicatus, & præbendæ, perſouatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad ea conſueverit quis per electiunem aſſumi, eique cura etiam jurisdictiooalis immineat animarum, ſi ſibi aliàs canonice per te conferantur, recipere, & dummodo illa omnia unn exceptn, perſonalem reſidentiam oon requirant, inſimul quoad viaerint retinere libere, & licite valeant, auctoritate prædicta diſpenſaodi, illiſque concedendi, & indulgendi, necnon omoia, & ſingula Beneficia Eccleſiaſtiea in dictis facultatibus quomodolibet qoalificata, etiam per obitum familiarium tuorum, donee ea cauſa legatioois hujoſmodi abſueris, etſi ſingulorum Beneficiorum prædictorum fructus, redditus, & proventus XXIV. ducatorum auri de Camera ſecoodum communem eatimationem val. ann. eaeedant, modo, & forma in eiſdem facultatibus expreſſis conferendi, & de illis diſponendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritate, & tenore prædictis coocedimos, & impertimur.

Contraria tollit.

§.4. Non obſtantibus apoſtolieis, ac in univerſalibos, provincialibuſque Conciliis editis, & edendis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutiooibus, & Ordinationibus, necnon Eccleſiarum, in quibus beneficia hujuſmodi forſan fuerint, etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, cæteriſque omoibus, & ſingulis, quæ io dictis Literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 28. Martii 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo piſcatoris die 28. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXVIII.

Prohibet, qoominos Imagines nondum a Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum eum radiis, ſplendoribus, & laureolis proponantur, vel Tabellæ, & luminaria ad eorum ſepulebra apponantur &c.

Feria V. die 13. Martii, Anno a Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1625.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico in Vaticano coram SS. D.N.D. Urbano divina Providentia Papa VIII., ac Illuſtriſſ., & Reverendiſſ. DD. S. R. E. Cardinalibus, adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus generalibus a S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Exordium.

SAnctiſſ. D. N. ſolicite animadvertens abuſos, qui irrepſerunt, & quotidie irrepere noo ceſſant io colendis quibuſdam cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, etſi neqoe Canonizationis, oeque Beatificationis honore ioſigniti ſint ab Apoſtolica Sede, eorum tamen Imagines io Oratoriis, atque Eccleſiis, aliiſque locis publicis, ac etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, ſeu ſplendoribus proponuntor, miracula, & revelationes, aliaque beneficia a Deo per eorum interceſſiones accepta, io libris rerum ab ipſis geſtarum enarrantur, & ad illorum ſepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

Prohibet, ne Imagines nondum Beatificatorum cum Laureola apponantur;

§.1. Volenſque proinde hojuſmodi abuſibus, pro debito officii paſtoralis, occurrere, re etiam cum Illuſtriſſimis, & Reverendiſſimis DD. Cardinalibos contra hæreticam pravitatem in uoiverſa Republica Chriſtiana generalibus Inquiſitoribus communicata, & mature conſiderata, ac diſcuſſa, declaravit, ſtatuit, & decrevit, ne quorumvis hominum cum ſanctitatis, ſeu martyrii fama (quantacumque illa ſit) defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud venerationem, & cultom præſeferens, & iodicans, in Oratoriis, aut locis publicis, ſeu privatis, vel Eccleſiis tam ſecularibus, quam regolaribus cujuſcumque Religionis, Ordiois, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apoſtolica Sede canonizentur, aut Beati declareotur, & ſi quæ appoſitæ ſunt, amoveantur, prout eas ſtatim amoveri mandavit.

Vel eorum geſta typis publicentur ſine licentia.

§.2. Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros eorumdem hominum, qui Sanctitatis, ſive Martyrii fama, vel opinione, ut præferior, celebres è vita migraverint, geſta, miracula, vel revelationes, ſeu quæcumque beneficia tamquam eorum interceſſionibus a Deo accepta contioentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui io iis recognoſcendis Theologos, alioſque pios, ac doctos viros io coofilium adhibeat, & ne deinceps fraus, aut error, aut aliquid novum, ac ioordinatum in re tam gravi committatur, negotium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmittat, ejuſque reſponſom expectet. Revelationes vero, & miracula, aliaque beneficia ſupradicta, quæ io libris horum hominum vitam, & geſta contineutibus, hactenus ſine recogoitione, atque approbatione hujuſmodi impreſſa ſunt, nullo modo approbata eoſeri vult, mandatque Sua Sanctitas.

Aut ad eorū ſepulchra Tabellæ, aut Lampades ponantur

§.3. Ad horum homioum ſepulchra, vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, atque imagines, ex cera, aut argento, ſeu ex alia quacumque materia, tam pictas, quam fictas, atque exculptas appendi, aut affigi: & lampades, ſive alia quæcumque lumina accendi ſine recognitione ab Ordinario omnino, prout ſupra, facienda, Sedique Apoſtolicæ refereoda, ac probanda.

Excipiantur ii, quibus favet cultus immemorabilis.

§.4. Declarans, quod per ſupraſcripta, præjudicare in aliquo non volt, neque iotendit iis, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſom, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum ſcripta, vel loogiſſimi temporis ſcieotia, ac tolerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarii, coluotur.

Ut

Ordinariis Locorum executionem demandat.

§.5. Ut autem præmiſſa diligentius obſerventur, univerſis, ac ſingulis, tam Ordinariis, quam hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus diſtricte præcipit, ut in ſua quiſque Diœceſi, vel Provincia ſedulo pervigilent, ne ſine approbationibus prædictis Imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra ſuperius diſpoſita fiant.

Pœnas Tranſgreſſoribus infligit.

§.6. Tranſgreſſores vero, ſi Regulares fuerint, privationis ſuorum officiorum, ac vocis activæ,& paſſivæ, necnon & ſuſpenſionis a divinis: ſi vero Clerici ſeculares, privationis pariter ſuorum officiorum, ſuſpenſionis a divinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum, eſequutioneq; ſuorum ordinum reſpective, aliiſque arbitrio prædictorum Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

§.7. Qui autem libros impreſſerint, aut Imagines pinxerint, ſculpſerint, ſeu quoquomodo effinxerint, vel formaverint, cæterique Artifices circa præmiſſa qualitercumque delinquentes prædicta omnia amittant, & inſuper pecuniariis, aliiſque etiam corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, eorumdem Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum arbitrio afficiantur.

§.8. Contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

Præſentium publicatio.

§.9. Et ne præmiſſorum ignorantia poſſit ab aliquo prætendi, voluit, ut Decretum hujuſmodi, ſeu illius exemplum ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ affixum omnes periude arctet, atque afficiat, ac ſi unicuique perſonaliter intimatum fuiſſet.

Fides dandatranſumptis.

§.10. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent eshibitæ, vel oſtenſæ.

Jo. Antonius Thomaſius S. Romanæ,& univerſalis Inquiſitionis Nut.

Anno 1625. Indictione 7. Pont. Sanctiſſ. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 2. die vero 4. menſis Aprilis, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſt. de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſorem.

Octavius Spada Mag. Curſ.

Sequitur declaratio præinſertæ prohibitionis.

Quomodo Imagines, & Tabellæ recipi poſſint, vel debeant.

Poſtmodum vero idem Sanctiſſ. D. N. a quibuſdam revocari in dubium accepit, an Tabellas, & Imagines, quas in poſterum offerri contigerit, recipere, & antea oblatas conſervare liceret, Sanctitas Sua, quæ tantummodo voluit, occurrendo abuſibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam, ad eorum in terris gloriam, quorum ſanctimoniam divinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illuſtrare: re prius eum Illuſtriſſ. & Reverendiſſ. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem generalibus Inquiſitoribus communicata, præſenti Decreto declaravit. Quod ſicut nunquam prohibuit, nec ſuæ intentionis fuit, prohibere oblationem, receptionemque Tabellarum, & Imaginum hujuſmodi, ita, ut nulli deinceps hæſitationi locus relinquatur, ſtatuit in præſentiarum, & decernit, ut quoties ad aliquam Eccleſiam, aut Oratorium, locumve alium publicum ſecularem, ſeu regularem Tabellas, & Imagines, aliudve ſimile quiſquam detulerit, ac interceſſione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adſcriptorum, quamvis cum martyrii, vel ſanctitatis fama demortuorum, optata ſe impetraviſſe dixerit, liceat Eccleſiaſticis perſonis Eccleſiarum, locorumve prædictorum curæ Præpoſitis, Tabellas, & Imagines, ſive pictas, ſive ex quavis materia fictas, atque alia quæcumque collatæ gratiæ fidem facientia ſimul cum deferentis, aliorumque, qui conſcii fuerint, atteſtationibus accipere, atque approbantibus Ordinariis, ad quos referre ſtatim omnia teneantur, in ſecreto aliquo, ſeorſum ab Eccleſia, loco cuſtodire, ibidemque jam amota collocare, & aſſervare, ut ſi quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, ſeu Canonizationis honore in terris decorare voluerit, extent hujuſmodi ſanctitatis qualeſcumque probationes, Apoſtolicæ Sedis judicio tunc examinandæ, contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

Jo. Antonius Thomaſius S. Romanæ, & univerſalis Inquiſitionis Not.

Anno 1625. Indictione 8. Pont. Sanctiſſimi D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die vero 30. menſis Octobris, ſupradictæ literæ, ſive Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Principis Apoſt. Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſorem.

CXIX.

Confirmatio Literarum Clementis VIII. de forma ſervanda in electione Generalis, Præſidentis &c. Congregationis S. Joannis Evangeliſtæ in Portugallia.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Clem. VIII. Literæ recenſentur; quibus præcipitur, ut in electione Generalis, Præſidis, aliorumque Prælatorum Conſtitutiones Congregationis hujus ſerventur.

§.1. Alias à fe: re: Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis videlicet: Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In eminenti Sedis Apoſtolicæ ſpecula divina diſpoſitione conſtituti, ſic paſtorali noſtro muneri invigilare, ac de perſonarum præſertim eccleſiaſticarum ſtatu proſpere dirigendo cogitare tenemur, ut villicationis noſtræ recte rationem reddere valea-

Digitized by Google

valeamus. Nuper ſiquidem accepimus in Congregatione Sancti Joannis Evangeliſtæ ſub Habitu, & Regula Congregationis Sancti Georgii in Alga Venetiarum in Regno Portugalliæ Iuſtituta ab ipſius fere fundationis initio, vel ſaltem a centum quiuquaginta annis in Generalis, & aliorum ipſius Congregationis Rectorum electione Conſtitutiouum illius formam, qua hujuſmodi electionem per ſecreta ſuffragia omnium ipſiuſmet Congregationis Sacerdotum, qui in eadem Congregatione ſex annos complevíſſent, fieri debere diſponitur, obſervatam fuiſſe; indeque continuam pacem, tranquillitatem, & rectum in ipſa Congregatione gubernium conſervatum extitiſſe: quæ forma electionis, ſi Apoſtolicæ Sedis auctoritate perpetuo confirmaretur, uberiores quotidie fructus pareret, ac inde quieti, & tranquillitati prædictæ Congregationis melius conſuleretur. Nos itaque felici prædictæ Congregationis conſervationi, & incremento, quantum cum Domino poſſumus, benigne proſpicere volentes, nou ad ipſius Congregationis, aut aliorum pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione noſtris, formam electionis prædictam, ac eam concernentia ſtatuta, & ordinationes ipſius Congregationis nominatim, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui in eiſdem intervenerint, ſupplemus. Decernentes ea perpetuo obſervanda, ac valida, firma, & efficacia fore, & eſſe: Sicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque ipſius Congregationis Prælatus, & alios Judices ordinarios, & delegatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quid quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus, ut electiones Generalis, & aliorum Rectorum prædictorum libere, & ſecundum Conſtitutiones ſupradictæ Congregationis, ut præfertur, fiant, quod nulla perſona tam eccleſiaſtica, quacumque etiam Epiſcopali, Archiepiſcopali, & majori dignitate, & quacumque poteſtate fungens, quam ſecularis, etiam quamvis eminenti, & etiam ſpeciali nota digna, poteſtate, & dignitate præfulgens aliquos ejuſdem Congregationis Canonicos, nt ex illis unus in Generalem, vel alii in particularium Monaſteriorum Rectorea, vel Superiores quocumque nomine nuncupatos eligantur, nominare, vel præſentare, aut quoquo modo proponere, vel quorumvis Canonicorum ſuffragia, & vota ad alicujus, vel aliquorum Canonicorum, etiam quorumvis benemeritorum, & talibus officiis dignorum favorem per ſe ipſum, vel per literas, aut interpoſitas perſonas exquirere ſollicitari, domiſve, aut promiſſionibus corrumpere valeant, ſed ſingulis omnino liberum ſit, votum, & ſuffragium ſuum ad eum, quem ipſi ſecundum Deum, & conſcientiam ſuam ad ipſius Congregationis regimen idoneum eſſe judicaverint, dare: Capitulum vero Generale ipſius Congregationis tempore ab ipſius Congregationis Conſtitutionibus præſcripto, niſi in præcedenti Capitulo generali ob aliquam juſtam cauſam aliter diſpoſitum fuerit, ſemper celebrari debeat, nec ab aliqua perſona, etiam, ut præfertur, qualificata aliud tempus præſcribi valeat, vel præſcriptum differri: Quodque juxta fel. rec. Eugenii IV. Conſt. Canonici eligant ex Congregatione unum in Præſidem Capituli, qui durante Capitulo in eo reſideat; nec aliquis quacumque dignitate, & auctoritate fulgens eidem Capitulo præeſſe, vel intereſſe poſſit, niſi de ſpeciali noſtro, aut Sedis Apoſtolicæ mandato; & quod ſtatim, atque Prælati dictæ Congregationis, ut præfertur, Canonici juxta Conſtitutiones, & Decreta prædicta electi fuerint, electio facta a Scrutatoribus juxta Conſtitutionem fel. rec. Eugenii Papæ IV. Prædeceſſoris noſtri in ipſius Congregationis ſtatutis inſertam, & ſemper obſervatam, cujus tenorem præſentibus pro expreſſo habemus, publicetur; ipſique Prælati electi ſtatim officia, ad quæ electi ſunt, gubernari incipiant, nec talis publicatio Prælatorum per quamcumque perſonam, etiam, ut præmittitur, qualificatam quovis quæſito colore, vel prætextu impediri, vel differri poſſit: auctoritate, & tenore prædictis perpetuo ſtatuimus, & ordinamustac ut perſonæ prædictæ ſuffragia vocalium quoquo modo, ut præfertur, ſolicitantes, aut corrumpere procurantes, privationis omnium officiorum, ac Beneficiorum, quæ obtinent, & inhabilitatis ad alia obtinenda, nec non ſuſpenſionis à Divinis, ſi eccleſiaſticæ perſonæ fuerint, pœnam, a qua niſi per Romanum Pontificem abſolvi valeant, eo ipſo abſque alia declaratione incurrant, ſtatuimus, & decernimus. Et inſuper, quod Viſitatores dictæ Congregationis pariter in eodem Capitulo deputentur Canonici illius, qui alias ad hoc idonei fuerint juxta eorumdem Conſtitutionum ſeriem, nec alius quiſquam quavis pariter dignitate, & auctoritate fulgens, niſi pariter de ſpeciali noſtro, & Sedis Apoſtolicæ mandato, ipſam Congregationem viſitare poſſit. Non obſtantibus quibuſcumque Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac privilegiis, indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſcumque perſonis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio; ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſer-

jis

Digitized by Google

tis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultom, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi meotionem. Cæterum dilectos filios uuiverſos, & ſiogulos ejuſdem Congregationis Caoonicos ſuffragantes, ounc, & pro tempore exiſtentes, paterne in Domino hortamur, & monemos, ut io ſuffragiis fereodis oulla carnis, ſangoinis, aut alterius mundani affectus ratione babita, ſed ſolum Deum, & ipſius Congregationis utilitatem præ oculis habentes ſic procedant, ut talis ſemper eligatur, qualis Dei obſequiis, & Congregationis ejuſdem proſpero regimini, ac quieti, & tranquillitati aptus, & idoneus eſſe judicabitur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 5. Febr. 1596. Pootificatus noſtri Anno IV.

Aliiſque literis conſulit libertati hujuſmodi electionis.

Clemens Papa VIII. Aliàs per noſtras in forma Brevis Literas ſub datum die 5. Februarii 1596. Pontificatus noſtri Anno Quarto eapeditas, nonnolla circa electiones Generalis, & aliorum Rectorum, & Prælatorum, ac Officialium Congregationis Sancti Joannis Evaogeliſtæ ſub Regula, & Habitu Sancti Georgii io Alga Venetiarum in Portugalliæ Regnis inſtitotæ perpetuo obſervanda ordioavimus, & ſtatuimos, prout in eiſdem Literis, quarum teoorem præſentibus, ac ſi de verbo ad verbum insereretur, pro eapreſſo haberi volumus, plenius continetur. Voleotes autem, ut ordinationes, & ſtatota hujuſmodi firmiter omoino, atque inviolate obſerveutur, neque adverſos illas quicumque aliquo pacto directe, vel indirecte venire, vel facere præſumant, opportuniùs providere; Moto proprio, & ex certa ſcientia, maturaque deliberatione noſtra, ac de apoſtolicæ poteſtatis pleoitudine, quaſcumque electiones Generalis, vel aliorum Rectorum, Prælatorum, Superiorum, & Officialium dictæ Congregatioois contra, & præter formam dictarum Literarum, præſertim vero ad qoarumcumque perſonarum tam eccleſiaſticarom quacumque etiam Epiſcopali, Archiepiſcopali, & majori dignitate, & quacumque poteſtate fungentium, quam ſecularium, etiam quantumvis eminenti, & ſpeciali nota digna poteſtate, & dignitate præfulgentium nominationem, præſentatiooem, inſtantiam, preces, & iotercesſionem faciendas, nollas prorſus, & iovalidas, irritaſque, ac nullius roboris, vel momenti fore, & eſſe, ac nemioi electorum aliqoo pacto ſuffragari, quinimo contra eos, qoi his minus legitimis rationibus ad regenda Monaſteria, ipſamque Congregationem, ſeu alia quæcumque officia ſe eligi, vel aſſumi procoraverint per ſe, aut per perſonas interpoſitas eccleſiaſticas, aut ſeculares quocumque prætextu, aut colore per ejuſdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita, condignis pœnis in prædictis Literis expreſſis, & taoquam publice dictæ Congregationis quietis perturbatores affici poſſe, & debere; Similiter etiam Præſidentem Capituli Generalis, & Viſitatores præſentatos, aut electos, ſeu miſſos a quacumque perſooa, ut præfertur, quavis dignitate eccleſiaſtica, aut mundana quaotumvis ſpeciali nota digna, & alia quacumque præeminentia fulgente contra, ſeu præter formam noſtrarum Conſtitutionum Præſidentem, & Viſitatores nec eſſe, nec cenſeri, neque in rebus ad dictam Congregationem pertinentibus procedere, aut aliquid facere poſſe, vel debere, & ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritom, & inane, quid quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoraoter contigerit attentari, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium, decernimus, & declaramus. Omoes etiam Canonicos dictæ Coogregationis acceptantes Generalem, Rectores, Præſidentem, Viſitatores, aut alios Officiales præſentatos, ſeu miſſos, aut electos contra tenorem noſtrarum Conſtitotionum voce activa, & paſſiva in perpetuum privamus: Ac inſuper Superioribus, & Canonicis dictæ Congregatioois ſtricte præcipimus, & mandamus, ut literis, præſentationibus, nominationibus, & commendatiooibus hujuſmodi quaromcumqoe perſonarum prædictarum oequaqoam obediant, ſed ſub prædictis pœnis ſecundum noſtras Conſtitutiones in omnibus actibus Capitularibus omnino procedant: quinimo ipſi Superiores contra tranſgreſſores quoſcumqoe graviter, ut præmiſſum eſt, omni appellatione remota procedant. Hortamur etiam, & paterne in Domino reqoirimus, & monemus chariſſimos io Chriſto filios Reges, ac dilectos filios nobiles viros Principes, ac Duces, ac alios Magnates ſeculares, ne in Religioſorum prædictorum negotiis hujuſmodi præſtando, nominando, ac commendando, vel alia contra præſentium tenorem faciendo ſe intromittant, ſed liberam illis electionem, & alia diſponendi juxta noſtrarum Conſtitutionum ſeriem relinquant. Hanc autem oostram Conſtitutionem, annullationem, ordinationem, & legem quolibet anno Rector Generalis ante electionem Præſidis ſecundum ordinem noſtrum faciendam publice legi curet, & faciat. Non obſtantibus quibuſvis Ordioationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ in prædictis Literis volumus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Secretarii Generalis, & ſigillo ejuſdem Generalis obſignatis eadem, quæ præſentibus ipſis, fides adhibeatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Pi-

Piſcatoris, die 5. Novembris 1596. Pontificatus noſtri Anno V.

Ipſis itaque Fratribus petentibus;

§.2. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Rectoris Generalis, ac Definitorum totius Congregationis prædictæ Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi plurimùm cupiant præinſertas Literas hujuſmodi pro firmiori, ac inviolabili earum obſervantia, apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut eorum votis annuere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Urbanus prædictas confirmat Clementis Literas.

§.3. Nos igitur Rectorem Generalem, ac Definitores, univerſamque Congregationem prædictam ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertas Literas hujuſmodi cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ipſaſque Literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta hujuſmodi, perpetuo valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec non dictæ Congregationi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Exequutores, Defenſoreſq; deſignat.

§.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis in dicto Regno conſtitutis, nec non dilecto filio jurium, & ſpoliorum Cameræ Apoſtolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictis Collectori Generali per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, præinſertas, & præſentes Literas, & in eis contenta hujuſmodi ſolemniter publicantes, ac in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra, Rectorem Generalem, ac Definitores, & univerſam Congregationem hujuſmodi eorumdem præmiſſorum commodo, & effectu pacifice frui, ac gaudere; Non permittentes illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari: Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contrariiſq; derogat.

§.6. Non obſtantibus rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, aliiſque omnibus, quæ in eiſdem Literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 10. Aprilis 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 10. Aprilis 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXX.

Indulgentia Plenaria Deum precantibus pro præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus.

URBANUS PAPA VIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes Literas inſpecturis Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Refert bellorum motus in Europa.

§.1. Divinæ miſericordiæ foribus hoc ſacroſancto Jubilæi Anno per Nos recluſis, teterrimus humani generis hoſtis, qui ſpiritualis ædificii ruinam aſſidue molitur, bellico furori oſtium reſeravit. Perſtrepunt ubique arma & populi, quos Chriſtiana charitate ferventes, hoc præſertim tempore, charismata meliora æmulari optabamus, ſævis iræ flammis incenſi, mutuas in clades exardeſcunt.

Et in Italia exortos.

§.2. Nos vero, qui omnes paterna dilectione complectimur, Europæ fere univerſæ, præcipue autem Italiæ, quæ illibatæ religionis ſtudio, jure optimo, gloriatur, ac tutiſſimum florentis, diuturnæque pacis exiſtit domicilium, caſus mirum in modum dolemus, & ſanguinem, qui effundi jam cœpit, magna noſtrarum conſequimur copia lacrymarum.

Ad Deum itaque confugiendum eſſe cenſet.

§.3. Quamquam vero tot, tantiſque malis opportuna remedia adhibere cupientes, ea, quæ officii noſtri ratio poſcebat, humanæque prudentiæ leges monere videbantur, quantum in Domino potuimus, paſtorali ſedulitate providimus, nihilominus fortiora præſidia nonniſi e Cœlo ſperantes, Patrem miſericordiarum, quem iniquitates noſtræ in iram concitaverunt, contritis, & humiliatis cordibus ducimus adeundum, ut in gentes, quæ eum non noverunt, non in filios iram ſuam effundat, ut recordetur, quia caro ſunt, nec contra folium, quod vento rapitur, oſtendat potentiam ſuam, ut exortam ſedet tempeſtatem, ſtatuat procellam ejus in auram, & ſileant fluctus ejus.

Aperiendoſque Eccleſiæ Theſauros.

§.4. Hoc autem ut fructuoſius, & majori cum ſpiritus ardore peragatur, ex veteri Eccleſiæ Romanæ omnium Matris, & Magiſtræ more in præſentibus neceſſitatibus ad ejuſdem Eccleſiæ theſauri largam diſpenſationem pro noſtro paſtorali munere confugiendum duximus.

Ita-

Cives Rom. ut Deû precibus exorent hortatur.

§.5. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, omnes, & ſiogulos utriuſque ſexus Chriſtifideles io Alma Urbe ooſtra conſtitutos, auctoritate apoſtolica, paterne, enixeque requirimus, & monemus, ac iu Domino hortamur ad infraſcripta devote peragendum, & adimpleudum, necnon ad pias, ac fervidas ad Altiſſimum preces effundendum, ut per viſcera miſericordiæ ſuæ, Eccleſiam exaltare, eamque ab hoſtium cooatibus, & ioſidiis defendere, hæreſim estirpare, Priocipibus Chriſtianis pacem, & veram concordiam donare, ac in neceſſitatibus hojuſmodi ſubvenire dignetur.

Eiſque hic præſcripta agentibus, Indulgentiá plenariam elargitur.

§.6. Nos enim omnipotentis Dei miſericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus, meritis licet minime ſuffragantibus, contulit; Uoiverſis, & ſingulis Chriſtifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui ſolemoi proceſſiooi, quam a Baſilica Principis Apoſtolorum ad Eccleſiam Sanctæ Mariæ Tranſtyberim, feria quarta ſequeotis hebdomadæ, una cum Venerabilibus fratribus ooſtris S.R.E. Cardiualibos, Chriſtianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratoribus, omnibus Prælatis, & Proceribus, univerſoque Clero, & populo agemus, interfuerint, vel qui eadem hebdomada Baſilicam, & Eccleſiam hujuſmodi, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique devote, ut ſupra, Deum oraverint, necuoo feria quarta, & ſexta, ac ſabbato ejuſdem hebdomadæ jejunaverint, peccataque ſua confeſſi, in qualibet ex dictis diebus, vel Dominica immediate ſubſequenti, ſanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter ſuſceperint, quod omnes, & quaſcumque præſentis Anni Jubilæi Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, pœnitentiarumque relaxationes conſequantur, quas conſequerentor, ſi omnes Eccleſias ad id deputatas perſonaliter viſitarent, & alia in litera indictionis ejuſdem Jubilæi præſcripta adimplereot, tenore præſeutium concedimus, & indulgemus,

Legitime impeditis conſulit.

§.7. Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus in Clauſtris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque tam laicis, quam religioſis regularibus io carcere exiſtenbus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque legitimo impedimento detentis, qui ſupra espreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut Couſeſſarius, quem ut infra elegeriot, prædicta omnia, & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, atque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, concedimus pariter, & indulgemus.

Confeſſariis facultaté concedit abſolvendi a caſibus reſervatis, & vota commutandi.

§.8. Cupientes autem, omnes Chriſtifideles participes fieri hujus pretioſiſſimi theſauri, univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus tam Laicis, quam Eccleſiaſticis ſecularibus, & regularibus cujuſvis Ordiois, Congregationis, & Inſtituti licentiam concedimus, & facoltatem damus, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Cooſeſſarium tam ſecularem, quam cujuſvis Ordinis regularem ex approbatis à dilecto filio noſtro in Alma Urbe Vicario io ſpiritualibus generali, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris a jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnou ab omnibus peccatis, esceſſibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Nobis, & Sedi Apoſtolicæ etiam in literis die Cœnæ Domioi legi ſolitis contentis, atque alias per quaſcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſeotibus haberi volumus pro espreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere, & liberare valeant. Et inſuper vota quæcumque (religionis, & caſtitatis exceptis) in alia pia, & ſalutifera opera commutare; injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Conſeſſarii arbitrio infligeodis.

Excipit excommunicationeu ab homine latam.

§ 9. Non inteodimus autem per præſentes iis, qui a Nobis, & Sede Apoſtolica, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommonicati, ſuſpenſi, & interdicti, ſeo alias in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denuntiati fuerint, niſi infra tempus hujuſmodi ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Obſtantia tollit.

§.10. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolven. in certis tunc esprelſis caſibus, ita Rom.Pont. pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Jubilæi, Indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis espreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon regula noſtra de oon concedeu. Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordioum, & Coogregationum, ſive Inſtitutorum regularium juramento, confirmatione apoſt. vel, quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, eiſdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis teooribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aut espreſſio habenda, vel quævis alia esquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ac formam eorum traditam pro ſervata habentes, hac vice dumtasat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcomqoe.

Tranſumptiſque credi jubet.

§.11. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, maou alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ muni-

munitis eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 21. Apr. 1625. An. II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 21. Aprilis 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXXI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Inquiſitori Portugalliæ facultas conceditur ad quinquennium abſolvendi Neophitos relapſos Provinciarum, & Inſularum transmarinarum Regi Portugalliæ ſubjectarum.

Ven: fratri Ferdinando Epiſcopo olim Pharaonen.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium. SEdes Apoſtolica pia mater Sanctorum Apoſtolorum, qui paſtoralis officii furmam tradentes naſcentis Eccleſiæ infantiam lacte, provectam vero ejus ætatem ſolido cibo nutriverunt, verbo, & exemplo edocta Neophitorum omnium a ſuſcepta Chriſti fide deviantium ſtatui, & imbecillitati libenter compatitur, ac illos tamquam parvulos, & teneras dictæ Eccleſiæ plantas, pietatis, & benignitatis ſuæ uberibus confovendo, nonnulla eis etiam poſt relapſum condonat, & remittit, quæ in provectioribus merito eſſent acerbius corrigenda, & punienda.

Cauſæ concedendæ facultatis. §. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Catholicus nobis nuper exponi fecit, quamplures Provinciarum, & Inſularum tranſmarinarū pro tempore exiſtentis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis temporali ditioni ſubjectarum Incolæ, & habitantes de gentilitatis, & Infidelitatis errorum tenebris ad veri luminis, qui eſt Chriſtus, cognitionem noviter converſi, ac ſacri Baptiſmatis lavacro abluti ex mutua inter ſe, ac etiam indiſcreta eorum cum aliis gentilibus, & infidelibus converſatione, vel aliàs humani generis antiqui hoſtis fraude à fide catholica deficiant, & quandoque ad eam reducti in priſtinos gentilitatis, ſeu infidelitatis errores, ac etiam in alias à Sancta Eccleſia damnatas, & reprobatas hæreſes, atque ſuperſtitiones relabantur; ſed poſtmodum cognitis ſuis erroribus maxima contritionis ſigna nunquam amplius ab ejuſdem fidei ſinceritate diſcedendi propoſitum præſeferentes eidem ſanctæ matri Eccleſiæ reconciliari ſummopere deſiderent, & pro illorum ſalute plurimum expediat, ut ſic pœnitentes, benigne recipiantur, nec curiæ ſeculari propter illorum relapſum juxta juris rigorem debita animadverſione puniendi relinquantur, ac deſperatio veniæ eos ad priſtinam perditionem faciat recidivos, ipſique, ac alii gentiles, & infideles metu corporalis ſupplicii ab eorum futura ad Chriſti fidem converſione retrahantur.

Conceſſio facultatis, de qua in Rubrica. §. 2. Nos illius, qui miſericors, & miſerator exiſtens non vult mortem peccatoris, ſed magis ut convertatur, & vivat, vices gerentes in terris pro ea poteſtate, quam ab eo per filium ſuum habemus, juris rigorem manſuetudine temperando, noviter converſos prædictos, ne jacta in eis fidei prædictæ ſemina areſcant, aut diaboli malitia eradicentur, ſed benignitatis dictæ Sedis ratione aſperſa coaleſcant, ac firmis radicibus ſtabilita incrementum ſuſcipiant, & uſque ad perfectionem perdurent, omni, qua poſſumus, clementia proſequi, & confovere volentes, piis ipſius Philippi Regis in hac parte ſupplicationibus inclinati, fraternitati tuæ, cum tu hæreticæ pravitatis in Regnis prædictis generalis inquiſitor exiſtas, ac pro tempore exiſtenti in Regnis hujuſmodi generali inquiſitori, ut durante quinquennio a die, quo præſentes literæ tibi fuerint præſentatæ, computando, per te, vel alium, ſeu alios hæreticæ pravitatis in ejuſdem Regnis, & Provinciis, & Inſulis pro tempore deputatos inquiſitores, adjunctis etiam locorum Ordinariis, vel illorum officialibus, ſeu vicariis in ſpiritualibus generalibus, aut illis recuſantibus, ſeu negligentibus, etiam abſque illis, omnes & quoſcumque utriuſque ſexus Regnorum, Provinciarum, & Inſularum hujuſmodi neophitos ex gentilibus, & infidelibus originem ducentes, qui poſt Chriſti fidem per eos ſuſceptam in crimen apoſtaſiæ ab ipſa fide, vel in damnatas, & reprobatas hæreſes, & errores, ſemel, & iterum, vel etiam tertio, non tamen ulterius relapſi fuerint, cognita in eis vera, & non ficta, ac ſimulata pœnitentia, hec non apoſtaſia a fide, & hæreſibus, ac erroribus hujuſmodi prius per eos publicè, vel privatim, prout tibi, & pro tempore exiſtentibus generali, ſeu aliis inquiſitoribus prædictis videbitur, deteſtatis, abjuratis, & anathematizatis, à ſententia excommunicationis, aliiſque eccleſiaſticis cenſuris, & pœnis, quas propterea quomodolibet incurrerunt, vel quæ contra ipſos per ſacr. Conſtitutiones tam generales, quam particulares, quomodocumque ſtatutæ, ac aliàs promulgatæ fuerint, injuncta eiſdem pro modo culpæ aliqua pœna arbitraria, vel alia pœnitentia ſalutari, quam iis, qui ſecunda, & tertia vice relapſi fuerint, aggravari volumus, auctoritate noſtra in utroque foro in forma Eccleſiæ conſueta abſolvere, & liberare, atque ad ejuſdem Eccleſiæ gremium recipere, & admittere, ac tam etiam traden. curiæ ſeculari propter primum, ſecundum, tertiumque relapſum hujuſmodi à jure ſtatutum, quam etiam alias corporales, & capitales, ac confiſcationis omnium bonorum, & cæteras quaſcumque talibus delinquentibus inflictas, & irrogatas pœnas ipſis miſericorditer remittere, & condonare liberè, & licitè poſſitis, & valeatis auctoritate apoſtolica tenore præſentium

de

Digitized by Google

de ſpeciali gratia indulgemus; tibique, ac generali, & aliis inquiſitoribus prædictis plenam, & liberam deluper facultatem, auctoritatem, & poteſtatem ad dictum quinquennium dumtaxat duraturam tribuimus, & impartimur.

Derogatio Contrariorũ. §.3. Non obſtantibus præmiſſis, & apoſtolicis, ac in ſynodalibus, provincialibus, & generalibus Conciliis editis conſtitutionibus, & ordinationibus, nec non legibus etiam municipalibus, & imperialibus, ac Officii Inquiſitionis Regnorum, Provinciarum, & Inſularum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan., & aliis decretis in genere, vel in ſpecie etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſeriti forent, præſentibus prò expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 22. Aprilis 1625. Anni. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 22. Aprilis 1625. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Sequitur declaratio, quod quinquennium currere incipiat a die publicationis prærelatarum Literarum apoſtolicarum.

Ven. fratri Ferdinando Epiſcopo olim Pharaonen.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Recenſentur præcedentes literæ. §.1. Hodie à nobis emanarunt Literæ fraternitati tuæ directæ tenoris ſubſequentis videlicet, *à tergo Ven. fr. &c.* intus verò *Sedes Apoſtolica &c.*

Cauſa faciendæ declarationis. §.2. Cum autem, ſicut chariſſimi in Christo filii noſtri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici nomine nobis nuper expoſitum fuit ob periculoſam, & longam navigationem ad Provincias, & inſulas ſupra expreſſas verendum ſit, nè antequam in illis præinſertæ literæ publicentur, magna pars quinquennii in eiſdem præinſertis literis præfixi elabatur, & propterea dictus Philippus Rex cupiat, tempus dicti quinquennii non currere, niſi a prædictarum literarum in illis partibus publicatione; Et ideo nobis humiliter ſupplicari fecerit, ut ſuper hoc opportuna declaratione providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Declaratio, de qua in rubrica. §.3. Nos igitur ejuſdem Philippi Regis votis, ac precibus annuentes, volumus, & harum ſerie declaramus, tempus dicti quinquennii a die publicationis faciendæ in partibus tantum currere incipere. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in eiſdem præinſertis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die, anniq; eodem. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 22. Aprilis 1625. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

CXXII.

Quod Fratres Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in Hiſpania, & Indiis, ad Doctoratus, ſeu Magiſterii in ſacra Theologia gradus promovendi, ab Examinatoribus in Capitulo Generali à Priore Generali deputandis examinentur, ut Magiſtralibus exemptionibus, & dignitate gaudere poſſint: Cum extenſione Conſtitutionis Clementis VIII. qua ſublata fuerunt vota ex gratia conceſſa in Capitulis Provincialibus in quibuſdam Provinciis Hiſpaniarum, & Indiarum, ad omnes Provincias Italiæ.

De numero, electione, & qualitatibus Magiſtrorum ſacræ Theologiæ in Provinciis Italiæ eligendorum ſtatuit Gregorius XIII. Conſt. CL. Dominicum. Tom. IV. Par. IV. fol. 33 Et de his Fratribus vide Alexand. IV. Conſt. XXIX. Licet, *Tom. III. fol. 373. Præterea ſcias ordinationes Congregationis Siciliæ approbaſſe Paul. V. Conſtit. CCLXVI.* Exponi, *Tom. V, Par. IV. fol. 222.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romanus Pontifex in ſacra B. Petri Sede à Domino conſtitutus, ex injuncto ſibi munere, religioſos viros, qui ſpretis hujus ſeculi vanitatibus, divini muneris obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo ſeſe manciparunt, præcipua benignitate complectens, in his, quæ proſperæ, felicique eorum directioni conducunt, ſedulò invigilat: quæ verò in hoc impedimento eſſe dignoſcuntur, paſtorali ſolicitudine tollere procurat, prout conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ ferendæ Conſtitutionis. §.1. Cum itaque (ſicut accepimus) multi Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Provinciarum Hiſpaniarum, & Indiarum Religioſi doctrina, & meritis ſufficientibus carentes, nimiaque Doctoratus, ſeu Magiſterii in ſacra Theologia graduum in eiſdem Provinciis conſequendorum ambitione ducti, partim ad Univerſitates Studiorum generalium, in quibus ad gradus hujuſmodi ſuſcipiendos leviſſima fiunt examina, ſtudiose recurrant, partim vero ne hujuſmodi quidem examina apud ullam Univerſitatem ſubeant, ac alii, etiam minus legitimis,

timis, & honeſtis rationibus ad eoſdem gradus aditum ſibi pateſacere contendant, in non modicum Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi præjudicium.

Prohibetur quominus Magiſtri gradu, & exemptionibus fruantur, niſi prius ab Examinatoribus Ordinis fuerint examinati.

§.2. Nos præmiſſis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, proſperoque Ordinis, & Provinciarum eorumdem ſtatui, & directioni providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus, nullus Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi religioſus, etiam prætextu licentiæ à quibuſcumque Superioribus obtentæ, in qualibet Studii Generalis Univerſitate ad hoc, ut inibi ad Doctoratus, ſeu Magiſterii in ſacra Theologia gradum promoveatur, præſentari, aut gradum ipſum aliàs quoquomodo, ut ſuſcipere debet, ad effectum ut Magiſtralibus exemptionibus, & dignitate, & ordine gaudere poſſit, ſuſcipere valeat: niſi prius prævio rigoroſo examine ab Examinatoribus in partibus per dicti Ordinis Priorem Generalem in Capitulo Generali deputandis faciendo, etiam per aliquos actus literarios, ac etiam in his, quæ à ſacro Concilio Tridentino circa Prædicatores præcipiuntur, examinatus, & approbatus fuerit, apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Examinatoribus ſtatuæ pœnæ, ſi minus idoneos approbaverint.

§.3. Mandantes propterea eiſdem examinatoribus, ut præfertur, deputandis, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ, & paſſivæ, aliorumque officiorum per eos obtentorum ipſo facto incurrendis pœnis, ne quempiam Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi religioſum doctrina, & meritis ſufficientibus ad hujuſmodi gradus ſuſcipiendos non præditum quoquomodo approbent, vel admittant.

Approbationes, ſecus ſi fiant irritantur.

§.4. Et nihilominus quaſcumque hujuſmodi approbationes, aut ad gradus admiſſiones contra præſentium tenorem (quod abſit) quandocumque, aut quomodocumque faciendas, nullas prorſus, & invalidas, nulliuſque roboris, & momenti fore, & eſſe, ac nulli prorſus ſuffragari poſſe.

Clauſulæ.

§.5. Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Obſtantium derogatio.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis eorumdem Ordinis, & Provinciarum Religioſis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cũ quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda eſſet, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis danda fides.

§.7. Volumus autem ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 25. Aprilis 1625. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Aprilis 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

Sequitur extenſio Conſtitutionis Clem. VIII. qua ſublata fuerant vota ex gratia conceſſa in Capitulis Provincialibus quarumdam Provinciarum Hiſpaniæ, & Indiarum ad omnes Provincias Italiæ totiuſque Ordinis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Clementis Literæ recenſentur.

§.1. ALiàs per fel. rec. Clem. Papam VIII. Prædeceſſorem noſtrum inter alia accepto, quod in Provinciis Bethica, Mexicana de Mechoacan, del Perù, del Quito novi Regni Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, aut aliquibus illarum permulti vocem in electionibus ex gratia habuerant, ex quo propter magnum vocalium numerum in Capitulis provincialibus ut plurimum confuſiones, & perturbationes oriri ſolebant; idem Clemens Prædeceſſor ad eas omnino tollendas, ut de cætero in perpetuum in quacumque dictarum Provinciarum nulli præter eos, quibus de jure juxta dicti Ordinis Conſtitutiones licebat, vocem in Capitulis provincialibus haberent, ſed ii, quibus ex gratia conceſſa eſſet, voce activa omnino carerent, & ex tunc privati eſſent, & eſſe cenſerentur, prout ipſe Clemens Prædeceſſor ex tunc illos, & eorum quemlibet privavit, apoſtolica auctoritate ſtatuit, & ordinavit.

Quæ ab Urbano fuerunt extenſæ ad Provincias Italiæ.

Nuper vero Nos Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris ſtatutum, & ordinationem hujuſmodi ad Provincias Italiæ dicti Ordinis ſub certis modo, & forma tunc expreſſis extendimus, & ampliavimus, prout in ipſius Clementis, ac noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis Literis, quarum ten. præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Et nunc ad omnes Ordinis Provincias extenduntur.

§.2. Nunc autem proſpero, felicique quarumcumque aliarum dicti Ordinis Provinciarum ſtatui, & directioni in præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviam ire volentes, Motu, ſcientia, & deliberatione ſimilibus ſtatutum, & ordinationem per Clementem Prædeceſſorem hujuſmodi facta,

cta; & per Nos estenſa, & ampliata, ot præfertur, ad uoiverſas Provincias,& Congregationes totius Ordiois prædicti eadem auctoritate tenore præſentium rurſus perpetuo exteodimus pariter, & ampliamus: illaque in univerſarum Provinciarum, & Congregationum hujuſmodi Capitulis provincialibus locum habere, & ſic ab omoibus cenſeri.

Clauſula. §.3. Atque ita per quoſcumque Judicea ordinarios, & delegatos, etiam canſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & ten. prædictis decernimus, & declaramus.

Derogatio contrariorũ. §.4. Non obſtantibus Conſtitutionibos, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, & ſingolarum illius Provinciarum prædictarnm, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, aliiſque omnibus, & ſiogulis, quæ in dictis Literis conceſſa ſunt, non obſtare. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibos pro ſufficienter expreſſis haben., illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter,& expreſſe derogamos, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, mann alicujus Notarii publici ſubſcriptis,& ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ muuitis, eadem obique prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 14. Septem. 1628. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Septembris 1628. Pontificatus noſtri Anno VI.

CXXIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Nannetenſi Episcopo committitur cura Monialium Reformatarum Ordinis S. Benedicti in Galliis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. SAcroſanctum Apoſtolatus miniſterium humilitati noſtræ nullo licet meritorum ſuffragio per ineffabilem divinæ ſapieotiæ providentiam commiſſum poſtulat, ut inter graviſſimas, multipliceſque apoſtolicæ ſervitutis curas, illam peculiari ſtudio complectamur, ut ſanctimoniales, quæ oblitæ populum ſuum, & Domum Patris ſoi cœleſtis ſponſi obſequiis ſe mancipanmt, per felicem providamque illarum directiooem, atque gobernium majoribus in dies in regularium ſuorum Inſtitutorum obſervantia, & ſanctitate vitæ proficiant incrementis.

§.1. Aliàs ſiquidem a fe: re: Gregorio Papa XV. Prædeceſſore noſtro emanarunt Literæ teonris ſubſequentis videlicet. Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Ad militaotis Eccleſiæ regimen. &c. *omittitur tenor iſtius Conſtitutionis, quia jam reperitur in ſuo ordine ſub Dat. 21. Martii 1621. Anno* I. Et ſubinde pro parte dicti Ludovici Regis eidem Gregorio Prædeceſſori expoſito, quod dictus Joannes Archiepiſcopus non ita pridem ab humanis deceſſerat, dictus Gregorius Prædeceſſor ſupplicationibus ejuſdem Ludovici Regis nomine ſibi humiliter porrectis inclinatus per alias ſuas in ſimili forma Brevis ſub die 18. Julii 1622. expeditas Literas bo: me: Sebaſtianum Epiſcopum Adureo. in locum dicti Joannis Archiepiſcopi Senonen., in, & quoad præmiſſa apoſtolica auctoritate ſubſtituit, & ſubrogavit: quodque deinde perpetuis futuris temporibus ono ex tribus prædictis obeunte, reliqui duo, aut unus ex eis aliam perſonam eccleſiaſticam pietate, doctrina, & vitæ ſanctimonia præſtantem nominare, dictæque tres perſonæ ſic pro tempore nominatæ Viſitatorem Monaſteriorum Monialium hujuſmodi eligere, ac ipſa Monaſteria, illorumque Abbatiſſas, & Moniales pro tempore exiſtentes, eorumque omnia bona mobilia, & immobilia cujuſcumque generis, ſpeciei, valoris, naturæ, quaotitatis, & qualitatis exiſten., regere, & adminiſtrare poſſent, & deberent, ſtatuit, atque decrevit, & aliàs, prout in ultimodictis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Recenſet Gregorii XV. Literas quibus Monialiũ hujuſmodi curã Archiepiſcopo Senonen. duobuſque aliis Eccleſiaſticis commiſerat.

Aliaſque quibus demortuo Archiepiſcopo Aduren. ſem Epiſcopũ ſuffecerat.

§.2. Cum autem, ſicut dictus Ludovicus Rex Nobis nuper exponi fecit, Henricus Cardinalis, & Sebaſtianus Epiſcopus prædicti poſtmodum ſicut Domino placuit, ab humanis deceſſerint, electo tamen, & ſubrogato per eumdem Sebaſtianum Epiſcopũ in vim præinſertarum Literarum in, & quoad præmiſſa Ven: fratre Philippo Epiſcopo Nannetenſi, Superior vero Monachorum Reformatorum hujuſmodi multiplicibus, graviſſimiſque ſubditorum ſuorum negotiis admodum implicatus, monialium directioni, atque regimini vacare nequeat; Nos felici monialium prædictarum ſtatui, atque gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere volentes, ſupplicationibus etiam dicti Ludovici Regis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Superiorem Monachorum Reformatorum prædictum a regimine, & gubernio, & quacumque alia earumdem Monialium Juriſdictione, dicta auctoritate tenore præſentium abſolvimus, & liberamus; dictoque Philippo Epiſcopo, ut in locum dicti Monachorum Superioris in, & quoad præmiſſa, perſonam modo, & forma præmiſſis qualificatam, quæ una cum eodem Philippo Epiſcopo tertiam perſonam juxta præinſertarum Literarum hujuſmodi formam, & tenorem eligat, eligere libere, & licite poſſit, & valeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Eo etiam defuncto Urbanus Epiſcopũ Nannetenſ. ſubſtituit, data ei facultate duos alios Eccleſiaſticos ſibi in ſocios aſſumendi.

§.3. Præterea ſtatuimus, atque ordinamus, ut in eventum obitus trium perſonarum prædictarum, pro tempore exiſtens noſter, & Sedis Apoſtolicæ in Regno Franciæ Nun-

Eveniente autem eorum obitu tres alios a Nuncio Apoſtolico eligi mandat.

Nunciis duas hujuſmodi perſonas, quæ deinde tertiam eligant, ut præfertur, qualificatas, & qualificatam pariter eligat, ſervata in reliquis in omnibus, & per omnia prædictarum Gregorii Prædeceſſoris Literarum forma, & tenore.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes, præſentes Literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac omnibus illis, quæ in Literis hujuſmodi conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 17. Maii 1625. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 17. Maii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Statuitur Presbyteros Congregationis Sancti Joannis Dei non poſſe Miſſarum eleemoſynam percipere, nec ad Prælaturas promoveri, præviiſque tantum Examinatorum Literis teſtimonialibus ad Sacros Ordines eſſe promovedos.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Circumſpecta Romani Pontificis providentia, ea interdum, quæ a Sede Apoſt. conceſſa, & ſancita ſunt, ipſa ſubinde rerum experientia ſuadente, præſertim cum felici perſonarum ſub ſuavi religionis jugo Altiſſimo famulantium, ſtatui, regulariſque obſervantiæ incremento opportune conſulitur, atque inconvenientibus obviam itur, alterat, & immutat, in hiſque ſolicitudinis, & providentiæ ſuæ ſtudium favorabiliter interponit, prout conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

In quodam Capitulo conceſſum fuerat Presbyteris indultum Miſſæ eleemoſynam bis in hebdomada percipiendi.

§.1. Cum itaque, ſicut dilectus filius Coſmus Garzia Fratrum Congregationis Joannis Dei ſub Regula Sancti Auguſtini in Regnis Hiſpaniarum Procurator Nobis nuper exponi fecit, in quodam ejuſdem Congregationis Capitulo ordinatum fuerit, ut quilibet ejuſdem Congregationis Sacerdos duas Miſſas ad ſui libitum ſingulis hebdomadis celebrare, eleemoſynamque ſibi propterea datam percipere, & de ea in ſuos uſus diſponere valeat, ordinatio autem prædicta non parum eidem Congregationi obeſſe dignoſcatur.

Quod cum toti Congregationi noxiū ſit;

Nobis propterea dictus Coſmus eorumdem Fratrum nomine humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis, & aliàs proſpero ipſius Congregationis regimini providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Urbanus irritat.

§.2. Nos igitur piis Coſmi, & Fratrum prædictorum votis, quantum cum Domino poſſumus, annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; ordinationem prædictam, ac prout illam concernunt, omnia, & ſingula in ſcripturis deſuper confectis contenta, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo revocamus, caſſamus, abrogamus, & annullamus, viribuſque, & effectu prorſus evacuamus.

Formamque præſcribit in ordinationibus hujuſmodi Presbyterorum ſervandam.

§.3. Inſuper volumus, ac auctoritate, & tenore prædictis ſtatuimus, quod ejuſdem Congregationis Sacerdotes Prælaturas in dicta Congregatione nullo modo obtinere poſſint, & illi duo pro qualibet regulari domo ex fructibus dictæ Congregationis, qui pro Sacramentorum Eccleſiaſticorum adminiſtratione ad Sacros etiam Presbyteratus ordines vigore Literarum felicis recordationis Pauli Papæ V. Prædeceſſoris noſtri deſuper emanatarum promovendi ſunt, ad eoſdem ordines de cætero promoveri nullatenus valeant, niſi prius decem annos profeſſionis in eadem Congregatione peregerint, & ab examinatoribus Synodalibus non ſolum ad Ordines prædictos, verum etiam ad ſacras confeſſiones audiendas examinati, & idonei reperti fuerint, & neceſſarias ſuper hoc patentes Literas ab eiſdem Examinatoribus obtinuerint.

Clauſulas apponit.

§.4. Decernentes, præſentes Literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter obſervari; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantiā tollit.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Congregationi, illiuſque Superioribus, & Fratribus, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum

Digitized by Google

Dat. die 24. Maii 1625. An.II.

Datum Rumæ apud Sanctum Petrom ſub Annolo Piſcatoris, die 24. Maii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXXV.

Confirmatio Statutorum Militiæ Chriſtianæ ſub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis inſtitutæ.

Inſtituit hanc Militiam iſtemet Pontifex Conſtit., quæ incipit Imperſcrutabilis *num.XXXVI. pag.*191. *Militibus Indultum conceſſit obtinendi Penſiones num. XXXVII. pag.* 194. *Vide etiam Conſtit. LXXXIX.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenſet inſtitutam a ſe hanc militiam.

§.1. ALiàs ſupplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Nivernen. Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, unam Militiam Chriſtianam nuncupandam ſub titolo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, ac ſub Regula Sancti Franciſci, necnon ſub protectione SS. Michaelis Archangeli, & Baſilii pro uno Magiſtro, qui Magnus nuncupetur, ipſius Militiæ Caput, & Superior exiſtat, necnon Militum, ac Miniſtrorum numero eidem Magiſtro beneviſo, apoſtolica auctoritate ſine cujuſquam præjudicio perpetuo ereximus, & inſtituimus: Eiſdemque Magiſtro, & Capitulo generali dictæ Militiæ, ut quaſcumque conſtitutiones, ſtatuta, ordinationes, capitula, & ſtabilimenta ad proſperam dictæ Militiæ directionem facientia, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, Conciliique Tridentini decretis minime contraria, ab hac tamen ſancta Sede approbanda, condere, illaque pro rerum, & temporum qualitate, & varietate alterare, revocare, mutare, moderari, corrigere, & alia de novo condere libere, & licite poſſent, & valerent, dicta auctoritate conceſſimus, & indulſimus: & aliàs prout in noſtris deſuper ſub plumbo expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Datamque M. Magiſtro facultatem Statuta condendi.

§.2. Cum autem, ſicut dictus Carolus Dux Nobis nuper exponi fecit, nonnulla pro felici ejuſdem Militiæ ſtatu, atque gubernio Statuta nuper condita fuerint, illaque pro inviolabili eorum obſervatione apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri plurimum deſideret. Nos piis dicti Caroli votis, quantum cum Domino poſſumus, annuere, illumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Statuta prædicta, dummodo tamen licita, & honeſta, nec revocata, aut ſub aliquibus revocationibus compræhenſa ſint reſpective, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, neque debitæ Nobis, & Sanctæ R. E. obedientiæ, & fidelitati adverſentur, dicta auctoritate, tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint in eiſdem, ſupplemus.

Quæ confirmat.

§.3. Decernentes eadem Statuta ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, inviolabiliter obſervari debere, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 24. Maii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

Dat. die 24. Maii 1625. An. II.

CXXVI.

Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de obedientia pro PP. Ordinis Cappoccinorum Provinciæ Flandriæ, qui ad ſacros Ordines promoventur, Epiſcopis a Provinciali non præſtanda.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. NOmine dilecti filii Miniſtri Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum Nobis nuper expoſitum fuit, quod aliàs à Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanavit Decretum tenoris ſubſequentis, videlicet:

Refert Congregat. Concilii Decretū.

Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini. Provincialis Cappuccinorum Provinciæ Flandriæ refert, aliquos Epiſcopos prætendere, ut in Literis, quibus ipſe ſuos Fratres ordinandos tranſmittit, exhibeat reverentiam, & obedientiam Epiſcopis, & amplius præſtet juridicam fidejuſſionem ſubminiſtrandi victum, & veſtitum iis, quos apoſtatari, aut aliàs a Religione dimitti continget. Quæ cum nova ſint, & inaudita, ne quod Religioni præjudicium inſeratur, ſupplicat, ut declaretur, an ipſe poſſit ad hoc compelli, nec nè? Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, Provincialem Cappuccinorum

in Literis dimiſſoriis, quas ſuis Fratribus concedit ad Ordines ſuſcipiendos, nequaquam cogi poſſe ab Epiſcopis ad reverentiam, & obedientiam illis exhibendam, aut ad hujuſmodi fidejuſſionem præſtandam, neq; ullum pium Antiſtitem debere, aut tuta conſcientia poſſe ab eorumdem Fratrum ordinationibus hoc ſolo prætextu abſtinere, quod ea formula exhibendi Epiſcopo reverentiam, & obedientiam ſervata, vel fidejuſſio præſtita non fuerit.

Illudque confirmat.

Coſmus Cardinalis de Torres,

Loco ✱ Sigilli,

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Miniſter Provincialis prædictus plurimum cupiat Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia, & obſervantia, apoſtolicæ confirmationis patrocinio communiri: Idem Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut ejus votis hujuſmodi annuere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur Miniſtrum Provincialem prædictum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum præinſertum hujuſmodi, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos, tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus; ipſumque Decretum, ac omnia, & ſingula in eo contenta ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari;

Contraria tollit.

Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Dat. die 28. Maii 1625. An.II.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis privilegiis, gratiis, & indultis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 28. Maii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXXVII.

Declarat facultates abſolvendi ab hæreſi, & caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, & in Bulla Cœnæ Domini particularibus Perſonis, ultra montes per S. S., ſeu Sanctum Officium conceſſas non compræhendi ſub generali ſuſpenſione occaſione Anni Sancti.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Occaſione Jubilæi Pontifex facultates omnes abſolvendi a caſibus S. Apoſt. reſervatis conceſſas ſuſpenderat.

§.1. CUm Nos nuper occaſione tunc inſtantis Anni Jubilæi omnes, & ſingulas facultates, & indulta abſolvendi ab hæreſi, & caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis etiam in Literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis quibuſvis perſonis particularibus tam ſingulariter, quam univerſaliter per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut aliàs quomodocumque, & ex quibuſvis cauſis, & occaſionibus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac aliàs quomodolibet conceſſa, apoſtolica auctoritate ſuſpenderimus, & ſuſpenſa eſſe declaraverimus, eaſque, & ea eodem anno durante nulli prodeſſe, aut ſuffragari debere decreverimus, prout in noſtris deſuper ſub plumbo expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Dubium inde exortum eſt, an ſuſpenſæ quoque fuerint ſimiles facultates ultra montes conceſſæ.

§.2. Cum autem, ſicut accepimus, a nonnullis in dubium revocetur, an facultates abſolvendi ab hæreſi, & caſibus hujuſmodi ſive a Nobis, ſive a Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus adverſus hæreticam pravitatem in univerſa Republica Chriſtiana Inquiſitoribus generalibus per noſtras in ſimili forma Brevis, ſive eorum patentes Literas reſpective particularibus perſonis ultramontes degentibus conceſſæ in Literis prædictis compræhendantur.

Declarat non eſſe ſuſpenſas.

§.3. Nos omnem in præmiſſis dubitandi occaſionem e medio tollere, ſimulque cunctorum Chriſtifidelium animarum ſaluti juxta creditum Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officium, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere volentes, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, facultates quaſcumque abſolvendi ab hæreſi, & a caſibus Sedi Apoſtolicæ, & in Bulla Cœnæ Domini prædicta reſervatis, ſive a Nobis, ſive a Cardinalibus prædictis per eorum patentes Literas hujuſmodi particularibus perſonis ultra montes degentibus conceſſas, in literis ſuſpenſionis prædictis minime compræhendi, neque compræhenſas fuiſſe, ſeu eſſe, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium declaramus, ita ut facultates abſolvendi hujuſmodi eiſdem particularibus perſonis conceſſæ, & illarum vigore factæ, & facien-

faciendæ, ab hæreſi, & caſibus hujuſmodi abſolutiones valeant, ſuumque effectum ſortiantur, & quibus illæ ſervatis ſervandis, conceſſæ fuerint, ſuffragentur in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi Literæ prædictæ a Nobis nullatenus emanaſſent.

Contraria tollit.

§.4. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, Literis prædictis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Et tranſumptis credi jubet.

§.5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ præſentibus ipſis haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 29. Maji 1625. An.II.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 29. Maii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXXVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Pauli Papæ Quinti quibus Communitati Anconitanæ duæ tertiæ partes pecuniarum ex maleficiis, mulctiſque provenientium conceduntur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refert Literas Pauli V.

§.1. Aliàs a fel. rec. Paulo Papa Quinto Prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: a tergo: Dilectis filiis Antianis, & Hominibus Civitatis noſtræ Anconitanæ; intus vero: Paulus Papa Quintus: Dilecti filii ſalutem, & apoſtolicam benedictionem. Meritis, &

Quibus Communitati Anconitanæ duæ tertiæ partes mulctarũ &c. conceſſæ fuerunt.

ſupplicationibus veſtris adducti, votis, & petitionibus veſtris, quantum cum Domino poſſumus, benigne ſatisfacere curamus. Nuper Nobis expoſitum fuit pro parte veſtra, quod aliàs fel. rec. Sixtus Papa Quintus Prædeceſſor noſter, expoſito ſibi pro parte veſtra, quod, cum duæ tertiæ partes pecuniarum ex maleficiis noſtræ Civitatis Anconitanæ provenientes ex titulo, & cauſa oneroſa jamdudum a Sede Apoſtolica vobis, & Communitati veſtræ conceſſæ fuerint, ex vigore conceſſionis hujuſmodi cum plena illarum poſſeſſione, quibuſvis reſervationibus apoſtolicis in contrarium editis, & præſertim fel. rec. Pii Papæ Quarti Prædeceſſoris noſtri ſub dat. 1561. Nonis Decembris, Pontificatus ſui Anno II. non obſtantibus, permanſeritis: quinimo tam dictus Pius, quam etiam bonæ memoriæ Gregorius Papa XIII. etiam Prædeceſſor noſter voluntatem ſan. mem. Pii Papæ Quinti ſimiliter Prædeceſſoris noſtri inſequendo, poſt ſtatutorum, ac privilegiorum confirmationem, ac roboris adjectionem duas tertias partes prædictas ad vos, & Communitatem veſtram ſpectare, & legitime pertinere voluerint, illaſque vobis, & Communitati hujuſmodi applicaverint, & appropriaverint, & ſuper illarum libera perceptione ab aliquo minime impediri, aut a vobis, & Communitate veſtra hujuſmodi quovis prætextu, occaſione, vel cauſa auferri, ſeu illas, & illa minui, aut alterari nullatenus debere mandaverint; nihilominus Vos, Communitaſque veſtra, & homines prædicti in perceptione, & exactione integrarum ſuarum partium ex dictis maleficiis provenien. per Gubernatores, ſeu Locatenentes, ſeu alios Officiales, & Miniſtros pro tempore in dicta noſtra Civitate exiſtentes ſub diverſis prætextibus, etiam reparationis Palatii, defraudati, impediti, & gravati reſpective fuiſtis; ipſe Sixtus Prædeceſſor veſtris tunc ſupplicationibus inclinatus per ſuas in ſimili forma Brevis Literas die decima Auguſti 1585. Pontificatus ſui Anno Primo datas, Vos ad maleficiorum, & delictorum omnium in ipſa Civitate Anconitana commiſſorum, & committendorum plenariam notitiam habendam per veſtri Sindici interventum dumtaxat perpetuo admiſit: & propterea dictæ Civitatis Gubernatori, Locumtenenti, Auditoribus, & aliis Officialibus pro tempore ad criminalia deputatis, quocumque nomine appellarentur, & quacumque fungerentur auctoritate, mandavit, ut omnes deſcriptiones, ſeu Inventaria ratione, vel cauſa quorumvis maleficiorum, delictorũ, & criminum deinceps conficienda, ac quacumque occaſione præmiſſorum, fieri voluit cum præſentia, & interventu Sindici prędicti, vel alterius a Vobis deputandi facerent, ac fieri mandarent, ac cum omnibus, & ſingulis ſupplicationibus, & precibus pro cauſis criminalibus ſequendis, necnon Decretis, abſolutionibus, & proceſſuum caſſationibus, cancellationibus, abolitionibus, compoſitionibus, & ſolutionibus faciendis hujuſmodi ſindicum pro tempore exiſtentem intereſſe, ac de illis notam ſumere, dictas duas tertias partes percipere, & levare libere, & ſine aliqua diminutione ſinerent, & permitterent, aliaſque prout latius in eiſdem Literis continetur. Quodque deinde, cum idem Sixtus Prædeceſſor poſtmodum per ſuas ſub dat. Idibus Martii Pontificatus ſui Anno Quarto expeditas Literas pœnas pecuniarias, mulctas, & confiſcationes omnium, ſeu cujuſcumque partis bonorum inflictas, & infligen., cujuſvis criminis, exceſſus, maleficii, & delicti, vel quaſi per quoſcumque Præſides, Rectores, Gubernatores, & alios quoſcumque officiales, & Judices, qui in quibuſvis Civitatibus, Caſtris, Terris, & locis eccleſiaſticæ ditioni ſubjectis, juriſdictionem quomodolibet exercerent, Cameræ noſtræ Apoſtolicæ applicaſſet, & appropriaſſet, voluiſſetque, ut quæcumque Communitates, Univerſitates, Collegia, & perſonæ etiam eccleſiaſticæ quavis dignitate fungentes, quæ pœnas, confiſcationes, & mulctas hujuſmodi, ſeu illarum portionem aliquam ad ſe quovis titulo, & cauſa, etiam oneroſa, & quantumvis juſtiſſima ſpectare prætenderent, intra duos tunc proximos menſes, ſeu ſuper præmiſſis Jura, & privilegia in Camera Apoſtolica exhibere,

deducere, & allegare tenerentur, ac alias prout in prædictis Literis latius continetur, Vos vigore prædictarum Sixti V., & aliarum Pauli III. confirmatoriarum, reintegrationis, bonorum, officiorum, & aliorum Jurium Vobis factæ sub dat. 10. Kal. Martii Pontificatus ſui Anno ſexto, necnon etiam Pii IV. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum ſub dat. 26. Januarii Pontificatus ſui Anno Quarto, per quas pœnas, mulctas, & confiſcationes prædictas Vobis ex titulo oneroſo dudum fuiſſe, & eſſe applicatas declarabitur, Literarum juridice, & legitime in Camera noſtra Apoſtolica docuiſtis, duas tertias pœnarum, & maleficiorum hujuſmodi partes Vobis ex titulo vere oneroſo competiiſſe, & competere, & eodem titulo a Romanis Pontificibus dudum conceſſas fuiſſe, & eſſe, & propterea in eadem Camera decretum confirmatorium conceſſionis, & applicationis pœnarum hujuſmodi obtinuiſtis, prout latius pariter in patentibus Literis bo: me: Henrici Presbyteri Cardinalis Caetani tunc exiſtentis S. R. E. Camerarii deſuper confectis continetur. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, firmiora ſint ea, quæ ſæpius Apoſtolicæ Sedis patrocinio muniuntur, & propterea cupiatis præmiſſa omnia, quæ per fe: re: Gregorium XIV., & Clementem VIII. Prædeceſſores noſtros confirmata fuerunt, ut firmiora perpetuo ſubſiſtant, a Nobis quoque confirmari; & ideo Nobis humiliter ſupplicari feciſtis, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur vos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & veſtrum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; hujuſmodi ſupplicationibus inclinati prædictas Sixti V. ac Henrici Cardinalis tunc Camerarii, necnon Gregorii, & Clementis Prædeceſſorum prædictorum Literas, quarum tenores præſentibus, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, pro ſufficienter expreſſis haberi volumus; quatenus tamen in pacifica poſſeſſione exigendi dictas duas tertias partes pecuniarum ex maleficiis provenientium modo, & forma præmiſſis Communitas veſtra exiſtat, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, eiſque noſtræ, & apoſtolicæ auctoritatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos, etiam ſubſtantiales defectus, ſi qui intervenerint in eiſdem, ſupplemus. Mandantes propterea dilecto filio noſtro Petro tituli Sanctorum Joannis, & Pauli Presbytero Cardinali Aldobrandino nuncupato moderno, & pro tempore exiſtenti ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, necnon dictæ Cameræ Theſaurario, Præſidentibus, & aliis Miniſtris, ut prædictas, haſque noſtras Literas inviolate, & ab omnibus, ad quos ſpectat, obſervari faciant, voſque dictis duabus tertiis partibus pœnarum, mulctarum, confiſcationum, & aliorum occaſione maleficiorum, quæ in iſta Civitate Anconitan., ejuſque Comitatu committuntur, provenientia in perpetuum, juxta Literarum prædictarum tenorem libere frui, & gaudere, & a vobis exigi, percipi, & levari, nec vos ſuper præmiſſis ullo unquam tempore moleſtari, perturbari, aut inquietari faciant, ſed vobis potius omne auxilium, & favorem prompte exhibeant, & præſtent. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, atque his omnibus, quæ in prædictis Literis conceſſum eſt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 26. Auguſti 1605. Pontificatus noſtri Anno I.

§.2. Cum autem, ſicut Antiani, & homines prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi ſubinde Literas prædictas a rec: me: Gregorio Papa XV. etiam Prædeceſſore noſtro per ejus in ſimili forma Brevis expeditas Literas ſub certis modo, & forma tunc expreſſis approbari, & confirmari obtinuerit, ea vero, quæ Sedis Apoſtolicæ munimine ſæpius roborantur, firmius ſubſiſtant, & ab omnibus exactius obſervari ſoleant, cupiantque propterea eaſdem Literas noſtræ quoque confirmationis patrocinio roborari. *Communitas hujuſmodi Literas petit ab Urbano confirmari.*

§.3. Nos eorumdem Antianorum, & hominum votis hujuſmodi annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Literas hujuſmodi, ac in eis contenta quæcumque, apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. *Confirmat Pontifex.*

§.4. Decernentes, eaſdem Literas, & in eis contenta hujuſmodi perpetuo valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dictis Communitati, & hominibus in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ſicque per quoſcumque Judices, ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcien- *Clauſulæ.*

ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in eiſdem Literis conceſſa ſunt, non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 3. Junii 1625. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 3. Junii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXXIX.

Beatificatio V. Servi Dei Andreæ de Avellino Clericorum Congregationis Regularium Theatinorum, cum conceſſione Clericis dictæ Congregationis ubique exiſtentibus, quotannis in die illius obitus Miſſam, & Officium de Communi Confeſſoris non Pontificis celebrandi.

Hujuſmodi indultum celebrandi Miſſam, & Officium iſtis Clericis conceſſum extendit ad Civitatem Neapolim, quæ in novum Patronum d. Beatum recepit, ejuſque Reliquiis, ac ſtatuæ locum in Cappella Theſauri Eccleſiæ d. Civitatis deberi ſtatuit Sacra Rituum Congregatio, quæ etiam Indultum prædictum extendit, prout in ipſius Congregationis Decretis videri poterit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, a Deo conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis.

S. Congreg. Rituum decevit deveniri poſſe ad Canonizationem S. D. de Avellino.

§.1. Cum itaque, ſicut pro parte dilectorum filiorum Præpoſiti Generalis, & Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum nuncupatorum Nobis nuper expoſitum fuit, Venerabiles Fratres S.R.E. Cardinales Sacris Ritibus præpoſiti cauſam Servi Dei Andreæ Avellini eorumdem Clericorum Regularium a tribus Rotæ Auditoribus, ac deinde de mandato noſtro ab eiſdem Cardinalibus, referente dilecto filio noſtro Carolo Emanuele S. Mariæ in Via Lata Diacono Cardinale Pio nuncupato, diſcuſſam, cum utrobique de validitate proceſſuum, de ſanctitate vitæ, ac de miraculis, tam in vita, quam in morte ſufficienter conſtare pronuntiatum fuiſſet, in tali ſtatu cenſuerint habendam, ut ad ſolemnem ipſius Servi Dei Canonizationem quandocumque deveniri poſſit: Præpoſitus vero, & Clerici prædicti pro eo, quem erga eumdem Servum Dei Andream Avellinum gerunt devotionis affectum, illum Beatum nuncupari, Officiumque, & Miſſam de eo, donec ad illius Canonizationem deveniatur, recitari poſſe ſummopere deſiderent.

Urbanus eum B. nuncupari poſſe.

§.2. Nos piis Præpoſiti, & Clericorum prædictorum votis, quantum cum Domino poſſumus annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium conſilio, ut idem Dei Servus Andreas Avellinus Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus Clericis Regularibus hujuſmodi ubique exiſtentibus Officium, & Miſſa de Communi Confeſſoris non Pontificis ipſa die ejus obitus celebrari, ac recitari libere, & licite poſſit, & valeat, apoſtolica auctoritate tenore præſentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Et Indultum, de quo in Rubrica, concedit.

Obſtantia tollit.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptiſque fidem addit.

§.4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, & perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 10. Junii 1625. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Junii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXXX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Jubilæum pro omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Civitate, & Diœceſi Pariſien. commorantibus, anno 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

SAlvator noſter Dominus Jeſus Chriſtus Dei filius, cujus licet immeriti vices in terris gerimus, ad hoc nobis ligandi, & ſolvendi poteſtatem tradere voluit, ut ſaluti ejus gregis noſtræ curæ divinitus commiſſi paterno affectu, ac ſolicito ſtudio incumbamus.

Gaſſiæ belli cum Pariſienſes Romã accedere nequiverint.

§.1. Hinc eſt, quod nos attendentes, quamplures Civitatis Pariſien. in Regno Franciæ, atque terrarum, villarum, & locorum Diœceſis Pariſien. perſonas ob diverſa impedimenta, præſertim continuorũ bellorum, quæ hactenus in dicto Regno geſta ſunt, ſeu alias detentas ad hanc almam Urbem noſtram pro cæleſtibus indulgentiarum præſentis anni Jubilæi donis, ac ſpiritualibus theſauris conſequendis non acceſſiſſe, nec minus accedere potuiſſe, neque poſſe.

Pontifex in Juria hic peragenti ſui anno 1626. Jubilæi Indulgentias erigit.

§.2. Et propterea ipſarum, & aliorum quorumcumque etiam fidelium animarum ſaluti proſpicere volentes, precibus chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Francorum

Digitized by Google

rum Regis Chriſtianiſſimi nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; de omnipotentis Dei miſericordia ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus prædictæ Civitatis Pariſien., & illius Diœceſis terrarum, villarum, & locorum conviciniorum hujuſmudi incolis, & habitatoribus, ac eò pro tempore accedentibus, vere pœniten. & confeſſis, ac ſanctiſſimo Eucharistiæ Sacramento refectis an. proxime futuro 1626. unam ſeu plures Eccleſias, ſeu Eccleſiam per venerabilem fratrem Archiepiſcopum Pariſien. deputandam, ſeu deputandas per quindecim dies continuos, vel interpollatos, quos pro Diœceſanis pauperibus, infirmis, ſenibus, prægnantibus, virginibus, viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac capitulis, congregationibus tam ſecularium, quam regularium, ſodalitatibus, univerſitatibus, confraternitatibus Eccleſiam, ſeu Eccleſias hujuſmodi viſitantibus, atque etiam ob alias cauſas, prout dicto Archiepiſcopo videbitur, ad minorem numerum arbitrio ſuo reduci, & alibi etiam tam in dicta civitate, quam in quibuſvis ejuſdem Diœceſis terris, caſtris, villis, & locis, unam, vel plures Eccleſias viſitando, prout animarum ſaluti noverit expedire dicto arbitrio deputari poſſe volumus; devote, & reverenter viſitando, & ibi quinquies orationem dominicam, & toties ſalutationem Angelicam pro peccatorum ſuorum remiſſione, ac pro pace inter Principes Chriſtianos conſervanda, & hæreſum extirpatione, ſanctæque Rom: Eccleſiæ exaltatione piè ad Deum orando Plenariam ejuſdem anni Jubilæi omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conſequantur, perinde ac ſi dicto Jubilæi anno quatuor Eccleſias dictæ almæ Urbis pro conſequendo Jubilæo hujuſmodi deputatas ſtatutis ad id diebus perſonaliter viſitaſſent, & alia ad hoc requiſita adimpleviſſent.

Dat Confeſſariis facultatem abſolvendi a caſibus Sedi Ap. reſervatis.

§.3. Et ad effectum hujuſmodi illis, ut confeſſores, quos idem Archiepiſcopus Jubilæi hujuſmodi cauſa in ſtatutis eccleſiis nominatim delegerit, ſibi eligere valeant Presbyteros ſeculares, vel cujuſvis Ordinis regulares, qui confeſſionibus eorum diligenter auditis eos, & eorum quemlibet à quibuſvis peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis, & quantumcumque gravibus, & enormibus etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis, ac literis, quæ in die Cœnæ Domini legi conſueverunt, contentis, ac cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis ad effectum ipſius Jubilæi conſequen. tantum, injuncta eis pœnitentia ſalutari abſolvi poſſint.

Hujuſmodi Jubilæum ad eos etiam extendit qui Romam anno Sancto venerunt.

§.4. Necnon ut illis, qui Romam venerunt, & alibi etiam Jubilæum ipſum quovis modo conſequuti ſunt, denuò etiam illud juxta tenorem præſentium conſequi valeant, auctoritate apoſtolica, harum ſerie concedimus, & indulgemus.

Archiepiſcopo facultatem dat Monialibus, aliiſque conſulendi.

§.5. Præterea ipſi Archiepiſcopo, ut cujuſvis Ordinis monialibus, & orphanis, aliarumque mulierum in communi viventium congregationibus ad Jubilæum intra monaſteria, domoſve ſuas conſequendum conditiones, modum, & tempus præſcribendum, & denique in præmiſſis omnibus, & ſingulis arbitrio ſuo facere, ordinare, & providere, ac quæcumque ſibi viſa remedia opportuna adhibere poſſit, prout animarum ſaluti expedire judicaverit, facultatem tribuimus: Præſentibus ad tres menſes à die publicationis preſentium inchoandum dumtaxat valituris.

Contraria tollit.

§.6. Non obſtantibus conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 13. Junii 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris Die 13. Junii 1625. Pontificatus noſtri anno II.

CXXXI.

Irritatio Decretorum per nonnullos Judices Regni Portugalliæ contra libertatem, & immunitatem eccleſiaſticam, ac Collectoris, ejuſque officialium Juriſdictionem, latorum.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti ſeries.

§.1. AD audientiam Apoſtolatus noſtri, non ſine juſto, & gravi cordis noſtri dolore, pervenit, quod procedente nuper in diverſis Cauſis Eccleſiaſticis in Civitate Ulixbonen. pro ſui muneris auctoritate, dilecto filio Magiſtro Joanne Baptiſta Pallotto in utraque ſignatura noſtra Referendario, Jurium, & ſpoliorum Cameræ Apoſtolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectore generali, ſeu ejus Auditore, & Judice delegato; cum pars altera ad Judices ſeculares temerè recurſum habuiſſet, Judices hujuſmodi, & poſtmodum alii pariter ſeculares non ſolum contra Auditorem prædictum, ſed etiam contra eumdem Joannem Baptiſtam Collectorem, occaſione dictarum cauſarum, ſuis injuſtis, & invalidis decretis, ac mandatis contra immunitatem, & libertatem eccleſiaſticam attentatis, juriſdictionem pariter eccleſiaſticam, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ Officialium violando, impediendo, & perturbando procedere præſumpſerunt, & ad quædam eidem eccleſiaſticæ libertati, & immunitati, ac ipſius Joannis Baptiſtæ Collectoris auctoritati maximè adverſantia devenerunt: per quæ inter alia decreverunt, ut dictus Auditor caperetur, è Regnis prædictis expelleretur, ipſiuſque bona, etiam temporalitates ſequeſtrarentur, unde in vim eorumdem Decretorum, ſeu alicujus eorum Satellites domum ipſius Joannis Baptiſtæ Collectoris, illius ſalutaribus monitis temere contemptis, ingreſſi ſunt, ſententias excommunicationis, & alias eccleſiaſticas cenſuras, & pœnas gravi cum ſcandalo totius Civitatis, ac Divinæ Majeſtatis offenſa graviori incurrendo.

§.2. Quam-

Irritatio Decretorum, de quibus in Rubrica.

§.2. Quamobrem nos, qui in Sede Beati Petri quamquam immeriti à Domino poſiti ſumus, ne exceſſus hujuſmodi, ac eccleſiaſticæ libertatis, & immunitatis tam enormis violatio diſſimuletur, & tranſeat in exemplum, pro noſtro paſtoralis officii debito providere, & malorum graviorum ſegetem, & radicem, quantum à Deo permittitur, noſtra auctoritate apoſtolica evellere volentes; motu proprio, non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula præmiſſa a prædictis dictorum Regnorum Judicibus ſecularibus, etiam ſupremis, quocumque nomine, titulo, & prærogativa, & gradu inſignibus in cauſis prædictis, & earum occaſione contra dictum Joannem Baptiſtam Collectorem, ejuſque Auditorem, ſeu Delegatum, Officiales, Miniſtros, familiares, & bona quocumque prætextu, vel quæſito colore quomodolibet decreta, mandata, acta, facta, ordinata, & ſive ſcriptis, ſive verbis quomodolibet attentata, quæ omnia, & ſingula præſentibus haberi volumus pro expreſſis, nulla, invalida, irrita, & inania, ac nulliter, invalide, inaniter, & de facto contra ſacros Canones, Conciliorum Decreta, & Apoſtolicas Conſtitutiones attentata, & præſcripta.

Clauſula pro præſentium literarum firmitate.

§.3. Præſentesque Literas, & in eis contenta quæcumque de intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, reſcindi, infringi, in Jus, vel controverſiam vocari nullatenus poſſe, ſed ſemper valida, firma, & efficacia fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari debere: ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Prohibitio ſub pœna excommunicationis, ne quid impoſterum contra immunitatem eccleſiaſticam attentetur.

§. Et nihilominus, ne impoſterum ſimilia præſumantur, omnibus, & ſingulis Judicibus ſecularibus, etiam ſupremis dictorum Regnorum, quocumque nomine nuncupentur, cujuſcumque gradus, conditionis, & prærogativæ exiſtant, ne talis hujuſmodi, aut ſimilia adverſus immunitatem, & libertatem eccleſiaſticam, etiam quocumque prætextu contra Eccleſias, Prælatos, Judices, & perſonas, res, & bona, ac eorum juriſdictionem, & auctoritatem, ejuſque liberum exercitium quomodolibet committere, aut attentare præſumant, ſub excommunicationis majoris, a qua nonniſi à nobis, aut Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo abſolvi poſſint, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, ac privationis quorumcumque Beneficiorum, penſionum, officiorum, & Dignitatum Eccleſiaſticarum, ac militiarum, & ordinum quorumcumque, perpetuæque inhabilitatis, tam quoad ipſos delinquentes, ſeu contumaces, quam quoad eorum deſcendentes uſque ad eorum quartam generationem ad illa impoſterum quomodolibet obtinenda, necnon amiſſionis quorumcumque Jurium patronatus, privilegiorum, indultorum, conceſſionum, & inveſtiturarum, tam emphiteuticarum, quoad feudalium eiſdem delinquentibus, & ſeu contumacibus, ſuiſque, ut præfertur uſque ad quartum gradum deſcenden. quocumque titulo apoſtolico, aut alio eccleſiaſtico quomodolibet nunc, & pro tempore competen., & acquiren. pœnis ipſo facto abſque ulla declaratione incurren. interdicimus, & prohibemus.

Obſtantium derogatio.

§.5. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Quorum omnium, & ſingulorum tenorem, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus. Aut ſi prædictis, vel quibuſvis aliis perſonis ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Fides danda tranſumptis.

§.6. Volumus autem, quod præſentes literæ, ſeu illarum exempla manu Notarii publici ſubſcripta, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munita, & ad valvas Eccleſiæ Ulyxbonen. affixa ita omnes arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. die 20. Junii 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 20. Junii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXXXII.

Decreta S. Congregationis Concilii de celebratione Miſſarum, ac de prohibitione illas moderandi, ſeu reducendi abſque Sedis Apoſtolicæ licentia. Necnon de earumdem oneribus perpetuis ſuſcipiendis; Et de Religioſorum numero ultra redditus, & conſuetas eleemoſynas locorum Regularium non habendo.

Super his Decretis multa poſtea ſunt ortæ Dubitationes, quibus eadem Sacra Congregatio reſpondit, & SS.D.N. eas confirmavit, & approbavit, quas omnes mox tibi ſubjiciam.

Cauſa edendi hæc Decreta.

CUm ſæpe contingat, in quibuſdã Eccleſiis tam magnum Miſſarum celebrandarum numerum ex variis Defunctorum reli-

relictis, aut piorum eleemoſynis impoſitum eſſe, ut illis pro ſingulis diebus præſcriptis nequeat ſatisfieri; & tamen nova onera Miſſarum in dies ſuſcipiantur; indeque fiat, ut depereant piæ teſtantium voluntates, obſtricta benefactoribus fides violetur, defunctorum animæ ſuffragiis priventur, Eccleſiis debitus ſubtrahatur cultus, ac Chriſti fideles gravi ſcandalo affecti, plerumque a ſimilibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ii, qui Miſſas ſupra vires celebrandas ſuſcipiunt, ſperent, illas brevi ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quod Eccleſiis, ſorte pecuniarum abſumpta, plerumque nuda remaneant onera Miſſarum abſque ullo emolumento; aut quod eleemoſyna pro illis celebrandis ſit adeo tenuis, ut non facile inveniantur, qui velint huic ſe muneri ſubjicere, & redditus Eccleſiæ, aut Monaſterii adeo exigui, ut Sacerdos pro neceſſaria ſua ſuſtentatione novis ſe oneribus obſtringere compellatur: Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum animadvertens, facturam ſe rem Deo gratiſſimam, charitatique, ac Juſtitiæ maxime conſentaneam, ſi pro viribus ſatagat, hunc teterrimum abuſum è Chriſtiana Republica convellere atque eradicare: Sanctiſſimi Domini Noſtri Urbani divina providentia PP. VIII. auctoritate ſibi ſpecialiter attributa, infraſcripta Decreta edidit.

Pro reductione Miſſarum recurrendum omnino ad S. Sedem.

§. 1. Ac primo diſtricte prohibet, atque interdicit, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Miſſarum celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita, aut in limine fundationis: ſed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apoſtolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perſpecta, id ſtatuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur: alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujuſmodi, ſi quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Miſſæ celebrandæ ad rationem attributæ eleemoſynæ.

§. 2. Deinde, ubi pro pluribus Miſſis, etiam ejuſdem qualitatis celebrandis, ſtipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, ſive ab una, ſive à pluribus perſonis collata fuerint, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Eccleſiis, Capitulis, Collegiis, Hoſpitalibus, Societatibus, Monaſteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac locis piis quibuſcumque tam ſecularibus, quam regularibus, Sacra Congregatio ſub obteſtatione divini Judicii mandat, ac præcipit, ut abſolute tot Miſſæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint, itaut alioquin ii, ad quos pertinet, ſuæ obligationi non ſatisfaciant, quinimo graviter peccent, & ad reſtitutionem teneantur.

Revocatio Indultorum ſatisfaciendi uneri plurimarum Miſſarum aliquibus collectis, ſive orationibus.

§. 3. Id vero ut deinceps obſervetur exactius, Sacra Congregatio eadem auctoritate revocat privilegia, & indulta omnia quibuſvis perſonis, Eccleſiis, ac locis piis, tam ſecularibus, quam regularibus, cujuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, quamcumque ob cauſam conceſſa, quibus indulgetur, ut certarum Miſſarum, vel Anniverſariorum celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Certa eleemoſyna pro Miſſæ celebratione ſuſcepta integre celebranti tradi debet.

§. 4. Ac ſimiliter, omne damnabile lucrum ab Eccleſia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eandem Miſſam alteri, parte ejuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Pecuniæ vel bona pro Miſſis celebrandis relicta deponi debent.

§. 5. Præterea, ne in Eccleſiis, in quibus onera Miſſarum in perpetuum impoſita ſunt, Sacerdotes in eis, ut par eſt, adimplendis eo tepidiores, ac ſegniores reddantur, quod onera hujuſmodi cum nulla, aut parva ſint utilitate conjuncta, ſtatuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Eccleſiis, Capitulis, Collegiis, Hoſpitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monaſteriis, Conventibus, ac locis omnibus tam ſecularibus, quam regularibus, atque illorum perſonis in futurum ſimpliciter acquirenda cum onere perpetuo Miſſarum celebrandarum, ab iis, ad quos pertinet, ſub pœna Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrenda a die realis acquiſitionis ſtatim debeant penes ædem ſacram, vel perſonam fide, & facultatibus idoneam deponi, ad effectum illa, ſeu illorum pretiū quamprimum inveſtiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expreſſa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Et cum eodem onere inveſtiri.

§. 6. Ac ſi eadem bona immobilia auctoritate apoſtolica deinceps alienari contigerit, eorundem pretium ſub eadem pœna, ut ſupra, deponi, atque in aliis bonis ſtabilibus itidem fructiferis cum ejuſdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Onera perpetua Miſſarum non recipienda ſine legitimi Superioris licentia.

§. 7. Ad hæc Sacra Congregatio quibuſvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, ac piorum locorum, tam ſecularium, quam regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, diſtricte prohibet, ne impoſterum onera perpetua ſuſcipiant Miſſarum celebrandarum, ſeculares quidem ſine Epiſcopi, vel ejus Generalis Vicarii, Regulares vero ſine Generalis, vel Provincialis conſenſu, & licentia in ſcriptis, & gratis concedenda: alioquin ſecularis, qui hujus prohibitionis tranſgreſſor extiterit, ab ingreſſu Eccleſiæ interdictus ſit eo ipſo; Regularis vero pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vociſque activæ, ac paſſivæ abſque alia declaratione incurrat.

Manuales vero eleemoſinæ non accipiendæ, niſi nova onera poſſint adimpleri.

§. 8. Eleemoſynas vero manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis ita demum iidem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, ut nova quoque onera ſuſcipere valeant; alioquin omni-

omnino abſtineant ab hujuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant ab Eccleſiis cum inſcriptione illa, *Eleemoſyna pro Miſſis*, vel alia ſimili, ſub iiſdem pœnis ipſo facto incurrendis, ne fideles hac ratione fruſtrentur.

Quando licentia a Superioribus ſit danda nova onera ſuſcipiendi.

§.9. Epiſcopus vero, ſeu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requiſiti, in ſingulis caſibus diligenter inquirant de ſingulis Miſſarum celebrandarum obligationibus cuique Eccleſiæ, Monaſterio, aut loco pio incumbentibus; nec antea aſſenſum hujuſmodi, aut licentiam præbeant, quam eis legitime conſtiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri ſuſcipiendo, quam antiquis jam ſuſceptis ſatisfacere poſſe, præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Eccleſiis, & locis piis relinquuntur, omnino reſpondeant oneribus adjunctis, ſecundum morem cujuſque Civitatis, vel Provinciæ, intelliganique, ſi in re tanti momenti deſides, aut negligentes fuerint, in noviſſimo die ſe hujus prætermiſſi muneris rationem eſſe reddituros.

Mandatum Superioribus Regularibus de recognoſcendis redditibus, & obventionibus ſingulorum Monaſteriorum, &c.

§.10. Poſtremò Illuſtriſſ. Patres, non ſine gravi animi dolore, intelligentes, mala fere omnia, quæ regolarem diſciplinam evertunt, ac præcipue nimiam hanc facilitatem ſovent in oneribus Miſſarum ſupra vires ſuſcipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quam ferant redditus, & eleemoſynæ cujoſque Monaſterii, inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilii Decretis hac de re editis, Sanctiſſimi Domini Noſtri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & ſingulis Generalibus, Provincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicariis, & quibuſcumque aliis Superioribus Monaſteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium bona immobilia poſſidentium, vel non poſſidentium, cujuſcumque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti exiſtentium intra fines Italiæ, & Inſularum adjacentium, ut ſinguli, ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus ſui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum uſu peritioribus, bona immobilia, cenſus, redditus, & proventus omnes, conſuetas item eleemoſynas, & obventiones, tam communes Monaſteriorum, Conventuum, & Domorum ejuſdem Provinciæ, quam etiam ſingularibus perſonis religioſis aſſignatas, ſeu permiſſas, in communem uſum deinceps conferendas, decem annorum immediate præcedentium habita ratione, diligenter, & mature recognoſcant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præſtationes, grandines, ſterilitates, aliave cujuslibet generis onera conſueverunt abſorbere.

Et præfigendo Religioſorum in unaquaque Provincia numero.

§.11. Eaque omnia ſcripto fideliter exarata, idem Superior, cujus intereſt, in proximo Capitulo, ſeu Congregatione Generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipſomet Capitulo, ſeu Congregatione deligendis proponat, qui computatis hujuſmodi redditibus, eleemoſynis, & obventionibus univerſis, & oneribus ut ſupra detractis, ſedulo examinent, quot religioſi homines connumeratis etiam laicis, aliiſque neceſſariis ſervientibus, in unoquoque Monaſterio, Conventu, & Domo regulari juxta regionis, & proprii Inſtituti morem, victum, & veſtitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant ſuſtentari. Tum eorundem bonorum, reddituum, eleemoſynarum, & onerum præciſam notam ipſimet Capitulo, ſeu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus diſcuſſis, cujuſque familiæ Monaſterii, Conventus, ac Domus regularis in ſingula quaque Provincia certus earum tantum perſonarum numerus, Patrum capitularium voto, præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis, & obventionibus, ut ſuperius, ſufficienter ali poſſint.

Notulaque S. Congregationi exhibenda.

§.12. Ne vero Superiores, qui id præſtare debent, ſerius, aut remiſſius, quam par eſt, ſuo muneri ſatisfaciant, mandat Sacra Congregatio, ut infra annum, poſt proximum Capitulum Generale, vel Provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter geſta, in authenticam formam redacta, ad ſacram ipſam Congregationem Concilii ſinguli mittant.

Qui numerus Religioſorum ſine S. Congregationis licentia augeri non poteſt.

§.13. Numerumque familiæ, ſingulorumque Conventuum, Monaſteriorum, & Domorum hujuſmodi regularium, Capituli, ſeu Congregationis Generalis, vel Provincialis ſententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores, tam Generales, & Provinciales omnes, quam locales perpetuo ſervare omnino teneantur, nec poſſint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redditunm, abſque Sacræ ipſius Congregationis licentia. Superiores autem hujuſmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præſtiterint, vel numerum, ut ſupra præſcriptum, quovis modo augere præſumpſerint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vociſque activæ, ac paſſivæ, & ad omnia ſuæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipſo incurrere, atque aliis etiam gravioribus à Sede Apoſtolica infligendis Sacra Congregatio ſubjacere voluit, & declaravit.

Quibus conditionibus novi Conventus incipi queant.

§.14. Deinceps vero Monaſterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religioſorum, ſeu Regularium, nullibi recipiatur, niſi, præter alia ad id requiſita, in ſingulis ejuſmodi locis duodecim ſaltem Fratres, aut Monachi, ſeu Religioſi degere, & ex redditibus, & conſuetis eleemoſynis, detractis omnibus ut ſupra detrahendis, competenter ſuſtentari valeant, ad præſcriptum decreti a fel. rec. Gregorio XV. hac de re editi. Alioquin Monaſteria, & loca hujuſmodi poſt hac recipienda, in quibus duodecim Religioſi, ut ſupra, ſuſtentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarii loci viſitationi, correctioni, atque

omnimodæ juriſdictioni ſubjecta eſſe intelligantur.

Hæ Decreta ſingulis ſex menſibus in menſa legenda.

§.15. Porro, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, ſeu deſuetudinem abeant, Superiores locales cujuſque Monaſterii, Conventus, ac Domus regularis curare, atque efficere teneantur ſub pœna privationis officii, vociſque activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrenda, ut in perpetuum, ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecunda poſt primam Dominicam Adventus, & feria ſexta poſt Octavam Corporis Chriſti præſentes ordinationes in publica menſa perlegantur.

Eaque interpretari nemini liceat.

§.16. Omnibus tam eccleſiaſticis perſonis, cujuſcumque ſint ordinis, conditionis, & gradus, quam laicis quocumque honore, ac poteſtate præditis, præſentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Derogatio contrariorũ.

§.17. Non obſtantibus, quod ſupraſcripta omnia, & ſingula in præſentibus Decretis contenta, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam Sancti Joanni Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Inſtituti, etiam neceſſario, & in individuo exprimendi, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque, tam ſecularium, quam regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, etiam Mari Magno, ſeu Bulla Aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis: etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quoad ea. quæ præſentibus adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, Sacra Congregatio ſ Sanctitatis Suæ auctoritate ſpecialiter, & expreſſe derogat, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Præſentium Decretorum publicatio.

§.18. Et ne præmiſſorum ignorantia a quoquam prætendi poſſit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præſentes ordinationes in valvis Baſilicarum Sancti Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Et fides tranſumptorum.

§.19. Utque earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 21. Junii 1625.

Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Coſmus Card. de Torres.

Proſper Fagnanus S. C. Secr.

Anno D. N. Jeſu Chriſti 1625. Indict. 8. Pontificatus autem in Chriſto patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus tertio, die vero 22. menſis Septembris, ſupraſcripta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum, ac in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per nos Camillum Pundatum, & Fabium Æmilianum Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſ.

Brandimartes Latinus prælibati Sanctiſſ. D. N. Papæ, ac S. Rom., & Univerſ. Inquiſ. pro Mag. D. D. Curſ.

Sequuntur Dubia, ac Declaratione aliquot Sacræ Congregationis Concilii Sanctiſſimi Domini Noſtri Urbani Papæ VIII. auctoritate editæ ſuper Decretis ejuſdem Congregationis de Celebratione Miſſarum.

Super primo Sacræ Congregationis decreto, de Celebratione Miſſarum, quo prohibetur, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Miſſarum celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita, aut in limine fundationis;

Quæritur; quod ſi legatum ſit ita tenue, ut non ſit, qui velit onus illi injunctum ſubire, & ſi recurrendum ſit ad Sedem Apoſtolicam pro moderatione oneris, totum, aut fere totum inſumendum ſit pro expenſis ad id neceſſariis?

Et quid, ſi permittatur Epiſcopo in fundatione, ut poſſit hujuſmodi honera moderari?

Secundo: Super ſecundo ejuſdem Congregationis decreto, quo cavetur, ut celebrentur tot Miſſæ, quot ad rationem tributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint.

Quæritur; An verba illa (præſcriptæ fuerint) intelligenda ſint de præſcriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertio; An cum Ordinarius præſcripſerit eleemoſynam congruam juxta qualitatem loci, perſonarum, ac temporum; Sacerdotes accipientes ſtipendium minus congruo, teneantur Miſſas illis ab offerente præſcriptas celebrare?

Quarto; An Sacerdotes, qui tenentur Miſ-

Miſſas celebrare ratione Beneficii, ſeu Cappellani, legati, aut ſalarii, poſſint etiam manualem eleemoſynam pro Miſſis votivis, aut defunctorum, recipere, & unico Miſſæ ſacrificio utrique oneri ſatisfacere.

Quinto: Poſito, quod Teſtator relinquat, ut celebrentur pro ejus anima centum Miſſæ, abſque ulla præſcriptione eleemoſynæ; Quæritur, an liberum ſit hæredibus, eleemoſynam ſibi bene viſam præſcribere, an vero eadem eleemoſyna præſcribenda ſit ab Ordinario.

Sexto: Super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Miſſarũ, vel Anniverſariorũ celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Quæritur, An verba (in futurum ſuſcipiendis) intelligenda ſint de oneribus ſuſcipiendis poſt Privilegium?

Septimo: Super quarto ejuſdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui ſuſcepit Miſſam celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eandem Miſſam alteri, parte ejuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat;

Quæritur, An permittendum ſit Adminiſtratoribus Eccleſiarum, ut retineant aliquam eleemoſynarum portionem pro expenſis manutentionis Eccleſiæ, Altarium, inſervientium, paramentorum, luminum, vini, hoſtiæ, & ſimilium?

Octavo: An hoc decretum habeat locum in Beneficiis, quæ conferuntur in titulum; ideſt, An Rector Beneficii, qui poteſt per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare ſtipendium ad rationem redituum Beneficii?

Decimo; An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemoſyna major ſolita pro celebratione Miſſæ, debeant dare eandem integram eleemoſynam iis, quibus Miſſas celebrandas committunt: An vero ſatis ſit, ut dent celebrantibus eleemoſynam conſuetam.

Undecimo: Super quinto ejuſdem Congregationis decreto, quo inter cætera ſtatuitur in hæc verba (eleemoſynas vero manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis) ita demum iidem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; Alioquin omnino abſtineant ab hujuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis, in futurum recipiendis, & capſulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc decretum prohibeat abſolute, quo minus accipiant novas eleemoſynas ii, qui acceptis non ſatisfecerunt; & quid ſi congruo tempore poſſint omnibus ſatisfacere?

Duodecimo, quid ſi offerens eleemoſynas, audito impedimento, conſentiat, ut Sacerdos Miſſam celebret cum primum poterit?

Decimotertio, An pœna interdicti, & aliæ appoſitæ in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemoſynas contra formam ibi præſcriptam, quam eos, qui non auferunt capſulas ab Eccleſiis, ut ibidem præcipitur?

Decimoquarto: An in hoc decreto compræhendantur illæ capſulæ, quæ apponi ſolent in Eccleſiis in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgo dicantur, (*Caſſe de' Morti*?

Decimoquinto; An Adminiſtratores Eccleſiæ magnæ devotionis, & concurſus poſſint eleemoſynas pro Miſſis celebrandis accipere, ſi iiſdem Miſſis nonniſi poſt longum tempus ſatisfacere valeant, ne aliàs cultus Eccleſiæ, & devotio, ac concurſus fidelium, ut ajunt, minuantur?

Decimoſexto: Quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa ſolis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, & piorum locorum, tam ſæcularium, quam regularium Superioribus, de quibus ſit expreſſa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur ſub clauſula generali (, & aliis ad quos pertinet) ſupplicatur pro opportuna declaratione?

Decimoſeptimo, ſuper ſeptimo ejuſdem Sacræ Congregationis decreto, quo cavetur, ut in ſingulis Monaſteriis Religioſorum præfigatur numerus, qui ex conſuetis redditibus, aut eleemoſynis commode poſſit ſuſtentari;

Quæritur; An ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim ſimilis decreti ſan. mem. Pauli V. abſque tamen computatione redituum cujuſque religioſi, ſit denuo facienda, necne?

Decimooctavo; An Novitii ad habitum regularem admiſſi poſſint admitti ad profeſſionem in Monaſteriis, in quibus, habita ut ſupra præfixione numeri, commode ali non poſſunt?

Decimonono: Super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus regularium, niſi præter alia ad id requiſita, duodecim ſaltem fratres in eis degere, & competenter ſuſtentari valeant, ita ut alioquin ſubſint juriſdictioni ordinariæ;

Quæritur; An hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Miſſarum, compræhendat eas Religiones, quæ non conſueverunt onera Miſſarum recipere, ut ſunt Religiones Cappuccinorum, ac Societatis Jeſu?

Ultimo: An idem decretum, ubi diſponit, ut nullibi recipiantur Monaſteria, niſi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam eſt reſtrictum decretum proxime antecedens, an vero etiam extra Italiam?

Subſequuntur Declarationes, ſeu Reſponſiones ad ſupradicta Dubia.

SAcra Congr. Cardinalium Conc. Trid. Interpretum, auctoritate ſibi a S.S.D.N. attributa, ad ſingula dubia ſuperius propoſita in hunc modum reſpondit, videlicet.

Ad Primum etſi legatum ſit adeo tenue, nihilominus, pro reductione oneris, ut

ut ſupra impoſiti, ab iis, ad quos pertinet. Sedem Apoſtolicam eſſe adeundam, quæ abſque ulla impenſa id ſtatuet, quod magis in Domino e re eſſe judicaverit, Verumtamen ſi in ipſa Beneficii erectione expreſſe cautum fuerit, ut liceat Epiſcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quam decreta hac de re edita non ſuſtulerunt, eſſe validam, & obſervandam.

Ad Secundum: eſſe intelligenda de præſcriptione facta ab eo, qui eleemoſynam tribuit, non autem ab Ordinario. Quod ſi tribuens eleemoſynam numerum Miſſarum celebrandarum non præſcripſerit, tunc tot Miſſas celebrari debere, quot præſcripſerit Ordinarius ſecundum morem Civitatis, val Provinciæ.

Ad tertium teneri,

Ad Quartum: Sacerdotes quibus diebus tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficii, ſeu capellaniæ, legati, aut ſalarii, ſi eleemoſynas pro aliis etiam Miſſis celebrandis ſuſceperint, non poſſe eadem Miſſa utrique obligationi ſatisfacere,

Ad Quintum, cenſuit, ubi nullam certam eleemoſynam teſtator reliquit, eſſe ab Epiſcopo praſcribendam eleemoſynam congruam, quæ reſpondeat oneribus miſſarum celebrandarum, ſecundum morem Civitatis, vel Provinciæ,

Ad Sextum, ita eſſe intelligenda,

Ad Septimum reſpondit, permittendum non eſſe, ut Eccleſiæ, ac loca pia, ſeu illorum Adminiſtratores, ex eleemoſynis miſſarum celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expenſarum, quas ſubeunt in miſſarum celebratione, niſi eum Eccleſiæ, & loca ipſa alios non habent redditus, quos in uſum earumdem expenſarum erogare licite poſſint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expenſarum, quæ pro ipſomet tantum miſſæ ſacrificio neceſſario ſunt ſubeundæ, & nihilominus eo etiam caſu curandum eſſe, ut ex pecuniis, quæ ſuperſunt, expenſis ut ſupra deductis, abſolute tot miſſæ celebrentur, quot præſcriptæ fuerint ab offerentibus eleemoſynas.

Ad Octavum, non habere locum, ſed ſatis eſſe, ut Rector Beneficii, qui poteſt miſſam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemoſynam congruam, ſecundum morem Civitatis, vel Provinciæ, niſi in fundatione ipſius Beneficii aliud cautum fuerit,

Ad Decimum, debere abſolute, integram eleemoſynam tribuere Sacerdoti celebranti. nec ullam illius partem ſibi retinere poſſe,

Ad Undecimum reſpondit, non prohibere abſolutè: Ac propterea, etſi oneribus jam ſuſceptis non ſatisfecerint, poſſe tamen nova etiam onera ſuſcipere miſſarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus poſſint omnibus ſatisfacere,

Ad duodecimum; quamvis onera ſuſcepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, ſi tamen tribuens eleemoſynam pro aliarum miſſarum celebratione ſciat, & conſentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum ſuſceptis oneribus ſatisfactum fuerit, decretum non prohibere, quo minus eo caſu eleemoſyna accipiatur pro iiſdem miſſis juxta benefactoris conſenſum celebrandis,

Ad Decimumtertium, has pœnas non habere locum, niſi in ſuſceptoris onera perpetua miſſarum celebrandarum ſine licentia Epiſcopi, vel ejus generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad Decimumquartum, comprahendi,

Ad Decimumquintum, Non poſſe, niſi de conſenſu eorum, qui eleemoſynas tribuunt, ut ſupra in reſponſione ad Duodecimum,

Ad Decimumſextum, comprahendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad Decimumſeptimum, numeri præfixionem eſſe iterum faciendam ſervata forma ultimi decreti hac de re editi.

Ad Decimumoctavum, eſſe admittendos ad profeſſionem, ſi alias habiles exiſtant; ac deinde in aliquo alio monaſterio ejuſdem Religionis eſſe collocandos, ubi commode ali poſſint.

Ad Decimumnonum, cenſuit comprahendere.

Ad ultimum; habere locum extra Italiam,

Coſmus Card. de Torres,
Proſper Fagnanus S. Cong. Secr.

CXXXIII.

Confirmatur Concordia inita inter Capitula, alioſque Eccleſiaſticos Regnorum Caſtellæ, & Legionis ſuper ſolutione Decimæ a nonnullis Pontificibus Philippo IV. Hiſpaniarum Regi conceſſæ, ac prorogatæ, — *Ex Regeſt. in Secret. Brev.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

PRo noſtro munere in his partes noſtras libenter interponimus, quæ ad concordiam, & pacem inter Catholicos Reges, & eccleſiaſticas perſonas, ſuper exactionibus, apoſtolica auctoritate, faciendis, pertinere dignoſcuntur. — Exordium.

§.1. Nuper ſiquidem, ſicut Nobis nuper exponi fecerunt Chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus IV. Hiſpaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filii ſingularum Toletan., Iſpalen., Compoſtellan., Granaten., Burgen., Legionen., Palentin., Oveten., Segutin., Conchen., Pampilonen., Giennen., Zamoren., Aſtoricen., Malacitan., Caurien., Pacen., Aurien., Canarien., Guadixen., Segobien., Civitaten., Calaguritan., Calciaten., Salamantin., Oxomen., Vallifoletan., Lucen., Mindonien., Almarien., Tuden., Abulen., Orio-len., Palentin., Carthaginen., & Gadicen., — Cauſa ineundi concordiæ.

een, Eccleſiarum Capitula, quæ univerſum Clerum Regnorum Caſtellæ, & Legionis repræheſentant, conſiderantes dictus Philippus Res, & Capitula prædicta gratiam, & conſtitutionem primæ decimæ quarumlibet dictarum Eccleſiarum, & Parochialium in omnibus Hiſpaniarum Regnis, & Inſulis Illis adiacentibus dudum per ſel. rec. Pium Papam V. Prædeceſſorem noſtrum cla: mem: Philippo II. Hiſpaniarum Regi Catholico prædicti Philippi IV. Regis Avo ad quinquennium conceſſam, & poſtea pluries a rec. mem. Gregorio XIII., & deinde a Sisto V., & poſtmodum a Gregorio XIV., a Clemente VIII., ac denique a Paulo V. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris eidem Philippo II., ac claræ ſimiliter memoriæ Philippo III. ipſius Philippi II. nato, & dicti Philippi IIII. genitori pluries, & in ultima vice ad aliud quinquennium, a principio anni 1622. incboatum, & in fine anni 1626. finiendum reſpective prorogatum, & extenſum; prout in ſingulis eorumdem Prædeceſſorum deſuper expeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur: ſi eiſdem modo, & forma, quibus conceſſa eſt, esequutioni demandaretur, id non ſine ejuſdem Cleri incommodo exequi poſſet, cupienteſque præmiſſis ea, qua fieri poſſet, ratione occurri, quo facilius illa, ad quæ tenentur, ab ipſis adimpleri valeant, ipſæque perſonæ eccleſiaſticæ onus illis eam ob cauſam incumbens ſupportare facilius poſſint, ad infraſcriptam concordiam per earum procuratores ad hoc ſpecialiter deputatos devenerunt.

Concordiæ tenor.

§.2. In primis; quod prædictus Status Eccleſiaſticus Coronæ Caſtellæ, & Legionis, darent, & ſolverent dicto Philippo IV. Regi, ſeu perſonæ ab eo deputatæ ducentos, & quinquaginta mille Ducatos, qui aſcenderent ad numerum nonaginta trium millionum, & ſeptingentorum quinquaginta millium morapetinorum quolibet anno, durantibus quinque annis prorogationis, pro iis, quæ ad hujuſmodi effectum dicto Regi debentur, & ad eum ſpectant, ratione dictorum Regnorum Caſtellæ, & Legionis, non comprætenſis in præſenti concordia, & repartitione dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducat. Regni Aragoniæ, Cathaloniæ, & Valentiæ, ac Inſulis illis adiacentibus, itaut dictus Philippus IIII. Res ab ipſis poſſit exigere illud, quod ſibi ex prorogatione hujuſmodi provenit, escepta eccleſia Oriolen., cujus diſpoſitio, & pars ingreditur, & computatur una cum Statu Eccleſiaſtico Coronæ Caſtellæ, & Legionis; Et quia tranſactionis, & concordiæ hujuſmodi inſtrumentum, antequam gratiæ prædictæ prorogatio currere inciperet, ſtipulari debebat; id autem factum minime fuit, quia Eccleſiæ diſtulerunt, inſimul ſe congregare ad eum effectum, ideo hac dilatione durante datæ fuerunt cedulæ vulgo libranzas ſummæ ducentorum, & quinquaginta mille ducatorum ab eis ſolven., in fine Junii, & Novembris anni 1623. pro medietate in argentea, & altera medietate in ænea moneta, quam vulgo de Vellon nuncupant, pro fructibus anni 1622., qui fuit primus hujus quinquennii eidem Philippo III. Regi, ut præſertur, ultimo prorogati, & ſolverunt, non obſtantibus proteſtationibus factis, quod non tenebantur, & aliis cauſis, eſt pactum, & conditio hujus tranſactionis, & concordiæ, quod pro ſolutione facta de dicto menſe pro medietate in moneta argentea quidquam deduci, vel detrahi minime debeat, & quod ratione ſolutionis factæ de menſe Novembris ſequentis pariter in moneta argentea ſolutio menſis Junii anni 1624. ab ipſis in moneta ænea de Vellon nuncupat. recipi debeat: & quod quarta pars ſeptem ſolutionum ſucceſſivarum, quæ complebuntur in fine anni 1627., debeat fieri in moneta argentea, & aliæ tres partes in moneta ænea de Vellon nuncupata pro hujuſmodi quinquennio, abſque eo quod deinceps trahatur in conſequentiam; quas ſolutiones dabunt, & facient ſuis ſumptibus in capitulis cujuſvis Diœceſis redditum decimalium, & primitialium, quas habebunt, quia ſuper iſtis, & non ſuper ullis aliis redditibus eccleſiaſticis debent repartiri, & recuperari quomodolibet dictorum quinque annorum dicti ducenti, & quinquaginta mille Ducati, & ea nunc remaneant obligatæ, prout obligant Capitula generaliter, & debeant ſe obligare in particulari pro ſolutionibus, quarum remanent debitores pro quinquennio ipſi Philippo Regi III., ut præſertur prorogato, juxta repartitionem, quæ eſt ut ſequitur.

Diſtributio ſummarum a Capitulis ſolvendarum.

Capitulum Eccleſiæ Toletan. pro ſe, & ſua Diœceſi ſolvet ſummam quatuordecim millionum, ac ſeptingentorum, & decem millium nongentorum, & triginta Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Hiſpalen. pro ſe, & ſua Diœceſi novem millionum ſexcentorum, & ſexaginta quinque millium, & trecentorum, & triginta octo Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Salamantin. pro ſe, & ſua Diœceſi duorum millionum ducentorum, & nonaginta ſex millium, duodecim Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Zamoren. pro ſe, & ſua Diœceſi, duorum millionum, ſeptuaginta, & novem millium ducentorum, & quinquaginta ſeptem Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Seguntin. pro ſe, & ſua Diœceſi duorum millionum ſescentorum, & quadraginta trium millium, centum, & quadraginta ſeptem Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Conchen. pro ſe, & ſua Diœceſi quatuor millionum ſexaginta, & duorum mille quingentorum, & octuaginta, & unius Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Carthaginen., pro ſe, & ſua Diœceſi unius millionis, quingentorum, & octuaginta, & quatuor mille ducentorum, & quadraginta ſeptem Morapetinorum.

Capi-

Capitolum Eccleſiæ Oriolen. pro ſe,& ſua Diœceſi quadringentorum, ac quadraginta millium trecentorum, & nonaginta ſeptem Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Corduben. pro ſe, & ſua Diœceſi trium millionum quadringentorum, & quinquaginta duorum mille, centum, & octuaginta, ac quinque Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Pacen pro ſe, & ſua Diœceſi unius millionis ſexcentorum,& novem millium nongentorum, & decem Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Caurien, pro ſe, & ſua Diœceſi unius millionis quingentorum, ac nonaginta novem mille ducentorum, & quatuordecim Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Placentin. pro ſe, & ſua Diœceſi duorum millionum trecentorum, & novem millium, ſeptingentorum, ac viginti, & unius Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Giennen. pro ſe,& ſua Diœceſi duorum millionum, ducentorum, & nonaginta quatuor millium quadringentorum, & ſeaaginta octo Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Sancti Jacobi pro ſe, & ſua Diœceſi duorum millionum ſeptingenturum, & undecim millium, ducentorum, & quinquaginta octo Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Burgen, pro ſe, & ſua Diœceſi quinque millionum, centum, & triginta duo millium, quingentorum, & ſea Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Legionen. pro ſe, & ſua Diœceſi duorum millionum nuncupat. ducentorum, & octuaginta ſea millium, & quinquaginta novem Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Ovcten, pro ſe, & ſua Diœceſi unius millionis quadraginta duorum millium, octingentorum, & viginti ſex Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiarum Calaguritan., & Calciaten., pro ſe, ſuiſque Diœceſibus duorum millionum octlogentorum, & trium millium, centum, & ſexaginta quatuor Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Aſtoricen. pro ſe, & ſua Diœceſi, unius millionis Ducentorum, & ſexaginta millium, & ſexaginta, & octo Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Abulen, pro ſe, ac ſua Diœceſi trium millionum, quinquaginta duorum millium,& quadraginta ſea Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Segobien. pro ſe, ac ſua Diœceſi duorum millionum, ducentorum, & quadraginta ſeptem millium, trecenturum nonaginta, & unius Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Oxomen. pro ſe, ac ſua Diœceſi duorum millionum ducentorum, & duorum millium, ducentorum, & nonaginta novem Morapetinorum,

Capitulum Eccleſiæ Aurien. pro ſe, & ſua Diœceſi unius millionis centum, ac quinquaginta quatuor millium, centum decem & octo Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Lucen. pro ſe, & ſuæ Diœceſi quadringentorum decem & ſex millium, & ſeptuaginta duorum Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Mindonien. pro ſe, & ſua Diœceſi ducentorum, & nonaginta trium millium ſeptingentorum, & quadraginta Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Tuden. pro ſe, ac ſua Diœceſi quingenturum millium, nongentorum, & quinque Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Palentin., pro ſe, & ſua Diœceſi trium millionum ſeſcentorum, & quinquaginta millium, ſexcentorum,& nonaginta, & unius Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Vallifoletan., pro ſe ac ſua Diœceſi unius millionis ſexcentorum, & tredecim millium, & nonaginta duorum Morapetinorum,

Capitolum Eccleſiæ Civitaten., pro ſe, ac ſua Diœceſi ſeptingentorum, & quatuordecim millium,& quadraginta ſex Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Guadicen. pro ſe; & ſua Diœceſi ſeacentorum, & ſexaginta ſeptem millium, & quinquaginta novem Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Granaten. pro ſe, & ſua Diœceſi unius millionis quadringentorum nonaginta, & octo millium nongenturum, ac quinquaginta; ſeptem Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Malacitan. pro ſe, ac ſua Diœceſi unius millionis, trecentorum, & nonaginta ſeptem millium, trecentorum, & quinquaginta ſex Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Guadixen. pro ſe, ac ſua Diœceſi trecentorum, & vigintiquatuor millium, centum, & octuaginta octo Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Almerien., pro ſe, ac ſua Diœceſi trecentorum, & viginti ſex millium, ſeptingentorum, & quinquaginta, & unius Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Pampilonen. pro ſe, ac ſua Diœceſi unius millionis, quadringentorum, & ſeptuaginta duorum millium, centum, ac quinquaginta, ac quinque Morapetinorum.

Capitulum Eccleſiæ Canarien. pro ſe,& ejus Diœceſi quingentorum decem, & octo millium, ſexcentorum, & duorum Morapetinorum.

Abbatia de Alſaro octuaginta novem millium quingentorum, & octuaginta ſeptem Morapetinorum.

Abbatia de Agreda centum, & quinquaginta ſex millium, ſeptingentorum, & octuaginta Morapetinorum.

Vicaria de Alva de Liſte centum, & ſeptuaginta novem millium centum, & ſeptuaginta ſeptem Morapetinorum.

Vicaria de Hueſcar, centum, & triginta trium millium, octingentorum, quadraginta, & unius Morapetinorum.

Abbatia de Baza centum, & quinquaginta octo millium, centum viginti, & unius Morapetinorum.

Mili-

Milites Militiæ S. Jacobi duorum millionum, nonnigentorum, & undecim millium, ſeacentorum, ac triginta quatuor Morapetinorum.

Milites Militiæ de Calatrava, duorum millionum, centum, & octuaginta trium millium, ſeptingentorum, & vigintiquatuor Morapetinorum.

Milites Militiæ de Alcantara unius millionis nonnigeotorum, & trium millium, ſeptingentorum, & ſeptuaginta Morapetinorum.

Alii concordiæ Articuli.

Inſuper quod aliquis de compræhenſis, in prædicta conceſſione, & prorogatione, cujuſvis dignitatis, & præeminentiæ, Ordinis, & Religionis exiſtat, non eximeretur, neque eaemptus fuiſſe cenſebitur a ſolutiooe ratæ illum tangentis dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum quolibet anno dictis quinque aonis durantibus, & quod ſi per Nos aut dictum Philippum Regem aliquis exemptus eſſet, aut eximeretur ea dictis perſonis, vel militiis, ordinibus, aut quavis alia dignitate fulgentibus, ſic compræhenſus in dicta conceſſione, & prorogatione; idem Philippus Rex fieri mandet deſuper juſtam refectionem recipiendo ab ipſis Eccleſiis ad ſuum computum defalcando ea dictis ducentis, & quinquaginta mille ducatis ratam tales perſonas, vel Milites tangentem.

Rurſus quod quælibet perſonæ cujuſcumque dignitatis, & qualitatis exiſtant, quæ percipiunt, & percipient penſiones, compræbendi debeant, ad effectum contribuendi ad inſtar aliorum reddituum decimalium in diviſiooe bujuſmodi ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum, non obſtante quacumque clauſula, exemptione, prærogativa, aut donatione, & obligatione, etiam in forma Cameræ, & in ſu favorem factis.

Quodque Decimæ, & Tertiæ, quas idem Philippus Rea habet, etiam quocumque modo poſſidet, vel alias vendidit, aut impignoravit, cum evictione, & immunitate, ac declaratione quod ſint, & eſſe debeant liberæ a diviſione, & ſubſidio, & qualibet alia impoſitione apoſtolica, remanere debeant liberæ, & ſalvæ a repartitione dictorum duceotorum, & quinquaginta millium ducatotum, abſque eo quod hac de cauſa, vel aliqua alia, niſi ea couteotis in præſenti concordia, aliquid minuatur ea ſumma ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum hujuſmodi.

Reliquæ vero tertiæ, decimæ, & alia primitiæ per quaſcumque Eccleſias, Collegia, Univerſitates, Monaſteria, & quaſcumque perſonas poſſeſſæ, & perceptæ, quocumque titulo, Jure, conſuetudine, ſeu privilegio fuerint, remaneant compræhenſæ, & contribuere debeant in dicta diviſione ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum hujuſmodi.

Inſuper quod d. Philippus Rex recipere debeat, & recipiat ad computum omne id, quod tanget, & fuerit juſte diſtributum menſis Archiepiſcopalibus, & Epiſcopalibus dictorum Regnorum Caſtellæ, & Legionis, eadem ſede vacante, intuitu dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum.

Quodque idem Philippus Rea debeat mandare, dari quaſcumque cedulas ac mandata ſolita, & oeceſſaria ad effectum, ut brachium ſeculare det, & præſtet favorem, & auailium ad exequutionem, & exactionem dictæ diviſionis prædictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum, & expeoſarum deſuper faciendarum, & ut negotia præſentem concordiam taogentia ooo ducantur, ſeu trahantur in audieotias Regias per vim, neque in illis ſe intromittant.

Quodque lites competentiarum, quæ cauſabuntur ſuper ſolutione ſubſidii, ut præfertur, prorogati, non poſſint trahi, neque trahantur ad aulam competentiarum oeque ad concilium, neque ad aliud tribunal, niſi ad infra ſcriptos exequutores, & commiſſarios, & quod ab eis videantur, & determineutur, alioquin præſens concordia nulla ſit.

Quodque pro Judicibus, commiſſariis apoſtolicis, & exequutoribus generalibus dictæ conceſſionis, & prorogationis dentur, & debeant dari proviſiones, & ſubdelegationes Judicum, & omnia recapita neceſſaria pro ſolutione ſubſidii prorogati bujuſmodi, & eapenſarum; quodque ea, quæ debentur Capitulo ſeu Dignitati, vel Canonico, poſſint recuperari per judices ſubdelegatos, etiamſi illi aliquam in hoc eaperiantur difficultatem, dummodo tamen hujuſmodi debitum ſit de fructibus, ſeu redditibus, quod debet, & ſolvit ſubſidium, neque excedat quantitatem, quæ unicuique fuerit repartita, & alias, prout continetur in inſtitutiooibus, ac proviſionibus, & ſcripturis circa illud datis.

Quodque per pragmaticam a dicto Philippo Rege de anno 1622. publicatam inter alia probibentem, ne in ſcripturis conceſſionum, ſive arrendamentorum, redditUum, & debitorum ſummiſſiones juſtitiis, neque ſalaria perſonis, quæ illas exequuntur, poni poſſint, non intelligatur prohibitas fuiſſe dictas ſummiſſiones, & ſalaria in redditibus eccleſiaſticis, de quibus ſolvitur ſubſidium, & excuſatum, ſed in ſcripturis dictorum reddituum eccleſiaſticorum, ſuper quibus impoſitæ ſunt gratiæ hujuſmodi, poſſint poni ſummiſſiones, & ſalaria iiſdem prorſus modo, & forma, quibus fieri conſueverat, antequam pragmatica hujuſmodi promulgaretur, alioquin præſens concordia ſimiliter nulla ſit eo ipſo.

Præterea ut pro parte dictorum Philippi Regis, & Status Eccleſiaſtici prædictorum Regnorum ſupplicetur Nobis, quod concederemus Breve, quo confirmaremus, & approbaremus dictam concordiam, quam teneaotur adimplere omnes Eccleſiæ dictorum Regnorum, tam illæ, quarum Procuratores ibi aderant, quæ maximam partem conſtituunt, quam illæ quæ Procuratores non babebant, ſi quæ non ſe ſubſcripſerunt.

Rurſus quod Judices Commiſſarii Apoſtolici exequutores generales dictæ conceſſionis

ſtonis, & prorogationis dent, & dare debeant proviſiones, & ſubdelegationes Judicum ſubdelegatorum, & quod dicti ſubdelegati ſint de Capitulis, Dignitatibus, & Canonicis, & non alii, ut moris eſt pro dicta recuperatione, & quoties ad dictum commiſſarium generalem fuerit appellatum, per viam gravaminis, quo aliquis ſe læſum prætendat ex dicta diviſione, & repartitione, ſi deſuper aliquid ordinaverit; nihilominus iterum non ſuſpendet ſolutionem, neque impediet ſubdelegans executionem exactionis, & deſuper omnibus juſtitiam adminiſtrent, & aliàs prout in publico deſuper a dilecto filio Joanne de Talavera Scriba Regio, & publico Notario ſub die 22. menſis Junii anni proximè præteriti confecto inſtrumento plenius dicitur contineri.

Rex, & Capitula eā petunt confirmari.

§.2. Cum autem tam Philippus Rex quàm Capitula, & Status Eccleſiaſticus Regnorum Caſtellæ, & Legionis hujuſmodi cupiant concordiam prædictam pro illius majori validitate apoſtolicæ confirmationis robore communiri: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos, qui honeſtis Regis, & Capitulorum prædictorum votis libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, eundem Philippum Regem, & ſingulares perſonas Capitulorum hujuſmodi a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes; necnon concordiæ, & inſtrumenti prædictorum veriores tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, concordiam hujuſmodi, & inde ſequuta quæcumque, etiamſi ad exactionem pecuniarum in eadem concordia contentarum etiam ante hujuſmodi noſtram confirmationem, in totum, vel in partem ſit proceſſum, apoſtolica auctoritate tenore præſentiom confirmamus, & approbamus: illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus: ſupplentes omnes, & ſingulos tam Juris, quam facti defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem, eaque ac tam quoad Capitula, quæ nullo modo præſenti concordiæ, & diſtributioni interfuerint, nec illis conſenſerunt, etiamſi S. R. E. Cardinales fuerint, Eccleſias, & alia Beneficia poſſidentes, necnon decimas, primitias, & alios fructus in dicta concordia expreſſos exigentes valida; & efficacia eſſe, ac per eos omnes inviolabiliter obſervari debere, illoſque ad illorum omnium obſervationem, & ſolutionem omnibus viis, ac Juris, & facti remediis cogi, & compelli poſſe, & debere decernimus.

Contrahentes cenſuris, quatenus opus ſit, abſolvit.

§.4. Abſolventes etiam, ſi opus fuerit, tam ipſum Philippum Regem, quam quoſcumque ejus Miniſtros, necnon quaſcumque eccleſiaſticas, tam ſeculares quàm regulares perſonas a quibuſvis cenſuris, & pœnis; ſi quas propter præmiſſa quomodolibet incurrerint, etiam ſi in irregularitatem aliquam inciderint, ac Miſſas, & alia divina officia interim, non tamen in contemptum Clavium, celebraverint, ſuper qua irregularitate hujuſmodi per eos forſan quomodolibet incurſa harum ſerie diſpenſamus, nec propterea fructus Eccleſiarum, & bonorum obtentorum ſuos non feciſſe dici, aut cenſeri poſſe declaramus, ac ab eis omnes inhabilitatis maculam, ſive notam, ſi quam propter præmiſſa quomodolibet incurrerint, abolemus, eoſque in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant, ſtatum in omnibus, & per omnia reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, ac reſtitutos, repoſitos, & plenarie reintegratos per præſentes nunciamus.

Ad ſolutionē quæcūque pia loca teneri declarat.

§.5. Cæterum ad obviandum litibus, & controverſiis, quæ inter perſonas eccleſiaſticas oriri poſſent, harum ſerie declaramus, ad contributionem ſolutionum hujuſmodi concordiæ vigore faciendarum Monaſteria, & alia loca pia quocumque reſpectu etiam eorumdem bonorum, quæ vulgo dicuntur de labranza, & crianza, quæ vix pro uſu, & victu perſonarum eorumdem Monaſteriorum, & prædictorum locorum inſerviunt, teneri, & obligatos fore.

Clauſulæ.

§.6. Sicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis, per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam ſacri Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S. R. E. Cardinales ubique judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his, a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Exequutorū deſignatio.

§.7. Et nihilominus Venerabili Fratri moderno, & dilectis filii noſtro, & Apoſtolicæ Sedis apud eumdem Philippum Regem nunc, & pro tempore exiſtenti Nuncio, & Commiſſario Generali Cruciatæ in Regnis prædictis per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel alter eorum, per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Philippi Regis, & ſingularum perſonarum prædictarum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ad executionem eorum omnium, quæ in dicta concordia continentur, procedant, etiam per eos, ad quos ſpectat, eadem obſervari curent, & faciant, necnon eiſdem Nuntio, & Commiſſario generali injungimus, quod ubi, & quoties ſuper repartitione, & aliis in dicta concordia contentis aliquas differentias exortas fuiſſe compererint, illas abſque retardatione ſolutionis juxta repartitionem jam factam, & faciendam Judicio eorum æquabiliter componant compoſitione, & terminent juſtitiam partibus miniſtrando. Nos enim eiſdem tam præmiſſa peragendi, quam quidquid ſuper præmiſſis ſtatuerint omni, & quacumque appellatione remota exequutioni debitæ demandandi, necnon contradictores quoſlibet

Digitized by Google

bet, & rebelles per opportuna juris, & facti remedia, ac demum per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus, aggravando, auxiliumque brachi ſecularis invocando, plenam, & liberam facultatem concedimus.

Derogatio contrariorum

§.8. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dictia, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, legibus etiam municipalibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu proprio, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque: Nec non omnibus illis, quæ in dicta conceſſione primæ decimæ hujuſmodi expreſſum eſt non obſtare, ſeu ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Cardinales à conventa ſolutione eximuntur.

§.9. Cæterum eoſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales tantum, quibus penſiones annuæ ſuper fructibus Eccleſiarum Cathedralium, aut Metropolitanarum, & aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum reſervata, ſeu ipſi fructus, vel eorum pars loco penſionum reſervati reperiuntur, a præmiſſa contributione, quoad ipſas penſiones, & reſervationes fructuum, volumus exemptos eſſe.

Fides danda Tranſumptis.

§.10. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus publici Notarii ſubſcriptis, ſigilloque perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 23. Junii 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 23. Junii 1625. Pontificatus Noſtri Anno II.

CXXXIV.

Indultum pro Fratribus S. Franciſci de Obſervantia in partibus Indiarum Occidentalium exiſtentibus, quod de ſuorum Superiorum licentia a quocumque Catholico Antiſtite de conſenſu Diœceſani ad omnes etiam Presbyteratus Ordines extra tempora, & non ſervatis interſtitiis promoveri poſſint.

De his Fratribus vide Conſt.XXVI.Leon.X. Ite & vos, *Tom.III. Par.III. fol.*450.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa concedendi Indulti.

§.1. Cum, ſicut dilectus filius Commiſſarius in Romana Curia Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Nobis exponi fecit, ejuſdem Ordinis Sancti Franciſci profeſſores in Indiarum Occidentalium partibus commorantes, aſſidua in Sacramentorum Eccleſiaſticorum adminiſtratione, continuiſque Verbi Dei prædicationibus, & aliis ſpiritualibus exercitiis, uberes in vinea Domini fructus inibi afferant, & propterea quo ipſi Fratres dicti Ordinis Sancti Franciſci in dictis partibus commorantes in piorum operum hujuſmodi exercitio utilius, & melius continuare valeant, eiſdem Fratribus per Nos deſuper indulgeri ſummopere deſideret.

Indultum de quo in Rubrica.

§.2. Nos ejuſdem Commiſſarii Generalis votis, quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere, ipſumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ac Domorum, ſeu Conventuum Ordinis Fratrum Sancti Franciſci in eiſdem partibus exiſtentium, ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus ejuſdem Commiſſarii Generalis nomine ſuper hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, Omnibus, & ſingulis ejuſdem Ordinis Sancti Franciſci in partibus Indiarum Occidentalium hujuſmodi tantum exiſten. expreſſe profeſſis, ut de Superiorum ſuorum licentia a quocumque, quem maluerint, Catholico Antiſtite gratiam, & conceſſionem Apoſtolicæ Sedis habente in propria Diœc. reſidente, vel in aliena de Diœceſani loci conſenſu Pontificalia exercente per eos eligendo ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus ordines extra tempora ad id a jure ſtatuta, ac interſtitiis à Sacro Concilio Tridentino deſignatis minime ſervatis, annique circulo non expectato, etiam ſi in unoquoque ex dictis ſacris Ordinibus ſuſceptis, antequam ad alium promoveantur, ſe minime exercuerint, dummodo tamen ad id idonei reperiantur, & ſervatis aliàs ſervandis promoveri: & promoti in illis etiam in Altaris mini-

juſmodi opere conceſſa, ſeu eleemoſynas ab aliis perſonis ad redemptionem hujuſmodi donata, & aſſignata, ac donanda, & aſſignanda, aliis religioſis, præterquam per prædictum Diffinitorium Generale ad pium opus redemptionis hujuſmodi exequendum, nominandis, qui per ſe ipſos abſque conſortio alterius cujuſcumque pio hujuſmodi operi incumbant, tradat, ſeu tradi faciat.

Clauſula.

§.5. Decernentes Decretum prędictum, necnon præſentes Literas, omniaque, & ſingula in illis contenta ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac in prædicta Congregatione a modernis, & pro tempore exiſtentibus illius Miniſtro Generali, ac aliis Superioribus quocumque nomine nuncupatis, cæteriſque, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nuncio Hiſpaniarũ hujuſmodi Decretorũ executionẽ committit.

§.6. Et nihilominus Venerabili Fratri Julio Epiſcopo Gravinen. moderno, & pro tempore exiſtenti Noſtro, & Apoſtolicę Sedis in dictis Regnis Nuntio per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes Literas, & in eis contenta hujuſmodi, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictæ Congregationis fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens faciat auctoritate noſtra præmiſſa omnia, & ſingula ab omnibus ſupradictia inviolabiliter obſervari: Contradictores quoslibet, & Rebelles, per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria tollit.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis prædictis, & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis danda fides.

§.8. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 5. Julii 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 5. Julii 1625. Pontificatus Noſtri Anno II.

CXXXVI.

Confirmatio nonnullorum Decretorum pro reformatione Fratrum Ordinis Minorum Conventualium in Regno Poloniæ.

Ex Regeſt in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

QUæ ad reſtituendos in priſtinum decorem, & dignitatem Ordines Regulares in Eccleſia Dei a Sanctis Patribus inſtitutos, & ubi collapſa eſt, in eis diſciplinæ regularis obſervantiam modis congruis inſtaurandam per eorumdem Ordinum Regularium Superiores pie, ac provide ſancita ſunt, ut firma perpetuo, & illibata perſiſtant, libenter, cum à Nobis petitur, apoſtolicæ confirmationis patrocinio roboramus, prout pia Catholicorum Regum vota id expoſcunt, & Nos rerum, ac temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus ſalubriter in Domino expedire.

Pro Reformatione FF. Conventualiũ in Polonia ſequentia Decreta fuerunt edita;

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit Chariſſimus in Chriſto filius noſter Sigiſmundus Poloniæ, & Sveciæ Rex Illuſtris, ac dilecti filii Felix a Caſcia Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupat. Miniſter Generalis, necnon Adrianus Brakovvlz eorumdem Fratrum in Regno Poloniæ Commiſſarius Generalis deſtinatus, quod pro reformatione Fratrum dicti Ordinis in prædicto Regno exiſtentium infraſcripta Capitula, ſive Decreta edita fuerunt, tenoris ſubſequentis, videlicet:

I. Conſtituatur Commiſſarius Provinciæ Poloniæ Magiſter Adrianus cum omnimoda facultate immediate a Patre Reverendiſſimo dependens, qui poſſeſſione adepta in Provincia, quamprimum reformetur eadem reformatione, ut poſſit verbo, & exemplo alios Fratres ad reformationem inducere.

II. Curet, ut Reformati in Cuſtodia Gneſnenſi manu teneantur, & propagentur, & obſervent Conſtitutiones ſibi conceſſas a Gregorio XV. prout in Brevi, quod incipit Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Militantis Eccleſiæ regimen; dimiſſis tamen ſandalis, & ampliato aliquantiſper caputio, & amoto Commiſſario particulari: cum hęc ad diviſionem Religionis tendant.

III. Curet, & teneatur Commiſſarius, ut quamprimum reformetur Conventus Cracovienſis, ibique conſtituat Guardianum, & Familiam Reformatam. Deinde reli-

reliqui Conventus Cuſtodiæ Cracovienſis eadem ſupradicta Reformatione reformentur.

IV. Diligenter ſoadeat aliis Fratribus illius Provinciæ hanc vitam exactam reformatam aſſumere: qui voluerint, benedicti ſint a Domino; qui vero noluerint, non ſint adſtricti: teneantur tamen ad obſervationem Conſtitutionum Religionis, & collocentur in Conventibus Commiſſario ſibi benevifis: Contradictores vero, & huic vitæ reformatæ adverſantes e Provincia expellantur.

V. Commiſſarius quamprimum Congregationem Provinciæ celebrabit pro electione Clianorum, & aliorum Officialium Provinciæ; Qui quoad fieri poterit, ſint omnes ex Reformatis.

VI. Celebretor Capitulum Provinciale pro electione Provincialis, & Officialium Provinciæ loco, & tempore Commiſſario benevifis: in quo Reformati vocem habeant activam, & paſſivam ad Provincialatum, etiamſi non ſint Magiſtri, & Baechalaurei in Theologia, dummodo impedimentum canonicum non habeant.

VII. Novitii, qui recipiendi ſuot in eadem Provincia, recipiantur a Fratribus Reformatis, & in Conventibus Reformatis, & non in aliis, neque ab aliis.

VIII. Secretarius Commiſſarii ſit unus ex Reformatis, de cujus conſilio peraget ea, quæ ſunt peragenda, alioquin actiooes irritæ ſint.

IX. Pro exequutione ſupradictorum Illuſtriſſimus Epiſcopus Cracovien. facultatem habeat ſupra Capita, & membra, itaut poſſit, adhibitis juris, & facti remediis, Fratres compellere prædictorum, & ſingulorum omnium exequutione, & obſervatione, & pro obſervantia procuretur Breve a Sanctiſſimo, ot non obſtantibus quibuſcumque Conſtitutionibus Apoſtolicis, vel Religionis in contrarium facientibus, præfata locum habeant in perpetuum. Fr. Felix de Caſſia Miniſter Generalis approbat. Ego M. Adrianus Brakovvicz Polonius accepto. Ego Fr. Adamus Siechovvicz Diffinitor Provinciæ Poloniæ accepto. Ego Fr. Thomas Roſtinshi Guardianus Oremen. accepto.

Quæ confirmari petitur. §.2. Cum autem, ſicot eadem expoſitio ſubjungebat, tam Felix Miniſter, quam Adrianus Commiſſarius Generalis prædicti plurimum cupiant Capitula, ſeu Decreta prædicta pro firmiori illorum validitate, & ſubſiſtentia apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri.

Confirmat Pont.f.x. §.3. Nos pio Felicis, & Adriani prædictorum deſiderio in præmiſſis annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus etiam dictorum Sigiſmundi Regis illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Capitula, ſeu Decreta hujuſmodi apoſtolica auctoritate tenore præſeotium perpetuo approbamus, & confirmamus: illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ac omnes, & ſingulos tam juris quam facti, & quoſvis alios quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in eis quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſula. §.4. Decernentes Capitula, ſeu Decreta hujuſmodi a Fratribus Ordinis, & Regni prædictorum perpetuo obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quovis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit atteotari. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 18. Julii 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 18. Julii 1625. Pontificatus Noſtri Anno II.

CXXXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Mandatum Præſidi Romandiolæ de capienda poſſeſſione Ducatus Urbini eveniente Ducis obitu cum facultatibus neceſſariis, & opportunis.

Dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Provinciæ noſtræ Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præſidi.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Exordium. Creditum humilitati noſtræ, nullo licet meritorum ſuffragio, per abundantiam divinæ gratiæ Apoſtolatus officium continua ſolicitudine nos admonet, ut in iis præcipuas paſtoralis vigilantiæ partes intendamus, per quæ noſtræ, & hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ Ditionis temporalis Jura conſerventur, ne quæ muneris vilicationis noſtræ ſunt, prætermiſiſſe a diſtricto Judice argui poſſimus.

Mandatum, de quo in Rubrica. §.1. Hinc eſt, quod nos de tua ſingulari fide, doctrina, nec non diù ſpectata in graviſſimis rebus gerendis prudentia, atque integritate plurimum in Domino confiſi, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tibi, ut caſu aperitionis, & devolutionis ad nos, & Romanam Eccleſiam, Sedemque, & Cameram Apoſtolicam Feudi Ducatus Urbini, nec non Civitatum Senogallienſis, & Piſaurenſis, ac Status Montis Feretrani, aliorumque Dominiorum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Fortalitiorum, & locorum quorumcumque, etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignorum, ac ſub

Statu

Statu dicti Ducatus Urbini ad præſens quomodolibet comprehenſorum, ſeu per ipſum Ducem quomodolibet poſſeſſorum, quandocumque, & quomodocumque eveniente, ſive ſuccedente, ipſe per te, vel alium, ſeu alios ſecundum rei, & caſus exigentiam, & aliàs, prout occaſio, rerumque, & temporum qualitas exegerit, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem Civitatis Piſaurenſis prædictæ, nec non oppidi Civitatis forſan nuncupati Sancti Lei, ſeu Sancti Leonis, eorumque Territoriorum, Diſtrictuum, Juriſdictionum, Fortalitiorum, ſive Propugnaculorum, membrorum, pertinentiarum, & Jurium quorumcumque noſtro, Eccleſiæ, Sedis, & Cameræ prædictarum nomine, amotis, & expulſis exinde quibuſvis detentoribus, ſive occupatoribus apprehendere, & apprehenſam retinere, nec non à Communitate, & Univerſitatibus, Gubernatoribus, Prætoribus, Locumtenentibus, Magiſtratibus, Capitaneis, Colonnellis, Caſtellanis, & aliis quocumque nomine, & quacumque dignitate fungentibus Officialibus Civitatis, & Oppidi prædictorum, eorumque Territoriorum, Diſtrictuum, Juriſdictionum, & aliorum homagia, & fidelitatis Juramenta recipere, & alios quoſcumque actus poſſeſſorios exercere, ac in Civitate, Diſtrictibus, Territorio, & aliis prædictis quamcumque Juriſdictionem civilem, & miſtam exercere, modum, & ſtatum officiorum, magiſtratuum, tam optimatuum, quam populi, & gubernii temporalis, nec non cuſtodiæ, & militiarum, præſidiorumque Civitatis, Oppidi, aliorumque prædictorum, prout tibi videbitur, immutare, renovare, ac de novo deputare, nec non ſigna, & contraſigna propugnaculorum, ſeu fortalitiorum hujuſmodi tibi tradi facere, & mutare, vel alia nova tradere, vel conſignare, ad formamque, & methodum regiminis, & gubernii aliarum Provinciarum, Terrarum, & locorum Status noſtri Eccleſiaſtici redigere quæcumque Statuta, ordinationes, & conſtitutiones circa præmiſſa, & alia quæcumque, quæ magis expedire judicaveris, condere, publicare, & obſervari facere, nec non, ſi opus fuerit, quoſcumque milites conſcribere, & quæ pro commeatu, & apparatu neceſſaria fuerint, undique perquirere, & comparare; quæcumque armorum, & belli negocia tractare; congreſſus militum generales, vel particulares, prout res, & occaſio ſimiliter poſtulaverit ordinare, & imperare, quaſcumque expenſas, quæ in præmiſſis, & eorum occaſione neceſſariæ erunt, noſtris, & Cameræ Apoſtolicæ prædictæ ſumptibus facere; & ut hujuſmodi expenſas faciliùs facere poſſis, quaſcumque pecuniarum ſummas ad nos, & eamdem Cameram ſpectantes à quibuſcumque theſaurariis, datiariis, exactoribus, collectoribus, appaltatoribus, officialibus, & miniſtris quibuſcumque debitas, nec non etiam à Gubernatoribus, Prætoribus, & Locumtenentibus Provinciarum, Civitatum, & locorum quorumcumque Status noſtri Eccleſiaſtici, ac Depoſitariis, & Exactoribus pœnarum, & maleficiorum noſtro, & dictæ Cameræ Apoſtolicæ nomine exigere, & recipere, ac ipſos ſolventes de exactis quietare, ac etiam redditus Communitatum, & Univerſitatum, ac Civitatum, Terrarum, & Locorum ejuſdem Status recipere, & ex ipſis Cameræ, Communitatumque, & Univerſitatum redditibus, ſumptus hujuſmodi facere.

§ 2. Ut verò omnia, & ſingula, quæ ad præmiſſa pertinent, ſumma ut decet auctoritate præcipiantur, & pari celeritate debitæ exequutioni demandentur; omnibus, & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, nec non Præſidentibus, Gubernatoribus, Præfectis, eorum Locumtenentibus, Prætoribus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Officialibus, & Miniſtris, quavis poteſtate, auctoritate, & privilegio ſuffultis, & quibuſcumque etiam à nobis, & Apoſtolica Sede, ſeu Camera Apoſtolica immediatè deputationem habentibus, ſeu dependentibus, nec non Baronibus, Domicellis, Comitibus, aliiſque etiam Ducali, Marchionali, vel alia dignitate inſignitis, Communitatibuſque, Univerſitatibus, & hominibus quarumvis Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum nobis, & S. R. E. mediatè, vel immediatè ſubjectorum, omnia, & quæcumque occaſione præmiſſorum, quæ tibi neceſſaria, & opportuna viſa fuerint, ac toties, quoties volueris, injungendi, mandandi, jubendi, & imperandi; omnes verò, & ſingulos Barones, Domicellos, Comites, alioſque ducali, marchionali, vel alia dignitate præditos, & quaslibet alias ſingulares perſonas, etiam eccleſiaſticas tam ſeculares, quam quorumvis Ordinum, ſeu Militiarum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani regulares, ſi quæ tuis mandatis, juſſis, & monitionibus obtemperare recuſaverint, aut illis quoquo modo contradixerint, vel ſe ſe oppoſuerint, tamquam noſtris, & apoſtolicis mandatis, juſſis, & monitionibus parere recuſantes, illiſque contradicentes, ac ſe opponentes, noſtros, & S.R.E. ac Sedis Apoſtolicæ rebelles declarare, & publicare; ac contra illos ſummariè, ſimpliciter, & de plano ſine ſtrepitu, & figura Judicii, manu regia, nullo Juris ordine ſervato, nec aliquo formato proceſſu, more militari, ac Jure belli ad privationem officiorum, feudorum, & bonorum quorumcumque etiam allodialium per eos in quibuſcumque locis poſſeſſorum, ſeu quovis modo obtentorum reſpective, omni, & quacumque appellatione, & recurſu poſtpoſitis, procedere; & ubi juſtitia exegerit, & ordo dictaverit rationis, ſeu cum ita expedire judicaveris, eoſdem contradictores, & rebelles quacumque pecuniaria, vel corporali, ac etiam ultimi ſupplicii pœna affici facere, ac generaliter omnia, & ſingula ad ſtatum, gubernium, regimen, & adminiſtrationem Civitatis, Oppidi, Territoriorum, Diſtrictuum, aliorumque prædictorum, nec non arcium,

Cum facultatibus ad id neceſſariis, & opportunis.

Digitized by Google

arcium, fortalitiorum cuſtodiam, Populorumque pacem, & quietem, ac annonæ abundantiam ſpectantia, & tam gratiam, quam juſtitiam concernentia, etſi talia ſint, vel fuerint, quæ ſub generali verborum ſignificatione non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, & ſpeciali nota digna eſſent, ſpecialemque, ſpecificam, & expreſſam requirerent mentionem, dicere, gerere, & exequi liberè, & licitè poſſis, & valeas, plenam, liberam, abſolutam, & omnimodam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem tenore præſentium tribuimus, & impartimur, & cum hoc, ut de per te vigore præſentium facien., dicen., geren., exercen., & exequen. nemini, præterquam ſoli Deo, rationem reddere tenearis.

Cumulativa facultas aliis etiam conceſſa.

§.3. Quia verò venerabili fratri Paulo Æmilio Archiepiſcopo Urbinaten., nec non dilectis filiis magiſtris Fabritio Veroſpio Capellano noſtro, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditori Civitatis Peruſinæ, ejuſque comitatus, & diſtrictus, Provinciæque noſtrarum Umbriæ, ac Diomedi Vareſio in utraque ſignatura noſtra Referendario Provinciæ etiam noſtræ Marchiæ Anconitanæ Gubernatoribus reſpective ſimilem facultatem per noſtras in hujuſmodi forma Brevis nuper expeditas Literas conceſſimus; volumus, & earumdem tenore præcipimus, ut qui prius ex vobis poſſeſſionem ingreſſus fuerit, Juriſdictionem, & alia civilia prædicta exercere, & exequi poſſit, & debeat, & ſi quid unus ex vobis inceperit, nec ob impedimenta, ſeu alias abſolverit, aut perficere non potuerit, alter proſequi, & debitæ exequutioni demandare valeat.

Mandatum de parendo.

§.4. Mandantes propterea eiſdem Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis ſub interdicto ingreſſus Eccleſiæ, ac ſuſpenſionis à divinis, & tam iis, quam quibuſcumque Gubernatoribus, Locumtenentibus, Prætoribus, nec non Theſaurariis, Datariis, Exactoribus, Collectoribus, Appaltatoribus, ac aliis officialibus, & miniſtris quibuſcumque Sedis, & Cameræ prædictæ in Statu noſtro Eccleſiaſtico exiſtentibus, Baronibus quoque, Domicellis, Ducibus, Marchionibus, nec non Communitatibus, Univerſitatibus, & hominibus quibuſcumque, ac etiam eccleſiaſticis ſecularibus, & regularibus perſonis prædictis, demumque univerſis, & ſingulis ſubditis noſtris immediatis, & mediatis in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ nec non rebellionis, ac excommunicationis latæ ſententiæ pœnis, ut tibi in omnibus, & per omnia, quacumque excuſatione, tergiverſatione, & impedimento remotis, promptè pareant, obediant, & aſſiſtant, tuaque monita, juſſa, & mandata, ea, qua decet, obedientia, & fide exequantur, & adimpleant, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam tuleris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus authore Domino uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

§.5. Non obſtantibus apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Ducatus, Civitatum, & aliorum locorum prædictorum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantiam derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Julii 1625. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Dat. die 26. Julii 1625. An.II.

CXXXVIII.

Erectio Collegii Nationis Maronitarum in Monte Libano.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupereminenti Sedis Apoſtolicæ ſpecula, meritis licet imparibus, diſponente Domino conſtituti, & intra mentis noſtræ arcana revolventes, quantum ex literarum ſtudiis catholica fides augeatur, & juſtitia colatur, ad ea, per quæ literarum ſtudia hujuſmodi ubilibet, præſertim verò in Regionibus, ubi major neceſſitas urget, excitentur, libenter intendimus, atque in his ſollicitudinis noſtræ partes propenſius impartimur, prout locorum, & temporum qualitate debite penſata conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Inſtitutio Collegii Maronitarum in Monte Libano.

§.1. Hinc eſt, quod nos piæ puerorum, & adoleſcentium nationis Maronitarum in chriſtiana pietate, & fide ſincera inſtitutioni pro noſtri paſtoralis officii debito, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotio propagandæ in univerſum mundum fidei præpoſitorum conſilio, in Monte Libano, ac ædibus ad id congruis, & decentibus unum Collegium cum Cappella, ſeu Oratorio, ac Refectorio communi, ſigillo, bibliotheca, archivio, cæteriſque collegialibus inſignibus, ac membris, & officiis neceſſariis, & opportunis pro perpetuis receptione, uſu, & habitatione unius Rectoris, & competentis numeri alumnorum, ſeu ſcholarium dictæ Nationis, qui inibi, & chriſtianis moribus, boniſque literis, & eccleſiaſtica diſciplina imbui debeant, apoſtolica auctoritate tenore præſentium, ſine tamen alicujus præjudicio, perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Dos ei aſſignata

§.2. Illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus dote, ac Rectoris, & Miniſtrorum, Alu-

Alumnorumque, ſive ſcholarium ſuſtentatione, ac onerum eis incumbentium ſupportatione tam trecenta ſcuta annua, aliàs juxta decretum ab eiſdem Cardinalibus ſub die 17. Decembris proxime præteriti emanatum, pro ſcholis in certis Syriæ Civitatibus erigendis deſtinata, quàm alia omnia, & ſingula bona per quoſcumque Chriſtifideles eidem Collegio donanda, & aſſignanda, ex nunc, prout poſtquam donata, & aſſignata fuerint, ita quod liceat Rectori, & Miniſtris, nec non Alumnis, ſeu Scholaribus prædictis ipſorum bonorum omnium corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem ſuo, & dicti Collegii nominibus, propria auctoritate, libere apprahendere, & appræhenſam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque ex eis provenientia percipere, exigere, levare, recuperare, locare, arrendare, ac in communes dicti Collegii uſus, & utilitatem convertere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo applicamus, & appropriamus.

Clauſulæ. §.3. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, atque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorū. §.4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 24. Julii 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 24. Julii 1625. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

CXXXIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Confirmatio Conſtitutionum Collegii Maronitarum in Monte Libano erecti.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenſet erectum a ſe Collegium in Monte Libano. §.1. CUm Nos nuper in Monte Libano unum Collegium, in quo Pueri, & adoleſcentes Nationis Maronitarum in christiana pietate, & fide ſincera inſtruantur, per alias noſtras in ſimili forma Brevis expeditas Literas ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, apoſtolica auctoritate erexerimus, & inſtituerimus.

Editaſque pro ejus regimine Regulas §.2. Et ſicut accepimus pro felici, proſperoque Collegii hujuſmodi, illiuſque Alumnorum, ſeu ſcholarium regimine, & gubernio nonnullæ Regulæ, ſeu Conſtitutiones editæ fuerint, tenoris ſubſequentis, videlicet:

Regulæ obſervandæ ab Alumnis Collegii Montis Libani.

I. Intraturi in Collegium ad hunc finem ex variis orientis partibus, ſcilicet e Monte Libano, Paleſtina, Syria, & Cypro, aliiſque partibus vocabuntur, ut virtutibus, & pietati, ac Literarum ſtudiis operam dent, ut non ſolum Maronitas, ſed omnis Orientis Nationes fide catholica, ac pietate Deo cooperante erudire poſſint.

Qui educabuntur in hoc Collegio, pauperes bona indole, ac ingenio eſſe debent, & ea omnia, quæ ſunt neceſſaria ad victum, veſtitum, & ſtudium illis miniſtrabuntur gratis, & Dei amore: Nobiles vero, & Divites recipi poſſint in dicto Collegio, ſed debent ſolvere, quæ ſunt neceſſaria ad victum, & veſtitum tantum.

De Pietate.

II. Statim ut recipitur Alumnus in Collegio, tradendus eſt viro optimo, & timoratæ conſcientiæ, ut illum res ad conſcientiam pertinentes edoceat, ut quamprimum omnium ſuorum peccatorum confeſſionem integram, perfectamque alicui a Rectore Collegii deſignato Sacerdoti faciat.

III. Teneantur omnes quolibet menſe, ac diebus feſtis celebrioribus confeſſionem, ac communionem facere ſecundum laudabilem Maronitarum uſum, idque ſumma reverentia, atque modeſtia, quæ ad tantum Sacramentum requiritur.

IV. Singulis diebus omnes ſimul miſſam audiant, & in celebrioribus ſolemnitatibus ſecundum laudabilem Maronitarum conſuetudinem Miſſæ cum pietate, ac devotione inſervient, prout Superiori placuerit. Singulis diebus, qui apti fuerint, recitent officium ſimul cum Sacerdotibus: qui vero non fuerint idonei, eas orationes recitent, quas Superior, vel Magiſter illis aſſignaverit.

V. Ante cubitum omnes recitent, vel litanias, vel alias preces, prout Superiori placuerit, facto tamen brevi conſcientiæ examine.

VI. Singulis diebus feſtivis habeant ſimul piam Congregationem, in qua ſe exerceant in concionando in actibus humilitatis, exhibendis, & Chriſti Crucem in corpore gerendo.

VII. Si qui vero a Superiore judicabuntur apti eſſe ad concionandum, & verbum divinum diſſeminandum, teneantur, quo voluerit Superior ire ad prædicandum, vel catechizandum.

VIII. Si vero illis tempus ſupererit, diebus feſtivis legant pios, ac ſacros libros, & in aliis pietatis operibus ſe exerceant.

IX. Semel in hebdomada Sacerdotes Miſſam, & Officium pro SS. D. N. Urbano VIII., & Sacra Congregatione de Propaganda fide celebrent: alii vero ſingulis diebus aliquas preces pro prædictis Fundatoribus, ac Benefactoribus recitent.

De

De Studiis.

X. Omnes tenentur Grammaticam Caldeam diſcere, necnon arabicam: qui vero aptiores, vel optimo ingenio reperti fuerint Grammaticam latinam ediſcant, nam ſi Superiori dicti Collegii videbitur, qui hanc grammaticam latinam edocti fuerint, Romam uſque mittentur ad Philoſophiæ, & Theologiæ ſtudia diſcendum tantum.

XI. Qui vero poterunt, & ſuperior judicaverit tam Græcam, & Turcam, quam Perſicam, & alias Orientis linguas ediſcant, quæ ad illas Gentes convertendas neceſſariæ ſunt.

XII. Nemo diſcipulorum ea ſtudia arripiat, quæ ſibi videbuntur, ſed ea tantummodo, quæ a ſuperioribus illi aſſignabuntur.

XIII. Bis in die lectiones a Præceptoribus audiant in ſcholis, quibus aſſidui, & intenti erunt, & domi foriſque modeſtiæ ſint memores, ac pietatis.

XIV. Tenentur omnes, qui a Superioribus idonei judicabuntur, tribus annis Tirones docere.

XV. Omnes, qui idonei judicabuntur, vel per ſe, vel per Parentes promittant ad nutum ſuperiorum Romam ſe conferre, ut in Collegio Maronitarum reliquum ſtudiorum Philoſophiæ, ac Theologiæ curſum perficiant.

XVI. Caveant Superiores, & Præceptores, ut nihil doceant, præter ea, quæ ad pietatem, vel ad ſalutares ſcientias conferunt.

XVII. Præceptores promittant, ſe nihil contra fidem catholicam, & veram Religionem, & Romani Pontificis primatum, ac bonos mores docturos.

XXVIII. Si qui Parentes ſuos filios tradiderint, ut in dicto Collegio erudiantur, promittant cum Juramento, quod filios inde abſque Patriarchæ venia non poſſint educere, niſi completo ſtudiorum curſu, qui e Superiore judicabitur eſſe neceſſarius.

XIX. Statim ut recipientur Alumni in Collegio, Superior, & Præceptores probent eorum ingenium, & capacitatem ad ſtudia capeſſenda trium aut quatuor menſium ſpatio: ſi apti reperti fuerint, retineantur in dicto Collegio, ſin minus dimittantur a dicto Collegio; ut alii melioris ingenii, ac capaciores in eorum locum recipiantur.

XX. Alumni Collegii Maronitarum in Urbe ſtudiorum curſu in Urbe completo, ac Deo juvante in Patriam reverſi, teneantur tribus, vel duobus ſaltem annis grammaticam latinam, & ſyriacam docere, vel etiam caſus conſcientiæ, ſi Patriarcha, atque ſuperiores id judicaverint.

XXI. Superiores demum ſingulis annis rationem ſtudiorum profectus, atque progreſſus, qui fit ab alumnis, Sacræ Congregationi de Propaganda fide reddere teneantur cum atteſtatione Patriarchæ.

XXII. Libri utiles, ac neceſſarii ad alumnorum ſtudia, latini præſertim a Sacra Congregatione de Propaganda fide providendi erunt.

Hæc omnia Patriarcha, & Superiores dicti Collegii de ejuſdem facultate moderari, ac diſpenſare poſſint, prout neceſſitas poſtulaverit.

Alias quoque Regulas, ſi neceſſariæ, atque utiles tum ad ſtudium, tum ad bonum regimen dicti Collegii, & alumnorum, Patriarcha, & Superiores Collegii de ejuſdem Patriarchæ facultate condere poterunt.

§.3. Nos perpetuæ, & inviolabili Regularum, ſeu Conſtitutionum hujuſmodi obſervationi, quantũ cum Domino poſſumus, conſulere volentes, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negocio propagandæ in univerſum Mundum Fidei præpoſitorum conſilio, Regulas, ſeu Conſtitutiones præinſertas hujuſmodi apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robor adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. *Confirmatio prædictarum Regularum.*

§.4. Decernentes eaſdem Regulas, ſeu Conſtitutiones in dicto Collegio ab illius Alumnis, ſeu Scholaribus, ac Miniſtris, & perſonis pro tempore exiſtentibus perpetuo, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere, necnon irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. *Quæ ab omnibus obſervari mandatur.*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 30. Julii 1625. Pontificatus noſtri Anno II. *Dat. die 30. Julii 1625. An.II.*

CXL.

Commiſſio Cardinalibus de la Rocheſaucault, & de la Valletæ in cauſa Monialium Carmelitarum Diſcalceatorum Regni Franciæ vertente inter Subdelegatum Apoſtolicum, & Epiſcopum Leonenſem. *Ex Regeſt. in Secret. Brev.*

Dilectis filiis Noſtris Franciſco Tituli S. Caliſti Presbytero de la Rochefoucault, ac Ludovico S. Hadriani Diacono Cardinalibus de la Vallete nuncupatis.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti fili Noſtri ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

§.1. ALiàs per noſtras in ſimili forma Brevis ſub die 20. Decembris 1623. expeditas Literas motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Literas fælicis rec. Gregorii Papæ XV. Prædeceſſoris Noſtri, etiam in ſimili forma Brevis, ſub die 12. Septembris 1622. ſuper ſtatu dilectarum in Chriſto Filiarum Monialium Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Diſcalceatarum nuncupatarum Regni Franciæ expeditas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, approbavimus, & con- *Literarum, quas retulimus ſub n. 18. pag 171. hos Cardinales Urbanus deputavetat Executores.*

Digitized by Google

confirmavimns, voſque in noſtrarum literarom hujuſmodi exequutores cum certis tunc expreſſis facultatibus conſtitoimus, & deputavimus, & aliàs, prout in noſtris hujuſmodi literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, uberius continetur.

Contrà eis vero attentante Leonen. Epiſcopo;

§.2. Com autem, ſicut non ſine gravi animi noſtri moleſtia, accepimus, poſtquam Dilectus filius Stephanus Lovytre Decanus Eccleſiæ Nanneten. uti a vobis in totum ad præmiſſa ſubdelegatus, Venerabili Fratri Epiſcopo Leonen. nonnulla contra Literarum prædicti Gregorii Prædeceſſoris, & noſtrarum hujuſmodi tenorem, ad quarumdam ejuſdem Ordinis Monialium ſavorem attentanti, monitiſque, & mandatis ipſius Stephani Subdelegati parere recuſanti, ſub cenſuris eccleſiaſticis præceperat, & ſucceſſive eiſdem cenſuris eccleſiaſticis innodarum forſan declaraverat, Eccleſiamque Cathedralem Leonen. eccleſiaſtico interdicto ſuppoſuerat, non ſolum præcepta, & cenſuras hujuſmodi contempſerit, ſed eò audaciæ devenerit, ut per nonnullos Archiepiſcopos, & Epiſcopos, ac Abbates, alioſque ſorſan Eccleſiaſticos in Civitate Pariſien., aliorum negotiorum occaſione, congregatos ſententias, & cenſuras hujuſmodi nequaquam juſte latas fuiſſe declarari nullitee, & de facto, non per modum judicii, ſed per Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, ac Abbatum, & Eccleſiaſticorum prædictorum ſententiæ declarationem, non ſine graviſſimo Chriſtifidelium ſcandalo ſeceit.

Eiſdem Exequutoribus mandat, ut hujuſmodi cauſam cognoſcant.

§.3. Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, opportune providere volentes, ac de ſingulari veſtra fide, prudentia, integritate, doctrina, & catholicæ religionis zelo plurimum in Domino conſiſi, Vobis per præſentes injungimus, & mandamus, ut cauſam, & cauſas appellationis, & appellationum a licentia, ſeu Decreto dicti Stephani ad effectum devolutivum tantum quam exceſſivum prædictorum cum omnibus, & ſingulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali, auctoritate noſtra, per vos, vel alium, ſeu alios cognoſcatis, ac fine debito, prout viſum ſuerit, termineiis, cum ſacultate, & poteſtate quoſcumque, etiam per edictum publicum, conſtito etiam ſummariè, & extrajudicialiter de non tuto acceſſu, citandi ac etiam ſub cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis inbibendi, auxiliumque brachii ſecularis, ſi opus ſuerit, invocandi.

Cum facultate ipſum Epiſcopum a cenſuris abſolvendi.

§.4. Præterea eundem Epiſcopum Leonen., ſi hoc a vobis humiliter petierit, a quibuſcumque excommunicationis, aliiſque cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis per eum, ut præſertur, incurſis, impoſita ei arbitrio veſtro aliqua pœnitentia ſalutari, abſolvendi, & libeeandi, ac cum eo ſuper irregularitate per eum, quia cenſuris hujuſmodi ſic ligatus miſſas, & alia divina officia, non tamen in contemptum clavium, forſan celebraverit contractis diſpenſandi, aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna ſacien. dicen. geren., & exequen.

Contraria tollit.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 31. Julii 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 31. Julii Pontificatus Noſtri Anno II.

CXLI.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo declaratur, eligi non potuiſſe a Capitulo duos Vicarios Eccleſiæ Limanæ, illius Sede Archiepiſcopali vacante.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum Congregationis Concilii.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Venerabilis frater modernus Epiſcopus de Arequippa Eccleſiæ Liman. Suffraganeus, quod nuper a Ven. fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus Sacri Concilii Triden. Interpretibus emanavit decretum tenoris ſubſequentis, videlicet: Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini. Cum in Indiis Occidentalibus vacaſſet Sedes Archiepiſcopalis de Lima, Capitulum elegit unum Vicarium, ſeu Officialem quoad cauſas, & negotia Diœceſis: ſed quoad cauſas appellationum, quæ ad ipſam Sedem Metropolitanam devolverentur, elegit in Judicem particularem Joannem Velaſquez Sacræ Theologiæ Doctorem, cum tamen in Capitulo adeſſent plures alii Doctores in Jure Canonico; de cujus electionis validitate cum in quibuſdam cauſis, quæ ipſum concernunt, dubitet Epiſcopus de Arequippa Suffraganeus dictæ Sedis Metropolitanæ, recurrit ad Sacram Congregationem petendo declarationem duorum Dubiorum. Primo. An ſit ſatisſactum diſpoſitioni Concilii Seſs.24. cap.16., itaut licuerit Capitulo dividere cognitionem cauſarum eligendo duos Vicarios, unum ſcilicet quoad cauſas Diœceſis, alium vero quoad cauſas Provinciæ. Secundo. An potueeit Capitulum eligere dictum Joannem Velaſquez graduatum in Theologia, cum tamen adeſſent alii Doctorex in Jure Canonico. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad primum cenſuit, circumſceipta contraria conſuetudine legitime præſcripta, nequaquam licuiſſe Capitulo, Sede vacante, duos Vicarios ut ſupra conſtituere. Ad ſecundum debuiſſe neceſſario eligi unum ex graduatis in Jure Canonico. S. Card. S. Suſannæ. Proſper Fagnanus. Loco ✠ Sigilli.

Quod confirmari petitur;

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus modernus Epiſcopus plurimum cupiat, Decretom hujuſmodi, pro firmiori illius ſubſiſtentia, apoſtolicæ noſtræ Confirmationis robore communiri: Ideo nobis humiliter ſupplicari fecit, ut

ejus votis hujuſmodi annuere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Et confirmatur.

§.3. Nos igitur dictum modernum Epiſcopum ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, & a quibuſvis escommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum præinſertum hujuſmodi apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes, Decretum hujuſmodi, necnon præſentes Literas valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque per quoſcumque judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dictæ Eccleſiæ Limanæ, etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 8. Auguſti 1625 An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 8. Auguſti 1625. Pontificatus Noſtri Anno III.

CXLII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Abſolutio Regis Catholici, ejuſque Miniſtrorum a cenſuris, in quas incurrerant ob exactum quoddam vectigal ab Eccleſiaſticis ultra Sexennium a Paulo V. conceſſum.

Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Conceſſerat Paulus V. facultatem Eccleſiaſticis ſolvendi Regi quoddam vectigal per ſexennium.

§.1. ALiàs per fel. rec. Paulum PP.V. Prædeceſſorem Noſtrum accepto, quod ſubditi Regnorum Coronæ Caſtellæ in Comitiis, ſive Curiis tunc habitis animadvertentes, clar. mem. Philippum III. Hiſpaniarum Regem Catholicum genitorem tuum pro Catholicæ Religionis defenſione, & obedientiæ erga Sanctam Romanam Eccleſiam conſervatione, in ſuis, & exteris Ditionibus, ac Regnis, graviſſimis aſſidue ſumptibus urgeri, ejuſque æraria pene exhauſta eſſe, quædam ſuperadditionalia nuncupata ſervitia, ſive ſubſidia, quæ in totum ſummam decem, & octo millionum nummorum aureorum conficere deberent, ex Gabella Siſa nuncupata ſuper vinu, muſtu, aceto, aquato, oleo, & carnibus in dictis Regnis colligen., & conſumen. imponen. non ſolum per emeotes, & vendentes ſolven., ſed etiam per eos, qui percipiebant oleum, & vinum ex propriis Terrenis, aut affictibus, aut emebant in uvis, aut olivis, ſeu colligebant pro Decimis, aut etiam dono accipiebant, ſeu aliàs ex quovis alio reddittu, & introitu habebant, & conſumebant; præſtare prompte obtulerant; omneſque Laici cujuſcumque gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ eadem ſubſidia contribuere, & Gabellam ſolvere debebant, neque ullus immunis futurus erat aut exemptus; quodque ſi tantummodo Laici ſubſidia hujuſmodi contribuerent, & Gabellam, ſeu Siſam prædictam ſolverent, nimis longo tempore ſumma prædicta conficeretur, & Laicorum facultates ad ſummam hujuſmodi decem, ac octo millionum, ut præfertur, aliter conficiendam minime ſuppetebant; idem Paulus Prædeceſſor eadem ſubſidia per eccleſiaſticas perſonas adjuvandam exiſtimans, omnes, & ſingulas eccleſiaſticas perſonas tam ſeculares, quam cujuſcumque Ordinis etiam exempti, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecti regolares, necnon Monaſteria utriuſque ſexus, Conventus, & Collegia, ac Eccleſiarum Capitola Regnorum Caſtellæ prædictorum, ac in eiſdem Regnis commoran., & conſiſten. ad conferendum, & contribuendum proportionabiliter, & non aliàs, prout Laici, in dictis ſubſidiis mediante ſolutione gabellæ, ſeu ſiſæ eorumd. ſubſidiorum, etiam ſuper vino, muſto, aceto, aquato, oleo, & carnibus in prædictis Regnis colligen., & conſumen., imponen., ſeu forſan impoſitæ, & durante tamen ſexennio tunc proximo dumtaxat, & non ultra teneri, & obligatos eſſe, non tamen quoad prædictas rerum ſpecies, quas ex propriis terrenis, ſeu Decimis, aut aliis quibuſcumq; redditibus propriis per ſe, vel alios etiam affictuarios ſuos, vel etiam ex eleemoſynis percipiebant, & pro divino cultu, ac propriis, & familiarum ſuarum uſibus conſumebant, pro quibus omnino immunes, & exempti eſſent, decrevit, & declaravit: ita tamen, quod ſi ante ſexennii hujuſmodi finem prædicta ſumma decem, & octo millionum nummorum aureorum confecta fuiſſet, Eccleſiaſtici prædicti amplius contribuere, & dictam Gabellam, ſeu Siſam, ut præfertur, ſolvere non deberent, & aliàs, prout in dicti Pauli Prædeceſſoris in ſimili forma Brevis ſub die 8. Auguſti 1618. deſuper expeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Quod tamen cum exactum

§.2. Cum autem, ſicut ejuſdem Majeſtatis tuæ nomine Nobis nuper expoſitum fuit,

quoque fit ultra ſexennium.

fuit ; tu, ſexennio prædicto elapſo, Gabellam, ſeu Siſam hujuſmodi a perſonis eccleſiaſticis prædictis per Miniſtros, ſeu Officiales tuos exegeris contra Sacrorum Canonum, & Generalium Conciliorum, necnon Bullæ in die Cœnæ Domini legi, & publicari conſuetæ, diſpoſitionem.

Urbanus Regem, ejuſque Miniſtros a cenſuris abſolvit.

§.3. Nos Majeſtatis tuæ, & Miniſtrorum, ſeu Officialium tuorum prædictorum conſcientiæ ſecuritati conſulere, teque, ac illos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ſupplicationibus Majeſtatis tuæ nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, te, ac Miniſtros, ſeu Officiales tuos prædictos a quibuſvis excommunicationis, cenſuris, & pœnis per te, ac Miniſtros, ſeu Officiales tuos prædictos præmiſſorum occaſione quomodolibet incurſis, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium abſolvimus, & liberamus, dictaſque pœnas, ac pecunias ad quamcumque ſummam aſcendentes, ex Gabella, ſeu Siſa hujuſmodi per eoſdem Miniſtros, ſeu Officiales tuos ab eccleſiaſticis, ut præfertur, exactas tibi, & illis reſpective gratioſe remittimus, & condonamus.

Obſtantia tollit.

§.4. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Ut pœnitentiam a Confeſſario injungendam ab eis præcipit adimpleri.

§.5. Volumus autem, ut pœnitentiam, quam confeſſarius idoneus Tibi, & Miniſtris, ſeu Officialibus tuis prædictis propter præmiſſa duxerit injungendam, adimplere omnino teneamini, alioquin præſentes nullæ ſint.

Dat. die 9. Auguſti 1625. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 9. Auguſti 1625. Pontificatus Noſtri Anno III.

CXLIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Quod Capitulum Generale Ordinis Prædicatorum impoſterum quolibet ſexennio celebrari debeat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apoſtolici muneris ſolicitudo divina diſpoſitione, nullo licet meritorum ſuffragio, Nobis impoſita poſtulat, ut circa ſtatum Religioſorum Ordinum in Eccleſia Dei militantium proprie dirigendum ſedulo invigilantes, in his, per quæ felici eorum profectui, ſalubrique directioni conſulitur, ejuſdem muneris partes propenſius impendamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Grave erat hiſce Fratribus Capitulum Gen. ſingulis trienniis celebrare.

§.1. Cum itaque, ſicut Dilecti filii quamplures Priores Provinciales, & Fratres diverſarum Provinciarum Ordinis Fratrum Prædicatorum Nobis nuper exponi fecerunt, juxta regularia ejuſdem Ordinis inſtituta apoſtolica auctoritate confirmata Capitulum Generale de triennio in triennium

pro uno videlicet extra, pro altero vero ultra montes celebrari debeat; ex hoc autem Provincias ipſas in Fratribus ad hujuſmodi Capitulum mittendis gravia incommoda, & diſpendia cum non modico regularis diſciplinæ obſervantiæ detrimento pati compertum ſit, & propterea per Nos, ut infra, opportune provideri ſummopere deſiderent.

Urbanus ſtatuit, ut quolibet ſexennio celebretur.

§.2. Nos proſpero, feliciqne ipſius Ordinis ſtatui, & directioni, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, ac Priores Provinciales, & Fratres prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Capitulum Generale hujuſmodi de ſexennio in ſexennium celebretur, ſive a Magiſtro Generali ejuſdem Ordinis pro tempore exiſtente ad ſexennium hujuſmodi prorogari, prout ſibi videbitur, poſſit, & valeat, dictoque ſexennio elapſo, & non antea, dictum Capitulum Generale celebretur, & celebrari debeat, ordine tamen in celebratione hujuſmodi ſervari ſolito ſervato, in eoque, quæ de more fieri ſolent, fiant, & obſerventur dicta auctoritate, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari debere, irritumque, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, & Fratribus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda Tranſumptis.

§.5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 9. Auguſti 1625. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 9. Auguſti 1625. Pontificatus Noſtri Anno III.

CXLIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Erectionis Collegii S. Bonaventuræ Fratrum Minorum Conventualium Pragen, per Gregorium XV. factæ, mutato tamen nomine S. Bonaventuræ in nomen S. Antonii de Padua.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Referuntur Gregor. XV. Literæ.

§.1. ALiàs a fe; re; Gregorio Papa XV. Prædeceſſore noſtro emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis videlicet -- Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. In ſupereminenti Sedis Apoſtolicæ ſpecula, meritis licet imparibus, diſponente Domino conſtituti, & intra mentis noſtræ arcana revolventes quantum ex Literarum ſtudiis catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, ac juſtitia colatur; ad ea, per quæ Literarum ſtudia hujuſmodi ubilibet excitentur, libenter intendimus, & in his ſolicitudinis noſtræ partes propenſius impartimur, prout locorum qualitate penſata conſpicimus ſalubriter in Domino expedire. Cum itaque, ſicut dilecti filii Jacobi de BagnacavalloOrdinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum Miniſtri Generalis nomine Nobis nuper expoſitum fuit, chariſſimus in Chriſto filius noſter Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus mille, & ducentos daleros annuos monetæ illarum partium pro duodecim Baccalaureorum in Domo Regulari S. Jacobi Pragen, ejuſdem Ordinis manutentione, aſſignaverit; & propterea dictus Ferdinandus Rex in Imperatorem electus tam ad Fratrum dicti Ordinis in prædicta Domo ſtudentium commodum, & profectum, quam etiam ad militantis Eccleſiæ exaltationem, ipſiuſque Civitatis decorem in prædicta Domo unum Collegium ſtudii pro uno Regente nuncupan., ac duodecim Baccalaureis, ſeu Collegialibus ejuſdem Ordinis profeſſoribus per Nos erigi, & inſtitui, aliaſque, ut infra, indulgeri ſummopere deſideret. Nos piis, & laudabilibus dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi votis in præmiſſis annuere volentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Ad omnipotentis Dei laudem, & gloriam, necnon militantis Eccleſiæ exaltationem, divinique cultus, & orthodoxæ fidei augmentum, ac Religioſorum prædictorum commoditatem, & profectum in prædicta Domo unum Collegium ſub Invocatione S. Bonaventuræ ejuſdem Ordinis profeſſoris cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, & Indultis Collegio S. Bonaventuræ ejuſdem Ordinis de Urbe conceſſis, auctoritate apoſtolica tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus; illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus dote, & unius Regentis, & duodecim Baccalaureorum ſeu Collegialium inibi pro tempore exiſtentium ſubventione, & onerum eis incumbentium ſupportatione mille, & ducentos daleros hujuſmodi, ita quod liceat eis corporalem, realem, & actualem illorum poſſeſſionem ſuo, & dicti Collegii nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & retinere, ac in ipſius Collegii uſus, & utilitatem convertere auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo applicamus, & appropriamus. Decernentes præſentes Literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique Judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 5. Aprilis 1622. Pontificatus noſtri Anno II.

Quibus Collegium Pragenſe fuit inſtitutum ſub nuncupatione S. Bonaventuræ.

Ferdinandus Imperator eaſdem Gregorii Literas confirmari petit.

§.2. Cum autem, ſicut prædictus Ferdinandus Rex in Imperatorem electus Nobis nuper exponi fecit, ipſe Collegium prædictum competenter dotaverit; pro firmiori vero illius erectionis ſubſiſtentia plurimum cupiat, erectionem ipſam noſtræ quoque confirmationis patrocinio communiri, aliaque, ut infra, fieri.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos ejuſdem Ferdinandi Regis in Imperatorem electi votis in præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, annuere volentes, ejus hac in parte ſupplicationibus inclinati, de Ven: Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotio Propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, erectionem, & inſtitutionem dicti Collegii, ac deſuper confectas præinſertas Literas hujuſmodi cum omnibus, & ſingulis privilegiis, Indultis, & prærogativis eidem Collegio tam per ipſum Ferdinandum Regem in Imperatorem electum, quam per eumdem Gregorium Prædeceſſorem per præinſertas Literas hujuſmodi conceſſis, cum hoc tamen, ut Collegium ipſum ſub nomine S. Antonii de Padua, non autem S. Bonaventuræ hujuſmodi deinceps appellari debeat, perinde ac ſi idem Collegium a primæva illius erectione ſub ejuſdem Sancti Antonii de Padua, non autem ipſius Sancti Bonaventuræ invocatione inſtitutum fuiſſet, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Collegium vero S. Antonii præcipit nuncupari.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes erectionem, & inſtitutionem hujuſmodi, necnon prædictas, & præſentes Literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, atque ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quid-

Digitized by Google

quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, necnon omnibus illis, quæ in dictis Literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 2. Sept. 1625. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 2. Septembris 1625. Pontificatus noſtri Anno III.

CXLV.

Indultum, quod Servus Dei Franciſcus Borgia, olim Dux Gandiæ, & deinde Religioſus profeſſus, ac tertius Præpoſitus Generalis Societatis Jeſu, Beatus nuncupari, & in die ejus obitus Miſſa celebrari, & Officium de communi Confeſſorum non Pontificum in Eccleſiis, & Domibus regularibus dictæ Societatis recitari poſſit.

Quamplura de hac Societate vide in Conſtitutione XXXI. Pauli III. Regimini *Tom. IV. Par. I. fol.* 185. *& Conſt. XXXVI. Pauli V.* In Sede, *Tom. V. Par. IV. fol.* 390.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenſentur Urbani Literæ;

Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet: Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In Sede Principis Apoſtolorum, nullo meritorum noſtrorum ſuffragio, a Domino conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum largitor in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis.

Quibus V. S. P. Franciſcus Borgia inter Beatos fuerat adſcriptus.

§.1. Cum itaque, ſicut dilectus filius noſter Gaſpar tituli S. Crucis in Hieruſalem Presb. Card. Borgia nuncupatus Nobis nuper expoſuit, Venerabiles Fratres Noſtri S. R. E. Card. Sacris Ritibus præpoſiti cauſam Servi Dei Fr. Borgiæ olim Ducis Gandiæ, ac poſtea Religioſi profeſſi, & tertii Præpoſiti Generalis Soc. Jeſu a tribus Rotæ Auditoribus, inſtante cla. me. Philippo III. Hiſpaniarum Rege Catholico, necnon Regnorum ejuſdem Philippi Regis Proceribus, Civitatibus, Univerſitatibus, ac demum Præpoſito Generali ejuſdem Societatis; & deinde de mandato noſtro ab eiſdem Cardin. referente dilecto filio Franciſco S. Angeli in Foro Piſcium Diac. Card. Boncompagno nuncupato diſcuſſam, cum de validitate Proceſſuum, de ſanctitate vitæ, ac denique de miraculis ſufficienter conſtare pronuntiaſſent, in tali ſtatu cenſuerint in habendam, ut ad ſolemnem ipſius Servi Dei Canonizationem quandocumque deveniri poſſit.

§.2. Gaſpar vero Card. ac Præpoſitus, & Presb. dictæ Societatis pro eo, quem erga eundem Dei Servum Franciſcum Borgiam gerunt devotionis affectum, illum Beatum nuncupari, ac Officium, & Miſſam de eo, donec ad illius Canonizationem deveniatur, recitari ſummopere deſiderent.

Conceſſumque ut Miſſa de eo celebrari, Officiumque recitari poſſet a Sacerdotibus Societatis Jeſu.

§.3. Nos piis Gaſparis Card., ac Præpoſiti Generalis, & Presbyterorum prædictorum votis, quantum cum Domino poſſumus annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ac ſingulares Præpoſiti, & Presbyterorum prædictorum perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq; eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati: De eorumdem Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, ut idem Dei Servus Franciſcus Borgia Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus dictæ Societatis Jeſu Religioſis ubique exiſtentibus, necnon in ditionibus Familiæ illorum de Borgia, ab omnibus Sacerdotibus, tam ſecularibus, quam regularibus Kal. Octobris, ipſo nempe die ſui obitus, Miſſa celebrari, ac Officium de Communi Confeſſorum non Pontificum recitari juxta rubricas Miſſalis, & Breviarii Rom. reſpective, libere, & licite valeant, apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, Secretarii ipſius Societatis, vel Notarii publici manu ſubſcriptis, & perſonæ alicujus in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Novembris 1624. Pontificatus noſtri Anno II.

Idem Indultum ad omnes Presbyteros Miſſam in Societatis Jeſu Eccleſiis celebrantes extenditur.

§.6. Nunc autem eoſdem Gaſparem Cardinalem, ac Præpoſitum, & Presbyteros amplioribus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & ſingulares Præpoſiti, & Clericorum prædictorum perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum conſilio, conceſſionem, & indultum, deſuperque confectas literas hujuſmodi, ad quoſcumque Sacerdotes ſeculares, ſeu cujuſvis Ordinis, Congregationis, ſeu Inſtituti regulares, ad Eccleſias, ſeu Domos regulares dictæ Societatis Jeſu accedentes, itaut Sacerdotes hujuſmodi in dictis Eccleſiis, ſeu domibus

dum-

dumtaaat, Miſſam, & Officium hujuſmodi, ſervata prædictarum Literarũ forma, reſpective celebrare, & recitare poſſint, & valeant, eadem auctoritate tenore præſentium extendimus, ac concedimus pariter, & indulgemus.

Derogatur contrariis, & fides tranſumptis additur.

§.7. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis noſtris Literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, Secretarii ipſius Societatis, vel Notarii publici manu ſubſcriptis, & perſonæ alicujus in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 11. Sept. 1625. An.III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Septembris 1625. Pontificatus noſtri Anno III.

CXLVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Declaratur Bullam Cruciatæ, & facultatem eligendi Confeſſarium, non ſuffragari Canonicis Regularibus Congregationis Sanctæ Crucis Portugalliæ, qui in hac ſubjecti eſſe debent diſpoſitioni ſuorum Prælatorum &c.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis circumſpecta benignitas honeſta petentium vota, quæ perſonarum ſub ſuavi religionis jugo Altiſſimo famulantium proſperum ſtatum, ac ſalubrem directionem reſpiciunt, ad exauditionis gratiam libenter admittit, & favoribus proſequitur opportunis.

Declaratio, de qua in Rubrica.

§.1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Prioris Generalis, & aliorum Prælatorum Congregationis Sanctæ Crucis Colimbrien. Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Auguſtini Regni Portugalliæ Nobis humiliter porrectis inclinati, ac ſpecialem illis gratiam facere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum conſilio, Bullam Cruciatæ Sanctæ, & alia privilegia, quæ ab Apoſtolica Sede concedi ſolent circa facultatem eligendi Confeſſorem idoneum ab Ordinario approbatum, qui poſſit Chriſtifideles abſolvere a caſibus Ordinario reſervatis, & a quibuſdam etiam, qui dictæ Sedi reſervata ſunt, cum dictis Priore, Prælatis, reliquiſque dictæ Congregationis Canonicis, & perſonis locum minime habere, nec cenſeri; ſed noſtræ intentionis exiſtere, quod iidem Canonici, & perſonæ quantum ad Sacramenti Pœnitentiæ, ſeu Confeſſionis adminiſtrationem diſpoſitioni ſuorum Prælatorum ſubjecti ſint, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo declaramus, eiſdem tamen Prælatis, ut in uſu hujus poteſtatis ſe cum ſubditis benignos, & faciles exhibeant, præcipientes, & mandantes.

Prælatis hujus Congregationis conceduntur facultates abſolvendi in foro conſcientię quæ a Conc. Trid. Epiſcopis ſunt conceſſæ.

§.2. Et quia Sacrum Œcumenicum generale Tridentinum Concilium conceſſit Epiſcopis, ut abſolvere poſſint in Foro Animæ, ſeu Conſcientiæ ab omnibus peccatis, & diſpenſare in irregularitatibus, idcirco ne Prior, & Prælati dictæ Congregationis in hac parte deterioris conditionis, quam Clerici, aut ſeculares exiſtant, eiſdem Priori, & Prælatis, ut ipſi per ſe ipſos idem omnino poſſint in Canonicos, & perſonas ſibi ſubditas, quod poſſunt Epiſcopi in Clericos, & Laicos ſibi ſubjectos, tam quo ad abſolvendi, & diſpenſandi hujuſmodi, quam alias quaſcumque facultates, eiſdem auctoritate, & tenore, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus, ac etiam declaramus.

Clauſula.

§.3. Decernentes præſentes literas perpetuo durare, & valere, neque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium conceſſionum, & gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes quomodolibet faciendis ullatenus compræhenſas, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, & de novo conceſſas eſſe, & fore; irritum quoque, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Congregationi, illiuſque Canonicis, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque; ſeu ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. die 10. Sept. 1625. An.III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Septembris 1625. Pontificatus noſtri Anno III.

Indul-

Digitized by Google

CXLVII.

Indultum pro Ordine Fratrum Minorum Officium de Sancto Conrado Tertii Ordinis Sancti Franciſci Profeſſore in die ſuæ feſtivitatis recitandi ſub ritu ſemiduplici, & de communi unius Confeſſoris non Pontificis.

Tres Ordines conſtituit S. Franciſcus, quorum tertium pro ſæcularibus Tertiariis nuncupatis inſtituit, & illius profeſſor fuit iſte Conradus, non autem Congregationis Fratrum Regularium, qui etiam Tertiarii vocantur.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DOmini Noſtri Jeſu Chriſti, qui ſervos ſuos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes, ex injuncto Nobis paſtoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem ſervorum Chriſti debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in ſanctis ſuis: Quamobrem fidelium quorumlibet, præſertim vero ſub ſuavi religionis jugo Altiſſimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujuſmodi cultum reſpiciunt, libenter annuimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Ad preces Ord. FF. Cappuccinorum;

§. 1. Sane nomine dilectorum filiorum Miniſtri Generalis, ac Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Cappucc. nuncupatorum Nobis nuper expoſitum fuit, quod ipſi ea peculiari, quem erga Sanctum Conradum tertii Ordinis ejuſdem S. Franciſci, dum vixit, profeſſorem, gerunt devotionis affectu, & ut alios Chriſtifideles ad ejuſdem devotionis ſtudium accendant, Officium de eodem Sancto Conrado die ejus feſto ſub ritu ſemiduplici recitare poſſe ſummopere deſiderant. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut de opportuna in præmiſſis licentia eis providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Conceſſi.

§. 2. Nos igitur Miniſtri Generalis, ac Fratrum prædictorum laudabile ejuſmodi deſiderium plurimum in Domino commendantes, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulare perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati. De Vener. Fratrum Noſtrorum S. R. E. Card. ſacris Ritibus præpoſitorum conſilio, ut de eodem S. Conrado die ejus feſto ab omnibus, & ſingulis Ordinis Minorum S. Franciſci Religioſis ubique exiſtentibus Officium ſub ritu ſemiduplici de communi unius Confeſſoris non Pontificis, juxta Rubricas Breviarii Romani recitari libere, & licite poſſit, & valeat, apoſt. auctoritate, tenore præſentium, licentiam, & facultatem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſt. vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis.

§. 4. Volumus autem quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 12. Sept. 1625. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 12. Septembris 1625. Pontificatus noſtri Anno III.

CXLVIII.

Prohibitio ne degentes in Statu Eccleſiaſtico mediate, vel immediate Sedi Apoſtolicæ ſubjecto libros, ab eis ubicumque compoſitos de quacumque materia tractantes, abſque Cardinalis Vicarii, & Magiſtri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam abſque Ordinarii, & Inquiſitoris loci licentia deferant, aut imprimendos tranſmittant.

Feria 5. die 18. Septembris 1625. In Generali Congregatione S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo Domino N. D. Urbano divina providentia Papa VIII., ac Illuſtriſſ., & Reverendiſſ. DD. S. R. E. Cardinalibus adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus generalibus a Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Decretum, de quo in Rubr.

SAnctiſſimus D. N. pro debito ſui paſtoralis officii corrigere volens abuſus nonnullorum in Statu Sedi Apoſtolicæ mediate, vel immediate ſubjecto exiſtentium, qui libros a ſe compoſitos extra prælatum Statum abſque ulla Ordinariorum, & Inquiſitorum loci, ubi degunt, approbatione, imprimendos tranſmittunt; ſtatuit, & decrevit, ut impoſterum nemo in Statu prædicto degens, cujuſvis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis exiſtat, libros de quavis materia tractantes, & ubicumque compoſitos audeat alio deferre, vel mittere imprimendos ſine expreſſa in ſcriptis approbatione Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi D. Card. SS. D. N. Vicarii, & Magiſtri Sacri Palatii ſi in Urbe, ſi vero extra Urbem exiſtat, ſine Ordinarii, & Inquiſitoris loci illius, ſive ab iis deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Libri contra hujus Decreti tenorem impreſſi ut prohibiti ſunt habendi.

§. 2. Libros autem, quos contra præſentis decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, abſque alia declaratione ex nunc pro

hibet

hibet, & pro expreſſe prohibitis haberi vult, & mandat. Contrariis quibuſcumque non obſtantibus &c.

Jo. Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, Indictione octava, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus tertio, die vero 3. menſis Octobris, Supradictæ Literæ Apoſtolicæ, ſive Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis Urbis, per me Brandimartem Latianum prælibati SS. D. N. Papæ, & Sacr. Rom. Inquiſitionis Curſ.

CXLIX.

Beatificatio Servi Dei Felicis de Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum. Ac Indultum, quod de eo Miſſa celebrari, ac Officium recitari poſſit a Fratribus dicti Ordinis in Nancei, Romaricomontis, & Cantalicii Oppidis exiſtentibus, & Romæ ab omnibus ad Eccleſiam ipſius Ordinis, ubi Corpus ejuſdem requieſcit, confluentibus.

Hoc Indultum ad omnes Fratres dicti Ordinis ubique exiſtentes extendit poſtea hic idem Pont. ut in Conſt. ſeq. & deinde ad omnes Sacerdotes confluentes ad Eccleſias hujus Ordinis extendit, ut inf. Conſt. Alias nomine.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN ſpecula militantis Eccleſiæ, & apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, divina providentia conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis.

Petitio. §.1. Sane pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum Maximiliani Bavariæ Sacri Rom. Imperii Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum reſpective, necnon Franciſci à Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Chriſto filiarum nobilis Mulieris Eliſabethæ Bavariæ Duciſſæ, & Catharinæ etiam a Lotharingia Monaſterii Sedi Apoſt. immediate ſubjecti Sancti Petri de Romaricomonte Ordinis Sancti Benedicti Nullius ſeu Tullen. Diœceſ. Abbatiſſæ, necnon etiam Miniſtri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupatorum Nobis nuper expoſitum fuit, quod bon. mem. Felix de Cantalicio ejuſdem Ordinis, dum vixit, profeſſor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illuſtratus fuit. Quapropter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciſcus Comes, necnon Eliſabetha Duciſſa, & Catharina Abbatiſſa, ac Miniſter, & Fratres prædicti Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina aſpirante gratia, ab Apoſt. Sede decoraretur, idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, atque Officium, & Miſſa de eo, ut infra, recitari, & celebrari poſſit.

Indultum, de quo in Rubr. §.2. Quare Nos, re prius per Ven. Fratres noſtros S.R.E.C. ſacris Ritibus præpoſitos, quibus eam examinandam demandavimus, mature diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Ut ipſe bo. me. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Miſſa de eo tanquam de communi Confeſſoris non Pontificis, juxta rubricas Miſſalis, & Breviarii Romani, hoc anno videlicet poſt præſentes Literas emanatas, ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique exiſtentibus; hic autem Romæ etiam a confluentibus ad Eccleſias eorumdem Fratrum die eorum Superioribus bene viſa: in poſterum vero die dumtaxat ſui obitus in Eccleſiis Fratrum prædictorum, videlicet in Nanceii, ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalicii Oppidis ab eiuſdem Fratribus tantum; Romæ vero, ubi Corpus ejuſdem requieſcit, etiam ad Eccleſiam dictorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari reſpective libere, & licite poſſit, & valeat, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Obſtantium derogatio. §.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis. §.4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 1. Octobr. 1625. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 1. Octobris 1625. Pontificatus noſtri Anno III.

Sequitur extenſio hujus Indulti ad omnes Fratres d. Ordinis ubique exiſtentes.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenſetur præcedens Indultum. NUper nomine dilectorum filiorum, nobilium virorum Maximiliani Bavariæ Sacri Romani Imperii Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum reſpective, necnon Franciſci a Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Chriſto filiarum nobilis mulieris Eliſabethæ Bavariæ Duciſſæ, & Catharinæ etiam a Lotharingia Monaſterii Sedi Apoſt. immediate ſubjecti S. Petri de Romaricomonte Ordinis S. Benedicti Nullius ſeu Tullen. Diœc. Abbatiſſæ, necnon etiam Miniſtri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Cappuccinorum, nuncupatorum Nobis expoſito quod

Digitized by Google

quod bon. mem. Felix de Cantalicio ejuſdem Ordinis, dum vixit, profeſſor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illuſtratus fuerat, eaque propter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciſcus Comes, necnon Eliſabetha Duciſſa, & Catharina Abbatiſſa, ac Miniſter, & Fratres prædicti Nobis humiliter ſupplicari fecerant, ut donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina aſpirante gratia ab Apoſt. Sede decerneretur; Idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Miſſa de eo recitari, & celebrari poſſet. Nos hujuſmodi ſupplicationibus tunc inclinati, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum conſilio; Ut ipſe bo. mem. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari Officiumque, & Miſſa de eo tamquam de communi Confeſſoris non Pontificis juxta Rubricas Miſſalis, & Breviarii Romani eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique exiſtentibus, hic autem Romæ etiam a Sacerdotibus ad Eccleſias, eorumdem Fratrum confluentibus eorum Superioribus bene viſa, in poſterum vero die dumtaxat ſui obitus, in Eccleſiis Fratrum prædictorum videlicet in Nanceii, ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalacii Oppidis ab eiſdem Fratribus tantum, Romæ vero ubi Corpus requieſcit, etiam a Sacerdotibus ad Eccleſiam dictorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari reſpective libere, & licite poſſet, & valeret, licentiam, & facultatem apoſt. auctoritate conceſſimus, & impartiti ſumus prout in Noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis, quarum tenore præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Extenſio, de qua in Rubrica. §.1. Nunc autem dilecti filii Procuratoris generalis dicti Ordinis, ac Miniſtri Generalis, Fratrum prædictorum nomine Nobis humiliter porrectis ſupplicationibus inclinati, de prædictorum Cardinalium conſilio, ut a Fratribus ejuſdem Ordinis univerſis, & ſingulis ubique exiſtentibus, Romæ autem dumtaxat ab eis, & a Sacerdotibus ad Eccleſiam ubi ejuſdem B. Felicis corpus requieſcit Officium, & Miſſa de eo tamquam de communi Confeſſoris non Pontificis juxta Rubricas Miſſalis, & Breviarii Romani recitari, & celebrari reſpective libere ſimiliter, & licite poſſit, & valeat, licentiam, & facultatem, dicta auctoritate, tenore præſentium concedimus pariter, & impartimur.

Contrariis tollantur. §.2. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptis addi- tur. §.3. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 9. Aprilis 1626. Pontificatus noſtri Anno III.

Dat. die 9. Aprilis 1626. An. III.

C L.

Abrogatio omnium Indultorum, gratiarum, ſeu declarationum, quæ obſervantiæ Regulæ S. Franciſci quomodolibet contrariæ ſunt. Ac approbatio Statutorum editorum in Capitulo Generali Romæ die 17. Maii 1625. celebrato. Necnon confirmatio Statutorum Barchinonenſium pro Ultramontana Familia, noviſſime Segobiæ recognitorum, & approbatorum.

Hæc Statuta ſunt inſerta, & alia Ordinationes à Generali Ordinis Congreg. de Regula Obſervantia facta, necnon Decreta à Congr. Epiſcoporum, & Regularium præpoſita emanata, hic ſequuntur. Et hanc Regulam olim ab ipſoS. Franc. editam, confirmatam habes ab Honor. III. Conſt. LXVII. Solet *Tom. III. fol. 229., & poſtea declarata fuit à Nicol. III. in cap.* Exiit, *de verb. ſignif. in 6. necnon à Clem. V. in Clem. I. eod. tit. De iſtis autem Fratribus de Obſervantia vide Conſt. XXVI. Leon. X.* Ite, & vos *Tom. III. Par. III. fol. 450. Quibus addo quod Paul. V. eiſdem ambitum omnino prohibuit, ut in Conſt. CCXCVIII.* Admonemur *Tom. V. Par. IV. fol. 271., & Greg. XV. deinde revocavit quaſcumque Præcedentias, & Paternitates præter Ordinis conſtitutiones auctoritate apoſt. confirmatas conceſſas, ut in Conſt. XLIX.* Paſtoralis. *Tom. V. Par. IV. fol. 419.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Sacroſanctum apoſtolatus miniſterium humilitati noſtræ, nollo licet meritorum ſuffragio, divina diſpoſitione commiſſum poſtulat, ut inter graviſſimas, multipliceſque apoſtolicæ ſolicitudinis curas, illam peculiari ſtudio amplectamur, per quam perſonæ ſub ſuavi religionis jugo Salvatoris, & Domini noſtri obſequiis famulantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

Prohibet, quo minus Fratres alio pedum operimento præter Calepodia, & Sandalia utantur. §.1. Cum itaque, ſicut accepimus, dilecti filii Fratres Ord. Minorum S. Franciſci de Obſervantia, aſſiduis Verbi Dei prædicationibus, continuaque Sacramentorum Eccleſiaſticorum adminiſtratione, necnon aliis ſpiritualibus exercitiis, uberes in vinea Domini fructus jugiter afferre noſcantur: Nos ut Fratres prædicti in tam laudabilium operum exercitio eo alacrius perſeverent, quo amplioribus fuerint ab hac Sancta Sede favoribus muniti, providere, necnon felici illorum ſtatui, quantum nobis ex alto conceditur, conſulere volentes, necnon Statutis, & per eos in Capitulo generali proxime præterito decretis inhærentes, ac ſupplicationibus etiam dilecti filii Bernardini de Senis, ejuſdem Ordinis Mi-

niſtri generalis Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: Quod de cætero perpetuis futuris temporibus omnes, & ſinguli ejuſdem Ordinis profeſſores juxta dicti Ordinis regulam, nec non declarationes à rec. mem. Nicolao III., & Clemente V. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris deſuper emanatas calepodiis, ſeu ſandaliis apertis dumtaxat incedere teneantur, neque alio pedum operimento panneo, ſeu alterius cujuſcumque materiæ exiſtat, abſque expreſſa licentia, uti poſſint.

Aliaque veſte præter duas tunicas.

§.2. Quodque integrum eorundem profeſſorum veſtimentum duabus tantum tunicis conſtet, & coſtare debeat: Una ſcilicet cum caputio, & alia ſine caputio, ut eadem regula præſcribit, neque ejuſdem Ordinis profeſſores tertia tunica, ſeu camiſia ſtaminea, aut interula, ſeu ſudariis, vel alia quacumque re contra ejuſdem regulæ tenorem, etiam in vim conceſſionis felic. rec. Julii Papæ II. etiam prædeceſſoris noſtri, ſive alio quovis prætextu, & ex quacumque cauſa ullo modo uti valeant, apoſt. auctoritate tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, atque declaramus.

Derogatio quorumq. indultorum.

§.3. Prædictamque Julii prædeceſſoris, & quaſcumque alias conceſſiones, ſeu indulta, tam per Literas Apoſt. etiam Motu proprio, quam vivæ vocis oraculo, & aliàs quomodolibet conceſſa eidem regulæ quomodolibet contraria abrogamus.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes præſentes Literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ab omnibuſque dicti Ordinis Fratribus inviolabiliter obſervari.

§.5. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſt. Auditores, ubique judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrariorũ.

§.6. Non obſtan. prædicta Julii prædeceſſoris, ac quibuſvis aliis conceſſionibus, ſive indultis hujuſmodi, nec non Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtol., cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 1. Octob. 1625. An. III.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 1. Octobris 1625. Pontificatus noſtri anno tertio.

Sequitur approbatio Statutorum editorum in Capitulo generali Romæ celebrato die 17. Maii 1625.

Hujuſmodi Statuta ſunt inſerta in iſta Conſtitutione, ut videre poteris, & quia multum intereſt, & ſunt generalia, ea poſui ad verbum.

URBANUS PAPA VIII.

Exordium.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN ſupremo Apoſtolatus ſolio, meritis licet imparibus, divina diſpenſatione præſidentes, ex incumbenti Nobis paſtoralis officii debito religioſorum Ordinum in Eccleſia Dei militantium proſperum ſtatum, felicemque directionem ſinceris deſiderantes affectibus, iis, quæ propterea pie, & provide præſertim in eorum capitulis generalibus facta fuiſſe comperimus, ut firma perpetuo, & illibata remaneant, libenter cum a Nobis petitur, Apoſt. muniminis adjicimus firmitatem, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Procurator Gen. petit ſtatuta confirmari.

§.1. Cum itaque, ſicut dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo generali ejuſdem Ordinis in domo B. Mariæ de Aracœli nuncupatæ de Urbe prædicti Ordinis ultimo loco celebrato, pro felici Fratrum ipſius Ordinis utriuſque familiæ gubernio, & directione nonnulla Statuta edita fuerint, tenoris ſubſequentis, videlicet.

Statutá pro utraque Familia.

Qua licentiá poſſint Fratres Romam venire.

PRo publicis totam Provinciam concernentibus negotiis, accedente etiam Definitorii conſenſu, Fratribus ſuis ad Curiam Romanam eundi facultatem Provinciales Miniſtri concedere poſſint: privatis autem auctoritatem hanc ſibi noverint eſſe negatam. Qui ſecus fecerit, pœnis à ſanctæ memoriæ Clemente VIII. poſitis ſubiaceat.

De Habitu oblatorum, & tertiariorum.

Oblati omnes, Donati, Tertiarii, ad Conventus famultum aſſumpti, Capatonem ſeu Caputium ferre deinceps non præſumant, ſed ut ab omnibus dignoſcantur Fratres non eſſe, calceatis incedant pedibus: habitum genua non excedentem, & galerum, ſeu biretum in capite portent.

De auctoritate Congr. circa Guardianos.

Statutum generale, quo decernitur, Capitulum intermedium, ſeu Congregationem habere plenam auctoritatem non continuandi Guardianos, ſed prioribus amotis, alios inſtituendi etiam nulla interveniente cauſa, innovatur, & roboratur: Ideo Guardiani omnes renuntiationem ſuorum officiorum ſpontaneam, & ex animo, in ſcriptis mittere teneantur.

De Provincia Anglican.

Provincia Anglicana, quæ ob perſequutiones Hæreticorum defecerat, priſtino ſuo honori, & loco reſtituitur; ita tamen ut quia pauci adhuc in ea ſunt Conventus, & Fratres, donec augeatur numerus, ſeparatæ Cuſtodiæ nomen retineat, cujus Cuſtos generali Capitulo interſit, habeatque votum in eo.

Marchio de Canette Benefactor agnoſcendus.

Utraque familia pro acceptis beneficiis, & munificentiſſima liberalitate Excellentiſſimi Domini Marchionis de Canette, eum Benefactorem agnoſcit, ſicut jam antea in Congregatione Segovienſi proxime præterita communi omnium ſuffragio ſancitum fuerat.

Provinciæ Tertii Ordinis jus habent ſuffragii.

Provinciarum Tertii Ordinis, quæ nunc temporis in Hiſpania, & Gallia erectæ ſunt, Miniſtri Comitiis generalibus deinceps intereſſe, & in electionibus Miniſtri, & Commiſſarii generalis reſpective votum activum habere poterunt. Fratres enim noſtri

Digitized by Google

Provinciæ Beticæ locus.

noſtri ſunt. Provincia S. Didaci in Betica recipitur, & catalogo Provinciarum Ordinis adſeribitur, & antiqnitatis ſuæ locum à ſuæ erectionis die, qui 20. menſis Decembris anno 1620. fuit, in poſterum obtinebit.

Provincia Saxoniæ reſtituta.

Provincia Saxoniæ S. Crucis antiquo ſuo Juri, & ordini reſtituitur, ad eamque non ſolum Abaſtudenſis Conventus, aliique qui antiquitus ejus erant, ſed etiam Heldeſimenſis, Bibeldenſis, & Fuldenſis, qui hactenus Miniſtro Colonienſi paruerunt: Item Conventus Egar, & Monialium ejuſdem loci, qui ad tempus Argentinenſi Provinciæ ſubditi fuerant, deinceps, & impoſterum pertinebunt.

Pro Ciſmontana Familia:

Onera Miſſarum ſuſcipienda ad formam Decretorum Congr. Concilii.

UT conſcientiis Fratrum circa Miſſarum celebrationem efficaci remedio provideatur, ſtrictiſſime Patribus Guardianis, & quibuſcumque aliis Conventuum Superioribus præcipitur, ut in oneribus Miſſarum ſuſcipiendis omnino obſervent formam præſcriptam in decretis a Sacra Congregatione Concilii Sanctiſſimi Domini noſtri auctoritate nuper editis de celebratione Miſſarum.

Quæ praxis ſervanda ſit inter Obſervantes, & reformatos circa eleemoſynas.

Ne pax mutua detrimentum patiatur: Noverint Patres Reformati ſibi interdictam divini Verbi prædicationem; necnon eleemoſynarum petitionem intra limites Conventuum Fratrum Obſervantium de familia, niſi prius Miniſtri Provincialis in ſcriptis obtenta facultate: Cui interdictioni reciproce Fratres regularis Obſervantiæ ſubjacebunt, niſi Patris Cuſtodis Reformatorum voluntas acceſſerit, atque conſenſus.

In obedientialibus dies diſceſſus, & reditus adnotandus.

Pro evitandis Fratrum evagationibus, ordinatur, & præcipitur, ut quotieſcumque eorum aliquis a ſuo Superiore extra Provinciam, vel etiam Conventum intra Provinciam exeundi facultatem impetraverit, in illius obedientia dies determinati aſſignentur ſuæ peregrinationis, ſuique reditus; nec poſſit accingere ſe itineri, & obtenta facultate gaudere, niſi obedientiales literæ prius regiſtratæ, & a Patre Miniſtro, ſive Guardiano ſubſcriptæ fuerint: In quibus dies diſceſſus adnotetur.

Apoſtatæ non retinendi.

Apoſtatæ nec recipiantur, nec retineantur in alienis Provinciis, ad quas quomodocumque confugerint: ſed ubi primum fuerint abſoluti juxta conſuetudinem, & Ordinis Conſtitutiones, ad proprias remittantur ſub pœna privationis Officiorum Provincialis, ſive Guardiani, aut cujuſcumque alterius Superioris ipſo facto incurrenda.

In unaquaque Provincia Cathedræ Philoſophiæ, & Theologiæ inſtituendæ.

Cum Ordo noſter Seraphicus ad totius Eccleſiæ obſequium ſit inſtitutus, toto conatu innitendum eſt, ut non ſolum in eo ſcientia non pereat, ſed in dies augeatur. Ideo decernitur, atque ſtatuitur, ut in qualibet Provincia, ubi hactenus deſiderantur, & non ſunt Philoſophiæ, & Theologiæ ſtudia erigantur, & inſtituantur: quibus ex eadem Provincia Patres Lectores ea doctioribus præficiantur: caveaturque ne deinceps in alienas Provincias Studentes mittantur, aut Prædicatores, niſi in caſu aliquo urgenti, de quo tam Miniſter generalis, quam Commiſſarius Judex eſto. Hac lege Provinciæ Ultramarinæ non tenentur, quæ Studentium, & Lectorum penuriam patiuntur.

De tranſeuntibus ab una ad aliam Provinciam.

Tranſitus ab una ad aliam Provinciam plurimorum eſt cauſa malorum, quibus proviſum fore judicamus, ſi quod nunc ſtatuitur, in poſterum obſervetur: Ut ſcilicet, qui ſua ſponte, licet obtenta prius licentia, ad alienam Provinciam tranſierunt Fratres, tam incorporati, quam incorporandi, in ea locum, ordinem, & præcedentiam a die tantum incorporationis ſuæ, non autem a die receptionis habitus, vel emiſſæ profeſſionis teneant, & habeant.

De Privilegiis præter Ordinis Statuta conceſſis.

Ad tollendam ambitionem, & eliminandam relaxationem decernitur, ut juxta Gregorii XV. Breve nullus aliquo gaudeat privilegio ex quacumque cauſa, quod per leges, & Ordinis Statuta a Sede Apoſtolica confirmata, conceſſum non fuerit.

Communitates erigendæ ad ſubminiſtrandum Fratribus neceſſaria.

Sicut Statutum de erigendis Communitatibus in unoquoque Conventu ad majorem paupertatis obſervantiam, & Fratrum conſolationem innovatur; ita Guardianis ſub pœna ſuorum officiorum privationis præcipitur, ut infra duorum menſium a ſuo ingreſſu ſpatium, Communitates erigant, in quibus, quæ neceſſaria ſunt Fratribus, aſſerventur, ſuo tempore illis diſtribuenda, & ſubminiſtranda; hujuſmodi autem Communitates de eleemoſynis Conventuum, & ſuperfluis Fratrum erigantur: quibus unicum habere habitum, & tunicam unam conceditur: alteram verò tunicam, nonniſi ex neceſſitate, & Superioris condeſcenſione, & licentia.

Quid de vineis, & pratis ſit faciendum.

Omnibus, & ſingulis Patribus Guardianis ſub pœna privationis officii præcipitur, ut ſi in ſuis Conventibus Vineæ, ſeu Prata fuerint, ex quibus vinum ad bibendum, & fœnum ad vendendum colligitur, antequam a ſuo ingreſſu duo menſes compleantur, omni poſthabita excuſatione, tollant, & aliis uſibus permiſſis terram applicent.

De viſitandis Fratrum cellis.

Iterato ſtatuitur, ut Guardiani ſub pœna ſuſpenſionis à ſuis officiis cellas Fratrum ſingulis menſibus viſitent, indeque auferant quidquid perfectæ, & Franciſcanæ repugnant paupertati.

De inſultantibus ſuperioribus.

Renovatur Statutum contra illos Fratres, qui ſuis Superioribus inſultant, verba injurioſa, & contumelioſa in eos proferunt; in recognoſcendis culpis ſine licentia loquuntur: proteſtationes in ſcriptis afferre auſu temerario præſumunt.

Statuta pro Ciſmontana familia colligenda.

Sicut in Congregatione Segovienſi proximè præterita in unum collecta fuere Statuta, quæ in Ultramontana familia in poſterum obſervari debeant; ita in hac Ciſmontana fiat; hujuſmodi autem collectio duobus Patribus doctrina, & pietate pollentibus à Ciſmontano Definitorio eligendis committatur.

De Clavi communi.

Servetur Apoſtolica Conſtitutio, qua Miniſtro Provinciali in ſua Provincia, & Guardiano in ſuo Conventu præcipitur, ut eorum quilibet clavem communem, quæ Magiſtra vocatur, apud ſe habeat, & cuſtodiat; qua ſuorum ſubditorum cellas ad libitum ſaltem cum duobus Diſcretis Conventus aperire, ingredi, & viſitare poſſit,

Pro Hiſpanis,

In Provinciis unus ſemper Definitor ex recollectis eſſe debet.

SI contingat, Patrem Definitorem Recollectum ad meliorem tranſire vitam, ſolnto mortis tributo, ejus locum, munus, & officium, antiquior ejuſdem Recollectionis Definitor obtineat; quod ſi nullus Definitoris officio functus ſuperſtes inveniatur, qui erit Guardianus antiquior, aut ſecundum tabulæ ordinem dignior extiterit, defuncto Definitori ſubſtituatur: itaut ſine Definitore Recollecto nunquam Definitorium congregetur.

A qua diſtantia Definitor ſit vocandus pro actuum validitate.

Ad electiones non vocetur Definitor extra Nationem exiſtens: ſi vero intra Nationem, extra Provinciam tamen, fuerit, dummodò non plus, quam per duas, aut tres dietas diſtare dignoſcatur, vocandus erit, alioquin omnes Definitorii actiones nullius ſint valoris, & auctoritatis.

Mortuo Definitori quis ſit ſubrogandus.

Mortuo aliquo Definitore, antiquior Provinciæ pater defuncti locum accipiat: quod ſi nullus talis extiterit, antiquior in Definitoris officio ſubrogetur, Idem aliis in Nationibus obſervandum erit.

De Bibliothecis comparandis.

Ne Bibliothecæ, Lectores, Prædicatores, & Confeſſores libris neceſſariis careant, ſingulis Provincialibus Miniſtris conceditur, ut quilibet in ſua Provincia eleemoſynas procuret pro Miſſis diebus Dominicis celebrandis ad præſcriptum eorundem Decretorum Sacræ Congregationis Concilii de celebratione Miſſarum; dummodo ducentorum ducatorum quantitas valorem non excedat quolibet anno, Hujuſmodi autem eleemoſynis emantur libri, & pro uniuſcujuſque neceſſitate, judicio Miniſtri, diſtribuantur; quod ut ſine dolo, & fraude fiat, Viſitator ſolerter inquirat, ſpecialem rationem in ſingulis Conventibus exigat, & in Capitulo Provinciali, an libri juxta quantitatem aſſignatam procurati, & diſtributi fuerint, vel non, publice, & in conſcientia declaret. Quæ ſupererunt die Dominico Miſſæ ſupra numerum, ex Statutorum noſtrorum præſcripto benefactoribus in communi applicentur,

Pro Gallis,

Domus recollectæ qualibet in Provincia aſſignandæ.

QUod unanimes in ſuo Diſcretorio novem Provinciæ Galliarum à Definitorio Generali obnixe poſtularunt, eis libenter ad majorem Dei gloriam conceditur: ut videlicet in qualibet dictarum Provinciarum tres eligantur, & aſſignentur Conventus, in quibus Regulæ obſervantia adeò diſtricte ſervetur, ut Recollectorum, ſeu Reformatorum vivendi modum Fratres imitentur; Ideo Capitulum Generale, tam Miniſtris, quam Viſitatoribus in virtute ſanctæ obedientiæ præcipit, ut hoc diligentiſſime exequantur: ita tamen, ut prædicti Conventus Miniſtris in omnibus ſubijciantur, iis caſibus exceptis, qui in Statutis pro Reformatis jam factis, declarantur.

Quo ordine ſuum habere debeant Definitorem.

Eodem jure, ac privilegio gaudeant Recollectorum Provinciæ in Gallia exiſtentes, quo duæ aliæ ejuſdem Nationis familiæ, ut videlicet ſuo ordine, & tempore ſucceſſivo Definitorem habeant Generalem,

Pauca hæc Statuta fieri debuerunt, quia quæcumque alia ad bonum publicum neceſſaria, in Statutis Segovienſibus auctoritate totius Congregationis ibidem confectis cumulatiſſime reperientur,

Pro Indis,

Soli Cuſtodes ad Cap. Gen. accedere debent.

CAveant ex Indianis Provinciis Miniſtri Provinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipſi veniant, vel Commiſſarios ſuo nomine mittant; ſolis Cuſtodibus veniendi facultas conceditur,

A quibus ſint viſitandæ Provinciæ.

Indiarum Commiſſarii Generales ipſimet Provincias omnes viſitent: impediti neceſſitate urgenti ex vicinioribus Provinciis, non autem remotis, Viſitatores aſſumere teneantur.

Ordo in puniendis reis ſervandus.

Nulli liceat Commiſſario Generali, vel etiam Viſitatori ante Miniſtri Provincialis electionem, neque ea peracta, aliquem voce activa, & paſſiva privare ſeu alia graviori afficere pœna, niſi confecto proceſſu, & præcedente rei auditione in ſui defenſionem, Qui ſecus fecerit, ſuo privetur officio.

Quanto tempore Viſitatores in viſitata Provincia poſſint commorari.

Viſitatores peracto Provinciali Capitulo, in Provincia viſitata, ultra viginti dies, non remaneant: quibus elapſis, omnino auctoritate careant.

Tam Commiſſarius Generalis, ſeu Viſitator ab Electoribus ſubſcriptionem petens, hunc, vel illum eligendi, quam ipſi ſubſcribentes, privationi actuum legitimorum, ipſo facto, incurrendæ ſubjaceant.

Juramentum ab Electoribus præſtandum.

Electores in Provinciali Capitulo congregati, antequam ad electionem Miniſtri, Definitorum, Cuſtodum, & Guardianorum procedant, nominatim juramentum præſtent coram Vener. Crucifixi imagine, ſe eum electuros, quem in conſcientia, & omnibus æqua lance libratis, digniorem judicabunt, ita jubente Clemente VIII. ſanctione a SS.D.N. Urbano VIII. renovata,

Pro Belgis.

De Statutis quoad Provincias Belgicas.

PErmittit Capitulum Generale Provinciis Belgicis, & annexis, in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Tridentini Concilii decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis non adverſantur, juxta Statuta Barchinonenſia nuper Segoviæ recognita, & auctoritate Reverendiſſ. Patris Miniſtri Generalis eiſdem accomodata, deinceps vivere, ſua Statuta Provincialia ſervare, reformationis modos à Viſitatoribus Apoſtolicis introductos retinere; itaut neque præſentes,

neque

neque futuræ conſtitutiones aliæ prædictarum Provinciarum Patres, ac Fratres ullo modo obligent; niſi ea parte illa, qua dictis Statutis conformes erunt, vel primo io Capitulo Provinciali, ſeu Congregatione lectæ, & promulgatæ fuerint.

De Commiſſario Nationali.

Commiſſarius Nationalis in dictis Provinciis nemo eſſe, aut inſtitui poſſit, niſi qui antea, aut Definitor, aut jubilatus Lector, aut majori officio functus fuerit & per ſe ipſum Provincias viſitare valeat. Diſpenſatio in Statutis Provincialibus ſine Definitorii aſſenſu omnino ei interdicitur; ſicut & cauſarum commiſſio in inſtantia prima, quæ penes Prælatos ordioarios eſſe, & remanere debet.

Ejuſque auctoritate.

Receptionem Novitiorum, necnon Fratrum incorporationem non eſſe ſui juris, noverit, Capitulis Provincialibus ipſemet præſideat.

De precedentia Procuratorũ, & Commiſſ. Romanæ Curiæ.

Inſtante Definitorio totius Capituli Generalis ſtatuimus ad evitanda dubia, ut Procuratores, & Commiſſarii Romanæ Curiæ ſuo officio functi (etiam ſi Miniſtri Provinciales alias non fuerint) intra ſuam Provinciam, & extra, omnes alios præcedant; licet Miniſtri Provinciales, aut Definitores Generales extitiſſent.

Prædicta Statuta confirmat Pontifex.

§. 2. Nos inviolabilis Statutorum hujuſmodi obſervationi, perpetuæque firmitati, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune providere, ipſumque Procuratorem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejuſdem Procuratoris totius Ordinis hujuſmodi nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Statuta præinſerta hujuſmodi apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſula.

§. 3. Decernentes, eadem Statuta in prædicto Ordine ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit in futurum, inviolabiliter perpetuo obſervari, & adimpleri debere, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 20. Nov. 1625. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 20. Novembris 1625. Pontificatus Noſtri Anno III.

Sequitur Confirmatio Statutorum Barebinonenſium pro Ultramontana familia, noviſſime Segobiæ recognitorum, & approbatorum, dummodo Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Regularibus ipſius Ordinis inſtitutis non adverſentur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam

Prooemium.

INjuncti Nobis apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut Religioſorum Ordinum in Eccleſia Dei militantium proſpero ſtatui, felicique directioni invigilantes his, quæ propterea provide facta fuiſſe dicuntur, ut firma perpetuo, & illibata perſiſtant, libenter, cum a Nobis petitur, apoſtolicæ noſtræ confirmationis munimine roboremus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

In Congregatione Segobienſi Statuta Barchinonenſia examinantur.

§. 1. Fxpooi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupat. quod in Congregatione Generali ipſius Ordinis in illius domo regulari Segobienſi oviſſime celebrata, Statuta Generalia pro Fratribus ejuſdem Ordinis Ultrsmontanæ familiæ alias in civitate Barcbinonenſi edita recogoita, & approbata fuerunt.

Eaque petitur confirmari.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Procurator prædictus plurimum cupiat, Statuta hujuſmodi pro firmiori illorum validitate, & ſubſiſtentia apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut deſuper opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§. 3. Nos igitur Procuratorem prædictum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Statuta prædicta, ſic, ut præfertur, recognita, & approbata, quatenus tamen licita ſint, & honeſta, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, regularibuſque ipſius Ordinis inſtitutis non adverſentur, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulas addit.

§. 4. Decernentes, eadem Statuta, ac præſentes Literas valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac a Fratribus familiæ prædictæ nunc, & pro tempore

Digitized by Google

porc exiſtentibus, in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari debere, necnon irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatque contrariis.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingolis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 18. Dec. 1625. An.III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annolo Piſcatoris, die 18. Decembris 1625. Pontificatus Noſtri Anno III.

Sequuntur Ordinationes factæ in Generali Congregatione.

De obſervantia Regulæ.

PRimò declarat Generalis Congregatio, nullam diſpenſationem contra præcepta noſtræ Regulæ eſſe admittendam; ſed omnes, & ſingulos Fratres teneri ad Regulæ oſervantiam ſecundum ſuam puritatem juxta declarationes Nicolai III. & Clementis V. ſicut in multis aliis Generalibus Conſtitutionibus declaratum eſt: Cum omnia privilegia, ſeu conceſſiones, cujoſcumque conditionis exiſtant, vel quomodolibet impetrata, vel conceſſa per Brevia Apoſtolica, per indulta, per vivæ vocis Oracula contra Regulæ puritatem, ſi quæ forent, penitus abrogata fuerint per Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri Urbani VIII. Qui vero contrafecerint, tanquam Regulæ tranſgreſſores ſevere puniantur.

De oneribus Miſſarum celebrandarum.

Et quoniam in quibuſdam Eccleſiis tam magnus numeros Miſſarum celebrandarum ex variis defunctorum legatis impoſitus reperitur, ut illis pro ſingulis diebus a teſtatoribus præſcriptis nequeat ſatisfieri, & conſequenter, nec aliis pro quibus eleemoſynæ in dies offeruntur; idcirco ne detur occaſio Fratribus eorum conſcientias onerandi, determinatum eſt, ut Superiores locorum illorum, ac etiam Provinciales declarare, & proteſtari debeant coram iis, ad quos ſpectat, ſe nolle amplius legata perpetua ipſis a teſtatoribus relicta exigere, & de facto amplius non exigant, immo ea, quantum in ipſis eſt, eo modo, quo poſſunt, reſignent, & reſpuant. Ac in illis Conventibus is numerus Fratrum collocetur, qui ex eleemoſynis quotidianis honeſte ſuſtentari poteſt. Si quæ vero legata quoad capitale fuerint extincta; remanente apud Fratres obligatione celebrandi Miſſas in perpetuum; fiat recurſus ad Summum Pontificem, ut ipſe pro ſua benignitate ſuper hoc de opportuno remedio provideat.

Eleemoſynæ Miſſarum nullo modo intra Clauſtra recipiendæ.

Capſæ, vel Trunci ad recipiendas eleemoſynas pecuniarias etiam pro Miſſis oblatas, non ſolum ab Eccleſia, ſed etiam à Sacriſtia, & a quacumque parte, quæ ſit intra clauſuram Conventus, omnino prohibentur ſub pœna inobedientiæ, & excommunicationis majoris; oblatæ autem eleemoſynæ pro Miſſis nullo modo intra clauſuram Conventus, aut intra Eccleſiam, vel Sacriſtiam ab aliquo recipi permittantur: ſed ad Syndicum Apoſtolicum offerens remittatur: Quod ſi id grave illi fuerit, & voluerit Tertiario, vel Servitori Conventus tanquam Syndici ſubſtituto illas tradere, ut ad Syndicum ipſum ejus nomine deferantur, id fieri poterit, ea tamen lege, ut intra clauſtra Conventus, aut Eccleſiæ, nec Tertiarius, nec Servus illas recipiat, & Guardianus, qui contrarium permiſerit, privetur officio ſuo.

De apoſtatis, & delinquentibus.

Circa Apoſtatas, alioſque delinquentes obſervetur omnino Breve fel.rec. Sanctiſſimi D.N. Pauli V. contra Superiores noſtri Ordinis promulgatum, quod incipit, *Admonemur*: In quo ordinatur, ut ad inſtantiam perſonarum quarumcumque extra Ordinem conſtitutarum nullo modo remittantur pœnæ eis impoſitæ.

Fratres ad Miſſas extra proprias Eccleſias celebrandas non mittendi.

Ad evitandas evagationes Fratrum, & alia gravia inconvenientia, præcipitur, ut Sacerdotes noſtri Ordinis nullo modo mittantur extra Conventum ad Miſſas in aliorum Eccleſiis celebrandas, ſed unuſquiſque in propria teneatur Eccleſia celebrare. Guardianus autem, qui contrafecerit, vel id permiſerit, per menſem a ſuo ſuſpendatur officio pro prima vice, pro ſecunda autem gravius puniatur Superioris arbitratu.

Parochiæ non ſuſcipiendæ.

Cum Parochiarum curam habere in illis Civitatibus, & locis, in quibus Chriſtiana Religio propagata eſt, & in quibus copia Sacerdotum ſecularium adeſt, maximum detrimentum afferat noſtræ profeſſioni, & Regulæ obſervantiæ, determinat Generalis Congregatio, ut in præfatis locis omnino relinquantur, & ſi aliquæ ſint, quæ de mandato Sedis Apoſtolicæ detineantur, ad ipſam Sedem Apoſtolicam fiat recurſus, ut ſuper hoc opportune provideat, Fratrumque conſcientiæ conſulat.

De Commiſſario Regni Poloniæ.

Commiſſarius in Regnum Poloniæ mittendus ad Provincias illas viſitandas, in unaquaque illarum Provinciarum Patres Definitorii, & alios Patres principaliores congreget, atque ſimul cum eis de negotio diviſionis illarum Provinciarum diſcurrat, illudque exacte diſcutiat: & quicquid circa hoc de communi conſenſu, paceque conſervanda determinatum fuerit eſſe melius, Reverendiſſimo Patri Superiori Generali ſignificet, ut ipſe pro ſua prudentia, & zelo, quidquid opportunum fuerit ad ſedandam controverſiam circa hoc exortam decernat, & ſtatuat, etiam Sedem Apoſtolicam conſulendo, ſi opus fuerit. Quidquid verò ab ipſo ſtatutum fuerit, in illis Provinciis executioni mandetur.

De Cuſtodiis Reformatorum Poloniæ Auſtriæ &c.

Declaratur, duas Cuſtodias Reformatorum Poloniæ fuiſſe bene inſtitutas, eaſque, & ad idem inſtitutum ſervandum teneri, & eiſdem privilegiis, & prærogativis gaudere, quod ſervant, & quibus gaudent Cuſtodiæ Reformatorum Italiæ: & præſertim quod votum habeant in Capitulis Provincialibus

illa-

illarum Provinciarum, quibus ſunt annexæ. Inſuper declarat totum Definitorium, Reformam ſeu Cuſtodiam Auſtriæ veram eſſe Cuſtodiam ad formam aliarum Reformationum Italiæ inſtitutam, eiſdemque privilegiis, & gratiis, quibus cæteræ Italiæ Cuſtodiæ gaudent, potiri, & gaudere debere. Idem dicimus etiam de Conventu Pragenſi, Provincia Boëmiæ, & Tyrnavienſi, Provincia S.Mariæ Hungariæ Reformatis, jam aſſignatis, & traditis, &c.

De Monaſterio Monialium majoris Glogoviæ;

Monaſterium Monialium clauſarum majoris Glogoviæ Provinciæ Boëmiæ, ſuppoſita ipſarum Inobedientia, & contumacia, omnino relinquatur, & reſignetur loci Ordinario; itaut impoſterum nulli Provincialium ſucceſſive futurorum, aut aliorum quorumcumque Fratrum liceat in contrarium aliquid attentare, ſub pœna privationis actuum legitimorum contrafacientibus.

& Conventu Glivicenſi.

Conventus Glivicenſis, olim ad Provinciæ Boemiæ Fratres ſpectans, ac deinde Reformatis Provinciæ Poloniæ aſſignatus, declaratur incorporatus Reformationi Provinciæ Poloniæ, præcipitorque, ut impoſterum non liceat Provinciali Boëmiæ, vel alteri Patri ejuſdem Provinciæ aliquid in contrarium attentare ſub pœna privationis officiorum, actuumque legitimorum iis, qui contrafecerint.

De Statutis Fratrum Reformatorum.

Ad confuſiones, & varietates Statutorum Reformatos concernentium tollendas, & ad certam inſuper, ſtabilemque inter ipſos Conſtitutionum obſervationem præfigendam, ſtatuendamque, conſulto ſtatuitur, ſtrictiuſque præcipitur ſub pœnis in eiſdem Conſtitutionibus taxatis, & irremiſſibiliter infligendis, ut impoſterum Fratres Reformati iis dumtaxat Statutis Generalibus utantur, ac ea inviolabiliter obſervent, quæ pro bono, ac ſtrictiori ipſorum vivendi modo in præſenti Congregatione generali, etiã ipſis Reformatis aſſentientibus, & acceptantibus mature decreta, & ſancita fuere, eaque quolibet bimeſtri legere teneantur tempore communis refectionis.

Quibus Provinciis Obſer. Ciſmontanæ Familiæ danda ſit facultas Novitios recipiendi.

Sacra Congregatio a Sanctiſſimo D.N. Fratrum Minorum de Obſervantia Sancti Franciſci Ciſmontanæ familiæ conſultationibus præpoſita volens, quantum poteſt in Domino, ipſorum poſtulato ſatisfacere circa Novitios ad habitum. & profeſſionem admittendos, Sanctitate Sua approbante cenſuit, tunc demum eſſe illis permittendum, ut Novitios, ut ſupra, recipiant: cum conſtiterit, ex ipſorum Conventibus eos ſuſtuliſſe abuſus omnes, qui Regulæ Sancti Franciſci Obſervantiæ adverſantur. Quod ubi præſtiterint, deſignanda erunt loca, pro iiſdem Novitiis recipiendis, & præſcribendos recipiendorum numerus, & qualitas, & alia ad eorum inſtitutionem pertinentia, & prout unaquæque Provincia id exequetur, eidem receptionem hujuſmodi fore permittendam.

Et qui tollendi abuſus.

Abuſus vero, quibus eos propterea mederi oportebit, ſunt potiſſimum infraſcripti.

Ad primum abdicent a ſe, & eorum Conventibus, non ſolum priſtina, ac bona omnia immobilia, quæ alicubi contra Regulæ puritatem, & declarationes fel.rec. Nicolai III. & Clementis VIII. extra, vel intra ſepta Monaſteriorum detinent, ſed etiam cenſus perpetuos, & legata annua, ſuper quibus Sacra Congregatio præcipit obſervari Decretum Congregationis generalis Romæ habitæ die 17. Maii 1603. Cujus tenor talis eſt.

De Bonis immobilibus, cenſibus, ac Legatis annuis abdicandis.

CUm annuos redditus, ſicut cætera bona immobilia, Nobis habere non liceat, ideo renovantes alia generalia Statuta decernimus, quod nullus Frater inducat perſonam aliquam ad eleemoſynam perpetuam Ordini noſtro exhibendam, nec exhibitam a quopiam vivente ſuſcipiat, & ſi aliqua talis Nobis fuerit relicta, nullo modo in judicio exigatur: declarantes, quod ad perpetua legata petenda non poſſunt Fratres recurrere, niſi humiliter, & per modum eleemoſynæ abſque allegatione alicujus debiti. Decernitur præterea, ac præcipitur per ſanctam obedientiam, quod quoties relinqui contingat aliqua legata perpetua aliquibus perſonis, & hoſpitalibus, vel alicui Reipublicæ, & aliis domibus, ea lege, quod teneantur Fratribus præſtare ſingulis annis certam eleemoſynam, ſive omnino gratis, ſive ut ipſi Fratres dicant certa Officia, & Miſſas, quod Guardianus faciat proteſtationem ei, qui teſtatoris voluntatem adimplere tenetur, quod ad illas eleemoſynas nullum jus habent ex vi legati, nec poſſunt obligari ad illa Officia, & Miſſas; Si tamen facta iſta proteſtatione, hæres ex ſua libera voluntate voluerit dare eleemoſynas illas, & committere Fratribus dicta Officia, & Miſſas, tunc Fratres tuta conſcientia poſſunt eleemoſynas hujuſmodi recipere. Quod totum, & multo fortius in relictis legatis ſingularibus Fratribus ſimili modo faciendum eſſe decernimus. Inhibemus autem, ne Syndicus in ſua perſona hujuſmodi annuos redditus recipiat diſtribuendos ipſis Fratribus. Proteſtatio autem ſic fiat ſub ſigillo Conventus, videlicet: Nos Frater N. Guardianus, & Fratres Diſcreti hujus Conventus N. dicimus ad noſtram notitiam perveniſſe, quondam N. certam eleemoſynæ quantitatem Conventui huic diſtribuendam perpetuo gratis, vel forſan pro aliquibus Officiis, & Miſſis dicendis, legaſſe. Cumque legata hujuſmodi, niſi per viam ſimplicis eleemoſynæ acceptare ex inſtituto ſancto noſtro, & jure nobis non liceat: ideo per præſentes libere proteſtamur in Domino, quod legatum prædictum tamquam illius incapaces ex vi legati recipere nolumus, nec intendimus. Si tamen hæres, Commiſſarius, aut Legatarios ipſius teſtatoris dictam quantitatem per viam ſimplicis eleemoſynæ omni obligatione, dominio, & proprietate penitus ceſſantibus, Nobis libere conferre voluerit, illam ſimpliciter accipiemus, & piæ teſtatoris voluntati, quantum in Nobis fuerit, plene, ac fideliter

liter ſatisfaciemus. Hæc autem proteſtatio ſubſcripta per Guardiannm, & Diſcretos Conventus dabitur illi, qui tenetur teſtatoris voluntatem implere, & eadem proteſtatio ſcribetur in libro Conventus, ut conſtare poſſit ſuccedentibus Guardianis, hanc conſtitntionem fuiſſe ad plenum adimpletam. Eſt autem hæc proteſtatio neceſſaria, ut optime decernit D. Bonaventura hanc diſputans quæſtionem, & ex apoſtolicis declarationibus Regulæ noſtræ colligitur: Et ut omnibus ſit compertum id, quod tantopere eſt Nobis neceſſarium, ipſam D. Bonaventuræ quæſtiunculam ex ſuo Apologetico deſumptam, hic apponere de induſtria, non gravabimur, quæ talis eſt, nt ſequitur.

CUm aſſeratis, vos ſecundum Regulam & Profeſſiouem veſtram nullos debere recipere proventus reddituum, ſeu poſſeſſiones exceptis domibus, in quibus habitatis, videmini tranſgreſſores Regulæ veſtræ in eo, quod recipitis domos, vel areas non contiguas veſtris areis, in quibus habitatis; eodem enim modo, ſi boc licet, poteritis etiam vineas recipere, & agros, & manſos, & ſimilia quæque recipere, imo Grangias, & Villas, & Caſtra, & Terras, & Oppida, & quæcumque fuerint vobis data, & ſic priſtina paupertas, & mendicitas, quam profeſſi eſtis, paulatim evaneſcet, & non eritis Diſcipuli Sancti Franciſci, cum non ſequamini veſtigia ejus, nec ejus Regulam teneatis. De domibus enim Nobis contignis poteſt eſſe excuſabile, quod pro dilatanda area veſtra illas quandoque recipiatis, ſed de aliis non ita, in quibus homines alios pro cenſu locatis, quem Procurator veſter loco veſtri exigit, & in uſus veſtros convertit de voluntate veſtra.

℟. Si qui in talibus incaute agunt, dolemus, & contradicimns, & prohibemus; Qualiter autem in hoc licite agere poſſimus adverte, & tunc non judicabis nos (ſi ſane intelligis) tranſgreſſores. Proteſtamur Nos ſecundum Regulam noſtram uil debere, ſeu velle poſſeſſionis, vel certorum reddituum recipere, vel habere. Quia vero mendici ſumus, & panperes, ea, quibns pro præſenti neceſſitate indigemns, ideo recipimus, prout licet, ſive pro ſolvendis debitis, vel neceſſariis procurandis. Cum ergo aliquis ex devotione vult Nobis legare domum ſuam, vel aream non contiguam noſtræ manſioni, non recipimus eam per Nos, nec per interpoſitam perſonam, ut noſtram; ſed ſi ille eam diſponit per alium quemcumque, nt ea vendita de pretio ejus provideatur Nobis ex parte ſui, in bis, quibus tunc indigemus, procurandis, vel ſolvendis debitis, acceptamus. Si autem ille timens, ne forte ejus talis diſpoſitio per hæredes ſuos, vel alios impoſterum impediatur, & propter hoc præoccupat roborare illam ſigillo alicujus Judicis, vel civium, vel alterius, &c., & ſic committit eam alicni amico ſuo, vel Fratrnm, qui conſervat, quod ipſe diſponit de domo tali, vel area, nil ad Nos, cum de rebus ſuis poſſit ordinare, quod vult, nec locum talem, vel domum dicimns eſſe noſtram, cum nibil juris Nos in ea proteſtemur habere. Similiter ſi aliqnis diſponeret per amicum, vel alinm, quod de pretio, vel de proventibns illis, vel illis, darentur Fratribus tot panes quotidie, vel tantum eleemoſynæ ſiugulis ſeptimanis, aut annis, non eſſemus propter hoc prædii, vel reddituum poſſeſſores: nam ſi me petente eleemoſynam, aliquis dives promittat, quod ſingulis annis velit dare Fratribus duas tunicas, vel tantum unam, vel ſingulis hebdomadibns tot panes, & hoc committat officialibus ſuis, nt vice ſui iſta dent, etiam eo abſente, & hoc pro Fratribus recipiam, vel etiamſi illi negligant dare, admonendo exigam, nunquid propterea certos redditus habere dicendi ſumus? cum non ea jure, ſed ex gratia ſolum talem eleemoſynam recipiamus, vel exigamus. Et ſi poſt obitum illins uaor ejus, vel alii amici pro anima illins adhuc velint aliquo tempore talem Nobis eleemoſynam per ſe, vel ea diſpoſitione illius largiri, poſſumus ſimiliter accipere ea tali gratia, ita quod qnandocumque nollent amplius iſta dare, nihil peteremus ab eis, quaſi ea debito, ſed more mendicnrum recurreremus ad domum clementis Domini pro quotidiana eleemoſyna, quandiu illi placeret: ſed quando plus nollet, diſcedimna vacui gratias agentes de dato, non murmnrantes de negato. Hæc eſt vera, & pura vita mendicorum, quod datur, ex gratia recipere non ea jure.

De cenſibns vero domorum Fratribus legatarum nihil quærimus, ſicut nec de aliis redditibus. Si antem antequam vendantur, aliquem inde cenſum dare volunt hi, in quorum tunc poteſtate ſunt illæ domus, nihil juris habere in eo proteſtamur, ſed eleemoſynam Nobis ſponte oblatam ſimpliciter recipimus, ſicut aliunde donatam. Quia vero Dominns docet, nos cavere ab hominibns. *Matth.* 10. & Apoſtolus, ab omni ſpecie mala abſtinere, 1. *Theſs.* 5. Ne putemnr ab ignorantibus tranſgreſſores Regulæ noſtræ, debemns aperte proteſtari, nihil Nobis juris in talibus donationibus velle habere, ſicut tenetur ſuſpectus de fornicatione, omnia illa cavere, ex quibus poſſet iſta ſuſpicio probabilis judicari. Hæc omnia D. Bonaventura.

Sed quia in his caſus ſolet aliquando evenire, quod annnus redditus ob temporis antiqnitatem non comperiatur habere aliquem patronum, cni fieri debeat talis, ut ſupra, proteſtatio, decernimus, quod in tali caſu ſervetur Statutum Ordinis Minorum ſub Paulo II. contentum in Conſtitutionibus ſuper *cap.6. Reg. & §. Inhibemus*. Quod nimirum hujuſmodi redditus aſſignetur Rectoribus ſpiritualibus, aut temporalibus Collegiorum, ant Communitatum, Terrarum, aut Civitatum, qui tales eleemoſynas, ſive fructus, vel redditus annuos nomine Eccleſiæ Romanæ, vel donantium ſine Fratribus, exigant, & recipiant, & Fratribus, ſive aliis Sacerdotibus, quando

Fra-

Digitized by Google

Fratres noluerint tales Miſſas, vel ſuffragia juxta piam intentionem benefactorum in toto, vel in parte ſecundum quantitatem talium obventionum dicere faciant.

De dominio per Inſtrumenta publica in alios non transferendo.

Item ſtatuitur, ut deinceps nulla inſtrumenta publica fiant a Fratribus capitulariter congregatis, nec quocumque alio modo ſe habentibus, in quibus transferatur dominium, & proprietas alicujus Cappellæ, ſive Sepulturæ: cum hoc omnino ſit contra Regulam, & noſtro repugnet inſtituto. Nam quomodo aliquis dat, quod non habet? ſi tamen occaſio ſe obtulerit, in quo oporteat ſatisfacere devotæ fidelium voluntati, id fiat per modos noſtræ Regulæ, & Inſtituto congruentes. Eſt autem proteſtatio prædicta neceſſaria, ne, ut ait D. Bonaventura, ab ignorantibus noſtrum Inſtitutum, Regulæ noſtræ tranſgreſſores judicemur, cujus Seraphici Doctoris ſententiam hic inſerendam judicavimus, quatenus e medio tollatur abuſus ignorantiſſimorum aliquorum, qui exiſtimantes, Charibdim fugere, in Scyllam inciderunt, in favorem Ordinariorum, vel alicujus tertii, vel hæredis renuntiantes prædicta legata, quaſi non eſſet opus proprietatis, & dominii, donare, ſicuti accipere, & ſumma dementia alienum renuntiare.

De hujuſmodi autem bonis, ſeu illorum pretio Generalis, vel Commiſſarius Generalis una cum conſilio Guardiani, & Diſcretorum Conventus in uſum Sacriſtiæ, Fabricæ Eccleſiæ, & Conventuum provideat, prout illorum neceſſitate perſpecta ſalubriter in Domino expedire arbitrabitur. Et de hac proviſione quamprimum Sacram hanc Congregationem fideliter certiorem faciat. Hanc vero bonorum abdicationem, & legatorum renuntiationem fuiſſe executioni demandatam conſtare debebit huic Sacræ Congregationi ex Generalis, vel Commiſſarii Generalis, & Ordinariorum atteſtationibus gratis, & abſque ullo Fratrum diſpendio concedendis.

Proprietas Fratrum particularium omnino tollenda.

Deinde a Fratribus particularibus auferatur cujuſcumque rei proprietas, ſi qua ſit, & omnia in communi redigantur ad Regulæ, Sacrorum Canonum, Apoſtolicarum Conſtitutionum, & S. Concil. Trid. diſpoſitionem. Potiſſimum vero tollantur pecuniæ, & quamprimum inſumantur in veras, & communes ipſorum Conventuum neceſſitates: idque fiat a Syndicis Apoſtolicis tantum, itaut nihil pecuniæ mediate, vel immediate ſuperſit in manibus, vel poteſtate Fratrum etiam Superiorum.

Quomodo retineri queant Aromatariæ.

Ad hæc tollantur abuſus Aromatariarum, itaut de cætero illæ non retineantur, niſi ad uſum Monaſteriorum dumtaxat, nec liceat res illarum cuique vendere.

Capſulæ ad eleemoſynas recipiendas ab Eccleſiis tollendæ.

Præterea nullo modo habeant in eorum Eccleſiis, vel Sacriſtiis, aut alibi cippos, aut truncos ordinatos ad offerentium, ſeu donantium pecunias, nec capſulas pro eleemoſynis Miſſarum.

De Regulæ obſervantia.

Ac demum Superiores Regulares invigilent, ut Fratres communi menſa utantur, Divina Officia temporibus debitis recitent: vacent orationi mentali, & divinum cultum diligenter exerceant, ac cætera impleant, ad quæ pro Regulæ obſervatione tenentur.

Certior reddenda S. Congregatio de adimplemento.

Hæc autem ſuperius expreſſa, fuiſſe ad effectum perducta conſtare debebit eidem Sacræ Congregationi ex atteſtationibus, medio juramento Generalis, aut Viſitatorum, prævia diligenti informatione capta in Viſitatione ſingulorum Conventuum cujuſque Provinciæ. Romæ 14. Junii 1628.

F. A Card. S. Honuphrii.

P. Fagnanus Secr.

Publicatio hujuſmodi Decretorum.

Lecta, & publicata fuere præfata Decreta die 15. Junii 1628. in Congregatione Generali Fratrum Minorum de Obſervantia in præſentia Illuſtriſſ. & Reverendiſſ. Card. Gipſii Præſidentis ejuſdem Congregationis.

Subſequuntur Decreta Sac. Congregationis a SS. D. N. Fratrum Minorum de Obſervantia S. Franciſci Ciſmontanæ familiæ conſultationibus præpoſitæ.

De tranſitu FF. de familia ad Reformatos.

IN primis ſtatutum eſt, ut Fratres de Familia libere ad Reformationem tranſire valeant in quocumque tempore, etiam extra Capitulum, & Congregat. cum hoc tamen, ut e Conventu, in quo de familia manent, recedere nequeant, niſi prius habita obedientia a Cuſtode, vel alio Superiore Reformatorum, qui eam nullatenus denegare poſſit. Et in caſu, quo eam denegaverit, fiat recurſus ad Superiorem Generalem, qui teneatur Fratres pro hac re ad ipſum recurrentes ad Reformationem recipere, necnon & Superiores dictam licentiam negantes pœna ſibi arbitraria punire, niſi ſibi conſtiterit reformari volentes id facere, ut judicium, vel pœnas ſibi injunctas ſubterfugiant, aut eſſe omnino ad reformationem inhabiles.

Secundo. Ut qui ad Reformationem tranſierit, annum unum a die ſuæ receptionis computandum ad deliberandum habeat, an in illo ſtatu velit remanere: quo anno expleto, Superior Reformatorum, Cuſtos videlicet, vel Provincialis ad Conventum, in quo dictus Frater de Familia commoratur, ſe transferat, ibique ſimplicem informationem a Guardiano, vel alio Superiori locali, a Diſcretis Conventus, & ab aliquo Patre principaliori, vel antiquiori, qui ibi reperiatur, fideliter capiat de vita, & moribus ſupradicti Fratris, & ſi cognoverit, eum bene vixiſſe, ac ſtatui, & profeſſioni Reformatorum ſe conformaſſe, ipſum ad reformationem incorporatum declaret, & hujuſmodi incorporationem in libro Cuſtodiæ diligenter notet.

Quod ſi id per ſe ipſum perſonaliter facere nequeat; alium ſubſtituat, qui id exequatur, dummodo non ſit de familia illius Conventus, in quo Frater in reformatione incorporandus reperitur.

Quo autem ad faciendam aſſignationem aliquorum Conventuum Obſervantium de Familia Fratribus Reformatis, in ſin-

ſingulis caſibus recurratur ad Sacram Congregationem, quæ habita ratione numeri Fratrum ad reformationem tranſeuntium, & omnibus accurate perpenſis, deliberabit, prout in Domino expedire arbitrabitur.

De Novitiis inter Reformatos recipiendis.

Tertio. Determinatum eſt, ut de cætero Novitii inter Reformatos non recipiantur extra Capitula, vel Congregationes Capitulares non obſtante fa:me: Clem. VIII. hac de re edicto, aliàs receptiones, & profeſſiones inde ſequutæ nullæ fiant, & invalidæ.

De Miniſtro Provinciali.

Quarto. Determinatum eſt, ut Miniſter Provincialis eligi poſſit ea familia, vel ex reformatione juxta antiquam conſuetudinem Religionis, & juxta Conſtitutiones ſan. mem. Clement. VIII., & Pauli V.: & quando Miniſter Provincialis eligetur ex Fratribus Reformatis, tunc ad tollendas diſcordias, & lites, Cuſtos reformationis non eligatur, ſed ipſemet Miniſter ipſam reformationem regat, & moderetur. Cæterum, ut neceſſitatibus dictæ Reformationis opportunius provideatur; dictus P. Miniſter, ſtatim, ac fuerit electus, teneatur unum ex iis, qui alias Cuſtodes fuerunt, vel ex Diſeretis Cuſtodialibus actualibus Commiſſarium inſtituere, cui ſuam auctoritatem tribuat ad dictam reformationem viſitandam, quandocumque ipſe per ſe id facere non potuerit, nec non & ad capiendas informationes in caſibus occurrentibus: Quibus captis, teneatur de omnibus certiorem facere dictum Provincialem, ut ipſe, quod opportunum ſibi videbitur, determinare, ac ordinare valeat. In caſu autem, quo dictus Commiſſarius non recte functus fuerit officio ſuo, tunc Provincialis per ſe ſolum poſſit ipſum ab officio removere, & alium ut ſupra de novo inſtituere.

Commiſſario.

De Cuſtode eligendis.

Inſuper determinatum eſt, ut quandocumque Miniſter Provincialis fuerit reformatus, tunc Cuſtos mittendus ad Comitia Generalia eligatur ex Patribus de Familia; & viceverſa quando Provincialis fuerit ex Fratribus de Familia, tunc Cuſtos ſupradictus ſit Reformatus, ut utraque pars unum vocalem habeat in dictis Comitiis generalibus.

Ulterius determinatum eſt, ut nominetur a Generali Procuratore in Curia Patrum Reformatorum. Romæ die 14. Junii 1628.

F. A. Card. S. Honuphrii.
P. Fagnanus Secr.

Lecta, & publicata fuere præfata Decreta die 15. Junii 1628. in Congregatione Generali Fratrum Minorum de Obſervantia in præſentia Illoſtriſs., & Reverendiſs. Card. Gipſii Præſidentis ejuſdem Congregationis.

CLI.

Confirmatio nonnullorum Statutorum pro Studii Generalis Civitatis Peruſinæ directione.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN ſupereminenti Apoſtolicæ Sedis ſpecula, meritis licet imparibus, diſponente Domino, conſtituti, & intra mentis noſtræ arcana revolventes, quantum ex Literarum ſtudiis Catholica fides, tenebroſa ignorantiæ caligine, ac hæreſum peſte expulſa, augeatur, divini numinis cultus protendatur, veritas agnoſcatur, Juſtitia colatur, reliquæ virtutes illuſtrentur, ac bene beateque vivendi via paretur, ad ea, per quæ ſtudia ipſa ubilibet, & præſertim in Statu noſtro Eccleſiaſtico excitata feliciter, & proſpere dirigantur, libenter intendimus, & in his noſtræ ſolicitudinis partes propenſius impartimur, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Pro regimine Univerſitatis Peruſinæ ſequentia edita ſunt Statuta.

§. 1. Cum itaque nuper pro felici, & proſpera Univerſitatis ſtudii Generalis Civitatis Peruſinæ directione, & gubernio nonnulla ſtatuta, de ordine, & mandato noſtris edita fuerint, tenoris ſubſequentis, videlicet.

Epiſcopus Peruſinus Univerſitatis Præſes.

Epiſcopus pro tempore ſit Præſes ſtudii, ſicuti eſt Cancellarius, & ſedulo invigilet pro bono illius regimine, atque obſervantia præſentium ordinationum, poſſitque propterea nova etiam ſtatuta condere, quæ tamen non prius exequutioni demandentur, quam fuerint a Sede Apoſtolica recognita, atque approbata.

Quæ ſint ejus munia.

§. 2. Curet idem Præſes, ut in unum redigantur Conſtitutiones Apoſtolicæ, ſtatuta, & ſcripturæ omnes ad ſtudium pertinentes, & in certum locum tamquam in Archivium deferantur: & interea donec conſtruatur ejuſmodi locus penes Archiviſtam ſtudii cuſtodiantur. Scribæ autem, ſeu Notarii ſtudii ſua non conſequantur emolumenta, niſi per fidem Reviſoris, & Archiviſtæ manu ſubſignatam docuerint, ſcripturas ab ipſis rogatas a Reviſoribus recognitas, & ab Archiviſta receptas fuiſſe.

De Lectoribus.

3. In Lectorum conductis hoc anno ſervetur omnino Rotulus S. D. N. auctoritate confectus, qui nunc tranſmittitur: de cætero autem lectores conducantur juxta formam interius præſcriptam videlicet; ſinguli annis die prima Julii, vel alia commodiori Præſidis arbitrio congregetur in Aula Epiſcopali Collegium U. Juris Doctorum coram Epiſcopo, ſeu illius Generali Vicario, & Secretis omnium, & ſingulorum Doctorum præſentium ſuffragiis eligantur octo Doctores ex corpore ipſius Collegii, hac ratione; ſinguli Collegiales, ut ſupra, congregati ſcribant nomen, & cognomen Doctoris eligendi in ſchedula, eamque mox complicatam iniiciant in Urnam, ad hoc paratam. Deinde per Notarium ſtudii a Civitate,

vitate, ut moris eſt, electum ſchedulæ omnes ſigillatim ab Urna extrahaotur, atque alta voce perlegantur, & facta omoium collatione, octo illi Doctores, qui majorem partem ſuffragiorum tuleriot, etiam infra dimidiam totius Collegii electi cenſeaotur. Quod ſi qui ex iis parem nnmerum habuerint ſuffragiorum, adeo ur propterea non appareat, quioam intra numerum cenſeantur ineluſi, ex his electi intelligantur, qui primo in Albo Collegiatorum reperiuntur deſeripti.

Qui quidem ſic electi ſimiliter coram Epiſcopo, ſeu ejus generali Vicario infra triduum iterum congregentur, ae præſtito prius juramento in manibùs Epiſcopi, ſeu Vicarii de eligeodis Lectoribus, qoos magis dignos, atque habiles judicaverint, per ſecreta ſuffragia una eum Epiſeopo, ſeu ejus Vieario, nt ſnpra, & Priore Collegii, qui fuerit pro tempore, eligant Lectores Juriſtas pro ſequenti anno: & qui majorem partem habuerinr ſuffragiorum, hi pro eodem anno tantum eum ſalario, materia, & hora eodem contextu præſeribendis, ſint,& cenſeantur conducti. Quod ſi quis ea Electoribus ſupraſcriptis noluerit, aut non potuerit electiooi intereſſe, jus eligendi remaoeat penes alios præſentes.

Die autem immediate ſequenti poſt Collegium, nt ſupra, habitum ab otriuſque Juris Doctorihus, congregetur ibidem Collegium Philoſophiæ, & Medieinæ Doctorum coram Epiſeopo, ſeu ejus Vicario, & juata formam ſuperius præſcriptam eligantur ſea Doctores es corpore ipſius Collegii, qui quidem electi, præſtito, ut ſupra, Juramento una cum Epiſeopo, ſeu Vicario, & Priore Collegii, eodem modo eligant, & conducant Lectores pro artibus.

De Lectorum ſtipendio. 4. In ſalariis vero aſſignandis, ac diſtribuendis hoe anno, idem Rotulus, ut ſupra confectus ſervetur, etiam uſque ad complementum aſſignationis in eodem eapreſſæ: ſalaria ea futuris vacationibns diſtribuantur æqualirer inter omnes Lectores in Rotulo deſcriptos, ſi tunc temporis ſeeundom formam ſuperius præſcriptam conducti reperianrur, detracta tamen prius portione Lectoribus aſſignaoda, ſi qui de novo erunt conducendi, vel io alterios locum ſubrogandi; Et qui primo ad dictum complementum pervenerint, ceſſare debeant in augumenris percipiendis, uſqoequo alinrum omnium, & ſingulorum aſſignatio in eodem Rotulo eapreſſa itidem completa fuerit.

Poſtea vero in perpetuom ſervetur forma ioſraſcripta. Si qua pars pecuniæ poſt omniom Lectorum conductiones diſtribuenda ſupererit; coram Epiſcopo, ſeu ejus Vicario in eadem Aula Epiſcopali congregetur Collegium Juris, vel Philoſophiæ, ae Medicinæ Doctorum, prout vacatio contigerit, die prima Septembris, vel alia commodiori: Præſideutis arbitrio præſeribenda in eoqne eligantur quatuor ea corpore ipſius Collegii, ſervata io omnibus forma, quæ in electione perſonarum pro conduceendis Lectoribus ſuperius præſeripta eſt. Et hi

quatoor infra triduum, ut ſupra, iterum congregati, præſtito in manibus Epiſcopi, ſeu Vicarii Joramento de juſte, ac fideliter diſtribuendo, ona cum eodem Epiſcopo, ſeu Vicario, & Priore Collegii pro tempore decernant, quæ pars ſalarii ea vacationibus illius anni, & quibus Lectoribus pro eo anno, foerit aſſignanda: & quod qoatuor ſaltem es prædictis ſea placuerit, id ratum habeatur, & esequutiooi demandetur: ae ſi qui noluerint, aut nequiverint intereſſe, jus diſtribuendi penes alios remaneat. In diſtributionibus vero præcipuam rationem habeant qualitatis, ae meritorum eujuſque, numeri iridem lectionum illius anni, ſcholarium frequentiæ, tenuitatis ſalarii, atque aliorum, quæ pro eorom prudentia duaerint advertenda. Hoſpitali autem, Syndico, Notario, Computiſtæ, ac reliquis ſtudii miniſtris aſſignetur portio conſueta.

5. Conductæ Lectorum, ut Conſtitutione bo. me. Antonii de Monte Cardinalis Papienſis tuoc temporis in Umbria de Latere Legati pruvide ſancitum fuit, & in hanc uſque diem obſervatom, dureot pro uno tantum anoo, & non ultra: itaut Lectoribus non liceat materiæ, loci, temporis, aut ſalarii continuationem quoeumque titulo prætendere, niſi fiat nova eorumdem reconductio, juxta formam ſoperius præſeriptam; Cui quidem conductioui Lectores per omnia aeqnieſcere teneantur. **Tempore.**

6. Rotuli, hoc primo anno eacepto, ſobſeribantur ab Epiſcopo, ſeu ejos Vicario, & Prioribus utriuſque Collegii, & affigantur, more ſolito: idemque obſervetur in ſubſeribendis mandatis pro ſalariis ſolvendis.

7. Es reditibus ſtudiis oniverſis detrahatur quotannis portio ſcotorum octuaginta, ea quibus aſſignari debeant qnindecim Inſtitotiſtæ, vigioti extraordinario Juris civilis, vigintiquinque ordinario, qoi eo anno majorem numerum lectionom, quam aliquis alius es Juriſtis, etiam non ſni ordinis re ipſa legerit, & viginti tribuanrur Artiſtæ, qui pariter ad majorem nomerum lectionum, quam quiſque alius Artiſta, realiter, & eum effectu aſcenderit: adeo nt ad hujuſmodi portionem conſeqnendam minime ſufficiat per Doctorem non ſtetiſſe, quominus legerit. Porro in Collegio, ut ſupra congregando pro Lectoribus conduceodis, ſingulis annis coram omnibus publicetur numerus lectionum, quas unoſquiſque legerit eo anno, & palam declaretur, quibns ſupradicta portio debeatur. **Et numero.**

Quibus Scholis dandi ſint Lectores. 8. Ad omnes, & ſingulas materias inferius deſcriptas de cætero ſemper aliquis Lector conduei debeat, videlicet.

Legiſtæ.
Ad Ordioarium Juris Canonici.
Ad Ordinarinm Juris civilis.
Ad extraordinarinm Juris civilis.
Ad Inſtitutam.
Artiſtæ in Gymnaſio.
Ad Saeram Theologiam.
Ad Ordinarium Philoſophiæ.

Ad Ordinarium Medicinæ Theoricæ.
Ad Ordinarium Medicinæ Practicæ.
Ad extraordinarium Philoſophiæ.
Ad extraordinarium Medicinæ.
Ad Anotomiam legendam, & incidendum.
Ad Logicam.
Ad Humanitatem.

Extra Gymnaſium vero:
Ad Lecturam Sacræ Scripturæ:
Ad Theoricam ſimplicium.
Ad practicam ſimplicium.
Ad practicam Chirurgiæ.

Ad alias autem materias, quam ſupraſcriptas, nemo deinceps conduci poſſit, præterquam ad lecturas Decreti, Sexti Clementinarum, & Pandectarum, ad quas Collegium poſſit conducere Doctores idoneos.

9. Extraordinarii Legiſtæ explicare debeant Leges cum Gloſſis, & Bartulo, abſque apparatu Quæſtionum, quas ponunt moderni, nec poſſit Leges illas interpretari, quæ ad ordinarios pertinent.

Artiſtæ vero extraordinarii neceſſario explicent, unus Metaphiſicam, alius Mathematicas, alius Philoſophiam Moralem: reliqui vero partem aliquam Philoſophiæ, ſeu Medicinæ, quæ tamen ab ordinariis explicari non conſueverit. Mathematicus percurrat integrum tractatum de Sphera, aut integrum librum ex quindecim Euclidis, aut alium conſimilem tractatum.

10. Ad extraordinariam Lecturam Juris civilis, vel artium admitti non poſſit, qui ſaltem biennio non legerit Inſtitutam, vel Logicam reſpective; Nec ad ordinariam, qui ſaltem per idem tempus non legerit extraordinariam. Hoc autem biennii ſpatium debeat eſſe continuum integro anno, vel majori parte, itaut lecturæ, ſive in Studio Peruſino, ſive in alia publica Univerſitate non fuerit intermiſſa: nemini quoad hoc impedimento etiam legitimo ſuffragante. Ad Lecturas tamen extra Gymnaſium ob temporis ſpatium minime requiratur; niſi de conſenſu duarum partium Collegii aliud fuerit judicatum.

11. Inſtitutiſtæ, & Logici deinceps conducendi habeant ſaltem ſtipendium ſcutorum vigintiquatuor; Extraordinarii tam Juris, quam Artium triginta; Ordinarii Artium ſexaginta; Juris vero non minus, quam nonaginta, ſed non propterea prohibitum cenſeatur, quo minus quilibet Doctor, ſi quando locus in ſcholis fuerit, admitti poſſit ad legendum gratis, ſi forte ſalarium vacans non excet ad ſummam viginti quatuor ſcutorum aſcendens; dummmodo tamen ſic admittendus abſque ſalario, eligatur juxta formam, quæ in aliis Lectoribus conducendis ſuperius præſcripta eſt.

Lecturam hora. 12. Lectores omnes teneantur ad Gymnaſium accedere, ac legere ſingulis diebus, in quibus ſonat campana, ut infra; Et poſt lectionem immediate immorentur in ſcholis differendo cum ſcholaribus de rebus ad lectionem ſpectantibus, itaut tempus lectionis, & conferentiæ ad integram horam perveniat. Et in diebus, & horis, in quibus legitur, ne cuiquam præbeatur occaſio poſt mediam horam obſtrependi, tollatur omnino campanula, quæ horæ indicat medietatem. Campanæ autem incipiant die 5. Novembris, & perducantur uſque ad feſtum Divi Thomæ: deinde rurſus aſſumantur die immediate ſequenti poſt Epiphaniam Domini, & perdurent uſque ad Dominicam ante ſeptuageſimam. Tum prima die lunæ Quadrageſimæ uſque ad Dominicam Palmarum, ac demum die poſt Octavam Paſchatis Reſurrectionis uſque ad feſtum Sancti Joannis, itaut exceptis diebus feſtis in Tabella Studii exaratis, ac decem diebus potionum arbitrio Collegii Medicorum præſcribendis, numquam ceſſare debeant, ſed functiones omnes, in quibus hactenus campana ceſſare conſuevit, in alium diem rejiciantur, vel ad ſummum ceſſet ea tantum hora, in qua erit Lectorum occupatio in funeribus ſolemnibus, & Superiorum viſitationibus. Per hæc tamen quoad vacationem in die Jovis cujuſcumque hebdomadæ nihil innovatum cenſeatur.

13. Lectores, qui in aliquo ex ſupraſcriptis diebus defecerint, fideliter punctentur a Punctatore ab Epiſcopo, ſeu ejus Vicario, & Priore utriuſque Collegii eligendo, qui propterea duos habeat libros; In quorum altero ſignet Lectores, qui ad ſtudium non acceſſerunt, in altero, qui acceſſerunt quidem ſed non legerunt, vel propria culpa, vel ſcholarium impedimento, vel aliam ob cauſam. Primus liber conſignetur Computiſtæ ſtudii ad hoc, ut Lectoribus deficientibus retineri queat pars pro rata dierum, in quibus defecerint, & deficientium puncta reliquis lectoribus æqualiter accreſcant, ita tamen ut liceat Præſidi cognoſcere de cauſis, ob quas ceſſaverint, atque etiam condonare illis punctaturas, ſi aliquam rationabilem cauſam ſubeſſe arbitrabitur, onerata per hoc ipſius conſcientia. Secundus vero conſignetur eidem Præſidi, ut inde conſtare poſſit, quinam ex Lectoribus illius anni ad majorem lectionum numerum aſcenderint, ut propterea illis debeatur portio ſuperius propoſita.

14. Tollatur omnino horæ diverſitas inter Lectores ordinarios, ſive Juriſtas, ſive Artiſtas, & Doctores. Ludovicus Schottus, & Dionyſius Criſpoltus legant eadem hora in Rotulo præſcripta. Cæterum ex Decreto hujuſmodi, quod ſolum editur publica Studii utilitate, vel neceſſitate cogente, nulli eorum cenſeatur illatum præjudicium, quinimo uterque cum paritate conductus intelligatur, itaut etiam æqualiter eligi poſſit in Promotorem: Idemque per omnia extutum cenſeatur, atque obſervetur, quoad Doctores Ludovicum Cencium, & Septimium Eugenium.

15. Quoad Lectores, qui hactenus immunitatem, vel privilegium legendi ad libitum ſunt conſequuti, nihil innovatum cenſeatur. Verumtamen ſit in optione Doctorum Rubini, Montemellini, & Ludovici

Digitized by Google

ci Cencii, vel ſuo privilegio frui, vel ſi augmentum ſalarii in Rotulo expreſſum conſequi voluerint, re ipſa legere.

16. Exemptio tamen, ſeu Immunitas a lectionibus, vel aliud æquipollens indultum de cætero nemini prorſus concedatur, niſi his, qui legitime probaverint, ſe actu legiſſe ſpatio annorum ſaltem triginta: & tunc nonniſi per Literas in forma Brevis: & privilegia, ſeu Indulta quæcumque aliter concedenda per ſubreptionem obtenta intelligantur.

17. Domi legi liceat Juriſtis quidem Inſtitutam dumtaxat, idemque iis tantum horis, in quibus publice non legunt Inſtitutiſtæ. Artiſtis vero niſi aliud Præſes e re eſſe judicaverit, illas ſolum materias, etiam ordinarias, quæ publice eo anno non exponuntur, in quibus legunt Ordinarii: cæterum in diebus vacationum tam Juriſtis, quam Artiſtis licebit privatim quamcumque materiam ad libitum explicare.

18. Sacram Scripturam per ſe, vel per alium leget Inquiſitor hæreticæ pravitatis in Cathedrali Eccleſia juxta ſolitum; Matematicæ domi explicari poſſint; practica Chirurgia exponatur ubicumq; ſe occaſio tulerit. Simplicium natura legatur in horto publico per ſpatium unius menſis infra Paſcha Reſurrectionis, & feſtum Sancti Joannis, ſed Methaphiſica in ſcholis publicis tantum legenda erit; ita tamen, ut liceat Doctori Joanni Thomæ Gigliolo Domi quoque illam explicare, quandocumque ad Ordinarium Philoſophiæ fuerit conductus.

19. Tollantur prorſus Lectiones, quæ hactenus haberi conſueverunt tempore vacationum, nec de cætero amplius habeantur, itaut lectura practicæ Theologiæ, Feudorum, practicæ Medicinæ.... omnino ceſſare debeant. Medicinæ vero moralis, & Mathematicarum transferantur in extraordinarios Lectores ſuperios expreſſos. Salarium tamen aſſignatum Lectori Aphoriſmorum reſtituatur Doctori Hieronymo M. Lambardo.

20. Doctores omnes de Collegio tam præſentes, quam futuri, necnon Lectores jam conducti, vel impoſterum conducendi ſaltem ſemel præſtent in manibus Epiſcopi, ſeu ejus generalis Vicarii juramentum de his capitulis, & ordinationibus obſervandis in articolis ad eos pertinentibus.

21. Non obſtantibus quoad ſupraſcripta omnia, & ſingula SS. D. N. Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu aliàs quomodolibet conceſſis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis &c. cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Nos inviolabili Statutorum prædictorum obſervationi, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſtatuta præinſerta, ac omnia, & ſingula in eis contenta apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Hujuſmodi Statuta confirmat Urbanus.

§.4. Decernentes, præſentes Literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, illaſque, ac Statuta prædicta ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere; ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Univerſitatis ſtudii generalis, civitatiſque hujuſmodi, quatenus opus ſit, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Obſtantium derogatio.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris die 15. Octobris 1625. Pontificatus noſtri Anno III. Dat. die 15. Octobr. 1625. An. III.

De

CLII.

De bonis juriſdictionalibus ad Eccleſias, & loca pia ſpectantibus in feudum, vel emphyteuſim non dandis, neque ultra triennium locandis, aut conceſſionibus hujuſmodi renovandis, ſive prorogandis.

De non alienandis vero bonis Eccleſiæ, vel ultra triennium locandis, generales extant nonnullæ Pontificiæ prohibitiones alias per me indicatæ; ac præſertim Conſtitut. IX. Leonis I. Occaſio. *Tom. I. fol. 39. & Conſtitut. VI. Pauli II.* Ambitioſæ. *Tom. III. Par. III. fol. 125. De non alienandis autem, & infeudandis Terris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſpecialis extat prohibitio, vide Conſtitut. LIII. Pii V.* Admonet. *Tom. IV. Par. II. fol. 364.*

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. HUmanæ ſalutis Auctor Chriſtus Dominus Romanam Eccleſiam ampliſſima temporalis ditionis prærogativa decoravit, quam voluit inferioribus etiam Eccleſiis aliqua ex parte communicari, ut filiarum decor matris augeret in Summis Pontificibus majeſtatem, quibus cum Eccleſiarum omnium regimen incumbat, illarum quoque omnium tutelam ad Apoſtolicam eorum providentiam neceſſe eſt pertinere.

Cauſæ faciendæ prohibitionis. §. 1. Olim equidem quamplurimi inferiorum Eccleſiarum Prælati, ut ſtrenuos, ac præſtantes virtute viros haberent, qui debitum ſibi, & Eccleſiis ſuis impenderent famulatum, temporales ditiones ad eaſdem Eccleſias pertinentes eximiorum virorum fidei, atque adminiſtrationi commiſerunt: tempore vero præcedente dilabentibus in deterius bonis inſtitutis factum eſt, ut nonnulli Eccleſiarum Præſules humanis potius affectibus, quam meritorum intuitu moti, ditiones temporales hujuſmodi variis perſonis, & Univerſitatibus in feudum, vel emphyteuſim dare, vel ultra triennium locare; & rurſus occurrente earum ditionum temporalium devolutione, ad novam infeudationem, ſeu inveſtituram, vel locationem ultra triennium ſub ſpecie, quod illæ in feudum, vel emphyteuſim dari, vel ut præfertur locari ſint ſolitæ, ſeu alias cauſas prætendentes, devenire conſueverunt, quod in non modicum Eccleſiarum ipſarum damnum, & præjudicium tendere uſu compertum eſt.

Prohibitio, de qua in Rubrica. §. 2. Nos itaque noſtri muneris partes adimplendo, præmiſſis obviam ire, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, & locorum piorum quorumcumque indemnitati, ac jurium eis quomodolibet competentium conſervationi, quantum Nobis ex alto conceditur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione omnibus, & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & Generalibus, cæteriſque Eccleſiarum, & locorum piorum utriuſque ſexus Præſulibus, Prælatis, Præſidentibus, Rectoribus, Præceptoribus, Commendatariis, & Adminiſtratoribus cujuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, & præeminentiæ exiſtant, etiamſi Cardinalatus honore præfulgeant, necnon Capitulis, etiam Generalibus, & Provincialibus, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, etiam laicorum, & quibuſcumque aliis Superioribus cujuſvis Ordinis, Societatis, vel Inſtituti, etiam de neceſſitate exprimendi, aut Militiarum etiam S. Joannis Hieroſolymitan. in univerſa Italia, etiam in quorumvis Principum ſecularium quomodolibet qualificatorum, etiam Ducali, Regia, Imperiali, vel quavis alia dignitate, honore, vel excellentia præſtantium ditione temporali exiſtentibus, ſi Pontificali, vel Abbatiali emineant dignitate ſub Interdicti ingreſſus Eccleſiæ; ac, ſi per ſex menſes immediate ſubſequentes ſub Interdicto hujuſmodi permanſerint, lapſis menſibus eiſdem ſub regiminis, & adminiſtrationis Eccleſiarum, vel Monaſteriorum, quibus præſident, in ſpiritualibus, & temporalibus ſuſpenſionis; Capitulis vero, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, & Univerſitatibus prædictis ſub Interdicti a divinis, eorumque ſingularibus perſonis, ac inferioribus Prælatis, Commendatariis, & aliis præfatis ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum eccleſiaſticorum, de quorum rebus, & bonis contra præſentis Conſtitutionis tenorem eos diſponere contigerit, vociſque activæ, & paſſivæ privationis, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, ſeu quælibet alia imposterum obtinenda ipſo facto, etiam abſque Judicis miniſterio, vel ſententia incurrendis pœnis, ne de cætero Civitates, Terras, Caſtra, Oppida, Villas, Arces, Fortalitia, Munitiones, Territoria, Diſtrictos, Juriſdictiones, aut quævis alia loca, vel bona juriſdictionalia, ſeu quovis modo juriſdictionem temporalem etiam cum alio, vel aliis conjunctim, ſeu diviſim, aut alias quomodolibet annexam habentia, aut eorum, ſeu juriſdictionis partem, etiam minimam ad Patriarchales, Primatiales, Metropolitanas, Epiſcopales, & alias Eccleſias, Monaſteria, Collegia, vel loca pia ſupradicta nunc, & pro tempore quovis modo ſpectantia, & pertinentia, tam quæ ad præſens per Eccleſias, Monaſteria, & loca hujuſmodi pleno jure poſſidentur, quam ea, quæ in feudum, vel emphyteuſim conceſſa, vel ultra triennium locata per quoſcumque quomodolibet, & ſub quibuſvis prætextibus occupata, ſeu uſurpata reperiuntur, aut ad Eccleſias, Monaſteria, & loca prædicta jam de præſenti forſan de jure, vel de facto reverſa, ſeu devoluta ſunt, etiamſi Eccleſiis, Monaſteriis, lociſque piis hujuſmodi adhuc incorporata, & de eorum menſa effecta non ſint, aut quandocumque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam, Canonem non

Digitized by Google

non ſolutum, delictum perpetratum, vel alio quocumque modo revertentur, ſeu devolventur in futurum: etiamſi ea antiqua, ſeu immemorabili conſuetudine, aut etiam privilegio Apoſtolico, quamcumque ob cauſam conceſſo, & iteratis vicibus approbato, in feudum, vel emphyteuſim concedi, vel ultra triennium locari, aut finita conceſſione, vel locatione hujuſmodi feuda, inveſtituræ, vel aliæ conceſſiones renovari conſueverint, quibuſvis perſonis, quavis eccleſiaſtica, ſeu mundana dignitate, vel excellentia fulgentibus, ac ſpeciali nota dignis, Capitulis, Collegiis, Eccleſiis, Congregationibus, Monaſteriis, Conventibus, Hoſpitalibus, & quibuſvis Univerſitatibus, tam ſecularibus, quam Eccleſiaſticis, aut quibuſcumque aliis quocumque nomine, ac titulo nuncupatis, & quomodolibet qualificatis, in feudum, vel emphyteuſim concedere, aut ultra triennium locare, aut conceſſiones, inveſtituras, & locationes hujuſmodi poſt finitum illarum tempus, vel alias quandocumque renovare, prorogare, vel de novo facere, etiam ad favorem deſcendentium, hæredum, vel conſanguineorum illorum, qui Civitates, Terras, & bona juriſdictionalia prædicta obtinuerint, poſſederint, vel occupata detinuerint, etiam intuitu meritorum, etiamſi conceſſiones, & alia præmiſſa in evidentem, immo evidentiſſimam utilitatem Eccleſiæ, Monaſterii, vel loci pii cedant, aut conceſſionibus, inveſtituris, locationibus, vel illarum renovationibus, aut prorogationibus conſentire, aut aliud ſcripto, verbo, vel alio quovis modo, per quem dictæ Civitates, Terræ, & bona juriſdictionalia hujuſmodi ad Eccleſias, Monaſteria, & loca pia prædicta, ſive eorum Prælatos, Superiores, Rectores, ſeu Adminiſtratores non revertantur, etiamſi in prædictis conceſſionibus, inveſtituris, renovationibus, prorogationibus, & aliis præmiſſis noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum, etiam cum clauſula, & non alias aliter, nec alio modo, reſervetur, & niſi illo in ſcriptis tantum prius obtento, facere audeant, vel præſumant, ultra alias pœnas per canonicas ſanctiones deſuper quomodolibet inflictas diſtricte interdicimus, & prohibemus.

Pœna nullitatis actus.

§.3. Et inſuper quaſcumque conceſſiones, inveſtituras, locationes, vel illarum prorogationes, & revocationes, quas contra præſentium tenorem quocumque modo, & quovis tempore fieri contigerit, prorſus nullas, & effectu omnino carere debere.

Clauſulæ.

§.4. Sicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ Theſaurarium, & Clericos, necnon Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate; & auctoritate, judicari, & definiri debere, & quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus.

Obſtantium derogatio.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam in corpore juris inſertis, ac etiam in favorem quarumcumque Eccleſiarum, Provinciarum, Civitatum, Univerſitatum, Collegiorum, Capitulorum, & Locorum Piorum, eorumque perſonarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hieroſolymitani, necnon Congregationum, & Societatum, & cujuſvis alterius Inſtituti, etiam neceſſario, ut præfertur, & individuo exprimendi, eorumque Monaſteriorum, Conventuum, & domorum Regularium, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, indultis quoque, & privilegiis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, etiam irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut alias quomodolibet conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, quo ad ea, quæ iiſdem præſentibus adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Juramentorum de obſervanda præſenti Conſtitutione.

§.6. Volumus autem, quod de cætero Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, & Epiſcopi, necnon Abbates, Præſules, Prælati, aliique præfati in aliis juramentis ab iis præſtandis, de præſenti etiam Conſtitutione ſervanda omnino jurare teneantur.

§.7. Ipſaque Conſtitutio in quinterno Cancellariæ Apoſtolicæ deſcribatur.

Ejuſdem publicatio.

§.8. Quodque præſentes ad valvas Lateranen., & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & dictæ Cancellariæ, & in acie Campi Floræ publicentur, & ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, & concernent in futurum, perinde arctent, & afficiant, ac ſi eis, & eorum cuilibet perſonaliter intimatæ forent.

Tranſumptorumque fides.

§.9. Earundemque tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Prælati, ſeu perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, in judicio, & extra illud eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Clauſulæ pœnales.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtri interdicti, prohibitionis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc atten-

Digitized by Google

tentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. die 27. Octobr. 1625. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeacenteſimo vigeſimo quinto, ſexto Kalendas Novembris, Pontificatus noſtri Anno III.

Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1626. Indict. 9. die vero 27. menſis Januarii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ Octavi anno eius tertio retroſcriptæ Literæ Apoſtolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum Sancti Joannis Lateran. Principis Apoſtolorum de Urbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem præſentibus Literis per aliquantulum temporis ſpatium, ut moris eſt, affixis, & deinde amotis per nos Pompejum Girancortes, & Brandimartem Latinum prælibati Sanctiſſimi D. Papæ Curſores, &c.

Octavius Spada Mag. Curſ.

Retroſcriptæ Literæ Apoſtolicæ regiſtratæ fuerunt in quinterno Cancellariæ Apoſtolicæ Anno Incarnationis Dominicæ 1625. die vero quarta menſis Februarii Pontificatus SS. D. N. Urbani divina providentia Papæ Octavi, Anno III.

Marcus Antonius Aſcenſus Cancellariæ Apoſtolicæ Procuſtos.

CLIII.

Indultum, quod Fratres Diſcalceati B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Officium, & Miſſam de Communi Confeſſoris non Pontificis recitare poſſint de S. Raymundo d. Ordinis, dum vixit, profeſſore, & Procuratore generali, ac S. R. E. Cardinale in die ſuæ feſtivitatis.

De hoc Ordine vide ad Conſt. XLII. Greg. IX. Devotionis *Tom. III. fol. 284. & ejuſdem Privilegia confirmavit hic Pontifex, ut inf.* Ex clementi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAlvatoris, & D. N. Jeſu Chriſti, qui ſervos ſuos æternæ gloriæ præmio donat in cœlis, vices quanquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis deſuper paſtoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem Servorum Chriſti debita veneratio in dies magis promoveatur, laudeturque Dominus in Sanctis ſuis. Quamobrem fidelium quorumlibet, præſertim verò ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium, votis, quæ peculiarem Sanctorum hujuſmodi cultum reſpiciunt, libenter annuimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Procuratoris Gen. Ordinis preces.

§. 1. Sane dilectus filius Didacus de Sancto Raymundo Procurator generalis Ordinis Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecit, quod Fratres prædicti pro eo, quem erga S. Raymundum Nonnatum ejuſdem Ordinis, dum vixit profeſſorem, ac S. R. E. Cardinalem, gerunt devotionis affectu, & ad augen. Chriſti fidelium erga illum devotionem, Officium, & Miſſam de eodem S. Raymundo, ut infra, recitari, & celebrari poſſe ſummopere deſiderant; Nobis propterea idem Didacus totius Ordinis hujuſmodi nomine humiliter ſupplicari fecit, ut de opportuna ad hoc licentia providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Indultum, de quo in Rubrica.

§. 2. Nos igitur piis Didaci, & Fratrum prædictorum votis in præmiſſis annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpen. & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio; Ut de eodem S. Raymundo die ejus feſto Officium, & Miſſa de Communi Confeſſoris non Pontificis juxta Rubricas Miſſalis, & Breviarii Romani ab omnibus prædicti Ordinis utriuſque ſexus regularibus perſonis tantum recitari, & celebrari reſpective, libere, & licite poſſit, & valeat, apoſtolica auctoritate, ten. præſentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Derogatio contrariorũ.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis.

§. 4. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicujus perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 5. Nov. 1625. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Novembris 1625. Pontificatus noſtri Anno III.

Quod

Digitized by Google

CLIV.

Ex Regeſt. in decret. Brev.

Quod in Principatu Cathaloniæ, ac Comitatu Roſſilionis, & Ceritaniæ ſervetur Conſtitutio Gregorii XIV. ſuper Immunitate Eccleſiarum.

Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis in Principatu Cathaloniæ, & Comitatu Roſſilionis, & Ceritaniæ pro tempore conſtitutis.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Fratres ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Immunitate eccleſiaſtica his in locis facinoroſi homines abutebantur.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit cariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarum Rex Catholicus, quod in Principatu Cathaloniæ, ac Comitatu Roſſilionis, & Ceritaniæ, ex antiqua illorum conſuetudine, ſeu potius abuſu, delinquentes, qui ob exceſſus ab eis perpetratis ad Eccleſias, & loca pia confugiunt, & inde extracti, ſi privilegio immunitatis gaudere debere declarantur, non ſolum a delictis, & exceſſibus, ob quos confugiunt, ut præfertur, & ſuper quibus controvertitur, an dicto privilegio gaudere debeant; ſed etiam a criminibus, exceſſibus, & delictis per eos aliàs commiſſis abſolvuntur; Necnon in Principatu, & Comitatu prædictis multi laici facinoroſi reperiuntur, qui poſt perpetrata ab eis cum maximo Chriſti fidelium ſcandalo, damno, & confuſione, graviſſima, & atrociſſima delicta, ut miniſtrorum juſtitiæ manus, debitaſque ſuorum ſcelerum pœnas effugiant, ad Eccleſias, & loca pia confugiunt, eorumque immunitate ſecuritatis ſpe freti pernicioſe abutentes, eccleſias, & loca pia hujuſmodi tamquam domos proprias inhabitant, illorumque bona, & redditus interdum uſu neſario conſumunt, quo fit etiam, ut in pleriſque locis mulieres, perditorum hominum hujuſmodi timore perterritæ, ad eaſdem eccleſias pro ſacroſancto miſſæ Sacrificio audiendo minime accedant. Quare idem Philippus Rex ut tam enormibus malis aliqua ratione obviam eatur, ſublatiſque abuſibus hujuſmodi Chriſtifideles ibi exiſtentes in pacia amœnitate reddant Domino abundanter fructus ſuos, nobis humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Urbanus jubet Gregorii XIV. Conſtitutionem ſervari.

§.2. Nos igitur piis ejuſdem Philippi Regis votis, quantum cum Domino poſſumus, annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati vobis, & veſtrum cuilibet, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, diſtricte præcipimus, ut in veſtris Civitatibus, & Diœceſibus, abuſibus hujuſmodi ſublatis, Conſtitutionem fel. rec. Gregorii Papæ XIV. Prædeceſſoris noſtri ſuper immunitate Eccleſiarum exacte obſervetis: eamque ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit in futurum, obſervari curetis: Delinquentes vero ad Eccleſias, & loca pia, quæ juxta ſacrorum canonum diſpoſitionem immunitate hujuſmodi gaudere debent, confugientes, ac immunitate eccleſiaſtica juxta Conſtitutionis prædictæ diſpoſitionem gaudentes, quod in Eccleſiis, & locis piis prædictis ultra octo dies permanere, ſeu degere non valeant, auctoritate, & tenore prædictis declaramus. Quare vobis, & veſtrum cuilibet diſtricte mandamus, ut laicos, quibus dicta immunitas vigore Conſtitutionis hujuſmodi concedetur, ad Eccleſias, & loca pia ob delicta per eos commiſſa pro tempore confugientes moneatis, ut durante octo dierum hujuſmodi ſpatio ab Eccleſiis, & locis piis hujuſmodi omnino recedant: ſin minus vobis, & veſtrum cuilibet, ut illos lapſis eiſdem octo diebus Curiæ ſeculari conſignare poſſitis, & valeatis, concedimus, & indulgemus, ita ut inde ad mortem non damnentur, ſed in conſignatione hujuſmodi membrum, & vitam obtinere debeatis.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes, præſentes Literas de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu quovis alio defectu notari, vel impugnari, ullo unquam tempore nullatenus poſſe; ſicque per quoſcumque Judices, & commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac auctoritate, judicari, ac definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac generalis Concilii, & quibuſvis aliis conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & exemptionibus apoſtolicis, etiam ſecularibus, & regularibus perſonis, Ordinibus, Monaſteriis, Eccleſiis, & aliis locis ſacris, necnon Congregationibus, & Superioribus eorumdem, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis etiam irritantibus, & aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus innovatis, conceſſis, & approbatis. Quibus omnibus, illorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ad effectum præſentium ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentibus, quoad indultum hujuſmodi, ad quinquennium tantum valituris.

Dat. die 12. Nov. 1625. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die 12. Novembris 1625. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Digitized by Google

CLV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Indultom, ac Decretum, ut Feſtum Sancti Bernardi ſervetur de præcepto in Dominiis Reipublicæ Genuenſis, ac in Regno Corſicæ.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. APoſtolatus officium, nullo licet meritorum ſuffragio, Nobis ex alto commiſſum poſtulat, ut in his, per quæ Sanctorum Chriſti Confeſſorum cultus, & veneratio in dies magis augeatur, ejuſdem officii partes propenſis ſtudiis impendamus, piiſque Chriſtifidelium in id tendentibus votis benignum præbeamus aſſenſum: prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Genuenſium preces. §.1. Sane nomine dilectorum filiorum Nobilium Virorum Ducis, & Reipublicæ Januen. Nobis nuper expoſitum fuit, quod cum ipſi in noviſſimis bellorum tumultibus Sancti Bernardi opem ſæpius imploraverint, eumdemque in Patronum, & Protectorem ſolemnibus votis elegerint, pro eo, quem erga ipſum gerunt, devotionis affectu, atque aut grati animi erga illum impoſterum extet monumentum, ejuſdem Sancti Bernardi feſtum diem de cætero tamquam de præcepto, ut infra, ſervari, & propterea ſibi per Nos deſuper opportune provideri, ſummopere deſiderant.

Indultum, de quo in rubr. §.2. Nos piis eorumdem Ducis, & Reipublicæ deſideriis in præmiſſis annuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, eiſdem Duci, & Reipublicæ, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in univerſa ejuſdem Reipublicæ ditione temporali, quam continentem appellant, necnon in Regno Corſicæ, aliiſque ſubjectis Inſulis ipſius Sancti Bernardi natalitius dies tamquam feſtum de præcepto ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus Ditionis, Regni, & Inſularum hujuſmodi ſervetur, ac ſervari omnino debeat, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, concedimus, & indulgemus, ac decernimus, & declaramus.

Ordinarii Locorum Decreti hujus deſignantur executores. §.3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis, cæteriſque locorum Ordinariis in Ditione, Regno, & Inſulis prædictis conſtitutis per præſentes præcipimus, & mandamus, quatenus eaſdem præſentes in ſuis quiſque Eccleſiis, & Diœceſibus publicari faciant, ac omnes, & quoſcumque ſibi ſubjectos ad prædicti feſti celebrationem omnibus juris remediis cogant, atque compellant, ſuper quo plenam, & amplam illis per præſentes concedimus facultatem.

Contraria quoque tolluntur. §.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis. §.5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 12. Nov. 1625. An.III. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die duodecima Novembris 1625. Pontificatus noſtri Anno III.

CLVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Exemptio ab Ordinariorum juriſdictione Hoſpitali S. Antonii de Sancto Antonio Viennenſi a nonnullis Romanis Pontificibus conceſſa confirmatur, iis exceptis, quæ reſpiciunt curam animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nonnulli Pontifices hunc Ordinem ab Epiſcoporum juriſdictione liberum eſſe voluerunt. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas, & Religioſi Hoſpitalis Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennenſi Ordinis Sancti Auguſtini, quod alias felicis recordationis Boniſacius Octavus, Sixtus Quartus, Leo Decimus, Clemens Septimus, & Paulus Tertius Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, Abbatem pro tempore, necnon Præceptores, Priores, & Religioſos, ac Monaſteria, Eccleſias, Præceptorias, cæteraque Beneficia Hoſpitalis, & Ordinis prædictorum, etiam curam animarum habentia ab omni Juriſdictione, poteſtate, ſubjectione, dominio, & viſitatione Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & Ordinariorum quorumcumque, necnon quarumvis gabellarum, datiorum, impoſitionum, onerum, gravaminum, jucundorum, & aliorum ſimilium ſolutione exemerunt, & liberarunt, illoſque, ac illas, & illa ſibi, ac Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjecerunt.

Sed cum Dubium exortū §.2. Cumque exemptio, & liberatio, ac ſubjectio hujuſmodi per dictos Prædeceſſores

ſi tn hæc exemptio ſit per Conciliũ Tridentinum ſublata.

res facta, per ſubinde ſubſequutum Sacrum Conciliom Tridentinum revocatæ, & annullatæ ab aliquibus prætenderentur; Abbaſque, ac Religioſi prædicti plurimum cupiant esemptionem, & liberationem, ſubjectionemque prædictas, ne de illarum validitate ullo unquam tempore dubitari poſſit, apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri;

Urbanus eam confirmat iis tamen exceptis, quæ curam animarũ reſpiciunt.

§.3. Nos eoſdem Abbatem, & Religioſos ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper boc humiliter porrectis inclinati; de Ven. Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii prædicti ſimiliter interpretum Concilio, exemptionem, liberationem, & ſubjectionem per Prædeceſſores noſtros prædictos factas, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, præterquam tamen in his, quæ curam animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem concernunt, ac his, quæ in Literis piæ mem. Gregorii Decimiqointi deſuper editis continentur, approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & quoſcumque juris, & facti defectus, ſi qui in eiſdem intervenerint, ſupplemus: ac de cætero, quatenus opus ſit, Abbatem, Præceptores, Priores, & Religioſos, nec non Eccleſias, Monaſteria, Præceptorias, & alia quæcumque Beneficia Hoſpitalis, & Ordinis prædictorum, Nobis, & Sedi prædictæ immediate ſubiicimus, ac illos, & illas, illaque reſpective, dummodo, & quandiu hoſpitalitatem hujuſmodi retinuerint, & exercuerint, minime ſub revocatione, ſed ſub exceptione prædictis compræhendi declaramus.

Clauſula.

§.4. Decernentes, præſentes Literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, dictiſque Hoſpitali, & Ordini, necnon illorum Abbatibus, Præceptoribus, Prioribus, & Religioſis pleniſſime ſuffragari. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quibuſvis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die decimaquarta Novembris 1625. Pontificatus noſtri Anno III.

Dat. die 14. Nov. 1625. An.III.

CLVII.

Inſtitutio Archivii Generalis in Urbe

Plura de Archiviis invenies, & præcipuè in Conſtitut. XIX. Julii II. Sicut. *Tom.III. Par.III. fol.*299.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PAſtoralis officii Nobis, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione injuncti ſolicitudo aſſidue cor noſtrum pulſat, & commovet, ut non ſolum ad ea, quæ animarum ſalutem reſpiciunt, verum etiam quæ ad populorum, præſertim Almæ Urbis noſtræ, ac Nobis, & Sedis Apoſtolicæ temporali ditioni ſubditorum utilitatem, pacem, tranquillitatem, perpetuamque ſecuritatem pertinere noſcuntur, vigilantiæ noſtræ aciem dirigamus, & præſertim nosis illis, quæ ob non adbibitam ſatis exactam diligentiam in conſervandis tam publicis, quam privatis Scripturis inter ſubditos noſtros gravi cum noſtra, eorumque moleſtia, fortunarumque ſuarum jactura frequenter exoriri, & vigere intelligimus, commoda aliqua ratione provideamus: & pro felici progreſſu eorum, quæ propterea a Nobis ordinantur, illorum curam egregiorum virorum prudentiæ demandemus, quorum opera, & ſtudio feliciter gubernentur, ac lites facilius terminentur, prout pro Juſtitiæ complemento, & ſubditorum eorumdem quieti conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ inſtituendi Gen. Archivium in Urbe.

§.1. Cum itaque ex multiplicitate, & diverſitate Notariorum Urbis, & aliquorum etiam ea eis imperitia, & negligentia, ac Inſtrumentorum, & aliarum Scripturarum confuſione, ac incurioſa cuſtodia, plurima damna, & incommoda Subditis noſtris, & aliis irrogari, maximum etiam detrimentum fidei publicæ in dies inferri, eandemque non parvo in diſcrimine falſitatum, & fraudum verſari; viciſſim vero ea diligenti eorumdem Inſtrumentorum, & Scripturarum cura falſitates, & fraudes omnes evitari, dominia rerum, ac jura unicuique conſervari, aliaque non modica pervenire bona ſatis exploratum, & abunde perſpectum habentes, & in pleriſque dominiis, & regionibus exteris, ac etiam Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum auctoritate fere in omnibus Civitatibus, & locis Status noſtri Eccleſiaſtici publica, & generalia, & in ipſamet Urbe noſtra quædam particu-

Digitized by Google

laria, Capitolinum videlicet, & Romanæ Curiæ, & forſan alia Archivia erecta, & inſtituta fuiſſe; ex eis tamen alia in deſuetudinem abiiſſe, alia in multis deficere, neque per illa hujuſmodi incommodis, damnis, & fraudibus, illarumque periculis ſufficienter provideri animadvertentes; & ex Annalibus ſacræ Hiſtoriæ Romanam Eccleſiam olim Archivium publicum ſub nomine Cartophilacii habuiſſe, & Cartophilacii Officium magnæ dignitatis, & auctoritatis apud eandem Romanam Eccleſiam, & Sedem Apoſtolicam extitiſſe, memoria repetentes; & præmiſſis, quantum in Nobis eſt, occurrere cupientes, nulla alia ratione ſatius prædictis noſtris Subditis, & aliis omnibus, quam per erectionem Archivii publici, & generalis in dicta Urbe, ad quod Inſtrumenta publica, & aliæ Scripturæ per ejuſdem Urbis Notarios, & alios infraſcriptos rogata pro tempore deferri, & in eo aſſervari debeant, conſultum iri cenſeamus, pro earumdem Urbis, & Romanæ Curiæ ornamento, & Inſtrumentorum, ac Scripturarum tuta, & perpetua conſervatione, noſtrorum Subditorum, & aliorum ſecuritate, ac publica, & privata omnium utilitate ad erectionem hujuſmodi devenire decrevimus.

Archivium Urbanum inſtituit; §. 2. Motu igitur proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & mera deliberatione noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Archivium generale Urbanum nuncupandum ſub protectione, & ſuprema ſuperintendentia Dilecti Filii Franciſci S. Agathæ Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, noſtri ſecundum carnem ex fratre germano Nepotis, ejus vita durante, & poſt illius obitum unius ex ejuſdem Sanctæ

Eique Cardinalem præficit, Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus per pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem ad id ſpecialiter deputandum, in dicta Urbe, in loco prope Plateam Principis Apoſtolorum de Urbe nuncupatam per Nos deſignato, & pro ejuſdem Archivii generalis bono regimine, & adminiſtratione unum Conſervatoriæ ejuſdem Archivii generalis officium pro uno Clerico, vel laico Utriuſque Juris Doctore, vitæ, ac morum probitate, & experientia prædito, ac aliàs ſufficienti, & idoneo Conſervatore Archivii generalis Urbani nuncupando, ad noſtrum, & pro

Ac Conſervatorem. tempore exiſtentis Romani Pontificis nutum ponendo, & amovendo, cum infraſcriptis, & aliis omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, honoribus, præeminentiis, & oneribus in Capitulis per dilectum filium noſtrum Antonium dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyterum Cardinalem S. Hunuphrii nuncupatum, de mandato noſtro ſubſcriptis expreſſis, & aliis etiam per pro tempore exiſtentem Archivii generalis hujuſmodi Superintendentem Cardinalem quandocumque ampliandis, moderandis & declarandis, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus: illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus dote, ac illud pro tempore obtinentis ſuſtentatione, ſalario, & emolumento, ſummam in particulari Chirographo etiam hodie manu noſtra ſubſcripto, ex taxis, ac omnibus juribus, obventionibus, emolumentis, & aliis regalibus in dictis Capitulis contentis, & ſpecificatis deſignandam, dicta auctoritate etiam perpetuo applicamus, & appropriamus, ac ex nunc applicatam, & appropriatam fore, & eſſe volumus, & declaramus.

§. 3. Itaut liceat eidem Conſervatori pro tempore exiſtenti per ſe, vel alium ad id ab eo deputandum ſummam ſic applicatam, & appropriatam ab iis, ad quos pro tempore ſpectabit, exigere, recipere, & retinere, ac in ſuos uſus, & utilitatem convertere, noſtra, vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis licentia deſuper minime requiſita. Cui ſalarium aſſignat,

§. 4. Ac ut prædictum officium ſic erectum & inſtitutum, illudque pro tempore obtinens amplioribus per Nos favoribus, & gratiis decoretur. Quod pro tempore exiſtens Conſervator d. Archivii noſter, ac pro tempore exiſtentis Romani Pontificis verus, indubitatus, & non fictus familiaris continuus Commenſalis, aliorumque familiarium, & continuorum Commenſalium numero, & conſortio adſcriptus, & aggregatus eo ipſo exiſtat, & Veſtes violacei coloris ad inſtar noſtrorum Cubiculariorum honoris nuncupatorum geſtet, illiſque arbitrio ſuo utatur: ac in ſignum veræ, & indubitatæ, ac non fictæ familiaritatis hujuſmodi ſingulis diebus ex Palatio Apoſtolico Panem ejuſdem quantitatis, & qualitatis, prout dilectis filiis in utraque Signatura noſtra Referendariis dari conſuevit, habeat, decernimus, & Panem hujuſmodi dietim ſibi ex dicto Palatio dari mandamus. Et privilegia hic recenſita concedit.

§. 5. Ad Archivium autem generale prædictum omnia teſtamenta, fideicommiſſa, legata, codicillos, donationes cauſa mortis, & alias ultimas voluntates a quibuſvis Notariis publicis Urbis, etiam eorum officia titulo oneroſo a Nobis, & Sede prædicta, ac Camera Apoſtolica habentibus, necnon Parochis ejuſdem Urbis, tam in ipſa Urbe, quam extra eam quomodolibet recepta, & rogata, ac ſuper venditionibus, & venditionum reſolutionibus, & reſciſſionibus, ceſſionibus, renunciationibus, tranſactionibus, diviſionibus, in ſolutum dationibus, permutationibus de & ſuper bonis, & rebus immobilibus factis, necnon cenſibus, & eorum extinctionibus, feudis, ſubfeudis, ac in emphyteuſim, livellum, aut ſub annuo cenſu, canone, vel alia reſponſione conceſſionibus, inter vivos donationibus, inſinuationibus, dotibus, & pactis dotalibus, hæreditatum aditionibus, repudiationibus, & inventariis, emancipationibus, adoptionibus, arrogationibus, Juriſpatronatibus irrevocabilibus, & ad vendendum, & donandum procurationum mandatis, fidejuſſionibus perpetuis, ac alia inſtrumenta in capitulis prædictis latius deſcripta, & adnotata, & per Omnia omnino publica Inſtrumenta ad hoc Archivium jubet deferri.

& per quoſvis Notarios Urbis prædictos, tam in Urbe, quam extra eam quomodolibet, ut præfertur, recepta, & rogata ſub modo, & forma in eiſdem Capitulis præſcriptis, & ordinatis deferri, & in eo reſpective recipi, annotari, ac diligenter, & perpetuo conſervari, & cuſtodiri debere volumus, præcipimus, & ſimiliter mandamus.

Conſervatorem deputat.

§.6. Poſtremo dilectum filium Camillum PetinumClericum Florentinum utriuſque Juris Doctorem apud Nos de literarum ſcientia, vitæ, ac morum honeſtate, aliiſque probitatis, & virtutum meritis multipliciter commendatum horum intuitu ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, eumdem Camillum, de cujus fide, doctrina, prudentia, & in ſimilibus experientia plurimum in Domino confidimus, in Conſervatorem dicti Archivii generalis ad noſtrum, & dictæ Sedis beneplacitum Motu, & auctoritate paribus conſtituimus, & deputamus.

Eique, aliiſque ſuperintendentibus facultates hic enunciatas tribuit.

Franciſco vero Cardinali, ac aliis dicti Archivii generalis, ut præfertur, deputandis Superintendentibus, & Gubernatoribus Edicta, Bannimenta, & Proclamationes prædictum Archivium generale, vel illius negotia pro tempore quomodolibet concernentia ſub ſuo nomine, ac ſub pœnis etiam corporalibus ſibi beneviſis, quoties opus, fuerit publicandi, ac pro tempore emanata declarandi, interpretandi, ampliandi, & innovandi, ac exequutioni demandari faciendi, prout eidem magis expedire viſum fuerit; necnon omnes cauſas civiles, criminales, & mixtas ſuper præmiſſis, & illorum occaſione pro tempore motas, ac appellationum, reclamationum, recurſuum, ac in integrum reſtitutionum a ſententiis, decretis, & gravaminibus per prædictum Camillum, & pro tempore exiſtentem Conſervatorem dicti Archivii generalis latis, promulgatis, ſeu quomodolibet illatis, cum omnibus, & ſingulis incidentibus, dependentibus, annexis, & connexis, totiſque negotiis principalibus, etiam privative quoad omnes alios, manu regia, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii, ac tela judiciaria minime obſervata, ac omni, & quacumque appellatione, recurſu, vel reſtitutione in integrum remotis, per ſe, vel alium, aut alios a Franciſco Cardinale, & pro tempore exiſtente Superintendentes, & Gubernatore dicti Archivii generalis deputandos audiendi, cognoſcendi, fineque debito terminandi, & decidendi, aliaque omnia, & ſingula, quæ ad ipſius Archivii generalis directionem, ac rectam, & facilem adminiſtrationem, & gubernationem pertinent, & aliàs circa præmiſſa neceſſaria fuerint, ſeu quomodolibet opportuna ordinandi, mandandi, faciendi, gerendi, exercendi, diſponendi, & exequendi plenam, & omnimodam poteſtatem, auctoritatem, & facultatem concedimus, & impartimur.

Clauſulæ pro præſentium Literarum firmitate.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes, etiam ex eo quod Notarii, & eorum Collegia, quibus Officia, & Scripturæ titulo oneroſo, vel alias per Nos, & Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, dictamque Cameram Apoſtolicam conceſſa reperiuntur, vocati, & auditi non fuerint, vel ex eo quod præmiſſa nulla cauſa ſubſiſtente, & etiam de facto proceſſerint, aut ex alia quantumvis juridica, & legitima etiam neceſſario exprimenda cauſa, vel quocumque prætextu, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, aut in jus, vel controverſiam revocari, ſeu adverſus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi, vel ſub quibuſvis Conſtitutionibus, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis editis, & edendis, ac Literis Apoſtolicis in contrarium etiam pari motu, ac conſiſtorialiter emanatis, aut quibuſvis aliis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi nullo unquam tempore poſſe, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo antea erant, validiſſimum ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per pro tempore exiſtentes Cardinalem Superintendentem, & Conſervatorem dicti Archivii generalis quandocumque eligenda conceſſas, validaſque, & efficaces, etiam quod in dicta Camera Apoſtolica nullo unquam tempore præſentarentur, aut regiſtrarentur, fore, & eſſe.

§.8. Sicque, & non aliàs per quoſcumque Judices, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Cameræ Apoſtolicæ Præſidentes Clericos, ac etiam ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, & alios Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorum deſignatio.

§.9. Quocirca dilectis filiis Urbis noſtræ Gubernatori, & cauſarum Curiæ dictæ Cameræ generali Auditori, & dilecti filii noſtri in eadem Urbe, ejuſque diſtrictu Vicarii in ſpiritualibus Generalis in civilibus cauſis Locumtenenti motu pari per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Franciſci Cardinalis, & Camilli prædictorum, ac pro tempore exiſtentium dicti Archivii Protectoris, & Conſervatoris fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eaſdem præſentes, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit firmiter, & inviolabiliter obſervari; ac Franciſcum Cardinalem, & Camillum, ac pro tempore exiſtentes Protectorem, & Conſervatorem hujuſmodi illis pacifice

frui,

frui, & gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juria, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas ſervata forma Concilii Trid. etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Obſtantium derogatio.

§.10. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenus opus ſit, noſtra de non tollendo jure quæſito, ac fel. record. Pii Papæ IV. etiam Prædeceſſoris noſtri ſub Datum videlicet Octavo Idus Auguſti Pontificatus ſui Anno ſexto edita, inter alia diſponente, quod omnes gratiæ qualecumque intereſſe Cameræ concernentes infra certum inibi expreſſum tempus in eadem Camera præſentari, & regiſtrari debeant, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Urbis, & aliarum quarumcumque Civitatum, Locorum, Oppidorum, Diſtrictuum, necnon Collegiorum, Monaſteriorum, Eccleſiarum, & aliorum Piorum, & non Piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, reformationibus, decretis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis, exemptionibus, immunitatibus, & conceſſionibus Officiorum, & Notariatuum, etiam titulo oneroſo, tam a Nobis, quam a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & Camera prædicta, etiam per viam contractus, ſeu aliàs quomodolibet tam prædictis omnibus, & ſingulis, quam etiam Judicibus, Officialibus, Scriptoribus, Notariis, eorumque Collegiis, & Superioribus, dictæque Cameræ, ejuſque cauſarum Auditori generali, & Procuratori Fiſcali, aliiſque etiam perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu ſimili, etiam conſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, confirmatis, ac innovatis, & in futurum concedendis, approbandis, confirmandis, & innovandis: quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad id ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat etiam motu hujuſmodi ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, & mandamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi quibuſvis communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Præſentium facienda publicatio.

§.11. Volumus autem, quod eædem præſentes una cum Capitulis, ut præfertur, faciendis, ut omnibus innoteſcant, ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de eadem Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ prædictæ, ac in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, dimiſſis inibi earum copiis, quæ perinde omnes arctent, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptiſque adhibenda fides.

§.12. Quodque earumdem præſentium, & Capitulorum, ut præfertur, conficiendorum tranſumptis, & exemplaribus etiam impreſſis, ac manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis ea prorſus fides adhibeatur, tam in judicio, quam extra, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Clauſulæ pœnales.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ erectionis, inſtitutionis, applicationis, appropriationis, præcepti, conſtitutionis, deputationis, impartitionis, decretorum, derogationis, mandatorum, & voluntatum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 16. Dec. 1625. An.III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1625. 16. Kal. Dec. Pont. noſtri Anno III.

Anno a Nativ. D.N.J.C. 1626. indict. 9. die vero 17. menſis Julii, Pont. SS. in Chriſto Patris & D.N.D. divina provid. Urban. VIII. anno ejus III., ſuprad. literæ una cum Capitulis lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ S. Petri Principis Apoſt. de Urbe, Cancell. Apoſt., & in acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem præſentibus literis, & capitulis per aliquantulum temporis ſpatium, ut moris eſt, affixis, & deinde amotis, poſtea affixis copiis earumdem literarū cum eiſdem capitulis in eiſdem locis per nos Tarquinium Majonum Roman. & Jo: Bapt. Spadam de Ceſis Apoſt. Curſ.

Auguſtinus de Bolis pro Mag. DD. Curſ.

CLVIII.

Confirmatio Literarum Pii Papæ V. pro Sacra Domo Lauretana ſuper notificandis Legatis in favorem ipſius Domus factis.

Ex Regeſt. in ſecret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX injuncti Nobis deſuper apoſtolici muneris debito jurium Almæ Domus Lauretan. conſervationi ſedulo incumbentes, ea, quæ propterea a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris provide facta fuiſſe comperimus, quo firma perpetuo, & illibata remaneant, inviolateque obſerventur, apoſtolicæ firmitatis munimine roboramus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Recenſentur Pii PP. V. Literæ.

§.1. Dudum ſiquidem a felicis recordationis Pio Papa Quinto Prædeceſſore noſtro emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis, videlicet. Ad perpetuam rei memoriam. Ad Romani Pontificis ſpectat officium opportunis providere remediis, ne Eccleſiæ,

& alia

& alia Pia Loca, præſertim Romanæ Eccleſiæ immediate ſubjecta, & in honorem Glorioſiſſimæ Dei Genitricis dedicatæ, ſuis tam ſpiritualibus, quam temporalibus bonis aliquorum malitia, vel negligentia fraudentur. Sane nuper ad aures noſtras non ſine dolore pervenit, quamplures Chriſtifideles perſonas diverſarum Civitatum, & Locorum tam in Italia, quam extra eam multas, variaſque pecuniarum ſummas, & res, ac Bona Eccleſiæ Beatæ Mariæ Virginis de Laureto nuncupatæ, Nullius Diœceſis, devotionis cauſa reliquiſſe, donaſſe, aut aliàs conceſſiſſe, de quibus certa notitia propter incuriam, & negligentiam Notariorum, qui in dictis Civitatibus de relictis, donationibus, & conceſſionibus hujuſmodi rogati fuerunt, aut aliarum perſonarum, quæ de illis ſcripturas confecerunt, hactenus haberi non potuit, nec poteſt in præſenti, unde dicta Eccleſia non modicum ſenſit detrimentum. Nos igitur, ne Eccleſia præfata pecuniis, rebus, ac bonis hujuſmodi defraudetur, atque immodicis ſumptibus per Commiſſarios pro eorum exactione fieri ſolitis exoneretur, ipſaſque pecunias, res, & bona eadem Eccleſia facilius conſequatur, de aliquo opportuno remedio providere, ipſiuſque Eccleſiæ indemnitati, quantum cum Domino poſſumus, prout tenemur, conſulere volentes, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnibus, & ſingulis Civitatum, Terrarum, Caſtrorum, & aliorum locorum quorumcumque Notariis, aliiſque perſonis, ex quorum tam publicis, quam privatis ſcripturis conſtare quovis modo poteſt, aut poterit in futurum de aliquibus pecuniarum ſummis, rebus, ac bonis, cujuſcumque quantitatis, qualitatis, generis, ac valoris extiterint, quæ Eccleſiæ prædictæ pure, vel conditionaliter, aut aliàs quomodocumque ſaltem a triginta annis citra in aliqua ultima voluntate relicta, vel inter vivos donata, vel quomodolibet conceſſa, aut promiſſa fuerint, aut impoſterum relinquentur donabuntur, concedentur, aut promittentur, in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipiendo, & ſub privationis ſuorum officiorum, ac ſolutionis dupli pecuniarum, rerum, ac bonorum prædictorum, pro una videlicet ipſi Eccleſiæ, & altera medietatibus ſolutionis dicti dupli accuſatori, & exequutori æqualiter inter eos dividendis, applicandis pœnis præcipimus, & mandamus. Et inſuper hac noſtra in perpetuum valitura ordinatione, & Conſtitutione ſub eiſdem pœnis ſtatuimus, & ordinamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus Notarii, & perſonæ prædictæ omnes, & ſingulas diſpoſitiones in favorem dictæ Eccleſiæ a quocumque, & quomodocumque conſtare poteſt, in Italia intra trium, extra vero eam infra octo menſium ſpatium, ſi eas per viam ultimæ voluntatis fieri contigerit, a die mortis diſponentium, ſi vero inter vivos a die ſolutionis faciendæ computandum; Diſpoſitiones autem jam factas, infra ſimile ſpatium a die tamen intimationis præſentium ſibi etiam per earumdem præſentium, vel earum tranſumptorum, ut infra ſcribendorum, ac ſigillandorum affixionem ad valvas Cathedralium Eccleſiarum in Civitatibus, & Inſignium Eccleſiarum in Terris, Caſtris, & Locis prædictis facien. computan. Gubernatori pro tempore exiſtenti ipſius Eccleſiæ, ſeu perſonis ab eo pro majori commoditate eorumdem Notariorum, & aliarum perſonarum in certis præcipuis Civitatibus, ſeu Locis ejus arbitrio ad hoc deputandis revelare, ac notificare; Prædicti vero deputandi ipſum Gubernatorem notificationum, & denuntiationum ſibi per Notarios factarum hujuſmodi ſingulis quibuſcumque menſibus certiorem facient, & eaſdem notificationes, ac denunciationes in libris ſuis, etiam ad hoc ſpecialiter confectis, vel conficiendis manu propria annotare, eoſdemque libros ad Gubernatorem præfatum, quoties ab eo ſuper hoc requiſiti fuerint, mittere, aut deferre, necnon, ut idem Gubernator denunciationes, & notificationes non ſolum Notariorum, & aliarum perſonarum, ſed etiam deputandorum prædictorum annotare, ſeu manu Cancellarii ipſius Eccleſiæ annotari facere in libro ad hoc etiam ſpecialiter confecto, vel conficiendo; dictoſque libros in fine ſui officii, ſuo in officio Gubernatoris immediate ſucceſſori coram Notario ad hoc ſpecialiter vocato, & rogato conſignare reſpective teneantur, & debeant, & unuſquiſque eorum teneatur, & debeat. Quoniam vero Commiſſarii Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe vigore nonnullorum privilegiorum a diverſis Romanis Pontificibus eidem Fabricæ ſuper exactione certorum legatorum conceſſorum quintam partem legatorum ipſi Eccleſiæ de Laureto relictorum exigendi facultatem habere prætendunt; Volumus, & eiſdem Fabricæ prædictæ Commiſſariis nunc, & pro tempore exiſtentibus, motu, & ſcientia, ac poteſtate ſimilibus, etiam diſtricte præcipiendo mandamus, ne impoſterum vigore præfatorum, aut quorumcumque aliorum privilegiorum quintam partem prædictam, niſi poſtquam de Miniſtrorum ipſius Eccleſiæ in exigendis dictis legatis negligentia conſtiterit, exigere poſſint, audeantve, aut præſumant, quodque negligentiam prædicti Miniſtri, non aliter quam ſi infra annum in Italia, vel infra biennium extra eam a die, quo denunciationes, & notificationes prædictæ Gubernatori, vel deputandis prædictis factæ fuerint, vel ſi denunciationes, & notificationes prædictæ factæ non fuerint infra biennium in Italia, & quinquennium extra eam a die mortis teſtatorum, ſeu aliàs diſponentium computan. legata hujuſmodi non exegerint, aut deſuper litem contra hæredes, aut alios eorumdem legatorum debitores non moverint, incurriſſe cenſeantur. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac privilegiis dictæ Fabricæ conceſſis, quorum omnium tenores

Quibus injungitur Tabellariis, ut relicta Eccleſiæ Lauretanæ ſignificent.

nores haberi volumus pro ſufficienter expreſſis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Et quia difficile eſſet earumdem præſentium notitiam ad ſingulos Notarios, aliſque perſonas Civitatum, Terrarum, Caſtrorum, & Locorum hujuſmodi pervenire, & ubique illas affigi, vel intimari, etiam motu, & ſcientia ſimilibus volumus, & decernimus, quod illarum tranſumptis, etiam per impreſſionem factis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo dictæ Eccleſiæ, aut alicujus Prælati, vel perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillatis, ea prorſus fides indubia in judicio, & extra, ac aliàs ubilibet adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 10. Martii 1568. Pontificatus noſtri Anno III.

Eaſque confirmavit Clemens Papa Octavus.

§.2. Subinde vero piæ memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædeceſſor noſter præinſertas literas hujuſmodi approbavit, & confirmavit, prout in illius Literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Iterum approbat Urbanus.

§.3. Cum autem firmiora ſint ea, quæ ſæpius fuerint apoſtolicæ auctoritatis præſidio communita; Nos jurium eorumdem conſervationi, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, eaſdem præinſertas Literas, & in eis contenta quæcumque, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac etiam innovamus; eaque omnia, & ſingula per eos, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, ſub pœnis in ipſis præinſertis Literis contentis inviolate obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in eiſdem præinſertis Literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. 17. Novembris Anno III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Novembris 1625., Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CLIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Super ſubſidio duodecim millionum ab Incolis Regni Caſtellæ Regi Catholico perſolvendo.

Cariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Cariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Philippi IV. Regis erga Ap. Sedem merita.

ORthodoxæ fidei conſervandæ zelus, ac ſingularis in nos, & Apoſtolicam Sedem devotio, aliaque Catholici cognomine optimo jure inſigniti Regis præclara merita, quæ in majeſtate tua cæleſti gratia reſplendent, plane exigunt, ut ſubſidia pro ejuſdem fidei defenſione a tuis ſubditis prompte tibi oblata, quantum cum Domino poſſumus, adjuvemus.

Incolæ Regni Caſtellæ ſubſidium 12. millionum aureorum ei ſponte offerunt.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, ſubditi regnorum tuæ Coronæ Caſtellæ in noviſſimis Comitiis ſive curiis habitis animadvertentes, majeſtatem tuam pro ejuſdem Religionis defenſione, & obedientiæ erga Sanctam Romanam Eccleſiam conſervatione, in tuis, & exteris Ditionibus, ac Regnis graviſſimis aſſidue ſumptibus urgeri, tuaque æraria pene exhauſta eſſe, itaut niſi aliquo eorumdem ſubditorum extraordinario ſubſidio ſubleveris, eoſdem ſumptus in tam laudabilem, Deo gratam, & Reipublicæ Chriſtianæ utilem cauſam convertendos, diutius ferre difficile poſſis, quædam ſuperadditionalia nuncupata ſervitia, ſive ſubſidia, quæ in totum ſummam duodecim millionum nummum aureorum ſex annorum ſpatio, duorum ſcilicet pro quolibet anno, perſolvendam conficere debeant, ex gabella Siſa nuncupata, ſuper ſale, cartha, tam impreſſa, quam non impreſſa, cujuslibet generis, necnon anchoraggio, & aliis forſan rebus mobilibus, ac etiam ſtabilibus in dictis regnis vendendis, & reſpective conſumendis imponenda, per ementes, & vendentes ſolvenda, præſtare prompte obtulerint, omneſque laici cujuſcumque gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ eadem ſubſidia contribuere, & gabellam ſolvere debeant, neque ullus immunis ſit aut exemptus, tuaque Majeſtas nobis hæc ſignificaverit.

Quod ut celerius illa conſequatur.

§.2. Nos promptam, & devotam eorumdem Regnorum, & ſubditorum tuorum in te voluntatem, qui facultates ſuas pro catholicæ fidei defenſione conferre intendunt, commendantes; quia ſicut etiam accepimus, ſi tantummodo laici ſubſidia hujuſmodi contribuerent, & gabellam, ſeu ſiſam prædictam ſolverent, nimis longo tempore ſumma prædicta conficeretur, & laicorum facultates ad ſummam hujuſmodi duodecim millionum, ut præfertur, conficiendam minime ſuppetunt, difficileque admodum eſt, Eccleſiaſticos à laicis in gabellæ hujuſmodi ſolutione ſecernere, eadem ſubſidia per eccleſiaſticas perſonas adjuvanda, gabellaſque, ſeu ſiſas æqualiter perſolvendas, ut infra ſequitur, exiſtimavimus.

Indulget Urbanus ut ab Eccleſiaſticis quoque præſtetur.

§.3. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulas eccleſiaſticas perſonas, tam ſeculares, quàm cujoſvis Ordinis etiam exempti, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecti regulares, nec non Monaſteria utriuſque ſexus, Conventus, & Collegia, ac Capitula Eccleſiarum Regnorum Caſtellæ prædictorum, & in eiſdem Regnis commoran. & conſiſten. ad conferendum, & contribuendum proportionabiliter, & non aliàs, prout laici, in dictis ſubſidiis mediante

ſolu-

ſolutione gabellæ, ſeu ſiſæ, corundem ſubſidiorum cauſa ſuper ſale, charta cujuſvis generis tam impreſſa, quam non impreſſa, in Regnis prædictis introducendis, ſeu confectis, vel productis, & vendendis, nec non unius pro centenario aliarum rerum mobilium, & ſe moventium, ac ſtabilium patrimonialium tantum, non autem Eccleſiarum, neque ſuper aliis rerum ſpeciebus, ſuper quibus olim gabella, ſeu ſiſa decem & octo millionum nummorum ſimiliter aureorum aliaſque impoſita, & per ſel.rec.Paulum PP.V. prædeceſſorem noſtrum ad Eccleſiaſticos ad certum tempus eſtenſa, & per Nos nuper prorogata reperitur, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, imponendæ, ſeu forſan impoſitæ, & durante tamen ſexennio proſimo dumtaxat, & non ultra teneri, & obligatos eſſe: ita tamen quod ſi ante ſexennii hujuſmodi finem prædicta ſumma duodecim millionum nummorum confecta fuerit, Eccleſiaſtici prædicti amplius contribuere, & dictam gabellam, ſeu ſiſam, ut præfertur, ſolvere non debeant, ac præſens gratia nulla ſit eo ipſo, decernimus, & declaramus.

Eoſque ad id per Ordinarios locorum poſſe compelli.

§.4. Decernentes etiam, quod omnes, & ſinguli eccleſiaſtici prædicti ſolvere recuſantes, opportunis juris, & facti remediis per Ordinarios locorum tantum ad ſolutionem hujuſmodi cogantur, non autem coram Judicibus laicis, ſive eſactoribus ejuſdem gabellæ, ſeu ſiſæ, neque quibuslibet aliis Judicibus, aut miniſtris ſecularibus ſub pœna eſcommunicationis majoris, nec non aliis pœnis a ſacris Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis inflictis, & comminatis, ipſo facto incurrendis: a quibus præterquam a Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus, etiam vigore quorumcumque privilegiorum, etiam Cruciatæ ſanctæ, nullatenus abſolvi queant, conveniri nullo modo poſſint, ſeu debeant, ſed a prædictis Ordinariis Eccleſiaſticis tantum ad ſolutionem hujuſmodi compelli valeant.

Qui tamen curare debent ne nimis ii graventur.

§.5. Quibus Ordinariis diſtricte præcipiendo mandamus, ut divini Judicii memores, ne eccleſiaſtici indebite, & pluſquam laici, nec ultra continentiam noſtrarum Literarum graventur, ſuper quo eorumdem Ordinariorum conſcientiam oneramus, omnino provideant.

Recuſantes vero debent ad ſolutionem compellere.

§.6. Et contra eoſdem eccleſiaſticos recuſantes, ac regulares, & exemptos, nobiſque, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectos ad quamcumque ſimplicem eorumdem exactorum requiſitionem exequutive, quacûque appellatione remota, auctoritate noſtra procedant. Volumus autem ut pecuniæ es prædictis ſubſidiis, & gabella, ſeu ſiſa, ut præfertur, a dictis eccleſiaſticis percipien. in alios uſus quam Catholicæ Religionis deſenſionis, ac bellorum contra hæreticos, alioſque catholicæ fidei hoſtes, & obedientiæ erga S.R. E. conſervationis, pro quibus, ut præfertur, contribuuntur, nullatenus convertantur, ſuper quo Majeſtatis tuæ conſcientiam oneramus.

Cum obſtantium derogatione.

§.7. Non obſtantibus regnorum prædictorum ſtatutis, & conſuetudinibus, ac ordinibus apoſtolicis, etiam in quibuſvis generalibus Conciliis editis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis Regnis, perſonis, monaſteriis, conventibus, collegiis, & aliis prædictis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam deregatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritan., & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia eſpreſſio habenda eſſet, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliás in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis danda fides.

§.8. Ut autem præſentes noſtræ literæ, cum opus fuerit, ad omnium notitiam facilius devenire poſſint, decernimus, ut earum exemplis etiam impreſſis manu notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra ubique adbibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi fuerint exhibitæ, vel oſtenſæ: Quodque gabella, ſeu ſiſa unius pro centenario, bona tam ſtabilia, quam mobilia, & ſe moventia, quæ ab eccleſiaſticis, ſeu aliis perſonis nomine, & ad ſavorem, & commodum Eccleſiarum, Monaſteriorum, Hoſpitalium, vel aliorum piorum locorum, ſeu etiam prævia ſuper hoc opportuna licentia in evidentem ipſarum Eccleſiarum utilitatem, vel aliàs quovis modo permutari, & reſpective acquiri contigerit, nullatenus ex quavis cauſa compræbendat, ſeu ad illa ſe extendat, neque eſigatur, aliàs præſentes nullæ ſint eo ipſo.

Dat. die 23 Novem. 1625 An. III.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Novembris 1625. Pontificatus Noſtri Anno tertio.

Digitized by Google

CLX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Reformationis Canonicorum Regularium Congregationis S. Salvatoris io Lothariogia.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo Apoſtolatos ſolio, meritis licet imparibus divina diſpoſitione præſidentes, inter multiplices paſtoralis officii curas ad ea, per qoæ divinus cultus, & devotio, regulariſque diſciplinæ obſervantia in quibuſlibet Monaſteriis conſerventor, majoraque io dies ſuſcipiant incrementa, ſolicitis ſtudiis intendimus, atque his, quæ propterea pie, & provide facta fuiſſe dicuntur, libenter cum a nobis petitur, apoſtolici muoiminis adjicimus firmitatem, prout cooſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Introductam in Lotharingia Monaſteriis reformatio.

§.1. Cum itaque, ſicut dilecti filii Prior, ac Canonici regulares Coogregationis S. Salvatoris in Ducatu Lotharingiæ Nobis nuper expooi feeerunt, in Sancti Remigii Oppidi de Lunevilla Tulleo. Diœceſis, aliiſque ejuſdem Congregationis Mooaſteriis io dicto Ducatu exiſtentibus, ad omnipotentis Dei laudem, ac illarum partium Populorum ædificationem, felicioremque Monaſteriorum hujuſmodi progreſſum reformatio, juxta illorum primitiva Inſtituta a Sede Apoſtolica approbata, introducta ſit, & propterea il lam, quo firmius ſubſiſtat, exactiuſque obſervetor, apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri, aliaſque ſibi, ut ioſra, indulgeri ſummopere deſiderent.

Comprobatur.

§.2. Nos pium Prioris, & Canonieorum prædictorum deſiderium hujuſmodi plurimû Domino commendantes, eorumque votis, quantum eum Domino poſſumus, annuere, ae illos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis escommonicatioois, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel eaulà latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaſat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenleotes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc bumiliter porrectis inclinati. Reformationem in in Monaſteriis hujuſmodi, ut præfertur, iotroductam eum omoibus inde ſequutis, apoſtolica auctoritate tenore prælentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Cum Indultorum conceſſione.

§.3. Ae inſuper Priori, & Canonieis prædictis, quod divina officia juxta Ritum Romanæ Eccleſiæ eelebrare, necnon ſeeundum regulam, & inſtituta Ordinis Sancti Auguſtini, & præſertim quoad trium votorom ſubſtantialium, paupertatis ſcilicet, ac caſtitatis, & cbedientiæ emiſſionem, & obſervantiam, itaut quidquid proprii, & particularis habere nullatenus poſſint vivere, diviniſque laodibus inſiſtere; qui vero ad Chriſtifidelium coofeſſiones audieodas ab Ordinariis locorum idonei reperti, & approbati fueriot, quod confeſſiones hujuſmodi audire, Sacramenta Eeeleſiaſtica miniſtrare, necnoo verbum Dei de eorumdem Ordinariorum licentia, ac cum illorum reſpective benedictione prædicare, juventutem in doctrina chriſtiana, ae bonis moribus inſtruere, aliaque omnia, & ſiogula, quæ pro ſpirituali eorumdem pnpulorum fructu, atque progreſſu, aoimarumque ſalute, ae reformatioois bujuſmodi incremento, & cooſervatiooe magis neceſſaria, & opportuoa videbuntur, facere, ſtatuere, & ordinare libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Clauſula.

§.5. Decernentes reformationem hujuſmodi in dictis Mooaſteriis a modernis, & pro tempore eſiſtentibus illorum Canonicis, & perſoois firmiter, & ioviolabiliter obſervari debere, præſenteſque literas, & io eis contenta quæcumque valida, firma, & efficacia eſiſtere, & fore, ac Priori, & Canonieis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcieoter, vel ignoranter contigerit atteutari.

Contraria tolluntur.

§.5. Noo obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordioationibus Apoſtolicis, cæteriſqoe contrariis quibuſcumque.

Dat. die 29. Nov. 1625. An. III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſob Annulo Piſeatoris die 29. Novembris 1625. Pontificatus noſtri anno tertio.

CLXI.

Inſtitutio Archivii Sacri Collegii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium in Palatio Vaticano, in quo conſervari debeant Scripturæ, & alia Acta ad ipſum Collegium quomodolibet pertineotia, necnon Proceſſus ſuper qualitatibus promovendorum ad Cathedrales Eccleſias, & Monaſteria Conſiſtorialia coram dd. Cardinalibus formati. Ac unio officii Secretariatus Congregatioois Cardinalium ſuper proviſionibus conſiſtorialibus deputatorum Officio Clerici Itali dicti Sacri Collegii Secretarii.

Adverte qood Greg. XV. erexerat, & inſtituerat Officium Notarii ad formandum proceſſus, privative quoad omnes alios, coram Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus ſuper qualitatibus promovendorum ad Eccleſias Cathedrales, & Monaſteria Conſiſtorialia. Vide in Conſtitut. XX. Conſuevit. *Tom. V. Par. IV. fol. 357. Cui poſtea demandavit Conſervationem dictorum Proceſſuum cum aſſignatione unorum ducatorum auri de Camera pro unoquoque Proceſſu, ut in Conſtitut. ſequenti* Pridem. *ut ſupr.*

Digitized by Google

*ſupr. fol.*359., *quam Conſtitutionem iſte Pontif. quoad haec partem revocat. Archivium Romanæ Curiæ inſtituit Jul.II. in Conſtitut. XIX.* Sicut prudens. *Tom.III. Par. III. fol.*299. *Archivia vero in toto Statu Eccleſiaſtico erexit Sixt.V. Conſtit.* Solicitudo. *Tom.V. Par.I.*

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonet Nos cura paſtoralis officii Nobis meritis licet imparibus, divina diſpoſitione, commiſſi, ut ad ea libenter intendamus, per quæ gratiæ apoſtolicæ, quæ a Nobis, & pro tempore exiſtentibus Romanis Pontificibus, præſertim in Conſiſtorio Secreto de Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio pro tempore emanare dignoſcuntur, ut eveniente caſu perſonæ, in cujus favorem fiunt, ſciant quo tendere pro illarum conſequutione, ſub bona, & fideli cuſtodia perpetuo præſerventur, & ut id facilius ſubſequi poſſit, quandoque nova loca, & officia, quæ pro gratiarum hujuſmodi conſervatione neceſſaria eſſe conſpicimus, de novo erigimus, & inſtituimus, ac illorum curam viris fide, doctrina, ac morum integritate conſpicuis, qui circa hoc exactam diligentiam adhibituri ſperantur, committimus, & mandamus, ac aliàs deſuper diſponimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Tempore Leonis Decimi Cardinales Conſtitutiones efformarunt.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, dudum tunc exiſtentes Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, tempore videlicet Pontificatus felicis recordationis Leonis Papæ X. Prædeceſſoris noſtri, officio duorum Clericorum Sacri illorum Collegii, quod per multos annos antea magno ipſius Collegii incommodo fuerat venale, communi ab eis redempto impenſa, & in priſtinum ſuum ſtatum redacto, veteres ejuſdem Collegii Conſtitutiones nova quadam forma, & modo inſtaurari fecerint primo.

Sub Paul.III. duos Clericos deputandos eſſe decreverunt pro ſcripturis cuſtodiendis.

§.2. Et ſucceſſive ſedente piæ memoriæ Paulo III. etiam Prædeceſſore noſtro, cum Conſtitutionum, ut præfertur, inſtauratarum partem raro obſervatam, partem vero antiquatam, & neglectam animadvertiſſent, de communi omnium conſenſu, ac deliberatione, prædicto Paulo Prædeceſſore id etiam approbante, ex dictis Conſtitutionibus nonnullis rejectis, aliquibus retentis, aliiſve adjunctis, ac aliqua ex parte aliis immutatis, inter alia voluerint, & conſtituerint, inter cæteros ipſius Collegii Miniſtros debere duos Clericos per fabarum ſuffragia creari, quorum alter ex Italia, & alter Exterus eſſet, & hic quidem ad annum dumtaxat, ille vero ad beneplacitum, cujus etiam cura libri omnes, & ſcripturæ ad præfatum Collegium pertinentes conficerentur, & duplicarentur, & originalibus in Archivio, quod in Palatio Apoſtolico deſignandum erat, ad perpetuam rei memoriam repoſitis, duplicati ad uſum quotidianum penes ipſum Clericum Italum remanerent, ac recolendæ memoriæ Pius Papa Quartus ſimiliter Prædeceſſor ſub die ſexta Septembris Anni Domini milleſimi quingenteſimi ſexageſimi quarti libros propoſitionum, & actorum Conſiſtorialium, aliaſque ſcripturas prædictas in eodem Archivio, quod tunc jam erat deſignatum, deponi decreverit.

Gregor. XV. officium Notariatus Proceſſuum ſuper qualitatibus promovendorum ad Eccleſias, & Monaſterioru Conſiſtorialium inſtituit.

§.3. Et ſimilis memoriæ Gregorius Papa Decimuſquintus pariter Prædeceſſor noſter, cum in formandis, & inſtruendis proceſſibus, qui ſuper qualitatibus promovendorum per Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem ad Eccleſiarum Cathedralium Paſtorum ſolatio deſtitutarum, ac Monaſteriorum Conſiſtorialium pro tempore vacantium regimina, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu in Romana Curia coram eiſdem Cardinalibus formari, & inſtitui conſueverunt, nullus certus eatenus deſtinatus, ſeu deputatus fuiſſet Notarius, ſed ad id muneris Notarii plerumque parum periti adhiberentur, unum perpetuum Notariatus officium ad inſtar aliorum Romanæ Curiæ officiorum vacabile, cujus conceſſio, & omnimoda alia diſpoſitio, quoties illud per obitum, reſignationem, privationem, aut aliàs quovis modo vacare contingeret, ad Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem ſpectaret, pro uno Notario, qui privative quoad alios quoſcumque, in formandis, & inſtruendis proceſſibus prædictis, quos coram dictis Cardinalibus, ſive eorum Auditoribus formari, & inſtrui deinceps perpetuis futuris temporibus contingeret, ipſis Cardinalibus, ſeu Auditoribus aſſiſtere, ac teſtium dicta, & depoſitiones in ſcriptis per ſe, vel ſubſtitutum idoneum redigere teneretur, & deberet, erexerit, & inſtituerit.

Conſtituitque Notario ſalarium.

§.4. Illique ſic erecto, & inſtituto pro ejus congrua dote omnia, & ſingula emolumenta, regalia, & jura per alios Notarios, qui antea in formandis hujuſmodi proceſſibus eiſdem Cardinalibus, ſeu Auditoribus aſtiterant, ac dicta, & depoſitiones prædicta in ſcriptis redegerant, percipi ſolita, & conſueta, eiſque propterea debita perpetuo applicaverit, & appropriaverit.

§.5. Ac officium ſic erectum dilecto filio Odoardo Tibaldeſco Clerico Spoletan. Diœceſ. conceſſerit, & aſſignaverit per quaſdam &c.

Illique Proceſſus omnes extra Curiam factos tradi juſſit, ut cuſtodirentur.

§.6. Ac deinde ſtatuerit, quod de cætero ſimiliter perpetuis futuris temporibus omnes, & ſinguli Proceſſus, quos extra dictam Curiam in Germania, Gallia, Hiſpania, cæteriſque Chriſtiani Orbis Regnis, Provinciis, & Regionibus ſuper qualitatibus promovendorum ad quarumcumque Cathedralium Eccleſiarum nunc, & pro tempore Paſtorum ſolatio etiam deſtitutarum, & Monaſteriorum Conſiſtorialium ubivis conſiſtentium, & quovis modo vacantium, & vacaturorum regimina, ac Eccleſiarum, & Mo-

Digitized by Google

& Monaſteriorum hujuſmodi ſtatu formari, & ad dictam Curiam tranſmitti contingeret, poſtquam a Cardinalibus ipſarum nationum Protectoribus, Comprotectoribus, ſeu Proprotectoribus, vel iis, qui Eccleſias, & Monaſteria hujuſmodi in noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis Conſiſtorio, ut moris eſt, proponerent, & a Cardinalibus in ordine Prioribus viſi, recogniti, approbati, & ſubſcripti forent ab ipſis Cardinalibus, ſeu eorum Auditoribus, & iis, ad quos ſpectaret, ante Cedulæ Conſiſtorialis ſubſcriptionem, ſeu ſaltem illius partibus conſignationem, prædicto Odoardo, quandiu officium prædictum obtineret, ejuſque in illo ſucceſſoribus, ad effectum illos conſervandi tradi, & conſignari; iidem vero Odoardus, & ſucceſſores illos ſic eis conſignatos tanquam prædicti officii proceſſus, & ſcripturas bene, & fideliter conſervare, & quoad fieri poſſet, ac humana pateretur conditio, perpetuitati providere, bonamque, fidelem, & diligentem illorum curam gerere, & ad effectum illorum, dum opus foret, facilioris perquiſitionis, & reperitionis, notam, ſeu ut vocant, rubricellam in libro ad hunc particularem effectum retinendo facere deberent, & ad id obligati exiſterent, & hoc conſervationis proceſſuum onus, curam, & munus prædicto officio Notariatus ſic erecto impoſuerit, & annexuerit.

Conſtituens pariter ſimili mercede.

§.7. Ac eidem Odoardo, ejuſque in dicto Officio ſucceſſoribus, ratione laboris eis ex dicta conſervatione proceſſuum accreſcentis, & pro illius ſalario, & mercede, juribus, & regalibus, duos Ducatos auri de Camera pro ſingulo proceſſu ad dictam Curiam pro expeditione tranſmittendo, & eis in conſervationem tradendo, & conſignando, ipſi a quolibet ex promovendis ad Eccleſias, & Monaſteria hujuſmodi, ſeu Sollicitatoribus in dicta Curia tales expeditiones proſequentibus realiter, & cum effectu, & abſque mora, ſeu dilatione aliqua perſolvendos, per alias ſuas in forma Brevis deſuper confectas literas etiam aſſignaverit.

Neceſſariaſque appoſuit clauſulas.

§.8. Et ipſas ſecundo dictas literas etiam ex eo, quod intereſſe forſan habentes, ſeu habere prætendentes ad id vocati non fuiſſent, ſeu quibuſvis ex cauſis de ſubreptionis, vel obreptionis vitio notari, impugnari, aut invalidari, ſeu ad viam, & terminos juris reduci, aut adverſus illas quodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, vel ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus editis, & edendis comprehendi non poſſe, ſed ſemper, uti ex titulo oneroſo conceſſas, ab illis excipi, & quoties illas revocari, ſeu annullari, aut alias contrarias diſpoſitiones emanari contingeret, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Odoardum, & ſucceſſores prædictos quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore; Sicque per quoſcomque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Cardinales prædictos, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contingeret attentari, decreverit, prout in ſingulis Literis prædictis plenius dicitur contineri.

Cardinales vero Proceſſus hujuſmodi ac alias Scripturas ab Italo Clerico conſervandas ſtatuunt.

§.9. Noviſſime vero Venerabiles Fratres noſtri Franciſcus Maria a Monte, Dominicus Gymnaſius, necnon Carolus Emmanuel Pius in ordine Priores, ac Marcellus dicti Collegii Camerarius Lantes nuncupati Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinales, inhærentes decreto alias per dictum Pium Prædeceſſorem, ut præfertur, facto, & illud, quatenus opus ſit, innovantes, de mandato noſtro libros propoſitionum, & actorum Conſiſtorialium, aliaſque ſcripturas ad prædictum Collegium quomodolibet ſpectantes, ac proceſſus omnes Eccleſiarum, & Monaſteriorum in Archivio deponi debere, eoſque a nemine, præterquam ab ejuſdem Collegii Clerico Italo detineri, nec pro recognitione, ſeu admiſſione eorumdem proceſſuum quicquam recipi poſſe, etiam ſtatuerint.

Urbanus Officium Clerici Itali Officio Secretarii Sacri Collegii unit, aſſignationemq; duorum ducatorum &c. revocat.

§.10. Nos, quibus inter alia præcipue cordi eſt, ne aliqui novis abſque neceſſaria, vel utili cauſa impoſitionibus prægraventur, & quorum intentio eſt, ut gravati ſubleventur, dictorum proceſſuum conſervationi non ſatis conſultum iri, ſi illi penes particularem aliquam perſonam, qualis dictum Notariatus officium pro tempore obtinens exiſtit, conſervari debeant; & ſi in Archivio cum libris, actis, & aliis ſcripturis prædictis deponantur, longe tutius illorum conſervationi proſpectum fore, & conſequenter ſolutionem dictorum duorum ducatorum, quam, ut etiam accepimus, plures intereſſe in præmiſſis habentes, licet ad unum dumtaxat ducatum poſtmodum redactam, facere recuſant, neceſſariam, aut utilem non eſſe, & in Congregatione dilectorum filiorum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper proviſionibus Conſiſtorialibus deputatorum plurima tractari, quæ vere ad officium dicti Clerici Itali, qui etiam dicti Collegii Secretarius exiſtit, pertinere dignoſcuntur, ob idque officium Secretarii dictæ Congregationis officio Clerici Itali, & Secretarii prædicti annectendum operæ pretium eſſe attendentes, ac in præmiſſis opportune conſulere volentes, Et nihilominus, quod dictum Archivium erectum reperiatur notitiam non habentes, ac ſingularum dicti Gregorii Prædeceſſoris Literarum prædictarum, aliorumque omnium, & ſingulorum præmiſſorum veriores tenores præſentibus pro expreſſis habentes, motu proprio non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſecundo dictas Gregorii

Præ-

Digitized by Google

Prædeceſſoris prædicti Literas, quoad eam partem, quæ aſſignationem, & ſolutionem dictorum duorum ducatorum concernit dumtaxat, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium revocamus, caſſamus, & annullamus, ac viribus, & effectu carere debere, nec aliquem ad illorum ſolutionem impoſterum teneri decernimus, & declaramus; ac officium Secretarii dictæ Congregationis, cum primum illud per ceſſum, aut deceſſum, ſeu quamcumque aliam dimiſſionem moderni Secretarii Congregationis hujuſmodi, aut aliàs quovis modo vacare contigerit, officio Clerici Itali, & Secretarii dicti Collegii cum omnibus illius oneribus, & honoribus perpetuo eiſdem auctoritate, & tenore unimus, annectimus, & incorporamus.

Primumque Clericum, & Secretarii deſignat.

§.11. Volentes, & eadem auctoritate ſtatuentes, quod cum primum officium Secretarii dictæ Congregationis, ut præfertur, vacaverit, dilectus filius Joannes Baptiſta Laurus Clericus Peruſinus familiaris, & continuus Commenſalis noſter modernus, ſeu tunc exiſtens Clericus Italus, & Secretarius dicti Collegii, Officium dicti Secretarii dictæ Congregationis exerceat, decreta, & acta in illa pro tempore facta deſcribat, & in infraſcripto Archivio cuſtodienda reponat.

Archivium S. Collegii in Palatio Vaticano erigit.

§.12. Necnon Archivium Sacri Cardinalium Collegii nuncupandum in Palatio noſtro Vaticano ſub protectione, & ſuprema ſuperintendentia trium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium in ordine priorum, & dicti Sacri Collegii Camerarii pro tempore exiſtentium, ſub cura tamen, & adminiſtratione etiam moderni, & pro tempore exiſtentis ejuſdem Collegii Clerici Itali, & Secretarii, ad quod Auditores Card. proponentium, ſeu qui ipſorum Cardinalium juſſu in conficiendis, vel recognoſcendis proceſſibus aſſiſtunt, ſtatim facta in Conſiſtorio ſecreto propoſitione, proceſſus hujuſmodi tranſmittere teneantur, & in quo proceſſus ipſi, & dicti libri propoſitionum, necnon actorum, & decretorum etiam ſuper erectionibus, ſuppreſſionibus, unionibus, reparationibus, diſmembrationibus, ceſſionibus, permutationibus, translationibus, penſionum ſuper illorum redditibus aſſignationibus, præſentationibus, nominationibus, electionum, ſeu poſtulationum confirmationibus Eccleſiarum Cathedralium, & Metropolitanarum, ac Patriarchalium, necnon Monaſteriorum quorumcumque in Congregatione prædicta, & aliàs quomodolibet, & ubicumque emanatorum intereſſe Conſiſtorii Apoſtolici aliquo modo concernentium, aliæque ſcripturæ quomodolibet ad idem Collegium ſpectantes in perpetuum conſervari, nec inde abſque Cardinalium in ordine Priorum, & Camerarii prædictorum pro tempore exiſtentium licentia aliquo modo extrahi debeant, eiſdem auctoritate, & tenore etiam perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Secretarium Sac. Collegii

§.13. Utque impoſterum Clericus Italus, & Secretarius prædictos pro tempore exiſtens amplioribus favoribus, & gratiis decoretur; quod pro tempore exiſtens Clericus Italus, & Secretarius hujuſmodi ratione curæ, & adminiſtrationis dicti Archivii, Romani Pontificis verus, & indubitatus, & non fictus familiaris, & continuus Commenſalis, aliorumque familiarium, & continuorum Commenſalium numero, & conſortio adſcriptus, & aggregatus eo ipſo exiſtat.

Papæ familiarem creat.

Aliaque ei privilegia cōcedit.

§.14. Et veſtes violacei coloris ad inſtar noſtrorum Cubiculariorum honoris nuncupatorum geſtet, illiſque arbitrio ſuo utatur.

§.15. Et in ſignum veræ, & indubitatæ, ac non fictæ familiaritatis hujuſmodi ſingulis diebus ex Palatio Apoſtolico ultra panem ſibi ratione officii Clerici Itali, & Secretarii dari ſolitum, etiam panem ejuſdem quantitatis, & qualitatis, prout dilectis filiis in utraque Signatura noſtra Referendariis dari conſuevit, habeat, etiam decernimus, & panem hujuſmodi dietim ſibi ex dicto Palatio dari mandamus.

§.16. Inhibentes ſub indignationis noſtræ, ac mille ducatorum Cameræ noſtræ applicandorum, aliiſque trium Cardinalium in ordine priorum, & Camerarii prædictorum arbitrio imponendis pœnis, Odoardo, ejuſque in Officio Notariatus ſucceſſoribus, ne in conſervatione tam extra Urbem, quam in Urbe ſuper præmiſſis fabricatorum Proceſſuum ulterius ſe ingerere præſumant.

Proceſſus omnes ei præcipit conſignari.

§.17. Et ſub eiſdem pœnis præcipientes tam Odoardo, quam Auditoribus prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus, cæteriſque omnibus, & ſingulis, quatenus omnes, & ſingulos tam in Urbe, quam extra eam fabricatos proceſſus hujuſmodi, ac decreta, & acta prædicta, quæ penes eos, & eorum ſingulos ad præſens reperiuntur, intra triduum a publicatione præſentium computandum, proceſſus vero, qui pro tempore penes eos erunt, ante, ut præfertur, cedularum Conſiſtorialium ſubſcriptionem, ſeu ſaltem illarum partibus conſignationem, actaque, & decreta prædicta, quæ ad eorum, & cujuslibet manus quoquo modo devenerint, intra octo dies tunc immediate ſequentes ad Archivium prædictum tranſmittant, & moderno, ac pro tempore exiſtenti Clerico Italo, & Secretario prædicto conſignent, ac tranſmitti, & conſignari faciant realiter, & cum effectu.

Clauſulæ.

§.18. Ac ſimiliter decernentes, eaſdem præſentes, etiam ex eo, quod dictus Odoardus, & Auditores prædicti, ac alii intereſſe habentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, vel ex eo, quod illæ nulla ſubſiſtente cauſa, vel etiam de facto proceſſiſſe dici poſſent, ſive etiam proceſſerint, aut ex alia quavis juridica, & legitima etiam neceſſario exprimenda cauſa, vel quocumque prætextu de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, aut in jus, vel controverſiam revocari, ſeu adverſus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impe-

impetrari, aut etiam motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi, vel ſub quibuſvis Conſtitutionibus, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis editis, & edendis, ac Literis Apoſtolicis in contrarium etiam pari motu, & conſiſtorialiter emanatis, aut quibuſvis aliis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus compræhendi nullo umquam tempore poſſe, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa erant, validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per modernos, & pro tempore exiſtentes tres Cardinales in ordine priores, & Camerarium, ac Clericum Italum, & Secretarium prædictos quandocumque eligenda conceſſas, validaſque, & efficaces, etiam quod in Camera noſtra Apoſtolica nullo umquam tempore regiſtrarentur, aut præſentarentur, fore, & eſſe.

§.19. Sicque, & non alias per quoſcumque Judices, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præſidentes, & Clericos, necnon ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, & alios Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores hujus Conſtitutionis deſignati.

§.20. Quocirca dilectis filiis Urbis noſtræ Gubernatori, & cauſarum Curiæ dictæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, & dilecti filii noſtri in eadem Urbe, ejuſque diſtrictu Vicarii in ſpiritualibus generalis in civilibus cauſis Locumtenenti motu ſimili per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte moderni, & pro tempore exiſtentis Clerici Itali, & Secretarii hujuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illique efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eaſdem præſentes, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari; ac modernum, & pro tempore exiſtentem Clericum Italum, & Secretarium hujuſmodi illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eum deſuper per Odoardum, & Auditores Cardinalium hujuſmodi, ſeu quoſcumque alios quomodolibet indebite moleſtari: Contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas ſervata forma Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Obſtantium derogatio.

§.21. Non obſtantibus Gregorii ſecundo dictis Literis, aliiſque præmiſſis, ac noſtra de non tollendo Jure quæſito, aliiſque Cancellariæ prædictæ regulis, necnon Pii Prædeceſſorum prædictorum ſub Dat. videlicet Octavo Idus Auguſti Pontificatus ſui Anno ſesto edita, inter alia diſponente, quod omnes gratiæ qualecumque Cameræ prædictæ intereſſe concernentes, infra certum inibi espreſſum tempus, in eadem Camera præſentari, & regiſtrari debeant, & quatenus in aliquo obſtet, ſimilis memoriæ Sixti Quinti etiam Prædeceſſoris ſuper inſtitutione prædictæ, & aliarum XIV. Congregationum edita, aliiſque Apoſtolicis, & dicti Collegii Conſtitutionibus, & Ordinationibus etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu hujuſmodi, etiam conſiſtorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, ac in futurum concedendis, approbandis, & innovandis: Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio babenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad id ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro ſufficienter espreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, etiam pari motu ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, & mandamus, contrariis quibuſcumque, aut ſi quibuſvis communiter, aut diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel escommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Præſentium facienda publicatio.

§.22. Volumus autem, quod eædem præſentes Literæ, ut omnibus inoteſcant, ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in Acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, dimiſſis inibi etiam copiis, quæ perinde omnes arctent, ac ſi perſonaliter unicuique intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis danda fides.

§.23. Quodque earumdem tranſumptis, & esemplaribus etiam impreſſis, ac manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, tam in judicio, quam extra, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent esbibitæ, vel oſtenſæ.

Clauſulæ pœnales.

§.24. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ revocationis, caſſationis, annullationis, declarationis, unionis, annexionis, incorporationis, ſtatuti, erectionis, inſtitutionis, inhibitionis, præcepti, decretorum, derogationis, mandatorum, & voluntatum infringere, vel ai auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum

Dat. die 15. Dec. 1625. An.III.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoquinto, Decimooctavo Kal. Januarii, Pontificatus noſtri Anno III.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1626. indictione 9. die vero 30. menſis Martii Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus tertio, retroſcriptæ Literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerant ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ dimiſſis ibidem præſentibus Literis per aliquantulum temporis ſpatium, ut moris eſt, affixis, & deinde amotis per nos Camillum Fundatum, & Brandimartem Latianum prælibati Sanctiſſ. D. Papæ Curſores &c.

Octavius Spada Mag. Curſ.

Sequitur Decretum Romæ in Palatio Apoſtolico Quirinali feria 2. die 22. Junii 1626. in Conſiſtorio ſecreto editum de clavibus Ærarii Sanctioris, ejuſque Scriniorum, ac Portarum fidelius poſthac cuſtodiendis.

Hoc Decretum ideo hic poſui, quia verſatur circa Archivium Sacri Cardinalium Collegii, prout in eo legitur. Inſtitutionem vero hujus Ærarii in Arce S. Angeli factam habes a Sixt. V. Conſt. XLIII. Ad clavum. *Tom. IV. Par. IV. fol.* 206.

EXquiſitis, & auditis Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium ſententiis, de unanimi eorum conſilio pariter, & aſſenſu, quo fidelius, ac diligentius impoſterum Claves Ærarii Sanctioris in Arce S. Angeli a ſel. rec. Sixto V. inſtituti, cuſtodirentur, Sanctiſſ. D. N. infraſcriptas ordinationes declaravit, ac decrevit eſſe perpetuis futuris temporibus inviolabiliter obſervandas, nimirum ut;

Conficiatur liber perpetuo aſſervandus in Archivio ſacri Collegii, in quo Secretarius ejuſdem fidem faciat de conſignatione Clavium pro tempore facta ſingulis Cardinalibus, aliiſque jus ad ea habentibus, & horum unuſquiſque a ſe conſcriptum Juramentum coram Secretario emittat, ſe ſubſcribat, ſuumque ſignum apponat.

Cardinales, tranſitum facturi ad altiorem ordinem, promoveri, aut optare in Conſiſtorio non poſſint, niſi prius de ſuarum Clavium conſignatione Secretario facta conſtiterit, qui ſuccedentibus Epiſcop. Presbyt., & Diacono prædicto modo tradet.

In caſu abſentiæ a Curia, quæ excedat quadraginta milliaria, Cardinales antequam ab Urbe diſcedant, evocent Secretarium, qui Claves acceptas ſtatim deferat aliis in ordine ſuccedentibus.

Decanus Cameræ Apoſtolicæ conſignet Clerico ſuccedenti coram duobus Clericis, & Secretario.

Theſaurarius tam Generalis, quam Secretus, eidem Secretario, qui teneatur ſubitò id Suæ Sanctitati ſignificare.

Si contingat obitus aſſervantium Claves, idem Secretarius inſtet pro recuperatione apud Hæredes: & ſi ſint in mora, addat proteſtationem cum Cenſuris coram Notario, & teſtibus.

Præfectus Caſtri S. Angeli ultra Juramentum Summo Pontifici præſtari ſolitum pro fideli Arcis cuſtodia, juret etiam de Ærario fideliter cuſtodiendo in manibus ejuſdem Sanctiſſimi D. vel S. R. E. Camerarii, juxta formam Bullæ, cujus Juramenti in libro fiat mentio.

Idem vero liber quotannis in prima Congregatione Generali a Secretario in medium afferatur, ut penes quos prædictæ extent Claves, facile omnibus conſtare poſſit.

Ita eſt Octavius Epiſc. Portuenſis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card. Bandin. Carolus Cardinalis Madrutius.

Jo. Baptiſta Card. Lenius Sac. Collegii Camerarius.

Ludovicus Card. Ludoviſius S. Romanæ Eccleſiæ Vicecancellarius.

Mauritius S. R. E. Diaconus Card. de Sabaudia.

Jo. B. Laurus Secretarius.

CLXII.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo ſtatuitur, ut Archidiacono Eccleſiæ Vilnenſis viſitanti Diœceſim nomine Epiſcopi non debeantur, nec condonentur diſtributiones quotidianæ.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum Congr. Conc. de quo in Rubrica.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum Eccleſiæ Vilneu., quod nuper a Venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini interpretibus emanavit decretum tenoris ſubſequentis videlicet:

Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi D. Capitulum Vilnenſe ſupplicat Sacræ Congregationi, ut dignetur declarare: an Archidiaconus viſitans Diœceſim lucretur diſtributiones quotidianas pro tempore, quo ob eamdem viſitationem abeſt a ſervitio ejus Eccleſiæ Cathedralis; an vero fructus tantum Præbendæ, quæ eſt ſatis pinguis?

Item an Capitulum poſſit eidem Archidiacono, ut proponitur abſenti condonare dictas diſtributiones, nec ne?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad primum reſpondit, lucrari fructus Præbendæ, non autem diſtributiones quotidianas. Ad ſecundum: Non poſſe. Coſmus Cardinalis de Torres Proſper Fagnanus. Loco ✝ Sigilli.

Quod confirmari petitur.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Capitulum prædicti plurimum cupiant decretum præinſertum hujuſmodi, pro firmiori illius ſubſiſtentia, inviolabilique obſervantia, apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri.

Nos

Confirmatur. §.3. Nos Capitulum hujuſmodi ſpecialis gratiæ ſavore proſeqoi volentes, & ejus ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtasat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes; ſupplicationibus Capituli hujuſmodi nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum hujuſmodi apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ. §.4. Decernentes, prædictum decretum, necnon præſentes Literas, valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dictæ Eccleſiæ, ejuſque Capitulo hujuſmodi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio. §.5. Non obſtautibos quiboſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſcumque etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſoetudinibus, privilegiis qnoque, indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis ſub quibuſcumque ten., & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in geoere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum qoomodolibet, & quandocumque emanatis, ac reſpective conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & iodividua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia eſpreſſio habenda eſſet: illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes; illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtasat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. 28. Decemb. 1625. An. III. Datom Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 28. Decembris 1625. Pontificatus noſtri Anno III.

CLXIII.

Erectio Montis non vacabilis Salis cum annuo reddito ſcutorum ſea pro quolibet loco, & ampliſſimis privilegiis.

De Sale habes Conſt. XIX. Pii V. Dum ad uberes *Tom. IV. Par. II. fol.* 306. *& Conſt. LXXV. Greg. XIII.* Ex incumbenti, *T. IV. Par. III. fol.* 350. *quas confirmavit, & ampliavit Clemens VIII. in Conſt. CLVIII.* Frumenti, *Tom. V. P. II. fol.* 170.

URBANUS PAPA VIII.

Urbanus ſalis vectigal in ſtatu Eccleſiaſtico auxerat. Moto proprio, &c. Quamvis ab initio noſtri Pontificatus inter multiplices noſtri paſtoralis officii curas, ea præcipue nobis cordi eſſet, per quam Camera noſtra Apoſtolica ab ære alieno, quo gravata reperitur, & Populi noſtræ temporali ditioni ſubjecti ab eis, quæ ſufferunt, oneribus aliquando ſublevarentur, & liberarentur: Nihilominus hujuſmodi noſtrum propoſitum ob Chriſtianorum Principum diſcordias, & bellorum motus nunc vigentes noo ſolum non potuimus eſequutioni demandare, verum etiam pro Status noſtri Eccleſiaſtici, & Populorum prædictorum tutela, & defenſione ab exercituum incurſione, & aliis imminentibus periculis, novom ſubſidium duorum quatrenorum pro qualibet libra ſalis ordinarii, & eſtraordinarii, quod in Alma Urbe noſtra, ac Civitatibus Bononiæ, & Ferrariæ, aliiſque Civitatibus, & locis eidem ditioni noſtræ mediate, & immediate ſubjectis venditur, per Chirographum manu noſtra ſub die 8. menſis Januarii prosime præteriti ſubſignatum, magna cum animi noſtri diſplicentia imponere coacti fuimus, & modo dictum æs alienum augere cogimur, & docemur, quanti referat in quæ tempora quiſquis incidat.

Modo ad augendam pecuniam. §.1. Ad congerendam itaque pro ingentibus ſumptibus per Nos hiſce temporibus fieri neceſſariis aliquam notabilem pecuniarum ſummam, ſuper ſubſidio hujuſmodi ſic per Nos impoſito, ac aliis dictæ Cameræ inſra dicendis introitibus, novum Montem quatnor millium ſeptingentorum locorum noo vacabiliom, & reſignabilium annui redditus ſcutorum ſex monetæ pro qoolibet loco, ut iuſra, erigere deliberavimus.

Montem non vacabilem ſuper hujuſmodi vectigalis redditibus erigit. §.2. Motu itaque ſimili, ac ex certa ſcientia noſtra, deque apoſtolicæ poteſtatis pleoitudine, Montem non vacabilem Salis nuncupandum quatuor millium ſeptingentorum locorum, ſeu portionum reſignabilium, ad inſtar aliorum locorum Montium, & nunquam vacabilium, ad rationem ſcutorum centum ſimilium pro quolibet loco, cum annuo redditu, ſeu fructu dictorum ſcutorom ſex monetæ pro quolibet loco futuris Montiſtis, & creditoribus pro tempore exiſtentibos prædicti Montis Salis quolibet bimeſtri in fine pro rata hic Romæ libere, & abſque ulla prorſus exceptione perſolvendorum, incipiendo à Kalen-

lendis præſentis menſis Julii Anni 1625. auctoritate xpoſtolica, tenore præſentium, erigimus, & inſtituimus.

Dotem conſtituit.

§.3. Et pro hujuſmodi Montis ſic erecti, & inſtituti congrua dote, & fructibus annuam ſummam Scutorum viginti octo millium, & ducentorum ſimilium, videlicet ſcutorum decem, & ſeptem millium trecentorum ſeptuagintaquatuor es dicto ſubſidio per Nos, ut præfertur, impoſito (quod quatenus opus ſit, confirmamus), reliquorum vero decem millium octingentorum vigintiſex ſcutorum ex annuis cenſibus, & reſponſionibus Dohanarum, & Theſaurariæ Patrimonii, Theſaurariæ Marchiæ, Poſtarum Status noſtri eccleſiaſtici, Cancellariarũ, & Secretariarum dicti Status, Datii vini Bononiæ, Gabellæ quatreni ad libram Carnis dicti Patrimonii, & Provinciæ Campaniæ, ac carnis ſuinæ, & ſubſidii Umbriæ pro illis reſpective ratis, quæ pro alicujus debiti ſolutione nondum applicatæ ſunt, per dilectum filium Magiſtrum Hieronymum Vidonum Theſaurarium noſtrum Generalem Depoſitario dicti Montis Salis aſſignandam, & reſpective per Salariæ Almæ Urbis, & aliorum ſupra espreſſorum prædictæ Cameræ Introituum Conductores pro tempore exiſtentes libere, & abſque ulla prorſus exceptione, & diminutione de bimeſtri in bimeſtre anticipate pro rata juxta mandata per dictum Theſaurxrium eis facienda, perſolvendam ab ipſa Camera pari motu diſmembramus, & ſeparamus; eandemque ſummam prædictorum annorum ſcutorum viginti octo millium, & ducentorum ſic diſmembratam, & ſeparatam, liberam, immunem, & esemptam ab omni, & quocumque ordinario, & extraordinario onere, ex quavis cauſa hactenus impoſito, vel pro tempore imponendo prædicto Monti Salis applicamus, appropriamus, concedimus, & xſſignamus, ac ut ſupra perſolvi mandamus; venditionemque dictorum quatuor millium ſeptingentorum locorum dicti Montis per eundem Hieronymum Theſaurarium de mandato noſtro ſub die 3. præſentis menſis Julii, per acta pariter Dilecti filii Dominici Fonthiæ ejuſdem Cameræ Notarii pro pretio ſcutorum quatuor centum ſeptuagintaquatuor millium ducentorum quinquaginta monetæ, Dilecto filio Marcello Sacchetto factam cum omnibus pactis, & conventionibus in illius Inſtrumento contentis, cujus Inſtrumenti tenorem præſentibus haberi volumus pro espreſſo, confirmamus, & approbamus, mandamuſque Secretario ejuſdem Montis, ut reſignationes eorumdem locorum per dictum Theſaurarium, ſeu prædictum Marcellum reſpective faciendas, libere recipiat, & admittat, literaſque patentes ad favorem tam dicti Marcelli, quam eorum, qui ab eo dicta loca ement pro prima vice gratis ubique, & abſque ipſius Secretarii, & Computiſtæ dicti Montis Mercedis, Pietatiſque Carceratorum, Abundantiæ, & Collegii, gabella, ſeu emolumentorum ſolutione, quibuſcumque eorum conceſſionibus, & privilegiis non obſtantibus; espediat.

Privilegia, & exemptiones Montiſtis concedit.

§.4. Inſuper prædictum Montem Salis, & illius Montiſtas pro tempore exiſtentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, quod loca ejuſdem Montis, & eorum pretium, & fructus pro quibuſvis exceſſibus, & delictis, etiam rebellionis, proditionis, aſſaſſinii, ſacrilegii, læſæ majeſtatis, & aliorum criminum quantumvis gravium, & enormium, non tamen in perſonam Romani Pontificis, aut alicujus ex Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus commiſſorum, minuſque ex capite ſpoliorum confiſcari, incamerari, aut Fiſco, ſeu dictæ Cameræ applicari, ſeu incorporari, minuſque eorumdem locorum fructus quoquo modo, & ad inſtantiam cujuſvis perſonæ, etiam dictæ Cameræ, ſequeſtrari poſſint ad inſtar Montis Religionum, ac omnibus, & ſingulis aliis privilegiis, exemptionibus, gratiis, facultatibus, & Indultis, quibus prædictus Mons Religionis, ac Fidei, Alumeriarum, Subſidii triennalis, S.Bonaventuræ, & alii Montes Camerales non vacabiles, & illorum Montiſtæ utuntur, potiuntur, & gaudent, ac quomodocumque in futurum utentur, & gaudebunt, etiamſi notam magis ſpecialem requirerent, quam præſentibus eſt espreſſum, prædictus Mons Salis ſic erectus, & illius Montiſtæ pariformiter uti, potiri, & gaudere poſſint, & debeant. Quodque Mons ipſe, & illius loca redimi, ſeu extingui non poſſint, niſi poſt lapſum quinque annorum a data præſentium proximiorum, & in caſu extinctionis, ſeu redemptionis dictorum locorum poſt dictum quinquennium, illorum estractio fieri debeat de more, & ad inſtar aliorum locorum Montium: Montiſtæ verò extracti pretium locorum estractorum ad rationem ſcutorum centum monetæ pro quolibet loco recipere teneantur, & ſi negleserint per quindecim dies poſt publicatam extractionem pretia dictorum locorum esſtractorum ad rationem prædictam recipere, eis pro dictis locis extractis fructus amplius non currant, & dicta pretia penes Depoſitarium prædicti Montis riſico, & periculo, & fortuna eorumdem Montiſtarum ſic extractorum remaneant iiſdem ad eorum requiſitionem conſignanda.

Hunc Montem ab omnibus omnino oneribus liberat.

§.5. Quodque reſpectu fructuum, & emolumentorum ad rationem prædictam dicto Monti aſſignatorum prædictus Mons, & illius loca nullis omnino diminutionibus, reductionibus, retentionibus, & quibuſvis aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam prætextu urgentis neceſſitatis, ſeu etiam evidentis utilitatis Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ, ex quavis cauſa cogitata, vel incogitata, & de neceſſitate exprimenda, durante dicto quinquennio ſubjaceant, vel obnoxia ſint, ſed ab illis ſemper escepta intelligantur, & cum effectu ſint, nec aliquis ex ipſius Montis creditoribus, & Montiſtis, illorumque hæredes, & ſucceſſores quicumque, ſeu ab eis quomodolibet cauſam habentes, & habituri ſuper locis, & portionibus, & illo-

Digitized by Google

illorum integris fructibus, & emolumentis prædictis quoquo modo turbari, vel impediri, minuſque ipſi ad pecunias in ipſo Monte poſitas, & erogatas, aut aliquam illarum partem in neceſſitatem, ſeu utilitatem dictæ Cameræ, aut alias quaſvis cauſas converſas fuiſſe, vel eſſe, aut aliqua alia etiam neceſſaria, & requiſita in judiciu, vel extra illud probandum, deducendum, aut alias quomodolibet verificandum ullo unquam tempore cogi poſſint, nec teneantur, minuſque aliqua contraria probatio admitti, vel obeſſe queat.

Cameram Apoſtolicā pro evictione obligat.

§.6. Et pro præmiſſorum omnium, & ſingulorum obſervatione, & manutentione, ac quacumque dicti Montis ſic per Nos erecti, & illius locorum quorumcumque evictione, & defenſione generali, & particulari dictam Cameram noſtram Apoſtolicam, illiuſque introitus, redditus, & bona, ac jura omnia generaliter, ſpecialiter, & expreſſe, ita tamen quod ſpecialitas generalitati non deroget, nec e contra, in ampliori ejuſdem Cameræ forma obligamus, & hypothecamus.

Theſaurariū ejus Cameræ hujus Montis Protectorem deputat.

§.7. Et ut Mons prædictus ſic per Nos erectus recte gubernetur, & regatur, eumdem Hieronymum, & alios pro tempore exiſtentes Theſaurarios generales protectores dicti Montis cum facultate deputandi ad vitam, vel ad tempus, prout ſibi magis benevisom fuerit, in Secretarium, & Computiſtam dicti Montis perſonas ſibi beneviſas, cum emolumentis per Secretarium, & Computiſtam dicti Montis Religionum percipi ſolitis, & cum aliis facultatibus ſolitis, & conſuetis: Depoſitarium vero ejuſdem Montis prædictum Marcellum Sacchettum, qui de ſolvendo fructus dicti Montis cuilibet Montiſtæ ejuſdem Montis Salis, modo, & forma, & prout eidem Hieronymo Theſaurario viſum fuerit, ſe obligare debeat, ad noſtrum, & ſucceſſorum noſtrorum Rom. Pont. beneplacitum, earundem tenore præſentium conſtituimus, & deputamus.

Clauſula.

§.8. Decernentes, præſentem noſtri Motus proprii cedulam, omniaque, & ſingula præmiſſa inviolabiliter, donec Mons ipſe duraverit, obſervari, vimque, & efficaciam habere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere; etiamſi nunquam in dicta Camera, & illius libris admittantur, & regiſtrentur; minuſque contra illa de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut defectu noſtræ intentionis, vel quovis alio vitio, defectu, aut nullitate dici, vel opponi poſſe: ſicque, & non alias per quoſcumque Judices, &c. etiam Congregationem Montium, Theſaurarium, Præſidentes, Clericos ejuſdem Cameræ Palatii Apoſtolici, & ipſius Cameræ Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam Camerarios, & de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & difiniri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac ſel. recordationis Symmachi, Pauli II. Pauli IV. Pii IV. & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ, & Cameræ non alienandis, & de regiſtrando, ac quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac etiam juramento, & alio quovis robore vallatis Statutis, & reformationibus Urbis, & Cameræ prædictæ, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis conceſſis, approbatis, & innovatis, decretis etiam conſiſtorialibus, conſuetudinibus, cæteriſque contrariis diſpoſitionibus: quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, &c. illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus.

Exemplis dāda fides.

§.10. Volumus inſuper, & decernimus, quod præſentis noſtri Motus proprii cedulæ ſola ſignatura noſtra ſufficiat, etiam abſque alia data, & regiſtrata, & ubique in judicio, & extra, tam illa, quam ejus tranſumpta etiam impreſſa per aliquem ex Cameræ Apoſtolicæ Notariis ſubſcripta, ſigilloque dicti Theſaurarii munita fidem faciant, ac ſi cedula originalis ipſa exhibita foret: & nihilominus Literæ, tam in forma Brevis, quam ſub plumbo quandocumque expediri poſſint cum clauſulis opportunis, & extenſionibus ampliſſimis, regula quacumque, cæteriſque contrariis nequaquam obſtantibus.

Urbanus Papa VIII.

CLXIV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Deputatio Torquati de Comitibus in Præfectum Generalem Armorum, necnon Tormentorum Bellicorum, & Militum, quos pro recuperatione fortalitiorum, & aliorum locorum Vallis Tellinæ Comitatus Bormii conſcribi contigerit, cum facultate recipiendi Fortalitia, loca, & arma in depoſitum nomine Sedis Apoſtolicæ.

Dilecto Filio nobili viro Torquato de Comitibus Duci Guadagnoli.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili nobilis vir ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Torquati virtus, ejuſque militaris ſcientia.

§.1. Singularibus tuæ in Nos, & Apoſtolicam Sedem fidei, & devotionis meritis, generis nobilitate conjunctis, & quam in re militari hactenus oſtendiſti, virtute, ſolertia, & fortitudine inducimur, ut præcipua tibi militaria munera committamus, ſperantes in Domino, Te in muneribus hujuſmodi adminiſtrandis votis noſtris cumulate reſponſurum.

Ei committi-

§.2. Motu itaque proprio, & ex certa ſcien-

tur, ut Vallem Tellinam nomine Sedis Apoſtolicæ recipiat.

ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Te Dilecti filii Nobilis viri Caroli Barberini noſtri ſecundum carnem Fratris germani totius noſtræ, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Militiæ Gubernatoris Generalis locumtenentem Generalem Militum, & copiarum tam equeſtrium, quam pedeſtrium, necnon tormentorum bellicorum, armorumque omnium, quæ pro Fortalitiorum, ſive Propugnaculorum Vallis Tellinæ Comitatus Bormii, ac oppidi Chiavennæ, aliorumque locorum, quæ in ſel. rec. Gregorii Papæ XV. Prædeceſſoris noſtri, ſive noſtris, & Sedis Apoſtolicæ manibus depoſita fuerunt, recuperatione conſcribi, & moveri reſpective contigerit, cum omnibus, & ſingulis præeminentiis, auctoritatibus, juriſdictionibus, facultatibus, proviſionibus, emolumentis, prærogativis, juribus, honoribuſque, & oneribus ſolitis, & conſuetis ad Præfecti Generalis hujuſmodi officium de jure, vel conſuetudine, aut ex ſpeciali gratia, vel alias quomodolibet ſpectan., & pertinen. apoſtolica auctoritate tenore præſentium ad noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum facimus, conſtituimus, & deputamus.

Cum facultatibus ad hoc neceſſariis.

§.3. Tibique, ut Propugnacula, ſive fortalitia, oppida, vel loca, quæ recuperari contigerit, cum omnibus, & ſingulis tormentis, armis, aliiſque quibuſcumque munitionibus, & ſupellectilibus in illis exiſtentibus, in depoſitum noſtro, & Sedis Apoſtolicæ nomine, & titulo depoſiti recipere, in iiſdemque propugnaculis, ſive fortalitiis, oppidis, vel locis recuperatis tot milites præſidiarios, necnon Capitaneos, & Officiales Nobis, & Apoſtolicæ Sedi ſubditos dumtaxat, & non alteri, quot tibi pro illorum ſecuritate, & cuſtodia neceſſarii eſſe videbuntur, collocare, necnon Officialibus tuis, & præſidio ſeu præſidiis ea ordinare, præcipere, & mandare, quæ pro fideli eorumdem propugnaculorum, ſive fortalitiorum, oppidorum, & locorum cuſtodia neceſſaria erunt, & opportuna, omni vigilantia, & prudentia militari, & ſi opus fuerit, alios milites ex Statu noſtro eccleſiaſtico pro præſidiorum ſupplemento, ſive pro ſubſidio conſcribere, & convocare, cæteraque omnia, & ſingula, quæ pro diſciplinæ militaris, ac propugnaculorum, ſive fortalitiorum, oppidorum, vel locorum hujuſmodi conſervatione, & cuſtodia, ac alias in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna tibi eſſe videbuntur; etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecialem, ſpecificam, & expreſſam requirerent mentionem, & quæ tu facere potes, ſimiliter facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite valeas, auctoritate, & tenore prædictis plenam, liberam, amplam, & abſolutam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Mandatum de parendo.

§.4. Mandantes propterea omnibus, & ſingulis tam particularibus Capitaneis Equitum, & Peditum Militum, & copiarum hujuſmodi, quam ipſis Equitibus, & Peditibus, cæteriſque, ad quos ſpectat, ut te in Præfectum Generalem hujuſmodi debito cum honore juxta tenorem præſentium recipiant, & agnoſcant, ac in omnibus illis, quæ pro tempore mandanda duxeris, efficaciter pareant, & obediant. Dilectis vero filiis Noſtro, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, ac Theſaurario, & Depoſitario Generalibus, ut tibi de proviſionibus, ſtipendiis, & emolumentis prædictis ſuo tempore cum effectu reſpondeant, ac ab omnibus reſponderi curent, & faciant. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Juramentum ab eo præſtandum.

§.5. Volumus autem, ut de hoc Præfecti Generalis officio fideliter exercendo in manibus noſtris, aut noſtri, & Sedis Apoſtolicæ in Civitate Ferrariæ de latere Legati debitum præſtes in forma ſolita juramentum.

Dat. die 14. Januarii 1626. An. III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 14. Januarii 1626. Pontificatus Noſtri Anno III.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Sequitur Subrogatio Joannis Baptiſtæ Nari in locum Torquati de Comitibus locumtenentis Generalis Militiarum, Armorum, & propugnaculorum Vallis Tellinæ in eventum recuperationis Comitatus Bormii.

Dilecto Filio Joanni Baptiſtæ Naro Fratri Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Joan: Baptiſtæ Nari fides, aliaque merita.

§.1. Singularibus tuæ in Nos, & Apoſtolicam Sedem fidei, & devotionis meritis, & quam in re militari hactenus oſtendiſti, virtute, ſolertia, & fortitudine inducimur, ut præcipua tibi militaria munera committamus, ſperantes in Domino fore, ut in muneribus hujuſmodi obeundis noſtræ de te expectationi cumulate reſpondeas.

Recenſetur Torquati de Comitibus facta deputatio.

§.2. Cum itaque hodie Dilectum filium Torquatum de Comitibus Nobilem Romanum Militiarum, & copiarum tam equeſtrium, quam pedeſtrium, necnon tormentorum Bellicorum, armorumque omnium, quæ pro fortalitiorum, ſive propugnaculorum Vallis Tellinæ Comitatus Bormii, ac oppidi Chiavennæ, aliorumque locorum, quæ in fel. rec. Gregorii Papæ XV. Prædeceſſoris Noſtri, ſive Noſtris, & Sedis Apoſtolicæ manibus depoſita fuerant, recuperatione conſcribi, & moveri reſpective contigerit, Locumtenentem Generalem cum facultatibus, ac ſub certis modo, & forma tunc expreſſis apoſtolica auctoritate ad noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum fecerimus, conſtituerimus, & deputaverimus, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis exepeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur,

Ei ſubſtituitur J. B. Natius,

§.3. Nos,ſi quid humanitus eidem Torquato eveniat, aut ipſum Torquatum, quominus muoeri hujuſmodi vacare queat, quomodolibet impediri, ſeu eum per Nos ad alia munia obeunda deſignari contingat, felici Militiarum, & Armorum hujuſmodi regimini, quantum eum Domino poſſumus, conſulere volentes, motu proprio, & ex eerta ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, te in omoes, & ſingulos eventus prædictos, Militum, & Copiarum, necnon tormentorum bellicorum, ac Armorum omnium prædictorum Locumtenentem Generalem in locum dicti Torquati eum omnibus, & ſingulis præeminentiis, auctoritatibus, juriſdictionibus, facultatibus, proviſionibus, emolumentis, prærogativis, juribus, bonoribuſque, & oneribus ſolitis, & eonſuetis ad Locumteneotis Generalis hujuſmodi offieium de jure, vel conſuetudine, aut ex ſpeciali gratia, vel alias quomodolibet ſpectan., & pertinen., auctoritate apoſtolica, tenore præſentium, per modum proviſionis, facimus, conſtituimus, & deputamus.

Cum iiſdem facultatibus.

§.4 Tibique, ut propugnacula, ſive Fortalitia, oppida, vel loca, quæ recuperari contigerit, vel recuperata fuerint, eum omnibus, & ſingulis tormentis, Armis, aliiſque quibuſeumque munitionibus, & ſuppellectilibus in illis exiſtentibus, in depoſitum noſtro, & Sedis Apoſtolieæ nomine, & titulo depoſiti reeipere, in iiſdemque propugnaculis, ſive Fortalitiis, oppidis, vel locis recuperatis tot milites præſidiarios, necnon Capitaneos, & Officiales Nobis, & Apoſtolicæ Sedis Subditos dumtaxat, & non alteri, qoot tibi pro illorum ſecuritate, & euſtodia neceſſaria eſſe videbuntur, collocare, oecnon Offieialibus quocumque uomine ouneupatis, & præſidio, ea ordinare, præeipere, & mandare, quæ pro fideli eorumdem propugnaeulorum, ſive Fortalitiorum, oppidorum, & locorum euſtodia neceſſaria erunt, & opportuna, omni vigilantia, & prudentia militari, & ſi opus fuerit,alios Milites ea Statu noſtro eeeleſiaſtico pro præſidiorum ſupplemeuto, ſive pro ſubſidio conſeribere, & convoeare, cæteraque omnia, & ſingula, quæ pro diſeiplinæ militaris, ac propugnaeulorum, ſeu Fortalitiorum, oppidorum, vel loeorum hujuſmodi conſervatione, & euſtodia, ae alias in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna tibi videbuntur, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpeeialem, ſpecifieam, & expreſſam requirerent mentiooem,& quæ tu facere potes,ſimiliter facere,gerere,& exequi libere,& lieite valeas auctoritate,& tenore prædictis plenam, liberam, amplam, & abſolutam faeultatem, poteſtatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Mandatum de parendo.

§.4. Mandantes propterea omnibus, & ſingulis tam partieularibus Capitaneis Equitum, & Peditum Militum, & copiarum hujuſmodi, quam ipſis Equitibus, & Peditibus, cæteriſque, ad quos ſpectat, ut te in eventus prædictos in Locumtenentem Generalem hujuſmodi debito cum honore, juxta tenorem præſentium, reeipiant, & agnoſcant, ae in omnibus illis, quæ pro tempore mandanda duxeris, efficaciter pareant, & obediant. Dilectis vero filiis Noſtro, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, ae Theſaurario, & Depoſitario Generalibus, ut tibi de proviſionibus, ſtipendiis, & emolumentis prædictis ſuo tempore cum effectu reſpondcant, ac ab omnibus reſponderi eurent, & faeiant. In contrarium facien. non obſtantibus quibuſcumque.

Juramentum ab eo præſtandum.

§.5. Volumus autem,ut de hoc Locumtenentis Generalis offieio fideliter exereendo, in manibus noſtris, aut Noſtri, & Sedis Apoſtolicæ in Civitate noſtra Ferrarien. de Latere Legati debitum præſtes in forma ſolita juramentum.

Dat. die 14. Januarii 1626 An. III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Anoulo Piſcatoris die 14. Januarii 1626. Pontificatus Noſtri Anno III.

CLXV.

Quod Fratres Reformati Diſcaleeati Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hiſpaniæ in Africa, & aliis Turcarum partibus poſſint eelcbrare ſuper Altare portatili, & antequam illuceſcat dies, ac etiam abſolvere fideles à caſibus reſervatis, necnou eiſdem indulgentias impartiri.

De his Fratribus vide in Conſtitut. CCIII. Clem.VIII. Ad militantis, *Tom.V. Par.II. fol.*258.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitutionis.

CUm,ſicut Dilectus filius Proeurator Generalis Fratrum Diſcaleeatorum nuneupatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hiſpaniarum Nobis nuper expooi feeit, quod Congregatio prædicta juxta laudabile ipſius inſtitutum, ejus Religioſos in Africam, ut Chriſtifideles inhibi ſub miſera Turearum ſervitute eonſtitutos, quos poſſunt ab illa eximere, quærant, eoſque in Domino cooſolentur, Eccleſiaſtica Saerameota illi adminiſtrent, ae eorum denique animarum ſaluti,quibus poſſunt,rationibus incumbere valeant, mittere intendant;

Conceſſio facultatum;

§.1. Nos, ut iidem Religioſi in commiſſo ſibi muoere hujuſmodi ad eorundem Chriſtifidelium ſpiritualem fructum utilius ſeſe exercere valeant; ſupplicationibus ejuſdem Procuratoris Congregationis prædictæ nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Religioſis mittendis hujuſmodi, quod altare portatile eum debita reverentia, & honore, ſuper quo in loeis Africæ dumtaxat, honeſtis tamen, & congruis, etiam non ſacratis, & eom temporis qoslitas id exegerit, etiam antequam illueeſcat dies,

Celebrandi ſuper portatili;

dies, circa tamen diurnam lucem, in dictorum Captivorum, & aliorum fidelium in dictis locis degentium præſentia Miſſas, & alia divina officia celebrare;

Abſolvendi a caſibus reſervatis.

§.2. Omneſque, & ſingulos eorundem locorum utriuſque ſexus Chriſtifideles, ipſorum Confeſſionibus diligenter auditis, a quibuſcumque exceſſibus, & delictis etiam in Bulla in die Cœnæ Domini legi ſolita contentis, ac pro commiſſis per eos, & eorum quemlibet pœnitentiam injungere ſalutarem.

Et expreſſas hic elargiendi Indulgentias.

§.3. Necnon his, qui peccata ſua confeſſi, & de illis corde contriti fuerint, ac Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, quoties id fecerint, toties plenariam omnium, & ſingulorum peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino elargiri libere, & licite valeant, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium facultatem impartimur.

§.4. Necnon eoſdem, qui dura ſervitute illis in partibus oppreſſi pro tempore fuerint, quotieſcumque ab Eccleſia Romana illius theſauros reſerari, & generales peccatorum remiſſiones per Romanos Pontifices, etiam præſcripta fidelibus ad illas aſſequendas forma, & ſtatuto tempore in eiſdem adjecto proponi contigerit, cum primum illarum ad eoſdem Captivos notitia pervenerit, aliqua agendo, quæ naturali libertate privatum veriſimile eſt, facere poſſe illas omnes conſequi, quæ alii fideles, tempus & formam exacte in illarum conceſſione tradita obſervantes, conſequerentur, eiſdem auctoritate apoſtolica, & tenore volumus, & declaramus.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ac dictæ Congregationi, illiuſque Religioſis hujuſmodi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 20. Januar. 1626. An.III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 20. Januarii 1626. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

CLXVI.

Confirmatio, & apprubatio Conſtitutionis Gregorii XV. de Electione Rom. Pontif., ac Cœremonialis continentis illius Ritus.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium

AD Rom. Pont. providentiam ſpectare dignoſcitur, ut ea, quæ ſalubriter a Prædeceſſoribus ſuis, præſertim Sedis Apoſtolicæ, & univerſalis Eccleſiæ decori, & utilitati conducentia, ſtatuta ſunt, firma, & inconcuſſa, quantum ex alto conceditur, perſeverent.

Gregor. XV. Conſtitut. edit de electione Pontificis.

§.1. Cum igitur formam in ejuſdem Pont. electione ſervandam Sacrorum Conciliorum decretis, & variis Apoſtolicis Conſtitutionibus ſæpius præſcriptam fel. record. Gregor. Papa XV. Prædeceſſor noſter paſtorali ſolicitudine permotus, ut res tanti ponderis poſtulabat, perfectius dirigendam duxerit, Conſtitutione deſuper edita, cujus tenor eſt talis: Gregorius Epiſcopus Servus Servorum Dei: ad perpetuam rei memoriam. Æterni Patris filius, Magiſter, & legiſlator Chriſtus Dominus &c. *Omittitur reſiduum quod legitur T.V.P.IV. Conſt.XLI. fol.*400.

Et deinde Cœremoniale ſunctit, & approbat.

§.2. Et ſucceſſive idem Gregorius Prædeceſſor Cœremoniale Ritus dictæ Electionis continens de ejus mandato compoſitum confirmaverit, cujus tenor ſequitur: Gregorius Epiſcopus Servus Servorum Dei: ad perpetuam rei memoriam. Decet Romanum Pontificem. *Reliquum hujus Conſtit. cum ſuo Cæremoniali habes ſupr. fol.*5.

Utrumque confirmat Urbanus.

§.3. Nos, qui ut rei tam arduæ negotium rite, & recte procederet, & abſolveretur, intentis ſtudiis deſideravimus, cum primum (nullis licet ſuffragantibus meritis) ad ſummi apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, animo revolventes, quantam in omnium animis Conſtitutionis executio, & Cœremonialis prædictorum uſus approbationem excitarit, ut Conſtitutio, & Cœremoniale prædicta noſtra etiam confirmatione roborata, inviolabiliter ſemper obſerventur, providere cupientes, ex mera animi noſtri deliberatione, & de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio, & aſſenſu, Conſtitutionem, & Cœremoniale prædicta cum omnibus, & ſingulis in eis, & eorum quolibet contentis clauſulis, & decretis hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, apoſtolica auctoritate, perpetuo confirmamus, & approbamus.

Servarique mandat.

§.4. Eaque etiam perpetuo in omnibus futuris Romanorum Pontificum electionibus firmiter, & inviolabiliter obſervari præcipimus, & mandamus, ac derogationem in eadem Conſtitutione dicti Gregorii Prædeceſſoris inſertam ſemper vigere, ſuamque vim perpetuis futuris temporibus obtinere decernimus.

Contraria tollit.

§.5. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, ea in parte, qua præſentibus adverſentur, recolendæ memoriæ Alexandri Papæ III. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri in Lateranen., quæ incipit: *Licet, de vitanda*, & quibuſcumque aliis etiam in univerſalibus Conciliis editis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædeceſſor in Conſtitutione, & Cœremonialis confirmatione prædictis voluit non obſtare. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, non autem per clauſulas generales idem importan-

tantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio ad hoc ſervanda foret, omnium, & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis quoad reliqua omnia, quæ Conſtitutioni dicti Gregorii, & Cœremoniali prædictis, & huic noſtro præcepto, mandato, & decreto non ſunt repugnantia, in ſuo robore permanſuris harum ſerie de ſimili plenitudine poteſtatis derogamus, & derogatum eſſe volumus, & hanc noſtram derogatinnem ſuum pariter effectum perpetuo conſequi jubemus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſula. §.6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ confirmationis, approbationis, præcepti, mandati, decreti, derogationis, voluntatis, & juſſionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis aotem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 28. Januar. 1626. An.III. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoquinto, quinto Kalendas Februarii, Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Papæ. ✠ Ego Urbanus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

& Cardd. ſubſcriptiones.

✠ *Ego Fr. Maria Epiſc. Oſtienſis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card. a Monte promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Od. Epiſcopus Portuen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card. Bandinus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Jo. Baptiſta Epiſcopus Albanen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card. Detus, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego B. Epiſcopus Sabinen. Card. Bevilaqua, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego A. Epiſcopus Præneſtin. Card. Perettus, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠ *Ego Dominicus Card. Gymnaſius tit. Sancti Laurentii in Lucina, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego C. Card. Madrutius tit. S. Caſorei, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Scipio tit. S. Chryſogoni Presb. Card. Burgheſius Major Pœnitentiarius, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Jo. Garſia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presb. Card. Millinus, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Marcellus tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Jo. Baptiſt. tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Lenius, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego D. tit. S. Martini in Montibus Cardin. Rivarola, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Pr. Auguſt. S. R. E. Presb. Card. tit. S. Mariæ de Ara-Cœli, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Gaſpar tit. S. Crucis in Hieruſalem Presb. Card. Borgia, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Fr. Felix tit. S. Anaſtaſiæ Presbyter Card. Aſculanus, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego G. tit. Sancti Bartholomæi in Inſula Presb. Card. de Trejo, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellus, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card. Kleſelius, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego S. Presb. Card. S. Suſannæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Bibliothecarius, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Bentivolus, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Fr. Deſiderius tit. SS. Duodecim Apoſtolorum Card. de Cremona, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Ludovic. tit. S. Laurentii in Damaſo Presb. Card. Ludoviſius, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vice-Cancellarius, & SS. D. N. Summator, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Coſmus tit. Sancti Pancratii Presbyter Cardinal. de Torres promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Ego F. A. Card. S. Honuphrii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presb. Card. promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Laurentius tit. S. M. in Aquiro S. R. E. Card. Magalottus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Aloyſius tit. S. Pudentianæ Presb. S. R. E. Card. Caetanus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Dionyſius tit. Sanct. Trinit. in Monte Pincio Card. de Marquemont promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Ego Laudivius Card. S. Sixti, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠ *Ego Jo. Dominicus Spinula Card. S. Clementis promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Jacobus Cavalerius S. R. E. Presb. Card. S. Euſebii promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego C. S. Mariæ in Via lata Diac. Card. Pius promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego M. S. Euſtachii Diac. Card. de Sabaudia promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Alexand. S. Mariæ in Coſmedin. Diac. Card. Urſinus promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego F. S. Angeli in Foro Piſcium Diac. Card. Boncompagnus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diac. Card. Aldobrand. S. R. E. Camerarius promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Ego P. Maria Burghesius Diac. Card. tit. S. Gregorii promitto, voveo. & juro.*

✠ *Ego L. SS. Viti, & Modeſti Diac. Card. Biſcia promitto, voveo, & juro.*

✠

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1626. Indictione 8. die vera 6. Menſis Julii, Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 3. ſupradictæ Literæ lectæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſt. de Urbe, Cancell. Apoſt., & in acie Campi Floræ per me Tarquinium Majonum Curſorem, & per me Brandimartem Latinum Prælibati Sanctiſſ. D. N. PP. ac R. E., & Univerſalis Inquiſitionis Curſorem, &c.

Auguſtinus de Bolis Romanus pro D. Mag. DD. Curſ.

CLXVII.

Suppreſſio Congregationis Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium.

Fratres Minores Conventuales Reformatos nihil proprium habere poſſe decrevit Pius Quintus Conſtitut. LXXXIV. Ad extirpandos. *Tom. IV. Par. III. fol. 17. Eorumdem Reformationem edidit idemmet Pontifex Conſtitut. LXXXIX.* Illa. *ibidem fol. 25. Approbati fuerunt a Sixto V. in ejus Conſtitut. CIV.* Cum ſicut. *Tom. IV. Par. IV. fol. 356. Quibus etiam præſcripſit ſtatuta, ac ordinationes. ibid.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex, quem Salvator, & Dominus noſter omnium Eccleſiæ ſuæ Ordinum Patrem, & Paſtorem conſtituit, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & deſtruat, utiliaque, & ſalubria plantet, & ædificet. ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus ex cauſis a Sede Apoſtolica ſancita ſunt, ipſa ſubinde, rerum experientia ſuadente, & ex majoribus cauſis, quibus præſertim felici Religioſorum ſtatui cum divini cultus incremento conſulitur, revocat, & immutat, in hiſque ſolicitudinis, & providentiæ ſuæ ſtudium interponit, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicit in Domino ſalubriter expedire. Exordium.

§. 1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Sixto Papæ V. Prædeceſſori noſtro pro parte dilectorum filiorum Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum S. Franciſci expoſito, quod ipſi ſtrictiorem vitam agere, & ſe reformare cœperant, aliquoſque Conventus acquiſiverant, & in iis ſub obedientia Protectoris, & Superiorum Ordinis hujuſmodi vivebant, idem Sixtus Prædeceſſor, ne ipſos Fratres Reformatos, eorumque Congregationem ſuper reformatione hujuſmodi inquietari contingeret; Supplicationibus eorumdem Fratrum Reformatorum nomine ſibi humiliter porrectis inclinatus, Reformationem prædictam ubicumque locorum cœptam, & introductam, & ex tunc in dies introducendam, ac pro ea, & illius felici directione facta ſtatuta, & ordinationes cum inde ſecutis quibuſcumque apoſtolica auctoritate perpetuo approbavit, & confirmavit, nonnullaque alia fecit, ſtatuit, & ordinavit ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, prout in dicti Sixti prædeceſſoris, ſub plumbo deſuper, ſub datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ 1687. Idibus Octobris, Pontificatus ſui anno tertio, ſeu alio veriori tempore expeditis literis, quarum tenores, perinde ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur. Sixtus V. ſtatuta pro Conventualibus Reformatis edita approbavit.

§. 2. Cum autem, ſicut accepimus, ex

Cou-

Ortæ tamen poſtea diſſidia.

Congregatione Fratrum Conventualium Reformatorum hujuſmodi, non ii in Eccleſia Dei ſpirituales fructus, qui ſperabantur, prodierint, ſed quamplures differentiæ inter eoſdem Fratres Reformatos, ac Fratres Conventuales non reformatos dicti Ordinis ortæ ſint, & vigeant ad præſens; Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare, ac aliàs deſuper opportune providere volentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ex præmiſſis, aliiſque juſtis, & rationabilibus cauſis animum noſtrum moventibus Congregationem Fratrum Conventualium Reformatorum hujuſmodi, omniaque, & quæcumque illius officia, & miniſteria, necnon domus, ac loca regolaria quæcumque, & in quibuſvis Provinciis exiſtentia, ac ad eos ſpectantia, & ſtatuta, conſuetudines, & decreta etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roborata, ac pariter privilegia, & indulta generalia, & ſpecialia, quorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis haberi volumus, quibuſcumque illa ſint concepta formulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac vinculis munita, tenore præſentium perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, ac quæcumque Congregationis ſic ſuppreſſæ officia, adminiſtrationes, & dignitates tollimus, & abrogamus, ab eiſque Domos, Conventus, & loca, ac bona immobilia, mobilia, & ſemoventia ubique gentium conſtituta, ſacram quoque, & communem ſuppellectilem, ipſorumque omnium uſum, uſumfructum, adminiſtrationem, ac poſſeſſionem ſpiritualem, & temporalem, necnon jus, & actionem eis quomodolibet competentia, apoſtolica auctoritate earumdem tenore præſentium auferimus, & ablata eſſe, & cenſeri volumus: Necnon Domos, Conventus, loca, ſupellectilem, bona, res, actiones, & jura prædicta, eorumque proprietatem Ordini Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & aſſignamus.

Urbanus Congregationem Reformatorũ ſupprimit.

Reformatis ad Cappuccinos tranſitum permittit.

§.3. Inſuper volumus, ut Fratres Reformati prædicti ad Fratres dicti Ordinis Sancti Franciſci Cappuccinos, ſeu de obſervantia nuncupatos, tam de Familia, quam Reformatos infra duos menſes a die publicationis præſentium, ſi id eis videbitur, & benevolos invenerint receptores, tranſeant, & quilibet eorum tranſeat, ibique per ſuperiores domorum hujuſmodi, quas ipſi elegerint, recipiantur, ac ad eorum habitum, & profeſſionem Regulares, etiam abſque alio Novitiatu admittantur: tranſire autem nolentes, dilecto filio Miniſtro generali dicti Ordinis Fratrum Conventualium, per Conventus ſui Ordinis, retenta tamen Reformatione, arbitrio ſuo juxta providam per eum deſuper faciendam aſſignationem diſtribuendi facultatem concedimus.

Domum Neapolitanam excipit.

§.4. Sub hac tamen ſuppreſſione, & extinctione, aliiſque præmiſſis domum regularem Neapolitanam ſuppreſſæ Congregationis hujuſmodi pro nunc comprehendi nolumus; ſed qui in ea ad præſens ſunt Fratres de familia, ibi remaneant ſub obedientia dicti Miniſtri generalis: ita tamen quod de cætero illius Superiores nullum ad habitum Regularem, neque etiam in locum eorum, quos decedere contigerit, minuſve alios ſuppreſſæ Congregationis hujuſmodi Fratres admittere poſſint, ſub pœnis, quoad receptos, vel admiſſos apoſtaſiæ, quo vero ad recipientes, vel admittentes, privationis officiorum, necnon vocis activæ, & paſſivæ eo ipſo incurrendis.

In qua tamen novos Fratres recipi vetat.

Domus vero Romanæ bona Cam. Ap. addicit.

§.5. Inſuper Domum S. Antonii de Padua nuncupatam de Urbe in capite Domorum exiſtentem, ac ejus Eccleſiam, Cellas, Hortos, Viridaria, Aquarum derivationes, aliaſque officinas, necnon reliqua bona immobilia tantum illi adjacentia, ac quæ ipſi Fratres per præſentes ſuppreſſi inibi poſſident, Cameræ noſtræ Apoſtolicæ applicamus, & incorporamus, ac noſtræ, & ſucceſſorũ noſtrorum diſpoſitioni reſervamus.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes, præſentes Literas, etiamſi dicti Fratres Conventuales Reformati hujuſmodi per præſentes ſuppreſſi ad hoc vocati, & auditi, ac cauſæ, propter quas præſentes emanarunt, verificatæ non fuerint, ſeu aliis quibuſvis de cauſis, quantumvis urgentibus, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alioſquopiam defectu notari, impugnari, retardari, invalidari, aut ex quovis quæſito prætextu, vel colore ad terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut quemquam impetrato, ſeu etiam Motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo nullatenus uti poſſe, ſed eaſdem præſentes Literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: Necnon Cameræ prædictæ, ac dicto Ordini Fratrum Minorum Conventualium reſpective pleniſſime ſuffragari, ab omnibus vero, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari debere, ſicque per quoſcumque judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.7. Non obſtantibus noſtra de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis generalibus, & ſpecialibus hujuſmodi necnon prædictis Sixti Prædeceſſoris, & quibuſvis aliis Literis Apoſtolicis dictæ Congregationi, ejuſque Superioribus, & perſonis, eorum-

Digitized by Google

rumque ſingulis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem Apoſtolicam ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in genere, & in ſpecie conceſſis, confirmatis, & innovatis, ac Mare magnum, Bulla aurea, & aliàs quomodolibet nuncupatis, quorumcumque illæ tenorum exiſtant, per quas præſentibus non expreſſas, vel totaliter non inſertas, effectus earumdem præſentium impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus; earumque totis tenoribus habenda eſſet mentio ſpecialis.

§.9. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & dicti Miniſtri Generalis, aut alicujus Provincialis dicti Ordinis Fratrum Conventualium ſigillo munitis eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 6. Febr. 1626. An. III. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Februarii 1626. Pontificatus noſtri Anno III.

V. Theat.

CLXVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Confirmatio ſententiæ ſuper reſciſſione contractus venditionis cujuſdam Villæ ad Præceptoriam, ſeu Commendam Militiæ de Calatrava ſpectantis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Recenſet ſuum præcedens Breve. §.1. Aliàs a nobis emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Urbanus Papa Octavus ad futuram rei memoriam. Aliàs felicis recordationis Paulo &c.

Seriemque facti. §.2. Cum autem, ſicut dictus Philippus Rex nobis denuo exponi fecit, eo quod ea venditione, & alienatione prædictis enormiſſima eidem Militiæ læſio illata fuerat, ut præfertur, venditio, & alienatio villæ, & aliorum bonorum hujuſmodi per præſentes literas reſciſſæ, & abrogatæ, nulliuſque roboris, vel momenti eſſe, nec non Martinum de Alagon Comitem, & Henricum prædictos uti prædicti Martini natos, & heredes ad reſtituen. prædicto Philippo Regi, ac Procuratori generali ejuſdem Militiæ, nec non Præceptoriæ, ſeu Commendæ de Alcaniz prædictæ Villam de Calanda, ac locum de Foa Calanda, Turrim de Algines, mas del Carmen, & la fox una cum fortalitio, ac Palatio, necnon juribus, & juriſdictionibus civilibus, & criminalibus, ſupremis, & infimis, meroque & mixto imperio, aliaque omnia, & ſingula in venditione, & alienatione prædictis comprehenſa, omnino teneri; ab eodem vero Martino, ac dilecta in Christo filia Victoria Pimentel ejus Uxore ſive eorum natis, & hæredibus aliquam pecuniarum ſummam, reſpectu pretii venditionis, & alienationis prædictarum a Philippo Rege, ſeu Procuratore generali, aut Militia, ſive Præceptoria, vel Commenda prædictis, aut eorum nomine peti, vel recepi nullatenus poſſe, quinimo ſi quod jus illis ex oblatione dicti pretii competeret, illudque Martino Comiti, & Henrico prædictis, abſque eo quod Militia, & Præceptoria, ſeu Commenda hujuſmodi, ad evictionem aliquam facien. ulterius tenerentur, retrocederent, ac quoſcumque cenſus, ſi qui per Martinum, & Victoriam prædictos in ſolutionem pretii hujuſmodi impoſiti fuiſſent, nullos declararunt; quo vero ad ſummam duodecim millium, ac ducentorũ, ac quadraginta octo ſcutorum ad rationem decem Regalium monetæ illarum partium pro quolibet ſcuto hujuſmodi, quæ occaſione ſolutionis pretii venditionis hujuſmodi cla. mem. Philippo III. Hiſpaniarum Regi Catholico pro totidem aliis, pro quibus ipſe Philippus Rex eidem Martino Comiti, ejuſque Fratri debitor exiſtebat, remiſſa fuerunt, conceſſuſque fuit recurſus Martino Comiti, ejuſque Fratri prædictis ad prædictum Philippum Regem pro illorum ſolutione, ac manutentione tituli Marchionis de Calanda hujuſmodi; e contra verò reſpective prætenſionum, quas Militia, ac Præceptoria ſeu Commenda prædictæ contra dictum Martinum Comitem, ejuſque genitorem habebant, eũdem Martinum Comitem ad ſolven. reſpective ſummam quatuor quentos vulgo nuncupat., ac centum ſeptuaginta quinque millium, & ſeptingentorum nonaginta quatuor morapetinorum, ea fructibus decurſis, & decurrendis, ſtatim ac ſolutio primæ medietatis ſummæ prædictæ facta fuerit, itaut mille ducati quotannis, donec dicta ſumma integre perſoluta fuerit ſolverentur, teneri declaratum fuerit, prout in ſententia hujuſmodi plenius dicitur contineri.

Sententiam ipſe reſciſſionis contr. actus venditionis ratam habet. §.3. Cupiat autem dictus Philippus Rex, pro ſententiæ hujuſmodi ſubſiſtentia, & validitate illam apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri; Nos ejuſdem Philippi Regis votis in præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ejus hac in parte ſupplicationibus inclinati, ſententiam in præmiſſis, ut præfertur, latam apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos, tam juris quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ. §.4. Decernentes, præſentes Literas validas,

lidas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illę concernunt, inviolabiliter obſervari debere: irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio. §.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dictæ Militiæ etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 9. Febr. 1626. An.III. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 9. Februarii 1626. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLXIX.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Martiniani, ac Furnenſes Iprenſis Eccleſiæ Canonici æque ac Morinenſes nuncupati habiles redduntur ad Dignitates in eadem Iprenſi Eccleſia obtinendas.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. ROmanus Pontifex æqui, bonique ſupremus aſſertor a Salvatore, & Domino noſtro, qui charitas eſt, & Deus pacis, ſuper univerſas Orbis Eccleſias conſtitutus, ut felici illarum regimini, gubernio, atque directioni, divinique cultus in eis augmento juxta creditum ſibi apoſtolicæ ſervitutis officium jugiter invigilet, ea interdum, quæ a Sede Apoſtolica ſancita ſunt, ipſa ſubinde rerum experientia ſuadente alterat, & immutat, in hiſque ſolicitudinis, & providentiæ ſuæ ſtudium interponit, prout pia Eccleſiarum Præſulum, & Catholicorum Principum vota id expoſcunt, & ipſe, omnibus rerum, temporumque qualitatibus debite penſatis, conſpicit ſalubriter in Domino expedire.

Referuntur Pii Papæ IV. Literæ ſuper erectione Epiſcopalis Eccleſiæ Ipren. §.1. Aliàs ſiquidem à fe: re: Pio Papa IV. Prædeceſſore noſtro emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis videlicet:

Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. De ſtatu Eccleſiarum omnium præſertim Cathedralium inſignium noviter erectarum proſpere, & feliciter dirigendo attentius cogitantes, ad ea libenter intendimus, per quæ illarum conſervationi, decori, & venuſtati, ac profectui, & illis præſidentium commoditati, ac aliarum in eis divinis obſequiis vacantium perſonarum opportunæ ſubventioni conſulatur: & interdum ea, quæ a Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus ſuper his conſulte geſta fuerunt, ex ſaniori conſilio immutamus, ac deſuper diſponimus, prout rerum, & temporum, ac perſonarum, & Regionum qualitatibus penſatis conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Cum itaque, ſicut accepimus, aliàs poſtquam fe: re: Paulus Papa IV. Prædeceſſor noſter providi, vigiliſque Paſtoris more conſiderans, quod ea pars inferioris Germaniæ, quæ chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico hæreditario Jure etiam tunc ſubjecta erat, pro tanta Oppidorum celeberrimorum frequentia, locorumque ſuorum multitudine adeo paucas Eccleſias Cathedrales habebat, ut earum Epiſcopi, ea, qua opus erat, diligentia tantam animarum multitudinem minime regere poterant; Idque quibuſdam hoc erat difficilius, quod ipſorum Diœceſani linguæ idiomate, inſtitutiſque differebant, & quidam eorum etiam hujuſmodi privilegia habebant, ut ipſos ad Sedem Epiſcopalem non liceret evocare, itaut nec fidei doctrina, & pie vivendi præceptis commode inſtrui, nec ſi quid deliquiſſent, facile corrigi ab Epiſcopis ſuis poſſent; ad ipſos vero Epiſcopos viſitandos, admonendos, & in officio continendos nulla in tota illa Regione Eccleſia erat Metropolitana; ſed Archiepiſcopi extra fines ipſius Ditionis exiſtentes propter multa, & varia impedimenta nulli ſuffraganeis ſuis uſui jam pridem erant, & propter aſſiduas inſidias, dolos, peſtiferaſque doctrinas populorum Hæreticorum, & Schiſmaticorum, a quibus eadem Regio omni fere ex parte cincta, atque obſeſſa erat, catholica illic fides, & animarum ſalus in maximo diſcrimine, & periculo verſabantur, his, & aliis gravibus cauſis impulſus, volens etiam ipſius Philippi Regis precibus annuere, ac tam pio ejus deſiderio ſatisfacere, habita ſicut rei magnitudo poſtulabat, cum Fratribus ſuis, de quorum numero tunc eramus, deliberatione matura, de eorum conſilio, & apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Cameracen., Trajecten., Atrebaten., & Tornacen. Eccleſias, Civitates, & Diœceſes a Remenſi, & Colonien. Provinciis, quibus tunc erant metropolitico Jure ſubjecta, ac Mechlinien., Ipren., Audomaren., ac diverſa alia tunc expreſſa Oppida inſignia dictæ Regionis a ſua quodque Diœceſi, & Provincia, necnon ab Eccleſia Morinen. eam partem Diœceſis Morinen., quæ in Artheſiæ, & Flandriæ Comitatibus ditionis præfati Philippi Regis erat, cum omnibus, & ſingulis ſuis terminis, Territoriis, Cleris, Populis, Perſonis, Monaſteriis, & Piis locis, ac Beneficiis Eccleſiaſticis cum cura, & ſine cura ſecularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, perpetuo ſegregaverat, diviſerat, & ſeparaverat; necnon Mechlinien., Ipren., Audomaren., & reliqua Oppida præfata ſic diviſa in Civitates, Cameracen. vero, & Trajecten., tunc Epiſcopales Sedes, ac olim Collegia-

Digitized by Google

legiatam Sancti Rumoldi Mechlinien. Eccleſias in Metropolitanas, ac olim Monaſterii S. Martini Ipren. Ordinis S. Auguſtini Canonicorum Regularium, necnon S. Audomari Audomaren., & certas alias aliorum Oppidorum in Civitates erectorum præfatorum Eccleſias in Cathedrales pro totidem Epiſcopis creandis, qui ſuæ quiſque Eccleſiæ præeſſent, ac Ipren., & Audomaren. Eccleſiis, & Civitatibus præfatis certos diſtrictus per Nuncium ſuum poſtmodum ab eo illuc mittendum limitandos pro ſua Diœceſi perpetuo conceſſerat; Necnon Ipren., Mechlinien., Audomaren. vero Eccleſias Civitates, & Diœceſes antedictas Atrebaten. Eccleſiis hujuſmodi pro ſua Provincia ſubjecerat, ſingulisque Ipren., & Audomaren. menſis Epiſcopalibus annuum redditum trium millium Ducatorum auri de Camera ex certis Decimis, & bonis, ac fructibus, redditibus, & proventibus eccleſiaſticis per dictum Nuncium ſpecificandis, & repartiendis ex tunc, prout ex à die, & è contra, poſtquam ſpecificati, & repartiti, ac interim donec ſpecificatio, & repartitio hujuſmodi factæ, & effectum ſortitæ forent, & non ultra, cuilibet ex prædictis menſis pro earum dote alium redditum annuum mille, & quingentorum Ducatorum ſimilium per ipſum Philippum Regem ea redditibus, & proventibus, quos ex dicta Regione percipiebat, Ipren., & Audomaren. Epiſcopis pro tempore exiſtentibus ſingulis annis, quouſque ſpecificatio, & repartitio præfatæ, ac pro ea tantum parte, quæ plenarium ſuum effectum minus ſortita foret, nec ultra integre, & proportionaliter perſolven. perpetuo applicaverat, & appropriaverat; Eidemque Philippo Regi, ſuiſque ſucceſſoribus, qui pro tempore ejuſdem Regionis in temporalibus domini eſſent, Juſnominandi Romano Pontifici perſonas idoneas, ac aliàs certis tunc expreſſis, modo, & forma qualificatas ad dictas Ipren., & Audomaren., ac alias Cathedrales Eccleſias ſic erectas, tam a primæva erectione hujuſmodi, quam quotieſcumque illas pro tempore vacare contingeret, eidem Prædeceſſori, & Romano Pontifici, qui pro tempore foret, per eum in Archiepiſcopos, & Epiſcopos ad nominationem hujuſmodi ordinandas in perpetuum reſervaverat per quaſdam ſub Plumbo: & deinde per alias ſuas in forma Brevis Literas Ven. Fratri noſtro tunc ſuo Salvatori Epiſcopo Cluſin. ſuo, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio in partibus illis dederat in mandatis, ut perſonas idoneas, qui dictas Provincias, & Diœceſes diſtinguerent, & limitarent, ac dotem dictarum Eccleſiarum a Monaſteriis, & Præpoſituris ſub illis conſiſtentibus diſmembrarent, cum poteſtate omnia in his neceſſaria faciendi vice ſua deputaret; Dilectus filius noſter Antonius S. R. E. Presbyter Cardinalis Atrebaten. nuncupatus tunc Epiſcopus Atrebaten., ac quatuor alii ſcientia, & probitate inſignes, quos ipſe Salvator Epiſcopus, & Nuncius, dicto Prædeceſſore interim de medio ſublato, vigore, ſeu prætextu mandati, & poſteriorum Literarum hujuſmodi ſubſtituerat, licet forſan eorum aliqui de illis perſonis non eſſent, quæ ad id canonice ſubdelegari poterant, facta nihilominus per eos diligenti rerum indagine, ac omnibus mature penſatis animadvertentes, quod per diſmembrationes bonorum in Monaſteriis, & Præpoſituris prædictis, ſi fierent, cultus Monaſteriorum non mediocriter læderetur, ipſa Monaſteria, & Præpoſituras menſis prædictis pro dote ſuarum Eccleſiarum, ad hoc, ut Epiſcopi etiam illorum curam perinde atque ſuam propriam perpetuo gererent, potius eſſe unienda, ac deſignationes, & limitationes Provinciarum, ac Diœceſum, diviſioneſque, & diſtributiones Oppidorum, & Juriſdictionum in nonnullis partibus ipſarum Diœceſum commodiores illis, quæ per primodictas Literas ſtatuuntur, necnon Conſtitutiones, & aſſignationes Dotum, & denique numerum perſonarum, ac Dignitatum, Præbendarum, Beneficiorum, & officiorum, ſtatum quoque, & formam in præfatis Eccleſiis, etiam per hujuſmodi diſmembrationes, applicationes, ſuppreſſiones, translationes, novas Inſtitutiones, & alias in univerſum accommodas rationes habendas cenſuerint, & ſuper majori illorum parte proceſſus, digeſtis rebus omnibus, formandos curaverint; & inter alia dictæ Eccleſiæ Ipren., & pro tempore Epiſcopo Ipren. diſtrictus Parochialium Eccleſiarum, videlicet: in Archipresbyteratu Civitaten. S. Martini Ipren., Sanctæ Mariæ de Priela, S. Petri Ipren., S. Jacobi Ipren., S. Nicolai Ipren., S. Joannis apud Ipras: In Decanatu Warneſten., Varneſten. *Sequuntur nomina locorum diverſorum Decanatuum &c.*

Nos, qui dudum inter alia voluimus, quod ſemper in unionibus commiſſio fieret ad partes vocatis, quorum intereſſet, quique nuper Cathedralem Eccleſiam Morinenſem certo tunc expreſſo modo Paſtoris ſolatio deſtitutam, ac Sedem illius Epiſcopalem, & in eis omnia, & ſingula Epiſcopalia Jura, & Cathedralis Eccleſiæ inſignia, pro eo, quod aliàs per conditiones pacis inter præfatum Philippum, & claræ mem: Henricum Francorum Reges firmatæ ſub dictæ Sedis beneplacito decretum fuerat, quod Civitas Morinenſis tunc ſolo æquata non reſtauraretur, ſed illius Eccleſia, & Diœceſis præfatæ, ac beneficia, beneficiorum collationes, & proventus in duas partes dividerentur, quarum altera Franciæ, altera vero Inferioris Germaniæ eſſet, penitus ſuppreſſimus, & extinximus, & Diœceſim Morinenſem, ac omnia, & ſingula ſub ea, & in decreto prædicto comprehenſa in duas partes, quarum una Franciæ, altera vero Inferioris Germaniæ hujuſmodi, juxta dictum Decretum, eſſet; & ulterius illam Diœceſis Morinen. partem in Inferiori Germania hujuſmodi exiſtentem cum Bonis, Cenſibus, Feudis, Decimis, aliiſque proventibus ſub ea comprehenſis, qui valorem annuum duorum millium Ducatorum auri de Camera ſecundum communem æſtimationem conſtituunt, in duas

aliàs æquales partes, & duas alias Diœceſes diviſimus, & ſeparavimus, ac Ipren. unam, Audomaren. vero Eccleſiis, ac menſis Epiſcopalibus reliquam partes, & Diœceſes ſubdiviſas hujuſmodi pro ſua quaque Diœceſi, & parte dotis perpetuo applicavimus; Attendentes, quod ſi priſcis temporibus, dum dicti Populi ſenſim accreſcebant, de novis Eccleſiis Cathedralibus, optimiſque Præſulibus opportuno tempore proſpectum fuiſſet, profecto tot perniciosâ hæreſum Dogmata, quibus Religio Christiana paſſim laceratur, & affligitur, haud ita violenter invaluiſſent; Nunc autem eum ad illa arcenda, & extirpanda, ac ſimul Populos ipſos in ſinceritate Fidei continendos dictus Prædeceſſor nulla alia æque opportuna remedia potuerit adhibere, quam ſupradicta, ut ea juata cordis ſui, atque noſtri deſiderium promptos, & felices ſortiantur effectus, etiam noſtri miniſterii partes præmiſſis adiicere, ac illa omnibus aliis, quibus poſſumus, rationibus juvare, & promovere volentes, necnon bonorum Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis infraſcriptis per præſentes applicandorum, fructuum, reddituum, & proventuum veros annuos valores, necnon ſingularum Literarum, proceſſuum, & ſcripturarum prædictorum veriores tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes; continuis etiam hortationibus dicti Philippi Regis, id pro ſalute dictorum Populorum enixe proſequentis excitati, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac etiam de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, diviſionibus, limitationibus, & diſtributionibus ſubdelegatorum hujuſmodi in dictis proceſſibus ſpecificatis tanquam in melius reformatis inhærendo, ac priores Literas hujuſmodi quoad infraſcripta immutando, omnia, & ſingula ſupradicta Oppida, Caſtra, Villas, Loca, Juriſdictiones, Diſtrictus, & Jura in poſteriore deſignatione ſubdelegatorum hujuſmodi compræhenſa cum Eccleſiis, Monaſteriis, Collegiis, & Locis eccleſiaſticis, ac ſecularibus, & regularibus, aliiſque perſonis, & Populis, cæteriſque ſub eis compræhenſis, præfatæ Eccleſiæ Ipren. juxta poſteriorem deſignationem hujuſmodi, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium perpetuo concedimus, & aſſignamus; necnon in Monaſterio S. Martini præfato, cujus Eccleſia in Cathedralem Eccleſiam Ipren. erecta extitit, ut præfertur, etiamſi de illo conſiſtorialiter diſponi conſueverit, ſeu debeat, nomen, titulum, & denominationem Abbatis, ſeu Præpoſiti ad Dignitatem Abbatialem, ſeu Præpoſituræ, ſtatumque, eſſentiam, & ordinem regulares, necnon cum primum illos, ac Monaſterium, ſeu Præpoſituram S. Martini hujuſmodi per ceſſum, vel deceſſum illa nunc obtinentium, etiam apud Sedem eamdem, aut aliàs quibuſvis modis, & ex quorumcumque perſonis, etiam in aliquo ex menſibus, in quibus vacantium Beneficiorum Eccleſiaſticorum diſpoſitio Nobis, aut Romano Pontifici pro tempore exiſtenti per Conſtitutiones Apoſtolicas, vel Cancellariæ Apoſtolicæ Regulas, ſeu Literas alternativarum, aut alia privilegia, & Indulta reſervata exiſtit, ſeu fuerit, ſimul, vel ſucceſſive vacare contigerit, etiamſi actu nunc, ut præfertur, vacent, & tanto tempore vacaverint, quod illorum collatio, & ejuſdem Monaſterii S. Martini proviſio juxta Lateranenſis ſtatuta Concilii, aut alias Canonicas ſanctiones ad Sedem præfatam legitime devoluta, illique diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel generaliter reſervati exiſtant, ac ipſius Monaſterii Sancti Martini proviſio ad eamdem ſpecialiter, vel generaliter pertineat, & ad illa conſueverint qui per electionem aſſumi, eiſque cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſuper eis quoque inter aliquos lis, cujus ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa: Monaſterium S. Martini, ſeu illius, ac Eccleſiæ Furnen. olim Morinen. Diœceſis Præpoſituras etiam principales, ac qui pro parte dicti Philippi Regis juata conditiones hujuſmodi relicti ſint, Decanatum forſan majorem, necnon Pœnitentiariam, Cantoriam, Scholaſtriam, Theſaurariam non majores poſt Pontificalem Dignitates, necnon quinque Canonicatus, & quinque Præbendas ex pluribus aliis ſuppreſſæ Morinen. Eccleſiæ hujuſmodi pro parte dicti Philippi Regis per conditiones pacis hujuſmodi inter alia etiam relictos, penitus ſupprimimus, & extinguimus, ac ex dicta Eccleſia Morinen. Archidiaconatum Flandriæ Dignitatem inibi, non tamen poſt pontificalem majorem, & ex quindecim Cappellanis in ipſa Eccleſia Morinen. octo Capellanias per prædictos ſubdelegatos ſpecificatas, ac decem ejuſdem Eccleſiæ Morinen. pro parte dicti Philippi Regis juata conditiones præfatas relictas, & ex ipſa Furnen. Eccleſia, in qua triginta Canonicatus, & triginta Præbendæ cum Decanatu exiſtunt, decem alios Canonicatus, & decem Præbendas ſimiliter, quos primo per ceſſum, vel deceſſum illos obtinentium, vel aliàs ſimul, vel ſucceſſive vacare contigerit, aut etiamſi ad præſens vacent, & etiam tanto tempore vacaverint, quod ſimiliter eorum collatio juxta eadem Lateranen. Statuta Concilii ad Sedem eamdem legitime devoluta, ipſique Archidiaconatus, & Capellaniæ, & Canonicatus, & Præbendæ eidem diſpoſitioni apoſtolicæ ſpecialiter, vel generaliter reſervati exiſtant, & ad illos conſueverint qui per electionem aſſumi, eiſque cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, & ſuper eis inter aliquos lis, cujus ſtatum ſimiliter præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſâ, ad dictam Eccleſiam Ipren. pro uno Archidiacono, & totidem Canonicis, & Cappellanis in dicta Eccleſia Ipren. transferimus, ac in eadem Eccleſia Ipren. unum Archipresbyteratum Civitaten. pro uno Archipresbytero Civitaten., qui curam Rectorum Parochialium Eccleſiarum, ac verbi Dei, & Sacramentorum per Civitaten., & unam Pœnitentiariam Diœceſanam nuncupandos Dignitates inibi

inibi non tamen poſt Pontificalem majores pro uno Pœnitentiario Diœceſano nuncopan., qui curam conſcientiarum Populi per Diœceſim Ipreo. habeat. Et ulterios in Eccleſia Ipren. hujuſmodi unum Decanatum Dignitatem inibi majorem poſt Pontificalem ad ſuffragia omnium Canonicorum ejuſdem Eccleſiæ electivum pro Præpoſito ipſius Eccleſiæ Ipren. deinceps Decano, loco ſuppreſſæ Prepoſituræ hujuſmodi, qui duplicem diſtribotiónem in Choro percipiat, & unam Cantoriam pro uno Cantore, & unam Scbolaſtriam pro uno Scholaſtico, & unam Theſaurariam, etiam Dignitates inibi non tamen poſt Pontificalem majores, pro uno Theſaurario, ac duodecim alios Canonicatus, & duodecim alias Præbendas, pro duodecim aliis Canonicis ejuſdem Eccleſiæ Ipren., etiam perpetuo erigimus, & inſtituimus, ac unum, & uoam ex decem Canonicatibus, & decem Præbendis ea Eccleſia Morinen. ut præfertur traoslatis, menſæ Ipren. hojuſmodi ſimiliter perpetuo uoimus, annectimus, & incurporamus; ita quod Epiſcopus Ipren. illorum ratione perſona Capitularis eſſe, ac vocem, auctoritatem, & præeminentiam etiam in Capitulo ſupra Decaoum, & alias Dignitates, ac Canooicatos, & Præbendas ioibi obtioenies babere debeat; liceatque ſibi illorum corporalem poſſeſſionem propria auctoritate libere appræbendere, & perpetuo retinere, illorumquefructus, redditus, & proventus io ſuos, & ſuæ menſæ hujuſmodi uſus, & utilitatem convertere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita. Et ulterius eidem menſæ Ipren. pro ſua dote, hujoſmodi bona, & proveotus trium ea quinque ſuppreſſis Canooicatibus, & Præbendis Eccleſiæ Morinen. hujuſmodi, ac Jus Præbendæ Inſulen. nuncupatæ, ad Epiſcopum Morinen. pro tempore exiſtentem pertinens ſub dictis conditionibus compræhenſam, quorum inſimul ſeptingeotorum, & qoinquaginta, ac ſimiliter omnia, & ſingola bona ſuppreſſæ Præpoſituræ Eccleſiæ Furnen., ac tot ex bonis, & proventibus Monaſterii, ſeu Præpoſituræ S. Martini hujuſmodi, quæ una cum bonis ſuppreſſæ Præpoſitoræ Eccleſiæ Furnen. hujuſmodi valorem annuum mille conſtituant, & valorem aunuum triom millium ducatorum ſimilium pro Dote menſæ Epiſcopalis Ipren. bujuſmodi una cum prædictis complebunt, necnon Archipresbyteratui, Pœnitentiariæ, Cantorię, Scholaſtrię, & Theſaurariæ ſimiliter medietatem æquis portionibus dividendam bonorum, & proventuum Cantoriæ, Scholaſtriæ, & Theſaurariæ ſuppreſſarum prædictarum, ac ſingulis duodecim Præbendis, ut præfertur, erectis prædictis tot ea reliquis Monaſterii, ſeu Præpoſituræ Sancti Martini proventibus hujuſmodi, quot pro competenti dote illorum ad æquivalentiam proventuum aliorum Canonicatuum, & Præbendarum Eccleſiæ Ipren. hujuſmodi opos fuerit; poſt obitum tamen Religioſorum ejuſdcm, ſeu poſtquam illis aliunde proviſum extiterit; eiſdem interim ſub cura Decani Eccleſiæ Ipren. hujuſmodi remanentibus. Præterea Decanatui medietatem proventuum Decanatus Eccleſiæ Morinen. ſimiliter pro parte dicti Regis relictorum, ac Præbendam, & Domum per Decanum Monaſterii Sancti Martini prædicti haberi, & poſſideri ſolitas, & tam illi, quam Arcbidiaconatui Flandriæ hujuſmodi unam, Archipresbyteratui vero Pœnitentiariæ, Cantoriæ, Scholaſtriæ, & Theſaurariæ præfatis ſic erectis, ac graduatis infraſcriptis affectis novem Canonicatibus, & novem Præbendis Eccleſiæ Ipren. hujuſmodi reliquam medietatem bonorum, & proventuum reliquorum duorum Canonicatuum, & Præbendarum ſuppreſſorum prædictorum ſimiliter ex nunc prout ea tunc, & è contra, pro dotis nomine perpetuo applicamus, & appropriamus. Necnon Epiſcopo Ipren. Domum Monaſterii, ſeu Præpoſituræ Sancti Martini hujuſmodi cum bortis, & pertinentiis ſuis circumſtantibus pro ſua babitatione, ac illas ipſas Epiſcopus Morinen. pro tempore eaiſtens io eiſdem Ipreo. Eccleſia, Civitate, & Diœceſi prout ſibi per diviſiones hujuſmodi contingit; Et inſuper quas Abbas, ſeu Præpoſitus Sancti Martini Monaſterii, ſeu Præpoſituræ, & Præpoſitus Eccleſiæ Furnen. hujuſmodi olim qoomodolibet habebant, collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, ioſtitutionem, confirmationem, & quamcumque aliam diſpoſitionem omnium, & ſingulorum Prioratuum, Dignitatum, Perſonatuum, eaceptis ioſraſcriptis affectis Canonicatuum, & Præbendarum, Adminiſtrationum, & Officiorum, aliorumqoe Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, ac prædictorum, & quorumvis aliorum Ordinum Regularium per eum, & futuros Præſules Ipreo., vel alium, ſeu alios eorum nominibus libere faciendas, etiam perpetuo reſervamus, concedimus, & aſſignamus. Et ut ipſe Epiſcopus Ipreo. ſuam Eccleſiam perſonis eruditis, & ad juriſdictionem inibi eaercendam, cæteraque monera eccleſiaſtica obeuoda idoneis debite inſtructam, jugiterque decoratam habeat; ſimiliter perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, quod novem Canouicatus, & Præben. ea Eccleſia Morinen. ad Eccleſiam Ipren. tranſlati hujuſmodi, quos ſuppreſſioni, applicationi, & unioni aliorum trium Canonicatuum, & Præben. menſæ Epiſcopali Ipren. hujuſmodi loco facto per ceſſum, etiam ex cauſa permotationis, vel deceſſum, oon tamen per obitum apud Sedem præfatam, aut aliàs vacare contigerit. vel etiamſi actu ounc quovis modo vacent, & diſpoſitioni apoſtolicæ ſpecialiter, vel generaliter reſervati, ac Secerdotes eaiſtant, & ſuper eis inter aliquos lis, cujus ſtatum præſentibus etiam baberi volumus pro eapreſſo, pendeat indeciſa, tribus Magiſtris, aut Licentiatis in Theologia, & tribus Doctoribos Decretorum, ſeu in eis Licentiatis, & tribus Nobilibus ejus Diœceſis etiam in jure, vel Theologia ſaltem gradu licentiaturæ in famoſa quapiam Univerſitate Studii generalis, ſecundum tenorem primodicta-

rum

rum Literarum ; promotis ordine præmiſſo ſervato in perpetuum concedi, & aſſignari debeant. Quodque ad ſex priores tam nobiles, quam non nobiles, ut præfertur, tamen qualificati ; ad reliquos vero trea Canonicatus, & tres Præbendas ex reliquis novem Canonicatibus, & totidem Præbendis hujuſmodi oulli niſi nobiles, & graduati, ut præfertur, aſſumi poſſint, ac omnes, & ſinguli ratione ſuarum hujuſmodi Præben. conſilium, & operam in negocio Eccleſiæ, & Religionis, cæteriſque difficultatibus pro tempore emergentibus.quoties ab Epiſcopo ſuo requiſiti fuerint, tam conjunctim, quam diviſim præſtare teneantur. Et Archidiaconus, niſi Præbenda Archidiaconatui ſuo annexa ſit, Archipresbyter, Pœnitentiarius, Cantor, Scholaſticus, & Theſaurarius præfati ex dictis novem graduatis ad nominationem Epiſcopi Ipren. aſſumi, & omnium primi poſt Epiſcopum vacaturos novem Canonicatus, & Præben. affectos hujuſmodi ordine in dicta deſignatione expreſſo ſervato conſequi debeant. Et ut de viris ſpectatæ doctrinæ, & probitatis ad ædificationem Eccleſiæ Dei accuratius proſpiciatur, quod ipſi novem Canonicatua, & oovem Præbendę.hac prima vice dumtaxat,per Epiſcopum, & deinde, quoties illi futuris temporibos vacaverint, ut præfertur, ad electionem Epiſcopi, & aliorum graduatorum prædictorum ſuperſtitum per eos conferantur, & in hujuſmodi electione ſuffragium Epiſcopi non plua juris, ſeu momenti,quam cujuſvis Graduatorum habeat, niſi vocum paritate occurrente, tuncque iteratum ad hoc Epiſcopi ſuffragium paritatem vocum hujoſmodi dirimat ; quodque poſthac ipſi novem Canonicatus, & novem Præben. ſub nullis ſpecialibus, vel generalibus etiam mentalibus reſervationibus, affectionibua etiam in corpore juris clauſis, necnon expectativis, coadjutoriis, mandatis, facultatibus, indultis de providendo, commendando, & aliàs diſponendo, primariis precibus nuncupatis, aut aliis gratiis præventivis per Nos, aut Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & dictam Sedem Apoſtolicam, vel ejus Legatos, etiam conſideratione, contemplatione, intuitu, vel ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & ex quacumque cauſa quantumlibet urgenti pro tempore factis,& conceſſis compræhendantur, nec etiam tamquam vacan. apud Sedem Apoſtolicam præfatam, aut ulla alia ratione generaliter, vel ſpecialiter reſervari, nec illorum vacatione per reſignationem etiam ex cauſa permutationis apud Sedem eamdem pro tempore occorren., per Romanum Pontificem, aut Sedem eamdem de illis provideri, aut aliàs quoquomodo diſponi poſſit, ſed furma electionis præmiſſa omni tempore ſervari,nullaque cauſa infringi debeat. Quodque unus ex novem Canonicis prædictis Magiſter, ſeu Licentiatus in Theologia, & alter Decretorum Doctor, ſeu etiam Licentiatus ſeniores ratione ſuarum Præbendarum facultatem habeant viſitandi per univerſam Diœceſim Ipren. prædictam, quoties ab Epiſcopo Ipren., cæteri vero Canonici graduati prædicti, quandocomque requiſiti fuerint, illis aſſiſtere teneantur, ac ex reliquis ſenioribus Canonicis præfatis duo in Theologia, & unus in jure canonico graduati, ut præfertur, una cum Archidiacono curam habeant examinandi promovendos ad ſacros Ordines, & admittendos ad curam animarum, quacumque auctoritate illi proviſi fuerint, neminem, niſi idoneum, ſeque perſonaliter reſidentiam facturum medio juramento promittentem, admittendo. Et quoniam nuper hæreticorum ſtudia, temporiſque malitia, viros doctos ab Eccleſiis ſuis diutius abeſſe non patitur, quod ſi Canonici graduati prædicti ab Eccleſia ſua, niſi ab Epiſcopo, vel Capitulo miſſi, per duos menſes abſuerint, integros ſuæ Præbendæ fructus illius anni amittant, & Capitulo cedant, ac omnes proventus ſingularum Præbendarum in duas æquales partes dividantur, quarum altera pro quotidianis diſtributionibus, his ſolis, qui divinis officiis in Choro deſervierint, & inibi a principio uſque ad finem, excepta neceſſitatis cauſa, permanſerint, miniſtrari debeat, nec quiſquam ulla diſpenſatione, vel alio privilegio apoſtolico quacumque cauſa impetrato, vel conceſſo ſe ſe a reſidentia hujuſmodi eximere poſſit. Cæterum Eccleſiæ Civitatis ſub cura dicti Archipresbyteri Civitaten. ; extra vero eam, & in Diœceſi Ipren. exiſtentea, vel ſub ſuis Decanatibus, ſeu Archipresbyteratus, aliiſque Juriſdictionibus, prout hactenus, remaneant, vel meliori modo arbitrio Epiſcopi diſtribui, ipſorumque Decanatuum Decani, ſalva dicti Epiſcopi moderatione, emolumenta hactenus percipi ſolita percipere poſſint. Quodque Archidiaconus Flandriæ in ipſa Eccleſia Ipren. inſtitutus per ceſſum, vel deceſſum præſentia poſſeſſoris talem in dicta Eccleſia Ipren. Juriſdictionem generalem, quæ ibidē ab antiquis Archidiaconis haberi,& exerceri conſuevit, obtinere, & exercere debeat. Diſtrictius inhibentes univerſis, & ſingulis Ven. Fratribus noſtris Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac dilectis filiis Abbatibus, cæteriſque locorum Ordinariis, ac Conventibus, Superioribus, & perſonis, necnon illi, vel illis, ad quem, vel ad quos ſuppreſſorum, & translatorum Præpoſiturarum, Decanatus, Archidiaconatus, Cantoriæ, Pœnitentiariæ, Scholaſtriæ, & Theſaurariæ, ac Canonicatuum, Præbendarum, & Cappellaniarum, aliorumque Beneficiorum prædictorum collatio, proviſio, ſeu quævis alia diſpoſitio communiter, vel diviſim pertinet, & quibuſcumque aliis cujuſcumque dignitatis, ſtatus, ordinis, & conditionis exiſtentibus in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis majoris, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis, necnon privationis omnium dignitatum, officiorum, & beneficiorum ſuorum, & inabilitatis ad illa, & alia impoſterum obtinenda, ne de illis, ſi vacent, aut cum

vaca-

vacaverint, ut præfertur, cuique providere, aut aliàs diſponere, ſeu præmiſſorum effectum, & eaequutionem in aliquo quantumcumque modico impedire, aut moleſtiam, vel iojuriam quampiam irrogare quoquo modo præſumant. Ac decernentes, ex nunc plenum jus in præmiſſis omnino acquiſitum eſſe, & ſuper his beneficio Regolarum de non tollendo jure quæſito, ac de annali, & triennali poſſeſſore, necnon privilegiis omnibus, quibus diuturni poſſeſſores pacifici quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudeot, plenarie uti, potiri, & gandere debere; Ac novem Caonicatus, & novem Præbendæ ejuſdem Eccleſiæ Ipreo. ſic affectos prædictos per quoſcumque etiam prætextu mandatorum de providendo, nominationum, facultatum, etiam juxta concordata nationis Germanicæ, expectativarum, & qnarumcumque aliarum gratiarum quoquo modo minime acceptare poſſe; & oihilominus quaſcumque acceptationes, collationes, proviſiones, commendas, uniones, annexiones, & incorporationes, ac alias diſpoſitiones de eiſdem, & aliquibus eorum, etiam per Nos, & Sedem præfatam quomodolibet factas, & faciendas, nullius prorſus roboris, vel momenti fore, nullumque per eas cuiquam jus acquiri, ſeu etiam coloratum titulum poſſidendi tribui poſſe, ac conceſſiones, aſſignationes, ſuppreſſionem, extinctionem, translationem, erectionem, inſtitutionem, unionem, anoexionem, incorporationem, applicationem, appropriationem, ſtatutum, ordinationem, inhibitionem, decretum, cæteraque præmiſſa, ac præſentes literas ex nunc omnimodum effectum ſortita eſſe, & cenſeri, nec ſub quibuſvis revocationibus, alterationibus, ſuſpenſionibus, vel limitationibus ſimilium, vel diſſimilium unionum, anneaionum, ſuppreſſionum, extinctionum, etiam effectum non ſortitarum, quæ poſthac per Nos, vel Succeſſores noſtros tam in craſtinum aſſumptionis cujuslibet eorum ad ſummi apoſtolatus apicem, quam aliàs quomodolibet, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, quocumque tempore fient, iocludi, ſed illis non obſtantibus in ſuis vigore, robore, & efficacia perſiſtere, & quoties illæ emanabunt toties in priſtinum ſtatum reſtituta, & de novo conceſſa; Sicque incommutabilis voluntatis, & intentionis noſtræ fuiſſe, eſſe, & fore, ac eaſdem præſentes Literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, aut in jus, vel controverſiam quacumque ratione, vel cauſa vocari poſſe; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Anditores, & ejuſdem, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & anctoritate, judicari, & definiri debere: ac ea nunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis anctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus Fratribus noſtris Archiepiſcopo Mecblinien., & Epiſcopo Amerin., ac dilecto filio Decano Eccleſiæ Sancti Petri Caſſleten. Ipren. Diœceſis per apoſtolica ſcripta, motu ſimili, mandamus, quateous ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes Literas, & in eis conteota quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte moderni, & pro tempore eaiſtentis Epiſcopi Ipren., & aliorum, quorum intereſt, & quomodolibet intererit in futurum, requiſiti fuerint, ſeu eorum aliquis fuerit requiſitus, ſolemniter publicantes, eiſque, & eorum cuilibet in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Epiſcopum Ipren., & alios prædictos, conceſſionibus, aſſignationibus, ſuppreſſione, extinctione, incorporatione, applicatione, translatione, erectione, inſtitutione, unione, annexione, appropriatione ſtatuto, ordinatione, decreto, ac præſentibus Literis, & in eis contentis hujuſmodi pacifice frui, & gaudere, ac alias Literas, & in eis cooteota hujuſmodi firmiter obſervari, non permittentes illos, ſeu eorum aliquem deſuper per ſupradictos aut quoſcumque alios quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, necnon legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auailio brachii ſecularis. Non obſtan. voluntate noſtra prædicta, necnon Lateranen. Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuas, niſi in caſibus a jure permiſſis fieri prohibentis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri, etiam de una, & Concilii generalis de duabus, non tamen tribus dietis, aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus, & Ordinationibus etiam in corpore Juris clauſis, ac aliàs reſervatoriis dictæ Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, etiam revocatoriis, & revocatoriarum innovatoriis, ac in favorem Ordinariorum, & aliàs in contrarium quomodolibet editis, & edendis, necnon ſingularum Eccleſiarum, ac Mouaſterii, & Ordinis prædictorum juramento, coofirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, conſervatoriis, exemptionibus, & Literis Apoſtolicis, Eccleſiis, Monaſteriis, Conventibus, Ordinibus, Superioribus Ordinariis, aliiſque Collatoribus, & perſonis præſatis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem præfatam, etiam per viam generalis legis, & ſtatuti perpetui, necnon initi, & ſtipulati contractus, ſeu quaſi, & aliàs ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam conſideratione, intuitu, contemplatione, vel ad inſtantiam ſupradictorum, & quorumcumque aliorum, ac etiam motu, ſcien-

tia,

tia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, necnon conſiſtorialiter, ac aliàs quomodocumque, & qualitercumque, ac quotieſcumque conceſſis, confirmatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, ac concedendis, necnon quibuſvis ſpecialibus, vel generalibus reſervationibus, etiam mentalibus, expectativis, & aliis gratiis, unionibus, annexionibus, & incorporationibus perpetuis, vel temporalibus abſque conſenſu Coadjutorum deputationibus, nominationibus, citra acceſſus, & regreſſus, facultatibus, literis, mandatis, conceſſionibus, & indultisqnibuſcumque, etiam cum proviſionibus, & aliis diſpoſitionibus, etiam Cardinalibus, ac etiam noſtris antiquis, & deſcriptis familiaribus, & Imperatoris, Regum, Ducum, ant aliorum Principum contemplatione, vel intuitu, ſeu in eorum, aut Eccleſiarum, Monaſteriorum, ac aliorum Eccleſiaſticorum Beneficiorum, vel etiam in nullius favorem, aut ob remunerationem laborum Nobis, & Sedi præfatæ impenſorum, aut in recompenſam jurium ceſſorum, vel ablatorum, aut aliàs quomodolibet, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac cum qnibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, etiam atteſtativis mentis noſtræ de illis non revocandis, aut ſuſpendendis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie de Monaſteriis, Præpoſituris, Decanatibus, Archidiaconatibus, Cantoria, Pœnitentiaria, Scholaſtria, Theſauraria, ac Canonicatibus, & Præbendis etiam translatis, unitis, & ſuppreſſis, ac Cappellaniis, & aliis Beneficiis hujuſmodi conceſſis hactenus, & impoſterum concedendis, quas, & quæ, illorumque omnium vim, & effectum, quoad hoc, omnino ſuſpendimus, & in Monaſterio Præpoſituris, Decanatu, Archidiaconatu, Cantoria, Pœnitentiaria, Scholaſtria, Theſaurarla, ac Canonicatibus, & Præbendis, Cappellaniis, & aliis Beneficiis hujuſmodi effectum ſortiri, aut locum ſibi vendicare non poſſe, neque debere decernimus, illiſque, ac ſtatutis, privilegiis, indultis, & literis ſupradictis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliqui in Morinen., & Furnen. Eccleſiis præfatis in Canonicos ſint recepti, vel, ut recipiantur, inſiſtant, ſeu ſi ſuper proviſionibus ſibi faciendis de Canonicatibus, & Præbendis, ac Dignitatibus ipſarum Eccleſiarum, ac hujuſmodi ſpeciales, vel aliis Beneficiis Eccleſiaſticis in illis partibus generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus Literas impetrarint, etiamſi per eas ad inhibitionem, reſervationem, & decretum, vel aliàs quomodolibet ſit proceſſum, quas quidem Literas, & proceſſus habitos per eaſdem, & inde ſequuta quæcumque ad Monaſterium, Præpoſituras, Decanatum, Archidiaconatum, Pœnitentiariam, Cantoriam, Scholaſtriam, Theſaorariam, ac Canonicatus, & Præbendas, ac Cappellanias, & alia Beneficia volumus non extendi, ſed nullum per hoc eis quoad aſſecutionem Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum, vel Beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibuslibet aliis privilegiis, Indulgentiis, & Literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus, quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri; Et de quibus quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris Literis mentio ſpecialis. Nulli ergo omnino hominũ liceat hanc paginam noſtræ conceſſionis, aſſignationis, ſuppreſſionis, extinctionis, translationis, erectionis, inſtitutionis, unionis, annexionis, incorporationis, applicationis, appropriationis, reſervationis, ſtatuti, ordinationis, inhibitionis, decreti, mandati, ſuſpenſionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo, quinto Idus Martii, Pontificatus noſtri Anno II.

Epiſcopi Ipreſ. fit preces de abiles reddendis Martinianis, ac Furnenſis ad Dignitates ſuæ Cathedralis.

§.2. Cum autem, ſicut Ven. frater Antonius Epiſcopus Ipren. Nobis nuper exponi fecit inter Martinianos, & Furnenſes Eccleſiæ Ipren. Canonicos prædictos non raro plures ad ſupradictas Dignitates obtinendas aptiores, ac magis habiles, quam inter Morinenſes Canonicos hujuſmodi inveniantur, & propterea, ut majori ipſius Eccleſiæ, ejuſque Capituli decori, atque ornamento opportunis rationibus per amplius conſulatur operæ pretium futurum exiſtimet, ſi Martiniani, & Furnenſes, æque ac Morinenſes Canonici prædicti ad ſupradictas Dignitates de cætero obtinendas, ſi illi tamen Doctores, vel Licentiati, ac aliàs habiles exiſtant, idonei apoſtolica auctoritate declarentur. Nobis propterea tam dictus Antonius Epiſcopus, quam dilecta in Chriſto filia Nobilis mulier Iſabella Clara Eugenia Infans Hiſpaniarum humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſuper præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Habiles declarat Pontifex.

§.3. Nos igitur piis Antonii Epiſcopi, & Iſabellæ Claræ Eugeniæ Infantis prædictarum deſideriis, quantum cum Domino poſſumus annuere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quo-

Digitized by Google

quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum conſilio: Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Canonici Martiniani. & Furnenſes prædictæ Eccleſiæ Ipren., ſi Doctores, vel licentiati, ac aliàs habiles exiſtant, ad ſupradictas Dignitates æque ac Morinenſes Canonici dictæ Eccleſiæ Ipren. obtinendas idonei ſint, & eſſe cenſeantur, taleſque ab omnibus, & ſingulis, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & pro tempore ſpectabit, habeantur, & haberi debeant.

Clauſulas neceſſarias apponit.

§.4. Præſentes vero Literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta nullo unquam tempore, etiam ex eo, quod Morinenſes Canonici prædicti, ſeu quicumque alii in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, in jus, vel controverſiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci nullatenus poſſe, ſed ea omnia, & ſingula perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Martinianis, & Furnenſibus Canonicis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.5. Quocirca Ven. fratri Joanni Franciſco Archiepiſcopo Patracen. moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro, & Sedis Apoſtolicæ in Belgicis Ditionibus Nuncio per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Martinianorum, & Furnenſium Canonicorum prædictorum, ſeu alicujus eorum fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens faciat auctoritate noſtra Martinianos, & Furnenſes Canonicos prædictos, & eorum quemlibet præmiſſorum omnium, & ſingulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittens, eos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari: Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria tollit.

§.6. Non obſtantibus præinſertis Pii Prædeceſſoris Literis, quoad ea, quæ præſentibus contrariantur, necnon re: me: Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Eccleſiæ Ipren. etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Eccleſiæ, illiuſque Capitulo, Canonicis, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda eſſet, illorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die prima Martii 1626. Pontificatus noſtri Anno III.

Dat. die 1. Martii 1626. An. III.

CLXX.

Contra extrahentes, ſeu permittentes, ut extrahantur Libri, ac etiam Manuſcripta a Bibliothecis Fratrum Ordinis Prædicatorum.

Similem prohibitionem pro conſervatione Bibliothecarum Fratrum Minorum de Obſervantia Ordinis S. Franciſci, fecit Sixt. V. in Conſt. CIV. Cum ſicut. *Tom. IV. Par. IV. fol. 356. Cujus mitigationem habes impreſſam in Compendio Bullarii a Flavio Cherubino edito ſub Schol. 1. prædictæ Conſtitutionis.*

URBANUS PAPA OCTAVUS.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa hujus Conſtitutionis.

CUm, ſicut dilectus filius Lucas Caſtellinus Ordinis Fratrum Prædicatorum Procurator Generalis Nobis exponi fecit, quod hactenus compertum fuerit, nonnullos conſcientiarum ſuarum prodigos, Libros, ex Bibliothecis Domorum Regularium dicti Ordinis furto ſubripuiſſe ac ſubripere, & ſeu extrahere, atque apud ſe uti proprios in grave animarum ſuarum periculum, & dicta-

dictarum Bibliothecarum præjudicium retinere.

Prohibitio, de qua in Rubr.

§. 1. Nos præmiſſis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, & ipſarum Bibliothecarum conſervationi, & manutentioni conſulere volentes, ſupplicationibus dicti Lucæ nomine Nobis ſuper hnc humiliter porrectis inclinati; Ne de cætero quiſquam, quavis auctoritate fungens Libros, Quinterna, folia, ſive impreſſa, ſive manuſcripta, Bibliothecis Domorum Regularium dicti Ordinis hactenus donata, ſeu aſſignata, & in poſterum donanda, ſeu aſſignanda, ex eiſdem Bibliothecis extrahere, ſeu ut extrahantur permittere, aut conſentire, ſub quovis quæſito colore, prætextu, vel ingenio audeat, ſeu præſumat, ſub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis per contrafacientes eo ipſo incurrendis apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, interdicimus, & prohibemus.

Derogatio contrariorum

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, & Domorum Regularium quarumcumque, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate roboratis Statutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 3. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ: quodque tranſumpta hujuſmodi in valvis dictarum Bibliothecarum, vel aliquo alio perſpicuo loco, unde ab omnibus cerni poſſint, continuo affixa remaneant.

Dat. die 23. Martii 1626. An. III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 23. Martii 1626. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLXXI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Confirmatio Indulti a Sixto Papa V. Capitulo Cathedralis Eccleſiæ Leodienſis conceſſi eligendi ad Præpoſituras, & Abbatias tum ejuſdem Capituli, tum etiam Collegiatarum illius Civitatis, & Diœceſis, cum conceſſione alterius Indulti quoad reſignationes faciendas.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a Clero Leodienſis dignitate deſumptum.

CLerum Leodienſem ob ejus amplitudinem, & ſinceram erga Sedem Apoſtolicam devutionem paterno affectu amplectentes, de ejus privilegiis non conſervandis tantum, ſed & ampliandis libentiſſime cogitamus.

Recenſetur Indultum a Sixto PP. V. Capitulo Cathedralis Leodien. conceſſum.

§. 1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Capituli, & Canonicorum Majoris Eccleſiæ Leodienſis petitio continebat, quod alias fel. rec. Sixto Quinto Prædeceſſori Noſtro, pro parte Capitulorum dictæ Majoris, ac ſecularium, & Collegiatarum Eccleſiarum Civitatis, & Diœceſis Leodienſis, & quarumdam particularium perſonarum expoſito, quod cum ipſa Capitula prætextu Literarum piæ memoriæ Eugenii Papæ Quarti etiam Prædeceſſoris Noſtri, quas vim concordatorum inter ipſas Eccleſias, & Sedem Apoſtolicam habere prætendebant, ac quibus inter alia caveri dicebatur expreſſe, electiones ad Dignitatem majorem poſt Pontificalem in Majori, & Principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi electivas per tempora a jure ſtatuta, expectari, illaſque approbari, & confirmari, vel infirmari debere, prout juſtitia, & æquitas ſuaderet; atque etiam prætextu Literarum recolendæ memoriæ Pii II., & Sixti Quinti, ac forſan aliorum Romanorum Pontificum, etiam Prædeceſſorum Noſtrorum, quibus inter alia idem ipſis etiam de novo Indultum eſſe conceſſum dicebatur; Quibus etiam Literis prædicti Sixti V. Prædeceſſoris antiqua conſuetudo approbata prætendebatur, quod tam majoris, quam etiam fere omnium aliarum Eccleſiarum prædictarum Civitatis, & Diœceſis hujuſmodi Major, & principales Dignitates prædictæ aliis, quam Canonicis actu Præbendatis ipſius Eccleſiæ majoris conferri, aut commendari nequirent; quodque ab eiſdem Dignitatibus omnes aliæ, præter certas in dictis prætenſis concordatis, Indultis, & Privilegiis expreſſas reſervationes erant excluſæ, occurrentibus pro tempore vacationibus, tam majoris, quam principalium Dignitatum hujuſmodi perſonarum idonearum ad illas electiones ad ſe legitime pertinere prætenderent; ac poſtea inter proviſos de illis auctoritate apoſtolica, & electos a prædictis Capitulis ad eaſdem Dignitates variæ ſepe lites, & controverſiæ orirentur, prout ortæ tunc erant, ſeu periculum erat, ne inter proviſos a Sede prædicta de aliquibus ex dictis Dignitatibus, & ad illas electos orirentur; idem Sixtus Quintus Prædeceſſor ſupplicationibus ſibi pro parte dictorum Capitulorum deſuper tunc porrectis inclinatus per ſuas, ſub Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo quinto, nonis Maii, Pontificatus ſui Anno Primo, expeditas Literas concordata, ſeu Indulta, & Prædeceſſorum prædictorum Literas moderans, & amplians, loco illorum, in perpetuum eiſdem Capitulis omnium, tam majoris, quam aliarum Eccleſiarum Civitatis, ac Diœceſis prædictarum, & illorum ſingulis, ut occurrentibus vacationibus Præpoſiturarum, & Abbatiarum ſecularium nuncupatarum earumdem Eccleſiarum tam ſcilicet Majoris poſt Pontificalem, quam principalium Dignitatum Collegiatarum Eccleſiarum hujuſmodi, niſi illæ pro tempore vacantes per reſervationes in corpore juris clauſas, aut perſonis inibi, nominatim expreſſis diſpoſitioni apoſtolicæ reſervatæ forent, ad liberam electionem perſo-

perſonarum idonearum ad Dignitates hujuſmodi procedere libere, & licite valerent, conceſſit, & indulſit; necnon quod electio ipſa intra triginta dies a die vacationis hujuſmodi computandos omnino fieri, & confirmatio intra ſex menſes a die electionis numerandos a Romano Pontifice pro tempore exiſtente, a quo confirmari, vel infirmari deberet, prout æquitas, & ratio ſuaderet, petenda eſſet, decrevit, proviſo tamen quod ſic confirmati Ordinariis ipſis debita præſtarent juramenta, obſequia, & alia, ad quæ de jure, vel conſuetudine tenerentur. Inſuper ne ad Præpoſituram majoris Eccleſiæ prædictæ, quæ inibi dignitas poſt Pontificalem major, vel ad Sanctorum Petri, Martini, Pauli, Sanctæ Crucis, Joannis, Dionyſii, & Bartholomæi Civitatis Leodienſis, necnon Tongrenſis, Huenſis, Foſſenſis, Sanctæ Mariæ Trajectenſis, Maſekenſis, Viſetenſis, Amonienſis, Cinacenſis, Dionantenſis, Tudinenſis locorum, ſeu oppidorum dictæ Diœceſis, & Beatæ Mariæ Namurcenſis Eccleſiarum Præpoſituras, & Abbatias ſeculares, quæ in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales ſunt Dignitates, aliæ perſonæ præterquam Canonici ejuſdem Majoris Eccleſiæ actu præbendati, & perſonaliter in ea reſidentes, etiamſi aliam Dignitatem in ipſa majori, aut aliis Eccleſiis prædictis obtinerent, eligi poſſent, aut deberent, & ne quis eorom plures, quam unam ea Præpoſituris, ſeu Abbatiis ſecularibus, vel Dignitatibus ejuſmodi inſimul retinere poſſet, perpetuo inhibuit, & interdixit: decernens alias prædictas in corpore juris clauſas, & ratione perſonarum ſic nominatim expreſſarum ab ipſo Sixto V., vel ejus Prædeceſſoribus, aut Succeſſoribus pro tempore factas, & faciendas ſpeciales, & generales de vacantibus, & vacaturis Beneficiis Eccleſiaſticis, & Dignitatibus hujuſmodi reſervationes, etiam per Cancellariæ Apoſtolicæ regulas, vel alias quaſcumque Conſtitutiones, vel Ordinationes Apoſtolicas, etiam perpetuas, vel temporales, etiamſi in eis Dignitates electivæ nominatim, & in ſpecie reſervatæ, ac gratiæ, & indulta hujuſmodi in ſpecie expreſſa forent, ad Dignitates prædictas minime extendi, ſed quoties illæ emanarent, toties ipſa Capitula in ſuum priſtinum jus reſtituta, & reintegrata cenſeri debere decrevit, & aliàs, prout in dicti Sixti V. Prædeceſſoris Literis, quas vim contractus inter ipſum, & Sedem prædictam cum dictis Capitulis initi habere voluit, plenius continetur.

Cauſæ illud confirmandi.

§.2. Cum autem ſicut eadem petitio ſubjungebat, eadem Capitola in poſſeſſione, ſeu quaſi juris eligendi ad majorem poſt Pontificalem, & principales Dignitates Eccleſiarum hujuſmodi, juxta formam dictarum Literarum exiſtant, certumque ſit, non parum ornamenti ipſis Eccleſiis accedere, dum ad prędictas Dignitates perſonę ex gremio Capituli dictæ Majoris Eccleſiæ, quæ inter inſigniores chriſtiani orbis Eccleſias merito connumeratur, & in qua nullus niſi doctrina, aut generis nobilitate conſpicuus in Canonicum admitti poteſt, aſſumuntur, maximeque verendum ſit, ne ſecus plerumque accidat, ſi liberum ſit, aut permittatur, Dignitates ipſas obtinentibus illas in ſibi beneviſarum perſonarum favorem reſignare, aut ſi ad illas alii, quam ex dicto gremio, aſſumantur.

Prout petitur.

§.3. Quare pro parte Capituli, & Canonicorum Majoris Eccleſiæ hujuſmodi, & qui ab ipſis pro eorum juribus tuendis, & defendendis ad Nos, & Sedem eandem miſſi ſunt, Dilectorum filiorum Lamberti de la Motte Pro-Decani, & Erneſti de Kerckemae-Zegheri a Groesbegh ejuſdem Majoris Eccleſiæ Canonicorum, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus in præmiſſis opportune providere, eoſque amplioribus favoribus, & gratiis proſequi de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Urbanus, ac reſignationes, reſignatorum, quę hujuſmodi Beneficiorum proviſiones omni ſi de eiuſdem Capituli licentia fieri poſſe declarat.

§.4. Nos igitur earumdem Eccleſiarum decori, & ornamento ſecurius conſulere volentes, ipſiuſque Capituli, & Canonicorum dictæ Majoris Eccleſiæ ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, dictaſque Sixti Quinti Prædeceſſoris Literas, illarumque totos, & integros tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illaſque, & in eis contenta quæcumque, ſalva tamen infra ſcripta ampliatione, & extenſione, approbantes, & confirmantes, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti, & quoſvis alios defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint in eiſdem, ſupplentes, eaſque modo infraſcripto, illis aliàs, & quoad reliqua omnia in ſuo robore permanſuris, ampliantes, & extendentes eaſdem, Capitulo, & Canonicis dictæ Majoris Eccleſiæ, ut de cætero Præpoſitura major poſt Pontificalem Majoris, & Sanctorum Petri, Martini, Pauli, Sanctæ Crucis, Joannis, Dionyſii, Bartholomæi, Civitatis, necnon Tongrenſis, Huenſis, Foſſenſis, Beatæ Mariæ Trajectenſis, Eyckenſis, Viſetenſis, Amanienſis, Cinacenſis, Dionantenſis, & Tudinienſis Locorum, ſeu Oppidorum dictæ Diœceſis, & B. Mariæ Namurcenſis Collegiatarum Eccleſiarum Præpoſituræ, ſeu Abbatię ſeculares Dignitates inibi principales, in aliorum pręterquam Canonicorum ejuſdem Majoris Eccleſię actu Prębendatorum, & perſonaliter in ea reſidentium favorem, niſi etiam ad hoc Capitulorum hujuſmodi jus, ſeu privilegium eligendi habentium, ſeu majoris partis eorum accedat aſſenſus, etiam cauſa permutationis, & concordiæ, etiam in noſtris, vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, vel cujuſvis alterius ad id facultatem habentis manibus, a nunc, & pro tempore obtinentibus reſignari, ſeu jurium in illis, vel ad illas competentium ceſſionem fieri, vel in illarum regimine, & adminiſtratione aliorum, quam Canonicorum dictę

 Fff 2

dictæ Majoris Eccleſiæ actu Præbendatorum, & perſonaliter reſidentium, ac de conſenſu prævicto facienda, etiam apoſtolica, & quavis alia auctoritate admitti, aut alii in Coadjutores perpetuos, & irrevocabiles in regimine, & adminiſtratione dictarum Dignitatum illas nunc, & pro tempore obtinentium, etiam de eorum conſenſu, & ad eorum inſtantiam deputari nequeant; advenientе vero caſu ceſſionis ſimplicis, ſeu ex Decreto Apoſtolico dimiſſionis in manibus noſtris, ſeu alterius Romani Pontificis pro tempore exiſtentis de prædictis Præpoſituris, ſeu Abbatiis Secularibus, Canonicis dictæ Majoris Eccleſiæ dumtaxat, ac de Capituli, ad quod ad Præpoſituram, ſeu Abbatiam Secularem, de qua ceſſionem ſimplicem, ſeu etiam ex Decreto Apoſtolico dimiſſionem pro tempore fieri contigerit, electio ſpectet, conſenſu, & non aliàs provideri debeat, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuo concedimus, & indulgemus;

Ad unque Sixtinum Indultum extendit.

§.5. Ac quaſcumque Coadjutorum, etiam de conſenſu obtinentium, vel Motu proprio de cætero Deputationes etiam cum futura ſucceſſione, necnon reſignationes, ceſſioneſque, ac dimiſſiones hujuſmodi, illarumque admiſſiones, & in illorum conſequentiam, etiam ſub prætextu, ſeu ex eo quod vacatio ex reſignatione, ſeu dimiſſione in manibus Romani Pontificis facta, & per eum admiſſa oriens ſub reſervatione in corpore juris clauſa comprahendatur, aut comprahenſa ſit, ac propterea ab Indulto dicti Sixti V. Prædeceſſoris, quod ad tales reſignationes, ac dimiſſiones, & vacationes ex eis orientes, & quoſvis dictarum Dignitatum vacationum modos etiam ex quibuſvis, quævis generales reſervationes in corpore juris clauſæ, ubicumque, & quandocumque reſultent, auctoritate, & tenore præſentium extendimus, excepta dici, videri, cenſeri, aut interpretari poſſit, aut etiam debeat, ad quorumvis aliorum, quam dictæ Majoris Eccleſiæ Canonicorum actu præbendatorum, & perſonaliter reſidentium favorem, & de conſenſu Capitulorum ad illas eligendi jus habentium, hujuſmodi etiam per Nos, & Sedem prædictam, etiam motu ſimili, & de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter cum præſentium derogatione, & quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis de Dignitatibus prædictis faciendas collationes, proviſiones, commendas, commiſſiones, conceſſiones, aut qualvis alias diſpoſitiones tamquam præter mentem, & intentionem noſtram, & in præjudicium dictorum Capitulorum, & Præbendatorum, eorumque jurium, & privilegiorum factas, nullas, invalidas, nulliuſque roboris, & momenti fore, nullumque per eas cuiquam jus, aut etiam coloratum titulum poſſidendi tribui.

Clauſulas pro præſentium Literarū firmitate addit.

§.6. Præſentes vero Literas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, etiam ex eo, quod intereſſe ſuâ habentes, ſeu habere prætendentes, ad id vocati, & auditi non fuerint, & cauſæ, propter quas emanarint, juſtificatæ, & verificatæ non fuerint, notari non poſſe, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprahendi, ſed ſemper ab illis excipi, perpetuoque validas, & efficaces exiſtere, & quoties illas revocari, ſuſpendi, aut contra eas aliquid diſponi contigerit, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ſeu de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per dicta Capitula quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore, ſicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos etiam Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, eiſdem auctoritate, & tenore decernimus.

Obſtantia tollit.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenus opus ſit, ſimilis memoriæ Benedicti Papæ duodecimi pariter Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit; *Ad regimen*, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictarumque Eccleſiarum juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, uſibus, & naturis, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis illis, eorumque Capitulis, Præſulibus, & aliis ſuperioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio ad hoc habenda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus: cæteriſque contrariis quibuſcumque. Per præſentes autem non intendimus illis, ad quorum favorem Præpoſituræ, ſeu Abbatiæ ſeculares prædictæ, vel earum aliqua, ſeu aliquæ apoſtolica auctoritate conceſſæ jam reperiuntur, præjudicare; eaſdemque præſentes, quominus reſignationes jam admiſſæ, ſeu Coadjutoriæ jam conceſſæ ſuum debitum conſequantur effectum, ullo modo in aliquo volumus non obſtare.

Clauſula pœnales.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam abſolutionis, approbationis, confirmationis, ſuppletionis, ampliationis, extenſionis, conceſſionis, indulti, decretorum, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum die 1.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno

Aprilis Anno D. 1626. Pont. An.III.

Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſexto Kalendis Aprilis, Pontificatus noſtri Anno III.

CLXXII.

Declaratio, quod Sancta Eliſabetha Regina Portugalliæ Tertium Ordinem S. Franciſci expreſſe fuerit profeſſa.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inſtante Procuratore Generali Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia.

Cum ſicut dilectus filius Joannes de Sancto Bernardino Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Nobis nuper exponi fecit, Sanctam Eliſabetham Reginam, dum vixit, Portugalliæ, quam Nos aliàs divina aſpirante gratia in Sanctorum numerum retulimus, Tertium Ordinem S. Franciſci expreſſe profeſſam fuiſſe, plene conſtiterit, prout in proceſſu, aliiſque informationibus deſuper fabricatis latius continetur, & propterea d. Joannes, ne ulli in hoc dubitationi locus unquam eſſe poſſit, per Nos, ut infra opportune providere ſummopere deſideret.

Declarat Sanctam Eliſabetham Tertium Ord. à fuiſſe expreſſe profeſſam.

§.1. Nos eundem Joannem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio, eandem Sanctam Eliſabetham Tertii Ordinis Sancti Franciſci hujuſmodi fuiſſe, & eſſe, atque in omnibus pro tali ubique haberi, & reputari.

Aliter judicari prohibet.

§.2. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo decernimus, & declaramus.

Contrariis ſublatis.

§.3. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die 22. Aprilis 1626. An.III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Aprilis 1626. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CLXXIII.

Præcipitur omnibus Monachis Ordinis Sancti Benedicti, ut Breviario, & Miſſali a Paulo Papa V. approbatis utantur.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

In Cathedra Principis Apoſtolorum, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, divina providentia conſtituti Religioſorum Ordinum quorumcumque in Eccleſia Dei, præſertim ſub glorioſi Monachorum Principis Sancti Benedicti illuſtri vexillo militantium proſperum ſtatum, felicemque directionem ſinceris deſiderantes affectibus, in his, per quæ Religioſi ipſi debitas laudes altiſſimo cum conſenſu, & uniformi ritu perſolvere valeant ſedulo intendimus, ac deſuper paſtoralis officii noſtri partes interponimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Orta quæſtione inter Monachos veteri, an novo potius Breviario, & Miſſali uterentur?

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, editis aliàs Breviario, & Miſſali Monaſticis de mandato fel: re: Pauli PP. V. prædeceſſoris noſtri reformatis pro omnibus Monachis ſub regula S. Benedicti militantibus, præſidente ad hoc opus bon. mem. Roberto S. R. E. Cardinali Belarmino nuncupato, cum aſſiſtentia etiam dilectorum filiorum Procuratorum Generalium totius Ordinis S. Benedicti hujuſmodi, eiſque per Monachos, & Capitulum generale dicti Ordinis Congregationis Hiſpaniarũ non ſolum receptis, ſed etiam ultra annum in multis Monaſteriis in uſo habitis; ſuccedente novo Abbate Generali, qui novum Miſſale hujuſmodi dimitti, & vetus continuari ſub præcepto, & cenſuris ordinaverat; res in Capitulo generali dicti Ordinis de novo propoſita fuerit: & licet novus Abbas hujuſmodi pro ſua opinione a majori parte Capituli obtinuerit, nihilominus ab ejuſdem Capituli Decreto aliqui appellaverint, habitoque ad Venerabiles Fratres noſtros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpoſitos recurſu, ac multa deducendo pro hujuſce rei diffinitione inſtiterint.

Urbanus præcipit, ut edito temporibus Pauli V. utantur.

§.2. Nos pro noſtri paſtoralis officii debito omnem in præmiſſis diſcordiarum materiam e medio ſubmovere, pacique, & quieti Monachorum prædictorum, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, de eorumdem Cardinalium conſilio motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, Breviarium, & Miſſale prædicta de mandato Pauli prædeceſſoris hujuſmodi, ut præfertur, edita, ex quo ſemel ab initio acceptata ſunt, de cœtero perpetuis futuris temporibus omnino continuari, atque ita ab omnibus, & ſingulis Monachis prædictis inviolabiliter obſervari.

Et ut ſic ab omnibus ſervetur, & judicetur.

§.3. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Pala-

Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, decernimus, & declaramus.

Mandatum deparendo.

§.4. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ, necnon officiorum per eos obtentorum, inhabilitatiſque ad illa, & alia impoſterum obtinen. aliiſque arbitrii noſtri pœnis dilectis filiis Generali, ac aliis Prioribus, Abbatibus, Præſidentibus, cæteriſque Ordinis, & Congregationis hujuſmodi ſuperioribus, quocumque nomine nuncupatis, quatenus in omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Monaſteriis, Conventibus, Domibus, Prioratibus, Hoſpitiis, Eccleſiis, Hoſpitalibus, Grangiis, cæteriſque locis regularibus eorumdem Ordinis, & Congregationis quantumvis exemptis, ex privilegiatis Breviarium, & Miſſale, ſic ut præfertur, edita, veteribus, quibus antea utebantur, omnino poſtpoſitis, recipiant, ac recipi, & admitti, eiſque deinceps ad publice, privatimque in choro, & extra precandum, pſallendum, ac miſſas, horaſque canonicas celebran., & recitan. in omnibus, & per omnia uti cum effectu curent, & faciant; contradictores quoslibet, ac in præmiſſis non parentes per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogatio Contrariorũ.

§.5. Non obſtantibus Decreto Capituli Generalis prædicto, aliiſque præmiſſis, & quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, & quatenus opus ſit, Ordinis, & Congregationis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & Literis apoſtolicis eiſdem Ordini, & Congregationi, illorumque Abbatibus, Præſidentibus, Prioribus, Superioribus, & Monachis, ac quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis necnon irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda eſſet, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis.

§.6. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Maii 1626. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Dat. die 7. Maji 1626. An.III.

CLXXIV.

Beatificatio V. S. Dei Mariæ Magdalenæ de Pazzis cum facultate celebrandi Miſſam, & Officium Romæ, & Florentiæ.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, a Domino conſtituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in ſervis, & ancillis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, prout in Domino conſpicimus expedire.

M. Hetruriæ Ducis preces.

§.1. Sane pro parte dilecti filii Nobilis viri Adoleſcentis Ferdinandi Hætruriæ ſibi ſubjectæ Magni Ducis, ac Dilectarum in Chriſto filiarum nobilium Mulierum Mariæ Magdalenæ Archiduciſſæ Auſtriæ, & Chriſtinæ a Lotharingia Hætruriæ ſimiliter ſibi ſubjectę Magnarum Duciſſarum viduarum, necnon Prioriſſæ, ac Monialium Monaſterii Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupati in Burgo Sancti Fridiani Civitatis Florentinæ, nobis nuper expoſitum fuit, quod bonæ memoriæ Ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentina Monialis dicti Monaſterii, multis eximiis virtutum, & gratiarum, ac miraculorum Donis a Domino illuſtrata fuit. Quapropter Ferdinandus Magnus Dux, & Maria Magdalena Archiduciſſa, necnon Chriſtina Magnæ Duciſſæ viduæ, ac Prioriſſa, & Moniales prædictæ nobis humiliter ſupplicari fecerunt ut, donec Canonizationis honor dictæ Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ ob ejus excellentia merita divina aſpirante gratia ab Apoſtolica Sede decernatur eadem, Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque Officium, & Miſſa de ea ut infra recitari, & celebrari poſſit.

Indultum, de quo in rubrica.

§.2. Quare Nos, re prius per Venerabiles Fratres noſtros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpoſitos, quibus eam examinandam mandavimus, mature diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut ipſa Ancilla Dei Maria Magdalena in poſterum Beata nuncupari, Officiumque, & Miſſa de ea tamquam de communi Virginis non Martyris juxta Rubricas Miſſalis, & Breviarii Romani in omnibus, & ſingulis Civitatis Florentinæ Eccleſiis, & hic Romæ pro præſenti Anno dumtaxat in Eccleſia Sancti Joannis Baptiſtæ Nationis Florentinorum, in qua Beatificationis hujuſmodi ſolemnitas celebrabitur, in ejuſdem Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ obitus, ſeu alia ſubſequenti non impedita die, a quibuſvis Clericis, & Presbyteris tam Secularibus, quam Regularibus recitari, & celebrari reſpective poſſit,

ſit, & valeat, apoſtolica authoritate teoore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorum. §.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis. §.4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 8. Maii 1626. An. III. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die octava Maii, milleſimo ſexценteſimo vigeſimo ſexto, Pontificatus noſtri Anoo III.

CLXXV.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Confirmatio Reſolutionis quorumdam Dubiorum circa XI. XVII. necnoo XXII. Capita Seſſ. 25. *de Regularibus* Concilii Triden. per Sac. Congregationem factæ pro Archiepiſcopo Mauilen. io Indiis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Dubia ab Archiepiſc. Manile propoſita. §.1. EXponi Nobis nuper fecit Ven. Frater Archiepiſcopus Manilen. quod habito per eum ad Ven. Fratres noſtros Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales Sacri Concilii Tridentini Interpræteſ ſuper infraſcriptis dubiis recurſu; primo videlicet: An Juriſdictio, viſitatio, & correctio in Cap. XI. de Regularibus Seſſ. 25. Epiſcopis tributa ſuper Parochis Regularibus intelligatur eadem, quam ſuper Parochis Secularibus habent. & ideo ſi dictos Parochos Regolares Epiſcopus poterit compellere, ne excedant taxam ab ipſo factam ſuper emolumentis Baptiſinatum, Matrimoniorum, Funeralium, & aliorum, etiamſi ad hoc licentiam ab eorum ſuperioribus Regularibus, vel Capitulis Provincialibus habeant? Secundo cum dictum Concilium capite decimoſeptimo de Regularibus ejuſdem ſeſſionis decernat, ut Epiſcopus bis examinet, quæ Monıales fieri volunt, primo ſcilicet, quando habitum ſuſcipiunt, ſecundo vero tempore profeſſionis: An hoc etiam intelligatur in Monaſteriis Superioribus Regularibus ſubjectis? Et ſi Epiſcopus eorumdem Rectores compellere poſſit, ne habitum novitiæ dent, oiſi prius Epiſcopum certiorem faciant, ut Puellæ voluntatem explorare valeat? Tertio cum idem Concilium cap. 22. de Regularibus ejuſdem Seſſionis decernat, quod obſerventur, & exequotioni mandentur omnia in præcedentibus vigiuti uno capitibus decreta, & inter alia non obſtantia præſens exiſtat, videlicet: *Atque etiam conſuetudinibus, vel præſcriptionibus etiam immemorabilibus &c.* An prædicta verba -- *Atque etiam conſuetudinibus &c.* debeant intelligi, etiam de conſuetudioibus poſt Concilium introductis, ſciente, vel ignorante Epiſcopo, taliter quod eidem Epiſcopo in futurum præjudicium inferre nequeant? Quarto cum dictum Caput vigeſimum ſecundum ioter alia contineat ſeqoentia verba, videlicet: *Præcipit omnibus Epiſcopis in Monaſteriis ſibi ſubjectis, & iu omnibus aliis in ſuperioribus Decretis ſpecialiter commiſſis &c. ut ſtatim præfata exequantur*: An in dictis rebus Regularium, & Monialium, in quibus ipſi Epiſcopo tribuitur juriſdictio, Epiſcopus dictos Regulares cogere, & compellere poſſit ſub cenſuris, aliiſque remediis opportunis, prout de jure. Quinto, an a prædictis cenſuris in Regulares, & Moniales ab Ordinariis latis poſſint ipſi Regulares, & Moniales a ſuis Superioribus abſolvi?

Reſponſio Congr. Concilii. §.2. Iidem Cardinales ad primum Dobiorum hujuſmodi, in Regulares curam animarum perſonarum ſæcularium exercentes io his, quæ dictam curam, & Sacramentorum adminiſtrationem concernunt, Epiſcopum eadem auctoritate uti poſſe, qua in Parochos ſeculares: proindeque Regulares ipſos in emolumentis, ut proponitur, legitime percipiendis prohibere poſſe, ne excedant Taxam ab Epiſcopo præſcriptam. Ad ſecundum; Ita eſſe intelligendum. Ad Tertium: Ita eſſe intelligenda. Ad quartum, in omnibus Epiſcopo ſpecialiter commiſſis in Decretis ſeſſionis prædictæ de Regularibus, licere eidem Epiſcopo ad illorum executionem Regulares compellere etiam pœnis, & cenſuris eccleſiaſticis. Ad quintum, non poſſe abſolvi a ſuis Superioribus reſponderunt, & decreverunt, & alias prout iu eorumdem Cardinalium Decreto deſuper emanato plenius dicitur contineri.

Quam Archiepiſcopus petit confirmari. §.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Archiepiſcopus plurimum cupiat, Decretum, ſeu Reſpooſum hujuſmodi pro illius firmiori ſubſiſtentia apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri; Ideo Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut ejus deſideriis hujuſmodi annuere de beoignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmat Pontifex. §.4. Nos igitur, dictum Archiepiſcopum ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum, ſeu Reſponſum prædictum apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, approbamus, & coofirmamus, illique ioviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerunt, ſupplemus.

Clauſulæ. §.5. Decernentes, Decretum, ſeu Reſponſum hujuſmodi, necnon præſeotes Literas valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtioere, ac ab omnibus, quos illud concernit, ſeu concernet quomodolibet in futurum, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordioarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non

Contraria tolluntur.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quibuſvis etiam Juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 9. Maii 1626. An.III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 9. Maii 1626. Pontificatus noſtri Anno III.

CLXXVI.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Facultas Regi Catholico nominandi Judices ad cognoſcendas cauſas inter Archiepiſcopum Elboren., & Militias S. Jacobi, & S. Benedicti de Avis vertentes, ipſi autem Archiepiſcopo tres ex nominatis Judicibus recuſandi.

Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Chariſſime in Chriſto fili noſter ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Prœmium.

ONeroſa paſtoralis officii cura, nullo licet meritorum ſuffragio, humilitati noſtræ inenarrabili Regis Regum, & Domini Dominantium Judicio commiſſa poſtulat, ut non ſolum omnibus præſertim Eccleſiaſticis, regularibuſque perſonis Juſtitiam æqualiter miniſtrare curemus, ſed quandocumque lites, controverſias, & diſſidia inter eas vigentes quiete præcidere ſtudeamus.

Cauſæ concedendi facultatem, de qua in Rubrica.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, tu provide conſiderans, ex litibus, ſeu controverſiis, quæ inter Archiepiſcopum Elboren., pro tempore exiſten. ex una, ac Præceptores ſeu Commendatarios, Fratres Milites, officialeſque, & alios Miniſtros Militiarum Sancti Jacobi, & Sancti Benedicti de Avis Regni Portugalliæ, quarum Tu perpetuus Adminiſtrator apoſtolica auctoritate deputatus exiſtis, ex altera partibus de, & ſuper juriſdictione, ſive facultate viſitandi, & reformandi Eccleſias, ſeu perſonas dictarum Militiarum, & quaſi omnimodo illarum tam ſpirituali, quam temporali gubernio, ratione privilegiorum, & exemptionum eiſdem Militiis conceſſorum, nonnullorumque Decretorum, ac Declarationum Concilii Tridentini, necnon ſententiarum diverſis temporibus ad favorem earumdem Militiarum emanatarum, poſſeſſionumque immemorabilium coram uno, ſeu diverſis Judicibus indeciſe pendentium plurima detrimenta, non ſine notabili Eccleſiarum, & perſonarum prædictarum cum ſpirituali, tum temporali diſpendio, & Chriſtifidelium ſcandalo provenire; ipſum vero Archiepiſcopum, necnon Præceptores, ſeu Commendatarios, Fratres Milites, aliaſque perſonas hujuſmodi ad litium dubios eventus, in iiſque proſequendis labores, & expenſas ſubiri ſolitas evitandum, ſuper litibus, & controverſiis inter eos vigentibus hujuſmodi, & quæ oriri poſſint tempore procedente, ad concordiam, & amicabilem compoſitionem, Majeſtate Tua mediante, facile deventuros eſſe, ſi noſtra, & Sedis Apoſtolicæ facultas deſuper ſuffragetur.

Conceſſio.

§.2. Nos, qui in id ſemper intendimus, ut ſublatis litium, & controverſiarum occaſionibus eccleſiaſticæ, & præſertim divino ſervitio mancipatæ perſonæ quietam, & tranquillam vitam traducentes in tuenda pace, atque unione chriſtiana, cæteris exemplum præbeant, prædictarum litium, & cauſarum ſtatus, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium, ac alia de neceſſitate exprimenda præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, omneſque, & quaſcumque lites, & controverſias inter Archiepiſcopum, & Priores, Milites, Commendatarios, Conventus, Menſas Magiſtrales, aliaſque quaſcumque perſonas dictarum Militiarum, coram quibuſcumque Judicibus ordinariis, & delegatis tam in Romana Curia, quam extra eam motas, & quantumcumque inſtructas, ac etiam pro tempore movendas, ad Nos, & Sedem Apoſtolicam, quatenus opus ſit, harum ſerie in ſtatu, & terminis, in quibus reperiuntur, avocantes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eidem Majeſtati, ut partibus prædictis terminum viginti dierum ad conſentiendum in ſex Commiſſarios, qui in dignitate eccleſiaſtica conſtituti, vel in aliqua probata Studii generalis Univerſitate in Jure Canonico graduati ſint, per Te nominandos auctoritate noſtra præfigere: quo quidem termino elapſo, & conſenſu per dictas partes non præſtito, ſex hujuſmodi Commiſſarios, ex quibus dictus Archiepiſcopus tres ſuſpectos dare poſſit, eadem auctoritate deputare, qui prædictas, & quaſcumque alias cujuſcumque qualitatis exiſten. cauſas etiam Decimarum, Juriſpatronatus, præſentandi, & providendi de quibuſvis Beneficiis Eccleſiaſticis, & Cappellis, necnon Juriſdictionis tam ſpiritualis, quam temporalis, bonorum, redditunm, & Territoriorum tam menſam Archiepiſcopalem Elboren., quam Militias, & perſonas hujuſmodi ſpectantium extrajudicialiter, ac omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis, concordare, & componere, aliaque in præmiſſis neceſſaria, & opportuna, etiamſi talia forent, quæ magis ſpecialem, & ſpecificam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite reſpective poſſint, & valeant, plenam, & abſolutam auctoritatem, & facul-

cultatem dicta auctoritate, tenore præſentium, tribuimus, & impartimur.

Mandatum de parendo.

§.3. Quidquid autem per eoſdem Judices in cauſis hujuſmodi tam motis, quam movendis, ut præfertur, concordatum, terminatum, ſtabilitum, & compoſitum fuerit, firmum, validum, & efficax eſſe, & fore decernimus, & ad ejus inviolabilem obſervantiam partes ipſas cogi, & compelli, neque ullo unquam tempore ſub quovis prætextu, & cauſa ab illo reſiliri poſſe præcipimus: partibuſque ipſis deſuper ex nunc, prout ex tunc, poſtquam lites, & controverſiæ hujuſmodi concordatæ fuerint, ut præfertur, perpetuum ſilentium imponimus.

Clauſula pro præſentium Literarum firmitate.

§.4. Neeoon præſentes Literas ex quacumque cauſa de ſubreptionis, vel obreptioois, ſeu nullitatis vitio, aut ioteotionis oostræ, vel alio quovis defectu ootari, impugnari, annullari, vel iovalidari, aut aliàs quomodolibet infringi, ſeu retractari, aut in jus, ſeu controverſias revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, aut facti remedium impetrari oullatenus poſſe: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales jodieari, & definiri debere: ac irritum, & ioaoe, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.5. Non obſtantibus qniboſcumque aliis ſuper præmiſſis Commiſſionibus, & litis pendentiis, & Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiæ, & Militiarum prædictarum etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatotis, & conſuetudioibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus oronibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſeotiboa pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs io ſoo robore permanſuris, hac viee dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis.

§.6. Volumus autem, & apoſtolica auctoritate deceroimos, quod earumdem præſentium tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſobſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibos adhiberetur, ſi foreot exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 28. Maii 1626. An. III.

Datom Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annolo Piſcatoris die 28. Maii 1626. Pootificatus noſtri Anno III.

CLXXVII.

Confirmatio unionis, Congregationis Oratorii Aquen. in Provincia, Congregationi Oratorii Domini Noſtri Jeſu Chriſti Regoo Franciæ.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis deſuper apoſtolicæ ſervitutis officio, ad ea, per quæ piorum hominum Congregationes io Militanti Eccleſia ad majorem Dei gloriam provide inſtitutæ majoribus in dies proficiant incrementis, ſedulo inteodimus, ac deſuper paſtoralis officii oostri partes favorabiliter interponimus, prout conſpicimus io Domino ſalubriter expedire.

Presbyteri Congr. Oratorii Aquen. Congregationi in Regno Franciæ erectæ cupiunt uniri.

§.1. Expooi ſiquidem Nobis nuper feceruot dilecti filii Presbyteri, & Clerici Congregationis Oratorii in Eccleſia B. Mariæ Virginis Aqueo. in Proviocia per fe: re: Paulum PP. V. Prædeceſſorem noſtrum erectæ, & inſtitutæ, quod ipſi pro felicîori ejuſdem Congregationis ſtatu, atque regimine, eamdem Congregationem Congregationi Oratorii Domini Noſtri Jeſu Chriſti in Regno Franciæ apoſtolica auctoritate inſtitutæ a dilecto filio Petro Berul ſecundo dictæ Congregationis hujuſmodi Superiori generali, ſalvis tamen, & illæſis remanentibus privilegiis, gratiis, & indultis primodictæ Congregationi per eomdem Paulum Prædeceſſorem conceſſis uniri, atque incorporari, omnimodæque ejuſdem Petri moderni, & pro tempore exiſtentis Superioris generalis hujuſmodi Juriſdictioni, & ſuperioritati ad inſtar aliarom dictæ Congregationis Oratorii D. N. Jeſo Chriſti domorum ſubiici obtinuerunt, prout io patentibus deſuper confectis literis pleoius dicitur cootineri.

Unit Pontifex.

§.2. Com autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Presbyteri, & Clerici prædicti plurimum cupiant, onionem, & iocorporatiooem, necnon ſubjectionem prædictaa pro majori illorum validitate apoſtolicæ confirmationis robore communiri: Nos Præsbyterorum, & Clericorum prædictorum votis, quantum cum Domino poſſumus, aonuere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi voleotes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicatioois, ſuſpeoſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jore, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibos quomodolibet innodatæ exiſtuot, ad effectum præſentium dumtaxat conſeqoendum, harum ſerie abſolveotes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum oomioe Nobis ſuper hoc humiliter porrectis ioclioati, unionem, & incorporationem, ac ſubjectionem prædictas, & prout illas concernont, omnia, & ſingula in dictis Literis cooteota, licita tamen, & hoeſta, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & coofirma-

mus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Clauſulas apponit.

§.3. Decernentes præſentes Literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectos ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantiaque tollit.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac utriuſque Congregationis bujuſmodi etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 30. Maii 1626. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Maii 1626. Pontificatus noſtri Anno III.

CLXXVIII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Avocatio quarumcumque cauſarum inter Collectorem Generalem ſpoliorum, & Commiſſarium Cruciatæ in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nonnullas controverſias inter Collectorem ſpoliorum, & Commiſſarium Cruciatæ exortas.

§.1. Cum, ſicut non ſine gravi animi noſtri moleſtia accepimus, nonnullæ differentiæ inter dilectos filios magiſtrom Joannem Baptiſtam Pallottum in utraque Signatura noſtra Referendarium, ac jurium, & ſpoliorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis debitorum Collectorem Generalem, & ſeo ejus Auditorem ex una, & Antonium Maſcarenhas indulgentiarum, & gratiarum ſpiritualium, & temporalium Cruciatæ eorumdem Regnorum Commiſſarium apoſtolica auctoritate deputatom ex altera partibus de, & ſuper facultate, & Joriſdictione ipſius Antonii Commiſſarii, aliiſque rebus in actis cauſæ, & cauſarum latiùs deductis ortæ fuerint, & vigeant ad præſens: Cumque ea ſupradictis plura ſcandala orta jam ſint, & verendum ſit, ne in dies majora oriantur.

Pontifex ad ſe avocat.

§.2. Nos, qui in ſupremo Juſtitiæ throno, meritis licet inſufficientibus, per ineffabilem divinæ ſapientiæ providentiam conſtituti ſumus, præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare, & uniuſcujuſque juribus conſulere volentes, nec non differentiarum, & aliarum rerom in actis hujuſmodi deductarum præſentibus, perinde acſi ſpecifice, ſpecialiter, & expreſſe inſererentur, & exprimerentur, pro ſufficienter inſertis, & expreſſis habentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & quaſcomque differentias, & cauſas civiles, criminales, & mixtas præmiſſorum occaſione motas, & introductas, ac in quibuſvis Tribunalibus pendentes, & inſtructas in ſtatu, & terminis, in quibus reperiuntur, cum omnibus, & ſingulis earum inciden., dependen., emergen., annexis, & connexis, totoque negocio principali ad nos harum ſerie avocamus.

Præcipitque Collectori, ut inhibeat prædicto Commiſſario, ejuſque Miniſtris nequid attentent.

§.3. Nec non Jurium Cameræ noſtræ Apoſtolicæ in Regnis prædictis Collectori apoſtolica auctoritate tenore præſentium committimus, & mandamus, ut eidem Antonio Maſcarenhas, & quibuſvis aliis, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & ſpectare poterit in futurum, noſtro nomine, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, a qua nonniſi a nobis, & hac Sancta Sede, præterquam in mortis articulo conſtituti abſolvi poſſint, necnon privationis omnium, & quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum, etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignorum necnon dicti Commiſſariatus Cruciatæ, & aliorum quorumcumque Officiorum, ac munerum per eos reſpective quomodolibet, & ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus etiam ab eadem Sede obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, ipſo facto abſque alia declaratione, ſeu Judicis miniſterio incurrendis pœnis diſtricte præcipiat, ne donec aliter ab hac Sancta Sede ſtatutum, & ordinatum fuerit, quicumque circa cauſas, & differentias, aliaque præmiſſa hujuſmodi quovis quæſito colore, vel prætextu, ſeu ex quacumque cauſa, etiam quantumvis privilegiata, attentare, ſeu aliàs quomodolibet innovare, & præſertim licentias Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium in privatis domorum Oratoriis celebrandi, vel celebrari faciendi, concedere audeant, ſeu præſumant.

Et ſiquæ illi attentaverint, irrita declarat.

§.4. Nos enim, ſi quicquam circa differentias, & cauſas, aliaque præmiſſa hujuſmodi per eumdem Antonium fieri, attentari, ſeu aliàs quomodolibet ex quavis cauſa innovari, & præſertim licentias prædictas concedi contigerit; eas, & ea ex nunc, prout ex tunc, & è contra revocamus, caſſamus, & annullamus, viribuſque, & effectu omnino evacuamus, ac revocata, caſſa, & annullata, viribuſque, & effectu vacua, nec ulli ſuffragari in judicio, vel extra, aut aliàs quomodolibet poſſe.

Clauſulas apponit.

§.5. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, etiam S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter

ranter contigerit attentari; auctoritate,& tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§.6. Non obſtantibus,quatenus opus ſit, re: me: Boniſacii Papæ VIII. ſimiliter prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſeutium ad judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon privilegiis, indultis, & Literis Apoſtolicis, ac aliàs in contrarium præmiſſorum ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & decretis conceſſis, confirmatis, approbatis, & etiam ſæpius innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi, pro ſufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum inſerta mentio habenda foret, eorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris,hac vice dumtaxat ſpecialiter, & espreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque: ſeu ſi prædicto Antonio Maſcarenhas, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel escommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Dat. die 13. Junii 1626. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Junii 1626. Pontificatus noſtri Anno III.

Sequitur Mandatum eidem Collectori ſpoliorum de capienda juridica Informatione ſuper nonnullis erroneis propoſitionibus prædicti Commiſſarii Cruciatæ circa facultatem licentias concedendi Miſſam celebrandi in privatis Domorum Oratoriis.

Dilecto filio Jarium, & Spoliorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis debitorum Collectori Gener.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti Fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Facti ſeries.

§.5. AD Apoſtolatum noſtrum non ſine gravi cordis noſtri dolore pervenit, dilectum filium Antonium Maſcarenhas Indulgentiarum, & gratiarum ſpiritualium Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Commiſſarium generalem apoſtolica auctoritate deputatum, eò audaciæ, & temeritatis proceſſiſſe, ut facultatem concedendi licentias ſacroſanctum miſſæ Sacrificium in privatis domorum Oratoriis in dictis Regnis celebrari faciendi ad ſe dumtaxat privative quoad nos,& hanc Sanctam Sedem ſpectare. Et quia facultatem hujuſmodi ſibi uti ejuſdem Cruciatæ Commiſſario ex contractu competere prætendit, Nos, & Sedem eamdem licentias hujuſmodi in Regnis prædictis nullatenus concedere poſſe, & quamplura alia in auctoritatis ejuſdem Sanctæ Sedis præjudicium, & contemptum aſſerere minime erubuerit.

Mandatum de quo in Rubrica.

§.2. Idcircò motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, tibi per præſentes committimus, & mandamus, ut te de præmiſſis omnibus, & ſingulis tam per eumdem Antonium, quam ejus complices, fautores, & conſultores temerè, ut præfertur, aſſertis, & dictis, auctoritate noſtra juridice informes, aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, & quomodolibet opportuna, etiamſi talia ſint, vel fuerint, quæ magis ſpecialem, ſpecificam, & espreſſam requirerent mentionem, facias, dicas, geras, & exequaris: ſuper quibus omnibus, & ſingulis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem harum ſerie tibi concedimus, & impartimur: ac omnes, & ſingulas Informationes per te circa ea ſumendas ſub tuo ſigillo clauſas ad nos quamprimum diligenter tranſmittas, ut quid deſuper ſtatuendum fuerit, matura conſultatione adhibita decernere valeamus. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. die, anno; eisdem.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Junii 1626. Pontificatus noſtri Anno III.

CLXXIX.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Recollectorum nuncupatorum.

Ordinem hunc approbavit Gregor. IX. in Conſt.XLII. Devotionis *Tom.III.fol.*284. *Fratres prædictos certis diebus ſolemnem benedictionem, & abſolutionem facere poſſe ſtatuit Clemens VIII. Conſt.XLIV. Tom.V. Par.I. fol.*410. *hujuſque benedictionis forma habetur in Conſtitut.CCLI. Tom.V. Par.II. fol.*775. *cum ſeq.*

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IN ſupremo apoſtolicæ dignitatis culmine meritis licet imparibus divina diſpoſitione, conſtituti, ad ea, quæ pro Regularium locorum,& perſonarum in eis ſub ſuavi Religionis jugo ad proximi ſubventionem præſertim viventium indemnitatibus, & commodis per Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros liberaliter conceſſa fuerunt, libenter intendimus, eaque, ut perpetuo firma, & illibata perſiſtant, cum a nobis petitur, apoſtolico munimine roboramus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ concedendæ confirmationis.

§.1. Eshibita ſiquidem nobis nuper pro

parte dilectorum filiorum Didaci de S. Raymundo moderni Procuratoris Generalis, & Religioſorum Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum Recollectorum nuncupatorum petitio continebat, quod dudum fel. record. Gregor. IX. & deinde diverſi alii, ac tandem piæ memoriæ Gregorius XV. Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri diverſas gratias, & privilegia, præſertim vero ad opus Redemptionis Captivorum hujuſmodi ſpectantia, Religioſis dicti Ordinis conceſſerunt, prout in diverſis Literis Apoſtolicis deſuper confectis plenius continetur.

Quam Fratres petunt. §.2. Cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, Didacus, & Religioſi prædicti plurimum cupiant, pro firmiori, & majori gratiarum, & privilegiorum hujuſmodi ſubſiſtentia, illa per nos approbari, & confirmari, pro parte Didaci, & Religioſorum præfatorum nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Confirmatio, de qua in rubrica. §.3. Nos igitur, qui honeſtis fidelium votis libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, Didacum, & ejuſdem Religionis ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon ſingularum literarum hujuſmodi tenores, ac datas præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, gratias, & privilegia quæcumque dicto Ordini per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros conceſſa, & deſuper confectas literas, dummodo illa ſint in uſu, nec revocata, neque ſub ullis revocationibus comprehenſa, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Inſtitutis Regularibus dicti Ordinis minime adverſentur, apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clauſulæ. §.4. Decernentes, Didacum, & Religioſos prædictos illis omnibus, & ſingulis libere, & licite frui, & gaudere, nec eos deſuper a quoquam quomodolibet moleſtari, perturbari, aut inquietari quoquo modo poſſe.

Contrariorũ derogatio. §.5. Eaque per omnes, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus omnibus, quæ in dictis literis conceſſa ſunt non obſtare, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ pœnales. §.7. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, adjectionis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationẽ Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. die 25. Junii 1626. An.III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1626. ſeptimo Kalendas Julii Pontificatus noſtri anno tertio.

CLXXX.

Commiſſio Lucano Epiſcopo Miniſtros illius Reipublicæ abſolvendi a cenſuris, in quas incurrerant, ob exactum quoddam ab Eccleſiaſticis vectigal ultra conceſſionem Sedis Apoſtolicæ. *Ex Regeſt. in Secret. Brev.*

Ven. Fratri Alexandro Epiſcopo Lucan.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Concordatum Miniſtri Reipub. Lucanæ inierant cum Eccleſiaſticis ſuper ſolutione nonnullorum vectigalium. §.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti filii Antiani, & Vexillifer Juſtitiæ Reipublicæ Lucanæ, quod alias tunc exiſtentes ipſius Civitatis Lucanæ Communitas, & homines conſiderantes, illorum redditus, & proventus in Gabellis, Datiis, & aliis vectigalibus ſuis præcipue conſiſtere, ac volentes, fraudibus quas multi aliàs non exempti ſub nomine eccleſiaſticarum perſonarum ad effugiendam debitam Gabellarum, Datiorum, & vectigalium hujuſmodi ſolutionem in maximum eorum damnum, & præjudicium committebant, occurrere, cum dilectis filiis Clero tam ſeculari, quam regulari Civitatis prædictæ in vim facultatis eiſdem Clero apoſtolica auctoritate ſub certis modo, & forma tunc expreſſis conceſſæ concordarunt, ut idem Clerus Gabellas hujuſmodi, prout alii, ſolvere teneretur: & deinde certis anni temporibus ejoſdem Cleri ſingulis perſonis tam ſecularibus, quam regularibus, & tam viris, quam mulieribus totum per eos ſolutum integre reſtitueretur, & aliàs, prout in diverſis deſuper confectis publicis Inſtrumentis plenius dicitur contineri.

Quæ cum ultra hujuſmodi Cõcordatum exegerint: §.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, poſt initam concordiam hujuſmodi Gabellæ prædictæ per eoſdem Antianos, & Vexilliferum, ſeu ab eis deputatos prædictos auctæ, & ab ipſis Clero ultra tempus conventionis contra Sacrorum Canonum, Conciliorum Generalium, necnon Bullæ in die Cœnæ Domini legi ſolitæ formam exactæ fuerint, nec ipſi propterea eiſdem Clero, quod ab eis, ut præfertur, exactum fuit, integre reſtituerint; A Cenſuris petunt abſolvi. Nobis propterea Communitas, & Homines, ac Antiani, & Vexillifer prædicti humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi de abſolutio-

lutionis beneficio in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Pontifex Epiſcopo Lucano committit, ut eos abſolvat, ſervatis tamen quæ hic ſervanda præſcribuntur.

§.3. Nos igitur illorum conſcientarum quieti, quantum cum Domino poſſumus, benigne conſulere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut Communitatem, & homines, eorumque ſingulos ac Gabellarum hujuſmodi Miniſtros, Cuſtodes, & Exactores, necnon alios quoſcumque in præmiſſis culpabiles, & eorum quemlibet, ſi hoc a te humiliter petierint, & dummodo a ſimilibus de cætero abſtineant, factaque prius per eos de indebite uſque in præſentem diem exactis, ut præfertur, eiſdem Clero reſtitutione, vel aliter cum eiſdem Clero tam conjunctim, quam diviſim deſuper concurdato, ſeu facta per Camerarium, vel Depoſitarium ejuſdem Communitatis, & hominum obligatione in forma Depoſiti de reſtituendo omne, & totum exactum, & non reſtitutum ut ſupra, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis per eos, & eorum quemlibet præmiſſorum occaſione quomodolibet incurſis, auctoritate noſtra in utroque foro abſolvi, illiſque dictas pœnas eadem auctoritate ab eorum, & cujuslibet eorum confeſſariis per te probatis remitti, & condonari, impoſita eis pœnitentia ſalutari, necnon in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant, ſtatum reſtitui, reponi, & plenarie reintegrari mandes, & facias, eidemque Clero cum Antianis, & Vexilliſero prædictis ad concordiam, ſive tranſactionem ſuper præmiſſis, prout eis videbitur, deveniendi, licentiam eadem auctoritate concedas.

Obſtantibus derogat.

§.4. Non obſtantibus apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 4. Julii 1626. An.III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 4. Julii 1626. Pontificatus Noſtri Anno III.

Sequitur Facultas Clero Reipublicæ Lucanæ concordandi cum Republica ſuper exactione, & ſolutione nonnullorum vectigalium.

Ven. Fratri Alexandro Epiſcopo Lucan.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Lucani petunt facultatem ſibi concedi conveniendi cum Clero ſuper ſolutione vectigalium.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Antiani, ac Vexilliſer Juſtitiæ Reipublicæ Lucan., quod ipſi provide conſiderantes, ejuſdem Reipublicæ redditus, & proventus in gabellis præcipue, datiis, aliiſque vectigalibus ſuis conſiſtere, multas vero fraudes circa Gabellarum, datiorum, & vectigalium hujuſmodi ſolutionem a non exemptis ſub nomine perſonarum eccleſiaſticarum, non ſine maximo ipſius Reipublicæ damno, & præjudicio, plerumque committi conſueviſſe: ut autem fraudibus hujuſmodi opportuniori, qua fieri poteſt, ratione obviam eant, cum perſonis eccleſiaſticis tam ſecularibus, quam regularibus Civitatis, & Diœceſis Lucan. prædictæ, ut ſcilicet ab eiſdem Eccleſiaſticis Gabellæ prædictæ exigantur, eiſque omne id, & totum, ad quod inter eos concordabitur, certis anni temporibus reſtituatur, convenire, ſeu concordare deliberaverunt; ſi opportuna deſuper tam eiſdem perſonis eccleſiaſticis, quam Antianis, & Vexilliſero per Nos, & Sedem Apoſtolicam facultas concedatur: Nobis propterea Antiani, & Vexilliſer prædicti ex conventione, & concordia hujuſmodi, ſi fiat, Eccleſiis, Eccleſiaſticiſque perſonis ſuam immunitatem mediante reſtitutione prædicta facilius conſervari, fraudibuſque hujuſmodi obviam iri aſſerentes, humiliter ſupplicari fecerint, ut ſibi in præmiſſis opportune providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Urbanus Epiſcopo committit, ut rebus maturè perpenſis facultatem Clero concedat ſuper hujuſmodi ſolutione conveniendi.

§.2. Nos igitur certam de præmiſſis notitiam non habentes, ac ſingolares Antianorum, & Vexilliſeri prædictorum perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, quatenus vocatis perſonis eccleſiaſticis prædictis, de omnibus, & ſingulis præmiſſis, eorumque circumſtantiis univerſis te diligenter informes, & ſi per informationem hujuſmodi tibi legitime conſtiterit, Eccleſiarum, earumdemque perſonarum eccleſiaſticarum immunitatem ex conventione, & concordia fienda hujuſmodi nullatenus lædi, ſeu eis aliquod damnum, vel præjudicium inferri, ſuper quo conſcientiam tuam oneramus, perſonis eccleſiaſticis prædictis, ſeu

ab eis

Digitized by Google

ab eis ad boc ſpecialiter deputandis, ad conventionem, & concordiam tam conjunctim, quam diviſim modo, & ſorma præmiſſis, cum Antianis, & Vexilliſero prædictis deveniendi, ita tamen, ut ſi Gabellas hujuſmodi augeri, vel minui contigerit, ſumma etiam inter eccleſiaſticos, necnon Antianos, & Vexilliferum prædictos concordata proportionabiliter augeatur, & minuatur, ac omne id, & totum, quod Antiani, & Vexillifer prædicti, ſeu ab eis deputati, a perſonis eccleſiaſticis hujuſmodi exegerint, & perceperint, eiſdem perſonis, ſeu etiam ab eis deputatis integre, realiter, & cum effectu ſingulis ſex menſibus juxta concordiam hujuſmodi reſtituant libere, & licite, & abſque excommunicationis, aliarumque cenſurarum, & pœnarum eccleſiaſticarum contra Gabellas hujuſmodi a perſonis eccleſiaſticis exigentes latarum, & inflictarum incurſu: Præterea facta prius per Antianos, & Vexilliferum prædictos, ſeu per Camerarium, vel Depoſitarium de eiſdem perſonis eccleſiaſticis reſtituendo, ut præfertur, obligatione, juxta conventiones inter eos infra novem menſes proximus faciendas, etiam ex nunc exigendi, & percipiendi: Præterea perſonis eccleſiaſticis prædictis, ſeu ab eis pro tempore deputatis, quæcumque inſtrumenta deſuper neceſſaria, & opportuna cum clauſulis, capitulis, pactis, & conditionibus tibi beneviſis, licitis tamen, & honeſtis, nec immunitati eccleſiaſticæ quovis modo contrariis cum Antianis, & Vexillifero prædictis ſemel, & pluries, ac toties, quoties opus fuerit, celebrandi, ſeu celebrari, aliaque ſuper his neceſſaria, & opportuna faciendi, dicen., geren., & exequen. licentiam, & facultatem auctoritate noſtra concedas: perſonaſque eccleſiaſticas, & Antianos, ac Vexilliferum prædictos ad conventionis, & concordiæ vigore præſentium ineundæ, poſtquam, ut præfertur, inita fuerit, obſervationem omnino teneri, & obligatos fore, eadem auctoritate decernas.

Contraria tollit.

§.3. Non obſtantibus apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum regularium locorum, & Ordinum, quorum illa fuerint, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 4.Julii 1626. Pontificatus Noſtri Anno III.

Dat. die 4. Julii 1626. An.III.

CLXXXI.

Deputatio Epiſcoporum Laudenſis, & Comenſis, ac Pœnitentiarii Eccleſiæ Mediolanenſis in Protectores Collegii Helvetorum, & Rhetorum ejuſdem Civitatis.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Venerabilibus Fratribus Papienſi, & Novarienſi Epiſcopis, ac dilectis filiis Pœnitentiario, & Archipresbytero Eccleſiæ Mediolanenſis.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabiles fratres, & dilecti filii, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

Militanti Eccleſiæ licet immeriti, diſponente Domino præſidentes, circa curam eccleſiaſticarum perſonarum omnium ſolertia reddimur indeſeſſa ſoliciti, ut juxta debitum paſtoralis officii eorum occurramus diſpendiis, ac profectibus divina cooperante clementia, favorabiliter intendamus.

Cauſæ faciendæ deputationis.

§.1. Sane dilectorum filiorum Rectorum Collegii ad erudiendos Helvetios, & Rhetios, eoſque optimis moribus, & doctrinis imbuendos in Civitate Mediolanenſi instituti conqueſtione percepimus, quod cum nonnulla caſtra, villæ, & alia loca, terræ, domus, poſſeſſiones, aquæ, & decurſus aquarum, jura, juriſdictiones, fructus, cenſus, redditus, proventus, & nonnulla alia mobilia, & immobilia, ſpiritualia, & temporalia bona in Mediolanen., Papien., Novarien., & aliis Diœceſibus conſiſtentia, etiam ratione quorumcumque Beneficiorum eidem Collegio, apoſtolica auctoritate, aliàs unitorum ad dictum Collegium ſpectent, & pertineant; & nonnulli etiam Civitatum, & Diœceſis, ac partium prædictarum non formident eadem Caſtra, Villas, Loca, & Terras, Domos, poſſeſſiones, aquas, & decurſus aquarum, jura, juriſdictiones, fructus, cenſus, redditus, & proventus eorumdem occupare, vel ſuper eiſdem, & quibuſcumque aliis bonis mobilibus, & immobilibus ſpiritualibus, & temporalibus, aquis, & aliis rebus ejuſdem Rectoribus multiplices moleſtias, & injurias inſerre, & jacturas; Quare dicti Rectores Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut cum ſibi valde reddatur difficile, pro ſingulis querelis ad Sedem Apoſtolicam habere recurſum, provideri ipſis ſuper hoc paterna diligentia curaremus.

§.2. Nos

Deputatio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos igitur adverſus occupatores, detentores, præſumptores, moleſtatores, & injuriatores hujuſmodi illo volentes ipſis Rectoribus remedio ſubvenire, quod ipſorum compeſcatur temeritas, & aliis adytus committendi ſimilia præludatur, vobis per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus vos, vel duo, aut unus veſtrum, per vos, vel alium, ſeu alios, etiam ſi ſint extra loca, in quibus deputati eſtis Conſervatores, & Judices, prædictis Rectoribus efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, non permittatis, eos ſuper his, & quibuſvis aliis bonis, & juribus ad dictum Collegium ſpectantibus, a quibuſvis etiam Archiepiſcopali, Epiſcopali, vel alia eccleſiaſtica dignitate fungentibus, necnon Clericis, & eccleſiaſticis tam religioſis, quam ſecularibus perſonis, necnon Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, Militibus, & Laicis, Communitatibus, Civitatum, Univerſitatibus, Oppidorum, Caſtrorum, Villarumque, & aliorum locorum, ac aliis ſecularibus perſonis Civitatum, & Diœceſum, & partium aliarum indebite moleſtari, vel eis gravamina, ſeu damna, vel injurias irrogari; facturi dictis Rectoribus, cum ab eis, vel eorum Procuratoribus fueritis requiſiti, de prædictis, & aliis perſonis quibuslibet ſuper reſtitutione hujuſmodi caſtrorum, villarum, Terrarum, & aliorum locorum, juriſdictionum, jurium, & bonorum, mobilium, & immobilium, reddituum quoque, & proventuum, & aliorum quorumcumque bonorum, necnon de quibuslibet moleſtiis, injuriis, atque damnis præſentibus, & futuris, in illis videlicet, quæ judicialem requirunt indaginem, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii, in aliis vero, prout qualitas eorum exegerit, juſtitiæ complementum, occupatores, ſeu detentores, præſumptores, moleſtatores, & injuriatores hujuſmodi, necnon contradictores quoslibet, & rebelles, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis extiterint, quandocumque, & quotieſcumque expedierit, auctoritate noſtra, per cenſuras eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Obſtantium derogatio.

§.3. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri, in quibus cavetur expreſſe, ne quis extra ſuam Civitatem, & Diœceſ. niſi in certis exceptis caſibus, & in illis ultra unam dietam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne conſervatores, & judices a dicta Sede deputati, extra Civitatem, & Diœceſ. in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, ſeu aliis, vel alii vices ſuas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine ſuæ Diœceſis transferre præſumant, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, ſeu quod aliis quam manifeſtis injuriis, & violentiis, ac aliis, quæ judicialem requirunt indaginem, pœnis in eos, ſi ſecus egerint, & in id procurantes adjectis, conſervatores ſe nullatenus intromittant, quam aliis quibuſcumque Conſtitutionibus a Prædeceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus, tam de judicibus delegatis, & conſervatoribus, quam perſonis ultra certum numerum ad judicium non vocandis, aut aliis editis, quæ videlicet poſſent in hac parte juriſdictioni, aut poteſtati ejuſque libero executioni quomodolibet obviare, ſeu ſi aliquibus communiter, vel diviſim a prædicta ſit Sede indultum, quod excommunicari, ſuſpendi, vel interdici, ſeu extra, vel ultra certa loca ad judicium evocari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi, ac eorum perſonis, locis, ordinibus, & nominibus propriis mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia generali, vel ſpeciali, cujuſcumque tenoris exiſtat, per quam præſentibus non expreſſam, vel totaliter non inſertam, veſtræ juriſdictioni explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri, & de qua, cujuſque toto tenore habenda ſit mentio ſpecialis. Et inſuper volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod quilibet veſtrum proſequi valeat articulum, etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo fuerit impedimento canonico præpeditus, quodque a data præſentium ſit vobis, & unicuique veſtrum in præmiſſis omnibus cœptis, & non cœptis, præſentibus, & futuris perpetuata poteſtas, & juriſdictio attributa, ut eo vigore, eaque firmitate poſſitis in præmiſſis omnibus, & cœptis, & non cœptis, præſentibus, & futuris, & pro prædictis procedere, ac ſi prædicta omnia, & ſingula, etiam coram vobis cœpta fuerint, & juriſdictio veſtra, & cujuſcumque veſtrum in prædictis omnibus, & ſingulis per citationem, vel modum alium perpetuata legitime extitiſſet, conſtitutione prædicta ſuper conſervatoribus, & alia qualibet in contrarium edita non obſtante, eiſdem præſentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Julii 1626. Pontificatus Noſtri Anno tertio.

Dat. die 8. Julii 1626. An. III.

CLXXXII.

Confirmatio Conſtitutionum pro Monachorum Congregationis Cœleſtinorum Ordinis S. Benedicti gubernio emendatarum, atque editarum.

Vide ſupr. ad Conſtit. LXXIII. Sacroſancti *hujuſmet Pontificis fol.* 243.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcroſanctum Apoſtolatus officium humilitati noſtræ per ineffabilem divinæ ſapientiæ providentiam commiſſum jugiter Nos admonet, ut inter graviſſimas, multipliceſ-

plicesque apoſtol. ſervitutis curas illam peculiari ſtudio amplectamur, per quam Chriſtifideles ſub ſuavi Religionis jugo virtutum Domino famulantes, ſub certis, & provide ordinatis Statutis, atque Conſtitutionibus in ſanctitate, & juſtitia ſelicioribus in dies proficiant incrementis. Ac proinde iis, quæ propterea ſtatuta, & ordinata ſunt, ut ab omnibus, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſerventur, perpetuaque roboris firmitate ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communimus prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Monachi nonnulla Statuta emendarunt, & in unum volumen compilarunt.

§.1. Sane dilectus filius Abbas Generalis Monachorum Congregationis Cœleſtinorum Ordinis S. Benedicti, ſno, & Diffinitorum dictæ Congregationis nominibus Nobis nuper exponi fecit, quod pro felici, & proſpero ejuſdem Congregationis regimine, atque gubernio nonnullæ Conſtitutiones, & Statuta diverſis temporibus facta, noviſſime autem de mandato noſtro recognita, & multis in locis ad Sac. Conc. Trid. Decretorum, & Conſtitutionum Apoſtolicarum præſcriptum emendata atque aptata, tandem in unum volumen compilata fuerunt, tenoris ſubſequentis videlicet: *Omittitur tenor iſtarum Conſtitutionum, quia ſunt in libro particulari impreſſo Romæ anno* 1629.

Eaque petunt confirmari.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Abbas Generalis nominibus prædictis, præinſertis Conſtitutionibus pro perpetua illarum ſubſiſtentia, & inviolabili obſervantia apoſt. noſtri munimimis firmitatem per Nos adiiei ſummopere deſideret; Nobiſque propterea humiliter ſupplicari fecerit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos inviolabili earumdem Conſtitutionum obſervationi quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere, necnon dictum Abbatem Generalem, ac totam Congregationem prædictam ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibos quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen., harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; præinſertas Conſtitutiones, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, omneſque, & ſingulos tam juris, quam facti quantumlibet ſubſtantiales defectus, ſi qui in illis intervenerint, ſupplemus.

Clauſulas præſervativas addit.

§.4. Decernentes, eaſdem Conſtitutiones, necnon præſentes Literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore.

Earumdem obſervantiam mandat.

§.5. Necnon in dicta Congregatione ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter ſub pœnis in eiſdem Conſtitutionibus comminatis obſervari, & adimpleri debere: ac quoſcumque ejuſdem Congregationis Superiores, Presbyteros, & perſonas ad obſervationem omnibus juris, & facti remediis cogi, & compelli poſſe.

Ita, & non aliter judicari præcipit.

§.6. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria auſert.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quibuſvis aliis dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibuſvis ipſius Congregationis Superioribus, Presbyteris, & perſonis hujoſmodi, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis haben. illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem addit.

§.8. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Abbatis Generalis, vel alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 8. Julii 1626. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Julii 1626. Pontificatus noſtri Anno III.

CLXXXIII.

Revocat omnia, & ſingula privilegia, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum Religioſis in Regnis Hiſpaniarum exiſtentibus, tam per Apoſtolicam Sedem, illiuſque in dd. Regnis Nuntios, quam eorum Superiores conceſſa, ac prohibet, illa de cætero abſque Apoſtolicæ Sedis licentia concedi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

PAſtoralis officii Nobis divinitus commiſſi ſolicitudo jugiter Nos admonet, ut omni cura, & vigilantia ad ea ſemper intendamus, per quæ regularium perſonarum, quæ relicto ſeculo divini nominis obſequiis ſeſe manciparunt, quieti, feliciqueſtatui, ac regularis diſciplinæ conſervationi con-

conſulitur, ut ipſæ perſonæ juxta regularia ſuorum Ordinum inſtituta tranquillis mentibus gratum Altiſſimo impendere poſſint famulatum.

Ob multas exemptiones, & immunitates Regularibus in Regnis Hiſpaniarum conceſſas, graviſſima ſcandala orta fuerant.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, in Regnis Hiſpaniarum diverſa privilegia, prærogativæ, immunitates, atque exemptiones diverſorum Ordinum Religioſis tam ab ipſorum Superioribus, quam a Sede Apoſt., illiuſque in dictis Regnis Nuntiis pro tempore exiſtentibus, conceſſa reperiantur, per quæ iidem Religioſi ab eorum Prælatorum obedientia eximuntur, ex Monaſteriis, & regularibus domibus ad eorum libitum, ac cum ſociis ſibi bene viſis, & jam deſtinatis, etiam Superiorum ſuorum non petita licentia, egrediuntur, abſque eo quod iidem Superiores tam hujuſmodi egreſſum, quam ſecularium perſonarum quibuſvis horis ad eorum cellas acceſſum, atque ingreſſum impedire poſſint; Præterea de uno ad aliud Monaſterium, ſeu regularem domum etiam ipſis Superioribus invitis tranſeunt, nec Choro, & aliis ſpiritualibus exercitiis, minuſque Refectorio cum aliis interſint. Ex hoc autem graviſſima inconvenientia, & ſcandala in non modicum regularis obſervantiæ, & diſciplinæ detrimentum exoriantur.

Ad quæ amovenda decernitur prout in Rubrica.

§. 2. Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, omnia, & ſingula, ac quæcumque hujuſmodi privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum Religioſis, tam per Sedem Apoſtolicam, illiuſque in eiſdem Regnis Nuntios, quam illorum Superiores ex quacumque cauſa, ac ſub quibuſcumque verborum formis, & expreſſionibus quomodolibet conceſſa, apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo revocamus, caſſamus, & abrogamus, ac revocata, caſſata, & abrogata, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nec illa cuiquam ſuffragari, neque de cætero, abſque noſtra, & Sedis Apoſt. licentia concedi poſſe.

Clauſula.

§. 3. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon (quatenus opus ſit) Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum hujuſmodi, & quibuſvis aliis, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Religioſis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio habenda eſſet, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis danda fides.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, ac manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 30. Julii 1626. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 30. Julii 1626. Pontificatus noſtri Anno III.

Finis Tomi Quinti Partis Quintæ.

INDEX

NOMINUM, ET RERUM PRÆCIPUARUM

Quæ in hoc Volumine continentur.

Numerus paginam indicat, A *primam columnam*, B *ſecundam deſignant*.

A

ADolphus Comes ab Althan Militiæ Chriſtianæ ſtudet inſtituendæ. 192. *a*.

Ægidius Camart Corrector Gener. Ordinis Minimorum. 218. *a*.

Alexander Card. Montaltus S.R.E. Vice-Cancellarius. 62. *a*.

Alexander Epicopus Campanienſis Sedis Apoſtolicæ apud Helvetios Nuncius. 183. *b*.

Alexander Epiſcopus Lucanus. 420. *b*. Ei commiſſum, ut Miniſtros Reipublicæ Lucenſis abſolvat a cenſuris, in quas incurrerant ob exactum ab Eccleſiaſticis vectigal. *ibid.*

Aleſander Farneſius Parmæ, & Placentiæ Dux. 34. *a*.

Alphonſus Manzanedo Sacræ Rotæ Auditor. 20. *b*.

Anconitani. 331. *a*. Iis duas tertias partes pecuniarum ex maleficiis, mulctiſque provenientium conceſſit Paulus Papa Quintus. *ibid.* Quod ab Urbano VIII. confirmatur. 332. *b*.

S. Andreæ de Funariis Eccleſia Confraternitati Sculptorum, & Lapicidarum conceſſa. 98. *b*.

Ven. Andreas de Avellino Beatorum numero adſcriptus. 333. *a*.

Anglorum Collegium Uliſyppone erectum. *p*.60. *a*.

S. Annæ feſtum ubique de præcepto celebrandum indicit Gregorius XIV. 25. *b*.

Antonius Card. de Monte in Umbria de latere Legatus. 371. *b*. Statuta nonnulla edit pro Univerſitate Peruſina. *ibid.*

Antonius Card. Barberinus Statuta pro Archivio Urbano efformat. 380. *a*.

Antonius Card. Saulius Ordinis Heremitarum Protector. 58. *a*.

Antonius Card. Atrebatenſis. 403. *a*.

Antonius Maſcarenhas Commiſſarius Generalis Cruciatæ in Regno Portugalliæ. *p*.418. *a*. Nonnihil attentat contra auctoritatem S. Sedis. 419. *a*.

Archiconfraternitas Charitatis de Urbe. 61. *a*. Ejus Notarii Privilegia quoad cauſas extra Urbem, & gratias, quæ a S. Congregatione Conſultæ conceduntur. 61. *b*.

Archivium Generale Romæ inſtitutum. *p*.379. *b*. Urbanumque appellatum. 380. *a*. Ejus Conſervatoris munus, & privilegia. *ibid.*

Armenis Jubilæum conceſſum. 91. *b*.

Aſconæ Seminarium Comenſis Diœceſis Archiepiſcopo Mediolanenſi tamquam Adminiſtratori ſubjectum. 198. *a*.

Atrebatenſis Eccleſia. 166. *b*. Epiſcopo attributa juriſdictio in Capitulum ad formam Conc. Trid. *ibid.* Necnon cognitio cauſarum criminalium Clericorum ſuæ Diœceſis. 188. *a*. *Plura Congr. Conc. Decreta ſuper aliis materiis juriſdictionalibus* Vid. *ibid.*

Avenionenſes Concordiam cum Ludovico Galliarum Rege ineunt ſuper Confiniis, & Flumine Durantiæ. 112. *b*.

Aurelianenſis Eccleſia Pariſienſis ſuffraganea. 68. *a*.

B

BEnedictinis mandatur, ut Miſſali, ac Breviario a Paul. V. approbatis utantur. 413. *b*.

Berlingerius Epiſcopus Ariminenſis. 292. *a*. A Franciſco Urbini Duce Ducatus Gubernator deputatur. *ibid.* Ei committitur ab Urbano VIII. ut eveniente Ducis obitu, Ducatus poſſeſſionem Sedis Ap. nomine capiat. *ibid.* Juramentumque fidelitatis recipiat. 292. *b*.

S. Bernardus. 378. *a*. Ejus feſtum celebrari de præcepto in Dominiis Reipublicæ Genuenſis ſtatuit Urbanus VIII. *ibid.*

Bernardus Card. de Royas Archiepiſcopus Toletanus. 20. *b*.

Bernardus Gazzi Ordinis Carthuſienſis Procurator Generalis. 93. *b*.

S. Bruno Ord. Carthuſianorum fundator. 93. *b*. Ejus feſtum diem ubique terrarum celebrandum indicit Gregorius XV. *ibid.*

C

CÆſar Card. Baronius S. Philippo auctore Annales Eccleſiaſticos ſcribendos ſuſcipit. 126. *a*.

Camera Apoſtolica. 261. *a*. Gratias omnes, exemptioneſque in ejus præjudicium conceſſas revocavit Urbanus VIII. *ibid.*

Camillus Perinus primus Archivii Urbani Conſervator. 381. *a*.

Cancellariæ Apoſt. Regulæ. 152. *b*. & *ſeqq*.

Cardinales. 386. Duos Clericos pro cuſtodiendis pertinentibus ad eos ſcripturis præficiunt. 387. *a*. Archivium inſtitutum ab Urbano VIII. 389. *a*.

Carnotenſis Eccleſia Pariſienſis ſuffraganea. *p*.68. *a*.

Carolus Nivernenſium Dux Militiam Chriſtianam inſtituendam curat. 192. *a*.

Caro-

Carolus Barberinus Arcis Anconitanæ Præfectus. 208. *b.*

Carthuſienſes. *Vide* Ordines Regulares.

Ceræmoniale in electione Rom. Pontificis ſervandum. 5. *a.*

Charitatis Archiconfraternitas Romæ erecta. 61. *a.* Commiſſarii debent ejus Notarium aſſumere. *ibid.* Gratiæ pariter omnes, ſalviconductus &c. ab eodem regiſtrari. 61. *b.*

B. Clara de Mónte Falchio. 242. *b.* Fratribus Ord. Heremit. S. Auguſtini conceſſum Indultum de ea Miſſam celebrandi, & recitandi Officium. 243. *a.*

Clericus quamvis ſervitio peculiaris Eccleſiæ non ſit addictus, Fori privilegio gaudet, dummodo incedat in habitu & tonſura. 185. *a.* Sine Ordinarii ſui Literis dimiſſorialibus promotus ſuſpenſionis pœnam incurrit. 289. *b.*

Collegium Anglicanum Ulyſippone erectum. 60. *a.*

Colonienſis Univerſitas. 228. *a.* Ejus Rector gaudet Indulto præſentandi ad Canonicatus Eccleſiarum illius Civitatis in menſibus Sedi Apoſt. reſervatis. 228. *b.* Lectores vero ſic præſentati poſſunt per ſubſtitutos ſervitio Eccleſiæ ſatisfacere. 231. *a.* Canonicatus autem nonniſi in manibus Papæ poſſunt reſignari. *ibid.*

Conclave pro Rom. Pontificis electione, & quid ſit in eo ſervandum. 5. *a.* & *ſeqq.*

Conclaviſtarum privilegia. 117. *a.*

Confeſſarii pœnitentes in Sacramentalibus Confeſſionibus ad turpia ſollicitantes quibus pœnis ſint coercendi. 54. *a.*

Confraternitas Aulicorum apud Eccleſiam S. Nicolai ad Cæſarinos inſtituta. 569. *a.* Gratiæ ſpirituales, temporaleſq; ei conceſſæ. *ibid.* Transfertur ad Eccleſiam S. Laurentii in Fonte. 570. *b.*

Confraternitas Muſicorum Romæ erecta. 275. *a.* Ejus Statuta confirmantur. *ibid.*

Confraternitas Sculptorum, & Lapicidarum erecta. 98. *a.* Eccleſia S. Andreæ de Funariis ei conceſſa. 98. *b.*

Confraternitas SS. Benedicti, & Scholaſticæ a Paulo V. inſtituta. 92. *b.* In Archiconfraternitatem a Greg. XV. erigitur. 93. *a.*

Congregationis Concilii Decreta de exemptis. 3. *a.* & *ſeq.* Decernit, Vicarios, Cappellanos, cæteroſque Militiæ S. Jo: Hieroſolymitani inſervientes poſſe ab Ordinariis locorum tamquam Ap. Sedis Delegatis viſitari. 77. *b.* Atrebatenſi Epiſcopo juriſdictionem ſuper Capitulum ad formam Concilii Tridentini tribuit. 166. *b.* Decernit Clericos, qui incedunt in habitu, & tonſura gaudere privilegio Fori, licet ſervitio peculiaris Eccleſiæ non ſint addicti. 185. *a.* Decreta pro reformatione Regularium. Vide *p.* 251. Decreta etiam ſuper celebratione Miſſarum, earumque oneribus ſatisfaciendis. Vide *p.* 335. & *ſeqq.* Decernit Sede Epiſcopali vacante duos Vicarios Capitulares eligi non poſſe. 353. *b.*

Congregatio de Propaganda Fide a Greg. XV. inſtituta. 26. *b.* Quæ ſint ejus facultates. 27. *b.* Annuli Cardinalitii eidem addicuntur. 28. *b.* Ab Officialibus Romanæ Curiæ gratis ei ſcripturæ omnes tradi debent. 78. *b.* Loca Montium Cameralium ad eam ſpectantia redimi nequeunt. 112. *a.*

Congregatio Cœleſtinorum. *Vide* Ordines Regulares.

Congregatio Clericorum Regularium Matris Dei. *Vide* Ordines Regulares.

Congregatio Oratorii Pariſiis erecta. 146. *a.* Ei unitur Monaſterium B. Mariæ de Caſtellariis Ord. Ciſtercienſis. *ibid.* Et communicantur Privilegia Congregationi Romanæ conceſſa. 295. *b.* Eidem unitur Congr. Oratorii Aquenſis. 417. *b.*

S. Conradus Tertii Ord. S. Franciſci. 359. *a.*

Cruciatæ Privilegia in Hiſpaniis ad Eccleſiaſticos extenduntur. 324. *b.* Commiſſario data facultas Literas Apoſtolicas Cruciatæ typis publicandi. 284. *b.*

D

Dapiferorum Conclavis Privilegia. 173. *a* & *ſeqq.*

Dementium in Urbe Roma Hoſpitale. 100. *b.* Cardinalis Protectoris, quæ ſint facultates. *ibid.*

Diomedes Vareſios Marchiæ Anconitanæ Gubernator. 234. *a.* Ei data poteſtas quoſcumque cogendi ad Frumentorum exhibendam notam, Bannitoſque abſolvendi, dummodo a patrati delicti loco abſtineant. 309. *a.*

Dionyſius Criſpoltus Univerſitatis Peruſinæ Lector. 372. *b.*

Dominicus Card. Gymnaſius. 388. *b.*

E

EBorenſis Capituli Statuta de probationibus ab admittendis ad Dignitates faciendis ſuper ſanguinis puritate. 312. *a.*

Eccleſiæ vacatio in tranſlationibus Epiſcopi ab ea die computari debet, qua ille ab ejus vinculo in Conſiſtorio abſolvitur. 315. *a.*

Eccleſiarum bona in feudum, vel emphyteuſim dari, vel ultra triennium locari, vel locationes prorogari non poſſunt ſine licentia Sedis Apoſtolicæ. *p.* 374. *a.*

S. Eliſabeth Portugalliæ Regina Tertium Ordinem S. Franciſci profeſſa. 413. *a.*

Epiſcopi tum ordinaria, tum Apoſtolicæ Sedis auctoritate in Monaſteriis Monialium clauſuram reſtituere, & conſervare debent. 1. *b.* Eccleſias Regularium, quibus animarum cura non incumbit, nequeunt viſitare. 3. *a.*

Epiſcoporum Cappellæ Pontificiæ Aſſiſtentium privilegia. 48. *b.* & *ſeqq.*

S. Euſtachii de Urbe Eccleſia. 94. *a.* Ei adjicitur cura animarum ſuppreſſæ Parochiæ S. Pantaleonis. 94. *b.*

Exempti quibus in rebus Epiſcopis ſint ſubjecti. 1. *a.* & *ſeqq.*

Eyuꝛteꝛſis Eccleſia. 237. *a.* Clero indicitur ſolvenda ad annum Decima occaſione motuum bellicorum in Germania. *p.237.b.*

F

FAbritius Veroſpius Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditor. 233. *b.*

Farfenſe Monaſterium. 148. *b.* Sixtus V. Caſtra ad illud ſpectantia, quoad temporale dominium, Cameræ Apoſtolicæ univit. *ibid.* Eaque ſub Conſtitutione Pii Quinti *de non alienandis* compræhendi voluit. 149. *a.* Urbanus Gubernatorem eis a ſe electum præficit. *p.149.b.*

Ven. Felix a Cantalicio Ordinis Minorum Cappuccinorum BB. numero adſcriptus. 360. *a.*

Ferdinandus II. Imperator. 21. *a.* Inſtat pro Canonizatione Beatæ Thereſiæ Ordinis Carmelitarum Diſcalceatarum. *ibid.* Collegium Minorum Conventualium Pragæ erigi curat, dotatque. 22. *b.*

Ferdinandus Epiſcopus Faraonenſis in Regno Portugalliæ Apoſtolicæ Sedis Nuncius. 71. *a.*

Ferdinandus M. Hetruriæ Dux inſtat pro Beatificatione Ven. Mariæ Magdalenæ de Pazzis. 414. *b.*

Ferdinandus Mantuæ Dux Militiam Chriſtianam erigi curat. 192. *a.*

Ferrarienſibus conceſſum jus vectigal imponendi ſuper pecude in eorum Comitatu hibernante. 88. *a.*

Ven. Servus Dei Franciſcus Borgia Beatorum Albo adſcriptus. 284. *a.* Indultumque conceſſum Presbyteris S.J. Miſſam de eo celebrandi, recitandique Officium. *ibid.* & *p.357. a.*

B. Franciſcus Xaverius. 137. *b.* Ab eo res geſtæ in prædicatione Verbi Dei inter Indos. 139. *a.* Miraculis clarus. 139. *b.* 142. *a.* Ejus obitus. 141. *b.* Inter SS. refertur. 144. *a.*

Franciſcus Maria Cardinalis a Monte. 20. *b.* Cauſam Canonizationis B. Thereſiæ in Conſiſtorio refert. *ibid.*

Franciſcus Card. Boncompagnus Proceſſus ſuper ſanctitate V. Franciſci Borgiæ refert. 284. *a.*

Franciſcus Cardinalis Barberinus Sedis Apoſtolicæ Legatus ad pacem inter Chriſtianos Principes conciliandam. 316. *b.* Archivii Urbani Præfectus. 380. *a.*

Franciſcus Cardinalis de la Rochefaucault. 352. *b.* Ei commiſſa cura Monialium Carmelitarum Diſcalceatarum Regni Franciæ. *ibid.*

Franciſcus a Lotharingia Comes Vademontanus. 360. *a.*

Franciſcus Card. de Sordis. 27. *b.*

Franciſcus Card. Sacratus. 28. *a.*

Franciſcus Ingolus primus Congregationis de Propaganda Fide Secretarius. 28. *a.*

Franciſcus Maria de Ruvere Urbini Dux Arcium illius Ducatus Præfectis mandat, ut Juramentum fidelitatis Rom. Pontifici, & Cameræ Apoſtolicæ præſtent. 233. *a.*

Franciſcus Ubaldus Cauſarum Cameræ Ap. Auditor. 260. *b.*

Fridericus Card. Borromæus Archiepiſcopus Mediolanenſis. 172. *a.*

Fridericus Comes Palatinus Rheni Ludovico Lotharingiæ Duci Oppidum de Lizheim vendit. 225. *b.*

G

GAbriel Archiepiſcopus Mithilenarum Sedis Apoſtolicæ delegatus ad Græcos Liburni commorantes. 311. *b.*

Gaſpar Card. Borgia inſtat pro Canonizatione V. Franciſci Borgiæ S.J. 284. *b.*

Gaſpar Diaz Campomanes Procurator Generalis Congregationis Sancti Joannis Dei. *p.209. b.*

Genuenſibus conceſſum Indultum celebrandi Feſtum Sancti Bernardi de præcepto. 378. *a.*

S. Gildaſii Monaſterium ad ſtatum ſecularem redactum. 80. *b.* 81. *a.*

Græcorum Collegium. 277. *b.* Conſtitutiones pro eo ab Urbano Papa Octavo editæ. *ibid.* De Rectore, ejuſque officio. *ibid.* Cardinalium Protectorum quæ ſint munia. 278. *a.* De admittendorum ad Collegium qualitatibus. *ibid.* Qualis Alumnorum numerus eſſe debeat. 278. *b.* De Juramento ab eis præſtando. *ibid.* Epiſcopus Græci Ritus pro ſacris Ordinibus iis conferendis deputatur. 280. *a.*

Gregorius XIII. Græcorum Collegium Romæ fundat. 277. *b.*

Gregorius XV. nonnulla decernit circa exemptos quoad ſacramentorum adminiſtrationem, & ſanctimonialium Monaſteria. 1. *a.* & *ſeqq.* Ceræmoniale in electione Romani Pontificis ſervandum præſcribit. 5. *a.* B. Thereſiam Carmelitarum Diſcalceatarum Fundatricem SS. Albo adſcribit. 17. *a.* Feſtum Sanctæ Annæ ubique de præcepto jubet obſervari. 25. *a.* Congregationem Clericorum Regularium Matris Dei inſtituit. 26. *a.* Congregationem de Propaganda Fide Sacris Miſſionibus præficit. 26. *b.* In Hæreticos in Italia, Inſuliſque adjacentibus commorantes animadvertit. 38. *a.* Decimas pro Venetorum Republica contra Turcas bellante nonnullas imponit. 38. *b.* Pii Quarti Conſtitutionem contra Sacerdotes in Confeſſionibus Sacramentalibus pœnitentes ad turpia ſollicitantes innovat. 54. *a.* S. Joachim Feſtum die 20. Martii celebrandum inſtituit. 72. *a.* Oppidum Sancti Miniatis in Civitatem, ejuſque Eccleſiam erigit in Cathedralem. 74. *b.* Licentias quibuſvis prohibitos legendi libros conceſſas revocat. 86. *b.* Sancti Brunonis feſtum ubique terrarum celebrandum indicit. 93. *b.*

Pœnas

Pœnas contra Maleficos, & Sortilegos decernit. 97. *b.*

Guillelmus Archiepiſcopus Seleuciæ Legatus Avenionenſis. 79. *b.*

H

HEidelbergæ Univerſitas Studii erecta. 225. *b.*

Helvetorum Collegium Mediolani erectum. *p.*422. *b.* Ejuſque deſignati Protectores. *ibid.*

Henricus Bourbonius Condæi Princeps Collegium Soc. Jeſu Caſtorienſe fundari curat. 80. *b.*

Henricus Card. de Retz. 42. *a.*

Henricus Lotharingiæ Dux Oppidum de Lizheim a Friderico Comite Palatino Rheni emit. 225. *b.* Et hujuſmodi emptionem Pontificia auctoritate petit confirmari. *ibid.*

Hæremitarum S. Auguſtini Ordo. *Vide* Ordines Regulares.

Hermanus Ortembergus Epiſcopus Atrebatenſis. 166. *b.*

Hippolytus Card. Aldobrandinus Ordinis Minimorum Protector. 286. *b.*

Hieronymus Vidonus Cameræ Apoſtolicæ Clericus, & Romandiolæ Præſes. 233. *b.*

Hieronymus M. Lambardus Univerſitatis Peruſinæ Lector. 372. *a.*

Hiſpaniarum Epiſcopi Eccleſiaſticos compellere poſſunt ad teſtificandum in cauſis nobilitatis, & puritatis ſanguinis. *p.*198. *a.*

Hoſpitale Sancti Antonii de Sancto Antonio Vienen. 378. *b.* Eximitur ab Ordinariorum juriſdictione iis exceptis, quæ reſpiciunt curam animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem. *ibid.*

Hoſpitale Dementium Romæ erectum. 100. *b.* Quæ ſit Cardinalis Protectoris juriſdictio quoad cauſas ei inſervientium. *ibidem.*

I

VEN. Jacobus de Marchia Beatorum Albo adſcribitur. 241. *b.* Officiumque, & Miſſam de eo a Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci celebrari permittitur. 242. *a.*

Jacobus de Bagnacavallo Ord. Minorum Conventualium Miniſter Generalis. *p.*22. *b.* 356. *a.*

Jacobus Card. Serræ Ferrariæ Legatus. 89. *b.*

B. Ignatius Loyola. 131. *a.* Ejus natales. 132. *b.* A primis annis rei militari ſe addicit. *ibid.* Societatem Jeſu Paulo Papa III. approbante inſtituit. 133. *a.* Ejus virtutes. 133. *b.* Miracula. 134. *b.* Sanctorum Albo ab Urbano VIII. adnumerator. 135. *b.*

Imagines eorum, qui nondum a Sede Apoſtolica ſunt canonizati, cum radiis proponi cavit Urban. VIII. Conſt. CXVIII. *p.*318. *a.*

S. Joachim feſtus dies 20. Martii celebrandus. 72. *a.*

Joannes Baptiſta Laurus Sac. Collegii Cardd. Secretarius. 389. *a.*

Joannes Franciſcus Aldobrandinus Meldulæ Dux bellica virtute inſignis. 34. *a.*

Joannes Baptiſta Coccinus Sac. Rotæ Decanus. 20. *b.*

Joannes Baptiſta Millinus Aulæ Conſiſtorialis Advocatus. 20. *b.*

Joannes Baptiſta Pamphilius Sac. Rotæ Auditor. 131. *b.*

Joannes Pizzullus Fratres Ord. Minimorum Conventus S. Andreæ de Frattis hæredes inſtituit injuncto onere Collegium pro Calabris erigendi. 150. *b.* 285. *b.*

Joannes Baptiſta Pallottus Cameræ Apoſtolicæ ſpoliorum Collector in Regno Portugalliæ. 418. *a.*

Joannettinus Card. ab Auria Siciliæ Pro Rex. *p.*273. *b.*

Joſephus a Mello Eborenſis Archiepiſcopus. *p.*311. *b.* Statuta nonnulla de probationibus faciendis ab admittendis ad Dignitates Capituli. 312. *a.*

Joſephus Archiepiſcopus Piſanus. 311. *b.*

Joſeph a Matre Congregationis Clericorum Regul. Matris Dei Inſtitutor, primuſque Generalis. 26. *a.*

Iprenſis Eccleſia in Epiſcopatum a Paulo IV. erecta. 402. *b.* 403. *a.* Eique pars Morinenſis Diœceſis addicta. 404. *a.* Dos Epiſcopo aſſignata; 405. *a.* Martiniani, ac Furnenſes habiles declarantur ad Dignitates in Capitulo obtinendas. 408. *a.*

Itamaraca Provincia Eccleſiæ S. Salvatoris reſtituta. 236. *a.*

Itelius Card. de Zolleren. 28. *a.*

Jubilæum Univerſale pro anno 1625. indictum. 210. *a.*

L

S. Lauretana Domus. 382. *b.* Onus Notariorum Legata ei relicta ſignificandi. *p.*383. *a.*

S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Eccleſia Aulicorum Confraternitati conceſſa. 270. *b.*

Leodienſis Eccleſia. 410. *a.* Capitulo conceſſum Indultum eligendi ad Præpoſituras, & Abbatias. *ibid.*

Leopoldus Archidux Auſtriæ Eccleſiarum Argentinenſis, & Paſſavienſis Adminiſtrator. 168. *b.* Ei interdictum, quominus Feuda ad eaſdem Eccleſias pertinentia hæreticis, vel de ſide catholica male ſentientibus locet. *ibid.*

Libri ſine Ordinariorum licentia non imprimendi. 359. *b.*

Lizheim Oppidum ab Henrico Lotharingiæ Duce emitur. 225. *b.*

Lotharingorum Confraternitas. 62. *a.* Ei conceſſa Eccleſia S. Nicolai in Agone. *ibid.*

Lovanienſe Collegium pro Hibernis erectum. 291. *a.* Ejus Conſtitutiones confirmatæ. 295. *a.*

Ludovicus Tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Card. Ludoviſius. 21. *a.* Ferrarienſibus

ſibus facultatem elargitur vectigal imponendi ſuper pecude in Territorio eorum Comitatus hibernante. 88. a.
Lucas Archiepiſcopus Cretenſis. 170. b. Et delegata viſitatio Eccleſiarum totiusRegni Cretæ. ibid. Eidem facultates extenduntur ad Inſulas Zacynthi, Cephalenæ, & Corcyræ. 208. a.
Ludovicus de Meranvillier Abbas Monaſterii B. Mariæ de Caſtellariis Ordinis Ciſtercienſis. 145. b.
Ludovicus Petit Magiſter Gen. Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. 23. b.
Lucas Caſtellinas Ord. Prædicatorum Procurator Generalis. 409. b.
Lucas Antonius Virili Commiſſarius Pontificius deputatur ad recipiendum fidelitatis Juramentum a Præfectis Arcium Ducatus Urbini. 233. a. Facultas ei dem conceditur Notarios creandi in Ducatu Urbini. 241. a.
Ludovicus Card. de la Vallete. 352. b.
Ludovicus Schottus in Univerſitate Peruſina Lector. 372. b.
Ludovicus Cencius Univerſitatis Peruſinæ Lector. 372. b.

M

MAphæus Card. Barberinus in Rom. Pontificem eligitur. 117. a. Vide Urbanus Octavus.
Maranham Provinciam Eccleſiæ S. Salvatoris reſtitut Urbanus VIII. 236. a.
Marchiæ Anconitanæ Gubernatoris, quæ ſint facultates, ad Annonam curandam. 309. a.
Marcus Antonius Cardinalis Gozzadinus. 24. b. Cauſam Canonizationis Ven. Petri de Alcantara refert. ibid.
B. Margharitam de Cortona Monialis Tertii Ordinis S. Franciſci. 169. b. Indultum celebrandi de ea Miſſa, & recitandi Officium in toto Ordine S. Franciſci. ibid.
B. Mariam Virginem in peccato originali fuiſſe conceptam in actis publicis aſſerere cavit Paulus V. 45. a. Quam prohibitionem ad actus privatos extenditGregorius XV. 45. b.
Ven. Maria Magdalena de Pazzis Beatarum Albo adſcripta. 414. b.
S. Mariæ de Ferrara Beneventanæ, ſeu Nullius Diœceſis Monaſterium. 65. b.
Maronitarum Collegium in Monte Libano erectum. 350. b. Conſtitutiones ab Alumnis ſervandæ. 351. b.
Maximilianus Bavariæ Dux. 360. a. Inſtat pro Beatificatione Ven. Felicis a Cantalicio. ibid.
Mediolani nonnulla erecta Clericorum Seminaria. 172. a. Alumnis vetitum regularem emittere profeſſionem. ibid.
Meldenſis Eccleſia Pariſienſis ſuffraganea. p. 68. a.
Militia S. Joannis Hieroſolymitani. 77. b. Hujus Militiæ Vicarii, Cappellani, cæterique Miniſtri omnes ab Ordinariis locorum tamquam Sedis Apoſtolicæ delegatis poſſunt viſitari. 78. a. Commenda Bononienſis a Prioratu Venetiarum eximitur, erigiturque in Prioratum. p. 177. a. Privilegia huic Militiæ a nonnullis conceſſa Pontificibus confirmat Urbanus VIII. 205. a. Priori Alemaniæ cautum ne Prioratus ſui bona lædi patiatur. 221. b.
Militia Chriſtiana ſub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis ab Urbano VIII. erecta. 191. b. De Militum Numero, Habito, Novitiatu, & Votis. 192. b. Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjicitur. p. 193. a. Milites eccleſiaſticas Penſiones poſſunt obtinere. ibid. Quas Indulgentias lucrentur. 194. a. Nemini tamen licet Habitum, & Crucem aſſertæ cujuſdam Militiæ ſub eodem titulo erectæ, & a Sede Apoſtolica non approbatæ deferre. 195. a. Auditor Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Judex deputatur probationum, quæ a Militibus fieri debent. 260. b. M. Magiſtro conceſſa facultas eos adſcribendi, qui per biennium Sedi Ap. inſervierint. 271. b. Militiæ hujus Statuta confirmata. 329. a.
Militiæ S. Jacobi de Spatha, de Alcantara, & de Calatrava. 66. a. Mercatores ad eas non admittendi. ibid.
Militia B. Mariæ Theutonicorum. 179. a. Ei communicantur privilegia omnia Militiæ S. Joannis Hieroſolymitani a Summis Pontificibus conceſſa. ibid.
S. Miniatis Oppidum in Civitatem, & Eccleſia S. Mariæ, ac S. Geneſii in Cathedralem erigitur a Gregorio XV. 74. b. Cæterarum Eccleſiarum Cathedralium jura, & privilegia aſſerta. 75. b. Archiepiſcopo Florentino tamquam Metropolitæ ſubiicitur. 76. a. Dos Epiſcopo aſſignata. ibid.
Miſſarum reductio a ſola Apoſtolica Sede fieri poteſt. 336. a. Celebrari autem debent ad rationem attributæ eleemoſynæ, ibid. Earum oneri neque per collectas, neque per orationes fit ſatis. ibid. Onera perpetua non recipienda ſine Superioris licentia. 336. b.
Monaſterium B. Mariæ de Caſtellariis Ord. Ciſtercienſis unitur Congregationi Oratorii Pariſienſi. 145. b.
Moniales in Monaſteriis ſibi ſubjectis Epiſcopi auctoritate ordinaria, in exemptis vero auctoritate Sedis Apoſtolicæ clauſuram reſtituere, & conſervare debent. 1. b. Monialium conſenſus pro ingreſſo mulierum ſecularium in Monaſteria capitulariter, & per ſuffragia ſecreta debet præſtari. 208. b.

N

NIcolaus Zambeccarius Conſiſtorialis Aulæ Advocatus. 21. a.
Sancti Nicolai in Agone de Urbe Eccleſia. p. 62. a. Cura animarum ſublata Con-

fraternitati Lotharingorum conceditur. *ibid.*
S. Nicolai ad Cæſarinos Eccleſia. 269. *a.* Ibi inſtituta Aulicorum Confraternitas. *ibidem.*

O

OCtavius Archiepiſcopus Jadrenſis. 171. *b.* Ei commiſſa viſitatio Eccleſiarum totius Dalmatiæ. *ibid.*
Odoardus Farneſius Parmæ, & Placentiæ Dux. 33. *b.* Confalonerius S.R.E. creatur. 34. *a.*
Odoardus Card. Farneſius. 97. *a.*
Odoardus Tibaldeſcus S. Collegii Cardinalium Notarius. 387. *b.*
Ordines Regulares.
Minores Conventuales. Collegium Sancti Bonaventuræ ſub nuncupatione ejuſdem S. Pragæ erigitur a Gregorio Papa Decimoquinto. 22. *b.* Decreta nonnulla pro reformatione Conventuum Regni Poloniæ. 347. *b.* Prædicto Pragenſi Collegio nuncupatio mutata in titulum S. Antonii. 356. *a.*
Ordo Hæremitarum S. Auguſtini. 56. *a.* Provincia Recollectorum Diſcalceatorum Provinciæ Caſtellæ a Superioritate Hæremitarum Calceatorum eximitur. p. 56. *a.* In Provinciam Hiſpaniæ ſub nuncupatione S. Auguſtini erigitur. 56. *b.* Priori Gen. totius Ordinis ſubiicitur immediatè. 57. *a.* In alias Provincias dividitur ſub Superioritate Vicarii Generalis. 58. *a.* Statuta pro earum gubernio edita. 58. *b.* Fratribus hujus Ordinis Urbanus VIII. indultum concedit Miſſam celebrandi, & recitandi Officium de B. Clara de Monte Falchio. p. 242. *b.* Magiſtri privilegiis ſuis gaudere non poſſint, niſi ab Examinatoribus Ordinis fuerint examinati. 325. *a.* Vota vero ea gratia in Capitulis Provincialibus conceſſa nulla ſunt. 326. *a.*
Ordo Minorum S. Franciſci. 90. *a.* Præcedentiæ præter Ordinis Conſtitutiones conceſſæ nemini ſuffragantur. *ibidem.* Fratribus, & Monialibus hujus Ordinis Indultum conceditur Miſſam celebrandi, & recitandi Officium de B. Margarita de Cortona. 169. *b.* Fratres Strictioris Obſervantiæ Calepodia geſtare debent. 180. *b.* Et Recollecti Galliæ Capucium rotundum, ac latiorem Mozzettam. *ibid.* Reformati totius Ordinis Generali Miniſtro ſubjecti eſſe debent. p. 197. *a.* Conſtitutiones nonnullæ ab eis obſervandæ. *ibid.* Provincias Reformatorum Regni Siciliæ dividendas jubet Gregorius XV. 215. *a.* Fratribus hujus Ordinis Miſſam celebrandi, & Officium recitandi de B. Jacobo de Marchia Indultum conceſſit Urbanus VIII. 242. *a.* Cuſtodia Reformatorum Diſcalceatorum Bavariæ in Provinciam erecta. p. 305. *b.* Fratres in Indiis Occidentalibus a quocumque Epiſcopo extrà tempora, & non ſervatis interſtitiis ad ſacros ordines poſſunt promoveri. 345. *b.* Indultum recitandi Officium de S. Conrado. 359. *a.* Gratiæ omnes Fratribus conceſſæ, & quæ obſervantiæ Regulæ adverſantur, ſunt irritæ. 361. *b.* Alio pedum operimento præter Calepodia, & Sandalia uti nequeunt. *ibid.* Statuta edita in Capitulo Generali Romano anno 1625. p. 362. *a.* Segobienſia. 365. *b.* Eleemoſynæ Miſſarum intra Clauſtra non recipiendæ. 366. *a.* Parochiæ non ſuſcipiendæ. 366. *b.* Bona immobilia, cenſus, & annua legata abdicanda. 367. *b.* De Tranſitu Patrum de Familia ad Reformatos. 369. *b.*
Ordo B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Diſcalceatorum. 376. *a.* Indultum celebrandi Miſſam, & recitandi Officium de S. Raymundo Nonnato. *ibid.*
Ordo Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. Privilegia huic Ordini a diverſis Roman. Pontificibus conceſſa confirmat Gregorius XV. 23. *b.* Reformatis hujus Ordinis nonniſi ad Carthuſianos patet tranſitus. 240. *b.* Ad ſolum Definitorium ſpectat deputatio Religioſorum, qui Redemptionem facere debent; bona vero hanc ad rem data aliis Religioſis tradi vetitum. 346. *a.*
Ordo Minimorum S. Franciſci de Paula. p. 150. *b.* Hæreditas Conventui S. Andreæ de Fractis a Joanne Pizzullo relicta ad Conventum, & Collegium ejuſdem Ordinis in regione Montium transfertur. 151. *a.* Statuta nonnulla pro Ordinis regimine, & præſertim de Vicarii Generalis electione edita confirmat Urbanus Papa VIII. 218. *a.* Renovat quoque Privilegia huic Ordini ſuis a Prædeceſſoribus conceſſa. 231. *b.* In dicto Conventu in Regione Montium erecto officia tam oneris, quam honoris a ſolis Fratribus Provinciæ Calabriæ debent exerceri. 285. *a.* Fratres Ordinis Legata cum perpetuo onere Miſſarum poſſunt recipere. 296. *b.*
Ordo Cappuccinorum. 329. *b.* Provinciales Epiſcopis obedientiam præſtare non tenentur pro iis Fratribus, qui ad ſacros Ordines promoventur. *ibid.* Indultum de celebranda Miſſa, & recitando Officio de B. Felice a Cantalicio. 360. *a.*
Ordo Fratrum Prædicatorum. 91. *b.* Ex iis nonnulli in Armeniam ad ſacras Miſſiones obeundas mittuntur a Gregorio Decimoquinto. *ibid.* Capitulum Generale quolibet ſexennio celebrandum. p. 355. *a.* Libros, vel Manuſcripta ex Ordinis hujus Bibliothecis extrahi vetitum ſub pœna excommunicationis. p. 409. *b.*
Ordo Benedictinorum. 413. *b.* Monachis mandatur, ut Miſſali, & Breviario a Paulo Papa V. approbato utantur. *ibid.*
Congregatio Cœleſtinorum iiſdem fruitur privilegiis, quæ cæteris Monachorum Congregationibus, ac præſertim Caſſinenſi conceſſa ſunt. 243. *a.* Abbas Generalis

neralis functiones omnes facere poteſt, quas cæteri faciunt Abbates, & in ſuæ Congregationis Eccleſiis pontificalia poteſt exercere. 245. a. Conſtitutiones pro hujus Congregationis regimine editæ confirmantur. 423. b.

Congregatio Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis. 185. b. Profeſſi, antequam ad ſacros Ordines promoveantur, ex Domorum redditibus, in quibus a Superiore Gen. collocantur, debent ſuſtentari. 186. a.

Congregatio Monachorum Ord. S.Benedicti Helvetiorum ab Ordinariorum juriſdictione exempta. 107. a.

Congregatio Canonicorum Regularium Lateranenſium. 53. a. Fruitur privilegiis, quæ Congregationi Caſſinenſi a Rom. Pontificibus conceſſa ſunt. 53. b.

Congregatio Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris in Lotharingia. 386. a. Reformatur. *ibid.*

Congregatio Clericorum Regularium Matris Dei inſtituta a Joſepho a Matre Dei. p.26. a. Ei conceſſa Eccleſia S.Pantaleonis de Urbe. 94. a.

Congregatio S.Hieronymi Jeſuatorum. 55. a. Ejus Privilegia quoad curam animarum. *ibid.* Novitiatus ad Ædem SS.Joannis, & Pauli de Urbe erectus. 108. a.

Congregatio Joannis Dei. 209. b. Nihil ſolvendum eſſe Epiſcopis pro ratione exhibenda bonorum, eleemoſynarum &c. decrevit S. Congregatio Concilii anno 1624. p.209. b. Privilegia omnia eidem confirmantur. 226. b. Presbyteri non poſſunt Miſſarum eleemoſynas accipere, aut ad Ordinis dignitates promoveri. 328. a.

Carthuſienſes. Iiſdem fruuntur privilegiis, atque immunitatibus, quæ cæteris Mendicantium, & non Mendicantium Ordinibus conceſſa ſunt. 90. b.

Congregatio Clericorum Regularium Theatinorum. 333. a. Ejus Presbyteris conceſſum Indultum Miſſam de B. Andrea Avellino celebrandi, & recitandi Officium. 333. b. Confirmata per Urbanum VIII. huic Ordini conceſſa a Prædeceſſoribus Pontificibus privilegia. p.419. b.

P

SAcri Palatii Apoſtolici Magiſter. 359. b. Romæ Libri non imprimendi, nec alio deferendi, ut imprimantur, ſine ejus licentia. *ibid.*

S. Pantaleonis Eccleſia de Urbe. 94. a. Cura animarum ab ea abdicatur. 94. b. Congregationi Clericorum Regularium Matris Dei conceditur. 95. a.

Pariſienſis Eccleſia. 67. a. In Metropolitanam erigitur. 67. b. Carnotenſis, Meldenſis, & Aurelianenſis Eccleſiæ ei in ſuffraganeas aſſignatæ. 68. a.

Pariſienſibus conceſſum Jubilæum ann.1626. p.333. b.

Pernambucenſis, & Peraiba Provinciæ Eccleſiæ S. Salvatoris reſtituuntur. 236. b.

Peruſina Studiorum Univerſitas. 370. b. Statuta pro ejus regimine edita. *ibid.* Ab Urbano VIII. confirmantur. 373. b.

Petrus Card. Aldobrandinus Congregationis Jeſuatorum Protector. 108. a.

Fr.Petrus de Alcantara Ord. Minorum Strictioris Obſervantiæ Diſcalceatorum. 24. b. S.Rituum Congregationis Decretum de eo canonizando. *ibid.* Gregorius XV. indulget, ut Miſſa de eo celebrari, & Officium recitari a Fratribus Ordinis Minorum poſſit. 25. a.

Petrus Card. Valerius. 28. a.

B. Philippus Nerius, 123. b. Ejus ortus, atque infantia. 125. b. Ejus virtutes. *ibid.* Miracula. 128. b. Inter Sanctos ab Urbano Papa VIII. refertur. 130. a.

Philippus III. Hiſpaniarum Rex inſtat pro Canonizatione B. Thereſiæ. 20. a. Et Ven. Franciſci Borgiæ S. J. 284. a.

Philippus IV. 24. b. Subſidium 200. millium aureorum ei conceditur ab Eccleſiaſticis perſolvendum pro defenſione Indiarum Orientalium ab Hæreticorum, Infideliumque invaſionibus. 30. b. Aliud quoque ſubſidium centum millium ducatorum ab Eccleſiaſticis Regni Galitiæ perſolvendum pro fabricandis Navibus ad defenſionem orarum maritimarum. p.43. b. Eidem facultas conceditur Statuta condendi pro Militia S. Jacobi de Calatrava, & Alcantara. 69. a. Necnon conferendi Officia Ordinis Militaris del Tuiſon extra Capitulum Generale ejuſdem Militiæ. 86. a. Regnum Siciliæ ei a Gregorio XV. conceditur. 190. a. Indulgetur etiam ab Urbano VIII. ut Ducatum Mediolanenſem poſſit retinere. *ibid.* A cenſuris abſolvitur ob exactum ab Eccleſiaſticis quoddam in Oppido Matriti vectigal. 204. b. Modum præſcribit inquirendi de nobilitate, & puritate ſanguinis. 235. a. A cenſuria abſolvitur ob vectigal ab Eccleſiaſticis exactum ultra ſexennium a Paulo V. præſcriptum. 354. a. Incolæ Regni Caſtellæ ſubſidium duodecim millionum ei offerunt. 384. a.

Pontifex Romanus. 2. Cæremoniæ, Rituſque ejus in electione ſervandi. 5. a. Illius Cappellani, quibus fruantur privilegiis. p.101. b. & ſeqq. Et Epiſcopi ejus Cappellæ aſſiſtentes. 48. b.

Presbyteri non poſſunt Confeſſiones audire, niſi Parochiale Beneficium habeant, aut ab Epiſcopo approbentur. 1. a.

Proſper Fagnanus Congregationis Concilii Secretarius. 4. b.

R

SAnctus Raymundus Nonnatus Ord.Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Diſcalceatorum. 376. a. Fratribus hujus Ordinis Indultum conceſſum de eo Miſſam celebrandi, ac recitandi Officium. *ibid.*

Ray-

Rsynotius Farneſius Parmæ, & Placcntiæ Dux. 34. *a.*

Regulares curam animarum excrecentes in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum adminiſtrationem pertinent, juriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi Diœceſani ſobſunt. 1. *b.* Suis in Eccleſiis prædicare non poſſunt, niſi petita prius ab Epiſcopo benedictione. *ibid.* In aliis vero Eccleſiis prædicare ſi voluerint, ab eodem Epiſcopo licentiam debent obtinere. *ibid.* Novos Conventus, aut Monaſteria nonniſi de Ordinariorum licentia, & ſervata forma Conſtitutionis Clementis Papæ VIII. erigere poſſunt. 247. *a.* Apoſtatæ, & fugitivi ab Ordinariis locorum coercendi. p.249. *a.* Incorrigibiles nonniſi prævio Proceſſu ejici debent. *ibid.* Ejecti vero ſubſint Ordinariis. 249. *b.* Et ab Ordinum exercitio ſuſpenſi remanent. *ibid.* Novitii ad habitum, & regularem profeſſionem non admittendi niſi in Conventibus deſignandis. 250. *b.* Decreta pro Reformatione Regularium a Sacra Congregatione Concilii edita. 251. & *ſeqq.* Quibus conditionibus novi Conventus recipi queant. 337. *b.*

Rhetorum Collegium Mediolani erectum. p.422. *b.* Eique dati Protectores. *ibid.*

Robertus Card. Ubaldinus. 28. *a.*

Romandiolæ Præſidi data poteſtas omnia loca viſitandi, cogendique omnes ad frumentorum notam exhibendam. 308. *b.* Bannitoſque abſolvendi, dummodo a patrati criminis abſtineant loco. 309. *b.*

Ruthenorum Metropolita ſingulis quadrienniis Provinciale Concilium celebrare debet. 311. *a.*

S

Sancti Salvatoris in Braſilia Eccleſiæ Provincias de Pernambuco, Peraiba, Itamaraca, & de Marauham ſuſtulerat Paulus Papa V. 236. *a.* Eas eidem Eccleſiæ reſtituit Urbanus. 236. *b.*

Sanctius Cicatellus Præfectus Gen. Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis. 186. *a.*

Scipio Card. Burgheſius. 100. *b.*

Septimius Eugenius Univerſitatis Peruſinæ Lector. 372. *b.*

Siciliæ Regnum. 171. *b.* Paulus V. cavit, quominus boves, aliaque pecora ad arandum apta mactarentur. *ibid.* Quod Decretum poſtea confirmavit Urbanus Octavus. *ibid.* Eccleſiaſticis permiſſum Philippo IV. Regi quoddam præbere ſubſidium. 273. *a.*

Sigiſmundus III. Poloniæ Rex. 246. *a.*

Societas Jeſu. Domus, & Collegia Regnorum Sinarum, & Japoniæ Decimas Parochis ſolvere non tenentur. 69. *b.* Collegium Caſtoricenſe ab Henrico Bourbonio Condæi Principe erectum. 80. *b.*

Sortilegi, quibus pœnis ſint coercendi. p.97. *b.*

Status Eccleſiaſticus. 47. *a.* A quibus, & quibus in caſibus Frumenta ab eo extrahi poſſint. 47. *a.*

T

Beata Thereſia. 17. *a.* Ejus ortus, ac parentum genus. 17. *b.* In Monaſterio Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo monaſticam profeſſionem emittit. *ibid.* Ejus virtutes. 18. *a.* & *ſeq.* Miraculis clara. 19. *a.* & *b.* Ejus obitus. *ibidem.* Quibus rebus per plures probatis Proceſſus. 20. *b.* Sanctarum Cathalogo adſcribitur. 21. *a.*

Tinienſibus conceſſum Indultum Indulgentias anni Jubilæi ipſa in Tinienſi Inſula lucrandi. 307. *b.*

Tridentina Synodus neminem Confeſſiones audire poſſe decrevit, niſi ab Ordinariis locorum approbetur. 1. *a.* Regulares vero curam animarum exercentes eiſdem Ordinariis ſubjecit. 1. *b.* Regulares autem alienis in Eccleſiis prædicare iis contradicentibus vetavit. *ibid.*

V

Venayſinus Comitatus. 195. *b.* Ejus Incolis conceſſa a Paulo Quinto privilegia. *ibid.*

Venetis conceſſæ Decimæ pro bello contra Turcas parando. 38. *b.*

Verzini Seminarium in Cariatenſi Diœceſi erectum. 268. *a.*

Vicenſi Epiſcopo adjudicata juriſdictio ſuper Collegiatam Eccleſiam S. Joannis de Abbatiſſis. 184. *a.*

Uladislaus Regis Poloniæ filius Enſe, & Pileo ab Urbano Octavo donatus. p.298. *a.*

Urbanus Papa Octavus. 117. *a.* Beatum Philippum Nerium inter SS. refert. p.123. *b.* Beatum quoque Ignatium Loyolam. 131. *a.* Beatum Franciſcum Xaverium. 137. *b.* Pii Papæ Quinti Conſtitutionem de Locis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ non alienandis confirmat. p.147. *b.* Cancellariæ Apoſtolicæ Regulas edit. 152. *b.* & *ſeqq.* Orationem Quadraginta Horarum ad divinum auxilium initio Pontificatus implorandum indicit. 165. *a.* Militiam Chriſtianam erigit. 191. *b.* Viſitationem Eccleſiarum omnium, Monaſteriorum, & Locorum Piorum Urbis indicit. 198. *b.* Viſitatoribuſque neceſſarias concedit facultates. 200. *b.* Jubilæum Univerſale in Urbe Roma indicit pro Anno 1625. cum Indulgentiarum omnium ſuſpenſione. 210. *a.* Commiſſarios ad recipiendum Juramentum fidelitatis a Præfectis Arcium Ducatus Urbini delegat. p.233. *a.* Inventariumque Armorum, & Tormentorum fieri mandat. 233. *b.* Et ab Officialibus ejuſdem Ducatus Juramentum recipi fidelitatis. 234. *a.* Lega-

Legato Bononienſi jus ſuper illius Provinciæ arma aſſerit. 239. *b.* Ven. Joannem de Marchia Ordinis Minurum Sancti Franciſci Beatorum Cathalogo adſcribit. 241. *b.* Ordinique Heremitarum Sancti Auguſtini indultum elargitur celebrandi Miſſam, & Officium celebrandi de Beata Clara de Monte Falchio. 242. *b.* Sigiſmundum III. Poloniæ Regem, ejuſque oatos contra Regni ejuſdem Eccleſiaſticorum molimina tuetor. 246. *a.* Conſtitutiones edit pro Collegio Græcurum de Urbe. 277. *b.* Fraociſcum Borgiam S. J. inter Beatos refert. 284. *a.* Berlingerio Ariminenſi Epiſcopo dat in mandatis, ut eveniente Franciſci Mariæ Urbioi Ducis obitu Ducatus poſſeſſionem Sedis Apoſtolicæ nomine capiat, & fidelitatis juramentum recipiat. 292. *a & ſeqq.* Patriarchas, cæteroſque Epiſcopos monet, ut populos ſibi creditos admoneant de effundendis ad Deum precibus ad pacem inter Chriſtianos Principes conciliandam. 316. *a.* Et Franciſcum Card. Barberinum ad eoſdem Principes delegat. 316. *b.* Prohibet, quominus Imagines eorum, qui ooodum a Sede Apoſtolica ſunt canonizati, cum radiis proponantur, aut votivæ Tabellæ eorum Sepulchro affigantur. 318. *a.* Ven. Servū Dei Felicem a Cantalicio inter Beatos refert. 360. *a.* Archiviom Generale in Urbe ioſtituit. 379. *b.* Montem Salis erigit. 398. *b.*

Urbini Ducatus ad Cameram Apoſtolicam devolutus. 133. *b.* Romandiolæ Præſidi datum in mandatis de ejus poſſeſſione capienda. 348. *b.*

F I N I S.

598083

Digitized by Google

Digitized by Google